

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 28. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/4/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ - druhé čtení

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 332/- druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb. /sněmovní tisk 302/- druhé čtení
17. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Bírky a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/- druhé čtení
18. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/- druhé čtení
19. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/- druhé čtení
20. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšeřr /sněmovní tisk 112/- druhé čtení
21. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/- druhé čtení
22. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/- druhé čtení

23. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Radky Maxové, Jana Bartoška, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Marka Výborného, Mariana Jurečky, Stanislava Juránka, Jiřího Miholy, Ondřeje Benešíka, Víta Rakušana a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 267/ - druhé čtení
24. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčíka, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ - druhé čtení
26. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - druhé čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení
28. Návrh poslanců Martina Jiráka, Jakuba Michálka, Ondřeje Profanta a Ivana Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 417/ - první čtení podle § 90 odst. 2
29. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - první čtení

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ - první čtení
36. Návrh poslance Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 347/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - první čtení podle § 90 odst. 2
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/ - první čtení

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - prvé čtení
42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - prvé čtení
43. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - prvé čtení
44. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčka na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - prvé čtení
45. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - prvé čtení
46. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - prvé čtení
47. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - prvé čtení
48. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajduškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - prvé čtení
49. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - prvé čtení

50. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - první čtení
51. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - první čtení
52. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
53. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Vítu Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - první čtení
54. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariany Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
55. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - první čtení
56. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - první čtení
57. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - první čtení

58. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - první čtení
59. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - první čtení
60. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - první čtení
61. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - první čtení
62. Návrh poslanců Romana Kubička, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - první čtení
63. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení
64. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - první čtení
65. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - první čtení
66. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - první čtení

67. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ - první čtení
68. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čížinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - první čtení
69. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - první čtení
70. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - první čtení
71. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - první čtení
72. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení
73. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - první čtení
74. Návrh poslanců Jana Bauera, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 290/ - první čtení

75. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - první čtení
76. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
77. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ - první čtení
78. Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení
79. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - první čtení
80. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ - první čtení
81. Návrh poslanců Jana Farského, Víta Rakušana, Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona o změně sídel některých státních úřadů /sněmovní tisk 313/ - první čtení
82. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - první čtení
83. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - první čtení

84. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ - první čtení
85. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králíčka, Marka Nováka, Petra Venhody, Tomáše Kohoutka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 320/ - první čtení
86. Návrh poslanců Jana Chvojky a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ - první čtení
87. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ - první čtení
88. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - první čtení
89. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Pávka, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ - první čtení
90. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ - první čtení
91. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ - první čtení

92. Návrh poslanců Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka, Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 350/ - první čtení
93. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - první čtení
94. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
95. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - první čtení
96. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony související s potíráním lichvářských půjček, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 377/ - první čtení
97. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka a Ivo Pojezného na vydání zákona o státním jazyce České republiky /sněmovní tisk 378/ - první čtení
98. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ - první čtení
99. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 383/ - první čtení
100. Návrh poslanců Václava Klause, Zuzany Majerové Zahradníkové, Aleše Juchelky, Patrika Nachera, Stanislava Juránka, Radima Fialy, Ivo Pojezného, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. /sněmovní tisk 384/ - první čtení

101. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jakuba Michálka, Marka Výborného, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdika, Petra Pávka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 387/ - první čtení podle § 90 odst. 2
102. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Františka Váchy, Václava Klause, Terezy Hyťhové, Jaroslava Foldyny a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 389/ - první čtení
103. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jaroslava Faltýnka, Jana Farského, Tomia Okamury a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 390/ - první čtení
104. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Petra Fialy, Františka Váchy, Lukáše Bartoně, Terezy Hyťhové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 396/ - první čtení
105. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Radka Kotena, Jana Bartoška a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 399/ - první čtení
106. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Adama Kalouse a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 400/ - první čtení
107. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - první čtení
108. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení

109. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - první čtení
110. Návrh poslanců Vojtěcha Pikala, Jana Farského, Lukáše Černohorského, Jakuba Michálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 405/ - první čtení
111. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Mikuláše Peksy, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích a zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem /sněmovní tisk 406/ - první čtení podle § 90 odst. 2
112. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdika, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 418/ - první čtení
113. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
114. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení podle § 90 odst. 2
115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - druhé čtení
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - druhé čtení

117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - druhé čtení
118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - druhé čtení
119. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení
120. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - druhé čtení
121. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - druhé čtení
122. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení
123. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení
124. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 /sněmovní tisk 196/ - druhé čtení

125. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - druhé čtení
126. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - druhé čtení
127. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení
128. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - druhé čtení
129. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - druhé čtení
130. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ - druhé čtení
131. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení
132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicinským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - druhé čtení
133. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení

134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - druhé čtení
135. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017 /sněmovní tisk 281/ - druhé čtení
136. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - druhé čtení
137. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení
138. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU - LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení
139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ - druhé čtení
140. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení
141. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení

142. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. - 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie, 4. - 14. září 2018) /sněmovní tisk 416/ - první čtení
143. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o letecké dopravě /sněmovní tisk 430/ - první čtení
144. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Republiky Severní Makedonie k Severoatlantické smlouvě podepsaný 6. února 2019 v Bruselu /sněmovní tisk 450/ - první čtení
145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - třetí čtení
146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení
147. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - třetí čtení
148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - třetí čtení
149. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení

150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - třetí čtení
151. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení
152. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominální zákon) /sněmovní tisk 220/ - třetí čtení
153. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - třetí čtení
154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - třetí čtení
155. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - třetí čtení
156. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/ - třetí čtení
157. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - třetí čtení
158. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 326/ - třetí čtení

159. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 332/ - třetí čtení
160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb. /sněmovní tisk 302/ - třetí čtení
161. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - třetí čtení
162. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení
163. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení
164. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšeřr /sněmovní tisk 112/ - třetí čtení
165. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - třetí čtení
166. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/ - třetí čtení

167. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Radky Maxové, Jana Bartoška, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Marka Výborného, Mariana Jurečky, Stanislava Juránka, Jiřího Miholy, Ondřeje Benešíka, Víta Rakušana a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 267/ - třetí čtení
168. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - třetí čtení
169. Návrh poslanců Jana Birke, Pavla Kováčika, Karla Turečka a Zdeňka Podala na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 321/ - třetí čtení
170. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
171. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
172. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
173. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
174. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
175. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře
176. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
177. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
178. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/

179. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/
180. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/
181. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/
182. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
183. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/
184. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/
185. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/
186. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/
187. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/
188. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránkyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/
189. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018 /sněmovní tisk 307/
190. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017 /sněmovní tisk 312/
191. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/
192. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/

193. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/
194. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/
195. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/
196. Zpráva o životním prostředí České republiky 2017 /sněmovní tisk 355/
197. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/
198. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2019 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2019 a střednědobých výhledů na roky 2020 a 2021 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 372/
199. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2017, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu v roce 2017 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2018 /sněmovní tisk 385/
200. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 /sněmovní tisk 392/
201. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2019 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2018) /sněmovní tisk 407/
202. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2018 /sněmovní tisk 423/
203. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2018 /sněmovní tisk 426/
204. Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2019 /sněmovní tisk 427/
205. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2018 /sněmovní tisk 442/
206. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018 /sněmovní tisk 444/

- 207. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998
- 208. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém
- 209. Projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království
- 210. Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku
- 211. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise PSP ČR pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/
- 212. Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu
- 213. Informace vlády o ochraně klimatu
- 214. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
- 215. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol včetně vztahů k státním fondům výborům /sněmovní dokument 2538/
- 216. Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin
- 217. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
- 218. Ústní interpelace
- 219. Pozice vlády České republiky k jednání Liberty House Group a ArcelorMittal Ostrava a.s. po rozhodnutí Evropské komise

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 28. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 16. dubna až 10. května 2019

Obsah:

16. dubna 2019

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Slib poslanců

Řeč poslance Stanislava Grospiče 61

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Stanislava Grospiče 63

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 588).

Řeč poslance Ivana Bartoše 65

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 65

Řeč poslance Pavla Kováčika 66

Řeč poslance Jana Bartoška 66

Řeč poslance Lea Luzara 67

Řeč poslance Petra Dolínka 68

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 69

Řeč poslance Lukáše Kolářika 69

Řeč poslance Jiřího Kobzy 69

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 70

Řeč poslankyně Dany Balcarové 71

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 71

Řeč poslance Lukáše Černožského 72

Řeč poslance Jana Bartoška 73

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	73
------------------------------------	----

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

214. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Lubomíra Volného	77
-------------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 589).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Řeč poslance Víta Rakušana	79
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	79
Řeč poslance Romana Sklenáka	80
Řeč poslance Jana Bauera	80
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	81
Řeč poslance Marka Nováka	81
Řeč poslance Pavla Juříčka	82
Řeč poslance Jiřího Ventruby	82
Řeč poslance Lukáše Kolářika	83

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	84
Řeč poslance Jana Volného	84
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	85
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	86
Řeč poslankyně Věry Kovářové	89
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	90
Řeč poslance Ivana Adamce	91
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	93
Řeč poslance Vlastimila Válka	97

Řeč poslance Stanislava Blahy	98
-------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	99
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	100
Řeč poslance Josefa Kotta	101
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	103
Řeč poslance Mariana Jurečky	103
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	105

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	120
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	123

Projednávání bodu bylo přerušeno.

17. dubna 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	127
Řeč poslance Lukáše Kolářika	127
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	128

145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - třetí čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	129
Řeč poslance Jana Bauera	130
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	131
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	131
Řeč poslance Jana Bauera	131
Řeč poslance Pavla Juříčka	132
Řeč poslance Jana Řehounka	132
Usnesení schváleno (č. 590).	

Pokračování v projednávání bodu

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	135
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	141
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	142
Řeč poslankyně Karly Maříkové	143
Řeč poslankyně Věry Kovářové	143
Řeč poslance Jana Skopečka	143
Řeč poslance Pavla Staňka	144
Řeč poslance Petra Pávka	144
Řeč poslance Jiřího Kobzy	145
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	145
Řeč poslance Pavla Růžičky	146
Řeč poslance Ivana Adamce	146
Řeč poslance Václava Votavy	147
Řeč poslance Miroslava Kalouska	147
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	148
Řeč poslance Ondřeje Profanta	148

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	150
Řeč poslankyně Věry Kovářové	150
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	151
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	152
Řeč poslance Ivana Adamce	152
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	153
Řeč poslance Vlastimila Válka	154
Řeč poslance Stanislava Blahy	155
Řeč poslance Josefa Kotta	155
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	155
Řeč poslance Mariana Jurečky	156
Řeč poslance Jana Skopečka	158
Řeč poslance Mariana Jurečky	159
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	159
Řeč poslance Romana Onderky	160
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	161
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	163

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínska	164
Řeč poslance Lea Luzara	165
Řeč poslance Dominika Feriho	167
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	167
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	169
Řeč poslance Lea Luzara	169

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/- druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínska	169
Řeč poslankyně Heleny Válkové	170
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	172
Řeč poslance Marka Bendy	172

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Jany Levové	173
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	174
Řeč poslankyně Karly Maříkové	175
Řeč poslance Radima Fialy	175
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	175

Projednávání bodu bylo přerušeno.

170. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Moniky Jarošové	176
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	177
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	178
Řeč poslance Miroslava Kalouska	178
Řeč poslance Václava Klause	179
Řeč poslance Ondřeje Benešika	180
Řeč poslance Lukáše Černožského	180
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	181
Řeč poslance Karla Raise	181
Řeč poslance Mariana Jurečky	181
Řeč poslance Václava Klause	182
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	182
Řeč poslance Miroslava Kalouska	183

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	184
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	184
Řeč poslance Václava Klause	185
Řeč poslance Ondřeje Benešika	185
Řeč poslance Josefa Hájka	185
Řeč poslance Pavla Plzáka	186
Řeč poslance Ondřeje Benešika	187
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	187
Řeč poslance Patrika Nachera	187
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	187
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	188

Usnesení schváleno (č. 591).

Řeč poslance Pavla Bělobrádka	192
-------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

171. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslankyně Moniky Jarošové	192
--------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Bartoška	193
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	194

Usnesení schváleno (č. 592).

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	194
---	-----

38. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	195
Řeč poslance Víta Rakušana	196
Řeč poslance Jana Lipavského	196
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	197
Řeč poslance Jana Bartoška	197
Řeč poslance Marka Bendy	198
Řeč poslance Marka Výborného	199
Řeč poslance Lea Luzara	199
Řeč poslance Marka Bendy	200

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	201
Řeč poslance Lea Luzara	203
Řeč poslance Jana Lipavského	203
Řeč poslance Daniela Pawlase	203
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	204
Řeč poslance Jana Bartoška	204
Řeč poslance Lea Luzara	205

Usnesení schváleno (č. 593).

Pokračování v projednávání bodu

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 299/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínska	207
Řeč poslance Víta Rakušana	209
Řeč poslance Marka Bendy	209

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	211
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	212

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	212
Řeč poslance Pavla Žáčka	216
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	223
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	225
Řeč poslance Pavla Žáčka	227

Řeč poslance Lukáše Kolářika	227
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	227
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	228
Řeč poslance Milana Poura	229
Řeč poslance Jana Čížinského	229
Řeč poslankyně Věry Adámkové	230
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - druhé čtení	
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	230
Řeč poslance Romana Onderky	231
Řeč poslankyně Věry Kovářové	232
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	233
Řeč poslance Petra Třešňáka	233
Řeč poslance Ondřeje Veselého	235
Řeč poslance Patrika Nachera	236
Řeč poslance Jakuba Michálka	236
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
Řeč poslance Jana Čížinského	237
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	238
Řeč poslance Jana Čížinského	240
Řeč poslance Patrika Nachera	240
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	241
Řeč poslance Jana Čížinského	241
Řeč poslance Martina Jiráka	242
Řeč poslance Iva Vondráka	242
Řeč poslance Jiřího Bláhy	242
Řeč poslance Jana Čížinského	243
Řeč poslance Františka Petrtýla	243
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	243
Řeč poslance Petra Třešňáka	244
Řeč poslance Ondřeje Veselého	244
Řeč poslance Patrika Nachera	244
Řeč poslance Jana Čížinského	245
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	245

12.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	245
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	247
	Řeč poslance Pavla Juříčka	250
13.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	250
	Řeč poslance Karla Raise	251
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	252
	Řeč poslance Jana Volného	254
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	254
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	254
15.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 332/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	255
	Řeč poslance Radka Holomčíka	256

18. dubna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

217.	Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	258
	Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	259
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	262
	Řeč poslance Jakuba Michálka	263
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	263
	Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	265
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	269
	Řeč poslance Jakuba Michálka	269
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	270

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	271
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	272
Řeč poslankyně Věry Kovářové	273
Řeč poslance Jana Volného	273
Řeč poslankyně Věry Kovářové	274
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	274
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	275
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	275
Řeč poslance Jakuba Michálka	275
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	276
Řeč poslankyně Věry Kovářové	276
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	277
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	279
Řeč poslankyně Věry Kovářové	279
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	280
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	282
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	283
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	284
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	284

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Lea Luzara	285
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	285
Řeč poslance Lea Luzara	286

215. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a příkázání jeho kapitol včetně vztahů k státním fondům výborům /sněmovní dokument 2538/

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	287
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 594).

204. Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2019 /sněmovní tisk 427/

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	289
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	289

Usnesení schváleno (č. 595).

189. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018 /sněmovní tisk 307/
- Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 290
- Usnesení schváleno (č. 596).
- Usnesení schváleno (č. 597).
115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - druhé čtení
- Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 292
- Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 293
- Usnesení schváleno (č. 598).
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - druhé čtení
- Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 294
- Řeč poslance Daniela Pawlase 295
- Usnesení schváleno (č. 599).
117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - druhé čtení
- Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 296
- Řeč poslance Jaroslava Bžocha 297
- Řeč poslance Marka Bendy 297
- Usnesení schváleno (č. 600).

118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínska	298
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	299

Usnesení schváleno (č. 601).

119. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	300
Řeč poslance Jiřího Miholy	300
Řeč poslance Milana Hniličky	301

Usnesení schváleno (č. 602).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

120. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	302
Řeč poslance Jaroslava Holíka	304
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	305
Řeč poslance Jaroslava Holíka	305

Usnesení schváleno (č. 603).

121. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínska	306
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	307
Řeč poslance Ondřeje Profanta	307

Řeč poslance Františka Kopřivy	308
Usnesení schváleno (č. 604).	
122. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	309
Řeč poslance Michala Ratiborského	309
Usnesení schváleno (č. 605).	
123. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - druhé čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	310
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	311
Usnesení schváleno (č. 606).	
126. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - druhé čtení	
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	312
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	313
Usnesení schváleno (č. 607).	
127. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	314
Řeč poslance Jana Lipavského	315

Řeč poslance Jana Pošváře	315
Usnesení schváleno (č. 608).	

128. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/- druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	316
Řeč poslance Jiřího Strýčka	317
Řeč poslance Marka Bendy	317
Řeč poslance Víta Rakušana	318
Řeč poslance Marka Bendy	318
Řeč poslance Jakuba Michálka	319
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	319

Usnesení schváleno (č. 609).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

218. Ústní interpelace

Řeč poslance Ivana Bartoše	321
Řeč poslance Jana Čížinského	322
Řeč poslankyně Věry Kovářové	323
Řeč poslance Jana Farského	324
Řeč poslance Lukáše Černohorského	324
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	325
Řeč poslance Lukáše Bartoně	325
Řeč poslance Jakuba Michálka	326
Řeč poslance Františka Kopřivy	326
Řeč poslance Ondřeje Polanského	327
Řeč poslance Patrika Nachera	328
Řeč poslance Lukáše Černohorského	328
Řeč poslance Jana Farského	329
Řeč poslance Jana Bartoška	329
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	330
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	330
Řeč poslance Ondřeje Profanta	333
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	333
Řeč poslance Ondřeje Profanta	334
Řeč poslance Ondřeje Polanského	334
Řeč poslankyně Věry Kovářové	334
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	335
Řeč poslance Petra Třešňáka	337

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	337
Řeč poslankyně Věry Procházkové	339
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	340
Řeč poslance Lukáše Černožského	342
Řeč poslance Ondřeje Polanského	343
Řeč poslankyně Věry Procházkové	343
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	343
Řeč poslance Lukáše Bartoně	345

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Věry Procházkové	346
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	346
Řeč poslankyně Věry Kovářové	348
Řeč poslance Lukáše Černožského	348
Řeč poslankyně Věry Kovářové	349
Řeč poslance Lukáše Bartoně	349
Řeč poslance Lukáše Černožského	350
Řeč poslankyně Věry Kovářové	351
Řeč poslance Lukáše Bartoně	352
Řeč poslance Lukáše Černožského	352

23. dubna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Pavla Kováčka	355
Řeč poslance Jana Farského	355
Řeč poslance Marka Výborného	355
Řeč poslance Jakuba Michálka	356
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	356
Řeč poslance Miroslava Kalouska	357
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	358
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	358
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	359
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	359
Řeč poslance Lukáše Kolářika	359
Řeč poslance Františka Kopřivy	360
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	362

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Marka Bendy	363
--------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Maška	372
Řeč poslance Marka Bendy	374
Řeč poslance Jiřího Miholy	376
Řeč poslance Jana Farského	380
Řeč poslance Lea Luzara	382
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	383
Řeč poslance Víta Rakušana	387
Řeč poslance Mariana Jurečky	389
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	393
Řeč poslance Miroslava Kalouska	394

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	395
Řeč poslance Petra Dolinka	396
Řeč poslance Miroslava Kalouska	396
Řeč poslance Marka Výborného	397
Řeč poslance Pavla Kováčka	398
Řeč poslance Miroslava Kalouska	399
Řeč senátora Tomáše Goláně	399

Usnesení schváleno (č. 610).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	400
Řeč poslance Jana Bartoška	401
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	401
Řeč poslance Jana Bartoška	401
Řeč poslankyně Věry Adámkové	401

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	402
Řeč senátora Vladislava Vilímce	404
Řeč poslance Romana Kubíčka	406
Řeč senátora Vladislava Vilímce	407
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	407
Řeč senátora Vladislava Vilímce	408

Usnesení schváleno (č. 611).

42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - první čtení

Řeč senátorky Jitky Seitlové	409
Řeč poslance Pavla Pustějovského	411
Řeč senátorky Jitky Seitlové	411

Usnesení schváleno (č. 612).

43. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - první čtení

Řeč senátora Jiřího Voseckého	412
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 613).

Řeč poslance Jiřího Kohoutka	413
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	414
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	414
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	415
Řeč poslance Václava Klause	416
Řeč poslankyně Květy Matušovské	416

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Radka Kotena	417
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	418
Řeč poslance Stanislava Blahy	418
Řeč poslance Václava Klause	418
Řeč poslankyně Věry Procházkové	419
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	419
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	420
Řeč poslance Jaroslava Holíka	420
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	420
Řeč poslance Václava Klause	421
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	421
Řeč poslance Milana Ferance	422
Řeč poslance Patrika Nachera	422
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	422
Řeč poslance Mikuláše Peksy	423
Řeč poslance Romana Onderky	423
Řeč poslance Vlastimila Válka	424

Řeč senátora Jiřího Voseckého	426
-------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

24. dubna 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

219. Pozice vlády České republiky k jednání Liberty House Group a ArcelorMittal Ostrava a.s. po rozhodnutí Evropské komise

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	428
Řeč poslance Lea Luzara	429
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	432
Řeč poslance Iva Vondráka	433
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	433
Řeč poslance Pavla Juříčka	435
Řeč poslance Josefa Hájka	435
Řeč poslance Lukáše Černožského	436
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	436
Řeč poslance Mariana Jurečky	436
Řeč poslance Lea Luzara	437

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	438
Řeč poslance Martina Jiráka	438
Řeč poslance Jiřího Bláhy	441
Řeč poslance Lukáše Černožského	441
Řeč poslance Patrika Nachera	442
Řeč poslance Jiřího Bláhy	442
Řeč poslance Jiřího Valenty	443
Řeč poslance Martina Jiráka	445
Řeč poslance Františka Kopřivy	446
Řeč poslance Jiřího Valenty	446
Řeč poslance Martina Jiráka	447
Řeč poslance Patrika Nachera	447
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	450

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Lea Luzara	450
Řeč poslance Jiřího Valenty	451
Řeč poslance Patrika Nachera	451
Řeč poslance Martina Jiráňka	452
Řeč poslance Lea Luzara	452
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	453
Řeč poslance Patrika Nachera	453
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	454
Řeč poslance Petra Dolínka	454
Řeč poslance Martina Jiráňka	455

Usnesení schváleno (č. 614).

29. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	456
Řeč poslance Patrika Nachera	457
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	459
Řeč poslance Václava Klause	462
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	462
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	463
Řeč poslance Václava Klause	463
Řeč poslance Patrika Nachera	464
Řeč poslance Jana Skopečka	465
Řeč poslance Dominika Feriho	465
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	466
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	466
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	467
Řeč poslance Václava Klause	467
Řeč poslance Miroslava Kalouska	468
Řeč poslankyně Karly Maříkové	468
Řeč poslance Dominika Feriho	469
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	470
Řeč poslance Petra Dolínka	470
Řeč poslance Jana Richtera	471
Řeč poslankyně Karly Maříkové	472
Řeč poslance Václava Klause	472
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	473
Řeč poslance Aleše Juchelky	473
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	473
Řeč poslance Jana Skopečka	474
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	476

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Zahradníka	477
Řeč poslance Dominika Feriho	481
Řeč poslance Tomáše Martíňka	484
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	485
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	486
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	487
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	488
Řeč poslance Patrika Nachera	488

Usnesení schváleno (č. 615).

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	490
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

22. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/ - druhé čtení

Řeč senátora Tomáše Czernina	491
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	492
Řeč poslance Jana Bartoška	493
Řeč poslance Radka Kotena	493

Pokračování v projednávání bodu

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - první čtení

Řeč poslance Jana Řehounka	495
Řeč poslankyně Věry Kovářové	496
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	498
Řeč poslance Jana Řehounka	498

Usnesení schváleno (č. 616).

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	499
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	501
Řeč poslance Karla Krejzy	502
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	503

Usnesení schváleno (č. 617).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	504
Řeč poslance Ivana Bartoše	505
Řeč poslankyně Olgy Richterové	507
Řeč poslance Ivana Adamce	508
Řeč poslance Jiřího Dolejše	511
Řeč poslance Ivana Adamce	511
Řeč poslance Dominika Feriho	512
Řeč poslankyně Olgy Richterové	512
Řeč poslance Stanislava Juránka	513
Řeč poslance Ivana Adamce	514
Řeč poslance Jiřího Bláhy	514
Řeč poslance Ivana Adamce	514
Řeč poslance Stanislava Juránka	515
Řeč poslance Jiřího Bláhy	515
Řeč poslance Jana Volného	516
Řeč poslance Dominika Feriho	516
Řeč poslance Ivana Adamce	516

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Ondřeje Veselého	516
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	517
Řeč poslance Ivana Bartoše	518

Usnesení schváleno (č. 618).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	520
Řeč poslance Pavla Kováčka	521
Řeč poslance Radka Holomčíka	521

Usnesení schváleno (č. 619).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	524
Řeč poslance Josefa Kotta	524

Usnesení schváleno (č. 620).

35. Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	526
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	527
Řeč poslance Vlastimila Válka	529
Řeč poslankyně Věry Adámkové	529
Řeč poslance Petra Třešňáka	530
Řeč poslance Davida Kasala	531
Řeč poslance Bohuslava Svobody	532
Řeč poslance Milana Brázdila	533
Řeč poslance Davida Kasala	534
Řeč poslance Bohuslava Svobody	534
Řeč poslance Davida Kasala	534
Řeč poslance Petra Pávka	535
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	536
Řeč poslance Davida Kasala	536
Řeč poslance Vlastimila Válka	536
Řeč poslance Lubomíra Volného	537
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	537
Řeč poslance Bohuslava Svobody	537
Řeč poslance Rostislava Výzuly	538
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	538
Řeč poslance Vlastimila Válka	539

Řeč poslance Petra Pávka	539
Řeč poslance Jana Volného	539
Řeč poslance Miloslava Janulíka	540
Řeč poslance Víta Kaňkovského	540
Řeč poslance Jana Farského	542
Řeč poslance Davida Kasala	543
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	543
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	544

Usnesení schváleno (č. 621).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	546
Řeč poslance Romana Sklenáka	546
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	547
Řeč poslance Tomáše Martínka	548
Řeč poslance Jana Bauera	549
Řeč poslance Jiřího Bláhy	551
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	551
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	554
Řeč poslance Romana Sklenáka	556
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	556

Projednávání bodu bylo přerušeno.

26. dubna 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	559
Řeč poslance Ivana Bartoše	559
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	559

Pokračování v projednávání bodu

170. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	560
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	561

	Řeč poslance Martina Kolovratníka	562
	Usnesení schváleno (č. 623).	
172.	Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	563
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
173.	Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	564
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
174.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	565
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
175.	Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	566
	Řeč poslance Tomáše Martíčka	566
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	567
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Pokračování v projednávání bodu	
40.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/ - první čtení	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	568
	Řeč poslankyně Pavly Golasowské	568
	Řeč poslance Jiřího Bláhy	569
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	571
Řeč poslance Lukáše Černožského	572
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	572
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	573
Řeč poslance Jana Bauera	573
Řeč poslance Jiřího Bláhy	574
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	574
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	574
Řeč poslankyně Věry Kovářové	575
Řeč poslance Miroslava Kalouska	576
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	576
Řeč poslance Václava Votavy	578
Řeč poslance Jana Volného	579
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	579
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	580
Řeč poslance Miroslava Kalouska	580
Řeč poslance Jana Skopečka	581
Řeč poslance Václava Klause	581
Řeč poslance Jana Bartoška	581
Řeč poslance Romana Sklenáka	583
Řeč poslance Jana Bartoška	584
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	584
Řeč poslance Miroslava Kalouska	584

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	586
Řeč poslance Miroslava Kalouska	588
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	588
Řeč poslance Jana Bartoška	590
Řeč poslance Romana Sklenáka	590
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	591

Usnesení schváleno (č. 624).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	591
---	-----

Pokračování v projednávání bodu

172. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Řeč poslance Martina Kolovratníka	591
---	-----

Pokračování v projednávání bodu

173. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Řeč poslance Martina Kolovratníka 591

Pokračování v projednávání bodu

174. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 591

Usnesení schváleno (č. 625).

Pokračování v projednávání bodu

175. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Martina Kolovratníka 591

Usnesení schváleno (č. 626).

36. Návrh poslance Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 347/- první čtení

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 593

Řeč poslance Marka Bendy 595

Řeč poslance Jana Farského 597

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 599

Řeč poslance Pavla Bělobrádka 599

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 599

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 600

Řeč poslance Miroslava Kalouska 601

Řeč poslance Bohuslava Svobody 601

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 602

Řeč poslance Pavla Bělobrádka 603

Řeč poslance Josefa Hájka 603

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 604

Řeč poslankyně Věry Procházkové 604

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 605

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	606
Řeč poslance Jana Farského	606
Řeč poslance Josefa Hájka	607
Řeč poslance Marka Výborného	607
Řeč poslance Jiřího Bláhy	608
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	608
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	609
Řeč poslance Marka Výborného	609
Řeč poslance Víta Kaňkovského	610
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	610
Řeč poslance Václava Votavy	612
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	613
Řeč poslance Marka Bendy	613
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	614
Řeč poslance Jiřího Bláhy	616
Řeč poslance Lukáše Černožského	617
Řeč poslance Zbyňka Stanjura	617

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Václava Votavy	622
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	622
Řeč poslance Miroslava Kalouska	624
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	625
Řeč poslance Jana Farského	625
Řeč poslance Marka Bendy	626
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	627
Řeč poslance Marka Bendy	627
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	627

Usnesení schváleno (č. 627).

Řeč poslance Aleše Juchelky	628
-----------------------------------	-----

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ - první čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	628
Řeč poslance Jana Bauera	629
Řeč poslance Jakuba Michálka	630
Řeč poslance Martina Kolovratníka	631

Usnesení schváleno (č. 628).

88. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - první čtení

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	632
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	632
Řeč poslance Františka Váchy	633

Usnesení schváleno (č. 629).

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	634
Řeč poslance Ondřeje Profanta	634

Projednávání bodu bylo přerušeno.

9. května 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

217. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	638
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	641
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	647
Řeč poslance Jana Bauera	647
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	648
Řeč poslance Jana Bauera	649
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	649
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	650
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	651
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	651
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	651

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	652
Řeč poslance Miroslava Kalouska	653
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	654
Řeč poslance Miroslava Kalouska	655

Řeč poslance Pavla Plzáka	655
Řeč poslance Miroslava Kalouska	656
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	656
Řeč poslance Miroslava Kalouska	657
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	657
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	659
Řeč poslance Jana Chvojky	660
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	660
Řeč poslance Víta Kaňkovského	660
Řeč poslance Jana Chvojky	661
180. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/	
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	662
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	665
Řeč poslance Jana Volného	666
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
216. Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin	
Řeč poslance Pavla Kováčka	667
Usnesení schváleno (č. 630).	
Pokračování v projednávání bodu	
180. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/	
Řeč poslance Jana Volného	669
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	669
Řeč poslance Václava Votavy	670
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	671
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	671
Řeč poslance Václava Votavy	671
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	672
Řeč poslance Jana Volného	672

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	672
Usnesení schváleno (č. 631).	

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb. /sněmovní tisk 302/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	673
Řeč poslankyně Věry Adámkové	674
Řeč poslankyně Věry Procházkové	677
Řeč poslankyně Evy Matyášové	677
Řeč poslankyně Věry Adámkové	678
Řeč poslance Kamala Farhana	680
Řeč poslance Petra Pávka	680
Řeč poslance Davida Kasala	681
Řeč poslance Petra Pávka	682
Řeč poslance Ondřeje Profanta	682

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Patrika Nachera	683
Řeč poslance Davida Kasala	684
Řeč poslance Miloslava Janulíka	684
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	686
Řeč poslance Tomáše Vymazala	686
Řeč poslankyně Věry Adámkové	688
Řeč poslance Kamala Farhana	689
Řeč poslance Tomáše Vymazala	689
Řeč poslance Víta Kaňkovského	689
Řeč poslance Marka Bendy	691
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	692
Řeč poslankyně Věry Procházkové	693
Řeč poslance Vlastimila Válka	693
Řeč poslance Jiřího Běhounka	694
Řeč poslance Marka Bendy	694
Řeč poslance Vlastimila Válka	694
Řeč poslankyně Věry Adámkové	696
Řeč poslance Kamala Farhana	696
Řeč poslance Ondřeje Profanta	696
Řeč poslance Patrika Nachera	696
Řeč poslance Petra Pávka	697
Řeč poslance Tomáše Vymazala	697

Řeč poslance Víta Kaňkovského	697
Řeč poslance Daniela Pawlase	697
207. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	698
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
218. Ústní interpelace	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	700
Řeč poslance Marka Výborného	701
Řeč poslance Václava Votavy	701
Řeč poslance Víta Kaňkovského	702
Řeč poslance Václava Votavy	703
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	703
Řeč poslance Jiřího Valenty	705
Řeč poslance Jakuba Michálka	706
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	706
Řeč poslance Lukáše Kolářika	708
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	708
Řeč poslance Jana Zahradníka	709
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	710
Řeč poslance Františka Elfmarka	712
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	713
Řeč poslance Lukáše Černožského	714
Řeč poslance Ivana Adamce	714
Řeč mpř. vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	715
Řeč poslankyně Dany Balcarové	717
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	718
Řeč poslankyně Věry Kovářové	720
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	720
Řeč poslankyně Jany Krutákové	722
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	723
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	725
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	725
Řeč poslance Ondřeje Polanského	726
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	726
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
Řeč poslankyně Dany Balcarové	728

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	728
Řeč poslankyně Jany Krutákové	730
Řeč poslance Jakuba Michálka	730
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	731
Řeč poslankyně Věry Kovářové	732
Řeč poslance Víta Kaňkovského	733
Řeč mpř. vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	734
Řeč poslance Lukáše Černožského	736
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	736
Řeč poslance Ivana Adamce	737
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	738
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	738
Řeč poslance Ivana Adamce	740
Řeč poslance Lukáše Černožského	741
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	742
Řeč poslance Lukáše Černožského	743
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	743
Řeč poslance Jakuba Michálka	744
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	744
Řeč poslankyně Věry Kovářové	746
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	747
Řeč poslankyně Věry Kovářové	749
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	749
Řeč poslankyně Věry Kovářové	752
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	752
Řeč poslankyně Věry Kovářové	753
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	754
Řeč poslankyně Věry Kovářové	754

10. května 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Marka Výborného	757
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	757

146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	758
Řeč poslance Jana Bauera	759

Řeč poslance Miroslava Kalouska	761
Řeč poslance Romana Sklenáka	761
Řeč poslance Miroslava Kalouska	762
Řeč poslance Vlastimila Válka	762

Projednávání bodu bylo přerušeno.

148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	764
Řeč poslankyně Jany Černochové	765
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	769
Řeč poslance Marka Nováka	770
Řeč poslance Jana Birkeho	770
Řeč poslankyně Jany Černochové	771
Řeč poslance Jana Birkeho	771
Řeč poslankyně Jany Černochové	771
Řeč poslance Marka Nováka	772

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	773
Řeč poslance Marka Nováka	773

Usnesení schváleno (č. 632).

Pokračování v projednávání bodu

146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

Řeč poslance Vlastimila Válka	776
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	777
Řeč poslance Jiřího Běhouňka	778
Řeč poslance Lukáše Kolářika	779
Řeč poslankyně Olgy Richterové	780
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	781
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	782
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	782
Řeč poslance Víta Kaňkovského	783

Řeč poslance Jiřího Běhounka	785
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Víta Kaňkovského	785
Řeč poslance Jiřího Běhounka	786
Řeč poslance Petra Pávka	786
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	786
Řeč poslance Lukáše Kolářika	787
Řeč poslance Jana Bartoška	787
Řeč poslance Lukáše Kolářika	787
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	790
Řeč poslance Lukáše Kolářika	790
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	791
Řeč poslance Lukáše Kolářika	791
Řeč poslance Jakuba Michálka	793
Řeč poslance Jana Bartoška	793
Řeč poslance Miroslava Kalouska	793
Řeč poslance Radima Fialy	794

Usnesení schváleno (č. 633).

147. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - třetí čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	795
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	798
Řeč poslance Mariana Jurečky	807
Řeč poslance Václava Klause	809
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	810

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	816
Řeč poslance Mariana Jurečky	818
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	819
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	824
Řeč poslance Jiřího Bláhy	824
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	824
Řeč poslance Bohuslava Svobody	825

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

16. dubna 2019

Přítomno: 184 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 28. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan místopředseda vlády Brabec hlasuje s náhradní kartou číslo 10.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 28. schůze dne 4. dubna tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

Vážené kolegyně a kolegové, ještě než přikročíme k určení ověřovatelů této schůze, dovoluji, abych umožnil novým kolegům složit poslanecký slib. (Hluk v sále.)

Slib poslanců

Já tomu dám ještě chvíličku. Počkám, než se ustálí počet poslanců a poslankyň v sále. Všechny vás poprosím o důstojnou atmosféru. Tak, můžeme pokračovat.

Vážené kolegyně a kolegové, nyní přistoupíme ke slibu nových poslanců za Milana Chovance a Dana Ťoka, kterým zanikl poslanecký mandát. Nejprve požádám předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přednesl Ústavou předepsaný slib, který noví poslanci složí do mých rukou – do rukou předsedy Poslanecké sněmovny. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych vás informoval, že dne 20. března 2019 doručil pan Milan Chovanec předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení sepsané dne 15. března tohoto roku formou notářského zápisu, kterým se vzdal mandátu poslance Parlamentu České republiky ke dni 14. dubna tohoto roku. Tímto dnem poslanecký mandát pana Milana Chovance zanikl a na uvolněný mandát povolal předseda Poslanecké sněmovny pana Ing. Václava Votavu, který je podle zápisu Státní volební komise o výsledku voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 20. a 21. října 2017 prvním náhradníkem České strany sociálně demokratické za volební kraj Plzeňský.

Pan poslanec Václav Votava dnes převzal od předsedy Poslanecké sněmovny osvědčení o vzniku mandátu a mandátový a imunitní výbor na své dnešní 24. schůzi přijal usnesení č. 105, kterým konstatoval, že – za prvé – dne 14. dubna 2019 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Milanu Chovancovi, nar. dne 31. ledna 1970, a to způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. A za druhé, že dne 14. dubna 2019 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Ing. Václavu Votavovi, nar. dne 18. června 1956.

Dne 15. dubna 2019 doručil poslanec Dan Ťok předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení sepsané formou notářského zápisu, kterým se vzdal svého poslaneckého mandátu. Tímto dnem jeho poslanecký mandát zanikl a téhož dne povolal předseda Poslanecké sněmovny na uvolněný mandát hnutí ANO 2011 za volební kraj Karlovarský paní Ivu Kalátovou.

Podle ustanovení § 54 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, na uvolněný mandát poslance nastupuje náhradník z kandidátní listiny téže politické strany, politického hnutí nebo koalice uvedený na kandidátní listině pro volbu ve volebním kraji, v němž byl kandidován poslanec, jehož mandát se uprázdnil, a to v pořadí podle výsledku voleb. První náhradníkem hnutí ANO 2011 za volební kraj Karlovarský byl podle zápisu státní volební komise o výsledku voleb do Poslanecké sněmovny Ing. Roman Procházka, který se však dne 25. ledna 2018 ujal výkonu funkce člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu. Tato funkce je s výkonem funkce poslance ze zákona neslučitelná, a z tohoto důvodu Ing. Roman Procházka doručil dne 25. ledna 2018 předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení sepsané formou notářského zápisu, kterým se postavení náhradníka vzdal.

Mandátový a imunitní výbor na své 10. schůzi konané dne 28. února 2018 usnesením č. 49 konstatoval, že dne 25. ledna 2018 Ing. Romanu Procházkovi, nar. dne 23. listopadu 1968, zaniklo postavení prvního náhradníka hnutí ANO 2011 za volební kraj Karlovarský, a to způsobem podle ustanovení § 3 věta druhá zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. V souladu s tímto usnesením bylo rozhodnutím zaznamenáno v zápisu Státní volební komise o výsledku voleb konaných do Poslanecké sněmovny a usnesení bylo doručeno předsedovi Poslanecké sněmovny a Ing. Romanu Procházkovi.

Paní poslankyně Iva Kalátová je tedy druhým náhradníkem hnutí ANO 2011 za volební kraj Karlovarský a dnes převzala od předsedy Poslanecké sněmovny osvědčení o vzniku mandátu.

Mandátový a imunitní výbor na své dnešní 24. schůzi pak přijal usnesení č. 106, kterým konstatoval – za prvé – že dne 15. dubna 2019 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Danu Ťokovi, nar. dne 4. března 1959, a to způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. A za druhé, že dne 15. dubna 2019 vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní bakalářce Ivě Kalátové, nar. dne 17. listopadu 1962. (V jednací síni je hlučno.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvíli přeruším a požádám Sněmovnu o klid! Myslím si, že jde o ústavní krok slibu nových poslanců, a žádám tedy všechny kolegy a kolegyně, aby tomu věnovali pozornost. A případně pokud nechtějí tento bod absolvovat, aby odešli do předsálí. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím nyní paní poslankyni Ivu Kalátovou a pana poslance Václava Votavu, aby předstoupili před Poslaneckou sněmovnu a složili Ústavou předepsaný slib. Současně prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib nových poslanců.

Prosím, dámy a pánové, abyste povstali. (Přítomní povstávají. Předseda PS odchází z místa předsedajícího před poslanecké lavice, kde stojí noví poslanci.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslankyně Iva Kalátová a poslanec Václav Votava podáním ruky předsedovi PS a slovem "slibuji" skládají slib.)

Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče, blahopřeji vám a přeji hodně úspěchů ve vaší práci. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dovolte, abych mezi námi uvítal poslankyni Ivu Kalátovou a poslance Václava Votavu, popřál jim v poslanecké práci mnoho úspěchů. A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu místopředsedovi, že se na chvíli ujal mé role. Budeme pokračovat s ověřovateli.

Navrhují, abychom určili poslance Jana Čížinského a poslance Tomáše Vymazala. Ptám se, zda je zde jiný návrh na určení osoby ověřovatelů. Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 174, pro 168, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 28. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jana Čížinského a poslance Tomáše Vymazala.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tyto poslankyně a poslanci: Margita Balaščíková od 17.45 – pracovní důvody, Jiří Bláha – zdravotní důvody, Milan Brázdil – zdravotní důvody, Jaroslav Bžoch – zahraniční cesta, Jana Černochová – pracovní důvody, Jan Farský – zahraniční cesta, Eva Fialová – pracovní důvody, Tereza Hyťhová – pracovní důvody, Martin Kolovratník – rodinné důvody, Květa Matušovská – zdravotní důvody, Jakub Michálek – pracovní důvody, Miroslava Němcová – pracovní důvody, Olga Richterová – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Rostislav Výzula – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Lubomír Metnar – zahraniční cesta, Tomáš Petříček do 15.30 – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody.

Dodatečně jsem ještě obdržel omluvu paní poslankyně Karly Šlechtové, která se omlouvá 16. 4. mezi 16.30 a 00.00 z důvodu návštěvy lékaře. Ještě je zde jedna omluva. Omlouvá se mezi 15.00 a 17.30 z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Běhounek.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 28. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Za prvé navrhuje pevně zařadit bod 43 návrhu pořadu, sněmovní tisk 250, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prvé čtení;

bod 44 návrhu pořadu, sněmovní tisk 338, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, prvé čtení, na úterý 23. 4. za body vrácené a zamítnuté Senátem, to je za bod 2;

dále bod 24 návrhu pořadu, sněmovní tisk 260, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), druhé čtení, na středu 24. 4. jako první bod ve 14.30 hodin;

bod 216 návrhu pořadu, návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny, na úterý 16. 4. jako první bod.

Za druhé vyřadit body 4 a 148 návrhu pořadu, sněmovní tisk 333, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, druhé a třetí čtení.

Za třetí zařadit nový bod – návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol včetně vztahů k státním fondům výborům, sněmovní dokument 2538, na čtvrtek 18. 4. jako první bod po písemných interpelacích.

Za čtvrté v bloku prvních čtení přeradit bod 42 návrhu pořadu, sněmovní tisk 454, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, prvé čtení, za bod 34, sněmovní tisk 435, návrhu pořadu.

Za páté v bloku druhých čtení bod 10 návrhu pořadu, sněmovní tisk 220, vládní návrh zákona o výběru osob do řídicích a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon), druhé čtení, přeradit na konec bloku druhých čtení.

Za bod 11, sněmovní tisk 240, vložit body 6, sněmovní tisk 410, a 15, sněmovní tisk 301, návrhu pořadu, dále pokračovat dle návrhu pořadu.

To je z grémia a z mé strany pro tuto chvíli vše. Teď budeme pokračovat podle toho, jak byly přihlášeni jednotliví poslanci, případně předsedové poslaneckých klubů. Jako první jsem obdržel písemnou přihlášku ještě před zahájením schůze pana předsedy Bartoše, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, zástupci vlády, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom navrhnout zařazení nového bodu na jednání této schůze Sněmovny. Je to bod, který souvisí s vývojem šetření střetu zájmů premiéra Andreje Babiše ve vztahu k evropskému finančnímu nařízení proti střetu zájmů. Zde bylo přislíbeno od evropských komisařů, že výsledky tohoto šetření, auditu, ale i výkladu, jakým způsobem má být aplikováno evropské nařízení proti střetu zájmů v České republice, budou známy v lednu. Následně byl termín prodloužen, pan komisař Oettinger hovořil o tom, že výsledky budou známy v měsíci dubnu. Včera na jednání výboru Evropského parlamentu, které bylo za zavřenými dveřmi, nicméně dostaly se z něj informace, že závěry tohoto šetření budou zaslány úřadům v České republice až k 15. květnu a české úřady, potažmo vláda, budou mít možnost reagovat následně až do termínu dvou měsíců.

Toto nás tedy posouvá po volby do Evropského parlamentu a já jsem přesvědčen, že je v zájmu nás poslanců i občanů České republiky a možná i pana premiéra Babiše či ministra Tomana, aby se ukázalo, jaký bude nakonec v této kauze závěr Evropské komise a orgánů, které se střetem zájmů zabývaly.

Já bych proto chtěl navrhnout bod, který se jmenuje Střet zájmů premiéra Andreje Babiše a audit Evropské komise v ČR, a navrhnout i usnesení, které se ponese v duchu, kdy Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá Evropskou komisi, aby závěrečnou zprávu o auditu, který probíhal v České republice v souvislosti se střetem zájmů premiéra Andreje Babiše v lednu a v únoru 2019, oficiálně zveřejnila ke stejnému datu, kdy bude zaslána českým úřadům, to je tedy 15. května.

Já bych chtěl jenom dodat, že bych chtěl tento bod navrhnout zařadit napevno, a to na zítřek po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst ještě omluvu. Omlouvá se pan ministr Dan Ťok z dnešního jednání od 14.00 do ukončení jednacího dne z pracovních důvodů.

Jako další evidují dvě přihlášky s přednostním právem. Nejdříve pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo. Já bych s dovolením jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevné zařazení některých bodů, jak jsem se o to pokoušel na jednání grémia Poslanecké sněmovny dnes ráno, ale nepodařilo se mi najít stoprocentní shodu.

Takže za prvé bych chtěl navrhnout pevné zařazení bodů z bloku zprávy, a sice následovně: bod číslo 182, sněmovní tisk 164, Ministerstvo financí, státní závěrečný

účet za rok 2017, za další bod číslo 178, tisk 113, Zpráva o činnosti České televize za rok 2016, bod číslo, 179, tisk 114, Zpráva o hospodaření České televize za rok 2016, dále bod číslo 180, tisk 143, Zpráva o činnosti České televize za rok 2017, a bod 185, tisk 251, Zpráva o hospodaření České televize za rok 2017, a sice zařadit na čtvrtek 9. 5. jako první bod od 9 hodin, variantně ihned po písemných interpelacích.

A druhý návrh. Prosím pevně zařadit bod číslo 206, jedná se o sněmovní tisk 427, Změna rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení, na čtvrtek 18. 4., tento čtvrtek, jako druhý bod po již pevně zařazeném bodu dle návrhu z dnešního grémia. Jak tady říkal pan předseda Vondráček, je to harmonogram projednávání státního závěrečného účtu za rok 2018 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech. Čili na čtvrtek 18. 4. jako druhý bod.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a poprosím další přednostní právo, pan předseda Kováčik, poté jsem evidoval přihlášení pana předsedy Bartoška.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji vám hezký dobrý den. Rád bych obrátil vaši pozornost k problému, který již řadu měsíců a možná několik let trápí nás, občany České republiky, spotřebitele potravin zejména v České republice. Problém, který vyvrcholil rozhodnutím Evropského parlamentu o dvojí kvalitě potravin – říkám to hodně zkráceně – kterým nás de facto nutí přijmout fakt, že dvojí kvalita potravin pro evropský prostor, evropský trh, bude nadále pokračovat. To opatření, jak víme, nebylo úplně dobré. A já bych rád požádal o podporu zařazení nového bodu. Rádi bychom věděli, jak se k tomu problému postaví vláda včetně okomentování postoje některých i českých europoslanců.

Rád bych tudíž navrhl bod s názvem Informace předsedy vlády k postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin, a navrhoval bych na 9. 5. od 11 hodin pevné zařazení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já bych vás chtěl požádat, zda bychom bod, který máme na programu, a je to sněmovní tisk 434, vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu, zařadili na středu jako první bod odpoledního jednání. Je to z toho důvodu, že celkový obrat v rámci obchodní výměny v roce 2017 mezi Českou republikou a Tchaj-wanem činil téměř 30 mld. korun. Jsme přesvědčeni, že odstraňování ekonomických bariér pro vzájemné hospodářství nebo vzájemný obchod je důležité, takže bych vás chtěl požádat o předřazení tohoto bodu a následně jeho projednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, jenom se omlouvám, přeslechl jsem – odpoledního nebo dopoledního? Odpoledního, první bod odpoledního jednání ve středu, tuto středu. Děkuji.

Nikoho dalšího s přednostním právem v tuto chvíli nevidím, takže budeme postupovat podle písemných přihlášek. Evidoval jsem přihlášku z místa pana poslance Ferjenčíka a paní poslankyně Balcarové, ale až po těch písemných. Takže nejprve pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, příjemný krásný den. Dovolte mi, abych vás požádal o zařazení nového bodu pod názvem Informace ministra životního prostředí k plavebnímu stupni Děčín.

Co mě k této žádosti vede. V uplynulých dnech proběhla konference, která se opětovně zabývala snahou o realizaci tohoto plavebního stupně. Pod patronací hejtmana a primátora zazněly velice závažné informace týkající se budoucnosti tohoto stavebního díla, které se nedotýká pouze Ústeckého kraje, ale samozřejmě má další návaznost na za prvé rozvoj vodní dopravy a za druhé rozvoj Pardubického kraje, který počítá ve svém plánovaném rozvoji s budováním tohoto plavebního díla.

Bohužel ta informace, která zazněla, postavila celé tyto třicetileté nebo víceleté, dokonce víc než třicet let, snahy vybudovat plavební stupeň Děčín jako marnou snahu. Zdůrazňuji, že tady se více než třicet let bavíme o tom, že my chceme splavnit Labe, z druhé strany hovoříme o tom – a teď na této konferenci to zaznělo – že životní prostředí nevidí, Ministerstvo životního prostředí nevidí realizaci tohoto plavebního stupně jako reálnou. A toto mě přivedlo k tomu, že bych vás rád požádal, abychom mohli diskutovat nad těmito závažnými věcmi, protože nejde jenom o vyhozené prostředky za ty desítky let do projektů a úvah o realizaci, ale také o to, jestli jsme schopni v České republice se postavit tzv. radikální ochraně životního prostředí.

Chci se jenom krátce vyjádřit k tomu, že základním argumentem je směrnice evropské vyhlášky z roku 2000 o vodách, ale ta umožňuje určitou alternativu realizace ochrany životního prostředí formou záměny, výměny objektů. Tady v té zprávě, která zazněla na té konferenci, že toto v České republice již není možné, což jinými slovy evokuje, že Česká republika už nemá zóny, kde by se zvýšená ochrana mohla realizovat. A pro určitou nečinnost – a teď bych nechtěl křivdit panu ministrovi životního prostředí, ale právě proto by stálo za to, kdyby se tato debata na půdě ctěné Sněmovny otevřela, stálo by za to vysvětlit, jestli tento projekt, který dlouhodobě – a myslím, že tady není nikdo v této Sněmovně, kdo by ho nepodporoval – má smysl realizovat, popř. jestli toto striktní stanovisko životního prostředí, jmenovitě Ministerstva životního prostředí, nás bude nutit k tomu, abychom doposud vložené prostředky a investice do této realizace odepsali.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jenom se chci ujistit – čtvrtek, míněno tento, 18. 4.?

Poslanec Leo Luzar: Ano, jenom upřesnění, míněno tento čtvrtek po písemných interpelacích jako druhý bod, alternativně třetí bod, jestli bude přijat návrh kolegy Faltýnka.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším přihlášeným k pořadu schůze je pan poslanec Petr Dolínek, po něm se připraví pan poslanec Grebeníček.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si navrhnout zařadit jeden nový bod a pevně zařadit čtyři jiné body z našeho programu.

První bod, který bych chtěl zařadit po dohodě s předsedy některých klubů, tak abych vyhověl žádosti i předsedy klubu ODS, tak navrhuji nový bod jednání, který by se jmenoval "žádost výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky podle § 35 odst. 3 zákona 90/1995 Sb." jako první bod zítřejšího odpoledního jednání. Tento paragraf je jediná cesta, která umožňuje plénu této ctěné komory Parlamentu, aby se vyjádřila k předsedovi nějakého výboru.

Jak jistě víte, tak pan předseda tohoto výboru, poslanec Klaus, zde velmi nevhodně využil plénum a použil výroky, které se nemají říkat nikde, natožpak zde. A bohužel, jak jsem informován, tak když výbor projednával jeho setrvání, resp. volbu nového předsedy na výboru – nebyl jsem účasten – tak se vůbec nevěnovali tomu, co se zde stalo, a tomu, co mi vadí, že někdo zatahuje na tato jednání přirovnání, která jsou absolutně nevhodná, a pouze řešili technikálie, že nějaká strana chce nahradit někoho za někoho. Mně to přijde jako absolutně nedostatečné.

Nedovolil bych si navrhnout zařazení tohoto bodu v okamžiku, kdy by pan Klaus prezentoval pouze své euroskeptické názory. Má na ně plné právo a myslím si, že ví ode mě, že mu je nikdy nebudu potírat. Chce je říkat. Nebyl bych zde, kdyby se jednalo o výroky jiného charakteru. Ale tyto výroky, které tady zazněly, jsou neakceptovatelné, a proto navrhuji tento bod.

Dále bych si dovolil zařadit jako pevné body na zítřek na odpolední jednání jako druhý, třetí, čtvrtý a pátý bod body jednání 178, 179, 180 a 185. Jsou to výroční zprávy o činnosti České televize za rok 2016, hospodaření roku 2016, činnost 2017 a hospodaření 2017 této instituce.

Důvod, proč navrhuji toto zařazení na středu a ne až na čtvrtek nebo podobně, je poměrně prostý. Já těm čtvrtkům na tak zásadní materii nevěřím. Ty čtvrtky jsou velmi krátké. Jenom jak víme z projednání té první zprávy o činnosti 2016 České televize, tak to zabralo přes dvě hodiny a nedobrali jsme se žádného závěru.

Chtěl bych zdůraznit, že jsem rozladěn, že se musím poněkolkáté snažit zařadit tyto body tak, aby byly reálně projednány. Řekněme si, co si o nás mohou myslet občané, když nejsme jako poslanci schopni schválit výroční zprávy o činnosti hospodaření České televize v okamžiku, kdy my sami jsme si to dali do zákona, že to chceme projednávat. Nám to nikdo nepřifknul, zde to vzniklo ve Sněmovně, ta chuť a vůle toto dělat.

A já použiju náhodně tady tři strany, třeba ANO, komunisty a SPD. Musíme si uvědomit, že v České republice se eviduje 3,5 milionu, respektive 3,8 milionu koncesionářů, kteří platí poplatky. To je o milion více než voličů těchto tří stran dohromady. To znamená, nemůže zde prosím nikdo blokovat něco, co je v zákoně, a projednejme to – ta jediná šance je, si myslím, v řádném jednacím dni. Ne v ty čtvrtky, kde je to dysfunkční u tak zásadní složité matérie, jako jsou zprávy o činnosti a hospodaření České televize. Pevně věřím, že u vás vyhraje vůle splnit naši zákonnou povinnost před vůlí hrát si s něčím, s čím bychom si hrát neměli.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Grebeníček, připraví se pan poslanec Kolářík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji si navrhnout zařazení v pořadí třetího pevného bodu na čtvrtek 18. dubna letošního roku od 11. hodiny sněmovní, tisk číslo 307, bod 191, Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018. Jde totiž o tisk, bez jehož projednání a schválení Poslaneckou sněmovnou nelze vyplatit odměny na činnost členům Kontrolní rady Grantové agentury za uvedené období. Situace je v tomto specifická i s ohledem na následné změny v personálním složení této rady. Chci věřit, dámy a pánové, že pro naléhavost této záležitosti u vás naleznou podporu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Kolářík, připraví se pan poslanec Jiří Kobza.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý den, dámy a pánové, vážení kolegové. Já bych vás chtěl požádat o zařazení bodu číslo 79. Je to sněmovní tisk 295, takzvaná novela exekučního řádu, která už tady čeká na projednání devět měsíců a stále se nedostala na pořad jednání. Takže bych poprosil, jestli by bylo možné zařadit tento bod napevno na příští úterý, 23. 4., po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Měl jsem obtíže vyslechnout celý ten návrh. Slyšel jsem, ale poprosím všechny v sále, aby se utišili, případně diskuze přenesli do předsálí, abych dobře rozuměl, a vy ostatní také, co je tady vlastně přednášeno.

Další vystoupí pan poslanec Kobza, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, rád bych vás požádal o zařazení dalšího bodu k jednání s názvem Istanbulská smlouva. A rád bych navrhl usnesení k tomuto bodu, které zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České

republiky žádá vládu České republiky, aby nepokračovala v procesu směřujícím k ratifikaci úmluvy Rady o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí Českou republikou. Vyzývá vládu České republiky, aby vykonala všechny úkony, včetně zpětvzetí podpisu souvisejícího s oznámením Radě Evropy, že Česká republika se nehodlá stát smluvní stranou Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí Českou republikou, a pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby o tomto usnesení informoval vládu České republiky."

Vážené kolegyně, vážení kolegové, Istanbulská smlouva není totiž zdaleka tak nezávazným a nevinným dokumentem, za jaký je nám předkládána. Její obsah bychom mohli rozdělit do několika částí. Ta první, která je v oblasti trestní ochrany obětí domácího násilí, je daleko lépe ošetřena v našem trestním zákoníku a tato smlouva z tohoto pohledu není nutná. Naopak si myslím, že náš zákoník je v tomhle směru důkladnější a lepší.

Druhá oblast, která se točí okolo genderové politiky, genderové vyváženosti, rovnoprávnosti mužů a žen, tak tam je několik velmi závažných okolností, kde se mluví například o tom, že je nutné opustit zavedené genderové stereotypy, zajistit rovnoprávnost mužů a žen za současného posílení role žen. To znamená, dochází k nějakému nepochopitelnému rozdělení na muže, kteří jsou a priori považováni za pachatele, a ženy, které jsou oběťmi. Což je také pro nás nepřijatelné.

Za další, vytváří to síť dozorujících orgánů, označených pod ústředním orgánem GREVIO. Je to síť velice vlivných a mocných neziskových organizací, které budou vykonávat dozor mimo jurisdikci členských zemí a budou mít možnost přístupu kamkoliv podle svého vlastního uvážení.

Jeden z nejzávažnějších faktorů této smlouvy je ale oznamovací povinnost, že kdokoli – i z orgánů, které jsou vázány mlčenlivostí, jako jsou lékaři nebo advokáti – by se dozvěděl o nějakém domácím násilí anebo by se dozvěděl o tom, že by někde snad někdy mohlo dojít k domácímu násilí, tak je povinen tuto okolnost oznámit. Tím dochází k prolomení například advokátské mlčenlivosti, kterou my považujeme za jeden z pilířů české justice, a rozhodně se s tím nemůžeme ztotožnit. Zrovna tak se nemůžeme ztotožnit s možností zbavování rodičovských práv jako trestu v podstatě stejným způsobem, jakým funguje známá norská organizace Barnevernet.

Tato smlouva je velice, velice závažná a velice nebezpečná a já bych rád navrhl, aby projednávání tohoto bodu bylo případně zařazeno na středu 24. dubna po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším přihlášeným z místa je pan poslanec Ferjenčík, poté paní poslankyně Balcarová.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl navrhnout přefazování bodu, který je teď v programu jako bod číslo 5, novela zákona o elektronické evidenci tržeb, na konec toho bloku druhých čtení. My jsme se o tom bavili s kolegy a ta debata, ve které se

budeme snažit vás přesvědčit, že ten zákon skutečně není šťastný, bude podle všeho velmi dlouhá, bude podaná velmi dlouhá řada pozměňovacích návrhů. Nechceme být obviňováni z toho, že blokujeme pořad této schůze, která je různě komplikovaná státními svátky, takže mi přijde rozumné nejprve odbavit zbytek programu a méně kontroverzní body a až potom se zabývat elektronickou evidencí tržeb.

Takže navrhuji přefazení bodu číslo 5, elektronická evidence tržeb, na konec bloku druhých čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Balcarová, poté s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla požádat o zařazení bodu číslo 215, který se jmenuje Informace vlády o ochraně klimatu. Žádám o pevné zařazení tohoto bodu na příští středu, to je 24. 4., jako první bod. Je to z důvodu toho, že jsme tento bod začali projednávat na minulých schůzích a nedostali jsme se podle mě moc daleko. Je navrženo několik usnesení a několik pozměňovacích návrhů k tomu usnesení a zdaleka ne všichni kolegové se tady dostali ke slovu. Tak bych byla ráda, kdybychom mohli tento bod otevřít příští středu jako první bod.

A ještě bych jenom připomněla, proč jsme vlastně ten bod zařadili. Bylo to proto, že studenti v rámci iniciativy Fridays for future požádali vládu a politiky, aby se vyjádřili k tomu, jak chtějí reagovat na rychle postupující změnu klimatu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přednostní právo pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl obrátit naši pozornost zejména k těm, kteří tak rádi projednávají zákony o rozšíření pravomocí NKÚ, to jsou především vládní poslanci, tak chci obrátit vaši pozornost k výroční zprávě tohoto nezávislého úřadu za rok 2018, která byla publikována před několika dny. A pokud se do ní podíváte, tak to není opravdu radostné čtení. To je smutné čtení. Kdybych měl jednoduše shrnout, co NKÚ ve své výroční zprávě za loňský rok říká, tak NKÚ nám říká, že stát selhává v činnostech, které má zabezpečovat. Myslím, že je to natolik závažné zjištění, že by bylo dobré znát k tomu stanovisko vlády, taky těch, kteří chtějí rozšiřovat pravomoc NKÚ, jestli, když tak podporují to rozšíření, souhlasí s dosavadní činností, s dosavadní úrovní zpráv, které NKÚ předkládá. Mně to přijde logické, že když jsme spokojeni s tím, co dělá, tak pak přistoupíme k rozšíření pravomocí, a ne naopak, že když případně nejsme spokojeni, tak současně rozšiřujeme pravomocí tohoto úřadu.

Takže já navrhuji nový bod Poslanecké sněmovny, který by se jmenoval Diskuse k výroční zprávě NKÚ za rok 2018. Chtěl bych nechat vládě i nějaký čas na přípravu, takže navrhuji alternativně několik termínů v příštím týdnu. Zprvu pevně zařadit ve středu dopoledne po bloku třetích čtení. Zadruhé, pokud by to neprošlo ve středu

dopoledne, mluvím o příštím týdnu, to znamená o 24. dubnu, pokud mě paměť neklame, odpoledne po pevně zařazených bodech, případně příští týden v pátek po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Snad jsem si to poznačil správně. Až to budu potom říkat nahlas, tak se na vás vždycky podívám, jestli to říkám dobře. Vyšel jste mi na konec stránky, takže jsem to nestihl napsat.

Ptám se, zda chce ještě někdo něco k pořadu schůze. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Já bych chtěl požádat jménem poslaneckého klubu o 20minutovou přestávku na poradu o programu, protože některé body nám nebyly dopředu avizovány, tak ať si můžeme seřadit případný dopad v hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dvacet minut. Takže do 15.04 vyhláшу přestávku na poradu klubu pirátské strany.

(Jednání přerušeno ve 14.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.04 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 15.04 a my budeme pokračovat tam, kde jsme přestali. A přestali jsme před hlasováním o návrhu pořadu 28. schůze. Já vás poprosím, abyste už zaujali svá místa v sále.

Nejprve budeme hlasovat o návrzích, tak jak byly předloženy grémiem. Ptám se, zda je nějaká námitka vůči mému postupu, že bychom se s návrhem grémia vypořádali jedním hlasováním. Nikoho nevidím, takže můžeme... Mám tady ještě žádost, abych přivolal kolegy z předsálí, kterým nefungují hodinky a nevědí, že je 15.04.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu grémia. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 182, pro 149, proti 1. Návrh byl přijat. Děkuji.

Nyní budeme hlasovat návrhy, které předložil pan předseda Faltýnek. Je zde návrh, který spolu souvisí. Já ho přednesu najednou potom, zda bude zájem hlasovat zvlášť ty zprávy. Vidím, že bude.

Tak tedy budeme hlasovat nejprve o pevném zařazení bodu 182, tisk 164, Státní závěrečný účet za rok 2017, ve čtvrtek jako první bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je 183 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

S přednostním právem si přeje vystoupit pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jenom z těch návrhů, jak přicházely, tak první byl návrh pana předsedy Bartoše ohledně střetu zájmů zítra zařadit, a potom zítra jako třetí bod. A já si nejsem vědom, že jsme o něm hlasovali jako o prvním bodě. Tak jenom se ptám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, je to moje chyba. Takže já myslím, že to hlasování je platné, ale teď považuji za korektní, že bychom se vrátili k návrhu pana předsedy Bartoše. Není to na sobě závislé, věcně to nesouvisí.

Pan předseda Bartoš navrhoval nejprve zařazení nového bodu, který nazval O střetu zájmů Andreje Babiše, jestli to tak mohu... Střet zájmů premiéra Andreje Babiše a audit Evropské komise v České republice je přesný název nově navrženého bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 182, pro 79, proti 69. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní se vrátíme k návrhům pana předsedy Faltýnka. Jako druhý budeme hlasovat bod číslo 178, tisk 113, Zpráva o činnosti České televize za rok 2016, na čtvrtek 9. 5., v tuto chvíli jako druhý bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. (Z pléna: Hlásí se předseda Stanjura.) Já prohlašuji toto hlasování za zmatečné, mám zájem především, abychom se nějak rozumně domluvili na tom programu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane předsedo. K těmto bodům zazněly dva různé návrhy. Tak buď musíte říct, že když to bude schválené, je nehlasovatelný návrh pana Dolínka, nebo musíme orientačně hlasovat o těch dvou a pak hlasovat o tom, který získá větší podporu. Protože zazněly návrhy na stejné body v jiný termín, pokud jsem to dobře zaznamenal v rámci rozpravy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, já jsem se to snažil tady nějakým způsobem konzultovat. Můj osobní názor je, že jestliže schválíme návrh pana Faltýnka, je pak návrh pana Dolínka nehlasovatelný. Jestli proti tomu není námitka.

Budeme opakovat hlasování o bodu 178, tisk 113, Zpráva o činnosti České televize za rok 2016.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 183, pro 84, proti 6. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o zařazení bodu 179, sněmovní tisk 114, Zpráva o hospodaření České televize za rok 2016.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. (Ze sálu: Nejde to!) Pardon, já jsem špatně zmáčkl. Tak znova. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 183, pro 64, proti 10. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat návrh na zařazení bodu 180, sněmovní tisk 143, Zpráva o činnosti České televize za rok 2017 – v tuto chvíli by to byl první bod po písemných interpelacích ve čtvrtek 9. 5.

Zahajuji hlasování. (Nesouhlasné hlasy z pravé části sálu.) Pardon. Už jsme schválili bod 182. Dneska mi to nejde. Prohlašuji toto hlasování opět za zmatečné.

Ať víme přesně, o čem hlasujeme, druhý bod po písemných interpelacích – zpráva o činnosti České televize za rok 2017.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 9 přihlášeno 183, pro 81, proti 5. Tento návrh nebyl přijat.

Poslední z bloku budeme hlasovat o bodu 185, sněmovní tisk 251, Zpráva o hospodaření České televize za rok 2017. Tento bod by se v tuto chvíli stal druhým pevně zařazeným ve čtvrtek 9. 5.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 přihlášeno 183, pro 81, proti 5. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh na zařazení bodu 206, sněmovní tisk 427, změna rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení, aby byl zařazen na 18. 4. jako druhý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 11 přihlášeno 183, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Kováčika, který navrhl zařazení nového bodu nazvaného Informace předsedy vlády o postupu ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, které nám nutí přijmout dvoji kvalitu potravin, jestli jsem si poznačil správně, nekontroloval jsem podle stenoáznamu, který navrhuje, aby tento bod byl pevně zařazen 9. 5. od 11.00.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V tuto chvíli 99 pro, proti 1, takže jsme zařadili nový bod.

A nyní budeme hlasovat o pevném zařazení na 9. 5. v 11.00.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 13 přihlášení 183 poslanci, pro 98, proti 2. Tento návrh byl přijat, takže jsme zařadili nový bod a pevně jej zařadili.

Dále je zde návrh pana předsedy Bartoška na pevné zařazení bodu 38, sněmovní tisk 434, týkající se Tchaj-wanu, abychom ho pevně zařadili na středu 17. 4. jako první bod odpoledního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? (Hluk v sále.)

V hlasování pořadové číslo 14 přihlášeno 183, pro 113, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Luzara. Přesný název je zařazení nového bodu Informace Ministerstva životního prostředí o budoucnosti plavebního stupně Děčín.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přihlášeno 183, pro 69, proti 14. Tento návrh nebyl přijat. O pevném zařazení tedy již nebudeme hlasovat.

Nyní je zde návrh pana poslance Dolínka, který navrhuje zařazení nového bodu, který nazval žádost školského výboru podle § 35 jednacího řádu – použil plný název daného výboru. Jenom upozorňuji, že z hlediska skloňování by to mělo být správně žádost školskému výboru, neboť Sněmovna se bude obracet na výbor, aby zvolil nového předsedu. Ale všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 16 přihlášeno 181, pro 68, proti 28. Návrh přijat nebyl. O pevném zařazení tedy již hlasovat nebudeme.

Nyní se tedy vypořádáme s návrhy pana poslance Dolínka, který navrhl zařadit zprávy o činnosti a hospodaření České televize ve středu 17. 4. od 14.30. A teď se chci jenom zeptat, protože tam byl přijatý návrh pana poslance Bartoška týkající se Tchaj-wanu, takže po pevně zařazeném bodu, byl by to tedy bod dva toho dne.

Takže nejprve budeme hlasovat o bodu 178, sněmovní tisk 113, Zpráva o činnosti České televize v roce 2016, zařazení jako druhý bod ve středu 17. dubna.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno 183, pro 77, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o bodu 179, sněmovní tisk 114, Zpráva o hospodaření České televize v roce 2016, v tuto chvíli by to byl druhý bod odpoledního jednání ve středu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno 183, pro 77, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Dále budeme hlasovat o bodu 180, sněmovní tisk 143, Zpráva o činnosti České televize v roce 2017, jako druhý bod ve středu 17. 4.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno 183, pro 78, proti 1. Tento návrh přijat nebyl.

A konečně budeme hlasovat o bodu 185, sněmovní tisk 251, Zpráva o hospodaření České televize v roce 2017, na středu jako druhý bod odpoledního jednání.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno 183, pro 75, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. To je z návrhů pana poslance Dolínka vše.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Grebeníčka, který navrhuje zařadit bod 191, sněmovní tisk 307, zpráva GA ČR za období 2017 – 2018, zařadit pevně jako třetí bod... v tuto chvíli jsme schválili dva body – harmonogram SZU a bod 206, takže by to byl třetí bod pevně zařazený ve čtvrtek 18. dubna. Je to tak v pořádku, pane poslanče? Tam ještě byl nějaký čas... Ano, v pořádku.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno 184, pro 128, proti 2. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Kolářika na pevné zařazení bodu 79, tisk 295, novela exekučního řádu na úterý 24. dubna po pevně zařazených bodech. Tady v tuto chvíli mám jenom upřesňující dotaz, pravděpodobně zde může být jedno třetí čtení. Je myšleno po třetím čtení, anebo je tady ještě pevně zařazený bod odpoledne? (Dohady v sále ohledně dne, v úterý je 23., nejsou tedy třetí čtení.) Takže v úterý 23. po pevně zařazených bodech, takže po bodu 44 v tuto chvíli. Já jsem si napsal v úterý 24. 4., což neexistuje, tak se omlouvám. Říkám, dneska nemám den.

Takže budeme hlasovat úterý 23. po pevně zařazených bodech, což znamená po bodu 44, novela exekučního řádu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno 184, pro 66, proti 2. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Kobzy na zařazení nového bodu s názvem Istanbulská smlouva. Nejprve tedy budeme hlasovat o jeho zařazení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno 184, pro 63, proti 20. Návrh nebyl přijat. O pevném zařazení tedy už nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh pana poslance Ferjenčíka, abychom bod 5, sněmovní tisk 205, novela zákona o elektronické evidenci tržeb, zařadili na konec bloku druhých čtení.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přihlášeno 184, pro 83, proti 71. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh paní poslankyně Balcarové. Ta navrhuje zařazení bodu 215, informace o ochraně klimatu, na středu 24. 4. jako první bod. Tady platí už ta otázka, kterou jsem měl předtím, zda je tím míněno před třetí čtení, nebo jako první bod po třetích čteních, jestli skutečně bylo úmyslem předřadit to před třetí čtení a ten vymezený čas... Po třetích čteních. Takže takhle vyjasněný návrh můžeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno je 184 poslanců, pro 50, proti 8. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana předsedy Stanjury na zařazení nového bodu Diskuse k Výroční zprávě NKÚ za rok 2018.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno je 183 poslanců, pro 81, proti 5. Návrh přijat nebyl. Takže ta alternativní hlasování již nebudeme hlasovat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které byly předneseny, a můžeme hlasovat o pořadu 28. schůze jako celku.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro pořad schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27. Přihlášeno 184, pro 114, proti 29. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s pořadem 28. schůze jsme vyslovili souhlas. Děkuji.

Budeme pokračovat dle schváleného pořadu. Současně předávám řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Podle před chvílkou schváleného pořadu schůze se jako prvním bodem dnešního jednání budeme zabývat bodem

214.

Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Na lavice vám byl dnes rozdán aktualizovaný písemný podklad a o slovo požádal pan předseda poslaneckého klubu Strany přímé demokracie poslanec Radim Fiala. K návrhu na změny se připojily poslanecké kluby ODS a ČSSD. Samozřejmě předsedové klubů mají také možnost k tomu vystoupit. Pane předsedo, máte zájem na úvod? Není zájem.

Otevírám tedy všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Pan poslanec Volný se hlásí v rozpravě. Požádám kolegyně a kolegy, aby diskuse mimo pořad schůze přenesli do předsálí. (Poslanec Lubomír Volný mimo mikrofon směrem k předsedajícím: Nejsem si jistý, jaký je zasedací pořádek.) Pane poslanče, mluvíme o prvním bodu našeho jednání a to je změna zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny. Ještě chvíli. Prosím o klid ve Sněmovně, opravdu ostatní debaty do předsálí.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý den dámy a pánové, děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych vznést protinávrh k tomu návrhu, který jste všichni obdrželi na svých lavicích dneska, s tím, že bych vás chtěl požádat o podporu změny zasedacího pořádku v tom smyslu, že na čísle 129 by zasedala paní poslankyně Ivana Nevludová, na čísle 135 pan poslanec Marian Bojko a na čísle 113 Lubomír Volný.

Podstatou tohoto návrhu je skutečnost, že my v našem bývalém klubu SPD jsme měli nějaké vnitrostranické rozpory. Bereme na vědomí, že běžným řešením těchto rozporů v rámci Poslanecké sněmovny je změna zasedacího pořádku, nicméně chtěl bych vás požádat, dámy a pánové, abyste ponechali případné další spory mezi poslanci klubu SPD a nezařazenými poslanci hnutí Jednotní – alternativa pro patrioty mezi pánskou společností, umožnili mi kdyžtak do nějakých případných sporů více zabrousit a popřípadě s kolegy vyjít ven si vyříkat nějaká nesouhlasná stanoviska a abyste vynechali kolegyni Ivanku Nevludovou z řešení případných sporů. Celý můj protinávrh spočívá v tom, že Ivanka s Marianem, všeobecně oblíbení členové Poslanecké sněmovny, by zasedali společně mimo poslanecký klub SPD, v jehož řadách bych já jako nezařazený poslanec zůstal sedět na místě 113. Prosím vás, vážení kolegové, dámy a pánové, abyste vyhověli tomu, že případné spory budeme řešit my, pánové, pouze mezi sebou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosim, potom v podrobné rozpravě musíte na tento návrh odkázat nebo ho přečíst znovu, až otevřu, samozřejmě, rozpravu podrobnou. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, mohu tedy rozpravu ukončit. Prosim, pane poslanče, jestli máte zájem tento návrh opravdu načíst, musíte v podrobné rozpravě. Samozřejmě můžete použít to své zdůvodnění z obecné rozpravy. (Poslanec Lubomír Volný mimo mikrofon: Myslím, že je otevřena.) Ano, už je otevřena podrobná rozprava.

Poslanec Lubomír Volný: Můj protinávrh zní tak, aby na čísle 129 zasedala paní poslankyně Ivana Nevludová, na čísle 135 pan poslanec Marian Bojko a na čísle 113 pan poslanec Lubomír Volný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je pozměňovací návrh. Pokud se nikdo nehlásí dál do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, páni předsedové klubů. Není tomu tak. Budeme mít tedy dvě hlasování, a to o pozměňovacím návrhu pana poslance Volného a potom o návrhu, který byl předložen předsedy klubů.

Rozhodneme v hlasování číslo 28, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh pana poslance Volného. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 28. Z přítomných 184 pro 65, proti 24. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o původním návrhu, jehož autorem jsou předsedové příslušných poslaneckých klubů, kteří se k tomuto bodu přihlásili.

Rozhodneme v hlasování číslo 29, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro změnu zasedacího pořádku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 29, z přítomných 184 pro 142 poslanců, proti 5. Návrh byl přijat. Konstatuji, že změna zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny byla schválena. Její realizace připadá na zítřejší den v 9.00 hodin při pokračování schůze, protože jde nejen o rozhodnutí, ale i o technické zajištění tohoto kroku.

Končím první bod naší schůze a budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze bodem

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojištění na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v podrobné rozpravě v pátek 15. března letošního roku na 27. schůzi. Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové, že už zaujala místo u stolku zpravodajů, totéž pro pana poslance Lukáše Kolaříka, který je zpravodajem, když ho jako zpravodaje zastupovala paní poslankyně Olga Richterová na zmíněné schůzi, na které byl tento bod přerušen.

Budeme pokračovat v přerušené podrobné rozpravě. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Já tady mám přihlášku do rozpravy obecné, ale to nemohu vyslyšet, protože kolega Válek je sice přihlášen do obecné rozpravy, ale obecná rozprava byla ukončena, probíhá rozprava podrobná, do které je jako první přihlášen pan poslanec Roman Sklenák, ale vidím paní ministryni a pana předsedu Starostů a nezávislých Víta Rakušana. Tak se omlouvám paní ministryni, ale pan poslanec Vít Rakušan má technickou, resp. připomínku k elektronickému zápisu k hlasování k poslednímu bodu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane místopředsedo, jedná se nikoliv o poslední bod, ale o hlasování číslo 16. Byl jsem upozorněn na to, že v záznamu mám, že jsem se hlasování zdržel. Chtěl bych říci, že v hlasování 16 jsem hlasoval pro daný návrh. Nežádám opakování hlasování, pouze bych prosil o opravu záznamu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Bude ve stenozáznamu určitě provedeno. Nyní tedy v podrobné rozpravě jako první s přednostním právem ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, já vám zjednám klid v sále, aby tady nebyl tak nepatřičný hluk, a opravdu žádám kolegy a kolegyně, aby buď zaujali místo, které podle schváleného zasedacího pořádku jim náleží, anebo aby debaty vedli v předsálí. Myslím to úplně vážně!

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, protože už je to více než měsíc, tak jen připomínám a shrnuji vše, co proběhlo. Já podporuji tu verzi plné eNeschopenky k 1. lednu. Podle mě by to projednání mělo proběhnout co nejdříve, tak aby panovala právní jistota. A zároveň bych chtěla podotknout, že podporuji komplexní pozměňovací návrh pana

poslance Romana Sklenáka, který zajistí to, aby byla eNeschopenka k 1. lednu 2020 plně funkční. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové. Budeme pokračovat nyní vystoupením pana poslance Romana Sklenáka a připraví se Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych se tedy v podrobné rozpravě tímto přihlásil ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který je v systému veden pod číslem 2481. A dovoluji mi pár slov, byť tedy o tom návrhu už se delší dobu vedou ať už zde, nebo na výboru, nebo v kuloárech diskuze. Pozměňovacích návrhů, které budou načteny v této podrobné rozpravě, bude více.

Samozřejmě podrobné zdůvodnění ten návrh obsahuje, nicméně kdybych tedy měl říct ty hlavní body, v čem se tedy zejména odlišuje od ostatních, tak mimo to, tak jak bylo avizováno, že tedy celý projekt eNeschopenky zavádí jednotně s účinností od 1. ledna 2020, to je to nejzásadnější, tudíž vynechává tu přechodnou fázi od července letošního roku, tak v podstatě předpokládá, že tisk 333 nebude už přijímán, a v podstatě do tohoto komplexního návrhu jsou zapracovány částečně i ty myšlenky z tisku 333.

Co je také důležité v tomto komplexním pozměňovacím návrhu a čím se liší, je, že zavádí spolupráci mezi Českou správou sociálního zabezpečení a Státním ústavem pro kontrolu léčiv tím, že za účelem ověřování identity ošetřujícího lékaře je Česká správa sociálního zabezpečení oprávněna využívat přístupové certifikáty poskytovatelů zdravotních služeb, které vydává SÚKL.

A další důležitý bod je ten, že k účinnosti 1. ledna 2020 se nevztahuje začlenění informačních systémů České správy sociálního zabezpečení do jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí, a tam v podstatě se předpokládá nebo je navrhována účinnost tohoto přechodu k 1. lednu roku 2022.

Jinak samozřejmě ten komplexní pozměňovací návrh je velmi obsáhlý a mohl bych zdůvodňovat jednotlivé paragrafy, ale jak jsem řekl, je to vše obsaženo v odůvodnění, a to, co jsem zde představil, to jsou základními body, kterými se odlišuje od těch ostatních, aspoň jak jsem měl možnost si je prohlédnout, tak jak jsou vloženy do systému. Takže v tuto chvíli děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi. Nyní pan poslanec Jan Bauer v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, já bych se chtěl nejprve tímto přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 2381, který jsem zanesl do systému.

Diskuze tady už je drahnou dobu dlouhá, takže jenom oživím podstatu tohoto pozměňovacího návrhu. Je to zajištění dodržení slibu vlády daného osobně předsedou vlády Andrejem Babišem, že současně se zrušením tzv. karenční doby bude zavedena funkční elektronická neschopenka. Tak jak jsem dnes sledoval tiskové konference všech dvou vládních stran, ale i tiskovou konferenci dalších parlamentních stran, tak jsem přesvědčen, že opravdu k tomuto slibu nedojde, a z tohoto důvodu navrhuji účinnost zákona č. 32/2019 Sb. nově ve třech variantách, které si všichni můžete přečíst v samotném pozměňovacím návrhu. A to je asi vše.

Já jsem předpokládal, že někdo především z řad hnutí ANO vystoupí, a přestože jsem si vědom toho, že diskuze a priori není pouze o karenční době a je především o eNeschopence, tak že tady férově a čestně zazní informace o tom, jakým způsobem se především zástupci hnutí ANO postaví k tomuto veřejnému slibu. Já tedy zatím nikoho z řad ministrů, potažmo premiéra bohužel nevidím, tak se této odpovědi asi nedočkám, ale možná, že ta odpověď padne při projednávání tohoto návrhu zákona během třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Nyní paní poslankyně Hana Aulická, připraví se Marek Novák. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já asi budu krátká. Dovolím si přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 2399, který byl vložen ke sněmovnímu tisku 204, a je to vlastně určitá alternativa k pozměňovacímu návrhu kolegy Nováka a měním tam datum od 1. 1. 2020, tak jak by bylo vlastně pro tento předložený návrh nejlepší. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni. Nyní pan Marek Novák, připraví se pan poslanec Pavel Juříček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, při posledním projednávání tohoto tisku jsem podal návrh na zkrácení lhůty pro projednání zákona ve třetím čtení na sedm dnů. Tento svůj návrh tímto беру zpět.

Dále jsem předložil komplexní pozměňovací návrh, který je evidován v systému pod číslem 2398. Vzhledem k tomu, že došlo k časové prodlevě v rámci projednávání tohoto tisku, tento svůj návrh беру zpět a přihlašuji se k aktuálnímu znění tohoto komplexního pozměňovacího návrhu, který jsem do systému vložil pod číslem 2636.

V krátkosti dvě změny, ke kterým došlo v tomto komplexním pozměňovacího návrhu. Ta první je využití elektronického klíče, který dnes využívají lékaři pro přístup k eReceptu, tak aby bylo možno tento klíč využít vlastně i k eNeschopence. To je jedna změna. A druhá změna v rámci právě té časové prodlevy, je tam změna účinnosti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Novákovi a nyní pan poslanec Pavel Juříček, připraví se pan poslanec Jiří Ventruba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že se zdá, že v politice slovo neplatí, tak když už tedy bude k 1. 1. 2020 eNeschopenka snad funkční, tak já se dovolím přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod č. 2617, který jsem načetl. Je ve dvou variantách: aby zaměstnavatelé, kteří jsou klíčoví tady v tomto procesu, mohli buď prostřednictvím – což je varianta č. 1 – prostřednictvím lékaře získat tu informaci, že ten den, protože Česká správa sociálního pojištění (zabezpečení) na hospodářském výboru garantovala, že tam bude ve formuláři, tam bude už předpis, kdo je zaměstnavatel. Takže lékaři nebudou muset cokoli vypisovat. A pokud by tato varianta neprošla, a samozřejmě že by to ještě zvýšilo jistou míru zodpovědnosti lékařů vůči zaměstnavateli, to, že nebudou, řekněme, ty metody zneužití tak snadno, řekněme, volně a frivolní, tak ještě druhá varianta, že v případě, kdyby tato varianta neprošla, tak varianta č. 2 je, aby prostřednictvím České správy sociálního pojištění (zabezpečení) získal zaměstnavatel ten den tu informaci totožnou, tak aby se mohl na situaci podívat. Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Juříčkovi za jeho vystoupení. Ještě než dám slovo panu kolegovi Jiřímu Ventrubovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to z dnešního jednání od 16 do 17 hodin. Prosím, pan kolega Ventruba. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, vážený pane předsedající, protože jak bylo řečeno na úvod tohoto našeho bodu, tak sněmovní tisk 333 byl dneska vypuštěn a bylo to vloženo do tohoto jednání, a protože jak dobře víte, tak garančním výborem sněmovního tisku 333 byl sociální výbor, ale na starosti jako další výbor byl výbor zdravotní, jehož jsem byl zpravodajem, tak mi dovolu, a měl jsem k tomu i zmocnění zdravotního výboru, abych přečetl usnesení našeho jednání o tomto bodu 333 z 3. dubna 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jako tedy sněmovní tisk 333.

Po úvodním slovu ministryně práce a sociálních věcí Dipl.-Pol. Jany Maláčové, MSc., ústředního ředitele ČSSZ Mgr. Františka Boháčka, zpravodajské zprávě poslance doktora Jiřího Ventruby, CSc., a po rozpravě výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za prvé nedoporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 333, za druhé zmocňuje zpravodaje výboru poslance doktora Jiřího Ventruby, CSc., aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny, což jsem nyní učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Ventrubovi. Nyní pan zpravodaj pan poslanec Lukáš Kolářik v podrobné rozpravě. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně, abych vás seznámil se svými dvěma pozměňovacími návrhy k tomuto tisku.

Jeden je pod sněmovním dokumentem 2396. V důvodové zprávě je avizováno, že je ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu paní kolegyně Maxové, která nakonec svůj pozměňovací návrh nenačetla. Takže já bych chtěl tedy upřesnit, že se týká i komplexního pozměňovacího návrhu pana Nováka a rovněž tak komplexního pozměňovacího návrhu pana kolegy Sklenáka. Tento můj návrh zavádí možnost ministerstva pověřit fungováním některých systémů Českou správu sociálního zabezpečení, abychom tak dostali tu jednotnou datovou základnu dohromady.

Dále tam mám druhý pozměňovací návrh, ten je pod sněmovním dokumentem 2632, a je to pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu pana Sklenáka, který právě tu část, která se věnuje jednotnému informačnímu systému Ministerstva práce a sociálních věcí, kde pan Sklenák navrhuje tu účinnost od roku 2022, tak ten můj návrh ji zkracuje na rok 2021. Myslím si, že by nebylo vhodné účinnost posouvat mezi volebními obdobími a bylo by myslím fěr nějakým způsobem ty systémy dokončit ještě před novými volbami, aby se ministerstvo předávalo, případně, pokud se bude předávat, v pořádku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení v podrobné rozpravě. To byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu podrobnou rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně, pan zpravodaji? Není tomu tak.

Návrh, který mohl být hlasován na konci druhého čtení, tedy zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením, pana poslance Marka Nováka byl vzat zpět a nemám jiný návrh, kterým bychom se mohli ve druhém čtení zabývat, proto druhé čtení končím. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji.

Dalším bodem schváleného pořadu schůze je

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - druhé čtení**

Požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně financí Alena Schillerová, děkuji, že pohotově došla. Žádám také, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zpravodaj garančního rozpočtového výboru Jan Volný a také žádám

o připravenost... Aha, tak to bude..., protože já mám pana poslance Volného jako schváleného zpravodaje. O paní ministryni má zájem více kolegů. Takže pan kolega Volný je schválený zpravodaj, takže zaujal své místo. Požádám tedy ještě, aby byli připraveni zpravodajové hospodářského výboru poslanec Vojtěch Munzar a poslanec výboru ústavněprávního Marek Benda.

Ještě než zahájíme, mám tady omluvu pana poslance Dominika Feriho od 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy požádám paní ministryni, jestli má zájem o úvodní slovo ve druhém čtení. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já budu velmi stručná. Dovolte, abych před druhým čtením uvedla stručně novelu zákona o evidenci tržeb a zákona o dani z přidané hodnoty. Důvod novely zákona o evidenci tržeb byl především reakce na nález Ústavního soudu z prosince 2017 a samozřejmě pro promítnutí poznatků z aplikační praxe z první a druhé vlny.

Důvod je především ten, že chceme zavést třetí a čtvrtou vlnu. Zavádíme zde nový systém, tzv. offline systém, kdy může požádat poplatník, který splňuje kritéria v této novele uvedená, o offline systém. To znamená, že nemusí evidovat elektronicky, pokud bude rozhodnuto Finanční správou, ale bude to jenom poplatník ten, který je fyzickou osobou, neplátce DPH, (má) maximálně dva zaměstnance a určitý objem hotovostních tržeb. My máme v novele navrženo 200 tisíc hotovostních tržeb. Já jsem připravena podpořit pozměňovací návrh na vyšší částku, tak jak jsem to podpořila v rozpočtovém a hospodářském výboru.

Také bych chtěla připomenout, že součástí této novely je novela zákona o dani z přidané hodnoty, kde snižujeme DPH u vybraných služeb s vysokým podílem lidské práce. Jsou to především kadeřnické služby, opravy různých oděvů, kožedělných výrobků, opravy kol a další. Snižujeme některé z 21 % na 10 % a některé z 15 % na 10 %. Součástí také je to zmiňované vodné a stočné, které snižujeme z 15 % na 10 % a postaráme se prostřednictvím cenového výměru Ministerstva financí o to, aby se to promítlo do konečné ceny pro občany. Celé toto snížení je v celkové částce 3,4 miliardy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. Nyní požádám pana zpravodaje Jana Volného, aby přednesl zprávu o jednání rozpočtového výboru.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, rozpočtový výbor jako výbor garanční na své 22. schůzi dne 3. dubna 2019 projednal tento tisk a vyhodnotil pozměňovací návrhy, které k danému datu byly doručeny na rozpočtový výbor. Usnesení máte k dispozici ve sněmovním tisku 205/5. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Janu Volnému, že nás informoval o jednání rozpočtového výboru i o pozměňovacích návrzích podle § 93 odst. 1. Ptám se pana kolegy Munzara, jestli má zájem o vystoupení za výbor hospodářský. Není tomu tak. Pan kolega Marek Benda tady není přítomen, takže nám nepřednese zpravodajskou zprávu z ústavněprávního výboru.

Mohu otevřít obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášku pana poslance místopředsedy Sněmovny Tomia Okamury a se stanoviskem klubu přednostní právo uplatňuje klub pirátské strany. Za něj bude vystupovat pověřený Mikuláš Ferjenčík. Nyní tedy pan místopředseda Tomio Okamura. Máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady další zákon o EET pro živnostníky a podnikatele. Znovu opakují, že hnutí SPD od počátku s tímto návrhem nesouhlasilo. Místo toho navrhuje zavedení paušální daně pro malé podnikatele, abychom je byrokraticky nezatěžovali, a zároveň stát bude mít své jisté. Podobně je tomu například v Německu. Jsem rád, že už také vláda začala na tento návrh slyšet.

V debatě o EET zaznívá dlouhodobě spousta argumentů. Jeden bonmot stojí za povšimnutí. Ze státu se stává špatný sluha a zlý pán. Stát tu není od toho, aby panoval. Proto jsme se kdysi zbavili rakousko-uherské národní monarchie a začali budovat demokracii.

V debatě se oponenti prou o to, kolik EET vydělá nebo nevydělá navíc.

Dámy a pánové, všem nám jaksi uniká, že není vůbec podstatné, zda se výběr daní snížil nebo zvýšil. Cílem státu není výběr daní, ale utváření bezpečného a sociálně spravedlivého prostředí pro občany nebo třeba pro firmy. Cílem nejsou čísla HDP nebo rekordní výběry daní. Cílem musí být jediné, spokojený občan. A v tomto ohledu je EET krokem zpět. Dokonce ani v přebyrokratizovaném Rakousku-Uhersku stát po tehdejších poddaných tolik neslídil, jako je tomu dnes u nás. Už za Rakouska-Uherska si uměla státní správa šetřit práci sobě i živnostníkům tím, že se spolu dohodli na paušální dani, tedy na nějaké rozumné roční částce, kterou živnostník zaplatil, a měl pokoj od byrokracie. Danil tak nejen kominík nebo truhlář, ale živnost si předplácely i prostitutky.

Pokud naším cílem je spokojený občan, nechme alespoň ty nejmenší živnostníky volně dýchat a umožněme jim paušální daň. Bonus toho, že v regionech žije sám sebe, své rodiny a případně i pár lidí okolo sebe, není v tom, kolik jim vláda sebere na daních, ale v tom, že stát neobtěžují a žijí se sami. Tento model by měl přece stát naopak na maximum podporovat a ty, kdo žijí sami sebe, odměňovat a ne trestat nebo jim práci komplikovat.

Vážené dámy a pánové, systémovou změnu má v rukou vláda. Ale nemá smysl nečinně čekat, takže jsem za SPD podal k tomuto návrhu zákona pozměňovací návrh, který by ulevil těm nejmenším a umožnil jim evidování tržeb ve zvláštním režimu bez EET, tedy neplátcům DPH, živnostníkům s obraty do půl milionu korun, kteří nezaměstnávají více jak dvě osoby. Jsem přitom spolu s odborníky zajedno, že zvláštní režim jako řešení EET pro malé podnikatele je mrtvě narozené dítě a musí

být nahrazen zmíněnou paušální daní, protože zvláštní režim vrací podnikatele opět k velkému papírování. Snažíme se ale alespoň trochu živnostníkům zlepšit současný nevyhovující stav.

Pan premiér Andrej Babiš sliboval, že by živnostníci mohli paušální daň využívat od ledna 2020 namísto současných daní z příjmů, sociálního i zdravotního pojištění, ale bohužel, termín se pomalu odkládá. Paní ministryně financí Alena Schillerová nyní předpokládá, že by se tak mohlo stát v průběhu příštího roku. To je opět trochu ukázka chaotičnosti. Paušální daň pro malé podnikatele jsem jménem SPD vlády a panu premiérovi nabízel už léta, jenže nejprve jako v případě Cimrmana si vláda vyzkouší slepé uličky, aby se přesvědčila, kudy cesta nevede, a teprve potom začne pracovat na skutečně systémovém a dobrém řešení. Mezitím si ovšem tyto vládní pokusy zaplatili občané ze svých kapes. Navzdory tomu si ceníme toho, že vláda návrh na paušální daň převzala, a spolu se živnostníky se těšíme, že snad jednou se smysluplného řešení paušální daně dočkáme.

Jenom bych poznamenal, že se přihlásím v podrobné rozpravě, že můj pozměňovací návrh má číslo 2522. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny Tomio Okamurovi. Nyní pan poslanec Mikuláš Ferjenčík se stanoviskem klubu Pirátů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já bych nyní rád přednesl stanovisko klubu Pirátů. Dále v rozpravě už budu vystupovat především ke svým pozměňovacím návrhům, které k tomuto tisku podávám. Začnu celkovým postojem Pirátů k této novele.

Tato novela zavádí především třetí a čtvrtou vlnu elektronické evidence tržeb. My považujeme za zcela absurdní ten přístup, kdy vláda tvrdí, že protože jsou všechno podnikatelé nebo všechno živnostníci, tak mají splňovat stejné podmínky, přestože podnikají v úplně jiných oborech. Tímto zákonem se snažíme předstírat, že člověk, který je třeba instalatér, nebo zahradník, jak byl tady velmi podrobně debatován případ zahradníků a EET na plénu této Sněmovny, když jsme to debatovali v prvním čtení, nebo malíř pokojů, nebo advokát, nebo lékař, mají mít stejná pravidla pro podnikání jako třeba hostinský nebo hoteliér. To je přece zcela absurdní myšlenka. A právě kvůli této absurdní myšlence je ten výsledek takový paskvil. Právě proto, že se slučují různé typy podnikání a vláda s tím svým daňovým kombajnem se snaží přejet všechny tyto podnikatele a narvat je do stejných škatulek, tak vzniká zcela nedomyšlený zákon, který máme právě na stole.

Hlavní problém třetí a čtvrté vlny je v tom, že zatímco u první a druhé vlny existuje nějaká reálná kontrolovatelnost transakcí, které v drtivé většině případů probíhají veřejně, to znamená, existuje třeba restaurační zařízení, tam přijde zákazník, objedná si pivo a kontrolor, když tam přijde, se může podívat, jestli zákazník dostal účtenku nebo nedostal, a pak může ověřit, jestli se ta účtenka objevila v elektronickém systému nebo neobjevila, ve třetí a čtvrté vlně jsou podnikatelé, kteří

podnikají jako jednotlivci a v drtivé většině nabízejí své služby zákazníkům nepřímo bez přítomnosti dalších osob. Kontrolní činnost má asi spočívat v tom, že si bude daňová správa fiktivně nechávat vymalovat pokoj nebo opravit potrubí – já bych poprosil pana Okamuru, jestli bych mohl mluvit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já si zajistím pořádek sám, takže můžete hovořit. Já když tak přeruším jednání, abyste mohl hovořit v klidu. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji, pane předsedající. Třetí a čtvrtá vlna pro řemeslníky je prostě zcela absurdní, protože tam není žádná vymahatelnost povinností, takže ti poctiví na tom budou trít a ti nepoctiví nadále nebudou vydávat účtenky, protože pokud máte pokladnu EET, tak to ještě neznamená, že tu účtenku skutečně vydáte. To je ten základní problém, který s touto novelou máme.

Dále tam jsou nějaké opravy legislativně technických chyb z předchozí špatné práce minulého Poslaneckého sněmovny. To nechceme blokovat. Proto jsme ostatně sami navrhli jeden tisk k EET, kde jsme opakovaně předložili návrh všech šesti opozičních stran, aby se EET nevztahovala na neplátce DPH, a v rámci tohoto tisku mohla vládní koalice, kdyby skutečně chtěla jenom opravovat své chyby z předchozího období, opravit ty legislativně technické chyby třeba ve vztahu k nevidomým podnikatelům a dalším skupinám, které současný stav výrazně poškozují.

A potom velmi výrazná část toho zákona je zvláštní režim. Někdy se tomu říká off-line režim, ale spíš je to prostě papírová evidence. Na úvod musím říct, že vítáme, že se podařilo na rozpočtovém výboru zvýšit tu hranici, na koho se to má vztahovat. Ten limit 600 000 hotovostních plateb ročně dává nějaký smysl a už to opatření začíná být použitelné. Bohužel tam zůstala celá řada zásadních problémů.

První chyba je, že neprošel návrh poslance Juříčka a poslance Onderky na zavedení toho zvláštního režimu i pro neplátce DPH. Je celá řada případů, kdy podnikatel má standardně tržby např. přes účet nebo přes kartu a EET potřebuje velmi sporadicky, ale hodilo by se mu, kdyby mohl prostě operativně vydat jednu dvě papírové účtenky. A to se může týkat i plátců DPH i neplátců DPH. Nerozumíme tomu, proč vláda blokuje používání tohoto režimu pro plátce DPH ve chvíli, kdy skutečně mohou být případy, kdy by to bylo praktické. Takže tohle je jedna chyba.

Druhá chyba je, že účtenky musí vydávat bernák. My tomu absolutně nerozumíme, když oficiální zdůvodnění toho je zjednodušení života podnikatelů. Vláda tvrdí, že zjednodušuje lidem život, a proto si ty účtenky můžou vyzvednout bezplatně na finančním úřadě. Ale proč tedy, pokud je cílem tohoto opatření zjednodušit lidem život, proč současně vláda neumožní, aby si lidé ty účtenky mohli vytisknout sami z nějakého vzoru, který by vydalo Ministerstvo financí, případně finanční úřad. Mně to přijde zcela absurdní. Když se zdůvodňuje nějaké opatření tím, že je to zjednodušení života lidem, tak současně jim umožňujeme, aby se zařídili podle svého a udělali to třeba jednodušeji sami. To prostě nechápu.

Další problém je, že ten zvláštní režim je na žádost a pro vyřízení té žádosti má finanční úřad třicet dnů. Pro mě je nepochopitelné, že ve chvíli, kdy celá řada lhůt pro občany je nesrovnatelně kratší, tak tady dáváme třicet dnů. Takže když někdo zahajuje podnikání a chce využívat ten zvláštní režim EET, protože třeba to vyhodnotí, že to pro něj přináší nižší náklady, tak místo toho, aby prostě zašel na úřad nebo to podal ideálně elektronicky a v řádu jednotek dnů mohl začít podnikat, tak teď bude třicet dnů čekat na to, až mu úřad vyřídí jeho žádost, která by měla být čistě formální. Tomu já prostě nerozumím, proč je tam tak strašně dlouhá lhůta.

Stejný problém je, a možná ještě větší, že v té lhůtě musí podnikatel doložit, že nepředpokládá překročení té hranice 600 000 korun. Ve chvíli, kdy např. podnikatel přechází z hotovostních plateb na elektronické, takže mu razantně klesnou očekávané příjmy, ale nějaký úředník si řekne: ale vy jste měl za minulý rok hodně hotovostních plateb, tak přece logicky vy předpokládáte, že to budete mít i letos, tak se najednou můžou začít handrkovat o to, jestli splňuje ty podmínky, nebo nesplňuje. A já tomu nerozumím, proč tam prostě není jednoduše, že kdo chce, tak si zažádá, dokud bude splňovat podmínky, tak může využívat ten zvláštní režim, když je přestane splňovat, začne evidovat podle elektronické evidence tržeb. Takže toto vidím jako další problém.

Ale jako největší problém toho zvláštního režimu je zcela absurdní byrokratická povinnost, která tam dokonce ani není uvedena v zákoně a kterou se Ministerstvo financí pokoutně snaží udělat skrze činnost daňové správy, kdy opticky to vypadá tak, že lidé budou jednou za tři měsíce posílat sumu svých tržeb, sečtou, kolik vydělali za tři měsíce, a to pošlou na bernák, což a priori neodmítáme, to nám přijde celkem přiměřené. Ve chvíli, kdy člověk stejně potřebuje ty svoje příjmy posčítat, tak je namísto, není to zas tak velká zátěž, když to udělá jednou za čtvrtletí a pak na konci roku to sečte dohromady. Ale proč probíhá bernák plánuje to, že člověk bude muset ty svoje příjmy rozepisovat po dnech, po jednotlivých dnech? To je přece úplně nesmyslné! Takže dneska to standardně probíhá tak, že živnostník prostě vydává účtenky, shromažďuje je – já jsem to zlehčoval, říkal jsem, že je dává do krabice od bot – a jednou za rok posčítá, jaké měl tržby, podá daňové přiznání, a pokud třeba daní paušálem, tak nemá zas tak výraznou byrokracii v celé řadě povolání. Bohužel v celé řadě povolání ta byrokracie je úplně enormní, třeba zrovna v těch restauracích. Ale ve chvíli, kdy zcela standardně lidé ty účtenky sbírají a jednou za čas spočítají, kolik teda vydělali, oni to nemusí řešit, protože to mají napočítané na ty jednotlivé zakázky, vědí, jestli mají peníze na účtu nebo ne, tak nemusí řešit, kolik přesně vydělali za nějaký konkrétní den. Tak chtějí po nich, aby jednou za tři měsíce úplně zbytečně přepsali po dnech svoje tržby do tabulky, kterou následně papírovou formou pošlou na finanční úřad, mně to přijde úplně nesmyslná povinnost. Vůbec nechápu, kdo to vymyslel.

Navrhl jsem kompromis, ať se to počítá po měsících. To bohužel na rozpočtovém výboru neprošlo. Prostě nechápu tento způsob uvažování, který jenom lidi otravuje a komplikuje jim ty možnosti skutečně podnikat a řádně danit. Místo toho se musí úplně absurdně věnovat nesmyslným povinnostem. A tady je úplně extrémně nesmyslná povinnost – prostě vykazovat tržby po jednotlivých dnech. A navíc se to ani nebude žádným rozumným způsobem využívat, protože už dneska ministerstvo

řeklo, že to nikam do elektronické formy přepisovat nebude, takže se to ani v praxi nepoužije. Takže tohle já považuji za hlavní problém toho zvláštního režimu elektronické evidence.

Z toho důvodu my si myslíme, že celý ten návrh je jenom výsledek lobbingu firem, které prodávají ty elektronické pokladny, plus samozřejmě nějaká PR loď Andreje Babiše, ta jeho vlajková loď hnutí ANO, že se vybírají ty daně, když ve skutečnosti teď výběr DPH silně stagnuje a výsledky EET jsou přinejmenším sporné. Podle mého názoru je velmi obtížně měřitelný ten výsledek EET pro státní pokladnu. Tohle je jenom prolobbovaný zákon, na kterém vydělají jenom provozovatelé těch pokladních systémů plus na něm vydělá část větších podnikatelů. Proto to podporují ty různé podnikatelské svazy, že se omezí konkurence, že ti nejmenší občas zavřou krám. Z toho důvodu za klub pirátů navrhuji tento návrh zákona zamítnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi, který přednesl návrh pirátské strany. Nyní v otevřené obecné rozpravě Věra Kovářová, která bude jako první přihlášená do rozpravy. Následuje vyjádření pana kolegy Ferjenčíka, jeho osobní. Paní poslankyně, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že kolega Ferjenčík zde jasně popsal složitost onoho off-line systému.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším radši hned na začátku a požádám kolegy o klid, aby debaty, které jsou mimo EET, přenesli do předsálí, abyste mohla v klidu své stanovisko přednést. Děkuji, pokračujte.

Poslankyně Věra Kovářová: Tak ještě jednou. Myslím, že kolega Ferjenčík zde jasně přednesl pár argumentů, které říkají, že tento systém je poměrně složitý. Týká se to také systému off-line. A samozřejmě klub Starostů a nezávislých od začátků říká, že nechce přílišnou zátěž pro ty nejmenší podnikatele. Proto také navrhuje, aby se celý systém zjednodušil a ze systému EET byly vyňati podnikatelé, kteří mají obrát do jednoho milionu korun, tedy pro neplátce DPH.

Dále také nechceme, aby EET dopadlo příliš na spolky, na hasiče, fotbalisty a jiné, kteří organizují různé akce a společenský život na venkově a ve městech. Předložíme pozměňovací návrh, který se týká toho, že jsou z EET vyjmuty tržby veřejně prospěšných poplatníků, tedy spolků, z drobné vedlejší podnikatelské živnosti. Nám jde právě o to slovo "drobné" vedlejší podnikatelské živnosti a o to, aby byl přesněji definován předmět a to slovo drobná podnikatelská činnost. Ministerstvo financí sice ve své metodice stanoví limit, který říká, že drobná podnikatelská živnost se týká těch, kteří mají obrát do 300 tisíc korun, a my do zákona zavádíme tržby, kdy spolky měly v předchozím roce tržby do částky 500 tisíc korun a považujeme to za stanovení určité právní jistoty.

Obecně lze říci, že se připojíme k návrhu na zamítnutí, které zde avizoval pan kolega Ferjenčík, ale zároveň také říkáme a jsme si vědomi toho, že pravděpodobně tento návrh zákona projde. Proto se v podrobné rozpravě přihlásím k těmto návrhům. Ten, který se týká obrátu do jednoho milionu korun, tedy že by tito neplátcí DPH byli vyňati ze systému EET, jsme podali společně s kolegou Ferjenčíkem.

A také jsem ráda, že v rozpočtovém výboru prošel náš návrh, který snižuje DPH u elektronických knih a audioknih a snižuje ho z 21 % na 10 %, tedy o 11 %. Domníváme se, že se tak upraví nesoulad mezi sazbou pro tištěné knihy a pro knihy na jiných elektronických nosičích. Bude se to týkat také knihoven a materiálů ke stažení a zpřístupnění čtení on-line za úplatu. A za to děkuji tedy Národní knihovně a knihovně Akademie věd, že nám pomohly s tímto pozměňovacím návrhem. A samozřejmě i Ministerstvu financí, které také s námi spolupracovalo.

Čili naše stanovisko zaznělo. A přestože se domníváme, že to není správný návrh, tak podáváme pozměňovací návrhy, abychom tak alespoň upravili tu škodu, která by na malé podnikatele mohla dopadnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní se svým vyjádřením pan kolega Mikuláš Ferjenčík. Připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já začnu postupně představovat svoje pozměňovací návrhy k tomuto tisku. Rád bych, kdyby k nim probíhala nějaká rozprava.

Myslím si, že zcela vhodné je vyjmout z EET burčák. Myslím si, že prodej burčáku je důležité odvětví v České republice. Je to tradiční nápoj, který se prodává sezónně, a myslím si, že by bylo velmi nešťastné, kdybychom kvůli evidenci tržeb o tento nápoj přišli. Takže já navrhuji, aby se seznam výjimek v EET rozšířil o prodej burčáku.

Burčák tvoří dle dostupných informací asi 5 procent z celkové produkce vín v České republice. V České republice se ročně vyrobí 650 tisíc hektolitrů vína. Z toho zhruba 32 až 35 tisíc hektolitrů připadá na produkci burčáku. Proto si myslím, že ten vliv na celkové hospodaření České republiky, kdybychom vyjmuli burčák z elektronické evidence tržeb, by byl poměrně malý, ale naopak pro životy těch lidí, kteří burčák prodávají –

a burčák se, pokud se nemýlím, smí prodávat, nebo standardně prodává pouze mezi 1. srpnem a 30. listopadem. Takže lidé, kteří provozují prodej burčáku jenom čtyři měsíce v roce, tak si kvůli tomu zcela absurdně budou muset pořizovat EET, budou platit nějaké paušály. Někdo, kdo dodnes vůbec nepotřeboval smartphone na svoje podnikání, si ho bude muset pořídit. Známe situaci v České republice s mobilními daty, která je poměrně tristní. Nedávno to stálo místo paní ministryni průmyslu a obchodu. Takže bych vás skutečně chtěl poprosit, abyste se postavili za prodejce burčáku, což je tedy typické sezónní povolání, a osvobodili je od EET.

Na závěr tohoto vystoupení bych doplnil, že Ústavní soud, který zrušil tyto pasáže zákona o elektronické evidenci tržeb, právě konstatoval, že se předkladatelé dostatečně nezabývali otázkou odlišností mezi jednotlivými druhy podnikání v České republice. A burčák je jeden z mnoha případů, kde to jednoduše nedomysleli. Těch případů bude dál, já představím nějaké další pozměňovací návrhy k tomuto. Kolega Stanjura má také určité nějaké připravené. Každopádně v tuto chvíli bych se chtěl tedy přimluvit za osvobození burčáku od EET. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nyní pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. (Silný hluk v sále.) Také ještě, pane kolego, chvilku počkejte, až tady bude větší klid. Prosím máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, dámy a pánové, jsme v druhém čtení. Já se pokusím omezit na vysvětlení svých pozměňovacích návrhů, které budu pak podávat v rámci podrobné rozpravy. Nicméně dovoluji mi říct ještě k EET několik slov.

Víte, tady vlastně ten souboj o EET probíhá již od minulého volebního období. Padlo tady mnoho slov. A někdy mám pocit, že ani jedna, ani druhá strana se nechce poslouchat. A je to podle mě jako v celém národě. EET rozdělilo národ na dvě skupiny. Na ty, co v něm našli zalíbení, kteří ho milují, myslí si, že to vyřeší všechny problémy našeho ekonomického světa, možná i povolání, rovnosti mezi živnostníky, podnikateli. A druzí, kteří říkají, že to je šikanující nástroj, že je to zbytečná buzerace, že to omezuje podnikání a že to rozděluje společnost. To, že to rozděluje společnost, to pravda je. Nakonec jsem zažil, že i lidé, kteří podnikají léta, a velcí podnikatelé, kteří si udělali restaurace třeba v rámci golfového hřiště, tak záviděli tomu hospodskému pod kopcem, že on to jídlo je schopen udělat řádově o stokorunu levnější. A to jim vadilo, a proto si mysleli, že EET to vyřeší.

Když jsme se tady začínali bavit o elektronické evidenci tržeb a vůbec o evidenci tržeb, tak tehdy tady padala také slova ze statistik, kdy Česká republika v době, kdy neměla vůbec žádné pokladny, ani registrační, ani elektronickou evidenci tržeb, na tom byla z hlediska šedé ekonomiky výrazně lépe než některé jiné státy Evropské unie, které ty pokladny zavedeny měly. Samozřejmě nemluvím o Chorvatsku, které bylo výjimkou, které mělo přímo elektronickou evidenci tržeb. Ale mluvím o těch státech, kde měli klasické registrační pokladny, tak jak jste na to zvyklí, když pojedete třeba do Řecka nebo do Chorvatska na dovolenou.

Myslím, že ta situace se příliš mnoho nezměnila, že to bude stejné a že je potřeba se zamyslet i makroekonomicky, co nám tento nástroj přináší. Když se podíváte na deklarovanou výnosnost, kterou bohužel já neumím zhodnotit, řekl bych, materiálně, nevidím tam to číslo, tak 18 miliard v rámci přímo státního rozpočtu je opravdu velmi marginální záležitost. Nakolik z toho vyberete, já nevím. Ale také jsem se zabýval porovnáním, jak funguje velká ekonomika v makročíslech, a renomovaní ekonomové říkají, že pokud je šedá ekonomika na úrovni 15 %, kde se přibližně Česká republika pohybuje, tak ta úroveň se dá zlepšit nikoliv represí, což EET represivní nástroj je, ale dá se zlepšit pouze zjednodušením daní, snížením byrokracie a prostě změnáním

prostředí tak, aby bylo příznivé pro podnikatelskou veřejnost. Co se děje teď a bude se dít v následujících měsících, to všichni víme, že ten trend bude naprosto opačný. Takže já nečekám, že dojde k nějakému výraznému zlepšení.

Možná jeden příklad za všechny. Vy, co jste z venkova, znáte to. Skončily venkovské prodejny. Nemluví o hospodách. To už tady padlo mockrát. A co se děje teď. Všichni mají zájem venkovské prodejny obnovit. Dokonce jim dávají dotace, aby prodávaly zboží na ty vesnice. Aby tam fungovaly prodejny. Víte, to mi připomíná staré socialistické heslo. Co se hýbe, to řádně zdaňme, a co se nehýbe, tak to dotujme. Tak takhle jsme došli na těch vesnicích. A já si myslím, že tohle není cesta. Není to cesta. Cesta je zjednodušení podnikatelského prostředí, nižší daně, nižší byrokracie.

Ale teď už půjdu k těm pozměňovacím návrhům. Já mohu říct za sebe, že mně velmi vadí loterie, která se nazývá účtenkovka. Fakt mně to vadí. Je to státní loterie. Vadí mně to z etických důvodů, protože bojujeme proti hazardu a stát ho tady svým způsobem podporuje, když tady lidé obchodují s účtenkami, které dostali za nákup zboží někde jinde. To je potřeba říct zcela otevřeně. A na druhé straně se tady říkalo, že může být jeden den jedna účtenka od jednoho podnikatele a ukazuje se, že tento systém je lehce obejitelný, že je dokonce organizovaný, funguje to na internetu, máme tady různé servery jako bazar účtenek, facebookové skupiny a podobně. Dokonce jsem někde našel, že jeden z neaktivnějších hráčů na té účtenkovce zaregistroval během jednoho měsíce skoro 6 tisíc účtenek. Tohle mě úplně bouchlo do očí. Myslím si, že tohle není cesta.

A když se podívám na ekonomické výsledky té účtenkovky, tak se pořád snižuje počet hráčů, když je tak nazvu, ale ten objem účtenek se také snižuje, ale víceméně se snižuje výrazně méně než počet hráčů. Co to znamená? Že podle mě ti hráči prostě používají ty účtenky v rámci těchto bazarů, v rámci serverových skupin. Takže ani ekonomicky to není žádný zázrak. Klesá to.

Já jsem si tady našel nějaká čísla. V únoru letošního roku byl počet aktivních hráčů 343 475 a počet účtenek ve slosování byl 12 783 019. Neaktivnější účtenkovka byla v listopadu loňského roku a také to číslo řeknu, abyste to věděli. Tam bylo 477 952 aktivních hráčů a počet účtenek byl 14 564 956. Berte to, že to jsou data z veřejného tisku. Nemohu říct, že jsou správná, pravdivá, a paní ministryně mi asi řekne možná správnější čísla, ale podle těchto čísel já tam vidím velký problém. Takže účtenkovka pro mě je problém etický, morální a také je to problém ekonomický, protože vůbec nic neféší.

Když se podívám na náklady, tak samozřejmě stát tady vynakládá, já nevím, 80 milionů korun ročně a z toho skoro 20 procent si ukrojí firma, která tu účtenkovku organizuje. A teď nebudu mluvit o těch problémech s technikáliemi, to jsou všechno marginální věci, které se dají vyřešit.

Ale já si přesto myslím, že bychom neměli povzbuzovat naše občany tímto způsobem, aby losovali o účtenky. Připadá mi to velmi nedůstojné. Na Slovensku účtenkovka má stejnou tendenci a já ji navrhuji v rámci svého pozměňovacího návrhu prostě zrušit. Samozřejmě, kdybych mohl, tak bych navrhl zrušit celé EET, ale vím, že většina tady má na to jiný názor. Beru to pragmaticky. Chápu to, ale apeloval bych

na vás, abychom nepodporovali ani tuto hru s účtenkami, které si lidé vlastně vyzvednou za nákup svého zboží. To je jedna věc.

Druhá věc, co si myslím, že je potřeba snížit pokuty. Půlmilionová pokuta je podle mě moc. Navrhuji 100 tisíc.

A poslední drobnost, kterou navrhuji ve svých pozměňovacích návrzích, chci eliminovat nebo rušit povinnost zveřejňovat informační oznámení o způsobu evidence tržeb a související úpravy. To jsou ty cedulky na krámech, kde všichni přijdou, a hned je to bouchne do očí, že tam samozřejmě probíhá EET, což de facto bude probíhat prakticky všude. Beru to jako zbytečnou povinnost a pokutovat za tuto nedodržanou povinnost mi připadá velmi vágní.

Já si myslím, že pozměňovacích návrhů bude celá řada, že situace pohledu na EET se tímto nezmění, že tady bude společnost rozdělená na dva proudy. A já si myslím, že skutečně je potřeba podporovat podnikání, povzbuzovat ho, a ne represemi, ale naopak lepším podnikatelským prostředím, snížením byrokracie a snížením daní, protože ekonomové, hlavně ti makroekonomové tvrdí, že 15 procent šedé ekonomiky, kam Česká republika přibližně patří, a Německo je kousek vedle, takže represemi se ta nižší ekonomika už vylepšit nedá, resp. nedá se vylepšit čistá ekonomika a spíš ta šedá ekonomika spadne do té ekonomiky černé.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Nyní pan Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den dámy a pánové. Já jsem si vědom toho, že jsem tady v prvním čtení už několikrát říkal svůj názor, ale přece jenom toto je tak výrazný zákon, který tak zásáhne podnikatelské prostředí, že je nutné několik argumentů, které jsem tady říkal i v tom prvním čtení, zopakovat, a pak se dostanu postupně k jednotlivým pozměňovacím návrhům, které jako část pozměňovacích návrhů ODS předkládám já osobně.

Já jsem tady říkal, a myslím si to dodnes a nikdo mě zatím z toho nevyvedl, že EET se stala v České republice symbolem nedůvěry k podnikatelům. A tato nedůvěra byla uměle vytvořena a plánovitě podněcována hnutím ANO. Reprezentanti hnutí ANO, kteří toto vytvářeli, hráli vlastně na nejnižší pudy naší společnosti, jako je lidská závist a de facto i třídní nenávisť. Uměle se totiž tak rozdělila společnost na zaměstnance na jedné straně a živnostníky na straně druhé. To je jízva na tváři společnosti, která se bude velmi těžko hojit. Živnostníkům se nasadila psí hlava, která navíc musí mít obojek ve formě on-line sledování. Obojek, který si sami živnostníci zaplatí. Je to na jejich vlastní náklady. Protože v tomto případě skutečně stát přenesl náklady na kontrolu přímo na podnikatele. A ruku v ruce s touto kontrolou přišly restrikce a trestání ze strany státu nikoliv za to, že někdo chce obcházet své daňové povinnosti, ale za administrativní pochybení nebo za banální chyby svých zaměstnanců.

Stát chce po živnostnících a podnikatelích, aby znali veškerou daňovou legislativu, byli daňáři, byli účetními, byli experty bezpečnosti práce, byli manažery kvality, byli statistiky ve svých firmách, byli personalisty, byli experty na odpadové a energetické hospodářství a znali mnoho dalších norem a regulací, které stát kontroluje a jejichž plnění si vynucuje. To vše si vyžaduje čas a energii, které podnikatelé věnují státu na základě rozhodnutí státu a rozhodnutí i této slovně Sněmovny, ale nikoliv na to gros, na své vlastní podnikání. Přitom jejich každodenní úsilí a aktivita je základním předpokladem ekonomické prosperity našeho státu. Právě za tuto svou aktivitu jsou pak "odměněni" permanentní nedůvěrou. A ta permanentní nedůvěra té masivní většině poctivých živnostníků a podnikatelů vadí, protože samozřejmě v atmosféře společnosti dolehla i na ně.

V našem státě dochází postupně v posledních letech k neustálému zvyšování demokratického deficitu. To se vyznačuje tím, že rostou pravomoce státu na úkor práv občanů. Konkrétně v EET se to právě vyznačuje různými pokutami za administrativní pochybení, za banality typu nepřetržení času na zimní čas nebo letní čas, včasné zaúčtování krabičky tic tac do pár sekund nebo neumístění tabulky s informací o EET na provozovně atd. Anebo se třeba šibeničnickými lhůtami pro živnostníky v rámci kontrolního hlášení. Podnikatelé, zejména ti malí, jsou oproti státu v nerovnoprávném postavení. Stát by měl být ale partnerem živnostníků a střední třídě. Nebýt tím, kdo za každou cenu trestá, je restriktivní, a mnohdy to mnozí živnostníci označují i za šikanózní jednání.

Na množství kontrol se ukazuje, jak Finanční správa dostala do ruky bič na podnikatele. Ale základem prosperity státu není růst státní moci, permanentní nedůvěra a utahování šroubů pro malé živnostníky. Základem ekonomické prosperity státu je právě soukromá aktivita. A my – a já to tady říkám neustále a opakuji to a budu to opakovat – budeme rádi za každého člověka, který se dokáže v budoucnu postarat sám o sebe, o svou rodinu. Dokáže vydělávat, nabízet své služby svému okolí, dávat dokonce i mnohým lidem práci, přispívá do zdravotního a sociálního systému České republiky a není závislý na sociální podpoře státu. A bohužel hnutí ANO ve vládě díky EET tento přirozený model plánovitě boří. Protože co je EET? To je jenom symbol toho, že živnostníci jsou pro stát pouze zdrojem příjmů do státního rozpočtu.

My máme přístup ke střední třídě a živnostníkům jiný, a proto zde představím několik pozměňovacích návrhů.

První pozměňovací návrh, který vám chci, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, představit, de facto ruší náběh třetí a čtvrté vlny EET. Fiskální výnosy z jíž zavedené první a druhé vlny EET jsou diskutabilní. Když se podíváte na to, jak rostou jednotlivé příjmy státu, roste ekonomika, tak tam není výrazných rozdílů v trendech mezi tím, když není zavedeno EET, a EET. My skutečně nedokážeme rozlišit, zda jedna koruna příjmu do státního rozpočtu přišla proto, že máme v České republice ekonomický růst, toho podnikatele a živnostníka navštívil nový klient, nebo stávající klient si zaplatil větší služby, protože zkrátka žijeme v ekonomickém růstu – anebo je to díky tomu, že EET přineslo odhalení dříve této černé tržby. Já si to nemyslím, já podnikatelům věřím a myslím si skutečně, že nemůže Ministerstvo financí

jednoznačně a stoprocentně dokázat, že přínosy EET jsou takové, jaké se nám snaží v tiskových zprávách říkat.

Naopak, rozšíření EET povede ke zvýšení administrativní náročnosti podnikání v různých sektorech, v různých oborech. Ministerstvo financí mezi nimi nerozlišuje. Ale říkal to tady správně pan kolega Ferjenčík, že předtím bychom se měli skutečně zamyslet, jestli není rozdíl třeba mezi malým živnostníkem někde v nějaké obci a velkým supermarketem. Takže nevede EET k narovnání podnikatelského prostředí, ale naopak vede právě ke zvýšení administrativní, a dokonce i finanční náročnosti podnikání. Protože náklady na podnikatelskou činnost to jednoznačně zvýší. To nejsou jednorázové výdaje ze strany živnostníků na pořízení EET, to není jenom jednorázový výdaj na zakoupení toho zařízení. To jsou náklady na správu toho zařízení, na údržbu toho zařízení, náklady na zajištění připojení apod.

Z tohoto důvodu se domnívám, že se nejedná o nástroj, který narovnává, ale naopak o nástroj, který přináší nerovnost do podnikatelského prostředí. A já bych vám tady jenom, abych podpořil tento náš pozměňovací návrh, přečetl pouze část toho disentančního stanoviska některých ústavních soudců proti výroku nálezu ÚS k posuzování EET. Dovolím si tuto citaci: Před zavedením EET měl proto stát poctivě a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení EET nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní, a proto ob stojí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné. Zavedení EET pod veřejně prezentovaným, byť empiricky zcela nepodloženým politickým dojmem, že nikdo daně neplatí, a je proto namístě zpřísnění jejich výběru, totiž považujeme za podobně nerozumné a ve svých důsledcích nespravedlivé jako ponechání celé třídy po škole jen proto, že v hodině vyučoval jediný žák.

Bohužel, tato vstupní úvaha je základní filozofií napadeného zákona a není řešitelná odstraněním pouze několika jeho nekřiklavějších zásahů do soukromí a svobody podnikání. Proto já, z těchto důvodů, a já se ztotožňuji s tímto disentančním stanoviskem části ústavních soudců, navrhuji pozměňovací návrh, který ruší rozšíření EET, třetí a čtvrtou vlnu.

Další pozměňovací návrh, který jsem si dovolil nahrát do systému, je podobný, který říkal můj kolega Ivan Adamec, je zrušení nesmyslné povinnosti umisťovat tabulku o EET na každé provozovně. Tak jestli chceme bojovat proti daňovým únikům, co má za smysl trestat jednotlivé podnikatele za to, že si vylepili nebo nevylepili nějakou tabulku na provozovnu. To je klasický příklad toho, co jsem říkal, že zde dochází k demokratickému deficitu a zvyšování zbytečných pravomocí státu na úkor práv právě živnostníků. Proto navrhuji tuto povinnost, která je nesmyslná, vůbec nevede k tomu původně proklamovanému cíli zavedení EET, bez náhrady zrušit.

Další tři návrhy, které vám budu představovat, se netýkají přímo EET, ale týkají se kontrolního hlášení. Protože to bylo další opatření, které zasáhlo nějakým

způsobem podnikatelský sektor. A my musíme vidět, že i v tom kontrolním hlášení některé lhůty a některé pokuty jsou nepřiměřené.

Jeden z pozměňujících návrhů, který předkládám, reaguje na skutečnost, kdy v rámci přijetí tzv. daňového balíčku před pár měsíci došlo k jedné zásadní změně ve smyslu udělování pokut správcem daně. Dosud platná právní úprava před přijetím balíčku, která právě s daňovým balíčkem byla změněna, předpokládala nejdříve udělení pokuty za pochybení dle § 101h odst. 1 nebo 2 daňového řádu. To jsou pokuty, pokud někdo dal pozdě kontrolní hlášení nebo si ho neopravil. Daňový balíček toto změnil na to, že správce daně, pokud sám usoudí, že podnikatel maří správu daně, může uložit pokutu až půl milionu korun, což je likvidační výše, i tomu, kdo včas dal kontrolní hlášení, ale nevyplnil ho úplně celé, resp. nevyplnil všechny údaje úplně přesně. Takže se netrestá nesplnění daňových povinností, ale trestá se i snaha o splnění daňových povinností i administrativních povinností tím, že podnikatel dá to kontrolní hlášení, ale bohužel se může stát, že tam má nějakou chybu. A stát by měl v takovém případě přistupovat nejdříve k tomu, aby se snažil ve spolupráci s tím podnikatelem tu chybu odstranit, a ne ho hned trestat likvidační pokutou. Proto se domnívám, že nejdříve je nutné prokázat úmysl ztěžování nebo maření daní.

Proto navrhuji pozměňovací návrh, který mění tuto pokutu do varianty, která byla před tím daňovým balíčkem. A věřím, že se k tomu připojíte, protože skutečně nemá smysl takto likvidačně trestat podnikatele za administrativní pochybení.

Další dva pozměňovací návrhy se také týkají kontrolního hlášení. Jestli jste se bavili s podnikateli, tak jste zjistili, že jim nevyhovuje pětidenní lhůta na doplnění či opravu kontrolního hlášení na základě výzvy. Ta stávající lhůta pěti dnů je naprosto nepřiměřená. Může se stát v životě cokoliv, můžete mít účetní na dovolené, může být nemocná a podobně, a ta pětidenní lhůta je pro podnikatele skutečně naprosto nepřiměřená, a pak právě nastává fáze pokut. Proto chce předložený pozměňovací návrh změnit současné nerovné postavení státu a podnikatelů. Zatímco stát má ve většině oznámení a vyjádření lhůty v řádech týdnů, občan podnikatel musí podat opravné údaje ke kontrolnímu hlášení právě v době pěti dnů. Tato lhůta, jak už jsem tady řekl, vede k mnohým komplikacím, když se občan snadno dostane do rozporu se zákonem, aniž by chtěl obcházet své daňové povinnosti. A zejména u malých živnostníků a malých podnikatelů, kteří mají omezenou pracovní kapacitu na plnění uložených administrativních úkonů bez zastupitelnosti, a u podniků využívajících samostatné externí účetní je stávající lhůta pěti dnů naprosto, ale naprosto nepřiměřená. Proto jsem přesvědčen, že by doba pro doplnění či potvrzení údajů v kontrolním hlášení měla být navýšena z pěti na patnáct dnů. Je to dostatečně komfortní lhůta pro to, aby si podnikatel mohl případně kontrolní hlášení opravit, ale státu žádná daňová škoda nenastane. To je podstatné a to je motiv mého návrhu.

Další pozměňovací návrh reaguje na skutečnost, kdy je systém v kontrolním hlášení opakovaně a oprávněně kritizován za nadměrnou výši pokut zejména v situacích, kdy se jedná pouze o administrativní pochybení, přes skutečnost, kdy se daňový subjekt snaží svoje pochybení napravit. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je buď ve variantě A zrušení, nebo ve variantě B aspoň snížení pokuty na čtvrtinu částky pro podnikatele, kteří podají kontrolní hlášení dodatečně, a to aniž by k tomu byli Finanční správou vyzváni. Je to klasický příklad – podnikatel si na to v návalu

svých povinností vzpomene o den později a podá sám o své vůli kontrolní hlášení později. V takovém případě není důvod, aby stát takového podnikatele trestal nějakou pokutou, protože jeho jednání skutečně nevede k obcházení svých daňových povinností, ale naopak se svoje povinnosti snaží plnit.

Dám vám konkrétní příklad z jiného oboru. Pokud všichni dostáváme, a mně se to, přiznám se, někdy stane, že zapomenu zaplatit účet za mobilní telefon a dostanu upozornění od mobilního operátora, že pokud zaplatím v nějaké lhůtě, tak mi žádná pokuta nehrozí. Já za to mobilním operátorům děkuji, protože někdy skutečně pod návalem povinností člověk normálně zapomene a to se může stát i podnikatelům. A stát by neměl podnikatele trestat za to, když si vzpomenu pozdě. Měl by je naopak ocenit za to, že si vzpomněli a podali kontrolní hlášení bez výzvy správce daně.

Druhou změnou, kterou tento pozměňovací návrh přináší v obou svých variantách, je snížení pokuty pro podnikatele, kteří nepodali kontrolní hlášení a následně jej po vyzvání správcem daně podali v náhradní lhůtě. Mně se zdá stávající pokuta ve výši 10 tisíc korun za takovéto jednání velmi nepřiměřená. Zase – může se stát, že někdo zapomene, dostane výzvu, svou chybu napraví a podá kontrolní hlášení. Tady nevidím důvod, proč by správce daně mohl dát pokutu až do výše 10 tisíc korun. Proto navrhuji, aby se toto snížilo na jednu čtvrtinu, to znamená na 2,5 tisíce korun, což je podle mého názoru dostatečnou sankcí, jež bude v budoucnu motivovat podnikatele k včasnému zaslání kontrolního hlášení a zároveň není drastickým trestem za možné administrativní pochybení.

To je mých pět pozměňovacích návrhů, ke kterým se v rámci podrobné rozpravy dále přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchovi Munzarovi. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek, připraví se pan poslanec Blaha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se, dámy a pánové, zamyslel. Nebudu se vracet k tomu, co tady zaznělo od předchozích předkladatelů pozměňovacích návrhů, a zaměřím se velmi úzce k tomu, abych vysvětlil specifický problém, který se týká praktických lékařů a praktických lékařů pro děti a dorost, a to je ten, že tito lékaři mají drtivou většinu plateb realizovanou cestou zdravotních pojišťoven a jenom malou část plateb mají v hotovosti, ale tato část plateb, která je v hotovosti, je často jenom průtokem přes tyto ambulance. Typickým příkladem jsou vakcíny, kde lékař vakcínu nakoupí za jasně danou částku, bez toho, že by mohl mít jakoukoliv marži, ji prodá pacientovi a současně pacientovi vystavuje potvrzení, se kterým odchází na zdravotní pojišťovnu a v řadě případů si pak nechává vakcínu proplatit. Stejným způsobem jsou pak realizovány úhrady některých potvrzení – typicky to můžou být potvrzení pro ozdravné pobyty, mohou to být potvrzení pro řidičské průkazy adolescentů, kde je zase vždycky vystaveno potvrzení, a pacient za toto potvrzení platí a dostává současně jakýsi lístek s informacemi, se kterými pak jde buď na zdravotní pojišťovnu, může to být na školu nebo na další instituci, která mu částečně nebo plně proplácí to, co zaplatil u praktického lékaře. Z těchto důvodů je

naprosto přesná a jasná evidence o těchto platbách a těžko tady může docházet k nějakým únikům.

Druhá věc, kterou je potřeba si uvědomit, je, že všechny tyto činnosti de facto dělají tito lékaři na zakázku pro stát, stát to po nich chce a ten stejný stát cestou Ministerstva zdravotnictví hledá cesty, jak usnadnit provádění těchto činností. Vzpomeňme si na debatu, která tady už částečně zazněla, zazněla intenzivně ve výborech stran dodávání vakcín praktickým lékařům, kdy jsme se nakonec shodli na tom, že distribuce vakcín nebude přes lékárny, ale bude přímo distributory cíleně praktickým lékařům pro děti a dorost právě z toho důvodu, aby se zde snížila (nesnížila?) proočkovanost. Tedy stát se snaží cestou těchto pobídek a poptávek, aby praktičtí lékaři zvyšovali proočkovanost dětí a dorostu a obecně proočkovanost naší populace, snaží se, aby bylo co nejméně problémů s vydáváním těchto různých potvrzení, a teď se najednou tato činnost dostane do situace, kdy bude muset být vykazována nejenom cestou EET, ale současně budou muset být vystavovány stále stejné potvrzenky pro pojišťovnu, aby pacientovi byly vakcíny, nebo eventuální další potvrzení, proplaceny prostě proto, že v rámci dokladu pro EET není dostatek informací, které vyžaduje zdravotní pojišťovna v případě proplácení.

Tento svůj pozměňovací návrh teď předkládám hlavně z toho důvodu, že mám obavy, které pramení z diskusí s řadou odborných společností, Českou lékařskou komorou a spoustou jiných lékařů z mého okolí, aby nedošlo ke snížení a narušení těchto činností. Dám takový příklad: pokud si vezmeme lékařku z Brna, která je praktická lékařka, má registrovaných 1 200 dětí, tak v loňském roce přes ni takhle za vakcíny proteklo prakticky 600 tisíc korun, ze kterých neměla žádnou marži, žádný zisk. Za co je nakoupila, za to je účtovala pacientům a ti pacienti je z velké části pak dostali proplacené. Tímto směrem tedy směřuje můj pozměňovací návrh, ke kterému se pak v dalším přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi za jeho vystoupení. K vystoupení se připraví pan poslanec Blaha a poté pan poslanec Josef Kott. Ještě než mu udělím slovo, načtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny: od 18 hodin se do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Jana Pastuchová.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, o tom, co zavedení EET znamená pro živnostníky, zejména pro ty nejmenší, už zde ve Sněmovně zaznělo mnohé, ne-li úplně vše. Jsem přesvědčen o tom, že tím nejsprávnějším přístupem k věci by bylo úplné zrušení elektronické evidence tržeb. Ukazuje se, že to nebude možné, neboť se EET stalo jakousi modlou současné levicové vlády a ta pro její prosazení udělá vše, nedbajíc při tom ani nálezu Ústavního soudu. Proto vítám celou řadu pozměňovacích návrhů směřujících alespoň ke zmírnění dopadů EET, zejména na ty nejmenší.

Sám se v podrobné rozpravě přihlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům.

Ten první už tady dnes několikrát zazněl, je to navýšení té diskutované částky obratu, kterou musí podnikatel dosáhnout proto, aby automaticky musel zavést elektronickou evidenci tržeb. To je částka 200 000 Kč. Nejčastěji se hovoří o navýšení na částku 600 000 Kč. Já navrhuji jít ještě výše a navýšit to tak, aby se zvláštní režim týkal všech fyzických osob, které nejsou plátcí daně z přidané hodnoty, tedy s tržbami do 1 000 000 Kč. Limit 200 000 Kč je nesmyslný, protože se týká vlastně jen těch, pro které je podnikání jen drobným přivýdělkem.

Můj druhý pozměňovací návrh chce uchránit malé podnikatele, kterých se zvláštní režim bude týkat, od administrativy, kvůli které bych já osobně na jejich místě asi přestal podnikat. Podle současné verze zákona totiž musí uchovávat kopie všech papírových účtenek a každé čtvrtletí o nich pravidelně reportovat zprávou. To by v současné situaci, kdy se evidence tržeb ve zvláštním režimu vztahuje na podnikatele s příjmem do 200 000 Kč ročně, mohlo znamenat, že by posílali co tři měsíce zprávu o tržbě 50 000 Kč, zprůměrováno to vychází na 12 500 měsíčně za naivního předpokladu, že podnikatel nemá žádné náklady. Do toho se jich samozřejmě týkají také kontroly v podobě kontrolních nákupů prováděných pracovníky Finanční správy a podávání daňového přiznání.

A zde se dostávám k jádru svého pozměňovacího návrhu. Tento návrh má hlavně zjednodušovat. A při uchování kopii všech účtenek plus podávání zprávy čtyřikrát za rok plus podávání daňového přiznání plus možnosti náhodných kontrol Finanční správou se o zjednodušení rozhodně nejedná. Nechme malé podnikatele skutečně podnikat. Nepřidávejme jim papírování pro papírování. Stát je přece nemá šikanovat kontrolou, ale naopak by je měl podporovat. Proto ve svém pozměňovacím návrhu navrhuji pouze kontroly v podobě ročně podávaného daňového přiznání a náhodných kontrol Finanční správou.

Tímto vás žádám o podporu nejen svého pozměňovacího návrhu, ale také o podporu práce malých podnikatelů a živnostníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Kott, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Pan poslanec Kott není v tuto chvíli přítomen, tak ho přesuneme na závěr obecné rozpravy v souladu s jednacím řádem a požádám pana poslance Ferjenčíka, aby se ujal slova. Připraví se pan místopředseda Píkal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu pokračovat v představování svých pozměňovacích návrhů. Před chvílí jsem představoval tedy návrh na vyjmutí burčáku z EET. Teď jiný návrh, který podávám společně s kolegyní Kovářovou z hnutí STAN, a to je návrh na umožnění toho, aby si mohli živnostníci ty účtenky tisknout místo toho, aby si je nuceně museli vyzvedávat na finančních úřadech.

O co jde? Ten návrh z dílny Ministerstva financí vede k tomu, že všichni účastníci zvláštního režimu elektronické evidence tržeb, to znamená podnikatelé s hotovostními příjmy do 600 000 Kč – jsou tam ještě nějaké další podmínky, nicméně ty asi nejsou tak zásadní z hlediska toho zákona. Jediná zásadní je, že to

bohužel musejí být neplátcí DPH, což právě třeba případy, co zmiňoval kolega Válek, těch se to právě týká, kde jsou podnikatelé, co mají DPH, nebo odvádějí DPH, ale mohli by za normálních okolností využívat ten limit 600 000. Nicméně tito lidé si dneska musejí účtenky vyzvedávat na finančním úřadu. My to považujeme za naprostou cestu zpět v jakékoli digitalizaci státu a navrhujeme, aby měli možnost si ty účtenky vytisknout sami. Zaprvé se tím ušetří náklady s návštěvou úřadu. Stejně tak by se tím ušetřily prostředky státu, protože stát by potřeboval těch účtenek tisknout méně. Já nevím, kolik desítek milionů to bude stát, ale bude to poměrně velká veřejná zakázka. Mně přijde poměrně sporné, že ji ministerstvo vyhláší předtím, než ten zákon vůbec vstoupil v účinnost, takže se utrácejí veřejné peníze za realizaci zákona, který ještě není schválen. Nicméně to je bohužel život v této zemi. Každopádně si myslíme, že je absurdní, aby si živnostníci nemohli tisknout ty účtenky také sami. Má to být tedy možnost.

Hlavní výhoda toho, když si budou ty účtenky tisknout sami, spočívá v tom, že následně budou moci do té účtenky předvyplnit všechny povinné údaje s výjimkou té částky, za kterou tu účtenku vydávají, což je za nás zcela zásadní. Vlastně návrh Ministerstva financí vrací do České republiky dobu razítkovou. Skutečně vrací se doba razítkování, protože ve chvíli, kdy vy máte účtenku, kterou jste nafasovali na berňáku, tak samozřejmě tam nebudou vyplněné žádné vaše konkrétní údaje vaší firmy, třeba vaše sídlo, nebo jiné věci, které ten zákon bude vyžadovat. Tím pádem budete muset všechny ty údaje vypisovat ručně, anebo si pořídit to razítko. Proto říkám, že tato novela zákona o elektronické evidenci tržeb vrací do České republiky dobu razítkovou.

My si myslíme, že doba razítková by měla spíš skončit, a proto navrhujeme umožnit živnostníkům, aby si ty účtenky mohli vytisknout sami. Myslíme si, že rozumná cesta, jak zajistit, že ta jejich účtenka bude unikátní, že tam budou uvádět svoje daňové identifikační číslo. Jsme si vědomi toho, že s tím někdo může mít problém, protože v některých případech se daňové identifikační číslo shoduje s číslem rodným. To si myslíme, že je samo o sobě chyba, ale je potřeba ji napravit v jiném zákoně. Současně si myslíme, že naše řešení je ústavně v pořádku, protože lidé si budou moct sami vybrat, jestli jim tato nevýhoda stojí za to, aby si ty účtenky tiskli sami, nebo si případně, když nechtějí uvádět svoje DIČ na účtence, vyzvednou účtenku na berňáku s kódem, který jim přidělí tedy finanční úřad.

Takže toto je jednoduchá změna, kterou navrhuji společně s kolegyní Kovářovou. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan místopředseda Pikal. Připraví se pan poslanec Kott. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nechtěl jsem původně vystupovat k tomuto tématu, ale musím, protože na mě došla řada a protože s tím zákonem jako celkem mám trochu problém. Nicméně připravil jsem pouze drobný pozměňovací návrh, který se, myslím, snaží řešit takovou vlastně drobnost, která by

se mohla zdát, že s tím nesouvisí, protože se snaží v tomto zákoně, který se jinak týká daní, státních rozpočtů a rovnosti našeho podnikatelského prostředí, řešit téma, které je opomíjeno, a to je životní prostředí a ekologie.

To, že se zavedlo EET, vede k tomu, že účtenky, které tisknou naši obchodníci, jsou delší o dva centimetry, za tu dobu už to dělá nějaké kilometry nebezpečného, dalo by se říct, nebo minimálně toxického tisknutého papíru, který skutečně obsahuje bisfenol, který je nebezpečný, až rakovinotvorný, ovlivňuje nějaké endokrinní záležitosti, a pokud se chceme bavit o našem bezpečném životním prostředí, o tom, že máme problémy s porodností, s plodností a podobné věci, možná bychom měli řešit i tyto problémy. A skutečně si nemyslím, že nějak tomu EET pomáhá, že je tam povinnost vydávat účtenku.

Čili mám pozměňovací návrh, je to sněmovní dokument 2645, je v systému, nicméně jedná se o drobné změny, kde jsou v § 18 přidávána slova "na vyžádání" – což vlastně povede k tomu, že ti, kdo chtějí hrát Účtenkovku, když už tedy jsme si ji zavedli, nebo ti, kteří chtějí kontrolovat, jestli obchodník zaevidoval, nebo ti, kteří si rádi schovávají účtenky, aby věděli, kde kdy byli, aby mohli doložit svoji přítomnost někde a podobně, na účtenku samozřejmě mají nárok, mohou si o ni požádat, budeme je tisknout, a samozřejmě zůstává nadále povinnost elektronické evidence, kvůli které ten zákon byl zaveden, abychom se zbavili papírování, abychom přešli na dobu elektronickou, aby tedy úřad s obchodníkem komunikoval elektronicky, nikoli papírově. Pojďme se zbavit papírů, pojďme komunikovat elektronicky a pojďme dát lidem možnost odmítnout účtenku, když ji nechťejí. Vždycky jsem zavalen účtenkami, osobně mi to vadí, protože vím, že se kvůli mně zbytečně tisknou kilometry papíru, který nechci, který vyhazují, protože vím, že je mi to úplně k ničemu, nikoho kontrolovat nechci, žádnou Účtenkovku hrát nepotřebuji, ani žádné jiné hazardní hry provozované státem. Takže si myslím, že to nemá valného smyslu, a chtěl bych vás všechny poprosit, abyste podpořili tuto změnu zákona, která je krokem k čistějšímu životnímu prostředí pro všechny naše občany, ať už podnikají, nebo ne, ale i pro ty, co nakupují, co si jdou občas koupit dva tři rohlíky, dostanou do ruky tu jedovatou účtenku. Můžete ji odmítnout, ale obchodník ji musí vytisknout. Jsou z toho kvanta zbytečného odpadu. Skutečně tohle není cesta vpřed. Pojďme směrem k elektronizaci, zbavit se zbytečného papíru. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kott, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolil jsem si nachystat pozměňovací návrh týkající se prodeje vánočních kaprů a dovoluji si v krátkosti krátké odůvodnění. Sezónní prodej živých ryb na stáncích před vánočními svátky probíhá v řádu maximálně jednoho týdne. Pro prodejce vánočních kaprů, producenty či prodejní agentury je ne hospodárné pořizovat si na jeden týden v roce pokladní zařízení k evidenci tržeb, které jinak během celého roku dále nevyužijí. Komplikované je také použití zařízení ve venkovním prostředí

v zimním období, kdy zde může docházet k jejich nefunkčnosti vlivem teplot klesajících pod bod mrazu a vlhkého prostředí.

Ministerstvem financí aktuálně navrhovaná možnost evidence tržeb v takzvaném zvláštním režimu při využití papírové evidence tržeb, což jsou bloky účtenek, je určena pouze pro drobné podnikatele, fyzické osoby, které nemají prodej jako svou živnost, ale pouze jako doplňkovou aktivitu. Do navrhované novely zákona nelze proto zahrnout prodejce sladkovodních ryb před Vánoce, jelikož nesplňují kritéria uvedená v § 11 odst. 1 písm. a) až c). Proto se navrhuje vložit nový § 11b, který řeší problematiku dosud neexistující evidence tržeb a zároveň řádné prokazování příjmů z této činnosti u prodeje sladkovodních ryb před Vánoce a zároveň umožňuje těmto prodejcům i nadále vykonávat činnost, která by se jinak stala vzhledem k výše zmíněnému ne hospodárnou a technicky obtížně proveditelnou, s negativním dopadem na předvánoční prodej produktů tuzemského akvakultury.

Odstavcem 2 navrhovaného ustanovení bude zajištěno, aby Finanční správa měla přehled i o těchto provozovnách využívajících zvláštní režim evidování tržeb. Poplatník v žádosti uvede provozovnu, ve kterých předvánočním obdobím sladkovodní ryby prodává, případně který se chystá tento prodej provozovat. Pokud poplatník v okamžiku podání žádosti ještě žádnou takovou provozovnu nemá, typicky z důvodu, že ještě neví, na kterých místech bude ryby prodávat, uvede v žádosti i tuto skutečnost. I na provozovny, ve kterých se budou přijímat tržby z prodeje sladkovodních ryb, na které se vztahuje uvedené povolení, se zároveň vztahuje oznamovací povinnost podle § 17 zákona o evidenci tržeb; vznik provozovny musí tedy poplatník oznámit správci daně podle § 17 odst. 2, to je do 15 dnů od vzniku provozovny, nejpozději však před uskutečněním první evidované tržby z této provozovně. Bloky účtenek pro provozovny, ve kterých se budou uskutečňovat tržby z předvánočního prodeje sladkovodních ryb, si poplatník může podle § 15 odst. 2, vyzvednout po oznámení rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb z prodeje sladkovodních ryb ve zvláštním režimu, to však pouze pro provozovny, které uvedl v žádosti pro toto povolení.

Pro provozovny, jejichž vznik poplatník správci daně oznámí až po obdržení povolení podle § 17, lze blok účtenek převzít až po tomto oznámení, neboť podle § 15a odst. 1 zákona o evidenci tržeb se bloky účtenek vydávají pro jednotlivé, tedy konkrétně určené, provozovny. Dokud správce daně neví o existenci dané provozovny, nelze pro ni předat blok těchto účtenek.

Zároveň se zajistí, že v případě zaslání údajů o evidované tržbě správci daně datovou zprávou, to znamená z místa jiného než provozovny, pro kterou bylo vydáno povolení pro evidování tržeb z prodeje sladkovodních ryb ve zvláštním režimu, to znamená pouze na období předvánočního prodeje ryb, nedojde k okamžitému zániku takového povolení. K zániku povolení podle § 11b odst. 5 dojde pouze v případě, že budou datovou zprávou zaslány údaje o evidované tržbě uskutečněné v období od 17. do 24. prosince v provozovně, ve které se uskuteční tržby, na které se povolení vztahuje.

Tolik krátké odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je připraven pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom reagovat na návrhy obecně ohledně kaprů. Myslím si, že daleko rozumnější, než zavádět zvláštní režim elektronické evidence pro kapry, aby rybáři v mrazech v prosinci museli vyplňovat nějaké papírové účtenky mokrýma rukama, je daleko logičtější to úplně vyjmout. Samozřejmě nejvíc logické je tu třetí, čtvrtou vlnu vůbec nezavádět. Ale pokud se tedy bavíme v mantinelech třetí, čtvrté vlny, logické je úplně to vyjmout. Řešení prostřednictvím nějakého zvláštního režimu mi přijde skutečně podivné v kontextu právě té práce s mokkými rybami. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kott bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Dovolím si zareagovat na předřečníka. Je to určitý kompromis, se kterým rybářský svaz souhlasí, protože oni sami cítí, že prodej a produkce českých sladkovodních ryb je na nějaké úrovni, a snaží se zachovat prodej těchto ryb. A vnímají i to, že je zapotřebí tu evidenci vést. Takže tohle je kompromis mezi účtenkou a mezi elektronickým zařízením.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já chápu, že svaz rybářů je rád za jakékoliv zmírnění povinností, zvláště ve chvíli, kdy vy máte prostě 108 hlasů ve Sněmovně, tak logicky oni berou jakékoliv zlepšení. A bohužel je to i kompromis se zdravým rozumem, a místo toho, aby to opatření skutečně dávalo smysl a byla tam výjimka, tak se prostě tady zavádí nějaký opravný mechanismus, který ale nebude fungovat podle mě zdaleka ideálně. Já bych si půjčil tady slova paní ministryně: Ale vždyť oni už tu povinnost evidovat příjmy mají v § 93 daňového řádu, tak proč to musí dělat znovu? (Upozornění.) Devadesát sedm. Pardon, omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Jurečka, zatím poslední přihlášený. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se tady v obecné rozpravě také přihlásil se svým postojem a stručně také obecně okomentoval některé pozměňovací návrhy, kterými chci upravit některé parametry jak EET, tak celkově sněmovního tisku 205, tak jak jsem již představoval a komentoval některé své návrhy na jednání hospodářského, ale i rozpočtového výboru.

Začnu těmi úpravami, které se týkají DPH, protože jsem zaznamenal, že současná vládní koalice deklarovala, že chce snižovat daňové zatížení, připravila několik snížení DPH v rámci obou sazeb, na snižování do té nižší, i do té nejnižší. Já jsem si dovolil tady navrhnout snížení DPH pro biopotraviny, již jsem to zkoušel v loňském roce. Přijde mi to jako logický krok pro to, abychom podpořili sektor nejenom biopotravin, ale především abychom podpořili sektor ekologického zemědělství z důvodu přidané hodnoty, těch pozitivních externalit, které tento sektor má a které nejsou úplně tak na první pohled patrné a finančně vyčíslitelné, ale to, že tady máme zemědělce, kteří ne hospodaří s používáním pesticidů, hnojiv, ale hospodaří co nejvíce v souladu s přírodou, tak si myslím, že je něco, co by si mělo zasloužit podporu, a právě touto formou snížení DPH na biopotraviny se snažím vyjít tomuto vstříc. Když můžeme snižovat DPH například na potraviny nebo nápoje, jako je pivo, tak si myslím, že sektor biopotravin by si to zasloužil také. Dopad na státní rozpočet je poměrně malý a myslím si, že celkově tomu řetězci zemědělec-ekozemědělec-výrobce biopotravin by tímto způsobem stát mohl pomoci, aby podíl biopotravin se i na českém trhu zvýšil, aby tyto zdravé a kvalitní potraviny byly dostupné širším spektrem obyvatel v ČR.

Pak tam mám také pozměňovací návrh, který se týká snížení DPH na palivové dříví, dřevní pelety, brikety. Je to především reakce na dvě věci. Tou první je kalamitní situace v rámci kalamitní situace v lesích, ale zároveň s tím je spojena obtížná situace na trhu právě s dřevem v ČR, a já bych chtěl tímto pozměňovacím návrhem umožnit to, aby se v České republice více využívalo právě v tomto období dřevo jako obnovitelný zdroj v rámci spalování v domácnostech tak, aby domácnosti měly větší motivaci využívat toto palivo, protože dost často topí ekologicky nevhodnými palivy ne proto, že by chtěly tyto domácnosti, ale protože to je pro ně ekonomicky nepřijatelnější a nejdostupnější alternativa. Takže tento návrh zde také předkládám. Rozpočtově to není taktéž nikterak velká částka. Mám to tam potom i v důvodové zprávě přesně odůvodněno a byl bych rád, kdybychom třeba i na tomto našli konsenzus, protože tím podporujeme jak podnikatelské subjekty, které podnikají v oblasti lesa, zpracování dřeva, ale také domácnosti v ČR a nepřímě také celý ten projekt kotlíkových dotací v rámci Zelené či Nové zelené úsporám.

Pak si také dovoluji navrhnout zvýšení limitu pro plátcovství DPH. Mám tam dva alternativní návrhy. Jeden zvyšuje tento limit z 1 mil. Kč na 1,5 mil. Kč, případně alternativní návrh na zvýšení na 2 mil. Kč. Je to reakce na to, že v minulosti tato hranice byla stanovena k roku 2004 a od té doby vlivem inflace došlo k posunu toho, že tehdy do toho limitu 1 mil. Kč se vešlo daleko více podnikatelů, než je tomu dnes. Budu chápat to odůvodnění paní ministryně, které říkala v rámci jednání výboru, ale myslím si, že minimálně ČR by měla vyslat jasný signál ve vztahu k EU, že prostě i v tomto je potřeba udělat určitou valorizaci.

Dále navrhuji snížení DPH v oblasti bydlení, a sice v oblasti investic do tzv. sociálního bydlení, což jsou například byty do 120 metrů čtverečních, to znamená, stavební činnosti související s opravou, s výstavbou těchto bytů aby byly v té nejnižší snížené sazbě 10 % a také nové byty aby byly sníženy z 21% sazby do 15% sazby. Opět chápu argumenty Ministerstva financí z hlediska jednotné legislativy, proto u těchto dvou návrhů dávám návrh na posunutí účinnosti k 1. lednu 2021, tak aby

tady byl prostor, aby Ministerstvo financí a tato vláda mohly vyjednávat buďto o výjimce, nebo o změně evropské legislativy v této oblasti.

A dále si dovoluji udělat úpravu u EET a z hlediska především právě toho, kdo do plátcovství EET bude spadat. Dávám zde dva alternativní návrhy – vyjmout subjekty, které mají tržby do 750 tis. Kč, tak jak jsem předkládal na jednání rozpočtového i hospodářského výboru. Vnímám to, že k tomu není příliš velká vůle. Dávám proto ještě také alternativní návrh, který by tento limit stanovil na hranici 200 tis. eur. Vycházím vstříc i argumentaci Ministerstva financí, resp. jejich odkazu na Ústavní soud, protože Ústavní soud se v této oblasti odvolává na příklad Rakouska, kde v Rakousku takto stanovený limit mají, takže proto jsem si dovilil navrhnout tento limit 200 tis. eur, aby tyto subjekty nebyly v povinnosti být v elektronické evidenci tržeb.

Dále tam potom také mám návrh, který řeší předvánoční prodej ryb v ČR, aby byl plně vyjmut z elektronické evidence tržeb, aby, jak tady zaznělo v předchozí debatě, nebyli prostě tito prodejci nuceni tady vypisovat papírové bločky a distribuovat je, protože tato prodejní místa jsou v evidenci státních dozorových orgánů, v evidenci státní veterinární správy, tedy když bude stát chtít a finanční úřady budou kooperovat, mohou si velice dobře ověřit, jaké prodeje tady probíhají na těchto místech, a mohou předejít tomu, aby tady případné podezření z daňových úniků rozhodně nebylo.

A pak také budu podávat návrh na to, aby byly subjekty vyjmuty z třetí a čtvrté vlny, tak jak jsem to předával na jednání obou dvou výborů – hospodářského i rozpočtového.

Tolik obecné odůvodnění a v podrobné rozpravě rád tyto návrhy konkrétně okomentuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Do obecné rozpravy je přihlášen s přednostním právem pan předseda Stanjura. Ještě než mu dám slovo, tak přečtu omluvy. Paní poslankyně Marcela Melková z pracovních důvodů od 17.30 do 19.00 hodin, pan poslanec František Petrýl z pracovních důvodů od 17.30 do 19.00 hodin, pan poslanec Mikuláš Peksa od dnešního dne 17.00 hodin do konce tohoto týdne ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Andrea Babišová od 17.15 hodin dnes do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem slíbil na rozpočtovém výboru, že si politickou a odbornou debatu necháme na plénium, ne na výbor, tak svoje první vystoupení směřuji do obecné rozpravy a uvidíme, kolik toho dneska stihnou, a případně jsem připraven odůvodnit naše pozměňovací návrhy v podrobné rozpravě.

Já jsem ten základní pozměňovací návrh našeho klubu načetl a zadal do systému. Sněmovní dokument má číslo 2646. Tady ho mám vytištěný a použili jsme oboustranný tisk, abychom neměli zbytečně příliš mnoho papíru. (Ukazuje stoh listů

A4 přibližně 5 cm silný.) Pokusím se odůvodnit tyto pozměňovací návrhy. Je jich necelých 800, není to žádné přehnaně vysoké číslo.

Ale nejdřív obecně. V rozpravě v prvním čtení jsme se opakovaně pokoušeli debatovat s paní ministryní a s těmi, kteří EET hájili, a předmětem debaty byly mimo jiné údajné přínosy EET do rozpočtu. My jsme na rozpočtovém výboru požádali paní ministryni... Já vím, že vás ruší pan místopředseda klubu. Vy za to nemůžete, paní ministryně. Požádali jsme paní ministryni na rozpočtovém výboru, zda by nám nemohla být představena metodika, podle které Ministerstvo financí s takovým optimismem a s takovým nadšením a elánem oznámilo ty údajné rozpočtové přínosy EET. Musím paní ministryni poděkovat. Proběhlo jednání, na které byli podle mě pozváni všichni členové rozpočtového výboru, to jednání proběhlo na půdě Ministerstva financí. Paní ministryně byla řádně omluvena, ale řídil to pan náměstek.

A já mám tu prezentaci s sebou. Pokud byste očekávali nějaký sofistikovaný, propracovaný model údajných přínosů EET, tak byste byli zklamáni jako já. Ta celková prezentace i s nadvěsí elektronické evidence tržeb, seminář k rozpočtovým dopadům a s tím slušným poděkováním, má deset stran. Když se podíváme do obsahu, tak v zásadě zjistíme, že tohle (ukazuje) je celá metodika údajného přínosu EET. Má to tři řádky a pak dva, když jeden odečítá řádek tři od řádku dva a druhý řádek tři od řádku jedna nebo tak nějak.

To jednání trvalo, já nevím, skoro dvě hodiny. Mnozí kolegové a mnohé kolegyně – vidím paní poslankyni Kovářovou – se toho jednání účastnili a musím říct, že nás ministerstvo nepřesvědčilo, že ta metodika je správná. V zásadě Ministerstvo financí vzalo jedno jediné číslo, které je opravdu ověřené, aspoň já předpokládám, že je ověřené, nijak jsme ho nezpochybnili, a to je inkaso DPH sektoru, který je zatížen první a druhou vlnou EET, a porovnávalo to s inkasem o rok dřív, když ta vlna nebyla. To jsou čísla, která vycházejí z pravidelného měsíčního hlášení, které publikuje Ministerstvo financí, na tom není co rozporovat. Ale když zjistíme ten rozdíl v tom plnění, a tam přichází ta debata o metodice, tak si vlastně musíme vysvětlit a metodicky zjistit, jak k tomu nárůstu vlastně došlo, a pak můžeme říct, jaké vlivy se na tom nárůstu podílely a zda ty vlivy jsou dostatečně kvantifikovány.

A Ministerstvo financí to udělalo tak, že si – a teď si vypůjčím výraz od kolegy z rozpočtového výboru pana poslance Ferjenčíka – vycucalo něco, čemu říká autonomní růst DPH bez EET, to odečetlo od celkového inkasa a z toho jim vyšel údajný pozitivní dopad EET do státního rozpočtu. A dostali jsme k tomu toto vysvětlení, má to asi šest řádků, takže když vám to řeknu, vás určitě nezdržím.

Na prvním řádku je položena otázka: Jak definovat autonomní ekonomický růst u DPH? A musím říct, že to je klíčová otázka v té debatě o potenciálních přínosech. Protože když budeme schopni definovat autonomní růst, to znamená bez jakéhokoliv vlivu vlády, kterékoliv vlády, tak pak nám zůstane ten rozdíl a pak můžeme debatovat, jestli něco přineslo kontrolní hlášení, jestli něco přineslo EET, jestli něco přineslo jiné legislativní nebo exekutivní opatření vlády.

A jak na tuto otázku Ministerstvo financí odpovědělo, jak definovat autonomní ekonomický růst. Nejdříve obecná věta u celkového DPH, že to jsou výdaje domácností na spotřebu a výdaje vládních institucí na konečnou spotřebu, že se to

používá buď v OECD, nebo že to používá Evropská komise. Zapomnělo se – to byl jeden z dotazů, které jsme položili, pokud se bavíme o sektoru ubytování – na zahraniční turisty. Na to Ministerstvo financí úplně zapomnělo, jako by např. v oblasti ubytování zahraniční turisté do ČR vůbec nejezdili a v těch hotelích bydleli buď občané, anebo úředníci vládních institucí, což se bezesporu děje, ale určitě ne ve sto procentech.

Pak se posuzuje ten aktuální rozpočtový odhad nebo autonomní ekonomický růst vždy v běžných cenách, což jsme ve shodě, to je určitě dobře. Ale současně Ministerstvo financí konstatuje, že hrubá přidaná hodnota je z hlediska DPH nevhodná. Tím se vlastně argumentačně vypořádává s tím, že byl nějaký ekonomický růst, který lze kvantifikovat, který kvantifikuje Český statistický úřad, ale současně nám Ministerstvo financí říká, že tento údaj je nevhodný. No budiž. Takže hrubá přidaná hodnota je nevhodné. Dejme tomu, že má Ministerstvo financí pravdu. Současně říká, že to má být v běžných cenách, to je souhlas. Ale nijak neodpovídá, jak se dostat k odhadu toho autonomního růstu. Respektive odpovídá, ale opravdu mi to připadá jako matematické cvičení... Ne, to ještě nebyla matematika, to byly počty na prvním stupni, když jsem chodil do školy. Matematika byla až na druhém stupni. Říká, že odvětví maloobchodu, ubytování a stravování je z převážné části ovlivněno nákupy konečných spotřebitelů, což je bezesporu pravda. Proto byla zvolena spotřeba domácností a vládních institucí jako fundament.

A teď přicházejí dvě čísla, která si Ministerstvo financí vymyslelo, tak aby jim to zapadlo do jejich údajného výpočtu. Podíl spotřeby domácností a vlády na NACE 55 je 97 % a podíl spotřeby domácností a vlády na NACE 56, což je... já bych řekl číselník ekonomických činností, doufám, že to takhle paní ministryně se mnou souhlasí, že takto bychom mohli to NACE označit – je to 96 %. Vůbec k nám nejezdí turisté. Maximálně ve čtyřech procentech. Opravdu považujete za uvěřitelný fakt, že z hlediska prodaných ubytování v ČR je 96 % prodáno českým domácnostem a českým vládním institucím a 4 % prodaných ubytování, to znamená noclehů, je prodáno turistům? Tak když si vezmeme jenom počet turistů, kteří navštívili Českou republiku, a k tomu si připočteme průměrnou délku pobytu, z toho vypočteme průměrný počet nocí, resp. noclehů zaplacených turisty, tak nám vychází, že převážná část české populace nebydlí v domech, v bytech ani v nájemních, ani vlastních, ale bydlí v hotelích. A každý den platí ubytování.

Myslím si, že to prostě není správné. Ale současně, když jsme chtěli, ať to porovná Ministerstvo financí s růstem tržeb a s růstem DPH u jiných oblastí, tak Ministerstvo financí říká: V jiných odvětvích to neplatí, bude nutné hledat odlišné indikátory. Bude nutné hledat odlišné indikátory. My jsme logicky chtěli, pokud tvrdíte, že takhle rostly příjmy DPH u činností, na které je uvalena EET, tak se podívejme, kolik roste DPH u činností, na kterých není uvalena EET, a porovnejme tato čísla v procentech. Odpověď je: Musíme hledat odlišné indikátory. Český statistický úřad bohužel nezveřejňuje konečnou spotřebu dle odvětví, výběr indikátorů je omezený. A to je vlastně všechno. A tomu říká Ministerstvo financí metodika výpočtů údajně příznivých rozpočtových dopadů EET. Ani 96 % nebo 97 % není nějak zdůvodněno.

Možná mě paní ministryně bude přesvědčovat, že 96 % ubytování platí naši občané. Já tomu prostě nevěřím, pokud si to Ministerstvo financí... (Připomínka mimo mikrofon.) Je to tak. Tak to bych chtěl vědět počet nocí, paní ministryně. Počet nocí, které čeští občané stráví v českých hotelích, když já nevím, jestli loni navštívilo Českou republiku více než 10 milionů turistů, kolik si oni objednali noclehů a kolik domácnosti. Já tomu prostě nevěřím (se smíchem), ale pokud vám třeba kolegyně, ministryně pro místní rozvoj, podá informaci – podle mě takové informace jsou zjištěitelné – tak se omluvím. Ale jinak je to číslo opravdu vycucané z prstu. 96 % ubytování platí české domácnosti. Každý jste z nějakého města. Zeptejte se hlavně v Praze, jestli 96 % noclehů tvoří čeští občané v pražských hotelích, kde bezesporu hotelová kapacita je zdaleka největší a je určitě nadprůměrná k počtu obyvatel jiných měst.

Takže když to shrneme, tak vlastně můžeme říci, že Ministerstvo financí není schopno doložit žádným způsobem, co je autonomní růst ekonomiky v těch odvětvích, na kterých už je uvalena první a druhá vlna EET, porovnat to s autonomním růstem v ostatních odvětvích, na kterých EET zatím uvalena není, a pak, protože by to mělo být zhruba stejné, případně by to mělo být vyšší, pokud by platila teze vlády, že díky EET se vykazují vyšší tržby, tak by ten růst v tom sledovaném období měl být vyšší.

My jsme logicky, případně aby Ministerstvo financí potvrdilo tuto hypotézu, tak jsme chtěli, aby šlo více do minulosti, aby porovnálo příjmy v těch oblastech v období, kdy prostě EET ještě nebylo, v roce 2016, 2015, 2014, 2013, abychom viděli, jaký byl růst bez EET v těch letech. Žádná taková čísla nejsou k dispozici a podle slov na tom semináři je velmi obtížné se k těm číslům dostat, a pokud bychom nějaká čísla – resp. Ministerstvo financí nějaká čísla zveřejnilo, stejně se dají zpochybnit, protože se měnily zákony, byla různá ekonomická situace, někdy byl ekonomický růst, někdy byla ekonomická stagnace. Ale právě proto by ten ekonomický růst příjmů měl reagovat na celkovou úroveň ekonomiky a ta čísla by to měla jasně ukázat. Například že v letech, kdy byl propad HDP, byl propad příjmů, v okamžiku, kdy bylo HDP plus minus na nule, že to byla nula, a kdy ekonomika rostla a nebylo EET, tak rostly příjmy DPH v těchto činnostech, ať už s EET, nebo bez. Nic z toho není k dispozici.

Takže ještě jednou, abyste věděli – a vládní poslanci o tom velmi rádi mluví, jak Ministerstvo financí spočítalo a přesvědčivě ukázalo, kolik miliard to přineslo –, tak jsou to vlastně čtyři čísla, která nikdo nezpochybňuje, to znamená příjem DPH v posledním roce bez EET a v prvním roce EET. To je všechno. A na tom se shodneme, k tomu nepotřebujeme Ministerstvo financí, to jsou veřejně přístupná data. Já si dělám už roky tabulky, takže to vidím měsíc po měsíci podle toho, jak Ministerstvo financí zveřejňuje měsíční výsledky. A pak už je jenom vymyšlené 96 – 97 %, z toho určen takzvaný autonomní růst a ten zbytek je připisán k EET. Když jsme se ptali, kde je tedy nějaký přínos z kontrolního hlášení, tak nám bylo úplně vážně odpovězeno, a možná pravdivě, že v těchto oborech kontrolní hlášení nic nepřineslo, protože to jsou specifické obory. A tam to kontrolní hlášení vlastně nemá smysl. Proč ho tam máme? Máme otevřený zákon o DPH, pokud má Ministerstvo financí pravdu, že v těchto oborech kontrolní hlášení nemá žádný smysl a nic nepřináší, tak to zrušme

jako zbytečné byrokratické opatření, které nic nepřináší. Podotýkám, to nejsou slova opozice, ale slova zaměstnanců Ministerstva financí z toho semináře. Mnozí kolegové a mnohé kolegyně by to mohli potvrdit.

Ono se fakt blbě mluví, když je takový hluk. Já budu mluvit hlasitěji.

Teď bych začal pomalu představovat jednotlivé pozměňovací návrhy. Za prvé chci říct, že pozice občanských demokratů se nezměnila od prvního návrhu EET, které přišlo před lety do Poslanecké sněmovny. Dlouhodobě to považujeme za zbytečný byrokratický nástroj, který nepřináší nic státnímu rozpočtu, a tato vlastně chybějící analýza dopadů usvědčuje Ministerstvo financí z toho, že my máme pravdu, není to naopak. X minus Y , pak si vyberu Z a ten zbytek je EET. To je celá propracovaná metodika Ministerstva financí. Na druhé straně, ať se to vládním poslancům líbí, nebo nelíbí, došlo k uzavření mnoha provozoven, zejména v malých vesnicích. My jsme před tím varovali, mnohé to nezajímá, mnohým je to úplně jedno, vždyť si mohou zajet do města, že jo. Vždyť to nemají tak daleko.

No a co přináší třetí a čtvrtá vlna EET? Položím řečnickou otázku, na kterou jsem také neznal odpověď, a požádal jsem spolupracovníky, aby mi tu odpověď našli. Jestlipak tušíte, na kolik oborů činností má dopadnout třetí a čtvrtá vlna? Paní ministryni nebudu zkoušet, ta to určitě ví, ale ptám se nás ostatních. Více než 750. To jsou ty obory, kde údajně dochází k daňovým únikům, proto je třeba s nimi bojovat prostřednictvím EET. Já pak budu citovat desítky absurdních příkladů, ale některé řeknu přednostně.

Terénní sociální služby. Dneska mnozí senioři platí hotově. Zcela logicky. A pokud schválíte třetí a čtvrtou vlnu v podobě, která je, tak jsou jenom dvě možnosti, jak to bude fungovat nadále. Buď budou muset všichni senioři platit bezhotovostně za terénní sociální služby, nebo organizace, které je provozují – a bavíme se tady dlouhodobě o nedostatku financí, myslím, že chybí 2 miliardy, pokud si pamatují, nebo 2,1 miliardy, z poslední debaty v Poslanecké sněmovně –, tak budou mít tyto organizace nový náklad a každého pracovníka, opravdu každého, který poskytuje terénní sociální službu, budou muset vybavit zařízením pro EET, aby mohli přijmout hotové peníze například od seniora, který je tak zvyklý roky platit.

Je mi schopen někdo s vážnou tváří tvrdit, že v oblasti terénní sociální péče dochází k daňovým únikům? Že tam jsou bílí koně, karuselové podvody, karuselové obchody? Já myslím, že když debatujeme o sociálních službách, tak se tady předháníme v tom – a teď myslím v dobrém se předháníme –, kdo vyjádří větší úctu a respekt lidem, kteří ty sociální služby poskytují, ale současně v jiném návrhu zákona říkáme: vy jste nějací podezřelí, tam může docházet k daňovým únikům, tak tam nasadíme EET. Bez ohledu na ty klienty, bez ohledu na ty poskytovatele sociálních služeb.

Ale než se dostanu k jednotlivým oborům činnosti, o některých už hovořili moji kolegové, tak chci jenom shrnout některé základní body našich pozměňovacích návrhů.

Státní gambling, úctenková loterie. Podle mě výstřel úplně vedle. Mně nepříjde normální, pokud si čtu ve veřejných zdrojích, že jsou lidé, kteří posílají tisíce úctenek každý měsíc. Já nevím, kdo z vás má tisíce – používám naschvál množné číslo –

tisíce účtenek každý měsíc, a posílají to do nějaké loterie. Paní ministryně zrovna představuje návrhy, jak zvýšit daně z hazardu, ale současně tady v EET hazard podporuje, státní loterii. Když se podíváte na počet klientů, dlouhodobě to klesá, a když se pak podíváte na to, co Ministerstvo financí ještě tak rádo zveřejňuje, kolik poslal jeden člověk nejvíce účtenek, tak mi přijde, že ten člověk nepracuje, jenom chodí a shání účtenky. Jinak to není možné, že by tolik účtenek získal. Anebo je to pak někdo, kdo prodává a účtenky, které ti zákazníci nechtějí, sbírá a posílá je do loterie. Ale to samozřejmě neplní ten účel, který by to úplně mělo mít.

Naše dlouhodobá debata o omezení EET pouze pro plátce DPH, to byla, já bych řekl, vzácná výjimka, možná jediná, jeden ze vzácných případů, kdy se všechny opoziční strany kromě tří vládních shodly, navrhly to, podpořily to hlasováním, znovu to navrhuji, znovu to všichni podporujeme a znovu komunisté, socialisté a hnutí ANO chtějí bojovat s úniky DPH u neplátců DPH, kteří žádné DPH neplatí. To nemá žádnou logiku. Vždycky slyšíme, že to bude mít i přínos daně z příjmů fyzických osob. No, já to v těch číslech nevidím. Já tam žádný přínos EET v daních z příjmů fyzických osob prostě nevidím. Mluvím o OSVČ, nemluvím o daních z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti.

Mluvil o tom kolega pan poslanec Munzar, to jsou ty opravdu krátké lhůty, pokud uděláte chybu u kontrolního hlášení. Možná někomu z vás připadá pět kalendářních dnů, že je to v pohodě. Ale představte si ty malé firmy, které mají buď jednu – protože většinou je to dáma – jednu nebo jednoho účetního, případně jim to nějaká malá účetní firma dělá externě. V zásadě ti lidé si nemohou po 25. každého měsíce vzít dovolenou, protože kdyby si nedej bože vzali dva týdny dovolené, na což mají plné právo, dokonce jim to zaměstnavatel musí umožnit, a co kdyby v té době pět kalendářních dnů přišla žádost, že na jednom z těch dokladů je špatně uvedené číslo daňového dokladu, což se stát může. Pokud to do pěti kalendářních dnů se neodpoví, nevyřídí, tak hrozí pokuty. Dokonce hrozí pokuty u těch, kteří tu chybu neudělali, když to udělal jejich partner, to se samozřejmě páruje. Takhle jste povinni do pěti kalendářních dnů finančnímu úřadu odpovědět např. ano, trváme na tom, zkontrolovali jsme to a číslo daňového dokladu je správně.

No kdyby měl i stát pět kalendářních dnů na své povinnosti, bylo by to možná vyvážené. Ale tři zdaňovací období zpět může přijít finanční úřad na běžnou kontrolu daně z příjmů. Myslím tři roky poté, co se podalo daňové přiznání. Takže to určitě není ani ve dnech, ani v měsících, ale v letech. A že se mezitím mění i metodika, je samozřejmé. To znamená vy to musíte zaúčtovat loni v listopadu, letos v březnu nebo v červnu odevzdat a za dva roky, za tři roky někdo přijde: no to se počítalo jinak, máte smůlu, doměříme vám daň – a podle ještě nedávno platného doporučení šéfa Generálního finančního ředitelství bude za to úředník odměněn, že doměřil vyšší daň. K dobru paní ministryně musím říct, abych byl spravedlivý, že na její žádost byl tento interní pokyn, nebo jak to nazvat, doporučení zrušeno a už se nepoužívá a k dobru stávající šéfky Finanční správy je třeba říci, že přestože mohla, měla to ve své gesci jako šéfka pražské Finanční správy, tak to nikdy ve své praxi nevyužila, za což si bezesporu zaslouží pochvalu. Nicméně stovky odměn na jiných finančních úřadech vyplacených za doměření daně a nalezení chyby byly.

A já bych stál o to – a nejenom já, nejen občanští demokraté, ale všichni bychom měli stát o to, aby stát netrestal chybu. Ne podvod, podvod ať trestá, a dokonce silně a tvrdě. Ale chyba se může stát. Já nevím, zkuste si někdy zapsat číslo dokladu, které má deset a víc znaků. FA190036/1436. Pak se překlepnete, napíšete 1536, a když máte účetního na dovolené, dostanete tisícové pokuty. To nejsou žádní daňoví podvodníci, to jsou jenom lidé, kteří udělali chybu, a stát po nich chce nápravu v neuvěřitelně krátké době.

Tak a ten sněmovní dokument 2646 navrhuje vyjmutí činností NACE s účinností třetí a čtvrté vlny. A máme společně dvě možnosti. Buď pan zpravodaj tady veřejně slíbí, že nechá o každém hlasovat zvlášť, pokud ne, tak my ten pozměňovací návrh rozbijeme na 760 pozměňovacích návrhů, budeme se tady střídat s kolegy jako na orloji a budeme načítat jeden za druhým, ne ze systému, ale z toho papíru. Já myslím, že je efektivnější provést tu dohodu, říct, že se o každém z nich bude hlasovat zvlášť, protože každý je jiný, i když jsou velmi, velmi podobné.

A nedá mi to, abych nenačetl některé obory činnosti na mikrofon. A můžeme sáhnout kamkoli a skoro vždycky se trefíme a budeme se chytat za hlavu, kde že tam mohou vznikat daňové podvody.

Tak úplně nahoře mi leží čirou náhodou pěstování obilovin /kromě rýže/, luštění a olejnatých semen. Ani vlastně nevím, kolik máme příkladů z praxe, že v pěstování obilovin kromě rýže, luštěnin a olejnatých semen dochází k daňovým podvodům, a je proto třeba tohle zatížit EET a ihned hlásit, že jsem pěstoval obilovinu, luštěninu nebo olejnatá semena. Abych byl úplně přesný, je to klasifikace NACE pod kódem 01.11. My navrhujeme, aby se tento bod z povinnosti EET vyjmul, to znamená, aby byl v čl. I za bod 8 vložen nový bod číslo 9, který včetně poznámky pod čarou číslo 1 zní takto:

"9. V § 12 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a vkládá se nové písmeno k), které zní: z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 01.11, poznámka 1, pěstování obilovin (kromě rýže), luštěnin a olejnatých semen." Poznámka 1 pod čarou zní: "Nařízení Evropského parlamentu a Rady ES číslo 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE, revize 2, a kterým se mění nařízení Rady EHS číslo 3037/90 a některá další nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění." Stávající body 9 až 31 se přečíslovají. To je první návrh z bloku vyjmutí oborů činností podle NACE.

A protože statistika je hezká věc, tak abychom nezapomněli na rýži, tak navrhujeme, abychom vyjmulí z povinnosti EET také pěstování rýže, protože jak jste si jistě všimli, v předchozím bodě bylo pěstování obilovin s výjimkou rýže, ale rýže má svůj vlastní kód – nevím, jak se to povedlo – NACE pod kódem 01.12, poznámka 1. Poznámka je stejná, nebudu ji číst znova, je znova odkaz na nařízení Evropského parlamentu a všechny ty směrnice a novelizace těch směrnic a revize 1, revize 2 a podobně.

Ale abychom byli komplexní a abychom zabránili daňovým únikům zejména v některých měsících, tentokrát spíš na Slovensku než u nás, máme pěstování zeleniny a melounů, kořenů a hlíz. Tak říkám, já ty melouny spíš nakupuji na

Slovensku, u nás to úplně běžné není, že by se to nakupovalo někde u ulice, u cesty. Ale to je na pěstování, to není na prodej. Prodej už je zatížen dneska, abychom si rozuměli. Maloprodej melounů je zatížen dneska, ale už pěstování melounů, kořenů, hlíz a zeleniny, což je zavedeno v NACE pod kódem 01.13, navrhuje vyjmout z povinnosti EET. Pokud s tím někdo z vládních kolegů nesouhlasí, ať se nás pokusí přesvědčit, že při pěstování melounů, kořenů a hlíz dochází k daňovým únikům.

Pan předseda Faltýnek – interpretuji nonverbální komunikaci – takové případy zná a bezesporu se s námi o to podělí.

Nevím, protože to i reguluje Evropská komise a Evropská unie, ale musíme mít pod kontrolou EET také pěstování cukrové třtiny. NACE 01.14. Tak to už máme čtyři obory činnosti – cukrová třtina, melouny, hlízy, kořeny, rýže a obiloviny mimo rýže.

Pojďme dál. Pěstování tabáku, to je diskutabilní, to si řekněme. Tabák není zdravý, vláda navrhuje razantní zvýšení daní. Tady možná hrozí nějaké daňové úniky a pašování. Tak u toho pěstování tabáku věc, kterou ještě zvážíme. Má to taky svůj kód NACE, a to 01.15.

Nesmíme zapomenout na to – teď nevím, neznám, to je spíš na kolegy ze zemědělského výboru, ale začal jsem tak náhodně z toho balíku – kolik u nás máme pěstování přadných rostlin, kolik podnikatelů se věnuje pěstování přadných rostlin, kolik z nich používá hotovostní platby, jaký byl celkový výnos z pěstování přadných rostlin např. v loňském roce a zda to má smysl. Já se domnívám, že jich mnoho nebude. Ale máme to pod NACE pod kódem 01.16. Náš návrh je, abychom to vypustili.

Opravdu hezký kód je 0119 Pěstování ostatních plodin jiných než trvalých. To jsou asi netrvalé plodiny. Pochopil jsem, odvodil jsem logicky, že když jsou jiné než trvalé, tak budou netrvalé. Opět nevím, kolik tady probíhá hotovostních plateb, že to musíme zatěžovat EET. Pěstování netrvalých plodin. Kdyby si to vzal zemědělský výbor na projednání, tak rád přijdu debatovat o těchto konkrétních NACE i na jednání zemědělského výboru, nebo požádám kolegy z našeho klubu, aby mě pak informovali. Pěstování... (Ze sálu zaznívá námitka, že je tam i poslankyně.) Tak tam mám kolegyni, omlouvám se, ale mám tam i kolegu v zemědělském výboru. Nemáme žádné členy zemědělského výboru? Na to se budu muset podívat.

Pan předseda Faltýnek říká, že on je odborník na ostatní plodiny než trvalé, tak se zeptám přímo jeho. Já to nijak... (Poslanec Faltýnek hovoří mimo mikrofon k poslanci Stanjurovi.) To tady není ale, pane předsedo. Já se omlouvám, že tady takhle debatujeme napřímo bez pana místopředsedy, ale pochopil jsem, že trvalá je více než jednoletá. (Poslanec Faltýnek mimo mikrofon říká, že je to například vinná réva.) To se ale pletete, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy, protože vinná réva nemá na NACE 0119 jako ostatní plodiny jiné než trvalé, ale má... (Připomínka ze sálu.) Samozřejmě, je to důležitá plodina, v moravských krajích zejména oblíbená. Má svůj kód 01.21 a to je Pěstování vinných hroznů. Takže to je jiný příběh než ostatní plodiny jiné než trvalé. (Ze sálu zaznívá konopí.) Konopí nevím. Ale buďte trpěliví, třeba se ke konopí dostaneme.

Mě opravdu zaujalo v našich zeměpisných šířkách, že v NACE 01.22 je Pěstování tropického ovoce a subtropického ovoce. Podle našich informací v tomto oboru

činnosti nedochází k daňovým únikům na území České republiky. Vláda a Ministerstvo financí se domnívá, že ano, ale potřebovali bychom k tomu nějaká čísla. Kolik se v oboru pěstování tropického a subtropického ovoce, jaké jsou celkové tržby, kolik je z toho odváděno DPH a jaký je odhad daňových úniků v případě šedé ekonomiky při pěstování tropického a subtropického ovoce. Já jsem se domníval, že mezi tropické a subtropické ovoce patří i citrusové plody, ale statistici v Evropské komisi a Evropské unie to dali překvapivě zvlášť. NACE je číslo 0123 a to se má vztahovat EET i na pěstování citrusových plodů. Naše poznatky jsou stejné jako u tropického a subtropického ovoce, že tam k daňovým únikům prostě nedochází, a připadá nám to zbytečná byrokratická povinnost pro ty, kteří pěstují ať už citrusové plody, nebo tropické či subtropické ovoce.

Na rozdíl od jiného pěstování, které je v našich krajích rozšířenější, to si přiznáme, pěstování jádrového a peckového ovoce. Myslím si, že máme regiony, kde se peckové ovoce opravdu pěstuje s velkou oblibou a s velkou tradicí a s vynikajícími výsledky. Jenom nevím, jestli je musíme zatížit EET. Podotýkám, nemluvím o prodeji, mluvím o pěstování. Prodej je EET samozřejmě už zatížen. A pro stenozáznam, aby ti, kteří pěstují jádrové a peckové ovoce, nebyli ošizení o své NACE, tak NACE je 01.24.

Tedy bych mohl pokračovat. Přeskočím zhruba tolik. (Listuje ve svých záznamech.) A podíváme se, co nám přináší. Už jsme jinde. Navrhujeme vyjmout z povinnosti EET výrobu vláknitých cementů. I v této oblasti nemáme dostatek relevantních podkladů k tomu, abychom se domnívali, že pro výrobu vláknitých cementů je nutné zavádět EET. Vůbec vlastně nevím, jestli se za hotové prodává, nebo vyrábí vláknitý cement. Tedy úplně nevím, kterého výboru bychom se zeptali. Zeptáme se Ministerstva financí. Ti to navrhnou, ti by to měli vědět.

Ale aby to bylo spravedlivé, to je to takzvané "my už to máme to EET, tak to dejte všem", slyšeli jsme vystoupení některých podnikatelských svazů. Někteří za tu podporu dostali i ministerskou funkci. Podívejte se, jak to funguje.

Tak aby to bylo spravedlivé, tak kromě vláknitého cementu má být EET zatížena také výroba ostatních betonových cementových a sádrových výrobků. Já bych možná sádrové trpaslíky úplně zakázal, paní ministryně, co myslíte? Tam by nebyly ani hotovostní, ani bezhotovostní platby. Paní ministryni se líbí, takže nebudu navrhopvat zákaz sádrových trpaslíků. (Ministryně Schillerová: Všichni se jim smějí.) No, všichni se jim smějí. Já nevím, já bych se smál těm, kteří to kupují. Ale budiž, no.

Tedy abych si v tom neudělal nepořádek. (Listuje ve svých materiálech.) Tak tady mám ty olejnaté plody a za to dám ty cementy, děkuji. Řezání, tvarování a konečná úprava kamenů. To jsou asi kameníci. Tam se ale platí velmi často hotově. To si myslím, kdo zná malé kamenictví, tak ví, že tam se velmi často platí hotově. (Ministryně Schillerová: Ploty.) Já jsem myslel pomníky, paní ministryně myslí ploty. No dobře, ale nevím. Je to NACE 2370 a s tím opravdu nemám osobní zkušenost s tímto NACE. To jsem na faktuře zatím nikdy neviděl.

Výroba ostatních nekovových minerálních výrobků J.N. To úplně přesně nevím, to jsme nerozklíčovali, přestože jsme to debatovali s našimi experty analytiky, co

znamená J.N. I tak je složité si představit, co to vlastně znamená výroba ostatních nekovových minerálních výrobků.

Teď menší odbočka. Připadá vám normální, že máme takhle definováno jenom pro třetí a čtvrtou vlnu 770 oborů činností? A když ho budu chtít dělat, tak si musím najít v NACE – protože pak to musím vykazovat – co vlastně jsem, jaký cement dělám. Protože jeden měl jiné NACE než druhý, jestli si pamatuji. Mluvil jsem o tom asi před třemi minutami, už se mi to plete. Jak se to má neplést těm, kteří chtějí normálně podnikat, chtějí mít malou živnost, a my je zatěžujeme tímhle? Nejenom EET, ale povinností znát tohle všechno a vykazovat tohle všechno.

Výroba surového železa, oceli a feroslitin. Další z návrhů, výroba plochých výrobků kromě pásky za studena. A teď jako vážný dotaz, paní ministryně. Proč pásky za studena nejsou zatíženy EET a ostatní ploché výrobky ano? Přece bojujeme proti výjimkám. Tomu říkáme rovné podnikatelské prostředí, když pásky za studena to nebudou mít? Nepovažuji to za fér. Proto je lepší to vyhodit celé. Pak to neplatí pro nikoho. To si myslím, že je správný přístup.

Tak zase můžeme kus přeskočit. Kdyžtak se vrátíme, kdybyste chtěli podrobnější informaci. Teď to tady úplně nemám, ale nevím kde to je v tom... Představte si, že EET musíme zatížit obor činností háčkování. Paní ministryně, to fakt nevím, jestli to myslíte vážně, že háčkování musíme zatížit EET. Ono už tak je to složité, vůbec pro muže, že jo, co si budeme říkat. Ale tohle zatížit EET? Já vím, že se říká, že když se kácí les, létají třísky. Ale představme si za tím ty malé podnikatele, živnostníky, a nedívejme se na les, kde se kácí a u toho lítají třísky.

Možná bude EET zatížena i Poslanecká sněmovna, minimálně tento sál. Takže já bych se přimlouval, abychom aplikovali NACE 35.30.4, což je rozvod klimatizovaného vzduchu. Tento prostor by si to bezesporu zasloužil, aby tady někdo rozváděl klimatizovaný vzduch. (Ministryně Schillerová: Stát je osvobozen.) Stát je osvobozen, to ale není spravedlivé. Takže kdyby nám tady rozváděla klimatizovaný vzduch soukromá firma, tak EET zatížena není? (Ministryně Schillerová: Nemůže.) Nemůže, dobře. (Poznámka z pléna.) Ta by měla EET. No ale to je nespravedlivé. No dobře, tak klimatizovaný vzduch bude v České republice rozvádět pouze stát, a tím pádem se zbavíme EET v oboru činnosti 35.30.4 Rozvod klimatizovaného vzduchu.

To samé bude určitě platit pro rozvod chladicí vody, předpokládám, případně pro výrobu ledu. Ale to nevím. To budou už často sportovní kluby. Nevím, jestli příprava kluziště ledu na zimním stadionu podléhá NACE 35.30.7 výroba ledu. To bychom potřebovali vyjasnit před hlasováním ve třetím čtení, protože velmi často to jsou sportovní oddíly, ale nevím, kdo by jim za to platil hotově.

Vidím pana poslance Juříčka prostřednictvím pana místopředsedy, on je teď zastupitelem v Opavě, Opava vlastní hokejové kluby, hokejový stadion, možná je to otázka pro primátora z hnutí ANO, jestli platí za výrobu ledu cash nebo bezhotovostně a kolik se vlastně za to platí a kdo to vlastně vyrábí. Jestli technické služby, což je také městská firma, nebo HC Slezan, což je soukromý subjekt, a jak to vlastně s tím ledem je. Možná bychom do rozpočtu měli schválit pořízení EET, abychom, když budeme vyrábět led v Opavě na stadionu, nebo ti, kteří ho vyrábí, aby nepáchali daňové úniky, a abychom – nezapomeňme – narovnali podnikatelské

prostředí. Protože zejména při výrobě ledu dochází k velkým daňovým únikům a k nerovné konkurenci. Aspoň takhle jsem pochopil návrh Ministerstva financí. Já si to tedy nemyslím, ale z toho návrhu to jednoznačně vyplývá.

Shromažďování vody, 3600. Dobře, necháme vodu a led. Můžeme pokročit.

Demolice. Nevím, paní ministryně, kolik demolici se platí hotově, kolik máme podnikatelských subjektů, které podnikají podle NACE kód 4311 demolice. Ale my tady navrhuje, abychom pod písm. K z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 4311 s poznámkou 1 demolice vyjmuli z povinnosti EET.

Kempy a tábořiště. To je těch 96 procent spotřeby domácností, jestli si dobře vzpomínám. Ale možná bylo zajímavější – zdá se mi, že vaše pozornost upadá –, že vás víc bavily ty zemědělské produkty. Bohužel pan předseda zemědělského výboru už tady není, ale můžeme si uvést ještě některé z těch příkladů. Já to pak přečtu všechno v podrobné rozpravě, aby to bylo ve stenozáznamu pro jistotu, protože je to poměrně složitý pozměňovací návrh.

NACE kód 0143 chov koní a jiných koňovitých. Nic víc. Já bych čekal, že chybí jiných koňovitých ještě něco, ale je to chov koní a jiných koňovitých. Já vím, že někteří se usmíváte, ale mně to vůbec nepřipadá legrační, že tady všude chceme zavést povinnost EET. Možná bychom se mohli vrátit k debatě. Vzpomínáte si na tu, aspoň ti, kteří tady byli při prvním projednávání EET, to byla ta slavná studie BDO, která nejdřív byla tajná, pak byla začerněná a pak byla zveřejněná, kde byly odhady počtu subjektů, které se zapojí do jednotlivých vln EET. Do třetí a čtvrté vlny podle odhadů se zapojí nejvíce podnikatelských subjektů. Ekonomický přínos sporný a kontrolní činnost, a na to paní ministryně vlastně neodpovídala v rámci prvního čtení.

Tak se zkusme zeptat, jak bude Finanční správa kontrolovat uplatňování EET u NACE pod kódem 0141 chov mléčného skotu. Já bych chtěl slyšet modelový případ, jak Finanční správa přijde zkontrolovat platby při chovu mléčného skotu. To si asi berňák, resp. stát, nějaký mléčný skot pořídí. Možná bychom měli pak shrnout malé strategické zásoby, co má stát, že jo. Tak já nevím, jestli má mít i mléčný skot.

Na těchto absurdních příkladech se vám pokouším ukázat, že to ministerstvo opravdu přehnal. Že zavádí EET do činností, kde není schopné, logicky není schopné žádnou kontrolní činnost provést. Co je schopno ovšem udělat, přijít a zjistit, jestli v tom krávině je cedulka podle zákona o DPH paragraf xy. V případě, že si mléčný skot pořídíte za hotové peníze, je chovatel povinen vám poskytnout účtenku podle EET a v on-line systému. V případě, že bude výpadek u on-line systému, je povinen ji zavést do (nesroz.) dnů. Paní ministryně určitě to opatření zná.

Mimochodem jeden z našich pozměňovacích návrhů je, aby tato povinnost u podnikatelů nebyla. Myslím, že naši občané už moc dobře vědí, že ty tabulky už tolikrát viděli, že nemusí ti, kteří nově případně budou mít EET, ty tabulky vyrábět. Je fakt, že trochu, musel bych najít NACE s kódem pro výrobu tabulek, protože v té rychlosti to nejsem schopen najít. Tam hrozí pokles tržeb, pokud tuto povinnost vyjmem ze zákona. Protože jinak ty tabulky se musí obnovovat, musí být čitelné. Představte si, že když je to venku, tak že také svítí sluníčko, nemusí to být čitelné, musím to obnovovat, a to je pro výrobce těch tabulek bezesporu dobrá zpráva.

Abych nezatěžoval pouze tím mléčným skotem, tak se bavme o těch ostatních pozměňovacích návrzích a o té kontrole. Vráťím se k těm zemědělským komoditám. Já bych se chtěl zeptat paní ministryně, případně pana zpravodaje, on je takový ohnivý obhájce EET, v mnoha televizních debatách jsme se střetli, myslím, že mi to pan zpravodaj potvrdí, jak bude Finanční správa kontrolovat užití EET při pěstování cukrové třtiny. To si opravdu neumím představit.

Podle našeho názoru nemůžeme takový zákon schválit v té podobě, v jaké je, protože ukládáme povinnosti, vědomě, podle mě vědomě, pokud nedostaneme přesvědčivé odpovědi, vědomě stát rezignuje na vymáhání těch povinností a na kontrolu plnění těch povinností, protože to se podle mého názoru zkontrolovat nedá, a přitom ty povinnosti ukládáme.

Kolegové z hnutí ANO spolu s námi podali změnu, návrh novely jednacího řádu, kde by každý nový zákon měl obsahovat povinnou přílohu, seznam povinností, kterou ten zákon ukládá občanům, institucím, firmám, ředitelům škol a podobně, současně, jak tyto instituce bude vymáhat a jaké hrozí sankce. Tady jsme neslyšeli v průběhu poměrně dlouhé rozpravy v prvním čtení odpověď na otázku. A zcela úmyslně jsem dneska nepoužil své oblíbené NACE z prvního čtení a to jsou malíři pokojů. Protože ani tam si nejsem schopen si představit kontrolu finančního úřadu, která bude efektivní.

Navíc my na rozdíl od vlády máme základní důvěru v naše podnikatele. Naprostá většina podnikatelů je poctivých, plní své povinnosti, pracují, žijí své rodiny, platí daně, plní své jiné občanské povinnosti. Přesto tímto návrhem zákona jsou všichni sprostí podezřelí, kteří se musí on-line vyvíňovat a on-line dokazovat, že oni podvodníci nejsou. To je podle mého názoru největší problém zákona o EET. Mohu pominout pokuty, lhůty, tabulky, povinnosti, nemožnost účinné kontroly, žádný přínos do státní pokladny, ale ten základní přístup – jste všichni sprostí podezřelí, on-line se vyvíňujete – je něco, co podle mě do moderního státu prostě nepatří.

Ostatní pozměňovací návrhy pak přečtu v podrobné rozpravě, abych dal případně možnost buď ukončit obecnou rozpravu, nebo dalším kolegům. Ale pan zpravodaj tady nebyl, když jsem se ho ptal, tak já tu otázku zopakuji a poprosím pana zpravodaje, o nic jiného než poprosit nemůžu.

My stojíme o to, aby o každém oboru činnosti se hlasovalo zvlášť. Máme dvě možnosti. Buď to podáme jako jeden pozměňující návrh, tady je to vytištěno, a bude to mít A1 až A770. Pokud byste čirou náhodou měl pocit, že o tom chcete hlasovat en bloc, tak nám to řeknete. Protože za prvé se podle mého názoru en bloc hlasovat nedá. My jsme schopni ten soubor rozdělit na 760 jiných souborů, u každého dát jiného navrhujiho poslance. Nemyslím, že je to potřeba. Myslím, že stačí, abychom se tím prověřili.

Ten pravý důvod, proč jsme to takhle připravili, a nebylo to úplně jednoduché a úplně krátká činnost, to mi určitě věříte, je, aby nikdo z vás, aby nikdo z nás neměl výmluvu: Já, já jsem nevěděl, že o tomhle se hlasovalo taky v EET! O tom jsem fakt nevěděl! Samozřejmě, kdybych věděl, že ta vaše činnost tak (nesrozumitelně), tak já bych pro to nehlasoval, já bych navrhl výjimku. Tak tady budeme mít možnost o každém oboru činnosti hlasovat jednotlivě. Nikdo z nás pak nemůže říct, že

nevěděl, že se hlasovalo např. o pěstování rýže nebo velkoobchod s farmaceutickými výrobky. Nebo velkoobchod s hodinami, hodinkami a klenoty, nebo ražení mincí, nebo výroba kancelářských strojů, nebo výroba komunikačních zařízení, výroba zámků a kování, kování, lisování, ražení, válcování, protlačování kovů, prášková metalurgie, výroba kovových předmětů a jiných děl.

Výroba odlitků z litiny s lupínkovým grafitem. To mě opravdu zaujalo, protože se přiznám, snažím se zjistit v zákonu všechny informace, pokud jsou dostupné, ale poprosil bych o vysvětlení, co je to lupínkový grafit. To se opravdu přiznávám veřejně na mikrofon, že nevím. Nevím, co si mám pod tím představit. A vlastně nevím, jestli mám být pro, nebo proti zatížení EET při výrobě odlitku z litiny. Pro znalce připomenu NACE 24.51.1. Nebo že bychom nevěděli, že zatížíme EET 15.12 výrobu plastových výrobků pro stavebnictví. Výroba ostatních chemických výrobků, výroba biolihu. Tady se bavíme o spotřební dani, tady bych to viděl mnohem důležitější. Výroba koksárenských produktů. Výroba obuvi z ostatních materiálů nebo výroba obuvi s usňovým svrškem, nebo výroba obuvi. Podívejme se jenom na obuv, máme tři NACE. Nebo 15.12 NACE, výroba brašnářských, sedlářských a podobných výrobků.

Pokud se vrátíme k vážné debatě, tak si myslím, že návrhy, které tady zazněly, a nemá cenu se předhánět, kdo byl první, kdo byl druhý, tenhle věčný přístup byl poukazováním na absurdity. Nemožnost efektivní kontroly těchto povinností jasně ukazuje, že nejlepší je neschválit tento návrh zákona. Víím, že už padl návrh na zamítnutí, já se k tomu za náš klub samozřejmě připojím. Nebudeme soutěžit, kdo byl první nebo kdo to řekl hlasitěji. My jsme k tomu přistoupili seriózně a na konkrétních případech. A věřím, že si to přečtete a najdete si ještě absurdnější případy, kde EET má být v tom pozměňovacím návrhu, v tom sněmovním dokumentu 2646. Já vám slibuji, že ještě do podrobné rozpravy, případně dalšího čtení si najdu 20 nejabsurdnějších příkladů EET. A pevně věřím, že mnohé z nich, když už to nezrušíme jako celek, že mnohé z nich nezatížíme EET. Nemá to žádný smysl, nebudeme si to moci zkontrolovat, nepřinese to žádné peníze. Jenom to zvýší náklady, zvýší to byrokracii, bude to odrazovat lidi od podnikání a bude to mít negativní dopad na český venkov a zejména na ty oblasti podnikání, zejména na ty služby, které dneska jsou už velmi žádané, a nabídka je velmi malá. Můžeme se bavit, jestli jsou opravy obuvi, opravy hodinek, apod., jak to všechno funguje.

Ty negativní zkušenosti z malých vesnic, z venkova s EET z první a druhé vlny máme za sebou. Byl bych nerad, abychom zlehčovali globálními čísly, že sice zaniklo 40 restaurací na venkově, ale v Praze vzniklo 45 nových, takže v plusu jsme plus 5, takže o co vlastně jde! Máme o pět restaurací v sumě. Pokud se nepodíváme do regionů, nezeptáme se našich starostů, místostarostů, kde ten problém je, tak nebudeme rozhodovat správně.

A pak mi dovozte jenom pár slov k dalšímu pozměňovacímu návrhu, který se netýká jednotlivých oborů činností, týká se... o tom oznámení poplatníka (nesrozumitelné) ve zvláštním režimu; nám to připadá úplně zbytečné. Návrh zákona je měsíční periodicitu. Myslím, že jsme hlasovali na rozpočtovém výboru o čtvrtletní, my jsme připravili pozměňovací návrh, aby se to dělalo jednou ročně. Pokud už

taková povinnost má vzniknout, aby to bylo jednou ročně. Například při daňovém přiznání, ať je to při jedné byrokratické činnosti.

Ono to s tím úplně nesouvisí, zdánlivě, ale já myslím, že to s tím souvisí. Zaznamenal jsem před několika týdny nebo měsíci programový návrh hnutí ANO okopírovaný z našeho volebního programu – což nám nevadí, my jsme rádi, když se k našim nápadům (nesrozumitelné) – zavedení paušální daně. Rozumíme tomu, že to není jednoduché, debata není jednoduchá, vláda už to odsunuje, už říká, že to nebude k 1. 1. 2020, což je jasné, to se stihnout nedá. Říká, že to má být k 1. 7. 2020.

Paní ministryně, nemyslím, že je to úplně šťastný nápad měnit přímé daně v průběhu zdaňovacího období. Ale současně paní ministryně říká: "Kdo si vybere tento režim, a teď neřešme, jak se k tomu výběru dostane, tak jenom zaplatí daň, sociální pojištění, zdravotní pojištění a nepřijde mu žádná kontrola." Mně se ten princip líbí, my ho máme v tom volebním programu v roce 2017 nazvaný "zaplat' a podnikaj bez kontrol", a tak se chci zeptat: Pokud se to zavede – podle mě to zavede až naše vláda, ale budiž, byl bych mile překvapen, kdybyste připravili dobrý návrh paušální daně – a současně bude platit EET, bude platit žádná kontrola? Je to pravdivý výrok zaplat' zdravotní pojištění, sociální pojištění, daň 500 korun, nebo kolik jste říkali, měsíčně, a nepřijde žádná kontrola? I pro ty, kteří budou zatíženi EET? No já jsem pro. Ale pak k čemu máme ten zákon? K čemu máme ten zákon? Když ty kontroly nebudou chodit! Anebo budou chodit, a pak to tvrzení, nebo ten politický headline marketérů a piaristů – a v tom je hnutí ANO bezesporu skvělé – nebude platit. A to mě, paní ministryně, fakt zajímá. Pokud ten, kdo si zvolí tu paušální daň někdy v budoucnosti, a čirou náhodou by EET prošlo, jestli bude platit, že nebudou chodit kontroly na EET. No logicky nebudou u těch činností, o kterých jsem mluvil, že jo, u mléčného skotu asi dost těžko přijde kontrola. Ale obecně, jestli to bude platit. Pokud ano, tak proč tam ty povinnosti zavádíme? To je přece jednoduchá otázka a měla by zaznít jednoznačná odpověď. Ano, nebo ne? Kdo bude mít paušální daň, nebude mít kontrolu na EET. A žádné jiné kontroly. Anebo to prostě neplatí. Já si myslím, že to nebude platit, ale chtěl bych to ujasnit, abych nepřisuzoval vládě nějaké nepravdivé informace. Proto je nejlépe si to vyjasnit.

A poprosil bych paní ministryni, ona vždycky říká, už jsem o EET všechno řekla, ta debata se opakuje – tak já si myslím, že dneska aspoň z mého vystoupení se neopakovala. Ukázal jsem na nesmyslné obory činností, ke kterým má být EET zavedeno, o tom bychom měli vést vážnou debatu, a chtěl bych slyšet od paní ministryně například ty citrusové plody, tropické ovoce apod. Ale současně, a to je vážnější, měli bychom vést debatu, ale opravdu seriózní debatu, a nehlasovat o tom, dokud se neshodneme na metodice výpočtů údajných přínosů EET. Omlouvám se, škrtám z té věty údajných, abychom nepředjímali výsledek. Dokud se neshodneme na metodice výpočtů přínosu EET do státního rozpočtu, resp. do veřejných rozpočtů, protože DPH je sdílená daň. To je přece naprosto klíčové v té debatě.

Já jsem si dneska nevzal s sebou, ale než přijdou kolegové v podrobné rozpravě, tak jsem schopen zajít do kanceláře a přijít zpátky a vytáhnout si propagační příručku hnutí ANO, jak je tam těch 18 miliard, a teď už nevím, stovky škol a hřišť a domovy důchodců. Ale ty peníze nejsou.

A to mi připomíná investiční plán vlády. My jsme na grémiu dneska debatovali o písemných interpelacích, já už jsem se v prosinci písemně ptal pana premiéra, jak je to s investičním plánem na těch 10 let, těch 3,5 bilionu investičních peněz. Pamatujeme si na spanilý výjezd první Babišovy vlády do všech krajů, kde slíbili všechno všem. Dneska slyšíme: my jsme nic neslibili, my jsme jenom mapovali potřeby. Aspoň to zmapování kdybychom viděli. Nic takového zatím není.

Ted' se speciálně otočím na kolegy z České strany sociálně demokratické. Vy to máte v rukou, tehdy jste to měli v rukou, když jsme hlasovali o vyjmutí například nejmenších podnikatelů z EET, dokonce jste s námi hlasovali na rozpočtovém výboru, což, jak se ukazuje, není důležité, důležité je, jak se hlasuje na plénu, a já s tím souhlasím. Vy máte v rukou to konečné rozhodnutí, zda i ti nejmenší podnikatelé budou zatíženi EET, nebo ne. Váš hlavní koaliční partner, který s vámi tak uctivě jedná například o bankovní dani, to má v programu. Na ty se neobracím, jejich politický názor je jasný, jsou pro EET. Já ten názor respektuji, i když s ním hluboce nesouhlasím. Pro kolegy z KSČM je to podobné. Pro ně je podnikatel podivné podezřelé slovo, podnikatelé jsou podivní podezřelí lidé, takže ti jsou taky pro EET, takže to máme 93 hlasů. Pak máme šest opozičních stran, to je 92 hlasů – zatím zastánci EET vedou o jeden hlas. A vy máte 15 hlasů. Stačí, když se najde 8, a jsme sto na sto a podnikatelé a živnostníci mají klid. Když se nenajde 8 hlasů pro naše návrhy ve vašem klubu, tak vy to rozhodnete.

Je to možná zjednodušené, ale takhle je politická logika. Ti to mají v programu, ti jsou samozřejmě proti podnikatelům, my všichni ostatní chceme podpořit malé podnikatele nejenom slovy, ale i činy, a kolegové z České strany sociálně demokratické to rozhodnou. Je speciálně prosím, aby si ten pozměňovací návrh přečetli, aby se jenom nesmáli a neříkali, že je to úplná blbost, někdo tady navrhl 760 hlasování. Podle mě tam najdeme minimálně polovinu, když se na to podíváme racionálně, větší polovinu oborů, ve kterých to nemá žádný smysl, ale vůbec žádný, kromě, a mluvili o tom někteří z mých předřečníků, výrobců těch zařízení. Pro ty to smysl samozřejmě má. Ale pro všechny ostatní, ale ani pro stát to smysl nemá.

Tak vás pokorně žádám o to, abyste to ještě zvážili. Do třetího čtení máme relativně dost času, ono to nebude hned příští týden, abyste naše argumenty vzali opravdu vážně. Dali jsme si s tím hodně práce a tu práci jsme udělali proto, že si myslíme, že to stojí za to a že je šance, že jsme schopni přesvědčit mírnou většinu v Poslanecké sněmovně o našem pohledu na EET. A zejména to vychází ze zkušenosti. A vy s nimi taky mluvíte, nemyslím si, že nemluvíte, jako my s nimi mluvíte, s živnostníky. A když se jich zeptáte, těch, kteří to nemají, kdo z nich to chce, tak uslyšíte upřímnou odpověď, že to nechťejí. A nejsou to žádní daňoví podvodníci, to je největší argumentační faul, který se v debatě o EET vede, že ten, kdo nepodporuje EET, podporuje daňové úniky. To prostě není pravda. Za nás to musím razantně odmítnout. To je prostě argumentační faul. Pokud, jak tady mnozí na mikrofon říkají, víme, že ten či onen páchá daňové podvody, tak na to máme jiné mechanismy a jenom ať je Finanční správa zkontroluje a ať jim doměří to, co má. Ale mějme na paměti ty, kteří podnikají, kteří z toho nemají bůhvíjaké peníze, jak si všichni myslí, kteří od nás vlastně chtějí dvě jednoduché věci. A to si myslím, že kdyby to byla hospodářská politika vlády, že by to úplně stačilo – aby stát nepodnikal

a aby stát nepřekážel. To úplně stačí a s EET stát prostě překáží. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Další v pořadí je s přednostním právem místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo. Ještě do té doby přečtu omluvy, kdyby se vaše vystoupení náhodou protáhlo, abych je vůbec přečetl. Pan doktor Jaroslav Dvořák se omlouvá z dnešního dne od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Taťána Malá se omlouvá dnes od 18 do 19 hodin. Paní poslankyně Lenka Dražilová se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Richter se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Jsem rád, že to tak vyšlo, protože jsem řídil jednání schůze a chtěl jsem se přihlásit ještě do obecné rozpravy, což se teď povedlo. Moje vystoupení nebude nijak dlouhé. Vlastně trochu navážu v takové obecnější rovině na to, co zde říkal pan předseda Zbyněk Stanjura.

Mám vlastně jenom tři poznámky a v rámci těch tří poznámek mám dvě otázky, které ale pokládám za docela podstatné.

Poznámka č. 1. Dovolte mi to říct, a neberte to nijak zle, ale můj pocit je, že to, o čem tu dneska jednáme, už je vlastně čirá posedlost. I kdybych se ztotožnil s tím monstrosním projektem, kterým je EET, já se s ním neumím ztotožnit, s celkem toho projektu, ale i kdybych se s tím nějak ztotožnil, tak toto rozšíření, které se tady chystá v tomto kroku, tato fáze, tento další okruh živnostníků, na které se má EET uvalit, už je politický projekt kontroly nad ekonomickými aktivitami obyvatelstva. Ano, to je ono, je to politický projekt kontroly nad ekonomickými aktivitami obyvatelstva, tak tady se tento projekt opravdu mění v čirou posedlost.

A odtud vyplývají i moje otázky. Jaký význam má, prosím pěkně, aby stát měl informaci o vyúčtování, spuštění každé jedné rakve do pohřební jámy? Jaký to má význam? Jaký význam má, aby švadlena, jejíž rozsah podnikání má povahu pomoci svému okolí a jejíž tržby jsou hluboko pod úrovní průměrného příjmu v této republice, aby taková paní účtovala EET? Jaký to má význam? Jaký má význam, aby ošetřovatelka seniora, který je upoután na lůžko, účtovala EET? Nebo spoléháme na to, že tito lidé nic účtovat nebudou, že to nejde, že příjmy půjdou neoficiální cestou? Nebo jaký to má význam? Tak koho tu ve skutečnosti trestáme? Na koho chceme, aby EET dopadlo? Jaké pokrytectví v této věci tu vláda předvádí?

Tyto příklady, které tu uvádím, nedávají vlastně žádný smysl. To se nedá vysvětlit ničím jiným, žádnou racionalitou politickou, ekonomickou. To už je opravdu jenom posedlost. Je to čirý ekonomický nesmysl a je to politická posedlost.

Poznámka č. 2 a to bude otázka. Všimněte si prosím, a toto je dobrá příležitost si uvědomit tento politováníhodný fakt, kterému jinému projektu věnovala vládní koalice hnutí ANO a ČSSD za posledních pět let tolik energie, tolik času, tolik námahy, tolik úsilí a také kolik to celé stálo. Kolik bylo věnováno úsilí na prosazení

EET, opravování EET a zase prosazování EET a pořád dokola? Férová odpověď – vy tu odpověď znáte: žádnému jinému projektu takováto pozornost a takovéto úsilí nebyly věnovány. Neexistuje nic, co by se aspoň vzdáleně blížilo tomu, kolik energie, času, nákladů věnovala vládní koalice a osobně pan premiér Babiš, který tu sice dnes není, ale jeho vklad do prosazení EET všichni známe. Projektu EET, projektu totální ekonomické kontroly nad každou ekonomickou aktivitou i těch nejmenších ekonomických subjektů a na shromažďování údajů o každém a o všem. Člověk by si nedokázal vymyslet lepší příklad toho, čemu tato vláda, její premiér a její lidé věnovali více politické energie během posledních pěti let než právě tomuto projektu. A věnovali ji projektu, jehož vládou oficiálně vykazovaný ekonomický přínos byl důvodně zpochybněn.

A to, dámy a pánové, neříkám já, to neříká opozice, to říká Nejvyšší kontrolní úřad ve své zprávě za minulý rok, zprávě, o které jsme navrhovali, abychom se tady v Poslanecké sněmovně bavili, což jste hlasy stran vládní koalice odmítli. Ale ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu za minulý rok se říká: Na růstu inkasa daní se menší měrou podílely i další vlivy zavedení kontrolního hlášení či EET, jejich vliv však nebyl dosud ze strany Ministerstva financí věrohodně kvantifikován, jak upozornil Nejvyšší kontrolní úřad ve stanovisku k návrhu státního závěrečného účtu za rok 2017.

Tento citát je citát z vyjádření Nejvyššího kontrolního úřadu. Nejsou to slova politické opozice. Jsou to slova této instituce. A znovu říkám, že Nejvyšší kontrolní úřad konstatuje, že na růstu inkasa daní se věci jako kontrolní hlášení EET podílely pouze menší měrou a že jejich vliv nebyl ze strany Ministerstva financí věrohodně kvantifikován. Takže ekonomické přínosy jsou při nejmenším sporné. To je jasné z toho vyjádření Nejvyššího kontrolního úřadu.

A pokud jde o otázky svobody, ochrany, rovnoprávnosti a záruk před zneužíváním, zde se opřu zase o názor významné skupiny ústavních právníků. Tito ústavní právníci konstatovali například, že dochází ke znevýhodnění malých živnostníků oproti velkým podnikatelům a nejvíc znevýhodnění jsou malí živnostníci staršího věku, že se zvětšuje riziko zneužití informací shromažďovaných státem a že stát míří do stavu, kdy tu bude existovat nepočetná vrstva hyperbohaté elity a početná vrstva hůře či lépe placených zaměstnanců, do stavu, kdy tu bude společnost, v níž je většina lidí závislá na jednom či nemnoha zaměstnavatelích, velkých zaměstnavatelích, a tím pádem to nebude společnost, která je plně svobodná. Já myslím, že ani tato varování vlivné skupiny ústavních právníků není možné brát na lehkou váhu.

Takže jsme slyšeli vyjádření ústavních právníků, slyšeli jsme tady mými ústy, připomněl jsem to, co o dopadech a ekonomických přínosech EET říká Nejvyšší kontrolní úřad. A toto, dámy a pánové, je prosím projekt, kterému tato a předcházející vláda – osobně pan premiér a tehdy ministr financí – věnovali tolik času, tolik pozornosti, tolik energie, a ve kterém, a to jim přiznejme, po pravdě řečeno, dotáhli věci nejdál.

A třetí, poslední poznámka, a bude to znova i otázka, zní takto: V kterém pořadí důležitosti ve státních záležitostech se nachází nezbytnost zavést EET pro učitele

klavíru, maloměstskou švadlenu nebo ošetrovatelku starých a nemocných lidí? Ve kterém pořadí důležitosti? A já nemyslím, že to je otázka stranická nebo otázka ideologická nebo otázka opoziční. Nemí. Já si zase pomůžu zprávou Nejvyššího kontrolního úřadu, u které nebudete moci označit, že to je asi nějaký pravicový think tank nebo něco podobného. Je to nezávislá instituce. A chci vám sdělit, že v té zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2018 se výraz EET vyskytuje přesně dvakrát. Jednou, když Nejvyšší kontrolní úřad konstatuje, že ekonomický přínos nebyl vypočítán, a podruhé se tam EET vyskytuje ve vysvětlivkách značek. Žádné naléhání na zavedení třetí a čtvrté vlny EET tam prostě nenajdete. Žádné potvrzení ekonomického přínosu. Žádné potvrzení dopadu na naše finance. Žádný tlak na to, aby EET bylo zavedeno. Nic takového tam prostě není. Naopak se ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu vyskytuje leccos, čemu vláda buď pozornost vůbec nevěnuje, nebo o tom jenom sporadicky řeční, nebo o tom píše na Facebooku, píše statusy na Facebook, ale nejsou žádné reálné výsledky.

Ano. O čem tady hovořím a o čem se hovoří ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu? Například o čtyřech kilometrech dálnic za minulý rok, nebo o nezahájené důchodové reformě, nebo o byrokracii, o minimálních ambicích této vlády, o projídání ekonomického růstu, o nulových výsledcích, o růstu mandatorních výdajů, které budou v budoucnosti prostě neudržitelné. Dámy a pánové, znovu pouze cituji ze zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, který dává vládě určité zrcadlo toho, čeho dosáhla a čemu se věnuje.

A na základě toho znovu říkám: toto, co nám tady navrhuje, to už není politika, to není ekonomické opatření, to není věc nějakého politického názoru. To už je opravdu čirá posedlost.

My v Občanské demokratické straně jsme se roky snažili této posedlosti bránit. Dosáhli jsme aspoň několika odkladů. A budeme bránit, a to tady chci říct, budeme bránit ty nejmenší do poslední barikády a do poslední minuty i na tomto jednání. A z tohoto místa také slibuji, že když nám lidé dají důvěru, tak tyto absurdní případy, o kterých jsem tady mluvil, ty absurdní případy, na které chce vláda EET uvalit a na které už je uvalila, že všechny tyto věci jednoduše zrušíme. Stát pod naším vedením nebude otravovat život drobným živnostníkům. Ano, odtud prohlašuji, nebude otravovat život drobným živnostníkům.

Dámy a pánové, stát se má důsledně starat o to, aby kontroloval ty velké, nadnárodní společnosti, oligarchy, ty, kteří skutečně mají vliv na to, co se v naší ekonomice třeba negativního děje. Stát má ale dát ruce pryč od ekonomických aktivit lidí, kteří se jen tak tak protloukají, lidí, kteří si pomáhají, sotva živí sebe a své rodiny, kteří si nestěžují. A já považuji za ostudné, aby stát takovéto lidi sekýroval, dohlížel na ně, shromažďoval o nich informace a choval se k nim jako k potenciálním podvodníkům, zlodějům a zločincům. Ne, dámy a pánové, toto není slušné. To není ani odpovědné. To nepřináší vůbec žádné řešení toho, co naše společnost, co naše republika potřebuje, a otravuje to život především těm poctivým, normálním lidem, kterým chce vláda znovu tímto opatřením ztížit život.

Na závěr mi dovolu, abych zopakoval to, co jsem tady už řekl, a řeknu to v jedné větě. Ještě jednou říkám, toto je ostudné a je to posedlost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se porozhlédnu, jestli máme někoho ještě přihlášeného do obecné rozpravy. Tak ještě pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslance, máte slovo. Jenom upozorňuji, že budeme končit v 19 hodin. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo, pane předsedo. Já se obávám, že to asi nestihnu celé, protože jsem zatím stihl představit jen dva z těch svých osmi pozměňovacích návrhů, které podávám k tomuto tisku. Uvidíme, kam se dostanu. Začal jsem osvobozením burčáku, protože si myslím, že to je velká skupina lidí, co to prodává sezónně, a v EET to podle mě nemá vůbec co dělat. Pokračoval jsem návrhem, který předkládám společně s paní kolegyní Kovářovou ve věci účtenek, aby si mohli řemeslníci ty účtenky tisknout sami. A teď se pokusím představit ty další pozměňovací návrhy, které dávám.

Začnu asi takovým tím radostným, blíží se Velikonoce a já jsem proto připravil, trochu inspirován i těmi vánočními kapry, připravil jsem takový sváteční balíček jako pozměňovací návrh k EET. Navrhuji osvobodit následující věci z EET, a to prodej vánočních stromků a jmelí. Myslím, že skutečně ve chvíli, kdy se vánoční stromky prodávají pár dní v roce, tak je absurdní kvůli nim nutit celý ten sektor lesních školek – nemyslím ty pro děti – si pořizovat EET pokladny. Stejně tak jako vánoční stromky, tak i jmelí si myslím, že je zcela namístě vyjmout z EET. Myslím si, že je namístě, aby se lidé mohli líbat bez státního dozoru.

Dále bych chtěl vyjmout z EET prodej velikonočních pomlázek a kraslic, protože to jsou skutečně zase věci, které se prodávají jednorázově jednou v roce pár dnů až týdnů. A skutečně nutit lidi, co třeba i pro radost část roku pletou pomlázky a prodávají je na trzích, nebo barví kraslice a prodávají je lidem zase na trzích, aby si lidé mohli zpestřit Velikonoce nějakým profesionálním výrobkem, tak si myslím, že je skutečně zbytečné je do toho EET zahrnovat.

Těch vánočních stromků se prodává zhruba 1,3 milionu kusů ročně. Věřím, že ti prodejci už dneska podle paragrafu 97 příjmy řádně evidují a přiznávají. Myslím si, že je velmi obtížné utajit lesní školku, kde se pěstují vánoční stromky. Myslím, že tady zrovna je daleko jednodušší udělat kontrolu jednoduše přes daňové přiznání, a skutečně nechápu, proč jsou zahrnuty do EET stejně tak kraslice, pomlázky, jmelí. Podle mě absolutně není důvod celý tento sektor věcí prodávaných velmi krátkodobě v době svátku zahrnovat do tohoto státního molochu. To je náš sváteční balíček k EET, který tedy vyjímá tuto oblast.

Další důležitá věc, zmiňoval jsem to ve svém úvodním slově, a to jsou lhůty. Dneska v tom zákoně je lhůta třicet dnů u žádosti o zvláštní režim EET. Skutečně si myslím, že není šťastné, aby stát vyřizoval banální žádost, kde ověřím předem dané dokumenty, třicet dní. Podle mě je to naprosto nepřiměřené. Bude to strašně zdržovat začínající podnikatele. Místo toho, abychom šli cestou zakládání firem za jeden den, jak my jsme třeba navrhli, a skutečně zrychlení toho systému státní byrokracie ve vztahu k podnikatelům, tak tady je úplně absurdní lhůta třicet dní. Kolega Stanjura zmiňoval pět dní, pět dní, které má člověk dispozici pro opravu špatně podaného kontrolního hlášení, to jsou ty lhůty, které stát dává podnikatelům, a potom sám sobě

dává třicet ve vztahu k vyřízení jednoduché žádosti, kde skutečně není vůbec co zkoumat. Já navrhuji, abychom místo lhůty třicet dní tam dali deset dní.

Osobně bych byl úplně nejradši, kdyby se to pouze oznamovalo, nicméně úředníci z ministerstva mě upozornili na možný problém, že by člověk třeba oznámil, že má nárok na zvláštní režim, a následně by se ukázalo, že ho neměl, a hrozila by mu nějaká sankce. Chápu, že to je na žádost, ve vztahu k nějaké právní jistotě podnikatelů, nicméně lhůta třicet dnů pro stát je podle mě úplně absurdně dlouhá. Navrhuji zkrátit na deset dnů. Deset dnů jsem odvodil například z fikce doručení u doporučených dopisů, je to velmi běžně používaná lhůta, deset dnů pro úředníky místo třiceti dnů.

Potom velmi související pozměňovací návrh, který se týká právě této žádosti. Dneska si úřad vyžádá nějaké konkrétní informace od podnikatele, které stanoví, podle čeho vzniká nárok na zvláštní evidenci. A problém je, že současně žádá o to, že předpokládané příjmy nepřesahují 600 tisíc korun. Beru to už, věřím paní ministryni, že dodrží své slovo, že se nakonec ve třetím čtení neukáže, že se vracíme na 200 tisíc, ale věřím tomu, že tedy bude 600 tisíc. Už jsem zpracoval návrh ve dvou variantách. Jednou jako pozměňovací návrh k celému tisku, jednou jako návrh k pozměňovacímu návrhu, který prošel rozpočtovým výborem.

Jedna z věcí, co se v té žádost požaduje po podnikateli, je, že jeho předpokládané příjmy z hotovostních plateb za daný rok nepřesáhnou 600 tisíc korun. Mně to přijde úplně nesmyslné. Pokud si podnikatel myslí, že jeho příjmy přesáhnou 600 tisíc, tak asi nebude žádat o zvláštní režim. To by byl blázen, aby žádal o zvláštní režim a pak v půlce roku přecházel. Tak to asi dělat nebude. A naopak, pokud si myslí, že se do toho vejde, pak nechápu, proč by to měl proboha nějaký úředník posuzovat, jestli se tam podle názoru toho úředníka vejde, nebo nevejde. Může to být třeba případ, kdy dosud třeba podnikatel účtuje hotovostně a říká si: OK, mám tady EET, chci zůstat ve zvláštním režimu, tak přejde na bezhotovostní platby, ale současně pro část zákazníků bude chtít mít možnost dávat jim účtenky. Třeba když měl 800 tisíc tržeb za uplynulý rok, dá si žádost na finanční úřad, aby mohl přejít na zvláštní režim, a úředník mu řekne: podívejte se, vy tady máte za minulý rok 800 tisíc, takže máte předpokládané hotovostní příjmy letos ještě víc, protože je ekonomický růst, takže vám ten zvláštní režim nedáme. Mně přijde tahle libově úplně nepřiměřená. Nechme to na podnikatelích. Ten zvláštní režim je teď postaven bohužel extrémně přísně a byrokraticky, ale pro nějaké lidi, co budou skutečně dávat jednotky účtenek za to období, může dávat nějaký smysl, tak proč jim zakazovat se toho účastnit jenom proto, že si nějaký úředník řekl, že nesplňují podmínku předpokládaných příjmů. Ve svých pozměňovacích návrzích navrhuji tuto podmínku vyškrtnout. Myslím, že je zcela nadbytečná.

Už jsem tedy zmiňoval návrh, který podávám společně s kolegyní Kovářovou, aby si podnikatelé mohli tisknout účtenky sami. Ještě mi tedy zbývají dva pozměňovací návrhy. První je návrh na zrušení třetí a čtvrté vlny EET. Vím, že tento návrh podávají poslanci různých stran v různých formách. Snažil jsem se navrhnout nějaký kompromis. Vím, že – tuším – kolega Jurečka navrhl úplně zrušení třetí a čtvrté vlny. V reakci na debatu v rozpočtovém výboru, kdy se hodně debatovala otázka stánkového prodeje potravin před restauracemi, jsem navrhl, ať se škrtne

specifikace pro stravovací služby. To znamená, navrhuji zrušit třetí a čtvrtou vlnu a s jedinou výjimkou – zahrnout tam do té první a druhé celé NACE 55 a 56 a ukončit tedy stav, kdy dneska zástupci restaurací si stěžují, že jejich konkurence není v EET. Snažil jsem se vyhovět této námitce.

Já osobně bych nejradši zrušil EET celé, nicméně zjevně na to nejsou hlasy, ale ve chvíli, kdy tedy se vláda snaží protlačit na sílu třetí a čtvrtou vlnu, myslím si, že to je chyba. Kolega Stanjura uváděl celou řadu oblastí, kde to nedává vůbec žádný smysl. Zmiňoval jsem některé oblasti, třeba prodeje pomlázek, kde podle mě je namíste okamžitě dávat výjimku. Myslím si, že je to nesmyslné u řemeslníků, kteří pracují v domácnostech.

Takže navrhuji zrušit tu třetí a čtvrtou vlnu a současně jsem se pokusil tedy vyhovět té výhradě svazů restaurací a zahrnout tam tedy celé kódy NACE 55, 56 a dále kódy 45.1, 45.3, 45.4, 46 a 47. Ty 45, 43 a 45.4, pokud jde o obchod. Takže toto je naše alternativa k té třetí a čtvrté vlně. Myslíme si, že budiž, ať všichni prodejci potravin si tedy konkurují za rovných podmínek, ale nerozšiřujeme to na ty řemeslníky.

Já se asi dostanu k tomu dalšímu pozměňovacímu návrhu, který mi zbývá, tuším, příště.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, máme 19 hodin. Já jsem vás chtěl přerušit až někde plynule, přirozeně, ale ohlédl jste se již ohleduplně sám. Takže já tedy přerušuji schůzi a sejdeme se zítra v 9 hodin ráno. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

17. dubna 2019

Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je devět hodin, budeme začínat. Prosím o klid. Děkuji.

Vážené paní poslankyně, vážení členové vlády, vážení páni poslanci, zahajuji druhý jednací den 28. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím o klid. Pokud nebude klid, nebudu moci pokračovat. Čekají nás nějaké procedurální kroky na začátku, tak abychom si toho všichni byli vědomi. A nějaké oznámení pana předsedy... (Předsedající vyčkává.) Tak snad.

Tak prosím nejprve, aby byla zaznamenána naše účast, vás všechny odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo případně žádá o vydání karty náhradní. Takže jsem vás odhlásil. Prosím přihlaste se. Kdo se nepřihlásil, tady není.

Sděluji, že o omluvení neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci a poslankyně. Je to pan poslanec Petr Beitl do 12 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Josef Bělca mezi 19. a 21. hodinou ze zdravotních důvodů, pan poslanec Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Černochová z pracovních důvodů, paní poslankyně Tereza Hyťhová z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Jáč od 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Miroslav Kalousek do 10 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Martin Kolovratník z rodinných důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová do 9.45 z osobních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jakub Michálek z pracovních důvodů, pan poslanec Mikuláš Peksa ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vít Rakušan mezi 18. a 21. hodinou z rodinných důvodů, paní poslankyně Olga Richterová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů a pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů.

Dále o omluvení své neúčasti požádali tyto členové vlády: pan premiér Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Jan Kněžínek mezi 13. až 16. hodinou z pracovních důvodů, paní ministryně Jana Maláčová z pracovních důvodů, paní ministryně Marta Nováková z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Dan Ťok z pracovních důvodů a pan ministr Miroslav Toman do 16 hodin z pracovních důvodů.

Poměrně málo omluvenek. Nicméně ještě dorazily nějaké později. Takže dále svoji nepřítomnost omlouvá paní poslankyně Dana Balcarová dnes do 9.30 ze zdravotních důvodů a pan poslanec Dominik Feri z pracovních důvodů též do 9.30. (V sále je silný hluk.)

A já kolegové nebudu pokračovat, dokud nebude klid, protože nyní je zde sdělení předsedy, které bych rád přečetl do klidného sálu. (Hluk neustává ani po upozornění

předsedajícího.) Paní poslankyně, páni poslanci, já bych skutečně požádal o klid. Pan předseda vám chce něco důležitého sdělit, tak by bylo vhodné, kdybyste tomu věnovali pozornost. (Předsedající zvoní zvoncem, aby zjednal klid v sále.) Děkuji.

Takže mám pro vás sdělení předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka. V kuloárech jednacího sálu jsou připraveny podpisové archy k neštěstí, které se v podvečer 15. dubna 2019 událo v Paříži. Nejkrásnější příklad francouzské gotické architektury a zároveň významný symbol Paříže katedrálu Notre-Dame zachvátil ničivý požár. U podpisových archů je k dispozici zároveň průvodní dopis nás poslanců předsedovi Národního shromáždění Francie Richardu Ferrandovi. Dopis s podpisovými archy bude předán na velvyslanectví Francie v Praze. Podepsat tuto listinu můžete během dopoledního jednání Poslanecké sněmovny, nejpozději však do 13 hodin. Děkuji, to bylo sdělení pana předsedy.

A nyní již k pořadu schůze. Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodu 145 z bloku třetích čtení, u kterého je již splněna zákonná lhůta. Potom bychom pokračovali body z bloku druhých čtení – zákony. Připomínám, že ve 12.30 hodin máme pevně zařazené volební body 170 a 171. Ve 14.30 bychom se věnovali pevně zařazenému bodu 38, což je sněmovní tisk 433.

Nejdřív, než budeme pokračovat, tak je zde prostor pro návrhy ke změně pořadu schůze. Mám zde písemnou přihlášku a pan předseda Faltýnek se hlásí s přednostním právem. Tak prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl dvě změny pořadu schůze. A sice konkrétně za prvé pevné zařazení bodu 16, jedná se o sněmovní tisk 302, novela zákona o léčivech, a to na čtvrtek 9. 5. jako druhý bod jednacího dne za pevně zařazený bod číslo 180. A za druhé zařadit body číslo 7 a 14, jedná se o sněmovní tisky 337 a 326, konkrétně zákon o státním zastupitelství a zákon o drahách, na konec bloku druhých čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já se jenom pro doplnění zeptám. Na konec bloku druhých čtení jsme již posouvali jiný bod. Takže za ten bod? (Ano.) Dobře, děkuji. Takže to jsou tři návrhy.

A nyní pan poslanec Lukáš Kolářik, poté pan poslanec Ferjenčík. Pan poslanec Kolářik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já už jsem to navrhoval včera, nicméně to neprošlo, tak si dovolím dnes ještě jednou vás požádat o zařazení bodu číslo 79. Je sněmovní tisk 295, novela exekučního řádu, který, jak říkám, už tady leží devět měsíců a čeká na své projednání. Prosím o jeho zařazení na úterý 23. 4. po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já jenom doplním, že nově je to již bod 78, protože jsme nějaké body přesunuli nebo vypustili. Děkuji. Prosím pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji přeradit bod o elektronické evidenci tržeb, tuším, že je to bod 4, na konec bloku druhých čtení. Pan Stanjura ještě neodůvodnil svých 750 pozměňovacích návrhů. Mně přijde rozumnější probrat předtím jiné zákony. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Opět se zeptám na upřesnění, protože již máme návrh na zařazení na konec bloku druhých čtení. Takže případně, pokud bude schválen, tak úplně na konec? (Ano.) Dobře, děkuji.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí ke změnám pořadu. Není tomu tak. V tom případě se s návrhy postupně vyrovnáme hlasováním v tom pořadí, jak byly načteny. Vyzýval jsem vás ke klidu, ale vypadá to, že jsou zde všichni, takže svolávat vás do sálu nevidím jako potřebné.

Takže jako první je zde návrh pana předsedy Faltýnka, a to zařadit bod číslo 16 – je to sněmovní tisk 302, zákon o léčivech – na čtvrtek 9. 5. jako druhý bod.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 30 je přihlášeno 159 poslanců a poslankyň, pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní jsou zde dva návrhy, a to na zařazení bodů 7 a 14, sněmovní tisky jsem si bohužel nestihl zapsat, na konec bloku druhých čtení. Nevím, jestli je zájem hlasovat to odděleně, nebo můžeme společně, jak bylo navrženo. Vypadá to, že můžeme společně.

Takže pokud je všem jasno, o čem budeme hlasovat, já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 31 bylo přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 138, proti 1. Návrh byl přijat.

Vítám ty, kteří přišli nově.

A nyní je zde návrh pana poslance Kolářika, a to je přesunutí bodu 78, sněmovní tisk 295, je to novela exekučního řádu, a to na úterý 23. 4. – a teď tady po sobě to nemohu přečíst... po již pevně zařazených bodech, ano. Takže zopakuji, bod 78 na úterý 23. 4. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 bylo přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 5. Návrh nebyl přijat.

A jako poslední je zde návrh pana poslance Ferjenčíka přeradit bod EET, resp. druhé čtení tisku EET, bod 5 (správně bod 4), na konec bloku druhých čtení, abych byl přesný. A já myslím, že to je jasné.

Takže zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 33 je přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 51. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vyrovnali s návrhy na změnu pořadu a můžeme přejít k pořadu jako takovému. Předtím, než otevřu bod, zde mám ještě nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Jiří Mihola na dnešní celý jednací den z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Martin Kupka z dnešního jednání Sněmovny mezi 9.00 a 9.30 z pracovních důvodů a omlouvá se nám paní poslankyně Barbora Kořánová ze dne 17. 4. mezi 12.15 a 13.00 z pracovních důvodů. Já vám děkuji.

A nyní tedy pevně zařazený bod třetích čtení.

145.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/- třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně financí Alena Schillerová, kterou zde vítám, a zpravodaj garančního výboru, kterým je rozpočtový výbor, pan poslanec Jan Řehounek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 297/2, který byl doručen dne 13. března 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 297/3. (V sále je hlučno.)

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nicméně než jí dám případně slovo, tak prosím o klid. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud nechcete projednávat otevřený tisk, prosím, číňte tak venku. Pokud chcete projednávat otevřený tisk, prosím o klid. Děkuji.

Prosím, paní ministryně, jestli máte zájem. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jenom velice krátce. Jak již bylo uvedeno při předešlých čteních tohoto návrhu zákona, je zpracován na základě povinnosti transponovat evropskou směrnici o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi. Jedná se o přepracovanou směrnici regulující tyto instituce, která rozšiřuje požadavky na jejich činnost. Povinnost transponovat všechna ustanovení byla řešena již před Evropským soudním dvorem, který rozhodl, že ačkoliv není systém zaměstnaneckých penzí v České republice zaveden, je Česká republika přesto povinna tuto směrnici transponovat, a veškerá její ustanovení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Chtěl bych se zeptat pana zpravodaje, jestli má ještě zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Jestliže tomu

tak není, otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče. A znovu bych požádal sněmovnu o klid.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny. Dámy a pánové, dovoluji mi jenom krátké vystoupení. Na tomto vládním návrhu zákona je asi nejzajímavější to – ano, už to tady zaznělo z úst paní ministryně financí –, že zmíněný zákon upravuje unijní pravidla zaměstnaneckého penzijního pojištění, přestože u nás systém zaměstnaneckých penzí vůbec neexistuje, ale prostě to už tady zaznělo i během toho prvního nebo druhého čtení.

Nicméně co je na tomto vládním návrhu daleko zajímavější, je pozměňující návrh poslaneckého klubu Občanské demokratické strany a některých dalších jiných poslanců, který byl do systému zaveden pod č. 2371. A dovoluji mi, abych jenom zkráceně připomenul, přestože jsem se již ve druhém čtení o tomto pozměňujícím návrhu zmiňoval – podstatou tohoto pozměňujícího návrhu je možnost ve třech variantách odložit účinnost zrušení karenční doby v České republice. Jedna varianta je od 1. 1. 2020, druhá varianta je od 1. 1. 2021 a třetí varianta je bez časového určení. Nicméně je to deklarováno tak, aby účinnost zrušení karenční doby korespondovala s plnohodnotným zavedením elektronické eNeschopenky do právního řádu České republiky. (V sále je hluk a neklid.)

Děláme to hlavně z toho důvodu, aby především Ministerstvo práce a sociálních věcí, především paní ministryně měla dostatečný čas a klid na práci, na přípravu kvalitní legislativy, tak aby skutečně od 1. 1. 2020 mohla fungovat v České republice plnohodnotná eNeschopenka. To za prvé. A za druhé, děláme to také z toho důvodu, že chceme umožnit premiérovi České republiky Andreji Babišovi, který dal veřejný slib, že karenční doba, nebo zrušení karenční doby v České republice, nebude zrušena do té doby, dokud nebude zavedena plnohodnotná eNeschopenka. Tak jak jsme včera viděli přípravu...

Pane místopředsedo, já neslyším ani sám sebe.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, pane poslanče. Já bych chtěl znovu vyzvat sněmovnu ke klidu. A pány poslance a paní poslankyně, kteří chtějí něco projednávat, čemuž rozumím, aby se odebrali do předsálí. Prosím, abyste se případně usadili ve svých lavicích, když je tady takový neklid, a snad můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Tak jak jsme ze včerejší diskuse nad sněmovním tiskem č. 204 slyšeli, tak první etapa založení elektronické neschopenky byla odpískána paní ministryní a je velmi pravděpodobné, že plnohodnotná verze, pokud vůbec bude připravena, by měla platit od 1. 1. 2020. Proto si myslím, že je namístě, a z tohoto důvodu jsme předložili tento pozměňující návrh, aby pan premiér České republiky mohl dostat svému slibu a aby čas, kdy bude zrušena karenční doba, korespondoval s plnohodnotným zavedením elektronické eNeschopenky, což je

pravděpodobně podle posledního návrhu Ministerstva práce a sociálních věcí termín od 1. 1. 2020.

Především pro přítomné, ne všechny, ale některé poslance hnutí ANO, kteří mají velké obavy, že tento termín nebude naplněn, bych chtěl upozornit, že to je pravděpodobně první, ale ne poslední hlasování, kdy dostaneme možnost posunout účinnost karenční doby. Já předpokládám, že pravděpodobně podobná diskuse proběhne ve třetím čtení i nad sněmovním tiskem č. 204.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní zde mám s faktickými poznámkami poslankyni Gajduškovou, poté poslance Ferjenčíka. Takže prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji, vážený pane předsedající, za slovo. Jenom fakticky a rychle. Není žádná faktická, není žádná věcná vazba mezi eNeschopenkou a tím, odkdy a jak se vyplácí nemocenská. Prosila bych, abychom takto o tom nehovořili.

Jestli někdo dal politický slib, to je věc jiná. Ministerstvo práce a sociálních věcí ale bylo připraveno a je připraveno, pokud mám informace, k tomu, aby spustilo první etapu eNeschopenky od 1. 7. 2019, tedy v termínu, v kterém má platit placení nemocenské od prvního dne nemoci. Byla bych velmi nerada, abychom zklamali občany, kteří čekají, že už dál nebudou trestáni za to, že onemocní.

A poslední poznámka. Zaměstnavatelé na tom netratí. Naopak tím, že se jim současně snížily sociální odvody, tak v podstatě ročně všem těm zaměstnavatelům zůstává půl miliardy. Takže prosím, abychom skutečně věci říkali tak, jak jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím poslance Ferjenčíka s faktickou poznámkou.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom sdělit, že považuji za mimořádně nešťastné řešit eNeschopenku v rámci tisku o zaměstnaneckém penzijním pojištění. Myslím, že to věcně žádným způsobem nesouvisí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky, pokud jsem někoho neodmazal. Poslanec Bauer, prosím. Omlouvám se.

Poslanec Jan Bauer: Jenom krátce mi dovoluje reagovat na pana kolegu Ferjenčíka. Ano, částečně s vámi souhlasím, mimo jiné i z toho důvodu jsme načetli

pozměňovací návrh do sněmovního tisku 204, který se přímo týká samotné eNeschopenky, ale nemohu s vámi úplně souhlasit. Pokud byste si dobře prostudoval a přečetl tento vládní návrh zákona, tak velmi dobře zjistíte, že se týká okruhu několika zákonů. Proto ho nelze považovat za příležitost, protože mimo jiné se týká i zákoníku práce. A právě o tom je ten pozměňovací návrh, takže s vámi musím nesouhlasit. Okruh zákonů, kterých se tento vládní návrh zákona týká, je mimo jiné o zákoníku práce.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím poslance Juříčka, který se ještě přihlásil s faktickou poznámkou. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, děžko se poslouchají věci, které tady zaznívají od paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího paní kolegyně Gajdůškové. Prostě není to pravda. Slovo i slovní dohoda anebo slovní smlouva platí i v obchodním právu. Bohužel v politickém právu ne.

A jestli paní Gajdůšková prostřednictvím předsedajícího si myslí, že podnikatelům těch 0,2 % snížení sociálního uhradí očekávaných 8,5 miliardy ztráty, tak je opravdu na omylu. Prosím vás, neříkejme tady nepravdy, protože, omlouvám se, ale tohle to jsem opravdu nemohl vydržet. Všichni přece víme, jak to je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. A než postoupíme v rozpravě dál, tak zde mám nějaké omluvenky. Omlouvá se poslanec Ivan Jáč mezi 16. a 21. hodinou z pracovních důvodů, mám pocit, že to už jsem četl, omlouvá se nám pan místopředseda Hanzel z dnešního jednání mezi 10.30 a 11.15 z osobních důvodů a omlouvá se nám poslanec Bláha mezi 10. a 12. hodinou z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

Nyní bychom měli pokračovat dál v rozpravě. Mám vyčerpané faktické poznámky, stejně tak mám vyčerpané písemné přihlášky do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy z místa. Pokud tomu tak není, rozpravu končím a ptám se paní navrhovatelky a pana zpravodaje, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych tady jenom shrnul, o co opravdu v tomto sněmovním tisku jde. Jak tady říkála paní ministryně za navrhovatele, je to opravdu transpozice směrnice Evropské unie týkající se zaměstnaneckého penzijního připojištění. A dovolím si navázat na své dva předchůdce, to znamená poslankyni Gajdůškovou a poslance Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedajícího. Opravdu pozměňovací návrh týkající se eNeschopenky nemá žádnou věcnou spojitost. Vládní návrh se opravdu týká pouze změny zákona č. 340/2006 Sb., o zaměstnaneckém penzijním připojištění. A prosím, řešme věci, které spolu souvisí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To byla závěrečná slova. A nyní prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko výboru. Prosím.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji ještě jednou. Já bych tady s dovolením citoval z usnesení rozpočtového výboru, který navrhl Poslanecké sněmovně hlasovat o návrzích podaných v následujícím pořadí. To znamená, jako první bychom hlasovali ve třech variantách pozměňovací návrh A3. Vždy upozorním jenom na to, že pokud bude některá z těchto variant přijata, tak se o té další, případně dalších, nehlasuje. V případě, že bude přijata kterákoli z variant A3, jsou tři ty varianty, stávají se pozměňovací návrh A1 společně s pozměňovacím návrhem A2 automaticky legislativně technickými změnami ve znění pod bodem 1 tohoto usnesení a není o nich třeba dále hlasovat. V případě, že nebude žádná z variant A3 přijata, tak jsou pozměňovací návrhy A1 a A2 nehlasovatelné. Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B a naposledy bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já jsem úplně nerozuměl proceduře s těmi legislativně technickými změnami. Chápu to tak, že pokud bude schválena jedna z variant A3, je potřeba hlasovat i A1, A2, nebo jsou automaticky? (Zpravodaj: Ne, ne, jsou automaticky.) Dobře. Tak jestli je shoda na této proceduře, která je poměrně jednoduchá, tak bych ji nechal odhlasovat.

To znamená, já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tuto navrženou proceduru. Kdo je proti? Nikdo.

V hlasování 34 je přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Omlouvám se poslancům, že jsem je nesvolal. (Gong.) Číním tak nyní před věcnými hlasováními. A prosím pana zpravodaje, aby pokračoval v proceduře.

Poslanec Jan Řehounek: Dobře. To znamená, jak jsem již avizoval, nyní bychom hlasovali pozměňovací návrh A3, varianta 1. Kolega poslanec Bauer, který je předkladatelem tohoto pozměňovacího návrhu, ho tady uvedl, já ho jenom v krátkosti shrnu. Odkládá účinnost tohoto zákona na dobu, pokud nebudou přijaty změny zákona 259/2017 Sb., kterým se mění zákon 589/1992 a dále související zákony ve znění zákona 92/2018. To znamená odložená platnost na neurčito ve smyslu přijatých změn těch věcí, o kterých se tady poslanec Bauer zmínil.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Poprosím sněmovnu o klid... Poprosím sněmovnu o klid. Poprosím o stanovisko výboru. (Nedoporučující.) A stanovisko ministerstva? (Negativní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 je přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 39, proti 56. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji. Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A3 ve variantě 2, který říká, že tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Negativní.) Negativní, děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 je přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 34, proti 63. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Řehounek: Nyní budeme hlasovat variantu pozměňovacího návrhu A3 variantu 3 – tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2020. Stejně jako v předchozích dvou variantách stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Negativní.) Negativní, děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 37 je přihlášeno 175 poslanců a poslankyň, pro 39, proti 72. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Řehounek: Nyní tedy jenom připomenu to, co jsem říkal v návrhu procedury, že pozměňovací návrhy pod písmeny A1 a A2 se staly nehlasovatelnými. To znamená, nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh pod bodem B, který říká, že vlastně účinnost zní "dnem jeho vyhlášení". A stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Pozitivní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 38 je přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 131, proti 38. Návrh byl přijat.

Podle mě jsme se tímto vyrovnali se všemi návrhy. Je tomu tak?

Poslanec Jan Řehounek: Ano, je tomu tak. A nyní bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, než se tak stane, přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 297, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." To je návrh usnesení.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 je přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 165, proti nikdo. Návrh a zákon byly přijaty.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Já vám děkuji, to je vše. Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni v roli navrhovatele, a tím jsme se vypořádali s tímto zákonem, já jeho projednávání končím a posuneme se dál.

Jako další nás čekají body z bloku druhých čtení. Je to bod 4, kterým je

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - druhé čtení

Jsme ve druhém čtení, které jsme přerušili včera, tedy 16. 4. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v úterý, jak již jsem řekl, během obecné rozpravy, která byla přerušena během vystoupení poslance Mikuláše Ferjenčíka. Připomínám, že usnesení rozpočtového výboru, hospodářského výboru a ústavněprávního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 205/1 až 5.

Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně financí Alena Schillerová, která zde již byla, a zpravodaj garančního výboru poslanec Jan Volný. Prosím pana poslance Volného! Děkuji. Případně se zeptám, jestli má zájem navrhovatel nebo zpravodajové o vystoupení v tuto chvíli. Nevypadá to, takže budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. (O slovo se hlásí ministryně Alena Schillerová.) Můžete, ano. Tak paní ministryně má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy, takže děkuji. A než vám dám slovo, opět poprosím sněmovnu o klid. Čeká nás poměrně silně debatovaný tisk, tak by bylo vhodné, aby mu věnovali pozornost ti, kteří mu chtějí pozornost věnovat, a ostatní bych poprosil, aby svá jednání přesunuli do předsálí. (Sál se pomalu zklidňuje.) Tak snad. Ještě stále je zde velký pohyb.

Prosím, paní ministryně, snad to půjde.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych shrnula a zareagovala na včerejší poměrně dlouhou debatu, která se týkala elektronické evidence tržeb. Já jsem si dělala jenom rychlé poznámky během debaty a chtěla bych se k tomu ráda vyjádřit.

Poměrně dlouhá debata tady byla ze strany pánů poslanců z pirátské strany a týkala se vlastně toho, jakým způsobem počítá Ministerstvo financí a odhaduje přínos EET na fiskální straně, tedy na příjmové straně státního rozpočtu. Já bych chtěla říct, že jsem skutečně – a to tady padlo, abych byla spravedlivá – uspořádala jednání na Ministerstvu financí, tak jak jsem přislíbila na plénu a na rozpočtovém výboru. Prezentovali tam moji kolegové, bohužel jsem tam nemohla být, protože jsem v té době podle mě se účastnila buď jednání v Senátu, nebo v Poslanecké sněmovně, prostě někde, kde jsem nezastupitelná. A moji kolegové – včera tady byla kritizována prezentace. Já prostě říkám, že prezentace – a myslím si, že to tak všichni běžně děláme – není nikdy vyčerpávajícím materiálem. Prezentace je jakýmsi podkladem k diskusi a takovou splnila roli. A pak byla otázka samozřejmě té další věcné debaty, kterou moji kolegové se zástupci Poslanecké sněmovny vedli. My jsme nikdy netvrdili, že těch cest k odhadu inkasa může (nemůže?) být více. Zvolili jsme metodu, jakou jsme zvolili. Samozřejmě že poměrně jednoduše jsme schopni určit inkaso nad spotřebu, nad růst ekonomiky. Ta čísla jsou jasná a DPH to jasně deklaruji. A už hůře se potom odděluje, za čím stojí kontrolní hlášení a jaký podíl je kontrolního hlášení a jaký podíl je EET, když odhadujeme tento podíl dvě třetiny ku jedné třetině.

Padlo tady také včera poměrně podrobně, že tam byly různé sporné otázky, na které se neodpovědělo. Já jsem tam bohužel nebyla, ale řekla bych, že pod heslem "kdo chce psa bít, vždycky si hůl najde" – já jsem o tom se svými kolegy debatovala, prostě znám jejich názor, nějakým způsobem mi to vysvětlili a je otázka, jestli prostě ta druhá strana chtěla naslouchat, nebo nechtěla. My jsme vždycky otevření jakékoliv debatě, jakémukoliv přínosu, ale samozřejmě musí se skutečně chtít debatovat a nehlédat jehlu v kupce sena.

Padlo tady několik sporných otázek. První sporná otázka, která byla tady včera demonstrována, byl spor číslo 1, bych si dovolila označit, jak určit autonomní růst. Ministerstvo financí bere změnu výdajů na spotřebu domácností a změnu výdajů vládního sektoru na spotřebu v běžných cenách za celou ekonomiku pro rok 2017, to bylo 6,3 %, kdežto výpočet EET se provádí na kvartální bázi. Uznávám, že teď tady vedu poměrně technickou debatu, ale včera tady tyto otázky legitimně padaly. Nebereme tedy v potaz růsty jednotlivých konkrétních odvětví, protože ty již v sobě částečně zahrnují pozitivní dopady EET, tedy vliv EET tak nelze tímto způsobem zcela přesně ukázat. Samotný růst spotřeby v sobě zčásti zahrnuje pozitivní vlivy EET, proto i tímto postupem mírně podhodnocujeme pozitivní vliv EET, samotný pozitivní efekt ze snížení šedé ekonomiky se obvykle kvantifikuje až s určitým časovým zpožděním.

Spor číslo 2. Očišťujeme rozdíl nárůstu skutečného inkasa a autonomního inkasa od všech, zněla otázka. Zadržené nadměrné odpočty, kontrolní hlášení. Na to odpovídám následovně: Vliv zadržovaných nadměrných odpočtů na inkaso DPH se obecně kontinuálně snižuje, ta čísla jsou jasná, já je mám srovnatelná. Sleduji si to meziročně po měsících. Jenom pro vaši informaci, například v únoru loňského roku Finanční správa zadržovala kolem čtyř až pěti miliard. V únoru letošního roku to je něco málo přes jednu, jednu a půl miliardy. To není špatná činnost Finanční správy, to je prostě důsledek toho, že Finanční správa disponuje obrovským množstvím dat z kontrolních hlášení a evidence tržeb a ta využívá ke své analytické činnosti. To

znamená, zaciluje naprosto mnohem a mnohem přesněji, koho půjde prověřit. Když si představíte kontrolní hlášení, tak tam proběhne po podání kontrolního hlášení jakési párování, spárují se kontrolní hlášení dodavatelů, odběratelů a ta se musí potkat. A vlastně už v té první fázi párování se odhalují chyby, které se odstraní. Takže ta Finanční správa, když provádí tzv. druhé párování – je to technická debata, ale byla jsem k ní vyprovokována, tak se vám za ni předem omlouvám – tak už prostě jí zbude na to prověření skutečně potenciálně problémový subjekt. A to jsme i chtěli. Neobtěžovat daňové subjekty. To znamená, prověříme více než zhruba třetinu subjektů, které Finanční správa prověřovala dříve.

Souhrnná výše zadržených nadměrných odpočtů tedy klesla, jak jsem říkala, o tuto částku. Podrobné rozčlenění zadržených nadměrných odpočtů dle konkrétního odvětví pouze za první a druhou vlnu EET není technicky možné z ADISu, systému, který máme 30 let, prostě dostat. A zadržené nadměrné odpočty u restaurací a hotelů jsou pravděpodobně zcela marginální. Pokud by k vrácení nadměrného odpočtu nedošlo, bylo by skutečné inkaso vyšší, tedy by byl správně vyšší i vliv EET. Takže si to uvědomme. To, že se více vrací a rychleji, má potom vliv na inkaso, že to inkaso je nižší. Ale to je pozitivní vliv. To jsme všechno chtěli. Chtěli jsme narovnat podnikatelské prostředí, vybrat více daní, ale ani ty daně nezadržovat. Neobtěžovat kontrolou tam, kde ty důvody pro to prostě nejsou. A díky analytické činnosti, díky tomu, jak říká Finanční správa v přeneseném slova smyslu bunkru, kde vlastně shromažďuje a analyzuje 20 analytiků tato data a posílá je až v agregované formě zobecněné na jednotlivé finanční úřady, se tato činnost zlepšuje. A to je ten velmi významný další pozitivní posun.

Takže prosím, je to potřeba zasadit do celého kontextu. (Trvalý neklid v sále.)

Vliv kontrolního hlášení na inkaso první a druhé vlny EET, proč ho u první a druhé vlny nezohledňujeme? Otázka byla. V odvětvích první a druhé vlny působí primárně EET –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně, já vás musím přerušit. Hluk už není přijatelný. Já bych poprosil kolegy zejména po mé levici, aby se případně usadili, nebo aby se přesunuli se svými debatami do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo.

V odvětvích první a druhé vlny působí primárně EET, neboť jde o aktivity typu business to customer, konečný spotřebitel, nikoliv prodej v dalším článku podnikatelského řetězce. Naproti tomu kontrolní hlášení je zaměřeno na odstranění podvodů u DPH mezi plátcí podnikateli. Navíc kontrolní hlášení bylo zavedeno již v roce 2016, tedy jeho dopady se významně promítly již v inkasu roku 2016. V dalších letech jde především o vlivy tzv. těžké analytiky, která je zaměřena na podvody velkého rozsahu, na tzv. karuselové podvody. Nikoli tedy podvody se zahrnutím konečného spotřebitele.

Spor číslo 3. Procento spotřeby domácností, vliv cizinců na DPH. Pro vyjádření autonomního růstu DPH pro první a druhou vlnu byl použit makroagregát výdajů na spotřebu. V případě stravovacích i ubytovacích služeb z dat národních účtů vychází, že přes 90 % útrat v těchto odvětvích realizují právě domácnosti, koneční spotřebitelé, v případě maloobchodu předpokládáme, že je taktéž z většiny realizován logicky domácnostmi jako hlavními spotřebiteli. Makroagregát výdajů spotřeby domácností a vládního sektoru v analýze EET je založen na tzv. národním konceptu. Čili nezahrnuje útraty cizinců v ČR. Z dat za rok 2017 vychází, že výdaje pouze českých domácností na útratách v konkrétním odvětví první vlny rostly meziročně rychlejším tempem než výdaje českých a zahraničních domácností dohromady. Útraty zahraničních domácností v České republice tedy rostly meziročně pomalejším tempem. To je, vliv EET na DPH byl ještě naopak nepatrně ponížen v rámci konkrétních odvětví. Data z národních účtů zahrnující výdaje tuzemských i zahraničních domácností pouze v těch odvětvích první vlny EET jsou dostupná až s určitým časovým zpožděním a jsou ovlivněna efektem EET. Z těchto důvodů byl tedy pro vyjádření autonomního růstu DPH použit makroekonomický agregát výdajů na spotřebu domácností a vládních institucí za celou ekonomiku, který sám o sobě není tak silně ovlivněn tímto efektem.

Spor číslo 4. Lze použít pro autonomní růst DPH tzv. hrubou přidanou hodnotu místo výdajů na spotřebu domácností a vládního sektoru? Moje odpověď: Obsah agregátu hrubé přidané hodnoty je odlišný od konstrukce DPH a neodpovídá jí. V základu je myšlenka koncepce podobná, v realitě jde o velmi odlišné veličiny např. z důvodu exportu. Hrubá přidaná hodnota v národních účtech, kterou publikuje Český statistický úřad, je celková produkce za dané období na území České republiky snižená o mezispotřebu, tj. zahrnuje také všechny náklady, nejenom uznatelné vstupy, a rovněž všechno zboží a služby vytvořené v ČR pro export. Oproti tomu dani z přidané hodnoty podléhají dovozy. DPH je všeobecná daň ze spotřeby a jako takovou její tíži nesou koneční spotřebitelé. A koneční spotřebitelé generují výnos DPH. Z tohoto důvodu jsou běžné pro aproximaci změny výnosu DPH v ekonomice využívány makroekonomické agregáty související právě se změnou spotřeby, což běžně dělá např. Mezinárodní měnový fond či Evropská komise.

Spor číslo 5. Tvrzení pirátské strany, že ve výpočtu používáme makroagregáty ve stálých cenách. Není pravdou, že v odhadu vlivu EET byly použity makroekonomické hodnoty. Je nutné používat, a Ministerstvo financí tak vždy postupovalo, pouze nominální veličiny čili běžné ceny. Princip fungování DPH je totiž na nominálních cenách přímo založen. Cena zboží a služeb pro výpočet DPH už v sobě vliv inflace obsahuje a použití stálých cen bez inflace by pro jakékoli meziroční porovnání DPH nedávalo vůbec smysl. Čili to, že různá odvětví rostou či klesají v ekonomice v čase různě, je zcela běžný jev. Srovnávat tempa růstu jednotlivých odvětví mezi sebou nedává smysl. Smysl dává srovnávat růst některých odvětví s fundamentální veličinou. Některá odvětví jsou více zaměřena svou produkcí na konečného spotřebitele, některá jsou spíše navázána na další podnikatelský článek a produkují pouze mezispotřebu pro další odvětví.

A co se týče požadavku rozpočtového výboru na aplikaci stejného postupu výpočtu EET u DPH v odvětvích první a druhé vlny i na období před zavedením EET,

tak Ministerstvo financí ve spolupráci s Finanční správou pracuje na této simulaci, kterou ale ztěžuje fakt, že v letech před zavedením EET byly u DPH takřka každoročně realizovány legislativní změny, které měly často dopad na inkaso. Kvantifikace jejich vlivu je potom sama o sobě velmi obtížná a toto tu simulaci zkresluje a vlastně ji činí velmi obtížnou.

Já bych chtěla připomenout na závěr svého závěrečného slova, že si myslím, že další prodlužování nepřijetí EET je proti zájmu této země, proti zájmům podnikatelů. Na rozpočtový výbor i hospodářský výbor mě opakovaně přišli podpořit všichni zástupci podnikatelských svazů a komor této země. Mluvili tam o svých zkušenostech. Vystoupil tam Zdeněk Juračka, šéf Asociace tradičního českého obchodu, která zastupuje 700 prodejen, už jenom vyzdvihnu za všechny. Uvedl tam příklad, kdy oslovil písemně, dopisem – cituji, všichni, to tam slyšeli, kdo tam byli – předsedu ODS a nabízel mu svoji spolupráci a vysvětlení, proč podporují tito zástupci malých prodejen EET. Proč je důležité narovnání podnikatelského prostředí, proč by bylo úplně to nejhorší, kdyby EET zůstalo na půli cesty.

Já se tedy znovu ptám – za koho mluví opozice? Podnikatelé to prostě podporují. My jsme vytvořili nový offline režim. Vytvořili jsme možnost, když tady včera byly citovány dlouhosáhle různé aktivity podnikatelské, kde bude složité mít elektronickou evidenci tržeb – říkáme, je možné využít tento offline režim. Já jsem připravena aktivně podpořit pozměňovací návrh pánů poslanců Onderky a Juříčka na to, aby se limit hotovostních plateb pro možnost použití offline režimu, tzn. toho papírového, když to řekneme lidově, zvýšil na 600 tisíc. Zavnímala jsem, že i podnikatelské svazy a komory to podporují, aby tento limit se takto zvýšil.

Bude tady možnost volby, ten podnikatel si bude moci vybrat. Protože celá řada – a já chodím mezi ně a debatuji s nimi – celá řada mi říká, že si raději nechají EET, že je to pro ně jednodušší. Například moje kosmetička. Debatovala jsem s ní minulý týden a říkala, proč, mně každý platí kartou, proč bych nebyla... A k tomu terminálu mi připojí EET, mně to nedělá žádný problém, mně je to úplně jedno. A jestli malíře pokojů, kterého jste tady citovali, to zdržuje, tak prostě bude mít ten papírový režim. A není to nic, co už by dnes nemusel udělat, když ho o to ten zákazník požádá. Není to nic navíc, už dnes ho musí vydat, tento doklad.

Takže co vám vadí? Že tady mluvíme za absolutní většinu poctivých podnikatelů? To vám vadí? Strana, která se profiluje jako strana, která podporuje podnikatele. Pak tomu opravdu nerozumím.

Samozřejmě že my počítáme se zavedením paušální daně. A sotva jsme s tím přišli, v souladu s naším programem, vládním prohlášením, protože tam to máme samozřejmě... Já považuji debaty typu, jestli někdo to tam měl dřív nebo později, za úplně zbytečné. Co zajímá naše podnikatele: kdy to bude? A co je podstatné, že za 30 let to tady prostě není. A my na tom děláme s Ministerstvem práce a sociálních věcí, s Ministerstvem zdravotnictví.

A na čem zhavarovalo jednotné inkasní místo? Já jsem na něm spolupracovala. Legislativa byla, ano, já to uznávám. Zhavarovalo na tom, že se utratilo 3,5 mld. – přečtete si zprávu NKÚ – za tu dobu a nevytvořily se IT systémy. To se prostě dneska na koleně nedá dělat. Jestliže Finanční správa dostane jednu platbu, tak ji musí

rozúčtovat a poslat to Ministerstvu práce a sociálních věcí a Ministerstvu zdravotnictví, což je samozřejmě reálnější než JIM, kdy ta platba byla každá jiná, jednotné inkasní místo – tomu se tak říkalo, omlouvám se za tu zkratku. Toto bude jednodušší, protože ta platba bude stejná, ale i to chce nastavení těch IT systémů. My jsme se do toho hned pustili. Legislativu pošlu do nějakého měsíce do meziresortního připomínkového řízení. Ale tím to nekončí. Věřím, že to podpoříte, protože všichni máme zájem, aby měli podnikatelé jednodušší život, hlavně ti drobní živnostníci. Ale musíte také nastavit IT systémy. A když je začneme dělat dříve, než bude legislativa, alespoň v nějaké fázi, tak už budu čelit trestním oznámením, že jsme někde investovali prostředky.

A ještě k vašemu dotazu, pane poslanče, myslím že Ferjenčíku, omlouvám se, pokud to byl někdo jiný, že procesujeme soutěž na ty účtenky papírové. Samozřejmě že tam máme rozvazovací podmínky pro případ, že by došlo k nějakému problému. To samozřejmě naši právníci takto připravili. Já jsem si toho vědoma. Ale zas na druhé straně, když zákon projde, a já věřím, že projde, tak nebudeme připraveni a já zase budu čelit kritice. Takže pochopte, že děláme to nejlepší, co v dané době dělat můžeme. A jestli účtenky budeme poskytovat na kterémkoliv místě Finanční správy, kdykoliv si je tam může vyzvednout zadarmo, v nějaké číselné řadě, tak si pořád říkám, že je to ta lepší varianta než obtěžovat a zatěžovat podnikatele tím, že si je budou muset někde obstarávat nebo tisknout a budou jim vznikat další vícenáklady. A samozřejmě počítáme s tím, že tam máme pojistku pro případ, že by došlo k jakémukoliv problému. Ale já věřím, že nedojde, protože všichni máme na paměti to hlavní – rovné podmínky pro podnikání. A to elektronická evidence tržeb zajišťuje.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Děkuji velmi paní ministryni, že se zapojila do té debaty odborné, podrobné, již před ukončením. Dovolím si podotknout, že se nejednalo o závěrečné slovo, ale možnost vystoupení před znovutevřením rozpravy.

Nyní zde mám tři omluvenky. Omlouvá se pan poslanec Martin Jiránek mezi 9.30 a 12.00 z důvodu jednání. Omlouvá se pan předseda Radek Vondráček mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů. A omlouvá se paní poslankyně Balaštíková mezi 9.45 a 14. hodinou z pracovních důvodů. Děkuji.

Nyní zde mám nějaké faktické poznámky. Ty ovšem zatím nemohu připustit, protože rozprava ještě nebyla otevřena. Nicméně jedním z nich je pan poslanec Munzar, který může vystoupit před otevřením rozpravy jako zpravodaj výboru. Tak se zeptám, jestli má o toto zájem. Nemá. Dobře. Pan poslanec Benda zde ani není.

V tom případě nyní otevírám obecnou rozpravu, resp. znovu otevírám. Ta byla přerušena v době vystoupení pana poslance Ferjenčíka, který má zájem pokračovat. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve zareaguji na paní ministryni a dále představím svůj poslední pozměňovací návrh z těch návrhů, které jsem předložil.

Paní ministryni velmi děkuji za to vystoupení. Já to vítám, že ta rozprava se vede ještě v rozpravě a ne přes média. Vy jste zmiňovala, že vaše ministerstvo pracuje na posouzení toho autonomního vlivu v jednotlivých letech, a jestli ten vzorec odpovídá tomu nárůstu výběru v minulosti, ale říkala jste, že není smysluplné porovnávat ten současný výběr, ty obory s EET a bez EET. My jsme na tom semináři žádali, abyste porovnali obory s EET s obory bez EET s vysokou mírou spotřeby domácností. To byla prosba, kterou jsme dali panu náměstkovi Koubovi. Konkrétně šlo o ty obory například, které padají pod to NACE 55 a 56, ale současně nejsou stravovací služby, tedy právě o ten stánkový prodej, který je osvobozený, abychom zjistili, o kolik v těchto oborech, které jednoznačně mají podobný charakter, došlo k nárůstu výběru DPH. Takže to si myslím, že je zcela adekvátní požadavek. Chtěl bych poprosit, abyste toto skutečně zpracovali, protože tam myslím není spor o to, že se to porovnávat dá. Tedy pokud se ukáže, že v oborech bez EET, kde je vysoký poměr spotřeby domácností, roste výběr DPH srovnatelně rychle, tak si myslím, že tvrzení o přínosech EET jsou přinejmenším sporná. To je k tomu vystoupení.

Dále ještě jedna reakce. Vy jste mluvila o těch svazech, konkrétně o zástupci nějakého řetězce obchodů. Přesně na tyto výhrady reaguje můj pozměňovací návrh, sněmovní dokument 2634, který ruší třetí a čtvrtou vlnu, nicméně současně rozšiřuje první a druhou vlnu na všechny kódy NACE 55 a 56 bez rozdílu, zda se jedná či nejedná o stravovací službu. Právě to řeší ten problém, kdy si stěžují restaurace a samoobsluhy, že před nimi stojí stánek, který nespadá do EET a konkuruje jim. Takže tuto výhradu jsem zpracoval ve svém pozměňovacím návrhu. Ale tvrdím, že těmto obchodům a restauracím žádným způsobem nekonkurují řemeslníci, takže nedává smysl tvrzení, že je potřeba srovnat podnikatelské prostředí, zavádět stejný mechanismus pro instalatéry jako pro restaurace. Myslím, že jsem se s touto připomínkou svazu vypořádal, řeším problém, aby lidé, kteří skutečně podnikají ve stejném oboru, měli stejné podmínky, ale současně ruším nesmyslné rozšíření EET na obory, kde probíhají transakce jeden na jednoho a není tam možná kontrola. Tolik k vystoupení paní ministryně.

Dále můj poslední pozměňovací návrh, který předkládám. Jedná se o sněmovní dokument 2633 a načtu ho v podrobné rozpravě. O co jde? Vlastně taky reagují na paní ministryni, která říkala, že podnikatelé vlastně ani nebudou chtít zvláštní režim, že radši zůstanou v EET. Důvod je ten, že zvláštní režim je nepoužitelný. A nepoužitelný je proto, že vyžadujete, aby účastník zvláštního režimu jednou za tři měsíce poslal na bernák tabulku se svými denními tržbami, a to je prostě zcela absurdní a zbytečná byrokracie, kdy živnostník místo toho, aby vydělával peníze a pracoval pro lidi, dělal zakázky, bude přepisovat svoje tržby do excelovské tabulky, dělat mezisoučty po dnech a posílat to na bernák. Logicky ve chvíli, kdy jsou podmínky takto nastavené, tak o to lidé nebudou mít zájem.

Proto jsem navrhl kompromisní znění, aby se mezisoučty nedělaly po dnech, ale po měsících. To znamená, jednou za tři měsíce si živnostník rozřídí účtenky po tom, co vydal za měsíc, udělá celkový součet za měsíc, udělá to třikrát a pošle celkovou

sumu na finanční úřad. To si myslím, že je akceptovatelný kompromis. Ve chvíli, kdy stejně celkové tržby potřebuje posčítat, tak si myslím, že to není zas tak enormní zátěž. Ale skutečně ho nutit sčítat to po dnech je podle mě zcela absurdní byrokracie, která ničemu nepomůže. Finanční úřad to stejně bude dostávat v papírové podobě, takže s tím nebude moci pracovat na úrovni nějakých analytických dat. Navíc se jedná o živnostníky s malým obratem hotovostních plateb.

To je můj pozměňovací návrh 2633, který ruší tu absurdní byrokracii ohledně formulářů pro evidenci podle zvláštního režimu. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní zde mám ještě jednu omluvku. Omlouvá se nám pan poslanec Pavel Kováčik dnes od 10 do 11 hodin ze zdravotních důvodů, respektive lékařského vyšetření.

A nyní jsou zde faktické poznámky. Pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Maříková a po ní paní poslankyně Kovářová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych zareagovat na paní ministryni. Původně jsem myslel, jsem přihlášen do podrobné rozpravy, že už budu jenom zdůvodňovat své pozměňovací návrhy, nicméně k tomu, co tady paní ministryně řekla.

Byl jsem účasten na jednání jak rozpočtového, tak hospodářského výboru. A ten údajný zástupce malých podnikatelů byl zástupce družstva řetězce COOP, který má celkem 2 700 prodejen. Takového člověka skutečně nemohu považovat za zástupce malých prodejen a malých podnikatelů. Je mi jasné, že ti velcí plédují pro zavedení EET a tvrdí, že je to narovnání podnikatelského prostředí, protože samozřejmě náklad pro velký řetězec na pořízení zařízení, správu a údržbu je úplně jiný než pro malého podnikatele, který má svou malou prodejnu, o kterou se musí starat někde v nějaké venkovské obci. Pro ně to skutečně není narovnání podnikatelského prostředí, pro ně je to naopak diskriminace a rozděluje to podnikatelské prostředí. Chápu, že se tím ti velcí chtějí zbavovat konkurence. Ale já prostě nechci žít ve státě, kde většina lidí nebude kvůli špatnému podnikatelskému prostředí a přílišným povinnostem, kontrolám a regulacím chtít podnikat a radši se nechá zaměstnat. Já se prostě zase nechci vrátit k tomu, abychom se museli obracet, když půjdeme ke kadeřníkovi, na odštěpný závod kadeřnictví č. 1028 – agrokadeřnictví, nechci se dožít situace, že budeme muset volat instalatéry – odštěpný závod 258 – agroinstalatérství a podobně. Takového světa se nechci dožít. Chci, abychom podporovali aktivní občany, kteří se dokážou postarat sami o sebe. A není to tak, že to je tak, že jenom ti poctiví, paní ministryně, to chtějí a ti nepoctiví to nechťejí. To je zbytečná nálepka a úplně mimu tuto diskusi. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Maříkovou. Připraví se paní poslankyně Kovářová – v tuto chvíli máme čtyři faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Také bych chtěla reagovat na to, co tady řekla paní ministryně. Nevím, z čeho paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího vycházíte, že podnikatelé podporují EET, jestli je to z toho, jak s nimi komunikujete. Protože já slyším naprosto něco jiného. Ne že jim to zjednodušuje život, ale naopak komplikuje. Takže nevím, jestli disponujete nějakou statistikou nebo anketou, nebo jestli vycházíte z toho, kolik živnostníků zkrachovalo díky EET. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Věru Kovářovou. Připraví se pan poslanec Skopeček k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, také bych ráda reagovala na slova paní ministryně o tom, že různé svazy podporují EET. Já jsem na tom rozpočtovém výboru také byla a ptali jsme se oněch zástupců svazů, kolik oni zastupují těch drobných živnostníků s obratem do 1 milionu korun. Odpověď vůbec nezazněla, protože v podstatě žádné. Co tam ovšem zaznělo, že obchody se zavírají, ale že se zavřela pouhá 2 %. Ale už tam nezaznělo, kde se zavřely. A ty obchody se zavírají jasně na venkově. Co tam ovšem zaznělo, že se obchody sice zavírají, ale obraty stoupají. Ano, stoupají, ale těm velkým, protože ti malí již zavřeli. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Než pozvu dalšího řečníka, mám zde omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Helena Langšádlová mezi 9.57 a 10.30 z osobních důvodů.

Prosím s faktickou poznámkou pana poslance Skopečka. Připraví se pan poslanec Staněk.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Zareaguji ve třech tezích, které tu paní ministryně řekla.

Za prvé. Plédovala za EET, protože je to podle ní prý narovnání podnikatelského prostředí. Samozřejmě to žádné narovnání podnikatelského prostředí není. Je to nová regulace a administrativa. A novou regulací a administrativou žádné podnikatelské prostředí nenarovnávejte, ale ještě ho více komplikujete. Pokud by paní ministryně chtěla narovnávat podnikatelské prostředí, tak ruší zbytečné regulace a zjednodušuje u nás velmi složité daně. To by bylo narovnání podnikatelského prostředí.

Pak se nás ptala, jaké podnikatele zastupujeme. Já se potkávám s desítkami, možná stovkami podnikatelů, kteří si EET nepřejí. Jsou to zejména ti malí a střední. Paní ministryně se asi většinou setkává s těmi velkými, kteří to chtějí. Já prostě znám spousta – a klidně je paní ministryni přivedu – malých a středních podnikatelů, kteří to opravdu vidí jako věc, která může zlikvidovat jejich podnikání.

A co se týče té paušální daně, kterou tu paní ministryně zmínila, já si také myslím, že je skoro jedno, jestli to měl ten či onen politický subjekt v programu dříve či neměl. Nicméně pro mě není záruka to, co jste, paní ministryně, zmínila, a sice že to máte v programovém prohlášení vlády, protože v programovém prohlášení vlády už máte léta například zrušení superhrubé mzdy. Je to součástí programového prohlášení této vlády, bylo to i součástí programového prohlášení té předchozí vlády, a do dneška zrušení superhrubé mzdy nemáme. Takže to, že máte něco v programovém prohlášení, to je spíše pravděpodobnost, že to nikdy světlo světa nespatří. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Staňka. Připraví se pan poslanec Pávek. V tuto chvíli máme tři faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pěkné dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Reagoval bych na své předřečníky.

Začal bych prostřednictvím pana předsedajícího u váženého kolegy Munzara. Já jsem na tom hospodářském výboru taky seděl a ten zástupce zastupoval družstvo, které má 700 prodejen, ale tam také byly prodejny na maličkých vesnicích, které mají obrát řádově jednotek tisíc korun denně. Takže nemůžeme paušalizovat, že to byl jenom zástupce velkého konglomerátu. Byl to zástupce právě pestré plejády prodejen.

Druhá reakce ohledně likvidace drobných podnikatelů nebo drobných živnostníků. Zavedení EET, to je samozřejmě věc, u které se tady můžeme spočítat další hodiny. Já ve svém okolí i ve své rodině mám drobné živnostníky, drobné podnikatele. A EET je žádným způsobem nelikviduje. Inicializační náklad v řádu jednotek tisíc korun a zanedbatelné průběžné měsíční náklady jsou bohatě vyváženy tím, že musejí díky EET mít pořádek, který předtím neměli, protože to nebyla jejich priorita. Dneska to priorita je. Mají perfektně vedené sklady, vědí, co jim dochází, vědí, co mají dokoupit. Takže není to takhle černé, jak se to tady snažíte malovat.

A poslední poznámka ohledně zanikání prodejen na malých vesnicích. Prosím vás, to není tím, že by opět tady ten relativně nízký náklad je položil. To je prostě tím, že většina obyvatel vesnic pracuje ve velkých městech a prostě si nakoupí tam, kde pracují. A jestliže se potom vrátí domů, tak logicky ten nákup za padesát korun nějakého základního vybavení základních potravin už tu prodejnu na nohách neudrží. Takhle to vypadá v praxi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A prosím pana poslance Pávka. Připraví se pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, také bych si dovilil zareagovat na slova paní ministryně. Já jsem byl na tom hospodářském výboru, kde nám představila představitele různých podnikatelských asociací, které si tam pozvala. V podstatě to byli všechno zástupci

firem, které jsou řízeny manažersky. Ti lidé sami ve většině případů nikdy žádnou hodnotu nevytvořili, pouze řídili, a proto je pro ně i EET jistou formou kontroly směrem dovnitř do těch podniků. To je pro mě pochopitelné.

Co pro mě není pochopitelné, je, když Ministerstvo financí prostřednictvím pani ministryně, která také celý život strávila v kancelářích, nikdy nevytvořila žádnou skutečnou hodnotu, tak vlastně pracuje pro lidi stejného typu. A to, že EET v poslední vlně dopadne na ty, kteří ještě vytvářejí nějaké hodnoty, které mimo jiné my všichni potřebujeme, protože i my všichni potřebujeme řemeslníky, kteří se jako teď budou tahat ještě s nějakou elektronickou kalkulačkou, budou muset mít spoustu komplikací. Já se domnívám, že to je špatně a měli bychom správně rozlišit. Já bych navrhoval, abychom prostě ty poslední vlny EET nepustili vůbec dál. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance Kobzu. Připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já sleduji příspěvky svých předřečníků a mám pocit, že asi žiju v nějaké jiné galaxii, nebo v jiné společnosti, protože bydlím na venkově, bydlím v malé vesnici a tam rozhodně nedochází k tomu, že by si lidé, kteří pracují v místním zemědělství, jezdili nakoupit do města. Naopak jsou plně závislí na místních obchodech, na místních podnicích, které postupně vymírají. Jako drobný podnikatel sám bez toho, že bych vlastnil x provozoven, protože vlastně nemáme ani jednu, tak samozřejmě se s EET potýkám a zatím jediné, co mně osobně EET vyneslo, byla řada pokut za to, že jsme něco vyplnili špatně v kontrolním hlášení nebo něco poslali někam pozdě, bez toho, že by vznikla státu jakákoli škoda, bez toho, že by vznikl nějaký daňový nedoplatek nebo něco takového, ale čistě prostě z formálních důvodů. Tyto pokuty jsou samozřejmě velice nepříjemné a chápu, že pro mnoho lidí jsou důvodem, aby si rozmysleli, jestli vůbec budou podnikat.

A co se týče řemeslníků, tak si uvědomme, že šikovný řemeslník nemusí být dobrý ajťák. Takže když nějaký IT technik vysvětluje kominíkovi, jak má obsluhovat EET, tak je to asi totéž, jako kdyby ten kominík vysvětloval tomu ajťákovi, jak má vyčistit komín. Prosím vás, to jsou lidé, kteří uvažují jinak, jsou zruční, dělají dobrou práci, ale vy po nich chcete něco, co prostě neumějí, a nechtějí se to učit a mohlo to být i důvodem, proč se vlastně dali na řemeslo.

Takže já bych prosím vás tady volal po zdravém rozumu. A necpěme EET tam, kam nepatří. (Upozornění na čas.) Jsem proti tomu, aby se zaváděla druhá vlna. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana poslance Munzara s faktickou poznámkou. V tuto chvíli je poslední. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já chci vašim prostřednictvím zareagovat na pana kolegu Staňka, kterého si osobně velmi vážím,

nicméně tady s ním nebudu souhlasit a budu s ním velmi polemizovat. Pro toho malého živnostníka, který má ten jeden konzum někde na obci a prodává pouze základní potraviny, když se bavíme už o zavedených vlnách EET, tak je to samozřejmě docela podstatné, peníze. Každý si dokáže spočítat, kolik věcí musí ve svém obchodě prodat, aby si to zaplatil. A určitě má jiné priority.

Podstatné je, jakou atmosféru vyvolala EET ve společnosti. Rozdělila společnost na zaměstnance a podnikatele. A tou negativní atmosférou ještě bylo zapříčiněno to, že v souvislosti s EET byly zavedeny restriktivní pokuty, které nejsou vůbec za to, že by nějaký podnikatel chtěl obházet svoje daňové povinnosti. Jsou za banální chyby, administrativní chyby. A ta administrativa je pouze o tom, že stát uložil, místo své kontrolní činnosti tu kontrolní činnost uložil podnikatelům na jejich náklad. A to je ten problém. A ten problém je ta restrikce. A ten problém je ten restriktivní přístup i Finanční správy, za co pokutuje. Protože ty pokuty nejsou za daňové úniky, ty pokuty jsou ani ne za pochybení podnikatelů, ale jejich zaměstnanců. To vytvořilo tu negativní atmosféru ve společnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. A je zde s faktickou poznámkou pan poslanec Růžička. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Růžička: Dobrý den, pane předsedající, dámy a pánové. Nebudu tady říkat něco, že jsem od někoho slyšel jako kolegové z ODS. Já řeknu svoji vlastní zkušenost. Mám v malém pětitisícovém městečku obchod s mysliveckými potřebami, se zbraněmi, se střelivem, takže EET jsem musel pořídit. Prosím vás, od doby nainstalování EET do dneška jsem na tento systém nemusel vůbec sáhnout, maximálně jednou měsíčně v daňovém portálu si vyžádám sjetinu pro účetní, kterou jí pošlu mailem. Takže ten, kdo tady říká, jak je to náročné, jak prostě to nikdo nezvládne, tak lže. To, co vám říkají ostatní podnikatelé, tak lžou. Je to absolutně nenáročné, bezúdržbové.

A jelikož prodávám zbraně a měl jsem tam i prodavače, kterému bylo více jak šedesát let, tak se musel naučit pracovat s centrálním registrem zbraní, což je daleko složitější, a každý náboj a každou zbraň musel do toho centrálního registru vložit a pak popřípadě vytisknout oznámení o prodeji zbraně. I ten šedesátiletý člověk toto zvládl, tak nevím, o čem tady mluvíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky. Ne. Pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní ministryně, kolegyně, kolegové, mně to nedá. Už jsem tady včera říkal, že to prostě rozdělilo Sněmovnu i společnost. My jsme v druhém čtení a opět se vracíme na začátek díky tady vystoupení paní ministryně. Já tomu trochu nerozumím, proč nás tady popichuje svými vyjádřeními. Kdyby to nečinila, tak ta diskuse už by tady nebyla.

A porovnávat prodej zbraní s prodejem rohlíků, to je docela silný kalibr. Já tomu rozumím. Když chci prodávat flinty, náboje, to je trochu jiné odvětví a tam samozřejmě předpisy jsou úplně někde jinde.

A k těm vesnicím. Víte, já jsem na hospodářském výboru taky byl a ten pán z COOP mě opravdu překvapil – mírou netolerance, jak se tam choval, a skutečně, on to bere jako celek, velkou firmu. To není žádný drobný podnikatel. A když se podívám na vesnice, kdyby nebylo našich Čechů s vietnamským původem, v řadě případů na vesnicích opravdu vůbec nic není, a přesto i oni dneska vyžadují to, aby ty obce podporovaly. Něco tu je špatně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Votava s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše vystoupení.

Poslanec Václav Votava: Dobrý den přeji, dámy a pánové. Zaznívalo tady, že EET rozděluje společnost. Já bych spíše řekl, že rozděluje vlastní podnikatele a živnostníky. Já jsem tady v minulém volebním období měl tu čest být předsedou rozpočtového výboru a paní ministryně určitě ví, že jsem usiloval, nebo bojoval za to, aby bylo výjimek co nejméně. A ono to dopadá přesně to, co jsem říkal, jak to dopadne. Odsunula se třetí, čtvrtá vlna, také jsem s tím měl problém, protože si myslím, že se to mělo tehdy realizovat tak, jak to bylo naplánováno. Tehdy kolegové z KDU-ČSL si to vynutili. Ale abych se vrátil k tomu, proč to rozděluje vlastní podnikatele a živnostníky. Protože samozřejmě někdo výjimku má, někdo ji nemá. A ti, co ji mají, říkají: proč já musím a proč on nemusí? Přátelé, to se založila věc, která spíš rozděluje naše podnikatele a živnostníky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času a s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom takový postřeh. Já jsem ze zdravotních důvodů na hospodářském výboru nebyl, ale jat podezřením, když jsem slyšel COOP, zeptal jsem se, zda zástupce COOP nebyl náhodou pan Zdeněk Juračka. Tak jenom malou vzpomínku.

Pan Zdeněk Juračka jako místopředseda Svazu obchodu a cestovního ruchu dramaticky lobboval na tripartitách 2007, 2008, 2011, 2012 za registrační pokladny a jakékoliv nástroje, které by pomohly řetězcům likvidovat malé prodejny. Z jeho pohledu já jsem tomu vždycky rozuměl, ale naše vláda byla vždycky proti, a tenkrát za sebou měla ještě vedení Hospodářské komory, které se zastávalo malých podnikatelů. Takže pokud si berete takovéto svědky, paní ministryně, tak promiňte, měla jste s sebou historického lobbistu za tyhle represivní nástroje, které zvýhodňují velké proti malým. A je to úplně – když se ptáte, za koho tady mluvíme, já bych to přirovnal k něčemu jako v zemědělství zastropování přímých plateb. Ano, samozřejmě, tady budeme – někteří, já to nebudu – mluvit za ty poctivé podnikatele, kteří budou chtít pro všechny stejně a budou chtít platby nezastropované. A pak tady

budeme my, kteří se budeme prát za ty malé, kteří se snaží ze všech sil vzdorovat oligopolům, a ty to chtějí mít zastropované. A u EET to je něco podobného. Vy jste prostě vláda, která se snaží podporovat ty největší podniky také tím, že uvrhujete ty nejmenší do tvrdých a zbytečných represí. Samozřejmě že to pak v tržbách téměř velkým nahrává. Vy mluvíte za ně, my mluvíme za ty malé. Je to aspoň přehledné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance Bělobrádka s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl reagovat na zmínku pana kolegy Votavy.

Ano, sociální demokracie, hnutí ANO v minulé vládě navzdory tomu, co bylo uvedeno v koaliční smlouvě, porušovalo tuto koaliční smlouvu a prosazovalo, aby EET nastoupilo pro všechny. My jsme si do koaliční smlouvy dali, že to bude na vybrané typy, a vy jste porušovali koaliční smlouvu a my jsme tomu odolali, protože jsme chtěli, aby buď registrační pokladny, nebo EET bylo pouze tam, kde to dává smysl. Můžu doložit korespondenci s tehdejšími předsedou vlády Sobotkou a tehdejším ministrem financí Babišem, kde jsme upozorňovali na to, že v některých případech to nemá smysl a v některých případech to je kontraproduktivní. I Ministerstvo financí, hnutí ANO potom na to reagovalo a ty návrhy, které původně odmítali a na které my jsme jasně upozorňovali, je to doložitelné, tak je nakonec akceptovali. Takže jenom když tady byla ta zmínka, bylo to porušení koaliční smlouvy a my jsme pouze dělali to, co v koaliční smlouvě bylo, kde bylo jasně napsáno, že to nebude pro všechny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky. Pokud se nikdo další nehlásí k faktické poznámce z místa, budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které je písemně přihlášen pan poslanec Profant. Vaši přihlášku z místa si škrtnu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne, vážení kolegové poslanci, vážená veřejnosti a zvláště pak paní ministryně, bohužel se budu muset trochu opakovat se svým příspěvkem z prvního čtení, protože se mi prostě odpovědi nedostalo. A myslím si, že jsou to problémy, které nelze ignorovat, zároveň jsou to bohužel problémy, které přilíši nelze řešit pozměňovacími návrhy, jelikož přímo do legislativy nepatří a musí je řešit ministerstvo samo. To však podle mého názoru nečiní.

Vážení koaliční poslanci, znáte tento dokument? (Ukazuje publikaci.) Je to Digitální Česko, které psal pan Dzurilla, vládní zmocněnec pro digitalizaci vaší vlády. Tam se píše takové věci, jako že máme zabraňovat vendor lock-inu, tedy nežádoucí vazbě k jednomu dodavateli. Tam se píše, že máme mít kompetentní lidi, kteří se starají o informační systémy, kteří jim rozumějí. Naše lidi, zaměstnané tímto státem,

nikoliv dodavatelskou firmou plnící zájmy dodavatelské firmy, jako je to v případě MPSV a resortu financí. Bohužel EET je toho typickým příkladem.

Pan premiér Babiš tady dvakrát zopakoval už ve Sněmovně, jak EET je úspěšný projekt eGovernmentu. Není. Je to jenom ukázka toho, jak lze moderní technologie zneužívat k šikaně vlastních obyvatel a nikoliv k prospěchu. Přitom je to tak snadné. Přitom i s EET by šlo udělat pozitivní kroky. Já stále nechápu, proč to nepojmete nějak pozitivně. To jste opravdu tak bez fantazie, že se neumíte povznést nad prostou kontrolu a přinést nějakou přidanou hodnotu? Něco, co by mohli ti podnikatelé ocenit? Ulehčit drobným podnikatelům?

Ona to ta diskuze tady před chvílí ilustrovala. Mně se velmi líbilo, co řekl pan Kobza, že ne každý je ajťák, ale to je přesně ono. Ne každý musí být ajťák na to, aby používal mobilní telefon. Tak proč to není obdobně jednoduché? Protože si to tak finance neobjednaly, protože prostě pracovaly s nekompetentními lidmi. Všichni jsme nejdřív neviděli, poté viděli analýzu BDO, což je firma vyhlášená velmi pochybnými analýzami, která obsahovala spoustu chyb, a když se ty projekty dělají takhle, tak to nemůže dopadnout dobře. A také to dobře nedopadlo.

Není to jednoduché, je to docela složité pro laika pracovat s certifikáty atd. a podle mého názoru je to úplně zbytečné, zvlášť když si to představíme na těch řemeslnících apod. Podle mě to rozhodně nejde srovnávat třeba se supermarketem nebo obchodem se zbraněmi. To jsou prostě statické provozovny, které už tak mají velkou režii na práci okolo, a nikoliv jednoduché řemeslné úkony či třeba jednoduchý stánkový prodej nebo tak, kde prostě jakákoliv další věc je přítěž. A zároveň ale nám zajišťují důležité služby, které asi všichni konzumujeme a chceme.

A díky tomu, jak je tento projekt veden, tam máme jenom prohlubující se vendor lock-in. To znamená, s tím systémem nejsme schopni nic rozumného dělat. Vlastně jenom děláme to, co nám říká dodavatel. Ten přijde a řekne: Tak my bychom měli větší zisky, kdybyste tam přidali ještě nějaké další profese. Následně přijdou výrobci zařízení, jako je O2 apod., a ti řeknou: Nám by se líbilo prodat víc pokladen a zařízení k EET. A vy řeknete: To je skvělé, tak to tady zavedeme. Ona opozice chvíli bude kecat, ale co by na tom bylo špatného, že? Na tom je špatné všechno, protože my bychom tady třeba chtěli data driven policy, politiku řízenou daty. A na to tu včera upozorňoval pan předseda Stanjura. Vy nám dáte analýzu výnosů o třech řádcích. Vy uděláte informační systém, který sbírá každou minutu tisíce údajů, a zároveň z těch údajů nečerpáte, neumíte s nimi pracovat? Neumíte je třeba využít právě ve prospěch těch malých, aby se dařilo té páteři ekonomiky – malým a středním podnikům? Ne, to zcela ignorujete. Pro vás je to prostě jenom šikanózní, jenom nástroj, jak šikanovat ty malé, aby se ti velcí měli dobře.

Takže se vás, paní ministryně, ptám: Jaké aktivní kroky váš rezort podnikl, aby se zbavil toho vendor lock-inu v oblasti ADISu, do kterého je integrováno EET? A jak se staráte o to, že když tento princip rozšiřujete, tak nebudete v pasti? Sama jste si tady na to opakovaně při svých proslovech stěžovala, ale výsledek nevidíme!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, páni ministři. Děkuji panu kolegovi Profantovi. To je poslední

přihlášený v obecné rozpravě. Nikoho dalšího do... Pan kolega Ferjenčík ještě v obecné rozpravě – pane poslanče, ano? (Ano.) Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, padla tady celá řada pozměňovacích návrhů. Ty návrhy už jsou nahrány v systému. Já se obávám, že je nestihneme zpracovat tak rychle, takže navrhuji vrácení tohoto tisku k projednání garančním výborem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, poznámku jsem si udělal. Ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně? Pan zpravodaj? Není tomu tak.

Takže hlasování, které je možné podle § 93 odst. 2 zákona o jednacím řádu, je hlasování, které předložil pan kolega Ferjenčík, to znamená vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. O tom návrhu budeme hlasovat v hlasování číslo čtyřicet. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci a vzhledem k tomu, že několikrát pan místopředseda Pikal vyzval ke klidu a diskuzím mimo sál, tak zagonguji a počkám, až se ustálí počet přihlášených tak, abychom mohli toto procedurální hlasování řádně zvládnout. Ještě stoupá počet přihlášených. Já gonguji.

Těm, kteří se dostavili do sálu, opakují, že v obecné rozpravě padl procedurální návrh podle § 93 odst. 2 zákona o jednacím řádu, a to vrácení návrhu garančnímu výboru k novému projednání.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 40, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 40 z přítomných 141 poslance pro 65, proti 75. Návrh byl zamítnut.

Můžeme tedy pokračovat, a proto zahajují rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Máme tady deset přihlášených. Začíná paní poslankyně Věra Kovářová. Paní kolegyně, ještě chvíličku, až se sál uklidní. Prosím diskuzní kroužky rozpustit. Usadte se, nebo diskutujte v předsálí. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych se v podrobné rozpravě přihlásila k našim pozměňovacím návrhům, a ty jsou vedeny pod čísly 2594 a 2592. Jenom připomenu, že ten první se týká spolků, kdy od EET bude upuštěno u spolků, které mají tržby do 500 tisíc, a u druhého pozměňovacího návrhu jde o to, že z EET by byli vyňati ti, kteří mají obrát do jednoho milionu korun, tedy neplátcí DPH.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Další v podrobné rozpravě vystupuje pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se přihlásím nyní ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem načel.

Jde tedy o sněmovní dokument číslo 2634, což je zrušení třetí a čtvrté vlny EET.

Dále sněmovní dokument 2633 – to jsou pravidla pro formulář evidence tržeb podle zvláštního režimu, aby to bylo skutečně použitelné a nebyla to zcela absurdní byrokracie.

Dále jde o sněmovní dokument 2628, to je sváteční balíček, zrušení EET pro prodeje vánočních stromků a jmelí a prodeje velikonočních pomlázek a kraslic. Skutečně mi přijde zcela absurdní, aby produkty, které se prodávají jenom několik dní nebo týdnů v roce, spadaly pod EET a museli si kvůli nim lidé pořizovat zvláštní elektronickou pokladnu.

Dále sněmovní dokument 2667, ten podávám společně s kolegyní Kovářovou. Jde o možnost – zdůrazňuji možnost, nikoliv povinnost – řemeslníků, aby si účtenky tiskli sami a nemuseli si vyzvedávat ten blok účtenek na daňovém úřadu. Ten hlavní argument je, že díky tomu, když dostanou nějaký ten formulář z ministerstva a sami si ho vyplní, nebudou muset buď razítkovat, nebo ručně vyplňovat ty účtenky, které jim poskytnete bernák. Skutečně nechápeme, proč by se měla vracet doba razítková.

Dále sněmovní dokument 2665, to je pozměňovací návrh, který řeší problematiku předpokládaných příjmů. Nevidím důvod, proč by mělo být nějaké samostatné posouzení, jestli řemeslník splní nebo nesplní ty předpokládané příjmy. Prostě kdo doloží jasné podmínky, tak má mít možnost evidovat podle zvláštního režimu. Vůbec nechápu, proč by tam mělo být nějaké kolečko administrativního posuzování, aby se někdo dohadoval, že předpokládané hotovostní příjmy jsou více než 600 tisíc, nebo nejsou. Ať si ten řemeslník prostě zažádá, a když to nebude splňovat, tak se přesune do elektronické evidence. Ale nechme to rozhodnutí o tom, jestli tam bude, nebo nebude, na něm. Nedávejme tuto svévolnou pravomoc úředníkům. Takže to byl sněmovní dokument 2665.

Dále sněmovní dokument 2666, který je obsahově zcela stejný s tím předchozím, pouze je podán jako návrh k tisku, který prošel rozpočtovým výborem. Takže jeden z nich je pozměňovací návrh obecný k návrhu vládního zákona a druhý je pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu. Opět jde o to, aby nebyla svévolná pravomoc úředníků rozhodovat o tom, koho nezařadí do té zvláštní evidence.

Dále sněmovní dokument 2627. Jde o lhůty. Skutečně považuji za absurdní, aby občané museli v jednotkách dnů reagovat úřadům a úřady měly 30 dní na vyřízení banální žádosti. Takže navrhuji zkrátit lhůtu 30 dní na 10 dní. To je sněmovní dokument 2627.

Poslední pozměňovací návrh, který k tomuto tisku podávám, je sněmovní dokument 2626. Je to osvobození burčáku od EET. Ještě jednou zopakuji, že burčák se prodává pouze mezi 1. srpnem a 30. listopadem. Podobně jako u svátečního balíčku těch svátečních produktů skutečně nevidím důvod zavádět EET pro sezónní produkt.

Takže to jsou moje pozměňovací návrhy. Kromě toho načítám návrh na zamítnutí toho zákona, čímž bychom si ušetřili celou řadu hlasování. A dovolím si zopakovat, že rozšíření EET na třetí a čtvrtou vlnu, rozšíření na řemeslníky a další svobodná povolání, je podle mě absurdní, protože je to nekontrolovatelné. Z toho důvodu je to pouze zbytečná byrokracie, která zasáhne ty poctivé a na ty nepoctivé nijak nedopadne. Vydělají na ní akorát prodejci těch elektronických účetních systémů. Takže děkuji za podporu zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. A než budeme pokračovat, přednostní právo uplatňuje pan místopředseda Tomio Okamura. Ale ještě než dojde ke stolku, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Karly Šlechtové od 10.30 ze zdravotních důvodů a pana ministra Antonína Staňka od 10.30 do 13 hodin.

Nyní tedy s přednostním právem v podrobné rozpravě pan místopředseda Okamura. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 2522. Spočívá v tom, že navrhuji, aby byli od EET osvobozeni všichni živnostníci, tedy fyzické osoby s obratem do 500 tisíc korun ročně, a také právnické osoby, které jsou poskytovateli zdravotních služeb hrazených s veřejného zdravotního pojištění. Jedná se o lékařské ordinace.

Jinak, jak jsem říkal, je to v souvislosti s tím, že již vloni byl tady zamítnut nejen návrh na zamítnutí EET, ale také návrh, aby všichni živnostníci s obratem do jednoho milionu korun ročně byli osvobozeni od EET. Takže se tu hranici snažíme snížit a snažíme se najít prostor pro to, abychom ulevili živnostníkům alespoň tímto způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi za jeho návrh. Pokračujeme řádně přihlášeným panem poslancem Ivanem Adamcem a připraví se kolega Vojtěch Munzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji, vážený pane předsedající, pane místopředsedo. Vážení dva členové vlády. Dva! Dovolte mi, abych tady načetl a přihlásil se k pozměňovacím návrhům, které jsem avizoval v obecné rozpravě.

První návrh je vedený pod sněmovním dokumentem číslo 2639 a je to zrušení účtenkové loterie. Důvody jsem tady popsál včera. Očekával jsem nějakou reakci od předkladatele, nestalo se tak. Myslím si, že ty důvody jsou úplně jasné. Je to nemorální a nevykonné a podle mě se to do moderní společnosti nehodí.

Další pozměňovací návrh je pod sněmovním dokumentem číslo 2638. Je to odstranění těch tabulek, které si tam musí všichni dávat, že používají EET. Myslím si, že to je zbytečné, byrokratické, a řekl bych, že obtěžující, a žádný efekt to nemá.

Myslím si, že pokud chceme snižovat byrokracii, tak tohle je opravdu minimální krok k tomu, abychom ji snížili.

Další pozměňovací návrh je pod sněmovním dokumentem číslo 2640 a je to snížení pokut. Pět set tisíc korun je dle našeho názoru likvidační. Navrhujeme tam částku sto tisíc korun.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Nyní vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já předkládám pět pozměňovacích návrhů. Vezmu to podle čísel, jak byla přidělena v systému. Já už jsem včera o nich krátce hovořil, takže dneska opravdu budu co nejstručnější.

První pozměňovací návrh, který je evidování pod číslem 2516, de facto vrací znění jedné pokuty související s kontrolním hlášením před přijetím daňového balíčku. V daňovém balíčku se dostala do zákona o DPH následující velice vážná formulace: "Správce daně uloží plátcí, který nesplněním povinností souvisejících s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo maří správu daně z přidané hodnoty, pokutu do 500 tisíc korun." O co vlastně Ministerstvu financí šlo, si můžeme najít v důvodové zprávě právě k daňovému balíčku. Podle Ministerstva financí – to je citace – však v praxi dochází často k situaci, kdy plátcí nevyplňují údaje, neuvedou všechny potřebné, požadované údaje nebo uvedou odhadované a nikoliv faktické údaje v kontrolním hlášení a čekají na výzvu správce daně, na kterou reagují včas a úplně a údaje doplní. Nelze jim tak uložit pokutu podle jiných paragrafů, přesto tímto postupem maří správu daní."

Takže tady v daňovém balíčku jsme schválili, dámy a pánové, novou pokutu, kterou může Ministerstvo financí a Finanční správa vlastně použít na kohokoliv, kdo se snaží splnit svoje povinnosti, chce dát ve lhůtě kontrolní hlášení a neuvede tam úplně všechny věci přesně. Může dostat pokutu až do výše 500 tisíc korun podle té nové formulace. Předtím to bylo tak, že mu předtím muselo být prokázáno jiné pochybení, a dostat jinou pokutu. Můj návrh právě vede k tomu, abychom to vrátili do původního stavu, protože mi přijde, že 500 tisíc je velmi likvidační. A všichni víme, jak Finanční správa poslední dobou přistupuje k nějakým svým pravomocím, jako jsou zajišťovací příkazy a podobně. Takže to je návrh číslo jedna pod číslem 2516.

Pod číslem 2604 je pozměňovací návrh, který chce změnit současné nerovné postavení státu a občanů, resp. podnikatelů. Mluvím o lhůtách. Na většinu úkonů má stát třicet dnů, ale podnikatelům na doplnění kontrolního hlášení na základě výzvy, v případě výzvy ze strany finančního úřadu nechává pouze pět dnů. Navrhují prodloužit, aby tato lhůta byla navýšena z pěti na patnáct dní, protože samozřejmě těch pět dnů je velice, velice nekonformní pro ty podnikatelské subjekty, zejména pro ty malé, které nemají takovou zastupitelnost. Mají externí účetní, která je na

dovolené, můžou být nemocní. Těch pět dnů je skutečně velmi krátká doba a skutečně při nejlepší vůli to třeba nemusí stihnout, aniž by chtěli obcházet své daňové povinnosti. Proto navrhuji prodloužení této lhůty. Zdůrazňuji, že žádná škoda státu prodloužením lhůty se nestane. Pouze se podnikatelům umožní dostatečná lhůta na to, aby mohli případné chyby v kontrolním hlášení napravit.

Pod číslem 2605, to se týká také daně z přidané hodnoty a také kontrolního hlášení. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je buď ve variantě A zrušení, nebo ve variantě B snížení pokuty k stávající výši tisíc korun pro toho podnikatele, který sám o své vůli, aniž by k tomu byl vyzván, podá kontrolní hlášení dodatečně. Může se stát, že na to někdo zapomene v návalu svých jiných povinností, a právě si myslím, že takováto věc nemá být sankcionována, naopak, stát má být tolerantní k takovým podnikatelům, kteří se snaží plnit své povinnosti a přijdou na to sami a sami podají kontrolní hlášení. Proto navrhuji změnu této pokuty. A druhé snížení pokuty – z výše deset tisíc na dva a půl tisíce, to znamená na čtvrtinu, pro ty, kteří podají kontrolní hlášení na základě výzvy správce daně. To znamená, splní nakonec svou povinnost, ale finanční úřad je musí vyzvat.

Pod číslem 2608 je další pozměňovací návrh, který už se týká EET, a je to vlastně obdobný návrh, který předkládá i můj kolega Adamec. Je to zrušení toho informačního oznámení, těch tabulek na těch provozovnách. Je to to minimum, které můžeme udělat.

A poslední návrh, který se také týká EET, pod č. 2609, ke kterému se přihlašuji. Tento pozměňovací návrh de facto ruší náběh té původní třetí a čtvrté vlny, náběh pro ty nové podnikatele. Důvody jsem tady říkal v obecné rozpravě a nebudu to dále prodlužovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. A nyní se slova ujme pan poslanec Vlastimil Válek, připraví se pan poslanec Blaha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu načtenému pod číslem 2621, který jsem tady minule, včera, zdůvodňoval. Jenom velmi stručně shrnu. Jedná se o pozměňovací návrh, který má usnadnit, nekomplikovat život pacientům, kteří hradí u praktických lékařů za různá potvrzení a především za vakcíny, které nejsou plně hrazeny, a kde dostávají pak potvrzení od těch praktických lékařů, tak aby jim toto bylo propláceno. V případě, že dostanou jenom potvrzení z EET, nebude jim to propláceno a bude jejich život poměrně komplikován. Tak rád bych poprosil o zvážení tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní pan poslanec Stanislav Blaha a připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane místopředsedo. Tak jak jsem již včera uvedl v obecné rozpravě, chtěl bych se dnes přihlásit k dvěma pozměňovacím návrhům. První je evidován pod číslem 2642 a umožňuje povolení evidování tržeb ve zvláštním režimu všem fyzickým osobám – neplátcům DPH.

Druhý je evidován pod číslem 643. Tento návrh zjednodušuje evidenční povinnost ve zjednodušeném režimu, ruší povinnost poplatníka uchovávat kopie vydaných účtenek a pravidelně zasílat informaci o tržbách na Finanční správu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blahovi. Nyní pan poslanec Josef Kott, připraví se pan kolega Vojtěch Pikal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl tímto přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument 2629. Jedná o vánoční prodej kaprů a umožňuje prodejcům využívat i účtenkovou formu evidence tržeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Kottovi. Nyní pan poslanec, místopředseda Vojtěch Pikal a připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, já jsem se přišel přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, což je sněmovní dokument 2645. Jedná se o drobný pozměňovací návrh, který vrací, nebo spíše dává ten systém do nějaké míry dobrovolnosti, tak abychom se všichni nemuseli vzájemně povinně kontrolovat. A hlavně to dělám z toho důvodu, že skutečně mám starost o životní prostředí, ve kterém se pohybujeme my a ve kterém se pohybují naši občané. To znamená, abychom nemuseli zbytečně tisknout účtenky, které nikdo nechce.

Ty účtenky jsou vyráběné na jedovatém termopapíru, na bisfenolu, prostě je to endokrinní destruktor. Je to podle mě opravdu nevhodné. Když vytváříme nějaké návrhy zákonů, tak bychom je měli posuzovat v jejich komplexitě. Není možno řešit v jednom zákoně, hlásit se k nějaké obraně vod a obraně půdy, a v jiném zákoně potom rvát do životního prostředí takovéto množství zbytečného, zcela zbytečného odpadu. Protože v dnešní době je naprosto běžné, že v tom stánkovém prodeji nebo jinde, jsou tam ty kilometry účtenek, které nikdo nechce. Je to zbytečný náklad, je to naprosto zbytečná potřeba úřední, administrativní, papírová, která byla vytvořena. A já myslím, že to jde i proti tomu smyslu, který tady chceme prosazovat, proti té digitální společnosti, která se má zbavit toho zbytečného papírování. Takže je to další zbytečný doklad papírový, který se musí vytvářet, přestože ho téměř nikdo nepotřebuje. Jak říkám, právo požádat si o tu účtenku tam je, takže jak kontroloři, tak

ti, kteří chtějí hrát úctenkovou loterii o ceny, nebo o co to je, tak můžou nadále směřovat svoje vysoutěžené nebo vyžádané účtenky.

Zůstává tam samozřejmě ta elektronická evidence, která je podstatou toho zákona. To znamená, že evidování tržby elektronicky tam nadále probíhá, ale aby v těch případech, kdy to elektronické evidování proběhne, nebyla povinnost vydávat účtenku. Ostatně tu účtenku je možno vydat v dnešní době elektronicky, akorát to vyžaduje, abyste měli nějaký kontakt na svého spotřebitele. To znamená, zase sbírat od svých spotřebitelů nějaké osobní údaje, což je zase komplikováno jinými zákony, takže to není obecně vhodná a použitelná cesta.

Takže já navrhuji, aby tam, kde zákazník tu účtenku nechce, aby ji prostě nemusel dostat. To je tolik ke všemu mému návrhu. Je to skutečně malá věc. Místo toho, aby se účtenka dávala povinně, tak se tam doplňují slova "na vyžádání", a to ve dvou částech, v § 29 a v § 18.

Já se ještě podívám, jestli jsem minul něco z odůvodnění. Ne, všechno jsem řekl. Je to plýtvání papírem, je to jedovatý bisfenol, je to doba papírová. Já si myslím, že to skutečně není vhodná cesta vpřed, a pojďme ulevit našim obchodníkům, pojďme ulevit našemu životnímu prostředí, pojďme ulevit životnímu prostředí našich občanů a jejich imunitním systémům. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. Nyní pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobrý den. Já jsem tady včera v obecné rozpravě – tedy vážený pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové. Já jsem tady včera v obecné rozpravě už hovořil o některých parametrech svých pozměňujících návrhů. Dovolte mi tedy teď v podrobné rozpravě se k nim jasně jmenovitě přihlásit. Já jenom ještě doplním jednu věc, že si myslím, že je dobré, když úpravami například v případě třeba snižování sazeb DPH nemáme za cíl jenom ambici snížit výdaje třeba domácností a daňových poplatníků v České republice, ale když tím dokážeme sledovat i jiné pozitivní efekty, které tím můžeme získat, například v otázce lidského zdraví, v otázce životního prostředí, v otázce zpřístupnění bydlení. I v tomto duchu ty mé pozměňovací návrhy jsou koncipovány.

Hlásím se tedy k pozměňovacímu návrhu číslo 1973. Týká se snížení DPH na biopotraviny do té druhé snížené sazby, tedy 10%. Trh s biopotravinami je přísně sledován, jsou certifikovány, jsou v tom řetězci tyto biopotraviny pod tím certifikátem pod velice přísným dohledem. A tímto snížením bych chtěl, abychom dokázali více z dostupnit biopotraviny občanům v České republice a také podpořit pozitivní dopady hospodaření ekologických zemědělců na naši krajinu zvláště v době, kdy mluvíme o pesticidní zátěži, o kvalitě vod, půd a podobně.

Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh číslo 2652 a týká se také snížení DPH na tu nejnižší sníženou 10% sazbu. Týká se to palivového dřeva v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo v podobných tvarech, dřevěné štěpky

nebo třísky, pilin, dřevěných zbytků dřevěného odpadu a též aglomerovaných do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů. Tedy bavíme se o palivovém dříví v briketách a peletách, které používají občané v České republice především k vytápění svých domácností. Tímto návrhem reagují na to, abychom nejenom zpřístupnili toto palivo, ale abychom také... (Odminka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vám rozumím. Požádám kolegy, kolegyně o klid, zejména u stolku zpravodajů, ale i ty, kteří se připravují na vystoupení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. A chci také tímto podpořit tu poměrně složitou kalamitní situaci na trhu se dřevem, abychom podpořili větší využití právě dřeva a jeho různých produktů na trhu v České republice a podpořili tím také snížení zátěže emisí z fosilních paliv z nevhodného spalování i touto formou. Jenom připomenu, že například v Německu je sazba na tyto produkty 7 %, ve Francii 10 %, ve Švýcarsku 8 %, v Belgii 6 %. Je vidět, že tyto státy se opravdu snaží tento typ paliva z ekologických a obnovitelných zdrojů co nejvíce podporovat. Takže byl bych rád, kdybychom i toto dokázali podpořit.

Mám zde také pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, číslo 2653. Týká se prodeje ryb. Je to jasné vyjmutí, kdy vyjímáme z povinnosti mít EET prodej ryb na samostatném prodejním místě. Tato všechna místa jsou hlášena předem na Státní veterinární správu. Pokud by finanční úřady chtěly, mohou si jednoduše dopředu zjistit, kde se budou prodávat ryby, a zkontrolovat si prodej objemu, který je prodán, a můžou mít jistotu, že jsou schopny efektivně dohlédávat, jestli nedochází k případným daňovým únikům.

Další návrh je návrh číslo 2655 a je to návrh, kterým stanovují hranici 750 tisíc korun u subjektů, které pokud budou mít tyto tržby za 12 kalendářních měsíců předcházejících i následujících, tak budou moci do 750 tisíc korun tržby být vyjmuti z evidence EET. Tento návrh jsem předkládal i na hospodářském a rozpočtovém výboru.

Nicméně jsem si vědom, že podpora zdaleka asi nebude nikterak velká, aby ten návrh měl šanci, proto si s dovořením dovoluji předložit ještě jeden nový návrh, který jsem na výborech nepředstavoval, a je to pod číslem 2654, který stanovuje tu hranici na vyjmutí subjektů z povinnosti EET na hranici 200 tisíc korun –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás ještě jednou přeruším a požádám sněmovnu o klid. Doufám, že debaty, které se netýkají EET, můžete vést v předsáli. Jde o pozměňovací návrhy, tak abychom všichni potom ve třetím čtení věděli, o čem budeme hlasovat. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Vycházím tady z argumentace, kterou používalo samo Ministerstvo financí při předložení tohoto sněmovního tisku, kdy argumentovalo částí argumentace Ústavního soudu. A tento

Ústavní soud se opíral mimo jiné o zkušenosti z Rakouska, kde právě v Rakousku jsou ti nejmenší podnikatelé vyjmuti z tamního systému fiskálních pokladen a kdy je tam hranice obrátu 15 tisíc eur a u stánkařů dokonce 30 tisíc eur. Proto jsem šel touto cestou, kdy jsem adekvátně použil tuto principiální argumentaci. Odvodil jsem tyto částky a s určitým zaokrouhlením jsem si dovolil tedy navrhnout tuto částku 200 tisíc korun pro vyjmutí podnikatelů z EET.

Pak jsem si dovolil dát ještě několik pozměňovacích návrhů, které se týkají opět problematiky DPH, a sice zvýšit limit pro povinnost být plátcem DPH ve dvou alternativních návrzích. Ten první je na částku 1,5 milionu korun a druhý na 2 miliony korun. Je to pozměňovací návrh 2656 a návrh 2657.

A mám tady poslední návrhy, které se týkají ještě DPH, a sice návrh 2660, což je návrh na snížení DPH v případě realizace výstavby, oprav, rekonstrukce takzvaného sociálního bydlení, což jsou například byty do 120 metrů čtverečních, to znamená, do této kategorie se vejde drtivá většina bytů, ve kterých občané v České republice bydlí, a já navrhuji snížení na druhou sníženou sazbu, tedy 10 %. To znamená, je to reakce na obtížnou situaci dostupného bydlení tak, abychom lidem snížili tyto náklady. Takže to je tento návrh. A pak mám druhý návrh... Jenom podotýkám, že u tohoto návrhu je účinnost odložena až k 1. lednu 2021, aby případně Ministerstvo financí mohlo jednat o výjimec, případně o úpravě evropské legislativy. Vycházím vstříc argumentaci paní ministryně, která říkala, že je to z důvodu harmonizovaného práva problém, proto tady vytvářím určitý prostor pro jednání.

A pak tady mám návrh 2662, který snižuje sazbu DPH na nové byty, která je dnes 21 %, a snižuje to na 15 %, tak abychom zase především mladým rodinám dokázali snížit náklady na bydlení. Jenom pro představu, když se bavíme o částce 5 milionů korun při nákupu bytu, tak jenom tímto snížením bychom této mladé rodině mohli ušetřit zhruba nějakých řádově statisíců – 300, 400 tisíc korun, které nemusí splácet v rámci hypotéky. Byl bych rád, kdybychom se na tento návrh opravdu dívali optikou té obtížné bytové situace, obtížné situace na trhu s nemovitostmi, a pokusili se tak zbytečně nezatěžovat občany v České republice placením takto vysoké DPH u nových bytů.

Poslední návrh je 2663, ten je poměrně jednoduchý a říká, že subjekty ve třetí a čtvrté vlně tak budou vyjmuty ze systému EET.

Děkuji za pozornost a za případnou podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Jurečkovi za pozměňovací návrhy. A než dám slovo poslednímu přihlášenému v podrobné rozpravě, přečtu ještě omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 14.30 hodin do konce jednání dne se omlouvá poslanec Stanislav Grospič z důvodu zahraniční konference, tedy z pracovních důvodů.

Nyní pan kolega Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Já se chci přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům. První je vložen do systému pod číslem 2658. Je to výjimka

z povinnosti EET pro prodejce sladkovodních ryb a souvisejících služeb v období mezi 14. a 24. prosincem v provozovně, ve které se uskutečňují pouze tyto tržby, zjednodušeně řečeno je to snaha vyjmout z povinnosti evidovat tržby pomocí elektronické pokladny prodejce vánočních kaprů. Myslím, že to každý pochopí, že v zimním období, kdy tito lidé prodávají na ulici kapry, zabíjejí je tam, kuchají, tak že není úplně rozumné chtít po nich, aby zároveň něco tůkali do elektronické pokladny.

Druhý pozměňovací návrh je vložen do systému pod číslem 2648 a je to pozměňovací návrh, který ruší povinnou registraci k EET pro fyzické osoby – neplátce DPH, samozřejmě s tím motivem, aby se tomu vyhnuli zejména ti malí a střední podnikatelé, na které tato regulace a zbytečná administrativa dopadá nejvíce.

Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Skopeczkovi. To byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy, písemně přihlášený byl poslední. (Ozývají se hlasy z pléna z pravé strany.) Prosím, nepokřikujte tady po sále. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Ještě jednou je přihlášený kolega Marian Jurečka, potom poslanec Ferjenčík a předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem se s dovolením přihlásil ještě jednou do podrobné rozpravy, protože jsem ve svém úvodu špatně řekl číslo, ke kterému jsem se hlásil. Nebylo to číslo 1973, ale opravuji, hlásil jsem se k pozměňovacímu návrhu číslo 1473, který se týkal snížení DPH na biopotravinu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi. Nyní tedy pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Omlouvám se za pokřikování, tady člověk bohužel neví dne ani hodiny.

Já jsem se chtěl ještě přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem číslo 2675. Já jsem si osvojil společně s kolegou Tomášem Martínkem návrh kolegy Juříčka a Onderky. To je návrh, který v rozpočtovém výboru bohužel neprošel o jeden jediný hlas, a to o hlas kolegy Juříčka, který přitom ten návrh předložil. Já věřím, že to bylo nějaké nedopatření, takže jsem si dovolil společně s kolegou Tomášem Martínkem načíst – já nevím, jestli se nahrál korektně do systému, protože pan Juříček s panem Onderkou ho bohužel stáhli, takže jsem ho musel nahrávat znova.

Takže jde o to, že vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto: V nově vkládaném § 11a odst. 1 písmeno a) zrušit; původní písmena b) a c) se nově označují jako a) a b).

O co jde? Jde o to, aby evidence tržeb podle zvláštního režimu byla možná i pro plátce DPH. Ten důvod je prostý. Můžou existovat podnikatelé, kteří jsou plátcí DPH, mají velký obrát, ale z nějakého důvodu vydávají nějaké omezené množství papírových účtenek. A pro tyto podnikatele by bylo velmi praktické, aby mohli paralelně fungovat v režimu DPH elektronicky, spadat pod kontrolní hlášení a současně čas od času vydat jednu dvě účtenky. Typické příklady – třeba velké zemědělské podniky, které třeba prodávají brambory, dodávají je samoobsluhám, ale čas od času přijde přímo na prodejnu člověk si koupit třeba jeden pytel brambor a platí to hotově, aby oni měli možnost mu rovnou dát účtenku a nemuseli kvůli tomu měnit všechny své informační systémy. Obáváme se, že řada podniků tohoto typu by vůbec EET nezavedla a místo toho by jednoduše zrušila tu službu, která může být pro lidi užitečná, že si prostě můžou koupit například třeba ty brambory.

Přečtu tedy odůvodnění, jehož autorem nejsem já, autorem jsou kolegové Juříček a Onderka: Není důvodem, proč by plátce DPH měl být vyloučen ze zvláštního režimu jenom z toho důvodu, že je plátcem DPH, bez ohledu na to, jaký podíl jeho tržeb jsou platby v hotovosti. V praxi mohou nastat a určitě nastanou situace, kdy příjem plátců DPH v hotovosti bude tvořit jen malý zlomek jeho příjmu, a takový poplatník by si nesmyslně musel pořizovat vše, co je s EET spojeno. Většina poplatníků – plátců DPH má jistě své příjmy v bezhotovostní formě evidované důkladně i kontrolním hlášením a dostávali by se do nevýhodného postavení v porovnání s těmi, kteří plátcí DPH nejsou, např. v situaci, kdy jejich hotovostní příjem tvoří jen velmi zanedbatelnou částku, např. několik set nebo tisíc korun ročně.

Zdůrazňuji, toto odůvodnění jsem nepsal já, psali ho vládní poslanci Juříček a Onderka. Já si tímto osvojuji společně s kolegou Tomášem Martínkem jejich pozměňovací návrh, je to sněmovní dokument 2675 a tímto se k němu přihlašuji. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Roman Onderka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, krátká reakce na kolegu Ferjenčíka. Bezesporu má pravdu, že tento pozměňovací návrh byl podán. Už ze samotného hlasování mohl pochopit, že došlo k nějaké změně. To znamená, že my jsme tento návrh s kolegou Juříčkem komunikovali s paní ministryní financí, řešili jsme tuto otázku a nakonec její argumenty převážily. Z tohoto pohledu právě došlo k tomu, že kolega Juříček hlasoval na rozpočtovém výboru tak, jak hlasoval, a tento návrh rozpočtový výbor neschválil.

Na druhou stranu návrh, který jsme podávali, a to ve smyslu navýšení částky do zvláštního režimu, to znamená z 200 tisíc na 600 tisíc, tento byl rozpočtovým výborem, jestli si dobře pamatují, jednomyslně schválen, a to s podporou Ministerstva financí. K tomuto pozměňovacímu návrhu se hlásím a paní ministryni děkuji za vstřícnost a děkuji za velice konstruktivní debatu k této problematice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Mikuláše Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Ano, i já jsem si vědom toho, že zřejmě hnutí ANO již tento návrh nepodporuje, nicméně vy jste, prostřednictvím pana předsedajícího pane Onderko, hlasoval pro ten pozměňovací návrh. Tak já stále doufám, že klub sociální demokracie ho podpoří a společně s opozicí se tedy pro něj najde většina.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Onderka, ještě jedna faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Prostřednictvím pana předsedajícího pro kolegu Ferjenčíka. Kolego, znovu, naplacato. Klub sociální demokracie nepodpoří, já nepodpořím, protože jsme si tuto problematiku s paní ministryní vyříkali. Doufám, že už mě nyní chápete.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A eviduji poslední přihlášku z místa do podrobné rozpravy, a to pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak mám celkem tři pozměňovací návrhy, ke kterým se musím formálně přihlásit a v souladu s jednacím řádem je taky řádně odůvodnit.

První pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním dokumentu 2651, nazval jsem ho roční periodicita oznámení podnikatelů evidujících ve zvláštním režimu. Tady navrhuji, aby to bylo jednou za rok a ne častěji, jak je navrženo ve vládním návrhu zákona. Podrobné zdůvodnění je součástí tohoto dokumentu, k němu se oficiálně přihlašuji.

Druhý pozměňovací návrh je evidován v systému pod číslem 2650 a je to návrh na zrušení EET jako celku. Myslím, že jsme to dostatečně zdůvodnili v prvním i druhém čtení. Důvody, které nás vedou k tomuto návrhu, k našemu přesvědčení, že zákon o EET by bylo nejlépe zrušit jako celek, pak by nebyly žádné výjimky a přistupovali bychom ke všem stejně bez ohledu na obor činnosti či na velikost podnikání.

A třetí pozměňovací návrh, ke kterému se oficiálně přihlašuji, je veden v systému pod sněmovním dokumentem 2646, ten jsem nazval vyjmutí činností NACE. O něm jsem krátce pohovořil včera, dneska se tomu ještě chvíli budu věnovat.

Nejdřív k formálnímu hledisku. Ten pozměňovací návrh, tak jak jsem říkal včera, navrhuje postupně hlasovat o všech oborech činnosti podle toho číselníku NACE.

Všechny ty pozměňovací návrhy doplňují písmeno K. Pokud z nich některý projde – já pevně věřím, že ano – tak se samozřejmě ty ostatní přečíslojí, už to nebude K, ale bude to L, když projdou dva, pak bude M, N a tak dále. Myslím, že je to legislativně naprosto, naprosto jasné.

Já jsem včera slíbil, že vám nebudu číst všechny a že přece jenom některé z těch oborů činností, které mají být zatížené EET, vám ocituji. Byl jsem poměrně vstřícný. Podívejte se, těch barevných štítků není příliš mnoho (ukazuje materiál, v němž jsou některé strany označeny barevnými štítky) a nedá mi to, abychom – chci na ně obzvlášť upozornit, až o nich budeme hlasovat.

Navrhujeme vyjmout z účinnosti EET v klasifikaci NACE pod kódem 94.90.1 činnost organizací dětí a mládeže. Opravdu si myslíme, že když někdo organizuje činnost pro děti a mládež, že páchá daňové podvody, a že pokud někdo bude v nějakém kroužku platit členský příspěvek hotově, někdo z rodičů, že musí mít příjemce EET? Myslíme si, že ne.

Další příběh, a ten se týká nás všech. Nevím, možná že v některé z politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně se platí členské příspěvky pouze bezhotovostně, to samozřejmě nevím. U nás, občanských demokratů, si mohou členové vybrat, zda zaplatí bezhotovostně, tzn. příkazem přímo na účet politické strany, nebo zda zaplatí hotově pokladníkovi ve svém místním sdružení. Zejména naši starší členové využívají možnost platit hotově, protože kromě toho, že zaplatí, tak se taky staví do té kanceláře, proberou politickou situaci v místě, na kraji, ve Sněmovně. Proto navrhujeme, abychom z EET vyjmuli z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 94.92 činnost politických stran a organizací. Opravdu chcete, aby každý váš okresní nebo místní pokladník, pokud bude přijímat hotově platby členských příspěvků, aby měl EET? Opravdu se domníváte, že některá z politických stran neeviduje své členské příspěvky? A že dochází k daňovým únikům? Navíc to není podnikatelská činnost. To není podnikatelská činnost. Podnikatelská činnost, politické strany ji mohou podle zákona vykonávat, ale určitě ne při výběru členských příspěvků např. hotovostní platbou.

Pro kolegy z levice, zejména z levice, ale i pro nás z pravice, protože my to respektujeme jako integrální součást společenského prostoru, veřejného prostoru, navrhujeme vyjmout z účinnosti EET z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódem 94.20 činnosti odborových svazů. Domnívají se např. sociální demokraté, kteří jsou součástí vládní koalice, že je třeba zatížit činnost odborových svazů EET? Že tam dochází k daňovým únikům? My se to nedomníváme. My jsme přesvědčeni, že odborové svazy naprosto přesně plní své daňové povinnosti, a ani vteřinu nás nenapadlo o tom pochybovat. Nicméně díky tomuto návrhu NACE 94.20 je vidět, že vládní koalice má pochybnosti, zda činnost odborových svazů probíhá. (Reakce ministryně financí od stolku zpravodajů.) Nepodléhá ze zákona, ale přitom je součástí vládního návrhu, že bude podléhat. (Ministryně opět reaguje.) Ne, ale paní ministryně, vy to tam máte uvedené, NACE pod číslem 94.20 je uveden. To znamená, v jednom zákoně současně paní ministryně říká, že to nepodléhá, s tím já souhlasím, ale v jiném paragrafu říká, že to podléhá. Kdo to rozhodne?

To samé, co platí pro odbory, platí pro zaměstnavatelské organizace – Hospodářská komora, Svaz průmyslu. A všichni podporovatelé EET zcela správně ukazují na sebe a říkají: I my budeme ve své činnosti používat EET.

A poslední, a to je spíš dotaz na paní ministryni, poslední příklad, a to je činnost heren, kasin a sázkových kanceláří. To nijak nezpochybňuji. Chtěl bych se zeptat, možná někdy jindy, jak je to s tím registrem hráčů, který jsme tak slavnostně schválili za podpory i nás jako opozice jako dobrý krok. Pak jsem měsíce a měsíce slyšel, že je s tím problém s implementací, aby byl nějaký registr hráčů, a to zatím nefunguje. To je několik... Paní ministryně říká, že na tom dělá, ale už na tom dělá Ministerstvo financí několik let. Ten zákon byl schválen někdy v roce 2016 nebo 2017, jsme v roce 2019. To se nedá úplně posoudit jako urgentní či usilovná činnost.

To je jenom několik příkladů, absurdních příkladů z EET. A abych dostal všem pravidlům, tak se oficiálně přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 2046 s tím upozorněním, že písmeno K by se pak podle abecedy přečíslovalo; podle toho, jak projdou pozměňovací návrhy, tak se pak jednotlivá písmena do toho návrhu zákona, o kterém budeme hlasovat, zařadí a změní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi za jeho vystoupení v podrobné rozpravě. Jinou přihlášku do podrobné rozpravy nemám. Kolega Ferjenčík ještě jednou. Prosím, pane poslance, v podrobné rozpravě.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já ještě jednou navrhuji vrácení tohoto návrhu zákona do garančního výboru, protože návrh kolegy Stanjury je skutečně velmi komplexní, myslím, že bude trvat déle než 14 dní ho projít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Čili navrhuje postup podle § 94 odst. 3 tentokrát v podrobné rozpravě. I o tom necháme hlasovat. Zagonguji, abych přivolal kolegy, které jsem požádal, aby své debaty přesunuli do předsálí, odhlásím vás, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A až se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování číslo čtyřicet jedna, ve kterém tento procedurální návrh budeme rozhodovat. Děkuji.

Opakuji, že na návrh kolegy Ferjenčíka, který padl po podrobné rozpravě, budeme hlasovat o vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání, a to po podrobné rozpravě podle § 94 odst. 3 zákona o jednacím řádu.

Zahájil jsem hlasování číslo 41 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 41, z přítomných 157 pro 73, proti 82, návrh byl zamítnut.

Jiné návrhy k hlasování nemám. Návrh na zamítnutí návrhu zákona se hlasuje na začátku třetího čtení. Tedy návrh, aby byla zkrácena lhůta, nebyl podán. Návrh, aby se garanční výbor nezabýval, také nebyl podán. Takže tím mohu ukončit druhé čtení

bodů číslo 4, vládního návrhu zákona o EET. Děkuji paní ministryni financí, děkuji zpravodajům a končím tento bod.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

5.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 202/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Příslušné usnesení vlády o pověření pana ministra spravedlnosti mám doložené. Prosím, pane ministře, než zklidníme trochu sněmovnu, tak ještě poděkuji panu zpravodajem hospodářského výboru Leo Luzarovi, že už zaujal místo u stolu zpravodajů. A požádám hloučky ve sněmovně... ať už z radosti, že prošel zákon do třetího čtení, nebo ze žalu, že prošlo EET do třetího čtení, aby debaty přenesly do předsálí.

Myslím si, že už je dostatečně vhodné prostředí, abyste se, pane ministře, ujal slova. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejdřív mi dovoluji, abych omluvil paní ministryni průmyslu, která přijímá delegaci Vietnamské socialistické republiky, a z toho důvodu ji dnes v rámci druhého čtení k tomuto bodu zastoupím.

Jedná se o relativně stručnou novelu zákona o poštovních službách, která reaguje na historický vývoj v této oblasti a týká se problematiky kompenzací tzv. čistých nákladů, kompenzace, která se poskytuje poskytovateli základních poštovních služeb, tedy České poště.

Jenom bych to uvedl do kontextu. Když byla ta právní úprava přijata, tak se počítalo se vznikem kompenzačního fondu, do kterého měli přispívat poskyvatelé těchto jednotlivých služeb, a z něj pak měla být vyplácena kompenzace právě České poště. Nicméně ten kompenzační fond fakticky nikdy nebyl ustaven. To znamená – a ta právní úprava posléze byla od roku 2015 nahrazena kompenzací, která se vyplácí ze státního rozpočtu. To znamená, problematiku vyplácení kompenzací ze státního rozpočtu dnes máme upravenou zákonem a od roku 2015 běží.

Vznikl tedy nicméně problém za období, kdy ten kompenzační fond měl existovat a neexistoval, a to jsou konkrétně roky 2013 a 2014, kdy tedy nebylo vlastně doloženo vyplácení kompenzace právě za ty takzvané čisté náklady. To je právě to, co řeší ten nyní předložený zákon, který v zásadě vytváří legislativní předpoklady pro to, aby České poště mohla být vyplácena kompenzace za ty kalendářní roky 2013 a 2014,

a to konkrétně ve výši 800 mil. Kč, čímž tedy celková náhrada za roky 2013 až 2017 by dosáhla částky 2,6 mld. Kč.

Zároveň k tomu podotýkám, že tato právní úprava včetně výše kompenzace byla notifikována v Evropské unii, protože samozřejmě bylo nutné posoudit, zda se jedná o přípustnou veřejnou podporu a postup, který odpovídá požadavkům Evropské unie, a v tomto směru byla ta právní úprava aprobevována a je slučitelná s právem Evropské unie.

Chtěl bych zároveň moc poděkovat za projednávání tohoto návrhu na výborech. Byl projednáván jednak výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který doporučil návrh schválit ve vládou předloženém znění, a dále hospodářským výborem, který přijal několik pozměňovacích návrhů. Ty budou posléze představeny. Budeme se o nich bavit potom ještě v dalších čteních. Chtěl bych předeslat, že stanovisko předkladatele je k těmto pozměňovacím návrhům spíše zdrženlivé až negativní, protože máme obavu, že by mohly narušit rychlost, spolehlivost a vůbec kvalitu poskytovaných základních služeb. Koneckonců jsou to zřejmě změny, které byly do jisté míry iniciovány samotným poskytovatelem základních služeb – Českou poštou.

Jinak se těším na debatu v rámci tohoto čtení a moc prosím o to, aby návrh byl propuštěn do třetího, závěrečného čtení, protože je to něco, co opravdu je potřeba řešit, tak aby bylo zajištěno řádné fungování České pošty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi za uvedení tohoto návrhu. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 202/1 až 4.

Než se ujme slova zpravodaj hospodářského výboru Leo Luzar a bude nás informovat o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodní, požádám zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Dominika Feriho, aby byl připraven také ke své zpravodajské zprávě. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolu mi, abych jen v krátkosti z titulu zpravodaje tohoto tisku uvedl podrobnosti k věci, které tady již zazněly.

Pan předkladatel v zastoupení má samozřejmě pravdu, ten návrh, který momentálně řešíme, má dvě roviny. První rovina je řekněme obecně technická. Ve vzniku zákona a uplatněním jsme narazili na určité problémy v praxi, které jsou v tomto návrhu řešeny. A druhá rovina, která je závažnější a bude určitě diskutována a byla již diskutována, je otázka finanční. Samozřejmě, když se jedná o peníze, jedná se vždy v prvním případě o to, aby státní rozpočet ušetřil, zcela logicky.

Trošku chronologie k tomu vzniku problému. V roce 2013 bylo rozhodnuto, že vznikne kompenzační fond, do kterého budou přispívat všichni poskytovatelé

poštovních služeb v rámci zajištění financování podpory základních poštovních služeb pro občany. Ta myšlenka byla přijata. Ano, bylo možno již tehdy rozhodnout, že tento závazek financovat tyto ztrátové, neatraktivní, ale pro občany velice nutné služby převezme stát. Stát tehdy zvolil, potažmo Poslanecká sněmovna, variantu kompenzačního fondu.

Do toho fondu měli všichni poskytovatelé – teď neberte číslovku 26, myslím, že jich v tehdejší době bylo 26 – přispívat. Bavíme se řádově o miliardy korun, to není zase tak úplně malá částka, která měla být základem a měla být tvořena kompenzačním fondem. Dva roky se nedařilo tento kompenzační fond vytvořit hlavně proto, že všichni ti drobní poskytovatelé, nebo ti, kteří do toho měli přispívat, drobní, velcí i ti největší, oponovali formu vyměření svého podílu do kompenzačního fondu. Ten podíl byl postaven na rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu jako garanta, který měl garantovat ten výpočet a formu toho, kolik kdo bude přispívat. Jsou rozběhlé soudní spory o ten příspěvek. Součástí tohoto návrhu, který ve druhém čtení máme, je i zpětvzetí těchto žalob a ukončení tím, že by tento zákon byl přijat. Samozřejmě ty soudní spory se stanou bezpředmětné, protože ten závazek převezme stát.

Tady je první kámen úrazu v tomto návrhu, a to je to, že stát daruje prostředky soukromým poskytovatelům těchto služeb, aniž by očekával nějakou kompenzaci, a vytváří tím umělou konkurenci České poště, státnímu podniku. A paradoxně, a to já považuji, a dovolte mi jako osobní názor zpravodaje, za neseriózní od těch poskytovatelů, těch, kteří ušetřili ty velké prostředky a nemusí je dávat do kompenzačního fondu, že mají tu odvahu kritizovat Českou poštu, že bojuje za ty peníze, které by od státu měla dostat na kompenzaci těchto služeb, služeb, které poskytuje občanům. To je první věc. Všichni členové, a já nevím, jestli jen hospodářského výboru, popř. i členové ostatních výborů obdrželi dopis soukromých poskytovatelů těchto služeb, kde si stěžují na to, že by Česká pošta měla dostat kompenzaci na tyto služby a že to vlastně křiví trh apod. Jako by zapomněli, že stát jim umožnil nechat si prostředky, které by měly být odvedeny do kompenzačního fondu od roku 2015, a mohou je využívat.

Nyní k tomu základnímu návrhu těch prostředků. Jsou evidovány návrhy, hospodářský výbor se jimi zabýval, doporučuje Poslanecké sněmovně schválit sněmovní tisk 202 ve schválených změnách dle usnesení hospodářského výboru z prvního čtení. V druhém čtení eviduji v systému zatím dva návrhy, předpokládám, že navrhovatelé se k nim přihlásí.

V základním meritu věci se jedná o to, že se bavíme o sumách, které budou následovat od roku 2015 a do budoucna, to znamená, kolik Česká pošta obdrží, nebo jaké sumy bude v následujících letech dostávat na kompenzaci této služby pro občany – znovu zdůrazňuji: neziskové služby pro občany – na pokrytí sítě poštovních služeb. A druhý bod finanční je, jak velká ta kompenzace bude za ty roky 2013 a 2014, které jsou nevyřešeny a za které poště náleží prostředky. Padla tady již suma 800 mil. Kč, která je notifikovaná Evropskou unií jako možná, protože ta podpora, kterou již dostala Česká pošta, nebo má dostat Česká pošta do těch 800 mil. Kč, je notifikována Evropskou unií, jak tady správně od předkladatele zaznělo. Chci upozornit, že notifikace proběhla vcelku bez problémů právě z toho titulu, že Český

telekomunikační úřad jako garant stanovil výši té podpory na 1 mld. 400 mil. Kč, čili řádově vyšší, než byla žádost o notifikaci. Čili tam ten problém nebyl. Tady si myslím, že za úvahu stojí zvážit také tu výši, kterou by ta Česká pošta měla dostat. Zbytek samozřejmě v rámci klasické rozpravy.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji hospodářského výboru Leo Luzarovi. Nyní požádám zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu o projednání v tomto výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj č. 92 ze dne 21. února 2019, jak se podává z vám doručeného sněmovního tisku 202/3.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 19. schůzi po předkladatelské zprávě Ing. Jiřího Havlíčka, MBA, náměstkyně ministryně průmyslu a obchodu, po zpravodajské zprávě poslance Dominika Feriho a po rozpravě přijal usnesení, kterým: 1. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 202/0 projednat a schválit v předloženém znění; 2. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu; 3. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Tolik procesně vyrovnáno a meritorně návrh již představil jak navrhovatel, tak i pregnantně pan zpravodaj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Mohu otevřít obecnou rozpravu, do které mám dvě přihlášky s přednostním právem. První přihláška je prvního místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. (Ministr z lavice oznamuje, že chce vystoupit až v podrobné rozpravě.) Až do podrobné, dobře. V tom případě v obecné rozpravě pan místopředseda Tomio Okamura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, základním obsahem navrhované právní úpravy je změna financování čistých nákladů České pošty, tedy jde o financování takzvaných ztrátových služeb, které musí provozovat na základě zákona. A co jsou tyto ztrátové služby? Na to se podívejme. (V sále je neklid.)

Česká pošta musí jako držitel poštovní licence zajistit na celém území České republiky všeobecnou dostupnost základních služeb. Jedná se například o dodání poštovních zásilek do dvou kilogramů, dodání poštovních balíků do deseti kilogramů, ale i zachování určitého počtu bytů i ztrátových poboček. Jsem v oboru naprostý laik, ale přesto jsem si nemohl nevšimnout, že v republice fungují desítky přepravních

služeb, které bez problému dopravují zásilky kdykoliv kamkoliv a jsou ziskové. Takže abychom mluvili na rovinu, pošta dostává dotace na služby, na kterých jiné firmy silně vydělávají. Aniž by si toho náš ministr vnitra a šéfové pošt všimli, žijeme v časech, kdy giganticky narostly objemy přepravovaných zásilek díky e-shopům. Pro zásilkové firmy je dnešní doba zlatý důl a ráj.

Česká pošta měla loni údajně nejnižší zisk v historii, ale to je asi omyl. Po odečtení veřejných podpor bude podle mého soudu v kruté ztrátě, což je pozoruhodné. Dokáže prodělavat navzdory tomu, že nabízí za otrockou práci žebrácké mzdy a že má oproti konkurenci obrovskou výhodu – nejhustší síť poboček. No, žebráckou mzdu tam mají řadoví zaměstnanci. Naopak nejvyšší vedení se proslavilo milionovými odměnami a zlatými padáky. Tuhle výhodu husté sítě poboček uměla Česká pošta s genialitou sobě vlastní proměnit v nevýhodu a po léta se pošta snaží své pobočky rušit, zatímco například zásilkovna.cz je s pomocí drobných partnerů otevírá s nadsázkou ne v každém městě, ale v každé ulici. Samozřejmě je pošta jedním z mála míst, kde si občan užije pořádnou frontu jako za socialismu. Na rozdíl od socialismu ovšem Česká pošta v praxi téměř přestala například předávat lidem doma balíky, ale nahání je, aby si vyzvedli zásilky na poště, a tím tam zvyšovali fronty. To, že se pošta neumí s příjemcem dohodnout po telefonu na převzetí doma jako jediná z přepravních služeb, je jen malá ilustrace katastrofální neschopnosti.

Česká pošta se stala trafikou a dojnou krávou pro nejrůznější parazity. Z těch nejznámějších kauz připomeňme například jistého Patočku, šéfredaktora Deníku Referendum. O tom, že dostává od premiéra Sobotky peníze z České pošty, jsme se dozvěděli poté, co se veřejně ozvala novinářka, které Patočka zakázal o ostudných poměrech na České poště psát. Současně jsme se pak dozvěděli, jak sociálně demokratičtí ministři skrze státní firmy financovali politické neziskovky Patočky a dalších. A bylo by dobré si opakovat, že tito morálně povýšení lepšolidé z politických neziskovek jsou prachsprostí parazité, kteří okrádají slušné občany a stát.

Česká pošta má potenciál peníze státu vydělávat a živit slušný počet lidí. Ještě koncem 90. let vydělávala pošta kolem miliardy korun. Myslím, že vláda a odpovědný ministr vnitra Jan Hamáček by měli za poštu konečně vzít osobní odpovědnost a pustit se do zásadní reformy její práce, organizace a služeb. Česká pošta může být zlatý důl, ale vládám v posledních deseti letech se ho podařilo zlikvidovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Další přihlášku do obecné rozpravy nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu obecnou rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Můžeme tedy pokračovat otevřením rozpravy podrobné.

Do podrobné rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda vlády a ministr vnitra a poté pan kolega Luzar jako zpravodaj také s přednostním právem, ale nikoliv elektronicky. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, chtěl bych se v podrobné rozpravě pouze přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému evidován pod č. 2330. Ten se týká navýšení limitu pro takzvanou univerzální službu, a to z 500 mil. na 1,5 mld. korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra a místopředsedovi vlády. Nyní pan zpravodaj v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, chtěl bych se také přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 2659, který je v systému. Je to návrh na posílení financí za roky 2013 a 2014 pro Českou poštu v rámci správného vyúčtování veřejné podpory, kterou měla Česká pošta v těchto letech obdržet a neobdržela.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu mohu tedy také ukončit. V podrobné rozpravě nepadl žádný návrh, který bychom mohli hlasovat. Ptám se na závěrečná slova. Nikdo o závěrečná slova zájem nemá, v tom případě mohu skončit druhé čtení tohoto návrhu a bod č. 5. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji.

Pan ministr zůstává u stolku zpravodajů, protože dalším bodem je

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 299/ - druhé čtení**

Děkuji paní kolegyni Heleně Válkové, která je zpravodajkou, že zaujala místo u stolku zpravodajů. V tuto chvíli už tedy mohu dát slovo panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Velmi ve stručnosti připomenu, co je obsahem tohoto návrhu. Jedná se o implementaci požadavků směrnice Evropské unie o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, kde implementační lhůta je 11. června tohoto roku. Navrhují se novelizovat tři zákony. To gros spočívá v zákoně o odpovědnosti mládeže za protiprávní trestné činy, to znamená v zákoně o soudnictví

ve věcech mládeže. Další změny se potom ale spíš okrajově dotýkají trestního řádu a zákona o výkonu vazby.

Ze změn, které jsou navrhovány, mohu zmínit zejména rozšíření informací, které jsou v rámci jednotlivých fází trestního řízení poskytovány mladistvému, který vystupuje v předepsaném procesním postavení; zakotvení pravidla, podle kterého osoba, u které není jisté, jestli dosáhla 18 let věku, se považuje za mladistvého do doby, než je prokázán opak; zavedení oprávnění mladistvého, aby si sám navrhl svého opatrovníka; rozšíření poskytování nutné obhajoby, která se poskytuje mladistvému i na období po dosažení věku 18 let, a to teoreticky až do 21 let, pokud je to potřebné s ohledem na okolnosti, zejména vypěstlost a zranitelnost osoby, o kterou se jedná; zakotvení preference pořizování audiovizuálního záznamu během výsledku mladistvého a prodloužení odděleného umístění mladistvého ve vazbě dospělých i na případy, kdy překročí v době, kdy je ve vazbě, věk 18 let.

Vládní návrh zajišťuje plnou implementaci evropské směrnice a já moc prosím o jeho podporu a propuštění do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti Janu Kněžínkovi. Konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro bezpečnost. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 299/1 a 299/2.

Po vystoupení paní zpravodajky ústavněprávního výboru paní poslankyně Heleny Válkové se ještě připraví pan poslanec Zdeněk Ondráček, který je zpravodajem právě výboru pro bezpečnost. Paní zpravodajko, prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, jak tady bylo řečeno, naše dobrá právní úprava zákona o soudnictví mládeže touto novelou, pokud ji schválíme, bude ještě zlepšena ve směrech, které tady velmi přesně a konkrétně popsal pan ministr, takže už se k tomu vracet nebudu. Snad jedině k těm kontroverzním otázkám, které jsme řešili na ústavněprávním výboru.

My jsme se jako garanční výbor samozřejmě touto novelou zabývali a tam taková největší sporná otázka byla problematika související s určením věku dítěte, u kterého není jisté, zda dosáhlo věku 15 let, kdy navrhovaná novela považovala takové dítě mladší 15 let za dítě mladší 15 let i v případech, kdy to nebylo zřejmé, jistě a muselo se zjišťovat v průběhu dalšího zkoumání nebo posuzování, jak to vlastně s tím věkem skutečně je, protože chybí třeba doklady, a ta novela předpokládala, že se v takovém případě bude dítě považovat automaticky za mladší 15 let. Jak víte, v České republice je hranice trestní odpovědnosti právě stanovena na těch 15 letech, takže tam jde o to, jestli spadne do kategorie sice mladistvých, také privilegované kategorie pachatelů, nebo podezřelých z trestné činnosti, nicméně již trestně odpovědných, anebo do kategorie trestně neodpovědných dětí mladších 15 let.

Výsledek diskuse je už obsahem usnesení ústavněprávního výboru z 36. schůze, která proběhla 20. února 2019, kdy jsme se nakonec shodli na tom, že pokud jde

o otázku dětí, u kterých není zřejmé, zda je jim 15 roků, nebo 14 roků, nebo 16 roků, po diskusi, která tam odezněla a o které možná bude hovořit i pan poslanec Ondráček, se většina rozhodla navrhnout tento bod vypustit. Čili z té novely by byl vypuštěn bod, v rámci kterého se navrhuje, aby v takovém případě bylo automaticky považováno dítě za mladší 15 let. Tak to je první závěr ústavněprávního výboru, že se nebude považovat automaticky za mladší 15 let a že se bude zjišťovat vždycky v každém konkrétním případě, kolik mu je roků, ale nebude tam ta premisa toho, že se považuje za mladší 15 let, když nebude matriční věk jistý. Takže to je první závěr.

Druhý závěr, ke kterému jsme dospěli v rámci ústavněprávního výboru, je celkem legislativně technický, že s ohledem na to, jak původně zněla účinnost, která by určitě vzhledem k prodloužení legislativního procesu nebyla naplnitelná, tak navrhuje změnit účinnost relativně neurčitě, čili že zákon by nabyl účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, čili standardní relativně neurčitá účinnost, která si myslím, že je tady velmi namístě.

Kromě toho tady byl ještě jeden, jenom jediný pozměňovací návrh, který vložila do systému skupina poslanců Maříková, Okamura, Fiala, Hrnčíř, Koten, Kohoutek, Jelínek, Levová, Jarošová a další, která jenom, když se o tom potom bude diskutovat, zpřesňuje navržené znění, o kterém také právě hovořil pan ministr spravedlnosti, kdy v případech, kdy je to třeba, se pořizuje o výsledku mladistvého audiovizuální záznam, a ona zpřesňuje tu formulaci velmi vhodným způsobem, když v tom navrhovaném znění pozměňovacího návrhu se výslovně uvádí, že je-li to vzhledem k okolnostem případu a osobě mladistvého vhodné. To tam nebylo. Čili vkládá se tam okolnosti a případ a osoba mladistvého, a je-li to technicky možné, tak se pořizuje obrazový a zvukový záznam o výsledku mladistvého. Čili opět je to zlepšení předkládané novely.

Jinak ta diskuse není taková, abychom ji tady museli podrobně popisovat, která na ústavněprávním výboru proběhla, a navrhuje samozřejmě s přihlédnutím k těm změnám, které jsou vtělené v usnesení číslo 112 z 20. února 2019 z naší 36. schůze, návrh novely schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce, a než udělím slovo zpravodaji výboru pro bezpečnost Zdeňku Ondráčkovi, dovoluji mi, abych ještě jednou zopakoval sdělení předsedy Poslanecké sněmovny, to jest, že v kuloárech jednacího sálu jsou připraveny podpisové archy k neštěstí, které se stalo v Paříži, kdy gotický klenot a významný vrcholný symbol Paříže, katedrálu Notre Dame, zachvátil ničivý požár. Připomínám to pro to, že podpisové archy jsou připraveny k podpisu jenom do 13 hodin, tak abychom mohli v nejbližším možném termínu po té 13. hodině průvodní dopis nás poslanců předsedovi Národního shromáždění Francie Richardu Ferrandovi předat. Dopis bude tedy předán prostřednictvím velvyslanectví Francouzské republiky tady v Praze. Tolik tedy ještě jednou z opakování toho sdělení.

A nyní tedy požádám zpravodaje výboru pro bezpečnost Zdeňka Ondráčka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu a informoval nás o projednání výboru pro bezpečnost. Udělím vám slovo, až tady bude trochu klid. Vážené paní kolegyně,

vážení páni kolegové, dovolím si požádat vás o přenesení debat do předsálí. Nechejmenovat. Děkuju. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji vám, abych vás seznámil s usnesením č. 85 výboru pro bezpečnost z 20. schůze, která se uskutečnila 21. března 2019, kdy se výbor pro bezpečnost ke sněmovnímu tisku č. 299 po úvodním vystoupení pana ministra spravedlnosti doktora Kněžínska, po zpravodajské zprávě přednesené místopředsedou výboru doktorem Ondráčkem a obecné rozpravě dopracoval k usnesení, kdy zaprvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s návrhem vyjádřila souhlas, zadruhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení přednesl Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, a zatřetí zmocňuje mne jako zpravodaje výboru, abych s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což jsem právě učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevřu obecnou rozpravu... (Hlasy zprava.) Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a v té jako první vystoupí pan poslanec Marek Benda. S faktickou poznámkou na vystoupení zpravodaje může ale kolegyně vystoupit až po prvním vystoupení z rozpravě, jinak to nemohu udělat podle jednacího řádu. Pan kolega Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená paní zpravodajko, dámy a pánové, jenom poměrně ve stručnosti se pokusím říct, že ano, chápu, že Ministerstvo spravedlnosti nemůže udělat nic jiného než předložit nám opět další provedení evropské normy. Současně bych ale řekl, že si myslím, že to je zase jedna z těch evropských norem, které jsou nesmyslné, kde se samozřejmě mělo pracovat mnohem dříve na tom, abychom něčím takovým nebyli zavázáni a zavazováni. Ale když se na to znění podíváte, tak mi přijde, že se opravdu miji se zdravým rozumem.

Částečně jsme to kritizovali již v prvním čtení. Ale představy, koho mám o čem všem vždy znovu a znovu poučovat, komu mám říkat, která jsou jeho práva, která se nakonec stejně v české byrokratické společnosti řeší jediným způsobem, to jest tím, že se každému dávají k podpisu na začátku výsledku, čehokoliv, čtyři až pět papírů, které samozřejmě nikdo z nás nečte a kterými se vzdává celé řady práv a ujišťuje veřejnou moc, že je srozuměn s tím, že má právo si zvolit advokáta, má právo si zvolit tlumočníka, má právo, má právo, má právo. Nic z toho se stejně pořádně nedozví, jsou to jenom zbytečné papíry. A to je to, co k nám bohužel prostřednictvím tohoto zákona směřuje z těch evropských směrnic.

Tu druhou část, o které již částečně mluvila paní zpravodajka, pokládám snad za ještě mnohem pochybnější a spornější a jsem rád, že jsme se alespoň na půdě ústavněprávního výboru dohodli, že budeme implementovat opravdu jenom to, co musíme implementovat, a nebudeme si k tomu dodávat žádné vlastní myšlenky. Představa toho, že v naší společnosti jsou osoby, u kterých neumím poznat, jak jsou

staré, si myslím, že je naprosto naivní. Všechny tyhle myšlenky vznikly bohužel v Evropské unii až v situaci, kdy se tady objevily desítky až stovky tisíc osob z jiného území, které velmi často tvrdily, že jejich věk vůbec neodpovídá věku, na který biologicky vypadaly a který bylo obtížné určit, protože žádné doklady u sebe neměly. Proto začínáme do evropských zákonů přijímat různá prapodivná ustanovení, jako že má se za to, že mladistvým je i ten, kdo v době spáchání provinění dovršil patnáctý rok věku, ale u něhož není možné bez důvodné pochybnosti určit, že v době spáchání provinění překročil osmnáctý rok věku. Mně to připadá opravdu jako ustanovení, které jsme nikdy do ničeho nepotřebovali, upřímně řečeno, nemáme ho v žádných jiných předpisech než v trestním právu. Chápu, že ho přijmout musíme, ale moc nechápu, co dělají vyjednávací představitelé České republiky, když v Bruselu a v dalších jednájí a pokoušejí se tam domluvit nějaké konečné znění směrnice, když se tam dostávají takovéto věty, které jsou naprosto v rozporu se zdravým rozumem a s tím, na co jsme v České republice zvyklí.

Ministerstvo spravedlnosti, respektive vláda původně do toho návrhu vložila i pasáž, která by obdobné právo měla požadovat i pro osoby kolem patnácti let, že se bude složitě zkoumat a bez důvodné pochybnosti se bude vykládat, že jsou mladší patnácti let. My jsme nakonec rozhodli na ústavněprávním výboru, že toto ustanovení vypustíme, že nám stávající znění bohatě stačí. Policie s tím má své zkušenosti, státní zástupci s tím mají své zkušenosti, samozřejmě že když ta věc není jistá, tak to nějakým způsobem zkoumají anebo se k osobě chovají, jako že je mladší patnácti let. Ale protože to má poměrně podstatné i procesní otázky, jestli je někomu už patnáct, nebo není někomu patnáct, jak se k němu chováme v trestním řízení, respektive vůbec jestli něco jako trestní řízení může běžet, nebo běží jiná řízení podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže, proto jsme se rozhodli, že tato část nebude do zákona, do této novely zákona začleněna, abychom si aspoň v českých předpisech, když už implementujeme podle mého názoru bohužel lehce nesmyslná ustanovení, nedělali další a větší a hlubší nepořádek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Ondráček, ale ještě předtím byla s faktickou poznámkou přihlášena paní poslankyně Levová.

Poslankyně Jana Levová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Chtěla bych se vrátit k počtu formulářů, které se podepisují na policii, a chtěla bych se tímto vrátit k panu poslanci Ondráčkovi. Dost často jsem tlumočila na policii. A my jsme trochu opomněli, že se zvyšuje podíl trestných činů, kde figurují cizinci a tlumočníci musí předkládat na policii. Zároveň mají i povinnost překládat všechny tyto formuláře, pan kolega Ondráček uvedl jejich počet, že se nám neustále zvyšuje, a že pokud by tedy tlumočník opravdu měl přeložit všechny formuláře, ta poučení, která tam jsou, tak by tam také brzy mohli sedět devět hodin jenom na to, aby přeložili ta poučení, což je tedy pro mě faktický problém. Nejsem pro, aby se to zrovna u mladistvých nepodepisovalo, tam je to důležité, ale domlouvala jsem se s paní zpravodajkou prof.

Válkovou, že by se to otevřelo, počet těch formulářů a zredukování formulářů, v rámci trestního řádu, novelizace trestního řádu. Takže vás na to chci jenom upozornit – tedy pana kolegu Ondráčka – že tohle je další bod, který si myslím, že bychom měli řešit, a to jsou právě překlady těchto formulářů a těchto poučení. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ondráček v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, přestože nesu celý sněmovní tisk, nebojte, nebudu moc dlouhý. V podstatě jsem byl zmíněn v rámci rozpravy jak paní zpravodajkou, tak i svými ctěnými kolegy, kteří hovořili o tom projednávání na ústavněprávním výboru, popřípadě paní kolegyně Levová.

Chtěl bych znova připomenout, jak vypadá zaplevelení trestního řádu. Každý, kdo jde podat vysvětlení dnes na policii, je s ním sepisován úřední záznam podání vysvětlení podle takzvaného paragrafu 158/6 trestního řádu. Na tomto formuláři najdete jeden a půl stránky poučení. Potom tato osoba je poučena jako poškozený, případně oběť trestného činu – tři stránky poučení. Potom je poučen o získávání informací pro oběť trestného činu – další tři stránky poučení. Potvrzení o převzetí poučení, protože samozřejmě policie se musí bránit, když by ta osoba řekla, že poučena nebyla, takže se vypisuje další formulář na formulář, převzetí o převzetí poučení – půl stránky. A poučení o poskytnutí informací v trestním řízení – jeden list. Dohromady devět listů textu velikosti 8 Arial nebo jiného typu písma. To, co zmínila paní kolegyně Levová, kdy potom tlumočník v případě cizince toto musí překládat, tak mu to velmi přeji. Má určitě vyděláno na několik hodin. Standardní poučení v cizích jazycích, jako je angličtina, němčina a tak dále, je v rámci ETZ, elektronického trestního řízení, už ve formulářích, ale existuje tam.

Materiál jako takový pan kolega Benda zmínil – a já jsem to zmínil několikrát i v prvním čtení, i na jednání ústavněprávního výboru – je z mého pohledu nadbytečný, je to další hrbení se před nesmyslnou administrativou a implementací evropského práva, kterým zaplevelujeme náš český právní systém tím, jak zde bylo zmíněno, kdo se rozumí dítětem, kdo se rozumí osobou mladší patnácti let... mladistvým. A my jsme v podstatě na ústavněprávním výboru vyškrtli jednu možnost, to znamená dítě, to znamená osoba mladší patnácti let, ale nechali jsme tam to samé pro osobu mladistvého, to znamená dítě v kategorii patnáct až osmnáct let. To znamená, zase, pokud se někdo bude prohlašovat za mladistvého, to znamená v kategorii patnáct až osmnáct, my jsme povinni s ním takto zacházet, a další věci. Takže já za sebe, předpokládám, že i za klub KSČM, říkám, že pro toto hlasovat nebudeme, a to z důvodu toho, že odmítáme další byrokratizaci trestního řízení. A chtěl bych připomenout zejména poslancům hnutí ANO a České straně sociálně demokratické, že si do svého programového prohlášení vlády dali: snížíme administrativu policie a orgánů činných v trestním řízení. Přidáváte další formuláře.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Nezazněl návrh na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání, tedy ještě se ptám, zda je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není.

Otevírám podrobnou rozpravu. Do ní je přihlášena paní poslankyně Maříková. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacího návrhu, o kterém mluvila tady paní poslankyně Váľková. V systému je načten jako sněmovní dokument 2625. Navrhuje se v něm upřesnit, kdy může být o výsledku mladistvého pořizován obrazový a zvukový záznam. Předkládané znění, že se tak může stát, je-li to vzhledem k okolnostem vhodné, je neurčité a v praktické rovině tento neurčitý právní pojem může způsobit značné problémy. O jaké okolnosti se jedná? Například o okolnosti na straně orgánů činných v trestním řízení, o okolnosti v technické rovině, o okolnosti v personálním obsazení orgánů činných v trestním řízení apod. Musí se jednat o všechny okolnosti daného konkrétního případu. Vedle okolností konkrétního případu by měla být dále zohledněna i osobnost samotného mladistvého obviněného, neboť tyto kategorie nejsou jedno a totéž, a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů, je rozlišuje. Například v § 33 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2016/800 ze dne 11. května 2016, o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení, v čl. 9 odst. 1 sice stanoví zřejmou prioritu pořizování audiovizuálního záznamu výsledku mladistvého, nicméně zároveň vymezuje určité situace, za kterých se toto pravidlo neuplatní, kdy tímto korektivem je právě kritérium přiměřenosti okolnostem případu, a měla by jim být i osobnost mladistvého. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A s přednostním právem je přihlášena pan předseda Radim Fiala. Prosim, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, je mi líto, pane ministře a paní profesorko prostřednictvím pana předsedajícího, že vám musím přerušit tento bod, ale já jsem všem předsedům poslaneckým klubům Sněmovny avizoval, že budeme po 12. hodině žádat přestávku na jednání poslaneckého klubu v délce do 12.30 hodin, kdy je pevně zařazen další bod. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Vyhovuji této žádosti. Vyhlašuji přestávku. Budeme pokračovat... Ano, ještě s přednostním právem pan předseda.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Já jenom prosím naše kolegyně, kolegy na jednání našeho klubu k panu předsedovi Sněmovny Vondráčkovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Ve 12.30 hodin budeme pokračovat volebními body.

(Jednání přerušeno ve 12.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 12.30, skončil čas vyměřený na přestávku poslaneckého klubu a budeme pokračovat napevno zařazenými body, což jsou změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky.

Zahajuji projednávání bodu číslo

170.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím paní místopředsedkyni volební komise, paní poslankyni Moniku Jarošovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Monika Jarošová: Přeji hezký den, vážené dámy a pánové. První volební bod je Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě do 16. dubna 2019 do 12 hodin od poslaneckých klubů návrhy na odvolání, rezignace a nominace poslanců do orgánů Poslanecké sněmovny. Ve stanovených lhůtách poslanecké kluby předložily následující návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, které jsou zpracovány v usnesení volební komise číslo 115 ze dne 16. dubna 2019.

K návrhům na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny volební komise Poslanecké sněmovny Parlamentu pověřuje předsedu volební komise pana Martina Kolovratníka, aby Poslaneckou sněmovnu seznámil s tím, že

I. konstatuje, že obdržela od poslaneckých klubů následující návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny:

Návrh na odvolání. Ze zemědělského výboru Marian Bojko nezařazení. Z kontrolního výboru Ivana Nevludová nezařazení. Z rozpočtového výboru Ivana Nevludová nezařazení. Z výboru pro evropské záležitosti Lubomír Volný nezařazení. Z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Lubomír Volný nezařazení, Václav Klaus nezařazení. Ze stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny Ivana Nevludová nezařazení. A ze stálé komise pro Ústavu České republiky Lubomír Volný nezařazení.

A rezignace. Z rozpočtového výboru Jaroslav Foldyna ČSSD. Ze zahraničního výboru Karel Krejza ODS.

A z nominací. Ze stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace Taťána Malá – ANO. Ze zemědělského výboru

Monika Jarošová – SPD. Z kontrolního výboru Lucie Šafránková – SPD. Z rozpočtového výboru je to Lubomír Španěl – SPD a Václav Votava z ČSSD. Z výboru pro evropské záležitosti Jana Levová – SPD. Z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Zdeněk Podal – SPD a Karel Krejza – ODS. Z výboru pro bezpečnost Jaroslav Foldyna – ČSSD. Ze zahraničního výboru Petr Beitl – ODS. Ze stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny Tereza Hyťhová – SPD. A ze stálé komise pro Ústavu České republiky Lucie Šafránková – SPD;

II. navrhuje výše uvedené změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny provést volbou veřejnou pomocí hlasovacího zařízení s tím, že hlasování o rezignaci a nominacích poslanců do výborů bude provedeno samostatně a hlasování o návrhu na odvolání také samostatně.

Zákon číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád Poslanecké sněmovny však nestanoví způsob hlasování. Protože volba výborů, komisí a delegací probíhala vždy veřejným hlasováním, navrhuji hlasování veřejné pomocí hlasovacího zařízení.

Doporučuji tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala odvolání poslanců, následně dalším hlasováním konstatovala rezignaci poslanců a poté aby Poslanecká sněmovna provedla volbu nových členů orgánů Poslanecké sněmovny tak, jak je navrhly poslanecké kluby. I zde navrhuji veřejnou volbu pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní místopředsedkyně. Otevírám rozpravu. S přednostním právem je do ní přihlášen pan předseda Faltýnek. Prosím máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane místopředsedo. Dovolte, abych tady vznesl pár návrhů. Já jsem v průběhu dnešního dopoledne obešel většinu předsedů poslaneckých klubů a poprosil jsem je o následující záležitost. Vzhledem k tomu, že včera vlastně skládali slib dva noví poslanci a my jsme za hnutí ANO nestihli předložit konkrétní návrhy na změny v orgánech Sněmovny, tak bych chtěl poprosit, a už jsem to konzultoval i s paní místopředsedkyní volební komise, abychom neukončovali dneska tento bod a přerušili ho až na závěr po tom, co proběhnou vlastně všechny procedury, které mají dneska proběhnout, a na závěr tento bod přerušili do příštího pátku do devíti hodin, tak abychom mohli ty změny, které my navrhujeme, které se budou týkat, nevím, jak ostatní kluby, ale našich poslanců, mohli doprojednat v ten pátek v devět hodin, kde se nepředpokládají žádná třetí čtení. To je první věc.

Druhá věc. V ten pátek příští týden uběhnou lhůty i pro další tajné volby, jako je ÚSTR, Vinařský fond, Rada ČTK a další. Takže tam by bylo možno to vlastně spojit do jednoho bloku a provést i ty tajné volby.

Takže to jsou moje dvě prosby vlastně na vás a na místopředsedkyni volební komise, aby to takto, pokud s tím bude souhlas na závěr té naší debaty, po odvolení všech těch záležitostí navrhla.

A pokud se týká toho konkrétního materiálu změny v orgánech Sněmovny, které teď budeme řešit, tak navrhuji za náš klub, abychom ty věci řešili po jménech. To znamená, aby to nebylo v těch třech blocích, ale aby to bylo vlastně po konkrétních jménech, jak odvolání, tak rezignace, tak následná volba našich kolegů do těch výborů. Samozřejmě veřejně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, rozumím. Další v rozpravě vystoupí paní poslankyně Majerová, po ní pan poslanec Klaus. Máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Hezké dobré odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já jsem se rozhodla vystoupit, abych vysvětlila svůj postoj a svůj důvod, který mě vede k tomu, že nemohu hlasovat pro odvolání Václava Klause ze školského výboru.

Co se myšlenky obsazování klíčových sněmovních postů týče, vždycky jsem byla zastáncem odbornosti a kvalifikovanosti kandidátů. V případě změny ve vedení školského výboru se na mne jako na bývalou učitelku a také poslankyni daného výboru obracela celá řada odborných organizací, ředitelů škol i učitelů s tím, že nyní je ve vedení na dané téma největší odborník a jakákoliv změna rozhodně nebude ku prospěchu školství. Já osobně zastávám totožný názor. Tady se pro mě totiž již dávno nejedná o vnitrostranický problém, interní téma ODS. A já jsem vždy hlasovala podle svého vědomí a svědomí, jak to po mě vyžaduje Ústava, a budu tak činit vždy, neboť je to moje zodpovědnost vůči občanům, kteří mě vyslali do Sněmovny, stejně jako zodpovědnost vůči odborné veřejnosti.

Nadřadit vnitropolitický boj kvalitě vzdělávání považuji za zradu voličů a nemohu se na tom dále podílet. Pokud mám volit mezi loajalitou ke klubu a loajalitou k lidem, volím lidi, protože to byli oni, kteří mi dali mandát tady být. Děkuji vám. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou vystoupí pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: (Zasunuje schůdek pro menší postavy pod řečníště.) Pardon, já jsem zandaval ten pultík.

Děkuji za slovo. Chtěl bych vám vyjádřit, paní poslankyně, která jste hovořila přede mnou, svůj hold za tenhle pevný postoj, za to, že opravdu pro vás vždycky byla odbornost na tom prvním místě. Já mám před sebou sjetinu, jak jste hlasovala o potvrzení předsedů výborů bezpečnostního, rozpočtového a řady dalších, a konečně teď vím, co pokládáte za odbornost. Děkuji vám za tuto informaci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já se také vyjádřím. Je to taková vážná atmosféra. Sledujeme třetí díl seriálu odvolávání mojí osoby ze školského výboru. Pro diváky, kteří neviděli první a druhý díl, je uklidním, že jako v každém správném seriálu to nevedí a velice rychle se i v tom třetím díle dostanete do děje.

Zpráva do českých sboroven je jasná. Občanská demokratická strana ve spolupráci s exministrem Valachovou a dalšími mě prostě odvolávají ze školského výboru. To je ta zpráva, to v těch sborovnách doufám bude dostatečně slyšet. Ta koalice není náhodná, protože byl jste to vy, pane předsedo (k předsedajícímu Petru Fialovi), který otevřel dveře inkluzi do českého školství tehdy jako ministr školství. Neudělal jste to s takovou vervou jako vaše následovkyně, spíš tak rozpačitě a neutrálně, jak je vašim zvykem, ale byl jste to vy. Čili tato inkluzivní koalice je teď ta, která tuto změnu činí.

Druhé, co chci říci. Neodvolávají mě z předsedy školského výboru, ale z člena, protože předsedu si volí výbor v tajném hlasování. A tam se Občanské demokratické straně nepodařilo postavit takového kandidáta, který by získal dostatek hlasů. Ať už byl ten důvod čtrnáct veřejných placených funkcí pana kandidáta Baxy, jak tam někdo uváděl, nebo nějaký jiný, to já nevím, ale zkrátka v tajné volbě, což je svátek demokracie, předseda zvolen nebyl, takže nyní je potřeba veřejně mě odvolat ze školského výboru.

Řeknu k tomu asi tolik. Já jsem celoživotní učitel, takže takový ten aspekt, že já odejdu ze školského výboru a půjdu do – já nevím, výboru životního prostředí, má podobnou logiku, jak kdyby pan poslanec Válek, který je lékař byl odvolán ze zdravotního výboru, paní poslankyně Válková, která je erudovaná právnička z ústavněprávního, pan Kalousek, který teď hovořil z rozpočtového jako bývalý ministr financí, a pan Bartoš, který ještě v životě neopustil město, byl jmenován třeba do zemědělského výboru. (Velké pobavení, smích, potlesk.) To je taková jakoby logika, která dle mého názoru není úplně příliš odborná, a teď má být korunována tím, že pan Krejza, který je obchodník s akciemi, bude jmenován do výboru školského.

Jako já jsem úplně v pohodě. Já klidně budu dva a půl roku teď řídit parlamentní multikáru, nebo co mi přidělíte. Já to zvládnou, budu mít víc času. Ale chtěl bych vás jenom poprosit, už nikdy nehovořte o nějakých věcných tématech a o odbornosti a o takovýchto věcech. Už nikdy! Mluvte o politických dohodách, mluvte o korytech, mluvte o handlech. Pan Stanjura tady pobíhal po klubu ANO a sliboval ústupky v EET výměnou za toto hlasování. Čili o tom klidně mluvte, ale už nikdy nemluvte o věcných řešeních. Mluvte také o moralizování. Tam je myslím silná vaše pozice.

Já jsem zaznamenal několik výroků, když jste hodnotil (k předsedajícímu Petru Fialovi), kdo jak hlasoval v tajné volbě na školském výboru. Jako logik pro to mám dvě vysvětlení. Jedno je, že jste ležel schovaný ve volební urně a sledoval, jak kdo hlasoval, abyste o tom informoval veřejnost. V tom případě by se tím měl zabývat

mandátový a imunitní výbor. (Pobavení, smích v sále.) V druhém případě jste lhal, netušíte nic, a jak jsem poslouchal paní poslankyni Majerovou, tak asi to bylo maličko jinak, než co jste sděloval tady veřejnosti před chvílí.

Je to poměrně zajímavá věc. A také vám vysvětlím jeden rozdíl. Já si vážím všech českých občanů, všech voličů, a také z tohoto důvodu respektuji naprosto všechny jejich zástupce zde ve Sněmovně. Pro vás (ukazuje na předsedajícího) je nadpoloviční většina českých voličů jakýsi pól a neustále útočíte zde na jejich všechny možné zástupce a mlátíte je tady s tím po hlavě.

Takže v této věci bych vám rád řekl (stále k předsedajícímu), že vy sám jste byl zvolen koalicí ANO, SPD, KSC, jinak to matematicky nevychází. Dokonce v té šesté volbě, kdy se to tady řešilo, jste si to tady nějak vybrečel. Takže až bude pokračovat debata, tak bych vás rád poprosil, abyste nám řekl, s kým jste upekl tuto svoji volbu, zda s panem Babišem, že vás nakonec podpořili, nebo s panem Filipem, nebo s panem Okamurou, nebo jak to tedy přesně bylo.

Takže já samozřejmě vyčkám rozhodnutí Sněmovny. Všem vám děkuji za případnou podporu a to je tak asi zatím všechno. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče za vaše vystoupení. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Benešík, poté pan poslanec Černohorský. A pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, myslím si, že na začátku tohoto volebního období byly udělány dohody. Ty dohody platí. A myslím si, že odborníků na školství v této Sněmovně, kteří minimálně dosahují kvalit pana poslance Klause, je tady spousta i z jiných klubů. KDU-ČSL prostě bude ctít dohody a tím to hasne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Černohorský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Takže děkuji za slovo. Já bych jenom chtěl reagovat na pana poslance Klause prostřednictvím pana předsedajícího. ODS při volbě pana předsedajícího, pana Fialy, nepotřebovala hlasy komunistů a SPD, protože my jsme již na začátku řekli, že tím, že je v podstatě navržen druhým nejsilnějším klubem, tak by podle nás měl mít místo místopředsedy, a proto jsme ho ve všech volbách podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. (Odpověď z pléna.) Tak v tom případě paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou, poté s přednostním právem v rozpravě pan předseda Stanjura. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěla ohradit prostřednictvím předsedajícího vůči trapných a ubohým osobním výpadům pana poslance Klause na mou osobu. Co se týká jeho výměny nebo nevýměny v čele školského výboru, je mi to upřímně jedno.

Celou dobu se velmi korektně vyjadřuji tak, že se jako poslankyně – mimochodem slyšeli jsme tady, že pan Klaus vaším prostřednictvím velice respektuje (důrazně), respektuje úplně všechny tady v tom sále, všechny nás respektuje, bohužel to nejde vidět v rámci jeho chování a jeho vystupování. A já jenom jako poslankyně respektuji, že tato Poslanecká sněmovna má nějaké zvyklosti, má nějakou tradici, má nějaké dohody. To je všechno. V životě jsem se nedopustila žádného osobního výpadu vůči panu Klausovi mladšímu. A musím říct, že už mě přestávají bavit jeho osobní výpady. A tato debata není o společném vzdělávání, je o něčem víc. Je o tom, jak se tady vzájemně ve Sněmovně k sobě chováme, a je o tom, že si tady poslanec Parlamentu ČR bral do úst, v rámci rozpravy na půdě Sněmovny do úst židovské transporty. Nešťítel se toho! O tom je tato debata! (Rozčileně. Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Nyní následují faktické poznámky poslanců Raise, Jurečky a Klause. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych chtěl zdůraznit tu skutečnost, že ANO samozřejmě respektuje to, že ODS patří předsednictví, ale zastavil bych se tady nad tím, co říkal pan kolega z Pirátů, že je tady odborníků dost. Oni jsou tady odborníci a odborníci. Já ve školství plus minus 40 let funguji a je v tom obrovský rozdíl. A musím říct, že se pod předsednictvím kolegy Klause v podstatě dobře pracovalo. I když tam byly konflikty, tak tam byl jasný cíl. Byl bych velmi rád, aby tam byl skutečně někdo, kdo je renomovaný. To se prostě nezíská jenom tím, že ho tam někdo dosadí. To se získá prací. A to si nejsem jistý, jestli to teď zrovna nelikvidujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji poslanci Raisovi. Poslanec Jurečka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Pokusím se být stručný. Že má někdo odbornost a znalosti, neznamená, že má lidskost a dobrý vnitřní charakter. A to si myslím, že tady teď trochu je vidět i na té diskusi, kterou odstartoval příměr s těmi transporty Židů. Myslím si, že člověk, který se profiluje právě v oblasti školství, by měl mít i tuto lidskou stránku věci v nějaké vnitřní rovnováze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já jenom stručně. Chtěl jsem poděkovat poslankyni Valachové, že vystoupila v diskusi, upřímně. A za druhé k panu Jurečkovi. Takové ty morální rozměry. Víte... jak lidé, kteří vyznávají křesťanské hodnoty, kdo to nakonec sečte, kdo má jaké morální rozměry. Nepovažuji vás v tomto za člověka, který by to měl zhodnocovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura v rozpravě. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já ty emoce převedu do řeči zákona. Zákon o jednacím řádu říká, že místa v jednotlivých výborech, komisích či ostatních orgánech Poslanecké sněmovny se po volbách rozdělují mezi poslanecké kluby na základě výsledků voleb. Všechny kluby po volbách v roce 2017 obdržely tabulku, kterou zpracovala Kancelář Poslanecké sněmovny, kde v jednom sloupci byla velikost výboru, v tom řádku byl počet míst pro jednotlivé kluby podle toho, o jak velkých výborech rozhodne Poslanecká sněmovna. Myslím, že to měli k dispozici všichni předsedové klubů, myslím, že i všichni členové klubů.

Na základě toho jsme po zahájení činnosti na ustavující schůzi nominovali jednotlivými kluby určený počet členů školského výboru, ale bylo na zodpovědnosti a je na zodpovědnosti každého poslaneckého klubu, koho kam pošle. To znamená, o počtech členů ve výborech, komisích, delegacích neexistují politické dohody, nemohou existovat politické dohody, tady se striktně naplňuje zákon. A náš návrh, o kterém dneska máme hlasovat, se drží pouze znění zákona.

Kde existují politické dohody, a já se k nim hlásím, protože politika se bez politických dohod nedá dělat, jednak se k ní vytvářejí koalice, to je jeden typ politických dohod, je to zcela přirozené na všech úrovních politiky od komunální, krajské po celostátní, kdy se koaliční partneři domluví například na počtech členů vlády, na počtech členů krajské rady, městské rady, obecní rady. Rozdělí si resorty, rozdělí si předsedy výborů. Takovou politickou dohodu jsme udělali na základě voleb, kdy jsme si rozdělili počty předsedů výborů, komisí a delegací, a pak jsme složitě vyjednávali, i když ono to nebylo tak složité, nebylo to nijak extra dlouhé proti jiným volebním obdobím, které strany dostanou předsednictví kterých výborů, kterých delegací a kterých komisí. A opět je na zodpovědnosti jednotlivých klubů, koho navrhnou a koho výbor zvolí. Pak ty předsedy podle zákona potvrzuje Sněmovna jako celek. A k tomu existují politické dohody mimo jiné proto, aby se Sněmovna mohla rozběhnout a mohla začít projednávat jednotlivé body na všech řádných i mimořádných schůzích. Tyto politické dohody jsme učinili. My jsme si jako občanští demokraté vyjednali tři předsedy výborů, pak předsednictví jedné delegace, a teď nevím z hlavy, jestli dvou komisí, možná tří, nemám to úplně spočteno.

Teď se stalo to, že v této chvíli máme dva předsedy výborů. Chci říci, že dnešní plénium neřeší otázku předsedů výborů, to je jiná věc, řeší pouze naplnění zákona. Ale když už můj bývalý kolega, pan poslanec Václav Klaus, tady argumentuje tím, že on je proti politickým dohodám, proti těm postům a proti těm korytům – jestli to necitují přesně, tak se omlouvám, není v tom úmysl –, tak chci říct, že to místo získal díky

politickým dohodám. Protože kdybychom si vyjednali například předsednictví výboru pro zdravotnictví nebo sociální věci nebo rozpočtového, tak by pravděpodobně byl nominován z našeho klubu někdo jiný.

Ta debata není, nebyla a nebude z naší strany ohledně odbornosti Václava Klause. O tom ta debata prostě není. A pokud já jsem říkal, že se naše politické cesty rozešly, považují to za přirozené, to se prostě stává. Pan poslanec Klaus chystá jiný politický projekt. To je normální, budeme, nebo už jsme političtí soupeři. Na tom není nic špatného a nic, co bych kritizoval. Každý – žijeme ve svobodné společnosti – se může rozhodnout, jak uzná za vhodné, založit si svůj subjekt, přidat se k jinému subjektu nebo zůstat věrný své politické straně. To je naprosto normální a logické a nemá důvod, aby se kvůli tomu někdo rozčiloval. My se tedy kvůli tomu určitě nerozčilujeme, protože se to prostě stává.

A vznikaly strany, které vznikly odstěpením z ODS. Unie svobody, kdo si dneska vzpomene? Významná část tehdejších poslanců ODS se rozhodla, svobodně odešla. Proč ne? To se prostě stává. Ale na jedné straně se zaštiťujeme odborností, a řekneme si, ruku na srdce, tak změníme jednací řád, dělejme výběrové řízení, do kterého se přihlásí všech 200 poslanců, nějakou výběrovou komisi, nevím, kdo by v ní seděl, to by nám poradili kolegové z pirátské strany určitě, kdo by to rozhodoval. Kdo bude mít zájem se přihlásit bez politických dohod, komise to posoudí, doporučí Sněmovně a řekne: Rozpočtový výbor povede pan předseda Faltýnek, protože to zemědělství výborně počítá. Je ho škoda do zemědělského výboru, například. Omlouvám se panu předsedovi, on má tu smůlu, že sedí přímo naproti řečníšti a je to taková výrazná osobnost, že jsem ho nechtěl ve svém vystoupení opomenout. (Pobavení v sále.)

Ale to je změna jednacího řádu, a pak by bylo, že na post předsedy se může přihlásit každý poslanec či poslankyně, Sněmovna zřídí výběrovou komisi a výsledek výběrové komise potvrzuje Sněmovna například tajnou volbou, abychom měli svátek demokracie i v Poslanecké sněmovně. Proč ne? Ale tak to prostě není. My jsme požádali bez emocí zcela jednoduše o to, aby byl naplněn zákon, abychom tam měli tři členy. Sněmovna nám buď vyhoví, nebo nevyhoví. Nic jiného za tím není.

Já toto svoje vystoupení k tomuto bodu nevyužiji k tomu, abych kritizoval politické postoje jiných poslanců. A jinak mi to připadá normální, že se tady přeme. To je přece základ demokracie, zastupujeme své voliče, ti se rozhodují každý podle svého, rozhodují se každý jinak a jejich vůle je zobrazena ve velikosti našich klubů. Tentokrát je to z voleb 2017.

Ale když už tak s despektem mluvíme o těch funkcích v Poslanecké sněmovně, že to je výsledek nějakých špinavých politických dohod nebo koryt, tak pak se divím, že ten, kdo o tom takhle mluví, se toho koryta drží zuby nehty.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky. Pan předseda Kalousek, místopředseda Pikal, předseda Filip. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já z procedurálního hlediska absolutně souhlasím s panem předsedou Stanjурou a celý klub TOP 09 bude hlasovat

podle jeho požadavku. Na druhou stranu trochu mě mrzí ten naprosto suverénní tón v jeho hlase. Devět parlamentních frakcí a celá Poslanecká sněmovna tady teď neřeší nic jiného než vnitřní problém ODS. On se sám pan poslanec Klaus do toho školského výboru nedal. On sám – a pan předseda Stanjura to řekl – on sám se tím předsedou školského výboru nezmohl. On kdyby pan předseda Stanjura řekl: nezlobte se, kolegové, my jsme naprosto nevhodného člověka nominovali do školského výboru a taky jsme ho naprosto nevhodně prosadili za předsedu školského výboru a my se teda omlouváme a prosíme vás, abyste nám pomohli tu naši chybu napravit, tak ono by se nám hlasovalo mnohem lépe. Takže to je spíš o té formě, nikoliv o tom obsahu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal, po něm pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si jenom dovoluji drobně reagovat na kolegu Stanjuru vaším prostřednictvím, jak tady deklaroval nějaké ty možnosti výběrových řízení a podobně. Já myslím, že není třeba natolik opouštět ten právní řád, který v tuto chvíli existuje. Pokud je zde snad nějaká většina, které by odbornost, kterou představují někteří ti odvolávaní, v jejich výborech chyběla, je možnost navýšit počet členů výboru, toho dotyčného si adoptovat a navrhnout ho tam sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Filip, zatím poslední faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já bych se taky nepouštěl do žádných experimentů, protože tady není žádná síla 120 hlasů, která by změnila Ústavu České republiky v čl. 5, že jde o svobodnou soutěž politických stran. Je s podivem, že na své excesy z minulosti možná doplácí v tuto chvíli, nebo doplatila, ODS při jednání výboru pro školství. Protože Komunistická strana Čech a Moravy v minulosti zažila několikrát ústrky a řekl bych neústavní chování v Poslanecké sněmovně. Až teprve v roce 2002 po volbách jsme prosadili tento princip, na který se pan kolega Stanjura odvolává. Protože do té doby neplatil. Do té doby platily výbory, vítěz bere vše. To je realita. A já jsem pamětník těch věcí.

Já budu ctít princip poměrného zastoupení, budu ctít princip toho, aby obsazovaly politické strany ty výbory tak, jak politické strany rozhodnou, a nebudu připomínat ani volební období a triky s paní Zelenkovou a další. Myslím si, že jestli tady ODS řekne a bude trvat na tom, že už bude ty principy uplatňovat, tak já budu ten, který ty principy uplatňoval vždycky a bude je uplatňovat i do budoucna. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych jenom vašim prostřednictvím chtěl ocenit velice střízlivé vystoupení pana Stanjury s jedinou výjimkou, a to je ten závěr, a sice zuby nehty se držení výboru.

Pane Stanjuro, jak jste správně řekl, my jsme političtí soupeři a já si samozřejmě nemůžu nechat ujít tuto debatu, takže já jsem na tu multikáru připravený, jezdit s ní odborně tady ty dva roky, takže úplně v pohodě, jo? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že se jednání protahuje přes obědovou přestávku a já jsem neprozřetelně svolal výbor, protože nám hoří termíny, výbor pro evropské záležitosti – mimo jiné, samozřejmě já jsem ten eurohujer, který tomu vůbec nerozumí, ale šéfuje tady tomu ve Sněmovně podle některých – tak bych chtěl poprosit všechny členy, aby to měli na zřeteli a že se stoprocentně sejdeme, protože nás tlačí termíny. Je to logické, není to chyba ani vlády, která dodává materiály, ale my prostě fungujeme v trošičku jiném režimu. Ten výbor se prostě sejde poté, co skončíme tady tu naprosto nesmyslnou diskusi, a projednáme materiály, které máme projednat. Protože když je neprojednáme, tak Česká republika prošívine termíny a potom tady budou stát nejrůznější poslanci, kteří to budou kritizovat, že jsme se neohradili, že jsme se neozvali. Takže já doufám, že k tomu nedojde a že členové výboru pro evropské záležitosti budou natolik tolerantní, že přijdou na jednání i poté, co skončíme, i když to bude po půl druhé. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Hájek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, je vás tady ještě dvě třetiny nových, v uvozovkách, resp. těch, kteří tu jsou první volební období, a já si myslím, že je potřeba se někdy vrátit do minulosti. A v minulém volebním období, už to tady pan místopředseda Filip zmínil, se tady řešilo odvolávání paní poslankyně Zelenkové. My jsme postupovali tenkrát jako ANO korektně, snažili jsme se domluvit napříč politickým spektrem se všemi subjekty, aby respektovaly jednací řád, aby respektovaly to, že paní poslankyně opustila řady ANO a přešla do TOP 09. Jaká byla reakce? Reakce byla taková, že prostě nás dvakrát všichni – nebo všichni... Řada nebo většina nás, hnutí ANO, nepodpořila a potřeťi jsme se už nechtěli nějakým způsobem dehonestovat nebo ztrapnit nebo ponižovat, můžeme si adjektivum najít, jaké chceme.

A dneska tady zástupci demokratických stran, já to ještě řeknu jinak, demokratického bloku – protože tady není snaha odvolat pana Klause, že je zástupce ODS. Pozor! On byl zvolený demokratickým blokem, takže já jsem předpokládal, že znovu si teď založíte demokratický blok a v rámci demokratického bloku budete žádat odvolání pana Klause. Takže to není věc ODS. Z mého pohledu, nejsem

právník, ale myslím si, že ne zcela postupujeme s těmi dohodami, které tady na začátku Sněmovny byly dohodnuty. To znamená ano, nominanti demokratického bloku. Takže z toho pohledu se mi to opravdu jeví jako farizejství, že to není korektní.

Já tady mám stenoaznam z toho jednání paní Zelenkové, kde vystupoval pan Stanjura, kde tady tenkrát vystupoval pan Laudát, byl tam pan Kalousek, Kučera atd., Vojtěch Filip. A skončilo to tím, že obhajovali to, že nepodpoří odvolání paní Zelenkové tenkrát. Takže opravdu z mého pohledu je to nekorektní. Kdyby sem přišel pan Stanjura a řekl: já se omlouvám, já se vám tady všem omlouvám, přátelé z hnutí ANO, já jsem pochybil, já si sypu popel na hlavu, já odvolávám, co jsem řekl, a s pokorou vás prosím, vraťme se k těm zásadám, které bychom tady měli mít, a říkala paní kolegyně, že bychom měli dodržovat ty tradice a zvyklosti, tak pojdme je dodržovat. Ale vždycky, jestli udělám já chybu, tak se omluvím, jestli tu chybu udělá někdo jiný, pokorně ho prosím, požádej nás tady a my to zvážíme. Demokraticky.

Samozřejmě všichni jsme tady někdy tlačeni k tomu, abychom rozhodovali nebo hlasovali podle svého vědomí a svědomí. Tady si vzpomeňte na situaci – ne že bych tady chtěl obhajovat pana poslance Ondráčka. On taky byl tenkrát nominován komunistickou stranou podle toho poměrného rozdělení a měl v uvozovkách příslibené to, nebo všichni věděli, že bude předsedou té komise, protože bylo sedm nominantů a 172 hlasy Poslanecké sněmovny včetně pana Stanjury, Němcové atd. byl nominován. Potom se začala řešit otázka vědomí a svědomí a došlo k tomu, že pan kandidát nakonec svoji kandidaturu stáhl.

To znamená, já jsem dneska v té pozici, kdy jsem také rozpolcen, zdali mám hlasovat podle svého vědomí a svědomí, anebo ctít politické dohody. To znamená z mého pohledu, pokud se mi ODS neomluví, já budu korektní, vypnu se. To znamená, budu ctít své svědomí a na druhé straně nechám prostor demokratickému bloku, aby si silou svých hlasů prosadil to, co chtějí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, ještě jedna faktická poznámka, pana poslance Plzáka. Já jenom předpokládám, že zde existuje jakási tichá dohoda, že budeme pokračovat, dokud tento bod neprojednáme. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Omlouvám se za svou hlasovou indispozici. Jenom ke svému kolegovi Hájkovi a k nominaci pana kolegy Ondráčka. Ono to nebylo tak, že to stáhl. My jsme ho přeci měli potvrdit jako předsedu té komise a došlo k tajné volbě, zřejmě jste pro něj nehlasovali. Sice v prvním kole myslím prošel, ale pan kolega Stanjura zpochybnil, ten si nevybral lístky, ten si je vybral atd. Byla nová volba a již neprošel. To znamená, v rozporu s těmi dohodami, kterými se tady oháníte, vy jste ho tenkrát nepodpořili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Nebudu zdržovat dlouho, ale mně se jedná o to, že my tady slyšíme výtky na nekalé jednání některých politických stran, ale přece, budme korektní, i když to bylo nekalé jednání, tak my budme prostě korektní. A zvolme to tak, jak jsme se dohodli! To znamená prostě: hnutí ANO je nejlepší, skvělé, všechno dělá transparentně. ODS, KDU-ČSL, hnutí STAN atd. jsou prostě ti špatní, zkorumpovaní, dělali to špatně, udělali chyby. Ale vy jste ti nejlepší, máte na to největší vliv, tak teď neříkejte, že se budete mstít, a prostě řekněte, že to uděláte tedy a budete volit tak, jak se to prostě volit má. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní následují faktické poznámky. Přihlášení jsou pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Nacher a pak je přihlášen pan předseda Faltýnek s faktickou poznámkou – nebo do rozpravy? S faktickou poznámkou. Takže pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom upozornit kolegy, že s těmi komisemi je to trochu složitější, protože ty nebyly rozděleny podle poměrného zastoupení. Komunisté dostali místa navíc, protože podpořili vládu. To není žádné poměrné zastoupení. Jinak bychom tu komisi měli my. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Nacher s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já jsem to nechtěl prodlužovat, nechtěl jsem reagovat, ale musím na kolegu Benešíka. On si tady stěžoval, že je předseda výboru, který svolal na půl druhou, a že tady zbytečně diskutujeme. Je to tak, slyšeli jsme to všichni. A on byl jediný, který se do té diskuse přihlásil třikrát, byť se ho to vůbec vlastně netýká. (Potlesk poslanců ANO.) Děkuji, děkuji. (Smích z lavic ANO.) Takže nás tady prosím nemoralizujte, nechte to nějak proběhnout, svolajte si ten výbor, aby byl náš názor slyšet v Evropské unii, protože často není. A už se do té debaty nepřihlašujte a tím to uspíšíte. Ale vy jste přihlášený třikrát a zároveň ten neuvěřitelný kontrast – řeknete: Tady se marně diskutuje o ničem. No tak se nehlaste a nebude se diskutovat. (Smích a potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já jsem nechtěl vystupovat (smějí se poslanci ANO) a prodlužovat to, nicméně moje reakce jako předsedy klubu na tuto záležitost: My jsme se o tom na klubu bavili třikrát, přátelé, nebo kolegové, omlouvám, se. Nejsme všichni přátelé, bohužel. (Smích z lavic ANO.) Ale i přesto, že v minulém volebním období se nám nepodařilo na dva pokusy odvolat Kristýnku Zelienkovou

z rozpočtového výboru, tak my prostě tu dohodu ctíme, nebo většina z nás tu dohodu ctí. A budeme podle toho tak hlasovat, anebo se toho hlasování nezúčastníme. Děkuji.

Pojďme prosím hlasovat!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy, žádnou další nevidím, rozpravu končím a předávám slovo paní místopředsedkyni volební komise.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. A nyní prosím, pane předsedající, abyste nechal hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka, o návrhu hlasování jednotlivě po jménech.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Myslím, že bychom o tom ani nemuseli hlasovat a můžeme vyhovět panu předsedovi Faltýnkovi, pokud není nějaká námitka. Budeme hlasovat po jménech. Pokud je zájem, abychom hlasovali, vidím tady pokyvování hlavou, že to není úplně jasné, dám hlasovat.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan předseda Faltýnek, abychom ve všech případech hlasovali po jednotlivých jménech veřejně. Je zde žádost o odhlášení, této žádosti jsem vyhověl. Přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Ze sálu: To nejde!) Omlouvám se.

Znovu zahajuji hlasování, teď už to funguje. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, přihlášeno je 171 poslanců, pro 122. (Proti 13.) Návrh jsme přijali a budeme hlasovat po jednotlivých jménech.

Paní místopředsedkyně, prosím, postupujme podle tohoto schváleného návrhu.

Poslankyně Monika Jarošová: Ano, děkuji. Prosím, pane předsedající, abyste nechal nejprve hlasovat o odvolání ze zemědělského výboru: Marian Bojko, nezařazený.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 43, přihlášeno je 172 poslanců, pro 153. (Proti 4.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Z kontrolního výboru Ivana Nevlundová, nezařazená.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přihlášeno je 172 poslanců, pro 137. (Proti 3.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Z rozpočtového výboru Ivana Nevludová, nezařazená.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, přihlášeno je 172 poslanců, pro 144. (Proti 3.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Z výboru pro evropské záležitosti Lubomír Volný, nezařazený.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 46, přihlášeno je 174 poslanců, pro 154. (Proti 3.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Lubomír Volný, nezařazený.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno je 174 poslanců, pro 151. (Proti 4.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Václav Klaus, nezařazený.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno je 148 poslanců, pro 93. (Proti 14.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Ze stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny Ivana Nevludová, nezařazená.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno je 173 poslanců, pro 141. (Proti 3.) Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Ze stálé komise pro Ústavu České republiky Lubomír Volný, nezařazený.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 50. Přihlášeno 174 poslanců, pro 148. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Nyní prosím, pane předsedající, abyste nechal hlasovat o rezignacích. A to rozpočtový výbor Jaroslav Foldyna, ČSSD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 51. Přihlášeno 174 poslanců, pro 165. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: A ze zahraničního výboru Karel Krejza, ODS.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 52. Přihlášeno 174 poslanců, pro 163. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Dále budeme hlasovat o nominacích. A to ze (do) stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace Taťana Malá, ANO.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 53. Přihlášeno 174 poslanců, pro 170. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do zemědělského výboru Monika Jarošová, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 54. Přihlášeno 174 poslanců, pro 166. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do kontrolního výboru Lucie Šafránková, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 55. Přihlášeno 174 poslanců, pro 165. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do rozpočtového výboru Lubomír Španěl, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 56. Přihlášeno 174 poslanců, pro 164. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do rozpočtového výboru Václav Votava, ČSSD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 57. Přihlášeno 174 poslanců, pro 166. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do výboru pro evropské záležitosti Jana Levová, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 58. Přihlášeno 174 poslanců, pro 166. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Zdeněk Podal, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 59. Přihlášeno 174 poslanců, pro 165. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Karel Krejza, ODS.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 60. Přihlášeno 174 poslanců, pro 157. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do výboru pro bezpečnost Jaroslav Foldyna, ČSSD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 61. Přihlášeno 173 poslanců, pro 161. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do zahraničního výboru Petr Beitl, ODS.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 62. Přihlášeno 174 poslanců, pro 162. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Do stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny Tereza Hyťhová, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování číslo 63. Přihlášeno 173 poslanců, pro 162. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Poslední – do stálé komise pro Ústavu České republiky Lucie Šafránková, SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
Hlasování č. 64. Přihlášeno 173 poslanců, pro 165. Návrh byl přijat.

Poslankyně Monika Jarošová: Konstatuji, že Poslanecká sněmovna provedla změny v orgánech Poslanecké sněmovny tak, jak je navrhly poslanecké kluby.

Nyní prosím, pane předsedající, o hlasování o návrhu pana předsedy Faltýnka na přerušení tohoto bodu do pátku 26. dubna 2019 do 9 hodin.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Budeme hlasovat o tomto návrhu tak, jak ho přednesl pan předseda Faltýnek.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, kdo je proti?

Hlasování č. 65. Přihlášeno 174 poslanců, pro 167. Návrh byl přijat.

Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Ještě k hlasování se bude vyjadřovat pan poslanec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Jenom pro stenozáznam – nezpochybňuji hlasování, hlasoval jsem pro u hlasování o Václavu Klausovi, a na sjetině mám "zdržel se". Nezpochybňuji hlasování, ale hlasoval jsem pro.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, to je informace pro stenozáznam. Nyní došlo tedy k přerušení tohoto bodu v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny.

Zahajuji projednávání bodu

171.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Dávám slovo paní místopředsedkyni volební komise. Dámy a pánové, prosím o klid, ať ještě můžeme dokončit tento bod.

Poslankyně Monika Jarošová: Druhým volebním bodem je návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky. Dnes by mělo proběhnout druhé kolo první volby, jelikož jsou stále k dnešnímu dni v Kontrolní radě

Technologické agentury neobsazena tři místa. První kolo první volby proběhlo dne 27. března 2019 na 27. schůzi Poslanecké sněmovny. V něm byli zvoleni pan Lubomír Grmela, paní Anna Putnová a pan Martin Wichterle.

Do druhého kola postoupil dvojnásobek kandidátů na zbývající tři neobsazená místa, to je šest kandidátů: pan Rostislav Drochytka, pan Martin Nečaský, pan Eduard Palíšek, paní Vlasta Radová, paní Hana Výkopalová a paní Mirka Wildmannová.

Protože se jedná o druhé kolo tajné volby, prosím, pane předsedo, abyste tento bod přerušil a vyhlásil konání tajných voleb. Volební lístky se budou vydávat zhruba patnáct minut, tedy od 13.30 do 13.45. Výsledky volby vyhlásím na začátku dnešního odpoledního jednání a zároveň avizuji, že vyhlásím novou lhůtu k bodu Návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní místopředsedkyně. Přerušuji projednání tohoto bodu na provedení tajné volby. Současně připomínám, že jednání organizačního výboru začne ve 13.35 hodin. Pokračovat budeme ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují... Nicméně členy vlády tady nemáme. Takže já bych asi vyhlásil pauzu na pět minut a dám prostor členům vlády, aby se aspoň jeden dostavil. Takže přerušuji jednání do 14.35 hodin.

(Jednání přerušeno od 14.31 do 14.35 hodin.)

Vážené dámy a pánové, tak, máme tady už člena vlády, takže teď jsem chtěl přerušit na 15 minut, ale už se dostavil pan ministr kultury. Takže nyní tedy můžu zahájit odpolední program. Nicméně s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL, pan předseda Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo, já vás ještě požádám o 15 minut přestávky na poradu klubu KDU-ČSL. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže se sejdeme v 14.50 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.50 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, po pauze bychom pokračovali v jednání. Mám tady zájem. Paní poslankyně Monika Jarošová se chtěla vyjádřit ještě k hlasování před polední pauzou. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji. Ještě než oznámím výsledky voleb, tak bych chtěla říct, že u hlasování číslo 48 jsem se zdržela, a na sjetině mám, že jsem hlasovala ano. Ale nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní, než začneme projednávat další body dle schváleného pořadu schůze, tak zároveň požádám místopředsedkyni volební komise poslankyni Moniku Jarošovou, aby nás seznámila s výsledkem volby, která proběhla před polední přestávkou. Jednalo se o bod 171 Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji. Volili se tři členové. Kvorum bylo 71, počet vydaných hlasovacích lístků 141, počet odevzdaných platných i neplatných 140, počet neodevzdaných hlasovacích lístků jeden. Rostislav Drochytka získal 77 hlasů, Martin Nečaský 27 hlasů, Eduard Palíšek 84 hlasů, Vlasta Radová 47 hlasů, Hana Vykopalová 68 hlasů a Mirka Wildmannová 4 hlasy. Ve druhém kole byl tedy zvolen Rostislav Drochytka a Eduard Palíšek. Tímto volba končí.

Jinak, vážený pane předsedající, jak již jsem avizovala v předchozím vystoupení, vyhlášení lhůtu pro nominace poslaneckých klubů k dnes přerušenému bodu Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, a to do úterý 23. dubna 2019 do 14 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní, než zahájím další bod, tak přečtu omluvy. Z dnešního jednání se... (O slovo se hlásí místopředseda Pikal.) Tak prosím ještě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych se chtěl ještě paní místopředsedkyně k předchozímu bodu zeptat. Pokud vím, tak jsme volili tři osoby a zvoleny byly jenom dvě. Tak bych se chtěl zeptat, jestli bude další kolo, nebo jak se bude teď postupovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Chcete se vyjádřit, paní poslankyně? Nebo se vyjádříte až následně? (Poslankyně Jarošová: Následně.) Tak paní poslankyně zjistí a dá vám vědět, jestli to tedy nevadí.

Z dnešního jednání se od 17.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů omlouvá poslanec Dominik Feri. Dále se omlouvá pan poslanec Pour z dnešního zasedání od 18.45 do konce jednání. Dále se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů paní poslankyně Radka Maxová. Dále se omlouvá dnes od 14.30 do 15.00 z důvodu zasedání výboru pro evropské záležitosti, které právě prý probíhá, pan poslanec František Kopřiva. Dále se omlouvá pan poslanec Václav Votava od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Klaus od 14.30 do 18 hodin z důvodu vyklizení kanceláře

předsedy výboru. (Smích v sále.) A dále se omlouvá poslankyně Taťána Malá z dnešního jednání od 14.30 do 16 hodin.

Nyní tedy otevřeme další bod, který je pevně zařazený. Jedná se o

38.

Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, paní ministryně, ujměte se slova. A připraví se... (Poslanec Lipavský namítá, že byl na řadě.) No ano, vy budete mluvit následně a prosím připravte se, pane poslanče Lipavský, a dostanete slovo následně. Děkuji, že jste se připomněl. Tak paní ministryně, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu. Jedním z cílů české zahraniční politiky je rozvoj všestranně a vzájemně výhodných hospodářských vztahů s ostatními státy a jurisdikcemi, tedy včetně Tchaj-wanu. Tchaj-wan se řadí mezi průmyslově vyspělé země a takzvané asijské tygry. Hlavní průmyslová odvětví jsou informační technologie, zpracování kovů a elektrotechnický a chemický průmysl.

Hospodářské vztahy Tchaj-wanu a České republiky. Celkový obrát za rok 2017 je téměř 30 miliard korun. Obchodní bilance výrazně ve prospěch Tchaj-wanu, neboť velký objem vývozu je právě do České republiky. Tchaj-wan investuje do elektrotechnického průmyslu v České republice a vyváží toto zboží do České republiky. Česká republika potom vyváží na Tchaj-wan osobní automobily, mikroskopy a pneumatiky. Perspektivní pro uplatnění českých firem na tchajwanském trhu jsou oblasti energetiky, bio- a nanotechnologií, leteckého průmyslu a zelených technologií.

Některé formy hospodářských styků a z nich plynoucí příjmy mohou zakládat daňovou povinnost rezidentů České republiky na území Tchaj-wanu a naopak. V současnosti v těchto případech dochází k mezinárodnímu dvojímu zdanění příjmů a jsou tak snižovány příjmy plynoucí rezidentům jedné jurisdikce z jurisdikce druhé.

Vzhledem ke skutečnosti, že Česká republika neuznává Tchaj-wan za stát, není možné s ním uzavřít mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímu zdanění a odstranit tak jednu z překážek hospodářské spolupráce s ním. Návrh zákona jednostranně nahrazuje smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s tím, že se očekává, že Tchaj-wan přijme obdobné vnitrostátní opatření. Pravidla zamezení dvojímu zdanění obsažená v zákonu odpovídají textu standardních mezinárodních smluv o zamezení dvojímu zdanění, tedy které se vytvářejí podle vzorové smlouvy OECD, a to z důvodu zachování reciprocity ve vztahu k Tchaj-wanu, který vnitrostátně přijme stejné opatření a zajištění stejného výkladu jednotlivých ustanovení jako při výkladu mezinárodních smluv. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní. (O slovo se hlásí poslanec Rakušan.) Chcete vystoupit s přednostním právem? Teď hned? Tak jste předsedou strany, prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající za udělení slova. Jenom krátkou poznámku. Já jsem samozřejmě rád, že se tímto opatřením ve vztahu k Tchaj-wanu zabýváme. Myslím si, že je to každopádně potřeba. A chtěl bych jenom požádat členky a členy vlády České republiky, aby se k našim tchajwanským partnerům chovali i při setkáních například s čínskými obchodními partnery důstojně, nenechávali je čekat za dveřmi. Abychom skutečně ukázali jako Česká republika, že si Tchaj-wanu vážíme a že to, že není uznáván jako stát, ještě neznamená, že se k němu jako k významnému obchodnímu partnerovi nebudeme chovat uctivě. Myslím si, že česká vládní politika, a nejenom ta zahraniční ústy pana ministra Petříčka, ale všech členů vlády, by měla ukazovat, že jsme státem, který se nebojí, že jsme státem, který se před nikým nehrbí, a že jsme státem, který prostě nenechává naše partnery jenom z toho, že jsme ustrašení, čekat za dveřmi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. A já tedy využiji váš vstup ještě k tomu, že přečtu omluvy, než udělím slovo zpravodaji. Takže pan poslanec Petr Gazdík se omlouvá od 15 hodin ze zdravotních důvodů. A mezi 15. a 18. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan předseda Milan Hnilička.

A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Já budu velice stručný ohledně své zpravodajské zprávy. Organizační výbor na své 35. schůzi ze 4. dubna doporučil odkázat tento tisk do zahraničního výboru. Takže tam potom dostaneme možnost se pobavit o tom, jak to s tou politikou vůči Číně máme. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy otevírám obecnou rozpravu a mám zde s přednostním právem pana ministra Petříčka. Prosím, pane ministře, máte slovo. Jinak nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy... tak ještě pan předseda Bartošek. A z nějakého důvodu – jenom prosím tady techniky ve Sněmovně, že tady mám naskočeno asi 15 faktických poznámek. A teď se chci zeptat pánů poslanců Skopečka, Němcové, Baxy, Martinů, zdali jste přihlášení k tomuto bodu na faktické. Asi ne. (Dohaduje se s poslanci.) No, ale už to tady mám jako na výbor přesto, že to (nesroz.) faktické poznámky. Takže já to jenom... pan Skopeček, Němcová, Baxa, Martinů, Beitl, Bauer, Žáček, Ventruba, Mauritzová, Bělíca... tak jestli nejste na faktické, tak my vás odmažeme, jo? Tak.

Takže prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych zde stručně vystoupil na podporu tohoto návrhu zákona o zamezení dvojího zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu. Přijetí nástroje zamezujícího dvojí zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu patří mezi dlouhodobé priority z hlediska rozvoje vzájemných ekonomických vztahů. Doplnil bych, že v rámci Evropské unie již celá řada států podobné opatření přijala, obdobně jako EU, a Česká republika to dělá i přesto, že máme svoji politiku jedné Číny. Mimo jiné je to Nizozemí, Velká Británie, Švédsko, Dánsko, Maďarsko či Francie.

Přijetí návrhu zákona bude mít rozhodně příznivý dopad na vztahy České republiky s Tchaj-wanem. A tímto bych rád i reagoval na pana poslance. My máme zájem udržovat korektní vztahy s Tchaj-wanem v oblastech, které jsme si jasně definovali, a zároveň respektovat také mezinárodní diplomatické a protokolární záležitosti. Tudiž vás mohu ubezpečit, že ve vztahu k zástupcům Tchaj-wanu se chováme důstojně a korektně.

Ze zahraničněpolitického hlediska je také přijetí navrhované právní úpravy velmi žádoucí. Tchaj-wan je nejen velmi důležitý investor v České republice. Jeho investice dosahují řádu 26 mld. korun a bylo vytvořeno více než 17 tis. pracovních míst prostřednictvím těchto investic. Nicméně s Tchaj-wanem také sdílíme společné hodnoty, jako je demokracie či respekt k lidským právům.

Situace Tchaj-wanu, který Česká republika neuznává za stát, je samozřejmě nestandardní, a není proto možné sjednat standardní mezinárodní smlouvu. Navrhováno je proto řešení cestou dvou samostatných jednostranných opatření, to jest na naší straně formou zákona.

Já bych vás požádal právě o podporu. Myslím, že tento návrh zákona je krokem správným směrem a přispěje k dalšímu rozvoji vztahů s Tchaj-wanem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dalšího do obecné rozpravy mám přihlášeného pana poslance Marku Bendu. (Hlásí se posl. Jan Bartošek.) A s přednostním právem, ano, předseda KDU-ČSL pan poslanec Bartošek.

Já přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Andrea Brzobohatá se omlouvá od 15.00 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane předsedo, omlouvám se.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás požádat o podporu tohoto návrhu zákona a současně i ocenit přístup vlády z toho důvodu, že skutečně ekonomická výměna, obchod mezi Českou republikou a Tchaj-wanem je mimořádný. Oceňuji to, že dochází k odstranění zbytečných překážek, které tomuto obchodu brání.

Já osobně jsem přesvědčen, že se jedná o zákon, který není kontroverzní, je poměrně jednoduchý. Z toho důvodu zde vznáším návrh na zkrácení projednávání ve výborech na dvacet dnů. Tedy zkrácení o deset dnů na dvacet dnů. Žádám vás i

o podporu tohoto návrhu zákona, protože jsem přesvědčen, že je důležité rozvíjet spolupráci s partnery, s kterými máme dobré vztahy a i dobrý obchod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní pokračujeme v obecné rozpravě. Takže přednostní právo nevidím. Pan poslanec Marek Benda. Požádám vás o vystoupení. Ještě? Ano, s přednostním právem ještě jednou předseda klubu KDU-ČSL. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Já se omlouvám. Upřesním svůj návrh. Zkrácení lhůty na třicet dnů k projednání ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, mám poznamenáno. Zkrácení lhůty na třicet dnů. Ano. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Marka Bendu a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, dámy a pánové, dovoluji, abych v tomto případě i já poděkoval vládě ČR za to, že tento návrh zákona předkládá. Zejména tedy Ministerstvu zahraničních věcí, které bylo v minulosti reprezentováno jinými osobami, ale v tuto chvíli je reprezentováno panem ministrem Petříčkem, děkuji mu, že s tím přišel, a i paní ministryni Schillerové, způsobem, jakým to bylo zpracováno.

Já se otázkám souvisejícím s Tchaj-wanem věnuji snad celou dobu, co jsem v Poslanecké sněmovně, což už je poměrně pár let, a od roku 2006 jsem předsedou neformální skupiny přátel mezi ČR a Tchaj-wanem. Otázka zamezení dvojího zdanění se řeší dlouhé roky. Nikdy na ani jedné straně, ani na české straně, ani na tchajwanské straně, nebyl problém věcný. Ne že by chyběla vůle přijmout jakékoliv opatření, které by směřovalo k tomu, abychom zamezili dvojímu zdanění, zjednodušili investování a samozřejmě zjednodušili i situaci rezidentů v jedné či druhé zemi.

Samozřejmě celou dobu byl problém do značné míry právě způsobu, jakým to právně uchopit, jakým způsobem obejít tu skutečnost, že ČR respektuje politiku jedné Číny, to znamená, neuznává Tchaj-wan jako jednu samostatnou zemi, současně si je vědoma toho, že se jedná o samostatné ekonomické teritorium, které není spravováno nikým cizím a se kterým musíme udržívat a chceme udržívat – z důvodů, které tady byly řečeny v předkládacích zprávách – dobré a nadstandardní vztahy, a kde je výrazný zájem na vzájemném obchodu.

Myslím, že řešení, které nakonec bylo zvoleno – a opravdu těch konzultací zejména z Ministerstva zahraničních věcí za posledních deset let proběhla celá řada. A když se podíváme na řešení, která jsou volena různě v Evropě, tak jsou velmi, velmi, řekněme, kreativní. Všichni obcházejí ten samý problém a všichni ho nějakým způsobem – a téměř žádné řešení v těch jednotlivých zemích není úplně totožné. Já jsem rád, že došlo k podepsání té dohody mezi oběma zastupitelskými kancelářemi, které zastupují obchodně ekonomické zájmy České republiky na Tchaj-wanu a Tchaj-

wanu v České republice, a že posléze toto je předloženo jako příloha k zákonu, který nám předkládá paní ministryně Schillerová, abychom schválili.

Věřím tomu, že se nám ho podaří v co nejkratší době schválit a že se nám podaří i tuto dohodu s Tchaj-wanem – abych neřikal smlouvu, záměrně říkám dohodu s Tchaj-wanem naplnit, abychom dále mohli prohlubovat vzájemný obchod. Myslím si, že nejenom z hlediska obchodu, ale i z hlediska sdílení společných hodnot máme opravdu s Tchaj-wanem a s lidem Tchaj-wanu hodně společného a je pro nás užitečné, abychom další a další kroky utuzující spolupráci prováděli a aby je provedla i tato Sněmovna jako celek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Leo Luzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Ano, a ještě s přednostním právem. Tak prosím. Takže s přednostním právem předseda KDU-ČSL pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové, já chci nejenom podpořit návrh této dohody z těch důvodů, o kterých tady hovořil přede mnou Marek Benda, a nechci je dále rozšiřovat. Ale ať je to možná netradiční, tak mi dovoluť sdělit, že nahoře na galerii pro hosty v tuto chvíli sedí delegace, je to naprostá náhoda, delegace studentů z Tchaj-wanu, ze školy Feng-song v Kao-siungu, jestli to říkám správně, což je partnerská škola našeho pardubického gymnázia, odkud pocházím. Ta čilá výměna právě studentská mezi naší školou a naší partnerskou školou na Tchaj-wanu funguje už jeden a půl roku. Nejsou tady poprvé a dneska to vyšlo naprostou náhodou. My jsme ten bod nezařazovali jako KDU-ČSL s vědomím toho, že zde budeme mít naše přátele z Tchaj-wanu. Teď na vás mávají, ano. A já jsem jim před chvílíčkou připomněl ten bod, který projednáváme, a jejich reakce byla velmi srdečná a za tu spolupráci mezi ČR a Tchaj-wanem děkuji. Tak mi dovoluť tuto osobní připomínku. Díky. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Neustále mi vrtalo hlavou, proč zrovna tato obchodní smlouva se dostává do popředí, proč byla předřazená. Asi jsem už to pochopil jako, pokud to tedy bylo míněno s humorem, popřípadě vážně. Každopádně by mě ta otázka zajímala, proč zrovna tato obchodní dohoda je předřazována před ostatní, které máme. A když se podíváte do programu, tak mezinárodních smluv tam máme obrovské množství, které čekají. A že se zrovna našla politická ochota zrovna konkrétně tuto dohodu dávat dopředu, mě zaujalo, čili bych prosil o odpověď, jestli byl nějaký obchodní tlak nebo jestli byl nějaký tlak vyvíjen na Ministerstvo zahraničních věcí, popřípadě na Ministerstvo financí, abychom urychlili v Poslanecké sněmovně projednávání této dohody.

Další věc, která mě v této věci zaujala, byla slova paní ministryně, že my jsme ti iniciátoři a čekáme, že druhá strana teprve recipročně zareaguje na naše kroky. Ale obchodní bilance, kterou s Tchaj-wanem máme, by svědčila o přesném opaku. Není až tak v našem zájmu, protože samozřejmě my máme negativní obchodní bilanci s Tchaj-wanem, oni k nám dovážejí podstatně více než my k nim, čili je to pro nás zatím v uvozovkách asi výhodné. A proč z jejich strany by měl být tlak zabránit dvojímu zdanění, aby jejich firmy nebyly poškozovány na našem trhu na rozdíl od menšího množství našich firem na jejich trhu? Pokud se mylím, rád to vezmu zpět.

Říkám, nesledoval jsem až tak dalece vývoj obchodní bilance, ale předpokládám, že asijské země a zvláště Tchaj-wan, který je velice progresivní exportér, tyto věci vůči Evropě a vůči České republice má, a že my jsme tady ti, kteří tahají, jak se říká, za kratší konec provazu. Budu velice rád, když mi paní ministryně na to řekne, jestli je to v českém zájmu, když my jsme ti iniciátoři. A teď čistě obchodně, ne politicky, ne jakkoli jinak, ale čistě obchodně, jestli je v našem zájmu, anebo je to ve větším zájmu Tchaj-wanu. To by pro mě v této věci bylo rozhodující, zvláště když si všímám poslední dobou, a v médiích to proběhlo, docela výrazné propagační aktivity Tchaj-wanu na českém území, kdy obchází různé politiky v různých úrovních i komunálních a zve je na návštěvu a snaží se prezentovat svoji zemi, což samozřejmě ve vší počestnosti je dobré, pokud se to neobráží potom v těchto aktivitách přeskakování a zařazování těchto obchodních vazeb a smluv dopředu před program ostatních, což už by mohlo vzbuzovat otázky, co je opravdu prapříčinou toho, že teď momentálně tuto smlouvu projednáváme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní s faktickou poznámkou poslanec Marek Benda. Prosím. Ano. A připraví se paní ministryně Schillerová. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já samozřejmě nechám šanci zareagovat paní ministryni Schillerové, která to nepochybně také všechno ví, ale protože jsem poměrně pamětník těchto česko-tchajwanských vztahů, tak bych řekl, že ta smlouva je připravována dlouho. Teď je přefazena nikoliv proto, že se jedná o smlouvu, ale protože se jedná o návrh zákona. Protože se jedná o návrh zákona, který musí tuto smlouvu předřadit, tak není samozřejmě běžné v bloku smluv, ale je v bloku zákonů, který musí takovou smlouvu provést.

A opravdu je to věc, kde minimálně deset let nemáme pochybnosti o tom, na rozdíl od některých jiných států, ve kterých existovaly pochybnosti, jestli bude dodržováno, jestli máme na tom zájem, nebo ne... Minimálně deset let nemáme žádné pochybnosti o tom, že chceme smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Tchaj-wanem. Akorát prostě nebyl právní nástroj, nebo nebyl vymyšlen právní nástroj, a za to jsem opravdu vděčný exekutivě, že s tím přichází, jakým způsobem takovou dohodu přivést do našeho právního řádu v účinnost.

A poznámka snad opravdu lehce laická, ale přece jenom si ji nemůžu odpustit k poslanci Luzarovi. Nezáleží na velikosti obchodní výměny, pokud se bavím o zamezení dvojího zdanění. To prosím jsou úplně jiné věci. To je otázka případně cel, která ale v Evropské unii jsou určována centrálně, zamezení dvojího zdanění je

ochrana investorů, ochrana těch, kteří vydělávají v jedné či druhé zemi. A tam nepochybně máme velké zájmy i my, ale nepochybně jako velký investor v České republice má zájem i Tchajwanská strana a dlouhodobě je to zájem obou stran. A dlouhodobě na tom pracujeme a je to opravdu předřazováno právě proto, že tak dlouho trvala ta právně technická příprava.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Takže dovoluji, abych reagovala na některé položené dotazy. Především bych chtěla říct, nejedná se o dohodu, je to zákon. My nemůžeme uzavírat s Tchaj-wanem právě proto, že ho neuznáváme jako samostatný stát, tak nemůžeme uzavřít mezinárodní smlouvu. A je to v našem zájmu, já vám hned uvedu konkrétní příklady. Kdyby to v našem zájmu nebylo, tak to nepředkládáme. To je prostě úplně základní informace. A teď si to dovolím opřít o fakta.

Ona v podstatě i návštěva těch školáků a jejich učitelů by byla (nesrozumitelné.) jednodušší, kdybychom právě takovouto spolupráci měli a odstraňovali všechny bariéry, které máme. My jsme museli přistoupit k tomuto zákonu, to jsem vysvětlila. V podstatě ten vývoj byl takový, ono to nějakou dobu trvalo, než se ten zákon připravil, než se dojednaly podmínky, protože ten zákon sám o sobě má pár paragrafů, ale samozřejmě dohodnout ty podmínky, tomu předcházela celá řada jednání.

Začalo to tím, že na úrovni styčných kanceláří byl podepsán nesmluvní, právně nezávazný dokument nazvaný dohoda. Česká ekonomická a kulturní kancelář v Tchaj-peji a Tchajpejská hospodářská a kulturní kancelář Praha obou jurisdikcí se dohodly na přijetí takzvaného ustanovení, které odpovídá standardním mezinárodním smlouvám o zamezení dvojímu zdanění. A vlastně na tom jsme potom postavili přípravu zákona. Takže ten navrhovaný zákon toto opatření, na kterém se vlastně tyto dva subjekty dohodly, implementuje do českého právního řádu a očekáváme recipiálně – to je prostě běžná praxe, my si nemůžeme říct, tak teď je ten den D, kdy oba státy to přijmeme stejně, tak to nefunguje. Ale ta recipiálnost, na jejíž bázi se toto odehrává, je prostě v mezinárodním právu a tedy v takovémto systému zákonů typická. Čili tento postup, tedy podpis dokumentu s Tchaj-wanem na úrovni kanceláří obou jurisdikcí a následná transpozice do vnitrostátních právních řádů tedy odpovídá obvyklé praxi tomto území. A tento postup doporučuje například studie Uzavírání mezinárodních smluv s Tchaj-wanem vypracovaná Parlamentním institutem, studie z října 2006, přičemž poukazuje na to, že se jedná o praxi obvyklou i v jiných členských státech Evropské unie, zejména Francie, Belgie, Spojené království.

Co se týče obsahu zákona, tím vás nebudu zatěžovat. Ale ještě bych chtěla říct obecně vůbec k té naší obchodní bilanci trochu podrobněji. Za posledních pět let nárůst vzájemné obchodní výměny je o 20 % vyšší na současných téměř 30 mld. korun. Tchajwanské investice v České republice činí 26 mld. korun. V České republice působí více než 20 tchajwanských firem, které vytváří 17 tis. pracovních

míst. Zejména jsou to firmy Foxconn, Asus, ACER. Spolupráce na akademické úrovni – cca 60 desítek dohod o spolupráci mezi univerzitami, výměnné programy pro cca 200 studentů ročně. Ročně 185 tis. turistů z Tchaj-wanu v České republice – třetina všech čínsky hovořících turistů.

Co se týče českých společností na Tchaj-wanu, tak přímé zastoupení zde mají společnosti Škoda, za rok 2017 prodej 5 117 vozů, nárůst 13,7 % oproti roku 2016, image značky spojená s tradičně uznávaným německým mateřským koncernem Volkswagen, postupně se stává nejúspěšnějším českým výrobkem na tchajwanském trhu.

Další. Výrobce obráběcích strojů TOS Varnsdorf, akciová společnost. Společný podnik s tchajwanskou společností Litz Hightech Corp. – společný podnik TOS LITZ Machinery Corporation se základním kapitálem 5 mil. eur, ve kterém česká strana nabízí know-how k nejvyspělejšími multifunkčním obráběcím strojům. Cílem je výroba tří nových typů horizontálních frézovacích strojů, 120 kusů ročně.

Další. Společnost Jablotron a Koukaam – zabezpečovací technika. Zastoupení společnosti Veletrhy Brno, akciová společnost, prostřednictvím firmy Kaigo, zastupující Messe Düsseldorf. Kaigo umožňuje tchajwanským vystavovatelům seznámit se s trhem v České republice. Účast tchajwanských vystavovatelů zejména na strojírenském veletrhu v Brně. Memorandum o spolupráci s tchajwanskou organizací na podporu zahraničního obchodu TAITRA.

Zastoupení výrobků skla Moser a Preciosa prostřednictvím Opulent State Life Corporation, 18 obchodů po celém Tchaj-wanu. Výrobce designového osvětlení Lasvit. Výrobce kosmetiky Botanicus buduje síť prodejen. V roce 2015 joint-venture české společnosti RayService tchajwanskou SymbolElectronic. Plzeňský Prazdroj dodává do některých prodejních řetězců. Prorazit se snaží Budvar a STOCK International.

Jenom možná pro vaši informaci, pro nás každá smlouva – i když toto není smlouva, opakují, to je zákon – každá smlouva o zamezení dvojímu zdanění je důležitá. V současné době má Česká republika v platnosti 88 smluv o zamezení dvojímu zdanění, a to s 89 státy, jednu má společnou pro Srbsko a Černou Horu. Další vstup smlouvy v platnost lze očekávat nyní v případě smlouvy s Ghanou, protože ta už byla ratifikována parlamentem, a dojednáváme další smlouvy s Kosovem, před podpisem je s Ománem, Gabonem, Botswanou, Kamerunem, Senegalem, Irákem, Bangladéšem a tak dále, s Katar, Srí Lankou. Takže očekáváme ve velice dohledné době, že budeme mít přes sto smluv o zamezení dvojímu zdanění, ale tady, jak jsem řekla a jak všichni chápeme, prostě smlouvu není možné přijmout, proto se šlo cestou zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní ministryně. Ano, okamžik, přečtu dvě omluvy. Místopředseda sněmovny Vojtěch Filip se omlouvá z pracovních důvodů, z důvodu jednání s premiérem Vietnamu v době od 15 do 17 hodin a pan poslanec Jiří Běhounek se omlouvá od 18.45 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Takže pane zpravodaji, přestože máte přednostní právo, tak faktické poznámky mají přednost. Takže pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Leo Luzar. Dobře, tak pan poslanec Luzar, prosím.

Poslanec Leo Luzar: Já bych chtěl poděkovat paní ministryni za odpověď. Nechci to zdržovat, samozřejmě v rámci klasických tří čtení, jelikož je to tedy zákon a není to mezinárodní smlouva, se k tomu bude moci, předpokládám, hospodářský výbor vyjádřit a zabývat se touto problematikou. Chci pouze upozornit, že opravdu ta obchodní bilance je silně v náš neprospěch podle těch čísel, která jste tady řekla, a toho masivního investičního fungování Tchaj-wanu na českém území, a z tohoto pohledu ta má obava není úplně rozptýlená. Momentální stav je pro nás ekonomicky výhodnější vůči tchajwanským firmám než české firmy v Tchaj-wanu vůči tchajwanské vládě. Čili z tohoto pohledu bych k tomu přistupoval, zvláště když se jedná o to teritorium, které je problematické. Firmy, které jste vyjmenovávala v rámci obchodních vazeb na Tchaj-wanu a které v té přípravě jsou, jsou samozřejmě všechny firmy, které v té Asii již nyní fungují ve všech státech, není to jenom ten Tchaj-wan, a teoreticky by na to mohly mít třeba i jiný názor ohledně obchodních vazeb, které v té lokalitě mají a které by pro ně mohly být ohrožené, popř. důležitější. Ale nechci tady tuto tematiku zavádět, říkám, probereme to asi, předpokládám, ve čtení v rámci hospodářského výboru, ale budu velice rád, když tady tyto pochyby – a předpokládám, že na to nejsme momentálně v diskusi nikdo připraven – se pokusíte rozptýlit a budu moci s čistým svědomím říci ano, je to výhodné pro Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy zpravodaj s přednostním právem pan poslanec Jan Lipavský. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat paní ministryni za to, že vyjmenovala vlastně všechny ty firmy, české firmy, které podnikají na Tchaj-wanu, které tam investují a dávají tam kapitál. Já bych chtěl říct, že označovat Tchaj-wan za problematický v situaci, kdy ty firmy tam působí a mají důvěru vůči tomu právnímu státu, který tam je, tak to je přesně něco, co my bychom jako Poslanecká sněmovna měli podpořit a ne to příliš problematizovat, protože zahraniční investice z České republiky na Tchaj-wan samozřejmě jaksí mají tu ochranu právního státu na Tchaj-wanu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní do obecné rozpravy pan poslanec Daniel Pawlas, zatím poslední přihlášený.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych měl dotaz prostřednictvím vás, pane předsedající, na pana ministra zahraničních věcí, zda existuje nějaká analýza případných rizik této smlouvy, resp. zákona, který tady chceme schválit, ve vztahu k Čínské lidové republice. Protože víme, že vztahy

mezi Čínskou lidovou republikou a Tchaj-wanem nejsou ideální, a když tady hovoříme o dobré obchodní bilanci s Tchaj-wanem a ochraně investorů tchajwanských v České republice, tak bych se chtěl zeptat, zda nejsou ohroženi čeští investoři v Číně a čeští vývozci, protože víme, že obchodní bilance s Čínou je velice špatná. A my chceme právě podpořit český export do Číny. Jestli je toto správný krok, abychom podpořili český vývoz do zemí, jako je Čína. Takže bych se chtěl zeptat prostřednictvím pana předsedajícího pana ministra zahraničí, zda je nějaká analýza případných rizik a zda by mi mohl na toto odpovědět. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem pan ministr zahraničí Petříček, následně se připraví s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL pan poslanec Bartošek. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, velmi krátce odpovím na dotaz pana poslance. Takovouto analýzu není potřeba dělat. My máme ve vztahu k Tchaj-wanu jasně nastavené parametry našich vztahů. Jedná se o spolupráci v oblasti ekonomické, ekonomických vztahů, vědecké spolupráce, kulturní spolupráce, školství. A toto je něco, co i Čínská lidová republika vždy respektovala a my postupujeme stejně, jako postupují členské státy Evropské unie. A jak jsem již ve svém úvodním vystoupení řekl, my máme jasně nastavenou politiku vůči Čínské lidové republice, máme svoji politiku jedné Číny, ale to nám nebrání rozvíjet ekonomické vztahy a budovat dobré vztahy i s Tchaj-wanem. Takže tam rozhodně není riziko, že by se to negativně nebo jakýmkoli způsobem promítlo do vztahů s Čínskou lidovou republikou, potažmo do naší ekonomické spolupráce či obchodní výměny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL, pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Na vaši otázku, pane poslanče. Já jsem přesvědčen, že ten krok je správný, činí ho česká vláda jako vláda samostatné a suverénní země a je to krok, který podporuje vzájemnou výměnu, podporuje to spolupráci a budoucí rozvoj. Já jsem přesvědčen, že s Tchaj-wanem máme mnoho společného ať už v oblasti kybernetické bezpečnosti, nebo obchodu a je třeba jej vnímat jako partnera České republiky a odstraňovat překážky, které brání vzájemné komunikaci a obchodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a rozhlednu se po sále, zdali mám nějakého dalšího zájemce do obecné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táhá se na závěrečná slova po obecné rozpravě – zpravodaj pan poslanec Lipavský, paní ministryně Schillerová? Nemáte zájem, po obecné rozpravě nemáte zájem. Nyní tedy jsme nezaznamenali v této fázi návrhy, které bychom hlasovali teď hned, co se týče vrácení či zamítnutí, takže nyní se

budeme zabývat nejprve návrhem na přikázání výboru k projednání a následně pak budeme hlasovat o zkrácení lhůty, jak navrhoval pan poslanec Bartošek.

Takže nejprve se rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu. Já se táži, zdali má někdo návrh na přikázání jinému výboru jako garančnímu. Tak pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Já bych si dovolil navrhnout, aby se garančním výborem stal hospodářský výbor, jelikož to není mezinárodní smlouva, ale obchodní smlouva, čili aby hospodářský výbor byl garanční.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže nejprve budeme hlasovat o vašem protinávru. Já zagonguji, abych svolal poslance do jednacího sálu. (Gong.) Vypadá to, že jsme tady v dostatečném množství, takže ještě jednou zopakují, o čem budeme hlasovat.

Budeme hlasovat o protinávru pana poslance Leo Luzara, aby se garančním výborem stal hospodářský výbor.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 přihlášeno 174 poslanců, pro 46, proti 26. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy hlasovat o návrhu původním, návrhu organizačního výboru, který navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 67 přihlášeno 174 poslanců, pro 137, proti 1. Výsledek byl přijat. A já konstatuji, že tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu.

Dále se tedy ptám, zdali je tady nějaký návrh přikázání dalšímu výboru či výborům. Pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, navrhoval bych tedy, byť by se nabízel školský výbor vzhledem k návštěvě školáků, že by to mohl projednat v rámci vzájemné výměny, přesto si dovolím navrhnout hospodářský výbor, protože si myslím, že hospodářské vazby by měl projednávat i on. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Hospodářský výbor navrhuje. Ano. Táži se, zdali má někdo nějaký další návrh. Další návrh nevidím.

Budeme hlasovat o tom, zdali přikážeme jako dalšímu výboru k projednání tento návrh hospodářskému výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 68. Přihlášeno 174 poslanců, pro 78, proti 4. Návrh byl zamítnut.

Nemám tady žádný další návrh na přikázání dalším výborům, nicméně budeme hlasovat ještě jedno hlasování ohledně tohoto návrhu. Je to návrh pana poslance Bartoška na zkrácení lhůty pro projednání ve výboru na třicet dnů. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno 174 poslanců, pro 118, proti 12. Výsledek byl přijat. Lhůta bude tedy zkrácena pro projednání ve výboru na třicet dnů.

Pro tuto chvíli tedy projednávání tohoto tisku končím. Budeme pokračovat dalším bodem. Je to

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 299/ - druhé čtení**

Budeme pokračovat v podrobné rozpravě, která je již otevřena. My jsme pouze přerušili bod v otevřené podrobné rozpravě.

Ted' ještě přečtu omluvu. Pan poslanec Petr Venhoda se omlouvá mezi 15.30 a 19.00 hodin z důvodu návštěvy u lékaře.

Podívám se, zdali je ještě nějaký zájemce o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr spravedlnosti Kněžínek? (Ministr spravedlnosti vrtí nesouhlasně hlavou.) Paní poslankyně Válková? Není zájem. Jestli jsem viděl správně, tak tady nemáme žádný návrh ani na vrácení návrhu, ani na zkrácení lhůty, ani aby se garanční výbor návrhem zákona nezabýval. Končím tím pádem druhé čtení tohoto návrhu zákona. To snad bylo nejkratší vůbec možné, kdy tady seděli u stolku zpravodajů naši poslanci.

Vrhneme se na další návrh zákona a je to

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - druhé čtení

Z pověření vlády sice má uvést předseda vlády Andrej Babiš, ale při projednávání v prvním čtení na 26. schůzi Poslanecké sněmovny byl pověřen vystoupením ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh novely konkrétně obsahuje změny tří zákonů, a to zákona o zpravodajských službách České republiky, o Bezpečnostní informační službě České republiky a o Vojenském zpravodajství, přičemž novela je vedena jednotnou linií ve vztahu ke všem třem českým zpravodajským službám a v zásadě se reaguje na poznatky z praxe, se kterými na základě vyhodnocení platného stavu přišly primárně samy zpravodajské služby.

Návrh zákona obsahuje zejména úpravu, která stanoví postup pro získávání informací od Generálního ředitelství cel. Dneska už v těch zákonech je zvláštní postup pro získávání informací od Generálního finančního ředitelství a po vzoru téhle úpravy se tedy podobná úprava zavádí i ve vztahu ke Generálnímu ředitelství cel, přičemž zároveň se – a ono to souvisí s tím, aby nebyla narušena činnost zpravodajských služeb – umožňuje, aby zpravodajská služba tyto informace vyžádala prostřednictvím jiného k tomu oprávněného orgánu. Samozřejmě ten důvod je asi zřejmý.

Další změna se potom týká problematiky evidenční ochrany a vedení údajů v informačních systémech veřejné správy, kde se tedy směřuje zejména k tomu, aby nedošlo k odhalení totožnosti osob, kterým byly vystaveny krycí doklady, respektive aby nebylo odhaleno, že krycí doklady jsou krycími doklady. Za tím účelem ta právní úprava umožní vytvořit i v jiných, zdánlivě nesouvisejících informačních systémech veřejné správy odpovídající legendu, která v případě, že někdo bude tu osobu lustrvat, nevyvolá pochybnost ohledně toho, zda ta osoba je vybavena či není vybavena krycími doklady.

Další poměrně významnou změnou, která by měla přispět k větší bezpečnosti České republiky, je vytvoření takzvané referenční databáze digitálních podob osob. To bude informační systém, který nebude obsahovat jména konkrétních osob, ale bude obsahovat podoby, respektive podobizny osob zájmových, problematických, mohou tam být třeba teroristé, které posléze budou moci být porovnávány se záznamy z kamerových systémů, a bude moci být tedy odhalen pohyb osob, které mohou být potenciálně velmi nebezpečné pro Českou republiku, přičemž osobní údaje bude možné vyhledat pouze v případě, že dojde ke shodě mezi zjištěnou podobou a tím záznamem podoby nějaké zájmové osoby.

Poslední okruh změn potom představuje sjednocení lhůt pro použití zpravodajské techniky, zejména pro možnost použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, kde dnes je stanoveno, že využívání odposlechů a záznamů se provádí na dobu tří měsíců, a my navrhuje, aby to bylo na dobu čtyř měsíců, aby se to sjednotilo s trestněprávní úpravou.

Návrh byl projednán výbory, výborem pro bezpečnost a ústavněprávním výborem. Oba dva výbory doporučily, jak ještě určitě zazní od zpravodajů, ten návrh schválit s tím, že ústavněprávní výbor doporučil některé pozměňovací návrhy, u kterých avizují, že vláda, respektive předkladatel tedy s těmito návrhy souhlasí. Prosím tedy o to, aby návrh byl propuštěn do třetího čtení, protože je to další z příspěvků ke zvýšení bezpečnosti České republiky a je to poměrně vyvážené posílení pravomocí zpravodajských služeb.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr. Přečtu jednu omluvu, kdy z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Daniel Pawlas od 15.30 do 18.00 hodin.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 240/1 a 240/4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro bezpečnost poslanec Vít Rakušan a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče... (Předsedající se rozhlíží po jednacím sále.) Pan poslanec Vít Rakušan tady není, takže bych požádal tedy výbor pro bezpečnost, zdali by určil nějakého jiného zpravodaje... Jestli se můžete domluvit... Já tu podklady k tomu návrhu eventuálně mám... Tak kdo bude zpravodajem? Protože o změně zpravodaje bychom museli hlasovat... (Vyčkává se.)

Já bych tedy vyhlásil pauzu pět minut z důvodu, že tady není pan poslanec Vít Rakušan, který byl původně zpravodajem, tak by to vzal předseda výboru pan poslanec Koteň. Nicméně si nechá připravit podklady. Takže bych vyhlásil pauzu pět minut, to znamená, sešli bychom se v 15.46.

(Dostavil se poslanec Rakušan.) No, já už jsem tu pauzu vyhlásil, to znamená, někdo už s ní počítal a někteří poslanci už opustili sál, takže budeme muset počkat. Sejdeme se v 15.46 a já bych takhle na dálku tady na mikrofon jenom informoval, protože mě jistě slyší, předsedu výboru pro bezpečnost Radka Koteň, že se již nemusí angažovat, protože pan poslanec Vít Rakušan se dostavil. Tak, prosím.

(Jednání přerušeno od 15.41 do 15.46 hodin.)

Pauza uplynula, takže budeme pokračovat. Takže nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro bezpečnost pan poslanec Vít Rakušan a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím se omlouvám kolegyním a kolegům za vynucenou pětiminutovou pauzu.

Dovolte mi, abych vás seznámil se zprávou bezpečnostního výboru, který je v daném případě garančním výborem projednávaného tisku. Dalším výborem, který se daným tiskem zabýval, je výbor ústavněprávní.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí úvodního vystoupení předneseného ředitelem odboru vládní legislativy pověřeným řízením sekce Legislativní rady vlády Mgr. Tomášem Dundrem, po zpravodajské zprávě zpravodaje zastoupeného místopředsdou výboru Jiřím Maškem a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 240, vyslovila souhlas;

II. souhlasí s usnesením ústavněprávního výboru číslo 120 z 38. schůze ze dne 20. března 2019, sněmovní tisk 240/3;

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

4. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Tolik zpráva bezpečnostního výboru, který žádné pozměňovací návrhy během projednávání daného tisku neuplatňoval, nicméně jsem odkázal na přijaté usnesení ÚPV, který pozměňovací návrhy uplatnil.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Marka Bendu, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, dámy a pánové, ústavněprávní právní výbor projednal tento návrh zákona na svých dvou schůzích. Na závěr doporučil a také doporučil řadu změn a doplňků, kterou vám samozřejmě v tuto chvíli nebudu číst. (V sále je velký hluk.) Pokusím se vám je spíše stručně nějakým způsobem odůvodnit a zhodnotit.

Ústavněprávní výbor na rozdíl od bezpečnostního výboru je vždycky k tomuto posilování všech možných typů zpravodajských služeb a jejich pravomocí poměrně přísný, ale přesto jsme se nakonec přiklonili k tomu, že jsme návrh zákona doporučili, že se domníváme, že změny, které jsou zde navrženy, na rozdíl od některých dalších

změn, které jsou avizované v různých plánech přípravných prací ať už Ministerstva spravedlnosti, nebo ještě častěji Ministerstva vnitra, které nepochybně narazí na mnohem větší odpor ústavněprávního výboru, ústavněprávní výbor doporučil, aby je Poslanecká sněmovna schválila. Domníváme se, že opravdu mohou vést ke zkvalitnění práce a fungování zpravodajských služeb a současně že zásadním způsobem nenarušují a nerozrušují osobní integritu osob žijících v České republice.

Změny, které jsme vám doporučili, jsou dvojího charakteru. První jsou víceméně technické. Jenom jsme prostě pokládali za naprosto zbytečné, aby úprava krycích dokladů a krycích prostředků byla odlišná v zákoně o Bezpečnostní informační službě a v zákoně o Vojenském obranném zpravodajství, protože pokud bychom volili odlišnou úpravu a odlišné znění, mohlo by to vést jenom ke zmatkům, proč se v zákonech, které chtějí upravovat tu samou věc tím samým způsobem, volí odlišné formulace. Proto jsme po dohodě s vládní legislativou formulace sjednotili, aby v obou zákonech byly shodné.

Druhá změna už je, řekněme, věcného charakteru a vychází z diskuse, která běžela zejména na bezpečnostním výboru a zejména s pochybnostmi, které zazněly na bezpečnostním výboru, a to jest povinnost dalších, kromě státu a jeho organizací, složek veřejné moci, aby byly povinny informovat služby o svých činnostech. Nakonec jsme se shodli na tom, že zůstaneme u stávajícího znění, kde všechny orgány veřejné moci včetně samosprávných orgánů, a to včetně dokonce samosprávných orgánů nejenom onoho územního charakteru, ale i například profesního charakteru, byly povinny informovat na jejich žádost a byly povinny taky na informaci odpovědět na jejich žádost služby o věcech, které se týkají přeneseného výkonu státní správy, ale nikoliv o otázkách, které se týkají jejich vnitřního chodu samosprávy. Myslíme si, že to výrazným způsobem zjednodušuje komunikaci služeb s orgány obcí, v tomto případě na úrovni tajemníka, respektive státní služby, a současně nezavdává pochybnosti o tom, jestli tím nemůže být narušována samospráva, tím spíše pak samozřejmě samosprávných organizací profesního, nikoliv územního typu, kde rozumíme tomu, že orgány státu v podobě služeb mají zájem na tom získávat informace, které se týkají přeneseného výkonu státní správy, současně není naprosto zřejmé, proč by měly mít potřebu získávat informace, které se týkají samosprávných působností daných komor.

Takže to jsou změny, které ústavněprávní výbor doporučil, a současně doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona schválila. Dovolte mi, abych ještě poděkoval vládní legislativě, v tomto případě tedy z Úřadu vlády, za kooperaci a spolupráci, kterou nám poskytla, a samozřejmě ředitelům služeb, kteří se také velmi podíleli na tom, abychom nakonec nějaké shodné znění našli a byli schopni ústavněprávním výborem definitivní verzi doporučit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane předsedo. A nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které ovšem nemám žádnou přihlášku, takže se rozhlédnu po sále. Žádného zájemce nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táží se, zdali mají zájem buď zpravodajové, nebo pan ministr se závěrečnými slovy.

Nemáte. Takže nyní tady tedy nemáme ani návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru, takže zahajují podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy nikoho nevidím. Rozhlédnu se po sále. Žádný zájem nemám. Končím podrobnou rozpravu. Opět se táži z formálních důvodů, zdali je zájem o závěrečná slova. Ani zpravodajové, ani pan ministr, takže nemáme žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přečtu omluvy, které se mi tady nakupily. Pan ministr kultury Antonín Staněk se omlouvá od 15.45 do konce jednání dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Petr Gazdík se omlouvá mezi 15. a 19. hodinou z důvodu nemoci. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá od 15.30 do konce jednání dne z osobních důvodů.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o bod

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Nicméně tady mám pověření, že pan ministr zahraničí Tomáš Petříček ho zastoupí. Takže pane ministře, máte slovo hned. (Hluk v sále trvá.)

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem pro úpravu tohoto návrhu je nálezkou Ústavního soudu, kterým dochází s účinností k 30. červnu 2019 ke zrušení § 48 odst. 2 zákona.

Cílem předloženého návrhu je stanovení podmínek a omezení pro výkon jiné výdělečné činnosti příslušníků přímo v zákoně. Doposud jsou tyto podmínky a omezení upraveny vnitřními předpisy, což shledal Ústavní soud neústavním. Příslušník bezpečnostního sboru bude moci se souhlasem služebního funkcionáře vykonávat jinou výdělečnou činnost za předpokladu, že tato činnost nepovede ke střetu zájmů osobních se zájmy služby, k ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru nebo k ohrožení důležitého zájmu služby. Zjistí-li služební funkcionář, že došlo ke změně okolností, za kterých byl souhlas s výkonem jiné výdělečné činnosti vydán, bude mít povinnost tento souhlas zrušit.

Návrh rovněž vymezuje okruh činností, které bude moci příslušník vykonávat ze zákona, tedy bez výše uvedeného souhlasu služebního funkcionáře. Jedná se především o činnosti, které je možné vykonávat bez souhlasu i v rámci jiných zaměstnaneckých vztahů – například správa vlastního majetku.

Návrh je výsledkem kompromisu, který vzešel z činnosti pracovní skupiny složené ze zástupců bezpečnostních sborů, odborových organizací a Ministerstva vnitra.

Závěrem bych rád zdůraznil, že nebude-li do konce června tohoto roku schválena právní úprava stanovující podmínky pro výkon jiné výdělečné činnosti příslušníků, budou moci příslušníci vykonávat jakoukoliv jinou výdělečnou činnost bez omezení, což může vést ke značnému riziku střetu zájmů a potenciálně rovněž k bezpečnostním rizikům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 410/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro bezpečnost poslanec Zdeněk Ondráček a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, na 20. schůzi výboru pro bezpečnost, která se uskutečnila 21. března tohoto roku výbor pro bezpečnost po úvodním vystoupení ministra vnitra Jana Hamáčka a zpravodajské zprávě přednesené místopředsedou výboru doktorem Ondráčkem a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 410, vyjádřila souhlas;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane zpravodaji. Dobrý večer, podvečer, páni poslanci a paní poslankyně. Budeme pokračovat. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli tři přihlášky. Jako první je přihlášen pan poslanec Ondráček, poté se připraví pan poslanec Žáček. Prosím pana poslance o jeho návrhy.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Po rozpravě, která proběhla v rámci prvního čtení a poté i na výboru pro bezpečnost, bych chtěl vaši pozornost obrátit k pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému a který řeší dvě věci ze služebního poměru. Vychází částečně ze sněmovního tisku 399, který je zde v Poslanecké sněmovně, ale který zatím nebyl projednáván a týká se stejného zákona.

Tím prvním pozměňovacím návrhem, který se týká služebního poměru, je jmenování do vyššího hodnostního označení in memoriam nebo bývalého příslušníka. Jistě víte, že za 25 let existence samostatného českého státu, to znamená vzniku Policie České republiky, ale i Armády České republiky, nám za těch 25 let při výkonu služby buď v zahraničí, nebo i při výcviku zemřelo několik vojáků. Tito vojáci Armády České republiky mají možnost podle jejich zákona být in memoriam povýšeni do vyšší hodnosti, než kterou měli před úmrtím. Stejně tak to je i u vojáků, kteří ukončili služební poměr k České republice a jsou již na odpočinku. I tito vojáci mohou být povyšováni do vyšších hodností. U policie, resp. u bezpečnostních sborů tomu tak není, protože je tam ten problém hodností a hodnostního označení, kdy tam je ta duplicita, co je hodnost, a to je ten komisař, kterému pak odpovídá hodnostní označení poručík nebo nadporučík, vrchní komisař, kterému odpovídá hodnostní označení kapitán nebo major, a tak dále a tak dále. U příslušníků bezpečnostních sborů, kteří zemrou při výkonu služby, není možno tedy tohoto in memoriam ani po ukončení aktivní služby povýšit do vyšší hodnosti, protože nic takového možné není podle stávajícího zákona. Ale chtěl bych také říci, že za těch 25 let nám při výkonu služby zemřelo víc než 120 příslušníků bezpečnostních sborů, tedy podstatně, několiknásobně více než vojáků České republiky.

Tato první oblast úpravy, která by nově byla koncipována v § 8a, dává možnost příslušníkovi, který zemřel při plnění úkolu bezpečnostního sboru, aby byl jmenován do vyššího hodnostního označení, než které mu náleželo při jeho poslední hodnosti. O jmenování do vyššího hodnostního označení in memoriam by rozhodoval ředitel bezpečnostního sboru na návrh služebního funkcionáře s personální pravomocí. Je to bez jakékoli zátěže na státní rozpočet. Je to prostě pouze symbolické ohodnocení toho, že někdo plnil úkoly při ochraně bezpečnosti České republiky a splnil třeba i slib, který dal, to znamená i třeba s nasazením vlastního života. Takže ta první oblast je pouze symbolická. Taková možnost byla ještě před dvanácti lety, než byl přijat tento zákon 361, a bylo to ustálenou praxí jak za první republiky, tak až do roku 2007.

A druhá možnost je i povýšit bývalého příslušníka bezpečnostního sboru, který nadále působí a dělá dobré jméno bezpečnostnímu sboru, ke kterému příslušel. O takovém místě by zase rozhodoval ředitel bezpečnostního sboru, u policie tedy policejní prezident, generální ředitel Hasičského záchranného sboru, generální ředitel Vězeňské služby, a bylo by tak na návrh spolku, který sdružuje tyto bývalé příslušníky. To je první oblast a myslím si, že by to měl být náš projev vděku a poděkování za práci příslušníků bezpečnostních sborů, kteří neváhali při obraně a při ochraně života a zdraví nás občanů České republiky nasadit třeba i vlastní život.

Druhá oblast úpravy, která je, a předpokládám, že by měla být zajímavá zejména pro vládu České republiky, je narovnat základní tarify příslušníků bezpečnostních sborů, které stanoví vláda svým každoročním nařízením. Je to to nařízení podle § 115 odst. 2 zákona o služebním poměru, kdy vláda vydává tabulky pro jednotlivé platové tarify, platové stupně, platové třídy, a je tam současně v zákoně nějaký klíč 8,5procentního navyšování mezi jednotlivými tarify a třídami. A jsme v tom stadiu, kdy dlouhodobě slyšíme od příslušníků bezpečnostních sborů, od policejních manažerů, nebo manažerů bezpečnostních sborů, že platy, zejména nástupní platy

policistů, hasičů, příslušníků Vězeňské služby, jsou podhodnoceny, jsou nekonkurenční na trhu práce.

Jestliže nástupní plat policisty s rizikovým příplatkem zde v Praze je 24 000 a plat strážníka Městské policie v Praze je přes 30 000, jak říkala moje milá kolegyně Jana Černochová, která je tedy zde nepřítomna, popřípadě pokud jezdíte prostředky městské hromadné dopravy, můžete si přečíst, že Dopravní podnik města Prahy shání řidiče tramvaje a nabízí nástupní plat 35 000 Kč, tak policista, hasič, příslušník Vězeňské služby nebo Justiční strážce nastupuje ke svému bezpečnostnímu sboru za 24 000 Kč hrubého. Je to dáno právě i základními tarify. A rozdíl mezi nástupním platem v druhém, popřípadě v třetím platovém stupni, platové třídě, je velmi rozdílný proti osmé, popřípadě deváté, desáté platové třídě, kde je rozdíl až 100 %, i víc než 100 %.

Při současném průměru platů u příslušníků bezpečnostních sborů, kdy pro rok 2019 je u policie průměrný plat 45 000 Kč hrubého, u příslušníků Hasičského záchranného sboru je to 47 000 Kč, to je průměrný plat, na který samozřejmě 80 % příslušníků nedosahuje, tak by dalo možnost vládě České republiky, aby v případě, že bude stanovovat nové tarify pro následující rok a bude alokovat objem peněz na platy příslušníků bezpečnostních sborů, že by mohla lépe a citlivě rozdělit tyto peníze mezi jednotlivé platové třídy a stupně, ale tak, a to podotýkám, abychom nedošli k nějakému názoru, že chci dávat všem stejně, popřípadě aby měli všichni stejně u policie, u hasičů a Vězeňské služby, ale tak, aby byl zachován princip zásluhovosti. To znamená, musí být zachován rozdíl mezi jednotlivými platovými stupni, mezi jednotlivými platovými tarify. Jde jenom o to – abychom to převedli do řeči čísel –, pokud se vláda rozhodne přidat 2 000 Kč na hlavu, tak v současné době přidává těm ve druhé, popřípadě ve třetí platové třídě 1 300 Kč a těm v deváté platové třídě přidává 3 700 Kč, nebo 3 000 Kč. Tady by byla možnost přidat v základních tarifech třeba ty 2 000, a těm, kteří jsou v těch vyšších tarifních třídách třeba 2 200.

Rozdíl mezi jednotlivými stupni je za deset let, nebo více než deset let, jedenáct let účinnosti zákona tak velký, že to nic nebude znamenat, a můžeme tím nebo může tím vláda, popřípadě my jako zákonodárci stabilizovat bezpečnostní sbory a nějakým způsobem přilákat nové uchazeče o službu pro Českou republiku.

Takže navrhuji pouze tyto dvě oblasti, které jsou, a jsou ve sněmovním tisku, ke kterému se pak přihlásím v podrobné rozpravě.

Ted' bych ještě zmínil podnikání a nepodnikání. Mrzí mě, že tady není pan ministr, protože bych si s ním některé věci velmi rád vyřikal zde u tohoto řečnického pultíku, protože – a já věřím tomu, že kolegové, kteří jsou přihlášení do obecné rozpravy, ještě o tom budou hovořit. Nechci to brát panu kolegovi Žáčkovi, který oslovil pana ministra vnitra, který mu odpověděl dnes, resp. včera v písemné odpovědi na šest stránek, ale kdyby tady pan ministr byl, tak mu řeknu, že ta odpověď je hodně vágní a velmi špatná. (Ministr Hamáček usedá do své lavice.) Ministr je zde, tak to je dobře.

Pane ministře, to, co jste tady v podstatě odpověděl panu kolegovi Žáčkovi, tak jste mu neodpověděl na nic, ale já to nechám na něm, protože je přihlášen k této rozpravě.

My mluvíme o podnikání a nepodnikání. Nevím, do jaké míry jste seznámeni se stavem policie, ale řeknu vám třeba zápis z jedné porady jednoho krajského ředitelství z ledna tohoto roku, kde se mluví: Informace z porady ředitele krajských ředitelů – a nebudu říkat kraj. Informace z porady u policejního prezidenta. Personální oblast. Informace o účasti policistů na natáčení TV Prima Policie v akci. Asi víte, že ve všední den dopoledne po nekonečném seriálu MASH dávají seriál Policie v akci, kde hrají skuteční policisté a ukazují práci policie s kamerou za zády, jednotlivé situace, které u policie běžně přicházejí a které nastávají. Tito policisté byli osloveni televizí Prima a tuto činnost vykonávají. Zde je uvedeno, že do projektu je zapojeno pět policistů, možná jich znáte víc, ale další policisté jsou již mimo služební poměr. Protože natáčeli, tak byli odejiti. Takže už dneska působí třeba u městské policie. Účast příslušníků je proti vůli vedení policie, nicméně jedná se o uměleckou činnost a policistu za to nelze postihnout. To je při současném pojetí zákona, který tady je, protože to je umělecká činnost. Veškeré pomůcky, to znamená uniformy, automobily, radiostanice atd. jsou vlastnictvím televize, policista hraje pouze roli policisty. Závěrem je konstatováno, že obsah nelze ovlivnit a policistu trestat, neboť scénář je dán od televize. V případě podobných projektů je potřeba s policisty jednat a pokusit se je od účasti odradit.

Já se vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, ptám, co je na tom tak špatně, že policista ukazuje práci policie v nějakém hraném seriálu. Za to ho trestáme, za to ho vyhazujeme od policie? To budeme vyhazovat i hasiče, který bude jednou ukazovat, jaká je závažnost práce hasičského záchranného sboru, co ti chlapi musejí, k čemu přijdou, a odkud všichni utíkají, tam hasič jede? Za to je budeme vyhazovat? My teď připravujeme a možná schválíme zákon o služebním poměru, kde se to otáčí a kde v podstatě říkáme, budete moci podnikat skoro všichni všechno, ale to, co vám nedovolíme. Ale už na tomto příkladu věci, která je dnes v souladu se zákonem, a jak je řešena u bezpečnostních sborů, je zřejmé, že nevůle, aby policista vykonával jakoukoliv jinou výdělečnou činnost, je velmi, velmi silná, a obávám se, že ať bude chtít policista vykonávat jakoukoliv výdělečnou činnost, že se důvod, proč by podnikat neměl a neměl mít výdělečnou činnost, vždycky najde. Víím, že nelze přesně napsat katalog činností, které by policista mohl dělat, protože něco jiného bude pro příslušníka dopravní policie, něco jiného pro příslušníka služby kriminální policie, něco jiného pro hasiče, něco jiného pro příslušníka vězeňské služby.

Obávám se, že tímto rozvázáním v tom dopise, který napsal, pan ministr třeba zmiňoval, že asi nebude problém, aby policista byl řidičem autobusu. Vííte, pokud bude řidičem autobusu a bude jezdit pro MHD nebo pro nějakou dopravní společnost a ti mu řeknou, že má plán činnosti podle katalogu nebo podle seznamu svých akcí, tak on asi těžko bude moci přijít a říct vííte, já zítra budu muset na povinný přesčas nebo budu muset na bezpečnostní opatření, protože. Protože pokud by měl být řidičem autobusu, tak by také asi musel jezdit na nějaké lince nebo cokoliv jiného. Nebo jestli očekáváme, že si koupí někdo autobus a bude čekat na zatelefonování, jestli náhodou není volný řidič autobusu a nemá volný autobus doma u baráku, nevím, do jaké míry si policista může dovolit koupit autobus.

Takže nevím, co přinese toto rozvázání. Víím, že to je reakce na vyjádření nebo stanovisko ústavněprávního výboru. Bude mě to velmi zajímat. Rád si vyslechnu

vyjádření kolegů z výboru pro bezpečnost nebo vás ostatních, kteří se touto problematikou chcete zabývat, a v podrobné rozpravě se pak přihlásím k tomu pozměňovacímu návrhu u těch dvou věcí, které jsem načetl, a požádám vás o podporu v rámci třetího čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji, pane poslanče. Než dáme slovo dalšímu řečníkovi, tak zde mám nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Jan Skopeček dnes od 16 hodin a během zítřejšího celého jednání z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Robert Králíček mezi 17.30 a 21.00 z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan první místopředseda Filip z neúčasti mezi 16.00 a 17.15 z důvodu pracovního jednání, omlouvá se nám pan poslanec Jan Bauer od 17.30 do konce jednacího dne a dále zítra celý den z důvodu zahraniční cesty v rámci OBSE, omlouvá se nám paní poslankyně Dana Balcarová dnes od 18.30 hodin z osobních důvodů, omlouvá se nám pan ministr Tomáš Petříček dnes od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tak snad to zvládneme dojednat.

Nyní tedy pan poslanec Žáček do rozpravy. Prosím.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, nebudu zde obširně popisovat a připomínat celou genezi problému, jež exekutiva poměrně dlouhou dobu přehlížela a který chce stávající vláda řešit předloženou novelou zákona. Jak jsem již uvedl při projednávání návrhu novely na jednání výboru pro bezpečnost, existuje zde řada rizik, která přijetí zákona v této navržené podobě přinese. Částečně tím totiž vláda otevírá dosud tabuizovanou, uzamčenou Pandořinu skříňku, která může být startérem pro budoucí zpochybňování výhod, které dnes příslušníci bezpečnostních složek mají. Jen připomínám, že se zde nebavíme pouze o Policii ČR, ačkoliv je největší, ale i o dalších bezpečnostních sborech.

Příslušníci bezpečnostních sborů mají řadu povinností, které vyplývají z jejich postavení úředních osob, které musí nestranně, řádně a svědomitě plnit. Jsou povinni dodržovat služební kázeň, uposlechnout rozkazu nadřízeného, provést služební zákrok v době svého volna – to bude důležité pro další prezentaci – a plnit další povinnosti, které jsou uvedeny v zákonech a služebních předpisech. Dále se zdržet jednání, které může vést k střetu zájmů služby se zájmy osobními, prohlubovat svoji odbornost a udržovat svoji fyzickou zdatnost. Další důležitý bod: vykonávat službu tak, aby nebyla ovlivňována jejich politickým, náboženským nebo jiným přesvědčením, a neohrozit dobrou pověst bezpečnostního sboru.

Za to mají výhody, které do jisté míry kompenzují újmu, kterou plnění povinností přináší. Poslední podstatný bod. Tyto výhody jsou: Je jim poskytována šestitýdenní dovolená, vyplácen plný plat za pracovní neschopnost, po 15 letech služby mají nárok na dvoutýdenní ozdravný pobyt a po skončení služebního poměru výsluhové nároky. Policisté mají také pracovní dobu zkrácenu na 37,5 hodiny týdně.

Obávám se, že o některé výhody by v budoucnu příslušníci bezpečnostních sborů mohli přijít. Proč také dělat výjimky, když si navíc budou vydělávat a podnikat? Příslušníky pak může logicky napadnout, že se zde najde opět někdo, kdo bude mít chuť sáhnout i na výsluhy. V současnosti o jednom z těchto návrhů vedeme diskusi na výboru pro bezpečnost, respektive v podvýborech.

Celkově je vládní návrh řešením nešťastným. Namísto výjimečnosti a mimořádnosti totiž v případech splnění určitých podmínek vznikne nárok. Nárok na to neadekvátně podnikat na vedlejšák a možnost melouchařit příslušníkům bezpečnostních sborů. Služební funkcionář pak bude muset prokazovat, že v daném případě dochází ke střetu zájmů, ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru nebo důležitého zájmu služby. Jestliže to služební funkcionář nedokáže, musí činnost povolit. A tohle všechno nebude mít vliv na státní rozpočet, jak uvádí důvodová zpráva? Přitom by to mělo jít jako dosud naopak. Příslušník by měl doložit, že jeho jinou výdělečnou činností k predikovaným negativním následkům nedojde.

Toto v případě přijetí bude první norma od vzniku Policie ČR, která staví na hlavu nedílnou velitelskou pravomoc. Těch rizik je ale daleko více a dovolím si je zde v krátkosti nastínit.

Jak jsem již zmínil, o povolení výdělečné činnosti konkrétnímu příslušníkovi bude rozhodovat příslušný služební funkcionář, přičemž delegace personální pravomoci záleží na rozhodnutí šéfa bezpečnostního sboru. Může to tedy být krajský ředitel, vedoucí územního odboru, ale dokonce i vedoucí oddělení, přičemž jednotlivá služební rozhodnutí funkcionáře budou muset ctít obdobný názor na to, co lze za střet se zájmem služby považovat, což na ně bude klást daleko vyšší nároky. Zatímco v mnoha případech je pravdou opak. Nároky na vzdělání se snižují, o koordinovaném řízení nemůže být řeči. V zájmu sjednocování aplikační praxe by o tom měli rozhodovat minimálně krajští ředitelé.

Jistě se s řadou vás shodnu na tom, že řeči o jakémsi krajském právu jsou nepřijatelné, obzvláště když zazní od některých čelných představitelů bezpečnostních sborů – zde odkazují na naši diskusi s tehdy nastávajícím ředitelem GIBSu panem Dragounem při jednání výboru pro bezpečnost –, a přesto toto krajské právo novela nepřímo podporuje. Pokud něco takového v praxi existuje, má se proti tomu bojovat a ne jít naopak další změnou podobné negativní praxi naproti.

Co bylo do současnosti zákonem výslovně zakázáno a nešlo legálním způsobem obejít, však bude moci býti nyní služebním funkcionářem povoleno, nenajde-li pádné argumenty pro nepovolení takové jiné výdělečné činnosti, nemluvě o absenci judikatury, a byť jen metodiky, kterou by se mohl a měl služební funkcionář řídit. Ačkoliv na jednání výboru zaznělo, že by byl vydán jakýsi sjednocující pokyn, nebyl by závazný, neboť návrh novely nepředpokládá žádné blanketní ustanovení. Odkazování na něj je tedy čirý alibismus.

Nově v rámci povolování podnikání bude proti rozhodnutí v řízení ve věcech služebního poměru přípustné odvolání, o kterém bude rozhodovat nadřízený služební funkcionář. Následně lze podat správní žalobu ke správnímu senátu krajského soudu, pak i kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Než budeme znát první judikáty, uběhne cca pět let a do té doby zde někteří příslušníci bezpečnostních sborů

budou klidně podnikat, ačkoliv budou ve střetu zájmů. Navíc opět budeme čekat na rozhodnutí Ústavního soudu, abychom se dozvěděli, že to takto opravdu dělat nelze? K tomu odkazují na důvodovou zprávu k tomuto návrhu novely a její údajně nulový dopad na státní rozpočet.

Nezapomínejme ani na velmi vážné riziko privatizace bezpečnosti. Dokážu si představit situaci, kdy reálně hrozí využití příslušníků bezpečnostních sborů v rámci komerční bezpečnostní služby či jiného participování na zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku, jako by tomu bylo v případě strážníků obecní policie. Ano, příslušník by tak mohl eventuálně na částečný úvazek vykonávat na vedlejšák třeba i obecního strážníka, nebo dokonce ochranku, detektiva a jiné činnosti pro soukromé bezpečnostní agentury. Troufám si tvrdit, že tohle není cíl, kterého, kolegové, chceme dosáhnout. Nebo ano?

Pro někoho to bude jistě překvapivé, ale zákon o služebním poměru umožňuje příslušníkům pracovat i na zkrácený úvazek. To zcela otáčí smysl výkonu služby v bezpečnostním sboru. Mohlo by nakonec dojít k tomu, že policistou bude někdo skutečně jenom na vedlejšák a bezpečnost bude zajišťovat jako melouch. To je cíl vlády? Je to ta deklarovaná atraktivita práce v bezpečnostních sborech, po které volá? Jinými slovy, občane, vstup do bezpečnostního sboru a kromě služebních jistot budeš moci i podnikat. To chceme?

U některých bezpečnostních sborů, zejména Policie ČR, je v poslední době velmi patrná snaha opět přijímat do služebního poměru již dříve takzvaně zcivilněné příslušníky z řad personalistů, informatiků, ekonomů, právníků a dalších obslužných profesí mimo přímý výkon služby. Pravděpodobně pro vykázání úspěšnosti buď z nábory staronových příslušníků, či pro utrácení náborových příspěvků. Ale prokazování, že jejich soukromá personalistická, ekonomistická, právnická či informatická činnost je ve střetu se zájmy služby, natož že kvůli ní chodí do služby nepřijatelně unaveni, bude složitější. Pro obhajobu potřeby služebního zákona pro příslušníky je tento trend přímo smrtící.

Opakují, důvodová zpráva neuvádí žádný dopad na státní rozpočet. Takové tvrzení nelze přijmout. Bude jen otázkou času, než vypukne nespočet dvojinstančních služebních řízení včetně případného soudního přezkumu. Množství individuálních úvah služebních funkcionářů zároveň nepovede ke snížení korupčního rizika. A nakonec i tak klíčová figura v oblasti dozoru nad bezpečnostními sbory, jako je ředitel GIBSu například, bude muset povolovat to, co povolí kdokoliv například na okrese.

Často lze slyšet proklamace o zatraktivnění služebního poměru, konkurenceschopnosti a podobně, a nechám na vašem úsudku, kolegové, zda za ni považujete zrovna tuto cestu, kdy atraktivita služebního poměru se zvýší tím víc, čím víc mimoslužebních aktivit bude povolováno služebními funkcionáři. O kvalitě výkonu služby však bude zcela logicky platit přesně pravý opak. Když už jsme u kvality výkonu, řeknu to zcela lidově. Hasič, policista či příslušník vězeňské služby, dozorce, strážný a tak dále, nemůže přijít do práce unavený z jiné činnosti za žádnou cenu. Jinak nemusí být ve služebním poměru. Přesto podle vládou předloženého návrhu asi žádný služební funkcionář nebude zakazovat práci dřevorubce, výškové

práce či řidiče čehokoliv, protože nebude podle služebního funkcionáře ve střetu zájmů.

Je zapotřebí jasně definovat, co je ten střet zájmů, a uvědomit si, že v případě služby příslušníků sborů to může být i únava.

Dovolte mi uvést některé modelové příklady. Policista, který kdysi pracoval u bezpečnostního sboru jako účetní či personalista, byl už dávno logicky zcivilněn, neboť uniformu ani zbraň či jiná oprávnění nepotřeboval. Ale pak minulá vláda ČSSD, ANO přišla s náborovým příspěvkem a neschopností plnit nábohy, a tak dotyčný bývalý příslušník pomohl a vrátil se opět do služebního poměru. Vzal si náborový příspěvek a následně si po této novele zákona požádá o podnikání, protože účetní ani personalista přece žádný střet mít nemůže, a ještě se při té příležitosti přestěhuje do Prahy, protože příspěvek na bydlení se blíží. Minimálně debata o něm existuje už několik let. Když už bude bydlet v Praze, tak i to riziko bude pro účetního nepochybně vyšší, a tak i na takzvaném rizikovém příspěvku půjde o něco výše. A přitom stejný účetní, personalista a podobně může být v civilu někde u počítače na Modravě celý rok a daleko třeba i daleko prospěšnější.

Únava je pro příslušníky bezpečnostních sborů flagrantním a nepříjemným střetem zájmů. Je nepříjemné, aby služební funkcionáři povolovali činnosti jako například řidič sanitky, obecní strážník, pořadatel či vyhazovač, taxikář, lesník, strojvůdce a tak dále. Co způsobuje únava, jsme mohli vidět v nedávné době při nehodách na železnici. Dejme tomu, že takzvaný pořadatel z nočního klubu či taxikář skončí na své brigádě v šest hodin ráno a od sedmi nastoupí do služby. A jsme si jisti, že v takovýchto případech nedostane příslušník povolení? Že naopak v jakýchkoliv případech podnikání bude každý služební funkcionář vyžadovat nástup do služby po minimálně například dvanáctihodinovém odpočinku? Určitě o tom zmínka v nějakých rozhodnutích nebude. A je to tak správně?

Provést služební zárok je příslušník bezpečnostních sborů povinen i v době svého volna. Policista je de facto policistou 24 hodin sedm dní v týdnu. Takže jak to bude vypadat, když bude povoleno příslušníkům podnikat například jako řidič taxi? Co když uvidí příslušník-taxikář nějakou protiprávní činnost? Jak bude vystupovat proti nějaké osobě? Jako taxikář, nebo jako policista? Budeme tu mít něco jako hlídky taxikářů? Hlídky tesařů? Hlídky řidičů sanitek či MHD?

Obrátil jsem se písemně na ministra vnitra, také na ředitele bezpečnostních sborů, ale ti mi nestihli požadované informace poskytnout, a to i z důvodu zkrácení lhůty pro projednání předlohy ve výběrech, aby mi doplnili některé informace, které jsme nestihli projednat na výboru pro bezpečnost. Bohužel včerejší odpověď pana ministra mě nemohla uspokojit, protože na některé problémy nebylo odpovězeno. Jsem proto nucen zde tyto otázky položit znovu.

Nikdo po vás, pane ministře, nechce hrubě paušalizovat, ale měl byste mít jako předkladatel jasno v tom, co chcete. Bude policistům povolována jiná výdělečná činnost v podobě personalista, účetní, strážník obecní policie, pořadatel společenských akcí, přísedící u soudu, správce střelnice, zkušební komisař, autoškola, získání zbrojního průkazu či řidič taxi? Bude hasičům povolována jiná výdělečná činnost v podobě řidič sanitky, účetní, personalista, řidič taxi, řidič MHD, lesník,

osoba provádějící výškové práce? Co a které jiné výdělečné činnosti považujete za ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru?

V jedné ze svých odpovědí jste uvedl, že nebude porušována zásada správního řízení rozhodovat ve skutkově podobných případech obdobně. Ale máte pravdu, že to, co by mohlo být povoleno příslušníkovi Vězeňské služby, nemusí být povoleno příslušníkovi Policie České republiky. Ale kdo a jak zajistí jednotnost výkladu a povolování, pokud bude delegována pravomoc na nižšího služebního funkcionáře, například u Policie České republiky? Co když služební funkcionář v jedné kraji povolí něco, co v jiném nebude možné? Mimochodem právě toto, tuto praxi, napadl svým nálezem Ústavní soud. To byl mimo jiné i důvod, proč jsem vás žádal o uvedení příkladů.

Na to navazuje další vaše odpověď na mou otázku, když jste se odkazoval na to, že mají být v rámci organizačních struktur vytvořeny mechanismy, jak jednotnost zabezpečit. Ale jak? Existuje metodika? Nejedná se o nový problém. Soudy řešily problémy zrušeného ustanovení roky. Proč tedy Ministerstvo vnitra nebo bezpečnostní sbory s takovou metodikou nepřišly dřív? Proč nejsou připraveny a proč jsou tak překvapeny?

U otázky ohledně povolování zkráceného úvazku příslušníků bezpečnostních sborů jste uvedl, že se nepředpokládá – zároveň tedy nevylučuje – že bude využíván v souvislosti s jinou výdělečnou činností příslušníka bezpečnostního sboru. Respektive možné to tedy je. Pokud ano, jaká to bude mít pravidla? Uvedl jste, pane ministře, že úrava podle vás není střetem zájmů. Podle mě ano, a dokonce velmi nebezpečným. Přímou jste mimo jiné uvedl – cituji: "Skutečnost, že příslušník bude jeden den unaven po výkonu vedlejší výděleční činnosti, neznamená, že tomu tak bude pokaždé." Naopak to ani neznamená, že to nebude častěji. Proč tedy riskovat? Že může být příslušník unaven ze sportovního výkonu či zahradičení, kulhá. Vždyť to není pravidelná jiná výdělečná činnost povolená funkcionářem bezpečnostního sboru. Navíc služba u bezpečnostního sboru je koncipována jako práce na plný úvazek, a to včetně času na odpočinek, nikoliv času navíc pro další podnikání. Pokud se mají příslušníci bezpečnostních sborů špatně, tak je to především vina neschopnosti vlády stabilizovat a zajistit příslušníkům bezpečnostních sborů podmínky pro výkon služby.

Bylo pro mě nemilým překvapením, že Ministerstvo vnitra a ani jemu podřízené bezpečnostní sbory neevidují počty ani druh jiné výdělečné činnosti příslušníků. Je sice pravdou, že nemají příslušníci ohlašovací povinnost, ale tím se přiznává i to, že se dnes prakticky nekontroluje, kdo co dělá za jinou výdělečnou činnost. Takže pokud se přijde na to, že někdo něco dělá neoprávněně, to je náhoda? Spoléhá se na to, že příslušník se bude řídit interním aktem řízení ředitelů bezpečnostních sborů a tím to končí? Samozřejmě vím, že nejste smluvní funkcionář ve smyslu novely zákona, ale předpokládám, že jste podobné otázky ředitele bezpečnostních sborů řešil jako předkladatel zákona, a tak jistě znáte odpověď.

Neustálé snahy o sblížování služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů s klasickým pracovním poměrem jsou nepřipustné. Ačkoliv vláda dlouho o problému věděla, jeho řešení odkládala na poslední chvíli a následně předložila něco, co lze

stěží přijmout bez připomínek a úprav. Vláda by měla svůj nekvalitní návrh přepracovat, ale na to už je v tuto chvíli pozdě.

ODS nebude podporovat úpravu, která jde proti původnímu smyslu služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Ale protože jsme konstruktivní v této oblasti, nabízíme s kolegyní Janou Černochovou pomocnou ruku, jak z této situace ven.

Uvědomila si vláda, že vojáci také mají ve svém zákoně upravenou možnost jiné výdělečné činnosti? Na rozdíl od této vládou navrhované úpravy je prověřena praxe a zcela bez problémů, kdy eliminuje některá výše zmíněná rizika. Sbližování služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, samozřejmě v některých případech, se službou vojáků z povolání je možné a do jisté míry je jedinou cestou, jak se vyhnout neustálým snahám o absurdní sbližování služebního poměru s pracovním poměrem, což by jistě potvrdili zejména kolegové z výboru pro obranu. Navíc na rozdíl od vojáků z povolání jsou příslušníci bezpečnostních sborů, policisté, hasiči a tak dále nasazeni v přímém výkonu služby k provádění činnosti každý den. V uvozovkách řečeno jsou ve válce v ulicích každý den, zatímco vojáci, ve vší účtě k nim a k jejich práci, jsou nasazováni k obraně vlasti výjimečně a jejich náplní je příprava na možná nebezpečí a obranu vlasti.

Z toho důvodu navrhuje kolegyně Jana Černochová ve svém pozměňovacím návrhu uvedeném pod číslem sněmovního dokumentu 2616 využít dobré aplikační praxe uvedené v zákoně číslo 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, kdy je zcela zřejmé, že se jedná o zcela výjimečný institut povolování jiné výdělečné činnosti vojákům z povolání. Navíc se tímto odstraňuje navržená úprava, která by v praxi mohla vést k řadě výkladových problémů. Dále se navrhuje zpřesnit úroveň, ze které bude možné v pozici služebního funkcionáře rozhodovat o udělení výjimky. Tímto se předejde případným problémům v podobě nejednotnosti rozhodování jednotlivých služebních funkcionářů. K tomuto pozměňovacímu návrhu se pochopitelně přihlásím v rámci podrobné rozpravy.

Odůvodnění pozměňovacího návrhu najdete v systému. Ale dovolím si uvést, že z nálezu Ústavního soudu ani rozsudku Nejvyššího správního soudu, kvůli kterému vlastně o této novele jednáme, nevyplývá, že by dosavadní praxe, která se u služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, vojáků z povolání či ostatních zaměstnanců státu obešla bez správního řízení, respektive řízení ve věci služebního poměru, byla závadná. Je tedy zbytečné toto velmi nákladné řízení zavádět. Opět by se tím vytvářely nerovnosti mezi služebními poměry, které naopak Ústavní soud kritizoval.

Současně je třeba uvést, že se nejedná o rozhodování ve věcech, které se služebního poměru přímo týkají, ale o posouzení, zda chování a jednání příslušníka v době mimo službu není v rozporu se zájmy zaměstnavatele. Proto by mělo důkazní břemeno spočívat na straně příslušníka, který by měl doložit, že nebude ve střetu zájmů, nebude ohrožovat důležitý zájem služby nebo dobrou pověst bezpečnostního sboru. V případě konání řízení ve věci služebního poměru by tomu bylo naopak, a pokud by příslušný služební funkcionář nedoložil dostatečně důkazy, pro které by

bylo možné žádost zamítnout, stal by se souhlas vymahatelným. To však rozhodně není v souladu s principy služebního poměru ani v zájmu služby.

Podle navržené úpravy by příslušný služební funkcionář odůvodňoval pouze případné odnětí souhlasu třeba na základě zjištění nových informací. Například příslušník dostane souhlas s opravováním vozidel a dodečně se zjistí, že opravuje auto závadovým osobám. Zcela jistě by zde bylo vhodné souhlas odejmout a zdůvodnit na základě zjištěných skutečností, že dochází k ohrožení dobrého jména bezpečnostního sboru.

Ústavní soud k 1. červenci 2019 zrušil § 48 odst. 2 zákona číslo 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, kterým omezoval jejich právo na jakoukoliv jinou výdělečnou činnost kromě těch, které umožní interní akt řízení ředitele bezpečnostních sborů, přičemž konstatoval, že toto právo může být omezeno pouze zákonem. V prosinci 2018 Ministerstvo vnitra na základě tohoto nálezu navrhlo novelizaci. Na rozdíl od předchozí úpravy přímo vymezuje činnosti, které může příslušník vykonávat i bez souhlasu nadřízeného, a v případě, pokud se jedná o jinou činnost, ať již v zaměstnaneckém poměru, či o osobu samostatně výdělečně činnou, vyžaduje pro rozhodnutí služebního funkcionáře provést řízení ve věcech služebního poměru. Ale už si málokdo z nás všiml, že jako bonus vypadla i další část ustanovení. Jedná se o ustanovení, či pasáž o pobírání odměn příslušníků v dozorčích a správních radách.

Dnes tedy platí, že podle § 48 odst. 1 "příslušník nesmí být členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy je do těchto orgánů vyslán bezpečnostním sborem; vyslaný příslušník jedná v těchto orgánech a jako zástupce České republiky je povinen prosazovat její zájmy a nesmí od příslušné právnické osoby pobírat odměnu, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. Odměna podle věty první nesmí být příslušníkovi vyplacena ani po skončení služebního poměru." Konec citátu.

Nově ale dochází ke změně, kdy § 48 odst. 1 zní: "Příslušník nesmí být členem řídicích, nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy je do těchto orgánů vyslán služebním funkcionářem, a s výjimkou členství v řídicích nebo kontrolních orgánech právnických osob, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je stát. Příslušník vyslaný služebním funkcionářem jedná v těchto orgánech jako zástupce České republiky a je povinen prosazovat její zájmy." Konec citátu.

Podle mého názoru a také názoru kolegyně Černochové, není důvod, aby příslušník pobíral další plat za členství v řídicích nebo kontrolních orgánech právnických osob, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je stát. Příslušník vyslaný služebním funkcionářem jedná v těchto orgánech jako zástupce České republiky a je povinen prosazovat její záměry a tuto činnost vykonává příslušník ve své řádné pracovní době, za kterou již odměnu pobírá.

Zajímalo by mě, a určitě nejsem jediný, jaký byl důvod této změny. Ptal jsem se samozřejmě i pana ministra, a ve své včerejší odpovědi, ty odpovědi byly přinejmenším vyhybavé. Bohužel mi pan ministr neposkytl informace o tom, kolika příslušníků bezpečnostních sborů se toto ustanovení týká. Uvedl pouze, že se jedná

o jednotky případů. Neuvedl navíc ani výčet právnických osob, ve kterých je v současnosti příslušník bezpečnostních sborů. Přitom takovými daty by měl disponovat minimálně u Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru. Ministr navíc uvedl, že i současné znění zákona umožňuje pobírat předmětnou odměnu. Dobrá, pak se tedy ptám: Pokud tomu tak je, tak proč se to chce dneska měnit? Proč navíc neposkytne jména a neidentifikuje právnícké osoby, z nichž tedy mimochodem některé jsou dokonce k nalezení na webu? Pokud se opravdu jedná o jednotky osob v kontrolních orgánech, proč byl problém tyto informace poskytnout, když jsem o ně žádal? Oprávněně se domnívám, že šlo dokonce i o osoby, které se zúčastnily našeho jednání výboru pro bezpečnost z řad bezpečnostních sborů. V této souvislosti zcela jistě žádám o doplnění.

V samotném závěru mi dovoluje kritizovat fakt, že pan ministr dnes v 11.30 vložil do systému pozměňovací návrh, který je pozměňovacím návrhem vůči jeho návrhu, což je samozřejmě samo o sobě pikantní, ale hlavně tuto změnu další neavizoval během jednání u nás na výboru pro bezpečnost. Ptám se také, jestli tento pozměňovací návrh vychází z nálezu Ústavního soudu, z čeho jsme byli informováni, že tato novela vychází, anebo jde o pouhý lobbistický přílepek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A než budeme pokračovat v rozpravě, tak zde mám omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Válková mezi 16.30 a 19.00 z důvodu návštěvy lékaře.

Tak. V tuto chvíli nemám žádných přihlášek do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa do rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr má zájem. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, za prvé prosím o omluvu, že jsem nebyl přítomen na zahájení tohoto bodu. Byl jsem členem delegace pana prezidenta na jednání s premiérem Vietnamu, kde jsme probírali i otázky bezpečnosti a spolupráce rezortu vnitra, takže za to se omlouvám a děkuji panu ministrovi zahraničí, že mě na začátek zastoupil.

K tomu, co tady padlo v diskusi. My jsme si hodně věcí vyříkali na výboru pro bezpečnost. Já chápu, že to nestačí a že je potřeba ty argumenty znovu zopakovat tady na plénu a na mikrofon.

Ale k panu poslanci Ondráčkovi, který tady citoval, to je to, co jsem zachytil, když jsem přišel, z údajného zápisu z porady krajského ředitele policie. Já ten materiál znám také. Jde o údajný zápis z porady jihomoravské policie. Já požádám pana policejního prezidenta, aby prověřil, zda ten materiál je autentický, a pokud ano, tak pan policejní prezident, popř. pan plukovník Tržil pár věcí budou muset vysvětlit.

K panu poslanci Žáčkovi. On tady vystoupil relativně dlouho. Zopakoval argumenty, které říkal v prvním čtení, říkal je potom na výboru. Já nechci s ním soupeřit v délce vystoupení. Já jsem mu poslal odpověď, kterou pokládám za dostatečnou, a rozumím, že vždy je možné najít další důvody, proč stanovisko

Ministerstva vnitra kritizovat. Nicméně pokládám tu debatu za nadbytečnou z jednoho prostého důvodu. To je materiál, na kterém se shodli všichni ředitelé bezpečnostních sborů. Pan poslanec byl přítomen na výboru pro bezpečnost, kde byl pan policejní prezident, generální ředitel Hasičského záchranného sboru, byl tam pan plukovník Koudelka z Bezpečnostní informační služby, byl tam ředitel GIBSu, byl tam pan šéf Vězeňské služby atd. Byla tam rozvědka. A všichni odsouhlasili, že takto ten text jim vyhovuje. Tento text byl projednán i s odbory. Byla na tom shoda s odbory. A já pouze pátrám, kde je ten problém, když všichni s tím souhlasí, a jediný, kdo s tím mám problémy – pan poslanec Žáček, popř. kolegové z ODS.

Já neumím vymyslet dokument, který je lepší než ten, na kterém se shodli všichni ti, kteří ve finále za ty bezpečnostní sbory odpovídají. Já prostě nemám jinou alternativu. Tudíž říkám, že jsme předložili kvalitní materiál, na kterém jsme se všichni dohodli, a už nemám prostor ho nijak vylepšovat. Ani cestou katalogizace toho, co povolíme, co nepovolíme. Pan poslanec Žáček jasně slyšel pana policejního prezidenta, který řekl na záznam na výboru, že bude maximálně restriktivní. To znamená, že bude povolovat pouze nezbytné minimum podle svého uvážení. A už vůbec neplatí to, že tam bude fungovat nějaký krajský princip, že si v Jihomoravském kraji pan plukovník Tržil povolí něco jiného než pan plukovník Kužel v Moravskoslezském. Prostě tam bude jasná metodika Policejního prezidia. A pan policejní prezident vám řekl, že bude maximálně restriktivní.

Co se týká Hasičského záchranného sboru, tam ten problém je trošku jiný. Já jsem tady zaznamenal vaše výhrady k tomu, že by snad hasiči neměli jezdit nákladními automobily nebo že by neměli vykonávat horolezecké práce. No, oni už to teď dělají, akorát za to platíme, protože ten strojník, pokud má mít nějaké návyky, tak prostě musí mít najeté kilometry. A budete se mnou souhlasit, že ta hasičská auta těch kilometrů zase tolik nenajezdí. Takže pokud člověk má být profesionálem a má ovládat tu techniku, tak někde ty kilometry musí najezdit. Tak buď ho budeme posílat do autoškoly a budeme za to platit, budeme mu platit kondiční jízdy, anebo mu to prostě povolíme v rámci té vedlejší výdělečné činnosti.

To samé výškové práce. Máme – teď jsme otevírali ve Velkém Poříčí lezecký polygon za 70 mil. korun a tam budeme školit naše hasiče, a věřím, že i zahraniční, v tom, aby se naučili zvládat ty otázky spojené s lezeckými pracemi. Proč bychom jim to nepovolili ve volném čase jako vedlejší výdělečnou činnost? A znovu říkám, pan generálmajor Ryba vám to na výboru jasně odůvodnil.

Takže z mého pohledu tedy vedeme naprosto zbytečnou debatu o dokumentu, na kterém je absolutní shoda napříč bezpečnostními sbory. A jediný, kdo vůči tomu má výhrady, nebo jediní dva, jediné dva hlasy, které zaznívají, jsou od pana poslance Žáčka a paní poslankyně Černochové. Já to naprosto respektuji, chápu to, že to je součást nějakého politického boje. Akorát nevím, jak mám ten dokument vylepšit, když jsme se na tom všichni dohodli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. To bylo závěrečné slovo navrhovatele. Prosím pana zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, dovoluji mi v závěrečné zprávě – děkuji, že se podíváte na zápis z porady, popř. další, když už tedy ten materiál budete číst, popř. vás to bude zajímat, tak se podívejte i na stranu dvě, hned první odrážku.

V průběhu – a to je docela zajímavé, protože tam to skoro už zavání tím, že se tady páchají určité nepravosti.

V průběhu letošního roku je žádoucí se vypořádat se zdvojením systematizovaných služebních míst zejména u vyšších tarifních tříd. V závorce: Problém je, že při průběžné kontrole Ministerstvo financí nevidí zdvojené SSM, neřeší je z hlediska rozpočtu, což je problém pro financování v procesu vztahování mzdových prostředků na nenaplněné početní stavy. – Velmi jednoduše přeloženo, ty tabulky, které jsou, tak se naklonují, fungují, dochází na ně mzdové prostředky, které potom se umí dobře rozdělit mezi vybrané příslušníky bezpečnostních sborů. To jsou věci, které jsou problematické. Jsou to věci, které bychom chtěli řešit v rámci jiného sněmovního tisku, které možná vyvolaly určitou bouři ve sklenici vody i neshody, které tady mezi námi panují, ale jsou to věci, které by se určitě měly řešit.

A co se týká třeba těch hasičů. Já jsem plně pro to, aby hasiči si nejenom zdokonalovali svoje návyky a dovednosti, ale aby je prohlubovali. A pokud tak i činí a činí tak i ve volném čase, např. tím, že vykonávají lezecké práce, popř. řídí i nějaké vozidlo. Ono jet tou třicetitunovou cisternou – anebo zeptám se pana kolegy, předsedy podvýboru pro hasiče, ale kolem třiceti tun ta plná cisterna mít bude – na majáky v tom provozu, který tady je, opravdu vyžaduje určitou specializaci a bez velkého počtu najetých kilometrů prostě ten volant do ruky, to kolečko do ruky pořádně nedostanete. A já jsem pro to, aby tak činit mohli. V případě, že si tím ještě něco přivydělají, tak je to možná i dobře.

Takže jsou činnosti, kde bych opravdu nedělal žádný problém, že by v tomto případě konkrétně hasič s tím měl nějakou výdělečnou činnost. A pokud bude v lezecké technice kácet stromy anebo prostě dělat cokoliv jiného, zdokonaluje se při práci s motorovou pilou, kterou používá při výjezdech poměrně často, pracuje v lezecké technice, v úvazech, tak já si myslím, že to není nic proti ničemu. A ten příslušník si k tomu nízkému platu ještě může přivydělat. Takže v tomto bych problém neviděl.

Ty problémy, které budou, asi ukáže čas. A ta jednotlivé správní rozhodnutí, popř. soudy, které nastanou, a já očekávám, že nastanou, protože ten výkon činnosti u jednotlivých bezpečnostních sborů a jednotlivých příslušníků je tak širokospektrální, že opravdu vytvořit tabulku, kde by bylo napsáno "ty tohleto smíš, ty tamto nesmíš", že to prostě opravdu není v silách Ministerstva vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. To byla závěrečná slova. Nyní bychom tedy přistoupili k hlasování. Pokud vím, nepadly žádné návrhy, které by se měly hlasovat po obecné rozpravě. Takže zahajují rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být řádně odůvodněny. A jako prvního prosím pana poslance Ondráčka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážené kolegyně, kolegové. Já už se nebudu opakovat. Původní pozměňovací návrh, který jsem přednesl v obecné rozpravě, týkající se možného jmenování do vyššího hodnostního označení in memoriam nebo pro bývalého příslušníka, jsem popsal a zdůvodnil. Stejně tak možnost, nebo respektive rozpoutání svázaných rukou pro vládu, aby mohla v rámci svého nařízení, kterým stanoví základní tarify příslušníků bezpečnostních sborů, lépe rozdělovat finanční prostředky, které jsou alokovány do kapitoly jednotlivých bezpečnostních sborů, ale tak, aby byl zachován princip zásluhovosti mezi jednotlivými tarify a samozřejmě i stupni. Tento materiál máte jako sněmovní dokument 2452 a plně se na něj odkazují.

Zároveň mi, pane předsedající, dovolu, abych načetl ještě jeden pozměňovací návrh, který však není v systému, a proto bych vás požádal o větší pozornost... (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, také jsem chtěl požádat sněmovnu o klid. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím klid. Pokud potřebujete probírat něco jiného než současný zákon, prosím, učiňte tak v předsálí. Pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. V článku 3 se slova "dnem 1. července 2019" nahrazují slovy "dnem jeho vyhlášení".

Odůvodnění: Návrh zákona má podle vlády nabýt účinnosti dne 1. července 2019 a uvedené datum navazuje na nález Ústavního soudu PL.US2417, který s účinností k 30. červnu 2019 zrušuje ustanovení § 48, odst. 2 zákona 361/2003 Sb. V současné době se jeví jako již skoro nereálné a hrozí, že návrh zákona se nepodaří přijmout a publikovat ve Sbírce zákonů do konce června tohoto roku. Je třeba vzít v úvahu předpokládanou délku projednávání ve Sněmovně, dnešní druhé čtení, garanční výbor, třetí čtení, odeslání do Senátu a tak dále, podpis prezidenta a délku navázaných lhůt – Senát, prezident republiky. Z uvedeného důvodu navržené nabytí účinnosti stanovené pevně na den 1. července 2019 se jeví jako nevhodné a mohlo by být ohroženo. Proto se zde v pozměňovacím návrhu navrhuje, aby návrh tohoto zákona nabyl účinnosti nejbližším možným dnem, to je dnem vyhlášení zákona.

Takto ustanovené nabytí účinnosti se používá spíše výjimečně. Zde je použito proto, že se jedná o neodkladnou záležitost a nová právní úprava je poměrně stručná. Čím dříve nabude novelizace účinnosti, tím kratší bude trvání mezery v zákoně způsobené eventuálním opožděním reakce zákonodárce na nález Ústavního soudu. Současně se lze domnívat, že adresátům právní úpravy je nutnost urychleného přijetí nové právní úpravy známá, neměli by tedy být zaskočení, nabude-li účinnost dnem jejího vyhlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Jako další je přihlášen do rozpravy poslanec Žáček. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo. Vypadá to, že sněmovna je trošku klidnější.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručný, už jsem se vypovídal dostatečně. Na základě toho svého zdůvodnění se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu kolegyně Jany Černochové, který je v systému uveden pod číslem 2616. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Odůvodnění již zaznělo. A nyní prosím poslance Kolářika, který je přihlášen. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo. Já bych tady rád načtl svůj pozměňovací návrh, který je pod dokumentem 2687. On je vcelku jednoduchý, jednořádkový. Do § 60 odst. 3 se doplňuje věta, která zní: "Přiměřená doba na jídlo a odpočinek se započítává do služby."

Tento můj pozměňovací návrh synchronizuje v podstatě zákoník práce a zákon o vojácích z povolání, kdy běžní zaměstnanci i vojáci tuto přiměřenou dobu mají započtenou do služby, kdežto u bezpečnostních sborů to tak není. Myslím si, že by to měli mít všichni stejně, takže to napравuje tuto nesrovnalost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan ministr do rozpravy. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já bych se v podrobné rozpravě chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který do jisté míry avizoval poslanec Žáček. Má číslo 2677.

Chci se pouze ohradit proti tomu pojmu přílepek. To není přílepek. My jsme jako vláda navrhovali, aby tento materiál byl projednán podle § 90. V tom případě by žádné pozměňovací návrhy možné nebyly. Opozice uplatnila dle svého uvážení právo veta. V té chvíli ten zákon je otevřený a je možné uplatňovat pozměňovací návrhy. Můj návrh se týká zaprvé možnosti zavedení takzvaného stabilizačního příplatku a zadruhé se zabývá postavením bývalých příslušníků bezpečnostních sborů, to znamená, je to věc, která souvisí s tímto zákonem, a nejedná se o žádný přílepek. Podrobné odůvodnění je součástí toho tisku, nebo materiálu 2677. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do rozpravy. Ptám se, jestli se do rozpravy ještě někdo hlásí z místa. Není tomu tak, tedy rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova pana ministra nebo pana zpravodaje. Nevypadá to, že by byl zájem o závěrečná slova. V tom případě bychom měli hlasovat o návrzích. Nicméně mám za to, že žádné návrhy na zkrácení lhůt či podobně nepadly. Tedy končím druhé čtení tohoto návrhu a posuneme se dál. Děkuji panu navrhovateli a děkuji panu zpravodaji.

Jako další bod je zde bod číslo

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/ - druhé čtení

Mám zde pověření ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka, ale již to není třeba. Takže z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. To bylo pověření z důvodu toho jednání s vietnamskou delegací, ale už jsem přítomen, takže si materiál uvedu sám.

Dovolte, abych stručně připomněl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy. Ten jsem vám podrobně představil v průběhu prvního čtení, které proběhlo v lednu tohoto roku na 26. schůzi Sněmovny.

Hlavním důvodem předložení tohoto návrhu je potřeba adaptace některých předpisů v působnosti Ministerstva vnitra na nařízení Evropského parlamentu a Rady o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii. Tento přímo použitelný předpis Evropské unie umožňuje nahradit požadavek na úřední překlad některých dokumentů, jako jsou například matriční doklady, vícejazyčným standardním formulářem vydaným příslušným úřadem spolu s vlastním dokladem. V návaznosti na to je zapotřebí v českém právu zavést odpovídající kompetence úřadů tyto formuláře vydávat. Tato změna přináší českým občanům zjednodušení administrativy v případě, že předkládají českým úřadům dokumenty v cizím jazyce, stejně jako když předkládají v zahraničí dokumenty české.

Dále jsou v návrhu zahrnuty změny reagující na poznatky z praxe, zejména ve vztahu k provádění ověřování kopií a ověřování podpisů, ve vztahu ke správě základních registrů či změny týkající se možnosti zavedení zřizovat a spravovat datové schránky výlučně elektronicky, například s využitím elektronického občanského průkazu, tedy bez nutnosti návštěvy příslušného úřadu.

Návrh zákona projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jakožto garanční, který ve svém usnesení uplatnil pozměňovací návrhy. Ty mají legislativně technický charakter, přičemž navrhováno je mimo jiné posunutí termínu nabytí účinnosti zákona v návaznosti na dosavadní průběh legislativního procesu. S těmito návrhy za Ministerstvo vnitra souhlasím a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A chtěl bych požádat sněmovnu o větší klid. Je tu poměrně šum, případně ty diskusní skupinky v pravé části sálu rozpustit.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 301/1 a 301/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Milan Pour a informoval nás

o projednání návrhu na výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás seznámil se stanoviskem garančního výboru k předloženému vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákony na úseku vnitřní správy.

Návrh zákona byl projednán v garančním výboru, tedy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, dne 7. února 2019, kdy projednávání přerušil, a následně dne 22. února 2019, kdy doporučil Sněmovně schválit ve znění pozměňovacích návrhů. Toto usnesení vám bylo doručeno, jak už bylo řečeno, jako sněmovní tisk číslo 301/2 dne 22. února 2019.

Pozměňovací návrh pod bodem 1 odstraňuje drobnou legislativně technickou nesrovnalost, respektive textovou nesrovnalost návrhu zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy.

K návrhu pod bodem 2 uvádím, že se jedná o úpravy nabytí účinnosti, kdy se oproti původně navrhovanému datu nabytí účinnosti 16. února 2019 navrhuje využití standardní délky legisvakance, tedy nabytí účinnosti zákona patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky, takže se ptám, jestli se někdo do obecné rozpravy hlásí z místa. Není tomu tak, tedy obecnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra a pana zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Návrhy, které bychom měli hlasovat po obecné rozpravě, nezazněly, takže se posuneme do rozpravy podrobné, kterou zahajují, a pan zpravodaj se hlásí s přednostním právem do rozpravy podrobné. Tak prosím.

Poslanec Milan Pour: Také děkuji za slovo. Já bych chtěl tady stáhnout zpátky svůj podaný pozměňovací návrh nahraný v systému pod číslem 2347, a to z toho důvodu, že je totožný s pozměňovacím návrhem garančního výboru. To znamená, byl by duplicitní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji, toto stažení bereme na vědomí. A nyní prosím do podrobné rozpravy pana poslance Čížinského, který je řádně přihlášen. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Hezký den, dámy a pánové. Obrátili se na mě matrikáři, kteří požádali o to, abychom snížili dobu uložení matriční knihy a Sbírký listin u knihy úmrtí, že nemusí být uloženy na úřadech po dobu 75 let, ale po dobu 50 let. Vedlo by to k tomu, že by se matriky dříve dostaly do archivů, a tudíž genealogové,

kteří z nich čerpají, tak by – v uvozovkách, je to práce matrikářů, takže já bych nechtěl říct obtěžovali, ale že by neblokovali kapacity matrikářů. Takže já jsem ten návrh rychle sepsal. Omlouvám se, že nebyl tedy k dispozici dřívě, ale já jsem ho dostal, prostě včera jsem se o tom dozvěděl, protože matrikáři a genealogové obíhali poslance, ale nikdo jim nevyhověl, tak jsem se dneska snažil jim vyhovět já.

To znamená, dávám tento pozměňovací návrh, který je velmi jednoduchý, podle mého názoru skutečně zjednoduší situaci ve všech úřadech, které mají matriky pod sebou. Je to tedy číslo 2681, hlásím se k němu a odevzdávám ho příslušným osobám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji, považuji zdůvodnění za dostatečné a věřím, že je i v systému. Paní poslankyně Kozlová se tedy nehlásí do rozpravy, v tom případě už v podrobné rozpravě nikoho nemám, nicméně s faktickou poznámkou paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já bych jenom chtěla navázat na pana magistra Čížinského, protože ti matrikáři jsou na tom tak, že vlastně zatím ty knihy, ať už jsou to zeměli nebo cokoli, tak jsou na úřadech. Ty úřady nejsou dané pro to, aby tam mohli chodit badatelé, takže bohužel ty doby jsou velmi dlouhé. Takže matrikáři žádají o snížení této doby pouze u uložení na úřadu, aby to šlo dále do archivu. Není to o tom, že by chtěli dřívě nějakým způsobem ty dokumenty skartovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, omlouvám se, tady na mě bylo hovořeno. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy k nějakému návrhu nebo s nějakou faktickou poznámkou. Pokud tomu tak není, tak podrobnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne. Pokud vím, nezazněly žádné návrhy, které by bylo nyní třeba hlasovat, tedy jsme se s druhým čtením vypořádali a já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Posuneme se dál. Dalším bodem je bod číslo

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova,.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych předložila návrh zákona, kterým se mění zákon

č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, a některé další související zákony v oblasti daní. Dovolím si shrnout už jenom nejdůležitější změny, které jsou v návrhu obsaženy, protože podrobně byl představen v prvním čtení.

Tento zákon zavádí nový poplatek z pobytu, který nahradí stávající poplatky za lázeňský nebo rekreační pobyt a z ubytovací kapacity. Nově tedy bude možné zavést poplatek jakoukoli obcí bez vazby na přítomnost lázní nebo na zvýšený turistický ruch. Poplatek bude možno vybírat za jakýkoli krátkodobý úplatný pobyt bez ohledu na druh a určení místa, kde je poskytován, tedy vedle hotelů, motelů a penzionů také v soukromých bytech, ateliérech a podobně. Maximální hranice pro výši poplatku se navrhuje na 21 korun pro rok 2020, což odpovídá součtu sazeb dosavadních dvou poplatků, a následně 50 korun za každý den pobytu s výjimkou dne počátku pobytu. Tady jde o reakci na skutečnost, že výše poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt se neměnila více než 25 let. Přitom platí, že konkrétní výši poplatku do této maximální hranice vždy určí jednotlivá obec v obecně závazné vyhlášce.

Dále se přesněji vymezuje osvobození osob a úlev u poplatků ze psů, kdy budou nově osvobozeny všechny osoby, které provozují útulky pro psy, bez ohledu na jejich zřizovatele, a stávající úleva pro osoby, jejichž jediným zdrojem příjmu byl starobní, vdovský a vdovecký nebo invalidní důchod, bude nahrazena úlevou pro všechny osoby starší 65 let a osvobozením osob, které jsou držiteli průkazu ZTP. Dosud byli osvobozeni pouze držitelé průkazu ZTP/P.

Dále se zavádí protizneužívací klauzule u poplatku za užívání veřejného prostranství a poplatku ze vstupného. Nově bude podmínkou pro osvobození od tohoto poplatku skutečnost, že výtěžek z konané akce byl skutečně odveden na charitativní účely.

Účinnost tohoto zákona je navržena na 1. leden 2020. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 286/1 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Roman Onderka a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, zasedal rozpočtový výbor na své 21. schůzi dne 20. března 2019. Hned v úvodu bych chtěl poděkovat kolegovi Volnému, že mě zastoupil na tomto projednávání.

Po rozpravě v rozpočtovém výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu rozpočtový výbor

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 286, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů:

1. V bodu 12 § 3b odst. 1 se za písmenem d) vkládá nové písmeno e), které zní: "e) pečující o děti na zotavovací akci nebo jiné podobné akci pro děti podle zákona

upravujícího ochranu veřejného zdraví, konaných na území obce nebo". Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno f).

2. V bodu 12 § 3d zní: a v § 3d sazba poplatku z pobytu činí nejvýše 100 Kč.

3. Bod 13 se zrušuje.

II. Rozpočtový výbor zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Tak jsem také učinil a zároveň bych chtěl poděkovat všem poslancům přítomným v rozpočtovém výboru za jejich vstřícnost k mému pozměňovacímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní bych poprosil zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, již by měla být poslankyně Věra Kovářová, aby se ujala slova a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila, nicméně paní poslankyni tu nevidím a myslím, že je dokonce omluvena, takže bych potřeboval jiného zpravodaje z výboru. Nicméně pana předsedu z výboru tady také nevidím, takže si vezmeme asi dvě minutky pauzu. Dvě minuty. A vyměníme zpravodaje. Pan poslanec Králíček se hlásí. Dám tedy dvě minuty pauzu do 17.12 hodin a vyřešíme tu situaci.

(Jednání přerušeno od 17.10 do 17.12 hodin.)

Děkuji. Paní poslankyně nakonec dorazila, nebude třeba měnit zpravodaje, a já ji prosím, aby nás tedy informovala o projednávání na výboru a případné pozměňovací návrhy zdůvodnila. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: (Hovoří udýchaně:) Dovolte, abych vám tedy přečetla usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 19. schůzi po předkladatelské zprávě PhDr. Tomáše Vyhnánka, náměstka ministryně financí, po zpravodajské zprávě poslankyně Věry Kovářové a po rozpravě přijal usnesení, kterým:

a) doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 286/0 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů:

1. v bodě 12 v § 3b odstavce 1 za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní: "e) vykonávající na území obce sezónní práci pro právnickou nebo podnikající fyzickou osobu nebo". Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno f);

2. v bodě 12 se v § 3b doplňuje odstavce 3, který zní: "(3) sezónní práci podle odstavce 1 písm. e) je práce, která je závislá na střídání ročních období a zpravidla se každým rokem opakuje.";

b) zmocňuje zpravodajku výboru, aby s usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu;

c) pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za tuto zprávu z výboru a otevírám obecnou rozpravu, do které mám pět přihlášek. Jako první je přihlášena paní poslankyně Kozlová. Připraví se pan poslanec Třešňák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, přeji dobré odpoledne všem kolegům a kolegyním z Poslanecké sněmovny a též vážené vládě. Chtěla bych zde načíst pozměňovací návrh, který byl nahrán pod číslem 2668 k vládnímu návrhu zákona o místních poplatcích, který je pod číslem sněmovního tisku 286. Jedná se o doplnění odstavce v bodě 12 v § 3b, který nově zní: od poplatků z pobytu je dále osvobozen účastník kulturní, společenské, sportovní či jiné podobné akce, u které lze důvodně předpokládat, že se jí zúčastní méně jak 150 účastníků, jemuž je ubytování poskytnuto pořadatelem této akce.

V současném znění zákona je poplatkem zatížen jakýkoliv pobyt na území dané obce, tedy soukromé ubytování v hotelu, stejně jako ve stanu na louce. Smyslem tohoto pozměňovacího návrhu je především osvobodit od placení místních poplatků akce, kde je největší dopad na minimalizaci ceny. Jedná se například o akce pro mladé lidi, studenty či sociálně slabé, kde může zvýšení ceny o 50 korun na den pro jednoho účastníka způsobit značné komplikace.

Náš návrh počítá s několika základními podmínkami. Konání kulturní, společenské či sportovní akce, u které lze předpokládat, že se jí zúčastní 150 nebo méně účastníků, jimž je ubytování poskytnuto pořadatelem této akce. Takto nastavený návrh tedy nedopadne na účastníky, kteří si ubytování zajišťují samostatně. Stejně tak v případech, kdy ubytování pořadatel pouze zprostředkovává. Základním předpokladem je skutečné uspořádání dotyčné akce. Nebude tedy možné poplatek nějakým způsobem obejít.

Ráda bych vás požádala o podporu uvedeného pozměňovacího návrhu, díky kterému budou mít například děti z nízkopříjmových skupin podstatně dostupnější letní tábor, a podpoříte tak i takzvanou malou místní kulturu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a chci upozornit, že návrhy je potřeba načítat potom v podrobné rozpravě a stačí se odvolat na sněmovní tisk, není potřeba ho číst celý.

Nyní prosím pana poslance Třešňáka, který je přihlášen jako další do obecné rozpravy.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne, vážení kolegové. Dovolte mi, abych nejprve shrnul dva pozměňovací návrhy, které jsou načteny v systému pod číslem 2597 a 2687, ke kterým se později přihlásím i v podrobné rozpravě. (V sále je hlučno.)

Kdybych měl hned na začátek čerpat z odůvodnění samotné vládní novely, musím zdůraznit, že hlavním účelem je zajistit příjmy do rozpočtu obcí a tyto příjmy mají kompenzovat náklady, které obec vynaloží v souvislosti s cestovním ruchem a

službami s ním spojenými. Především tedy v oblasti likvidace odpadů, rozvoje infrastruktury, péče o veřejnou zeleň a prostranství a další. Navíc obce ve většině případů prostřednictvím svých informačních center poskytují návštěvníkům různé propagační materiály, turistické průvodce, seznamy pořádaných akcí, mapy apod. Lze tedy konstatovat, že účelem ubytovacích poplatků je především přispět na zvýšené náklady obcí v souvislosti se soustředěným turistickým ruchem.

A poprosím, tady je možná trochu větší hluk.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také bych poprosil poslance, zejména možná u stolku zpravodajů, aby dali prostor těm, co jsou u stolku řečníků, aby se mohli vyjádřit, protože pro ty jsme tu zejména. Děkuji. Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Budu pokračovat. Nicméně realita vypadá, nebo vypadala před touto novelizací, zhruba následovně. A zkusím ta čísla hodně zaokrouhlit a zestručnit, snad mě nikdo nebude chytat v tomto za slovo, a vezmu si příklad obce například s kapacitou sedm tisíc lůžek. Pokud by se jednalo přímo o rezidenty obce, činil by příjem z rozpočtového určení daní zhruba pětinasobek částky běžně vybraných z ubytovacího a lázeňského poplatku. Ačkoliv vládní novela sjednocuje původní poplatky za lázeňské nebo rekreační pobyty a nově nahrazuje jedním univerzálním poplatkem z pobytu a zároveň navyšuje jeho maximální možnou částku na 50 korun, tuším, že dokonce v pozměňovací návrhu pana poslance Kytýra je to 100 korun, nově však snižuje hranici pro osvobození od poplatku na 65 let oproti původnímu zákonu, který osvobozoval osoby starší 70 let. Právě tato změna však nereflexuje některá lokální specifika, a může tak mít velmi negativní vliv na příjem rozpočtu samospráv, tedy hlavně lázeňských měst, ve kterých jsou často ubytováni zahraniční hosté, a mnohdy i mimo země Evropské unie.

A právě to nás vedlo společně s paní poslankyní Mračkovou Vildumetzovou k předložení pozměňovacího návrhu, který věkové výjimky úplně vypouští a předává tuto kompetenci plně do rukou místních samospráv.

Pokud by však nebyl v rámci Poslanecké sněmovny nalezen konsenzus k této jednoduché úpravě, která tu důvěru dává zpět právě samosprávám, předložil jsem ještě jeden, kompromisní, pozměňovací návrh, který vlastně pouze upravuje věkové omezení do stavu před touto novelizací. A protože se poplatek netýká pobytu v rámci lázeňské léčebné rehabilitační péče plně hrazené z veřejného zdravotního pojištění, nedotkl by se tento pozměňovací návrh ani českých seniorů, kteří jsou v lázních právě za účelem takového pobytu.

Děkuji a posléze se přihlásím ještě v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Veselého, který je dále přihlášen do obecné rozpravy. Poté se připraví pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych v podstatě mohl při načtení svého pozměňovacího návrhu, resp. odkázání na něj potom v podrobné rozpravě, který je načten pod číslem 2135, začít tam, kde začal můj předfečník. To znamená, k čemu poplatek slouží.

Opravdu slouží k tomu, co říkal, tzn. k tomu, že obec má nějakým způsobem kompenzovány náklady toho, že tam jsou nějací lidé, kteří tam trvale nebydlí, ze kterých nemá žádné příjmy, ale náklady z nich vznikají. Já bych třeba odkázal na náklady, které říkal on, a to jsou likvidace odpadů a samozřejmě taky udržování např. MHD, veřejných prostranství apod. To znamená, že podstata toho mého pozměňovacího návrhu je zcela stejná jako u mého předfečníka.

Já jsem se zabýval jinou věcí, a to věcí omezení výběru poplatků z ubytovacích kapacit na dobu 60 dnů. Jsou samozřejmě lázeňská města, lázeňské obce nebo turistická města, turistické obce, které převahu poplatku vybíraného mají z kapacit hotelového nebo penzionového typu. Naopak je ale celá řada měst a obcí, a těch je daleko více, které samozřejmě nemají charakter turistických lokalit, ale poplatek také vybírají, a vybírají jej mimo jiné z ubytoven. To znamená z kapacit, které slouží pro dlouhodobější ubytovávání např. dělníků, kteří do té obce přijíždějí pracovat, bydlí v nich a bydlí tam pravidelně déle než 60 dnů, protože pracují na plný úvazek v některých místních třeba továrnách. Právě omezení na 60 dnů v podstatě znemožňuje výběr poplatků z ubytoven. To má dvojitý negativní dopad. Jednak samozřejmě má velmi negativní dopad do rozpočtu obcí.

Já to srovnávám s městem, ve kterém žiji, ve kterém jsem neuvolněný místostarosta, a to je Písek. V případě, že nebudeme schopni vybírat poplatek z ubytoven, jako vybíráme dosud, tak příjem z výběru tohoto poplatku klesne z 1 100 000 korun na necelých 300 000 korun, to znamená, že se nám ani nevyplatí ten poplatek vybírat. Nejen že nebudeme sanovat náklady, které z toho vzniknou, ale ten výběr už se nebude rovnat ani tomu, kolik stojí náklad na úředníka, který ten výběr provádí a provádí administrativu s tím spojenou. A pak už se městu vyplatí spíš poplatek nevybírat.

Druhý negativní dopad je samozřejmě nemožnost regulace. Obecně ztrácí jakoukoli možnost regulace ubytoven. Obec, jak víme, nevstupuje do stavebního řízení, nemůže ovlivnit, kdo provozuje ubytovnu, jiným způsobem než právě zavedením poplatku.

Proto ve svých změnách, kterých je několik, a jak říká pan předsedající, nemusíme podrobně načítat, ale jsou uvedeny v tom mém načteném tisku, provádím změny, a to zejména takové, že zavádím možnost vybírat poplatek i z ubytovacích kapacit na dobu delší než 60 dnů, byť v nižší sazbě, než je ta predikovaná. A druhá otázka, abychom tím nepostihli studenty, tzn. ubytování na kolejích, tak tam zavádím osvobození i pro studenty do 26 let věku.

Samozřejmě pozměňovací návrh načtu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a jako dalšího prosím pana poslance Nachera. A připraví se pan předseda Michálek s přednostním právem poté. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Vážení členové vlády, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já bych tady řekl pár slov o pozměňovacím návrhu, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě pod číslem 2610. Jde o společný návrh, který jsme vypracovali s kolegou Jakubem Michálkem. V principu jde o to přenést výběr poplatku od toho poskytovatele úplatného pobytu, což je od toho, kdo vlastní tu nemovitost a pronajímá ji, na poskytovatele služby informační společnosti. V překladu do češtiny tedy znamená, že by poplatek odvedl zprostředkovatel pobytu. V takovém případě bude poskytovatel úplatného pobytu v pozici věřitele.

A teď pozor, jedna zásadní informace: My jsme ten tisk ještě upravovali, takže nevím, jestli on v rozpočtovém výboru byl v té podobě, jak ho navrhujeme v této chvíli. Protože jsme si vědomi, že zprostředkovatelé pobytu mohou mít různou podobu, velikost, formu, rozsah podnikání, takže není vhodné, aby ta povinnost byla plošně a automaticky, tak jsme toto změnili a z té povinnosti lze např. vyjmout nějaké malé zprostředkovatele a podobně. Jinými slovy, ta úprava cílí primárně na větší zprostředkovatele, typově, abych tady vyjmenoval dva, aby se nikdo necítil dotčeně, Airbnb, booking.com a podobně. Z tohoto důvodu my navrhujeme, aby o tom, jestli ten poplatek zprostředkovatel bude platit za majitele toho bytu, aby o tom rozhodlo Ministerstvo financí ve správním řízení, a to, prosím pěkně, na návrh dané obce. Jinými slovy, my tam upravujeme možnost pro obec požádat Ministerstvo financí, aby ve správním řízení rozhodlo, že ten poplatek bude vybírat zprostředkovatel pobytu. Cílem je zjednodušit výběr místních poplatků. Situace zejména v Praze, ale myslím si, že se to týká i dalších větších měst v České republice, je dále neudržitelná. Myslím si, že by to pomohlo té obci, pomohlo by to rozpočtu, pomohlo by to nějaké větší spravedlnosti. Podle nás je to i zjednodušení celého systému. Nicméně ten princip je skutečně na dohodě mezi obcí a Ministerstvem financí, není to nějaký en bloc.

Tolik tedy výtah z toho pozměňovacího návrhu, ke kterému se potom přihlásím a který je výsledkem nějaké dlouhodobé činnosti a pozorování toho stavu, ještě když jsme byli oba s kolegou Michálkem zastupitelé. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní s přednostním právem pan předseda Michálek, poté se připraví pan poslanec Čížinský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil tak, abych mohl navázat plynule na pana kolegu Nachera k našemu společnému pozměňovacímu návrhu. My jsme skutečně jednali s hlavním městem Prahou a věřím, že to ocení i další samosprávy, jako Brno, Český Krumlov atd., které se potýkají s tím, že mají poměrně vysoký příliv turistů a vysoký počet bytů v centru města, které jsou pronajímány skrze digitální platformy, jako je Airbnb nebo Booking. Ale odhaduje se, že až ve 40 % případů ti pronajímatelé neplatí příslušný poplatek. Kvůli tomu obce, např. hlavní město Praha, přicházejí o 120 mil. korun ročně a navíc to vytváří nerovnost na hospodářském trhu, protože hotely musejí tyto poplatky platit a ti, kteří poskytují podobné služby, se těm poplatkům vyhýbají. Proto si myslím, že

Ministerstvo spravedlnosti, pokud chce nastolit nějakou rovnováhu mezi konkurenty na tomto trhu, by se mělo přiklonit na stranu tohoto návrhu.

Hlavní město Praha to projednávalo v komisi, kde ten návrh doporučilo. A já jsem to taky projednával se zástupci digitálních platform Airbnb, Booking a booking.com. Oni tam měli nějaké požadavky ohledně frekvence výběru, splatnosti atd., takže to jsme do toho taky zahrnuli, tak aby to bylo i pro ně akceptovatelné.

Nemyslím si, že to je nějaká zásadně nová věc. V zahraničí v řadě států už to funguje, třeba ve Španělsku se to zavádí, ve Spojených státech amerických, taky jsou státy, kde Airbnb normálně ty daně vybírá. Navíc projevují ochotu, že jsou ochotni vybírat místní poplatky, a pro město samozřejmě to bude podstatné zlepšení vyjednávací pozice, když bude mít možnost i v případě, že se budou vyhýbat tomu, tu povinnost platit poplatky na ně přenést na základě správního rozhodnutí Ministerstva financí.

Jsem si vědom toho, že s tím bude spojen určitý nový druh rozhodování na Ministerstvu financí. Nicméně ten návrh jsme se snažili koncipovat tak, aby byl opravdu zaměřen přesně na obce, kde to působí problémy, takže je tam i poměrně vysoký správní poplatek 50 tis. korun za jednu žádost jedné obce, takže si myslím, že není potřeba se bát toho, že by tyto návrhy zahltily Ministerstvo financí a muselo na ně vynakládat nějaké zásadní prostředky. Naopak to povede k lepšímu výběru daní. Myslím si, že se tady bavíme o řádu stovek milionů korun, které můžou být využity na zlepšení prostředí nakonec i pro turisty a občany měst, o která se jedná. A v neposlední řadě je to důležité i z hlediska určité finanční regulace, která se ukazuje, že je jediným efektivním nástrojem, jak si poradit s těmito způsoby bez zavádění nějakých opravdu velkých restrikcí, jako jsou zákazy, jako jsou časová omezení krátkodobého pronájmu a další podobné cesty, které některé státy volí.

Myslím si, že bychom měli začít opravdu tím, že bude efektivně vymáhána legislativa, která už dneska funguje, to znamená, poplatky bude platit každý, odvede to digitální platforma. A samozřejmě že to pomůže i těm živnostníkům, kteří pronajímají byty, protože když dneska má někdo tři byty ve třech městských částech, tak musí komunikovat se třemi různými paními na přepážce a je s tím skutečně spojeno hodně byrokracie, ačkoliv to jsou zbytečné transakční náklady, kde by to všechno mohla obhospodařit právě Airbnb, tato digitální platforma, a ti lidé, kteří dělají tuto agendu, by se mohli věnovat něčemu užitečnému.

Takže jsem vás chtěl poprosit, jestli byste mohli zvážit podporu pro pozměňovací návrh, který předkládáme s kolegou Patrikem Nacherem a který podpořilo i hlavní město Praha.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobrý podvečer přeji vám všem. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jan Čížinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Rád bych tady předložil dva pozměňovací návrhy.

Jeden pozměňovací návrh se týká sazby poplatků, protože v roce 1990 byl poplatek stanoven na 17 korun československých. A když si ty poplatky převedeme do dnešní kupní síly, tak maximální sazba by dneska byla 164 korun za den. To znamená, navrhuji, aby sazba poplatků činila nejvýše 150 korun denně, to znamená, je to ve stejném poměru, jako to bylo v roce 1990. To je jeden pozměňovací návrh.

V případě, že by neprošel, navrhuji druhou možnost, a sice že by tu sazbu, která bude v zákoně nižší, bylo možné vynásobit stejným koeficientem, jako se vypočítávají daně z nemovitosti. Je to podle velikosti obce, to znamená, že by to obce a lázeňská města mohly prostě násobit číslem jako daň z nemovitosti.

Sto padesát korun je pozměňovací návrh 2693 a koeficient, násobení, je pozměňovací návrh 2692. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Stanjura. (V sále je velký hluk a neklid.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Myslím, že u některých z mých předřečníků vidíme jasný střet zájmů, že se starají o městské pokladny. Já jim to nijak nevyčítám, ale zapominají na podnikatele a na klienty. Ten vládní návrh navrhuje zvýšení poplatku zhruba z 21 korun na 50. Ve všech úvahách, ve všech vystoupeních zaznělo jako automatické, že všechny obce využijí maximální hranici. To si myslím, že není zdaleka jisté. Uvidíme, jak se kolegové na zastupitelstvech sami rozhodnou.

Nicméně pokud porovnáme obdobnou sazbu v okolních zemích, která bývá – kdyby mě třeba někteří páni poslanci z Prahy, kteří k tomu vystupovali, poslouchali (k poslancům Čížinskému a Nacherovi), ať mi dají za pravdu, omlouvám se – obvyklá sazba takového poplatku v okolních zemích bývá do 3 eur. Vaše návrhy 100, 150 korun – já říkám do 3 eur, to už jsem velkorysý, někde jsou 2 eura, někde 2,80 – které schválil rozpočtový výbor, jdou ode zdi ke zdi, od nejnižšího k nejvyššímu, a ještě k tomu velmi rychle.

Já jsem jednal se zástupci Asociace hotelů a restaurací... (Ministryně financí hovoří od stolku zpravodajů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, já vás přeruším, pane předsedo. Poprosil bych, aby u stolku zpravodajů byl klid, protože to ruší. Děkuji. (Velký hluk a velmi špatná slyšitelnost.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Teď jsem se na vás podíval čirou náhodou, paní ministryně. Ale dobře, že jste se ozvala. Jednal jsem se zástupci Asociace hotelů a restaurací, to je oblíbená asociace paní ministryně, to jsou podporovatelé EET, a ti nesouhlasí s navýšením poplatku na 100 korun. Já bych ocitoval z jejich stanoviska, abych to nemusel tlumočit, proč si myslí, že těch 100 korun je moc. Přitom současně chci říct, že podle slov a stanoviska této asociace byli účastní debaty a byli při přípravě vládního návrhu zákona, souhlasí s vládním návrhem zákona, ale nesouhlasí

s tímto dalším navyšováním poplatků. Zvýšení považuji ze současných 21 na 100 korun, anebo jak navrhuje pan poslanec Čížinský, což je podle mě překvapení, 150 korun, považují za pětinasobek, v tomto případě je to více než sedminásobek stávající hodnoty. A uvádí to, co už jsem říkal, že zahraniční destinace vybírají většinou do těch 3 eur. Mnozí z vás máte zkušenosti z Rakouska, Německa, že to někdy to bývá kolem 2 eur. Tyto návrhy, když to zaokrouhlím, jsou 4 nebo 6 eur při jiné kupní síle v České republice. Navíc oni upozorňují, že vlastně ti jejich největší klienti, to znamená ti, kteří dovážejí zahraniční turisty, a týká se to zejména Prahy, mají už dnes nasmlouvané a prodané pokoje i na rok 2021 a mají nasmlouvané ceny. A vy to tímto zásahem dáte k tíži těch, kteří hotely provozují.

Návrhem zákona také dochází k rozšíření počtu obcí, které mohou poplatek vybírat. Dochází k rozšíření okruhu osob, které budou poplatek hradit. Dochází k rozšíření objektů, ve kterých je možné poplatek vybírat. To znamená, když to přeložíme, zvyšujeme daně, i když se jmenují poplatky. Ale máme zákon o správe daní a poplatků. Ano, rozumím argumentu, že rozhodnou konkrétní obce. (Ministryně financí hovoří od stolku zpravodajů.) Daňový řád, omlouvám se. Paní ministryně, já myslím, že si rozumíme. Taký hrozně ráda mluvíte, paní ministryně, o IT systémech a já vás neopravuji. Já jsem programátor a mohl bych. Ale rozumím, budu používat daňový řád. Slibuji, pokud se spletu, poprosím paní ministryni, aby mi to připomněla v dobrém. Nerad dělám chyby. Daňový řád, který se týká daní i poplatků, to je to důležité.

Takže říkám, že poplatky mají charakter daně. Vláda velmi ráda říká, že nezvyšuje daně, a tady ano. Tady ano. Jak která část vlády. Ano, máme takovou malou část vlády, která by výrazně chtěla zvýšit daně, abych byl spravedlivý, abych mohl komentovat i vyjádření pana zpravodaje Onderky do tisku, který je příznivec zvýšení daní. (Poznámka zpravodaje Onderky: Některých.) Některých.

Já bych vás chtěl požádat, až budeme hlasovat ve třetím čtení – nemám žádný pozměňovací návrh –, abyste nepodpořili návrh rozpočtového výboru na skokové zvýšení na 100 korun, abyste ponechali výši, jak navrhuje vláda, a abyste nepodpořili ani návrh pana poslance Čížinského na zvýšení až 150 korun za den. Je to prostě skokové. Kdyby tam byl třeba návrh, že těch 150 korun bude platit za šest let, tak se o tom můžeme bavit. Ale jak chcete vysvětlit těm, kteří už mají nasmlouvané a prodané pokoje na příští a přespříští rok, že najednou zatížíte jedno lůžko na noc takovýmhle vysokým poplatkem? Tím výrazně snížíte ekonomické výsledky těchto podnikatelů a to si myslím, že není dobře. Rozumím argumentům, proč se to má zvýšit. Považuji návrh z 21 na 50 korun za dostatečný, adekvátní a konkurenceschopný v porovnání s okolními státy a s okolními zeměmi.

Takže paradoxně já jako předseda opozičního klubu hájím vládní návrh před návrhem vládního poslance Patrika Nachera a jsem proti, a i když je to můj kolega z opozice, myslím si, že zvýšení, které navrhuji oba dva, je příliš vysoké. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady tři faktické poznámky. Pan poslanec Jan Čížinský. Připraví se pan poslanec Kytýr, pan poslanec Nacher a pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Jenom krátce zareaguji. Sazba v zákoně je samozřejmě maximální a je na zastupitelstvech potom, aby zohledňovala právě třeba to, že jsou nasmlouvány zájezdy do roku 2021. A to zastupitelstvo by si mělo přát, aby přijížděli turisté. Na druhou stranu ta sazba není jako samoučelná. To není něco, co by to město nevynakládalo. To město vynakládá velké prostředky na to, aby byla infrastruktura pro návštěvníky, pro turisty. A nebavím se jenom o Praze, bavím se o všech městech, třeba o lázeňských městech. Proto vlastně a také z toho důvodu navrhuji v tom jednom pozměňovacím návrhu tu logiku daně z nemovitosti, protože to je úplně stejná logika, a tam jsou třeba právě podle počtu obyvatel, a ta lázeňská města jsou tam vypíchnutá, aby to mohli vynásobit nějakým koeficientem, protože my teď nevíme, jak to dopadne, jestli to bude těch padesát, nebo to bude těch sto. Já jenom říkám, že prostě když v roce 1990 přepočteno na dnešní dobu by to bylo 164 korun, tak já navrhuji jít pod tu hranici, to znamená, v kupní síle navrhuji jít pod tu hranici, to znamená, samozřejmě jde o návrh, který umožní zastupitelstvu jít výše, ale současně neumožní jim jít výše, než to bylo v roce 1990.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Chtěl bych reagovat, aby tady zase nezůstalo něco ve vzduchu, na pana předsedu Stanjuru, který je teď zády, tak já počkám, aby to... Tak to zřejmě probírá s kolegou Čížinským.

Zprvė ta reakce na to, že člověk je ve střetu zájmů. Tak já si myslím, že tady každý z nás přenášíme nějaké svoje zkušenosti z civilního života, nebo z kraje, odkud je. To bych si já mohl stěžovat na to, aby se tady lékaři nevyjadřovali k věcem, které se týkají lékařů, učitelé, protože učí, nebo učili, nebo budou učit, k věcem, které se týkají školství, a aby se kdokoli nevyjadřoval k něčemu, co se týká jeho kraje. My jsme tady napříč politickým spektrem, máme nějaký názor, když jsme poslanci z Prahy, tak to řešíme nějakým způsobem. A tady nikdo nikoho nenutí, aby vybíral sto korun. To je možnost. Jenom to tady nezaznělo, protože to sledují třeba novináři atd., veřejnost pak si to v noci pustí, tak aby se nelekla, nebo i někteří kolegové se mě na to ptali. To je možnost. To je strop, který se navrhuje. A je potom na zastupitelstvu té obce, jakou výši si vybere. To znamená, my třeba tady v Praze se rozhodneme jinak, protože evidentně, byť jsme koalice, opozice, tak máme na to nějaký názor. V Karlových Varech budou mít třeba jinou sazbu, v Opavě a tak dále. To znamená, je to na těch obcích.

Myslím si, že v tomhleto je to princip subsidiarity. To funguje. A já bych tady jako nestrašil, že všichni, jestli chtějí být znovu zvoleni, tak že ve všech obcích, i v těch malinkých, si tam budou dávat tu maximální sazbu. Ale uvolněme to, protože to, co říkal kolega Čížinský, je pravda. Když se podíváte na ten poplatek ve vztahu k průměrnému příjmu, tak ten poplatek neodpovídá průměrnému příjmu, průměrným výdajům a tak dál a tak dál. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když jsem mluvil o střetu zájmů, pane poslanče Nachere prostřednictvím předsedajícího, tak jsem nemyslel vás. Myslel jsem pana kolegu Čížinského jako lídra pražské koalice, který má upřímnou starost o naplnění pražské městské kasy. A nemyslel jsem to nijak ve zlém. Jenom jsem to konstatoval. Nijak jsem to nekritizoval. Nijak si nemyslím, že by ten argument tím pádem byl slabší nebo silnější, který tady přednesl.

Je tady sice zajímavá logika, že kolegové navrhuji až 150 korun a současně říkají: ale my to třeba rozhodneme jinak. Tak to mi přijde logické. Kdybychom měli tu absolutní důvěru vůči našim zastupitelům a zastupitelstvům, tak proč tam vůbec tu hranici máme? Proč tam je 50, 100 nebo 150, když jsou rozumní a chtějí být zvoleni. A já souhlasím s tím, že v každém městě je to jinak. A připadá mi docela logický návrh mít tu strukturu podle daně z nemovitostí. Nicméně si myslím, že je trošku pozdě tohle debatovat v druhém čtení, pokud nebude vůle to vrátit a debatovat. Mně to jako logiku dává, kdyby tento poplatek byl konstruován podobně, aspoň v těch kategoriích. Ale je to debata podobná tomu, když jsme určovali maximální výši poplatku za svoz domovního odpadu. A můžeme vyhodnotit po letech, kolik obcí... A já jsem taky neříkal, že všechny obce to automaticky zvednou. A říkal jsem, že naopak z mnoha vystoupení tady zaznělo, že všichni už říkají, to bude 300 milionů, 350 milionů. A už jenom počítají ta lůžka, dny krát tu maximální sazbu. Ten dopad může být mnohem nižší.

Nebudu Praze radit, jak to má být vysoké. Prostě mně ten sedminásobný skok, který navrhuje pan poslanec Čížinský, přijde příliš vysoký. A vzhledem k tomu, jak je to v okolních zemích, tak bych skutečně dvě až tři eura v přepočtu považoval za konkurenceschopné a obvyklé ve střední Evropě, a ty čtyři až šest eur mi přijde, že to je příliš moc, že tam můžeme ztratit nějakou konkurenční výhodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Čížinský s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Rád bych ještě jednou krátce zareagoval. Uznávám střet zájmů, protože jsem představitelem Prahy také, takže se mi samozřejmě jedná o zajištění právě financí právě na ty služby, které jsou také pro ty turisty. A řeknu konkrétní příklad. Prostě velký počet turistů – a Praha je za to ráda, není úplně ráda, jaké je složení těch turistů, radši by, aby jezdili kulturnější lidé a ne úplně lidé, kteří se přijdou jenom opít, ale bohužel jezdí také lidé, kteří se přijdou jenom opít – a skutečně Praha řeší, jak motivovat strážníky, protože potřebuje finance na to, aby přitáhla více strážníků, potřebuje finance na to, aby byli strážníci v noci, kteří budou hlídat, kteří budou zajišťovat noční klid. A tohle by mohl být jeden z velkých zdrojů, aby Praha natáhla strážníky, protože skutečně platy jsou v Praze vyšší. A současně samozřejmě je tady vztah, pokud se ekonomice daří, jezdí hodně lidí, tak je potřeba strážníky více platit. Pokud by se nedařilo, je možné samozřejmě

ten poplatek opět snížit, aby podnikatelé nebyli omezováni. To znamená, já deklaruji jako Praha, že jsme schopni velmi akceschopně s tím poplatkem zacházet, abychom právě nepodvázali turistický ruch.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Martin Jiránek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Pěkný večer, kolegové, kolegyně. U nás je cestovní ruch velmi podfinancován a ta čísla třeba v porovnání s rakouským cestovním ruchem jsou opravdu extrémně rozdílná. Teď jsem zrovna dneska slyšel informaci, že obec o počtu obyvatel asi 3 500 v rakouských Alpách dokáže vygenerovat díky nastavení zákona o cestovním ruchu a v celém systému podpory cestovního ruchu dokáže vygenerovat 250 milionů korun jenom na marketing a půl miliardy na investice. A je to obec o 3 500 obyvatelích. (Reakce v pravé části sálu.) Prosím? Ano. A u nás je 250 milionů určených na celou republiku přes CzechTourism. Takže opravdu aspoň ty poplatky, jelikož nám stále chybí zákon o cestovním ruchu, tak aspoň ty poplatky nechme ty obce dělat, protože třeba podobný problém, jako je v Praze, tak podobný problém je v horských střediscích, kde navíc ještě ta horská střediska velmi trpí nastavením našeho RUDu, kdy při počtu obyvatel 300, 400, 500 ta jednotlivá střediska mají obstarat během roku přes různý svoz odpadů, poničení silnic třeba 300 tisíc turistů a mají na to z RUDu třímiliónový rozpočet. A aspoň ta horská střediska by určitě ocenila to, že si budou moct cíleně nastavit trošku vyšší částku, která... Třeba v Řecku není vůbec problém na pětihvězdičkových hotelích platit pět eur a mají to tam natvrdo. Takže fakt si nemyslím, že padesát korun nebo sto korun je něco strašného. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tady zazněl ten RUD a výběr poplatků, tak vám řeknu, jak to s tím RUDem vypadá, kolik je na jednoho obyvatele peněz: Moravskoslezský kraj 5 065 Kč, nejlépe je na tom Vysočina 10 021 a Praha 43 014. Poprosil bych pana Čížinského prostřednictvím pana předsedajícího, abyste si zaplatili ty své městské policisty z tohoto RUDu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych jenom doplnil kolegu přede mnou. A teď dobře poslouchajte. Středočeský kraj společně s Prahou dostanou v rámci krajského RUDu stejný počet miliard, bez pár miliard, jako zbytek republiky! Tak si to jenom spočítejte, jak na tom asi zbytek republiky

musí být, když skutečně s Prahou dostane 60 mld. a zbytek republiky dostane 63 mld. Náhle!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máme tady tři faktické poznámky. Pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Petrtýl a pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Já jenom poprosím v reakci na předřečníka, je přece potřeba – tam je logická chyba. To není možné srovnávat. Můžete srovnávat, Praha je kraj a obec dohromady. Takže vaše argumentace by měla smysl, pokud byste vzal nějaký kraj, přičetl tam ty obce v tom kraji a pak to srovnával. Ale nemůžete srovnávat krajský rozpočet a obecní rozpočet obce Prahy, která je současně krajem!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Petrtýl a jeho dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Petrtýl: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se musím ohradit tady ke kolegovi Bláhovi. Například Středočeský kraj, jelikož jeho rozpočtové určení daní není dáno podle počtu obyvatel, ale bylo fixně zavázáno v roce 2000, kdy vznikaly kraje, takže Středočeskému kraji vlastně od té doby, od roku 2000, narostl jeho počet obyvatel zhruba o 22 % a má stále stejný výběr. Takže naopak my jsme na tom bití. A skutečně se tady porovnávají hrušky a jabka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jsme přešli k rozpočtovému určení daní. Proč ne? Ale protože jsem se tím roky zabýval, tak skutečně pan hejtman opomněl, že Praha je město i kraj současně, a našich 1,2 mil. obyvatel v těch našich skoro 300 obcích kromě toho, co dostává Moravskoslezský kraj, dostává z rozpočtového určení daní do těch jednotlivých městských a obecních rozpočtů.

Nicméně pokud kolegové z hnutí ANO, jako pan poslanec Vondrák nebo pan poslanec Bláha, říkají, že kraje mají málo, řešení je poměrně jednoduché. Nejhůř ve státě hospodaří centrální vláda. Ty výsledky jsou evidentní. A platí to pro všechny vlády. Nebudu říkat, že tato vláda. Když se podíváte k dnešnímu dni, kolik na státním dluhu vyrobily centrální vlády, kolik kraje za 19 let fungování a kolik obce, tak vidíte, kdo nejhůř hospodaří. Samosprávy hospodaří mnohem lépe než vláda. Pokud máte pocit, že samosprávy potřebují víc, není nic jednoduššího než ubrat z rozpočtového určení daní, dát centrální vládě a pobavit se o parametrech, jak ten kus daní, které platí daňoví poplatníci, vezmeme vládě a jak je rozdělíme mezi kraje a obce. To je

legitimní debata. Tomu se bude bránit každý ministr financí bez ohledu na to, z které vlády je, bez ohledu na politickou příslušnost, protože je to logické.

Navíc když vezmeme celkový balík RUDu, který je pro kraje, já to zaokrouhlím, 10 % sdílených daní, obce zhruba 23 %. Takže i ten balík pro obce je prostě větší než balík pro kraje a skutečně jsou to podivné parametry, které vznikly v roce 2000 – počet kilometrů, počet domovů důchodců – to se dávno změnilo od té doby! Změnil se stav těch silnic. Ale je skoro nemožné udělat dohodu mezi 14 kraji, že se udělá změna, protože když chcete někomu přidat, tak musíte současně někomu ubrat. A ukažte mi hejtmana, který bude souhlasit s tím, že jeho kraji se ubere. Takový hejtman nebyl, není a nebude! Naprosto logicky. (Předsedající: Čas!)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: V tuto chvíli nemám žádné přihlášky do obecné rozpravy, takže končím obecnou rozpravu. Případná závěrečná slova – je zájem? Paní ministryně? (Ne.) Zpravodaj? (Ne.) Takže zahajují podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásili poslanci: pan poslanec Petr Třešňák, připraví se pan poslanec Ondřej Veselý. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Dovolte mi se pouze tedy přihlásit k pozměňovacím návrhům číslo 2597 a 2687 a jejich zdůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych poprosil, aby v jednacím sále byl klid. Nebudu jmenovat. Všichni vědí, koho se to týká. Dalším v pořadí je pan poslanec Ondřej Veselý. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. I já se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který je zanesen do systému pod číslem 2135. I já odkazuji na odůvodnění, které jsem uvedl v obecné rozpravě. Jenom zdůrazním, že pokud ten pozměňovací návrh nebude přijat, jak jsem jej předložil, tak to bude znamenat výpadek v rozpočtu obcí. Tím nechci navazovat na debatu o rozpočtovém určení daní, ale bude to výpadek v řádu desítek milionů korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Doufám, že si to budu dobře pamatovat. Já bych se tady tedy přihlásil k tomu, co jsem vysvětloval detailněji v obecné rozpravě, a to k pozměňovacímu návrhu, který jsme načetli společně s kolegou Jakubem Michálkem pod číslem 2610. Někjaké další detaily tady nebudu už popisovat, abych nevyvolal opět debatu, která nesouvisí s tímto tématem novely zákona o místních poplatcích.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Čížinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Takže já se hlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům: 2692 a 2693. A zdůvodnění – odkazuji na debatu v obecné rozpravě. Jedná se tedy o tu sazbu 150 korun, a pokud by nebyla přijata, tak ohledně toho koeficientu daně z nemovitostí, kterým se násobí, a vlastně ta konstrukce, že by byla stejná jako právě u daně z nemovitostí. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikdo další do podrobné rozpravy není přihlášen, končím... (Hlásí se posl. Kozlová.) Já bych byl strašně rád, kdybyste se nehlásili úplně na poslední chvíli, protože je to velice nepříjemné pro řídícího schůze.

Poslankyně Lenka Kozlová: Omlouvám se. Děkuji a chci jenom přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který byl nahrán pod číslem 2668 a patří k tisku 286. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalšího nikoho nevidím přihlášeného do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu. Je zájem o případná závěrečná slova? Není-li tomu tak, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem je

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb.,
o investičních pobídkách a o změně některých zákonů
(zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 298/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková, které tímto předávám slovo, a poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid v jednacím sále. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Dovolte mi krátce uvést projednání materiálu Ministerstva průmyslu a obchodu, kterým je návrh novely zákona o investičních pobídkách a související části zákona o zaměstnanosti. Tento materiál byl podrobněji představen v prvním čtení, které proběhlo 25. ledna tohoto roku.

Pro připomenutí. V současné ekonomické situaci, kdy naše země prožívá období hospodářské prosperity, je stávající nastavení veřejné podpory příliš extenzivní. Hlavním cílem navrhované novely je omezit širokou dostupnost investičních pobídek a změnit strategii o jejich rozhodování tak, aby byly poskytovány pouze ve výjimečných a odůvodněných případech. To znamená limitovat nárokovost na investiční pobídku.

Nové zaměření investičních pobídek by mělo motivovat firmy k tomu, aby investovaly do svého rozvoje, aby investovaly do výzkumu a vývoje, zaměstnávaly výzkumné pracovníky nebo spolupracovaly s výzkumnými organizacemi. To bude specifikováno v prováděcím předpise k předloženému zákonu, který v souladu se zákonným zmocněním bude blíže vymezovat podmínku vyšší přidané hodnoty podporovaných investic.

Při prvním čtení byla v rámci obecné rozpravy k návrhu zákona uplatněna výhrada, že investiční pobídky křiví trh. Rozumíme takovému argumentu. Ovšem tento problém platí pro jakoukoliv veřejnou podporu, přičemž pobídky jsou jenom jedním z jejich programů. Každý hospodářský nástroj, který způsobuje distorzi trhu, by měl být obhajitelný do té doby, dokud jsou negativní efekty převáženy jinými, pozitivními efekty pro celou společnost. Toto chceme zajistit přísnými, ale objektivně stanovenými pravidly pro podporu projektů ve smyslu jejich skutečně přidané hodnoty a nově i subjektivním posouzením všech projektů vládou, které bude sloužit jako další filtr vhodných projektů a které zabrání pouze formálnímu nastavení podmínek.

Návrh zákona byl projednán na schůzi hospodářského výboru. Hospodářský výbor svým usnesením ze dne 20. března 2019 doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu projednat a schválit tento návrh zákona ve znění schválených pozměňovacích návrhů a jedné legislativně technické úpravy. Ministerstvo průmyslu a obchodu se závěrem hospodářského výboru souhlasí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tímto vás žádám o podporu tohoto návrhu zákona a jeho propuštění do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám, paní ministryně. Poprosil bych o klid v jednacím sále. Na levé straně. Rozumím tomu, že máte něco důležitého na jednání v levé straně sálu, ale poprosím, abyste to řešili v předsálí, pokud máte něco. Nebudeme pokračovat dál, dokud nebude klid. A poprosím službu, jestli by mohla přepnout bod (na světelné tabuli), protože projednáváme už jiný bod. Už to je v pořádku.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 298/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Vojtěch Munzar, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já tady nebudu popisovat to, co jsem tady říkal v lednu, když jsme projednávali v prvním čtení tento zákon. Kdo má zájem, může se na mou obsáhlou zpravodajskou zprávu ohledně tohoto zákona podívat ve stenoprotokolu. Nicméně chtěl bych tady potvrdit to, co tady řikala paní ministryně.

Hospodářský výbor projednal 22. března tento návrh zákona, nebo respektive tuto novelu s tím, že si osvojil čtyři pozměňovací návrhy. Poprosím jejich jednotlivé předkladatele, aby mě sledovali a případně mě doplnili nebo opravili, pokud bych jejich návrh neinterpretoval úplně správně.

Nicméně první návrh, který si osvojil hospodářský výbor, je de facto vyloučení ze seznamu podporovaných akcí call centra, protože hospodářský výbor přijal myšlenku, že to nenaplnuje ten cíl zákona. Call centra nenaplnují přidanou hodnotu pro ekonomiku ČR, a proto si osvojil hospodářský výbor tento návrh.

Druhý návrh, který si osvojil, je kolegy Pavla Pustějovského. Je to doplnění vyjmenováním z novely zákona Hospodářské komory, která by se měla podílet na vyhodnocování jednotlivých investičních pobídek a spolupracovat na konkrétních podmínkách nařízení vlády.

Další dva návrhy předkládal kolega Roman Kubiček. Ten první je odkaz přímo v novele, v textu novely zákona na směrnici, na předpis EU, což je nařízení Komise EU číslo 651/2014 ze dne 17. června 2014. Jedná se de facto o to, že pokud by někdo porušil, příjemce investiční pobídky, tento předpis EU, tak by příslib investiční pobídky pozbyl platnosti.

A poslední návrh, který si osvojil hospodářský výbor, opět od Romana Kubička, je návrat k textu zákona o tom, jak se bude řešit případ, kdy byl příslib investiční pobídky podán, nicméně nebyly naplněny jeho cíle a kritéria, takže jakým způsobem by se to řešilo. V původním návrhu ze strany vlády byl návrh, aby se to řešilo jako porušení rozpočtové kázně. Tento návrh vrací původní ustanovení, to znamená, že by se to řešilo podle daňových zákonů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Vyměnil jsem si papíry. Já tady zopakuji některé ty teze politické, které jsem tady řekl, svůj názor i názor ODS na investiční pobídky jako celek.

Investiční pobídky, a ona to tady řekla i paní ministryně, jsou jenom dalším dotačním titulem. Investiční pobídky vytvářely, vytvářejí, a pokud tento návrh zákona projde, budou vytvářet nefér konkurenční prostředí a budou dále křivit trh. Nemohu souhlasit s tezí paní ministryně, že je tady těch nástrojů, co křiví trh, hodně, takže můžeme v klidu podporovat i další. Já si to osobně nemyslím, a myslím si, že bychom se měli zamýšlet nad tím, jak redukovat právě opatření, která křiví trh.

Investiční pobídky přinášejí výhodu těm, kdo pobídku obdrží, oproti těm, kteří ji nedostanou. Velké, zejména velké a zejména zahraniční firmy a korporace získávají

výhody například ve formě daňových prázdnin, dotací na pracovní místo nebo dotací na pořízení majetku. Díky těmto výhodám mohou samozřejmě potom nabídnout levnější služby, výrobky anebo třeba mohou dát i vyšší mzdy a přetahovat zaměstnance v době, kdy je nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Jedné firmě tedy investičními pobídkami pomůžete, ale druhé firmě tím de facto ublížíte.

Dokonce se ani jednoznačně neprokázalo, že by investiční pobídky vedly k nárůstu obchodních příležitostí pro stávající české firmy v okolí. Příjemci investičních pobídek tak za podpory státu de facto kanibalizují ostatní podnikatele a firmy v regionu, a to zejména ty malé a střední, kteří tuto výhodu nemají, ale de facto to těm velkým přímo nebo nepřímo zaplatí.

My se s vládou shodneme na tom, že stávající model investičních pobídek je již dávno překonaný, a to z těch důvodů, které jsem tady řekl. My se ale neshodneme na tom, že Ministerstvo průmyslu a obchodu se nechce vzdát možnosti rozhodovat o udělování výhod. Protože o tom to celé je. Je to o tom, že Ministerstvo průmyslu a obchodu se nechce vzdát rozhodování o udělování výhod. Dokonce i odmítlo v připomínkovém řízení připomínky Ministerstva financí, které chtělo zcela správně vyhodnotit variantu zrušení podmínek a důkladnou analýzu navržených kritérií a jejich zásahů do trhu a ekonomiky. MPO toto odmítlo s tím, že je třeba rychle přijmout novelu a analýza by byla příliš zatěžující. Jak víte, kolegyně a kolegové, já se mnohdy s Ministerstvem financí neshodnu, ale tady musím Ministerstvo financí za tyto připomínky pochválit.

Na tom je patrné, že se nerozdávalo na základě potřeb naší ekonomiky, ale na základě potřeb Ministerstva průmyslu a obchodu rozhodovat o výhodách pro vybrané. Je to snaha o zachování zákona za každou cenu.

Novela zákona má vést k údajné podpoře a rozvoji projektů s vyšší přidanou hodnotou. Bohužel se ale, když se podíváte na kritéria, ministerstvo zaměřilo na činnost, ale nikoliv na výsledek. Tím výsledkem by mohlo být například zavedení nějakého inovativního produktu na trh. Ale to se nestalo. I zvolená kritéria, která ještě zpřesňují nařízení vlády, například typu dosažení 80 % zaměstnanců s nadprůměrnou mzdou v regionu, a to pouze k 1. prosinci kalendářního roku, tato kritéria opravdu nejsou dobrá.

Konkurenční výhodou České republiky z našeho pohledu by mělo být něco jiného – nízké daně, snížení povinných odvodů, stabilní a přátelské podnikatelské prostředí, nízká úroveň regulací, efektivní státní správa a kvalitní infrastruktura. To by bylo tou pravou konkurenční výhodou našeho státu, to by pomohlo všem. I těm stávajícím firmám, které tady podnikají. Ne nějaký dotační titul. To by nalákalo i ostatní přijít do naší země, a to natrvalo, nikoliv pouze na dobu trvání speciální investiční pobídky.

Bohužel od nízkých daní, stabilního a přátelského podnikatelského prostředí, od nízké úrovně regulací, od efektivní státní správy a kvalitního, rychlého rozvoje infrastruktury se v posledních letech bohužel vzdalujeme. Liberalizace podnikatelského prostředí. To je to, na co by se měla vláda zaměřit. Ale ve skutečnosti na druhou stranu MPO vymýšlí, jak někomu poskytnout výhody a subvence. Ono je to patrné i na tom sporu, pokud jste to někdo sledoval, o tom, jestli

má o udělení investičních pobídek rozhodovat vláda svým rozhodnutím, nebo to má být automat a mají o tom rozhodovat úředníci.

Investiční pobídky jsou z mého pohledu nástrojem diskriminačním. Většina podnikatelů si totiž na ně nesáhne. Když se podíváte na čísla CzechInvestu a Ministerstva průmyslu a obchodu, tak v minulosti bylo uděleno více než 90 % investičních pobídek pouze velkým firmám. Z těchto důvodů navrhu v podrobné rozpravě za klub ODS zrušení zákona a tohoto nástroje jako celku. Chápu, že koaliční strany nemusí s námi v tomto souhlasit. Ale zkuste to vzít i jako příležitost skutečně si k tomu udělat potřebné ekonomické analýzy a nerozhodovat pouze na základě výsledků kulatých stolů s těmi, kteří jsou příjemci těchto výhod a pochopitelně se těchto výhod nechťejí vzdát.

A protože tento návrh nemusí získat vaši podporu, přicházíme i s druhým návrhem. Řekl bych kompromisním. Tímto návrhem je, aby investiční pobídky byly nadále poskytovány pouze malým a středním podnikům. Protože to jsou ti, co jsou tím pravým motorem ekonomiky. Podílejí se například ze 60 % na celkové zaměstnanosti. Malé a střední podniky jsou tou hlavní hybnou silou inovací, což přiznává i Ministerstvo průmyslu a obchodu ve své důvodové zprávě. Přesto za celou dobu investičních pobídek byly na okraji podpory.

Řeknu k tomu jenom několik čísel, abyste to mohli posoudit sami. Z celkového počtu 1 204 podpořených projektů k prosinci, k 31. 12. 2018, pouhých 116 firem splňovalo definici malých a středních podniků. A situace se nelepší ani v posledních letech, kdy vládní politika staví stále větší a větší bariéry, které zatěžují podnikání v České republice. V posledních pěti letech bylo podpořeno celkem 429 projektů a součet stropů veřejné podpory těchto projektů dosáhl závratné výše 64 miliard korun. Pouze 51 firem ovšem byly firmy, které splňovaly kritéria malého a středního podnikání.

Nezapomeňme, že na tyto investiční podpory se používají přímo dotačně, či nepřímo ve formě daňových prázdnin peníze daňových poplatníků. Pokud by tedy investiční pobídky měly zůstat, tak jediné pro malé a střední firmy. Tedy pro firmy, které jsou tady doma, mají tady zázemí a po ukončení investičních pobídek neodejdou i se ziskem. Přispělo by to tak i k růstu českého kapitálu.

Bude mě tedy velmi zajímat, ve věci účtě k paní ministryni, postoj i nového ministra průmyslu a obchodu, který se v minulosti pasoval do role zastánců malých a středních podniků. Tady na tomto návrhu bude mít konkrétní příležitost, jak je skutečně podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě nemám nikoho dalšího přihlášeného. Končím tímto obecnou rozpravu. Je případně zájem o závěrečná slova? (Ne.) Nemá zájem. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prvním přihlášeným je pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já jsem to tady odůvodňoval v obecné rozpravě. To znamená, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému Poslanecké sněmovny pod číslem 2589, a zároveň se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je veden pod číslem 2590. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pavel Juříček. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 2459. A to odůvodnění, které je tam, je vlastně dáno podnikovou praxí, neboť je vhodné, abych v rámci tohoto pozměňovacího návrhu navrhl, aby vláda rozhodla o investičních podmínkách ano – ne do tří měsíců, tak aby firma mohla plánovat a zároveň si mohla nějakým způsobem vyřešit právě ten svůj business case a svoji business study. Na té diskuzi, která na hospodářském výboru kolem této věci proběhla, myslím, že paní ministryně explicitně řekla, že tady s touto podmínkou souhlasí a že s ní vláda nebude mít problém, neboť to má logiku.

Jenom bych chtěl ještě trošku vyvést kolegu Munzara z některé – (Předsedající žádá, aby mluvil k věci.) Dobře, děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže nemám nikoho dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy. Končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Přečtu omluvu. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Dalším bodem je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů /sněmovní tisk 300/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně financí Alena Schillerová, které tímto dávám slovo. Prosím máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych představila návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů. Podrobně byl už představen v prvním čtení, takže pouze zopakuji stručně zásadní body návrhu, který jsme připravili společně s Ministerstvem spravedlnosti. (V sále je velmi hlučno.)

Návrh transponuje směrnici o výkonu některých práv akcionářů ve společnosti s kotovanými akciemi. Cílem návrhu je podpořit dlouhodobé zapojení akcionářů do činnosti těchto společností. Návrh se dotýká většího zapojení valné hromady do procesu odměňování. Společnosti budou rovněž vypracovávat zprávu o odměňování vedoucích osob. Tato změna má přinést vyšší transparentnost kotovaných společností

a podpořit zapojení akcionářů do jejich fungování. Valná hromada bude dále povinně schvalovat určité významné transakce se spřízněnými stranami. Souhlas nicméně není vyžadován u transakcí uzavřených za běžných obchodních podmínek.

Druhá část návrhu se týká fungování –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně, já vás přeruším. Tady je hrozný hluk ve sněmovně. Já vůbec neslyším, co říkáte. (Výčkává se.) Takže prosím máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Druhá část návrhu se týká fungování kapitálového trhu. Emitentům se umožňuje získat prostřednictvím účastníků centrálního depozitáře cenných papírů informace o akcionářích, např. pro účely svolání valné hromady. Dále se stanoví pravidla pro komunikace emitenta s akcionáři prostřednictvím účastníků centrálního depozitáře cenných papírů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančním. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 300/1, 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jan Skopec – který není na této schůzi přítomen, takže po dohodě se této role ujme pan poslanec Rais. Jelikož jsme v druhém čtení, nemusíme o této změně hlasovat. A informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. V podstatě já bych si tady přednesl usnesení rozpočtového výboru z 21. schůze ze dne 20. března 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů, to je sněmovní tisk 300, druhé čtení.

Tak jak jste řekl, po úvodním slovu náměstkyně ministryně financí Dupákové, zpravodajské zprávy poslance Skopec a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s podporou výkonu práv akcionářů, schválila ve znění následujících pozměňovacích návrhů.

A tak jak jste říkal, je to v podstatě součást usnesení rozpočtového výboru, takže si myslím, že to nemusíme číst tady v detailech. Týká se to zpřesnění v podstatě článku III – Přejícná ustanovení, kde jsou zpřesněny povinnosti představenstva nebo správní rady emitenta, jehož akcie byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. A šlo o to, aby byla předložena nějaká politika odměňování podle § 121 k zákonu č. 256. V podstatě jde o transpozici příslušných evropských zákonů, tak jak tady hovořila paní ministryně.

Druhý pozměňovací návrh se týká zase představenstva nebo správní rady emitenta, jehož akcie byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu

přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tak předloží zprávu o odměňování ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ke schválení valné hromadě, která schvaluje i účetní závěrku emitenta za účetní období, v kterém byla valné hromadě předložena poprvé politika odměňování podle zmiňovaného zákona 121.

A za třetí jde o to, že emitent uvede ve zprávě k odměňování příslušné údaje podle § 121. Zase vztaženo ke znění k zákonu, nebo k § 121 ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona jen za účetní období, které následují po dni nabytí účinnosti.

V podstatě jsou to věci, které reagují na příslušnou evropskou legislativu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Jan Volný. (Posl. Volný je přihlášen do podrobné rozpravy.) Pardon. Já se omlouvám. Já jsem si toho nevšiml. Máte pravdu. Takže do rozpravy obecné není v tuto chvíli nikdo přihlášený. Je přihlášen. Pan předseda Stanjura. Já se omlouvám, nepodíval jsem se doprava, jsem zvyklý se dívat spíš doleva. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je třeba se dívat doprava, pane místopředsedo (s úsměvem). Je tady hrozně ospalá atmosféra. Tak si řekněme, co je to za zákon a jak rychle ho v Evropě připravili.

Tento zákon reaguje na finanční krizi z roku 2008. Už po jedenácti letech přistupujeme k implementaci směrnice. Že to implementovat musíme, to je pravda. Ale ta rychlost je opravdu obdivuhodná. Svět se změnil, ale my řešíme to, že v roce 2008 padaly americké banky a akcionáři nevěděli, kolik bere management amerických bank. A díky tomu navrhujeme v zákoně, aby u privátní firmy se zveřejňovaly podrobné informace o platech managementu – ne všem akcionářům, s tím já naprosto souhlasím, ale všem. I těm, kteří akcionáři nejsou.

Já jsem na rozpočtovém výboru použil firmu z mého regionu. Myslím, že opravdu já, když nejsem akcionář, nepotřebuji vědět, jaké jsou odměny managementu Kofoly jako kotované společnosti. Ale podle návrhu zákona, protože to musíme implementovat, říkáme, že k stabilitě finanční (nesroz.) přispěje mimo jiné to, že budeme vědět, jaké mají bonusy, jaké mají životní pojištění, sociální pojištění, jestli mají opce, jestli si mohou koupit akcie, nemohou. Úplně zbytečné.

Ale tento boj jsme už prohráli. Směrnice už platí. Takže mé vystoupení, nebo pozměňovací návrh, se zaměřuje k věcem, které jsou v pravomoci našeho parlamentu a které upravit skutečně můžeme. Já jsem předložil tři pozměňovací návrhy na rozpočtový výbor. Jeden byl přijat. A já jsem po dohodě s Ministerstvem financí – a chtěl bych poděkovat paní ministryni, že cestou její náměstkyně, aparátu Ministerstva financí mi pomohli technicky a legislativně správně napsat pozměňovací návrh, přestože s ním ministerstvo obsahově nesouhlasí. Já myslím, že to je korektní zmínit, a tento přístup opravdu oceňuji, protože je hrozně jednoduché nachytat někoho na legislativní chybě a říct: díky tomu se o tom hlasovat nedá.

Já to nejdřív zkusím zdůvodnit. Nebudu číst jednotlivé paragrafy pozměňovacího návrhu, to je poměrně komplikovaná věc. Nicméně ta směrnice ve znění směrnice z roku 2017 výslovně vyžaduje, aby kotované společnosti vypracovaly politiku odměňování svých orgánů a akcionáři měli právo o této politice hlasovat na valné hromadě. Potud žádný problém.

Směrnice též vyžaduje i opatření přijatá členskými státy... realizace tohoto pravidla byla účinná. A to je důležité – sankce za nesplnění nových povinností musí být podle té směrnice přiměřené a odrazující. A v tom návrhu zákona, v implementaci této směrnice vláda navrhuje jako sankci úplnou bezplatnost výkonu člena představenstva. Pokud není předložena politika odměňování nebo pokud je nesystémová... pokud není předložena politika odměňování.

Je tam ta sankce, že členové představenstva pracují zadarmo. Podle našeho názoru je ta sankce příliš tvrdá, a proto navrhujeme jinou sankci. Bez sankce to nejde. Směrnice, jak jsem říkal, říká, že ta sankce musí být přiměřená a odrazující. Podmínky pro výkon funkce člena představenstva jsou stanoveny ustanoveními zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Ty podmínky jsou jak ryze formální výkonu... podmínky výkonu funkce, např. typicky je to bezúhonnost, anebo věcné požadavky na výkon funkce člena představenstva, např. typicky je to povinnost vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře.

Samotný výkon funkce je ovšem kompletní činností a podle zákona o obchodních korporacích přísluší odměna z titulu smlouvy o výkonu funkce. To znamená, společnost musí uzavřít s členem představenstva smlouvu o výkonech funkce a v ní má být vyplácená odměna. Jediný případ, kdy odměna není vyplácena, že přímo v té smlouvě je explicitně uvedeno, že ta funkce je vykonávána bez nároku na odměnu.

Z tohoto důvodu já navrhuji, aby ta sankce nebyla soukromoprávní v okamžiku, kdy se poruší tato povinnost podle směrnice, to znamená, aby nešla za členy představenstva, ale aby to bylo definováno jako všechny ostatní sankce v tom návrhu zákona, to znamená jako přestupek. A jako přestupek, aby ta sankce byla i odrazující, navrhujeme, aby mohla být uložena ve správním řízení pokuta až do výše 10 milionů korun. My jsme přesvědčeni, že tento způsob sankce za nedodržení zákona, protože už to bude v zákoně, je dostatečně účinný, přiměřený, dostatečně tvrdý, ale přitom systémový. To znamená, že má charakter jako všech ostatních sankcí, které jsou uvedeny v tomto zákoně, to znamená sankce při porušení zákona, že je to hodnoceno jako přestupek.

Chtěl bych, abyste se nad tím před třetím čtením zamysleli, nám to připadá logické. To určitě není politické téma na střet pravice – levice, nebo vláda nebo koalice. Vycházím popravdě řečeno i z debaty s vlastníky nebo s akcionáři těchto společností.

Přestože jsou ty povinnosti absurdní, jak jsem říkal, že se každý dočte, každý, kdo nemá akcie, se dočte, jaká je politika odměňování, a to dokonce velmi podrobně ve smyslu základní plat, odměna, životní já nevím co všechno, tak aby aspoň tou sankcí nebylo to, pokud se to nedodrží, aby nebylo to, že ten výkon funkce je zcela bezplatný. Aby to bylo hodnoceno jako přestupek s možností uložit sankci až do výše 10 milionů korun.

Děkuji. A pak v podrobné rozpravě se už jenom formálně odkážu na číslo sněmovního tisku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě nemám nikoho dalšího přihlášeného, končím tímto obecnou rozpravu. A ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně, pan zpravodaj? Není. Takže zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněné. První přihlášený je poslanec Jan Volný. Připraví se poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně. Já bych si dovolil zde se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který máte v systému pod číslem 2671. Tento pozměňovací návrh... Smysl tohoto jednoduchého pozměňovacího návrhu je, aby akcionář, který je současně spřízněnou stranou transakce, nezůstával zcela bez vlivu na oprávněné zájmy společnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další je přihlášen poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Mě požádal pan kolega Skopeček, který je omluven, abych načetl jeho pozměňovací návrhy. Jeden pod číslem 2364. Jedná se o to, že vzhledem k přijetí zákona č. 307/2018 o dluhopisech je potřeba upravit ve stávajícím návrhu zákona číslování, takže je to spíše legislativně technická změna. A zároveň, protože se nepředpokládá, že by tento zákon byl přijat k 10. červnu 2019, proto se tímto pozměňovacím návrhem mění účinnost tohoto zákona na první den kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

A druhý návrh, který je pod číslem 2671 v systému, ten reaguje na to, že původně se ministerstvo domnívalo, že se stihne schválit a projednat zákon o obchodních společnostech a družstvech, který vyjímá z orgánů statutárního ředitele, ale vzhledem k tomu, že v průběhu projednávání tohoto zákona zatím tento zákon nebyl projednán, tak tento návrh toto napravlují a vrací statutárního ředitele i do tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Chce někdo další vystoupit v podrobné rozpravě? Pane předsedo, čekal jsem na vás. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Formálně se přihlašuji v podrobné rozpravě k sněmovnímu dokumentu 2064, který obsahuje můj pozměňovací návrh, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě, a současně to odůvodnění je součástí tohoto dokumentu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A tímto, pokud nikdo další nemá zájem, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem je

15.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 332/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zemědělství Miroslav Toman, kterému tímto dávám slovo. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 226/2013 Sb., o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, zkráceně zákon o dřevě.

Opatření proti uvádění nelegálně vytěženého dřeva a dřevařských výrobků na trh Evropské unie v současné době vychází ze dvou vzájemně se doplňujících nařízení Evropské unie. Jedno je nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie, kterým se stanoví povinnost hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky, takzvané nařízení o dřevu, které bylo adaptováno prostřednictvím zákona o dřevě. Nařízení Rady pro dovoz dřeva do Evropského společenství neboli nařízení o licencích, které bylo adaptováno prostřednictvím zákona o Celní správě České republiky.

Navrhovaná novela zákona se předkládá z důvodu vytvoření a fungování uceleného systému kontroly uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh na území České republiky v jednom zákoně. Dosavadní aplikace probíhala podle dvou zákonů. Upřesnění působnosti celních úřadů, Generálního ředitelství cel, Ministerstva zemědělství a pověřené osoby v souvislosti s nařízením o licencích, jakož i upřesnění administrativních postupů. Dále je to odstranění duplicit kontrol hospodářských subjektů podle nařízení o dřevu krajskými úřady a Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů. Tato právní úprava chrání evropský trh před dřevem a dřevařskými výrobky z nelegálních zdrojů, a má tedy pozitivní vliv na podnikatelské prostředí.

Návrh zákona rovněž zjednodušuje skutkové podstaty přestupků včetně zapracování principu a profesních pravidel zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 20. schůzi 20. března letošního roku a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele, a tím přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 332/1 a 332/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Radek Holomčík, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, zemědělský výbor skutečně 20. března tohoto roku projednal předkládaný tisk, přijal dva pozměňovací návrhy, které se týkaly upřesnění kompetencí příslušných orgánů ve vztahu jednak k udělování licencí a k řešení přestupků. Usnesení, které tyto dva návrhy obsahuje, je v systému vedeno jako sněmovní tisk 332/2, a to je... A vlastně tento návrh doporučil Sněmovně schválit ve znění těch navrhovaných pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Má někdo z pléna? Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova, tudíž zahajuji podrobnou rozpravu, ve které také nemám nikoho přihlášeného, takže končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Na žádost předsedy klubu ODS, který si chce vzít přestávku na jednání klubu od této chvíle do 19.00 hodin, tímto končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno odpověďmi na písemné interpelace. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.39 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

18. dubna 2019

Přítomno: 151 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují třetí jednací den 28. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám.

Jak už je teď zvykem, poprosím vás všechny – nejprve vás odhlásím, a teď vás poprosím, abyste se přihlásili, čímž bude zaznamenána vaše účast na dnešním jednání. Případně mi sdělte, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec – pracovní důvody, Hana Aulická Jírovcová – pracovní důvody, Ivan Bartoš do 10 hodin – pracovní důvody, Jan Bauer – zahraniční cesta, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Josef Bělica – zdravotní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Stanislav Blaha – pracovní důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Pavel Blažek – pracovní důvody, Milan Brázdil – zdravotní důvody, Andrea Brzobohatá – zdravotní důvody, Jaroslav Dvořák – pracovní důvody, Jaroslav Faltýnek od 14.30 do 18 hodin ze zdravotních důvodů, Dominik Feri do 11 hodin – pracovní důvody, Petr Gazdík – pracovní důvody, Stanislav Grospič – pracovní důvody, Tereza Hyťhová – pracovní důvody, Pavel Jelínek – pracovní důvody, Pavel Juříček od 12 do 14.30 – pracovní důvody, David Kasal – pracovní důvody, Václav Klaus do 11.15 – pracovní důvody, Martin Kolovratník – rodinné důvody, Karel Krejza – osobní důvody, Jana Krutáková od 13 do 18 hodin – rodinné důvody, Jan Kubík – pracovní důvody, Helena Langšádlová do 12 hodin – pracovní důvody, Jana Levová – rodinné důvody, Jan Lipavský od 14.30 do 19.00 – pracovní důvody, Karla Maříková – zahraniční cesta, Jiří Mašek do 12.30 – pracovní důvody, Květa Matušovská – zdravotní důvody, Eva Matyášová bez udání důvodu, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Miroslava Němcová – osobní důvody, Ladislav Okleštěk – rodinné důvody, Roman Onderka bez udání důvodu, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Mikuláš Peksa – zdravotní důvody, Pavel Plzák – zahraniční cesta, Olga Richterová – zdravotní důvody, Jan Řehounek – rodinné důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Jan Skopeček – pracovní důvody, Helena Válková – zdravotní důvody, Petr Venhoda – zdravotní důvody, Václav Votava – pracovní důvody, Petr Vrána – pracovní důvody, Rostislav Vyzula – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Hamáček do 16 hodin – pracovní důvody, Jan Kněžínek do 11 hodin a od 14.30 – pracovní důvody, Jana Maláčová do 11 hodin – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Marta Nováková – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Dan Ťok – pracovní důvody, Miroslav Toman od 14.30 – zdravotní důvody. Dále ještě dodatečně přišla omluva pana ministra Adama Vojtěcha do 11 hodin z pracovních důvodů. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Dnešní jednání zahájíme bodem

217.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k projednávání bodu 217. Na pořad jednání 28. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ni dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednání odpovědí na jednotlivé písemné interpelace. První interpelací je interpelace na předsedu vlády. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neprůhledného hospodaření ČEZu a zejména jeho investic v Bulharsku. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 342. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše.

Já zahajuji rozpravu. Pan poslanec vystoupí jako první ke své interpelaci. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovolu, abych připomněl, o čem jsme jednali naposledy, protože nějakou dobu jsme neměli možnost pokračovat při projednávání této písemné interpelace.

Jedná se o interpelaci, která se týká prodeje bulharských aktiv ČEZu, bulharské ČEZ Distribuce, kde ve veřejných zdrojích bylo upozorněno na to, že mají být privatizovány do rukou osob, které jsou napojeny na balkánskou mafii. Vystupovala tam paní Ginka Varbakovová. Jde o obchod za 8 miliard korun, čili jde o poměrně závažnou záležitost, jak se vypořádat s neblahým dědictvím toho, že ČEZ šel do poměrně rizikové situace a neskončilo to úplně dobře.

Podle aktuálních informací, které máme, tak od začátku projednávání této interpelace došlo k určitému posunu, a to, že původně měla tedy privatizovat tu společnost paní Varbakovová, která má ty velmi pochybné vazby, a podle aktuálních informací by ČEZ odstoupil od této smlouvy. A já bych se chtěl zeptat vlády, která se zavázala, že bude mít aktivní pozici vlastníka, jakým způsobem bude dále postupovat, jaká je její pozice jakožto aktivního akcionáře ČEZu ve vztahu k bulharským aktivům, protože se uvažuje o tom, že by se vypsalo nové výběrové řízení na prodej těch bulharských aktiv za více jak 8 miliard korun; takže jestli bude vypsáno

výběrové řízení, jestli to stát chce. A jestli může potvrdit, že probíhají jednání s nějakými českými skupinami o prodeji těch bulharských aktiv.

Samozřejmě rozumím tomu, že vláda nevykonává působnost dozorčí rady ani jiného orgánu, že Ministerstvo financí vystupuje v pozici zástupce akcionáře, a tudíž bych se chtěl zeptat, jestli vláda jakožto aktivní akcionář žádala vysvětlení v této věci na valné hromadě, nebo ho bude žádat na nejbližší valné hromadě, nebo dokonce pro tyto účely valnou hromadu svolá. Takže poprosil bych vzhledem k tomu, že není pochyb, že vláda se aktivně zabývá situací kolem ČEZu, tak bych chtěl slyšet i vyjádření pana předsedy vlády k této situaci ohledně privatizace bulharské ČEZ Distribuce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se pana předsedy vlády, zda bude reagovat. Ano. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ta odpověď je stále stejná, tak jak jsme ji napsali panu poslanci 7. listopadu 2018. Vláda se aktivně nezabývá ČEZem. Nevím, co to je aktivní akcionář, protože takový pojem neznám.

My jsme akcionář, chodíme na valné hromady. Akcionářské práva vykonává Ministerstvo financí. A já jsem už minule vyzval pana poslance, pokud jsou tam nějaké pochybnosti, aby tedy podal trestní oznámení na policii, pokud má nějaké poznatky, že se tam dějí nějaké nepravosti.

My nejsme stoprocentní akcionář, takže já z mé pozice disponuji jenom informacemi z médií, z výročních zpráv. Tam odkazuju na výroční zprávu za rok 2017, 2018 ještě není.

Nakládání s majetkem společnosti ČEZ v Bulharsku. A já souhlasím, že celá ČEZ v Bulharsku je velice podivná, že se tam děly divné věci, že to bylo netransparentní. Také jsem se o tom víckrát kriticky vyjadřoval. Ale tato problematika, na kterou se mě ptá pan poslanec, je problematika dozorčí rady společnosti ČEZ a ty informace jsou důvěrného charakteru. Takže já ty informace nemám a nikdy nemůžu mít.

Vláda se aktivně, co dělá ČEZ, se tím zabývá, jak tady byla vyslovena nějaká domněnka. Nevím, jestli byl kontrakt zrušen, nebyl zrušen, je to v kompetenci dozorčí rady. A určitě bude valná hromada v červnu, to je brzy, takže pokud pan poslanec má nějaké konkrétní dotazy, které by měl stát vznést oficiálně na příští valné hromadě, tak to rádi uděláme. Pokud bychom měli kvůli tomu svolávat valnou hromadu, tak to stojí celkem velké peníze. Myslím si, že necelé dva měsíce to už počká, a já rád, pokud dostanu od pana poslance dotazy, které bychom měli vznést jako akcionář, rád je předám na Ministerstvo financí, které vykonává akcionářská práva. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Pan poslanec Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za vstřícný postoj pana předsedy vlády. A abych vyjasnil otázku ohledně aktivního výkonu akcionářských práv, aktivního výkonu vlastnictví – pan premiér řekl, že mu není dostatečně jasno, co jsem tím měl na mysli, tak jsem chtěl přečíst výňatek z jedné publikace:

Stát musí jednat jako informovaný a aktivní vlastník, musí zajistit, aby byla správa majetkových účastí státu prováděna transparentně a odpovědně a s vysokým stupněm profesionality a efektivit. Koncept aktivního vlastnictví předpokládá, že stát bude průběžně monitorovat výsledky společnosti a vyhodnocovat jejich výkonnost. Pokud má stát ve společnostech s majetkovou účastí státu a ve státních podnicích vystupovat jako odpovědný aktivní vlastník, je třeba, aby společnosti a státní podniky v souladu s platnými právními předpisy a stanovami poskytovaly státu aktuální informace o vývoji hospodaření a o činnosti.

To jsem přečetl výňatek z návrhu, který předložil pan předseda vlády ještě jako ministr financí. Jedná se o strategii vlastnické politiky ČR a myslím si, že tam je velmi dobře popsáno. Byť tento materiál nakonec vládou nebyl přijat, bohužel, tak popis aktivního vlastnictví je tam poměrně přesný. Jde o to, aby pokud máme hospodárně nakládat s našimi podíly, v tomto případě s majoritním podílem v jedné z největších obchodních společností, v ČEZu, tak musíme mít aktuální informace o hospodaření a řešit ty nejdůležitější problémy. To je k aktivnímu vlastnictví.

Přece jenom si myslím, že by bylo o něco lepší, kdyby vláda sama monitorovala situaci kolem ČEZu a vláda sama, resp. Ministerstvo financí, které má aktivně vykonávat akcionářská práva, připravilo ty dotazy k této kauze a vneslo je na valné hromadě. Nicméně pokud to Ministerstvo financí s těmi pracovníky, kteří jsou na to vyčleněni, není schopno, tak já rád pomohu. Připravíme ty dotazy, aby je bylo možné položit na červnové valné hromadě, a pošlu vám je.

Pokud jde o trestní oznámení, mohu vás ujistit, že na něm pracujeme a že přibližně do dvou měsíců, do valné hromady, by mělo být zpracováno, takže bude možno z něj vycházet na valné hromadě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Margita Balaščíková od 9.00 do 10.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Pekarová Adamová mezi 9.00 a 10.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Roman Sklenák z dopoledního jednání z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Ivo Vondrák mezi 14.30 a 19.00 z rodinných důvodů.

Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Chápu, že pan poslanec nemá žádné zkušenosti z hlediska toho, co se tady snaží diskutovat. Poprosil bych vás, kdybyste mohl rozlišovat mezi státním podnikem nebo 100% vlastnictvím, kdy můžeme být aktivní akcionář, kdy jsme jediný akcionář a kdy jsme aktivní akcionář a kde můžeme vyžadovat i různé informace a můžeme do toho zasahovat.

Ale toto přece není ten případ. ČEZ není případ, který vy tady demonstrujete, a dobře to víte. Jenom se snažíte prezentovat tady něco, co nefunguje. Vy nás vlastně nabádáte k nějakému trestnému činu. V médiích bylo, že údajně někdo dal bulharskému premiérovi nějakou informaci. A vyšetřuje to policie. Vy mi říkáte co? Burza. Když něco řeknu o ČEZ, tak ta firma je na burze, pokud to nevíte, tak bych vám to připomněl. Je na burze. Jsou tam i jiní akcionáři.

Takže se to naučte, prosím vás, a nenabádejte nás tady k nezákonným aktivitám. Akcionář vykonává akcionářská práva na valné hromadě. A určitě vždycky tam máme různé dotazy, a pokud máte nějaké dotazy, my to určitě dokážeme i bez vás. Ale když si tady děláte marketing a tváříte se, že tomu rozumíte, tak my budeme rádi, když nám s tím pomůžete.

Není to 100% firma státu, není to státní podnik, je to firma na burze. A my, já osobně nemám žádné právo na tyto informace. Dokonce jednou mě odmítli přijmout na dozorčí radu ČEZ. Jsou tam zástupci státu, jsou tam zástupci odborářů, má tam dozorčí rada svoje kompetence.

Prosím vás, to vaše tvrzení je nesmyslné. My nemůžeme být aktivním akcionářem tam, kde jsme 100% vlastníci, kde valná hromada rovná se jediný akcionář. Pokud to nevíte, tak doporučuji si to nastudovat. A toto není ten případ. Není to ten případ. A ten případ, kde tady v médiích bylo, že někdo údajně měl poskytnout nějakou informaci o této podivné transakci, v tom s vámi souhlasím, tak to hned bylo na stole, že je tady nějaké podezření z něčeho.

Prosím vás, buďte tak laskavý a nevyzývejte mě k tomu, abych konal v rozporu se zákonem. Nejsme jediný akcionář. Nejsme aktivní akcionář. Nevím, co je aktivní akcionář. To je, že klade dotazy na valné hromadě? Ano, budeme je klást. Dodejte je a já nemám problém. Můžeme se ptát na cokoli. Ale vláda se nezabývá ČEZem, a jakákoli informace o ČEZu má dopad na akcie ČEZu na burze. Bylo by dobré, kdybychom to rozlišovali. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Pan poslanec Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. My jsme určitě nechtěli po vás, pane předsedo vlády, abyste vykonával jakoukoli nezákonnou aktivitu. My jsme chtěli, aby Ministerstvo financí a vláda zajistily, že budou řádně vykonávána práva akcionářská práva, že budou kladeny ty dotazy na valné hromadě. Myslím si, že váš způsob, jakým tady útočíte na nás poslance, je zcela nevhodný pro Poslaneckou sněmovnu. Takže bych vás chtěl poprosit, jestli byste tedy mohl příště zvážit způsob, jakým poslance oslovujete.

Určitě nechceme, abyste páchal nějaký trestný čin, a samozřejmě všichni z nás, kteří tady sedíme, tak víme, že obchodní společnost ČEZ není stoprocentně vlastněna státem. To jsou notoriety, není potřeba to tady opakovat. To, o čem se bavíme, je, aby stát ve společnosti, kterou ovládá, to znamená, má tam majoritní podíl, má dominantní vliv na její fungování, protože tam má většinu akcií, vykonává

akcionářská práva na valné hromadě, může klást dotazy a může případně, pokud není spokojen s prací dozorčí rady, dozorčí radu odvolat.

Takže já si myslím, že tato situace, prodej bulharských aktiv, je vážná situace, kterou by Ministerstvo financí mělo monitorovat jakožto akcionář, a já určitě využiji tu příležitost, kterou jste mi nabídli, a podám ty dotazy, a potom se podívám, jakým způsobem na ně orgány obchodní společnosti ČEZ na valné hromadě odpovědí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V rozpravě vystoupí pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane poslanče, ono je to těžké. To je debata, to je, jako kdybych já diskutoval s kardiologem. Vy používáte názvy, které vůbec neexistují. Co to je obchodní společnost? ČEZ je obchodní společnost? To je akciová společnost prosím. Tak se to naučte. Akciová společnost, ne obchodní společnost. Neznám. Aktivní akcionář – nevím, co to je. To je ten, který se stále hlásí na valné hromadě? To uděláme. Budeme se hlásit, na všechno se zeptáme.

Já s vámi souhlasím a myslím si, že tady komunikuji velice vstřícně, protože také něco o tom vím. A je to pro mě těžká debata, ale snažím se. Jo, takže... Akciová společnost, valná hromada a dozorčí rada určitě aktivně bojuje za práva vlastníka. To je český stát. To určitě děláme. Takže prosím rozlišujeme, že jsou tam i jiní akcionáři, že je to jiná pozice, než kdybychom byli stoprocentní vlastník. My určitě budeme rádi a aktivně, budeme aktivní akcionář v červnu na té valné hromadě, aktivně se budeme hlásit a budeme klást všechny dotazy. Takže vás poprosím, dejte nám ten seznam, a určitě to uděláme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přišla další omluva. Mezi 9. a 11. hodinou se z rodinných důvodů omlouvá poslanec Přemysl Mališ. A s faktickou poznámkou je přihlášen poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych poprosit vaším prostřednictvím pana premiéra, aby se tady přestal chovat jako buran, myslím, že je to zcela nevhodné vůči kolegovi Michálkovi. (Předsedající: Myslím, že je to vzájemné. Poprosím, abychom se vyhnuli určitým výrazům. Děkuji. – Poslanci hlavně z hnutí ANO bouchají do lavic.).

A chtěl jsem ocitovat z webových stránek společnosti cez.cz. Tam se v tiskové zprávě píše: "Obchodní společnost ČEZ není povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím." Tak pane premiére, když ČEZ na svých webových stránkách sám o sobě píše, že je to obchodní společnost, tak to asi je obchodní společnost. Tak tady nefabulujte. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Poslanec Michálek. Poprosím všechny zúčastněné, aby zkusili opravdu dodržovat nějakou formu vystupování. Děkuji.

Poslanec Jakub Michálek: Domnívám se, že my se, aspoň já osobně se vždycky snažím držet, aby to mělo nějakou formu, ale myslím si, že opravdu jsou nevhodné ty útoky, když pan premiér tady někoho poučuje a ještě si to ani sám nenastuduje, protože asi zjevně vůbec nerozumí právu.

Tak ať si to vyhledá na Wikipedii, že obchodní společnosti v legislativě České republiky upravuje zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, nebo zákon o obchodních korporacích, který nabyl účinnosti k 1. lednu 2014. Obchodní společnosti a družstva společně nazýváme obchodní korporace. Dle tohoto zákona mezi obchodní společnosti řadíme veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti, společnost s ručením omezeným a akciovou společnost. Takže pokud někdo mluví o společnosti ČEZ, tak o ní může mluvit jako o akciové společnosti, jako o obchodní společnosti i jako obchodní korporaci.

Já bych tohle to vůbec nevytahoval, kdybyste se tímto způsobem neustále nesnažil trapně zpochybňovat ostatní poslance a jejich erudici, navíc v oblasti, kterou je právo a kterou vy zjevně neovládáte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o návrh nějakého usnesení k tomuto bodu – pane poslanče? Není tomu tak. Tímto považuji tuto interpelaci za projednanou.

Další interpelací je opět interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjura ve věci plánovaných investic na rok 2019 a desetiletého investičního plánu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 361. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše.

Zahajují rozpravu a do té rozpravy se jako první hlásí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Vážený pane premiére, vážená vládo, pane předsedo, na rozdíl od té předchozí interpelace máme možnost o ní mluvit poprvé na plénu Poslanecké sněmovny. Chci jenom připomenout některá data. Je to půl roku, co jsem tu písemnou interpelaci poslal, je to pět měsíců, kdy jsem dostal odpověď od pana premiéra. Jenom abychom věděli, jak rychle, jak často pan premiér chodí odpovídat na písemné interpelace.

Na druhé straně musím říct, že ten čas, kdy jsme to neprojednávali, vlastně pracoval v neprospěch pana premiéra. Obsahem té interpelace byl jednoduchý dotaz. Nebyla to žádná kritika, žádný útok, žádné rady. Dotaz. Protože jak jistě víte, první vláda Andreje Babiše, to je vláda, která nezískala důvěru, v loňském roce od 5. března do 20. června podnikala, abych použil vládní slovník, výjezdy do regionů, kde vláda debatovala s představiteli samospráv, městských obecních či krajských

o potenciálních investicích, o sladění investiční strategie státu, krajů, měst a obcí. Kdo si pamatujete na ta selfička, tak můžeme říct, že mnohé z těch, kteří se fotili, ty už nemůžeme volat k odpovědi. Paní ministryně Šlechtová, pan ministr Stropnický, pan ministr Pelikán. Ještě bychom se deset dnů mohli ptát pana ministra Ťoka. Tak jenom abychom viděli, jak se ten tým proměnil.

Já jsem požádal pana premiéra v té písemné interpelaci, jestli by mi mohl poskytnout ten desetiletý investiční plán, o kterém říká, že ho nikdy nikdo nezpracoval, evidentně to chápe jako podporu svého projektu a kritiku všech před ním, a jak byl tento investiční plán a jeho priority zahrnutý do přípravy návrhu rozpočtu na rok 2019. Podotýkám, že jsem tu interpelaci odeslal v říjnu loňského roku, to znamená v okamžiku, kdy se teprve projednával návrh státního rozpočtu pro rok 2019. Chtěl jsem zhruba nářt těch investic v té předpokládané výši 3,5 bilionu korun a chtěl jsem informaci, zda se u konkrétních akcí také počítá s příspěvkem z fondů Evropské unie.

Pan premiér mi odpověděl 26. listopadu loňského roku, kdy zopakoval, co je cílem. Vytvoření národního investičního plánu je koordinace strategických aktivit resortů, obcí, měst a krajů, aby projekty naplňovaly strategii České republiky a vytvářely dohromady dodatečné efekty synergie. V tom listopadu mi pan premiér napsal: "Zmiňovaný národní investiční plán je nyní dokončován. Bude v nejbližší době předložen vládě České republiky ke schválení, tudíž k dnešnímu dni, to jest 26. listopadu 2018, jej nemůžeme poskytnout, neboť nebyl schválen vládou České republiky. Jakmile vláda národní investiční plán schválí, budete s jeho obsahem seznámeni."

Já jsem takový člověk, který má důvěru zejména v psané slovo. Tak jsem se v tom listopadu zaradoval, že to v nejbližší době vláda projedná, buď celkový materiál, nebo s úpravami schválí a já tak někdy v lednu, nejpozději v únoru obdržím k prostudování národní investiční plán. Ale sliby chyby. Máme konec dubna. Snažím se sledovat docela poctivě program jednání vlády. Pokud mě paměť neklame, ten bod schválení či projednání národního investičního plánu se zatím na jednání vlády nedostal.

Já chci jenom připomenout, že hnutí ANO a sám pan premiér jsou ve vládě už šestým rokem. Jako kritika sebe samých po šesti letech, nebo po více než pěti letech, říkají: nikdo to nikdy neudělal, teď to chystáme my. Tak pět let není úplně krátká doba, pokud někdo považuje takový nástroj za užitečný, aby ho připravil, případně prosadil. To za prvé.

Za druhé, od toho listopadu uplynulo pět měsíců, evidentně se nic neposunulo. A přestože v těchto týdnech a měsících pan premiér říká, že vlastně mapoval investiční možnosti, tak když se zeptáte těch starostů, s kterými pan premiér jednal, tak ti to chápali, že to mají příslibeno. Zařídíme, nebude problém, uvolníme, zafinancujeme. A vůbec nic.

Tak já bych plynule navázal na tu interpelaci, protože k tomu obsahu nemůžu nic namítat. Já jsem se zeptal, zda můžu dostat k dispozici investiční plán. Pan premiér napsal: zatím ještě není, až bude, tak vám ho pošlu. Není důvod namítat proti této odpovědi. Nicméně po pěti měsících se chci zeptat, pane premiére, kdy ho tedy vláda projedná a kdy můžu očekávat, že mi jej pošlete. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní má slovo pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Víte, pane poslanče, ona je velká škoda – budeme slavit třicet let od revoluce – že nikdo nevymyslel ten národní investiční plán, jak jste se dostali k moci, ODS. Že jste nešli na tu stáž se naučit budovat ten kapitalismus. Národní investiční plán je můj nápad. Já jsem to vymyslel. Je to moje know-how. A ta odpověď dneska je, že vám ho nedám. A že ta vláda to ani neprojedná. Protože my o tom jednáme každý den.

Já jsem dneska měl další kolo jednání o těch investicích. A vy říkáte, že jsme nic neudělali? Tak mi zkuste vysvětlit, proč nikdy tradiční demokratické strany nedaly peníze na opravu silnic druhých a třetích tříd? Nikdy! A víte proč? Protože vždycky byl ministr financí z jiné strany než hejtman. A nikdy jste na ty silnice nedali peníze. A já jsem byl první s Ťokem jako ministr financí, který na to dal v roce 2015 4,4 miliardy. A 2016 a 2017 a 2018. Celkem 15 miliard korun na opravy silnic druhých a třetích tříd krajům, které se mají skvěle. Mají 47 miliard na účtech díky kontrolnímu hlášení, díky EET, díky našemu výběru daní mají balík peněz. A dostaly transfery o 65 miliard navíc. Díky nám. Ano?

Takže neříkejte, že nic neděláme. V těch krajích – a vy jste se stále nám snažili podsouvat, že jsme něco slibovali. Já jsem sliboval tu magnetickou rezonanci v Kroměříži. A ta tam bude. I panu Farskému tam paní starostka postaví tu mateřskou školku v Semilech, kterou jsem teda slíbil, že jí s tím pomůžu.

A víte, kolik předložily ty obce požadavků na ty mateřské školky? Čtyři miliardy. A už jsme poskytli 185 obcím 2,8 miliardy a máme tady další projekty. A dneska ráno ten převis na ty mateřské školky, protože to je prioritní, i v rámci řešení rodičovského příspěvku jsem to řešil. Protože ty matky by rády do práce. Ale když nejsou školky a stojí sedm tisíc a ona na poloviční úvazek vydělá sedm tisíc, tak to pro ni nemá smysl. Ano?

Takže dneska ráno jsme konečně po jednání s paní Vildumetzovou splnili náš slib a kraje dostanou další 4 miliardy. A jenom proto, že jsme se k tomu zavázali. Nemáme vůbec žádnou povinnost. Kraje, obce, města žijí z daní. Ty daně rozdělí Ministerstvo financí, vybere je. A jsou to stovky miliard. Ale my jsme to slíbili, tak to plníme. Takže dneska ráno jsme se domluvili a samozřejmě že to řešíme. A my to řešíme od rána do večera. My hledáme ty peníze na národní investiční plán. Kdybyste ho byli udělali za vaší první vlády, tak by ten deficit nebyl 3,5 tisíce miliard, ten potenciál naší země investovat, ale byl by podstatně nižší, protože jste toho moc nezainvestovali. A my to děláme. My to děláme.

A je to potenciál, který se stále mění. Ministři mají za úkol teď nám předložit připravenost těch investic. Ano? A je to i o tom, jak čerpáme peníze z Evropy. Ano? Takže tím se taky zabýváme. A my máme dneska na stole pro malé obce – a ty malé obce to vědí – máme převis 7 miliard na místní komunikace, 1 129 projektů za 2,1 miliardy na obnovu staveb a zařízení dopravní infrastruktury pro obce do tří tisíc obyvatel. Ano? Rekonstrukce a přestavba veřejných budov, na sport, tělocvičny. A hlavně ty školky, které potřebujeme, a školy potřebujeme. Takže to potřebujeme. A starostové to vědí. Tak nevím, s kým vy mluvíte. Ale my sledujeme ten převis a

hledáme ty peníze. A dneska ráno jsem vyřešil 2,3 miliardy pro mateřské školky. A hledáme ještě 2,2 miliardy z našeho rozpočtu. Ono je to hezké říkat, tohle je potřeba, to navrhujeme, ale někdo musí najít ty peníze. A nám se to daří řešit. Protože všichni chtějí peníze. A ta spolupráce se samosprávou. Vždyť se zeptejte těch starostů, kolik mají peněz na účtech.

Já jsem byl teďka v Mostě. Řešíme, že nejsou byty. No, stát dal samosprávě 600 tisíc bytů. V takovém Mostě dostali 10 tisíc bytů. Dneska mají 245 bytů. A řešíme ty šmejdy, kteří zneužívají ty dávky na sociální bydlení. A nejsme schopni je srazit s tím nájemným.

Takže se tím zabýváme. A my jsme přišli. Zkuste mi říct, proč se tady nestavěly byty za těch vašich vlád. Teďka konečně paní Dostálová přišla s projektem Výstavba. Pět let jsme ztratili nesmyslnými debatami o zákonu o sociálním bydlení. Ale my se bavíme o dostupném bydlení. Protože chtějí bydlet nejenom lidi sociální, ale chtějí bydlet i mladí, i staří, byty jsou drahé, nájem je drahý, nemáme ten správný zákon. Teďka řešíme rekodifikaci stavebního zákona, tak doufáme, že vaše strana nás podpoří.

Takže přišli jsme s tou výstavbou. Říkáme ano, Most. Když se postaví sto bytů a dvacet bytů bude na sociální účely, tak dostane sto procent dotace. Nikdy stát nepřišel se žádným návrhem. A 600 tisíc bytů se rozprodalo, teď chybí. Takže my jsme přišli s podporou. Dáváme 100% dotaci na 20 % těch bytů. Stoprocentní dotaci. To tu nikdy nebylo. Je to na stole a vláda to projednala. Teď ještě budeme řešit detaily.

To jsou peníze na výstavbu bytů. Jsou to peníze, které chceme půjčovat. Obce, města, aby si mohly, když dotlačí ty šmejdy k tomu, aby vypadli z toho zneužívání bytových jednotek, ano?, aby si je mohly koupit a aby si mohly i půjčit na výstavbu. Takže my to řešíme, to vaše dědictví. Že jste neměli takový program taky, že to nikdo za vás nevymyslel? Národní investiční plán. No, nešli jste na tu stáž. Kdybyste byli na stáži, možná by vám byli řekli, že místo kuponky jste to mohli vložit jako v Singapuru nebo... tam mají ten fond. Nebo Norsko má takový fond. Samozřejmě pokud by se to nerozkradlo, pokud by to někdo spravoval správně. Takový Singapur má výnos 30 miliard dolarů z toho fondu. Norsko taky. Takže stala se chyba.

Investujeme. Dopravní infrastruktura, taky se zapomnělo, i ty rychlovlaky, taky se zapomněly. Takže ano, byl to náš nápad. Je to určité know-how. A asi byla chyba, že jsem vám napsal, že... Protože už si umím představit, kdybychom to dali ven, tak by mě každý zkoušel ze 17 tisíc projektů. Stále byste se ptali, kdy to bude. My teď připravujeme investiční plán hlavně na rok 2020, dlouhodobě na rok 2021–2022. Teď jsem byl na konferenci o kulturních památkách. Tam máme také projekty v Praze. Máme fantastické Národní muzeum, tam šly také peníze, když jsem byl ministr financí. Teď se dokončuje krásná Státní opera. Máme na stole projekt na rekonstrukci Národní galerie za 3 miliardy. Začali jsme Invalidovnu za miliardu. Takže já myslím, že za nás se investuje konkrétně, a také samozřejmě hledáme zdroje mimo český rozpočet a mimo evropský rozpočet. Pracujeme na tom a je to velice, velice konkrétní. Je to velice konkrétní. Takže bylo by dobré být objektivní.

Dneska požadavky například na IROP mají kraje 31,5 miliardy. Dostaly 26 miliard. Taky se snažíme najít ještě dodatečné zdroje a jde o to samozřejmě, že

analyzujeme, v jakém stavu je připravenost těch staveb. Takže se tím zabýváme. A teď na stole máme 2020, 2021, 2022 a samozřejmě čerpáme z toho národního investičního plánu. A znovu opakují, my jsme zmapovali potenciál.

Včera jsme měli konferenci o vodě, například nádrž Slavonice bude stát 700 milionů, nové nádrže na Rakovnicku 550 milionů. Každý den se postaví jeden rybník. Každý den se odbahní nebo zrekonstruuje jeden rybník. Takže já myslím, že všichni vidí, že se investuje. Investice stoupají.

Národní investiční plán... Asi vám napíšu znovu a napíšu vám to, co jsem vám řekl, protože to nebyl příslib, to se nám někdo snažil podsouvat. Těch příslibů bylo velice málo. To bylo zmapování potenciálu a podle toho paní ministryně Dostálová dělá své programy z českého rozpočtu a z evropského rozpočtu. Proto my chceme a bojujeme v Bruselu za naše zájmy, abychom si my určili, na co dostaneme z Bruselu peníze. A těch peněz bude stále méně, protože bohatneme, na tom žebříčku jsme stále výš a výš z hlediska koupěschopnosti našich obyvatel, i když tady se stále někdo snaží podsouvat, jak jsme na tom špatně. Naopak jsme na tom skvěle, když si to porovnáme s Evropou. Čtvrté nejmenší zadlužení. Snížili jsme znovu dluh, i když investujeme. To je samozřejmě důležité. A ten národní investiční plán vlastně slouží pro to, abychom argumentovali v tom Bruselu. My říkáme ano, dostaneme méně peněz, dostaneme 20 miliard eur na období 2021–2027, protože jsme zbohatli. Dostaneme méně, ale chceme na ty investice. Chceme na ty investice, a oni nám stále strkají Evropský sociální fond – 22 procent, ty různé měkké programy. My potřebujeme investiční programy a o to bojujeme, proto se i aktivně zúčastňujeme setkání premiérů jednotlivých vlád, kteří bojují za kohezi, a chceme, aby ten příští evropský rozpočet byl podle nás, ne podle úředníka Bruselu, který má pocit, že to zná lépe než my, na co potřebujeme ty peníze.

A my jsme i v rámci této iniciativy vytvořili Radu vlády pro veřejné investování, první zasedání bylo 28. ledna, to bylo první jednání, která má za úkol podporovat rozhodování vlády při budování a provozování moderního systému veřejného investování. Cílem činnosti rady bude podpořit úsilí vlády České republiky tak, aby do konce roku 2020 byl vybudován efektivní a srozumitelný systém veřejného investování s minimalizací překážek a maximálním efektem. Druhé zasedání rady vlády se konalo 2. dubna, na kterém jsme se všichni shodli, že pro realizaci investičního plánu je potřeba začít využívat i jiné zdroje, než je státní rozpočet a fondy EU, ovšem tak, aby nedošlo k zpomalení tempa výstavby, a všechny modernizační kroky musí směřovat k urychlení realizace veřejných investic.

Také jsme se shodli na tom, že jednou z hlavních rolí při definování finančních zdrojů mimo státní rozpočet by měla být Českomoravská záruční a rozvojová banka. Na to konto jsem se setkal se zástupci, měli jsme zvláštní jednání i s Českým statistickým úřadem a je samozřejmě otázka, proč nemáme například bilanci ČMZRB jak jiné státy, jinou formou, proč nevyužíváme jiné možnosti investice. Otázka je, proč například – vy jste byl také ministr dopravy – proč ODS za těch nevíme kolik let, nebo vaši kolegové jste neudělali žádný PPP projekt. Teď konečně první je ve finále – strakonická dálnice, 24 kilometrů myslím, je první projekt za 30 let, nebo kolik je to, 26 let.

Chceme také řešit PPP projekty. Zadal jsem udělat analýzu, zeptat se v jiných státech, co všechno bychom mohli stavět. Například hejtmán Čunek chce dělat velkou investici do nemocnice ve Zlíně, Piráti chtějí stavět v Letňanech nemocnici. Možná to jsou projekty, které by se mohly realizovat formou PPP partnerství veřejné a soukromé sféry, protože samozřejmě potřeba investic je obrovská. Několikrát jsem jednal s Evropskou investiční bankou. Snažíme se i samosprávě říct, že peníze jsou na to, aby se půjčovaly v rámci samozřejmě zdravých financí. Hledáme i jiné zdroje, pracujeme na strategii ČMZRB. Takže ty práce pokračují a je to samozřejmě hlavně o penězích.

Chápu, že někdo může říkat, že to dlouho trvá, ale tak jsme si vybudovali stát, tak jsme si vybudovali struktury tady. A je to tak. Takže my na tom pracujeme teď krátkodobě a v tom zásobníku investic analyzujeme jednotlivé projekty a samozřejmě se díváme na priority. Včera jsme taky měli jednání s odbory ohledně zdravotnictví v krajských nemocnicích, kde samozřejmě i to zdravotnictví má v národním investičním plánu projekty za 74 miliard. Jenom klíčové fakultní nemocnice tam mají za 9 miliard. Kultura tam má za 44 miliard. Ale hlavní podíl je doprava. Samozřejmě konečně začínáme něco dělat i s rychlovlaky, teď SŽDC se domluvila s TGV na spolupráci a postupujeme dál a doufáme, že začneme brzo i s realizací.

A samozřejmě velice důležitá je legislativa. Takže v rámci Rady vlády pro veřejné investování hlavně řešíme nový stavební zákon. Zcela novým zákonem chceme zásadně ulehčit životy ve stavebním procesu stavebníkům, a to prostřednictvím zjednodušení a zefektivnění právní úpravy s vizí jedno razítko – jeden úřad – jedno povolení. Takže bude samozřejmě, že stavební agenda bude moci probíhat v elektronizované formě v přístupném informačním systému, který se stane náhradou za papírově vedený spisový materiál, se kterým stavebník běhá po nekonečně dlouhém seznamu různých státních organizací.

My samozřejmě víme, že naše spotřeba a náš růst je hlavně o spotřebě a o exportu, a samozřejmě ten národní investiční plán a ta myšlenka vznikla v čase, kdy jsme věděli samozřejmě, že nebude věčně takový růst. A to, že dochází k ochlazení, to je samozřejmě hlavně v okolních státech. Globálně. Česká republika má stále skvělý růst, podstatně vyšší růst než eurozóna nebo některé, a Německo několikrát. Samozřejmě že jsme závislí, máme tam třetinu exportu.

Takže my na tom pracujeme velice intenzivně, analyzujeme teď program evropský IROP, kde jsou, dneska je tam převis asi 22 miliard. A analyzujeme jednotlivé položky a samozřejmě vyhodnocujeme –

(Poslanec Ferjenčík se stává vedle premiéra s jeho fotografií na plakátku, poslanec Michálek vše fotografuje.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, já vás vyzývám, abyste přestal tady dělat šaškárnu a šel si sednout! Považuji to za nevhodné chování! Děkuji.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak, pane předsedo, kvůli tomu se to dělá, ne? Ty interpelace.

Předseda PSP Radek Vondráček: Na nějaké úrovni.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tohle jenom, aby si tady kolegové dělali nějaké PR, když nemají žádný jiný program než antibabiš, ne? Potom když mě někdo kritizuje, proč sem nechodím, pane poslanče, Stanjuro, tak se nedivte. Pro mě je to jenom ztráta času.

Takže 22 miliard v IROP na stole. Takže makáme. Hledáme ty peníze. Ono kecat o tom je jednoduché, ale sehnat je složitější. Takže máme konkrétní výsledky a zkusme být objektivní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já se jenom omlouvám, neodpustím si to, magnetická rezonance v Kroměříži už je, byl jsem se na ni podívat minulý týden. Tak se chci pochlubit.

S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík, potom mám tři přihlášky. S přednostním právem pan Michálek, poté pan Stanjura, poté paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se chtěl omluvit za to, že jsem vyrušoval pana Babiše, nicméně prostě ve chvíli, kdy pan Stanjura ho požádá o jednoduchý dokument, kde má pan premiér zveřejnit svůj investiční plán, o kterém hovořil tady už půl roku zpátky, a on místo toho, aby mu slušně odpověděl, tady hodinu blábolí o tom, co údajně kde chystají, a ten dokument neposkytne, tak se na mě nezlobte, to je zcela proti vašim předvolebním slibům.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Michálek, poté pan poslanec Stanjura.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se připojuji k výzvě pana předsedy Stanjury. My jsme taky chtěli vidět národní investiční plán, protože vláda 26. 11. 2018 vydala tiskovou zprávu, že premiér Babiš představil investiční plán do roku 2030, který zahrnuje 17 000 projektů za bezmála 3,5 bilionu korun. Takže o věci, která je za 3,5 bilionu korun, ta se tady připravuje v utajení. Vláda ji údajně projednala, nebo nějak pokoutně neprojednala, tak bychom rádi viděli ten dokument. Mně to přijde úplně normální. V jednacím řádu Poslanecké sněmovny máme napsáno, že poslanec má právo na informace vůči vládě, takže vláda by měla ty informace poskytnout, měla by ten investiční plán za 3,5 bilionu korun zveřejnit. Já nevím, proč by se nemohl každý podívat, jaký je ten investiční potenciál. Já myslím, že je super, že stranický kolega pan Vondráček už tam má tu rezonanci, ale myslím si, že transparence by vyžadovala, aby se zveřejnily všechny ty záměry. Pro všechny lidi.

A pokud jde o vystoupení pana předsedy vlády, tak opravdu si myslím, že pokud 30 minut tady mluví o věcech, na které se nikdo neptal, jako že potřebujeme školky a

školy, hledáme miliardy, tak mně to přijde opravdu jak projev Milouše Jakeše. Slouží to prostě k tomu, aby neodpovídal na otázky, které jsou mu položeny.

A vy jako předsedající, vašim úkolem podle jednacího řádu je vést řečníky k věci, pokud neodpovídají na otázky, které byly položeny v interpelaci. Tady to zaznělo naprosto jednoznačně. A my tady trávíme 30 minut tím, že pan premiér mluví o věcech, na které se ho nikdo neptal. Stačilo, aby řekl, jestli ten plán poskytne, nebo neposkytne. A jestliže ho neposkytne, tak aby uvedl důvody, které odpovídají zákonu, proč je neposkytne. To je úplně všechno.

Děkuji za pozornost. (Tleská část pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Já se domnívám, že zde i podle jednacího řádu nebyl žádný důvod, abych přerušoval pana premiéra, protože hovoří o investicích. Nemůžete říct, že to nebylo k věci. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nejdřív bych vás chtěl vyzvat, když budete řídit schůzi, abyste byl spravedlivý ke všem. Ať budete hodný, nebo drsný, nebo tvrdý, mně je to jedno, zvolte svůj přístup k diskutujícím poslancům, ale ať je ten přístup ke všem stejný.

Na jednoduchou otázku, kdy dostanu investiční plán podle písemného příslibu pana premiéra z materiálu, který je ve sněmovním tisku 361/0, jsem se ve 30 minutách dozvěděl ne ten termín, ale: Včera jsem jednal s odbory o těch fakultních nemocnicích. Ráno jsem jednal s předsedkyní Asociace krajů, té jsem dal čtyři miliardy. V minulém volebním období jsem dal já dvě miliardy, já s Ťokem.

Nikdy nedává žádný ministr žádné miliardy. Předpokládám, že to schválila vláda, pane premiére, i když Sobotkova. Ne že vy jste dal s Ťokem někomu nějaké miliardy.

Ale budu se držet striktně zákona a pominu, že bylo velmi těžké udržet pozornost v té změti nesouvislých myšlenek, o které pan předseda Sněmovny říká, že všechny byly o investicích. Ale já jsem se neptal na investice. Já jsem dokonce nekritizoval, pane premiére, (nesrozumitelné), že jich děláte málo, špatně nebo něco. V té otázce nebyl ani stín kritiky. Ani v té písemné interpelaci, ani v mém vystoupení. Ale nebyl by to pan premiér, kdyby otázku nepovažoval za kritiku.

A jednací řád mluví jasně: Buď má vláda národní investiční plán a my máme právo, abychom to obdrželi, a neexistuje to, co řekl pan premiér, "já vám nic nepošlu" – to si najdete ve stenozáznamu. A vy byste měl hájit, pane předsedo Sněmovny, práva všech poslanců bez ohledu na jejich stranickou příslušnost. Anebo, to je druhá možnost, která podle mě je pravdivá, nic takového jako schválený dokument, národní investiční plán, neexistuje, je to nápad pana premiéra, to mu nijak neupírám, nijak mu to neberu, nijak jsem to nezpochybnil – ale za rok od toho nápadu se nic neudělalo, a tudíž logicky, jak mi napsal: zmiňovaný národní investiční plán, který je nyní dokončován, bude v nejbližší době předložen vládě ke schválení, tudíž k dnešnímu dni nemůžeme poskytnout, neboť nebyl schválen vládou České republiky.

Tak pokud tato věta platí i k dnešnímu dni, k 18. dubnu, konstatuji, že ani po roce a dvou měsících poté, co vláda začala mapovat potřeby, o kterých tak dlouze a

nesouvisle mluvil pan premiér, Andrej Babiš nebyl ani z funkce premiéra schopen svůj nápad realizovat, předložit ho vládě, nechat schválit vládou a na žádost opozičních nebo vládních poslanců předložit tento dokument. Vůbec jsme to nekritizovali. Ale – už budou i ty rychlé vlaky! Až se budeme bavit o rychlých spojeniích, tak se bavme o TGV.

Ale jednoduchý dotaz. Už to vláda schválila? Na to se snad odpoví jednoduše: ano, nebo ne, případně rozvinutou větou: bude to příští měsíc. A pokud odpoví ano, kdy to pan premiér pošle. Slyšeli jsme tady, nevím, jak bych to nazval, zdržování. A pak ještě přijde pan premiér a řekne: a proto sem nechodím, protože je to ztráta času. Vy jste nás připravil o půl hodiny, pane premiére. Kdybyste mi odpověděl v těch dvou větech: je to hotovo, není to hotovo, kdy to bude hotovo, pošlu vám to, jak jsem vám slíbil v písemném dokumentu, už bych sem nešel.

Takže já zopakuji dotaz. Je schválen národní investiční plán? Existuje tým, že ho vláda schválila? Pokud ano, tak žádám, aby pan předseda Sněmovny zařídil, že ho dostanu, protože nárok na tento dokument mám ze zákona, pokud není v utajovaném režimu, to je něco jiného. Neumím si představit, že plán investic je v utajovaném režimu, ale možná se mýlím. Anebo jednoduchá odpověď: vláda to ještě neprojednala, projednáme to tehdy a tehdy. A mohli jsme si ušetřit 30 minut a mohli jsme projednávat další interpelace.

Já písemné interpelace k ničemu nezneužívám, pane premiére, já se musím ohradit. Podívejte se na tón a text interpelace. Je naprosto věčný. Na začátku jsem řekl, že uplynulo pět měsíců od odpovědi, a ptám se, kdy plán dostanu, pokud ho vláda již schválila. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, členové vlády, pane premiére. Ještě než udělím slovo panu předsedovi vlády Andreji Babišovi, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Omlouvá se do 11 hodin pan poslanec Ondřej Benešík, dále se omlouvá paní poslankyně Radka Maxová od 9 do 11 hodin a od 14 hodin do konce jednacího dne, dále se z dnešního jednání omlouvá paní poslankyně Majerová Zahradníková z osobních důvodů a další, předposlední omluva od 9.45 do 10.30 z pracovních důvodů František Kopřiva. A poslední omluva, kterou teď přečtu, je omluva pana poslance Jaroslava Kytýra od 14.30 z pracovních důvodů.

Nyní se hlásí o slovo pan předseda vlády. (Předseda PS Vondráček připomíná mimo mikrofon, že má hovořit paní poslankyně Kovářová.) To se omlouvám, vzniklo to při předání řízení schůze. Mám tady ještě nevyřízenou paní poslankyni Kovářovou, která chce hovořit. S faktickou poznámkou? (Ano.) Dobře. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, neodpustím si to a musím reagovat na vaše vyjádření k mateřským školám.

Opět jste zmiňoval příběh pana poslance Farského, respektive paní starostku ze Semil. Že mateřským školám chybí několik miliard korun, víme již léta. Vy jste paní

starostce ze Semil slíbil, že zařídíte, aby dostala peníze na mateřskou školu z dotačního titulu. Poslal jste ji na Ministerstvo školství, aby si zažádala do dotačního titulu, který jsme tady prosadili my. Vy jste hlasoval proti tomuto dotačnímu titulu. To za prvé. A za druhé mě zajímá, jak je možné, že někomu slibujete, že dostane přiděleny peníze z nějakého dotačního programu. To nemůžete zařadit vy. To vybírá komise. Tak opatrně s tím, jak nakládáte s těmito slovy.

Za druhé. Do státního rozpočtu na letošní rok jsme prosazovali dotační titul, respektive navýšení o 300 milionů korun na mateřské školy. A opět ANO hlasovalo proti tomuto návrhu. Říkáte, že řešíte tento problém od rána do večera. Bylo by bývalo jednoduché zvednout ruku pro tento dotační titul a děti mohly chodit do nových školek, maminky mohly chodit do práce, vy jste jim mohli ušetřit peníze za soukromé školky. A kdybyste podpořili takovýto dotační titul, tak byste skutečně něco udělali pro lidi, pro maminky, pro tatínky a mohlo by jim být lépe.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Teď je s přednostním právem přihlášen pan předseda vlády Andrej Babiš. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já jsem za prvé paní starostce ze Semil nic neslíbil, jen jsem jí zorganizoval schůzku na MMR a podle toho, jak jsme chodili do krajů, tak paní ministryně vypsalala programy. Nejdříve tam bylo v září 600 milionů, ty se vyprodaly za 16 sekund. Potom tam bylo dalších 600 milionů a teď tam dáváme další. Takže my jsme tam dali ty peníze. Vy zase neříkáte pravdu, paní Kovářová. Zase.

Co jste vy tady udělali? Vy jste zapomněla na ten rozpočtový výbor v roce 2013, kdy jsme tady řešili rozpočet, a když jsem se vás ptal venku, proč vám nedal Kalousek peníze na školy, tak jste mi řekla, že nechtěl vám dát na školy. A já jako ministr financí jsem udělal program pro školy, pro stovky obcí, kde jsou už 4 miliardy. Ano, díky mně. Já jsem to vymyslel. A pokud pan poslanec tady říká... no můžeme si povídat o těch ministrech financí, o těch, kteří nasekali dluhy za 670 miliard, o těch, kteří udělali dluhy za 400 miliard, o těch, kteří nechali rozkrást ekologické zátěže, kteří posílali nějakým firmám 11 miliard. To je zajímavé. Já když jsem se stal ministrem financí, tak ekologické zátěže jsme začali soutěžit za čtvrtinu. Za čtvrtinu! Pamatujete si na velkou ekologickou zakázku?

Kontrolní hlášení je můj dovoz, i EET, i zrušení daňového ráje. Já jsem snížil státní dluh o 70 miliard. Já jsem s Ťokem našel peníze na opravy silnic druhých tříd. Tak to neříkejte. Já to mám zdokumentované. Protože já všechno, co dělám, mám na papíře. Já jsem napůjčoval pro naši zemi za negativní úrok 15 % dluhu a ještě jsme dostávali peníze. A v roce 2016 jsem ušetřil 12 miliard na obsluhu dluhu. To všechno můžu zdokumentovat, pane kolego. Takže neříkejte, že to tak není. Je to tak. Záleží na ministru financí, jak hospodaří. Proto naše veřejné rozpočty jsou nejstabilnější v Evropě a jedny z nejlepších. A jsme čtvrtá nejméně zadlužená země. Poskočili jsme o jedno místo po Estonsku, Luxembourg, Bulharsko. Čtvrtí nejlepší. Všichni nám závidí naše veřejné rozpočty. Investujeme a navyšujeme. Důchodci dostali tolik peněz

za tento rok, jak vy jste jim dali za šest let. Všichni si pamatují na 40 korun. A ty školky? Jsou tady na papíře. Já na ně sháním peníze a dneska jsem sehnal 2,4 miliardy. My se díváme na ty evropské věci, tak neříkejte, co jste udělali vy. Vy jste neudělali vůbec nic. Jen jste o tom mluvili.

A národní investiční plán? Ano, to je moje myšlenka. Tady je, tady ho máte, pane Stanjura, koukejte, jak je celkem hezký. (Ukazuje.) A to je náš interní materiál a na vládě nebyl. A já vám ho nedám, protože to je náš interní materiál. My z toho čerpáme, my z toho děláme rozpočet 2021–2022. Vypadá hezký. (Znovu ukazuje.) Koukejte, obrázky. Takže z toho čerpáme. A když nebyl na vládě? Já jsem to vymyslel, my jsme to odmakali a děláme na tom, abychom sehnali ty peníze. Proč bych vám to dával? To je náš interní materiál. My na tom pracujeme. A když dospějeme k názoru, že je to tak, jak si představujeme, tak to dáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Paní poslankyně Kovářová – ještě jedna faktická poznámka. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, opět bych ráda reagovala na vaše vyjádření k rozpočtovému výboru, na který bych si prý měla vzpomenout. Ano, já jsem na ten rozpočtový výbor také nezapomněla, kde jsme prosazovali dotační titul na základní školy. A nezapomněla jsem na toto hlasování pro to, protože vy jste hlasoval v rozpočtovém výboru proti tomuto dotačnímu titulu. Vy jste ten dotační titul jako ministr financí musel udělat, protože o tom rozhodla Poslanecká sněmovna, a vy potom plníte úkoly, které vám zadá Poslanecká sněmovna.

A já tady pořád slyším: já jsem to zařídil, já jsem sehnal peníze (řečeno vždy s velkým důrazem na slovo já). Měl byste si uvědomit, že ty peníze, to jsou daně českých občanů. To nejsou vaše peníze, protože vy se dost často vyhýbáte placení daní. Vzpomeňme si jen na korunové dluhopisy, kde jste ušetřil a ročně ušetříte x desítek milionů korun. Takže se tady neodvolávejte jenom: já, já, já. Vždycky víme, jak tito jájínkové dopadají. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce paní Věře Kovářové. Další faktická poznámka – od Jana Volného. Přihlášený je pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Nemůžu nereagovat na paní kolegyni, která tady mluvila přede mnou. Já si na ten rozpočtový výbor, první rozpočtový výbor, taky dobře pamatuji. Pamatuji si, jak tady žehrala a plakala, že pan kolega, bývalý ministr financí Kalousek, jí ty peníze nechtěl dát, a že tedy doufá, že nová garnitura ty peníze dá. Jednalo se tenkrát o půl miliardy, pamatuji si to dobře. A jednalo se především o školy kolem Prahy, to znamená kolem velkých sídlišť. A bylo to podle mého názoru, nechci paní kolegyni sahat do svědomí, směřováno právě do jejího volebního obvodu. Ale to není nic proti ničemu. To bych ani tak jako úplně

nevylučoval. Ale to, že jsme tenkrát nehlasovali pro, protože jsme tady byli noví a mysleli jsme si, že se nemá rozpočet cupovat ještě dřív, než bude schválen a než se na něj podíváme. Ale potom pan ministr opravdu to, co slíbil v té chvíli, kdy jsme hlasovali proti, že určitě to bude prioritou jeho ministrování na jeho Ministerstvu financí, tak to splnil a udělal ten projekt a program, a ne o půl miliardy, ale o daleko větších číslech, jak o tom mluvil. Takže prosím vás, zase si tady takhle nehrajme na to, kdo co zařídil. Myslím si, že to bylo opravdu v té druhé fázi, v tom druhém balíku právě práce pana ministra financí Babiše. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Věry Kovářové. Pan kolega Stanjura ještě posečká. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Kovářová: Nepamatuji si, že bych plakala. Pamatuji si na to, že jsem měla připravenou řadu argumentů a měla jsem také připraveno také to, že školy a třídy chybí za několik miliard korun. A ještě jednou bych byla ráda, aby bylo jasno ohledně pana Kalouska. Pan Kalousek jako ministr financí tento dotační titul měl připraven. Padla vláda, a tudíž nemohlo dojít ke schválení tohoto dotačního titulu. Takže nezapomínejte na to, hlasovali jste tehdy proti. Možná jste tehdy nevěděli. Ale my jsme věděli, protože známe starosti našich starostů a našich občanů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A než dám další faktickou poznámku panu místopředsedovi Pikalovi, přečtu ještě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se paní poslankyně Kateřina Valachová z dnešního jednání z pracovních důvodů. A pro poslance – kvůli odpoledni se omlouvá zejména pan ministr Antonín Staněk z dnešního jednání po celý den z pracovních důvodů.

Pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý den. Děkuji za slovo. Jenom bych se chtěl obrátit na pana premiéra s jednoduchým dotazem, jestli ten materiál, který tedy mají zpracovaný, ten investiční plán, já jim neberu, že je jejich, já jim to přeju, že něco takového vytvořili, myslím, že je to dobře, nicméně bych se chtěl zeptat, jestli je to tedy materiál vládní, nebo koaliční, nebo je to materiál ANO, abychom věděli, jak se na něj máme potom obracet s nějakými dalšími dotazy o informace z toho materiálu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pro pana premiéra ještě jednou ocituji jeho slova: "Jakmile národní investiční plán vláda schválí, budete s jeho obsahem seznámen." Dneska mi řekl, že mi nic nepošle.

Pokud ho vláda neschválí, tak nic takového není. Možná je to další propagační příručka hnutí ANO. V pořádku. Každá politická strana či politické hnutí může mít svoje propagační předměty a propagační materiály. Ale nemluvte tady o tom, že vláda má nějaký investiční plán. Aby ho vláda měla, musí ho schválit. Pokud ho schválí, my jako poslanci na to máme nárok. Pokud ho neschválí, já tomu rozumím, že mi ho nemůžete poslat, protože nic takového jako národní investiční plán schválený vládou České republiky prostě neexistuje. Takhle jednoduché to je.

A už hodinu tady pan premiér mlží, místo aby řekl, že se to vládě předloží a vláda to schválí, pak na to máme nárok, nebo ne. A když to bude interní materiál vašeho hnutí, tak já ten materiál ani nechci. To je jako váš materiál, to je v pohodě, to mi vůbec jako nevádí, že ho nemám. Ale podívejte se na své odpovědi, co jste mi napsal, a pak porovnejte s tím, co jste mi dneska říkal. Nebudu používat silná slova. To je diametrální změna názoru. Mohl bych použít i silnější slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan předseda vlády má ještě zájem vystoupit. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já nevím, co je na tom nepochopitelného. Je to interní materiál. A já jsem vám napsal, že pokud ho vláda schválí, tak vám ho dám. Tím, že ho vláda neschválila, tak vám ho nemůžu dát. To je logické. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan poslanec Michálek se hlásí do rozpravy. Jinak tedy položím dotaz panu předsedovi Stanjurovi, jestli má zájem o usnesení Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Je potřeba, aby tady existoval nějaký elementární záměr ten národní investiční plán vládě předložit. Pokud ten plán bude vládě předložen, tak skutečně potom máte možnost odmítnout poskytnutí té informace do té doby, dokud to rozhodnutí nebude přijato. Ale pokud je to nějaký materiál, který... Vy jste říkal, že z něj budete čerpat pro x dalších rozhodnutí, a vypadá to, že vládě ho vůbec nepředložíte, a podle toho, co tady na plénu Poslanecké sněmovny zaznělo, tak za posledních pět měsíců jste ho nepředložil ani jste nevyvinul žádnou aktivitu, aby byl vládě předložen, navzdory tomu, že jste ho už oficiálně představil na tiskové konferenci, a na vzdory tomu, že jste ho tady představoval, že jste tady s ním máchal, tak nejsou splněny důvody podle zákona o svobodném přístupu k informacím, abyste mohl ten materiál odepřít. To si myslím, že je poměrně zásadní věc.

Doporučuji vám, abyste se tím zabýval, protože pokud úřední osoba vykonává svoji pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, tak to může mít i trestněprávní důsledky. Pokud vy se rozhodnete, že budete poslancům dlouhodobě

zatajovat takto zásadní informace, aniž byste splnil ty zákonné předpoklady, tak to může mít i tyto negativní důsledky. Ale předpokládám, že pro vás, který už jste trestně stíhán, tak je to celkem jedno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl říct panu premiérovi, že pokud si dneska bude stěžovat, jak ztrácel čas ve Sněmovně a kdo za to může, ať se podívá do zrcadla. Kdybyste mi v 9.19 hodin řekl to vaše poslední vystoupení, to znamená, vláda to neprojednala, já to vládě nepředložím, tudíž vám nemám co poslat, tak jsme si těch 60 minut mohli ušetřit.

Pan místopředseda Filip se mě chtěl zeptat, zda navrhu nějaké usnesení. Ne, mně to stačí. Zaznělo na mikrofon, že vláda žádný národní investiční plán nemá. To mně stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tím považuji interpelaci za skončenou.

A budeme pokračovat. Další interpelací je interpelace paní poslankyně Věry Kovářové, kdy předseda vlády odpověděl na interpelaci paní poslankyně Věry Kovářové ve věci hospodaření Kanceláře prezidenta republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 363. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády a pan předseda vlády Andrej Babiš je tady a paní poslankyně má úvodní slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, interpelovala jsem vás ve věci hospodaření Kanceláře prezidenta republiky a samozřejmě s poukazem na to, že je otázkou, jak se hospodaří s majetkem, který spravuje Lesní správa Lány spadající právě pod Kancelář prezidenta republiky. Můj dotaz se týkal podivných zakázek, resp. prodejů pro firmu, která je spolu s ředitelem Lesní správy obviněna v kauze revitalizace břehů vodní nádrže Klíčava. Také jsem poukazovala na to, že i vy jste se vyjádřil nelichotivě na adresu pana Mynáře a pana Nejedlého, že dělají byznys na hlavu státu, a dotazovala jsem se vás, jakým způsobem se stavíte k těmto podezřením a zda vás to skutečně nějakým způsobem neznepokojuje.

Ve své odpovědi jste mi sdělil, že paní ministryně financí mně odpověděla dopisem na podobnou interpelaci a že tímto považujete interpelaci za zodpovězenou. Já se tedy chci zeptat v souvislosti s odpovědí právě paní ministryně, která poukazovala na to, že de facto jakási podezření týkající se hospodaření jak Lesní správy Lány, popř. Kanceláře prezidenta republiky, že to nespadá pod její kompetenci, a že tedy, pokud mám nějaká podezření, ať se obrácím na jiné orgány.

Čili já se spíše ptám tedy vás, zda souhlasíte s tím, jak odpověděla paní ministryně, anebo skutečně se budete nějakým způsobem zabývat tím, jak se vlastně v Kanceláři prezidenta republiky hospodaří. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Otevírám rozpravu a ptám se, jestli pan premiér má zájem reagovat na úvodní vystoupení. (Ano.) Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak k té interpelaci bych chtěl uvést: Ministerstvo financí je ústředním orgánem státní správy pro oblast hospodaření s majetkem státu, není zároveň primárním správním orgánem příslušným k provedení komplexní prověrky hospodaření u organizace spadající pod kapitolu se zvláštním postavením z hlediska rozpočtu. Pokud má paní poslankyně konkrétnější informace, tak úředně správným postupem by bylo nejlépe podat oficiální podnět konkretizující indikované podezření a tento podat příslušnému orgánu, který má oprávnění toto konkrétní podezření řešit.

Z monitoringu médií je možné usoudit, že medializovaná podezření by mohla představovat podněty k zvážení dalšího postupu, zejména pro samotnou Kancelář prezidenta republiky, jež jako samostatná kapitola státního rozpočtu má v kompetenci primární povinnost kontroly své podřízené organizace. Rozpočtová pravidla, zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, upravují finanční hospodaření státních příspěvkových organizací, mezi které patří také Lesní správa Lány. Lesní správa Lány byla zřízena v souladu s § 3 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, a v souladu s dříve platnými rozpočtovými pravidly, zákon č. 576/1990 Sb. Státní příspěvková organizace vykonává hlavní činnost, jejíž předmět je zapsán ve zřizovací listině. Kromě hlavní činnosti může vykonávat také jinou činnost, ale její předmět a rozsah musí být v souladu s § 63 odst. 1 rozpočtových pravidel do zřizovací listiny doplněn před jejím započítáním. Jiná činnost musí být sledována odděleně od hlavní činnosti. Pokud je třeba k nějaké činnosti, například těžba, potřeba získání nějakého zvláštního povolení, musí takové povolení získat i státní příspěvková organizace.

Státní příspěvková organizace může peněžní prostředky, kterými disponuje, používat jen k účelům, na které jsou určeny, a to na krytí nezbytných potřeb, na opatření zakládající se na právních předpisech a na krytí opatření nutných k zabezpečení nerušeného chodu organizace. To znamená, že státní příspěvková organizace nemůže financovat činnosti neuvedené ve zřizovací listině. V případě, že státní příspěvková organizace použije finanční prostředky v rozporu se zákonnými ustanoveními, případně v rozporu s podmínkami, za kterých jí byly poskytnuty prostředky ze státního rozpočtu, může se dopustit porušení rozpočtové kázně. Konkrétní podněty na jednání indikující podezření na porušení rozpočtové kázně je příslušná řešit Finanční správa, která má zároveň jako jediná i oprávnění porušení rozpočtové kázně také konstatovat. Konkrétní informace naplňující podstatu podezření na porušení rozpočtové kázně je tak možné směřovat přímo na místně příslušný finanční úřad.

Jako státní organizace v působnosti zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, je Lesní správa Lány obecně oprávněna nakládat s majetkem státu, s nímž je příslušná hospodařit, pokud se pro ni stane nepotřebným a o nepotřebnosti bude rozhodnuto v souladu s § 14 odst. 7 ZMS. Naložit s takovým majetkem ve prospěch nestátního subjektu – právnické nebo fyzické osoby – může podle § 19c odst. 3 ZMS zásadně až poté, neprojeví-li o majetek zájem jiná státní organizace v působnosti ZMS nebo organizační složka státu v rámci tzv. vnitrostátní nabídky realizované v případě movitých věcí dle § 19c odst. 1 věta druhá ZMS na internetových stránkách Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Při prodeji se podle § 22 odst. 1 ZMS vhodný zájemce o koupi zjišťuje především formou výběrového řízení, event. se prodej realizuje ve veřejné dražbě nebo ve veřejné soutěži o nejvhodnější nabídku. V odůvodněných případech lze uskutečnit i přímý prodej vybrané osobě nebo směnu. Podle § 22 odst. 2 věta první ZMS musí být kupní cena sjednána nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, tj. státní organizace v působnosti ZMS, stejně jako organizační složky státu, by měly prodávat státní majetek nestátním subjektům nejméně za tolik, za kolik si srovnatelný majetek ve srovnatelném místě a čase prodávají jiné subjekty na trhu.

Jednání indikující podezření z porušení povinností při správě cizího majetku, případně jiné podezření na naplnění podstaty trestných činů, mají oprávnění řešit orgány činné v trestním řízení. Podezření v oblasti způsobu realizace veřejných zakázek včetně podezření na neoprávněné dělení předmětu veřejných zakázek za účelem jejich realizace v mírnějším režimu je příslušný šetřit Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Doplnujeme však, že z informací médií vyplývá také to, že ve věci veřejných zakázek na Lesní správě Lány již od minulého roku policejní prověřování probíhá. Nelze vyloučit, že tato skutečnost nemůže mít vliv na rozhodnutí dalších kontrolních orgánů, jestli a případně kdy zahájí své vlastní prověřování v intencích jejich působnosti. Rovněž nelze vyloučit, že s ohledem na rozsah medializovaných informací již výše uvedené orgány nečiní v rámci své vlastní působnosti standardní úkony směřující k využití relevantních informací adekvátním způsobem.

Pokud má paní poslankyně zájem napomoci dořešení vznesených podezření, může tyto podněty řádně identifikovat a podle jejich podstaty následně i nasměřovat na věcně příslušný orgán. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Dále v rozpravě paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, děkuji za odpověď. V podstatě jste zde přečetl odpověď na moji interpelaci od paní ministryně Schillerové. Já tedy z toho vyvozuji, že hospodaření Kanceláře prezidenta republiky vás neznepokojuje, neshledáváte v podstatě nic pochybného, ani například to, že se pronajímají prostory firmě, která pak následně prostřednictvím svých zaměstnanců sponzoruje SPO, která má vazbu evidentně na pana kancléře Mynáře. Tedy z této vaší odpovědi jsem si učinila závěr, který jsem zmínila.

Pokud tomu tak není, tak poprosím ještě o odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan premiér má – nemá zájem. Pan premiér se chystá ještě na doplňující odpověď. Máte slovo, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já myslím, že, pane předsedo, vy jste mi říkal, že je tady asi 250 zákonů v řadě, co čekají na projednání, tak se divím, že Sněmovna radši dneska neprojednává zákony. A tady vlastně paní poslankyně si to interpretuje, jak chce. (Hlas zprava.) Proč to říkáte? (Hovoří směrem k pravé části sálu.) Já jsem nic takového neřekl. Já jsem vám řekl, jakou máme kompetenci, jakou mám kompetenci já. A pokud mně píšete a tady mě stále zkoušíte a já vám stále odpovídám stejně, no tak podejte trestní oznámení. Tam sice interpelaci na kameru nedostanete, ale pokud chcete řešit problém a ne tady vlastně stále dokola opakovat věc, jasně jsem vám odpověděl, nemám k tomu, co říct.

A neznamená to, že já mám ten názor, který mi tady podsouváte. To není pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy – ptám se paní kolegyně Kovářové, jestli má zájem o návrh usnesení. Není tomu tak. Mohu tedy interpelaci ukončit. Budeme pokračovat interpelací poslankyně Olgy Richterové na pana předsedu vlády, ale kolegyně Richterová je omluvena, takže ta interpelace končí neúčastí.

Pan místopředseda se hlásí mimo program s přednostním právem. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já bych chtěl jenom omluvit kolegyni Richterovou, která tu interpelaci podávala již v roce 2018 v listopadu. Na jednání Sněmovny tato interpelace byla zařazena v lednu 2019. Od té doby byla čtyřikrát přerušena pro nepřítomnost pana premiéra. A jednou, když tady pan premiér byl, tak se na ni nedostalo kvůli těm interpelacím předcházejícím. Je mi velmi líto, že se tedy nemůžeme odpovědi dozvědět dnes, protože paní kolegyně absolvovala v tomto týdnu lékařský zákrok, takže se léčí doma a nemůže zde s námi být.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkujeme za informaci, pane místopředsedo. Interpelace podle zákona o jednacím řádu propadá.

Budeme pokračovat, a to interpelací paní poslankyně Věry Kovářové opět na předsedu vlády. A tato interpelace pod sněmovním tiskem 428 se týká ceny energií. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, reaguji na vaši odpověď na interpelaci, která se týkala slibu zachování levných cen energií. Ovšem jak víme, tak momentálně dochází ke zdražování elektřiny zhruba o 10 a současně i plynu o 5 %. Ve svém dotazu jsem konstatovala, že tento trend potvrzuje i Energetický regulační

úřad, který část ceny stanovuje a avizoval, že vzroste regulovaná část ceny elektřiny v průměru o 2,2 %. Dalším důvodem růstu cen energií je samozřejmě zvyšující se cena emisních povolenek a situace na světovém trhu.

Zarazilo mě, že ve svých předvolebních slibech... (Hlas z pravé části sálu.) Pardon, já se omlouvám (směje se). Myslela jsem, že to je reakce na moji interpelaci (pobavení v sále), ale zdá se, že...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, není to reakce na vaši interpelaci. Prosím o klid ve sněmovně. Paní poslankyně bude pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Vrátime se tedy k vašemu slibu zachování levných cen energií. Vy jste ve své odpovědi v podstatě na dotaz, proč jste nedodržel svůj slib, neodpověděl. Respektive jste odpověděl v tom smyslu, že jste vyjmenoval, jaké všechny vnější vlivy zvyšují cenu energií u nás. Takže tímto vlastně můžete přiznat, že de facto nelze ovlivňovat cenu energií. Také jste neodpověděl na otázku, jaké kroky vláda chystá k naplnění právě těchto slibů ohledně cen energií.

Čili ptám se vás, pane premiére, jak to s tím slibem, zda se vám podaří zachovat levné ceny energií, je, a zda jste předem věděl, že tento slib nelze splnit. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan předseda vlády se hlásí o slovo. A také má hned šanci odpovědět. Slovo má předseda vlády ČR Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já skutečně nevím, o jakém slibu mluví paní Kovářová, nebo o jakém slibu mluvíte. Víte, kdyby byl tady nějaký národní plán, když jsme začali budovat ten kapitalismus a nezprivatizovali bychom všechno. Ropu, plyn, uhlí, OKD a nevím, co všechno. Nic nám nezůstalo. Víte, kdybychom měli v rukou ty energie, tak bychom mohli samozřejmě mít na to zásadní vliv. Ani tomu ČEZu nemůžeme říct, za kolik má co prodávat. Takže já vůbec nechápu, na co se mě ptáte. Nevím, jestli nevíte, že máme tady kapitalismus, nebo tržní ekonomiku. A stát dneska, ten prodal téměř všechno. No všechno. Vodu nejdřív. Ano. Všechno to, co lidi potřebují. Vodu, elektřinu. Proč ty tradiční demokratické strany dávaly ČEZ do kuponky, nevíte? Potom bych mohl tady panu poslanci Michálkovi říct: Jo, teď jdu na ten ČEZ a řeknu paní Schillerové, aby se tam chovala jako jediný akcionář. Proč jste to dávali do kuponky? Nic jste si nenechali. Všechno je pryč. Uhlí hnědé, černé, plyn, ropa. Všechno je pryč. (Neklid v lavicích Pirátů.) Ještě hledáme to lithium.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás chvílku přeruším a požádám kolegy o klid! Pokud projednáváte něco jiného, než je tato interpelace, tak to prosím projednávejte mimo tento sál, anebo se chovejte důstojně k tomuto projednávání.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, takže já bych jako strašně rád. Já bych strašně rád... a my děláme maximum. Ale vy dobře víte, že přeci ERÚ je nezávislé. To víte. ČTÚ je nezávislé, proto máme nejdražší mobilní data. Investoři, monopol si vzali 55 miliard dividend a ještě 55 miliard zainvestovali.

Všechno jsme dali pryč. A koho je to důsledek? Nevíte, kdo tady řídil tuto zemi? Jsme v nějaké situaci, a po otevření trhu s elektřinou a plynem, tzn. v době možnosti svobodného výběru dodavatele elektřiny nebo plynu každým zákazníkem v postavení spotřebitele, se začaly objevovat predátorské praktiky některých obchodníků s elektřinou nebo s plynem a osob, které změnu dodavatele energie pro zákazníka spotřebitele zprostředkovávají. Takové klamavé postupy obchodníků s elektřinou a s plynem a zprostředkovatelů v energetice jsou zaměřeny na celé spektrum spotřebitelů energie, zejména na spotřebitele vyššího věku, kteří jsou proti nekorektnímu jednání méně odolní a snadněji podléhají léčkám a účelovým slibům.

Já jsem nic takového nesliboval, co vy říkáte. To nevím, kde jste na to přišla. To ani není možné. My jsme říkali, že budeme bojovat proti těm, kterým jste to zprivatizovali, kterým jste to dali za hubičku! Za hubičku. Ty poplatky za uhlí jsou sranda. Když jsem byl ministr financí, chtěl jsem to desetkrát navýšit, tak všichni v jednom šiku, odboráři, managementy, všichni křičeli, co to bude za problém! No hlavně že si vzali 20 miliard dividend. Do daňových rájů samozřejmě.

Takže je jasné, že v energetickém zákoně je potřeba upravit ustanovení o ochraně spotřebitele v energetice, ochranu spotřebitele posílit. A MPO ten materiál předložilo vládě, projednává se to na pracovní komisi Legislativní rady vlády a 29. 4. to vláda projedná. Součástí předkládaného návrhu zákona je rovněž novela energetického zákona, jejímž cílem je zlepšení ochrany zákazníka v postavení spotřebitele v oblasti obchodu s energiemi. Jedná se zejména o zákaz účtování jakýchkoli sankcí v případě využití práva na odstoupení od smlouvy, povinnost poskytnout spotřebiteli písemné vyhotovení uzavřeného závazku a reakce je to na praktiky tzv. energetických šmejdů. No, to jsme taky zdědili. Tak vidíte.. Takže tolik problémů.

Takže se dívím, že mě v tomhle směru interpelujete, ale snad jsem se to snažil vysvětlit.

Bohužel je to tak, že samozřejmě tady máme dopad i působení Zelených v Evropě a v Evropském parlamentu. Zelení a Piráti, to je vlastně stejné. Takže v rámci záchrany celé planety, máme 9,8 % emisí. Evropa. A bylo by dobré, aby i ostatní země postupovaly podle závěrů klimatické dohody z Paříže. Aby se nám nestalo, že to bude mít na nás velký dopad.

My jsme to projednávali teďka na Evropské radě. A to bylo typické, jak funguje ta Evropa. Takže my máme ty povolenky, protože my zachráníme tu planetu, to je skvělé a určitě jsem pro, a my to řešíme. Voda. A ty povolenky dneska mají nějakou cenu. Nikdo neví, kdo ji určuje. Naše firmy za to platí obrovské peníze. A samozřejmě to má dopad na evropský průmysl. Takže ty povolenky samozřejmě mají dopad na cenu těch energií.

A teď je otázka, jestli ti zelení fanatici nás dostanou do toho stavu, že budeme ničit průmysl. Paní Merkelová vystoupila na Evropské radě, kde některé státy řekly: měli bychom zpřísnit ten cíl ekologický, měli bychom to zkrátit o 50 let. A potom

někdo řekl jo, ale 2050, to už vlastně nemůžeme mít ani krávy v Evropě, protože ty mají taky emise.

A potom co tam odznělo? Tam odznělo, že Evropa přišla s tím, že bude dotovat soláry. A daly se obrovské peníze na soláry. Potom se zjistilo, že evropští producenti nestačí vyrábět. Jinak to je tisícimiliardový tunel, taky dědictví působení některých politiků u nás. A co se stalo? Evropané nestačili vyrábět. Začali vyrábět Číňani. A dneska solární panely vyrábějí jenom Číňani. Všechny evropské firmy údajně zkrachovaly.

Takže jde jen o to, že pokud teď všichni chtějí vyrábět elektroauta – elektroauto, my jsme na to měli kolokvium. A takový golf elektro a normální golf, když se to porovná, tak někdo tam musí dát 11 tisíc eur na to auto, které stojí 32 tisíc eur, aby to auto si lidi vůbec kupovali. Takové elektroauto má desetkrát míň součástí než normální auto. Dopad na průmysl si můžeme představit.

Takže to jsme teď vymysleli v Evropě, tyhle cíle. A to je super, že chceme zachránit planetu. Otázka je, jestli ti ostatní taky, ty státy jako Čína, Spojené státy, Indie atd. A aby se nám zase nestalo, že... Já jsem se ptal Škody, odkud bude baterie. No z Jižní Koreje nebo z Číny. To je asi základ. Aby se nám zase nestalo, že za pár let zjistíme, a to už dneska každý ví, že elektroauta jsou čistě ztrátová záležitost a že je vlastně vyrábí Čína, a my potom, závislí na automobilovém průmyslu, budeme mít zásadní problém.

Samozřejmě toto jsou ty energetické věci. A ten dopad na ty ceny energie, ano, jsou tyhle iniciativy a je otázka, jestli to ta Evropa nepřehání a jestli bychom to neměli vnímat komplexně. Takže já určitě, ale já nevím, jakým způsobem. My přece ERÚ nemůžeme nic nařizovat, my jim nemůžeme, a my bychom rádi, aby regulovali cenu energií, aby občané neplatili tolik peněz. To určitě chceme. Ale znovu opakuji, v jakém jsme postavení. Pokud vás trápí ceny energie, mě to taky trápí, a pokud nám dáte nějaký konkrétní lék, jak to máme řešit v rámci dodržení zákonů a kompetencí, které máme ve státní správě, tak já budu velice rád.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády za jeho odpověď. Ještě než budeme pokračovat, konstatuji došlou omluvu, z dnešního jednání se od 13.00 hodin z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Jana Pastuchová.

Máme před sebou faktickou poznámku pana poslance Ferjenčíka a paní kolegyně Kovářová se chystá ještě na vystoupení. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jenom reagovat na pana premiéra a nabídnout mu spolupráci v otázce zvýšení poplatků z těžby nerostných surovin. Piráti to také podporují. Máme tady 100 hlasů. Věřím, že ten 101. poslanec se v této sněmovně najde. Myslíme si, že současně by to mělo být doprovázeno snížením zdanění práce, což mělo jak hnutí ANO, tak Piráti v programu. To si myslím, že by byl dobrý nápad zvýšit příjmy státní pokladny

z poplatků z těžby a současně snížit zdanění práce. Klidně to může být rozpočtově neutrální. Beru vás za slovo a věřím, že to vláda předloží. To je jedna věc.

Druhá věc. Vy jste tady říkal něco o zelených fanaticích. Bohužel jako největší zelený fanatik se chováte vy, protože odmítáte zrušení povinného přimíchávání biopaliv do nafty, což je skutečně absurdní ekofanatická politika z Bruselu, a obávám se, že ji podporujete jenom proto, že na ní vyděláváte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Kovářová. Nebo nemá zájem? Tak se ptám, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v rozpravě k této věci. Pokud ne, paní kolegyně nenavrhuje žádné usnesení, mohu tedy interpelaci ukončit.

Máme před sebou dvě interpelace na pana ministra spravedlnosti Kněžínska. Protože je řádně omluven, navrhuji usnesení Poslanecké sněmovně, že se obě interpelace odkládají. Doufám, že nikdo nenamítá, že budeme hlasovat o obou interpelacích najednou. Pokud tomu tak není, můžeme o tom hlasovat.

Zahájil jsem hlasování číslo 70. Ptám se, kdo je pro odložení projednávání interpelací na pana ministra Kněžínska, který je řádně omluven? Kdo je proti? Děkuji.

Pro bylo 61 z přihlášených 114. Tyto interpelace byly odloženy na příští čtvrtek.

Můžeme se tedy zabývat interpelací na paní ministryni Alenu Schillerovou, a to poslance Stanislava Blahy... kterého tady ale nevidím, a v omluvách nefiguroval, pokud jsem dobře informován. Ověřím, pan předseda klubu tady není, protože pan kolega Blaha... Paní ministryně tady je a pan kolega Blaha není. V tom případě panu Blahovi interpelace propadá.

A paní ministryně Maláčová, já se musím podívat, jestli je omluvená... Pan Stanjura tady je, tedy momentálně není v sále, ale... V případě, že tady nebude, tak mu propadá taky. Paní ministryně, já se podívám, jestli je omluvena. Paní Maláčová je omluvena jenom do 11. hodiny, což je doba interpelací, ale pan kolega Stanjura tady také není. Takže mně nezbyvá nic jiného, než prohlásit, že interpelace poslance Stanjury, pokud se nedostaví během okamžiku a navrhne to odložení, tak...

Pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane kolego předsedající, vašim prostřednictvím, já vím, že předsedáte teď vy, ale tento postup mi přijde vůči poslanci Stanjurovi nefér vzhledem k tomu, že jsme hlasovali o přerušení dvou interpelací na nepřítomného ministra, aniž bychom ověřovali, jestli tu přítomní poslanci jsou, a v tomto případě ověřujeme. Takže... (Výkřiky z pléna: Má jednání.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem čekal dost dlouho. Paní ministryně Schillerová tady je. Čili mezitím byla také jedna šance a nerad bych... Dobře. Pokud tedy není, tak pan kolega Stanjura se s tím jistě vypořádá a navrhne to projednání interpelace znovu, což může. Ale momentálně ta odpověď propadá, proto bude muset v té věci znovu interpelovat. (Poslanec Ferjenčík přichází k řečništi.)

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já dávám námitku proti postupu předsedajícího, protože ve chvíli, kdy jsme dvě interpelace odložili pro nepřítomnost pana ministra a neověřovalo se, jestli tu je, jestli tu je poslanec přítomen, nebo ne, tak mi přijde extrémně nefér následně zrušit cizí interpelaci, kde je to úplně stejný případ. Úplně stejný. Já nechápu, proč u tří interpelací, které se týkají úplně toho samého, vy postupujete u každé jinak. To je přece úplně absurdní. Takže já dávám námitku proti tomu postupu, doufám, že mi pan předsedající vyhoví, jinak to budeme tedy hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak pokud tady pan kolega Stanjura je, tak jistě rád navrhne přerušení té své interpelace na paní kolegyni Maláčovou, která je řádně omluvena, abych já nebyl v zbytečné procesní pasti. (Poslanec Stanjura se dostavil k řečníšti.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se, pane předsedo, šlo to nějak rychle. (Předsedající s úsměvem: Ano, šlo.) Moc by mě mrzelo, kdybychom o té interpelaci nemohli debatovat, protože tak arogantní odpověď jsem ještě nedostal. Takže navrhuji přerušit projednávání tohoto tisku do přítomnosti paní ministryně Maláčové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Dobře. Nechám odhlasovat v hlasování číslo 71. Ptám se, kdo je pro. Zahájil jsem hlasování číslo 71. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 71. Ze 116 pro 78, proti nikdo. Projednávání této interpelace bylo přerušeno do přítomnosti paní ministryně Jany Maláčové.

Protože jsme tím vyčerpali pořad interpelací, zůstaly nám neprojednány interpelace číslo 6, 7 a 9 s tím, že interpelace číslo 8 panu kolegovi Blahovi propadla, protože v ten moment nebyl přítomen v sále. Tím jsem vyčerpал pořad schůze do 11 hodin a přerušuji schůzi do 11 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, nyní se budeme zabývat pevně zařazenými body 215, 204 a 189. Poté budeme pokračovat body z bloku smluv ve druhém čtení. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 218, což jsou ústní interpelace. V této souvislosti jedna výzva, nebo prosba. Některá z poslankyň – nebo z poslanců – předložila písemně tři interpelace na pana vicepremiéra Brabce. Nelze tam vyluštit podpis, není tam uvedeno jméno, tak prosím, kdo tyto tři interpelace podal, ať se k nim přihlásí u stolku legislativy. Děkuji.

Seznámím vás s omluvami, které mezitím přišly. Předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny, z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny, dnes z osobních důvodů. A to je vše v tuto chvíli.

Ptám se, jestli má někdo zájem vystoupit s návrhem na změnu schváleného pořadu 28. schůze. Vidím zde písemnou přihlášku pana poslance Luzara. Takže pane poslanče, pojd'te, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás požádal o zařazení nového bodu na program jednání, a to na příští středu 24. jako první bod. A ten bod by zněl Pozice vlády České republiky k jednání Liberty House a ArcelorMittal po rozhodnutí Evropské komise.

Na této půdě Sněmovny již proběhla debata týkající se budoucího osudu ArcelorMittal Ostrava. Všichni víte, že ty závěry zůstávaly v té pozici, že je hodně nevyjasněných otázek, a byla požádána vláda, aby iniciovala jednání Evropské komise k vyjasnění těchto otázek. Evropská komise zasedla a rozhodla, že je možné, aby Liberty House získala ten podíl ve společnosti ArcelorMittal po vyjasnění dvou otázek. Otázek financování a otázek emisí. Ale zůstávají nevyjasněné další čtyři otázky, které jsou docela problematické, o osudu budoucnosti. Ty otázky se týkají budoucnosti energetiky v této lokalitě, budoucnosti investic, které byly slibovány, ale nikde nejsou. A v neposlední řadě připravenost fungování těchto hutí do budoucna v rámci ekonomických cyklů, které fungují, (nesroz.) tato společnost nezajišťuje tyto otázky.

Já bych vás tady v tomto velice rád požádal, abychom tento bod zařadili, protože teď začne po odsouhlasení Evropské komise – dle mého názoru je to otázka dvou měsíců – výrazné jednání mezi ArcelorMittal a společností Libery House jako budoucím nabyvatelem. A mě by zajímalo, jak chce vláda tyto otázky, které zůstávají ve vzduchu, řešit a jak chce zabezpečit, aby ten přechod byl bezbolestný, bez problémů, bez sociálních výkyvů hrozících mému regionu. Čili bych vás tímto požádal o podporu tohoto zařazení. Děkuji. (V sále je silný hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom se ujistím. Ve středu 24. jako první bod dopoledního jednání? (Ano.) Ano. Děkuji.

Paní poslankyně Jarošová také vystoupí s návrhem na změnu programu schůze. Prosím máte slovo. Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme návrhy, které jsou předkládány ke změně programu schůze.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si požádat Poslaneckou sněmovnu o pevné zařazení volebních bodů na program schůze, a to číslo 172 – Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie, číslo 173 – Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, číslo 174 – Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu, a číslo 175 – Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře. A to na pátek 26. dubna 2019 jako druhý až pátý bod za bod číslo 170, což je návrh na změny složení orgánů Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. Než se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí, tak pan poslanec Luzar vystoupí s určitým upřesněním toho svého návrhu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Já se omlouvám. Jedná se jenom o zařazení toho programu na středu 24. jako druhý bod. To se omlouvám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, jako druhý bod. Hlásí se prosím ještě někdo k programu schůze? Ne, budeme tedy hlasovat o návrzích, které jsme slyšeli. (Předsedající se domlouvá mimo mikrofon se zástupkyní legislativního odboru.)

Ano, děkuji, to je dobrá poznámka, kterou jsem tady obdržel od legislativy. Pane poslanče Luzare. My nemáme na středu 24. ráno nic zařazeno. Z jakého důvodu by to měl být druhý bod a za co? My máme pouze zařazen na 14.30 bod 22, státní občanství ve druhém čtení. (Domluva mimo mikrofon s poslancem Luzarem.)

Budeme hlasovat tedy o tom, že návrh, který jste přednesl, pozice vlády České republiky, bude zařazen na středu 24. 4. dopoledne jako první bod. Je to tak? (Ano.) Dobře. Takže o tomto budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 72. Přihlášeno je 137 poslanců, pro 72, proti 46. Návrh byl přijat. Tento bod jsme zařadili.

Nyní budeme hlasovat o návrzích paní poslankyně Jarošové, abychom zařadili na pátek 26. 4. jako druhý až pátý bod za bod 170 body 172, 173, 174 a 175, což jsou volební body na volbu členů Státního fondu kinematografie, Ústavu pro studium totalitních režimů, Vinařského fondu a Rady ČTK. Je zde prosím souhlas, abychom to schválili jedním hlasováním, nebo si někdo přeje hlasovat jednotlivě? Ne. Takže budeme hlasovat o zařazení těchto bodů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 73. Přihlášeno je 137 poslanců, pro 129, proti nikdo. Tyto volební body jsme na pátek 26. 4. zařadili.

Tím jsme se vyrovnali hlasováním se všemi návrhy na změnu programu naší schůze. Ještě zde mezitím přišla omluva. Pan poslanec Robert Králíček se omlouvá v době od 14.30 do 19 hodin z dnešního jednání z rodinných důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání pevně zařazeného bodu číslo

**Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu
státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018
v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání
a přikázání jeho kapitol včetně vztahů k státním fondům výborům
/sněmovní dokument 2538/**

Tento sněmovní dokument uvede předsedkyně a současně zpravodajka rozpočtového výboru, paní poslankyně Miloslava Vostrá. Paní poslankyně, prosím máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, máte před sebou sněmovní dokument číslo 2538, což je návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol včetně vztahů k státním fondům výborům.

Rozpočtový výbor se tímto harmonogramem zabýval na své schůzi dne 3. dubna 2019 a po zpravodajské zprávě předsedkyně výboru a po rozpravě v Poslanecké sněmovně Parlamentu doporučuje, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

1. stanoví harmonogram projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 a jeho kapitol včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státního fondů v roce 2018 /dále státní závěrečný účet/ takto:

1. vláda předloží státní závěrečný účet Poslanecké sněmovně do 30. 4. 2019, což je úterý a termín je ze zákona;

2. výbory projednají přikázané kapitoly a okruhy státního závěrečného účtu do 26. 6. 2019, to je středa, výborový týden;

3. výbory předají svá usnesení rozpočtovému výboru do 28. 6. 2019, což je pátek, výborový týden;

4. Nejvyšší kontrolní úřad předloží stanovisko ke státnímu závěrečnému účtu do Poslanecké sněmovny do 31. 8. 2019, to je sobota a lhůta je opět za zákona;

5. kontrolní výbor projedná stanovisko NKÚ k návrhu státního závěrečného účtu do 19. 9. 2019;

6. kontrolní výbor předloží své usnesení, popřípadě oponentní zprávu, rozpočtovému výboru na společné jednání rozpočtového výboru se zpravodaji výborů, současně předloží závěry svého jednání předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a to do 20. 9. 2019;

7. rozpočtový výbor projedná za účasti zpravodajů výborů usnesení výborů, respektive oponentní zpráv menšin, termín je 2. 10. 2019;

8. rozpočtový výbor předloží předsedovi Poslanecké sněmovny své usnesení, popřípadě oponentní zprávu, bezprostředně po projednání;

9. Poslanecká sněmovna jedná o státním závěrečném účtu a o usnesení rozpočtového a kontrolního výboru od 15. 10. 2019;

II. prikazuje k projednání

1. vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 včetně souhrnu kapitol rozpočtovému výboru a stanovisko NKÚ k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 kontrolnímu výboru;

2. kapitoly státního závěrečného účtu včetně vztahů státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2018 jednotlivým výborům Poslanecké sněmovny takto...

Pokud dovolíte, protože je to písemně, tak bych nepřečetla všechno tak, jak to máte, je to klasické projednávání, to znamená, že tam prikazujeme jednotlivým výborům kapitoly státního závěrečného účtu tak, jak jim přísluší. Jinak, jak říkám, tento materiál je písemně, takže mi dovolte, abych se nad něj takto odkázala. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji předsedkyni. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy nemám žádnou přihlášku a ani se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo v tuto chvíli asi není. Otevírám podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Možná by bylo, paní zpravodajko, jenom dobré se přihlásit.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano. Omlouvám se. Přihlašuji se k návrhu usnesení, tak jak jsem ho tady načetla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečné slovo? Není. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nás s ním seznámila paní zpravodajka a jak ho máme k dispozici písemně. Jenom se dívám po sále, jestli je všem jasné, o čem budeme hlasovat, nebo si někdo přeje nějaké upřesnění. Není tomu tak. Můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74. Přihlášeno 139 poslanců, pro 127, proti nebyl nikdo. Návrh usnesení byl schválen. Končím projednávání toho bodu.

Otevírám bod

204.

Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2019
/sněmovní tisk 427/

Tento materiál uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, navrhovaná změna rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení řeší potřebu pokrytí finančních nároků připraveného nařízení vlády pro dotačně-úvěrový program Výstavba. Toto nařízení vlády bylo schváleno v pondělí 15. 4. a skutečně jsme připraveni koncem dubna tento program vyhlásit. V roce 2019 je předpokládán celkový výdaj v rámci tohoto programu ve výši 1 miliardy, kdy 650 milionů budou činit nenávratné dotace a 350 milionů nízkouročené úvěry. Úvěrová část bude kryta stávajícím celkovým schváleným objemem u poskytnutých úvěrů, dotační část je nutno v rámci změny rozpočtu posílit. Navrhováno je tedy navýšení položky pro investiční transfery obcím v rámci programu Výstavba o 650 milionů korun.

Druhým bodem je pokrytí finančních nároků programu Regenerace veřejných prostranství na sídlištích. Tento program je takzvaná druhá obrátka programu JESSICA. V minulém roce program byl spuštěn, nicméně uzavřít smlouvu lze až po doložení smlouvy o dílo se zhotovitelem. Proto požadujeme převedení peněz z roku na rok a posílení rozpočtu o další, o těch 100 milionů korun, které bychom zapojovali na ty smlouvy v letošním roce. Navrhováno je navýšení položky pro investiční a neinvestiční transfery obcím v rámci programu Regenerace sídlišť o 100 milionů. Celkové navrhované zvýšení výdajového limitu fondů pro rok 2019 je ve výši 750 milionů korun a bude kryto volnými zdroji fondu bez nároku na státní rozpočet.

Dovoluji si moc požádat o vaše schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk 427/1. Prosím paní zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyni Lenku Dražilovou, aby nás informovala o jednání výboru.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Paní ministryně tady řekla všechno podstatné. Seznámím vás tedy jenom s tím, jak probíhalo jednání na výboru pro veřejnou správu, to bylo dne 4. dubna, byla to jeho 21. schůze a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj přijal tohle usnesení na své schůzi: Po odůvodnění předlohy paní Ing. Klárou Dostálovou, ministryní pro místní rozvoj, po zpravodajské zprávě poslankyně Mgr. Lenky Dražilové a po rozpravě přijal usnesení, kterým

1. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 427 projednat a schválit v předloženém znění;
2. zmocňuje zpravodajku výboru, aby s usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu;
3. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášen ani se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu

končím. Je zájem o závěrečná slova? Není. Přistoupíme k rozpravě podrobně. Do ní nemám zatím žádnou přihlášku. Předpokládám, že paní zpravodajka se hlásí k tomu usnesení výboru. Nechci být příliš formální, ale přece jenom musíme dodržovat jednací řád.

Poslankyně Lenka Dražilová: Přihlašuji se k usnesení tak, jak jsem ho načetla.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečné slovo? Není. Pokud je všem jasné, o čem budeme hlasovat – vypadá to, že ano.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75. Přihlášeno 142 poslanců, pro 121, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Děkuji paní ministryni, paní zpravodajce. Končím projednávání tohoto bodu.

Další bod, který máme napevno zařazený, je bod

189.

Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018 /sněmovní tisk 307/

Předloženou zprávu projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení máme k dispozici jako sněmovní tisk 307/1. K tomuto bodu jsme zároveň obdrželi sněmovní dokument 1617, který obsahuje usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu číslo 84 k návrhu odměn za činnost členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Miroslav Grebeníček a informoval nás o jednání výboru a přednesl oba návrhy usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kontrolní rada Grantové agentury České republiky podle zákona číslo 130/2002 Sb. vykonávala ve sledovaném období kontrolu legitimacy a regulérnosti rozdělování finančních prostředků Grantové agentury a hospodaření s majetkem státu, projednávala stížnosti na postup poskytovatele při hodnocení návrhu grantových projektů a stanoviska předkládala předsednictvu Grantové agentury. V předložené zprávě kontrolní rada konstatuje, že proces výběru grantů a jejich hodnocení probíhaly standardním způsobem a že v uplynulém období byla vždy respektována doporučení odborných panelů a oborových komisí. Členové kontrolní rady fyzicky provedli 74 kontrol na zasedání odborných panelů a odborných komisí. Za sledované období, to je říjen 2017 až září 2018, bylo zkontrolováno 186 grantových projektů

u devíti institucí. Ve sledovaném období obdržela kontrolní rada 27 stížností na neudělení podpory či na výsledek oponentního řízení. Všechny byly vyřízeny.

Přílohou ke zprávě je návrh ročních odměn za činnost členů kontrolní rady Grantové agentury. A já nyní tedy mohu jenom konstatovat, že pokud se týká obecné rozpravy, tak z mé strany je to vše, to ostatní až v rozpravě podrobné, do které se tímto přihlašuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Ještě než otevřu všeobecnou rozpravu, tak vás seznámím s tím, že pan poslanec Václav Klaus hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

Ted' otevírám všeobecnou rozpravu, do té nemám žádnou přihlášku, všeobecnou rozpravu končím a teď zahajuji podrobnou rozpravu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, pane předsedající. Pokud jde o usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 12. schůze ze dne 7. listopadu loňského roku, dovolím si konstatovat, že příslušný výbor po odůvodnění předsedkyně kontrolní rady Grantové agentury České republiky Jany Geršlové, zpravodajské zprávě poslance Miroslava Grebeníčka a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vyslovit souhlas se zprávou o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018. Jde tedy o sněmovní tisk 307. Za druhé, pověřuje předsedu výboru poslance Václava Klause, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. A za třetí, pověřuje zpravodaje Miroslava Grebeníčka, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění předsedkyně kontrolní rady Jany Geršlové, zpravodajské zprávě poslance Miroslava Grebeníčka a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby přijala toto usnesení:

Poslanecká sněmovna stanoví podle § 36 odst. 7 zákona číslo 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací v platném znění, výši odměn členů kontrolní rady Grantové agentury České republiky takto: prof. Rostislav Drochytka 45 000, prof. Jana Geršlová 130 000, prof. Libor Jan 20 000, prof. Věra Kalvodová 40 000, prof. Petr Konvalinka 60 000, prof. Mária Režňáková 65 000, prof. Jan Roda 90 000, doc. Omar Šerý 40 000 a konečně Ing. Mirka Wildmannová 50 000 korun. Za druhé, pověřuje předsedu výboru poslance Václava Klause, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a za třetí, zpravodaje výboru poslance Miroslava Grebeníčka, aby toto usnesení přednesl na schůzi Poslanecké sněmovny. – Což jsem právě nyní učinil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Ne, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo pan zpravodaj nemá. Budeme hlasovat o návrzích usnesení. Pokud by byl zájem, můžeme se vrátit

k tomu textu, ale předpokládám, že nás pan poslanec s těmi jednotlivými návrhy seznámil velmi jasně.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu usnesení obsaženém ve sněmovním tisku 307/1, což je souhlas se zprávou o činnosti kontrolní rady Grantové agentury.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno je 144 poslanců, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení obsaženém ve sněmovním dokumentu 1617, což je návrh ročních odměn za činnost členů kontrolní rady GA ČR.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno je 144 poslanců, pro 122, proti 3. Oba návrhy usnesení byly schváleny. Končíme projednávání tohoto bodu.

Mezitím přišly některé další omluvy. Pan poslanec Julius Špičák se omlouvá z dnešního jednání od 11.00 do 11.30 z pracovních důvodů. Pan poslanec Robert Králíček od 14.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů. Pan poslanec Ondřej Veselý dnes od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček dnes od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Z rodinných důvodů se od 14.30 do 18.00 omlouvá pan poslanec Jaroslav Bžoch a pan poslanec Jan Volný se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní se budeme zabývat bodem

115.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vysovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/- druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je hluk.)

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s odůvodněním návrhu na ratifikaci Protokolu prodlužujícího a upravujícího Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci.

Tato dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými byla podepsána v Praze dne 6. září 2007 a je v současnosti základem pro širokou výzkumnou spolupráci mezi Spojenými státy a Českou republikou. Tato dohoda definuje základní rámec a pravidla pro tvorbu navazujících specializovaných ujednání, takže má velký význam, protože třeba na jejím základě byla sepsána

Dohoda mezi MPO a Ministerstvem energetiky Spojených států o spolupráci v civilním výzkumu a vývoji v oblasti jaderné energetiky. Toto je konkrétní příklad úspěšné česko-americké vědecké spolupráce. Nejde však o příklad jediný.

Na existenci dohody jsou dále navázány individuální spolupráce českých a amerických univerzit a výzkumných pracovišť včetně například dodávek materiálu a vybavení pro výzkumné infrastruktury, což máme tady nedaleko – ELI Beamlines –, za několik miliard korun. V neposlední řadě je dohoda naplňována pravidelně vyhlašovanými veřejnými soutěžemi o podporu výzkumných projektů ve spolupráci českých a amerických institucí. Z těchto důvodů bych vás poprosil, respektive předpokládám a považuji prodloužení dohody za velmi žádoucí. Dohoda je základem pro významnou mezinárodní spolupráci zejména formou společných projektů z oblasti VaVaI, jejíž prioritní oborové zaměření je upraveno v článku 1 bodu 3 této dohody. Důležitosti dohody nasvědčuje mimo jiné i stoupající zájem o bilaterální spolupráci českých a amerických subjektů a tomu přímo úměrný počet bilaterálních projektů, které jsou v programech mezinárodní spolupráce podporovány.

Myslím si, že není potřeba dále hovořit o prioritě česko-americké vědeckotechnické spolupráce, ale z obecného hlediska lze konstatovat, že prodloužení dohody je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Návrh Protokolu prodlužujícího a upravujícího Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci předložila americká strana, navrhla prodloužení dohody o další desetileté období a technicky navrhla úpravu přílohy A týkající se duševního vlastnictví. Ostatní ustanovení původní dohody zůstávají nezměněná.

Dohoda i protokol jsou v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných mezinárodních smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. S návrhem na sjednání protokolu vláda vyslovila souhlas svým usnesením ze dne 11. dubna 2018 a protokol byl podepsán v Praze 27. dubna 2018. Protokol doporučil dne 20. 6. 2018 k odsouhlasení výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Víta Rakušana, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 171/1. Pana zpravodaje zde nemáme, tak prosím některého ze členů zahraničního výboru zde přítomných, aby nám usnesení výboru představil a odůvodnil. Pan poslanec Zaorálek vystoupí za zahraniční výbor. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Neklid v sále.)

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Mohu tedy sdělit, že zahraniční výbor řádně projednal tento vládní návrh ratifikace protokolu, který se týká dohody mezi Českou republikou a Spojenými státy o vědeckotechnické spolupráci.

Usnesení, které jsme přijali, jestli mohu přečíst, zní zhruba takto: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu prodlužujícího a upravujícího Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsané v Praze dne 27. 4. 2018, zmocňuje zpravodaje, aby podal zprávu o výsledcích a usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny."

Takže to teď za zpravodaje takto činím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane poslanče. Otevírám rozpravu, do které není nikdo písemně přihlášen. Z místa se také nikdo nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečné slovo? Není.

Můžeme přikročit k hlasování o navrženém usnesení. Má někdo zájem ještě jednou usnesení slyšet, nebo to stačilo tak, jak to pan poslanec přečetl? Stačilo, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 78 přihlášeno 145 poslanců, pro 117, proti nebyl nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Děkuji panu poslanci.

Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá od 9 do 13 hodin z důvodů jednání ve volebním kraji pan poslanec Patrik Nacher.

Zahajuji projednávání bodu

116.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - druhé čtení

Mám zde pověření vlády, aby nám tento tisk uvedla paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vztahy mezi Českou republikou a Mongolskem v oblasti letecké dopravy nejsou dosud upraveny žádnou mezinárodní smlouvou. Konkrétní kroky směřující k přípravě letecké dohody započaly v roce 2013, expertní jednání potom probíhala v roce 2015. Podpis dohody se následně uskutečnil 25. května 2017 v Ulánbátaru.

Dohoda je liberálního charakteru a přináší moderní smluvní rámec vytvářející vhodné podmínky pro případnou budoucí realizaci leteckého provozu mezi oběma státy a pro spolupráci leteckých dopravců. Přestože pravidelná ani nepravidelná letecká doprava mezi Českou republikou a Mongolskem není v současné době zajišťována žádným leteckým dopravcem, lze uvedené teritorium považovat do budoucna z pohledu českého civilního letectví za zajímavé.

Sjednání dohody nevyžaduje úpravy českého právního řádu a její provádění nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Daniela Pawlase, aby odůvodnil usnesení výboru. My ho máme doručeno jako sněmovní tisk 107/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych přečetl usnesení zahraničního výboru z 26. schůze ze dne 21. února 2019 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách, sněmovní tisk 107:

"Po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Tomáše Čočka, Ph.D., zpravodajské zprávě poslance Pawlase a po rozpravě zahraničního výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru."

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nikdo není přihlášen, ani se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není, takže přistoupíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 79 přihlášeno 145 poslanců, pro 120, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Otevírám projednávání bodu číslo

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017
/sněmovní tisk 108/ - druhé čtení**

Místo ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka je vládou pověřena paní ministryně Maláčová, aby nám tento návrh představila. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v rámci 26. schůze Poslanecké sněmovny vám můj vážený kolega pan ministr kultury představil Dohodu o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé. Dovolte mi pouze připomenout, že tato dohoda, k jejímuž předběžnému provádění bylo přistoupeno 1. června minulého roku, poskytuje široký rámec pro politickou, ekonomickou a sektorovou spolupráci mezi EU a Arménií a nahradí stávající úzeji zaměřenou dohodu z roku 1999.

Mezi hlavní cíle dohody patří posilování komplexního politického a hospodářského partnerství, přispívání k upevňování demokracie a politické, hospodářské a institucionální stability Arménie, podpora, ochrana a posilování míru a stability na regionální a mezinárodní úrovni, dále pak posilování právního státu a dodržování lidských práv a základních svobod v Arménii, posilování mobility a mezilidských vztahů, podpora Arménie při rozvoji jejího hospodářského potenciálu a sbližování jejich právních předpisů s *acquis* Evropské unie a posílení obchodní spolupráce v souladu s právy a povinnostmi vyplývajícími z členství stran v WTO.

Dohoda má z pohledu České republiky potenciál přispět k dalšímu rozvoji vzájemných vztahů včetně oblasti obchodu. Ekonomická spolupráce mezi Českou republikou a Arménií dosud není na takové úrovni, na jaké by vzhledem k hospodářské struktuře a nabídce obou zemí mohla být. České firmy projevují zájem o arménský trh, proto má Česká republika zájem na kultivaci podnikatelského prostředí, transparentnosti, odstranění netarifních překážek obchodu i podpoře sdílených hodnot a demokratického zřízení Arménie.

Tuto dohodu mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé projednal 21. února zahraniční výbor Poslanecké sněmovny, který svým usnesením č. 56 doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit s ratifikací souhlas. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás o totéž požádala i já. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Usnesení výboru, které bylo zmíněno, máme doručeno jako sněmovní tisk 108/1. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec Jaroslav Bžoch, kterému dávám slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zahraniční výbor se tímto tiskem zabýval na své 26. schůzi dne 21. února a po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Aleše Chmelaře a zpravodajské zprávě Jaroslava Bžocha a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsané v Bruselu dne 24. listopadu 2017.";

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které není nikdo přihlášen. Hlásí se pan poslanec Benda. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové. Já bych to jenom jako předseda česko-arménské skupiny přátelství chtěl velmi podpořit a uvítat, že po tom, co to tady rok leželo před prvním čtením, se nám podařilo poměrně rychle v zahraničním výboru projednat a že se můžeme konečně připojit k těm zemím, které schválily partnerskou smlouvu s Arménií. Já to pokládám za velmi důležité. Nový režim, který je dnes v Arménii po té jejich revoluci, které rádi říkají také sametová, a kam se přes příští týden jedeme s ústavněprávním výborem podívat, jak to tam celé vypadá, je také zastáncem této úmluvy, takže pokládám za dobré, abychom prohlubovali vztahy i s takto vzdálenými, a přesto kulturně velmi blízkými zeměmi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Přikročíme k hlasování. Návrh usnesení byl panem zpravodajem přečten. Nevidím nikoho, kdo by měl zájem ho ještě jednou slyšet, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 144, pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

118.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva
o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992)
a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci
v trestních věcech (Managua, 11. června 1993)
/sněmovní tisk 121/ - druhé čtení**

Pan ministr spravedlnosti Jan Kněžínek je už připraven. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, meziamerická úmluva, resp. to, že k ní Česká republika přistoupí, nám rozšíří smluvní základnu o celkem 25 států, s nimiž dneska žádnou smlouvu o spolupráci v trestních věcech nemáme, a jedná se přitom o státy zejména Latinské Ameriky a karibské oblasti.

Jedná se tedy o poměrně výrazný posun a díky tomu, že s nimi budeme mít uzavřenu tuto smlouvu o spolupráci v trestních věcech, se naše orgány činné v trestním řízení podstatně snáze dostanou k vykonání takových úkonů formou dožádání na území těch cizích států, jako je třeba doručování písemností, ohledání místa, výslech osob a tak podobně. To znamená, velmi by to mělo usnadnit a zejména zrychlit spolupráci tam, kde tedy bude nějaký mezinárodní prvek právě směrem ke státům, s nimiž tu smlouvu zatím nemáme. Příklad – můžu uvést několik států, je tady Kolumbie, Mexiko, Brazílie, Argentina atd., atd. To znamená, opravdu zásadním způsobem se rozšíří naše smluvní základna.

Zároveň k té smlouvě jsou navrženy dvě výhrady ze strany České republiky, jednak výhrada oboustranné trestnosti pro provedení úkonů a výhrada, podle které nebudeme povinni umožnit průvoz státního občana České republiky, pokud bude tedy v režimu této úmluvy transportován.

Pokud jde o opční protokol, tak ten potom rozšiřuje smluvní základnu i na trestné činy v daňové oblasti, které jsou jinak tou základní úmluvou vyloučeny, takže díky opčnímu protokolu bude možná spolupráce v trestních věcech i zde.

Jedná se tedy, jak už jsem říkal, o velmi prospěšnou věc z hlediska efektivity spolupráce v oblasti trestní a moc prosím o souhlas k ratifikaci jak samotné úmluvy, tak i opčního protokolu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková, kterou zde

nevidím. Usnesení výboru máme doručeno jako sněmovní tisk 121/1. Opět bych poprosil některého z přítomných členů zahraničního výboru, aby nás s usnesením výboru seznámil. Pan poslanec Zaorálek je opět k tomu připraven. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, já tedy tady mohu stvrdit, že skutečně zahraniční výbor se zabýval tímto vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu souhlas s přístupem České republiky – je to Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech a opční protokol k této úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech. A skutečně zahraniční výbor po projednání doporučil Poslanecké sněmovně, aby dal souhlas k přístupu České republiky k této úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech s tím, že při uložení listiny budou učiněny určité výhrady – dvě, které potom možná ještě mohu přečíst, to přesné znění potom, až to bude potřeba nebo až se bude hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, děkuji panu zpravodaji v tomto případě. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není, tak teď bych poprosil pana zpravodaje, pana poslance Zaorálka, aby nám upřesnil to, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Ano. To usnesení, teď ho přečtu tedy celé, protože je o něco delší, zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k přístupu České republiky k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a k Opčnímu protokolu k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) s tím, že při uložení listiny o přístupu budou učiněny následující výhrady:

Česká republika si vyhrazuje právo odmítnout poskytnutí pomoci, jak je vymezeno v článku 5 Meziamerické úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech v případě, ve kterém by vyřízení žádosti o pomoc vyžadovalo v České republice užití jakéhokoli donucovacího opatření, pokud se pomoc týká činu, který není trestným činem dle vnitrostátního právního řádu České republiky.

Česká republika si vyhrazuje právo povolit průvoz přes území České republiky, který by se měl uskutečnit dle článku 21 Meziamerické úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech, a to na základě žádosti podané v dostatečném předstihu, ke které budou připojeny nezbytné dokumenty a která bude zaslána Ministerstvu spravedlnosti České republiky. Česká republika si vyhrazuje právo nepovolit průvoz občanů České republiky."

A to je teď celý text toho usnesení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Slyšeli jsme nyní návrh usnesení. Budeme o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 přihlášeno 146 poslanců, pro 115, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu poslanci a panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Další omluvy. Paní poslankyně Zuzana Ožanová se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do 18.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská od 14.30 hodin do konce jednání dne z osobních důvodů, paní poslankyně Taťána Malá dnes od 11.45 do konce jednání dne.

Nyní se budeme věnovat bodu číslo

119.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - druhé čtení

Pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga je už připraven a já mu dávám slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, předkládám k vyslovení souhlasu s ratifikací Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu. Tato se mění každoročně a pro rok 2018 je nejzajímavější změnou, že alkohol nebude považován za dopingovou látku a zákaz alkoholu bude přímo v gesci mezinárodních sportovních federací dle jejich sportovně technických předpisů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu máme k dispozici jako sněmovní tisk 122/1, usnesení zahraničního výboru jako sněmovní tisk 122/2. A prosím nyní zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a zároveň zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jiřího Miholu, aby nás seznámil se stanovisky výborů. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Zahraniční výbor projednal tuto mezinárodní úmluvu na své 26. schůzi 21. února 2019 a mohu tedy citovat, že po odůvodnění náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Dany Prudíkové, zpravodajské zprávě Jiřího Miholy a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci změn Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

A co se týká usnesení výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu, tak tam tento návrh byl projednán na 16. schůzi 20. února 2019. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění náměstka ministra školství Petra Pavlíka, zpravodajské zprávě poslance Jiřího Miholy a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci změn Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru poslance Jiřího Miholu, aby ve schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu ve schůzi výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen s faktickou poznámkou – nebo do rozpravy pan poslanec Milan Hnilička. Prosim, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom chtěl objasnit, jak to ve skutečnosti s touto smlouvou je. Týká se to sportu, tudíž Mezinárodní úmluva proti dopingu byla schválena v Paříži 19. října 2005 a její nedílnou součástí jsou i následující přílohy, což je seznam zakázaných látek a metod dopingu a mezinárodní standard pro terapeutické výjimky. Obě přílohy mají vždy platnost od 1. ledna příslušného kalendářního roku. Výše uvedené přílohy jsou přílohami mezinárodní smlouvy prezidentského charakteru a jako takové musí být stejným legislativním způsobem projednány na úrovni Poslanecké sněmovny, Senátu a prezidenta republiky.

Dosavadní praxe, resp. postup je následující. Seznam zakázaných látek vydává WADA, což je Světová antidopingová agentura, a prostřednictvím UNESCO jej zasílá k připomínkám jednotlivým signatářům Mezinárodní úmluvy proti dopingu k 1. říjnu kalendářního roku. Jednotlivé země mají tedy čas na případné připomínky teoreticky od 1. 10. do 31. 12. příslušného roku, protože, jak již bylo uvedeno, nový seznam platí vždy od 1. ledna roku následujícího. Fakticky se však připomínkami rozumí pouze překlady v názvech nebo změna zakázaných látek ve skupinách, případně opomenutí některé látky, jinak na předmětném seznamu nelze nic měnit.

Bohužel celý legislativní proces schvalování probíhá v ČR tak, že v předmětných třech měsících, což je říjen až prosinec, se uvedený seznam nedaří projednat a schválit. Jak víme, mezinárodní smlouvy má v gesci Ministerstvo zahraničních věcí, ale problematiku antidopingu řeší MŠMT. To znamená, že předmětný proces by měly koordinovat tyto dva rezorty. Vzhledem k antidopingové praxi publikuje předmětný

seznam zakázaných látek na svých webových stránkách již zmíněná WADA a antidopingový výbor České republiky. Tyto seznamy jsou pro všechny sportovce závazné, neboť se musí řídit světovým antidopingovým kodexem. Sportovní spolky v České republice a jejich členové se samozřejmě zavázali kodex respektovat, takže z toho pohledu zatím nedošlo k situaci, že by v ČR, i když seznam zakázaných látek nebyl zákonodárně schválen, došlo kvůli tomu ze strany sportovců k jeho nerespektování.

Cílem Národní sportovní agentury, která by měla problematiku antidopingu ve své gesci, by mělo být projednání výše uvedených dvou příloh v Parlamentu ČR a u prezidenta ČR v tříměsíčním časovém období příslušného roku, to jest od 1. 10. do 31. 12., aby obě přílohy byly platné ideálně hned od 1. ledna následujícího kalendářního roku. Národní sportovní agentura by měla mít za cíl vyhnout se situacím, ke kterým dochází dnes, to jest, že seznam zakázaných látek a metod dopingu jako příloha mezinárodní smlouvy platná od 1. ledna 2018 jde ke schválení do druhého čtení v Poslanecké sněmovně Parlamentu v dubnu 2019. Víím, že v budoucnu dojde v rámci Národní sportovní agentury k zásadnímu zlepšení této situace. Děkuji. Jenom jsem chtěl osvětlit tuto situaci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Přistoupíme k hlasování o navrženém usnesení. Slyšeli jsme usnesení dvou výborů. Ta usnesení jsou totožná, což nám usnadňuje hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přihlášeno 145 poslanců, pro 120, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru a panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. A přistoupíme k dalšímu návrhu. Jedná se o

120.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně
investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky,
podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu
/sněmovní tisk 124/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujala ministryně financí Alena Schillerová. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Tento materiál je předkládán na základě usnesení vlády č. 398 ze dne 22. května 2017, kterým bylo schváleno sjednání Dohody o vzájemné

podpoře a ochraně investic mezi vládou ČR a vládou Íránské islámské republiky. Dohoda byla podepsána 18. prosince 2017 v Teheránu. A nyní se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vysovení souhlasu s její ratifikací.

Jedná se o další mezinárodní dohodu, která upevňuje právní postavení a působení českých investorů v Íránu. V této souvislosti odkazují na již sjednanou mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímu zdanění či mezinárodní dohodu o hospodářské spolupráci. Sjednáním této investiční dohody Česká republika následuje jiné členské státy EU, které v minulosti takovou dohodu o podpoře a ochraně investic s Íránem již sjednaly a kterými jsou: Bulharsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lucembursko, Německo, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Španělsko a Švédsko. Z mimounijních zemí je třeba zmínit Japonsko, Korejskou republiku a Švýcarsko. Uzavření dohody tak tedy pouze zrovnoprávní postavení ČR s dalšími státy EU. Dohoda totiž svým obsahem ve velké míře usnadňuje českým investorům působení na íránském trhu a přináší ochranu českých investic včetně možnosti využití systému řešení sporu prostřednictvím mezinárodní arbitráže. Tento režim ochrany je o to více potřebný v době, kdy se mezinárodní obchodní a politické vztahy mezi Íránskou islámskou republikou a jejími obchodními partnery střetávají v řadě dosud nevyřešených otázek. Ratifikací této dohody poskytneme českým investorům dosud neexistující úroveň mezinárodní ochrany, mimo jiné právě pro případy, kdy podobné změny národní či mezinárodní politiky negativně ovlivní podnikatelské prostředí a ochrana před národními soudy nebude vhodným nástrojem pro řešení vzniklých sporů.

Dohoda obsahuje všechny standardní záruky a principy ochrany investic, jakými jsou: standard rovného a spravedlivého zacházení, zákaz nezákonného vyvlastnění, standard poskytnutí plné ochrany a bezpečnosti a následuje nejnovější trendy ve sjednávání mezinárodních dohod o podpoře a ochraně investic. Dohoda je kompatibilní s právem EU a zohledňuje specifické právní prostředí obou smluvních států. Uzavírá se na dobu deseti let a vstoupí v platnost třicátým dnem po obdržení poslední notifikace, že byly splněny všechny náležitosti nutné pro vstup této dohody v platnost.

Zastupitelský úřad ČR v Teheránu informoval Ministerstvo financí, že text dohody byl schválen íránským parlamentem. Dohoda bude platná až do doby, než ji jedna ze stran písemně vypoví. Po písemném vypovězení bude dohoda aplikovatelná pro investice učiněné před vypovězením po dobu dalších deseti let, což má za následek, že vypovězením se automaticky nezhoršuje právní ochrana pro již učiněné české investice na území Íránu. Vzhledem k tomu, že mají být touto dohodou upravena práva a povinnosti osob, resp. věcí, jejichž úprava je vyhrazena zákonu. Dle Ústavy ČR, konkrétně čl. 49 písm. a) a e), musí být tato dohoda sjednávána jako smlouva prezidentská, proto je k jejímu vstupu v platnost nutné schválení Parlamentem ČR a ratifikace prezidentem republiky.

Sjednání dohody je v souladu se zahraničněpolitickými zájmy ČR. Bude přínosem pro spolupráci ČR s Íránskou islámskou republikou v ekonomické oblasti. Samotné sjednání dohody by nemělo narušit vztahy s našimi strategickými partnery, jako je Izrael a USA, neboť jsou založeny na širší spolupráci a nikoliv pouze na otázce Íránu. Nicméně se strategickými partnery sdílíme obavy v řadě záležitostí

včetně iránského balistického programu, aktivit Íránu v regionu a lidských práv a pravidelně tato témata zvedají zástupci ČR na příslušných bilaterálních a multilaterálních fórech. Vzhledem k tomu, že obdobnou dohodu má s Íránem uzavřenou celá řada evropských států včetně členských států EU, zajistí se sjednáním dohody srovnatelná ochrana investorů a jejich investic, jakou požívají ostatní členské státy EU. Pokračování k naplnění společného komplexního akčního plánu je prioritou všech členských států EU včetně podpory rozvoje ekonomických vztahů s Íránem. Rozvoj ekonomických vztahů s Íránem je současně i nástrojem pro dodržování tohoto plánu z jeho strany.

Česká republika se dále podílela na přijetí řady protipatření EU proti extraterritoriálním dopadům sankcí USA, mimo jiné např. aktualizaci tzv. blokačního nařízení z roku 1996, jíž EU reagovala na tyto sankce USA. Investiční dohoda po vstupu v platnost neovlivní naše závazky v oblasti sankcí a kontrol vývozu. Společný komplexní akční plán pouze ukončil ekonomické sankce vůči Íránu. Sankční režimy týkající se jaderného programu, a to včetně úpravy vývozu zboží dvojího užití, a sankční režimy týkající se lidských práv zůstaly nadále v platnosti.

Pokud jde o objem českých investic v Íránu, v současné chvíli máme informace pouze o jediném projektu, kterým je vybudování uhelného dolu v provincii Kermán společností Ostroj, a. s. Hodnota projektu přesahuje 70 milionů amerických dolarů.

Obchod ČR s Íránem za prvních osm měsíců roku 2018 přesáhl objem 60 milionů amerických dolarů, což odpovídá výsledku v roce 2017, kdy obchod za celý rok dosáhl 92 milionů amerických dolarů, což odpovídá výsledku, jak jsem řekla, v roce 2017. Po zavedení sankcí je zaznamenán pokles zájmu českých firem o obchodní příležitosti v Íránu, ale naopak roste zájem iránských subjektů obchodovat v ČR. Hlavními exportními oblastmi jsou skleněné výrobky, elektrotechnika, doprava a zemědělské stroje, důlní vybavení, energetika a odpadové hospodářství.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Také děkuji. Já teď přečtu omluvy. Takže paní poslankyně Margita Balaščíková se omlouvá od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Monika Jarošová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Zdeněk Podal se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan ministr životního prostředí Richard Brabec se omlouvá od 13 hodin do konce jednání, a to z pracovních důvodů.

Usnesení zahraničního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 124/2. Návrh iniciativně projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 124/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zahraničního výboru poslanec Jaroslav Holík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené dámy ministryně a páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, zpráva paní ministryně byla natolik podrobná, že mi tady nezůstal už téměř žádný prostor, abych něco doplnil. Jediné, co můžu říct, že Česká republika je malá průmyslová země, která potřebuje export, a

z toho důvodu jsem pro schválení této dohody. Podrobnost potom přečtu v podrobné zprávě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby se ujala slova. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Dovolte, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru z 20. schůze ze dne 20. února 2019 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsaná dne 18. prosince 2017 v Teheránu, sněmovní tisk 124. Po úvodním slově náměstkyně ministryně financí, po zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení. za prvé, Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, která byla podepsána dne 18. prosince 2017 v Teheránu; za druhé zmocňující ustanovení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, takže obecnou rozpravu končím. Táží se na případná závěrečná slova. Paní ministryně, zpravodajové? Nemáte zájem. Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Bude se tedy jednat o usnesení, které nám přednesla paní poslankyně Vostrá jako zpravodajka. Svolám poslance do jednacího sálu.

Aha, proto jsem se ptal, jestli se hlásíte, abyste nám přednesl. Otevřu ještě obecnou rozpravu. Pardon, otevírám podrobnou rozpravu v tom smyslu, že pan poslanec Jaroslav Holík, zpravodaj zahraničního výboru, nám přednese ještě usnesení zahraničního výboru.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vám přednesl usnesení zahraničního výboru z 26. schůze ze dne 21. února 2019. Po odůvodnění náměstkyně ministryně financí Ing. Mgr. Stanislava Kouby, ve zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Holíka zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci Dohody o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, která byla podepsána dne 18. prosince 2017 v Teheránu;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, a já tedy končím podrobnou rozpravu a ptám se, jestli je zájem ještě o nějaká závěrečná slova. Zpravodajové, paní ministryně? Zájem nevidím.

Budeme hlasovat o dvou usneseních. Za prvé tady máme usnesení rozpočtového výboru, to bylo předneseno jako první, paní poslankyně Miloslava Vostrá. Jako druhé jsme tady slyšeli usnesení zahraničního výboru. První bude usnesení rozpočtového výboru. Svolám poslance gongem do sálu. Usnesení jsou totožná, bude jenom jedno hlasování. Svolám poslance do sálu. Myslím si, že už jsme tady v dostatečném počtu. Ještě počkáme. Usnesení jsou totožná.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihlášeno 145 poslanců, pro 108, proti 0, výsledek byl návrh přijat, s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Přečtu ještě další omluvu. Paní poslankyně Ivana Nevludová se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Zahájíme projednávání dalšího tisku, jedná se o

121.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr spravedlnosti Jan Kněžínek.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v případě úmluvy o počítačové kriminalitě už česká strana je smluvní stranou. Česká republika je smluvní stranou této úmluvy, nicméně v roce 2013, když k té úmluvě přistupovala, učinila výhradu, kterou my nyní navrhujeme odvolat, a ta výhrada konkrétně spočívá v tom, že v případě vyřizování žádostí o uchování dat by již do budoucna nebyla zkoumána oboustranná trestnost. Podotýkám, že jde o žádosti, kdy musí být data rychle zajištěna, ještě nedochází k fyzickému přístupu k těmto datům, resp. tato data nejsou v tuto chvíli zpřístupňována co do svého obsahu ani českým orgánům činným v trestním řízení, natožpak zahraničním.

K tomu, aby mohlo případně přejít v budoucnu k předání, tak tam na tom se nic nemění. Tam i nadále bude muset přijít další žádost a tam nadále bude zkoumána oboustranná trestnost. Jinými slovy, teď jde v zásadě o to, že na základě takové žádosti policejní orgán, orgán policie, provede zálohu dat, tak aby bylo zabráněno

jejich ztrátě nebo změně v budoucnu, a ještě nejsou nikomu, natožpak druhé smluvní straně, tato data zpřístupněna.

Je to potřeba proto, že zkoumat v této chvíli oboustrannou trestnost je opravdu velmi neefektivní a vytváří to riziko, že ta data se v mezidobě ztratí, a je to v zásadě nějaký bezprostřední neopakovatelný úkon, který by měl být z povahy věci proveden rychle. A ta výhrada tomu brání. Proto ji vláda navrhuje odvolat. A já moc prosím o podporu tohoto vládního návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Mikuláše Peksu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 151/1. Poslanec Peksa je omluven, z tohoto důvodu tedy žádám, aby zahraniční výbor vybral někoho jiného, kdo by nás seznámil s usnesením. Usnesení mám u sebe, tak můžu samozřejmě pomoci. Jestli se někdo přihlásí, můžu mu ho dát. Může se zahraniční výbor domluvit? Předseda zahraničního výboru Lubomír Zaorálek nás zastoupí.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že zpravodaj je omluven, dovoluji mi místo něj stvrdit, že jsme skutečně projednali na zahraničním výboru tento návrh, kterým se předkládá Parlamentu k vyslovení návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě. Měl bych tady přednést sněmovně návrh usnesení, v kterém dáváme souhlas s odvoláním výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě. To je celý text usnesení, jak jsme ho přijali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Máme. Pan poslanec. Dobře. Máte slovo, prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré poledne, vážení kolegové. My jsme tady vyjádřili naše obavy již při projednávání v prvním čtení a myslíme si, že ta výjimka, kterou měla Česká republika vyjednanou, byla správná, byla opodstatněná. Koneckonců proč jinak by ji Česká republika vyjednávala, že? Ale musím poděkovat Ministerstvu spravedlnosti, že nám doručilo odpovědi v této věci. Pak jsme se ještě jednou sešli s pány náměstkyněmi ministra spravedlnosti v této věci. Nicméně musím říct, že naše obavy přetrvávají.

Je pravda, že to, jak si to představuje Ministerstvo spravedlnosti, by nám asi nevadilo, nicméně my se bojíme, že to není úplně přesně ta praxe, která se pak děje v té dennodenní praxi, když s tím ta policie nakládá. A víceméně tyto výhrady se nám jenom potvrdily i v rámci české legislativy, toho § 7b trestního řádu a podobně, kde policie jedná hodně zvláštně, a dokonce ani Ministerstvo spravedlnosti si nemyslí, že je to tak skvělé. A my se obáváme, že tady k tomu bude docházet čím dál tím víc, že to bude to samé na mezinárodní úrovni, že prostě může nastat problém s tím, že budou naši poskytovatelé internetových služeb donuceni hromadit velké množství dat

na základě banálních přečinů, že se budou objevovat problémy toho typu, že se česká strana s tím nebude umět pořádně vyrovnat a podobně, a to nepovažujeme za šťastné.

Ten mezinárodní rámec v těchto věcech vůbec není nastaven nějak exaktně. Státy mají velmi rozlišnou kvalifikaci těch přestupků, trestných činů a tak dále, takže je velmi složité vždycky dobrat se nějakého výsledku. Ale o to víc tady hrozí to, že tu budeme mít jenom ty případy, které prostě nefungují podle... by the book, no podle té správné předlohy, jak nám představuje pan ministr, ale že to budou případy, které budou velmi sporné a problematické.

Takhle jsem chtěl shrnout naši diskusi a my budeme hlasovat proti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl poslanec Ondřej Profant. A nyní se ještě přihlásil poslanec František Kopřiva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám podobně výhrady jako můj předřečník, můj kolega. Chtěl bych jenom doplnit, že opravdu ta oblast práva... úprava trestných činů v oblasti kybernetické kriminality je velmi dynamická. Většina zákonů v těch státech je velmi mladých a ještě nemáme pořádně ověřené, jak to chodí v praxi. Koneckonců i tato úmluva je velice mladá, což mě i dostává k tomu, že my jsme ji ratifikovali, tuším, že v roce 2013. Je to relativně nedávno a chybí mi v té předkládací zprávě i nějaké konkrétní případy, kdy to v praxi způsobilo nějaké komplikace při vydávání těch dat s našimi partnery s jinými státy.

A poslední věc, kterou bych chtěl zmínit a přijde mi docela zásadní. A vlastně to souvisí i s tím, že se často kyberzločiny využívají jako zástěrka třeba pro stíhání lidí v politicky motivovaných procesech. Chtěl bych připomenout, že členským státem Rady Evropy ještě stále je i například Ruská federace, kde opravdu není výjimkou, že probíhají politické procesy. A já bych byl opravdu nerad, abychom takhle vydávali všanc údaje o našich občanech, případně data našich občanů, která přímo vlastní. Pak samozřejmě platí ty výhrady, které už říkal můj předřečník, co se týče toho uchovávání dat a podobně.

Takže já také budu také hlasovat proti. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Rozhlédnu se, zdali mám ještě někoho do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Ptám se případně na závěrečná slova. Zpravodaj, pan ministr? Nemáte zájem, takže přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, které nám tady přednesl předseda zahraničního výboru Lubomír Zaorálek. Já zagonguji, abych svolal poslance do jednacího sálu.

Mezitím přečtu ještě jednu omluvu. Poslanec Marek Novák se omlouvá z pracovních důvodů dnes od 14 do 19 hodin.

Myslím, že jsme tady všichni. Takže víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84. Přihlášeno 147 poslanců, pro 88, proti 20. Konstatuji, že s usnesením byl vysloven souhlas, a projednávání tohoto tisku končím.

Nyní přečtu omluvy. Poslanec Michal Ratiborský se omlouvá z dnešní schůze od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, poslanec Dolínek se omlouvá z dnešního jednání z rodinných důvodů, poslankyně Markéta Adamová se omlouvá mezi 12.15 a 13.00 z osobních důvodů a poslanec David Štolpa se omlouvá mezi 14.30 a 18.00 z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní tedy přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

122.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vysovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujala ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložená smlouva o důchodovém zabezpečení s Běloruskem, sněmovní tisk číslo 165, je standardní smlouvou tohoto typu. Jejím hlavním cílem je vymezit, ve kterém státě bude migrující pracovník platit sociální pojištění. Lze ji považovat za období smlouvy o zamezení dvojímu zdanění v sociální oblasti. Vychází ze zákonných principů rovnosti nakládání s občany, příslušnosti k pojištění ve státě zaměstnání, sčítání dob pojištění získaných v obou státech a výplaty dávek do ciziny. Z hlediska věcného rozsahu upravuje oblast dávek důchodového pojištění, starobních, invalidních a pozůstalostních důchodů.

K ratifikaci smlouvy se již kladně vyslovil Senát Parlamentu České republiky. V souladu s doporučením zahraničního výboru si dovoluji požádat o takovýto souhlas rovněž vaši Sněmovnu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím zpravodaje zahraničního výboru, poslance Michala Ratiborského, aby nás seznámil a odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 165/1. Prosím.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové. Zahraniční výbor přijal dne 21. února 2019 toto usnesení: Za prvé – doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci

Smlouvy mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsané v Minsku dne 14. března 2018."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které... se rozhlédnu, jestli mám někoho přihlášeného. Nemám. Takže tímto rozpravu končím. Táhá se na závěrečná slova. Paní ministryně, pan zpravodaj, nemáte zájem? Takže přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Já zagonguji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 85. Přihlášeno 146 poslanců, pro 110, proti 0. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Projednávání tohoto tisku tímto končím.

Vrháme se na další tisk, kde se jedná o

123.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim
/sněmovní tisk 177/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova opět ujala slova ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný materiál byl připraven na základě článku 19 Ústavy Mezinárodní organizace práce. Ten vládě stanoví povinnost předložit Parlamentu každou novou úmluvu a doporučení této mezinárodní organizace, a to včetně svého stanoviska k nim. Smyslem tohoto závazku je především informovat zákonodárce o aktuálním vývoji mezinárodního práva v oblasti práce a sociálních věcí.

Ke splnění této povinnosti byly Senátu i Poslanecké sněmovně předloženy i dva dokumenty, které byly přijaty v roce 2016 a které se týkají dvou různých úmluv upravujících práci námořníků.

První dokument mění úmluvu o práci na moři z roku 2006. K ratifikaci této úmluvy vydal Parlament souhlas v roce 2017. Předkládané změny obsahují procesní pravidla týkající se prodlužování příslušného námořního certifikátu vydávaného podle úmluvy pro jednotlivé lodě. Fakticky jde o sladění tohoto postupu s úpravou používanou u jiných certifikátů, které jsou v gesci Mezinárodní námořní organizace. Protože stávající vnitrostátní úprava v zákoně o námořní plavbě těmito pravidly plně vyhovuje, navrhuje se ratifikace těchto změn, aby se závazky České republiky v této oblasti udržely v souladu s mezinárodním vývojem.

Druhý dokument se věnuje technickým specifikacím vydávání námořnických knížek. Příslušnou úmluvu Mezinárodní organizace práce Česká republika neratifikovala a řeší tuto problematiku odlišným způsobem. Proto vláda tento druhý dokument pouze vzala na vědomí bez potřeby nějakých změn. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní ministryně. A nyní prosím zpravodajku výboru pro sociální politiku poslankyni Janu Pastuchovou, aby nás seznámila a odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 177/1. Prosím máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámila s usnesením výboru pro sociální politiku z 28. schůze ze dne 21. března 2019 k vládnímu návrhu, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016, sněmovní tisk 177.

Po úvodním slově náměstka ministryně práce a sociálních věcí Petra Hůrky, zpravodajské zprávě poslankyně Jany Pastuchové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky a) dává souhlas k ratifikaci Změn z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006; b) bere na vědomí Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim.";

II. zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi výboru pro sociální politiku.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Také děkuji. Přečtu ještě jednu omluvu. Pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga se omlouvá z odpoledního jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny. Účast mu nedovolují pracovní důvody.

Otevírám rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Takže se rozhlédnu. Nikdo přihlášen není. Takže rozpravu ukončuji.

Táži se na závěrečná slova. Paní zpravodajko, paní ministryně, nemáte zájem. Takže přikročíme k hlasování. Opět zagonguji.

Budeme hlasovat o tom, zda souhlasíme s návrhem usnesení. Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 86. Přihlášeno je 146 poslanců, pro 112, proti 0. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím projednávání tohoto tisku končím.

Nyní tady máme na programu bod 124, nicméně pan ministr dopravy Dan Ťok je omluven. Proto tento tisk tedy odkládám a dostane se na konec pořadí. Dále máme tisk 125. Opět pan ministr Ťok, který je předkladatelem, je omluven. To znamená, tento tisk opět projednávat nebudeme a odkládám ho na konec pořadí.

Přistoupíme tedy k bodu 126, kde se jedná o

126.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujala ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové. Poslanecké sněmovně se předkládá ke druhému čtení návrh na přistoupení České republiky k Protokolu o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy o kontrole tabáku Světové zdravotnické organizace. Tento protokol podepsalo 54 stran zmíněné rámcové úmluvy včetně Evropské unie a v současné době ji ratifikovalo 51 zemí. Byla tak již splněna podmínka pro vstup protokolu v platnost, ke které došlo 25. září 2018. Pro Českou republiku vstoupí protokol v platnost devadesátým dnem po dni uložení její ratifikační listiny.

V říjnu 2018 se sešlo první ustavující zasedání smluvních stran protokolu.

Jak vyplývá již ze samotného názvu, cílem protokolu je potírání nezákonného obchodování s tabákovými výrobky. Mezi nejvýznamnější přínosy protokolu patří zavedení komplexního systému kontroly dodavatelského řetězce s tabákovými výrobky a tabákem, včetně jeho pěstování, a se zařízením používaným pro výrobu tabákových výrobků. Důležitou součástí tohoto systému je zavedení globálního režimu sledování, který má být zřízen do pěti let od vstupu protokolu v platnost. Tento režim bude umožňovat sledování pohybu tabákových výrobků od okamžiku jejich výroby po jejich prodej konečnému spotřebiteli. Systém přispěje významnou měrou k minimalizování nezákonných praktik s tabákovými výrobky. Výrobci a obchodníci s tabákovými výrobky budou povinni věst záznamy a spolupracovat s orgány kontrolujícími toto zboží, což sníží možnost pašování tabákových výrobků a usnadní šetření případných souvisejících trestních činů.

Přistoupení k protokolu bude mít pozitivní dopad ve smyslu větší transparentnosti a kontroly celé cesty tabákových výrobků od výrobce přes maloobchodní prodejny až k samotnému spotřebiteli a s tím i související větší možnost potírání nezákonného obchodování s těmito výrobky. Dále se dá očekávat pozitivní dopad spočívající ve zvýšení příjmů do státního rozpočtu, a to v souvislosti s předpokladem odhalení více

případů porušení celních a daňových předpisů a z toho plynoucí eliminace obcházení řádného placení spotřebních daní a cel.

Protokol je iniciativou Evropské unie, která v rámci jednání Světové zdravotnické organizace navrhla jeho vypracování a byla hlavním aktérem jeho přípravy. Evropská unie protokol ratifikovala v červnu roku 2016. Členské státy jsou de facto již touto ratifikací zavázány provést většinu ustanovení protokolu. Evropská unie za tím účelem přijala prováděcí směrnice sblížující právní předpisy členských států.

Přístupem k protokolu na sebe Česká republika navíc převezme závazky, které nebudou provedeny prostřednictvím právních předpisů Evropské unie. Stávající vnitrostátní právní předpisy ale již v současné době poskytují dostatečnou oporu pro provedení nových závazků.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Také děkuji. Přečtu omluvu. Pan poslanec Jan Zahradník se omlouvá z odpoledního jednání z osobních důvodů a paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní bych požádal zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Jaroslava Bžocha, aby zdůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 215/1, a aby nás s ním i seznámil. Prosím máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Zahraniční výbor se tímto tiskem zabýval opět na své 26. schůzi dne 21. února a po odůvodnění náměstka ministryně financí Ing. Mgr. Stanislava Kouby, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Bžocha a po rozpravě zahraniční výbor přijal usnesení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas s přístupem k Protokolu o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, takže se rozhlédnu. Nikdo přihlášený není, nikdo se nehlásí. Rozpravu končím. Táhá se případně na závěrečná slova. Pan zpravodaj, paní ministryně? Nemáte zájem. Přikročíme k hlasování. Já zagonguji. Chvilíčku počkáme, kdyby náhodu někdo byl mimo sál.

Myslím, že víme, o čem hlasujeme – o návrhu usnesení předneseného zpravodajem zahraničního výboru, panem poslancem Jaroslavem Bžochem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 87. Přihlášeno 144 poslanců, pro 113, proti nula. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tímto projednávání tohoto tisku končím.

Přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o bod

127.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/- druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr zemědělství Miroslav Toman. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Prostřednictvím pana předsedy vlády vám byl předložen k souhlasu s ratifikací Protokol u udržitelném rozvoji zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, dále jen protokol o zemědělství. Tyto protokoly jsou nástroje pro provádění Karpatské úmluvy, které umožňují prosazovat cíle Karpatské úmluvy a rozvíjet spolupráci v klíčových oblastech karpatského regionu. Přijetí protokolu nebude znamenat pro Českou republiku povinnost platit žádné povinné příspěvky nad rámec již poskytovaných příspěvků do řádného rozpočtu Karpatské úmluvy. To znamená, že nebude vytvořen žádný další samostatný fond, pouze pro protokol o zemědělství.

Aktuální příspěvek České republiky v rámci Karpatské úmluvy činí 33 tisíc eur ročně a je hrazen z kapitoly státního rozpočtu 315, to je Ministerstva životního prostředí. Smluvními stranami Karpatské úmluvy a protokolu jsou kromě České republiky také Maďarsko, Polsko, Rumunsko, Slovensko, Srbsko a Ukrajina. V rámci České republiky do působnosti Karpatské úmluvy spadají části Jihomoravského, Zlínského, Olomouckého a Moravskoslezského kraje.

Hlavními důvody, proč navrhujeme ratifikaci protokolu o zemědělství, je solidarita se zeměmi visegrádské čtyřky a Balkánu, podpora udržitelného rozvoje horských příhraničních regionů v Beskydech a další částech Karpat a posílení spolupráce v zemědělství s Ukrajinou a Srbskem, na které se prozatím společná zemědělská politika Evropské unie nevztahuje. V souladu s gescemi, které stanoví platné právní předpisy, zajistí provádění protokolu Ministerstvo zemědělství ve spolupráci se svými resortními organizacemi, Ministerstvem životního prostředí a s místními partnery v regionu Karpat.

Se sjednáním protokolu vyslovila vláda souhlas svým usnesením číslo 800 ze dne 6. listopadu 2017 a na základě zmocnění prezidenta republiky ho za Českou republiku podepsal mimořádný a zplnomocněný velvyslanec na Ukrajině. Ukrajina je deponitářem Karpatské úmluvy i protokolu o zemědělství. Vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací protokolu o zemědělství již projednal Senát Parlamentu České republiky, který svým usnesením číslo 525 z 18. schůze konané dne 17. října 2018 dal souhlas s ratifikací protokolu o zemědělství. Dosud protokol o zemědělství podepsalo pět smluvních stran – Česká republika, Maďarsko, Rumunsko a Polsko a také Slovensko, které protokol o zemědělství ratifikovalo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Usnesení zahraničního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 216/2. Usnesení zemědělského výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 216/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková. Ta však není přítomna, jestli se správně dívám, takže požádal bych zase zahraniční výbor, máme tady pana předsedu, zdali byste tedy někoho vybrali ze svého středu. (Poslanec Lipavský jde k předsedajícím.) Vy si to vezmete. Dám vám usnesení do ruky. Pan poslanec Lipavský bude iniciativní. Prosím.

Pan poslanec Lipavský má slovo, ujme se funkce zpravodaje. Prosím, seznámte nás s usnesením.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, zahraniční výbor projednal tuto zahraniční smlouvu na své 27. schůzi 21. března 2019 a vyjádřil se ve smyslu, že doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení, tedy že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Protokolu o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 16. března 2018. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní prosím zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Jana Pošváře, aby se ujal slova. Prosím. Seznámte nás také s usnesením případně.

Poslanec Jan Pošvár: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, zemědělský výbor projednal tento tisk na 20. schůzi dne 20. března a přijal následující usnesení:

Zemědělský výbor po úvodním slově náměstka ministra zemědělství Jindřicha Fialky, zpravodajské zprávě poslance Jana Pošváře a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně České republiky dát souhlas k ratifikaci Protokolu o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán 16. března 2018; za druhé zmocňuje zpravodaje; za třetí pověřuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jenom bych chtěl upozornit, že usnesení jsou shodná, to znamená, není potřeba hlasovat o každém zvlášť, můžeme hlasovat dohromady. To znamená, přikročíme k hlasování. Zagonguji. Ještě pár vteřin počkáme... Myslím, že můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 88. Přihlášeno 145 poslanců, pro 111, proti nula. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Projednávání tohoto tisku končím.

Přistoupíme k dalšímu tisku a jedná se o bod

128.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu

/sněmovní tisk 234/ - druhé čtení

Původně za navrhovatele měl vystoupit pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, nicméně mám tady pověření a zastoupí opět paní ministryně Jana Maláčová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, již ve druhém čtení před sebou máte návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu. Dovolte mi zopakovat, že předmětnými změnami se doplňují tři nové skutkové podstaty válečných zločinů, a to

1. používání zbraní, které užívají mikrobiologické nebo jiné biologické činitele nebo toxiny, ať jsou jakéhokoli původu či způsobu výroby,
2. používání zbraní, jejichž primárním účinkem je zranění střepinami, které jsou v lidském těle nezjistitelné rentgenovými paprsky, a
3. používání laserových zbraní specificky sestrojených tak, aby jejich výlučným bojovým účinkem nebo jedním z bojových účinků bylo způsobení trvalého oslepnutí nechráněného zraku, to znamená nechráněných očí nebo očí opatřených pomůckami korigujícími zrak.

Tyto skutkové podstaty budou aplikovatelné jak v době mezinárodního ozbrojeného konfliktu, tak v době ozbrojeného konfliktu nemajícího mezinárodní povahu, a předmětné definice kopírují skutkové podstaty těchto zločinů podle mezinárodního práva, tak jak jsou uvedeny v příslušných mezinárodních smlouvách. Česká republika je smluvní stranou všech těchto mezinárodních smluv.

Smyslem rozšíření kategorie válečných zločinů stíhatelných mezinárodním trestním soudem je zvýšení ochrany obětí a dosažení potrestání pachatelů těchto zločinů. Proto věřím, že stejně jako Senát vysloví i Poslanecká sněmovna souhlas s ratifikací předmětných změn.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní konstatuji, že usnesení zahraničního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 234/1, usnesení ústavněprávního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 234/2 a usnesení výboru pro bezpečnost bylo doručeno jako sněmovní tisk 234/3. Prosim, aby se slova postupně ujal zpravodaj zahraničního výboru poslanec Jiří Strýček, ten je již připraven, zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Marek Benda a zpravodaj výboru pro bezpečnost poslanec Vít Rakušan. Takže máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru 26. schůze ze dne 21. února 2019 k vládnímu návrhu, kterým se předkládají Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Aleše Chmelaře a zpravodajské zprávě poslance Ing. Jiřího Strýčka a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci změn článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu.";

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Marka Bendu. Prosim, máte slovo. A připraví se zpravodaj výboru pro bezpečnost poslanec Vít Rakušan.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní předkladatelko, vážené dámy, vážení pánové, já bych vás také seznámil s usnesením ústavněprávního výboru č. 121 z 38. schůze dne 20. března 2019.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí pro řízení právní a konzulární JUDr. Martina Smolky – spousta titulů za jménem, zpravodajské zprávě poslance Marka Bendy a po rozpravě ústavněprávního výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci změn čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu.";

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi ústavněprávního výboru.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám o vystoupení zpravodaje výboru pro bezpečnost poslance Víta Rakušana. Máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, my jsme po dohodě s panem předsedou bezpečnostního výboru Kotenem, byť formálně ten návrh, resp. usnesení bezpečnostního výboru je drobně odlišné od usnesení zahraničního výboru, ale my se ztotožňujeme jako výbor se zněním usnesení výboru zahraničního. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji. Mám tady poznamenáno. To znamená, já teď otevírám rozpravu. Podívám se, jestli je někdo přihlášen. Pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, přestože jsem vás seznámil s usnesením ústavněprávního výboru, kde jsem byl přehlasován, což se tak v životě stává, samozřejmě, tak dovoluji osobní stanovisko.

Za prvé bych velmi doporučoval, abychom zvažovali, jestli v tuto chvíli máme nebo nemáme hlasovat. Protože toto je smlouva, která je podle čl. 10 Ústavy, to znamená, že potřebujeme kvalifikovanou většinu 120 hlasů, a já říkám na rovinu, že já prostě pro tuto úmluvu ruku nezvednu. Ne proto, že bych si myslel, že tato změna, která je navrhována, je špatně, ale proto, že si myslím, a myslím si to dlouhodobě, že Mezinárodní trestní soud je špatně. A znovu se to prokázalo při jednáních, která jsme měli na ústavněprávním výboru, kdy se ukazuje, že roční náklady jsou řádově v desítkách milionů dolarů, nebo eur, jak to chcete počítat. A odsouzených za těch sedm nebo jedenáct let fungování je sedm. Je sedm – a to prosím ještě všichni z Afriky. Aniž bych byl jakýkoli rasista. Mně to připadá prostě jenom strukturálně územně z Afriky, nikdy nikdo žádnou jinou zemi si neodvážil zažalovat. Připadá mi to jako neuvěřitelné pokrytectví mezinárodního společenství vyrábět takové instituce. Já vím, že tam máme na poměrně významné pozici místopředsedy našeho zástupce pana Fremra, že tam nepochybně dělá dobrou práci. Ale myslím, že by se mezinárodní společenství mělo mnohem spíše zamyslet nad tím, jestli celý Mezinárodní trestní soud nezrušit než provádět jednotlivé dílčí změny.

Takže s tím varováním, že by se také mohlo stát, že se dostaneme do trapné situace, kdy většina v této Sněmovně chce schválit tyto změny přes výhrady, které já říkám, ale které opravdu nejsou výhradami k těm změnám. Těm změnám, které jsou navrženy v jiných bojových prostředcích, já docela rozumím. Já myslím, že by se mělo spíš obecně uvažovat o celém fungování Mezinárodního trestního soudu. A

o tom, jestli je smysluplné, aby se Česká republika tvářila, že patří mezi ty hujerské země, které v tom každopádně musí být, když všechny ty země, které skutečně nějaké konflikty vedou, ať už jsou to mocnosti jako Spojené státy, Rusko, Čína, samozřejmě signatáři nejsou. Stejně tak jako země, které se musí například hájit, jako Izrael, které signatáři také nejsou.

Takže bych jenom spíš doporučoval, abychom to odložili na nějakou chvíli, kdy bude ve Sněmovně větší zastoupení, protože i pro tu většinu, která to chce schválit, bychom mohli dojít možná špatných konců v tuto chvíli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ještě do obecné rozpravy pan poslanec předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já opravdu nemůžu věřit tomu, co jsme tady slyšeli, že předseda ústavněprávního výboru vážně mluví o tom, že bychom zrušili Mezinárodní trestní soud, zásadní instituci, která tady je od toho, aby aspoň existovala nějaká hrozba pro válečné zločince, kromě toho, že je zbombarduje nějaká velmoc, že budou postaveni před mezinárodní soud a tam budou potrestáni. Já chápu, že to je nákladná věc, že vést trestní stíhání válečných zločinců je velmi komplikované. Že to často nekončí úspěchem. Že se nepodaří občas podávat obžaloby včas. Ale pokud má Mezinárodní trestní soud chyby, řešme tyto chyby, snažme se to zlepšovat, ale nezpochybňujme prosím na půdě Poslanecké sněmovny, byť respektuji právo na názor každého poslance, význam této zásadní instituce pro mír na celém světě a pro to, aby existoval nějaký způsob odrazení válečných zločinců od toho, aby páchali zvěrstva na celé zeměkouli. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní faktická poznámka, pan předseda zahraničního výboru Lubomír Zaorálek. Vaše dvě minutky.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Já si samozřejmě myslím, že pro Českou republiku je fungování mezinárodních institucí, včetně Mezinárodního trestního soudu, klíčová věc. A pokud se ve světě události ubíraly tak, že role těch mezinárodních institucí klesala, tak to většinou pro nás znamenalo velmi špatnou zprávu, a dokonce v minulosti i ohrožení naší existence. Mně připadá to, aby tento parlament zpochybňoval roli mezinárodních institucí, jako hraní si s ohněm. Ale netušil jsem, že to projednávání dostane tento směr. A mně v této chvíli není úplně jasné, jak by to hlasování dopadlo. Já bych s dovolením navrhl přerušení projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dokdy? Jestli se můžu procedurálně zeptat? Abychom měli o čem hlasovat.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Do příští schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, tak je to procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat neprodleně, byť tady mám ještě faktickou poznámku, ale tady musíme neprodleně, takže svolám poslance do sálu.

Máme tady návrh na to přerušit projednávání tohoto tisku do příští schůze, říkáte – do příští schůze. Takže počkáme. (Výkřiky ze sálu.) Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Mezitím přečtu omluvy. Hlasování ještě dojedeme, nebojte. (Neklid v sále.) Takže Tomio Okamura se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Lenka Dražilová se omlouvá z dnešního odpoledního jednání do konce pracovního dne. Pan poslanec Stanislav Fridrich se omlouvá od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Pavel Růžička se omlouvá mezi 14.30 a 18 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá od 14.30 do konce jednání z osobních důvodů. Pan poslanec Marian Bojko se omlouvá z pracovních důvodů od 14.30 do konce jednacího dne. Pan poslanec Lubomír Volný se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Myslím, že můžeme hlasovat. Znovu zopakuji návrh předsedy zahraničního výboru Lubomíra Zaorálka – odložit projednání tohoto tisku do příští schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Poslanci hromadně opouštějí sál.) Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 89 přihlášeno 113 poslanců, pro 113, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Přerušuji schůzi do 14.30, kdy se bude pokračovat interpelacemi. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně zastupující vládu, je 14.30 hodin, takže budeme pokračovat v naší schůzi. Než však přejdeme k dalším bodům, seznámím vás s omluvenkami.

Omlouvá se nám od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání pan poslanec Kobza, od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Koteň, paní poslankyně Šafránková od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání ve volebním kraji, pan poslanec Kohoutek Jiří mezi 14.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů, paní poslankyně Rutová od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Richter z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Španěl mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jednání ve volebním kraji, pan poslanec Mališ mezi 14.30 a 21.45 z rodinných důvodů, pan poslanec Hrnčíř mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jednání ve volebním kraji, pan poslanec Rais mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů, pan

poslanec Rozner od 13. hodiny do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Adámková z pracovních důvodů mezi 14.30 a 17.00, paní poslankyně Oborná od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Válek mezi 13.00 až 18.00 z osobních důvodů, pan poslanec Sadovský od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, já – tedy pan místopředseda Pikal – od 16. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Foldyna od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, od 14.30 do konce jednacího dne paní poslankyně Balaščíková, pan poslanec Pustějovský od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Strýček od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Juchelka od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní ministryně Maláčová se nám omlouvá dnes odpoledne z pracovních důvodů, pan poslanec Míhola do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan poslanec Tomáš Kohoutek mezi 14.30 a 20.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Kozlová mezi 14.30 a 18.00 z důvodu jednání, paní poslankyně Kořanová mezi 14.30 a 22.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Volný dnes od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Bojko od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Holík od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan poslanec Feri do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Růžička mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Frídřich mezi 14.30 a 19.00 z pracovních důvodů a z dnešního jednání též do konce jednacího dne paní poslankyně Dražilová a pan místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A přejí nám pěkné Velikonoce.

Tak, to byly omluvenky. A nyní se tedy můžeme posunout dál, což je bod

218.

Ústní interpelace

Ústní interpelace určené předsedovi vlády ČR a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu ČR jako celek, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Ivanu Bartošovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Andreje Babiše. Připraví se pan poslanec Jan Čížinský. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji, pane předsedající. Je tedy s podivem, že pan premiér tady není, když dopoledne tady na interpelacích byl. A teď asi odjel na prodloužený víkend nebo někam na dovolenou. Nicméně přečtu text své interpelace.

Vážený pane premiére, během posledního půlroku byla zveřejněna celá řada odborných analýz a stanovisek expertů, které doložili, že jste ve střetu zájmu podle evropského finančního nařízení. To vstoupilo v platnost loni v srpnu. Vy ale v rámci politické komunikace směrem k voličům neustále opakujete, že se jedná o kampaň. Včera jste ji dokonce upravil na organizovaný komplot. Pokud tomu správně rozumím, tak do tohoto komplotu zahrnujete i nezávislý a odborný útvar Evropské komise, tedy její právní servis, který k vašemu konfliktu zájmu také vypracoval odborný rozbor s jasným stanoviskem.

V této věci si vám dovoluji ve vaší nepřítomnosti tedy položit následující otázky:

Za prvé. Vaše hnutí se od svého vzniku zaštiťuje transparentností. Podpoříte tedy, aby audit Evropské komise, který v souvislosti s vaším střetem zájmů nedávno proběhl v ČR, byl zveřejněn, jakmile bude doručen českým úřadům, tedy 15. května 2019? A vyložíte tak voličům před volbami karty na stůl?

Za druhé. Znáte alespoň jednoho nezávislého odborníka, který by se odvážil tvrdit, že nejste ve střetu zájmů ve smyslu evropského finančního nařízení?

Za třetí. Budete transparentní a zveřejníte veškerou oficiální komunikaci s eurokomisařem Oettingerem týkající se porušování evropského finančního nařízení ke střetu zájmu, kterou jste navázal v loňském prosinci?

A za čtvrté. Zmíněný právní rozbor expertů Evropské komise jasně doložil, že porušujete evropské nařízení. Zároveň popsal, že máte de facto tři možnosti: za prvé vzdát se koncernu Agrofert, za druhé přestat získávat veřejné prostředky, anebo odejít z pozice premiéra.

Popište prosím, jak jste tento svůj střet zájmu vyřešil. Nemám tím však na mysli váš symbolický odchod z Rady ESIF, což v žádném případě (upozornění na čas) danou situaci neřeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan premiér vám odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

A nyní prosím s další interpelací pana poslance Jana Čížinského. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, 9. dubna bylo na stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí zveřejněno vyhlášení výsledků dotačního řízení na výkon sociální práce pro rok 2019. Z publikovaných údajů vyplývá, že letos dochází k drastickému snížení peněz, které stát přispívá obcím na sociální práci přenesené působnosti, z 230 milionů na 200 milionů, tedy na polovinu. Je to podstatně nižší částka než v roce 2016, kdy tato podpora začala být přidělována. Tehdy bylo naopak přislíbeno, že dotace se budou meziročně zvyšovat, protože sociální práce je zcela nezbytná.

Letošní propad ve financování vytváří obcím v sociální práci krizi. Škrty znamenají destabilizaci i těch stávajících, dnes nedostatečných kapacit. Obce se dostávají do situace, kdy jsou nuceny porušovat metodické pokyny vydané

ministerstvem. Zejména požadavek, aby bylo zamezeno souběhu některých pracovních pozic, u kterých je to nežádoucí z etického i metodologického hlediska, nebo správné zařazení sociálních pracovníků do 11. platové třídy, což navíc má být podle metodiky posuzováno v rámci kontrol.

V některých městských částech hl. města Prahy, kde jsem detailně informován, přiznaná částka zdaleka nepokryje ani zajištění jedné jediné pracovní pozice. Podobná situace bude, předpokládám, i jinde.

Stát tedy přenáší celou působnost na obce, aniž by jim hradil celkové náklady, které jim při výkonu státní správy, tedy toho, co po nich stát chce, vznikají. Povinnosti obcí s rozšířenou působností při zajišťování sociálních služeb přitom upravuje § 92 zákona 108 zcela kogentně, stejně jako i další zvláštní zákony. Stejná situace mimochodem vzniká ve zdravotnictví, kde stát sice chválahebně zvýšil platy lékařům, což je zcela nezbytné, ale nijak nezvýšil příslušné transfery obcím.

Žádám vás proto, pane premiére, o vysvětlení, jak bude vaše vláda řešit vzniklou krizovou situaci v sociálních službách obcí a zjevný rozpor mezi tím, co stát od obcí na poli sociální práce požaduje, a tím, kolik jim na to přispívá. Budu rád, když se vyjádříte také ke zmíněné otázce zvýšení platů lékařů (upozornění na čas) a následků pro rozpočty obcí.

Využiji situace, protože jde o finance, tak ten dopis předám ministryni financí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní, prosím – pan premiér vám odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

Nyní s interpelací ve věci zveřejnění zprávy Komise paní poslankyně Kovářová. Připraví se pan poslanec Farský. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, tento týden jsme byli informováni z Evropské komise ústy komisaře Günthera Oettingera o rozsáhlém auditu, který od ledna prověřoval váš možný střet zájmů. Závěrečná zpráva z auditu Evropské komise bude připravena do 15. května. Chtěla bych vás tímto vyzvat, abyste po tomto datu neprodleně zveřejnil tuto zprávu, tak aby byla k dispozici české veřejnosti a aby se s ní mohli čeští občané seznámit ještě před volbami do Evropského parlamentu. Dle mého názoru je toto korektní jednání, i kdyby se nekonaly volby. Avšak chtěla bych předejít, aby právě kvůli konání těchto voleb byla nějaká snaha odsunout zveřejnění této zprávy až po volbách.

Vážený pane premiére, zveřejníte tuto zprávu v momentě, kdy ji česká vláda obdrží? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A podobně jako jiným, na tuto otázku vám odpoví pan premiér písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Farského, který bude interpelovat ve věci rušení nezákonných exekucí. Připraví se pan poslanec Kolářík. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Pane nepřítomný premiére, v České republice je pořád něco kolem 200 tisíc nezákonných exekucí. Exekucí, které jsou vymáhány, aniž by pro to byl právní důvod. A to víme zcela jistě, že jsou nezákonné, přibližně od května roku 2011, kdy Nejvyšší soud vynesl rozhodnutí, že takové exekuce se vymáhat nesmějí a nemají. Přesto další přibývaly a přibývají.

Ve svém příspěvku v pravidelném nedělním kázání na Facebooku jste 31. března napsal, že se vám už podařilo zrušit 200 tisíc těchto exekucí. Následně se ukázalo, že to tak úplně pravda nebyla, příspěvek jste opravil na informaci, že se postupně ruší exekuce právě kvůli neplatným rozhodčím doložkám. To máte pravdu. Jak advokát Petr Němec, který jich už dokázal rušit něco kolem 2,5 tisíce za tři roky, tak i já ve chvíli, kdy jsem viděl, že tady dochází k takové situaci, jsem podal několik desítek návrhů na zrušení nezákonných exekucí. A soudy odpovídají různě a je zcela zřejmé, že k tomu bude muset být přistoupeno co možná koncepčně a plošně.

Chci se tedy zeptat, poté, co jste svolal schůzku na úřad vlády, poté, co jste vydal tiskovou zprávu o tom, že už se to konečně začne řešit, chci se zeptat, co dalšího tedy v této situaci 200 tisíc nezákonných exekucí plánujete udělat, kdy to plánujete udělat a kdy se můžeme dočkat prvních zrušených nezákonných exekucí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. Pan premiér vám v souladu s jednacím řádem odpoví písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Kolářika, který bude interpelovat ve věci nelogického zpoplatnění jedniček. Připraví se pan poslanec Černohorský. Pan poslanec Kolářík tu není? Nevidím ho, nevím, jestli je za dveřmi. V tom případě jeho interpelace bohužel propadá.

A pan poslanec Černohorský právě přišel, takže prosím pana poslance Černohorského, který bude interpelovat ve věci prodeje hutí (řečeno hnutí) Arcelor Mittal. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Poslanecká sněmovna ve svém usnesení z 25. října 2018 vyzvala vládu České republiky, aby s maximálním nasazením hájila u Evropské komise zájmy České republiky s přihlédnutím ke specifickým zájmům zaměstnanců Arcelor Mittal Ostrava, tak aby došlo k prodeji huti do rukou zájemce, který zajistí udržitelný rozvoj ostravské huti, a tím i celého regionu, a také aby vláda požadovala po zájemci o koupi Arcelor Mittal Ostrava předložení konkrétního plánu a závazku investic do této huti.

V návaznosti na toto usnesení se pana premiéra ptám, jaké kroky od chvíle přijetí výše uvedeného usnesení podnikla vláda ve vztahu k Evropské komisi, aby hájila zájmy České republiky a zaměstnanců podniku při prodeji huti; jaký je vývoj jednání.

A dále: Předložil již zájemce o koupi konkrétní plán a závazek investic do budoucna? Pokud ano, jestli je možné tyto dokumenty někde dohledat a jaké kroky případně plánuje vláda v této věci do budoucna? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji, především za perfektní dodržení času. Nebyla využita ani polovina. Omlouvám se, že jsem řekl, že je to hnutí v názvu bodu. Pan premiér vám odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů.

A nyní prosím s další interpelací pana poslance Ferjenčíka, který bude interpelovat ve věci možných daňových úniků Agrofertu. Připraví se pan poslanec Bartoň. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se zeptat nepřítomného pana premiéra na fenomén transfer pricingu. V České republice je jeden z největších problémů v oblasti správy daní právě to, že mateřské firmy a dceřiné firmy mezi sebou uzavírají obchody z důvodu daňové optimalizace. A mě zaujalo, že v článku na webu irozhlas.cz, tedy webu Českého rozhlasu, se píše, že farma Čapí hnízdo měla tržby za reklamu v rozsahu 270 mil. Kč v období čtyř let. Dovolil bych si připomenout, že například limit na volební kampaň je v České republice 90 mil. Kč. Takže farma Čapí hnízdo dodala reklamu v objemu trojnásobku největší volební kampaně do sněmovních voleb, co je v České republice možné předvést, a vyinkasovala za to od společnosti Agrofert 270 mil.

Mně přijde, že tohle je přesně příklad transfer pricingu, kdy Agrofert si snižuje daňový základ tím, že vyrábí fiktivní náklady, a farma Čapí hnízdo, která je ve ztrátě, si tímto zlepšuje výsledek hospodaření, ale daně neodvádí.

Chtěl bych se, pane premiére, zeptat, jakým způsobem můžete vyvrátit tato podezření a jestli můžete skutečně garantovat nezávislé posouzení této aktivity ve chvíli, kdy vaše strana kontroluje Ministerstvo financí. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan premiér vám odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

Jako další bude interpelovat pan poslanec Bartoň ve věci vzdělávání jako prioritě vlády. Připraví se pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, Sněmovna ve svém usnesení číslo 241 z 19. prosince 2018 navrhla cíl dostat finance do vzdělávání minimálně na 5 % HDP do roku 2025. Podle posledních dostupných informací jsou veřejné výdaje do vzdělávání okolo 3,9 % HDP.

Rád bych se zeptal, jak přistoupila vláda k této výzvě od Poslanecké sněmovny? Jednala o tom vláda? Jak se tento cíl odráží v rozpočtu na rok 2020 a jak v dlouhodobých výhledech do roku 2025?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za konkrétní dotaz. Předseda vlády je omluven a odpoví vám v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

Jako další bude interpelovat pan poslanec Michálek ve věci orloje na Ministerstvu spravedlnosti. A připraví se pan poslanec Kopřiva. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený zbytku vlády, vážené kolegyně, kolegové, musím se v první řadě ohradit proti tomu, že pan premiér Babiš místo toho, aby přišel do práce na interpelace poslanců, na termín, který zná několik měsíců předem, a ví, že vždycky ve čtvrtek odpoledne jsou interpelace, tak místo toho odjel na dovolenou. Proč si to nějak nenaplánuje? To přece není možné, aby premiér, kterého se lidi ptají na to, kterého se poslanci ptají a mají ho kontrolovat, místo své práce odjel na dovolenou a omluvil se ještě na poslední chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o klid v sále. Pan poslanče, měl bych vás volat k věci.

Poslanec Jakub Michálek: To je bod číslo jedna. K věci, ale věc nemůžeme řešit, protože tady pan premiér není. Tak ho sem dovalte! (Výkřiky poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím, aby se nediskutovalo z lavic k pultíku.

Poslanec Jakub Michálek: A teď k bodu číslo 2. (Hluk v sále, výkřiky poslanců.) Přesně tak, správně. Říká to naprosto správně paní poslankyně ANO. Co je to za chování, když pan premiér nechodí za interpelace? To je naprosto nehorázné chování a já se tady s kolegy z hnutí ANO naprosto shoduji. (Výkřiky poslanců z lavic.)

A teď k té druhé části. Ta se týká Ministerstva spravedlnosti. Panu premiérovi se podařilo donutit jednoho z nejlepších ministrů spravedlnosti, který tady zatím za jeho působení z těch tří osob byl, k rezignaci. A my teď budeme mít už čtvrtého ministra za méně než dva roky. To znamená, rezort spravedlnosti je naprosto destabilizován, nemůžou se tam plánovat a provádět reálné projekty.

Takže já se ho ptám, jaké byly k tomu důvody, kdo mu nominoval tu novou ministryni paní Benešovou. Z jakého důvodu v podstatě Hrad přichází se svými nominanty do této situace, kdy má toho člověka nominovat předseda vlády Andrej Babiš, a ve skutečnosti ta iniciativa pochází z Hradu. Já to považuji za velmi nestandardní a myslím si – (Čas, pane poslanče. Dokončete větu.) A rozhodně s tím nesouhlasím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Kopřivu, který bude interpelovat ve věci rady vlády, jestli ještě existuje. Připraví se pan poslanec Polanský.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane premiére, už je tomu téměř rok, co jsem se u tohoto pultíku ptal tehdejšího ministra spravedlnosti pana Pelikána na přístup vlády v oblasti lidských práv a co hodlá dělat s neobsazenou pozicí zmocněnce vlády pro lidská práva. Jediné, co se od té doby

změnilo, je obsazení ministerského křesla. Jak jsme se dnes dozvěděli, tak už tedy podruhé.

Post zmocněnce vlády pro lidská práva už je zase prázdný a za toto volební období se Rada vlády pro lidská práva sešla přesně jednou, ačkoliv v jejím jednacím řádu stojí, že se bude scházet minimálně čtyřikrát do roka. Za tento tristní stav nese zodpovědnost předseda této rady, což jste, pane premiére, vy. A mimochodem, rady vlády pro záležitosti romské menšiny, pro rovnost žen a mužů a pro neziskové organizace a už zmíněná Rada pro lidská práva, jejichž jste také předsedou, se také nesešly tolikrát, kolikrát se sejít měly. To je jednoznačně manažerské selhání předsedy.

Nyní už k mým otázkám. Probíhá výběrové řízení na nového vládního zmocněnce pro lidská práva. Proč není toto řízení transparentní? Kdy bude ukončeno a kdy se dozvíme nové jméno? Hodláte i nadále předsedat Radě vlády pro lidská práva? Jestliže zůstanete předsedou Rady vlády pro lidská práva, plánujete se této oblasti alespoň okrajově věnovat? Nebo vaše vláda prostě nechce lidská práva vůbec řešit? Díky předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a pan premiér vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Nyní prosím pana poslance Polanského, který bude interpelovat ve věci aktualizace studie proveditelnosti ŽUB. Připraví se pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Vážený pane premiére, je to rok, kdy vaše vláda rozhodla o přesunu brněnského nádraží do nového umístění, takzvané varianty řeka. Na základě argumentů nákladních železničních dopravců, že rekonstrukce uzlu může jeho propustnost naopak zhoršit, rozhodla centrální komise Ministerstva dopravy o zpracování aktualizace studie proveditelnosti. Ke studii byla údajně zpracována zadávací dokumentace, a to již loni v létě, ale nikdy nebyla zakázka vypsaná. Nejprve ministerstvo tvrdilo, že technicko-ekonomickou aktualizaci udělá nakonec SŽDC vlastními silami, dnes už říká, že žádná aktualizace se vypisovat nebude. Pouze proběhne posouzení, ale až v rámci přípravných prací na dílčí rekonstrukci uzlu Židenice. Tedy již pouze v rámci návažné dokumentace, kdy výsledky nemohou již nic ovlivnit.

Jak se stavíte k tomu, že Ministerstvo dopravy brání plnohodnotnému nezávislému technicko-ekonomickému zhodnocení propustnosti zvolené varianty projektu rekonstrukce železničního uzlu Brno do doby, než už bude vlastně pozdě cokoliv měnit? Učiníte nápravu? Za odpovědi vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan premiér vám odpoví do 30 dnů písemně.

Jako další měl interpelovat pan poslanec Michálek, nicméně ten svoji interpelaci stáhl, stejně jako další. Tím jsme tedy vyčerpali interpelace na předsedu vlády a nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. A já vyzývám pana

poslance Nachera, který bude interpelovat pana ministra Ťoka ve věci hromadné žaloby, problematiky Dieselgate. A připraví se pan poslanec Černohorský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne. Mám tady premiéru, pokud jde o interpelace. Já jsem se rozhodl pro tuto interpelaci z hlediska toho, že institut hromadných žalob se nám kvapem blíží a já bych nerad, aby ty hromadné žaloby byly vnímány jenom prostřednictvím mediálně známých případů, jako jsou bankovní poplatky nebo investiční životní pojištění.

Tady po celém víceméně světě běží takzvaná Dieselgate, což je podle mě typická věc, která přesně zapadne do hromadných žalob. Já bych chtěl tedy využít této příležitosti a trochu na to upoutat pozornost a zeptat se pana ministra. Dneska budu velmi stručný. Položím jenom tři otázky. Asi bych po tomto pokračoval v této věci až v momentě, kdy bude nový ministr dopravy.

Takže jaké konkrétní kroky podniklo Ministerstvo dopravy po vzniku emisní kauzy Dieselgate?

Otázka číslo dvě. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze v rozsudku v roce 2017 konstatoval, že nedostatky vozidel dotčených emisní kauzou představují závažné nebezpečí pro životní prostředí, tak jestli Ministerstvo dopravy v této věci reagovalo na tuto skutečnost? A jaká opatření byla v této věci přijata?

A nakonec poslední otázka. V tisku jsem někde našel, že státní zastupitelství v Německu obžalovalo bývalého šéfa koncernu Volkswagen. Takže jsem se chtěl zeptat, protože tam jsou trošičku dál, jestli Ministerstvo dopravy v této věci spolupracuje s německými orgány, aby zjistilo škody v důsledku tohoto jednání a nějaká další opatření.

Já těch otázek v této věci mám víc, nicméně v tuto chvíli to asi nemá smysl. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr není přítomen, tedy vám odpoví písemně do 30 dnů.

Prosím pana poslance Černohorského, který bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci programu zlepšování ovzduší. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Česko má nyní jedinečnou příležitost ovlivnit kvalitu ovzduší v příhraničí, zejména tedy na Ostravsku. Ovzduší v regionu totiž dlouhodobě znečišťují lokální topeniště i stacionární zdroje ze sousedního Polska. Polsko právě připravuje národní program omezování znečištění ovzduší podle směrnice Evropského parlamentu a Rady o snížení evropských emisí některých látek.

Polský národní program omezování znečištění ovzduší skýtá Česku příležitost podstatně zmírnit dálkové přenosy emisí z Polska, které trápí zejména Ostravsko. Podle článku 6 této směrnice má totiž Česko právo se do procesu zapojit formou přeshraničních konzultací v rámci takzvaných přeshraničních SEA. Zainteresované

české subjekty by pak mohly vstupovat do procesu veřejného posouzení dopadů na životní prostředí a ovlivnit do budoucna míru přeshraničního znečištění. Ministerstvo životního prostředí by tedy dle mého názoru mělo začít co nejdříve v této věci jednat a Česká republika by měla oslovit jak sousední Polsko, tak Evropskou komisi a iniciovat proces přeshraničního veřejného posouzení dopadů na životní prostředí.

Já se tedy ptám: Hodláte v této věci učinit výše navrhované kroky a iniciovat zapojení Česka do procesu přípravy polského národního programu omezování znečišťování ovzduší? Pokud ano, v jakém časovém harmonogramu? Pokud ne, tak poprosím o zdůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr vám odpoví na vaše otázky písemně do 30 dnů.

Prosím pana poslance Farského, který bude interpelovat pana ministra Kněžínska ve věci rušení nezákonných exekucí. Připraví se pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane nepřítomný a končící ministře, docela mě až pobavil ten pohled na tu desku, kde ze tří interpelovaných ještě před chvílí, ze čtyř interpelací ještě před chvílí šly tři interpelace na ministry, kteří v době podávání interpelací ještě byli a možná, že teď už pomalu nejsou. Ta rychlost výměn odborníků v čele státu je tedy překvapivá.

Já jsem chtěl poděkovat. Poděkovat za to, že po letech, kdy se přehlížely nezákonné exekuce, po tom, co osm let soudy ne úplně respektovaly nález, nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu, se konečně věci daly do pohybu.

Podle tiskového prohlášení vlády jsem se dočetl, že jste, pane ministře, ze své pozice obeslal předsedy soudů s tím, aby začaly nezákonné exekuce tak, jak mají ex officio za úkol, konečně řešit. Chtěl jsem vás požádat o tento dopis, protože sám posílám návrh na zrušení nezákonných exekucí a myslím si, že by byla škoda, kdybychom tu společnou práci nějak nekoordinovali.

Zároveň jsem chtěl požádat, a možná, že už odpověď dostanu od nastupující ministryně spravedlnosti, ale stojím o ni, jaký je další plán toho, aby se v České republice zrušilo 200 tisíc nezákonných exekucí, v jakých krocích je a v jakých termínech je připraveno to, abychom tuto velkou nespravedlnost z naší republiky odstranili. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů.

Nyní prosím pana poslance Bartoška, který bude interpelovat ve věci dluhu Českých drah pana ministra Toka. Připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuju za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře dopravy, v roce 2012 emitovaly České dráhy veřejně obchodovatelné dluhopisy na sedm let s úrokem 4,125 %. Jedná se o částku 300 milionů eur, to je

přibližně 8 miliard korun. Splatnost těchto dluhopisů nastane 22. července 2019. Jediným řešením je tento dluh refinancovat, tedy vydat novou emisi veřejně obchodovatelných dluhopisů v podobné výši do června 2019 a výnos z nové emise použít na splacení těchto dluhopisů. Proces nové emise v takovéto výši vyžaduje několik měsíců příprav, prezentací a jednání s věřiteli.

Proto bych se rád dotázal, jak daleko je proces přípravy nové emise dluhopisů a jestli se stihne získat výnos z této emise do 22. července. V případě, že se totiž nová emise neuskuteční do června, jedná se o nedbalost a poškozování akciové společnosti České dráhy ze strany vedení společnosti. Bylo by poté nutno zvážit, zda se jedná o úmyslný trestný čin, či nedbalost.

A ještě mám doplňující dotaz. Vážený pane ministře, není náhodou cílem vedení Českých drah a Ministerstva dopravy úmyslné zhoršení profilu Českých drah, a tedy při hrozící insolvenci nucený a rychlý prodej dceřiných firem a majetku Českých drah v uvozovkách pod cenou? Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr vám písemně odpoví do 30 dnů.

Než povolám dalšího řečníka, je zde omluvenka. Omlouvá se nám pan poslanec Schiller mezi 15.15 a 18.00 z pracovních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Ferjenčíka, který bude interpelovat ve věci "jakou daňovou reformu můžeme očekávat" paní ministryni Schillerovou. Připraví se pan poslanec Profant. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych velmi poděkovat paní ministryni, že jako jedna z mála z vlády si na nás našla čas a přišla. Za to velice děkuji.

Chtěl bych se zeptat, jakou tedy daňovou reformu můžeme očekávat od vaší vlády. Před volbami jste slibovali snížení daně z příjmu a zjednodušení daní. To byly ty dvě priority hnutí ANO. Shodou okolností jsou to podobné priority, jako mají Piráti v této oblasti. My jsme navrhli zvýšení slevy na poplatníka na 30 000 korun, což je nejspravedlivější snížení daní lidem, kdy každý občan by ušetřil 5 000 korun ročně. To vy jste nepodpořili. Místo toho cca každý půlrok představujete v médiích novou reformu, abyste ji následně odložili. Tak bych se chtěl zeptat, co tedy skutečně můžeme očekávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, samozřejmě těch změn chystám hodně. Ale úplně nejzásadnější změnou, na kterou se plně soustředím, a ona je důležitá jednak z hlediska legislativy, kterou pošlu do měsíce do meziresortního připomínkového řízení, ale zejména musí být dobře nastaveny IT systémy, tak je reforma, která má za

cíl přivést k elektronické komunikaci v oblasti daní širší okruh lidí. Pracovně tomu říkáme šířeji Moje daně neboli online finanční úřad. Tam pošlu do zhruba, v tuto chvíli jsme to dnes už finalizovali text, ve velice krátké době, měsíc je nejdelší doba, do mezíresortního připomínkového řízení legislativní úpravu, která nastavuje všechny podmínky, které jsou nezbytné k online finančnímu úřadu. Ale samozřejmě zahrnu tam i věci, jako je vrácení, nesporné vrácení nadměrné části nadměrného odpočtu, nová revize sankčního systému, která bude ve prospěch daňových subjektů, a celá řada institutů procesního charakteru, které tyto daně zjednoduší.

A samozřejmě že v souvislosti s tím musíme nastavit IT systémy tak, aby skutečně šlo podávat daňové přiznání, jak vždycky říkám v trošku přeneseném slova smyslu, buď z kanceláře, nebo z křesla obývacího pokoje.

Ale řeknu to úplně upřímně, jak k tomu přistoupíme. Využijeme už dvě oblasti, které máme. První z nich je tzv. EPO neboli možnost elektronického podání, možná to znáte, co je na stránkách Finanční správy, a tzv. daňovou informační schránku, kterou možná znáte také, pokud máte do ní přístup. A toto jsou dvě oblasti, které využijeme právě pro tento online finanční úřad, protože si myslím, že už je skutečně nazrálá doba k tomu, aby šlo takto podávat přiznání, jako je to třeba v Estonsku nebo Švédsku. Takže to je pro mě absolutně teď největší... A je to docela velký projekt. Ono to zní jednoduše, ale je to velký projekt, kterému věnujeme obrovské množství času, a nasadili jsme na něj veškeré síly, ať už tedy z Ministerstva financí z pohledu legislativy, tak zejména Generálního finančního ředitelství a Finanční správy, kde je řízen projekt pro tu oblast IT.

Čili bude možné vlastně... Ta standardizace podávání a komunikace se správcem daně umožní do budoucna více zapojovat do správy daní automatizaci s minimálními zásahy. Rovněž se umožní rozvoj některých procesních možností. Nebude to jen jednorázový projekt, ale bude to postaveno tak, aby se tam mohly přidávat další funkcionality, to znamená, abychom na něm mohli dále stavět. Samozřejmě že dokončujeme v souvislosti s tím i EET, protože věřím po včerejším propuštění do třetího čtení, že se nám podaří zákon schválit. A samozřejmě s tím budou také souviset další funkcionality.

Kromě toho zhruba do měsíce pošlu do mezíresortního připomínkového řízení nový zákon o digitální dani. O tom jsem vás informovala posledně. To je také v tuto chvíli pro mě prioritou, protože se nepodařilo prosadit úpravu, se kterou přišla Francie na evropské úrovni. Ta spadla definitivně asi před měsícem, nebo možná šesti týdny pod stůl. Platforma OECD, ta celosvětová úprava, na té se pracuje, ale to je takzvané lidově řečeno běh na dlouhou trať. Na to prostě čekat nechceme. Já to považuji – někdo to označuje za sektorovou daň. Já si myslím, že to je chyba. Je to prostě vyrovnávací daň. Ty platformy tady podnikají. Získávají příjmy z území České republiky a je namístě, aby z toho zaplatily nějakou, nazvěme to třeba, pracovně to nazývají některé země vyrovnávací daň, podobně jako to zavedli v Rakousku, nebo teď k tomu přistoupí ve Francii, protože se nepodařilo prosadit ten evropský model. Takže to je další věc, na které pracujeme.

Sazbový balíček jsem do mezíresortu poslala. O tom víte.

Další, co se týče zjednodušení daní, tak pošlu do meziresortu samostatný zákon, který upravuje tzv. paušální daň. Tam musíme doladit ještě poslední věci na úrovni – protože se to týká tří resortů – resortu Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí. Je to ten příklad, o kterém jsem mluvila už v médiích, to znamená, že vlastně zaplatí poplatník, pokud se rozhodne, to nebude povinnost, to bude volba, poplatník daně z příjmu fyzických osob (upozornění na čas) zaplatí, omlouvám se, zaplatí vlastně jednu platbu a rozúčtovává se to.

Mám tady celou řadu ještě všech dalších věcí, které chystám do meziresortu, ale... čas.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec vám případně položí doplňující dotaz. Pane poslanče, máte zájem o doplňující dotaz? Vidím, že ano. Tak prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za odpovědi, paní ministryně. Chtěl bych se zeptat, kdy plánujete spuštění toho systému Moje daně, protože ten meziresort je samozřejmě důležitý, ale občany asi spíš zajímá, kdy to začne fungovat. A zadruhé mě zajímá, jestli v tom systému budou v okamžiku spuštění zahrnuty i odvody na sociální pojištění, což by bylo razantní zjednodušení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Zrovna dnes jsem schvalovala svému náměstkovi harmonogram. Jak jsem řekla, do meziresortního připomínkového řízení to pošlu do měsíce, pak to bude záležet na délce legislativního procesu. Jestli by se to podařilo k 1. lednu 2020, jsem k tomu spíše skeptická, spíše si myslím, že to bude jaro, duben-květen 2020 podle harmonogramu.

Ale otázka legislativní proces je jedna věc. Druhá věc jsou IT systémy. Teď hledáme – samozřejmě že to musíme mít v nějaké fázi, abychom na tom mohli pracovat. Zahrnujeme to už do funkcionalit Moje daně. Vyhledáme ten nejjednodušší způsob, to znamená, abychom to třeba – samozřejmě odpovídám hned na vaši otázku – součástí, logicky, budou platby jak za sociální zabezpečení, tak za zdravotní. Jinak by to nemělo smysl. Tam budou tři platby. A teď hledáme, nejtěžší ze všeho bude IT řešení. To je těžší jak to legislativní. Legislativně to nějak prostě dáme dohromady, půjde to do meziresortu. Tady se o tom povede debata. Očekávám podporu i z pravého spektra, tak jak se vyjadřovali poslanci z těchto stran opozičních lavic. Ale IT systém – a debatujeme o tom, jak to zjednodušit, abychom to třeba nemuseli dělat systémem, že základem bude, že poplatník zaplatí Finanční správě jednou platbou. A hledáme cesty, abychom to třeba nemuseli rozúčtovat.

Na tom zkrachovalo jednotné inkasní místo. Na tom zkrachovalo. Já si to pamatuji. Podílela jsem se v jedné pracovní skupině. Legislativně byla připravena. To je pravda, ale IT systémy nula. A tam to bylo o to těžší. Toto je reálný plán. Tam to bylo o to těžší, že každá platba byla jiná. A bylo to absolutně, byla jiná doba, prostě

absolutně nepřipraveno. Tady bude jedna platba. O to je to jednodušší. A hledáme cesty, abychom to třeba nemuseli převádět (upozornění na čas) přímo na správu sociálního zabezpečení, na zdravotní budeme muset, aby to třeba šlo do státního rozpočtu – protože je to příjem státního rozpočtu – je to nalej-vylej. Takže to je ten problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Profanta, který bude interpelovat ve věci open data na resortu MVČR. Připraví se pan poslanec Polanský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré odpoledne. Vážený pane – nepřítomný – pane ministře, ve vašem resortu máte funkci národního koordinátora otevřených dat. Otevřená data jsou fenomén dnešní doby, který zprostředkovává data ve strojově čitelné podobě bez licenčních omezení široké veřejnosti i úřadům samotným. Jsou zahrnuta v různých evropských deklaracích, v různých mezinárodních úmluvách, ke kterým se zavázala Česká republika a podobně. Myslím si, že váš koordinátor otevřených dat na Ministerstvu vnitra pracuje dobře, ale vidím tam jednu velkou vadu na kráse, a to je, že samotný resort Ministerstva vnitra nezveřejňuje téměř žádná otevřená data. (Přichází místopředseda vlády Hamáček.) Pan ministr přišel.

Ten problém vidím v tom, že váš resort na něco jakoby dohlíží, koordinuje to, ale sám nejde příkladem. A nejedná se opravdu jenom o samotné ministerstvo, jedná se třeba i o policii a o další složky zcela jasně ve vaší gesci a resortní působnosti, takže by mě zajímalo, jestli toto hodláte napravit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď, jestli to zvládne na základě částečné otázky, kterou slyšel. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane poslanče, Ministerstvo vnitra, které je gestorem problematiky otevřených dat na národní úrovni, zveřejňuje v současné době 64 datových sad v podobě otevřených dat. Tuto informaci lze získat z národního katalogu otevřených dat v sekci poskytovatelé na webové adrese, kterou vám sdělím. Nejnovějším přírůstkem jsou datové sady z registru práv a povinností. Ty jsou publikovány na nejvyšším stupni otevřenosti ve formátu JSON a JSON-LD. Ministerstvo dále poskytuje data o orgánech veřejné moci, jejich agendách, činnostech, oprávněních, působnostech atd. A v současné době připravujeme infrastrukturu pro jednotný způsob zveřejňování napříč resortem, počínaje interní směrnici, sjednocením procesu publikace a jednotným softwarovým a hardwarovým prostředím pro publikaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan poslanec asi bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Předem děkuji. Tato odpověď mě potěšila, zvláště vás chválím za vysoký stupeň otevřenosti, protože to samozřejmě není samozřejmostí, a velmi se těším na zvláště nové systémové kroky, které napomůžou hladkému průběhu napříč resortem, protože to je velmi často to důležité.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr nemá zájem o odpověď na doplňující dotaz. Posuneme se dále. Pan poslanec Polanský bude interpelovat pana ministra Ťoka ve věci postupu ve věci odstraňování nelegálních billboardů. Prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážený pane ministře, již třikrát jsem vás interpeloval ve věci nelegálních billboardů u českých silnic. Vzhledem ke konci vašeho angažmá na Ministerstvu dopravy cítím nějakou potřebu ukončit i toto téma. Mezitím Ředitelství silnic a dálnic již získalo rozhodnutí Ústavního soudu, který potvrdil legálnost celého ustanovení, to znamená regulaci reklamy podél silnic. Podle dostupných informací bylo odstraněno z D1 sto poutačů, tedy z celkového počtu v republice asi tři tisíc. Ptám se vás tedy, kolik legálních poutačů bylo doopravdy již odstraněno a kdy bude – to asi nás zajímá všechny nejvíce – odstraňování ukončeno. Díky za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do třiceti dnů.

Nyní pan poslanec Michálek svou interpelaci na končícího ministra Kněžínska stáhl, takže nyní bude interpelovat paní poslankyně Kovářová paní ministryni Schillerovou ve věci finančních úřadů. Připraví se pan poslanec Třešňák. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, dle zprávy tiskové mluvčí Generálního finančního ředitelství se chystá optimalizace finančních úřadů, přičemž by mělo zaniknout 23 územních pracovišť finančních úřadů po celém území České republiky. Důvodem tohoto rušení je, že tyto nejmenší finanční úřady jsou neefektivní a pro stát představují značnou finanční zátěž. To jsou částečně relevantní důvody, ale já se obávám, že se zapomínáte dívat na tuto problematiku optikou běžného občana. Rušením těchto územních pracovišť dochází k větší centralizaci a zároveň vzdalování se občanovi. Nově, aby si občan mohl vyřídit svou agendu na finančním úřadu, bude muset jezdit o desítky kilometrů dále než nyní. Rovněž tato další centralizace úřadu přispívá k dalšímu vyliďňování venkova a regionů.

Zároveň se tato optimalizace obhazuje tvrzením, že se zvyšuje počet občanů komunikujících s úřadem digitálně. S tímto tvrzením se však nemohu ztotožnit. Optimalizaci finančních úřadů bych pak připodobnila k loňské snaze rušení matričních úřadů.

Vážená paní ministryně, jak se moc do úvahy při optimalizaci finančních úřadů bralo v potaz vzdalování se od občanů? Kolik konkrétně ušetříme zrušením těchto

pracovišť? Na základě jakých dat tvrdíte, že se zvyšuje počet občanů, komunikujících s úřadem digitální cestou? Jak velké je to procento? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, přípravu jsem nechala ležet, protože jsem samozřejmě netušila, co bude předmětem toho dotazu. To nevadí. Mám přípravu trošku připravenou jiným směrem. (V sále se ozývá zvonění mobilního telefonu.) Lekla jsem se, že mi někdo volá, že mi napovídá. To by bylo dobře, ale musím si poradit jako vždycky sama.

Paní poslankyně, nevím, o jaké tiskové zprávě mluvíte. Opravdu přísahám, že nevím. Nečetla jsem takovou tiskovou zprávu a mám silnou pochybnost, že byla nějaká taková vydána. Územní pracoviště jsou stanovena vyhláškou ministra financí. Já žádnou vyhlášku nechystám. To znamená, nechystám žádnou vyhlášku, na základě které bych zrušila jakékoliv územní pracoviště. Pokud vím, tak paní generální ředitelka – a to je naprosto zatím obecná informace bez podrobností – pracuje tak jako každý ve veřejném sektoru... na všech ministerstvech... už jsem unavená, opravdu už potřebuji ty Vá... Velikonoce, ne Vánoce, chtěla jsem říct Vánoce, Velikonoce. Tady je vidět, že jsem opravdu unavená. Tak v podstatě všichni pracují na nějaké optimalizaci.

Já za sebe říkám, že na resortu Ministerstva financí budu snižovat 10 %. Prostě probíráme to, řešíme to a jsme to schopni zvládnout. Protože některé agendy se optimalizují, některé útvary budeme slučovat atd., prostě se to dá. A paní generální ředitelka na tom taky pracuje.

Samozřejmě že na finančních úřadech, říkám otevřeně, se nebude snižovat 10 %. Nebudeme tam dělat pogrom, protože jsme rádi, že finanční úřady pracují tak, jak pracují. Ale i tam ona zvažuje určitou optimalizaci agend. Celá řada těch procesů se opírá dneska o analytiku. Dneska prostě to znamená, že oni dneska velký počet různých činností jsou schopni vycházet z analýz, které se dřív dělaly třeba víc, jak se říká lidově, na koleně, kdybych to takto měla říct. Takže taky to samozřejmě zvažuje všechny tyto úvahy. Určitě jde cestou, tak jak jsme se spolu o tom bavily, ale je to její odpovědnost a její práce, do které já nezasahuji. Protože ona odpovídá za chod Finanční správy. Že půjde cestou, že čím výš, tím bude snižovat více, jestli mě chápete. A čím níže, to znamená, teď se bavíme o územních pracovištích, tak tam co nejméně. Čili to jde její úvaha, kterou se ona zabývá. Čísla žádná nepadají, ona to systemizuje, připravuje si podle představ. Je to prostě člověk, který strávil skoro třicet, tak jako já, já dvacet pět, tak ona podstatně déle ve Finanční správě, tak rozumí, co má dělat.

Takže teď k vaší otázce, abych neuhnula. Je to její gesce. Územní pracoviště podle vyhlášky se rušit nebudou. A ona, pokud vím, si pouze mapuje, jaká je výtěžnost jednotlivých pracovišť. To znamená, jestli třeba by nestálo za to uvažovat, protože jsou třeba územní pracoviště, a to samé dělá Celní správa, která, kam nezavítá

poplatník, jak je rok dlouhý. Takže ona si to mapuje, dělá si analýzy a to je všechno. A to si myslím, že je v pořádku. Zatím toto je naprosto všechno a žádné jiné informace nemám. A mám velmi silnou pochybnost, že by jiné informace byly.

A logicky se o tom baví s řediteli. To jsou její nejbližší, to je její poradní orgán. Udělá pořadu ředitelů finančních úřadů a baví se s nimi. Jak to vidíte? Kde bychom mohli nějakou agendu? Protože ten posun je velký. Prostě to není, ty práce už se nedělají tak, jak se dělaly před deseti, před patnácti, před dvaceti lety. Ono se to mění třeba v průběhu tří pěti let. Protože ta automatizace se mění. Legislativu zjednodušujeme. Máme prostě kontrolní hlášení EET v systému. Takže to jsou všechno činnosti, které se prostě zefektivňují. A ona samozřejmě se o tom musí bavit se svým poradním orgánem. A jak já to znám, to prostředím, důvěrně, tak samozřejmě se radí se svým poradním orgánem. Ti se zase radí se svým poradním orgánem. A tak to propadne až k té úřednici na územním pracovišti, která si vám postěžuje. Nebo někomu ve vašem okolí.

A vy mě interpelujete, což je v pořádku, já se tomu nebráním, jenom vám říkám, jaký je momentální stav věci. A ona to musí dělat. Tak jako já musím debatovat se svými vládními kolegy. A bohužel, protože jsem ministryně, tak se mi občas stane, že se takovéto pracovní debaty dostanou do médií a já pak chodím dva měsíce a vysvětluji, že nechystáme žádnou reformu ohledně platby státního pojištění, že to byla jedna z variant řešení. Takže ona postupuje úplně stejně. Takže to je celé. A až něco bude, tak určitě se to včas všichni dozvědí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz? Má. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, děkuji za odpověď. A pokud říkáte, že žádná pracoviště se přes vyhlášku rušit nebudou, to mě tedy uklidnilo. A pokud by se něco takového chystalo, tak doufám, že se to tedy ani já nemusím dovědět, ale spíš jde o to, aby se to dověděli starostové, na jejichž území se tato územní pracoviště nacházejí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně má zájem o odpověď na doplňující dotaz, tak prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za ten dotaz, protože jsem to zapomněla říct, že když jsme spolu na pracovní úrovni s paní ředitelkou, každý týden se setkáváme na poradě, že od ní takové informace samozřejmě dostávám, tak naopak jsme se obě shodly, že kdyby cokoli, vyhláška se měnit nebude. To vám mohu říct už teď. Tak jsem to rozhodla, tak to bude. Ale může se stát, že se provoz někde třeba jinak nastaví. Protože nemá cenu, když tam nikdo nepřijde, ale nemluvíme o nikom konkrétně. Teď se to mapuje. Tak jsme se obě shodly na tom, že první, kdo se takovéto věci musí dovědět, by musel být starosta té obce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Třešňáka, který bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci letecké záchranné služby. Připraví se paní poslankyně Procházková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážený pane ministře, původní idea vlády, tedy zajišťovat všechna stanoviště letecké záchranné služby státem, byla nakonec shozena pod stůl, což znamenalo vcelku zásadní zvrat v konceptu, který byl vládou poslední dva roky prezentován jako ten nejvhodnější. Dle posledních informací tedy ministerstvo připravuje zadání výběrového řízení na leteckou záchrannou službu celkem na osmi stanovištích. Na výběrech již k tomu některé informace padly a naposledy konkrétně na podvýboru pro ekonomiku ve zdravotnictví. Bohužel z těch prezentovaných informací není jasné, jakým způsobem bude obsluhován Karlovarský kraj, tak aby byl plně pokryt. Ten je v současné době obsluhován hlavně Armádou ČR ze stanoviště Plzeň-Líně. Problémem není jen pokrytí Ašského výběžku a části Krušných hor, ale i třeba hůře přístupný terén Doupovských hor pro zdravotnickou záchrannou službu. Dle vyjádření nejen v médiích, ale i na podvýboru počítá údajně ministerstvo se smluvním zajištěním s německými partnery ze Šaska a Bavorska pro dokrytí celého území kraje.

Mé dotazy jsou tedy následující.

Za prvé, v jaké fázi se nachází zpracování zadávacích podmínek a platí stále termín konec dubna tohoto roku?

Za druhé, jak bude řešeno plné pokrytí Karlovarského kraje tak, aby byl například splněn 20minutový dolet, byť vím, že u letecké se neuvádí v minutách.

A za třetí, pokud byla validní tvrzení o pokrytí z německé strany, v jaké fázi se nachází projednávání s německými partnery? Konkrétně, kdy bude podepsána smlouva, která toto bude řešit? Nejen ta rámcová s Bavorskem a Saskem, ale i samotná prováděcí smlouva. Zda umístění stanovišť a doletové vzdálenosti ze Spolkové republiky Německo vyhovují včasnému doletu k pacientovi. A to nejpodstatnější, snad to stihnu za těch pár vteřin: Jakou to bude představovat finanční zátěž a jakou formou to bude hrazeno, protože se nejedná jen o samotný let k pacientovi (upozornění na čas), ale jeho následnou přepravu, tedy poměrně dlouhý let po českém území. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane poslanče, pokud jde o tuto interpelaci, tak je třeba říci vlastně na úvod k té změně postoje vlády – já bych neřekl, že jde o nějakou zásadní změnu, spíše jde o vývoj a o to, abychom skutečně ten systém nastavili tak, aby byl funkční a realizovatelný v tom čase. My víme dnes, že zkrátka nám smlouvy končí 31. 12. 2020, to znamená vytváření státního podniku, který by obsluhoval celé území České republiky, po všech různých konzultacích by

zkrátka nebylo do této doby možné. Takže nemyslím si, že to je myšlenka, která by se úplně opustila do budoucna, ale musíme zkrátka zajistit, aby ten projekt fungoval a aby letecká záchranná služba byla zajištěna. Proto se v lednu 2019 rozhodlo o tom, že se půjde cestou stávající varianty, nebo stávající podoby deseti stanovišť a částečně dvou zajištěných státem, policií, armádou a zbytek soukromníky.

Takže toto je schváleno. Samozřejmě naším prioritním úkolem nyní je, abychom měli připravenou zadávací dokumentaci. To jste řekl správně, protože výběrové řízení musí být dokončeno tak, aby se na to samozřejmě měli všichni možnost připravit, zejména tedy zdravotníci záchranáři, a služba mohla plynule pokračovat od 1. 1. 2021. Ta zadávací dokumentace je teď v přípravě, bude dokončena v květnu 2019. Máme jasný harmonogram, který tady asi nebudu číst, ale zkrátka je tam nutné zveřejnit předběžné oznámení. To by mělo být do 30. 6. 2019 – zadání zakázky v září 2019 atd., atd.

Cílem je, abychom do konce roku podepsali smlouvu, aby byla zakázka vysoutěžena, aby pak právě byl ten rok, řekněme, období, kdy se vlastně všichni budou adaptovat, pokud by tam třeba byl nějaký nový provozovatel, protože to se samozřejmě může stát. A stalo se to vlastně v tom předchozím výběrovém řízení, že se přihlásili noví poskytovatelé, ale bohužel tehdy to nebylo takto dopředu řešeno a byly tam s tím poměrně zmatky, takže tomu chceme předejít a chceme, aby tam byl tedy ten rok doby určité adaptace. Myslím si, že ten harmonogram takto plníme, a určitě vás o tom rád budu informovat.

Pokud jde o Karlovy Vary, tam je situace taková, že je třeba si uvědomit, nebo si připomenout, že ten počet základěn takto funguje už velmi dlouhou dobu. To není něco nového. To, že v Karlových Varech a ve Zlíně, to jsou vlastně dvě krajská města, není stanoviště letecké záchranné služby, je něco, co je tady zkrátka dlouhodobě. Je pravdou, že řada odborníků na toto téma už v minulosti vypracovávala různé analýzy a podobně a vždy se došlo k závěru, že i v porovnání s jinými státy je u nás síť stanovišť letecké záchranné služby poměrně dobře zajištěna, když se podíváme na ty kružnice. Je pravdou, že u části Karlovarského kraje a pouze části, nikoliv celého Karlovarského kraje, je tam vykrytí možná menší, dvacet minut tam zkrátka není dodrženo, byť je třeba si připomenout, že v těch liniích jsou třeba používány vrtulníky, které mají vyšší letovou rychlost, takže je to otázka. Myslím si, že to prodloužení zase není tak výrazné a je to určitě něco přes dvacet minut. Na druhou stranu kdybychom tam zřizovali stanoviště letecké záchranné služby, jednali jsme s armádou, ta tomu nebyla úplně nakloněna, takže uvidíme. Bude to zajišťovat Německo na základě mezinárodní smlouvy, která je podepsána, a myslíme si, že tam by neměl být žádný problém. Je tam reciprocita, to znamená, Německo toto bude hradit samo, stejně jako Česká republika hradí náklady, pokud zdravotnická záchranná služba přejíždí hranice. (Předsedající upozorňuje na čas.) Kdyžtak to ještě dopovím v dalším. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz? Má, prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Já panu ministrovi hlavně poděkuji za to, že sdělil ten harmonogram pro stanoviště, výběrového řízení pro stanoviště, co jsou provozována komerčně. Díky tomu, že ještě položím dotaz, aspoň dám prostor dopovídat a dál odpovídat a možná to ještě zkonkretizovat, protože pokud vím, tak s německou stranou jsou podepsány pouze rámcové smlouvy a chybí tam vyloženě to konkrétní provedení. Pokud ne, tak mě kdyžtak vyved'te z omylu, ale myslím si, že tam ta konkrétní prováděcí smlouva napsaná není.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za doplňující dotaz. Pan ministr má zájem o doplňující odpověď. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Jenom bych ještě doplnil jednu věc, že je také třeba si uvědomit, než odpovím na doplňující otázku, že v Karlovarském kraji není traumacentrum, takže by to samozřejmě také bylo spojeno s tím, že by muselo vzniknout traumacentrum, což jsou samozřejmě zase další náklady personální a podobně.

Vím, že samozřejmě ti, kteří jsou z Karlových Varů, za stanoviště bojují, ale není to úplně tak jednoduché a myslíme si, že je možné to zvládnout i bez stanoviště letecké záchranné služby. Taky je třeba si uvědomit, a ne vždy se o tom mluví, že letecká záchranná služba je samozřejmě pouze doplněk, stále ten základ je pozemní zdravotnická záchranná služba, která vyjíždí i zároveň s vrtulníkem. Tady bych se úplně neupínal k tomu, že letecká záchranná služba je všespásná. Myslím si, že je důležité, aby fungovala pozemní.

Stejně tak pokud jde o to Německo, a tam nevím, o jakých prováděcích smlouvách mluvíte, nemám informaci. My máme smlouvu o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby s Německem a Rakouskem. Ty smlouvy jsou velmi podobné. Nemáme bohužel zatím s Polskem a se Slovenskem. Tyto smlouvy zcela jasně řeší mechanismy přeshraničního poskytování zdravotnické záchranné služby jak pozemní, tak samozřejmě letecké. Samozřejmě vždycky je to na vyhodnocení právě konkrétního operačního střediska, jestli pošle třeba z Německa pozemní záchranku, což stále také bude, anebo jestli tam pošle vrtulník, stejně jako je to v České republice. Tady v tom směru by to tato smlouva měla ošetřovat, tam už není potřeba dělat nějaké konkrétní prováděcí dodatky nebo něco podobného. (Předsedající upozorňuje na čas.) Myslím si, že tady by ten problém být neměl.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Procházkovou, která bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci postoje Ministerstva financí k návrhu na legalizaci prostituce a připraví se pan poslanec Černohorský. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Procházková: Dobré odpoledne všem. Vážená paní ministryně, kolegové poslanci, vážený zbytek Pirátské strany, ostatní vaši mají asi už Velikonoce. Já jsem vždycky byla přesvědčena, že interpelace mají být spíše pro

poslance z nekoaličních řad, aby měli prostor pro své dotazy. Koukám, že jich tady je velmi málo. O to víc mě mrzí a udivuje, že i když témata interpelací jsou známá, není zájem o téma, na které se chce paní ministryně zeptat, a to je tedy téma velice závažné, protože já jsem z Karlovarského kraje a nás to tam velmi trápí a vím, že Pirátská strana představila své teze k návrhu na legalizaci prostituce.

Myslíte si, že ten návrh je realizovatelný? Kolik by tak asi přineslo tohle opatření do státního rozpočtu? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dovolím si podotknout, že souhlasím, že interpelace jsou zejména pro opoziční poslance a také, že... No, prosím, paní ministryně. (Veselost v sále.)

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, to je téma, které není vůbec nové. Já jako starý finančák, ne věkem, ale zkušenostmi (s úsměvem) – tak v podstatě se to téma vracelo do rezortu, ze kterého pocházím, v určitých intervalech pravidelně a vždycky to z nějakých důvodů usnulo, protože to má jeden základní jmenovatel.

Ony v podstatě existují dvě cesty, jak bojovat nebo legalizovat, hledám ten správný výraz, prostituci. Když se podíváme po Evropě, tak jsou dva takové základní přístupy. První je švédský, kteří prostituci kriminalizují. To znamená, za určitých podmínek ji prostě považují za trestněprávní, a to je cesta jedna. Já ji nehodnotím, je to jejich cesta.

Druhá cesta je liberálnější, k tomu přistoupilo třeba Německo nebo Nizozemsko, a ti prostituci legalizují. Tím pádem samozřejmě tím, že se legalizuje, že se nastaví nějaká regulace, tak cílem by především mělo být to, že osobám, které poskytují takové služby tohoto nejstaršího řemesla, jak se říká, se zajistí určitá práva a lepší pracovní podmínky, třeba i sociální a zdravotní zabezpečení, které v podstatě dneska tím, že patří tato činnost do šedé zóny, a jak říká paní poslankyně, tak se s tím ve svém obvodu nějakým způsobem setkává, vlastně poskytovány nejsou.

Už v roce 2013 – pro kolegy z Pirátské strany, protože jsou mladí, oni v té době byli třeba ve školce nebo prostě někde zatím školou povinni; tímto je nechci shazovat, já to myslím prostě, že si to nemohou pamatovat. Již v roce 2013 tu byly dva návrhy na legalizaci, které nebyly podpořeny. A překážkou, chtěla bych říct, je i úmluva o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob z roku 1950, kterou ratifikovalo v roce 1958 tehdejší Československo a která v zásadě znemožňuje jakoukoliv formu legalizace prostituce.

Z pohledu ministryně financí podléhá prostituce zdanění už dnes, protože pokud prostitutka nebo prostitut chce svoji činnost provozovat legálně, odvádět daně, být veden v systému sociálního pojištění, pak svoji činnost provozuje jako OSVČ pod jinou živností již dnes. Mohou to být různé, a teď se nechci nikoho dotknout, ale samozřejmě, že jsem se ve své praxi berního úředníka setkala s tím, dokonce si vzpomínám, že jednou byla nějaká taková kontrolní akce před nějakými 15 lety, že se prověřovalo v rámci republiky vůbec, zda a kde jsou jaké oblasti, jak se provozuje.

Dokonce si pamatuji období, kdy se sestavoval pro účely kontrolní činnosti ceník v uvozovkách těchto služeb – aktivně. Myslím tedy třeba regionálně, nemyslím třeba, že by se to dělalo celorepublikově. Zjišťovalo se právě, a to si pamatuji z té kontrolní činnosti finančního úředníka, to bych jako ministryně, která nemá zkušenosti z rezortu, nevěděla, tak si pamatuji, že prostě se právě zjišťovalo, že se to provozuje mnohdy pod různými nálepkami nějakých třeba salónů atd. Nechci specifikovat, abych se někoho nedotkla, protože si přečtu zítra potom někde, že jsem řekla, že ta a ta činnost je prostituce. Takže nebudu uvádět žádnou škatulku.

Čili co je základem? Vždycky tito lidé chtějí zůstat v anonymitě. Takže pokud chtějí platit daně, sociální, zdravotní, mít prostě tyto i výhody vlastně, tak většinou podnikají jako OSVČ pod nějakou nálepkou. To jsou prostě fakta, která asi všichni tady víte. A žádná nová škatulka tomu nemůže, protože ta škatulka znamená, že bychom museli udělat takovou živnost, ona by to teoreticky ani nemusela být žádná vázaná, ty ženy by se musely zaregistrovat. To prostě nikdo neudělá z povahy věci. (Předsedající: Čas, paní ministryně.) Podle mě to nemá řešení. Vždy to bude buď pod nějakou nálepkou, a to se dnes vlastně už děje, anebo se to bude odehrávat v šedé zóně.

Jinak chci říct, že miliardy by to určitě nepřineslo do rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já si dovolím, jenom jsem si vzpomněl, že témata se oznamují až v 11 hodin, takže nevím, kolik z těch 130 kolegů, kteří jsou omluveni, si je stihlo projít, nebo ne. A dovolím si ještě podotknout, že v roce 2013 existovala Pirátská strana již přes tři roky.

Paní poslankyně, máte zájem o doplňující dotaz? (Ano.) Prosím.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Já jsem stejného názoru, že to určitě miliardy nepřinese. Mě samozřejmě zajímá jako ženu situace těch žen, protože samozřejmě jsou na tom velmi špatně a pochopitelně každý útok pro ně je velmi zatěžující a stresující. Takže děkuji. A jinak samozřejmě, i když ta témata, já jsem to téma měla už minule na interpelace, takže určitě to téma je známé už dostatečně dlouho. A i tak si myslím, že tedy v opozičních lavicích tady sedí opravdu velmi málo. Jsme tady napadání my, že tu nejsme, ale my tady, ti, kteří mají zájem o interpelace, tak tady jsou a my si s těmi ministry promluvit můžeme napřímo. Takže mě to mrzí. Holt jsou Velikonoce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně má zájem o doplňující odpověď. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ano, paní poslankyně, máte pravdu. Tam velice často hraje roli to, že ty ženy jsou třeba v tíživé sociální situaci. Řeší tím problémy. Dost často to souvisí s násilím, s drogami. Takže samozřejmě to jsou všechno důvody, proč zůstávají z velké části v anonymitě a v ilegalitě.

Jinak ještě k těm číslům. Český statistický úřad v roce 2015 odhadl hodnotu služeb prostituce na cca 6 mld. korun, ale samozřejmě musíme počítat s tím, že tam jsou i vysoké náklady. Takže náklady odhadl asi na 3 mld. – různí kadeřníci atd., všechno možné. Z toho daň 15 % činí 450 mil. korun. Kdybychom odečetli slevy, které by uplatnili, a měli by na ně nárok, tak by daň činila cca 127 mil. Kč. Zdravotní pojištění oni musejí platit už nyní, ale za nezaměstnané to platí stát, čili dost často jsou to nezaměstnané ženy. Sociální pojištění by za 13 osob s průměrným ročním příjmem po odečtení nákladů 230 tis. Kč na osobu činilo 436 mil., celkem tedy může jít zhruba o přínos do státního rozpočtu ve výši asi 560 mil. plus něco na zdravotním. Odhad. Takže je třeba počítat ale s tím, že část těchto osob již dnes příjmy z prostituce daní pod záštitou jiné živnosti, což by celkovou částku snížilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji, a než dám slovo dalšímu řečníkovi, tak jsou zde dvě omluvenky. Omlouvá se paní poslankyně Balcarová od 16 hodin z jednání pléna z pracovních důvodů a pan poslanec Bartoš od 16 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Můžete.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji. Vzhledem k tomu, že interpelujeme ministry, nikoliv ostatní poslance, kteří do toho stejně nemohou ani zasahovat, tak určitě nebudu vyčítat to, že tady nejsou ostatní kolegové přítomni, spíše vždy se snažíme, aby byli přítomni spíše ministři, takže v tomto případě tedy bych chtěl také poděkovat všem přítomným dvěma ministrům, leč má interpelace tedy míří na pana ministra Staňka.

Jeho vyjádření tedy na stránkách Ministerstva kultury ze dne 2. 4. 2019, kde tvrdil následující: "Nikdy nedopustím, aby Kotva dopadla jako kauza Transgas." Sice tady oceňuji, že se jménem Ministerstva kultury rozhodl reflektovat soustavné selhávání Ministerstva kultury v oblasti památkové péče, tímto výrokem však jasně otevřeně přiznal, že k těmto selháváním dochází. V případě kauzy Transgas došlo k selhání na základě pravděpodobně politického rozhodnutí bývalého ministra kultury ze dne 15. 11. 2017 o zastavení přezkumného řízení o prohlášení Transgasu za kulturní památku. Jsem toho názoru, že Ministerstvo kultury musí toto selhání napravit i vzhledem k tomu, že všechny odborné poradní orgány Ministerstva kultury Transgas k prohlášení za kulturní památku jednoznačně doporučily. I to staví případ Transgasu do pozice pro památkovou péči obecně velmi nebezpečného precedentu.

Můj dotaz tedy zní, že žádám o vyjádření pana ministra, co konkrétně on ve věci nápravy selhání památkové péče v kauze Transgas z pozice ministra kultury učinil, zda hodlá postupovat obdobně jako v případě znovuprověření řízení o prohlášení obchodního domu Kotva za kulturní památku i v případě již zmíněného zastavení přezkumného řízení o prohlášení Transgasu za kulturní památku, a dále ho tedy žádám případně o informaci, jaké kroky hodlá dále učinit na úseku státní památkové péče. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. Pan ministr je nepřítomen, omluven a odpoví vám písemně do 30 dnů.

Nyní bude pana ministra Staška interpelovat pan poslanec Polanský, a to ve věci odvolání ředitele Národní galerie. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám, pane předsedající, za slovo. Vážený pane ministře, dnes jste média informoval o odvolání ředitele Národní galerie Praha Jiřího Fajta a ředitele Muzea umění Olomouc Michala Soukupa. Učinil jste tak údajně na základě kontrol jejich hospodaření. Vzhledem ke stručnosti mediálního sdělení vás tímto prosím, abyste nás seznámil s podklady, na základě kterých jste tato dvě rozhodnutí učinil. A vzhledem k tomu, že zde dnes nejste přítomen, poprosím vás o materiály elektronickou formou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

A nyní prosím paní poslankyni Procházkovou, která bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci výsledku projektu dluhopis republiky. Připraví se pan poslanec Bartoň. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Já mám dneska také premiéru a hned tři dotazy a zase na paní ministryni. Takže vážená paní ministryně, na konci minulého roku jste spustila projekt dluhopis republiky a mě by teď zajímalo, jak ho hodnotíte – to první upisovací období. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, tak já hodnotím dluhopis republiky pozitivně. Základní motivace, kterou jsem měla, když jsem se rozhodla spustit dluhopis republiky, byla ta, že jsem si řekla, že my si půjčujeme na finančních trzích jako stát, a řekla jsem si, že dáme možnost českým občanům, ale těm drobným, drobným střadatelům, drobným českým domácnostem, aby si mohli koupit dluhopis republiky. Republiky jsme zvolili schválně, abychom prostě uctili výročí vzniku Československé republiky – sto let, vlastně sto let od vzniku. A já jsem byla překvapená, samozřejmě ta první emise měla obrovský zájem. My jsme nastavili podmínky, že minimální částka byla tisíc korun, maximální milion, právě proto, abychom tam dostali ty drobné střadatele, aby prostě co nejvíc dluhu českého bylo v českých rukou, protože čeští občané, to jsou ti, kteří mají vztah k této zemi. Když si půjčujeme na finančních trzích, tak to jsou investoři. To jsou prostě banky atd. To jsou, ti hledí pouze na ekonomické a finanční hledisko, ale český občan má vztah a vnímá to úplně jinak. Takže to byl ten důvod.

A teď k číslům. A budu v tom pokračovat. První emise – já vám hned řeknu čísla. První, druhá emise, teď jsme to rozšířili, máme... prvně jsme začali reinvestičním dluhopisem, to znamená, že – samozřejmě byla jsem, tak jako každý dobrý skutek bývá po zásluze potrestán, ale to už jsem si prostě zvykla, že se najde vždycky i pár nebo řada kritiků. Já jsem takový konzervativní člověk, opatrný. Takže já jsem při stanovení... vždycky před každou emisí stanovuji úrok. A ten úrok u reinvestičního dluhopisu – to je moje rozhodnutí – jsem stanovila tak, za kolik si půjčujeme na finančních trzích. Neuměla bych si to obhájit, kdybychom tady dali nějakou větší částku. Takže to bylo kritizováno, že je to nižší jak inflace. Pohybuje se to kolem 2 procent. Pořád je to více, než vám dá banka. A je to vlastně, podmínka je tam šesti let. A vlastně čím déle ten dluhopis máte v rukou, jakoby ho necháte těch šest let, tak ten úrok vlastně nejméně dostanete, každý rok si to můžete vzít zpátky. Můžete vybrat. Takže čím dřív si to vyberete, tím ten úrok je nižší.

Já se to snažím takto vysvětlit polopaticky. A de facto vlastně tím – teď mně vypadla myšlenka, kterou jsem chtěla říct, to nevadí. Vzpomenu si. No a po těch zkušenostech s těmi dvěma emisemi jsme se rozhodli udělat ještě formu... Už vím, co jsem chtěla říct. Na reinvestiční znamená, že vlastně po tom roce, kdy si to můžete vybrat, tak se vám napočte ten úrok, který se zvyšuje, a ten se vlastně vám reinvestuje znovu do dluhopisu. Takže takto je to nastaveno. A teď jsme se rozhodli ještě udělat další takovou novinku, že jsme zavedli protiinflační, to znamená ten, úrok se bude odvíjet od výše inflace. A zvedli jsme ten limit, podle toho zájmu a průměrného nákupu jsme zvedli limit z jednoho milionu na 5 milionů. A budeme pokračovat dál.

Takže teď k těm číslům. První upisovací období bylo od 3. 12. 2018 do 18. ledna 2019, s datem emise 1. 2. 2019. Bylo nakoupeno nebo vydáno za 2,9 miliardy korun, takže skoro 3 miliardy. 6 420 upisovatelů, 1 008 elektronicky, v průměru tak na jednoho připadá 455 tisíc. A průměrný věk těch upisovatelů je 57,6 roku. Především byl tedy zájem prostřednictvím elektronického přístupu.

Druhé upisovací období od 21. ledna 2019 do 15. 3. 2019, s datem emise 1. 4. 2019. Tam bylo vydáno asi za 0,9 miliardy, čili necelá miliarda. 1 977 upisovatelů, cca průměr zase těch 455 tisíc na jednu žádost a průměrný věk je 55,9 roku. Občané čili zatím upsali asi za 4 miliardy. Podíl spořicíh státních dluhopisů včetně dluhopisu republiky, to znamená ty, co už byly v minulosti, plus tento, činí... zatím na celkovém státním dluhu je to 0,5 %. Já bych ráda dosáhla aspoň 5 procent, že bude v rukou českých občanů. Takže budu v tom pokračovat. Někak časově... prostě budeme pořád dělat nové a nové emise a v absolutních číslech se jedná 9 miliard korun.

Nepetržitý prodej státních dluhopisů pokračuje tedy i nadále, a to třetím upisovacím obdobím. To jsme vypsalí 18. března 2019 do 14. 6. (Upozornění na čas.) Datum emise 1. 7. 2019.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Procházková: Já vám děkuji za odpověď. Mě ještě zajímá i zbytek toho, co jste měla připravený, protože o mně se ví, že já investuji do cenných

papírů, a tato problematika mě zajímá. Takže prosím, můžete mi ještě dopovědět to, co máte připravené?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď na doplňující dotaz.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Takže já děkuji, paní poslankyně. To třetí upisovací období, které jsem popsala, máme tam novinky. Vzrostla maximální výše jedné objednávky, jak jsem říkala, z jednoho milionu na 5 milionů. Takže jsme zvedli tu horní hranici. Máme tedy dva druhy dluhopisů – reinvestiční a protiinflační. Tam prostě, tak jak jsem to vysvětlovala, ta minimální úroková sazba je garantována ve výši 0,5 a splatnost dluhopisů obou dvou je šest let. A ten protiinflační dluhopis lze pořídit pouze přes elektronický přístup. Tam to technicky prostě nejde jinak udělat k majetkovému účtu. A je to možné, rozšířili jsme i počet poboček, těch kamenných poboček. Zatím nám to provozuje ČSOB, protože to v podstatě provádí bezplatně. Jako jediná banka nám to nabídla bezplatně. Takže je to možné pořídit na 47 pobočkách.

A jak říkám, chci prostě... budu v tom pokračovat. Nebudu to časově omezovat. Je vidět, že občané poprvé si mysleli, byli zvyklí, že to vždycky bylo časově omezené, takže ta první emise, navíc byly Vánoce. My jsme k tomu vydali krásné dárkové certifikáty, které připravila Státní tiskárna cenin. Takže to někdo mohl prostě udělat i jako formu dárku. Takže ty Vánoce zafungovaly. A teď samozřejmě si občané zvykli, že už to bude průběžně. Možná také čekají, že třeba nějak poroste úrok, ale já se pořád držím toho, za kolik si půjčujeme na finančních trzích. A budu v tom pokračovat a chtěla bych, aby aspoň 5 procent, jak jsem říkala, 5 procent státního dluhu bylo v rukou českých občanů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A než přistoupíme k další interpelaci, tak nám těsně před ní zaslal pan ministr vnitra Jan Hamáček omluvu do konce jednacího dne a také pan poslanec Juříček od 16 hodin z pracovních důvodů.

Takže nyní prosím pana poslance Bartoně, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Hamáčka ve věci front na poštách. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Bohužel tato informace, která zazněla, je pro mě nepřiznivá. Z mých sedmi interpelací na čtyři členy vlády vlastně tady žádný není. Nicméně bych se rád zeptal pana ministra vnitra.

Obrácím se na vás s interpelací ve věci služeb státního podniku Česká pošta. V oblasti digitalizace je náš stát v mezinárodním srovnání na jedné z nižších příček. Pokud jde o služby České pošty, lze tedy i do budoucna očekávat, že budeme trávit čas čekáním ve frontách na pobočkách pošt.

Je naprosto běžným jevem, že ačkoliv má pobočka více přepážek a je přítomno více pracovníků, tak je otevřeno pouze malé množství přepážek a čekací doba

přesahuje i hodinu, a to v průběhu většiny dne, nikoliv pouze ve špičce. Pane ministře, jaká je dle vašeho názoru úměrná doba čekání na poště? Jak dopravci, tak i některé obchodní řetězce vyplácejí zákazníkům finanční kompenzaci za neúměrně dlouhé čekání ve frontách. Nemyslíte, že by měla Česká pošta zavést obdobný model kompenzace?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vzhledem k tomu, že pan ministr je omluven, tak na interpelaci bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Věra Procházková s interpelací na paní ministryni Alenu Schillerovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Tak do třetice všeho dobrého. Mě mrzí, že tento dotaz můj následuje až po tom ekonomickém dotazu, protože k tomu prvnímu by se hodil lépe. Opět je to o našem kraji, samozřejmě mě zajímá. Paní ministryně, vy jste v tiskové konferenci k hazardu prezentovala výsledky, které přinesla nová regulace, a zmínila jste také informační systém v oblasti hazardních her. Byla bych ráda, kdybyste nám tady osvětlila, čeho se systém konkrétně týká, co nám přinese. Děkuji.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, vážená paní poslankyně, za vaši interpelaci. Já jsem skutečně udělala, je to asi dva měsíce zpátky, tiskovou konferenci k hazardu, k regulaci, kterou historicky poprvé v historii této země takto komplexně přijalo a připravilo Ministerstvo financí v minulém volebním období, zákon o hazardu a zákon o dani z hazardu. Symbolicky jsem tu konferenci uspořádala v psychiatrické léčebně v Bohnicích, tam v takové nějaké budově bývalého divadla, byl u toho i pan psychiatr Nešpor. Bylo to velice zajímavé, zástupce, byl se mnou generální ředitel Celní správy.

A řekla jsem tam jednu věc. Účinnost tohoto zákona je od 1. ledna 2017, těchto dvou důležitých zákonů, a za tu dobu, troufnu si říct, Česká republika přestala být kasinem v srdci Evropy. Jenom pár čísel. Klesl počet provozoven v roce 2012, počet hazardních provozoven byl 7,5 tisíce. V roce 2019 1801. Počet automatů v roce 2012 74,5 tisíce. V roce 2019 38 947. 457 obcí vyhlásilo celoplošný zákaz hazardu. 198 obcí seznam povolených míst, to znamená, řekly, kde jenom hazard může být. Vykázaly je z center a z takovýchto frekventovaných míst, z blízkosti škol. 65 obcí seznam zakázaných míst, to jsou třeba ty školy. A přesto – Ministerstvo financí respektuje nález Ústavního soudu, který říká, respektujte při vydávání povolení názor obce. To znamená, respektujte její vyhlášku. A přesto třeba v Praze, je to Praha 2, jenom pro vaši informaci, kde je nula, prostě není tam. Promítala jsem tam místa, kde v roce třeba ještě i 2015 byla herna v centru. Dnes je tam knihovna. Byla tam herna, dnes je tam nějaká prodejna atd. Posun je obrovský. Obrovský. A je to opravdu výsledek práce Ministerstva financí toho minulého období.

Zavedli jsme také boj s nelegálním hazardem. Dali jsme nové kompetence Celní správě, která může zabavovat různé kvízomaty a podobné, které vydává někdo za

společenskou hru v hospodách. Sbírá tyto kvízomaty, zabavuje je, zavírá nelegální provozovny, a další celou řadu kompetencí. Zpřísnili jsme podmínky pro provozovatele a samozřejmě začali jsme sledovat, řešit i hazard po internetu.

A samozřejmě, vy jste se ptala, že velice důležitým zbývajícím krokem je vybudování příslušného IT systému včetně registru vyloučených hráčů. Já jsem ráda, že se mně podařilo na jaře dotáhnout výběrové řízení, které předtím po dvou letech v minulém volebním období skončilo. Byla zrušena ta zakázka, nám se to podařilo vysoutěžit. Dneska jsme ve fázi, kdy jsme někdy v dubnu minulého roku podepsali smlouvu a ten systém se buduje. Jednak to bude rejstřík vyloučených hráčů, který zamezí v hraní příjemcům dávek v hmotné nouzi, dlužníků v úpadku, gamblerům se soudním zákazem nebo nařízenou ochrannou léčbou závislosti a také patologickým hráčům, kteří o zapsání sami požádají. Ten informační systém usnadní komunikaci mezi státními institucemi, které se podílejí na správě daně nebo vykonávají působnost v oblasti provozování hazardních her. To je strašně důležité.

Protože jak zaznělo z úst třeba pana doktora Nešpora, a samozřejmě máme různé analýzy, když se právní úprava upravovala, tak hazard samozřejmě přivádí patologického hráče do neštěstí, ale on se tam, musíme to na rovinu říct, přivedl vlastní vinou, ale s sebou stáhl celou řadu nevinných, svou rodinu, svoje děti, svého partnera a to je to, co je na tom všem největší tragédií.

Jak jsem řekla, podařilo se nám vysoutěžit, vítězná nabídka byla předložena obchodní společností CCA Group. Bude to stát 61 663 536 včetně DPH. Jednotlivé části systému budou nabíhat, smlouva je podepsaná, jak jsem řekla, od jara loňského roku. Budou nabíhat postupně na přelomu let 2019 a 20, a následně v roce 2020. (Upozornění na čas.) Tak ještě jestli dostanu šanci, tak to dopovím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Poslankyně Věra Procházková: Ráda bych, abyste dopovídala, pro mě je to velice zajímavé. Každý z nás samozřejmě máme v okolí někoho takového. A hlavně já jsem lékařka a samozřejmě ty zdravotní důsledky a rozpad rodin atd. kolikrát musíme řešit i v ambulancích. Takže prosím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, paní poslankyně. Ještě bych chtěla říct, že v platnost, a to bylo také docela složité, byť se jedná o vyhlášku, protože musela proběhnout notifikace, a to je vždycky docela složitý proces, v platnost vstoupila vyhláška, která stanovuje způsob oznamování a zasilání informací provozovatelem hazardních her, rozsah přenášení dat a technické parametry přenosu, na nich se pracovalo několik let, a ona umožní sběr herních a finančních dat od provozovatele hazardních her. Výstupem budou potom reporty a analýzy potřebné pro výkon dozoru a kontroly nad hazardními hrami. Smyslem vyhlášky je především sjednocení roztržité praxe jednotlivých provozovatelů a zajištění, aby byla veškerá

relevantní data evidována, předávána příslušným správním orgánům. Čili v podstatě si chceme udělat takový průřez a mít představu o tom, jak vlastně funguje, a mít představu o základních datech, která potom využijeme pro řádný dozor v této oblasti.

Vyhláška byla notifikována Evropskou komisí bez jakýchkoli připomínek 11. 12. 2018. Trvalo to tedy několik let, než se nám to podařilo. Provozovatelé se musí registrovat do 2. května 2019 a účinnost vyhlášky nastane 1. června 2019. Oproti původnímu záměru jsme prodloužili legisvakanční lhůtu o dva měsíce. Ale základní parametry byly známy od září 2018, takže měli provozovatelé dostatek času na to, aby se připravili, a my samozřejmě poskytujeme jako Ministerstvo financí nadstandardní podporu tím, že děláme, už jsme uspořádali dva workshopy, poskytujeme obecné informace, máme helpdesk, web aplikaci, playground, referenčního klienta apod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, k 15. květnu by měla česká vláda obdržet zprávu o rozsáhlém auditu Evropské komise, který měl prověřit možný střet zájmů pana premiéra Babiše. Chtěla bych vás tímto požádat, abyste se zasadil o zveřejnění této zprávy ještě před konáním voleb do Evropského parlamentu. Dle mého názoru by se měla česká veřejnost s touto zprávou seznámit. Z důvodu konání voleb mám však obavu, aby zde nebyly snahy zabránění zveřejnění zprávy ještě před volbami.

Vážený pane ministře, zveřejníte tuto zprávu české veřejnosti, jakmile ji vláda obdrží? Jak se k tomu stavíte? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, bude na vaši interpelaci odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Černohorský na paní ministryni Martu Novákovou. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že tady ministryně není přítomna a odpověď přijde do třiceti dnů, tak nevím, jestli nový ministr bude vědět o tom, co prováděla paní ministryně. Leč zopakuji svůj dotaz, který jsem pokládal i na premiéra.

Poslanecká sněmovna ve svém usnesení z 25. října 2018 vyzvala vládu ČR, aby s maximálním nasazením hájila u Evropské komise zájmy ČR s přihlédnutím ke specifickým zájmům zaměstnanců ArcelorMittal Ostrava, tak aby došlo k prodeji huti do rukou zájemce, který zajistí udržitelný rozvoj ostravské huti, a tím i celého regionu, a také aby vláda požadovala po zájemci o koupi ArcelorMittal Ostrava předložení konkrétního plánu a závazku investic do této huti.

Na základě tohoto usnesení se vás, paní ministryně, případně může odpovědět i budoucí pan ministr, (ptám), jaké kroky od chvíle přijetí výše uvedeného usnesení podniklo ministerstvo ve vztahu k Evropské komisi, aby hájila zájmy České republiky a zaměstnanců podniku při prodeji huti. Jaký byl případný vývoj jednání, a předložil tedy zájemce o koupi konkrétní plán a závazek investic do budoucna? Pokud ano, kde případně na stránkách ministerstva můžeme tyto informace dohledat? A jaké kroky případně plánuje ministerstvo v této věci do budoucna? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož paní ministryně není přítomna, bude odpovězeno na interpelaci písemně.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Antonína Staňka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Ještě než vám ho dám, přečtu omluvu. Pan poslanec Roman Kubíček se omlouvá dnes mezi 16.30 a 18. hodinou z důvodu pracovních. Prosím máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane ministře, chtěla bych se vás zeptat, jakým způsobem Ministerstvo kultury rozhoduje o tom, která budova je prohlášena za kulturní památku a která ne. Dle některých informací je toto rozhodování soustředěno do rukou jedné osoby a ta je navíc touto prací zavalena a nestíhá. I kdyby to stíhala, tak přesto bych to považovala za skandální. Na tento problém se vás ptám na pozadí demolice komplexu Transgasu.

Vážený pane ministře, ptám se vás tedy, jak vaše ministerstvo rozhoduje o prohlášení za kulturní památku. Kdo či který orgán ministerstva to činí? Leží tíha rozhodování skutečně na jediné osobě? Poprosila bych vás proto o vyjasnění těchto informací. Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, bude na interpelaci odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Bartoň s interpelací na pana ministra Roberta Plagu. Prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, rád bych znal váš názor na zavedení povinného předškolního vzdělávání, respektive na dopady vyplývající z této legislativní úpravy. Jedním z hlavních cílů této legislativní úpravy bylo posílení účasti dětí ze sociálně a ekonomicky znevýhodněného prostředí v předškolním vzdělávání. Z tematické zprávy České školní inspekce vyplývá, že se tento cíl naplnit nepodařilo. Zpráva České školní inspekce naopak poukazuje na to, že tato legislativní úprava s sebou přinesla řadu problémů. Především navýšení administrativy pro pracovníky škol, organizace zápisů, sledování dětí žijících ve spádových oblastech, sledování docházky, vymáhání pravidelné docházky, zdůvodnění absencí a podobně.

Jaké kroky v tomto směru hodlá Ministerstvo školství učinit? Nemyslíte si, že by bylo vhodné aplikovat efektivnější a hlavně správně zacílená opatření namísto plošného přístupu?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět, jelikož pan ministr není přítomen, bude odpovězeno na interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Černohorský na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Dobu nočního klidu mohou obce regulovat tedy pouze prostřednictvím obecně závazné vyhlášky. Rušení nočního klidu musí být předem schváleno zastupitelstvem obce a určeno obecně závaznou vyhláškou. O výjimečných případech si tedy rozhoduje sama obec a ve vyhlášce je vymezuje několik způsobů. Konkrétně datem, datovatelným obdobím či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné.

V rámci města Ostravy však starostové místní části narážejí na problém, že jim zastupitelstvo magistrátu města odmítá některé akce, které jsou již tradiční v dané městské části – hasičský ples, fotbalový ples a tak dále. Zařadí je do obecné vyhlášky s tím, že by jim mohlo Ministerstvo vnitra vyhlášku zrušit z důvodu, že je akcí příliš mnoho. Bohužel tento opatrný přístup vede k narušování velmi dobrých komunitních vztahů, jelikož místní spolky musí omezovat svoje aktivity v rámci pořádání akcí zasahujících do nočního klidu.

Ptám se tedy, zdali existuje nějaká metodika, podle které úředníci Ministerstva vnitra postupují, zdali v dané vyhlášce je daných akcí příliš mnoho. Pokud ne, jestli budete nějakou takovou metodiku připravovat, tak aby zastupitelstvo, mluvím tedy konkrétně statutárního města Ostravy, nevyřazovalo akce městských částí jenom proto, že by jich mohlo být moc. Podotýkám tedy, že některé městské části například Ostravy jsou tady ve velkých vzdálenostech od sebe a že dopad těch místních akcí nemá mimo tuto městskou část dopad. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně na tuto interpelaci.

Prosím, další interpelace na pana nepřítomného ministra Richarda Brabce. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Takže děkuji opětovně za slovo. Ministerstvo životního prostředí prozatím zachovává monopol společnosti EKO-KOM při nakládání s obalovými odpady v České republice, ačkoliv organizovat sběr tříděného odpadu by chtěly také společnosti jako třeba EKOVEDIC, REMA či EKO-DUAL.

V odborné publikaci Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze zveřejněné v roce 2016 s názvem Hospodářské a politické konsekvence uplatňování administrativního monopolu při nakládání s obalovými odpady v České

republiky autoři konstatují, že existence obdobného monopolu vede k neefektivnosti a nevyhnutelnému pokřivení trhu. Situace v konečném důsledku negativně dopadá na konečné spotřebitele. Může být tedy změněna příklonem k liberalizaci trhu, stejně jako se tak s úspěchem stalo v jiných odvětvích – síťová odvětví, železniční infrastruktura a tak dále –, která byla v minulosti monopolizována. Tento závěr byl taktéž podpořen názorem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jakožto českou nejvyšší soutěžní autoritou.

Pro srovnání nám může sloužit také sousední Německo. Zatímco v České republice náklady kontinuálně narůstají, v Německu pozorujeme již od roku 2002 výrazně klesající trend. V České republice náklady kontinuálně narůstaly se zvyšující se produkcí odpadu až do roku 2007, avšak od tohoto roku se množství vyprodukovaného odpadu drželo na přibližně stejné úrovni, zatímco náklady dále rostly. V Německu lze jasně pozorovat, že náklady klesly v kontextu rostoucí produkce odpadu.

Ze srovnání trendu Německa a České republiky vyplývá, že konkurenční systém vede v delším období k nákladově efektivnějšímu vývoji než monopolní. Ptám se tedy proto, z jakých důvodů ministerstvo dále udržuje monopol společnosti EKO-KOM při nakládání s obalovými odpady v České republice. Nechalo si Ministerstvo životního prostředí zpracovat nezávislou odbornou analýzu, která jeho postoj legitimizuje? Pakliže ano, pokud by bylo možno ji tedy případně zaslat jako součást této odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude rovněž odpovězeno písemně.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, matky s onkologicky nemocnými dětmi se v současnosti setkávají s nesnázemi ohledně získávání příspěvků na péči. Osud onkologicky nemocného dítěte je strašlivou a smutnou událostí v životě dítěte a jeho rodičů. Rodiče často nemohou chodit do práce, vynakládají nemalé prostředky a čas na náročnou léčbu, snaží se být co nejvíce se svým dítětem. Dostávají se tak do svízelné životní situace. Když si rodiče žádají o příspěvek na péči, tak je jim velmi často nevyhověno. Problém je zřejmě v různém výkladu. Někdo příspěvek dostane a někdo ne. A problém také může spočívat v posudcích, které od stolu říkají, že je dítě po chemoterapii soběstačné. S tímto tvrzením však nesouhlasí lékaři a chtějí to změnit. Za tímto účelem vznikla i petice.

Vážená paní ministryně, nemyslíte, že si rodiče v takové situaci zaslouží pomoc od státu? Jaký je váš názor na tento problém? Budete iniciovat změny, které rodičům alespoň v tomto aspektu ulehčí jejich utrpení? Anebo se tento problém již řeší? Pokud ano, tak jakým způsobem? Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně na tuhleto interpelaci v souladu s jednacím řádem.

Slova se ujme pan poslanec Lukáš Bartoň s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Má další interpelace se týká hazardních her. O hazardních hrách zde již byla jedna interpelace, ve které odpovídala paní ministryně Schillerová na dotaz paní poslankyně Procházkové. Škoda, že nezůstaly do této interpelace, i když její téma věděly dopředu.

Slyšeli jsme o potírání hazardních her, ale přímo státní podnik hazardní hry podporuje. Přejde-li člověk k přepážce na poště, tedy státnímu podniku v gesci Ministerstva vnitra, mnohdy nalezne pracovníci pošty doslova obloženou velkým množstvím pestrobarevných stíracích losů. A i když si nechce vyzvednout pouze zásilku, tak je přímo dotázán pracovníci, zdali si nechce koupit nějaký los.

Pane ministře, považujete stírací losy v doplňkovém prodeji pošty za vhodné? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

A opět pan poslanec Lukáš Bartoň s interpelací na paní ministryni Martu Novákovou.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Vážená paní ministryně – či vážený pane ministře, záleží na době, kdy toto někdo bude číst – zabývalo se Ministerstvo průmyslu příležitostí rozvoje průmyslu, pokud by v České republice byly plně legalizovány všechny druhy konopí, tedy nejen pěstování, ale i jeho zpracování a obchodování s ním? Pokud bychom byli první v Evropě, přitáhli bychom průmysl s tímto spojený – nejen farmaceutický, ale zejména kosmetický a další. Dle mého odhadu by šlo o miliardy. Máte nějakou analýzu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

A poslední interpelace – pan poslanec Lukáš Černohorský na pana nepřítomného ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Dlouhodobý nedostatek policistů v hlavním městě Praze a Středočeském kraji má za následek to, že zde slouží policisté z Moravskoslezského kraje. Rád bych se tedy pana ministra vnitra zeptal, jak hodlá ministerstvo řešit přetrvávající problém s nedostatkem policistů v Praze a Středočeském kraji, jaké kroky k tomu již podnikl, jak dlouho budou muset ještě policisté z nejvzdálenějšího kraje dojíždět plnit povinnosti do Prahy a zdali jsou tito

policisté za dle mého názoru nadstandardní nasazení i nadstandardně odměňování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Všem vám přeji pěkné Velikonoce. Končím dnešní jednací den a pokračovat budeme v úterý 23. 4. bodem majetkové vyrovnání. Na shledanou.

(Jednání skončilo v 16.22 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

23. dubna 2019

Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 28. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Jak už se začínáme učit, aby byla zaznamenána naše účast, tak nejprve vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. S náhradní kartou číslo 11 bude hlasovat pan poslanec Juchelka. Kdo ještě, nechť mi případně sdělí, že hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec – pracovní důvody, Martin Baxa – pracovní důvody, Ondřej Benešík – osobní důvody, Jan Birke od 16 hodin – zahraniční cesta, Jana Černochová – zahraniční cesta, Jan Farský od 14.30 – pracovní důvody, Jaroslav Foldyna od 14.30 do 16 hodin – pracovní důvody, Pavla Golasowská – pracovní důvody, Stanislav Grospič – pracovní důvody, Milan Hnilička do 15 hodin – pracovní důvody, Jiří Kobza – zdravotní důvody, Jana Krutáková – zdravotní důvody, Ladislav Okleštěk – rodinné důvody, Petr Pávek – zdravotní důvody, Roman Sklenák – zdravotní důvody, Lubomír Španěl – rodinné důvody, Helena Válková do 16 hodin – pracovní důvody. Dodatečně mi ještě byla doručena omluva pana poslance Juránka od začátku do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Já poprosím o klid v sále. Prosím, abyste už zaujali svá místa. Vzhledem k tomu, co teď budu přenášet, poprosím o klid v sále.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na základě dohody všech politických klubů, ke které došlo při dnešním grémium, dříve než přikročíme k pokračování této schůze, tak bych vás požádal, abychom všichni společně minutou ticha uctili památku obětí teroristických činů na Srí Lance. (Přítomní uctili minutou ticha památku obětí.) Děkuji.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, a nyní vás bych chtěl seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme bod 40 schváleného pořadu, sněmovní tisk 452, důchodové pojištění, první čtení, přerušit za bod 35 schváleného pořadu, sněmovní tisk 451, povinné očkování, první čtení.

Na pátek 10. 5. zařadit pevně po bodech z bloku třetího čtení body 176, sněmovní tisk 113, bod 177, sněmovní tisk 114, bod 178, sněmovní tisk 143, a 183, sněmovní tisk 251 z bloku zprávy. Jedná se o výroční zprávy České televize. To je z mé strany a ze strany grémia vše.

V tuto chvíli s přednostním právem jako první se přihlásil pan předseda Kováčik. Prosím, máte slovo k pořadu schůze.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. A dovolil bych si požádat vás o podporu jednoho návrhu zařazení bodu. Už velmi dlouho máme v programu schůze Poslanecké sněmovny zařazen nynější bod 207. Je to téma nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL. A já bych si dovolil navrhnout jeho zařazení na čtvrtek 9. května po již pevně zařazených bodech. Čili je tam bod 216 a ještě tuším jeden nebo dva, tak abychom to zvládli v té pauze mezi interpelacemi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl požádat o zařazení, pevně zařazení bodu 213. Je to bod ochrana klimatu, který jsme rozjednali v Poslanecké sněmovně. Proběhla k němu relativně dlouhá diskuse a myslím si, že navržená usnesení byla z velké části předjednaná a nepříliš konfliktní. Myslím, že by bylo dobré, kdybychom ho dokončili i vzhledem k situaci, ve které se v současnosti nacházíme.

Proto bych chtěl navrhnout, abychom tento bod zařadili pevně, a to 9. května po dvou pevně zařazených bodech, a to bodu 180 a 16. Takže po bodu 16 bod č. 213 s názvem ochrana klimatu. Myslím, že to je téma, ke kterému bychom se měli postavit jako Poslanecká sněmovna, a ideálně schválení navrženého usnesení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tak. Nikoho jiného s přednostním právem nevidím, takže budeme postupovat písemnými přihláškami. Z místa potom pan poslanec Ferjenčík, dobře, Kolářik a ještě někdo? Tak dobře. Tím se vypořádáme nějak. Zatím tedy písemné přihlášky. Jako první se ještě před začátkem schůze přihlásila paní poslankyně Miloslava Rutová, kterou prosím, aby... S přednostním? Omlouvám se. S přednostním právem ještě tu máme jednu přihlášku, pan předseda Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi navrhnout zařazení nového bodu na pořad této schůze, a sice bodu, který by byl nazván Personální změny ve vládě ČR.

Já myslím, že v kontextu vývoje posledních dnů, kdy se nám ministři naší vlády mění jak postavy na pražském orloji, apoštolové se možná mění pomaleji než ministři této vlády, tak je správně, aby tato Sněmovna, která vyslovila vládě důvěru, byla seznámena s důvody, motivacemi těchto změn. Chtěl bych jenom připomenout, že pokud na Ministerstvu spravedlnosti usedne čtvrtý, čtvrtý ministr během deseti, nebo jestli se nepletu možná jedenácti měsíců, tak to zcela jistě nepřináší nic ke stabilitě

nejen rezortu spravedlnosti, ale obecně justice. Vyvolává to řadu pochybností o motivacích těchto změn, ale netýká se to samozřejmě jenom rezortu spravedlnosti. Týká se to Ministerstva průmyslu a obchodu, týká se to stejně tak Ministerstva dopravy.

Je potřeba říci, že Sněmovna by si zasloužila informace o tom, proč k těmto změnám dochází, co je za nimi, jaká je motivace premiéra, jaká je motivace vlády. Proto si dovoluujeme zařadit tento bod jako první bod dnešního odpoledního programu. V případě, že by Sněmovna snad naznala, že tyto věci, tyto informace nemusí chtít, nemusí mít, tak pak bychom museli volit další kroky, protože my se skutečně domníváme, že by bylo potřeba tyto věci vysvětlit, abychom mohli řešit konkrétní věci pro občany této republiky.

Jenom bych chtěl připomenout, ministr spravedlnosti měl předložit novelu exekučního řádu. Věc, která je velmi nezbytná, protože v tuto chvíli více jak 800 tisíc lidí čelí exekuci. Ten příslib byl od ministra Kněžínka, že to bude předloženo. Je otázkou, zda výměna ministra celou věc nezpozdíl. Já si myslím, že tady není možné otálet. A takto bychom mohli pokračovat dál a dál, včetně výstavby dálnic, včetně řešení situace na českých drahách, atd. atd.

Čili ještě jednou prosím o zařazení tohoto mimořádného bodu na dnešní schůzi, a to jako první bod odpoledního programu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nový bod a zařazení dnes jako první bod? Označil jsem si to, doufám, správně, když tady na mě ještě někdo mluvil.

Další přednostní právo pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, navrhuji, aby se bod číslo 88, sněmovní tisk 330, návrh poslanců, paní kolegyně Ožanové a pana poslance Ferance, zařadil za bod 37, sněmovní tisk 431, který se týká taxislužby. Jde o to, aby se rychleji projednala problematika takzvaných autovraků, které zatěžují celou řadu našich obcí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. V tuto chvíli nevidím další přihlášku s přednostním, nebo...? Ne, není tomu tak. Takže v tuto chvíli paní poslankyně Rutová. Vašich pět minut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Rutová: Krásné odpoledne vám všem. Doufám, že mi těch pět minut věnujete, a budu za to moc ráda. Navrhuji mimořádný bod, který bych poprosila zařadit zítra, 24. 4., v 18.30. A o co se bude jednat. Je to omluva za hrubý a urážlivý výrok předsedy Petra Fialy ze dne 17. dubna 2019. Dovolte mi, abych alespoň krátce zdůvodnila, proč žádám o zařazení tohoto bodu.

Nejprve mi dovolte, abych poděkovala všem, kteří podpoří zařazení tohoto mimořádného bodu.

Jsem již na světě docela dost dlouho a myslela jsem si až do minulé středy, že mě nemůže nic překvapit. Ale jak jsem se mylila. Jsem také členkou výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a o odvolání předsedy Klause si myslím své. Ale to řešit nechci. To je věc a zodpovědnost ODS, koho navrhnou na jeho místo. Já se chci zastavit u vystoupení paní poslankyně Majerové Zahradníkové, která, jak všichni víme, nehlasovala pro odvolání předsedy školského výboru. Ve svém vystoupení, jak jsme všichni slyšeli, uvedla, že hlasuje podle svého uvážení a naslouchá hlasu voličů, kteří ji do Sněmovny vyslali.

Podotýkám také, že já sama nejsem zastáncem genderové politiky, nehledám rovnost za každou cenu. Ale pokud někdo hrubě urazí a napadne ženu za její vlastní názor postavený na odborných základech jako pan předseda ODS, který její konání komentoval v televizních zprávách – cituji: "Nenapadá mě, proč to udělala. No, to mě teď tak napadá, že asi může být do pana Klause zamilovaná." –, tak se mě toto osobně velice dotýká.

Chceme víc žen v politice, to slyšíme ze všech stran. Ale když je nějaká žena zvolena a hlasuje podle svého uvážení a ne tak, jak si představuje předseda strany, není nic snazšího než takovou ženu hrubě urazit a ponížit tím, že ji při hlasování ovládají hormony. Nejhorší na tom je, že na takovou urážku není žádná odpověď. Každá žena je proti takovému nařčení zcela bezmocná.

Jsem opravdu nemile překvapena slovy předsedy Fialy, který není schopen ženy v politice uznat jako rovnoprávné partnerky, jako osoby, které mohou mít svůj vlastní, nezávislý politický názor. A ještě víc mě překvapuje, že si pan předseda Fiala, který za každý neuvážený výrok od poslanců vyžaduje omluvu, nyní za svými slovy stojí, a jak několikrát v médiích opakoval, že se omlouvat nehodlá. Já jsem naopak přesvědčena, že by se omluvit měl. A to nejen kolegyni Majerové Zahradníkové, ale všem ženám v politice, kterých se jeho slova dotkla. A to zcela pomijím osobní rovinu celé věci. Když toto slyší vaše vlastní dítě a ptá se vás, zda jste skutečně do tohoto člověka zamilovaná, a přitom máte přece ráda jeho tatů.

Jistě mi všichni dáte za pravdu, že postoje pana předsedy Fialy jsou neslučitelné s českým právním řádem i lidskou důstojností, a na jeho omluvu čekám nejen já. Navrhují usnesení: "Sněmovna vyzývá předsedu ODS Petra Fialu k omluvě paní Zuzaně Majerové Zahradníkové." Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Aniž bych chtěl hodnotit ten spor, o kterém teď byla řeč, tak dovolu, abych řekl, že se cítím dotčen slovy své předřečnice. Protože proč by se to mělo dotýkat jenom žen? Proč bych při dnešním chápání rovnoprávnosti nemohl být zamilován do Václava Klause mladšího třeba já? (Smích a potlesk v sále.) Nebo pan předseda Fiala? Nebo kdokoliv jiný z nás mužů, které může přitahovat pan Václav Klaus mladší?

Dovoluji si tedy konstatovat, že návrh usnesení, který přednesla moje předřečnice a týká se pouze žen, je hrubě diskriminační, neuznává rovné právo pohlaví a já s ním nemohu souhlasit. Nežádám omluvu, jenom to konstatuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, teď jsem trochu na rozpacích, protože si nevybavuji jméno paní poslankyně, která teď vystoupila, tak se omlouvám. Toto její vystoupení bylo samozřejmě úplně absurdní. Ale abych se vyhnul nějakým dalším debatám na toto téma, tak konstatuji, že ten můj výrok nebyl myšlen urážlivě. Měl zlehčit tu situaci. Také ti, kteří u toho byli, tak to všichni tak chápali.

Ale já, protože existovala možnost interpretací, že jsem se snad osobně dotkl paní poslankyně, což jsem neměl na mysli, tak jsem se jí pochopitelně při první příležitosti, kdy jsme se osobně setkali, omluvil. Myslím si, že je to dostatečné vysvětlení. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: V tuto chvíli nevidím nikoho s přednostním právem. Budeme pokračovat v přihláškách. Paní poslankyně Vrecionová. (Poslankyně se diví, že už je na řadě.) Ano, jste na řadě.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezké odpoledne. Dovolte mi navrhnout, nebo požádat Poslaneckou sněmovnu – (Silný hluk v sále. Předsedající žádá o klid.) – o podporu zařazení nového bodu, který by se jmenoval Podpora výrobců kvalitních lokálních potravin.

Sociální demokracie dnes na dopolední tiskové konferenci, kdy zahajovala kampaň do Evropského parlamentu, vystavila symbolickou červenou kartu nekvalitním potravinám. Já samozřejmě toto gesto vítám, nicméně musím říct, že právě od sociální demokracie mě toto velice rozesmálo. Za prvé je sociální demokracie šest let s krátkou přestávkou ve vládě, má ministra zemědělství. Sociální demokracie velmi vehementně a dlouho zastává dotační systém, který velmi zvýhodňuje velké zemědělce, velké výrobce potravin, a jde to tak na úkor těch malých, lokálních, těch, kteří vyrábějí kvalitní potraviny. Nicméně tím, že k nim nesměřují tyto dotace, tak nejsou schopni konkurovat cenou těm velkým.

Já vlastně tímto nabízím sociální demokracii vstřícný krok, aby mohla zařazením tohoto bodu, jehož součástí by bylo usnesení, které by vyzývalo vládu k podpoře zastupování zemědělských plateb, aby mohla skutečně sociální demokracie naplňovat svůj program a nejenom o tom mluvit. Tento bod zároveň, pokud by ho Poslanecké sněmovna přijala, tak bych ho navrhla zařadit jako pevný bod na pátek 26. dubna jako první bod po bloku voleb. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pátek po volbách? Děkuji. Další písemnou přihláškou ke změně pořadu schůze je pan Vojtěch Pikal. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážená vládo, vážený pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já mám poměrně přízemní návrh a vzhledem k tomu, kolik již je toho, myslím, pochopíte. Já bych chtěl navrhnout, aby dnešní... Dnes nás čeká na začátku senátní blok a já bych chtěl navrhnout změnu v pořadí v tom senátním bloku. A sice aby ten bod první, u kterého očekávám dlouhou rozpravu, že bychom ho zařadili až na konec toho senátního bloku, to znamená jako čtvrtý bod, tak abychom stihli projednat alespoň něco z těch senátních bodů. Děkuji. (Předsedající: Děkuji.) Dodám, že se senátoři jsem hovořil a jsou tady kdyžtak všichni připraveni. Takže se jich dočkáme případně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkuji. Pak jsem zaregistroval dvě přihlášky z místa – pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Kolářik. Pan poslanec Březina. Ano? Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji vyřadit z pořadu této schůze bod číslo 147, zákon o evidenci tržeb, který je ve třetím čtení, nicméně stále ještě probíhá vytváření soupisu podaných pozměňovacích a jiných návrhů. Těch návrhů je podáno více než 750. Já mám obavu, jestli se vůbec rozpočtovému výboru podaří to skutečně projednat, protože hlasování o 850 pozměňovacích návrzích na výboru asi nebude úplně rychlá záležitost. Tak navrhuji, abychom to projednali na příští schůzi, protože tady skutečně není šance, že bychom to stihli. Jsem si jist, že ta rozprava se na této schůzi nestihne zcela určitě, a myslím si, že je namístě se věnovat jiným zákonům, případně bodům pořadu než tomuto, který skutečně bude na delší čas.

Takže navrhuji vyřadit bod číslo 147, EET z pořadu této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další pan poslanec Kolářik, poté pan poslanec Kopřiva. Omlouvám se, já jsem se přefekl.

Poslanec Lukáš Kolářik: Tak děkuji za slovo. Dobrý den. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, on už tady o tom hovořil pan kolega Výborný. S výměnou ministra spravedlnosti dochází ke zpoždění připravované novely exekučního řádu. Ale to nám nemusí vůbec vadit, protože my tady máme již devět měsíců novelu exekučního řádu jako poslanecký návrh. Je to bod číslo 78, sněmovní tisk 295. A já bych vás chtěl požádat, možná již celkem tradičně, o podporu jeho předložení a napevno zařadit v pátek po třetích čteních. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tento pátek po třetích čteních. (Mimo mikrofon: Nejsem si jist, my tam nemáme třetí čtení.) V tuto chvíli zatím třetí čtení nejsou v pátek. Budeme začínat volbami. Pak jsou tam návrhy na zařazení pevného bodu po volbách. Tak poté? Dobře.

Tak, pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád navrhl pevné zařazení bodů 53 a 54, což jsou sněmovní tisky 201 a 211, na zítra, takže na středu 24. 4., na odpoledne. Ta rozprava je sloučená, jedná se o novelu občanského zákoníku, která by umožnila uzavírat manželství i stejnopohlavním párům, a ten návrh na ústavní ošetření manželství jako svazku muže a ženy. A já bych navrhl to tedy zařadit zítra za body 27, 28 a 113, což jsou ti operátoři navržení od různých kolegů poslanců, od různých klubů. Předpokládám, že rozprava k nim se sloučí. Takže pokud se sloučí, tak probrat ty body 53, 54 po nich, nebo po té sloučené rozpravě. Je to totiž už 160 dní, co jsme zahájili tu rozpravu, 14. listopadu loňského roku, a posledně už se ta rozprava chýlila ke konci, takže já si myslím, že už se nemusíme bát, že to nezabere dlouho. A přerušili jsme to kvůli těm platům učitelů, nicméně tentokrát už si myslím, že bychom to první čtení mohli úspěšně dokončit.

A v této souvislosti, což se nestává často, bych rád vyjádřil poděkování a úctu panu premiérovi, že náš návrh na novelu občanského zákoníku podpořil a sám tedy vyjádřil i vůli, aby se tento návrh probral. Takže já bych rád vyzval prostřednictvím pana předsedajícího především kolegy z klubu ANO, aby respektovali jaksi přání pana premiéra a abychom tyto dva body už dokončili v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě chvilíčku zdržím. Vy jste říkal několik bodů. Za který konkrétní bod tedy to má být zařazeno zítra? (Neklid v jednací síni.)

Poslanec František Kopřiva: Já si teď přesně nevybavuji, jak z grémia jsou navrženy ty body 27, 28 a 113. Nicméně týkají se jedné věci, mobilních operátorů, takže já předpokládám, že se ta rozprava k nim sloučí. Pokud ne, tak to proberme dejme tomu po tom bodě 28.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak my tady máme ve středu pevné body a odpoledne máme jenom bod 22, napěvno, zatím. A pak tady byly nějaké návrhy, které projdou. Tak po pevně zařazených bodech odpoledního jednání? Můžu to tak formulovat?

Poslanec František Kopřiva: Dobře, tak po tom bodu 22?

Předseda PSP Radek Vondráček: Zatím po bodu 22, v případě, že hlasování...

Poslanec František Kopřiva: Tak já navrhuji zařadit za bod 22 ty body 53 a 54. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře, to je hlasovatelné. Uvidíme, jak dopadnou ty ostatní návrhy. Kdyžtak bychom to nějakým způsobem modifikovali. Rozumím, o co vám jde.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak se vypořádáme s jednotlivými návrhy.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu grémia.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 90, přihlášeno 183, pro 177, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu, který předložil pan předseda Kováčik, který chce bod 207 o nezaplacených podnicích privatizovaných, jestli to mohou říct takhle jenom volně, chce zařadit na 9. 5. po již pevně zařazených bodech. Tam je sice jeden bod zařazený na 11 hodin zcela pevně, ale takže by to bylo po těch, které nejsou zařazeny na čas. Víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 91, přihlášeno 183, pro 121, proti 37. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Farského, abychom bod 213 o ochraně klimatu zařadili na ten den, o kterém jsme již hlasovali. Ten to chtěl potom po bodu 16. Tam jsme v tuto chvíli zařadili, takže po bodu, který jsme... po bodu 16? Trváte na tom. Po bodu 16, jako druhý bod, třetí v podstatě, třetí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 92, přihlášeno 184, pro 69, proti 39. Tento návrh přijat nebyl.

Dále zde pan předseda Výborný navrhoval zařadit nový bod Personální změny ve vládě České republiky. K tomu mohu uvést, že mi byla doručena podpisová listina k tomuto bodu. Svou kontrolou vizuální jsem zjistil, že je zde 29 podpisů, a že tedy byla vznesena námitka proti zařazení tohoto nového bodu a nemůžeme o jeho zařazení hlasovat.

Dále je zde návrh pana předsedy Michálka, abychom bod 88, sněmovní tisk 330, zařadili za bod 37, abychom ho tedy posunuli v dosavadním programu schůze. Víme, o čem hlasujeme?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 93, přihlášeno 184, pro 176, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh paní poslankyně Rutové na zařazení nového bodu, který nese název Omluva za hrubý a urážlivý výrok předsedy Petra Fialy ze dne 17. dubna 2019.

S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Komentář si nechám na jindy. Jménem tří poslaneckých klubů vznáším námitku proti hlasování o zařazení tohoto nového bodu, a to klubu ODS, KDU a Starostové a nezávislí. (Velký hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Nemůžeme tedy hlasovat o tomto návrhu a budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Vrecionové, která navrhuje zařazení nového bodu, který se nazývá Podpora výrobců kvalitních lokálních potravin. Nejprve tedy o zařazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 94 přihlášeno 184, pro 90, proti 38. Tento návrh přijat nebyl. O pevném zařazení již nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh pana místopředsedy Pikala, abychom sněmovní tisk 38, bod 1, v rámci senátních bodů zařadili jako poslední v rámci dnešního jednání, jako čtvrtý bod. Víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 95 přihlášeno 184, pro 81, proti 70. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Ferjenčíka, abychom bod 147, sněmovní tisk 205, o elektronické evidenci tržeb vyřadili z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 96 přihlášeno 184, pro 77, proti 99. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Kolářika, abychom bod 78 zařadili v pátek, byl návrh po třetích čtení, je to třetí čtení, pokud vím, tak tam nic nemáme v tuto chvíli, takže po volebních bodech, jak jsme se potom dohodli. Název? Zákon, kterým se mění zákon o soudcích a exekutorech a exekuční činnosti, exekuční řád, prvé čtení, sněmovní tisk 295. Jedná se o poslanecký návrh pana poslance Kolářika, Olgy Richtrové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších. Zařazení pevně na pátek po volebních bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 97 přihlášeno 184, pro 66, proti 39. Návrh přijat nebyl.

Jako poslední budeme hlasovat návrh pana poslance Kopřivy, který chtěl zařadit body 53, sněmovní tisk 201, a 54, sněmovní tisk 211, na 24. 4. odpoledne za bod 22.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 98 přihlášeno 183, pro 39, proti 14. Tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se podle mých záznamů vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze a budeme pokračovat v dalším jednání dle schváleného pořadu.

Začínáme bodem číslo 1, kterým tímto otevírám a kterým je

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

Tímto návrhem jsme se opětovně zabývali v pátek 15. března tohoto roku na 27. schůzi. Návrh byl přerušen v rozpravě. (Velký hluk v sále.) Připomínám, že usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 38/10 a k tomuto návrhu byl zároveň doručen sněmovní dokument 2342, který obsahuje usnesení Senátu číslo 112 ze 6. schůze dne 27. února 2019. Prosím, aby místa u stolu zpravodajů zaujali za navrhovatele poslanec Stanislav Grospič, případně někdo další z navrhovatelů, a pan senátor Tomáš Golán je již přítomen.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. V pátek 15. března 2019 bylo na 27. schůzi přerušeno vystoupení pana poslance Marka Bendy. Pan poslanec, je-li přítomen, může nastoupit a pokračovat ve svém projevu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, kdo nestihl oběd, může si ho jít v klidu dát. Jak jsem minule slíbil, tak jsem připraven přečíst celou brožuru, kterou jsme dostali od církvi a náboženských společností. Minule jsem se dostal na stranu 15. Má to celkem 34 stran, takže můj projev bude nepochybně –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíličku přeruším a poprosím o klid v sále! Jestliže případně máte něco k vyřizování, prosím, abyste šli do předsálí. Děkuji. Prosím o klid!

Poslanec Marek Benda: Mohu, pane předsedající? Děkuji, pane předsedající.

Já s dovolením nejprve dočtu brožuru, na kterou jste nepochybně neměli nikdo čas se jít pořádně věnovat, a pak bych k tomu přičinil ještě několik osobních a systémových poznámek, zejména k tomu, co zaznělo v průběhu předchozí rozpravy.

Čili vracíme se k bodu 2.5 Vnitřní dluh na církevním majetku, který byl vyčíslen. Znárodněný církevní majetek sestával zejména z budov v hodnotě odhadnuté na přibližně 43,7 miliardy korun, dále zemědělské a lesní půdy a vodních ploch v celkové hodnotě přibližně 91,1 miliardy korun.

Odhad výnosů, které církve a náboženské instituce nemohly realizovat v letech 1948 až 2012 z důvodu znárodnění majetku, uvádí tabulka číslo 2. Dovoluji si tabulku číslo 2 ocitovat, protože si myslím, že je důležitá.

Tabulka číslo 2 Odhad výnosů ze znárodněného církevního majetku v letech 1948 až 2012. Hodnota majetku, pokud se týká budov, přibližně 43,7 miliardy korun, předpokládáme roční výnos z budov, který vychází... z této hodnoty vychází

například zákon 107/2006 o jednostranném zvyšování nájemného z bytu a o změně občanského zákoníku, 5 %. Počet let, po která nebylo možné majetek využívat, je 65 let, celkový výnos, který nebyl uskutečněn ve prospěch církví a náboženských společností, je 142,03 miliardy korun. Pokud se bavíme o pozemkovém majetku, pak při 91,1 miliardy korun a ročním výnosu 1 % v počtu let, opět 65 let, je tato hodnota 59,22 miliardy korun.

Výnos celkem z majetku po dobu, kdy byl znárodněn státem, je 201,25 miliardy korun. Pokud odečteme daň z příjmu právnických osob 19 %, což je 38,24 miliardy korun, stejně nám vyjde, že výnos po zdanění celkem, o který byly církve a náboženské společnosti v letech 1948 až 2012, je 163,01 miliardy korun. Celková výše ušlých výnosů z nemovitého církevního majetku činí dle odhadu přibližně 163 miliard korun. Vezme-li se v úvahu pouze ušlý výnos ze zabraného nemovitého církevního majetku od roku 1990, počátek restitučního procesu, to znamená restitučního procesu fyzických osob, do roku 2012, když v následujícím roce byl dosažen politický konsenzus o restituci církevního majetku, dojdeme k částce 57,66 miliardy korun. Jak vidíte, tato částka je vyšší než celková suma, která je církvím a náboženským společnostem vyplácena.

Za období 1948 až 2012 církve a náboženské společnosti obdržely ze státního rozpočtu kumulovanou částku ve výši 56,79 miliardy korun, zatímco ušlý zisk církví a náboženských společností za stejné období činil 163,01 miliardy korun. Rozdíl ve výši 106,22 miliardy korun představuje vnitřní dluh na majetku církví a náboženských společností, který nemohl být investován do jeho obnovy. Projevuje se nejen na současném stavu majetku, ale i na finanční kondici církví a náboženských společností. Nerealizované investice budou muset být dříve či později uskutečněny, a to výhradně z vlastních prostředků církví a náboženských společností.

Kapitola 3 – Identifikace klíčových odlišností v restituční legislativě

Bod 3.1 Povinné osoby. Podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, jsou povinnými osobami v restitučním procesu fyzických a soukromých právnických osob stát nebo právnické osoby, které ke dni účinnosti zákona nemovitost drží – § 5 odstavec 1 citovaného zákona. V případě církevních restitucí definuje § 4 zákona č. 428/2012 Sb. pouze následující povinné osoby: Pozemkový fond České republiky, Lesy České republiky, s. p., státní příspěvkové organizace, státní fond, státní podnik a jiné státní organizace. Aby nedošlo v rámci restituce církevního majetku k dalším majetkovým a jiným křivdám, byla definice povinných osob značně zúžena, s čímž církve a náboženské společnosti bez výhrad souhlasily. Právě proto měl být nevydaný majetek ve vlastnictví obcí, právnických osob a jiných subjektů kompenzován finanční náhradou.

Bod 3.2 Určení výše finanční náhrady. Pro výpočet výše finanční náhrady byla klíčovým vstupem hodnota celkového objemu původního majetku, na který měly církve a jiné náboženské instituce nárok dle doložené dokumentace. Tyto nemovitosti byly rozděleny do následujících kategorií: zemědělská půda, lesní půda, vodní plochy, zastavěné plochy a objekty a ostatní plochy.

Nemovitosti v jednotlivých kategoriích měly rozdílnou hodnotu v závislosti na jejich stavu a poloze. Zemědělské pozemky v blízkém okolí Prahy mají nepochybně

diametrálně odlišnou hodnotu než zemědělské pozemky v jiných krajích České republiky. Proto byla v každé z těchto kategorií určena průměrná hodnota, například průměrná hodnota hektaru zemědělské půdy, průměrná hodnota hektaru lesní půdy apod. Protože řada pozemků z původního majetku církví a náboženských společností v roce 1948 byla v době restitucí blokována, například pro výstavbu dálnic a jiné infrastruktury, výstavbu veřejných objektů nebo v majetku právnických osob či obcí, nemohl být tento majetek navrácen. Povinnými osobami byly v restitučním procesu církevního majetku primárně pouze Pozemkový fond České republiky a Lesy České republiky, s. p. Tržní cena těchto blokových nemovitostí přitom často výrazně převyšovala hodnotu stanovenou dle průměru v dané kategorii.

Pro příklad lze uvést následující nemovitosti. Příklady nevydaných zemědělských pozemků: katastrální úřad Kyje – parcela číslo 2589/38, výměna v metrech čtverečních 20 342 metrů, hodnota dle Institutu pro rozvoj Prahy v roce 2012 korun za metr 6 080, stanovená finanční náhrada v korunách za metr čtvereční 44,48 Kč za m². Rozdíl v milionech korun činí 122 775 000 v neprospěch církví a náboženských společností. Ďáblice – parcela číslo 1729/129, výměra 7 374 m², hodnota 5 260, stanovená finanční náhrada – stejně jako všude – 44,48. Rozdíl v neprospěch církví a náboženských společností 38 459 000. Kobylisy – pozemek 2286/4, výměra 604 metrů, hodnota 5 290, ztráta v neprospěch církví a náboženských společností 3 168 000.

Zemědělské pozemky uvedené v tabulce číslo 3 byly při určení výše finanční náhrady oceněny průměrnou sazbou 44,48 Kč za m², avšak například tržní cena zemědělského pozemku v Kyjích, parcela 2589/38, kterou jsem citoval, měla dle cenové mapy v roce 2012 hodnotu 6 080 Kč. Rozdíl ocenění této majetkové položky činil 122 775 000. Podobně tomu bylo v řadě dalších případů, kdy se tržní cena pozemku odchylovala od stanovené průměrné sazby o tisíce korun na metr čtvereční. Jen z katastrálního území Prahy nebylo přitom církvím a náboženským společenstvem vydáno více než 130 hektarů zemědělské půdy.

Situaci ilustruje graf číslo 1, v němž cena nárokových zemědělských pozemků je stanovena na průměrnou hodnotu 44,48 Kč za m². Církvím a náboženským společenstvem byly fyzicky převážně vydány pouze pozemky v cenách pod stanovenou průměrnou hodnotou, modře vyšrafovaná plocha, řada pozemků s cenami převyšujícími průměrnou hodnotu, červeně vyšrafovaná plocha, církvím a náboženským společenstvem fyzicky vydána nebyla.

Tyto nevydané pozemky, přestože jejich ceny převyšují průměrnou hodnotu, byly při výpočtu výše finanční náhrady založeny na jediné ceně, oceněny podle výše průměrné hodnoty pozemku. Tím došlo ke značnému ztižení finanční náhrady církví a náboženských společností, jak ukazují příklady v tabulce číslo 3. Graf vám tady asi číst nemohu.

K výrazným cenovým odchylkám došlo také v případě stanovení výše finanční náhrady za nevydané budovy. Pro ilustraci však uvádíme pouze tržní hodnotu pozemků, na kterých tyto budovy stojí. Například hodnota parcely, na které stojí budova koleje Arnošta z Pardubic na adrese Voršílská 144, Praha 1, byla v roce 2016 dle cenové mapy 27 900 Kč za m². Výše finanční náhrady za tuto nemovitost, parcela

včetně budovy, byla stanovena na 13 188 000 korun. Pouhá parcela bez budovy o výměře 1 152 m² měla hodnotu 32,140 milionu korun.

Finanční náhrada pro církvě a náboženské společnosti se tedy ani zdaleka neblížila hodnotě parcely, natož hodnotě celého objektu.

Tabulka č. 4 Příklady nevydaných budov. Adresa Voršílská – už jsem citoval, ocituji alespoň ty další. Thunovská 178/10, Praha, výměra parcely 405 m², odhadovaná cena parcely v korunách za metr čtvereční 28 340. Stanovená finanční náhrada 5 964 000; hodnota parcely v roce 2016 11 477 000. Vítkova 350/34 v Praze, výměra parcely 481 m², odhadovaná cena parcely 16 380 korun za metr, stanovená finanční náhrada v milionech korun 6 013 000. Hodnota parcely – jenom parcely – v roce 2016 7 879 000.

Reálná hodnota těchto i řady dalších nevydaných nemovitostí násobně převyšuje průměrnou hodnotu všech nemovitostí v dané kategorii vstupující do výpočtu finanční náhrady. Církevní instituce však nenárokovaly žádnou dodatečnou náhradu za jakoukoli z nevydaných nemovitostí, jejichž tržní cena se diametrálně odchylovala od stanovené průměrné hodnoty. Celková finanční náhrada byla dle průměrných hodnot stanovena na 59 mld. korun, ačkoliv reálná hodnota nevydaného majetku se významně lišila. Kompromisním užitím průměrných hodnot došlo u stanovení náhrad za fyzicky nevydané budovy k obdobnému snížení výše finanční náhrady pro církvě a náboženské společnosti, viz tabulka č. 4, stejně jako v případě nevydaných zemědělských pozemků.

Bod 3.3 Nepožadovaná náhrada za živý a mrtvý inventář. Paragraf 1 nařízení vlády č. 20/1992 Sb. stanoví, že pro případ, kdy nelze prokázat odnětí živého a mrtvého inventáře, jakož i zásob, nebo jejich vklad do zemědělského družstva v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990, nebo nelze-li určit jejich současnou hodnotu, náhrady za tyto věci se určí podle normativů stanovených na hektar zemědělské nebo lesní půdy.

A) Zemědělská půda. Vstupní hodnoty pro výpočet. Normativ živého inventáře na hektar zemědělské půdy odpovídá jedné velké dobytčí jednotce (§ 3 odst. 1 písm. a), přičemž jedna velká dobytčí jednotka se dle následující tabulky (příloha č. 3 k nařízení vlády č. 20/1992 Sb.) skládá: z jedné krávy, jednoho plemenného býka, 0,22 telete, 0,47 chovného skotu do jednoho roku, 0,70 skotu mezi jedním až dvěma lety, 1 skotu nad dva roky, 1 jalovice vysokobřezí, 0,65 skotu ve výkrmu, 0,30 prasnice či kance, 0,02 selete, 0,12 mladého chovného prasete či prasete na výkrm, 0,0025 drůbeže celkem, 0,10 ovce celkem a koně do tří let 0,75.

Normativ mrtvého inventáře na hektar zemědělské půdy se určuje dle následujícího vzorce (§ 3 odst. 2), který je dále definován také v příloze číslo 2: Cn, což je celkový nárok na náhradu za mrtvý inventář, se rovná Mo, což je majetek organizace k mrtvému inventáři v tisících korun krát (AO krát hektary, AO je koeficient vyplývající z tabulky, hektary je samozřejmě počet hektarů žadatele plus AI krát hektary). S tím, že se předpokládá, že tyto koeficienty AO a AI jsou dále uvedeny v tabulce – ty vám už nebudu číst, to bych vás asi příliš unavoval čtením této tabulky.

Normativ krmiv a steliv na hektar zemědělské půdy se stanovuje ve výši 8 500 korun (§ 3 odst. 3 zákona). Normativ osiv, sadby a sádí na hektar neoseté nebo neosázené zemědělské půdy se stanovuje ve výši 1 700 korun (§ 3 odst. 4 zákona). Po dosazení do výše uvedených vzorců má výpočet náhrad za mrtvý inventář náležející k zemědělské půdě následující podobu: tabulka č. 5 Výpočet náhrady za mrtvý inventář náležející k zemědělské půdě. Pokud se týká mrtvého inventáře, koeficient A0 je 1 900 ha, 72 202, koeficient AI je 0, nárok žadatele v cenách roku 1992 by byl 137 183 800. Nárok žadatele v cenách roku 2012 by byl 280 540 871 korun.

To jenom k těm všem stále uváděným, jak ty restituce původních vlastníků byly mnohokrát nevhodnější.

Pokud se týká krmiva a steliva, pokud se bavíme o 8 500 korunách stanovených na hektar rozloh zemědělské půdy 36 101 ha. Nárok žadatele v cenách z roku 1992 by byl 306 858 500, nárok žadatele v cenách z roku 2012 by byl 627 525 633 korun. Pokud se bavíme o osivu a sadbě, pak při normativu 1 700 korun na hektar rozloze zemědělské půdy 36 101 hektarů by nárok žadatele v roce 1992 byl 61 371 700 korun a nárok žadatele v cenách roku 2012 by byl 125 505 127 korun. Celkem, kdybychom tyto náhrady za živý a mrtvý inventář sečetli, tak nárok pro církevní a náboženské společnosti, který by vznikl, kdybychom šli stejnou cestou, jakou se prováděly původní restituční fyzických a soukromých právnických osob, by byl v roce 1992 505 414 000 korun; v cenách roku 2012 by pak už byl 1 033 571 631 korun.

Vychází-li se z výše uvedených normativů, tzn., že normativem pro náhradu za živý inventář na hektar zemědělské půdy je jedna velká dobytčí jednotka, viz tabulka charakterizující velkou dobytčí jednotku, činila by náhrada za živý inventář pro církevní a náboženské společnosti 36 101 krav, nebo alternativně 36 101 plemenných býků. Průměrná cena za jednu tunu krávy v živém stavu byla v roce 2012 dle Českého statistického úřadu 23 036 korun. Za předpokladu, že průměrná hmotnost krávy je půl tuny, odpovídá celková finanční ztráta za nevydaný dobytek 415,811 mil. korun.

B) Lesní půda. Vstupní hodnoty pro výpočet. Normativ živého a mrtvého inventáře za hektar lesní půdy se stanovuje ve výši 850 korun (§ 3a odst. 1). Hodnota této náhrady se vypočte dle přílohy č. 3, tedy celková náhrada je 850 krát počet hektarů krát k, což je koeficient vyplývající z tabulky. A tam zase vám ty koeficienty nebudou číst, záleží na velikosti výměry.

Normativ sazenic a osiva lesních dřevin na hektar lesní půdy se stanovuje ve výši 125 korun (§ 3a odst. 2).

Po dosazení do výše uvedeného vzorce má výpočet náhrad za živý a mrtvý inventář včetně sazenic a osiv náležejících lesní půdě následující podobu. Tabulka č. 6. Výpočet náhrady za živý a mrtvý inventář náležející k lesní půdě. Normativ 850 korun, rozloha lesní půdy 181 326 ha – koeficient 0,3, celkový nárok žadatele v cenách roku 1992 46 238 130 korun, celkový nárok žadatele v cenách roku 2012 94 556 975 korun. Pokud se týká sazenic a osiva lesních dřevin – normativ 125 korun, rozloha lesní půdy stejná: 181 326 ha, potom nárok žadatele v cenách roku 1992 by byl 22 665 750 korun a celkový nárok žadatele v cenách roku 2012 by byl 46 351 459 korun. Náhrady celkem za živý a mrtvý inventář, pokud se týká lesní

půdy, by činily v cenách roku 1992 68 903 880 korun, v cenách roku 2012 140 908 435 korun. Celková výše náhrady za živý a mrtvý inventář náležející k lesní půdě dle výpočtu vychází na 68 904 000 korun, valorizací by se tato suma do konce roku 2012 zvýšila na 140 908 000 korun. Náhrada za živý a mrtvý inventář byla běžně realizovanou součástí restituce majetku fyzických a soukromých právnických osob. Církve a náboženské společnosti se této náhrady v zájmu nalezení kompromisního řešení vzdaly.

Bod 4 Důsledky novely zákona.

Dle původní dohody a dle zákona č. 428/2012 Sb. byla finanční náhrada za nevydaný nemovitý majetek stanovena na 59 mld. korun. Tato částka měla být postupně vyplácena církvím a náboženským společenstvem v pravidelných splátkách po dobu 30 let, přibližně 1,97 mld. korun ročně, přičemž splátky jsou každoročně valorizovány o míru inflace, aby byla zachována reálná hodnota smluvně stanovených finančních náhrad. Dle novely zákona č. 428/2012 Sb. by měla být splátka každoročně snížena o devatenáctiprocentní daň z příjmu právnických osob. Každoročně se tak do státního rozpočtu vrátí 373,66 mil. korun. Tato částka přitom odpovídá pouze 0,036 % celkového příjmu státního rozpočtu z roku 2018. Z hlediska příjmové strany státního rozpočtu je tato částka nepodstatná. Je dokonce o jednu třetinu nižší než každoroční průměrné statistické korekce rozpočtových příjmů. Tyto korekce představují náhodnou veličinu, jejíž výši nelze předem určit. Neví se ani, zda rozpočtové příjmy v daném roce zvýší, nebo sníží. To znamená, že Ministerstvo financí České republiky s ní systémově na příjmové straně rozpočtu nepočítá a na výdajové může maximálně vytvořit rezervu. V celkovém objemu příjmů státního rozpočtu České republiky bude zdanění církevních náhrad představovat zanedbatelnou sumu. Naopak pro rozpočty církví a náboženských společností by tato částka představovala ztrátu, o níž by musely korigovat své investiční projekty, které umožní snižování a následné ukončení mandatorních plateb církvím a náboženským společenstvem ze státního rozpočtu v roce 2029.

Pro názorné vyjádření: Roční výše daně z církevních náhrad by například pokryla běžné roční provozní náklady třinácti církevních hospiců. V roce 2017 byly celkové roční náklady Hospice svatého Lazara, v němž se v průběhu roku léčilo 310 pacientů, 28 100 000 korun. V důsledku zdanění církevních náhrad by byla původní celková finanční náhrada 59 mld. korun kumulativně snížena o více než 11,2 mld. korun.

Projekci a rozdíl ve výši splátek ilustruje graf č. 2. Na graf č. 2 se nepochybně musíte ve své brožuře podívat sami, protože vám ho tady na mikrofon nemůžu sdělovat.

Bod 4.1 Porušení platných smluv o finančním vyrovnání.

Majetkové narovnání s církvemi bylo kromě zákona č. 428/2012 Sb. legislativně zakotveno prostřednictvím uzavřených smluv o vypořádání s jednotlivými církvemi a náboženskými společnostmi. Tyto smlouvy – celkem jich bylo uzavřeno šestnáct – byly zveřejněny Ministerstvem kultury České republiky dne 28. 2. 2013 ve Sbírce zákonů č. 55/2013. Smlouva s každou konkrétní církví či náboženskou společností vždy mimo jiné zahrnuje například konkrétní výši přiznané finanční náhrady nebo specifikaci příspěvku na podporu činnosti. Klíčový je pak článek 5, konkrétně bod 2,

který explicitně říká: Účel této smlouvy se řídí zákonem o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, ve znění účinném ke dni uzavření této smlouvy.

Novela zákona č. 428/2012 Sb. ruší původní znění zákona, a tím pádem také narušuje původní podmínky stanovené v platně uzavřených smlouvách. Měnit podmínky platné smlouvy bez jakékoliv diskuse s druhou smluvní stranou, v tomto případě církvemi a náboženskými společnostmi, je neetické, protiprávní a zpochybňuje požadavek právní jistoty jako jednoho z principů právního státu.

Bod 4.2 Ohrožení finanční udržitelnosti církví a náboženských společností po zastavení mandatorních výdajů pro církve a náboženské společnosti.

Novela zákona však opomíjí druhý záměr narovnání vztahu mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi, jímž je ukončení mandatorních výdajů ze státního rozpočtu České republiky ve prospěch církví a náboženských společností a jejich samofinancování po roce 2029. Česká republika má dle platného zákona č. 428/2012 Sb. povinnost finančně dotovat rozpočty církví a náboženských společností do roku 2029, přičemž příspěvek se každoročně od roku 2016 snižuje o 5 % z částky 1,44 mld. korun. V roce 2019 tato částka bude tedy činit 1,15 mld. korun. Z ní se hraří náklady na duchovenskou činnost včetně platů duchovních. Církve budou muset během třiceti let nahradit výdaje ze státního rozpočtu, které v roce 2012 pokrývaly jejich celkové náklady na duchovenskou činnost včetně platů duchovních, ve výši 1,5 mld. korun ročně. Církve a náboženské společnosti to nemohou učinit jiným způsobem než prostřednictvím výnosu z podnikání, a to převážně s navraceným nemovitým a finančním majetkem. S tímto kapitálem by měly podnikat tak, aby po třiceti letech dosáhly ročních výnosů nejméně ve výši 1,5 mld. korun v cenách z roku 2012. Vzhledem ke stavu, struktuře a alokaci tohoto majetku se jedná o nesnadný úkol.

Neefektivní využívání navraceného majetku v plné výši by znemožnilo dosažení finanční udržitelnosti jednotlivých církví a náboženských společností. Ztráty z hospodaření či jiné majetkové újmy by církvím znesnadnily zachování současné úrovně jejich výdajů v budoucnu, zvláště pak po roce 2043, kdy se skončí vyplácení vyrovnávacího příspěvku. Zdanění finančních náhrad církví a náboženských společností dle novely zákona č. 428/2012 Sb. ve výši 19 % bude pro církve a náboženské společnosti představovat kumulovanou ztrátu 11,2 miliardy korun. Tato suma fakticky znemožní naplnění druhého – doprovodného – záměru zákona č. 428/2012 Sb., jímž je faktická nezávislost církví a náboženských společností na státu vyjádřená ukončením mandatorních výdajů státního rozpočtu církvím a náboženským společnostem do roku 2029.

Bod 4.3 Ohrožení dlouhodobých rozpočtových úspor vyplývajících ze zákona č. 428/2012 Sb.

Přestože vyplácení státního příspěvku církvím v rámci narovnání vztahů mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi skončí v roce 2029, tak už v tomto roce vydá státní rozpočet na církve méně, než by musel vydat, pokud by k církevnímu vyrovnání nedošlo. Po třiceti letech od přijetí zákona č. 428/2012 Sb. zmizí v roce 2043 položka mandatorních výdajů na církve a náboženské společnosti ze státního

rozpočtu České republiky. V roce 2048 se vyrovnají celkové náklady na cirkve a náboženské společnosti a na církevní vyrovnání s rozpočtovými výdaji státu na cirkve, pokud by k vyrovnání nedošlo – viz graf 3, který si zase musíte nastudovat sami, protože ho nemůžu sdělit tady na mikrofon.

V roce 2062, padesát let od narovnání vztahů mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi, bude kumulovaná rozpočtová úspora – rozpočtová úspora, zdůrazňuji – 28,63 miliardy korun v cenách roku 2011 ve srovnání se stavem, kdyby k přijetí zákona č. 428/2012 Sb. nedošlo nebo kdyby novela zákona č. 428/2012 Sb. nabyla na účinnosti.

Nyní máte graf 4, který asi zase bude třeba si nastudovat samostatně. V grafu číslo 4 se znázorňují výdaje státního rozpočtu České republiky, pokud by k přijetí zákona č. 428/2012 Sb. nedošlo. Z grafu je patrný dynamický růst výdajů na cirkve a náboženské společnosti v režimu mandatorních výdajů státního rozpočtu od roku 1998 do roku 2012, kdy došlo k přijetí zákona č. 428/2012 Sb.

Po ukončení splátek finančního narovnání v roce 2043 bude rozpočtová úspora následujícího roku zvýšená o daně z církevního majetku, resp. daně z jeho výnosu, činit cca 3,8 miliardy korun a s rostoucími výnosy z církevního majetku by se měla v následujících letech zvyšovat. Celková úspora pro státní rozpočet České republiky za období 2013 až 2062 bude dle odhadu činit 28,63 miliardy korun ve struktuře dle tabulky číslo 7, pokud novela zákona č. 428/2012 Sb. o zdanění finančních náhrad církvím a náboženským společnostem nenabyde účinnosti. – Nyní máte tabulku číslo 7, kterou si prosím prostudujte sami.

A již se pomalu blížíme ke konci.

Rekapitulace. Narovnání vztahu mezi církvemi a náboženskými společnostmi a státem nebylo založeno na stoprocentní majetkové restituci, v případě nemožnosti fyzického vydání nárokováného majetku na plné finanční náhradu, nýbrž na společenském konsenzu, který byl výsledkem mnohaletého složitého jednání zástupců státu a církví a náboženských společností. Církev a náboženské společnosti za období 1948 až 2012 obdržely ze státního rozpočtu kumulovanou částku ve výši 56,79 miliardy korun, ušlý zisk církví a náboženských společností za stejné období činil 163,01 miliardy korun. Rozdíl ve výši 106,22 miliardy korun představuje vnitřní dluh na majetku církví a náboženských společností, který nemohl být investován do obnovy, projevuje se nejen na současném stavu majetku, ale i na finanční kondici církví a náboženských společností. Ztracené investice budou muset být dříve či později realizovány, a to z vlastních prostředků církví a náboženských společností.

Za další. Církev a náboženské společnosti v průběhu mnohaletých a složitých jednání o narovnání vztahů mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi, resp. jednání o přípravě zákona č. 428/2012 Sb., se dobrovolně zřekly nároku na náhrady za živý a mrtvý inventář ve výši nejméně 1,59 miliardy korun. Dohoda církví a náboženských společností, díky níž se církev římskokatolická zřekla 20 procent nároku na finanční náhradu ve prospěch ostatních 16 církví a náboženských společností v celkové výši 11,8 miliardy korun, je de facto transferem ve prospěch státního rozpočtu České republiky, bez něhož by nebylo možné realizovat postupně

snižování mandatorních výdajů ze státního rozpočtu až po jejich zastavení v roce 2042.

Majetkové narovnání vztahů s církvemi a náboženskými společnostmi sleduje nikoli jeden, ale dva záměry: zaprvé navrácení církevního majetku jako prostředku zmírnění následků některých majetkových a jiných křivd spáchaných totalitním režimem, zadruhé nezávislé postavení církví na státu vyjádřené postupným snižováním a konečným zastavením výplat mandatorních výdajů církví a náboženských společností v roce 2043.

Dále. Metodika určení hodnoty církevního majetku byla výsledkem mnohaleté práce, složitých jednání a nalezení závěrečné shody, k níž v roce 2011 dospěly církevní a vládní komise. Způsob výpočtu byl verifikován renomovanou mezinárodní poradenskou společností Ernst and Young. Úvahy o zpochybnění jsou v tuto chvíli zcela nemístné.

Vyčíslení výše finanční náhrady. Reálná hodnota nevydaného nemovitého majetku násobně převyšuje stanovenou výši finanční náhrady vycházející z průměrné hodnoty v dané kategorii. Proto je nepravděpodobné, že finanční náhrada za nevydaný nemovitý majetek byla nadhodnocena. Argumenty předkladatelů novely zákona o církevních restitucích se opírají o zavádějící ekonomické argumenty. Důvodová zpráva neobsahuje věcné a logicky vyargumentované důvody pro novelizaci zákona č. 428/2012 Sb.

Církev a náboženské společnosti přijdou kvůli zdanění finanční náhrady celkem o 11,2 miliardy korun. Daňová zátěž představuje finanční ztrátu ve výši 373,66 milionu korun ročně, což do ukončení výplat finančních náhrad bude kumulativně představovat částku 11,2 miliardy korun v roce 2042. Tuto částku nebude možné investovat a efektivně použít pro zabezpečení budoucí finanční udržitelnosti církví a náboženských společností. Tato částka přitom odpovídá zhruba 0,036 % příjmů státního rozpočtu v roce 2018. Z hlediska příjmů státního rozpočtu jde o částku nepodstatnou, když například náhodné statistické korekce rozpočtových příjmů v letech 2012 až 2016 činily v průměru 0,055 %, zatímco pro církev a náboženské společnosti představuje snížení finanční náhrady o 19 %. Zdanění finanční náhrady může znemožnit realizaci projektů nezbytných k dosažení finanční udržitelnosti církví a náboženských společností po roce 2042.

Za další. Zdanění finančních náhrad znemožní dosažení kumulovaného čistého přínosu státního rozpočtu České republiky do roku 2062 ve výši 28,63 miliardy korun. Novelou zákona číslo 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, by byly porušeny a změněny platné smlouvy o finančním narovnání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi. Mění platné smlouvy bez souhlasu druhé smluvní strany je neetické, nestandardní, protiprávní a zpochybňující požadavek právní jistoty jako podstatného principu právního státu.

Tolik ona publikace, kterou jste sice všichni obdrželi do svých schránek, ale kterou jsem chtěl, aby zazněla na půdě Poslanecké sněmovny, až posléze půjdeme k Ústavnímu soudu. Aby se nikdo nemohl vymlouvat, že neměl dostatečné podklady pro své hlasování. A protože vidím, že je řada dalších přihlášených, tak jim v tuto

chvilí dám přednost, nechám je mluvit a přihlásím se posléze ještě jednou se svým osobním projevem. Toto bylo jenom sdělení toho, jakým způsobem se k věci staví renomovaní ekonomové a právníci, kteří tuto studii zpracovali pro církev a náboženské společnosti. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Než budeme pokračovat vystoupením s přednostním právem Miroslava Kalouska, tak mi dovoďte, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Sněmovny, a to je omluva pana poslance Julia Špičáka od 18 do 19 hodin z pracovních důvodů, od 15 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Skopeček a od 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní ministryně práce a sociálních věcí.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Slova se ujme pan poslanec Kalousek, ale ten tady není, takže mu jeho přednostní právo propadá. Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Jiřího Maška, připraví se paní kolegyně Golasowská. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, milé dámy, vážení pánové, k řešení církevních restitucí přispěl zákon číslo 428/2012 Sb. Byl tak položen základní kámen k vyrovnání státu tehdy zastoupeného premiérem Nečasem na straně jedné a zástupci 16 církví na straně druhé formou smluvních ujednání, kterými bylo stvrzeno vyřešení církevních restitučních nároků vůči státu. Co bylo ukradeno, musí být vráceno. Na tom je jednoznačná shoda. Jak to ale bylo u církevních restitucí opravdu?

Od počátku nešlo o standardní restituční proces, jaký dosud probíhal mezi státem a restituenty z řady fyzických osob, kdy restituční legislativa vždy řešila pouze částečnou náhradu křivd a řešila vždy pouze částečné odškodnění restituentů. Rozhodným datem pro stanovení majetkových nároků církví byl přitom 25. únor 1948. Smlouvy premiéra České republiky a zástupců církví z roku 2013 stvrdily neprůhledně stanovený celkový nárok církví ohodnocený na 134 miliard korun a dohodnuto bylo řešení ve výši 75 miliard formou naturálního plnění, tedy vrácením polí, lesů a nemovitostí, a 59 miliard formou finančního plnění ve výši 2 miliard ročně po dobu následujících třiceti let se zohledněním inflace.

Zásadní chybou celého konceptu vyrovnání je neexistence validního seznamu zemědělské a lesní půdy k rozhodnému datu vyvlastnění. Takový seznam byl vždy u fyzických osob podmínkou pro uplatnění restitučního nároku. Církev tak nemusely na rozdíl od fyzických restituentů vlastnický nárok k odejmutému majetku prokazovat.

Je třeba zdůraznit, že smlouvy přiznaly církvím nárok na výměru půdy a lesů v celkové rozloze 225 tisíc ha, tedy před první pozemkovou reformu v roce 1919. Jak se ale vyvíjela rozloha polí a lesů ve vlastnictví církví v čase? Před rokem 1919 v Československu vlastnilu církev půdu o rozloze 234 tisíc ha. Rozhodnutím demokratického parlamentu se souhlasem prezidenta Masaryka proběhla první pozemková reforma, která církvím dle zákona číslo 225/1919 Sb. odejmula 166 tisíc

ha. Proces první pozemkové reformy potom probíhal v letech 1923 až 1927. V roce 1947 proběhla opět demokratickým parlamentem schválená revize první reformy z roku 1919 a církvím byl odejmut majetek nad 50 ha výměry. Po únoru 1948 dle zákona číslo 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě, přišly církve o zbytek svého majetku. To jsou fakta, která nebyla v roce 2012 respektována.

Pokud korektně přihlédneme ke skutečnosti, že odejmutí půdy církvím dle zákona z roku 1947 nebylo zaknihováno na nové majitele a stát se s církvemi za odejmuté pozemky nevyrovnal, potom již prolamujeme rok 1948 a jdeme před červenec 1947. S ohledem na dříve uvedený pohyb výměry pozemků vlastněných církvemi se jeví naprosto nedůvodným požadavkem církví na pozemky v celkové výměře 225 tisíc ha. Požadavek nejen prolamuje rok 1948, jde nejen před revizi první pozemkové reformy v roce 1947, ale zasahuje dokonce před první pozemkovou reformu z roku 1919. Smlouva zástupců církví s premiérem Nečasem tak výrazně navyšuje nárok církví, co se týče celkové výměry pozemků, ale také přiznává 2,5- až 6krát vyšší finanční plnění na nevydané pozemky, než odpovídá v době platné cenové vyhlášce číslo 316/1990 Sb.

K celkové náhradě ve výši 134 miliard podepsané ve smlouvách premiéra s církvemi existuje z té doby korigovaná vládní varianta ve výši 81 miliard Kč a varianty náhrady pro restituce fyzických osob, tzv. RFO max., čili v maximálních cenách pro restituci fyzických osob za 65 miliard, resp. v průměrných cenách, RFO průměr, za 30 miliard. To vše bez rozporování celkové nárokové výměry. Již z těchto variant vyplývá předražení restitucí v rozsahu od 54 miliard, což je číslovka, kterou používal v minulosti pan premiér, až po 104 miliard korun; v případě rozporování výměry by to bylo ještě podstatně více.

Jaká byla skutečná výše vydaného majetku v polovině roku 2018? Budovy byly převáděny bez větších problémů. Bylo převedeno 133 tisíc ha lesů a 36 tisíc ha zemědělské půdy, tedy celkem 169 tisíc ha pozemků, tedy více, než na co měly církve skutečně nárok. S jistotou lze říci, že naturální plnění ve výši 75 miliard v kombinaci s finanční náhradou vyplacenou do roku 2019 včetně, tzn. od roku 2013 do 2019 ve výši větší než 15 miliard, zcela pokrylo oprávněné restituční nároky církví; tedy již bylo splněno ve vyrovnání ve výši větší než 90 miliard korun.

Nezpochybňujeme platnost smluv mezi premiérem Nečasem a církvemi co do závazku splacení církvím 2 miliardy Kč ročně, pouze tvrdíme, že oprávněný nárok církví byl již zcela naplněn. Co bylo ukradeno, bylo vráceno. To je za námi. Nyní nic nebrání tomu, aby další platby církvím po roce 2020 byly standardně zdaněny. Každé další platby státu jsou již čistým příjmem církví. Takový příjem se v České republice daní a daňová povinnost by neměla minout ani církve.

To jsou důvody, proč jsem doporučil poslaneckému klubu ANO hlasovat pro zdanění církevních restitucí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Maškoví. Nyní vystoupí paní poslankyně Golasowská, připraví se paní poslankyně Pekarová. Paní kolegyně Golasowská přestože jsem avizoval, že po vystoupení kolegyně Maška bude... (Ze sálu se ozývají hlasy, že je omluvena.) Je omluvena. Takže odmazávám. Paní

kolegyně Pekarová také není přítomna, takže propadá. Pan kolega Jiří Mihola nyní. Toho také nevidím. Takže pan kolega Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, vážení pání ministři, vážené dámy, vážení pánové, myslel jsem, že ještě někteří vystupovat budou, ale zjevně zřejmě nečekali, že vezmou věci tak rychlý spád, takže jsem pustil jenom pana kolegu Maška před sebe. Já snad už jenom několik krátkých poznámek, které si myslím, že by měly zaznít na půdě této Poslanecké sněmovny.

Poznámka první se týká opakovaného tvrzení, které nám sem přináší zejména Komunistická strana Čech, Moravy a Slezska, že se nejednalo o majetek církví a náboženských společností, že církve a náboženské společnosti nikdy nebyly vlastníkem tohoto majetku. Tak bych jenom rád upozornil, že jejich předchůdci ve vládě v roce 1948 předpokládali, že se jedná o majetek církví a náboženských společností, a pokud si přečteme zákon ze 14. října 1949 o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností, státem schválený v roce 1949, v § 10 říká: Stát dozírá na majetek církví a náboženských společností. – Předpokládá, že se jednalo majetek církví a náboženských společností. – Zástupci církví a náboženských společností a správci církevního majetku sestaví soupis veškerého movitého a nemovitého jmění a majetkových práv církví a náboženských společností, jejich složek, komunit, ústavů, nadací, obročí a fondů a předloží jej do tří měsíců od počátku účinnosti tohoto zákona Státnímu úřadu pro věci církevní. Podrobnosti stanoví Státní úřad pro věci církevní. Jakékoliv zcizení nebo zavazení majetku církví a náboženských společností vyžaduje předchozího souhlasu státní správy.

To je prosím znění § 10 zákona o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností z roku 1949, pod kterým jsou podepsáni mj. Gottwald, Zápotocký, Široký, Fierligner, Čepička, Kopecký a další a další ministři komunistické vlády v roce 1949. Takže i Gottwald a jeho souputníci si byli jisti, že se jedná o majetek církví a náboženských společností, nikoliv že se jedná o nějaký majetek jiný. To jest první poznámka k tomu samotnému vlastnictví, které tady bylo představiteli komunistické strany opakovaně zpochybňováno.

Druhá poznámka, kterou si myslím, že je potřeba přičinit, se týká toho, co tady zmiňoval opakovaně pan poslanec Mašek. Tam, za prvé, ty údaje, těch 58 tisíc hektarů původního církevního majetku, jsou v podstatě nedohledatelné. To je tvrzení senátora Hady, prvorepublikového senátora. Ale co je na tom mnohem důležitějšího, že v rámci i první revize pozemkové reformy se přihlašovaly pouze majetky nad 250 hektarů. To znamená, veškeré pozemkové majetky, a to samozřejmě speciálně u církví a náboženských společností tak bylo, že tak jak jsme měli členitost republiky, že jenom velmi malá část byla v držení těch velkých vlastníků, jako byla biskupství nebo některé řády, a samozřejmě drtivá většina majetku byla v držení právě farností a právě těch jednotlivých, kde samozřejmě ty rozlohy nebyly nad 250. To znamená, ta čísla, která vám jakoby nefungují, ale nefungují jenom proto, že se bavíme o majetku, který byl v drobné držbě jednotlivých církevních právnických osob, které... vždy bylo

respektováno, že církev není jedna právnická osoba, ale vždy byly konglomerátem právnických osob.

Dokonce jenom pro citaci: V rámci první pozemkové... Výše uvedený údaj tak nevypovídá o celkovém majetku církevních subjektů v době první pozemkové reformy, ale pouze o majetku těch církevních právnických osob, které měly výměru nad 250 tisíc hektarů. Po provedení pozemkové reformy tak zůstalo církevním právnickým osobám v českých zemích cca 84,59 % majetku, v celé republice zůstalo ze zabrané půdy u církevních velkostatků 84,14 %. – Evžen Červinka, Jak byla provedena pozemková reforma na velkostatech římskokatolické církve. Tak to jenom publikace z roku 1933. Tak to jenom k vyjasnění.

Stejně tak není možné, aby byl vydán žádný majetek, a to je naprosto zřejmé už i ze zákona 428/2012 Sb. U každého majetku, který má být církvím a náboženským společnostem vydáván, musí být, za prvé, jasné, že patřil v roce 1948 církvi nebo náboženské společnosti. To je nejpodstatnější věc, která je zkoumána. Pak musí být naplněny některé další parametry zákona, samozřejmě jako například to, že musí být v držení státního fondu nebo Lesů ČR, s. p., ale obecně vzato samozřejmě při jakémkoliv vydávání je přezkoumáváno, jestli v roce 1948 byla na listu vlastnictví v pozemkových knihách zapsána církev a náboženská společnost jako vlastník daného majetku, a pokud by tomu tak nebylo, tak samozřejmě takový majetek vydáván být nemůže. Čili nemůže být vydáno nic, co nebylo ve vlastnictví církví a náboženských společností v roce 1948. To jest druhá poznámka.

Třetí, kterou pokládám možná za nejzásadnější pro rozvažování všech těch, kteří dejme tomu ještě uvažují, jestli jim stojí za to zaplatit komunistické straně tuto cenu hlasování pro tento absolutně protiústavní a nemravný zákon. Komunistická strana jako vždycky si vyřizuje účty zejména s katolickou církví, kterou nenáviděla historicky, pronásledovala historicky, a takto to tak běží až do dnešních dnů a nic se na tom nezměnilo. Také katolická církev byla jediná, kdo dokázal udržet alespoň nějakou strukturu odboje proti komunistickému režimu.

Současně bychom ale neměli zapomínat, a říkal jsem to tady opakovaně, samozřejmě tento návrh zákona mnohem víc poškozuje všechny ostatní církve a náboženské společnosti a židovskou obec než katolickou církev. Katolická církev má dejme tomu 70 %, ne-li více, majetku vydaného přímo, který samozřejmě žádnému zdanění nepodléhá, a jenom za část se vyplácí náhrady a z těchto náhrad se ještě těch 20 %, tak jak tady bylo citováno, vzdala ve prospěch ostatních církví a náboženských společností. To znamená, pokud přijme tato Sněmovna právě jenom zdanění vyplácené finanční náhrady, tak tím, kdo je na tom bit nejvíce, není katolická církev, na kterou míří samozřejmě komunistické zaměřovače, ale jsou ostatní církve a náboženské společnosti. Samozřejmě že ne v globálních číslech, ale z hlediska podílu toho, co ony odstávají a jakým způsobem se mají připravit na to samofinancování po roce 2027, případně 2043, kdy dojdou definitivně tyto podíly, které jsou vypláceny, tak samozřejmě je to mnohem horší pro všechny menší církve, které zde existují, a pro Židovskou náboženskou obec než pro katolickou církev. A to myslím, že by si každý, kdo zvažuje o tom, jestli zvedne, nebo nezvedne ruku pro tento nemravný zákon, měl také uvědomit a určitě to bude jeden z podstatných argumentů, který posléze přineseme i k Ústavnímu soudu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní tedy další přihlášení do rozpravy – pan poslanec Miroslav Kalousek, poté pan poslanec Jiří Mihola. Tak kolega Jiří Mihola, protože Miroslav Kalousek přišel za mnou s tím, že na své přihlášce trvá, ale že bude na konec. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, omlouvám se, že jsem se musel přihlásit znovu. Diskutoval jsem tam jeden školský problém tak intenzivně, že jsem přeslechl své jméno, tak ale jsem tady a připraven. Jako učitel bych měl takové skoro nutkání, chci říct, že je opakování matka moudrosti. A mám tady tu brožuru, kterou tady citoval Marek Benda, kolega, tak že bychom to vzali znova pro lepší zapamatování, ale nebudu vás tak trápit, jenom na ni odkážu v tom smyslu, že si myslím, že je opravdu dobrá (ukazuje brožuru) a že je dobré si prostě v klidu tyto věci nastudovat.

Mně osobně by stačilo jen velmi málo prostoru, já v té věci mám jasno, stejně jako, myslím, kolegové z KDU-ČSL a věřím, že i z dalších demokratických stran.

Co bylo ukradeno, musí být vráceno, to je jasná teze. Na tom není nic nesrozumitelného. Stejně jako že je prostě naprosto nemravné ukradenou věc chtít zdanit. Všichni to víme, ale stejně mě mrzí, že někteří se na to tváří alibisticky, a když tady pobíhají, diskutují, tak vlastně mají za to, že stejně to všechno vyřeší Ústavní soud. Já si myslím, že tenhle alibismus není v pořádku, že bychom si ty věci měli umět pojmenovat, vyříkat tady na plénu a nedělat blbosti a nemravnosti.

Jako učitel i jako historik bych se tady mohl opřít o řadu autorit v této oblasti, protože je to věc, ano, je to věc i historická. A mně se zdá, že s tou naší historickou pamětí je to někdy velmi špatné a s těmi historickými znalostmi rovněž tak, což mě velmi mrzí, protože kdo tu historii špatně chápe, tak se sám sebe odsuzuje k tomu, aby si ji potom znova zopakoval díky těm předchozím chybám.

Mám tady článek, který vyšel. Není to žádné, nebojte, křesťansky orientované médium. Je to věhlasný historický časopis pro nejširší veřejnost zajímaví se o historii, dějiny a současnost. Možná to mnozí znáte. Vycházel už v šedesátých letech. Pak nemohl vycházet za normalizace. A od roku devadesát zase. A tady nejdříve jako vstup mám tu úvodní část, která se týká provázanosti právě s tou minulostí, kterou mnozí argumentují. A já tady použiji argumentář vlastně v tom článku kolegy z Jihočeské univerzity, který se tady této době a problematice věnuje, kolega Ivo Cerman se jmenuje. A odkazuje tedy na to – vyšlo to v Dějinách a současnosti č. 10 v roce 2012. Takže není to nic jako zastaralého, protože už tehdy, jak víte, ta diskuse se otevírala, táhne se jako Ariadnina nit, což je smutné, protože u těch jasných věcí bychom možná opravdu nemuseli plýtvat energií a časem a mohly být dávno uzavřené ve prospěch věci.

Článek se jmenuje Návrat před Josefa II.?, s podtitulem Mýtus o neexistenci církevního vlastnictví. A mohl bych to volně citovat, ale budu se radši držet autora

přímo, aby někdo neřekl, že jsem pak nějaké důležité slovíčko vynechal. "Může církev vlastnit majetek? Restituce církevního majetku budí bouřlivé reakce nejen v politických vodách. V diskusi o nich však často zaznívají nepřesnosti a dezinterpretace," uvádí historik na úvod svého článku. "Ano, je to návrat před Josefa II. A přitom se vymlouvají na komunisty, napsala rozhovorec Lenka Procházková o restituci majetku katolické církve. Stalo se v diskusi na serveru aktualne.cz, kde se jeden čtenář tázal, zda restituce církevního majetku neruší reformu Josefa II. Narážel tím na rozšířený názor, že od dob osvíceného monarchy katolická církev není vlastníkem majetku, ale že má pouze užívatelské právo. Ptát se na něco takového Procházkové je trochu zbytečné, protože ona sama tento názor na veřejnosti rozšířila.

Mýtus se zrodil v zápalu politického boje o restituce let 2011 a 2012 a naši historii obohatil tvrzením, že tímto právníckým argumentem bylo ospravedlněno josefínské rušení klášterů. Procházková i další odpůrci restitucí potom pružně rozšiřují platnost této zásady na církevní majetek obecně. Komunisté v roce 1949 tedy katolické církvi nevzali její majetek, ale jen právo užívání majetku, a v nynějších restitucích se tedy nemá co vracet. Majetek, který církvi zůstal dál k užívání, nemovitosti a půda, už jí však nepatřil, měla ho pouze ve správě. Platy duchovních byly hrazeny státem z fondu, který vznikl po rozprodeji některých zrušených klášterů a dalších nemovitostí, tvrdí Lenka Procházková v článku Církev nemá na restituce právní nárok v literárních novinách 11. listopadu 2011. Přitom opakovaně ujišťuje, že církevní majetek je státní, v uvozovkách státní již od dob Josefa II., a připomněla to i po podání trestního oznámení na premiéra Nečase v lednu 2012.

Ovšem spisovatelka Procházkovu není průvodcem tohoto revizionistického názoru. Do současné diskuse jej zanesli právníci Vladimír Kindl a Vladimír Mikule v kontroverzním posudku Univerzity Karlovy, od kterého se však distancoval rektor i vědecká rada. V posudku se odvolávají na prvorepublikového právníka Antonína Hobzu, jenž tento názor údajně doložil v posudku z roku 1919 a v knihách o církevním právu. Předeseílám, že Hobza nic takového nikdy nedoložil. Procházková však mýtus o neexistenci církevního vlastnictví notně zpopularizovala, především díky disproporční pozornosti, kterou ji dopřávají média včetně veřejnoprávní televize.

Brzy se myšlenky chytily i politici. Zpočátku to byla protivládní hnutí Holešovská výzva a Hnutí za přímou demokracii, později Paroubkova Lev 21 a nakonec i Věci veřejné a ČSSD. Politici těchto stran přenesli argument na půdu Parlamentu. Kromě toho se mýtu chopil advokát Karol Hrádela, který říká, že státu hrozí žaloby v případě, že zákon bude schválen. K podpoření svého názoru si sám napsal posudek, ve kterém tvrdí, že osvícený panovník zavedl do josefínského státního práva ustanovení, že církevní statky nepřestaly být statky státními.

Katolická církev se hodnocení josefínských reforem vyhýbá, takže problém zatím neobjasnila. Nicméně brněnský právník Petr Jäger vyvrací josefínský argument tvrzením, že právně je směrodatná jen situace, jaká panovala po 25. únoru 1948, a starší historický vývoj nás nemusí zajímat. Jednotný pojem vlastnictví prý vznikl až občanským zákoníkem roku 1811 a termíny doby josefínské jsou tedy irelevantní. Hovořil-li Hobza později o tom, že církevní majetek byl zvláštním druhem veřejného majetku, používal právní kategorii, která v 19. století vůbec neexistovala. Existovala jen jedna forma vlastnictví, které se nedělilo na veřejné a soukromé. Milovníky dějin

však tento problém zajímat může, a proto jsem se pokusil zjistit, jaká byla právní argumentace Josefa II. ve skutečnosti. Byly josefínské reformy skutečně ospravedlněny argumentem, že církevní majetek je státní a že jej církev má pouze v užívání?" – A teď odkazují, protože mám další čtyři strany, na ten článek, který jsem tady uvedl, kde je otištěn, a který rozebírá tady různé ty omyly a dezinterpretace, jak jsem uvedl v úvodu.

A přeskočím k navazující záležitosti, která vlastně při tom nedávném projednávání před několika týdny zazněla z médií. Vyskočila konkrétně ze serveru Aktuálně a prostě nelze k ní mlčet, zejména tedy z pohledu historika, prostě k ní nelze mlčet. Server Aktuálně citoval, odkazoval na předsedu KSČM a doslova ta citace zněla: "Katolická církev nikdy nebyla národní církví České republiky. Vždycky se postavili proti zájmům českého národa. Ať to bylo v době pobělohorské, ať to bylo za první světové války, ale i za druhé světové války se církev postavila proti českému národu." Konec citace. Já jsem to neslyšel na vlastní uši, ale takhle to uvádí ten zdroj, ten server Aktuálně. A může se k tomu samozřejmě i pan předseda KSČM vyjádřit.

Co se týká tady tohoto pojetí, tak mě mrzí, že se tady k historickým otázkám v Poslanecké sněmovně vyslovuje kde kdo a často není nouze o příspěvky, které jsou diletantské, nepodložené a které jsou minimálně zavádějící. Už jsme se tady doslechli od komunistické exposlankyně Semelové nejrůznější v uvozovkách obhajoby a komunistické interpretace procesů padesátých let včetně Milady Horákové a podobně. A nyní tedy je to v souvislosti zase s církví a církevními restitucemi.

K tomu bych chtěl říct, že katolická církev jen stěží může být církví národní, když jejím posláním je být církví univerzální, což vyplývá z jejího samotného názvu. Což chápu, že je těžké rozlišit pro člověka, který má třeba k církevním dějinám daleko, nebo to prostě není jeho každodenní téma. Každá další citovaná věta je ale také nesmyslná, nespravedlivá a nepodložená. A myslím si, že by stálo za to někdy udělat na tato témata i samostatné semináře. Konají se tady nejrůznější semináře. Tak klidně k době pobělohorské, k 19. století, k tomu již zmíněnému josefinismu a potom tedy k tomu klíčovému 20. století.

Zase bych tady mohl uvádět sine ira et studio, bez zášti a náklonnosti, opravdu kolegy slovně historiky a historičky, například paní docentku Čornejovou, která se velmi dlouhodobě věnuje podrobně badatelsky řádu jezuitů. Napsala o tom řadu knih a publikací včetně zahraničních. A kdybych tady zase mohl citovat velmi vyvážené posouzení, včetně těch osobností, kterým je někdy nasazována taková ta psi nebo medvědí hlava, jako byli tedy ti různí představitelé pobělohorské rekatolizace, a kde ona upozorňuje, že to byli také vynikající čeští vlastenci. My dnes často zehráme právě na nedostatek vlastenectví a je to určitě i tím, že velmi málo zdůrazňujeme toho, kdo je takovým vrcholným představitelem vlastenectví a o kterém by se naopak ve všech školách mělo hodně učit a věnovat mu velká pozornost. Je to právě jezuita Bohuslav Balbín a jeho dílo, především jeho slavná obrana jazyka českého.

Co se týče postoje církve k českému národu v době světových válek, tak považuji opravdu to vyjádření, pokud bylo autentické, téměř za skandální. O chrabrosti a utrpení církevních představitelů již vznikla řada prací psaných soudobými historiky. Ne že někde někdo něco pokoutně nebo jenom jednostranně, ale historici, kteří se

pečlivě tomu období věnují. A opravdu už je těch publikací celá řada. A je to jak o našich představitelích církve, tak o těch zahraničních. Asi všichni znáte jméno Maxmiliána Kolbeho nebo pátera Unzeitiga zvaného Anděl z Dachau a další. Jenom abych za všechny zaštlil celou tu řadu.

A pro to české prostředí jsem si vybral jako zářný příklad osobnost monsignora Bohumila Staška, kanovníka na Vyšehradě, který byl zároveň poslancem a také předsedou ČSL v Čechách. Když byly v říjnu 1938 zabrány Sudety, při svěcení kostela v Rokycanech hřimal: "Jaký bude úkol nás českých kněží v našem národním neštěstí a v těžkých dobách, jež snad nedej bůh nás ještě čekají? Budeme proroky českého národa. Neumlčí nás! Půjdem na kazatelny a do žalářů!"

Na Staškův podnět bylo ve správní komisi města Prahy rozhodnuto uložit z Litoměřic přenesené ostatky Karla Hynka Máchy na Vyšehrad, kde nad rakví básníka pronesl kázání. Staškova činnost vyvrcholila jeho neohroženým vlasteneckým kázáním na slavné pouti u Svatého Vavřínečka poblíž Domažlic 13. srpna roku 1939. Této pouti se dle odhadů zúčastnilo na 120 tisíc poutníků. Budeme mít letos tedy velké výročí této slavné a vlastenecké pouti. Na tuto poslední mohutnou národní... (Silný hluk v sále. Někteří poslanci v hloučcích diskutují.)

Mě mrzí, že každý se tím vlastenectvím tady zakrývá, ale někoho to zjevně ani nezajímá. To teda v takových pohnutých dobách pro český národ, tak já nevím –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Myslím si, že by bylo vhodné, aby ti, kteří diskutují jiná témata, je diskutovali v předsáli a řečníka, kterému bylo uděleno slovo, nechali v důstojném prostředí přednést jeho proslov...

Poslanec Jiří Mihola: Jde především i o tu úctu – (Poslanci stále diskutují.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě chvíličku, pane poslanče. Já vám hned udělím slovo. Nechci jmenovat, ale rád bych, abyste ty hloučky rozpustili a usadili se na svá místa. Prosím pokračujte.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Už to jenom dokončím. A opravdu si myslím, že by si to zasloužilo pozornost právě proto, že si tady ty pohnuté události doby a utrpení často připomínáme, mnozí se účastníme pietních aktů, a teď mě to tedy překvapuje, že opravdu má někdo něco jiného na práci u tak důležitého jednání.

Takže tady na tuto poslední mohutnou národní a náboženskou manifestaci již dohlíželi konfidenti nasazení klatovským gestapem. Stašek vedl přísahu shromáždění lidu své vlasti. Cítuji: "Že ji nikdy neopustíme, nezcizíme, až do posledního tlukotu srdce milovat budeme." Ačkoliv věděl, že by se mohl zachránit útekem do zahraničí, zůstal v přesvědčení, že "někteří z vedoucích mají být připraveni na oběť a být lidu, na nějž čeká hořký kalich, alespoň příkladem v utrpení".

V Československé akciové tiskárně, kterou vybudoval, byl Stašek 1. září 1939 zatčen. Po věznění na Pankráci byl převezen do koncentračního tábora v Oranienburgu. Po ročním věznění pak do Dachau, kde přišel o pravé oko a kde byl vězněn až do osvobození tábora americkou armádou. Téměř se tak naplnila slova později popraveného K. H. Franka – cituji: "Pokud bude živ, Stašek z koncentračního tábora nevyjde."

Bohumil Stašek byl ušlechtilým vlastencem, který navázal na odkaz Balbína, Palackého i Riegera. Statečný muž, kněz a politik nezůstal ojedinělým zářným příkladem lásky k vlasti a národu v těžkých dobách. Svědčí o tom znova slova K. H. Franka, který si stěžoval kardinálu Kašparovi na činnost českých kněží. Cituji: "Kdyby dále trvala, musela by býti potrestána tato činnost." Žádal, aby v tomto smyslu české kněze napomínal, a dodal: "Zvláště kanovníka Staška."

To kázání na Vavřínečku, kdy si budeme připomínat v srpnu výročí, bylo vydáno tiskem, dá se sehnat v antikvariátech nebo v knihovnách a existuje celá kniha, která popisuje tuto vynikající osobnost a další osobnosti. Jmenuje se Když křižovali český národ. Doporučuji vám k prostudování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec a předseda klubu Jan Farský. Připraví se Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zvláště vy, kteří ještě i po všech těch projevech uvažujete o tom, že byste hlasovali pro zdanění náhrad církvím, tak jak bylo schváleno, obracím se na vás. Neobracím se na vás jako příslušník jakékoliv církve, nejsem členem církve. Obracím se na vás primárně jako právník a jako někdo, kdo má úctu k právnímu státu, a stanovisko, které vám tady přednesu, je i stanoviskem poslaneckého klubu Starostové a nezávislí.

Jak už i v médiích zaznělo, my se v případě, že to dnes bude schváleno, budeme obracet na posouzení na Ústavní soud, protože jsme přesvědčeni, že těch bodů, pro které to má posoudit Ústavní soud, je hned několik.

Jednak jde o nepravou retroaktivitu. Ve chvíli, kdy zpětně měníte smlouvy, které byly uzavřeny, tak se dopouštíte změny toho, na čem je založeno legitimní očekávání, a prostě měníte něco, co má být dodržováno. Už starořímská zásada pacta sunt servanda je tím narušena. A to je jeden z důvodů, pro který budeme navrhopvat Ústavnímu soudu, aby pokud tento zákon bude schválen, tak aby ho zrušil. Ten zákon už jednou byl posuzován Ústavním soudem, ten zákon myslím teď o náhradách, o majetkovém vyrovnání s církvemi, a Ústavní soud konstatoval, že je v pořádku, že je v souladu s ústavním pořádkem.

Také budeme určitě namítat to, že z právního pohledu se principiálně nejedná o zdanění, byť se to tak nazývá, ale že jde o sankci. Proč nejde o zdanění? Protože tady primárně nejde o zvýšení příjmu státu, ale i oficiálně argumentované snížení výdajů státu.

Úplně z tohoto návrhu, který tady dnes se někteří chystáte schválit, vypadla odluha. Protože součástí narovnání vztahu s církvemi bylo to, že církve budou odloučeny od státu. Stát totiž dlouhodobě poskytuje příspěvky na mzdy církevních zaměstnanců a přijetím tohoto zákona už to po uplynutí doby a po splacení toho dluhu, který má k církvím, dělat nebude. Znamená to, že pokud chcete zdanit ty náhrady, ty splátky dluhu, znamená to, že budete i snižovat nebo zpomalovat klesání náhrad ve smyslu ty, které nahrazují odluku? Na to autoři tohoto návrhu úplně zapomněli. Zmínil jsem to, ale teď ještě explicitně. Tady můžete danit příjem. Ale splátky dluhu, což v tomto případě jsou splátky dluhu, který stát dává církvím, tak splátky dluhu se nedaní.

Já se na vás obracím takto, abych vás požádal, abyste zvážili svůj hlas, který k tomu připojujete, protože tady jde skutečně o základní zásady právního státu, o zachování očekávání toho, co odchází z této Sněmovny, a toho, co pochází ze smluv.

Geneze církevních restitucí je docela dlouhá. Ono to nebylo tak, že by byly schváleny, protože se tehdy Sněmovna usnesla, že má chuť posílat miliardy církvím. Ono to bylo tak, že byla k tomu několikrát vyzvána Ústavním soudem. A pokud by Sněmovna nereagovala, dostavily by se tisíce a desetitisíce, možná statisíce žalob, které by přirozeně přistály na soudech, a soudy by byly zahlceny vyřizováním restitučních nároků a spravedlnost občanů České republiky by se vzdálila. Stát by po celou tu dobu platil provoz soudního aparátu, platil by samozřejmě zastupování své v tom případě a celý tento výsledek by byl daleko nákladnější, než když tady docházelo a došlo k dohodě o narovnání. Bavit se o tom, že když někomu vezmu majetek, ten majetek dost výrazně znehodnotím, poškodím a poté, co po dvaceti, pětadvaceti letech po skončení totality, která toto spáchala, se konečně dostanu k náhradě, tak se ještě rozmyslím a ten majetek začnu zdaňovat, mně přijde nemravné a nedůstojné.

Politicky vcelku chápu, že je to splátka za zachování této vlády. Ale je to hodně, hodně drahá splátka. A historie ukazuje, že komunistická strana se nespokojí s málem. To není poslední splátka, kterou dáváte za to, že budete u moci. Ony se dostaví další a další můžou být ještě horší a ještě bolestivější. Stojí to za to? Nestálo by za to skutečně ctít zásady právního státu, ctít schválené zákony, uzavřené smlouvy a zachovat si důstojnost, a ne říkat pokoutně, že tak ať to za nás rozhodne Ústavní soud? My jakoby splatíme a on to pak Ústavní soud zruší, čímž budeme vlastně čistí, protože ten zákon nebude platit. To je hodně alibistické a myslím si, že takto by Poslanecká sněmovna rozhodovat v žádném případě neměla.

Je to zákon, který je z tohoto pohledu důležitý, protože pro Českou republiku znamená, jestli budeme moci nadále mluvit o tom, že jsme právním státem, nebo se stáváme státem, kde rozhoduje ten, kdo má v ruce zrovna moc, bez ohledu na právo a na zákony, které v zemi platí. Já vás žádám, zvažte ještě jednou prosím podporu, jestli chcete vstupovat do těchto kompromisů, které vám ubírají, každému z těch, které zvedne pro tento návrh zákona ruku, které ubírají kousky svobody a omezují váš prostor, ve kterém se budete moci jako poslanci v dalších rozhodováních pohybovat. Já si myslím, že to za to nestojí a že byste mohli ukázat, že nejste jenom rukojmí komunistické strany, ale že rozhodujete podle svého svědomí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Farskému. Než budeme pokračovat vystoupením Leo Luzara, přečtu ještě omluvy. Pan poslanec Lubomír Volný se omlouvá od 15.30 hodin do konce jednacího dne a omluven je také předseda Poslanecké sněmovny od 15.30 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Pane poslanče, prosím, máte slovo. Připraví se kolega Bělobrádek.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, psal se rok 2012 a v celém tomto roce se církevní restituce prolínaly jak červená niť projednáváním Sněmovny. V listopadu 2012 bylo rozhodnuto. Nechci se vracet do té historie, ale v tom roce zazněly veškeré argumenty, které dnes byly mnohdy opakovány, mnohdy znovu osvětlovány. Ale ty argumenty tam zazněly a těsnou většinou prošel zákon, který, a přiznejme si to tady všichni, rozdělil společnost. Ta společnost byla rozdělená na zastánce a odpůrce. Každý zůstal na svých pozicích a své argumenty neustále opakoval. Sedm let uplynulo a po sedmi letech se ten rozkol v té společnosti nedařilo urovnat. Ten rozkol je neustále dokonce prohlubován. Paradoxně prohlubován mnohdy ze strany vítězů tohoto zákona, kteří navyšují své nároky, a tyto nároky jsou medializovány u soudů, a žalují obce a žalují vlastníky a snaží se ten majetek, který v tom roce 2012 byl touto Sněmovnou přiřknut církvím, rozšířit, dle mého názoru nad rámec toho, co tehdy v roce 2012 bylo určeno. Čili ten exkurz jako takový dneska opakujeme proto, že prostě je tady ve společnosti společenská poptávka po tom, jak vyrovnat tuto historickou etapu se současností.

Bylo tady mnohokrát zmiňováno, že komunisté, komunistická strana, ti komunisté si to – já bych chtěl zdůraznit, že KSČM se pouze postavila za názor těch občanů, kterým se nelíbil ten výsledek z roku 2012 a jejichž přesvědčení po těch devíti letech zůstalo neustále stejné v tom pohledu: není to v pořádku.

Máme před sebou zákon, který Senát zamítl, je to zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, lidově řečeno zdanění těch zbylých finančních náhrad. Argument, který tady zaznívá nejčastěji, je: je to protiústavní. Možná že tak rozhodne Ústavní soud, ale dejme tomu šanci, ať ten Ústavní soud rozhodne. Protože tady jsem od tohoto řečníštve slyšel, že to tam stejně skončí. My jsme připraveni, my to tam dáme, my jsme přesvědčeni. Tak prostě hlasujeme, přehlasujeme názor Senátu a počkejme si na Ústavní soud a doufejme, že rozhodnutí Ústavního soudu bude takové a to zdůvodnění tak postaveno, že ta společnost, která je v této věci dneska rozdělená, bude moci mít šanci se sjednotit a říci: Dobře, my jsme prohráli. My jsme vyhráli, ale rozhodl spravedlivý soud, zhodnotil tu situaci a určil vítěze.

V této situaci jsme momentálně v patu, a pokud by tento zákon skončil, jak se říká, pod stolem, tak se tady za chvíli zase ta společnost zvedne a zase poukáže, že tady něco nezůstalo historicky řešeno. Proto říkám a apeluji znovu na vás všechny, pojďme hlasovat. Nechme toto rozhodnutí na vůli této Sněmovny a v případě těch, kteří budou nespokojeni s touto vůlí, ať se obrátí na Ústavní soud a hledají argumenty přes tuto instituci, aby občané v této republice si mohli skutečně říci ano, bylo rozhodnuto po právu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Nyní pan poslanec Pavel Bělobrádek, připraví se Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dámy a pánové, já bych si dovolil citovat ze dvou článků autorů Stanislava Příbyla a také Jana Graubnera. Ten první článek hovoří o tom, že § 15 zákona se zabývá finanční náhradou. A je to náhrada skutečně za majetek, který byl nevdaný. Restituční část majetkového vyrovnání tedy počítala pouze s navrácením takového majetku, který byl ve vlastnictví tzv. povinných osob, tedy Státního pozemkového úřadu, Lesů České republiky, organizačních složek státu, např. ministerstev, státních příspěvkových organizací, např. Národní muzeum, státního fondu, státního podniku nebo jiné státní organizace. Majetek, který vlastnily kraje, obce nebo soukromé osoby, nebyl navrácen a místo něho byla stanovena finanční náhrada.

Tady taková osobní zkušenost. Například přes blokační paragraf byl vydán klášter v Opocně, aby potom kraj řekl, že nemůže tento majetek vydat, protože byl již převeden na kraje nejsou povinnými osobami, a nabídl, jestli to nechce onen řád od nich koupit. Tak to od nich skutečně koupit nechtěl.

Majetek v nejasných případech nebo v případech, kdy stát nezákonně převedl církevní majetek na třetí osobu, což je vlastně i tento případ, probíhaly soudy. V mnoha případech se církevní subjekty jednostranně rozhodly soudní spory nevést nebo žaloby stáhnout pro dobré vztahy. Zase příklad z mého kraje je, když se buduje dálnice D 11 a jsou tam pozemky, které jsou sporné, tak došlo k dohodě mezi biskupstvím a ŘSD, pokud se nepletu, a byla vlastně udělaná dohoda, že to nebude mít odkladný účinek a že rozhodnutí soudu nebude vlastně zdržovat pokračování stavby. Finanční náhrada byla stanovena na základě odhadu ceny nevdaného majetku, přičemž postup výpočtu práce expertní skupiny byl auditován kromě jiného významnou mezinárodní společností Ernst and Young. Takže vysoké školy, ale i takováto auditní expertní pracoviště, ta všechna to samozřejmě posuzovala. To znamená, nejsou to žádná hausnumera, naopak hausnumera, jejichž skutečný podklad, relevantní data jsme od těch, kteří říkají, že to bylo předražené, nikdy neviděli a ani jsme neviděli skutečně to, co by se dalo vzít vážně.

Částka finanční náhrady náležící jednotlivým církvím je uvedena výslovně v zákoně. Pokud tady bylo hovořeno o tom, že by měl být výčtový zákon, tak si neumím příliš představit, jak by ty statisíce, možná miliony jednotlivých pozemků byly skutečně výčtově zaneseny. To by zřejmě byly kamiony papírů a zřejmě by to bylo i z tohoto hlediska opravdu těžko řešitelné. Ale možná o to právě jde.

Dále mi dovolu, abych řekl, že je také uvedena inflační doložka, která má zajistit, aby církve a náboženské společnosti dostaly peníze v hodnotě roku 2013, kdy zákon začal platit. V zákoně je výslovně uvedeno, že finanční náhrada není předmětem daně, to je celkem jasné, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění. Paragraf 16 zákona ukládá státu a církvím, aby uzavřely smlouvu, která bude obsahovat výši finančních náhrad a ujednání o tom, že tato náhrada bude vyplacena formou třiceti

ročních splátek, že bude navýšena o inflaci a že stát bude platit příspěvek na podporu činnosti církví po prvních 17 letech účinnosti zákona.

Ještě k tomu zhodnocení takovou glosu. Samozřejmě pozemky v té době měly trochu jinou cenu, než mají třeba dneska. Mohu vám říct, že i v okolí Náchoda zemědělská půda, trvalý travní porost, který není v územním plánu zaveden jako určený pro zástavbu, tak už se běžně nabídky pohybují kolem 100 korun za metr. Takže skutečně je potřeba si tyto věci také uvědomit.

Tato smlouva se vztahuje k zákonu o majetkovém vyrovnání ve znění uzavření smlouvy. Ve smlouvě je výslovně uvedeno, že ve věci vyplacení finanční náhrady má Česká republika postavení dlužníka a církev postavení věřitele. Lze tedy zdanit tzv. církevní restituce? Ony to samozřejmě restituce v tom pravém slova smyslu nejsou. Ani se ten zákon tak nejmenuje. Ale budiž. Z právního hlediska jde v podstatě o nesmysl. Zákon sice lze novelizovat, ale jeho ustanovení jsou kryta smlouvami mezi Českou republikou coby dlužníkem a církvemi a náboženskými společnostmi coby věřiteli. Ve smlouvách je výslovně uvedeno, že jejich účel se řídí zákonem v podobě ke dni podpisu smlouvy. A k tomuto dni je v zákoně napsáno, že ani finanční náhrada, ani příspěvek na podporu církví a náboženských společností nepodléhá ani zdanění, ani jinému peněžitému plnění.

Je nutno říct, že pokud se zpochybňuje základ daně, zde nezdanitelná náhrada, můžeme hovořit o zneužití institutu zdanění k mocenským účelům. V případě finanční náhrady jde nikoliv o běžný příjem, ale o náhradu za způsobenou škodu. Ta se přece z logiky věci nikdy nezdaňuje ani nezpoplatňuje. To je, jako kdyby byl zloděj odsouzený k náhradě škody a já jako poškozený bych za tuto náhradu měl zaplatit daň. To je přece absurdní, tedy nesmyslné. Finanční náhrada je jen jiná forma náhrady, než je prostě navrácení ukradeného. Jde tedy skutečně o odstranění některých křivd a zabezpečení ekonomické samostatnosti církví a náboženských společností do budoucnosti, tedy úplnou odluku církví a náboženských společností od státu.

Připomeňme, že církve a náboženské společnosti jsou významnými zaměstnavateli a valná většina výnosů z majetku jde na úhradu personálních nákladů zaměstnanců církví. Navíc by zdaněním byly nejvíce postiženy malé církve, které jsou na finanční náhradě více existenčně závislé. Jak už tady padlo, nejvíce by se to dotklo Federace židovských obcí. Chci upozornit, že církve a náboženské společnosti kromě toho, že zřizují vzdělávací instituce, tedy školy, tak také zřizují největšího nestátního provozovatele a zřizovatele sociálních služeb, např. Charitu České republiky, ale mohl bych zmínit i další, např. ADRA nebo evangelickou – a teď mně to vypadlo – diakonii.

Kromě ekonomického hlediska je zde dále hledisko etické či morální, tedy otázka spravedlnosti. Jestliže jsou církve a jejich příslušníci či představitelé stále stavěni do role obětí beránek nebo zločinců, kteří se neoprávněně obohacují, tak to je prostě naprosto nepřijatelné.

Nakonec je zde hledisko právní. A já jsem přesvědčen, že celá otázka by neměla být ani politická, ani náboženská, ale čistě právní. Právo by mělo být svým způsobem posvátný systém, s jehož pomocí by se člověk dovolával spravedlnosti. Místo toho

jsme svědky stálých útoků na právní, potažmo i ústavní principy. Pokud si zvykneme na tuto elasticitu právního prostředí, za chvíli se ocitneme zcela mimo možnost dovolat se spravedlnosti a ochránit vlastní důstojnost, a tedy i rámec demokracie a právního státu. Dovolil bych si dodat, že je skutečně velký rozdíl mezi tím, je-li něco legální a je-li něco legitimní. (V sále je trvale rušno.)

Dovolím si pokračovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším, pane poslanče. Požádám sněmovnu o klid. Ještě chvíličku. Vážené kolegyně, kolegové, prosím, nechte kolegu Bělobrádku, kterému bylo uděleno slovo, dokončit své vystoupení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vrátil bych se k tématu, které tady také zaznělo, a to je, jak získala církev majetek. Často se mluví o tom, že voličům, kteří nemají církve rádi, je tvrzeno, že církev majetek nakradla či zabrala nekatolíkům po Bílé hoře, a proto je dobré si připomenout, jak to bylo doopravdy.

Založení biskupství nebo farností bývalo podmíněno finančním zajištěním jejich provozu. Například farnost měla mít při zřízení tolik pole, aby se na něm farář uživil – takzvané farní obročí. Podobně i kostel vlastnil často pole, z jehož výtěžku se opravoval. Když někdo postavil kapli a chtěl ji věnovat církvi, musel k ní darovat kus pole. Kaple měla právní subjektivitu, patřila sama sobě. A jí patřil i pozemek, z jehož výnosu se skládalo na opravy. Pozemek patřil do takzvaného kmenového jmění a nesměl být zcizen, dokud kaple stála.

Mnohé obce rády slaví výročí nejstarší písemné zmínky o obci. Bývá to třeba na základě soupisu církevního majetku. Například olomoucký biskup Zdik roku 1131 vyjmenovává 82 celých vesnic a 261 popluží, které patřil k biskupskému kostelu. Když se dobře hospodařilo, bylo možné přikupovat další majetky. Některé kláštery dostávaly pozemky od panovníků s úkolem zúrodnit prales či vysušit močál a pomáhat společnosti nejen v oblasti duchovní, výchovné, vzdělávací, sociální, ale i kulturní. Ve 14. století patřila církvi téměř třetina obdělávaných pozemků v Čechách. Za husitských válek i za reformace o řadu pozemků přišla. Jen některé získala později zpět. Takzvaná kolonizace samozřejmě probíhala z velké části právě tímto způsobem. Mnohé kláštery byly tím civilizačním a kolonizačním faktorem.

Většinou bezdětní dárci odkázali po smrti svá pole farnosti s tím, že farář měl povinnost každoročně sloužit za dárcе mši svatou, někdy i více mši podle darovací smlouvy. O každé takové právnické osobě vedl farář samostatné účetnictví, podobně jako u nadací či fondů. K jejich rušení slučováním s farnostmi docházelo až koncem 90. let 20. století z rozhodnutí Ministerstva kultury. Po zabrání církevního majetku státem v roce 1948 církev neměla z tohoto majetku žádný užitek. Proto nemusela plnit povinnosti plynoucí z darů.

V restitucích se některé majetky vrátily, za některé byla proplácena finanční náhrada. Protože z nich má církev zase užitek, oživila i povinnost modlitby za zemřelé dárcе. Protože ale dnes už není možné dohledat jednotlivé smlouvy, obrátili

se čeští a moravští biskupové na Svatý stolec s prosbou o řešení. Svatý stolec stanovil, že každý kněz, který stojí v čele farnosti, má povinnost během následujícího liturgického roku slavit deset mší svatých za zemřelé dárce. V případě, že spravuje více farností, pak se tato povinnost započítá jednou.

Některé farnosti neměly svá pole, byly zajištěny takzvanými patronacemi. Je to systém, kdy majitel panství se smluvně zavázal každoročně dodat na faru určité množství potravin ze svého statku, někdy dřevo na topení, někdy dokonce i pivo, když měl pivovar. Za to mohl mluvit do toho, kdo bude u něj farářem. Patron měl také povinnost přispívat na opravy kostela. Od doby Marie Terezie musela mít každá farnost obecnou školu a vést matriku. Josef II. chtěl veřejnou správu zintenzivnit, v uvozovkách veřejnou správu, a rozhodl se o založení mnoha farností, aby daný počet obyvatel neměl do kostele dál než jednu hodinu pěšky. Nové farnosti však neměl z čeho platit. Proto zrušil mnoho klášterů, které neměly školy a nemocnice, a jejich majetek svěřil náboženskému fondu, později Náboženské matici. Ta měla ve vztahu k novým farnostem – a také k některým novým biskupstvím – práva a povinnosti patronů. U katedrál byla zřízena kapitula kanovníků se souhlasem papeže, ale pro každého kanovníka muselo být zajištění, třeba statek na venkově či dům ve městě. Tento kanovník pak vykonával různé vyšší funkce na biskupství – generální vikář, kancléř a podobně –, ale za tuto práci nebyl placen, žil z kanovnického příjmu. Často měl přiděleného kněze, vikáře, kterého živil. Ten ho mohl zastupovat při každodenních společných modlitbách v katedrále a vykonávat povinnosti nižších úředníků na biskupství.

Někdy se stávali kanovníky čekatelé či nesídelními kanovníky mladí kněží ze šlechtických rodů, jimž kanovnický příjem sloužil jako stipendium ke studiu v zahraničí. Dnes zajišťují stipendia nadační fondy. V některých dobách stoupal počet kanovníků například tím, že bohatý šlechtic se souhlasem krále i papeže daroval kapitule statek jako zajištění dalšího kanovnického místa, třeba pro svého syna, ale kanovnické místo nesmělo být po jeho smrti zrušeno bez souhlasu papeže.

Zásadní změna financování spojená s nástupem komunismu byla postavena na patronátním právu. Stát zabral veškerý majetek a zavázal se platit na mzdy kněží a veškerý provoz církve – i když to dělal tak, že mnohé kostely spadly. Za to si nárokoval rozhodovat o ustanovování kněží. Kdo dostal takzvaný státní souhlas pro konkrétní místo, byl placen státem a v občanském průkazu měl razítko zaměstnavatele, okresního národního výboru. Bez souhlasu státu nesměl vypomáhat ani svému sousedovi. Jakékoliv kněžské působení bez státního souhlasu bylo trestné, někdy i vězením. V roce 1990 byl zákonem zrušen státní dozor nad církvemi. Byly vráceny jen nejnútnejší budovy, kněží byli dál placeni státem, ale už ne přes ONV, ale přes biskupství.

Nový zákon o církvích umožnil snadnou registraci mnoha nových náboženských společností, které po deseti letech měly získat právo být placeny státem. Toho se stát bál, a proto zvolil pro sebe levnější cestu. Dříve, než by musel platit nové náboženské společnosti, rozhodl se vrátit majetek a skončit s financováním. Církevní restituce přímo souvisěj s ukončením financování církví – i když postupným. Vracené majetky jsou často ve velmi špatném stavu a z prvních výnosů a finanční náhrady se musejí uvádět do takového stavu, aby od chvíle, kdy skončí státní dotace na platy, mohla

církev z jejich výnosů financovat svůj provoz. Kritici mluví o zbohatnutí církve nebo volají po zdanění církevní náhrady. Ta však byla zaúčtována celá hned na začátku a současné postupné vyplacení je jen splácením dluhu státu vůči církvim. Církve a náboženské společnosti nezbohatly, jen přibýlo starostí a zodpovědnosti. Žijeme skromně a musíme počítat se štedrostí věřících. Největší ekonomickou zátěží u katolické církve je údržba kostelů, na něž se žádají dotace. Ty nejsou nárokové, stejně jako u národních kulturních památek. Zvláště městské kostely jsou často magnetem turismu, na němž vydělává celá společnost.

Teď ještě mi dovozte, abych doplnil tento text autora Jiřího Uhlíře. Je třeba připomenout, že většina církevního majetku byla od středověku nabývána právě z darů, nadání, odkazů a kšaftů, kde jde o záduší, to znamená zpravidla o odkaz – leckdy před smrtí – ve prospěch chrámů a klášterů, církevních ústavů, jakými byly církevní školy, nemocnice, chudobince a sirotčince. Církev legálně a regulérně získaný majetek z darů, peněz, ale i pozemků, polí, luk i lesů, účelně využívala k dalšímu zvelebování a opravám sakrálních památek, jako jsou kostely a kaple i jejich mobiliáře. Dále majetek využívala k vydržování církevní správy a k charitativním účelům, neboť křesťanství je založeno na lásce k bližním, což platí dodnes.

Po staletí dary poctivě nabytý církevní majetek byl po roku 1948 zabaven. Je tedy logické, je správné a spravedlivé, aby byl církvim a náboženským společenstvem pronásledovaným za nacismu i socialismu konečně navrácen, tak jako byl bez problému navrácen během 90. let 20. století české šlechtě. Proti tomu česká veřejnost neprotestovala. Právo na spravedlivé narovnání majetkových křivd však velká část české veřejnosti odmítá. Už Albert Einstein vyslovil myšlenku: Morálka je víc než intelekt. Všechny velké říše se zatím rozpadly a zanikly. Uvidíme, jak to dopadne i nyní.

Dovozte mi ještě jednu poznámku, jednu konkrétní věc. V Náchodě je tzv. Studentský kostel. Ten byl původně zabaven, historicky ještě za Rakouska-Uherska. Jeden čas v něm dokonce byl i sklad střelného prachu. Nicméně jeden bohatý měšťan ho vykoupil a daroval zpět. I toto je příběh nabytí majetku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Bělobrádkovi. Mám tady dvě přednostní práva. Pana Miroslava Kalouska a pana Víta Rakušana. A řádnou přihlášku Mariana Jurečky. Ptám se kolegy Kalouska, jestli chce využít své přednostní právo teď. Dobře, tak v tom případě kolega Rakušan s přednostním právem, pak kolega Jurečka a na závěr pan poslanec Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, nemám tady před sebou žádný dlouhý historický exkurz a pokusím se opravdu o velmi krátkou poznámku. Měli jsme tady slova, vašim prostřednictvím, pane předsedající, pana kolegy Luzara o tom, že je tady rozdělená společnost a že my se snad dnes snažíme udělat něco pro to, aby ta společnost rozdělená nebyla. Já bych tu situaci rozhodně tak neviděl. Ta společnost tematicky nad tímto problémem určitě

rozdělená je, ale nemyslím si, že tím dnešním dnem děláme cokoli pro to, abychom to zmíněné rozdělení společnosti nějakým způsobem zmírnili. Naopak, co reálně děláme, je to, že již schválený právní stav jednou projednaný Parlamentem České republiky prostě z důvodu toho, že to bylo podmíněno tím, že Komunistická strana Čech a Moravy podpoří existenci této vlády, prostě vrátíme sem zpět k nám do Parlamentu.

Mně to samozřejmě od KSČM nepřekvapuje, protože její názor na toto téma je jasný, je to celkem silný a logický politický tah, který předvedla, a já to nehodlám žádným způsobem hodnotit jinak než tak, že prostě je nástupnickou organizací té strany, která ten majetek jednou ukradla. A neukradla ho samozřejmě jenom církvím, ale ukradla ho mnoha ostatním a teď se snaží ten již jednou schválený stav v Parlamentu zvrátit. Ale je to její právo, to je politika.

Už více mě to překvapuje například u sociálních demokratů, kde jsem v Senátu pozoroval, že ten názor zákonodárců, kam samozřejmě patří i senátoři, u sociálních demokratů vůbec tak jednotný není. Jsou tady senátoři jako pan kolega Dienstbier a pan kolega Antl, kteří se vyjadřují v tom ohledu, že zákonná úprava, tak jak je předkládána Poslaneckou sněmovnou, prostě z pohledu zákonodárského v pořádku není, a že bychom jako zákonodárský sbor, kterým Poslanecká sněmovna i Senát jsou, měli předkládat takové normy, u kterých pokud možno máme tu jistotu vnitřního přesvědčení, že předkládáme normu, která je z ústavního pohledu v pořádku. Pokud tak nečiníme, tak se dopouštíme jistého alibismu. Ten alibismus je: No tak tady něco rozhodneme, a pokud to náhodou nebude v pořádku, tak je tady ten Ústavní soud, který to posléze projedná. To podle mě není zodpovědný zákonodárský přístup, je to takové hraní si s tím, co tady schválíme, a drobný projev naší vlastní nezodpovědnosti. Ale samozřejmě, jak říkal pan kolega Luzar prostřednictvím pana předsedajícího, my to jistě k tomu Ústavnímu soudu jako podnět dáme, naši senátoři spolu s řadou dalších senátorů jsou na to připraveni a už textace toho je v takové fázi, že ten podnět bude následovat bezprostředně po tom, co by Poslanecká sněmovna případně ten svůj návrh opět dnes přehlasovala a prosadila dále.

My se pohybujeme v právním prostředí, kde se jednoznačně dotýkáme nějakého legitimního očekávání, které vycházelo z původní schválené úpravy. To samo o sobě v právním státě není příliš normální. A ještě se pohybujeme i v takovém prostředí, kde tady ve Sněmovně od různých lidí pro mě trochu překvapivě slýchávám ve chvíli, kdy se jim to hodí, o židovsko-křesťanských tradicích naší civilizace, jejímiž nositeli logicky nejruznější církve dodnes ve společnosti jsou. A aniž bych sám byl praktikujícím křesťanem, tak se trochu hoře pousmívám nad tím, že se tady vlastně vede primárně svatá válka proti katolické církvi. Ale pokud se na ten návrh dopodrobna podíváme, tak katolická církev rozhodně nebude tou, která tímto návrhem bude primárně dotčena. Budou to církevní organizace menší a pro ty to může znamenat samozřejmě i fatální dohru. To je prostě paradox, který tady cítíme, a myslím si, že každý zákonodárcе se sám musí vypořádat se svým svědomím, zda hlasovat pro takový návrh, který je legislativním paskvilem, a uvědomit si, že tu debatu v současné chvíli opravdu nevedeme o tom, zda ty církevní restituce byly příliš vysoké, byly příliš nízké a že teď to nějakým způsobem napravujeme. Ta debata je přece jinde. My se bavíme o tom, zda tento návrh, jak je předkládán, je vůbec

legislativně v pořádku a zda už teď dopředu neříkáme, že za nás jako zákonodárce, protože se jinak nedohodneme, musí rozhodovat Ústavní soud. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Rakušanovi. Ještě než udělím slovo panu poslanci Marianu Jurečkovi, byl jsem požádán, abychom odstranili chybu z rána, abychom zopakovali omluvy členů vlády. Od 16.15 pan místopředseda vlády Richard Brabec, na celý den Jan Kněžínek z pracovních důvodů, Marta Nováková z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Petříček z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Dan Ťok z důvodu zahraniční cesty, Miroslav Toman z pracovních důvodů. Dále se ještě omlouvá pan poslanec Dvořák od 18 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů.

Nyní pan poslanec Marian Jurečka, připraví se Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobrý den, vážený pane předsedající, dvě členky vlády, pane senátore, kolegyně, kolegové. Dovolte mi taky ještě vystoupit ve třetím čtení, resp. při hlasování o vratce ze Senátu, k tomuto bodu, který před sebou máme. Je takové známé úsloví, které se týká komunistické strany, které říká: Co slovo, to lež, co čin, to zločin. A já si myslím, že ono to platí do dnešních dnů a platí to i v případě tohoto návrhu, který máme dnes opět před sebou před hlasováním. Protože když se podíváme do důvodové zprávy, nevím kolik ctěných poslankyň a poslanců tu důvodovou zprávu skutečně četlo, v té důvodové zprávě se píše o tom, že tento předkládaný návrh zákona předpokládá zdanění finanční náhrady jako jediný možný krok vedoucí k tomu, aby finanční náhrada ve svém konečném důsledku byla přiměřená. Nikde se v té důvodové zprávě však nedočteme, co to je ona přiměřenost.

Byla tady slibována ze strany pana premiéra, paní ministryně financí analýza, která měla údajně říci, o kolik byly ty náhrady nepřiměřené. Paní ministryně financí dokonce říkala, že tu analýzu mají na Ministerstvu financí. Když se po ní poslanci začali oprávněně ptát, tak analýza najednou po 14 dnech se ukázala, že není. Za situace, kdy tady část zákonodárců předkládá návrh, kde se tak často zaklíná slovem přiměřenost, ale nikde si tato vládní koalice ani navrhovatelé z řad komunistů nedali tu práci, aby prokázali argumentačně řeči čísel to, o kolik ta nepřiměřenost tedy je a zdali tedy to navrhované zdanění 19 % tedy odpovídá oné vyčtené nepřiměřenosti.

Je také zajímavé dále číst důvodovou zprávu z pera komunistických poslanců. Je tady vždycky ta povinná část, kterou jako zákonodárci vyplňujeme, když předkládáme naše návrhy, a je tady soulad s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami podle článku 10 Ústavy České republiky. Tady předkladatel píše: Předkládaný návrh zákona není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky ani neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázaná, narovnává zcela zjevný rozpor mezi dvěma zákonnými normami upravujícími oblast předmětu daně. Taktéž při souladu s právem Evropské unie, předkladatelé opět píší, že tento návrh není v rozporu s předpisy Evropské unie. A zhodnocení dalších dopadů – zde předkladatelé uvádějí: Předkládaný návrh zákona nezasahuje do podnikatelského prostředí. Nepřináší žádné dopady na životní prostředí, ochranu... a tak dále.

Jak může seriózní zákonodárce předkladatel říci, že tento návrh je v souladu s ústavním pořádkem? Jak může říci, že tento návrh nezasahuje do podnikatelského prostředí? Vždyť církve a náboženské společnosti, kterých se toto nemravné dodatečně zdanění toho, co bylo ukradeno a nemohlo být vráceno, týká, jsou dost často také podnikatelskými subjekty v mnoha oblastech podnikání. Je vidět, že tady je opravdu důvodová zpráva o odůvodnění novely tohoto zákona naprosto flagrantně odfláknutá a vůbec se ti zákonodárci, kteří to předkládali, i vláda, která to podpořila, a vládní koalice, která to podporuje, i poslanci, kteří pro to hlasovali, na tyto podklady nedívali, jinak by prostě pro toto nemohli hlasovat.

Já si tady dovolím uvést a ocitovat některé části odborného posudku Právnické fakulty Masarykovy univerzity z Brna, kde tento odborný posudek, který je přílohou našeho sněmovního tisku, říká:

Vychází se z toho, že zákon o majetkovém vyrovnání uznal odebrání původního majetku církvím jako majetkovou krivdu a že daný majetek byl původně ve vlastnictví církví. Zákon o vyrovnání neakceptoval výklad, že církevní majetek má zvláštní povahu a že stát má vůči tomuto majetku určitá práva, především ve vztahu ke katolické církvi jakožto původní státní církvi, kdy stát měl vůči tomuto majetku práva vycházející zejména z původních patronátních práv. Zákon o vyrovnání je platnou součástí právního řádu a musí být respektován, jeho ústavnost byla potvrzena Ústavním soudem.

Stát nemá ústavní povinnost k restitucím majetku zabaveného v době komunistického režimu. Pokud však restituční zákony přijme, vzniknou majetkové nároky, které stát jednostranně nemůže rušit ani snižovat, protože vznikne majetkové legitimní očekávání oprávněných osob, které má ústavní ochranu.

Smlouvy o vyrovnání mezi státem a církvemi jsou povahou soukromoprávní smlouvy analogické se smlouvami o narovnání vzájemných práv a povinností. Stát přistoupil na naturální a finanční restituce a církve se vzdaly svých majetkových nároků. Samotný zákon o vyrovnání podřazuje smlouvy s církvemi pod režim občanského zákoníku, pokud sám nestanoví jinak.

Církevní restituce jsou významným politickým tématem. Jak tady hovořil kolega Luzar – dovolím si drobnou odbočku – mluvil o rozdělení společnosti. Ale já si nepamatuji, že by v roce 2005, 2006, 2008, kdy se tady řešila otázka církevních restitucí, byla společnost na tomto tématu rozdělena. Dokonce ještě před rokem a půl, když se tomuto tématu věnovaly průzkumy veřejného mínění, tak toto téma řešilo pouze 20 % společnosti. Společnost toto téma po čtyřleté vládě Bohuslava Sobotky brala jako téma uzavřené. Ale byly součástí politické diskuse i po přijetí zákona o vyrovnání, kdy některé politické strany usilovaly o jeho zrušení skrze Ústavní soud anebo o jeho změnu. Politické debaty oživaly i s tím, že církve podávaly žaloby na určení vlastnictví státu u majetku v držení krajů a obcí, aby tak tento majetek spadl do naturální restituce. V případě krajů tyto návrhy stáhly, v případě obcí v nich pokračují. To však samo není porušením smlouvy, protože o určení státního vlastnictví rozhoduje soud jakožto státní, ne církevní orgán a ten je při svém postupu vázán platným právním řádem. Pokud soud vysloví, že majetek patří státu, a tedy

nepodléhá naturální restituci, byl v držení obce, ať se nám to líbí, či nikoliv, neoprávněně, což nelze dávat k tíži církvi.

Pochybnost vyvolávají též některé kroky církve samotné v souvislosti s restitucemi, například když opatství na Starém Brně přišlo o vlastní správu a chopila se jí pražská provincie augustiniánů, která původně o opatství nejevila zájem, dokud nezáskalo nárok na restituci majetku. Tyto okolnosti jsou zdrojem politické diskuse, ale ne zdrojem právního řešení již vzniklých nároků církvi podle zákona o vyrovnání.

Je základní funkcí státu vybírat daně na své výdaje. V oblasti daní má suverenitu a může během času měnit složení i výši daní. Ústavnost takového postupu byla prokázána v případě změny zdanění solární energetiky. Zde šlo o případ, kdy stát přímo nebyl výrobcem solární energie, zdaněním tedy nevstupoval do soukromoprávních smluv již uzavřených a zdanění bylo zdůvodněno podstatnými změnami na trhu s elektrickou energií a podstatnou změnou výše nákladů na zřízení solárních elektráren. Tyto důvody byly uznány jako legitimní pro daňové změny. Daně však nemohou být zneužity a nemohou například vést k faktickému vyvlastnění.

Stát může v oblasti daní určité věci preferovat nebo určité věci ekonomicky formou daní znevýhodňovat, nelze však daní užít neústavním způsobem k zákazu určité činnosti nebo likvidaci majetku, například stoprocentní nebo ještě vyšší daňové sazby. Proto například Ústavní soud neuznal zavedení padesátiprocentní daně na státní podporu stavebního spoření za rok 2010, kterou vyhodnotil tak, že stát zneužil daňové zákonodárství pro faktické snížení státní podpory, když obecná sazba daně z příjmu byla 15 %. Ústavní soud tehdy uvedl: právní závěr, že předmětnou daň je třeba v rámci přezkumu ústavnosti považovat nikoliv za daň, nýbrž za změnu právního nároku, se promítá do ústavních kritérií pro její posouzení. Slouží-li určité ústavní principy a základní práva k ochraně jednotlivce před zásahem ze strany veřejné moci, nemůže míra této ochrany být v jednom ze dvou srovnatelných případů nižší jen z toho důvodu, že zákonodárce použil pro stejnou regulaci odlišné označení.

Legitimitou pro mimořádné změny v oblasti daní jsou mimořádné události, například hrozící krach státu může vést k zásadním daňovým změnám. Pokud budou tyto změny obecné a dopadnou na všechny plátce daní, bude legitimní i zdanění konkrétní úzké skupiny církvi. Pokud však je významná daňová změna přijímána pro nesouhlas nové politické reprezentace s původním rozhodnutím předchozí demokratické reprezentace a míří na faktické snížení smluvních povinností státu, jde o postup nelegitimní.

Stát je ve dvojím postavení. Jednak působí jako vrchnostenský subjekt, který daně ukládá a vybírá a zpravidla je jejich příjemcem, ovšem také se jako právníká osoba podílí na činnostech, které jsou daněmi zatíženy. Přitom je správně, aby stát v soukromoprávních vztazích nezneužíval svého vrchnostenského postavení. Toto dvojí postavení státu se projevuje i v oblasti vyrovnání vztahů s církvemi, kde stát ve vrchnostenské pozici jako zákonodárce přijal zákon nabízející církvím určitý způsob vyrovnání a následně stát jako právníká osoba uzavřel s církvemi smlouvy, kde jsou si smluvní subjekty rovny, pokud církev takovou smlouvu uzavřít chtěla. Jeho postavení tvůrce daňových zákonů tedy není závislé od dopadu těchto zákonů na jeho povinnost plnit podle smluv o vyrovnání s církvemi.

Ke zdanění finanční náhrady dochází proto, že nová reprezentace státu není spokojena s původním rozhodnutím vlády a Parlamentu při vyrovnání s církvemi v roce 2012 a zdá se jí vyplacená částka nepřiměřeně vysoká, což plyne z obecné části důvodové zprávy návrhu zákona. To plyne i ze souhlasného stanoviska vlády a Ministerstva financí k návrhu posuzovaného zákona. – Dovolím si jenom doplnit, že například stanovisko Ministerstva kultury v této věci bylo negativní.

Navrhovatelé i vláda přiznávají, že motivací k přijetí zákona je věcný nesouhlas s původní výší finanční náhrady. Tato náhrada je brána jako paušální. Na její výši mohou být rozdílné názory z hlediska věcné správnosti. Paušálnost náhrady v sobě z povahy věci zahrnuje určitou míru neurčitosti při jejím stanovení, kdy církevního majetku, za který je vyplacena finanční náhrada, je značné množství. Mnohdy se jedná o pozemky, které dříve byly zemědělskou půdou, nyní se však nacházejí v zastavitelném území a mají charakter stavebních pozemků. Z hlediska právního je rozhodující, že s paušální částkou stát souhlasil zákonem i ve smlouvách o vyrovnání s církvemi. Církvím vznikl majetkoprávní nárok, byť ještě není zcela splatný, a mají legitimní očekávání, že v době splatnosti jim postupně budou částky vyplaceny ve smluvené výši. Změna politického složení Parlamentu ani vlády není legitimním ústavně akceptovatelným důvodem pro změnu majetkových pohledávek osob, včetně církví vůči státu.

Samotní navrhovatelé a vláda přiznávají, že pravým důvodem zdanění nejsou změny v daňové politice státu, ale věcný politický nesouhlas s výší paušální finanční náhrady. Protože vláda nemůže dosáhnout změny smlouvy bez souhlasu s církvemi, využívá se vrchnostenské úpravy zdanění jako cesta, jak dosáhnout faktické změny výše peněžité náhrady. Taková motivace státu pro úpravu daní, tedy jako nástroj soukromoprávní výhody formou daňové politiky, je ústavněprávně nelegitimní. Církvím uzavřením smluv o vyrovnání se státem vznikl právní nárok na finanční náhradu v určité výši, a kdyby ji stát zaplatil ihned, nebyla by zdaněna. Církev tedy byla v legitimním očekávání, že stejné daňové podmínky budou platit po celou dobu splácení finanční náhrady. Vláda i Parlament můžou v průběhu času změnit svou vůli. Pokud však na základě původního rozhodnutí vlády vznikly soukromoprávní smlouvy, nová vláda je nemůže jednostranně zrušit či změnit. Je pak nepřipustné tohoto cíle dosahovat cestou vrchnostenského působení státu v rámci jeho působnosti tvůrce práva včetně práva daňového.

Obsah vyrovnání s církvemi se skládá z naturální restituce, finanční náhrady, úročení finanční náhrady a snižující se příspěvek státu. Návrh zákona se týká zdanění finanční náhrady včetně jejího úročení.

Restituce majetku není příjmem, ale obnovením původní majetkové podstaty. V případě naturální restituce jde o vrácení věci. V případě finanční restituce jde o nahrazení v penězích. Byla-li věc odebrána protiprávně státem, což stát zákonem o vyrovnání uznal, je v rozporu s principem právního řádu státu vrácení takového majetku zdaňovat. Ani v případě jiných restitucí jako soudní rehabilitace, mimosoudní rehabilitace, zemědělské a jiné restituce nebo jiného návratu protiprávně odňatého majetku, například vrácení odcizené věci, není restituce majetku zdaňována.

Finanční náhrada je vyplácena za církví odňatý majetek, který však již není ve vlastnictví státu, ale československý stát jí v roce 1991 chtěl zachovat možnost jeho vydání církvím, a proto blokačním paragrafem zákona o půdě znemožnil jeho převedení na jiné subjekty. Pokud k tomuto převodu došlo, bylo tak činěno v rozporu s kogentním zákonným ustanovením. Je nutno říci, že v procesu restitucí fyzických osob nebo i sportovních organizací vydával věci v naturální restituci nejen stát, ale i ostatní povinné osoby, obce, státní podniky, družstva atd. To, že stát namísto naturální restituce od nestátních osob, na které přešel původní majetek církví, vyplatil peněžní náhradu, je dobrodiním státu ve prospěch těchto ostatních osob.

Dovolím si tedy již dále nečíst podrobnou zprávu expertů na právo z právnické fakulty, kdy mnoho z těchto lidí působilo na Ústavním soudě, nebo tam působí doteď v různých pozicích, třeba i asistentů ústavních soudců. Ale závěr této zprávy, milé kolegyně, kolegové, zní zcela jasně: Zdanění finanční restituce, vlastní finanční náhrady, je neústavní.

Prosím pěkně, podobných odborných posudků od ostatních právnických fakult v České republice máme k tomuto sněmovnímu tisku vícero. Nevím, kdo z vás se obtěžoval si tyto argumenty přečíst. Ty argumenty jsou podle mě věcné, pádné a jasné. A pokud chceme dělat legislativně zákonodárný proces ve svobodném demokratickém státě, státě, který je předvídatelný, a nejsme před rokem 1989, pak si myslím, že zodpovědný zákonodárce nemůže zvednout ruku pro takovýto krok s odůvodněním, jak někteří mimo tento sál říkají, však on to spraví Ústavní soud. Takto určité zákonodárce, legislativní proces ve vyspělé demokratické zemi fungovat nemůže a nesmí. Myslím si, že by také stálo za to, aby ti, kteří tady mluví o té nepříměřenosti, z řad komunistických poslanců, a mají tak ambici mluvit o tom, že chtějí tady křivdou v uvozovkách něco narovnávat, by případně také řekli a přihlásili se ke křivdám, které spáchali oni po roce 1945, po roce 1948, nejenom majetkových, ale i těch lidských osudů, a měli se snažit třeba o finanční vyrovnávání. Takovou snahu jsem tady nezaznamenal.

Takže prosím pěkně, kolegyně, kolegové, zvažte opravdu věcnost argumentů, které jsem tady uváděl já, ale i mnozí předřečníci, ty argumenty, které zaznívaly v rozpravě na půdě Senátu, kdy i senátoři za ČSSD argumentovali nikoli politicky, ale věcně, s nadhledem, který má patřit zákonodárcům, a odmítli tento návrh z komunistického pera.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nyní faktická poznámka Vojtěcha Pikala, místopředsedy Sněmovny, a poté přednostní právo Miroslava Kalouska, poté Marek Výborný. Máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jenom bych se chtěl přihlásit ke svému návrhu k pořadu, který jsem přednášel, a připomenout vám ho a omluvit se senátorům a senátorkám, kteří tady už tři hodiny zbytečně čekají, jestli se dnes dostanou na řadu. (Reakce poslanců z lavic ANO, že nečekají zbytečně a oni jako poslanci mají právo si k čemukoli řečnit, jak dlouho budou chtít.) Protože už tady tři hodiny debatujeme. A

já jsem to říkal, že ta debata bude dlouhá. (Opakovaná reakce poslanců ANO, že si můžou debatovat klidně 20 hodin, když se jim zachce, a on jim v tom nemůže bránit.) Já nikomu nebráním debatovat. Já jenom říkám, že jsme předtím mohli probrat ty body, na kterých by možná byla větší shoda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda Miroslav Kalousek. Pane poslanče, ještě posečkejte chvíli, já zjednám dostatečný klid ve sněmovně. Kolegové, kteří diskutují jiná témata, nejsou na svých místech, prosím, přesuňte debatu do předsálí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, když téměř před sedmi lety, v létě 2012, tady byl schválen definitivně zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi – o dva hlasy, zdůrazňuji pro ty, kteří pořád šíří v novinách a na sítích, že to bylo o jeden hlas, ne, o dva hlasy – tak jsem měl pocit, že tím byla uzavřena dvacetiletá diskuse, které jsem měl celé tu čest se zúčastnit, dvacetiletá diskuse o definitivním vypořádání mezi státem a církvemi a o nápravě některých – zdůrazňuji některých – křivd, protože všechny křivdy napravit nelze. Nelze napravit stovky let kriminálů slušných lidí, kteří byli uvězněni. Nelze napravit umučené, neřeknu popravené, řeknu zavražděné. To všechno se prostě odehrálo od toho roku 1948. A my jsme domlouvali pouze napravení některých křivd. A domlouvali jsme nikoli napravení pouze restitucí majetkových, ale také jsme domlouvali něco, co ten komunistický režim nikdy nechtěl – oddělení státu od církve.

Uvědomte si prosím, že v roce 1948 tím, co komunistický režim udělal, si naopak přál připoutat tu církev co nejvíc ke státnímu vlivu. Učinit, a tak také učinil, z duchovních své zaměstnance tím, že je bude vyplácet, tím, že prostě učiní tu církev na státu zcela závislou. A to, co je vlastní všem demokratickým sekulárním režimům – a zdůrazňuji, že Česká republika, ač katolík, zdůrazňuji, že trvám na tom, že chci, aby Česká republika byla demokratický sekulární režim – je, že církve jsou odděleny od státu, a pak že také mají svoje prostředky na svoje financování, protože nemohou být závislé na tom státním rozpočtu. Kdyby na tom státním rozpočtu byly závislé, tak už to není oddělení církve od státu. A tuhle úlohu, tuhle úlohu, Valachová, paní poslankyně Valachová, kolegyně, jsme tady řešili dvacet let. A byla nesmírně obtížná, byla složitá, protože se nejednalo jenom o dohodu mezi tím původním největším vlastníkem – státem – a katolickou církví, ale bylo potřeba dosáhnout dohody mezi státem na straně jedné a všemi církvemi a náboženskými společnostmi, které měly nárok na ten státní příspěvek, na straně druhé. A těch v tu chvíli bylo 17, včetně Federace židovských náboženských obcí.

Těm největším obráncům křesťanských hodnot, zejména těm, co obědvají na Velký pátek vepřové, bych rád zdůraznil, že kdybychom se jenom o rok zpozдили, tak podle stávající legislativy měla Federace islámských náboženských obcí nárok na státní příspěvek, kdybychom nepřijali v roce 2012 ten zákon, který jsme přijali.

Všechny argumenty... (Hlasy v pravé části sálu.) Jo, kvůli vám nemůžu mluvit, já vás nepřevžu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať může pan předseda pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za pochopení. Všechny argumenty, které jsme si tady řekli, říkáme už potisící a nemá cenu je opakovat. Mluvili jsme o tom 27 let. Byly tady zmíněny skutečné analýzy, které byly provedeny. Ležela na stole zcela konkrétní čísla a ležely tady na stole také zcela konkrétní lži.

Za jednu z nejodpornějších lží, které kdy zazněly v téhle Sněmovně, pokládám tvrzení Ministerstva financí a předsedy vlády, že existuje analýza o tom, že církevní restituce jsou předražené. Když jsme se po té analýze pídili, když jsme ji chtěli, tak jsme nakonec po několika týdnech marného dotazování zjistili z vyjádření pana premiéra, že neexistuje žádná analýza, o kterou by vláda své drzé tvrzení mohla opřít, že to opírají pouze o tvrzení pana někdejšího prvního místopředsedy ČSSD Michala Haška, který to tady kdysi řekl, to je pravda, ten to řekl. Nicméně my z nás, kteří víme, jaký šašek byl pan Hašek, jsme se totálně vyděsili, když jsme zjistili, o jaká a čím tvrzení může vláda České republiky opírat svá autoritativní vyjádření, co je nebo není předražené. O vyjádření pana Haška. Ta diskuze, která tady byla dvacet let předtím, veškeré audity Ernst and Young, Deloitte Touche, to nebylo vůbec důležité. Pan Hašek něco řekl a ten šašek to po něm opakoval. Pardon, pan Hašek něco řekl a pan premiér to po něm opakoval. A půlka národa je přesvědčená, že to tak bylo.

Není. Rozděluje to společnost a udržujete ji ve lži, dámy a pánové. A já dnes ty argumenty už nechci opakovat. Já se chci obrátit na každého z vás v této Sněmovně, je nás tady 200. My projednáváme novelu zákona, která se jmenuje novela zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Ono kdybychom to měli pojmenovat věcně, tak je to novela druhé komunistické krádeže.

Před 70 lety... (Smích z pravé strany sálu.) Já pevně věřím, že teď šlo o zdraví, tak jsem počkal.

Před 70 lety vtrhla totalitní komunistická moc do centra naší kulturní a vzdělávací soustavy za několik posledních stovek let. Do centra církevních struktur. Uvěznila stovky duchovních, zničila za miliardy kulturních hodnot, ukradla všechno, co ukrást mohla. Podmanila si významnou část občanské společnosti, které se nazývají církve, ať už křesťanské, nebo Federace židovských náboženských obcí, a učinila je do značné části svými vazaly tím, že jim ukradla veškerý majetek a ponechala jim jakousi úzkou pupeční šňůru finančního penězovodu ze státního rozpočtu na jejich činnost s tím, že tam byl vždycky zdvižený prst toho církevního tajemníka, kteří říkal, když budete zlobit, tak poteče méně. To se stalo před 70 lety. Proběhla bezprecedentní krádež, bezprecedentní bezpráví, loupež, demolice, mučení, věznění, popravy!

Dnes projednáváme novelu, po 70 letech, protože v roce 2012 jsme tohle definitivně uzavřeli. Padla křesťanská slova odpuštění, padla slova zapomnění a v roce 2012 jsme se definitivně ze 17 křesťanskými církvemi a s Federací židovských náboženských obcí dohodli a řekli, co bylo, to bylo. Musíme se dívat do budoucnosti. Teď jsme se takhle vypořádali a teď jdeme společně dál pro tuhle společnost.

Dámy a pánové, pro vaši informaci z těch několika stamilionů, které dostávají církve každý rok na svoji činnost, na rozdíl od bank a nadnárodních společností

neodchází do zahraničí ani koruna. Ty jsou investovány v České republice. Z nich se hradí sociální, zdravotní a vzdělávací služby v České republice. Za ně se opravují památky v České republice! Co vám na těch penězích vadí? Protože to prostě, jak by řekl pan premiér, slouží veřejnosti a každý si na to může sáhnout. Akorát že to opravdu slouží veřejnosti, na rozdíl od výroků pana premiéra. Tak to se tady odehrává. A od roku 2012 to mohlo být uzavřeno. Tenhle bolavý vřed vězení, mučení, poprav a krádeží vy jste znovu otevřeli návrhem této novely, kterou si dovoluji označit za novelu komunistické loupeže! To není novela majetkového vyrovnání s církvemi. To je novela komunistické loupeže!

A dovoluji si apelovat na svědomí každého z nás. Každého z vás. Před 70 lety o tom rozhodli naši předci. Nikdo z nás na tom zločinu nenese žádnou odpovědnost. Nicméně každý z nás, kdo dnes zvedne ruku pro novelu toho zločinu, se k němu hlásí. A za pět, za deset, za dvacet let se vás zeptají vaše děti, zeptá se vás vaše historie: vy jste se podíleli, nebo nepodíleli na tom zločinu? A vy máte šanci říct, že nepodíleli. Stačí, když nebudete aktivní. Stačí, když nebudete přítomni při hlasování. Stačí, když neřeknete ano, protože přehlasováváme naprosto správné a jednoznačné zamítnutí Senátu. Je to na každém z vás, na svědomí každého z vás. Promiňte, že si dovoluji teď v tuhle chvíli na svědomí každého z vás apelovat – nepodílejte se na novele komunistického bezpráví! Je to jenom na vás. Na každém z vás! Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Pane poslanče Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, já žiji na Praze 6 se svou rodinou v Čínské ulici. Chodíme na procházky do dvou částí Prahy 6 obzvláště rádi. Chodíme do Šáreckého údolí a chodíme na Džbán. Mé děti se ptají na jedinou věc. Kde je ten bazén, který tam býval, než ho pan Kalousek prodal developerovi? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě vystoupí pan předseda Výborný. (S faktickou poznámkou se hlásí posl. Kalousek.) Můžeme dát přednost s faktickou poznámkou. Přihláška přišla až poté, co jsem vás vyzval, ale myslím, že se gentlemansky domluvíme. Prosím, pane předsedo, faktická poznámka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Moc se omlouvám jednak panu předsedovi Výbornému a jednak svým způsobem i svému předčecníkovi, na kterého chci reagovat. Já jsem apeloval na otázky svědomí, na otázky právního státu, na elementární principy spravedlnosti. Byla-li mi odpověď otázkou, kde je louže na Džbánu, tak to je pak těžké!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě pan předseda Výborný. Prosím, máte slovo. Dámy a pánové, prosím o klid, ať může pan předseda začít mluvit. Děkuji.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, nechci už hovořit příliš dlouho, protože většina faktů tady byla řečena, vlastně všechny a opakovaně při jednotlivých projednáváních tohoto zákona nebo tohoto návrhu na zdanění finančních náhrad v rámci církevních restitucí, přesto mi dovoluete v tuto chvíli, a nebudu hovořit k poslancům KSČM, protože tam to považuji za vcelku zbytečné. To, že jejich ideovými nepřáteli církve vždycky byly a ta katolická zvláště, to je známo. To, že komunisté také vždycky měli sklony k tomu rozhodovat o majetku, který jim nepatřil, to je tak trochu možná zakódováno v komunistických genech, ale proto se nebudu obracet na ně. Ale chci se obrátit na vás, na poslance hnutí ANO, na poslance sociální demokracie, protože v tuto chvíli zde skutečně budeme rozhodovat o tom, zda základní jistoty a principy právního státu u nás platí, či nikoliv.

Nebavme se už o nějakých výměrách, nebavme se o vyčíslení finančních náhrad. Já myslím, že ta absurdita některých výroků o tom, že byly předraženy o 54 mld. v situaci, kdy ty náhrady činí 59 mld., s odkazem na úsměvný výrok, jak už tady bylo řečeno, jakéhosi Michala Haška, tak myslím, že to je všem jasné, že tyto argumenty a tato slova jsou zcela mimo debatu, kterou tady vedeme.

Co chci ale připomenout a co tady možná nezaznělo úplně důrazně, finanční náhrady jsou skutečně náhradou za to, co bylo církvím zabráno, ukradeno a co nemohly dostat posléze nazpět, protože to z jakýchkoliv důvodů bylo zlikvidováno, případně to dostali jiní majitelé a ten majetek nemohl být vydán. Tedy nejedná se o příjem, ale jedná se o náhradu škody, která byla církvím a náboženským obcím způsobena. A jsme v situaci, kdy se nejedná zdaleka a primárně jenom o církev katolickou, ale jedná se i o církev další a jedná se o Federaci židovských obcí. A tady bych to vzal od konce. Rozhodujeme o tom, zda potřeťi poškodíme Federaci židovských obcí v situaci, kdy poprvé jim ten majetek ukradli nacisté, podruhé komunisté a potřetí je o část finančních náhrad připravíme dnes my rozhodnutím o této novele. Stejně tak se jedná o zásadní dopad na činnost dalších církví a náboženských společností, zvláště těch menších, protože tam samozřejmě ten dopad může být velmi fatální.

A připomeňme si, že církve tady nežijí v nějakém ghettu, že církve nejsou odrřezané od společnosti, ale naopak společnosti a našim občanům, vašim voličům, voličům hnutí ANO a všech nás dalších tyto církve a náboženské společnosti poskytují své služby. Připomeňme činnost charitativní, připomeňme činnost diakonií, připomeňme činnost dalších institucí, které pomáhají lidem v nouzi, těm, kteří se o sebe sami nemohou postarat. Připomeňme také činnost v rámci školství a vzdělávání. Řada církevních škol patří k elitním institucím v oblasti školství a vzdělávání v České republice. A mohli bychom takto pokračovat dál a dál. A také připomenout to základní a důležité. Celý zákon byl koncipován jako krok k odluce církví od státu. Já předpokládám, že se tady všichni shodneme, včetně vás poslanců

hnutí ANO, včetně paní ministryně financí, že není důvodu k tomu, aby se stát podílel finančně na chodu církví a náboženských společností, a přesně tento zákon byl k tomu takto koncipován, aby církve přešly postupně na systém samofinancování. Připomínám, že ta částka, která se postupně každý rok snižuje, bude nahrazena postupně tím, že na konci se církve budou financovat samy. Nezapomeňme, že i toto je součástí celého zákona a celé úpravy.

Dovolte mi na závěr také připomenout to, že to hlasování je o respektu k právní předvídatelnosti, k právním jistotám, k právním principům. Pokud tady byly uzavřeny na základě tohoto zákona smlouvy se 14 církvemi a náboženskými společnostmi a Federací židovských obcí, tak samozřejmě že tyto smlouvy mohou být změněny, ale jediné a pouze tak, jak je to standardní, na základě domluvy obou dvou stran, tedy státu a jednotlivých církví. Nic nebrání vládě, nic nebrání panu premiérovi, aby případně do těchto jednání vstoupil, ač je jasné, že pokud někdy byla nějaká dohoda přijata a potvrzena, že by také měla platit. Ale není možné do toho vstupovat takto jednostranně z pozice Parlamentu.

Já bych chtěl vyjádřit velký respekt k horní komoře Parlamentu, Senátu, kde, jak se nakonec ukázalo, v naprosté většině senátoři, a to i ze strany sociální demokracie, znovu bych připomněl hlasování sociálně demokratického klubu senátorů, stejně tak jako poslanců dalších senátorských klubů, jasně potvrdili, že takto předkládaná novela je v rozporu s principy právního státu a je pravděpodobně i protiústavní. Já tady vůbec nechci předvídat to, jak případně, pokud zde dnes bude veto přehlasováno a pokud zákon podepíše prezident republiky, rozhodne Ústavní soud. My bychom neměli rozhodovat s ohledem na jakákoliv budoucí rozhodnutí jakékoliv instituce, ale měli bychom rozhodovat podle našeho svědomí a podle našeho slibu, který jsme zde jako poslanci složili.

Dámy a pánové, zvláště z hnutí ANO, sociální demokracie, berte prosím v potaz při vašem hlasování to, co zde zaznělo jak z mých úst, tak z úst mých předřečníků. Skutečně toto hlasování je o našem, vašem svědomí, o vašem, našem přístupu k tomu, co jsme zde slibovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, zajisté jste si všimli, že dnes se v té dlouhé diskusi žádný z komunistických poslanců ani žádná z komunistických poslankyň nezúčastnili. Považujeme – s výjimkou jedné reakce pana kolegy Luzara. Považujeme totiž za jasné, že vše, co bylo třeba, už bylo řečeno.

Po té věcné stránce respektuji poslance KDU-ČSL, že mají jasný názor. Respektuji pravicové poslance, že mají nějaký názor na otázky majetku, na otázky vypořádání, na otázky zdanění. Respektuji názor všech. Máte na to právo. Nicméně když se ta diskuse přetáhla do roviny morálních apelů, tak prostě musím reagovat. Mí voliči, naši voliči, voliči KSČM, by nám to těžko odpouštěli, protože když se mluví o morálce, je třeba mluvit o celé morálce v dějinách. Ne jenom o té z těch posledních několika desítek let, ale také o té morálce, za které ten majetek vznikl, začasté velmi

čestným způsobem v čarodějnických procesech, jejichž oběti, nebo rodiny, jejichž oběti nebyly nikdy odškodněny. Ostatně ono nebylo koho odškodňovat, protože tam se šlo důsledně do hrdel a statků, zejména do těch statků, když už ta hrdla byla vyřešena.

Nechci mluvit široce, mám jenom faktickou poznámku. Vezměme v úvahu i tyto morální apely, apely vyvrácení celých civilizací, anebo z poslední doby apely zneužívaných dětí dlouhodobě některými funkcionáři církve. Já vás žádám, abychom potvrdili rozhodnutí Poslanecké sněmovny, se kterým šla tato materie do Senátu, tak jak to bylo dosud. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Chci jenom říct, že s jistou závistí plně chápu uspokojení pana předsedy Kováčíka, který říkal, že poslanci klubu KSČM tady nemuseli vystupovat. No, nemuseli, protože komunisté v ostatních politických klubech, zejména ANO, ČSSD, to zvládli za ně. Také bych si přál, kdyby poslanci jiných frakcí hlásali naše ideje. Nám se to tolik nedaří. Vy v tom máte pravděpodobně delší praxi, pane předsedo. Blahopřeji k tomu.

Nicméně navzdory všem komunistům napříč politickým spektrem si dovoluji apelovat na svědomí každého poslance. Nepodílejte se na komunistickém zločinu číslo 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je prosím ještě nějaká přihláška do rozpravy? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova. Má zájem pan senátor? Já už jsem mezitím přivolał poslance na hlasování. Pane senátore, máte slovo. Prosím.

Senátor Tomáš Golář: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, vyslechl jsem si velmi zajímavou debatu, kterou samozřejmě v Senátu nemůžeme zažít, protože tak dlouhý čas na to nemáme. Nicméně je to v pořádku a taková debata se mi líbila, protože mě v mnohém obohatila.

Bylo tady několik bodů, které mě zaujaly. Nebudu se opakovat jako v mé úvodní řeči, o čem ten zákon je, o čem není. Zaujalo mě třeba to, že tady někdo řekl, že zákon rozdělil společnost. Já si nemyslím, že zákon dokáže rozdělit společnost. Společnost rozdělili politikové. Tím, jak ten zákon interpretovali. Já musím říct, že sám vlastně, než jsem se stal zpravodajem tohoto zákona, jsem měl určité výhrady vůči církevním restitucím, protože jsem věděl jenom to, co mi řekli politici, a to, co mi řekla vlastně média. Musel jsem tento zákon podrobně prostudovat a musím říct, že to je zákon dobrý.

V rámci této debaty jsem viděl vlastně, že jsme tady všichni zástupci volení lidem a byla nám do rukou svěřena moc. A uvědomil jsem si, co to ta moc vlastně je. Moc, to je odpovědnost. A tu odpovědnost unesou jenom silné osobnosti. A protože, stejně jako tady spousta lidí apelovala na svědomí, tak já apeluji také na vaše svědomí, protože jako zpravodaj vím, že ten zákon není v pořádku, a vím jednu věc, že schvalujeme zákon, u kterého většina z vás předpokládá, že jej zruší Ústavní soud. A to si myslím, že si náš národ nezaslouží, abychom tento systém právně zaplevali něčím, co vlastně v podstatě v budoucnu má být zrušeno. Takový je názor i Senátu, takový názor proběhl i v debatách. Znovu tady připomenu, že vlastně senátoři za ČSSD včetně předsedy ústavněprávního výboru pana Antla byli zásadně proti tomuto zákonu. A musíte si také uvědomit, že pan předseda ústavněprávního výboru Antl byl ten, kdo inicioval původní ústavní stížnost na tento zákon u Ústavního soudu, kdy zákon vlastně byl shledán jakoby ústavně komfortní (?).

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. Jak jsem říkal, tak už jsem přivítal poslance a poslankyně, kteří nebyli v sále. Můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Připomínám, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance.

Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých dalších zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 38/9."

Zahajují hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 99, přihlášeno 181 poslanců, pro 114, proti 57. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

S přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, abych konstatoval, že hlasování bylo legitimní a demokratické a výsledek je zcela jistě platný. To ještě neznamená, že bude sloužit k hrdosti České republiky v její historii. Přes to, jak to dopadlo, si dovoluji vyjádřit neotřesitelné přesvědčení, že pravda a láska stejně zvítězí nad lží a nenávistí. (Smích zleva.) A na tom seznamu lži a nenávisti budou vaše jména na věky, kolegové. Blahopřeji!

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Bartošek. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Respektuji výsledek hlasování. Diskuse byla demokratická, byť dlouhá. Ale chtěl bych zde ocenit roli Senátu. Když se po období totality ustavoval ústavní pořádek, tak ti, kteří ho zakládali, moc dobře věděli, proč tvoří Senát, jakou roli má sehrát a že pro naši demokracii bude velmi důležitý. A já jsem velice rád, že Senát obstál v tomto souboji se ctí, zatímco Poslanecká sněmovna selhala a stala se pouze nástrojem kupčení ceny za koalici. Díky za Senát.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Filip s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, mně na to postačí faktická poznámka. Já jsem nechtěl vystupovat a prodlužovat jednání o zákonu zamítnutém Senátem. Ale chci říct těm, kteří tady moralizovali, že v české společnosti je nejméně 11 300 vysokoškolských učitelů, kteří byli vyhozeni, přestože měli pracovní smlouvy na dobu neurčitou, ze zákona byli vyhozeni. Byly tady připraveny velké skupiny obyvatel o právo pokračovat ve své práci a byla jim dokonce odebrána i výsluha let. Proto vzniklo hnutí AR 95. Nikdy nebyli odškodněni! Tak prosím, až budete mluvit o morálce, vzpomeňte si na to, jakou morálku jste tady v devadesátých letech vypěstovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Já jen pro pořádek. Předpokládám, pane místopředsedo prostřednictvím pana předsedajícího, že jste mluvil o těch, kteří byli vyhozeni po roce 1968. A ti, co neschvalovali okupaci sovětskými vojsky, kteří byli perzekvováni, vyhazováni z práce. A netýkalo se to jenom vysokoškolských profesorů, kteří byli podrobeni tomu, aby potupně schválili něco, s čím vnitřně nesouhlasili. Ano, i to je součástí naší historie.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nejsme v rozpravě, ale k výsledku hlasování paní poslankyně Adámková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nezpochybňuji hlasování, ale v sjetině mám jinak, než jsem hlasovala. Čili jenom to chci oznámit do zápisu. Nezpochybňuji hlasování. (Poslanci se ptají, jak tedy hlasovala.) Ve sjetině mám ano, ale chtěla jsem se zdržet. (Potlesk poslanců na pravé straně sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Nikdo další se s přednostními právy nehlásí. Seznámím vás s omluvami. Pan předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala se omlouvá z dnešního jednání od 17 hodin do konce jednacího dne ze

zdravotních důvodů. Pan ministr Antonín Staněk dnes od 16.15 a následně ve dnech 24. až 26. 4. z důvodu zahraniční cesty.

Budeme pokračovat dalším bodem a je to bod číslo

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/4/ - vrácený Senátem

Senát v tomto případě vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 261/5. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Vítám mezi námi pana senátora Vladislava Vilímce. Prosím, aby za navrhovatele se k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych se vyjádřila k pozměňovacímu návrhu k zákonu, kterým se mění zákon 320/200 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů. Dále s vaším dovolením budu používat pouze zkratku zákon o finanční kontrole.

Na začátek si dovoluji připomenout, že návrh zákona byl předložen z důvodu plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Předmětem návrhu zákona je transpozice evropské směrnice o rozpočtových rámcích. Novelou zákona dochází k prostému rozšíření okruhu orgánů veřejné správy, na které má dopadat zákon o finanční kontrole.

V souvislosti s nedodržením termínu transpozice této směrnice je proti České republice vedeno řízení o porušení smlouvy, na jehož základě může být uložena peněžitá sankce. (Silný hluk v sále. Ministryně se obrací na předsedajícího s žádostí o zjednání klidu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Máte pravdu, paní ministryně. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, prosím o ztišení, ať všichni slyšíme, co nám paní ministryně říká. Prosím pokračujte.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomuto je nutné, aby byl zákon schválen v co nejkratší době. Dovolte mi, abych připomněla genezi, protože skutečně jsme asi šest let po transpozici.

Ministerstvo financí připravovalo za předchozích vlád různé podoby transpozice směrnice do zákona o finanční kontrole. Žádná však nebyla v legislativním procesu úspěšná. V posledním volebním období schválila Sobotkova vláda komplexní

transpoziční novelu zákona. Tato novela byla dokonce schválena Poslaneckou sněmovnou. Senát ji následně vrátil k projednání a na poslední schůzi Poslanecké sněmovny před volbami nebylo senátní veto přehlasováno. Proto tato vláda předložila Sněmovně jen minimálně nutnou úpravu zákona, tak aby Česká republika co nejrychleji vyhověla požadavkům směrnice. Tato minimální transpoziční úprava spočívá v rozšíření působnosti zákona na státní organizaci SŽDC a dobrovolné svazky obcí.

Garanční kontrolní výbor Poslanecké sněmovny tuto novelu doplnil o dva pozměňovací návrhy, které sice s transpozicí směrnice nesouvisí, ale které snižují administrativní zátěž pro obce a kraje. První pozměňovací návrh spočívá ve zjednodušení pravidel pro malé obce při určení podpisových oprávnění, druhý ve zrušení povinnosti krajů sumarizovat zprávy o finančních kontrolách za obce. Ministerstvo financí vyslovilo s těmito pozměňovacími návrhy souhlas. Návrh zákona ve znění pozměňovacích návrhů kontrolního výboru byl Poslaneckou sněmovnou odsouhlasen 13. února tohoto roku 161 přítomnými poslanci. Nikdo nebyl proti, pět poslanců se zdrželo hlasování. To prosím podtrhuji.

Senátní výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí doporučil schválit novelu zákona ve znění postoupeném Sněmovnou. Senátní výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu doporučil vrátit návrh zákona Sněmovně s pozměňovacím návrhem. Výbor nesouhlasil s druhým pozměňovacím návrhem kontrolního výboru Sněmovny, kterým se navrhuje zrušení povinnosti krajů souhrnně zpracovávat zprávy o výsledcích finančních kontrol za obce. Senát následně vrátil s tímto pozměňovacím návrhem návrh zákona Sněmovně, který tedy zachovává stávající povinnost krajů nadále souhrnně zpracovávat zmíněné zprávy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážená paní ministryně, ještě jednou požádám naše kolegy o klid. Nechci jmenovat. Děkuji. Prosím pokračujte.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Stanovisko Ministerstva financí je následující. Z hlediska transpozice směrnice a vyloučení řízení o porušení smlouvy je nutné novelu zákona schválit. Přestože pozměňovací návrh kontrolního výboru Sněmovny s transpozicí přímo nesouvisí, Ministerstvo financí doporučuje schválit návrh zákona v původním znění schváleném Sněmovnou a odmítnout pozměňovací návrh Senátu.

Kontrolní výbor ve svém pozměňovacím návrhu vzal v potaz, že Ministerstvo financí již v roce 2018 novelou prováděcí vyhlášky obcím a krajům zásadně zjednodušilo vykazovací povinnosti. Na základě této novelizované vyhlášky už nebudou obce zpracovávat textovou část zprávy i rozsáhlé tabulkové přílohy. Počínaje zprávou za rok 2018 budou pouze vyplňovat údaje o počtech provedených kontrol. Vzhledem k zjednodušení výkazu provede informační systém automatickou kontrolu, zda zprávu odevzdaly všechny povinné subjekty. Zdůrazňuji, že se jedná o existující a funkční informační systém. Nebude se tedy budovat nic nového.

Role krajů při předání a kontrole zpráv od obcí po novele vyhlášky tak ztrácí na významu. Proto kontrolní výbor Sněmovny navrhl po konzultaci s Ministerstvem

financí příslušný pozměňovací návrh, který tuto povinnost krajů ruší. S pozměňovacím návrhem kontrolního výboru souhlasí všechny kraje, jejichž dopisy v této věci mám zde k dispozici. Mám tady 14 dopisů všech krajů – informovala jsem o tom i Senát na plénu – tedy všechny podporují tuto změnu, kterou navrhl kontrolní výbor Poslanecké sněmovny a schválilo na této půdě 161 poslanců.

Zrušením této sumarizační povinnosti není nijak dotčena metodická role krajů směrem k obcím, která je dána jiným zákonem, a to zákonem o krajích. Metodickou působnost krajů tedy předkládaná novela nijak neomezuje a kraje budou mít přístup do zmíněného informačního systému, jak požaduje v souvislosti s touto novelou Svaz měst a obcí, jehož dopis mám taktéž k dispozici. To znamená, taktéž podporují tuto novelu.

Úprava, která byla schválena Poslaneckou sněmovnou, odpovídá požadavkům územní samosprávy na snižování administrativní zátěže, racionalizaci výkonu přenesené působnosti a elektronizaci veřejné správy. Jsem přesvědčena, že navrhované vypuštění sumarizační povinnosti povede k účelnému, hospodárnému a efektivnímu využití kapacit krajských úřadů pro jiné důležité úkoly. Dovoluji si proto požádat o odmítnutí pozměňovacího návrhu Senátu a schválení předloženého návrhu zákona ve znění, které Poslanecká sněmovna již jednou schválila.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal pan senátor Vilímec. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, vážená vládo, dovoluji mi, abych odůvodnil vrácení sněmovního tisku 261, návrhu novely zákona o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů Senátem, s pozměňovacími návrhy, které jsou obsaženy v příslušném sněmovním tisku 261/5.

Paní ministryně tady udělala takový historický exkurz. Ano, již v minulém období Poslanecká sněmovna projednávala zcela nový zákon o kontrole a řízení veřejných financí. Tento zákon sice prošel v Poslanecké sněmovně, ale vzhledem k mnoha věcně problémovým místům byl Senátem zamítnut a Sněmovna, jak správně podotkla paní ministryně, již na poslední schůzi před volbami nenašla vůli k přehlasování senátního veta. Já to opakuji z toho důvodu, že nějaké změny v zákoně o finanční kontrole ve veřejné správě by se měly skutečně velmi poctivě promýšlet a projednat s dotčenými subjekty. Jinak můžeme udělat více škody než užítu.

Návrh novely zákona o finanční kontrole byl předložen spíše jako technická norma. Jeho cílem bylo rozšíření, o tom mluvila paní ministryně, veřejných subjektů podléhajících režimu tohoto zákona o Správu železniční dopravní cesty a také o dobrovolné svazky obcí. Paní ministryně mi potvrdí, že v Senátu byla vedena především velmi vážná diskuse o tom, že byrokratické povinnosti dobrovolných svazků obcí stále více podvazují původní smysl těchto svazků, a to bylo provádění a je provádění meziobecní spolupráce, vykonávání některých veřejných služeb

společně, což je mnohdy jediný způsob zajištění jejich existence, ale také efektivity a hospodárnosti. Bohužel především s poslední novelou zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů je na tyto dobrovolné svazky nahlíženo stejně jako na jakoukoli obec nebo kraj.

Vzhledem k velkým požadavkům i administrativní povahy na fungování dobrovolných svazků obcí tak starostové dávají, bohužel ta legislativa je k tomu nutí, přednost buďto vytvářet takzvané mikroregiony, spolky, které vůbec nejsou součástí systému veřejných financí, anebo hledat nějakou neformální spolupráci. A já říkám, je to škoda a je to, a to chci zdůraznit, v neprospěch občanů a obyvatel zapojených obcí. Přístup ale legislativy obce k takovému jednání nutí. Je třeba si uvědomit, že postupné byrokratické přitvrzování činnosti těchto dobrovolných svazků přitom vede k postupnému útlumu jejich činnosti.

Ministerstvo financí argumentuje tím, dnes to potvrdila paní ministryně, že evropská legislativa vyžaduje, aby také tyto svazky podléhaly kontrolním mechanismům v režimu platného zákona o finanční kontrole ve veřejné správě. Budiž, Senát tedy návrh zákona nezamítl, byť takový návrh se tam objevil, ale podle mého soudu rozumným způsobem ho upravil.

Pokud se týká těch pozměňovacích návrhů kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, tak Senát k těmto návrhům přistupoval diferencovaně. Zatímco ustanovení, že v případě orgánu veřejné správy, který nemá více než pět zaměstnanců, může být hlavním účetním nebo správcem rozpočtu jiná fyzická osoba než zaměstnanec orgánu veřejné správy, stejně jako ustanovení, že příkazcem operace můžou být u obcí a krajů i členové zastupitelstev, jednoznačně vítá. Naopak, a o tom mluvila paní ministryně, Senát se nesouhlasně postavil k většině toho druhého návrhu, s nímž přišel v Poslanecké sněmovně kontrolní výbor a který v původní vládní verzi zákona vůbec nebyl.

Jde o odejmutí, a paní ministryně říká povinnosti, já říkám pravomoci nebo působnosti, sumarizační působnosti v oblasti finanční kontroly. Senátoři v tomto případě jasně dali najevo, že taková změna se skutečně nedá dělat nesystémově ad hoc. Být formálně tuto změnu navrhl kontrolní výbor, pan poslanec Kubiček myslím, tak ve skutečnosti to byla ex post legislativní iniciativa Ministerstva financí, jak jsme se dozvěděli z úst pana náměstka Ministerstva financí. Je zajímavé, že ani novela prováděcí vyhlášky platná k 1. lednu s takovou změnou nepočítá. Navíc ta změna byla zpracována do textu návrhu zákona nekompletním způsobem, to pominula paní ministryně, když například v § 22 stále existuje odkaz na mezitím zrušený odstavec 3. Senát je přesvědčen, že změny v působnosti krajů a obcí by měly projít standardním legislativním procesem, jinak uděláme více chyb než užítku.

Naopak já hodnotím za velmi nestandardní, že Ministerstvo financí po zasedání hospodářského výboru Senátu rozesílalo krajským úřadům, nikoliv krajům, ale krajským úřadům spěšnou zprávu s žádostí o vyjádření, zda tuto působnost chtějí či nechtějí zachovat. Nic takového by se nestalo, pokud by se daná změna navrhla standardní cestou a dotčené subjekty se k ní mohly vyjádřit v rámci přípravy zákona. Pokud projde sněmovní verze zákona, bude to znamenat, že každá obec a nově i dobrovolný svazek obcí bude ve spojení se zasíláním takzvaných statistických výkazů

muset napřímo komunikovat s Ministerstvem financí, nikoliv tedy s kraji, jak jsou obce zvyklé. Ano, již teď údaje o výsledcích kontrol obce posílají prostřednictvím informačního systému Ministerstva financí s tím, že kraj kontroluje správnost jejich vyplnění a v sumarizační podobě pak odesílá roční zprávu Ministerstvu financí.

Chtěl bych také dodat, že pozměňovací návrh Senátu podobně jako ten poslanecký návrh kontrolního výboru ruší povinnost zasílat v případě statutárních měst tyto roční zprávy i za jednotlivé městské části či obvody. Pan náměstek Vyhnaněk uváděl na výboru, jak chce prováděcí vyhlášku zákona k zákonu o finanční kontrole platnou k 1. lednu všechnu zjednodušit. Když jsem s touto informací přišel na jednání příspěvkových organizací našeho kraje, byl jsem vyveden z omylu. Zjednodušení je možná pouze pro nejmenší obce, které nevykonávají veřejnosprávní kontrolu, ale pro ostatní subjekty to v žádném případě neplatí.

Tomuto deklarovanému zjednodušení systému zasílání ročních zpráv po zrušení působnosti krajů v této oblasti lze tedy jen obtížně důvěřovat. Pro obce to výhodné není a na tom si trvám. Jiná situace by nastala, pokud by se upustilo v případě obcí dejme tomu do 15 tisíc obyvatel, které nemají povinnost mít útvar interního auditu, aby od těchto pravidelných statistických hlášení se upustilo. Už jsem jako poslanec v minulém období na konto toho zákona, který nakonec nebyl přijat, prohlašoval, že vypovídací hodnota takových hlášení se totiž blíží limitně nule. Nikdo to ani nečte. Koneckonců proč tedy nebyla součástí návrhu zákona tato změna, když se objevila v tom novém zákoně, který byl tedy nakonec zamítnut? Nevím. Alespoň by se drobně snížila stále rostoucí byrokracie.

Paní ministryně zde mluvila, a to už se blíží k závěru, kolika hlasy byla ta novela zákona podpořena. Chtěla tím možná naznačit, že legislativní iniciativa Senátu spočívající ve zrušení nesystémové, hlavně řádně neprojednané změny nemá šanci projít v Poslanecké sněmovně. Já ale legislativní proces fakt nevnímám jako soubor dolní a horní komory o prestiž. Jsem přesvědčen, že jako zákonodárci máme stejný a společný zájem – schvalovat kvalitní a smysluplnou legislativu. V případě zákona o finanční kontrole ve veřejné správě Senát odhalil nepříliš kvalitně provedenou změnu, a dává vám proto ke zvážení schválení senátní verze, která ji dle mého soudu napravuje. Tady nejde totiž o prestiž Ministerstva financí, paní ministryně osobně ani pana náměstka Tomáše Vyhnaněka. V takové normě by nám všem mělo jít o legislativní preciznost, systémový postup a snížení administrativy. Ani jeden z těchto předpokladů u odejmutí pravomoci krajů v této oblasti naplněn není na rozdíl od toho, co prohlásila paní ministryně, a proto vás žádám, vážené paní poslankyně a poslanci, o schválení zákona s pozměňovacím návrhem Senátu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. Garančním výborem ve Sněmovně byl kontrolní výbor. Ptám se pana zpravodaje Romana Kubíčka, zda chce vystoupit k pozměňovacím návrhům. Chce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já s panem senátorem Vilímcem tentokrát souhlasit nebudu, protože při celém procesu

schvalování tohoto zákona v kontrolním výboru bylo vyhověno připomínkám odborné veřejnosti. Pan náměstek Vyhnánek se mnou spolupracoval na tvorbě těchto pozměňovacích návrhů a já jsem jeden z těch, co zažil schvalování původního zákona, který neprošel. A musím říct, že došlo k významnému zjednodušení a podporu naší sněmovní verze vyjádřil i Svaz měst a obcí i veškeré kraje. Takže za mě podporovat sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevírám rozpravu. Žádnou přihlášku nemám. Do rozpravy se hlásí pan senátor. Prosím, máte slovo.

Senátor Vladislav Vilímec: Já bych chtěl jenom reagovat – já budu také krátký – na pana poslance i na paní ministryni. Já mám taky ten dopis Svazu měst a obcí, a že by v tom dopise se deklaroval jasný souhlas se zněním toho návrhu z Poslanecké sněmovny, to jsem si skutečně nepřečetl. To jsem si skutečně nepřečetl. Můžeme si ho porovnat. Máme stejný dopis. Pokud se týká krajů, krajských úřadů, tak ano. Já jsem to tvrdil i v Senátu. Krajské úřady podpořily tyto změny. Ale já se na to nedívám z optiky zaměstnanců nebo úředníků krajského úřadu. Dívám se na to z optiky obcí a tvrdím, že ten návrh, tak jak je koncipován, není pro obce shodný (?).

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádnou další přihlášku do rozpravy nevidím, rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo má paní ministryně. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo, budu velmi stručná. Velmi stručná. Jenom musím zareagovat na pár vět.

Při vši účtě, pane senátore, a já skutečně mám respekt k Senátu, já mám právnickou fakultu, moji milovanou alma mater v Brně, vystudovanou, takže já mám respekt k dvoukomorovému systému parlamentnímu. To, že jsem tady uvedla číslo 161 poslanců, jsem měla na mysli pouze to, že toto bylo prodiskutováno, že ti poslanci si to promysleli a skutečně nezvedli by ruku, kdyby v tom neviděli smysl.

To, že obeslal můj náměstek krajské úřady, to je v pořádku, protože krajské úřady zabezpečují tuto činnost, a obeslal to proto, aby se ubezpečil, zda návrh kontrolního výboru má podporu, zda prostě má smysl. Protože nemá cenu jim tady diktovat něco z parlamentních lavic, když v podstatě by ta praxe to tak neviděla. Takže já jenom ocituji. Toto zrušení – Jihočeský kraj – bude pro kraj značným přínosem. Jenom krátce. Tady mám další kraj. Kraj Jihomoravský. Kraj to pro své účely nevyhodnocuje, nevyužívá. Navrhujeme, podporujeme zrušení této povinnosti. Královéhradecký. Souhlasíme se zrušením povinnosti. Je to zátěž. Karlovarský kraj. Souhlasíme se zrušením povinnosti zpracovávat zprávy, snížení značné administrativní zátěže, zjednodušení systému vykazování atd. Všechny mluví stejně. Všechny mluví stejně. Proto nakonec jsem se k tomu přiklonila, podporovala tento trend, jak můj náměstek na pracovních výborech, tak jsem to podporovala já na půdě Poslanecké sněmovny, protože to prostě dává smysl.

K dalším argumentům se neumím vyjádřit, pane senátore, protože jim při vši účtě k vám nerozumím. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan senátor má zájem o závěrečné slovo. Prosim, pane senátore.

Senátor Vladislav Vilímec: Tak možná, vážená paní ministryně, si nerozumíme. Já pouze tvrdím jednu věc. Když se ruší působnost kraje nebo krajů, a teď je jedno, jestli je to zákon o finanční kontrole nebo někde jinde, tak by to mělo projít normálním legislativním procesem. A pokud budeme rezignovat na normální projednávání ve lhůtě, které dává možnost nejen krajům, ale obcím se k takové změně vyjádřit, tak můžeme nadělat více škody než užítku. Já samozřejmě respektuji odlišný názor paní ministryně, odlišný názor pana náměstka. Já skutečně nevidím v tom návrhu odejmutí působnosti krajů v rámci finanční kontroly, nevidím žádnou velkou administrativu. Fakt žádná škoda neexistuje. Naopak některé krajské úřady, vy jste to tady nečetla, ale některé krajské úřady se obávaly, jestli budou mít vůbec přístup k těm informacím, které ty obce zasílají.

Já trvám na stanovisku Senátu. Myslím, že Senát se zachoval rozumně. Nezamítl ten návrh zákona, byť se také o tom hlasovalo, udělal změnu, kterou v tuto chvíli považuji za změnu racionální a rozumnou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Seznámím vás s návrhem usnesení. Zní takto:

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákona číslo 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 261/4 ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 261/5."

Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Nyní přistoupíme k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 100 přihlášeno 166 poslanců, pro 14, proti 79. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl podstoupen v Senátu, podle sněmovního tisku 261/4."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 101 přihlášeno 167 poslanců, pro 152, proti 1. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu senátorovi a končím projednávání tohoto bodu.

Pan předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá z dnešního jednání do konce dnešního dne z pracovních důvodů, pan ministr vnitra Jan Hamáček se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne a pan poslanec Přemysl Mališ se omlouvá z dnešního jednání od 18.30 do 22.45 hodin z rodinných důvodů.

Zahajuji projednávání bodu číslo 42. Jde o

42.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - první čtení

Stanovisko vlády máme k dispozici jako sněmovní tisk 250/1. Z pověření Senátu nám předložený návrh uvede paní senátorka Jitka Seitlová, kterou tady vítám. A prosím paní senátorku, aby se ujala slova. Máte slovo.

Senátorka Jitka Seitlová: Vážený pane předsedající, zástupci vlády, vážené kolegyně poslankyně a kolegové poslanci, dovoluji, abych před vás předstoupila s návrhem novely senátního zákona, který se týká energetického zákona. Je to poměrně krátká novela, nicméně pro řadu občanů naší země je očekávaná a velmi naléhavá. Cílem novely je odstranit nespravedlivě stanovené povinnosti vlastníků nemovitostí, u kterých bylo zřízeno věcné břemeno prvků distribučních elektroenergetických sítí, hradit náklady nezbytných přeložek. Povinnost hrazení nákladů se týká nejen občanů a právnických osob, ale týká se také obcí, a to z důvodu jiných veřejných zájmů. (V sále je hluchno.)

Dle současné právní úpravy jsou podnikatelé v elektroenergetice oprávněni umísťovat zařízení na nemovitostech ve vlastnictví jiných osob.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní senátorko. Dámy a pánové, prosím, vytvořme důstojnou atmosféru, ať slyšíme, co nám paní senátorka říká. Prosím, pokračujte.

Senátorka Jitka Seitlová: Pokusím se zkrátčeně, nicméně je mou povinností, milou povinností, vás seznámit s tím, co je obsahem předložené novely. Prosím o tu trpělivost. Budu pokračovat dále.

Ti, kteří umísťují prvky distribučních sítí na nemovitosti jiných osob, mají právo zřizovat věcná břemena. Pokud nedojde ke smluvní dohodě, pak mají právo dokonce toto věcné břemeno vyvlastnit. Náhrada za zřízení věcného břemena je obvykle

jednorázová a dosahuje částek stovek, maximálně několika tisíců korun. Za účinnosti starších právních předpisů z minulé doby, například takzvaného elektrizačního zákona, tehdy vznikala věcná břemena téměř bez náhrady. U již zřízených zařízení ale nastávají situace, kdy vlastník nemovitosti, obvykle domu, potřebuje dům nebo nemovitost nějakým způsobem opravit, nebo dokonce na základě stavebního zákona má povinnost provést nějaké úpravy, nebo dokonce zbourání této nemovitosti, demolici této budovy. V tu chvíli ale stále platí, že veškeré náklady za přeložku toho prvku distribuční sítě hradí vlastník nemovitosti. Částky jsou opravdu vysoké. Pohybují se řádově ve vyšších částkách desetitisíců. Mám z poslední doby informace, kdy se na mne lidé obracejí, dosahují často až 200 tisíc korun. Vlastník za věcné břemeno, které musel strpět, dostal stovky – někdy vůbec nic – korun a nyní, když chce třeba budovu zbourat, nebo dokonce má povinnost ji zbourat, má zaplatit takto obrovské částky. Ty situace jsou v praxi, věřte mi, často až existenční, dopadají na občany velmi těžce a vnímají to, jako že to je velmi nespravedlivé.

Cílem novely, která je předkládána, je stanovit výjimku ze stávajícího pravidla hrazení nákladů na přeložky žadatelem pro případy, ve kterých to není zjevně spravedlivé požadovat. Zjevně spravedlivé požadovat je přímo formulace návrhu, který před vámi leží. Jedná se o situace, kdy zařízení poškozuje nemovitost žadatele a vlastník tohoto distribučního prvku nezajistí nápravu, nebo kdy potřeba zařízení vyplývá z povinnosti, které bylo vlastníku nemovitosti přikázáno právě ze stavebního zákona, to znamená demolice nebo nějaká úprava.

Předmětem diskuse a dalších podnětů, které jsem dostávala ve chvíli, kdy se v Senátu začalo jednat o tomto zákoně, byly také stížnosti na vysoké náklady účtované podnikateli v elektroenergetice za vlastní provedení přeložky. Přeložku mohou provádět jen specializované firmy, které jsou nasmlouvány vždy tím, kdo přeložku a celé zařízení provozuje. Proto jsme do této novely také zahrnuli povinnost, aby byla jednoznačně osoba, která má hradit náklady, dopředu informována o rozpočtovém, položkovém – určení toho, za co má hradit. A na to je také potom ještě zaměřena samozřejmě sankce, která je přidána do této novely.

Poslední věc, která je, vyplývá z těch všech nových povinností. Je navrženo, aby v případech sporů rozhodoval Energetický regulační úřad.

Senát začal tuto novelu projednávat na počátku loňského roku v únoru a ukončil její projednávání po dvojím čtení a ještě řadě připomínek, jednání s Hospodářskou komorou, s ministerstvy na konci července. Sněmovně byl tento návrh novely postoupen 1. srpna a vláda k němu vyjádřila koncem srpna loňského roku neutrální stanovisko. Vláda souhlasí, tak jako všichni, se kterými jsme měli možnost jednat, s tím, že současný stav je nespravedlivý a že by měl být řešen. Současně upozornila na některé nepřesnosti, řekněme, nebo nějaká jiná doplnění, která by ještě novela vyžadovala. Pokud budete tak laskavi a postoupíte tento návrh do výboru, určitě o těchto námětech bude jednáno a budeme jednat o tom, jakým způsobem by to, co vláda namítá nebo upozorňuje, mělo být dále upraveno.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní senátorce. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Pavel Pustějovský. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, rád bych vás seznámil s obsahem předloženého senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jak tady už paní senátorka sdělila, cílem návrhu zákona je stanovit výjimku ze stávajícího pravidla, které platí už od roku 2000, kdy byl schválen energetický zákon, že náklady na provedení přeložky zařízení elektrické, přenosové nebo distribuční soustavy hradí žadatel o přeložku.

Nově se zavádí dvě situace, kdy náklady na provedení přeložky hradí vlastník zařízení: za první je to, když z důvodu špatného technického stavu zařízení vzniká škoda na nemovitosti a vlastník zařízení nezajistí nápravu, a za druhé, když je přeložku nutno provést pro účely změny nebo odstranění stavby. V návaznosti na to se také zavádí pravomoc Energetického regulačního úřadu rozhodovat spory týkající se nákladů přeložek a jejich úhrady a pod sankcí se doplňuje právo žadatele na obdržení položkového rozpočtu přeložky.

Senát přeložil Sněmovně návrh zákona 31. července 2018 a 30. srpna 2018 nám bylo doručeno stanovisko vlády, které bylo v té době neutrální.

Souhlasím s tím, že je určité vhodné odstranit stav, kdy je v některých případech nespravedlivé požadovat úhradu nákladů přeložky po vlastníkovi nemovitosti, ale na druhou stranu některé formulace v návrhu nejsou jednoznačné a mohly by v praxi přinášet výkladové těžkosti. V současné době je připravena vládní novela energetického zákona, která tuto problematiku řeší komplexně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy není nikdo přihlášen a ani nevidím, že by se někdo hlásil. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem. (Senátorka Seitlová naznačuje zájem.) Je. Paní senátorko, prosím.

Senátorka Jitka Seitlová: Děkuji za přednesenou zprávu. A jenom mi dovolu, abych doplnila termínové věci, které se teď objevily z hlediska předložené novely energetického zákona, kterou chystá vláda. Musím říct, že zatím ten návrh je v eKLEPu, ještě nebyl předložen vládě. A já jsem projednávala novelu, která před vámi leží, mnoho měsíců i na ministerstvu. Lidé mně píší a čekají, že přistoupíme k tomu, aby situace byla řešena. Je možné, pokud tedy bude novela, kterou připravuje vláda, postoupena do Sněmovny, následně senátní návrh i vládní novelu, která by přišla, samozřejmě sloučit. Takže prosím o její postoupení do výboru a případně následně, pokud to bude možné, projednání klidně s novelou energetickou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční výbor? Nenavrhuje.

Takže přistoupíme k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno 168 poslanců, pro 150, proti nikdo. Návrh jsme přikázali hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh jinému výboru. Má někdo návrh nyní, abychom přikázali ještě jinému výboru? Není tomu tak. Takže konstatuji, že návrh byl přikázán pouze hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Děkuji paní senátorce, panu zpravodaji, končím prvé čtení tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

43.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/- prvé čtení

Stanovisko vlády máme k dispozici jako sněmovní tisk 338/1. Předložený návrh uvede pan senátor Jiří Vosecký, kterého tady vítám a kterému dávám slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Vosecký: Dobrý den, pane předsedající, děkuji za slovo. Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

K návrhu tohoto zákona Senát přistoupil, protože byl osloven skupinou deseti tisíc podpisů pod peticí cyklistů, kde se staly v minulém období takové drobné excesy, jako je, že policie dala dýchat na cyklostezkách a vinných stezkách a v podstatě tam vybírali pokuty. Já si myslím, že to k práci policie nepatří, že policie by opravdu měla chránit a některé věci řešit. A v tuto chvíli Senát přikročil k tomu, že je některé kompetence policii zapotřebí odebrat, a to v tom, že by cyklisté měli povoleno 0,5 promile na silnicích, na cyklostezkách, vinných stezkách, místních komunikacích a silnicích třetí třídy. S tím, že dosavadní úprava zákona o silničním provozu říká, že nikdo nesmí požit alkohol. Takže v tuto chvíli by z toho bylo akorát vyloučeno jednosměrné jízdní kolo, které pojede na vymezených komunikacích, cyklostezkách, účelových místních komunikacích a silnicích třetí třídy, nepřevážuje děti na sedadle ani na přívěsném vozíku, případně na žádném dalším kole nebo dvojkole. Budou-li tyto podmínky splněny, může mít řidič na jízdním kole před jízdou i během jízdy požit alkoholický nápoj, avšak za podmínky, že zjištěný obsah alkoholu u něj nebude vyšší než 0,5 promile.

Smyslem tohoto návrhu je prolomení něčeho, co vlastně neexistuje. Protože nulová tolerance alkoholu při řízení pro omezenou skupinu cyklistů v podstatě jde o to, že není, protože je prokázáno, že tělo samo si určitou část alkoholu vyrábí a je tam. Takže to bylo z tohoto, k tomuto bylo přikročeno. A pak je další problém, kterým je testování. Protože testy jsou nepřesné, dechový test s pohybuje v nějaké toleranci do 0,3 promile, tzn. že v současné době, když si dáte pivo v restauraci a uvidí vás policisté a na druhém konci někde vás zastaví a dají vám dýchnout, a zeptají se vás: Vy jste pil? A vy odpovíte, že jste nepil, a jste pod 0,3, tak v podstatě vám nemůžou nic udělat. Protože když půjdete na krev, tak se dostáváte do problému, že z krve, když nebudete nad 0,3, tak soudní znalci a protokoly, které jsou, tam napíší, že jste měl nulu alkoholu. Nehledě k tomu, že v podstatě u cyklistů je v celé Evropě do 0,5 povoleno používat alkohol. Za podobných podmínek, jaké zde byly před to sděleny.

To je asi teď k tomu co bych asi k tomu chtěl říct. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. My jsme měli určeného zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Petra Pávka, ten zde není. Zpravodajské role se ujme pan poslanec Jiří Kohoutek. Já nicméně, pane zpravodaji, jsem rád, že jste se té role ujal, ale musíme to schválit hlasováním.

Takže požádám nyní Sněmovnu, abychem hlasovali o změně zpravodaje. Místo Petra Pávka to bude pan poslanec Jiří Kohoutek.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 103, přihlášeno 169 poslanců, pro 120, proti nikdo.

Pan zpravodaj Jiří Kohoutek, právě schválený Poslaneckou sněmovnou, se může ujmout slova, prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Sněmovní tisk 338, novela o provozu na pozemních komunikacích, předložil Senátu návrh zákona 5. 4. 2018. Senát schválil návrh zákona usnesením číslo 30. Návrh zaslal vládě k vyjádření stanoviska, souhlasí s neutrálním stanoviskem. Organizační výbor určil hospodářský výbor jako garanční.

Návrh zákona vychází z toho, že je správné zrušit absolutní zákaz řízení pod vlivem alkoholu. Absolutní nula. Pro omezenou skupinu řidičů. Jedná se o cyklisty, tedy řidiče jízdních kol. Navrhovatel považuje za absurdní, že např. na Moravě byly vybudovány za užití veřejných peněz vinařské cyklostezky, které cíleně vedou vinohrady a v okolí vinných sklepů, a přitom veřejná moc i malé ochutnání vína cyklisty postihuje. Podmínkou navrhované úpravy však je, že cyklisté pojedou na kole sami, tedy nepovedou ani děti, ani nebudou řídit dvojsedadlové kolo. Další kumulativní podmínkou je, že toto bude umožněno jen na stezkách pro cyklisty, účelových a místních komunikacích a silnicích třetí třídy, tedy těch pozemních komunikacích, kde je slabší provoz proti jiným dopravně významnějším silnicím první a druhé třídy. Zbytek řekl pan senátor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem je do rozpravy přihlášen pan místopředseda Sněmovny Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, navrhovaná změna, aby si cyklisté na cyklostezkách a na silnicích třetí třídy mohli dát malé množství alkoholu do 0,5 promile, tzn. například malé pivo, v podstatě legalizuje standard, který již platí například v Německu a v Rakousku. Legalizovat alespoň jedno malé pivo na kole na nejméně frekventovaných komunikacích mi přijde méně pokrytecké než současný stav. Proto návrh podporuji.

Vláda ve svém stanovisku ale návrh kritizuje, když říká, že na každého člověka působí alkohol různým způsobem. Já na to říkám, že bychom se možná měli zamyslet nad jiným principem. Nám doufám nevadí to, že si někdo dá malé pivo, ale vadí, pokud je někdo pod vlivem alkoholu společensky nebezpečný, a je jedno, zda na silnici, nebo na chodníku, nebo v domě.

Jak jsem již uvedl, jsou země, které povolují, zda má někdo určité malé množství alkoholu v krvi na kole, nebo dokonce i za volantem. Ale pokud takový člověk spáchá přestupek, zavíní havárii a podobně, pak mu je alkohol přičten k tíži. Tedy ten, jehož malé napití není nebezpečné, není sankcionován, trestán je vždy jen ten, kdo způsobí okolí škodu. Měli bychom vědět, co je ve společenském zájmu víc, zda omezování svobod a nařízení na každém kroku, nebo vyšší míra svobody spojená s vyšší mírou osobní odpovědnosti za naše činy. Osobně se přikláním ke svobodě a odpovědnosti.

Na závěr si dovoluji ještě jednu věc k vládnímu stanovisku, které poukazuje na to, že i na silnicích nižších tříd v rámci obcí je často velmi hustý provoz. Svátá pravda, ano, vesnicemi a městečky projíždí denně desetitisíce kamionů, které se buď vyhýbají placení mýtného, anebo jedou trasu, kde dálnice chybí. Je humorné to řešit tím, že nepovolím malé pivo cyklistům.

Milá vládo, šlápní na plyn a nastartuj budování obchvatů všech těch obcí a městeček, které se dnes doslova bortí pod nápořem nákladní dopravy. Zaveď konečně satelitní mýtný systém, zpoplatni veškerou tranzitní dopravu, aby se nevyplácelo jezdit přes vesnice. Ulevíš místní dopravě, zlepšíš klima v regionech a nemusíš se starat, aby cyklista neskončil pod tirákem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Jarošová, připraví se paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Dobrý den. Vážené dámy a pánové, v navrhované novele zákona o provozu na pozemních komunikacích je v důvodové zprávě zmiňován případ moravských cyklostezek, když současná právní norma nulové úrovně alkoholu v krvi jde zcela proti duchu jejich výstavby. Původním záměrem zřízení moravských cyklostezek bylo mimo jiné podpořit turistický ruch a

přiblížit zdejší vinařské oblasti turistům a především samozřejmě cyklistům. Pokud je však jakákoliv míra alkoholu v krvi cyklisty trestně postižitelná, pak ztrácěji cyklostezky v těchto lokalitách smysl, protože když chceme přiblížit naše kvalitní vína návštěvníkům a zároveň jim nastavíme bariéru, pak mi uniká smysl těchto projektů. (V sále je hluk.)

Je jasné, že nikdo nechce rušit omezení, která mají za cíl ochránit účastníky silničního provozu před opilými řidiči, ale určitá povolená míra alkoholu v krvi, tak jak je to běžné v mnoha zemích Evropy, by určitě situaci nijak dramaticky nezhoršila. Zvažovaná případná tolerance půl promile by podle mého názoru nepředstavovala žádný závažnější problém. To, že si dám jedno pivo nebo dvě deci vína, ještě neznamená, že budu mít omezené reakce při řízení. Jediné smysluplné omezení a nulovou úroveň alkoholu v krvi bych požadovala u osob doprovázejících cyklisty mladší deseti let. Zde je zachování přísné abstinence zcela pochopitelné.

Rozhodně tuto novelu podporuji. Znamená pro mě návrat zdravého selského rozumu a důvěry v naše občany. Každý normální člověk přece ví, že když jedu na kole, tak se nemůžu nezřízeně opít, ale naopak je rád, že si může beztrestně a v klidu dát svoje jedno nebo svoje dvě deci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Nyní v rozpravě paní poslankyně Ožanová. Připraví se paní poslankyně Matušovská. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když jsem si přečetla tento návrh zákona, tak jsem se trochu zděsila. Zjistila jsem, že třeba na místních komunikacích a silnicích třetí třídy je automaticky slabý provoz. Ptám se – odkdy? Já jsem z takového malého města, kde jezdí po místních komunikacích tramvaje, trolejbusy, autobusy i nákladní doprava. Ptám se – je toto slabý provoz? Tak si představujete místo, kde může jezdit cyklista pod vlivem alkoholu? (V sále je hluk a neklid.)

Další věc, která není v tomto návrhu zákona zcela dořešena, je, jak má cyklista poznat, po jakém druhu komunikace jede. Pokud mám pravidla silničního provozu, tak mám určité úpravy na silnicích pro motorová vozidla a dálnicích a ty pozná řidič podle dopravní značky. Pozná řidič, jestli jede po silnici první, druhé nebo třetí třídy místní komunikace a podobně? Já si tím nejsem jista. Mě by zajímalo, jak by se potom řešilo. V tomto je ten návrh zcela nedotažený. Cyklista nepozná, po jaké komunikaci jede, pouze zjistí, jestli jede na dálnici nebo rychlostní komunikaci, a tam snad nepojede, to už nemůže ani teď. Pokud se toho týče, měla by tam být právě ta předvídatelnost. A cyklista podle tohoto zákona neví, kde pojede.

Jestli si vzpomínám, pan senátor říkal, že když se v krvi zjistí 0,3 promile, že se automaticky napíše nula. Nenapíše. Prosím vás, pokud se v krvi analytickými zkouškami zjišťuje obsah alkoholu, tak je to vždy přesné číslo na dvě desetinná místa. Není to tak, že když by někomu změřili 0,3, že by napsali nulu. Já jsem viděla plno těchto protokolů a viděla jsem i protokol s jednou setinou alkoholu v krvi. Chtěla bych jenom dodat, že alkohol si tělo nevytváří. Pokud je tedy zjištěn alkohol v krvi,

tak tam prostě je. Ve své praxi jsem se setkala s mnoha opilými cyklisty i s dopravními nehodami cyklistů. Vážení, cyklisté jsou nebezpeční nejenom sobě, ale především v provozu na pozemních komunikacích ostatním. Kličkující cyklista před autem je opravdu potěšení! A takový cyklista, když vám narazí do dítěte nebo do kočárku, může i zabít. Domnívám se, že bychom se neměli vzdávat výsady, kterou máme, a to je nula procent alkoholu v krvi jakéhokoliv řidiče, to znamená řidiče motorového či nemotorového vozidla nebo například i potahovaného vozidla.

Z těchto důvodů dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. (Potlesk poslankyně Brzobohatě.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, paní poslankyně, rozumím a poznamenal jsem si. Na vaše vystoupení bude reagovat faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus. Máte slovo, pane poslanče. (Hluk v sále je stále velký.)

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Je to samozřejmě názorová otázka, ale musíme si uvědomit, že účastníky silničního provozu jsou i například chodci, kde někdy máme ty rekordy pět promile, šest promile a podobně. Jsou účastníky silničního provozu, a když třeba bude někdo utíkat a narazí do druhého, tak ho také může zranit. Čili cyklisté jsou skutečně nebezpeční málo, případně jsou nebezpeční sami sobě. Hranice 0,5 promile je zcela přiměřená a tisíce lidí to tak dělají. Já znám spoustu cyklistů, málokdo z nich pije před jízdou, ale skoro všichni moji známí, když dojedou, tak si to pivo dají a pak jedou ty dva kilometry k domovu. Nevím, proč by jim fakt měly být odečítány body, nebo něco takového, že si dali dvě piva na těch 600 metrů, co jedou k baráku.

Čili ten senátní návrh je myslím velice vstřícný, je rozumný, ochraňuje i děti, že když povežete dítě, musíte mít jaksi nula. Velice bych uvítal, kdyby byl podpořen, protože to přispěje i třeba ke klidnému rodinnému životu, když jedou lidé na vinné stezce, celá rodinka, tatínek si tam dá dvě deci, bude spokojenější a pojede na ten výlet i příště, než když se tam bude děsit, že ho odchytne policejní hlídka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní paní poslankyně Matušovská, po ní paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně, abych se vyjádřila k tomuto tisku. Nedá mi to nepozastavit se nad tím, co vlastně přináší alkohol na pozemních komunikacích z pohledu řidiče a z pohledu cyklisty. Neexistuje snad jediná objektivní studie, která by mluvila o přínosu užití alkoholu pro řízení vozidla či jízdy na kole. S rostoucí hladinou alkoholu v krvi roste riziko dopravní nehody exponenciálně.

Předkladatelé návrhu argumentují rozvojem vinařských cyklostezek. Opravdu nám stojí podpora vinařů za ztráty na lidských životech? Cyklista primárně neohrožuje jen sebe, ale i ostatní účastníky silničního provozu, a to jak řidiče automobilů, tak i chodce. Bavíme se o hladině 0,5 promile. Ale je to tak, že cyklisté

budou s sebou jezdit stále s alkohol testery, aby věděli, že mají pouze těch 0,5 promile? Není jednodušší při jízdě na kole či dopravním prostředku prostě nepít vůbec?

Argumentace, která tu zazněla od pana senátora ohledně užití silnic třetích tříd a samozřejmě i nižších, promiňte, nezlobte se, ale zdá se mi to komické. Tyto komunikace jsou zpravidla dle jejich charakteristik užší a mnohdy na nich v turistických oblastech je snad i větší provoz než na silnicích třeba druhých tříd, to znamená, že i řidič cyklista může být daleko nebezpečnější.

Nutné je hlavně dodat, že většina návrhů argumentuje západními zeměmi z pohledu povolení určitého množství alkoholu v krvi, ale bohužel zapomíná na daleko tvrdší postihy při spáchání přestupků zaviněných pod vlivem alkoholu, a to vůbec nehodnotím zavinění dopravní nehody. Pokud prolomíme tabu – alkohol za říditka či volant nepatří – je nutné taky, aby k tomu byly odpovídající tresty a postihy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji hezký večer. Přečtu omluvu. Ze zdravotních důvodů se omlouvá mezi 18.15 až do půlnoci paní poslankyně Markéta Adamová.

Nyní máme dvě faktické poznámky. Jako první vystoupí pan poslanec Radek Koten a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Máme to tu. Máme to tu opět. Je to v podstatě velice podobný problém jako u zákona o vnitrostátní plavbě, kdy jsme chtěli vodákům povolit aspoň to jedno pivo. A já si myslím, že se dostáváme opět do podobné situace, která tady byla předtím. To, že tady máme vystavené vinařské cyklostezky a další cyklostezky, které jsou poměrně bezpečné a kde bychom chtěli neustále kriminalizovat lidi, kteří si dají třeba to jedno pivo nebo dvě deci vína někde ve sklípku, to mi připadá opravdu velmi špatné, a to hlavně i z toho důvodu, že my tady říkáme, jaké jsou následky v případě toho, že ten člověk se nějakým způsobem zraní nebo zraní někoho jiného, ale na druhé straně jsme schopně tolerovat, že někdo, kdo je závislý na alkoholu, řídí Evropskou unii. A to mi připadá velmi bizarní. (Pobavení v sále.)

Takže já si dovoluji tvrdit, že skutečně to jedno pivo na kole... nebo na kolečkových bruslích, to tady nikdo neřeší, protože ten, kdo jede na kolečkových bruslích na cyklostezce, tak to je vlastně chodec, takže u toho to řešit nemusíme, a přitom i na těch kolečkových bruslích se dá dosáhnout poměrně dost velké rychlosti. Takže já bych asi zůstal při zemi a budu rozhodně podporovat tento návrh, protože si myslím, že je to hlavně o tom, zda budeme našim občanům něco stále dokola zakazovat, anebo jestli jim tedy něco povolíme pro změnu, protože mi připadá, že jsme spoutáni různými zákazy, příkazy daleko více, než tomu bylo možná v tom jiném režimu, na který jsme tady všichni nadávali.

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci za SPD a pirát Jakub Michálek.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Připraví se pan poslanec Blaha.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych stručně reagovat na kolegy, kteří upozorňují na to, co hrozí, když se tento zákon přijme. Tak bych chtěl upozornit na to, že dneska je naprosto běžné, že lidé si dají pivo a jedou na kole. Když jsou rozumní, tak jedou skutečně po těch silnicích třetích tříd a houby se děje. Takže si myslím, že schválit tenhle zákon a povolit jedno pivo na silnicích třetích tříd a na cyklostezkách je naprosto adekvátní. Je to v souladu s tím, jak se lidé dneska běžně chovají. Přestaňme kriminalizovat úplně normální chování, které nikoho neohrožuje. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní další s faktickou pan poslanec Blaha, připraví se pan poslanec Klaus. Vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane předsedající. Myslím si, že je pravda, že ta debata opět kopíruje to povolování alkoholu u vodáků. Dostáváme se do úplně stejného problému. Rozdíl v tom, jestli má být absolutní nula, nebo jestli máme něco tolerovat, to je prostě možná i jakási životní filozofie a přístup k tomu, jestli má být člověk sám odpovědný za sebe, nebo je potřeba ho neustále hlídat.

To, že dnes v tom zákoně je nula, neznamená, že ti cyklisté si to pivo nedají. Z čeho by žily všechny ty hospůdky po trase, nebo po všech těch cyklotrasách? Samozřejmě ti lidé si to pivo dají. Tady jde o to uvolnit ruce policii, aby se mohla věnovat skutečným problémům a nemusela šikanovat lidi, kteří fakticky nic nedělají a mají svůj osud ve svých rukou.

My v okolí Uherského Hradiště jsme vybudovali spoustu vinařských cyklostezek, mnohdy za peníze Evropské unie. A stalo se nám, že na takovou jednu mírumilovnou akci nám krajské ředitelství policie udělalo policejní akci, takže policisté byli na všech možných místech po trase otevírání cyklostezek, které probíhaly, a nikdy se na nich nic mimochodem nestalo, a chyběli v buchlovských kopcích, kde každoročně umírají motorkáři a provádějí zde závody, a nevěnovali se tady této situaci. Takže prostě jde i o kapacity policie, aby skutečně řešila to, co má, a zbytečně nešikanovala lidi, kteří nikomu nic nedělají.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou pan poslanec Klaus. Připraví se paní poslankyně Procházková. Zatím poslední dvě přihlášky. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Václav Klaus: Jenom krátce zareaguji na předřečníky – na paní Matušovskou a pana Ferjenčíka. Kdyby se projednávalo jenom používání alkoholu,

tak bych, jak tak koukám, mohl pomalu vstoupit do pirátského klubu. Ale pak jsou ještě i ty ostatní zákony, takže k tomu asi nedojde.

A k paní Matušovské. Ta bezpečnost není všechno, protože zaprvé třeba 93 % nehod způsobí střizliví řidiči, kdybychom se bavili takhle, a jenom 7 % ti podnapilí, a zadruhé pak bychom mohli měřit skutečně tu nebezpečnost a zjistíme, že nejnebezpečnější jsou tedy motorky na tisíc ujetých kilometrů, pak to nějak pokračuje, ti cyklisté jsou poměrně nedaleko, pak je ještě bezpečnější letecká doprava a nejbezpečnější jsou lanovky. Takže s takovouhle podobnou logikou bychom se mohli snažit zakázat úplně všechno kromě přepravy občanů lanovkami. A takhle to prostě není. Když chcete žít úplně bezpečně, tak je nejlepší se zabalit do nějakého igelitu nebo molitanu doma, vzít si telefon na záchranou službu a čekat a nikam nevycházet, protože už jakékoli vyjetí na kole i za střizlivá je daleko nebezpečnější, než když doma zůstanete sedět na židli v nějaké té klidové poloze. Takže tady skutečně to, že lidé si občas dají pivo na kole, ta společenská nebezpečnost je poměrně malá.

A znova opakuji, je to součást života spousty lidí, mladých, starých, nevím jakých, kteří někam jedou na kole, a protože nejsou autem, tak si dají jedno pivo nebo dvě a jedou spořádaně domů. Když něco způsobí, tak si to samozřejmě odskáčou, stejně jako když něco způsobí řidič střizlivý. Ale jaksi tu bezpečnost tlačít až donekonečna prostě nejde, protože to není jediná hodnota lidského života. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dále paní poslankyně Procházková na faktickou. Prosím. A připraví se ještě pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuju za slovo. Dobrý večer všem. Už jsem tady jednou vystupovala u těch vodáků. Já jsem zásadně proti alkoholu. Máme dneska birely a nealkoholické nápoje, takže osvěžit se jistě cestou můžou. A nemyslím si, a to směrem k mým předčekaníkům, že když je dneska už standardem, že se tedy na cyklostezce lidé napijou a jsou happy a mají z toho svátek, mně to tedy vyhovuje i bez toho piva, tak to bych mohla já říct klidně, dneska je standardem, že sem tam se vraždí, ale taky tu vraždu nelegalizujeme, že jo?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan poslanec Mikuláš Ferjenčík na faktickou a připraví se paní poslankyně Ožanová. Zatím dvě faktické. Tak prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Asi stručně na kolegyni Procházkovou. Myslím si, že to srovnání s vraždou je vážně dost mimo mísu, že asi ani nemá smysl ho komentovat.

Ale chtěl jsem reagovat na kolegu Klause. Ano, skutečně kdyby šlo jenom o tyhle zákony, kde prostě nechceme kriminalizovat úplně běžné chování, kde člověk ohrožuje maximálně sebe, tak tam se shodujeme. Na co bych rád upozornil, je, že

nejvíc nehod se ve skutečnosti lidem stane doma, takže ten příklad, co jste uváděl, vlastně neplatí. (Pobavení a potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další a zatím poslední přihlášku – paní poslankyně Ožanová. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dámy a pánové, jestli jste si všimli, ten návrh zákona, jak je napsán, tam se bavíme o silnicích i III. třídy. Chci se zeptat, zda z vás někdo pozná rozdíl, když pojedete autem, mezi silnicí II. třídy a silnicí III. třídy? Já se cítím být odborníkem v oboru a tohle bych si fakt netroufla. Jak ten cyklista pozná, po čem jede? To se nejedná jenom o tu hladinu alkoholu, my se pořád bavíme, jestli nula, nebo nula celá pět desetin, ale tu se také jedná o to, že ten návrh je napsán tak, že je neaplikovatelný, a prostě právo by mělo být předvídatelné a jasné. Bude vyvolávat aplikační problémy!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy mi naskočily tři faktické poznámky. Já to přečtu. Nejprve pan poslanec Jaroslav Holík, pak pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, pak se připraví pan poslanec Jan Lipavský a nakonec ještě místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Pane poslanče – Jaroslav Holík – máte své dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych zareagoval na slova své předřečnice. Silnice I. třídy mají vždy po kilometru označení a je to od čísel 1 do 100. Silnice II. třídy mají označení od stovky nahoru a silnice třetí třídy nejsou značeny.

A ještě bych jenom doplnil jednu věc. Tady zaznělo, že cyklisté na dálnici. Nezlobte se na mě, ale to je hodně úsměvné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy nakonec jenom jedna faktická poznámka, takže místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo. A zatím tedy faktická, ostatní mezitím stáhli. Takže prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedající. Já jsem jenom chtěl reagovat na některé předřečníky, protože tady zaznělo, jak to ten cyklista nebo řidič pozná. Já tedy nejsem řidič, takže já to nepoznám jako řidič, a nepoznám to tím pádem ani jako cyklista, protože jsem nebyl v této oblasti vzdělán. Takže děkuji panu poslanci Holíkovi, že mi poskytl výklad, jak poznám rozdíl mezi II. a III. třídou silnice. Nicméně já bych chtěl říct, že jsem možná v opozici vůči některým členům klubu, protože mně to také s těmi silnicemi přijde možná za hranou, nicméně to není důvod ten návrh zákona zamítat přece v prvním čtení. Od toho máme další čtení, abychom případně ten návrh zákona opravili, vyjasnili si, co je a co není možné, co je

přijatelné, navrhli pozměňovacími návrhy apod. Takže já bych chtěl podpořit propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Zatím to byla... Teď mi zrovna naskočila další faktická, takže pan poslanec Klaus. Prosím. Máte dvě minuty. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já jenom reakce na pana poslance Ferjenčíka vaším prostřednictvím. Vy máte částečně pravdu, ale ten váš přírůstek je zavádějící, protože lidé jsou samozřejmě nejčastěji doma, tak z logiky věci se jim tam nejčastěji něco stane. Ale kdybychom třeba měřili, jestli je nebezpečnější sedět doma, nebo skákat nezajištěn z dvacetimetrové skály, tak je to za b), čili abychom si rozuměli, jak to v realitě je. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní už nemám další faktickou poznámku, takže v obecné rozpravě paní poslankyně Pastuchová. Prosím. A připraví se pan poslanec Válek. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Já už jsem se také chtěla připravit k faktické, nicméně já zde vystupuji teď jako záchranář, ale i jako cyklistka. A jako obě tyto pozice neschvaluji ani 0,1, ani 0,5. Já jsem celé Velikonoce strávila na kole v Horních Věstonicích, kde je výborné víno, měli jsme tam celý sklípek pro sebe a každý den jsme dávali 50-60 kilometrů na kole přes vinice a projížděli jsme i mnoho otevřených sklípků a já jsem si prostě tu sklínku nedala a těšila jsem se na ni až večer. Dala jsem si, jak říkali kolegové, nealkoholické pivo Birell, kterých mají mnoho druhů, i ochucené. Ale je to každého věc.

Nemůžu tady souhlasit s paní kolegyní – prostřednictvím – Jarošovou, která mluvila, že cyklostezky jsou postaveny, a když nedovolíme alkohol, tak je to – nevím, jestli to řeknu dobře – padlé na hlavu. Mně to tak tedy nepříjde, protože já si myslím, že cyklisté nejedou na cyklostezky pít, protože se, aspoň co znám své kolegy, kamarády, tak se těšíme právě na ten večer, až tu jízdu po cyklostezkách spláchneme ve vinném sklípku.

Já bych chtěla kolegu – vaším prostřednictvím – pana Voseckého třeba k cyklostezkám: Já jezdím na kole tam, kde pan kolega senátor bydlí. Je tam 13 kilometrů cyklostezky na Panskou skálu a nahore bych si to pivo hrozně ráda dala, ale pak jedu z kopce na Polevsko. A nemyslím si, že když to vydýchám nahoru 13 kilometrů, tak je něco jiného, když s tím pivem jedu dolů. Je rozdíl mezi 18letým cyklistou, který bude stažen na cyklostezkách tím, že dej si tady víno, i když nepije, a cyklistou, který na kolo jezdí každý den a to pivo si dává.

Takže jako v žádném případě nepodporuji cyklisty, a můžu říct za sebe, že je nezdravím, kdo nemá přílibu, tak nepodporuji ani alkohol. Uvědomme si, že nám začíná jezdit čím dál tím víc elektrokol, i na cyklostezkách. Je strašně úrazů na elektrokolech, protože někteří starší občané, kteří právě si myslí, že už mají své vypito, tak si v tom sklípku dají, tak si nenastaví to kolo tak dobře a rozjede se jim to

tak strašně, že sebou na té cyklostezce fláknou také. Takže to je další věc. Jsou to elektrokola.

A takové to slovo, že šikanujeme nebo kriminalizujeme a že šikanujeme, já si to vůbec nemyslím. Já si nemyslím, že městští policisté budou teď na těch silnicích stát a kontrolovat daleko víc, než kontrolují teď. A pořád mi nikdo nevysvětlil, co je půl promile. Jak já jako cyklista poznám, že mám v sobě půl promile a ne víc? To by mě strašně zajímalo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní máme tři faktické poznámky. Takže jako první pan poslanec Feranec, připraví se pan poslanec Nacher a připraví se pan poslanec Munzar. Pan poslanec Feranec. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové, dvě poznámky. První ke kolegům, myslím, ze strany Pirátů. Neustále používáte pojem kriminalizovat. Tak je potřeba se podívat, co tento pojem znamená. Já si nemyslím, že požití jednoho piva je kriminálním, to znamená trestným činem. Použijte ta slova správně v jejich významu.

Druhá poznámka. Já sám jsem byl předkladatelem, když jsme řešili vodáky, nějakého kompromisu, který z mého pohledu nejméně nebezpečným způsobem řešil ty vodáky. Možná jsem to dělat neměl, protože stalo se to, co někteří předvíдали, že se tím otevírá Pandořina skříňka. A potvrdilo se to, otevírá se. Takže já určitě jsem pro to ji co nejdříve zavřít a určitě podpořím návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Patrik Nacher na faktickou a připraví se pan poslanec Munzar. A ještě další faktická – pan poslanec Peksa. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Já bych se chtěl zeptat kolegyně Pastuchové, jak pak řeší tu situaci, když si tedy večer dá to víno a ráno má nějaký ten zbytkový, jak se tomu říká, a pak vyjede na kole, tak jak by tohle řešila. A mě to přivedlo na myšlenku, že vlastně všichni vy, co jste tady mluvili, tak máte střet zájmů, protože pijete, tak by bylo dobré, aby každý tady vždycky na mikrofon řekl, jestli tedy konzumuje alkohol, nebo ne. Já jsem abstinent, takže bych mohl být proti tomu, a i přesto mi to nevadí a podpořím to, aby to šlo do druhého čtení, a tam můžeme některé věci upřesnit. Takže by bylo dobré, aby se tady každý odhalil a řekl, jak je na tom. Děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Další faktickou – pan poslanec Munzar a připraví se pan poslanec Peksa. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající. Já tu rukavici pana kolegy Patrika Nachera zvednu. Já jsem byl

o Velikonocích, bylo krásně, s rodinou na kolo výletě. Zastavil jsem se v jedné oblíbené zastávce. Já jsem měl tedy radlera, neměl jsem klasické pivo, jednoho. Ale koukal jsem se, co konzumují ostatní cyklisté. A ve většině případů to bylo právě pivo. Nebyla to žádná malinovka, žádná voda, bylo to pivo. Protože proč? Protože to je normální. A jaký smysl má zákon dneska, zákaz, který se dnes automaticky porušuje?

Paní kolegyně Pastuchová prostřednictvím pana předsedajícího, mně to její vystoupení připadalo ve smyslu když já ne, tak vy také ne. Ale řekla tady také jednu větu, že je to každého věc. Ono to dneska každého věc není, protože dneska s přílišnými zákony a regulacemi mluvíme lidem do života víc, než je nezbytně nutné. A já si, dámy a pánové, na rozdíl od některých z vás nemyslím, že odpovědnost člověka vznikne nějakým zákonem. Odpovědnost člověka skutečně nevznikne a nevzroste úměrně nějakou regulací, vzrůstajícím počtem nařízení, zákazů a příkazů. Naopak, čím bude větší omezení svobodné lidské vůle, tím větší bude neschopnost lidí, aby sami posoudili adekvátnost svého počínání. A čím více bude náš právní řád obsahovat podobné různé zákazy a příkazy, které lidé nebudou přirozeně respektovat, tím méně budou sami lidé respektovat celý právní řád jako celek. Proto já to vnímám ještě jako hlubší otázku než pouze nastavení hranice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A jako poslední faktickou zatím pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych prostřednictvím vašim, pane předsedající, chtěl reagovat na kolegyni Pastuchovou. Myslím si, že náhodným vyhledáváním mi teď vypadl odkaz na alkohol tester za 260 korun, který dokáže zjistit, jestli jste pod vlivem alkoholu, tak jak ten zákon nebo ten návrh uvádí, nebo ne. Takže si myslím, že to odpovídá na vaši otázku, jak to ten cyklista zjistí v případě potřeby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní ještě jedna faktická mi naskočila. Pan poslanec Roman Onderka. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Pro kolegu Patrika Nachera prostřednictvím pana předsedajícího. Já střet zájmů nemám, protože piju, ale nejedním na kole. To je za prvé. Za druhé. Asi by si každý měl rozmyslet, jestli chce pít, anebo jezdit na kole. A když to zvládáme my na jižní Moravě, tak si myslím, že to zvládnou i všichni ostatní v celé České republice.

A k těm testerům – to ani nezkoušejte, protože jedinou jistotu máte u testerů, které jsou co? Certifikovány. Přesně tak. Děkuji, kolegové. Pěkný den. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zpátky do obecné rozpravy. Pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo. Prosím klid.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Člověk si vždycky něco nachystá, ono se to tak posune. Tak já prostřednictvím pana předsedajícího bych na kolegu Onderku mohl navázat, také se odhalit, ale neodhalím se. Jednak je tady chladno, jednak by to nebyl hezký pohled. Takže spíš k tomu alkoholu.

Tady se demonizuje alkohol, a přitom Ministerstvo zdravotnictví hradí alkohol, hradí použití alkoholu, a poměrně dobře. Já za to děkuji panu ministrovi. Prostřednictvím pana předsedajícího pan profesor Vyzula, pan poslanec Vyzula ví, o čem mluvím. Když jsem se vrátil z Japonska, tak jsem v České republice zavedl alkoholizaci a jsem na to velmi hrdý. Je metoda léčby hepatocelulárního karcinomu jater, a pokud by se alkoholizace perkutánně nepoužívala, tak by umíralo poměrně hodně lidí v Itálii, ve Španělsku, ve Francii, v Japonsku, v Číně, v Singapuru, na Tchaj-wanu a v těch zemích, kde je screening hepatocelulárního karcinomu. To znamená boj proti alkoholu, alespoň co se týče pacientů s hepatocelulárním karcinomem, není dobrým bojem.

Co se alkoholu jako takového týče, tak asi je nesmysl tady debatovat, jestli to je droga, nebo to není droga. Droga to je. To si asi nikdo netroufne zpochybnit. Že je to látka návyková, to je asi také fakt. A říkat, že alkohol a nápoj obsahující alkohol člověk nepožívá proto, aby jaksi uvolnil svoje jednání a spontánnost, to také není pravda. Ten alkohol tento účinek má. Na druhé straně to, že ten cyklista je trochu veselejší, to, že ten cyklista má poněkud horší reflexy, pokud má malou, já nevím, půl promile alkoholu, 0,3 promile alkoholu, to možná je problém. Ale já úplně nevím, jestli je to problém na cyklostezkách. Já si neuvědomuji, že bych četl jakoukoliv statistiku o tom, jak se srážejí opilí cyklisté či chodci na cyklostezkách. Ano, na silnicích ano. Já studoval gymnázium v Břeclavi a znám opakované historky od svých rodičů o opilých cyklistech v příkopech, kteří leželi a stále ještě jeli na tom kole, byť už leželi na boku. Ale ty cyklostezky bych jako problém osobně neviděl.

Proto bych byl velmi rád, kdyby ten zákon prošel do dalšího čtení a mohli jsme o něm diskutovat. Já popravdě řečeno v této fázi nemám úplně jasno, kdybychom teď o tomto zákonu hlasovali, jestli bych hlasoval ano, nebo bych hlasoval ne, nebo jak bych hlasoval. Nemám v tom jasno. A proto bych velmi ocenil, kdyby byla debata v jednotlivých výborech, kde bychom mohli ve zdravotním výboru debatovat, protože k té problematice se cyklicky budeme vracet a je to téma, které prostě tady je. Já si pamatuji, když jsem začínal jako dobrovolná sestra, mladá dobrovolná sestra, když nás u Apolináře školili, jak máme přednášet našim kolegům gymnazistům o alkoholu, a ti tam byli ze škol z Hodonína, z Břeclavi a z Uherského Hradiště. A první nás testovali, kdo z nás tedy jaksi někdy požil alko, popil alkoholický nápoj, a postupně jsme prošli dotazníkem. A ten školitel usoudil, že jsme všichni notoričtí alkoholici, a nechťel, abychom školili o těch rizicích, byť to z našeho pohledu takto nevypadalo.

Názor na to, kdy se člověk stane – jaká je hranice mezi alkoholikem, pijákem a konzumentem alkoholu, všichni z vás, co jste lékaři, víte, že se mění, historicky, že ten názor psychiatrie se na to vyvíjí. A prostě takhle paušálně se k tomu stavit a

odsuzovat to na jednu stranu, nebo na druhou stranu to nějakým způsobem glorifikovat asi není správné. Ale z praktického hlediska alkohol se poměrně rychle spaluje. Alkohol se likviduje při pohybu, při energetickém vydání. To znamená, pokud ten cyklista opravdu šlape na kole, vypije jedno pivo, tak to pivo poměrně rychle spálí a zlikviduje. To zbytkové množství alkoholu, které mu zůstane, které by nějak zásadně ovlivňovalo jeho reakce, to je podle mě naprosto minimálně. Já jsem si teď velmi rychle procházel PubMed, našel jsem prakticky jenom čtyři odborné články, které se tím nějak zabývají, tím měřením, rychlostí spalování alkoholu při pohybu, při fyzických aktivitách. Já si úplně nemyslím, že nějaký cyklista na cyklostezce vymlaskne dvě sedmičky vína a pak někde bude šlapat. A pokud to udělá, tak o těch se pravděpodobně nebavíme. Ale bavíme o nějaké situaci, ať už je to ten zbytkový alkohol, což tady zaznělo. Prostě je to problém, pokud jezdíte nejenom na cyklostezkách vinařských, ale pokud máte jakoukoliv oslavu, tak byste druhý den v podstatě neměli sednout na kolo, že?

Bavíme se o tom, že nevím jak vy, ale já, ať se tedy přiznám, když jezdím na kole, jezdím poměrně hodně na kole, teď už sice méně, ale jezdím hodně na kole, tak pokud ujeďu třicet čtyřicet kilometrů, tak vždycky si aspoň jedno pivo dám po těch třiceti kilometrech. Jezdím lesem po cyklostezkách, prakticky vůbec nejedím po silnicích. A nikdy mě nenapadlo, že by to mohl být problém. To samozřejmě, pokud jedu nějaký downhill nebo pokud jedu nějakou těžší stezku, no tak nejsem blázen, abych u toho pil, protože člověk už tak ve svých letech to těžko zvládá, a ještě když by měl tedy horší reakce.

Na druhé straně faktem je, že cyklostezky existují. Faktem je, že ty cyklostezky vedou vinařskými obcemi. Faktem je, že podél všech cyklostezek, nejenom vinařských, jsou různá občerstvení, kde se podávají i alkoholické nápoje včetně piva. Faktem je, že jedno pivo, dvě piva když vypije ten člověk a jede na kole a přitom intenzivně šlape, tak spálí a zlikviduje velmi rychle a prakticky to na něm nezanechá žádné následky.

Nemyslím si, že je nezbytně nutné ten zákon zaříznout v prvním čtení a teď hned ho zlikvidovat a nebavit se o něm dál. Je to jakýsi návrh, je to jakýsi pracovní materiál, o kterém podle mého názoru může být velmi zajímavá diskuse.

Nemyslím si, že je nezbytně nutné ten zákon zaříznout v prvním čtení a teď hned ho zlikvidovat a nebavit se o něm dál. Je to jakýsi návrh, je to jakýsi pracovní materiál, o kterém podle mého názoru může být velmi zajímavá diskuse. Já si nemyslím, že musíme být free a že musíme být cool nebo in, jak to tady od některých zaznělo. Protože doufám, že nikdo z nás není, jak kdysi zpíval Folk Team, frikulín a z toho důvodu bych vás velmi poprosil, nechme to pustit dál a pojďme se o tom bavit, pojďme o tom debatovat. Bude to určitě velmi zajímavá a užitečná debata.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nemám nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy. Proto se táži na závěrečná slova a končím obecnou rozpravu. Pane senátore, máte zájem o závěrečné slovo? (Ano.) Jinak upozorňuji, že máme konec jednacího dne v 19 hodin.

Senátor Jiří Vosecký: Děkuji, pane předsedající. Já bych asi začal... některé věci už byly zodpovězeny. Silnice druhé, třetí třídy, první třídy, dálnice a místní komunikace jsou jasně rozlišeny. To je jedna věc. To je –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás budu muset přerušit, pane senátore, protože máme 19 hodin. Takže já ještě přečtu jednu omluvu. Je to omluva předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pana Radka Vondráčka z jednání Poslanecké sněmovny dnes od 15 do 18 hodin z pracovních důvodů. A prosím o odstranění chyby ve stenozáznamu, protože tam došlo k nějakému nedorozumění.

Takže tímto končím dnešní program a uvidíme se zítra v 9.00 hodin. A přerušuji tento bod.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

24. dubna 2019

Přítomno: 190 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 28. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Radek Vondráček od 10.50 do konce dopoledního jednání z pracovních důvodů, Ondřej Benešík do 11 hodin – pracovní důvody, Jan Birke – zahraniční cesta, Petr Gazdík do 12 hodin – pracovní důvody, Josef Hájek od 17 do 19.00 z pracovních důvodů, Tereza Hyťhová do 9.30 z osobních důvodů, Jiří Kobza ze zdravotních důvodů, Jana Krutáková ze zdravotních důvodů, Jakub Michálek do 13 hodin z pracovních důvodů, Jana Mračková Vildumetzová od 9.20 do 10.40 z pracovních důvodů, Markéta Pekarová Adamová do 12 hodin z pracovních důvodů, Karel Rais mezi 10.30 až 11.30 – pracovní důvody, Lucie Šafránková do 12 hodin – zdravotní důvody, Karla Šlechtová – zdravotní důvody, Petr Venhoda – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Kněžínek – pracovní důvody, Marta Nováková – zahraniční cesta, Antonín Staněk – zahraniční cesta, Dan Ťok – zahraniční cesta.

S náhradní kartou číslo 12 hlasuje pan poslanec Juchelka.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazeným bodem 219 Pozice vlády České republiky k jednání Liberty House Group a ArcelorMittal Ostrava, a. s., po rozhodnutí Evropské komise. Poté bychom pokračovali body z bloku zákonů prvé čtení, protože nemáme body z bloku třetí čtení, u kterých jsou splněny zákonné lhůty. Připomínám, že na 14.30 hodin máme pevně zařazený bod 22 schváleného pořadu schůze, sněmovní tisk 260, senátní návrh zákona o státním občanství, druhé čtení.

Ptám se, zda je zde zájem z řad poslanců o vystoupení k pořadu schůze. Ještě přečtu další dodatečné omluvy. Omlouvá se pan poslanec Martin Kupka od 9 do 9.30 z pracovních důvodů, omlouvá se ministr Richard Brabec z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty. A omlouvá se paní poslankyně Monika Jarošová do 9.15 ze zdravotních důvodů.

Ještě jednou se zeptám, zda není zájem o vystoupení k pořadu schůze. Není. Budeme tedy pokračovat dle schváleného programu.

Jako první otevírám bod

**Pozice vlády České republiky k jednání Liberty House Group
a ArcelorMittal Ostrava a.s. po rozhodnutí Evropské komise**

Poprosím, aby se slova ujal některý z členů vlády k tomuto bodu. Takže pan předseda vlády vystoupí k tomuto bodu.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Ohledně pozice vlády České republiky k jednání Liberty House Group a ArcelorMittal Ostrava po rozhodnutí Evropské komise bych chtěl sdělit, že my samozřejmě tuto problematiku velice pečlivě a detailně sledujeme. My jsme ještě nedostali rozhodnutí Evropské komise. Zatím je jenom tisková zpráva.

Samozřejmě ArcelorMittal, nechci se moc vracet do minulosti, ale to je taky jedna z privatizací, které se nepovedly. Z firmy získali finančníci 10 miliard a stávající majitel si vzal 50 miliard dividend. Škoda, že je neinvestoval do firmy. A samozřejmě pracuje tam 7,5 tisíce lidí a my máme starost o to, aby to neskončilo jako s OKD. Proto se zajímáme o toho nového kupujícího. A já tady mám celou řadu věcí, které jsme v tom udělali.

26. října 2018 jsem poslal dopis komisaře pro hospodářskou soutěž v Evropské komisi Margrethe Vestager, kde jsem uvedl dva nejzávažnější problémy, které se prodeje firmy Liberty House týkají. Konkrétně se jednalo o absenci investičního plánu Liberty House a plánované transakce s emisními povolenkami.

Já jsem velice intenzivně komunikoval se zástupci odborů organizace KOVO. Setkal jsem se s odboráři už 31. října 2018. 7. listopadu 2018 jsem jednal s majitelem firmy Liberty House, kde mě to jednání vůbec neuspokojilo. 16. listopadu 2018 jsem o tom jednal s českou eurokomisařkou Jourovou a komisařkou Margrethe Vestager přímo v Bruselu. Potom byla celá řada jednání na úrovni Ministerstva průmyslu, kde to má na starosti náměstkyně Rudyšarová. Dále, 17. prosince se znovu na mě obrátili odboráři, takže jsme ve velice intenzivním kontaktu. Včera jsem s nimi komunikoval. 8. února 2019 jsem jednal na Úřadě vlády s evropskou komisařkou Margrethe Vestager znovu o rozhodování Evropské komise, a tak dále. Nechci to tady dlouho číst.

My samozřejmě bohužel – tady rozhoduje Evropská komise. A pravděpodobně rozhoduje z hlediska tržního podílu, i když my jsme ji upozorňovali, aby skutečně analyzovali bonitu toho kupujícího. Že se nám nezdá, že ten kupující chce nadále velice úzce spolupracovat se stávajícím majitelem. Nebylo úplně jasné jejich finanční zdraví. Toho jsme se ani nedopátrali. Takže ta společnost se nám nezdá úplně důvěryhodná. Nedostali jsme vlastně ani odpovědi na různé záměry z hlediska nákupu ostravské Energetiky ohledně emisních povolenek, a tak dále.

Takže my celý proces nadále bedlivě sledujeme. Já to dělám osobně. Teď samozřejmě po nástupu nového ministra on tu agendu převeze a bude pokračovat.

ArcelorMittal je strategická firma v Moravskoslezském kraji. Samozřejmě po tom, co se stalo s OKD, tak máme eminentní zájem na zachování výroby, pracovních

míst a zajištění investic do ekologie. Je velká škoda, že stávající majitel investoval hlavně v Polsku. V České republice těch investic nebylo mnoho, maximálně do výše odpisů, když my si myslíme, že mohl podstatně více investovat. Takže z našeho hlediska, myslím si, že není žádný rozpor. Všichni máme zájem, aby ArcelorMittal získal nového majitele, který bude investovat do firmy, zachová zaměstnanost, bude expandovat a samozřejmě, že to bude dlouhodobý a strategický partner. V této chvíli nejsme o tom přesvědčeni. Uvidíme, na základě čeho se Evropská komise takhle rozhodla. Odboráři navrhuji formu nějaké smlouvy mezi novým majitelem a českým státem. A odboráři, tomu se určitě nebráníme a budeme aktivně k tomu přistupovat.

Otázka je, do jaké míry my můžeme, pokud by skutečně ty pochybnosti přetrvávaly, nějakým způsobem změnit ten proces, nebo ho rozporovat, nebo dokonce nějak nesouhlasit s rozhodnutím Evropské komise. To je samozřejmě otázka na právníky. Jakmile obdržíme to rozhodnutí, tak to budeme pečlivě analyzovat a podle toho zvolíme vícero alternativ a na základě dalších rozhovorů s tím novým potenciálním vlastníkem a také samozřejmě po konzultaci s odboráři se domluvíme na dalším postupu.

Takže chci jenom ubezpečit, že skutečně vláda to sleduje velice pečlivě, já to sleduji osobně a udělám maximum pro to, aby se OKD nebo i ta činnost stávajícího vlastníka, který to koupil za směšných, myslím, 325 milionů, odnesl si 50 miliard, neopakovala. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní poprosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu pan poslanec Leo Luzar, který bude souhlasit určitě s tím, že bude zároveň zpravodajem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, Moravskoslezský kraj je kraj uhlí a železa. Historicky se mu říkalo ocelové srdce republiky. Bohužel v dnešní době je již to sice srdce, ale možná bypassem propojeno. A v posledních okamžicích vnímáme tu situaci, a myslím, že všichni, kteří sledují média a ekonomické situace v České republice vnímají, jaké ten kraj má problémy.

Šachty v Ostravě už dávno nejsou, bavíme se o karvinském revíru, bavíme se o OKD, který už je zpátky státním podnikem pod řízením společnosti Prisco. Já za sebe mohu aspoň říci, že po dnešním jednání s panem premiérem jsem rád, že aspoň perspektiva OKD snad bude do roku 2030, možná i dále, a že aspoň to uhelné období Moravskoslezského kraje zůstane ještě nějakou dobu zachováno a představuje zaměstnaneckou perspektivu.

Železo a ocel byl druhý problém. Doposud společnost Mittal Steel Ostrava vcelku slušně fungovala a samozřejmě všichni jsme vnímali nastupující problémy společnosti Vítkovice jako druhého v těchto velkých podnicích.

Situace, kdy vlastník ArcelorMittal se rozhodl expandovat do Evropy a zakoupit hut' v Itálii, byla trošku překvapením. Stanovisko Evropské komise, která chrání evropský trh, bylo zřejmé a nutí vlastníka, aby omezil své vlastnictví a

nepředstavoval významnou konkurenční sílu na evropském trhu. Mittal Steel vyčlenil podniky ze svého portfolia, které nabízí k prodeji pod tlakem Evropské komise. Jeden z těch podniků je také hut' v Ostravě. Postup, který zvolil, byl v prvé řadě, řekněme, překvapující pro všechny účastníky, když si vybral za budoucího kupujícího firmu, která byla s ním aspoň doposud vnímána jako partnerská, nechci říct provázaná, ale spíše partnerská, a dokonce šel tak daleko, že v té původní nabídce, kterou předložil Evropské komisi, nezakrytě hovořil o tom, že nabízí té firmě pomoc a spolupráci a že vlastně on bude ten, který bude částečně financovat a částečně tohoto nového nabyvatele sanovat a podporovat, což bylo v příkrém rozporu s tím, co vlastně Evropská komise požadovala.

Na mimořádné schůzi, kterou jsme tady k tomuto tématu jako KSČM svolali a na které jsme tuto věc diskutovali, bylo jasné deklarováno, že nám jde o tu budoucnost a o to, aby ten budoucí vlastník byl opravdu vlastníkem. Zdůrazňuji vlastníkem s velkým V. To, že Evropská komise podle tiskové zprávy rozhodla, že Liberty House je vhodný nabyvatel, protože tato společnost v té nabídce změnila systém financování – to byla jedna z těch podmínek, které jsme deklarovali jako problémové, to znamená, že se zavázala, že vloží více svých prostředků a ne prostředků toho úvěrového partnera Mittal Steelu, popř. bank. Druhým bodem, který deklarovala a Komisi přesvědčila, aby rozhodla, bylo, že emisní povolenky, které jsme my tady také diskutovali, a jedná se o emisní povolenky v řádu 5 miliard korun, zůstanou v Ostravě a budou součástí tedy té akvizice této huti. To byly dvě podmínky, které Evropská unie uložila, a vlastně tato společnost k nim přistoupila, že tedy ano, ty to dodrží, a proto Evropská komise aspoň podle současných informací, které máme, řekla, že Liberty House je vhodným partnerem a nabyvatelem Nové huti.

Otázka ovšem zůstává, jak dalece bude reagováno na další otázky, které zazněly a které zůstávají nevyjasněny. Tyto otázky se ale už netýkají přímo Evropské komise. Čili samozřejmě ona své stanovisko řekla vůči svým problémům, hlavně těm emisním povolenkám a bankovnímu systému a finančnímu systému Evropy a financování, ale ty ostatní, které se týkají už ArcelorMittalu jako takového, nehovořila. A já tady jenom v krátkosti se pokusím připomenout.

Jedná se o investice, investiční plán. To byla jedna z věcí, která zazněly na moravskoslezském hejtmanství, když se v prvním kole jednalo o možné změně vlastníka, jaké vlastně budou investiční plány. A bylo přislíbeno nějaké názorné – nechci říct investiční, ale dobře. Bylo slíbeno, že bude předložen investiční plán rozvoje do budoucích let a v rámci nabytí tohoto podniku bude předložen i rozvojový projekt a rozvojový plán. Toto doposud není nikde a není předloženo a budeme očekávat, že ten budoucí vlastník tyto sliby, které učinil, splní.

Další věc, kterou je třeba zdůraznit, je, že to a, ty emisní povolenky, ano, zůstanou vlastnictvím podniku. Druhá věc je, jak s nimi bude naloženo. Je to opravdu 5 miliard a velice neradi bychom byli, aby tyto peníze šly z České republiky pryč. Ne už pod společností ArcelorMittal, ale pod novým vlastníkem. Důsledek by byl pro Českou republiku a Ostravsko vlastně stejný. Tyto peníze by neskončily tam, kde je ten ekologicky poškozený region, ale mohly by být použity například jinak.

Co je zajímavé a co Evropské komisi uniklo, je Energetika. Já nechci rozvíjet tu debatu proč, ale samozřejmě pokud někdo si nechá základní zdroj energie pro fungování hutě ve svém vlastnictví, je zřejmé, že je schopen ovládat i toho budoucího vlastníka a nabyvatele, a tato otázka zůstává doposud stále neřešena.

A v neposlední řadě, a to nejdůležitější, je garance zaměstnanosti a sociální jistoty v Moravskoslezském kraji. To je věc, která nás v kraji straší, a budu velice rád, když nový nabyvatel bude vstřícný a bude jasně deklarovat své budoucí záměry.

Proč jsme ale svolali dnešní schůzi a proč dneska tady u tohoto mikrofonu stojím. Jak jistě víte, jsme momentálně v situaci, kdy nemáme nového ministra průmyslu a obchodu, kterému to logicky patřilo do ranku a vyjednávání. Jsme v době přechodu ministrů. A je předpoklad, pokud Evropská komise takhle rozhodla, nebude příliš mnoho času mezi tím rozhodnutím a smlouvou, která bude uzavřena mezi ArcelorMittalem a Liberty House o nabytí hutí. Tato schůze by měla mít za cíl, aby česká vláda projevila snahu, a výraznou snahu, do tohoto jednání být ne jako přímý partner, ale možná i nějakou smlouvu, jak tady bylo naznačeno, vstoupila a tyto záležitosti, které neustále zůstávají otevřeny, pohlídala. Protože samozřejmě přichází-li nový velký investor, a on se deklaruje jako velký a silný investor, na české území, bylo by dobře, aby i česká vláda s tímto investorem jednala a hledala cesty pro tuto zemi a tento region. Aby ten investor opravdu byl investorem a ne pouze tím, co tady také z úst pana premiéra zaznělo – tím, který tuto společnost na dluh koupí, tedy tuto společnost vyčerpá ze všech provozních zisků a vlastně potom ji jako prázdnou skořápku po odčerpání desítek miliard korun přenechá tomuto státu, a státě, tady to máš zpátky, my jsme si vydělali a ty se starej o následky a zbytek.

To by byl ten scénář, který bych velice nerad připustil. To je ten scénář OKD, o kterém jsem hovořil na začátku. Finanční skupiny pana Bakaly OKD takhle vysály, odvedly miliardy do zahraničí a prázdnou skořápku nechaly České republice. A že se zrovna u OKD podařilo, že OKD funguje, nabírá nové zaměstnance a produkuje zisk, je obrovské štěstí, že možná vláda našla tu odvahu, vstoupila do toho a zaručuje pokračování těžby černého uhlí a docela dobré ekonomické výsledky na další roky v Moravskoslezském kraji. Ale bude se to opakovat i v tomto podniku? Proto je možná dobře, abychom do toho vstoupili dříve a aby česká vláda řekla to jasně deklaratorní ano, my do tohoto procesu chceme vstoupit a žádáme určité záruky od společnosti, která tady přichází.

Nemám připravený k dnešnímu bodu žádný návrh usnesení, protože jak říkám, ještě nemáme oficiálně nového ministra průmyslu a obchodu, člena vlády, čili já bych tady tímto akorát prosil pana premiéra, aby jeden z prvních úkolů, ne-li úplně první úkol nového ministra průmyslu a obchodu byla právě situace po rozhodnutí Evropské komise v rámci ArcelorMittal a Liberty House a aby okamžitě vstoupil do jednání s těmito společnostmi a hledal řešení, jak již naznačovali odboráři a jak ve své úvodní řeči uvedl i on.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Golasowská.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedo. Přejí všem krásné dopoledne, kolegyně, kolegové, vážená vládo, vážený pane premiére. Dovolte mi, abych také řekla pár slov k prodeji podniku ArcelorMittal jakožto obyvatelka Moravskoslezského kraje.

ArcelorMittal Ostrava patří do skupiny ArcelorMittal, kterou vlastní indický miliardář Lakšmí Mittal. ArcelorMittal Ostrava vyrábí ocel pro stavebnictví a strojírenství a je také největším výrobcem silničních svodidel v Česku. Kromě českého trhu dodává své výrobky do více než čtyřiceti zemí. V roce 2017 – jenom tak pro představu – dosáhla tato firma čistého zisku 3,2 mld. korun. I s dceřinými společnostmi má asi zhruba 6,5 tisíce zaměstnanců.

Jak už jsme tady slyšeli, skupina musí ostravský podnik a několik dalších závodů v Evropě podle podmínek Evropské komise prodat, protože koupila největší evropskou ocelárnu Ilva v Itálii, a měla by tak na evropském trhu příliš velký podíl. Novým majitelem se má stát firma Liberty House, která patří do globální skupiny Gupta Family Group Alliance britského podnikatele s indickými kořeny Sandživa Gupty.

Odboráři se obávají, že Liberty House chce vytvořit strukturu firem umístěných nad společnostmi, která má sloužit k nákupu akcií ArcelorMittal Ostrava. Je zde nebezpečí, že nový zájemce chce ArcelorMittal koupit metodou leverage buyout, kdy se jedná o odkup společnosti ze strany soukromých investorů pomocí vypůjčeného kapitálu. Jako krytí půjčky slouží aktiva kupované společnosti. K úhradě půjčky pak slouží finanční toky generované kupovanou společností.

Cílem jednání odborářů je dosáhnout dohody o budoucnosti hutí a podepsat dokument, který bude pokrývat klíčová témata, zejména zaručení zaměstnanosti, investice a další obchodní strategii. Přitom společnost Liberty House dle odborářů nemá zájem ostravskou huť rozvíjet. Nemá žádné plány do firmy investovat a uvedla, že strategie pro Ostravu je využívat stávající zařízení a být nízkonákladovým dodavatelem v regionu. To uvedli odboráři ve svém dopise Evropské komisi. Odboráři také tvrdí, že Liberty má obtíže s financováním svých předcházejících investic a že nedisponuje dostatečnými finančními zdroji, aby udržela jednotku životaschopnou.

Navíc, jak jsme tady slyšeli, společnost Liberty House nemá zájem o Energetiku, která je klíčovým zařízením hutí, a chce být do budoucna závislá na skupině ArcelorMittal, protože dřívější závod Energetika není součástí prodeje. To potvrdil i generální ředitel Liberty, který uvedl, že kupovaný balíček je již pro Liberty House tak velký, že nejsou schopni Energetiku koupit.

Na dotaz odborářů, jak chce Liberty House řešit modernizaci zastaralé ocelárny, neapadla žádná konkrétní odpověď. Uvedli, že je strategie vede k domněnkám, že se jedná o dohodu s ArcelorMittalem, že mu nebudou ve strategickém regionu střední Evropy vytvářet konkurenci v oblasti výrobků s vyšší přidanou hodnotou.

Vážená vládo, jak už jsme tady slyšeli, Moravskoslezský kraj je krajem s těžkou průmyslovou výrobou a je těžce zkoušen už známou kauzou OKD. A kauza OKD nejsou samozřejmě jenom byty, ale také útlum těžby spojený s propouštěním horníků. ArcelorMittal Ostrava je dalším podnikem, který, jak už jsem tady zmínila,

zaměstnává více než šest tisíc osob, a útlum činnosti tohoto podniku může samozřejmě vést k nezaměstnanosti nejen samotných zaměstnanců této firmy, ale také k útlumu návazných služeb, které jsou napojeny na výrobu firmy ArcelorMittal.

Proto vás žádám, vážený premiére, vážená vládo, abyste udělali vše, co je ve vašich silách a zasadili se nejen o čistý a řádný prodej firmy ArcelorMittal, ale také abyste pamatovali na budoucnost zaměstnanců, strategický rozvoj celého podniku a potažmo i Moravskoslezského kraje, abyste nepodporovali pouze krátkodobá řešení, která možná přinesou pro danou chvíli nějaký efekt, třeba ekonomický, ale do budoucna aby to nebyl další Titanic vedle již potápějící se lodi OKD.

Děkuji za pozornost a děkuji také za všechno, co uděláte pro to, aby ArcelorMittal dále fungoval. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Jako hejtman tohoto kraje tuto situaci velice pečlivě sledujeme. Já bych chtěl potvrdit, že vláda v tomto okamžiku dělá maximum možného, co v rámci ArcelorMittal a jeho prodeje může udělat a můžeme udělat. Já osobně se stýkám se zástupci společnosti Liberty House. Myslím si, že ta situace není úplně v našich rukou. To všichni dobře víme, ale chtěl bych říci, že tady už víc nelze učinit. To bych tady chtěl potvrdit.

A ještě jednu věc tady směrem k panu kolegovi prostřednictvím předsedajícího. Víte, ten kraj už dávno není krajem hornickým a ocelářským. Myslím si, že to jsou samozřejmě nové věci, které vznikají, a je třeba zajistit koexistenci. A samozřejmě existence a prosperující společnost ArcelorMittal je nutnou podmínkou dalšího rozvoje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Zaorálek.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové. Rád bych přičinil poznámku k debatě, která tu probíhá kolem hutí ArcelorMittal. Ono to může pro někoho vypadat, že se tady bavíme o nějakém ostravském regionálním problému a je otázka, proč se tomu mají věnovat všichni poslanci.

Dovolte mi, abych tady jenom trochu připomněl, že ArcelorMittal vyrábí ocel pro stavebnictví, svodidla a podobně, ale také významně vyrábí ocel pro české strojírenství a že osud tohoto podniku je vlastně docela úzce spojen právě také s osudem našeho strojírenství. Není to tedy tak úplně věc jenom jednoho kraje. Je to otázka struktury našeho průmyslu.

Mně připadá důležité si uvědomit, že tady... Já vím, sedm a půl tisíce lidí je hodně. Ale nejde jenom o to, že nemáme moc takovýchto velkých podniků, ale jde o to, že – vidíte dnes v Británii, zemi, která ze své země postupně dostala tyto těžké

provozy, protože si myslela, že se bude žít bankovníctvím, a dneska co finálního vyrábějí? Chápete? Kde jsou výrobky, které ta země vyrábí? Toto outsourcingování všech těchto výrob, které jsou přece ekologicky náročné, těžká práce, jednu dobu to vypadalo, že je to pro ty země výhodné. Ale dneska se ví také po krizi, kterou jsme zažili v letech 2008 až 2009, že mít široké portfolio výroby, ve kterém máte třeba i základnu strojírenství a podobně, má svůj smysl, protože krize prochází různými odvětvími a je dobré, když ten vějíř je široký.

Takže rád bych jenom apeloval na to, že co se stane s ocelárnami v Ostravě, není skutečně věc toho kraje. Pan hejtman tady řekl, že dneska už nežijeme jenom z oceli a uhlí, to je jedna pravda, ale druhá věc, že když jsme se naučili něco dělat v této zemi – a historie oceli na Ostravsku, to je 150 let, to není jenom socialistická historie, to je daleko starší historie. Tam se dělala nejlepší ocel v rakousko-uherském mocnářství už v té době. Tak to je vlastně schopnost, která jenom tak nespadne z nebe. Na tom Ostravsku jsme se některé věci naučili dělat úplně nově. Ale má obrovskou cenu, když tady je něco, co dokážeme dělat dnes a dokážeme to dělat způsobem, který má vlastně vliv na celou českou ekonomiku. Proto má smysl bavit se o osudu této ocelárny, protože když ona prostě zmizí, tak to zásadně změní i schopnosti české ekonomiky přežívat třeba těžká období a také to omezí naše schopnosti, které se týkají právě toho strojírenství. A já si myslím, že opouštět strojírenství v Česku by byla obrovská chyba. A když padne tato ocelárna na Ostravsku, tak to bude krok k velkému oslabení právě českého strojírenství. Proto si myslím, že...

Jednak je to věc, která, jak říkám, není jenom ostravská. A také si myslím, že tady jde o osud vůbec průmyslu, strojírenství Evropy. Proto se přiznám, že mě trochu udivilo rozhodnutí Evropské komise. Myslím si, že my jako státy se vzdáváme části své suverenity právě proto, protože předpokládáme, že nám Evropská komise pomůže ve chvíli, kdy my sami těžko ty věci ovlivníme. A já se přiznám, že jsem věřil komisařce Vestager, že právě v této chvíli pomůže nám tady v Česku, a bylo pro mě překvapením, že to rozhodla takto krátce před evropskými volbami, když to tak dlouho odkládala. A já za sebe musím říct, že nerozumím tomu, proč takto rozhodla. Nerozumím tomu, jaká hra se vlastně tady dneska v evropském ocelářství hraje. Na to tady dnes asi nepříjde odpověď, ale jenom upozorňuji, že je to věc, které mě také zajímá a na kterou neznám odpověď.

A proč jsem tedy takto nespokojen s jejím rozhodnutím? No protože když se podíváte na britské, indické servery, tak tam najdete celou řadu článků o současném vlastníkovi, panu Guptovi, společnosti Liberty House a ty články nejsou příliš pozitivní. Zrovna včera jsem na jednom indickém serveru našel, že dluží poměrně gigantické peníze, které nesplatil. O těchto jeho dluzech se píše všude. V Británii se mluví o jeho nestálosti a nejistém panství, které v současné době má.

To je důvod, proč o tom mluvíme, protože je možné dneska se dívat kriticky na vstup Mittala do ostravské ocelárny před lety, ale já upozorňuji, že v době, kdy Mittal kupoval a stal se vlastníkem, tak to byl tuším druhý největší ocelář na světě, a pak se stal prvním. Takže chápete, v té chvíli pocit, že ocelárna je zachráněna, k tomu byly důvody, protože to dostal někdo, kdo v té době šel nahoru a stal se vlastně největším světovým ocelářem. Opravdu zajistil fungování té ocelárny po řadu let. Dneska, když vidíme, jak odchází, tak nám to připomíná pana Bakalu, to je pravda. A v komisi

OKD je velice zajímavé, tam člověk pochopí, jak funguje způsob, jak fungují tyto metody finančního inženýrství, ve kterých se pracuje s vlastnickým způsobem, kdy na konci je skutečně jenom ta skořápka. A člověk má také dojem, že tady máme něco podobného, jako jsme zažili v OKD po roce 2005–2006.

Ale druhá věc je, že si myslím, že je důležité, aby si stát tohle... abychom si to nenechali libit, abychom to prostě nepřipustili. Před 15, 20 lety bylo těžké vědět, že existují takovéto modely. Ale dnes, když to víme, jde také o to, aby Česko byla země, která tomuhle nebude přihlížet. Vím o tom, že premiér se této kauze věnoval, že se opakovaně setkal s paní komisařkou Vestager. A dneškem to, předpokládám, nekončí. Ten příběh pokračuje. Byl bych rád, kdybychom ho chápali jako něco, co se týká všech. Nejenom Ostravska, a dokonce nejenom Česka. Nepřipustit to, aby někdo zacházel s tím, co se tady 150 let budovalo, způsobem, že to jednou prostě vyrabuje a odejde. To je to, oč podle mě dneska na Ostravsku jde.

A byl bych rád, kdybychom i v tomhle našli spojence i v jiných krajích a kdybychom cítili, že je to společný problém.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí poslanec Juříček.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Moc jsem vystupovat k této kauze nechtěl, ale nicméně přece jenom strojařině rozumím. Kolega Luboš Zaorálek prostřednictvím předsedajícího má v řadě věcí pravdu. Vertikální integrace pro každou zemi z hlediska nezávislosti, logistiky a tak dále je velmi výhodná. Ale musím vás postavit na rovnou zem. Dneska existují ocelárny ve světě jako Baosteel v Číně, Hyundai Steel v Koreji, Mitsubishi Steel v Japonsku, které dělají například s 1 700 lidmi 10 milionů tun roční výroby.

Pokud má tato ocelárna přežít, tak buď bude investovat v desítkách miliard, anebo se musíte s mířit s tím, že tam těch šest a půl tisíce zaměstnanců prostě nebude. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Pane předsedající, já bych navázal na slova Luboše Zaorálka. Je pravda, jsem s ním ve vyšetřovací komisi k OKD, a tady máme úplně stejný příběh. Jste náš koaliční partner, tak se omlouvám, že budu trochu kritický.

Ale stejný příběh, to znamená privatizace Nové huti za 175 mil. a v průběhu vlády, nebo resp. prodání, nebo ten nový subjekt, Mittal Steel vyvedl 47 mld. 47 mld. Pan premiér to tady sdělil ve své řeči, že bylo vyvedeno – on říkal 50, přesné číslo je 47. To znamená, dneska jsme v situaci, že ten podnik je bez investic, podfinancovaný, poddimenzovaný a teď tlačíme na stát: státe pomoc, dělej něco pro to, aby byl

zachráněn jednak ten podnik, jednak lidé. A tady platí heslo dvakrát měř, jednou řež. A to se tady bohužel nedělalo a dneska sklízíme ty trpké plody privatizace, která z mého pohledu byla uspěchaná, nebyla domyšlená do všech důsledků, které bohužel nastaly. Tolik tady k této věci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zdali ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Prosím.

Poslanec Lukáš Černožský: Dobrý den, děkuji za slovo. Já už to nebudu moc protahovat, jen jsem se chtěl zeptat pana premiéra, když už ho tady máme. Možná bych navázal na poslance Juříčka, zdali vláda má nějaký záložní plán pro případ, že by nastal temný scénář, to znamená v případě, že by došlo k pádu společnosti Mittal, zdali vláda připravuje nějaký záchranný systém pro těch šest a půl tisíce, možná i více lidí vzhledem k tomu, že na samotný Mittal je navázána ještě spousta dalších společností. Takže pokud by došlo k jejímu pádu, tak by to postihlo i ty ostatní firmy. Tak zdali vláda připravuje nějaký takový záložní plán. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda vlády má zájem vystoupit. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Záložní plán samozřejmě máme. Potom, co vytunelovali OKD, tak jsem ho koupil, stát ho zase má. Koupili jsme ho za 70 milionů. (Smích zprava.) Ano, já jsem ho koupil. Já. Jako ministr financí přes Prisco. Byla to moje iniciativa, dotáhl jsem to do konce a OKD funguje.

A je velká škoda, že Lakšmí Mittal to prodává v balíku. Kdyby prodával ArcelorMittal sám, tak bychom se určitě ucházeli o tu firmu a Prisco by klidně se mohlo ucházet, protože vždycky jako bývalý podnikatel jsem řekl, je potřeba dělat vertikály. A kdo má surovinu, to hnědé uhlí, tak může dělat ty vertikály. A kdysi dávno to ti zlí komunisté tak udělali, že celý ten komplex fungoval. A je velká škoda, že nekoupil ArcelorMittal tehdy Třinecké železářny, bylo by to zůstalo v českých rukou. A jak se začal vlastně privatizovat ArcelorMittal, tak já jsem mluvil s těmi firmami a v celém regionu fungují Třinecké železářny. A jsou v českých rukou a fungují skvěle. Takže záložní plán máme a určitě, pokud budeme mít z toho špatný pocit, tak klidně můžeme tomu novému majiteli říct "tak hele, tak nám to prodej" a to Prisco si to koupí a začne tam znovu nějaká vertikální integrace.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, pane premiére, vládo, milé kolegyně, kolegové, já si dovoluji jenom s faktickou tady vystoupit, protože když tady pan premiér Babiš mluví o tom, že on, já, já jsem

vyřešil, já jsem koupil, tak kdyby to tak platilo, tak je dneska společnost OKD asi ve skupině a holdingu Agrofert. Což myslím si, že není. A pokud si, pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, vzpomínáte, tehdy jste o tom nerozhodl vy. Rozhodla o tom celá vláda. Vláda a byl to vládní materiál společný Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva financí, který tehdy říkal, že ano, takovýto postup za Českou republiku vláda a následným usnesením vám byl dán úkol, abyste to udělal. Jenom prosím pro faktickou a pro ty, kteří to sledují, aby bylo jasné, jak to proběhlo. Kdybyste to kupoval vy, bylo by to za vaše a bylo by to v Agrofertu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu.

Já s dovolením přečtu několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Polanský z dnešního jednání od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pavel Bělobrádek od 11.30 do 14 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan ministr Robert Plaga z dnešního jednání z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Iva Kalátová dnes mezi 15. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Ještě je zde omluva pana poslance Marka Nováka od 9.30 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Tak, ptám se ještě jednou, zda někdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Jestliže tomu tak není, končím všeobecnou rozpravu. Je zájem o závěrečné slovo ze strany navrhovatele? Je. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, dámy a pánové, jak již jsem v úvodu avizoval, není připraven žádný návrh usnesení. Tento bod je zařazen hlavně z toho titulu, aby tady ta slova, která tady zazněla, správně zazněla na této půdě, protože momentálně jsme ve stavu, kdy nemáme ministra průmyslu a obchodu, který by to měl jasně úkolem. Ta situace nesnese odkladu. Evropská komise rozhodla, jak rozhodla. Jsem velice rád, že pan premiér si to vzal za své, a pevně věřím, že bude to jeden z nejčastěji diskutovaných úkolů na Ministerstvu průmyslu a obchodu – situace v průmyslu a hlavně v ArcelorMittal Ostrava. Pane premiére, budu velice rád, když po analýze zprávy Evropské komise sdělíte ctěné Sněmovně výstupy české vlády k pokračování v této kauze.

Děkuji moc za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím a vzhledem k tomu, že v podrobné rozpravě nebylo načteno žádné usnesení, nemáme tedy o čem hlasovat. Já tady konstatuji, že jsme tento bod řádně projednali, a jeho projednání končím. Děkuji.

Otevírám bod číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších zákonů
/sněmovní tisk 420/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh přednese paní ministryně Schillerová a já ji poprosím, aby se ujala slova. A poprosím o klid v sále. Děkuji.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte, abych vám představila vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích.

Současný právní stav nepodporuje plně rozvoj konkurence na trhu elektronických komunikací, zejména na trhu mobilních operátorů, který ze své podstaty naplňuje oligopolní znaky. Zákazníci mobilních operátorů jsou vázáni 24měsíčními úvazky, které snižují jejich možnost migrovat mezi operátory. Současně uplatňovaná výše smluvní pokuty za předčasné ukončení smluvního vztahu odrazuje účastníky od přechodu mezi operátory v době trvání úvazku a operátory od podávání aktivních konkurenčních nabídek. Proto, zejména proto vláda předkládá tuto novelu zákona o elektronických komunikacích, která přichází s cílem podpořit konkurenci na trhu elektronických komunikací a podpořit tak hospodářskou soutěž ku prospěchu spotřebitelů. K tomu by mělo přispět zásadní omezení možností požadovat úhradu v případě ukončování smluv na dobu určitou a legislativní podpora takzvaného one-stop-shopu v případě přenesení čísla, tak aby účastník, který si chce změnit operátora, nebyl odrazován složitostí administrativního postupu, tedy veškerou administrativu by za něj zajistil operátor, ke kterému přechází. Současně se navrhuje zkrácení lhůty pro zahájení smlouvy v případě přenesení čísla, a to na dva dny.

Návrh byl již projednán na dvou podvýborech, ze kterých vyplývá, že bude k návrhu zákona vedena další diskuse a debata na půdě Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Martin Jiránek.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Děkuji paní ministryni za představení návrhu k novele zákona o elektronických komunikacích. Hlavní principy návrhu představila, proto budu ve zpravodajské zprávě stručný a poté se ihned přihlásím do rozpravy, kde věc rozeberu obsáhleji a vypořádám se i s druhým návrhem na stejné téma, což je sněmovní tisk 417, bod 28.

Nejprve jako zpravodaj musím konstatovat, že zákon vznikl na vládě v mimořádně rychlém tempu několika dní bez standardního připomínkového řízení.

To jistě není běžný postup. Na druhou stranu to vnímám jako snahu o rychlé řešení akutního problému, což vzhledem k blížící se aukci kmitočtů určitě je.

Nyní tedy k jednotlivým bodům. Jde o složitý materiál, budu věcný a stručný.

Zlevnění pokuty v prvních třech měsících na pět procent a následně nula procent, tedy bez pokuty. Nyní je stav takový, že koncový zákazník platí pokutu dvacet procent ze součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy. To jsou často za jedno číslo i tisícikorunové částky. Firmy to mají přísnější, ty platí dokonce celých sto procent. Na podvýboru pro ICT jsme se s experty bavili i o tom, že by nakonec možná bylo jednodušší zrušit tu pokutu úplně i v prvních třech měsících, jak to nyní představuje vládní návrh, protože i z diskuse s operátory vyšlo, že tuto sníženou pokutu velmi pravděpodobně v nové úpravě nejspíš ani nebudou používat. Ale to je otázka do diskuse.

Druhý bod, jak představila paní ministryně takzvaný one-stop-shop, tedy aby mohl zákazník přejít mezi operátory pouze na jednom místě. Nyní musí na místa dvě. Musí jít ke stávajícímu operátorovi, kde si řekne o takzvané ČVOP, což je číslo pro přenesení, které sdělí následně operátorovi novému. Zde však často dochází k různým formám marketingu, přemlouvání, aby zákazník zůstal, či nabízení lepších nabídek. Pro část lidí je tento tlak natolik nepřijemný, že raději zůstávají u stávajícího operátora a o dané ČVOP si ani požádat nejdou. Pokud projde návrh, přechod mezi operátory bude řešen návštěvou pouze nového operátora. Je tam jedna drobnost, protože v tomto případě hrozí trošičku bezpečnostní rizika s identifikací nového zákazníka, kdy může docházet k pokusům o ukradení čísla. To se určitě bude řešit tak, aby tento přenos byl bezpečný. Řešíme to s kolegy Nacherem.

Třetí – přenesení čísla za dva pracovní dny. Zde jenom doplním paní ministryni právě se zdůrazněním – dva pracovní dny. Protože i v komunikaci s operátory došlo ke zjištění, že samotné nepracovní dny jsou samozřejmě i státní svátky a zde to úplně samozřejmě nefunguje, protože v přesunu čísel není pouze technický faktor, ale je tam i lidský faktor.

Posledním bodem je definice spotřebitele ve vládním návrhu. A to je to, aby byl mezi spotřebitele brán i malý podnikatel, malá firma.

To je v základu vše a nyní se tedy hlásím do rozpravy s přednostním právem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a potvrzují, že pan zpravodaj s přednostním právem se přihlásil jako první, a dávám mu slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Nyní již v rozpravě se chci vyjádřit z pozice navrhovatele bodu, který v pořadí schůze následuje, totiž bodu 28, sněmovní tisk 417. Jde o návrh zákona zcela stejného zaměření, které jsme jako téma před dvěma měsíci zdvihli. Nicméně vládní návrh je širší a v posledních týdnech spolupracujeme na jeho vylepšení. A protože respektuji dohodu, že jako nosič potřebných změn bude využit komplexnější vládní návrh, jménem předkladatelů tímto návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích, sněmovní tisk 417, stahuji.

A nyní již do rozpravy k tématu samotnému. Osobně jsem velmi nadšený, že tuto novelu zde nyní řešíme. Před třemi měsíci jsem dal veřejný slib v Otázkách Václava Moravce, že pokuty za přechod zkusíme nějak snížit. Zda se to povede, jsem samozřejmě netušil. O to víc mě těší, že tu teď stojím. Děkuji všem, kteří se na přípravě novely podíleli. I proto, abychom vše dobře rozebrali a vykomunikovali, jsme s kolegou Nacherem uspořádali již dvě debaty na podvýboru pro ICT a telekomunikace a podvýboru pro ochranu spotřebitele. Na nich jsme s odborníky z oboru podrobně řešili technické, použitelnost a efektivitu jednotlivých návrhů na změny. V několika minutách vám představím, proč jsou tyto změny třeba.

To, že tu máme drahá mobilní data, všichni víme. Máme na to hromadu čísel a mohli bychom to tu řešit hodiny. Každopádně jelikož nemůžeme nařídít mobilním operátorům, za kolik mají prodávat volání a data, tak v základu potřebujeme zvýšit konkurenci na trhu mobilních operátorů. Tak můžeme pomoci dlouhodobě snížit pro lidi ceny. Náš trh je jednoznačně až moc zabetonovaný a přesuny zákazníků mezi jednotlivými operátory jsou velmi nízké. Lidé vlastně nemají ani moc šancí vybrat si výrazně lepší nabídku, protože výrazně lepší nabídka jednoduše neexistuje. Nabídky všech tří operátorů jsou si velmi podobné a konkurenční boj probíhá jen ve firemních a speciálních retenčních nabídkách. A virtuální operátoři, kteří by s tím mohli něco dělat, kteří by mohli trh rozhybat, mají zase velmi vysoké velkoobchodní ceny a nemohou tedy velké trojce u většiny zákazníků reálně konkurovat. A když už by tedy zákazník přejít chtěl, když se objeví nějaká o trochu lepší nabídka, je limitován právě tím, že musí zaplatit pokutu za předčasné ukončení smlouvy v řádu i několika tisíc korun.

V souvislosti se zjednodušením přechodu mezi operátory, jak představila paní ministryně, musíme myslet i na chystaný plánovaný příchod čtvrtého operátora, který pro úspěšný start samozřejmě potřebuje co nejjednodušší systém přechodu mezi jednotlivými operátory. Uvedu jedno srovnání, proč je dobře, že nyní tuto problematiku řešíme. V Itálii před rokem přišel čtvrtý operátor. Ten dokázal za první čtyři měsíce získat tři miliony nových zákazníků, které přetáhl stávajícím operátorům. Tři miliony zákazníků za čtyři měsíce. Pro představu, náš největší operátor T-Mobile navýšil počet svých zákazníků za celý minulý rok, tedy za dvanáct měsíců, o jedenáct tisíc. Tři miliony za čtyři měsíce v porovnání u nás jedenáct tisíc za dvanáct měsíců. To je rozdíl v konkurenčním boji mezi námi a Itálií. Jak to nový operátor v Itálii dokázal? Samozřejmě, za prvé, měl dobrou nabídku, za druhé však – a k tomu mířím – je to proto, protože v Itálii je osmdesát procent lidí bez závazku. Bez smlouvy, tedy bez rizika pokuty, takže mohou kdykoliv přejít a operátoři se tak o ně musí starat daleko více a pravidelně. U nás je to naopak, protože sedmdesát procent lidí závazek, zpravidla dvouletý, má, a musí tedy platit pokutu, když chtějí přejít předčasně.

Pokud by tedy nový operátor, který by k nám mohl přijít, nebo jeden ze stávajících, chtěl udělat cenovou revoluci a získat řádově třeba milion zákazníků, aby se mu to výrazně zlevnění vyplatilo, jeden měsíc může oslovit pouze 1/24 zákazníků, těch volných, kteří jsou na trhu. Všichni ostatní by s přechodem za lepší nabídkou museli platit pokutu. Pro podzimní aukci a možný příchod nového operátora proto, pokud nějak můžeme, potřebujeme trochu vydláždít cestu. Náš trh je opravdu malý a dost uzavřený a sehnat dobrého, motivovaného a silného operátora bude těžké.

Myslím, že je vám všem jasné, že vysoká pokuta za odchod a složitost přechodu logicky snižují chuť lidí přecházet a operátorům vlastně vyhovují, protože daného zákazníka musí marketingově oslovovat a starat se o něj vlastně jen jednou za dva roky a ne po celou dobu.

To je v základu k motivaci, proč tyto změny potřebujeme. Potřebujeme zvýšit konkurenci a potřebujeme pro přilákání čtvrtého operátora, aby se celkově samozřejmě zlepšily nabídky, a tím pádem ceny pro lidi.

Tato novela je v základu jeden ze tří hlavních kroků, které nyní lze pro snížení cen volání a dat udělat. Další dva kroky, tedy příchod čtvrtého operátora v rámci chystané podzimní akce aukce kmitočtů a regulace velkoobchodních cen, vzhledem ke zvýšení konkurenceschopnosti virtuálních operátorů, jsou již primárně v rukou ministerstva a Českého telekomunikačního úřadu. Pokud se alespoň dva z těchto tří kroků povedou účinně zvládnout, budeme se moci dočkat výrazného zvýšení konkurence na trhu mobilních operátorů a konečně lepších cen pro lidi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych se jenom znovu podívat na problém, o kterém se dneska bavíme. Osobně si myslím, že na to jdeme špatně, protože tady to zaznělo – zaznělo to tady – náš trh je příliš malý. Vezměte si, kolik tady máme bank, přesto se ty banky domluví. A zkuste si projít bankovní nabídku, jestli vám některá banka v rámci podnikatelského prostředí nabídne něco lépe. Jedni umí to, druhí něco jiného, ale ve výsledku jste na tom stejně, ať jste u jedné. Podívejte se na bankovní karty a strhávání poplatků za platbu zákazníka – 1,8 procenta chtějí ve finále všechny banky.

Osobně si myslím, že bychom v tomto případě měli využít toho, že jsme v Evropě, a pokusit se udělat evropský trh s informačními technologiemi neboli s elektronickými službami. V ten okamžik máme možnost si sáhnout na ceny, jako jsou v Polsku nebo v jiných státech. V okamžiku, kdy zůstaneme zabeďněni tady, opravdu jsme pro potenciálního podnikatele, který by měl tu službu tady nabízet výrazně levněji, nezajímavý, protože třeba oproti zmiňované Itálii rozdíl v počtu hlav nebo telefonů je neuvěřitelný. To jenom abychom se na to začali dívat trošku jinak.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Černožorský.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Bláhovi. Ty terminály, to je problém v tom, že máme v podstatě dva monopolní dodavatele karet, což je MasterCard a Visa. A oni sami si stanoví takové poplatky, že ta marže, která by potenciálně zůstávala bankám, je naprosto minimální. A to je právě to, co se snaží řešit tento zákon, že umožní otevřít okénko pro čtvrtého operátora, který vytvoří konkurenční prostředí. Ono po pravdě

řečeno, náš trh, všichni se sice vymlouvají na to, že je malý, ale on je tady dostatečný prostor, aby generovali dostatečně velké zisky, které vyvádějí do svých mateřských společností. Takže určitě je tam i prostor pro to, abychom tady měli data za výhodnější ceny, abychom dostávali lepší služby. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Já jsem myslel, že se přihlásím jenom na tu debatu. Musím reagovat fakticky na kolegu Bláhu. Ono to tak není. Když to srovnáme, jak tady fungovalo bankovníctví před 14 lety, on tady vzal bankovníctví, tak tady skutečně ten rozdíl žádný nebyl a člověk neměl šanci získat účet bez poplatků. Dneska po deseti letech jsou banky nejvíc výdělečné v Evropě, i přesto od toho vrcholu klesl výběr z poplatků o sedm miliard. O sedm miliard. Máme tady minimálně sedm bank, které mají nabídku bezpoplatkového účtu, a to bez jakýchkoli podmínek, to znamená, že ta konkurence prostě funguje a ani nemusí být přijata nějaká cenová regulace. Takže to tak není.

Pokud jde o ty terminály, tak tam to, pokud já si dobře vzpomínám, tam to provozuje pět, teď vlastně nově šest bank. Bojují o ty klienty, a dokonce to je právě jedna z věcí, která je – kdyby mě kolega Bláha poslouchal – že platba kartou u obchodníka je regulovaná: 0,2 % u debetních karet, 0,3 % u kreditních karet. To znamená, že to je jedna z věcí, kde se Evropská unie vydala cestou cenové regulace, a samozřejmě se to potom projevilo, vyhrželo to někde jinde. Například, že se ztratily ty benefity, pokud jde o kreditní karty, apod. Takže ono všeho s mírou.

Tak tolik stručná reakce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Milan Hnilička mezi 11. a 13. hodinou z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Věra Adámková od 10 do 12 hodin z pracovních důvodů.

Faktická poznámka pan poslanec Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Kolegyně, kolegové, já se vám to pokusím ještě jednou vysvětlit. Opravdu to tak nefunguje. Veškeré služby, veškeré produkty, které v rámci svého podnikání nakupují, tak pište si, že 99 % díky tomu, že jsem z České republiky, tak nakupují draž, než je nakupují v zahraničí, přestože mají vyšší příjem peněz, vyšší ziskovost atd. Prostě to tak je. Třeba teď naposled jsme si dělali výměnu papírových utěrek na ruce. Tak jenom ty zásobníky v Německu jsem schopen nakoupit levněji než u nás v Česku. A takhle můžu jít od služby ke službě: stroje, zařízení, energie, suroviny, všechno díky tomu, jak ten trh je malý, jak někdy i čím více je hráčů na trhu, tím mají menší možnost vydělat, a proto jsou pak služby i dražší. Takže neplatí vyšší konkurence v případě našeho státu. Nás je deset milionů, vždyť jsme jedno větší město v Americe!

Zkuste se nad tím zamyslet, děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme se vypořádali s faktickými poznámkami, aspoň doufám, ano. A jako další je přihlášen pan poslanec Valenta.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, nedá mi, abych se jako sněmovní zpravodaj posledních dvou novel zákona o elektronických komunikacích, a to v letech 2014 a 2017, k této problematice alespoň rámcově s pár poznámkami nevyjádřil.

Musím poctivě konstatovat, že předložený vládní návrh lze samozřejmě přivítat, tedy jestli je myšlen skutečně poctivě. A jestliže ano, tak je potom lhostejno, kdo jej předkládá. Žabomyši, zejména mediálním způsobem vedené války o to, kdo komu vykrádá volební program či kdo přišel s tou či onou myšlenkou na vylepšení zákona o elektronických komunikacích, jsou navýsost jen trapným a zbytečným divadýlkem. Narážím tak na fakt, že nyní řešíme několik velice obsahově podobných, avšak jaksi zbytečně ideologicky paralelně vedených návrhů. Jsem totiž přesvědčen, že nejspíše všichni, jak zde sedíme, jsme motivováni a vedeni stejnou snahou o snížení nesmyslně vysokých cen hovorů a mobilních dat v naší zemi, ovšem ne všichni máme stejnou šanci, že když něco předložíme, tak to legislativním procesem projde až do konce. (Někteří poslanci spolu hlučně debatují.)

Možná by nebylo od věci příště opoziční úsilí tam, kde se jeví významný obsahový průsečík, sjednotit tak, jak se to povedlo např. u zákona o digitální službě.

Konkrétně ale k této novele. Například odejít od operátora po třech měsících po podepsání smlouvy bez jakéhokoli finančního postihu nebo jej změnit za dva dny je jistě chvályhodné směrem ke spotřebitelům, ať to předkládá kdokoliv. Určitě i některé další navrhované změny mohou napomoci funkčnosti a kvalitě konkurenčního prostředí. Bohužel možností, kam však může dotčený nespokojený český zákazník odejít, zase tolik u nás není. A toužebně očekávaný čtvrtý operátor situaci, alespoň podle mého názoru, zásadním způsobem nenapomůže. To si zbytečně nenamlouvejme. Říká se však, že nemusí vždy jen pršet, někdy stačí, když kape. Už jen to samotné narušení stávajícího oligopolu tří operátorů, jak tady zmínila i paní ministryně, u nás je již více než nutné a potřebné.

Osobně tento stav kritizuji již několik let. Činil jsem takto bohužel vždy pouze z opoziční lavice, takže reálná šance na změnu byla pramalá. Neshodl jsem se tehdy ani s bývalým ministrem financí, expředsedou hospodářského výboru a nyní náměstkem na Ministerstvu průmyslu a obchodu panem Ivanem Pilným, se kterým se právě zde na tomto místě v roce 2017 při projednávání novely stejného zákona strhla velká názorová polemika. Dnes však vláda můj tehdejší názor na nutnou modifikaci tržního prostředí v oblasti elektronických komunikací tímto svým návrhem prakticky potvrzuje.

Někdo by mohl namítnout, že oligopol operátorů tady nebyl oficiálně nikdy prokázán, jinak by se muselo dle zákona jednat. Do jisté míry je to pravda, ovšem oligopolní stav na trhu se velice těžko prokazuje. V našem případě ale lze využít např.

analýzu velkoobchodního trhu mobilních služeb, kterou zpracoval Český telekomunikační úřad, která jasně dokladuje, že v České republice funguje minimálně tzv. tacitní koluze. Tento pojem znamená, že přestože operátorům nelze prokázat, že se na společných strategiích domlouvají, tak i přesto poté postupují shodně. Ale například náměstek ministra průmyslu a obchodu, resp. ministryně průmyslu a obchodu pan Očko dokonce explicitně potvrzuje, že oligopol tady skutečně je. A já k tomu dodávám, že je tedy nutno jej rozbít, a to zejména proto, abychom odstranili poškozování domácností všemocnými operátory, kteří jim účelově škrtí data.

Jako předchozí zpravodaj zákona o elektronických komunikacích jsem tady již v roce 2014 popisovaný oligopol kritizoval, podpořil i vstup dalšího operátora, ale vláda k tomu byla slepá a hluchá, a to bohužel včetně tehdejšího vicepremiéra Babiše, který dnes tak velice chvátá, jaksi až podezřele, na vylepšení zjevně nedobrych podmínek pro naše občany. Ostatně na něco bych se v tomto ohledu rád pana předsedy vlády zeptal, kdyby tady byl, ale on odešel, takže aspoň virtuálně a určité mu to bude nějakým způsobem poté tlumočeno.

Tedy konkrétně, pane premiére, myslíte to s těmi vašimi aktivitami ke snížení cen hovorů a přenášení dat skutečně vážně, nebo je to jen jakási z nouze ctnost a drobek od stolu vynucený nespokojenou veřejností a také, a to v neposlední řadě, blízcími se eurovolbami? Proč by jinak loni paní ministryně Nováková odvolávala svého náměstka Ondřeje Malého, kterého jsme nejen já, ale i odborná veřejnost registrovali jako velkého propagátora snížení cen dat, a nahrazovala ho již zde zmíněným Ivanem Pilným, který obratem po nástupu do úřadu prohlásil, že snižování dat není jeho prioritou? Přestože si pana Ivana Pilného odborně velice vážím, některé jeho výroky nejspíše v jejich až zavádějící složitosti prostě nechápu, přičemž jednou z těch nejslavnějších rad byla ta o důchodcích, jak si jistě pamatujete, kteří by si měli jít přivydělávat ke svému nízkému důchodu na sekačkách v parcích.

Každý z nás z předloženého návrhu zákona nyní určitě spolehlivě cítí, že disponuje jistou snahou vymanit se z vlivu minimálně si konkurujících operátorů, tedy subjektů pohybujících se na ekonomicky dysfunkčním trhu elektronických komunikací. Při posledních změnách tohoto zákona v roce 2017, když se prosadila například desetidenní lhůta přenosu telefonního čísla u smlouvy na dobu neurčitou, se však ještě vlivu operátorů podléhalo prakticky zcela. Jak si jinak vysvětlit fakt, že naše vláda v čele s předsedou Sobotkou a také ministrem financí Babišem navrhla společně těch v současnosti platných deset dní, když ve hře byla i mnohem kratší doba, a Český telekomunikační úřad dokonce v článku 5 odst. 4 Opatření obecné povahy, OOP 10/10/2012, konstatoval, že přenos telefonního čísla nemá trvat déle než čtyři dny, a dodal, že celý výpovědní proces účelově prodlužují lhůty sahající až ke dvěma měsícům. Na změnu jsme si museli počkat dva roky, respektive na změnu, která možná bude schválena, možná nebude, přičemž naši občané tak přišli nepochopitelnou laxností již této vlády ze svých kapes v celkové sumě o pěkných pár desítek, možná i stovek milionů korun.

Dámy a pánové, jistě víte, že zástupci naší exekutivy se do řešení problémů v telekomunikační oblasti pouštějí již tradičně velice halasně, avšak převážně vždy jen před volbami, tehdy před sněmovními, dnes před evropskými, a poté se vždy holedbají parciálními a zcela nedostatečnými vylepšeními tohoto zákona. Vzpomínám

si v této souvislosti na jeden humorný výstup, a to když se ministr Mládek v roce 2017 vyjádřil, že rooming je elitářská záležitost pro 5 % obyvatelstva. Tehdejší ministr financí Babiš obratem reagoval, že jediné elity, kterým Mládek pomáhá, jsou jeho kámoši u operátorů, kterým věrně slouží už tři roky. Takže v tomto ohledu doufám, dámy a pánové, že nyní už operátorům neslouží žádný náš ministr a konečně se začne s hypervysokými cenami za volání a data v České republice něco skutečně a konstruktivně dělat. Ta slova "skutečně a konstruktivně" zásadně podtrhuji. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

V rámci objektivitu mě také bohužel zaráží, že tyto nyní navrhované pozitivní prosopofebitelské změny, provedené ale takzvaně nahonem, nemohou být, a také nejsou, kvalitně projednány s relevantní protistranou. Je to něco podobného, jako když Rada Evropy jedná o Rusku bez Ruska, odejme mu hlasovací práva, ale jeho členské příspěvky přesto stále požaduje. Naposled v tomto zmiňovaném roce 2017 u předmětného zákona o elektronických komunikacích nebyly podstatné vládní návrhy projednány ani v mezirezortním řízení, ani diskutovány s odbornou veřejností, alespoň podle dopisu ICT UNIE, který byl veřejně k dispozici. Stejně tak podle dopisu od Svazu průmyslu a dopravy, Asociace provozovatelů mobilních sítí či České asociace elektronických komunikací, a to z března roku 2017. A dnes se mně tato situace jeví velice obdobně.

Znova opakuji: proč se vždy čeká na nějaké volby, a to až do poslední chvíle? Je to přece škoda pro všechny, pro poskytovatele i pro spotřebitele, neboť o jejich vybalancovaný vztah by mělo jít především.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, nejprve pan poslanec Jiránek, poté pan poslanec Kopřiva.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Ke svému předřečníkovi jen velmi krátce tři body.

Za prvé. Vždycky je před nějakými volbami a ještě dlouhé roky bude, takže zde bych to úplně neřešil.

Za druhé. Komentoval jste, že byly mediální pŕůtky o to, kdo to představil a tak dále. Za sebe můžu říct, že už ten večer v televizi po tiskových konferencích jsem s velkým, širokým a nadšeným úsměvem konstatoval, že je mi jedno, kdo to představuje, hlavně že se něco děje. A i proto jsem vlastně teď ve své předchozí řeči stáhl další bod, abychom se mohli věnovat pouze jednomu.

A za třetí jste říkal, že nějaká velká změna nenastane, když přijde čtvrtý operátor, jestli jsem to dobře pochopil. Chci jenom říct, že právě i Ondřej Malý a i já, co jsem si dělal studie, tak oba víme, že v každé zemi, kde přišel čtvrtý operátor, nastaly velké a výrazné změny, cenové hladiny klesly. A právě proto, aby se ten oligopol tady rozbil, se chystají tyto změny a zároveň se připravují podmínky aukce. (Hluk v sále je stále obrovský. Velmi špatná slyšitelnost.)

Další věc, a to jste zminil dobře, to je ta tacitní koluze, kdy je třetí šance, jak rozbít oligopol, a to je přes virtuální operátory, to oba víme. A tam si myslím, že pokud se ČTÚ dobře povede komunikace s Evropskou unií a prosadí své zájmy, tak díky větší regulaci velkoobchodních cen u virtuálních operátorů jim konečně budou moci konkurovat, i té velké trojce. Jenom pro představu, dneska mají virtuální operátoři velkoobchodní nabídku, od stávající trojky nakupují za plus minus 200 korun 1 GB dat, to znamená samozřejmě, když by chtěli dát nějakou konkurenční nabídku za 10 GB, tak jenom za 10 GB člověk bude muset platit u virtuála v nákladech 2 000 korun a s tím je potřeba něco dělat. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, moc se omlouvám za tento příspěvek, který není k tématu, ale když už nás tady pan kolega Valenta mystifikuje jako náhradník v delegaci do Parlamentního shromáždění Rady Evropy, tak bych jenom uvedl na pravou míru, že Ruská federace je stále právoplatným členem Výboru ministrů Rady Evropy, má tam stále všechna práva. Na základě toho, že Ruská federace okupuje Krym a porušuje tak mezinárodní právo, jejich delegace pouze ztratila hlasovací práva v Parlamentním shromáždění Rady Evropy. Nicméně s tím příspěvkem je to tak, že samozřejmě oni platit musí, protože se k tomu zavázali jako členové vlastně obou těch orgánů. Takže prosím nemíchejme tyto dva orgány Rady Evropy. Poprosím prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Valentu coby vlastně náhradníka v delegaci, aby nemystifikoval a nepletl takhle pojmy. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou chce ještě reagovat pan poslanec Valenta.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane předsedo, dámy a pánové, nechci zdržovat nějakou takovou půtkou. Nejsem tady na to nastaven, abych si tady neustále bral technické a dohadoval jsem se o rozboru jedné své věty. Samozřejmě nic nepletu. Samozřejmě jsem ve Sněmovně mnohem déle než pan kolega Kopřiva, jsem místopředsedou výboru pro evropské záležitosti, já vím, co je Rada Evropy, vím, jaké má orgány. A na tom, co jsem tady řekl v té jedné větě jako jakýsi příklad, si stojím. Ale tady neřešíme Radu Evropy, jestli vám to neuniklo, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Víím, že máte široké znalosti, ale to si nechte na zcela jiný bod.

K panu zpravodaji. Víte, ono tacitní koluze je trochu něco jiného než oligopol. V případě, jestli by ten oligopol byl tady oficiálně uznán, muselo by se to legislativně řešit. Musely by zasáhnout příslušné orgány. Ale tacitní koluze je fakt, a já jsem to tady popisoval, že operátoři jednají bez jakékoliv dohody, ale jednají stejně, takže těžko je za to můžeme nějakým způsobem napadnout. Příchod čtvrtého operátora,

samozřejmě dobře víte, že přenosové sítě tady nejsou neomezené, nemají neomezené kapacity. Čtvrtý operátor si bude muset buď postavit vlastní přenosovou soustavu, nebo se případně napojit na soustavy stávajících tří operátorů, takže určitě za to bude platit nějaké poplatky, nebudou to poplatky malé, a tím pádem se konkurence na trhu opět snižuje.

Mně spíš v mém přístupu šlo o to, aby se tady otevřel prostor pro vstup více operátorů než jednoho, což si myslím, že by bylo přirozené. Samozřejmě také tady padlo, že trh elektronických komunikací je malý, je omezený, ale myslím si, že ještě nějaké operátory – nemusí být tak velcí, jako jsou ti stávající tři – by naše podnikatelské prostředí v rámci oblasti elektronických komunikací zcela jistě sneslo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Jiránek.

Poslanec Martin Jiránek: Jen velmi krátce k rozšiřování počtu operátorů. Reálně nedává jednoznačně žádný smysl, aby tady bylo třeba šest nebo sedm operátorů, kteří by po celé republice stavěli své sítě. Už takhle tady máme více než sto malých virtuálních operátorů, takže spíš jenom umožníme jim dobrými podmínkami vyrůst, a rázem tady máme těch operátorů velký dostatek. Aby tady bylo šest, sedm, osm velkých operátorů nedává smysl, protože bychom na každém kopci měli šest sedm věží. A komunikoval jsem to s experty i právě s Ondrou Malým, který mi přesně tohle říkal, že čtyři jsou řekneme ideální maximální číslo. Další rozšiřování počtu sítí nedává smysl. Toť vše. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli se zdá, že jsme vyčerpali faktické poznámky. Další je do debaty přihlášen pan poslanec Nacher. Už se těší.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane předsedo, máte pravdu. Vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, nejprve než se dostanu k jádru věci, tak bych si ještě dovolil stručně reagovat, protože jsme se tady dostali z tématu zákona o elektronických komunikacích k bankovníctví od kolegy Bláhy anebo k postavení Ruské federace od kolegy Valenty. Vůbec to s tím nesouvisí. Tady bych řekl, a vůbec jsem ty příspěvky nepochopil, protože principem toho je zvětšit flexibilitu, zvětšit pružnost toho trhu, který tady dneska je. Jestli to někdo nazývá kartelem nebo tacitní koluzí, to je teď věc druhá. Ale to, že to dneska je nepružné, to je. A my to chceme zvětšit. A není to jenom samospásné samo o sobě, ale je to právě i v souvislosti s tím příchodem čtvrtého operátora, jinak bych do určité míry s kolegou Bláhou souhlasil, protože kdybychom ty podmínky nezměnili, tak by příchod čtvrtého operátora toho moc nezměnil, protože jak už bylo řečeno, minimálně 70 % lidí je vázáno se svými smlouvami, takže se nemůžou jen tak volně pohybovat na trhu, takže akční rádius by byl velmi omezen.

Ale teď k věci samotné. Chtěl bych poděkovat kolegovi Jiránkovi, že stáhl tisk 417, takže se budeme bavit o té vládní novele, to jest tisk 420, který bude nosičem všech těch změn, které očekávám mezi prvním a druhým čtením.

V úvodu bych řekl jakýsi detail těch čtyř návrhů, o kterých zde již byla řeč, s tím, že bych to dal do nějakého kontextu.

Všechny návrhy směřují k tomu zvětšit flexibilitu trhu a možnosti klienta, to znamená tzv. one-stop-shop, to znamená možnost změnit operátora návštěvou pouze toho nového vybraného, což vychází i z velkých zkušeností právě z toho bankovního sektoru – to je pro kolegu Bláhu –, kde funguje tzv. kodex mobilita klienta, kde to velmi výrazně pomohlo, protože klient právě v momentě, kdy ještě jde za tím původním dodavatelem služby, se dostává pod obrovský tlak a jeho energický postoj změnit dodavatele služby se vytrácí a pak to zase skončí v tom, že zůstane u toho svého původního poskytovatele, ať už je to banka, nebo operátor. Ta možnost, že by navštívil pouze toho nového a ten vlastně zařídil celý ten převod, si myslíme, že pomůže v jednoduchosti a v tom, že ten klient v případě, že bude nespokojen, ať už z hlediska ceny, nebo jiného důvodu, přejde k novému operátoru. A pro toho stávajícího operátora to znamená větší péče o všechny zákazníky, nikoli jenom o těch 10 %, kteří jsou schopni si porovnávat ceny a rozhodnout se velmi energicky.

Pokud jde o tu pokutu, tak to je přesně cesta k tomu, že vlastně ten člověk je tam vázán. Dneska platí 20 %, jak bylo řečeno, živnostníci 100 %. To znamená, že v případě, že by odešel před tou dobou dva roky, tak to musí uhradit, buď 20, nebo 100 % do konce toho období, což znamená, že ten člověk je tam vlastně připnut a flexibilita je téměř nulová. K tomu směřuje návrh, v kterém se trochu lišíme od toho, s čím přišli kolegové z pirátské strany. To znamená, my tam navrhuje v prvních třech měsících 5 %, to je z toho důvodu, že ty první tři měsíce můžeme brát tak jakoby na zkoušku, aby ten člověk přece jenom nějaký závazek měl a něco uhradil, a po těch třech měsících až nula. Jestli i nadále budou pokračovat ty smlouvy, to je věcí druhou v této chvíli. Důležité je, že se zvětší ta flexibilita. A s tím souvisí i to rozšíření ochrany na osoby samostatně výdělečně činné, nebo fyzické osoby podnikatele, fyzické osoby podnikající, které dnes platí 100 %. To je ten důvod. Zkrácení na dva dny opět směřuje k tomu, aby ta cesta byla rychlá, jasná, dynamická, aby se tam nic neprodložovalo a nevznikl tam nějaký časový úsek, kdy se vytváří tlak na klienta.

Toto všechno by mělo vytvořit prostředí, které jednak podle mého názoru bude kultivovat to, co se děje dnes, umožní klientům častěji měnit operátora, anebo třeba tím i hrozit a tím pádem vyvíjet tlak na cenu, která skutečně v České republice je vyšší než ve většině zemí Evropské unie.

Jak jsem řekl, já tam vidím určitou paralelu banky minus deset let, kdy ta flexibilita také nebyla taková a tím tlakem klientů, tou medializací tématu, což se dělo i tady, se ta situace postupně, byl to běh na dlouhou trať, měnila a změnila. A není zapotřebí vytvářet nějakou cenovou regulaci. Dal bych to do kontextu dalších prosopřebitelských opatření, která se nemusejí týkat jenom mobilních dat a mobilních operátorů, kde dlouhodobě chceme posílit postavení spotřebitele; dám

například hromadné žaloby, které nás čekají, posílení mimosoudního řešení sporů apod. Není nutné oslabovat silnější stranu, v tomhle případě operátory.

Ale protože není pravda to, co tady řekl kolega Valenta, že se to projednávalo narychlo, že to není projednáno a že ten trh s tím nepočítá. Zprvče všechny čtyři změny, o nich se spekuluje už nějakou dobu, protože se přímo nabízejí k tomu, aby se s nimi pohnulo. Takže my jsme s kolegy samozřejmě jednali s asociací zastupující operátory i s jednotlivými operátory. I přesto, že to první čtení je teprve dnes, tak už proběhly dva podvýbory, které se tomu věnují a kde jsou poslanci, kteří tomu odborně rozumějí, jako je podvýbor ICT a podvýbor pro ochranu spotřebitele. A máme nějakou zpětnou vazbu, kterou jsem si ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu a po dohodě tady se zpravodajem dovolil vytvořit komplexní pozměňovací návrh, který některé ty věci ještě upřesňuje, precizuje, tak aby ta opatření byla efektivní a zároveň realizovatelná. Já o nich budu mluvit především ve druhém čtení. V této chvíli upřesním pouze tři základní, nebo čtyři základní věci, které se týkají těch opatření, která jsme navrhli.

Pokud jde o ten one-stop-shop, tak jsme se i po dohodě s operátory dohodli, že by měl vzniknout jakýsi ověřovací kód účastníka, tak aby byl ten účastník identifikován tak, aby skutečně ta návštěva nového operátora, aby to bylo realizovatelné, ne aby to bylo na papíře, de iure to fungovalo, a de facto s tím byl problém.

To zkrácení na dva dny budu upřesňovat na dva pracovní dny, tak aby se nestala situace, že někdo by to chtěl ukončit v sobotu nebo v neděli a ten stav by nenastal.

Účinnost zákona budeme navrhovat tak, aby byla od 1. ledna 2020. A důvod je zřejmý: aby všichni, kteří se na tom podílejí, ať už zákonodárci, nebo ti, kteří se teď budou pohybovat v pozadí, měli motivaci, abychom to projednávali co nejrychleji, aby to skutečně mělo vliv nejenom na současné zákazníky a současné tři operátory, ale i na toho přichozího čtvrtého operátora. V tom případě já navrhu zkrácení lhůty na 30 dnů poté, a to tak, aby tam byl dostatek času pro operátory na implementaci. Ale takhle budou motivováni všichni, protože budou všichni vědět, že od 1. 1. by to mělo začít fungovat.

Poslední takovou změnou, která má pomoci, a je to i trochu odpověď na to, o čem mluvil kolega Bláha, co jsem se bavil s některými dalšími poslanci, je vznik takového srovnávacího nástroje, takového nezávislého kalkulátoru, který má porovnávat ceny, aniž by na konci to vedlo k nákupu té služby, což vždycky může ovlivňovat, a tento srovnávací nástroj si myslím, že by byl pozitivní pro klienty, kteří si můžou snadno porovnat nebo budou si moci snadno porovnat nezávisle cenu u jednotlivých operátorů.

Doufám, že jsem nic nevynechal, zkrácení lhůty jsem řekl a těším se na debatu ve druhém čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem klubu ODS. Pro nás je podstatné umožnit rychlý, co nejvolnější a co nejsvobodnější přechod občanů od jednoho operátora k druhému, a to proto, aby trh byl pružnější. Vidíme to zejména jako potenciál pro zvýšení konkurence a potenciál pro zjednodušení a pro motivaci pro vstup nového operátora na trh, což by konečně mohlo přinést zlevnění cen mobilních služeb a dat, protože upřímně řečeno, a tady už to mnozí předřečníci říkali, není velkých rozdílů mezi nabídkami a cenami stávajících operátorů, ale to, že to jde a mohou nabídnout levnější volání a levnější data, to se ukazuje na neveřejných nabídkách, které například si získávají pro sebe státní instituce. My jsme rádi, že začala diskuze o novém operátorovi i na vládní úrovni. Dalo by se říct pozdě, ale peče, a doufáme, že to tentokrát dopadne dobře a nedopadne to jako vždycky.

Zvýšení konkurence, resp. potenciál zvýšení konkurence, potenciál snížení cen a menší svázanost občanů ke stávajícím operátorům, to je pro nás důvod, proč tento návrh má naši podporu, stejně jako měl stažený návrh Pirátů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Munzarovi. Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Než budeme pokračovat vystoupením s faktickou poznámkou pana poslance Luzara, ještě přečtu došlou omluvu předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 10 hodin se do konce jednacího dne omlouvá předseda vlády Andrej Babiš. Nyní pan poslanec Luzar s faktickou poznámkou. Máte dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji vašim prostřednictvím reagovat na kolegu Nachera i kolegu Munzara. Správně použil příklad neveřejné a veřejné nabídky. To, co my teď momentálně řešíme, je oblast veřejných nabídek, to znamená ceny, kdy se snažíme umožnit zvýšení konkurence větším zpružněním výměny mezi jednotlivými poskytovateli služeb. Ale je tu ta oblast neveřejná, do které tohle vcelku žádný výrazný vliv mít nebude. A samozřejmě všichni si uvědomujeme, že ta neveřejná část cenotvorby poskytovatelů je ta, která vlastně drží tu cenu veřejnou nahoře, protože někde ti operátoři vydělat musejí. A to je to základní, kde bychom si měli uvážit ten motiv, který tady je. Čili toto všechno, co tady momentálně řešíme, je pouze zpružnění stávajícího systému možnosti výměny operátora, je to dobře, to podporuji, protože jestliže máme vypsát soutěž na čtvrtého operátora, tak samozřejmě dopředu bychom měli dát jasné podmínky, které tady v této zemi budou a fungují, aby on se mohl přizpůsobit. Ono se také může stát, že on sem nepřijde, protože si spočte, že to pro něj není byznys.

Ale chci upozornit, a teď reaguji vašim prostřednictvím na kolegu Nachera, který říkal, že netřeba regulací a že se raději přiklání k tomuto řešení. Tady upozorňuji, že ta regulace je velice nutná právě u neveřejných nabídek a je důležitá z toho pohledu, že Český telekomunikační úřad, který tu regulaci může provádět jako jediný, má velice složitou cestu prokazovat u Evropské unie, u Evropské komise, že tu regulaci může provést. A on je teď ve stadiu, kdy Evropská komise, pokud vím, uznala, že

ano, český trh není trhem a je ovlivňován. Český telekomunikační úřad konečně po x letech může začít zasahovat do tohoto prostoru a napravovat nerovnosti v konkurenci. A jestliže my teď řekneme –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas pro faktickou poznámku. Kolega Dolínek ještě vyčká, protože tady mám další dvě faktické poznámky – pana poslance Valentu a pana poslance Patrika Nachera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Já už jsem skutečně nechtěl reagovat, ale vyprovokovalo mě k tomu vystoupení pana kolegy Nachera, který tvrdil, že připomínkové řízení se odehrálo a bylo jakési standardní. Tak opak je pravdou. Ono už na vládě tato novela byla schválena po tom výroku paní ministryně Novákové za hodinu třicet osm minut. Celý legislativní proces na vládě trval hodinu třicet osm minut a došlo k tomu 17. března tohoto roku. Takže jistě sami pochopíte a uznáte, kolik času uplynulo od poloviny března doposud, že v podstatě nebylo nic projednáno. Bouřili se vůči tomuto postupu i Piráti prostřednictvím médií.

Chtěl bych tady ještě zacitovat prohlášení mluvčího, resp. místopředsedy Legislativní rady vlády pana Aleše Gerlocha, který toto chybějící mezirezortní připomínkové řízení omlouvá. Psal tam: Šlo to poměrně rychle. Co tam je tak zcela standardní? Vše je zdůvodněno, jedná se pouze o dílčí úpravu, která nemá žádný zásadní význam z hlediska zásahů do jednotlivých rezortů. S tím, že došlo tedy k prominutí připomínkového řízení. Takže pan Nacher nemá pravdu. Připomínkové řízení bylo prominuto a nějaké jednání na podvýborech zcela jistě toto připomínkové řízení nemůže nahradit. A to říkám jako čtyřletý předseda podvýboru pro ICT, průmysl a eGovernment. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Valentovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Patrik Nacher, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já musím reagovat na kolegy – oba dva z komunistické strany. Tady se nám rozšířil takový nešvar. Vy si vymyslíte něco, co jsem řekl, a pak na to reagujete. Já jsem neřekl ani jedno! Já jsem ani neřekl, že jsem proti regulaci. Já jsem řekl, že jsem proti cenové regulaci. To je podstatný rozdíl a za tím si stojím. Protože kdykoliv vznikla nějaká cenová regulace na nějakém konkurenčním trhu, tak se to potom obrátí proti spotřebitelům zcela jednoznačně a nezpochybnitelně. Takže já jsem mluvil o cenové regulaci. Tohle můžeme brát jako řekneme definování pravidel nebo regulace řekneme svého druhu. To za první.

A za druhé. Na kolegu Valentu. Já jsem neřekl, že tam proběhlo standardní připomínkové řízení. Poslouchejme se prosím! Já už jsem to tady říkal. Nebo odezírejte ze rtů. Já jsem to neřekl. Ano, bylo to rychlé. Já jsem jenom říkal, že všechna ta čtyři opatření, že se o nich už tady několik měsíců, možná let mluví, že to

není nic nového, že jsou to věci, které přímo vybízejí k té změně, protože jak bylo tady řečeno, jsme možná jediná země, kde 70 % lidí je vázáno, kde ta flexibilita je velmi nízká. A není to o velikosti trhu, protože ty levnější ceny jsou i v zemích, které jsou menší, než je Česká republika. Ano, bylo to rychlé, ale v momentě, kdy vláda někdy funguje déle nebo je to pomalejší, tak to kritizujete. Teď, když to bylo rychlé a bylo to i v reakci, a to přece všichni účastníci řekli, na ta slova paní ministryně průmyslu, tak to kritizujete znova. Tady budeme mít dost času, a jak říkám, ten, kdo se v té problematice pohybuje, tak ví, že jsou tam nějaká opatření, která se tam dají udělat, která mají logiku a která jsou očekávatelná. Ale neřekl jsem, že tam bylo standardní výběrové řízení. Já jsem u toho byl, tak mi to nekládejte do úst prosím! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Dolínek je trpělivost sama. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Jiránek, poté Leo Luzar. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Luzarovi ohledně té tacitní koluze a ČTÚ a regulací. Tam bych jenom chtěl opravdu upřesnit, ta snaha směřem k Evropské komisi směřuje na regulaci velkoobchodních nabídek pro operátory. Není to vůbec o neveřejných nabídkách. Tam naopak ČTÚ, i když to samozřejmě není úplně ideální stav, tak ČTÚ je spíš pozitivně nakloněno těm neveřejným nabídkám, protože to je jedno z mála míst, kde vlastně konkurence funguje. Takže ČTÚ chce (nesroz.) v Evropské komisi řešit regulaci velkoobchodních nabídek pro virtuální operátory. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Leo Luzara a poté faktická poznámka pana poslance Stanjury. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji kolegovi Juránkovi. On to řekl za mě. Já chci upozornit pouze na to, že klasický legislativní proces by tohleto všechno odhalil. Prostě by stanoviska (nesroz.) zástupců ministerstev i dotčených orgánů i Českého telekomunikačního úřadu byla jasná. Tento proces toto nemá, čili očekávám v dalších čteních tohoto návrhu, že se tady k tomu vrátíme a že tam bude i to stanovisko ostatních dotčených. Pro mě je určitě důležitý Český telekomunikační úřad, který to jasně může definovat a říci, co je, co není a jak dalece to může, i při dobré snaze, poškodit třeba jeho kroky, které chce činit ze své strany regulátora k regulaci trhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Se stanoviskem našeho klubu vystoupil pan kolega Munzar. Nicméně já bych upřel naši pozornost vlastně ke stejné debatě, která se vedla v roce 2017. Tehdy jsme přijímali návrh zákona, který zkrátil dobu přenosu z třiceti na deset dnů, a razantním způsobem se navýšily možné pokuty ČTÚ či operátorů. A my jsme tady vlastně říkali to samé, co říkáme dneska. Že to je sice správný krok, uživatelsky, pro uživatele správný krok, ale že to ten problém v zásadě nevyřeší. Vzpomeňte si na ty titulky, které tehdejší předseda vlády a tehdejší ministr financí říkali: na podzim přijde datové jaro. To bylo v roce 2017. Ukázalo se, že ten krok byl sice správným směrem, ale k tomu, aby se razantně změnila situace na trhu, to prostě nestačilo.

V této chvíli je evidentní, že jediné, co může pomoci, je zvýšení konkurence, a to je vstupem dalšího operátora. A bude hrozně záležet na tom, jaké podmínky stát pro vstup operátora vytvoří. Na to by měli myslet ti, kteří ty podmínky budou připravovat. Ta debata o tom, jestli se mají razantně zvýšit pokuty, nebo ne, se dneska ukazuje, že vlastně byla zbytečná. Tak se podívejme, co toho roku 2017, zda k tomu ČTÚ přistoupil. Jestli ano, nebo ne a jaké pokuty případně dával.

Já mám pocit, že dneska se zase mnozí tváří, že schválíme tento návrh zákona – a říkám, s tím kladným stanoviskem našeho klubu vystoupil pan kolega Munzar – a je vyřešeno. No, nebude to tak. Vyřešíme některé dílčí věci ve prospěch uživatelů a klientů, to je naprosto v pořádku, ale pro razantní změnu na trhu, to prostě nestačí.

Klíčová otázka je, jaké budou podmínky pro vstup nového operátora, a tam bychom měli zaměřit debatu, například na hospodářském výboru nebo někde. A o tom vést skutečně vážnou (upozornění na čas), seriózní politickou debatu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Patrik Nacher. Prosím máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Kolega Stanjura má částečně pravdu. Příchod, nebo zvětšení konkurence tomu pomůže. Ale ono samozřejmě tomu pomohlo i to opatření z roku 2017. Když se podíváte na vývoj cen mobilních dat, tak tam je výrazný pokles mezi roky 2016 až 2018. Je, to ne že není. Lidé opravdu platí méně. Otázka je, z jaké základny. Samozřejmě že ten pokles je větší, protože ta základna je vyšší. Ale že tam je ten pokles a že to vliv mělo, nesporně mělo.

Stejně tak očekáváme, že i tato opatření budou mít nesporně vliv na tlak na snížení té ceny a tlak na zvětšení konkurenčního boje o toho zákazníka. Ale samozřejmě máte pravdu, že i to rozšíření konkurence má vliv, a to, jaké podmínky bude mít čtvrtý operátor. Já se na tu debatu těším. A je to samozřejmě na Českém telekomunikačním úřadu, jak nastaví pravidla národního roamingu pro toho čtvrtého operátora. Pojdme se o tom bavit paralelně. To s tím samozřejmě souvisí.

Ale neplatí to, že by tato opatření neměla žádný nebo malý vliv. Já tam naopak očekávám, že to vliv mít bude. Minimálně to, že je to v tom veřejném prostoru. Že se o tom takhle intenzivně bavíme a budeme se bavit ta tři čtení, to i pro ty zákazníky, pro ty spotřebitele je nějaký impuls se podívat doma, kolik platí, zkusit si vyjednat

lepší podmínky a podobně. Takže ona občas i ta veřejná debata rozjede to, co my občas chceme dát někdy krkolomně do zákona.

A ještě předtím, já jsem tady – nevím, jestli jsem dobře řekl, nechci čekat na stenozáznam – myslel jsem standardní připomínkové řízení. Já jsem možná řekl standardní výběrové řízení nebo něco takového. Myslel jsem standardní připomínkové řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjura. A stále přihlášený kolega Petr Dolínek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Před chvilkou si pan kolega Nacher stěžoval na jiného kolegu, že... Protestoval proti něčemu, neřekl, a hned udělal to samé. Já jsem neřekl, že ten zákon z roku 2017 neměl pozitivní vliv. Jenom jsem řekl, že neměl ten zásadní vliv. Takže to, co říkal pan poslanec Nacher, já bych podepsal. A přitom současně říká, že se mnou nesouhlasí. Já jsem nic takového neřekl. (Poslanec Nacher vznáší námitku.) Ne, vy jste říkal, že mám částečně pravdu, ale že je pravda, že ten zákon přinesl nějaké zlepšení. Ale s tím já souhlasím. A neřekl jsem, že to nepřineslo. Jenom jsem řekl, že to nepřineslo zásadní zlepšení, na tom si trvám. Že to datové jaro nepřišlo, jak nám slibovali před volbami v roce 2016 jak premiér, tak ministr financí. Prostě nepřišlo. Ale souhlasím s tím, že k jistému snížení cen došlo a že to je správně. Tak jenom abychom si rozuměli.

Takže úplně stejnou politickou figuru udělal pan poslanec Nacher, na kterou si předtím stěžoval. Zkritizoval něco, co jsem neřekl. Tak jsem to chtěl uvést na pravou míru, že s tou poslední faktickou poznámkou pana poslance Nachera opravdu souhlasím a nejsme ve sporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A můžeme tedy skončit s faktickými poznámkami. Na řadě je řádně přihlášený pan poslanec Petr Dolínek. V tuto chvíli poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, i sociální demokracie samozřejmě podporuje ty návrhy, které vedou k tomu, aby služby byly pro koncového klienta vstřícnější, příjemnější a cenově dostupnější. Nicméně i já samozřejmě v tomto případě řeknu to, co řada kolegů, a to je to, že toto je pouze jedno z dílčích řešení. Není to řešení celého problému, celého stavu. Je to pouze jeden z mnoha kroků, které jsou potřeba udělat pro to, aby zde byl koncový klient, student, senior, kdokoliv partnerem pro operátora. A to partnerem takovým, který nemusí každý půl rok vyhrožovat vypovězením nějaké smlouvy proto, aby mu někdo nabídl lepší podmínky, ale aby byl partnerem, podobně jako je tomu třeba u povinného ručení, kdy každý rok je běžné, že když se mu snižuje hodnota jeho automobilu, že je přepojištěn na nižší částku. Ten přírůstek je vzdálený,

ale aby bylo běžné, že i v normálním smluvním vztahu se snižují ceny a napravují se ty smluvní podmínky tak, aby byly výhodné pro klienta a ne pro poskytovatele.

Z tohoto důvodu mohu říct, že sociální demokracie dlouhodobě usiluje o to, aby zde skončila ta zvláštní věc, která zde je, že zde mají banky největší zisky, že zde kvalita potravin není stejná jako v zahraničí a že zde operátoři mají někdy takzvaný, dá se říct, až klondike versus obyčejný spotřebitel, který musí využívat datové služby.

Uvědomme si, my se nebavíme o něčem, co můžete mít, ale v zásadě, co musíme mít, každý z nás. Podívejte se, jak se objednává k lékaři, podívejte se, jak se nyní objednávají třeba ve školních jídelnách obědy, podívejte se, jak plánuje Ministerstvo vnitra, aby byla komunikace pružnější, aby byla digitální. Digitalizace státní správy, samosprávy, všichni chceme, aby byla na daleko vyšší úrovni, než je nyní. To znamená, my se nebavíme o něčem, co je luxus, ale o něčem, co musíme mít. Proto sociální demokracie podpoří tento zákon.

Taktéž budeme velmi intenzivně jednat s kolegou Nacherem o jeho komplexním pozměňovacím návrhu, abychom zjistili, co vše v něm je. Případně bychom některé dílčí věci doplnili. Ale chtěl bych zde požádat, aby nově nastupující ministr – a my to samozřejmě řešíme v rámci koalice, ale je potřeba, aby ten příspěvek byl zde i nahlas zde na plénu – to měl jako jednu ze svých absolutních priorit a již v prvních hodinách po svém nástupu začal pracovat na takových změnách, které budou komplexní, které povedou k ochraně klienta a které budou zde projednány ještě v tomto volebním období.

Poslední věc, kterou je potřeba samozřejmě zmínit, je, že nemůžeme na podvýborech a výborech suplovat práci ministerstev, a proto je potřeba to tak brát, že pozměňovací návrhy jsou takové, které mají napomoci, ale nevyřešíme to sami za státní správu a ta to musí vždycky připravit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Dolínkovi. Nyní v rozpravě ještě pan poslanec Martin Jiránek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Tak jenom v rychlosti, abych vyhověl žádosti organizačního. Mám přesně říci – podle § 86 odst. 6 jménem navrhovatelů беру sněmovní tisk 417 zpět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně nemá zájem, pan zpravodaj má zájem. Prosím, pane zpravodaji, závěrečné slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Opět velmi rychle. Myslím si, že debata byla věcná a konstruktivní. A upozorňuji, že je tady návrh na zkrácení doby jednání na třicet dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, v rozpravě budeme hlasovat. Ale nejdříve se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, protože nebyl návrh na vrácení ani na zamítnutí. Nejdříve tedy výbor garanční. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Rozhodneme o tom, že garančním výborem bude výbor hospodářský, v hlasování číslo 104, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 104 z přítomných 174 pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo jiný návrh na další výbor? Není tomu tak. Můžeme tedy hlasovat ještě o návrhu na zkrácení lhůty k projednání mezi prvním a druhým čtením na třicet dnů.

Rozhodneme v hlasování číslo 105, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 105 z přítomných 176 pro 151 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako výboru garančnímu a lhůta k projednání byla zkrácena na třicet dnů. Děkuji paní ministryni financí a děkuji zpravodaji. Končím bod 28.

Vzhledem k prohlášení předkladatelů bod 28 byl stažen v prvním čtení, budeme tedy pokračovat přímo bodem 29. Bodem 29 je

29.

Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - první čtení

Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Kláře Dostálové, že je u stolku zpravodajů, stejně tak děkuji zpravodaji pro první čtení Patriku Nacherovi. (V sále je hluk a neklid.) Já požádám sněmovnu o klid. A jakmile se zklidní sněmovna a hladina hluku nebude tak vysoká, tak požádám paní ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou, aby z pověření vlády předložený návrh zákona uvedla. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi představit návrh zákona o realitním zprostředkování. Návrh zákona, který nyní máte před sebou, je výsledkem projednání se všemi zainteresovanými stranami, jejichž připomínky byly beze zbytku vypořádány či vysvětleny.

Obecně chceme především chránit klienty před opakujícími se chybami a před zneužitím silnějšího postavení realitních zprostředkovatelů. (V sále je opět hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás ještě jednou přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud vedete debaty, které se netýkají tisku 391, tak prosím v předsálí. Prosím, pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Jde zejména o otázku nejasnosti výpočtu odměny realitního makléře, tzv. provize. Dále zamezení praxe, kdy se provize bez vysvětlení nárokuje od obou stran realitní smlouvy. Chceme také přesně definovat uzavírání zprostředkovatelských smluv. Praxe ústních smluv je nepřijatelná. Klient by měl být přesně informován, neměl by mu být zatajován skutečný stav nemovitosti, její právní a technické závady. Měl by vědět, co podepisuje. Praxe současného podpisu zprostředkovatelské smlouvy s nejasně definovaným vloženým závazkem budoucího obchodu, ze kterého se již nelze vyvázat, také skončí. A pokud makléř způsobí svému klientu újmu, měl by být klient díky povinnému pojištění chráněn tak, že mu způsobená újma bude bez problému nahrazena.

V zákoně naleznete také řadu ustanovení, která odlišují zprostředkování realitního obchodu od obecných podmínek zprostředkování v občanském zákoníku. Důvod je prostý. Chceme dát klientům návod, jak mají při realitním obchodování se zprostředkovatelem jednat, co od něj mohou požadovat, co nikoliv a jak se mohou bránit v případě pochybností či zjevného zklamání. Chceme však také tímto zákonem kultivovat vlastní trh makléřů, jejich konkurenční boj. Chceme vrátit profesi realitního zprostředkovatele váhu.

Dovolím si vás požádat o propuštění tohoto zákona do druhého čtení, protože právě na výborech budeme určitě debatovat tolik diskutované téma, jako je např. úschova peněz nebo zajištění kvalifikace a odborného vzdělání jednotlivých makléřů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Kláře Dostálové za úvodní slovo. A požádám nyní zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Patrika Nachera, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu. Také ještě požádám sněmovnu o klid, aby ještě další kolegové své debaty přesunuli do předsálí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Takže děkuji za slovo. Já to tady mám dneska pronajaté.

Vážené pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, máme tady předklad, tisk 391, vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona 455 o živnostenském podnikání.

Za mě, abych neopakoval to, co sdělila paní ministryně. Jde o ochranu klienta před tou silnější pozicí realitního makléře. Zase z mého úhlu pohledu navážu na to předchozí téma – je to ochrana toho slabšího, nikoliv oslabování toho silnějšího. Jde o osm let starou vizi. Cílem je, aby byla vázaná živnost. V některých aspektech je ochrana spotřebitele širší, že se nejedná o spotřebitele, ale o zájemce. Tudiž to nemusí být spotřebitel jenom fyzická osoba. Zejména se řeší věci, jako je provize a odměna pro realitní zprostředkovatele, odpovědnost při poskytování informací. V této chvíli je to důležité pro klienty z několika důvodů, které bych zde vypíchl.

Klient v dnešní době není dostatečně chráněn, neboť nemá jistotu, že jedná s odborně způsobilou osobou. Vzhledem k absenci povinného pojištění odpovědnosti realitního zprostředkovatele se klienti, kterým realitní zprostředkovatel způsobil škodu, obtížně domáhají jejich náhrady. To se několikrát stalo. Stejně tak realitní zprostředkovatelé, nebo zprostředkování je obecně považováno za službu, u které mají být poskytovány, nebo které mají být poskytovány na profesionální úrovni osobami s odbornými znalostmi. Ten člověk, který prodává nemovitost nebo kupuje, tak to samozřejmě automaticky od takového člověka očekává.

Za sebe jsem zcela zásadně pro to, aby to prošlo, abychom to nechali projít do druhého čtení. Patří to do dalších ze spotřebitelských opatření, jak jsem řekl. Předtím jsme tady měli opatření s cílem zlevnit mobilní data. Teď je to opatření týkající se realitních zprostředkovatelů. Před námi jsou hromadné žaloby apod.

Osobně za sebe vidím minimálně dvě věci, o kterých bych rád vedl ve druhém čtení rozpravu, a to je umožnění úschovy kupní ceny, protože aktuálně některé realitní kanceláře to nabízejí. Tady je to popsáno tak, že to nebudou moci nabízet aktivně, ale na vyžádání. Problém trochu vidím v neexistenci směrnic. To jsou všechno věci, které můžeme vyřešit ve druhém čtení. Jako příklad –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já vás znovu přeruším a požádám sněmovnu o klid. Opakuji, pokud diskutujete něco jiného, než je zákon o živnostenském podnikání a realitním zprostředkování, tak zásadně v předsáli. Nebo do protokolu nadiktují největší rušiče. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Jako příklad bych uvedl advokátní komoru, která má k tomuto účelu prováděcí předpis, který určuje, že každý jednotlivý případ musí mít samostatný úschovný účet.

Stejně tak si diskusi ve druhém čtení zaslouží téma řešení odborné způsobilosti, zkoušek. Podle návrhu stačí praxe a zkouška není nutná, nicméně z trhu víme, že existuje část makléřů, kteří sice tu práci dělají dlouhodobě, ale třeba nárazově, takže je otázka, jestli třeba nerozšířit zjišťování odborné způsobilosti i na tyto případy. To znamená, že někdo třeba prodá jednu dvě nemovitosti za rok, dělá to deset let, ale živí se ve skutečnosti něčím úplně jiným.

Ještě jednou opakuji, je to věc sice nová, ale věc, o které se tady mluví minimálně osm let. Žádám a prosím o podporu a propuštění do druhého čtení, kde právě některé ty věci, jako příklady, které jsem zde uvedl, to znamená odborná způsobilost, úschova

a podobně, můžeme nějakým způsobem do toho vtělit nějaké změny, implementovat jiný pohled, ale každopádně ten zákon jako celek podle mě si zaslouží, aby prošel. Žádám vás o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní je jako první přihlášen pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já se podívám na tento zákon ze dvou úhlů pohledu. Jeden bude řečnické obecný, ideový, a druhý bude konkrétní na konkrétních paragrafech.

Zákonné předpisy nejsou jen čistě technické či technokratické. Každý předpis totiž ve svém důsledku obsahuje buď více regulací ze strany státu, a tím pádem méně svobodné vůle lidí a méně prostoru pro svobodnou dohodu lidí, anebo méně státu, méně jeho regulací a zásahů do života člověka a umožnění projevů svobodné vůle a větší prostor pro vzájemnou dohodu lidí.

Levicové strany vždy přicházejí s nadřazeným pojetím státu, zvýšením regulací, zkrátka modelem, který nedůvěřuje lidem, a proto k nim přistupuje jako k malým nesvéprávným dětem, které musí stát vodit za ručičku a plácet je přes ruku, většinou pod nějakou bohulibou záminkou, že se musí v uvozovkách ochránit ten či onen a stát je tady od toho, aby to vše za lidi moudře vyřešil. Zneužívá k tomu případy, kdy se někdo zkrátka rozhodne špatně, většinou pár dní před přijetím podobné regulace začínou vycházet v médiích články, které upozorňují na příklady zneužití práva, a pak se lidem řekne, že stát to má vyřešit nějakou novou regulací.

Ale tento přístup vede k omezování svobodné vůle občanů, k destrukci jejich vlastní odpovědnosti a plánovitému vytváření společnosti, že stát má být garantem všeho, vždy a všude. Za osobní selhání či špatné rozhodnutí může vlastně stát, protože své občany dostatečně neochránil před nimi samými. Dochází zde k plánovitému vytváření nárokové společnosti, která má nárok na to, aby stát veškeré problémy za lidi vyřešil. A čím více budeme po malých částech vkládat do rukou odpovědnost za naše životy státu, tím více mu dáváme do ruky nástroj, aby za nás rozhodoval, a omezujeme naši svobodu a právo. Možná je to pro někoho pohodlnější, ale položíme si otázku – je to tak správné? (V sále je velký hluk, řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, já vám dobře rozumím, pane poslanče. Znovu požádám sněmovnu o klid a ty hloučky prosím, aby své debaty převedly do předsálí. Pokud se týkají jejich debaty zákona o realitním zprostředkování, tak ať se přihlásí do rozpravy. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající.

Svoboda a svobodná vůle bez zásahu státu sice znamená riziko špatného rozhodnutí a také nutnost vnitřní síly k vlastnímu rozhodnutí. Ke svobodě totiž patří

právo na vlastní chyby a je s ní spojena možnost dohody čistě podle vůle těch dvou lidí, kteří se mají dohodnout. S každou novou regulací, s každým novým zákonem, který omezuje svobodnou volbu, nevedeme tuto společnost k vlastní odpovědnosti lidí. Naopak, vedeme je k vytváření pohodlné společnosti, kde nároky jsou povýšeny na právo, kde stát rozhoduje o všem, vždy a všude. A vždy se to schovává za nějaké bohubilé návrhy.

Proto já jsem vždycky velmi opatrný, když někdo přijde s tím, že tady musí vzniknout zákon, který má někoho ochránit. A skutečně, většinou se pod rouškou ochrany spotřebitelů a podobných regulací chytanou zájmové organizované skupiny, které chtějí získat pro sebe nějakou konkurenční výhodu, exkluzivitu, omezení vstupu konkurence na trh a podobně.

Tento zákon je pro mě krystalickým příkladem podobného myšlení. A není divu, že ho s takovým nadšením předkládá levicová vláda a levicové strany. Není divu, že na této schůzi už je to druhý návrh – pardon, bylo to i na předchozí schůzi, omlouvám se – zákona v krátké době, který navrhuje přesun nějaké volné živnosti do vázané.

Oblast realitního zprostředkování jistě nefunguje ideálně a bez chyb. Já jsem čekal, že stát přijde a řekne, kde jsou nějaké mezery ve stávajících zákonech a jak je tato mezera zneužívána nekalým způsobem některými nepoctivci. To by byl způsob ochrany spotřebitelů ve smyslu zpřesňování pravidel. Ale tady za tímto zákonem se skrývá spíše svazování trhu a převádění odpovědnosti z prodávajícího na zprostředkovatele.

Největším problémem, který je ve veřejnosti vnímán citlivě, je to, zda je jednání realitních makléřů solidní a slušné. A opravdu se dá tímto zákonem a vůbec nějakým zákonem zabezpečit solidnost a slušnost? Někde jsem si v médiích přečetl, že tímto zákonem by se měla zlepšit poctivost realitních makléřů. Opravdu si někdo myslí, že nějakým novým zákonem snížíme nepoctivost a zvýšíme poctivost?

Navržená forma regulace je zbytečně přehnaná a nezajistí deklarované zvýšení kvality služeb a zejména solidnost či poctivost jednání. Může totiž být solidní a poctivý makléř bez vzdělání a nesolidní či nepoctivý ten, který to vzdělání má. Jen ten se vzděláním bude možná rafinovanější. Tento zákon nezajistí solidnost, ale povede k omezení vstupu nových makléřů na trh a tato exkluzivita a snížení konkurence společně s novými náklady povede ke zdražení realitních služeb. Já znám makléře, který nemá vysokoškolské vzdělání. Je vyučeným zedníkem, ale protože měl solidní jednání, tak se vypracoval a dnes je vyhledávaným realitním makléřem. A tento zákon by takovému člověku neumožnil stát se makléřem, či pouze s velkými obtížemi a s velkými náklady. A znám také vysokoškolsky vzdělaného makléře, který zná nazpaměť všechny zákony, ale já bych mu nesvěřil ani prodej zahradního domku.

Dobrý marketáček dokáže zaobalit i špatný produkt do líbivého obalu a vnutit ho úspěšně lidem, zkrátka je přesvědčit, že černé je vlastně bílé. Pro příklad nemusíme chodit daleko a do realitního trhu, že? A to je podle předkladatelů takový marketáček, ten správný prototyp realitního makléře, ale už nikoliv ten, kdo celý život dělá rekonstrukce bytů a na první pohled pozná všechny závady. Takový musí dělat rozdílové zkoušky, odborné zkoušky.

Ale i RIA nám říká, o co vlastně v tomto zákoně jde. Že počet realitních transakcí klesá a profesionální a dlouhodobě působící realitní kanceláře se musejí potýkat s konkurencí menších či nových, které se nazývají v RIA neprofesionálními. A to je skutečný důvod zavedení zákona. Exkluzivita a omezování konkurence.

Klienti si totiž dnes mohou vybírat sami zcela svobodně o své vůli mezi prestižními realitními kancelářemi s dobrou pověstí a evidentně proškolenými zaměstnanci, ale jsou dražší, nebo mezi méně prestižní levnější konkurencí. Před tou je potřeba podle ministerstva zákazníkovi chránit. Jedná se o snahu zamezit, ztížit a zdrazit vstup do tohoto podnikání. A spoustu lidí, kteří se tím dnes zabývají jako vedlejší činností, spoustu lidí tímto zákonem naženeme do šedé zóny. Budou to dělat dál, jen to schovají třeba za kamarádkou či sousedskou výpomoc.

Druhým problémem, který tento zákon přináší, je přesun odpovědnosti z prodávajícího na realitního makléře. K tomu povede kouzelná formulace ve stávajícím návrhu, že realitní makléř měl o závadách vědět kvůli své odborné způsobilosti. Už se tedy, dámy a pánové, těším na ty soudní spory, kdy se realitní makléři budou dnes a denně vyvíňovat. Například že někam zateklo po přívalem dešti, nebo že v zimě není objekt dostatečně vytápěn, nebo že je někde v nemovitosti skrytá vada. Takový absolvent marketingu to přece zjistí jedním pohledem, to je ten správný realitní makléř podle návrhu zákona.

Podle navrhovatelů zákon přispěje k tomu, že se budou více prodávat domy a byty. Ale to je přece naprostý nesmysl, tento argument. Lidé řešící bytovou situaci se vážně nerozhodují na základě kvality realitních kanceláří nebo makléřů. Rozhodují se podle své aktuální životní situace, svých příjmů a ceny nemovitosti. Vše ostatní je zcela podružné. Počet nabízených nemovitostí na trhu se také nezvýší změnou tohoto zákona. Zákon bude tedy znamenat pouze přesun provizí od jedněch k druhým, nikoliv nové obchody. Kalkulovaný pozitivní dopad na podnikatelské prostředí lze proto považovat velmi mírně řečeno za velmi problematický.

Co se týká pozitivních dopadů na státní rozpočet, tak jinými slovy předkladatelé říkají, že dojde ke zdražení realitních služeb. Ale opravdu chceme lidem zdrazit pořízení vlastního bydlení? Nestačí již daň z nabytí nemovitosti? Nestačí zpřísnění podmínek hypoték? Musíme ještě udělat regulaci, která povede ke zdražení realitních služeb? Opravdu chceme, aby vlastní bydlení a jeho pořízení bylo čím dál dražší?

My v ODS nikoliv. Měli bychom nechat prostor pro dohodu mezi prodávajícím, zprostředkovatelem a kupujícím a ne se snažit každý jejich krok určovat a vodit je za ručičku. Pokud bychom takto přistupovali ke každé lidské činnosti, tak bude potřeba mít na vše speciální povolení a zkoušky. Zákonem nedokážete zvýšit solidnost a slušnost. A já mám pochybnosti i o tom, že se tím zvýší kvalita služeb a ochrana spotřebitele. Ale čím jsem si jist, že tento návrh zákona povede ke zdražení realitních služeb, a proto, pane předsedající, dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Vojtěchu Munzarovi. Zpravodaj si jistě poznamenal návrh na zamítnutí. Nyní faktická poznámka poslance Václava Klause. Připraví se pan kolega Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já zareaguji na svého předřečníka poslance Munzara a řeknu to jenom trochu stručněji a možná lidověji. Bohatství vzniká z práce a ze soukromé aktivity lidí, všech možných. Naopak vládní pohled na hospodářství vypadá asi takhle: Dokud se to hýbe, tak to zdaňme, pokud se to ještě stále hýbe, tak to regulujeme, a když už se to nehýbe, tak to pak dotujeme. Tento citát řekl kdysi Ronald Reagan a velice sedí.

Tady parlamentní dobrodějové už označili zlé směnárníky a zavařili spoustě slušných směnárníků a zkomplikovali jim činnost. Nyní tedy pokračujeme na zlé realitní makléře, které musíme nějak zkontrolovat a svázat je předpisy.

Makléři už to teď nemají jednoduché, protože další zlí lidé jsou developeri, kteří už nemůžou nic stavět, takže žádné byty nejsou a realitní makléři mají obrovský problém něco nabízet. Čili to je další faktor, který v tom hraje.

Nezlobte se, taková ta zodpovědná a vzdělaná osoba – to myslíte vážně, že člověk, který vám odemkne ten byt a ukáže, že tady je koupelna, tady je kuchyň a tady je hezký výhled, musí mít vysokoškolské vzdělání? Vy vytlačujete spoustu normálních lidí, kteří nestudovali 27 let, prostě z trhu a ženete je, nevím kam. Je samozřejmě spousta velkých realitek, která má velice přesná pravidla, ještě daleko přísnější než o kterých vy hovoříte, velice standardní. No a je i spousta malinkých, které prodávají nějakou chatku a tak dále, dělají to levně, ten člověk si to oběhne. Co má být?

Je to také krok k vyvlastňování bytů. Už jsme viděli primátora Prahy, který se k tomu vyjadřuje, že vlastně člověk ten byt nemá tak nějak držet, co s ním má dělat. Tak nejdříve ještě zregulujeme ty reality, ať to máme všechno pod kontrolou.

A poslední věc (upozornění na čas) – vzdělání a solidnost. Taková ti právníci, kteří pomáhali rozkrást OKD, měli naprosto dokonalé právnické vzdělání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil váš čas pro faktickou poznámku. Nyní faktická poznámka poslance Tomáše Kohoutka, poté faktická poznámka poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Dobrý den. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, vaším prostřednictvím si dovoluji reagovat na příspěvek pana Munzara a pana kolegy Václava Klause mladšího.

Vážení pánové, nezlobte se na mě. Jsem notář, jsem právník v civilním životě. Dělal jsem desítky smluv. Zakládám eseróčka. To opravdu myslíte vážně? Podívejte se všude na západ. Všude na západě je realitní trh upraven zákonem. A dneska, jaký je současný stav v České republice? Promiňte mi ten výraz, ale každý hochštapler, který má 18 let, má občanský průkaz, zajde si na živnostňák, zaplatí tisíc korun, tak mu živnostenský úřad vyhotoví živnostenské oprávnění na výroba, obchod, služby jedna až tři, volná živnost, s předmětem podnikání nebo s oborem činnosti realitní činnost. A těmto lidem v dnešní době lidé svěřují svoje celoživotní úspory.

Jak řeknete těm lidem, kteří svěří své celoživotní úspory, miliony korun, takovýmhle lidem, kteří nemají žádné vzdělání, žádnou odbornou praxi a podobně, přijdou o své celoživotní úspory, jak jim tohleto chcete říct? Nezlobte se na mě, ale jestliže každá realitka a každý realitní makléř vám řekne, že v rámci provize je jeho právní činnost a součástí poplatků je i právní činnost, ukažte mi realitní makléře, kteří skutečně poskytují právní činnost. Podle lex specialis, zákona o advokacii a notářského řádu, právní činnost můžou vykonávat v České republice pouze notáři a advokáti, s určitou výjimkou exekutoři. Ale ukažte mi ty realitní makléře, kteří v dnešní době poskytují právní činnost. Nikdo tu právní činnost neposkytuje, všichni si stáhnou smlouvy z internetu a pak poskytují realitní činnost a lidi jim svěřují milionové majetky.

Nezlobte se na mě, ale nemít regulaci v realitní činnosti, to je klondike. A já bych chtěl poděkovat paní ministryni (upozornění na čas), že konečně po 30 letech někdo konečně udělal právní úpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, i vám skončil čas k faktické poznámce. Nyní poslanec Ferjenčík a poté ještě faktická poznámka pana poslance Václava Klause. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Pane předsedo, já bych chtěl reagovat jenom na slova pana Klause ohledně těch směnárníků. My jsme podle mě přijali velmi vhodnou regulaci, která zavedla to, že pokud se turista nebo občan cítí okradený ve směnárně, tak do tří hodin přijde do té směnárny a nechá si vrátit peníze. Dokonce jsme to doprovodili tím, že jsme zrušili předmluvní informace, takže ta míra papírování zůstala úplně identická jako před přijetím té novely. Podle mě ta novela byla velmi vhodná, velmi rozumná. Umožňuje reálnou vymahatelnost postihování těch podvodníků, kteří bohužel v centru Prahy často někoho okrádají. Zdůrazňuji, že je to jenom zlomek směnáren, ale ten problém je velmi reálný, naprosto běžně dostanete v Praze 15 korun za euro, přestože se to tváří na té ceduli, že je to třeba 23. Takže tady jsme přijali podle mě velmi vhodný zákon o regulaci směnárníků. Nechápu, proč to házíte do jednoho pytle s tímto návrhem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Václava Klause, dále Patrika Nachera, Vojtěcha Munzara. Prosím, máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Tak spousta poctivých směnárníků má samozřejmě problém a spoustu starostí, protože se přijal zákon kvůli nějaké jedné nebo dvěma směnárnám v Praze, které dělaly podvody, a měla je sebrat policie. Ale to teď není meritum věci, tenhle zákon, a respektuji právo pana Ferjenčíka se k tomu vyjádřit.

K panu notáři, který hovořil. No, podívejte se, já jsem přišel v životě o docela řadu nemovitostí, ale v životě mi je nesebral žádný realitní makléř, ale vždycky bývalé manželky (ojedinělý potlesk a smích). Takže podle stejné logiky bychom také

mohli dělat nějaké zákony bůhví o čem. Naopak vždycky, když jsem ty nemovitosti pořizoval, tak jsem peníze vložil do notářské úschovy, protože jsem nechtěl samozřejmě je dát nějakému eseróčku a tak dále. Čili lidé se mají chovat zodpovědně ke svému majetku a je to tak.

Vy jako notář jste chráněn tím a máte byznys, že notářů je málo, stát to určuje, já to respektuji. Myslím si, že u toho, když někdo prodává zahradní chatku, taková nutnost není, že prostě mohou to dělat skutečně ti lidé, že si dojdou, udělají si živnostník, no a ti, co budou slušní a úspěšní, vybudují velkou realitku a budou mít třeba stejnou důvěru, jako má notář. Jsou takové realitky. Ti, co tu důvěru nemají, tak holt tu důvěru nemají. Ale je zbytečné k tomu přijímat další zákon a další část lidského života sešněrovávat složitými předpisy. Protože jinak pak už toho živého... nezbyde toho moc v té společnosti, jak jsem citoval Ronalda Reagana. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Patrik Nacher, také s faktickou poznámkou, a další čtyři s faktickou poznámkou. Tak máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. No, já často s kolegy Klausem a Munzarem souhlasím, ale v této chvíli musím nesouhlasit, ač nerad. Ta slova o levicové vládě mně přijdou úplně zbytečná. Protože my tady vlastně řešíme to, co tady je nakumulováno z minulosti. To si prostě řekněme a nechodme ode zdi ke zdi. Ten jeden extrém je regulace nebo přeregulování a to druhé je tady fungování naprosto bez pravidel jako na nějakém divokém východě nebo západě. Ten příklad, ano, směnárny, průvodci a teď realitní makléři. U těch směnárů už to říkal kolega Ferjenčík a myslím si, že to už se mělo udělat dávno. To se mělo udělat dávno. A je to zase, je to stále o tom stejném. A já jsem v tomhle konzistentní. Je to posílení té slabší strany, nikoliv nutně oslabení té silnější. Když prostě někdo nebude nabízet kurzy na úrovni poloviny, no tak nikomu z těch klientů se nevyplatí kvůli haléři tady obcházet ty směnárny a je to vůbec nepoškodí. O administrativě tady mluvil kolega, ta je skoro bych řekl menší, než byla předtím. U těch průvodců jsem já byl ten, co navrhuji, aby to nebyla vázaná živnost, ale živnost volná. Takže kolegové, prosím. A tady je to o definování nějakých pravidel, aby ten člověk měl nějakou jistotu. Když jdete do restaurace, také máte jistotu nějaké míry hygieny, která se děje v té kuchyni. A také tam nejdete, když si objednáte jídlo, nejdete si prohlédnout tu kuchyň, jestli se tam všechno dodržuje. Je tam nějaká míra důvěry v to, že ta restaurace dodržuje nějaké předpisy, nějaká pravidla. Nemusí to nutně mít to, já jsem to nazval sprosté slovo, že to je regulace. Je to definování pravidel. Tady tento trh vůbec nebyl doteď nějakým způsobem definován a byl z toho klondike. Tak zaplat' pánbůh, že tady něco máme, byť to třeba není ideální. Pojďme to pustit do druhého čtení a tam to vylepšíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Jana Skopec, dále Dominik Feri,

Tomáš Kohout (Kohoutek), Vojtěch Munzar. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já jsem přihlášen řádně, nicméně už jsem to nevydržel. Rád bych reagoval na pana kolegu Kohoutka, doufám, že nekomolím jméno. Já myslím, že lidé uzavírají dnes a denně spoustu smluv, aniž by potřebovali právníky. Já si dneska koupil svačinu, noviny, uzavřel jsem už několik kupních smluv, aniž bych potřeboval vaši radu. Myslím si, že i realitních zprostředkování se v této zemi dnes a denně uskutečňuje velmi mnoho, stovky či tisíce. A chtěl bych slyšet od paní ministryně, od vás, kolik lidí z tohoto vzorku je tak napáleno, tak poškozeno, že musí být přijata tato novela.

Já rozumím tomu volání právníků po této novele. Právníkům samozřejmě vyhovuje komplikovaný právní systém složitý, vyhovuje jim vystrašit spotřebitele, vyhovuje jim, aby měli podmínku uzavírat smlouvy u notářů, advokátů, ale je to jenom volání právníků po větších ziscích. Zkrátka, já myslím, že ten svět není takový, že stát musí vodit za ručičku lidi a spotřebitele v každém okamžiku, když si něco pořizují nebo kupují. A myslím si, že občany České republiky nemusíme považovat za hloupé. Bezespору drtívá většina z nich si pořídila bydlení bez vašich služeb, pane kolego, a udělala to dobře, aniž by byla poškozena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Dominik Feri, také s faktickou poznámkou. Kolega Zahradník je také trpělivý, řádně přihlášený. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já také souhlasím s tím, že jestli regulovat, tak spíše méně než více. Ostatně z toho titulu také sedím na pravé straně jednacího sálu. A dovolím si tady naznačit nějaký kompromis, nebo respektive minimum té regulace, o kterou bychom se měli snažit.

A on to tu zmínil i pan kolega Klaus. Když kupoval nějakou nemovitost, tak se obrátil na notáře a ty peníze svěřil do notářské úschovy. To je ten uzlový bod. Jestli ten realitní makléř bude mít povinně vysokou školu, povinně maturitu, bůhví co, tak to asi běžného občana úplně nezajímá. Ale mělo by ho zajímat to, co se děje s těmi penězi v tom mezičase. A jistě část lidí asi nedokáže rozlišit, když ho ten realitní makléř opije rohlíkem a řekne mu: Ty peníze jsou v pohodě, ty jsou u mě, nikdy se mi tady nic nestalo. Je to úschova. Nedokážou rozlišit, jestli je to úschova advokátní, bankovní nebo notářská. To je to naprosté minimum, kterého bychom se měli držet.

Chtěl jsem o tom hovořit až ve svém diskusním příspěvku v řádné rozpravě, řádnou přihláškou, ale měli bychom – klidně opusťme úplně všechnen zbytek, ale nechme tam, že úschovu můžou poskytovat toliko notáři, advokáti, banky, protože to je to klíčové. Když realitní makléř ty peníze zdefrauduje nebo když s nimi nějakým způsobem hospodaří ve smyslu, že tím kryje nějaké své provozní náklady, tak to je

špatně. Když s těmi penězi zmizí, kdo bude mít v ruce toho černého Petra, kdo bude muset nést škodu? Ten, co již plnil, nebo ten, který na to má nárok? To je zkrátka věc, na které bychom se měli shodnout. Jsou to celoživotní úspory. Kolega Kohoutek prostřednictvím pana předsedajícího to tady zmínil. To je to, na čem bychom se měli shodnout, a jsem rád, že tomu i pan kolega Klaus přisvědčil, že toto je zodpovědný přístup, dávat to k tomu notáři. Jsem přesvědčen, že velká část, většina realitních makléřů jsou poctiví, ale toto je instrument, nástroj, který původně ministerstvo předložilo, který by tam měl být zakomponován.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: I vám skončil čas k faktické poznámce, pane poslanče. (Poslanec Feri: Děkuji.) Nyní další faktická poznámka poslance Tomáše Kohoutka, ten je přihlášen dvakrát. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedající. K panu kolegovi Václavu Klausovi mladšímu. Pane Klausí, vy jste vzdělaný, úspěšný, zodpovědný člověk. Sám jste to tady řekl. Vy jste si tu notářskou nebo advokátní úschovu zařídil. Ale naprostá většina lidí svěří své celoživotní úspory, miliony korun, domeček, byt i tu zahradní chatku svěří do péče realitní kanceláři. Každá realitní kancelář vám na svých webovkách napíše, že v rámci provize a poplatku za realitní činnost a za realitní zprostředkování jsou právní služby, úschova. Jaká je skutečnost? Naprostá většina realitních kanceláří advokáta, notáře v životě neviděla a naprostá většina realitních kanceláří ty peníze, které tam někdo svěří, respektive budoucí kupující zaplatí, tak je, promiňte mi ten výraz, prohání přes své standardní účty. Vytloukají klín klínem. A promiňte mi to, pane Klausí, když vy přijdete o zahradní chatku nebo o majetek v hodnotě zahradní chatky a nějaké zahrádky, vy to přežijete. Ale jsou lidé, kteří si kvůli tomu, promiňte mi ten výraz, vzali i život. A těch lidí nejsou jednotky, těch jsou desítky, možná stovky. A opravdu, jestli vám je jedno, že přijdete o dvě stě, tři sta tisíc nějakým nezodpovědným jednáním, naprostá většina lidí v této zemi, když přijde o majetek v hodnotě řádově jednotky sto tisíc, tak opravdu to jsou existenční problémy. My jsme tady před pár měsíci řešili novelu insolvenčního zákona a promiňte mi to, ale podnikání na reálním trhu, kde se točí desítky miliard, opravdu v této zemi je to klondike a je potřeba s tím něco dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, také s faktickou poznámkou. A máme další čtyři. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já chci jenom stručně zareagovat na pana kolegu Kohoutka vaším prostřednictvím. Tady zapadla asi jedna moje věta, kterou jsem tady také říkal. Říkal jsem, že bych očekával od ministerstva, že přijde s nějakou analýzou, s nějakým vyhodnocením, jaké mezery v zákonech jsou těmi nepoctivci zneužívány, a navrhně řešení. Ale místo toho tady máme požadavky na vzdělání. A já skutečně nejsem přesvědčen o tom, že solidní člověk může být i ten... že i ten

nesolidní člověk, který má vzdělání, toho člověka prostě nenapálí. Naopak, bude to dělat možná rafinovaněji.

Bavíme se o dvou různých věcech. Vy to zakrýváte snahou o ochranu spotřebitele, ale dáváte tam další požadavky na realitní makléře, které nepovedou ke zvýšení solidnosti. Dáváte tam různá opatření, která povedou ke zdražování realitních služeb. Náklady jsou vyčísleny, já je tady nebudu citovat. Jsou to desítky milionů. Ale skutečně vy tady říkáte sice jednu věc, ale děláte druhou. Kdybychom se bavili skutečně o mezerách ve stávajících zákonech, které jsou konkrétně nějakým způsobem zneužívány, tak se o tom můžeme bavit. Ale vy tady jdete úplně se změnou trhu, protože to chcete svázat, chcete zajistit exkluzivitu, děláte z lidí opravdu nesvéprávné lidi a tento přístup se mi nelíbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Kohoutek s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Václav Klaus, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, zákon je nesmyslný a sám o sobě odporuje, protože pod záminkou zkvalitnění služeb zavádí kvalifikační podmínky, které ovšem současně ruší pro ty, co už v byznysu pracují. Zcela jasně jde o pokus v rámci konkurenčního boje zavést diskriminační podmínky pro nové účastníky trhu. To je jak proti zájmu podnikatelů, tak hlavně proti zájmu spotřebitelů. Současná právní úprava dává zájemcům o realitní zprostředkování vymahatelná práva vůči komukoliv, kdo prodeje realit zprostředkovává. Předkladatelé v ní přiznávají, že se jejich zákon pokouší omezit konkurenci na trhu formálními omezeními a že cílem je zvýšit tržby stávajících realitních kanceláří. V důvodové zprávě se tu doslova píše, že stávající stav – cituji – se v konečném důsledku projevuje v poklesu tržeb realitních zprostředkovatelů a snižování počtu realitních obchodů realizovaných za jejich účasti.

Cílem žádného zákona nemá být zvýšení tržby nějaké profesní skupině na úkor drtivé většiny normálních občanů. Proto navrhuji zamítnutí zákona o živnostenském podnikání, sněmovní tisk číslo 391/0. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus také s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek a Karla Maříková. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Zareaguji na pan poslance Kohoutka a pana poslance Feriho. Za prvé existuje celá řada naprosto důvěryhodných realitních kanceláří, které jsou na trhu dvacet a více let a mají naprosto stejnou důvěryhodnost jako notář, jsou pojištěni a tak dále. Nemá žádný důvod je jakýmkoliv způsobem šikanovat. Já si třeba pamatuji, že můj první makléř byla firma Novotný – Pokorný, kteří snad už začali za bolševika, jak umožnili zkraje osmdesátého devátého drobné podnikání. Nevím, jestli

je ten pán ještě naživu, ale klidně bych mu svěřil celoživotní úspory, kdyby stále byl realitním makléřem.

Notář také může fetovat nebo dělat bůhví co, čili taky vám může notář zdefraudovat peníze. Může to nastat, je to také jenom člověk. Čili bavme se případně o tom, jak velké pojistky mají mít subjekty, které si berou do úschovy takovou a takovou hromadu peněz. O jistě výši. Já jsem také vždycky nedával, když jsem něco kupoval, věc k notáři. Když mi to hrozilo, že to byly celoživotní úspory, tak jsem to dělal. Teď, když jsem si pronajímal byt, samozřejmě jsem to nedělal, protože služby notářů jsou drahé. Čili tímto opatřením taky spoustě lidí, takovým těm študákům, co si najímají byty a podobně, jim to prostě extrémně prodražíte. A to je vlastně i reakce na pana kolegu Feriho. Já mu velice rozumím, jak to myslí, ale je tam vždycky ta míra, míra rizika, míra ceny. A zrovna tímto třeba studentům nebo mladým lidem ještě prodražíme nájem, když jim to budeme blokovat a regulovat.

Jinak jsem samozřejmě na straně lidí, aby byli ochráněni. Čili bavme se o pojistkách lidí, co si berou peníze do úschovy, aby o to nepřišli, ale nikoliv takovou formou, co dělá ten zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Teď faktická poznámka pana Miroslava Kalouska, připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. K tomu, co zaznělo od mých předchůdců, bych rád podotkl, že zpřísnění kvalifikačních požadavků u makléřů, zvláště u těch, kteří to řemeslo dělají poměrně dlouho, pokládám za nadbytečné a absurdní.

Ale co se týče úschovy, tady bych se rád zeptal, protože souhlasím s tím, že koneckonců zdefraudovat úschovu může stejně tak advokát, notář jako realitní kancelář. S tím se prostě holt ve výjimečných případech musí počítat. Ale když přijde realitní kancelář do konkurzu, když zkrachuje a má ty peníze na svých účtech, domnívám se, že tak jak je to teď, hrozí, že úschova je předmětem konkurzní podstaty. A to si myslím, že je – pokud to tak je – prostě poměrně silný argument trvat na notářské nebo advokátní úschově.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Karla Maříková s faktickou poznámkou. Připraví se Dominik Feri, také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěla bych reagovat na předchůdce pana poslance Kohoutka. Ten zákon vůbec neupravuje, jestli realitní kancelář nebo zprostředkovatel musí peníze uchovávat v advokátní nebo notářské úschově, ale omezuje, za jakých podmínek dotyčný bude moci tuto činnost vykonávat. Pokud se chcete o tomto bavit, upravme ten zákon tak, že realitní zprostředkovatelé budou mít povinnost peníze ukládat v advokátní nebo notářské

úschově, ale neomezujeme tady lidi, za jakých podmínek – že budou muset mít vysokoškolské vzdělání – budou tuto profesi moct vykonávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Dovolte mi ještě před další faktickou poznámkou pana kolegy Feriho ještě přečíst došlé omluvy z jednání Poslanecké sněmovny. Od 17.00 hodin se omlouvá pan poslanec Jaroslav Holík, od 11.30 do 14.30 hodin pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, od 14.00 do 17.00 hodin pan poslanec Adam Kalous, od 14.30 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů pan poslanec Běhounek a pan kolega Mašek od 11.30 hodin do konce jednacího dne.

Nyní faktická poznámka pana poslance Dominika Feriho. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ještě jedna důležitá věc. Advokáti a notáři jsou pojištěni. To je nutné tady v tom zmínit.

A dovolím si ještě, aby zazněla také nějaká data, citovat z dotazníku, který nechalo zpracovat Ministerstvo pro místní rozvoj v roce 2014, kde bylo několik stovek respondentů a ptali se jich, co vlastně u těch úschov chtějí. 47 % – 588 lidí řeklo, že advokátní úschovu, že tu považují za bezpečnou; 315 – 25 % – bankovní úschovu; 17 % notářskou úschovu a pouze 10 % respondentů uvedlo, že považují úschovu u realitního zprostředkovatele za bezpečnou.

A pak rovněž ta otázka byla koncipována trochu jinak ve smyslu, jestli vůbec chtějí úschovu u vyjmenovaných právnických profesí. Vyplynulo z toho, že 68 % ano u advokátů, notářů a u bank, a 30 % respondentů uvedlo, že nezáleží na typu úschovy, ale je důležité, aby peníze byly chráněny před exekucí, insolvencí a zpronevěrou.

Dobře, ale myslíte si, že většina lidí ví, co to je třeba vylučovací žaloba? Myslíte si, že ví, co se s těmi penězi děje, když realitní kancelář spadne do insolvence? Já si myslím, že ne. Nejsem o tom zkrátka přesvědčen.

Jde především – a to zmiňuje opravdu těch 30 % respondentů – o bezpečnost. A bezpečnost zkrátka poskytnete toliko někdo, kdo s penězi umí pracovat, kdo je skládá na účtu, kdo je pojištěn – jistě, může je zdefraudovat, ale jsou tam takové nějaké pojistné mechanismy, které chrání ty celoživotní úspory.

Podpořím nějaký pozměňovací... už jsme s kolegyní Kovářovou takový návrh sestavili. Ale jestli tady vznikne nějaký kompromisní, ke kterému bude shoda, kde se shodne vládní většina s opozicí a zkrátka dosáhne se toho cíle, aby peníze byly ochráněny, takový pozměňovací návrh podpořím.

A ještě je možné zmínit na závěr, že úschovu u realitního zprostředkovatele považuje za bezpečnou (Předsedající: To už vám nevyjde, pane kolego.) jedno procento. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil čas k faktické poznámce a jste stále přihlášen do řádné rozpravy. Pan Tomáš Kohoutek ještě jedna faktická poznámka.

Připraví se k faktické poznámce pan kolega Dolínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedající, to je přesně ono, co tady říkal teď Dominik Feri, resp. co předtím říkal pan poslanec Václav Klaus mladší. Vy jste říkal, že ty realitní kanceláře jsou pojištěné. Ale dneska opravdu založení eseróčka je záležitost jednoho dne, cca 11 tisíc korun. Založíte si eseróčko se základním kapitálem jedna koruna, jdete do nějaké internetové banky, složíte tam jednu korunu, založíte eseróčko, máte volnou živnost a druhý den můžete zprostředkovávat milionové obchody s majetky lidí, s jejich celoživotními úsporami. To je ten problém! Prostě dneska opravdu každý člověk, který má základní školu, je svéprávný, je mu osmnáct, má občanku, zajde si na živnostenský úřad. Když to udělá jo chytře, tak si předtím udělá za 11 tisíc eseróčko s korunovým základním kapitálem a druhý den mu lidi můžou svěřit své milionové majetky. Když to eseróčko lidově řečeno přijde vniveč, jde do konkurzu, tak ti lidé nemají jakoukoliv obranu, aby se ke svým majetkům dostali. Protože peníze tečou přes jejich běžné podnikatelské účty, majetky jsou dávno pryč a běžný obyčejný člověk nemá jakoukoliv ochranu.

Vžijte se do situace naprosto normálních 80 % lidí, kteří nejsou právníci, nejsou ekonomové a nemají takový přehled a nevědí a nechápou rozdíl mezi advokátní úschovou, notářskou úschovou, mezi tím, že svěří své peníze do správy nějaké realitky, která si tři dny předtím založila eseróčko. O tom to je. Já vím, že jsou to jednotky procent případů, ale jednotky procent případů ty lidi přivádějí do existenční nouze, protože přijdou o své celoživotní úspory. A když se vám pak podívá šedesáti-, sedmdesátiletá paní do očí, že ji nějaká realitka, která byla založena (upozornění na čas), připravila o celoživotní majetek, tak –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nenuťte mě porušovat jednací řád.

Všechny řádně přihlášené informuji o tom, že tady mám dalších šest faktických poznámek. Začínáme s faktickou poznámkou pana poslance Dolínka, připraví se kolega Richter. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Vzhledem k tomu, co se tady zvirtlo, tak řeknu, co jsem chtěl říct, nyní, a pak se odhlásím, abych vám zkrátil diskusi. Mimochodem chtěl bych vás jenom odkázat na nějaké memorandum, kde jsme si všichni poslanci slíbili, že nebudeme toto předvádět, co teď předvádíme s těmi faktickými. Tak prosím, zkuste se nad tím zamyslet.

Za sociální demokracii – my hájíme jednu věc v těchto oblastech, ať to bylo Airbnb, nebo směnárny, nebo průvodci, nebo právě realitní kanceláře. My nehodláme regulovat nic do okamžiku, než jestli je to potřeba regulovat. Pakliže se nedohodnou lidé v jednom domě na tom, jak využívat byty, aby zároveň ochránili všechny nájemníky nebo majitele, tak potom přichází regulace. Totéž v oblasti cestovního ruchu a podobně. Proto my podporujeme tento zákon.

Nicméně já děkuji za poslední dvě věty paní ministryně, které zazněly, a za klub sociální demokracie bychom je chtěli podtrhnout, že vidíme největší oblast samozřejmě v oblasti úschovy peněz a kvalifikací, o kterých je potřeba zde hovořit. A ono to možná překvapí, že mluvím trochu i rétorikou částečně doprava, ale zde si myslím, že je potřeba vyvažovat a po všech návrzích, pozměňujících návrzích a po všech diskusních příspěvcích zde i na výboru je potom potřeba se podívat na to, aby se vyvážilo to, co se přikáže a co se umožní.

To znamená, v tuto chvíli je potřeba si říct, že nemůžeme z realitních kanceláří udělat štvance, ale musíme se také podívat na to, že ten, kdo kupuje, si realitku nevybírám. Vybírá si ten, kdo prodává. Takže abychom ochránili kupujícího, prodávajícího a samozřejmě abychom ochránili i tu realitní kancelář tak, aby na tom trhu ještě vůbec mohla fungovat. Takže za nás je stěžejní diskuse v příštích dvou měsících a pevně doufáme, že úředníci ministerstva budou právě k dispozici pro to, aby nám případně některá analytická data dodali k té diskusi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Richtera, připraví se paní kolegyně Maříková. Prosím, máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Jan Richter: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych v krátkosti jenom řekl příklad z praxe, kdy jsem se nějakým způsobem dostal k tomu, že můžeme koupit pozemek jako stavební parcelu. Nicméně realitní kancelář, která to vystavila na stránkách, tam popsala pozemek jako stavební se vším, co k tomu náleží. To znamená inženýrské sítě atd., anebo další možnosti, které momentálně nebyly upraveny, že do budoucna, v krátké době upraveny budou. To znamená, že informace, které jsem načerpal z webových stránek té makléřské společnosti a od toho makléře, tak tam se dal volně postavit jakýkoliv rodinný domek. Nicméně v šetření na místě bylo zjištěno, že opak je pravda. Na místě byly různé zábrany, tzn. nebyly inženýrské sítě, vodu nepovolili, nebudou tahat, odpadní voda, nádrže nedovolili. Byly tam postupně nějaké důležité problémy s přeložkami, které stále spoustu peněz, takže také další břemeno, které tam pan makléř nevysvětlil. A ze začátku už tlačil na to, že je další zájemce, který ten pozemek může zakoupit, a bylo by dobré se rozhodnout hned, anebo ne.

Pokud by se našel člověk, který by takhle nepřemýšlel a nešel by do hloubky toho problému, aby si všechno vyzjistil a prošel si všechno možné okolo včetně pana starosty a lidí, co tam jsou dotčení, sousedů atd., tak koupí bezcenný pozemek, který se ve finále hodí pouze na to, aby se tam mohly pást ovce. A to si myslím, že ta odborná způsobilost, která by měla dovysvětlit ty věci, a pokud nějaká překážka tam je a brání té stavbě, by ten makléř měl dovysvětlit a nějakým způsobem i poradit cestu, jak ten pozemek dál zhodnotit a udělat z něj ten stavební. A ani to se nestalo.

Takže já samozřejmě tu novelu tady podporuji a souhlasím, co říká kolega Kohoutek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Karly Maříkové. Připraví se kolega Václav Klaus. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěla zeptat předkladatelů, jestli disponují nějakou statistikou, kolik realitních kanceláří a kolik zprostředkovatelů středoškoláků a vysokoškoláků zpronevěřilo finance nebo peníze svých klientů. Protože mně přijde, že kvůli jednotkám případů, jak tady bylo řečeno, děláme ze všech zprostředkovatelů a realitních kanceláří zloděje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Klause. Připraví se Vojtěch Munzar a Aleš Juchelka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Já bych zase zareagoval. Já myslím, že do diskuse se člověk hlásí, když má to vystoupení připravené dopředu, chce říct skutečně něco velice věcného, a faktické poznámky slouží k tomu, že na sebe navzájem reagujeme. Aspoň pan poslanec Kohoutek se na mě kouká většinou, když mluvím, reaguje na mě, já reaguji na něj, čili to není nic nesprávného.

Promiňte, takhle ten svět není, že člověk si založí eseróčko, má jednu korunu, základní vzdělání a druhý den mu tisíce lidí věnují miliony. Lidé zas tak strašně hloupí nejsou. A hlavně, když máte takovou starost, že zlý realitní makléř a směnárník atd. vám hrozně uškodí – daleko víc lidem uškodí politici a poslanci svými nesmyslnými zákony. A tady taky bych pak mohl argumentovat, že možná ani nemusí být svéprávný, že stačí dosáhnout osmnácti let a můžete sedět ve Sněmovně a lidem doručovat zákony, ale nemělo by to tak být a měl byste mít vysokou škodu, Ph.D. a nevím, co všechno ještě dalšího.

Takže když jste tak jako svatí vůči zrovna realitním makléřům, a drtivá většina z nich je naprosto poctivá, tak bychom mohli přijmout i nějaký zákon o poslancích. Třeba že poslancem se může stát člověk teprve ve chvíli, kdy má na daních zaplacené celé čtyři roky včetně náhrad, to by bylo férové. Nebo že poslancem se může stát člověk, který má vystudovanou vysokou školu takovou a makovou. A všechno další. Tohle neděláme, ale teď tady budeme útočit na řadu lidí, kteří se poctivě žijí. Třeba neměli to šťěstí nebo ani sociální podmínky, že nešli studovat, ale dělají normálně svoji práci.

Čili řešme když tak něco konkrétního, řešme pojistky u těch úložek, to je asi to, co je tam nejdramatičtější, ale nezačneme zas regulovat další část normálního světa, že někdo si jde pronajmout byt a teď nemůže a ještě poběžím kvůli tomu desetkrát k notářovi a utratím 30 tisíc navíc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Munzara, poté pan kolega Juchelka. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, já chci zareagovat vašim prostřednictvím na pana kolegu Kohoutka. Jenom když tady hovořil o pojištění. Samotného mě to překvapilo, protože když se obracím na realitní kancelář, taky se zajímám, jestli má pojištění, a mě překvapilo, co je napsáno v důvodové zprávě k tomuto zákonu. Členové Asociace realitních kanceláří jsou všichni pojištěni, a to s limitem 500 000 korun. Za dobu, kdy pojistné události realitních makléřů Asociace realitních kanceláří eviduje, nebyl zaznamenán případ – nebyl zaznamenán případ – kdy by výše plnění přesáhla částku 100 000 korun. A v zákoně se navrhuje limit 1 750 000 pojištění, což bude znamenat podle RIA 400 000 000 korun nákladů pro ty realitní makléře, které oni potom samozřejmě přenesou do zdražení svých služeb.

Já se těším na diskusi, pokud neprojde můj návrh na zamítnutí zákona, na druhé čtení, kde si toto vyjasníme, ale tohle jsem vám chtěl přechystat a reagovat na to, co jste řekl o pojištění. A už to opravdu nechci protahovat faktickými poznámkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Aleše Juchelky. Přípraví se Tomáš Kohoutek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Také děkuji, pane předsedající. Nedělal bych z realitních makléřů a realitních kanceláří nějaké zloduchy. Pokud se týká úschov, vybavuji si velkou realitní loupež a to byla, tuším, úschova realitní kanceláře – právě že z ní utekl nějaký advokát. Také se ptám, proč to uschovávat u bank, když tady vyjmenuji minimálně deset bank, které zpronevěřily vklady střadatelů a de facto krachly, a nejen v 90. letech, ale i po roce 2000. A také se ptám, zdali notáři, pokud se něco takového stane, jako prodloužená ruka státu mají nějaké pojištění právě u notářských vkladů a u střadatelů, kteří u nich peníze notářsky uschovávají. Domnívám se, že žádné takové pojištění stát negarantuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Tomáš Kohoutek s faktickou poznámkou. Opět vám měřím čas, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedající.

K panu Munzarovi. To je právě ten problém. Jsou realitní kanceláře, naprostá většina realitních kanceláří, máte pravdu, které jsou slušné, poctivé a dělají svoji práci dobře. A většinou jsou i členy Asociace realitních kanceláří. Ale v dnešní právní úpravě nemusíte být žádným členem Asociace realitních kanceláří a nemusíte být jakkoliv pojištěni a to je ten problém. A ty desítky, možná stovky případů, kdy lidi

přišli o své celoživotní úspory, většinou byly od těch garážových realitek, abych to řekl obecně, což byla většinou korunová eseróčka, nebo eseróčka se základním kapitálem, nebo to byli živnostenští podnikatelé, kteří to měli jako svoji dvacátou činnost a jednou za čas zprostředkovali nějaký realitní obchod, a proto se to stalo.

K Aleši Juchelkovi. Aleši, to je právě ten rozdíl, že každý advokát, aby se stal advokátem, musí jít dlouhou cestou, musí mít vzdělání, musí udělat advokátní zkoušky, musí být registrován u advokátní komory, musí být pojištěn. A to samé, aby se člověk stal notářem, je to ještě delší cesta, ještě více práce a ještě více pojištění. Každý notář musí být pojištěn minimálně na 5 milionů. Naprostá většina notářů je pojištěna na 50 milionů plus více. A to je ten problém, že realitní kanceláře, řada z nich, nemusí být členem žádné asociace, nemusí mít žádné zkoušky, nemusí mít žádnou pojistku, a pak se ti lidé nestačí divit, když se něco stane. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan kolega Skopecěk s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecěk: Děkuji pěkně za slovo. Jsem rád, že jsme se vrátili k normální diskusi, která podle mého názoru neměla být odehrávána formou faktických poznámek, ale v rámci přihlášení.

Na úvod bych chtěl říci, že zákon považuji za naprosto zbytečný a dál komplikující náš právní systém, a proto samozřejmě podporuji to, co navrhl kolega Munzar, to znamená zamítnutí v prvním čtení.

Návrh zákona je vítězství představy, kdy si stát myslí, že ví lépe než lidé, co mají dělat. Je to vítězství představy, že vše v našich lidských životech musí být regulováno a právně upraveno a že bez těchto regulací a právních úprav bychom pravděpodobně v džungli života nepřežili ani minutu. Já s touto představou zásadně nesouhlasím a je to jedna z hlavních motivací, proč jsem v politice, abych hájil svobodné lidi, kteří se dokážou na trhu rozhodovat a chovat lépe, než si myslí úředníci, poslanci nebo jakkoliv politici.

V tomto případě vyhrála představa, že podnikání je džungle z principu, že každý podnikatel vykořisťuje spotřebitele a spotřebitel je v pozici slabého, který vždycky prohraje. Tak tomu ale není. Pokud je trh svobodný a je tam dostatečná konkurence, to znamená v tomto případě dostatečný počet realitních zprostředkovatelů, vede to k tomu, že uspějí v dlouhém období ti, co jsou slušní. Proto také v realitě samozřejmě nezažíváme podvody u drtivě většiny zprostředkování, ale zažíváme podvody v naprosto jednotlivých, minimálních případech, tak jako tomu je ostatně i u jiných podnikání. Když si jdeme koupit auto do autobazaru, tak většinou uspějeme, ale holt se někdy stane, že si koupíme šunt a následně se s autobazarem soudíme. Koneckonců když přijdeme do restaurace, ne vždy nám uvaří chutný oběd. Jak zareagujeme? No zkrátka do té restaurace už příště nepůjdeme, stejně jako si nepůjdeme koupit do toho autobazaru, kde nás napálili, automobil. Toto samozřejmě vede ke kultivaci podnikatelského prostředí. Nikoliv regulace, nikoliv ochrana spotřebitele formou legislativní úpravy, ale čistě to, že spotřebitel může takzvaně volit nohama a vybírat si poskytovatele, kteří mají na trhu nějakou historii, kteří mají na

trhu nějaké reference, které jsou pro něj třeba důležité pro to, aby si vybral právě tohoto zprostředkovatele.

Co je skutečným hlavním cílem navrhovaného zákona? Tady dlouze mluvíme o ochraně spotřebitele a vymyslíme to, jak je potřeba spotřebitele chránit, ale hlavní cíl tohoto zákona je přece úplně někde jinde. Tím hlavním cílem je snaha omezit počet zprostředkovatelů na realitním trhu. To je jediná a hlavní motivace předkladatele. Stát prostřednictvím paní ministryně a těch, co zákony psali, si zkrátka myslí, že on ví nejlépe, kolik realitních zprostředkovatelů má na trhu fungovat. Z nějakého důvodu si usmysleli, že stávající počet zprostředkovatelů je nadbytečný, že je příliš vysoký, a z nějakého důvodu proto chtějí tento počet zprostředkovatelů snížit. Proto také přicházejí s tím dramatickým zkomplikováním podnikání v tomto oboru, se zvýšením kvalifikace na vysokoškolskou, což je absurdní a nesmyslné, jenom proto, aby snížili počet zprostředkovatelů, aby toto odvětví uzavřeli pro další zájemce, kteří chtějí v tomto oboru podnikat, a zakonzervovali to pro stávající a zejména velké poskytovatele realitních zprostředkovatelů. Je to útok na ty nejmenší, na ty nejdrobnější.

Vůbec nechápu, a chtěl bych od paní ministryně slyšet, proč si středoškolák nemůže otevřít kancelář s realitním zprostředkováním. Co je na středoškolském vzdělání s maturitou tak nedůstojného, že tito lidé nemohou dělat kvalifikovanou práci zprostředkovatelů? To chceme lidi s maturitou posílat jenom do dělnických profesí? Mohou se žít jenom rukama a nemohou dělat realitní zprostředkovatele? Copak za čtyři roky na střední škole s maturitou není dostatečná záruka toho, že tito lidé mohou dělat kvalifikovanou práci realitních zprostředkovatelů? Zkrátka stát si nabubřele myslí, že ví lépe než trh, kolik makléřů má na trhu být, a zvýšení kvalifikace je snahou ten počet snížit. Výsledkem toho snažení samozřejmě nebude kultivace podnikatelského prostředí.

Podnikatelské prostředí se žádnou regulací, žádným zákonem nekultivuje, podnikatelské prostředí se kultivuje pouze dostatečnou konkurencí. A tento zákon jde přesně proti konkurenci. Tím, že takto dramaticky zvýšíte kvalifikační požadavky, samozřejmě snížíte počet zprostředkovatelů a omezíte konkurenci na tomto trhu. Povede to pouze jenom k tomu, že se zvýší zisky menšímu počtu zprostředkovatelů a konečným spotřebitelům, těm, kteří si chtějí pořídit nebo prodat nemovitost, se ceny této služby zvýší. Před chvílí jsme řešili zákon o elektronických komunikacích, řešili jsme to, jakým způsobem zajistit to, aby zlevnila mobilní data. Mnozí z nás se shodují v tom, že jediná šance, jak zlevnit mobilní data, je, když se zvýší konkurence, to znamená, když přijde další poskytovatel těchto služeb na trh. V tomto případě používáte naprosto odlišnou logiku a říkáte, že služby pro konečné spotřebitele se zvýší v okamžiku, kdy bude na trhu menší nabídka. Je to absurdní, je to nelogické a nemá to jakýkoliv smysl.

Čili můj závěr je, abychom přestali vodit spotřebitele a občany za ručičku. Nejsou to hloupí lidé, vědí, jak se chovat, mají na trhu dostatečnou nabídku dlouholetých osvědčených realitních zprostředkovatelů, kteří mají dostatečné reference na to, aby poskytli odpovídající službu za odpovídající peníze bez ohledu na to, jestli mají středoškolské nebo vysokoškolské vzdělání. To, že ve finále se objeví nějaká nekalá praktika, že nějaký konkrétní realitní zprostředkovatel někoho podvede, to určitě

řešme, ale už dnes jsem si jistý, že na to máme legislativu, která dokáže nepoctivě zprostředkovatele potrestat.

Čili velmi vyzývám, abychom si zachovali zdravý rozum, aby zvítězila představa, že ne vše je potřeba regulovat, aby to fungovalo, že naopak ty regulace vedou často k nezamýšleným důsledkům, které komplikují život našim občanům; abychom jim nekomplikovali život a hlavně abychom jim nezdražovali zprostředkovatelské realitní služby, protože to bude výsledným efektem tohoto zákona, díky kterému klesne nabídka realitních zprostředkovatelů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Skopečkovi. Nyní pan poslanec Jan Zahradník. Pardon. Ještě pan místopředseda Tomio Okamura se přihlásil s přednostním právem. Omlouvám se kolegovi Zahradníkovi. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, už delší čas nebyla ve Sněmovně norma, která by tak nepokrytě hájila nějakou lobby. Navrhovaná novela zcela jasně vede k omezení konkurence na trhu tím, že zabetonovává stávající stav, tj. ti, kdo už v byznysu pracují, se fakticky změny bát nemusí, ale novela přetěžuje přístup novým uchazečům o práci realitního makléře. Zákon je absolutně nadbytečný, protože pod záminkou zkvalitnění služeb zavádí kvalifikační podmínky, které ovšem současně ruší pro ty, co už v byznysu pracují, tedy řečeno slovy zákonodárce, mají praxi. Zákon dále navrhuje povinné úschovy nebo pojištění, tedy opět povinnosti, které služby realitek zdraží a přinesou pro všechny strany pár papírů navíc.

Dost nehorázné je, že předkladatelé v podstatě přiznávají, že jejich zákon se pokouší omezit konkurenci na trhu formálními omezeními a že cílem je zvýšit tržby stávajících realitních kanceláří. V důvodové zprávě k zákonu se doslova píše, že stávající stav – a teď cituji – se v konečném důsledku projevuje v poklesu tržeb realitních zprostředkovatelů a snižování počtu realitních obchodů realizovaných za jejich účasti. Konec citátu. Myslím, že cílem žádného zákona nemá být zvýšení tržby nějaké profesní skupině v tom smyslu, že to má být na úkor drtivě většiny normálních občanů.

Cílem novely má být vyšší ochrana zákazníků. Ale po pravdě, na to stačí ve všech rovinách našeho života jediná věc – rychlá a jednoduchá vymahatelnost práva a hlavně spravedlnosti. A na tom vládní koalice vůbec dlouhodobě nepracuje. Pokud se v jakémkoli oboru dělají nepravosti nebo podvody, pak problém je v prvé řadě v tom, že poškozený má strašně komplikovanou cestu, jak se domoci svých práv, náhrady škody nebo potrestání viníků. Žádná škola, natož kurz, jak se domnívají autoři zákona, nejsou zárukou lepší služby. K tomu jsou potřeba schopnosti, které se ve škole nikdy nenaučíte, a osobní odpovědnost za škodu, která je rychle a účinně vymahatelná.

Chápu snahy zaměstnat absolventy ofiřškol. Ale trh by měl pokud možno dávat šance všem stejně, absolventům jakékoli školy, a mimochodem tam, kde to jde, tak i těm, co školy nemají, ale mají třeba přirozený talent. Nejtalentovanější muž planety na reklamu a přímý prodej David Ogilvy odešel ve druhém ročníku z vysoké školy a nikdy ji nedokončil. I bez ní se stal světovým fenoménem v prodeji čehokoli. Založil reklamní agenturu, která dělá miliardové obraty, a nejpozoruhodnější je, že to vše bez toho, že by absolvoval jakýkoli akreditovaný kurz nebo zkoušku odborné způsobilosti.

Ale pojďme na další příklady. Jeden z největších vynálezců světa Edison, který byl větší vizionář a obchodník než vynálezce, chodil do školy pouhého čtvrt roku. A to mluvíme o čtvrt roku v první třídě základní školy. Ředitel školy Edisona považoval za duševně zaostalého. Autor tisíců patentů měl štěstí, že nežil dnes a tady za vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM. Netuším totiž, v jakém oboru by mu naše byrokracie nebo tato vláda dovolila pracovat. Nejspíše by zametal ulice. Jeden vzdělaný novinář se ptal: "Pane Edisone, je pravda, že jste vynalezl žárovku, aniž jste znal Ohmův zákon?" Edison odpověděl: "Naštěstí jsem ho neznal. Kdybych ho znal, tak by mě to zdržovalo."

Jsou obory, kde vzdělání a odbornost jsou nezbytné. O tom nepochybují. A to chci zdůraznit, to nijak nevyvracím. Jsou obory, jako třeba umění, kde je třeba talent. A jsou obory, jako třeba byznys, a to vím z vlastní zkušenosti, kde je třeba v prvé řadě talent a poctivost. A to je ale podle našeho názoru i případ prodeje realit.

Tento zákon je zdánlivě banalita, ale je to principiální cesta do pekel. Zaplevelujeme náš svět předpisy a ničíme kreativitu ve jménu formalismu. Škodíme tím sobě i celé společnosti. Naše cesta musí být opačná – na maximum tam, kde to jde, lidem život zjednodušit, přístup k práci, k podnikání, k tomu, aby živilí sami sebe. A to bohužel tato vláda opakovaně nedělá.

Proto hnutí SPD navrhuje návrh na zamítnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Pan poslanec Zahradník v obecné rozpravě. Připraví se pan poslanec Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Jenom bych se chtěl krátce vyjádřit k tomu předcházejícímu průběhu diskuse. Míra pokřivení jednacího řádu a zneužívání faktických poznámek je už skutečně veliká a zažíváme při ní různé legrační a absurdní momenty, jako třeba když pan poslanec Dolínek nás zapřisáhne, abychom v rámci nějaké tady naší vnitřní dohody ty faktické poznámky nezneužívali, ale vzápětí svůj diskusní příspěvek v rámci té poznámky přednese. To je skoro cimrmanovská neřešitelná logická smyčka. Nebo když tady jiný kolega se v rámci své faktické poznámky přímo obrací na jiného poslance svou poznámkou, tyká mu, a dokonce ho nazývá křestním jménem. To je úplně zase na druhou stranu z hlediska formálního něco vymknuté.

Bavíme se tady o vzdělání nevzdělání, o výhodě vzdělanosti, nebo zase naopak výhodě zatvrzelosti v nevzdělanosti. Je to těžké. Jako učitel těžko mohu tady teď se

přiklonit na stranu toho, že nevzdělanost je jakousi výhodou. To určitě tak není. Na druhou stranu vzpomínám na to, jak jsme tady v minulém volebním období schválením zákona o pedagogických pracovnících zabránili celé řadě nadaných učitelů inženýrů, kteří nemají to pedagogické vzdělání, aby mohli nahradit zoufale fatálně chybějící učitele fyziky například.

Tak dobře. Ted' tedy k tomu meritu věci, k tomu zákonu o realitním zprostředkování. Nezlobte se, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem musel tyhle věci říci, ale zase na druhou stranu zdržoval jsem se těch faktických poznámek, takže váš úsměv vnímám jako takové povzbuzení, abych ted' přistoupil k meritu věci.

Ten zákon je zákonem speciálním a jako takový by samozřejmě měl být v jistém smyslu podřízen zákonu, který je obecnější, tedy například občanskému zákoníku, a měl by navazovat na jeho ustanovení. Hned začnu prvním takovým pojmem, který u některých příslušníků stavu realitních zprostředkovatelů vzbuzuje pochybnosti, a proto se také na mě obrátili, abych jejich pochybnosti se pokusil tady tlumočit a nakonec ty jejich pochybnosti dovedl k nějakému závěru u knesení naší Sněmovny.

První věc se týká pojmu zájemce, který je v našem zákoně nějak vymezován v § 3. Občanský zákoník v § 2445 říká, že smlouvou o zprostředkování se zprostředkovatel zavazuje, že zájemci zprostředkuje uzavření určité smlouvy se třetí osobou. Čili slovo zájemce je závazný pojem, pojem obecný, vycházející z občanského zákoníku. Náš zákon o realitním zprostředkování, resp. některá ustanovení, ovšem budí dojem, že tím zájemcem je určitá specifická osoba a povinnosti realitního zprostředkovatele vůči této osobě pak nasvědčují, že se asi nemýlím, když říkám, že to je osoba-vlastník nějaké nemovitosti, bytu, domu, pozemku, který přichází za realitním zprostředkovatelem se zájmem, aby tento zprostředkovatel tu jeho nemovitost uplatil na realitním trhu, tedy aby ji prodal.

Kromě toho ovšem se v tom procesu trhu s realitami objevují ještě další osoby, které aktivně vstupují do kontaktu s realitním zprostředkovatelem. Je to například člověk, který bydlí, já nevím, v paneláku, našetřil si peníze se svou manželkou a mají zájem zakoupit si třeba domek. Ti přicházejí také za tím realitním zprostředkovatelem se zájmem o to, aby on jejich touhu vlastnit ten domek nějak uspokojil a našel pro ně tu nemovitost. Otázka je, zdali i na tohoto člověka se vztahuje definitoricky ten pojem zájemce. Některá vysvětlení našeho zákona nasvědčují, že tomu tak není.

A pak je zde ještě třetí typ osob. To jsou lidé, kteří přicházejí na základě toho, že si přečetli inzerát, který zprostředkovatel na základě té smlouvy o realitním zprostředkování umístil někde, já nevím, v novinách, na nějaké vývěsce, a kterým nabízí danou nemovitost, kterou pro zájemce takto se rozhodl prodávat. Ten už jaksí je řekněme tak nejméně v tom našem zákoně ošetřen. Zatímco s tím prvním i s tím druhým realitní zprostředkovatel smlouvu uzavře, tak s tím třetím už ani žádnou smlouvu uzavírat nemusí. Takže náš zákon se v některých místech s tímto problémem snaží vyrovnat, třeba v § 11 odst. 1. Zákon předložený paní ministryní pracuje s pojmem zájemce o nabytí vlastnického práva k nemovité věci nebo práva, jež obsahuje nebo s nímž je spojeno oprávnění užívat nebo požívat nemovitou věc. Ale

hned v tom samém odstavci v jeho druhé větě se už používá jenom pojem zájemce. Asi je rozuměno, o jakého zájemce se jedná.

Já si myslím, že by tady mělo být jasno, že by nejenom realitní zprostředkovatelé, ale vlastně i ti zákazníci realitních makléřů by měli mít jasno, co jednotlivé pojmy znamenají. Měl by být možná rozlišen majitel nemovitosti jako zájemce hlavní nebo zájemce číslo jedna, ten druhý, ten, který přichází se zájmem zakoupit nemovitost, jako další zájemce, případně jako, jak už jsem jednou citoval, zájemce o nabytí vlastnického práva k nemovité věci nebo práva, jež obsahuje nebo s nímž je spojeno oprávnění užívat nebo požívat nemovitou věc, byt nebo nebytový prostor. Takhle obsáhle by to mohlo být. Je to složité, ovšem tím pádem by tyto kategorie zákazníků realitních kancelářů byly rozlišitelné.

Další problém, který je zde a na který jsem byl upozorněn, je problém, který obsahuje odstavec 4 v § 12. Tam se uvádí: Nepředá-li realitní zprostředkovatel zájemci informace podle odstavců 1 a 3 nejpozději při uzavření smlouvy o realitním zprostředkování nebo informace podle odstavce 2 nejpozději do 14 dnů ode dne, kdy je konkrétní předmět převodu nebo předmět užívání nebo požívání zájemci a realitnímu zprostředkovateli znám, může zájemce od smlouvy o realitním zprostředkování odstoupit. – Jak si přeložíme tohle? Realitní zprostředkovatel má povinnost informovat zájemce, tedy toho zájemce – kupujícího –, o závadách té nemovitosti. Pokud to neudělá zprostředkovatel, může zájemce od smlouvy odstoupit. To je legitimní, pokud ta smlouva existuje. Ta smlouva ale vzhledem k té třetí kategorii osob zainteresovaných v procesu existovat nemusí, a pak tedy není od čeho odstupovat. Čili je otázka, zdali takovýto paragraf popisuje všechny možnosti, které může život, zelený strom života, přinést. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, já se omlouvám. Dámy a pánové, prosím o ztišení, ať slyšíme pana poslance.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, neomlouvajte se. Já jsem schopen to nějak zvládnout. Děkuji mnohokrát nicméně.

To pojmosloví začíná být komplikované, někuli zmatečné, i v § 13. Ten říká: Prohlásil-li zájemce, že se seznámil s písemnostmi, na které odkazuje smlouva o realitním zprostředkování, a vyplývají-li z okolností vážné pochybnosti, že k tomu skutečně došlo, musí tuto skutečnost prokázat realitní zprostředkovatel. – To je skutečně velmi zamotaná a komplikovaná věc. Když ten zájemce, tedy ať už majitel nemovitosti, nebo ten, který si chce něco koupit, prohlásil, že se se všemi písemnostmi seznámil, tak kdo proboha by mohl toto tvrzení nějak vážně zpochybnit? Chápu, že občanský zákoník dneska umožňuje uzavírání smluv bez písemného podkladu, jakýchsi ústních dohod, které mají plné právo na to být realizovány, nicméně tady asi ten paragraf je zbytečný. Když teď tady pomineme ty zmatky v pojmech zájemce, tak je těžko vysvětlitelné, jak by měl realitní zprostředkovatel prokázat, že zájemce seznámil s písemnostmi, když ten zájemce sám to prohlašuje, že s nimi byl seznámen. Asi každý zprostředkovatel, který chce vážně svoji praxi

vykonávat, si nechá od toho zájemce potvrdit písemně, že tuto svoji povinnost splnil. Takže si myslím, že ten paragraf je nadbytečný.

Další problém je v § 14. Tam se uvádí: Ve smlouvě o realitním zprostředkování nelze uložit zájemci, který je spotřebitelem, povinnost uzavřít realitní smlouvu nebo smlouvu o uzavření budoucí realitní smlouvy. – Tomu rozumím, to je prostě asi snaha chránit toho dotčeného člověka, který k tomu vykořisťovateli, realitnímu agentovi přišel, aby pak nemusel svoji nemovitost zrovna přes toho realitního agenta prodávat, nicméně tady se jaksi popírá to, co je ze zákona účelem, tj. uzavření realitní smlouvy, smlouvy o prodeji nebo smlouvy o koupi. Tak to tam je v paragrafu – nevím, jestli to je dva – který definuje pojmy v našem zákoně, právě ta smlouva o... ta realitní smlouva, teď abych mluvil přesně, uvedena jako jeden z hlavních cílů celé té realitní činnosti. I to je prosím zmatečné a žádá si to nějakou úpravu.

Další, předposlední věc, se týká možnosti vypovědět smlouvu o realitním zprostředkování, přitom výpovědní doba může činit nejvýše jeden měsíc. Jaký má tohle smysl? se ptám. Realitní zprostředkovatel přijme od toho zájemce zakázku, třeba zakázku prodat mu nemovitost, dům. On během několika hodin, možná několika dnů připraví všechny podklady, udělá všechny možné k tomu patřičné kroky, dokumenty, zejména tedy stanoví cenu té nemovitosti na trhu, načež ten zájemce smlouvu vypoví obratem po získání těchto informací s jednoměsíční výpovědní lhůtou, ta vzápětí po těch 31 nebo 30 dnech přestane platit a on si může ty znalosti, které získal od realitního zprostředkovatele, využít.

Tak to není žádná kultivace realitního trhu, jak tady na ni upozorňovala paní ministryně i pan zpravodaj. Proč tady do tržního prostředí zasahujeme? Jaký to má pro toho spotřebitele, obecně řečeno, význam? Je to zbytečné regulování smluvních vztahů. Spotřebitel se sám orientuje, nepotřebuje takovou vysokou míru ochrany, má svoji svobodnou možnost přistoupit nebo nepřistoupit na návrhy realitního zprostředkovatele a tu smlouvu uzavřít nebo neuzavřít. Pokud se mu zdá ta výpovědní délka, kterou realitní zprostředkovatel navrhuje, dlouhá, tak prostě smlouvu uzavřít nemusí.

A poslední moje připomínka se týká § 19 odst. 4, který říká: Byla-li smlouva, k jejímuž uzavření se vztahoval vznik práva realitního zprostředkovatele na provizi, uzavřena z důvodu nečinnosti, pochybení nebo neposkytnutí odpovídající součinnosti realitního zprostředkovatele až po zániku závazku ze smlouvy o realitním zprostředkování, nemá realitní zprostředkovatel právo požadovat provizi po zájemci, který je spotřebitelem. – No tak o jaké smlouvě tady mluvíme? Asi má autor na mysli realitní smlouvu, jak ji definuje v § 2 odst. 3 našeho zákona. Tedy asi máme na mysli tu realitní smlouvu, už tu konkrétní smlouvu o prodeji nebo nákupu, případně pronájmu té nemovitosti. Autor asi chtěl říci, že pokud byla ta realitní smlouva uzavřena po skončení platnosti smlouvy o realitním zprostředkování, ačkoliv byl realitní zprostředkovatel v té době platnosti smlouvy o zprostředkování nečinný, pochybil nebo neposkytl, tak pak nemá právo na provizi. Nemá právo vůbec žádnou provizi vyžadovat po nikom.

Ale to není podstatné. Tady je třeba rozumět snaze autora chránit ty zájemce, ty spotřebitele, před někým, před tím realitním agentem, který uzavře smlouvu, neudělá

pro zájemce nic, skončí platnost té smlouvy, zájemce si pak v dobré víře prodá ten dům sám a realitní zprostředkovatel od něj vyžaduje provizi. Na jakém základě? Snad jediné lživým tvrzením, že v době platnosti smlouvy o realitním zprostředkování konal. Což se, předpokládáme, nedělo.

Jak už jsem řekl, nadřazený zákon, tedy občanský zákoník, v § 2454 říká, že právo zprostředkovatele na provizi není na újmu, byla-li smlouva, k níž se vztahovala činnost zprostředkovatele, uzavřena nebo splněna až po zániku závazku ze zprostředkovatelské smlouvy. Tady zákonodárce na jednu stranu ochraňuje tedy zprostředkovatele, aby měl šanci získat provizi za svoji práci poctivě odvedenou, která dospěla do cíle se zpožděním tedy, a to pouze proto, že to uzavření té realitní smlouvy přepadlo za konec platnosti té smlouvy zprostředkovatelské. Aby o provizi nepřišel. Aby nějakým, třeba i – možná si teď dovolím trochu podezíravě říci – zdržovacím průtahem toho spotřebitele se prostě ta doba naplnila.

Takže není zde uvedeno, že by mohla nastat opačná situace. Že zprostředkovatel tedy splní všechny své závazky a zájemce si nějak tady zajistí, ošetří to, aby uzavření té dohodnuté realitní smlouvy přepadlo za konec platnosti té smlouvy o realitním zprostředkování, a pak bude tvrdit, že provizi platit nemusí. Důkazní břemeno bude prostě tak na té či oné straně. Tady není povinností důkazního břemene zatížen ten realitní zprostředkovatel, jako tomu je u jiných ustanovení. A tady by rozhodoval jediné soud.

Dámy a pánové, já si myslím, že to jsou věci, které mají nějakou reálnou podstatu a které ospravedlňují můj návrh, který zní, že navrhuji vrátit tento zákon předkladateli k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Feri, připraví se pan poslanec Skopeczek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já dneska budu hrát z jedné desky, a sice pověnuji se ještě krátce úschovám. Podle toho, co už jsem zmínil v předchozích vystoupeních v rámci faktických poznámek, tak bych si rád dovolil zmínit – a už jsem to tady s paní ministryní probíral v rámci interpelací a byla velmi vstřícná, a snažil se to popsat. Ale ještě pro vás tady na plénu.

Jak se vlastně to ustanovení § 4, které upravuje možnosti a povinnosti stran úschov, vyvíjelo. Ten návrh šel z ministerstva na vládu v následujícím znění. Realitní zprostředkovatel v rámci zprostředkovávané záležitosti není oprávněn a) poskytovat úschovu za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy; b) zprostředkovat poskytnutí takové úschovy někým jiným než bankou, zahraniční bankou, notářem nebo advokátem.

To je naprosto v pořádku. Kdyby to takhle zůstalo, jsem zcela spokojen, vůbec nevystupuji. Co se ale na jednání vlády stalo? Na jednání vlády – což podle mého soudu není úplně standardní věc, že vám nějaký komplexní materiál, na kterém

ministerstvo dlouhou dobu pracovalo, jde na vládu a tam se změni pár slov, úplnou náhodou. To není úplně standardní.

Co se tam stalo? To ustanovení se změnilo následujícím způsobem: Realitní zprostředkovatel v rámci zprostředkovávané záležitosti není oprávněn nabízet a) úschovu za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy; b) zprostředkování poskytnutí takové úschovy někým jiným než bankou, zahraniční bankou, notářem nebo advokátem

To znamená, došlo tam k nějaké zdánlivě nevýznamné změně nahrazení slova "poskytovat" za "nabízet" s tím, že v praxi by to asi podle navrhovatele nemělo přinést vůbec žádné změny a žádné odlišnosti. Jenže co to znamená nabízet? Nabízet je nějaké poměrně neurčité pojmenování, nějaké neurčité slovo. Co si pod tím představit? Znamená to, že když při sjednávání té transakce nebo při té kontraktaci do té kanceláře přijde, já nevím, syn toho realitního zprostředkovatele a řekne "hele, táta úschovu umí taky a nebude to stát o tolik víc", tak že to, že se to jakoby vejde, že je to prostě po právu? Že se to vejde do limitu tady toho ustanovení? No asi s největší pravděpodobností ano.

To znamená, látáme tady jenom zdánlivě nějakou ohromnou díru, která může mít pro klienty nedozírné následky v případě například zpronevěry těch peněz. To znamená, došlo k něčemu podle mého soudu nestandardnímu na vládě, nebyly pro to vzneseny žádné uspokojivé argumenty. Vím, že paní ministryně zmiňovala, že to je po nějaké dohodě, nebo po nějakém kolokviu, semináři, s realitními zprostředkovateli. Na druhou stranu z ministerstva vyšel nějaký komplexní materiál v podobě, u které s ní mohu souhlasit. A najednou došlo k nějaké bližší nepřiliš uspokojivě vysvětlené změně. Takže to je to, k čemu tam vlastně došlo.

Dovolím si ještě citovat z toho dotazníkového průzkumu ministerstva, protože jsem to v rámci té faktické poznámky asi neřekl úplně přesně a pochopitelně. Tak na úvod je nutné zmínit, že ten dotazníkový průzkum byl veden nejenom mezi realitními zprostředkovateli, ale i mezi spotřebiteli. Ti zprostředkovatelé říkají následující – to znamená, ti konkrétní realitní makléři, jak to vlastně poskytují. Jak jsem tady zmiňoval, 47 %, 588 respondentů, říká, že za bezpečnou považují advokátní úschovu. 25 % bankovní úschovu, 17 % notářskou úschovu. A co je paradoxní, že jenom 10 % z těch nějakých tisíce respondentů považuje úschovu u realitního zprostředkovatele samu o sobě jako zabezpečenou. Což je teda poměrně zvláštní, že tady říkáme, že je tady o to nějaký velký boj, že to ti realitní zprostředkovatelé chtějí dělat. Ale myslím si, že je významná část, a ten průzkum mi tady v tom přisvědčuje, naopak velká část z nich říká – ne, ne, bezpečné jsou úschovy u advokátů.

Já se nedivím. Kdo by si lajsnul mít u sebe najednou, já nevím, dvacet milionů jen tak? Může se stát prostě úplně cokoliv. A proto pouze 10 % těch zprostředkovatelů říká, že ta úschova u nich je bezpečná.

Co se týče spotřebitelů, tak tam je ta situace taková, že 68 % spotřebitelů, 723 respondentů říká, že za bezpečnou považují úschovu toliko u těchto subjektů: advokáti, notáři, banky. A 30 % odpovídá, že jim je to vlastně jedno, hlavně když je to bezpečné, když to není postihnutelné v exekuci, když o ty peníze nepřijdou v rámci insolvence anebo když ty peníze nejsou zpronevěřeny.

Co jsme tady řešili, byla otázka nějakého právního vědomí národa. Já bych si skutečně velmi přál, kdyby všichni občané znali beze zbytku svá práva, svá procesní práva, věděli, jak se bránit u soudu, co kde namítat, a byli schopni ty své věci, záležitosti řešit zkrátka pořadem práva. Ale nemám ten pocit. Nemyslím si to zkrátka. Myslím si, že dost lidí si nedokáže vůbec představit, co se s těmi penězi, které, když plnili (?) tedy na tu kupní cenu, co se těmi penězi děje u toho realitního zprostředkovatele.

Možná že si někdo myslí, že ty peníze putují na nějaký oddělený účet, který bude veden specificky, prostě ad hoc tady k tomu účelu. Ale ve skutečnosti – a možná, že to část realitních makléřů dělá, ale nedokážu posoudit kolik. Ale spíš ta zkušenost, jak jsem hovořil s realitními makléři i s advokáty, je taková, že zkrátka ty peníze přijdou, slejou se do jednoho účtu, z toho účtu se hradí úplně všechno. Hradí se z toho nějaké provozní náklady, nájem kanceláře, úplně cokoliv. A až se stane nějaká situace typově jako exekuce, tak přijde exekutor a řekne: no to jsou peníze na vašem účtu, na to si sáhneme. A pak se prostě bude muset velmi složitě ten klient procesně bránit a namítat "to jsou moje peníze"? Ještě zmiňme zkrátka tu otázku toho, kdo o ty peníze v důsledku přijde případně. Jestli přijde ten kupující, ten prodávající. Co s těmi penězi bude? To je opravdu černý Petr. A já to tu trošku zlehčuji tím černým Petrem, ale to jsou celoživotní úspory, o které prostě někdo tady v tom přijde. Někdo přijde o nemovitost, někdo přijde o peníze. Zkrátka toto zůstává nedořešeno.

A dlužno podotknout, že pouze 12 odpovědí z nějakého toho tisíce spotřebitelů, tak u nich ta odpověď zněla, že považují za bezpečnou úschovu u realitních zprostředkovatelů. To znamená, tady jsou konečně nějaká... ministerstvo ta data má k dispozici a vyšlo z nich také v rámci legislativní přípravy, že zkrátka lidé nepovažují úschovu u realitních zprostředkovatelů za bezpečnou. Jenom procento z těch tisíce respondentů řeklo, že ta úschova je bezpečná.

Myslím si, že drtivá většina (nesroz.), ta čísla to ukazují, drtivá většina klientů si přeje, aby ty peníze byly bezpečně uložené, aby byly bezpečně uložené u advokátů, notářů nebo bank. Co se týče toho pojištění a toho argumentu – vždyť i advokát s tím může zdrhnout. Advokáti jsou pojištěni na jednotky, notáři také, jednotky až desítky milionů korun. A jsou na ně kladeny dle jiných právních předpisů, a právních předpisů netoliko jenom zákonů, ale i samozřejmě nějakých etických kodexů a vnitřních nějakých samosprávných dokumentů, mnohem vyšší nároky než v současné době na realitní zprostředkovatele.

Kolega Kohoutek prostřednictvím pana předsedajícího tady zmiňoval, jak snadné je stát se realitním zprostředkovatelem. A já jsem ochoten a velmi rád přistoupím na tu logiku, dobře, nechť jsou ty nároky na to, aby byl člověk realitním makléřem nejnížší. Ale v nějakém konkrétním bodě, v nějakém konkrétním bodě té kontraktace, toho nákupu nemovitosti, v tom uzlovém bodu, což je ta úschova, by to zkrátka mělo být nějakým způsobem profesionalizované, aby člověk, který si opravdu vyběhá jenom ten živnostník a pak volně podniká, tak aby měl u sebe miliony korun, což může být sprostě pro (?) – a zmiňoval to tady pan kolega také velmi dobře. Když by tady poslanec přišel o nějakou nemovitost v hodnotě sto, dvě stě, tři sta tisíc, tak to asi zvládne. Ale je-li to domek nějaké staré paní na vesnici, o který by přišla kvůli

tomu, nebo nějaká mladá rodina, která si šetří, vzala si hypotéku a přišla by o ty peníze, tak je to naprosto devastující.

Čili tolik k tomu. A ještě tady padla nějaká námitka týkající se toho, že to je jenom nějaká lobby advokátů, notářů a že v tom vlastně létají nějaké obří peníze. Nutno říci, že neznám žádného takového advokáta. A i jsem se tady snažil hledat nějaké argumenty proti tady tomu. A nikdo nezná žádného advokáta nebo notáře, který by žil jenom z úschov, u kterého by to bylo nějaké zásadní. To je jenom prostě další služba, která je klientům poskytována. Je poskytována profesionálně. Ty peníze jsou na samostatném účtu. Nehospodaří se s nimi. Advokát je pojištěn a ty peníze nejsou postihnutelné v rámci exekuce u toho samotného advokáta. Čili je to úplně jiný, standardní a kvalitativně vyšší nějaký procesní režim.

S ohledem na výše uvedené bych si dovilil navrhnout, a pak to klidně zopakuji, příkázání i ústavněprávnímu výboru, a to prosím z důvodu nejenom těch úschov, ono se to týká těch právnických profesí, ale i z důvodu poskytování právních služeb, což je otázka, která tady byla také vznesena. Byla řešena i v rámci připomínek. Myslím, že ty připomínky k tomu uplatňovala konkrétně Notářská komora, a v rámci ústavněprávního výboru si myslím, že konkrétně tady k té věci bychom se měli nějakým způsobem vyjádřit a postavit. V rámci hospodářského výboru si myslím, že se budou řešit jiné věci. Ideologicky, jak moc regulovat to a to. Ale tady to je věc, která se významně týká právníků, a měli bychom se tomu věnovat. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Seznámím vás s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Špičák od 12.30 do 13 hodin z pracovních důvodů dnes, pan poslanec Dolínek od 14.30 do 15.45 z rodinných důvodů, paní poslankyně Malá od 12 do 13 hodin a pan poslanec Hnilička ruší omluvu od 11.00 do 13.00, omlouvá se od 11.00 do 12.00 z pracovních důvodů.

V obecné rozpravě nyní pan poslanec Skopeček, připraví se pan poslanec Martínek. Pan poslanec Skopeček není přítomen, takže na řadě je pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, během projednávání padají relevantní argumenty od zástupců předkladatelů i od zástupců odpůrců návrhu. Chápu potřeby alespoň základní ochrany spotřebitelů na realitním trhu i na druhou stranu snahu nekomplikovat práci realitním zprostředkovatelům. Doufám proto, že se povede nalézt takové úpravy stávajícího návrhu, které budou více vyhovovat větší části Sněmovny i většině české společnosti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Do rozpravy už v tuto chvíli není nikdo přihlášen ani se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova? Paní ministryně, pan zpravodaj? Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo, pane předsedající. Tak já jsem si opravdu velmi pečlivě a bedlivě vyslechla všechny názory kolegů, za které samozřejmě moc děkuji. Já jenom ale, protože se tedy musím upřímně přiznat, že mě některá vystoupení velmi překvapila, až skoro zaskočila. Protože to, aby vznikl zákon, vzešlo z Poslanecké sněmovny, a to přesně z hospodářského výboru, kde to inicioval podvýbor pro podnikatelské prostředí vedený panem Martinem Novotným z ODS.

Takže ODS požádala ministerstvo, abychom připravili zákon. My jsme samozřejmě po dohodě na hospodářském výboru – do 10. října 2012 se schválila analýza, která tomu předcházela. Tu analýzu samozřejmě pravděpodobně máte, ale tam samozřejmě je popsána jak analýza současného stavu, historie, právní předpisy atd. A vycházelo se právě z kontextu toho mezinárodního srovnání, kde skutečně bylo vlastně deklarováno na hospodářském výboru, že si tzv. pomyslná černá ruku trhu bohužel tady neporadí a že skutečně dáváme všanc spotřebitele vlastně i nekalým praktikám některých realitních makléřů. Takže na základě těchto požadavků hospodářského výboru a vysloveně usnesení č. 194 Ministerstvo pro místní rozvoj připravilo tento zákon.

Musím říci, že ten zákon skutečně je velmi intenzivně... byl připravován právě s odbornou veřejností, to znamená i s Asociací realitních kanceláří, která si je sama vědoma toho, že situace na trhu je neúměrná. Samozřejmě ty poctivé realitní kanceláře, už tady o tom byla mnohokrát řeč, vzdělávají své zaměstnance atd. Podstatou toho zákona je nejen jim tedy vlastně získat tu odbornou profesionalizaci těch realitních makléřů, a to samozřejmě prostřednictvím vázané živnosti, tak i samozřejmě zajistit to pojištění. A pokud se bavíme o tom pojištění jako takovém, tak to pojištění samozřejmě je zejména nastaveno tak, aby krylo možné újmy z pochybení, nedbalosti nebo opomenutí. Žádné pojištění na světě, ani advokátů, ani notářů, ani nikoho, nekryje podvod. To znamená, když někdo bude chtít ukrást peníze, tak na to žádné pojištění není. Naopak, to, co tady právě jeden z pánů poslanců říkal, že samozřejmě se tam stanou případy, kdy tam vyteče voda nebo některé takové věci, zapomenou se zavřít kohoutky, budou tam nějaká mimořádná... počasí atd., vyplaví tu nemovitost, tak přesně to pojištění kryje a ti makléři to musí mít.

Další věc je ohledně kvalifikace. Prosím vás, není pravda, že středoškolač nemůže vykonávat činnost makléře. Samozřejmě může. Tam se počítá praxe. Byl tady zmíněn elektrikář. Pokud ten elektrikář to dělá dvacet let, tak to samozřejmě bude moci dělat dále. Pokud někdo i se základním vzděláním by se chtěl vydat cestou makléře, pak bude muset složit zkoušku odborné způsobilosti.

Co se týká úschovy, já jsem to tady na základě svého úvodního slova říkala, že skutečně očekávám tuto debatu ve výborech. Možná jenom doplnění. My na vládu, to znamená do legislativního procesu vlády, jsme to posílali s tím, že není oprávněn nabízet. To, že vlastně striktně nesmí úschovu realizovat prostřednictvím realitních kanceláří, se tam dostalo až na základě Legislativní rady vlády. Já jsem to upravovala v kontextu toho – souhlasím s tím, co tady říkal pan poslanec Klaus, že skutečně je potřeba rozlišovat velké obchody a malé obchody. Pokud je realitní makléř, který bude kvalifikovaně způsobilý atd., působit na malé obci, kde působí dvacet let, má

důvěru lidí a jde o prodeje malých věcí, jako jsou skleníky, garáže, malé zahradní domky, není žádný důvod k tomu, aby to ten realitní makléř nemohl v rámci své provize té babičce nebo tomu dědečkovi nabídnout. Pokud ale jde o velké obchody, tak tam jde samozřejmě o to, že by ti realitní makléři neměli nabízet vlastní úschovu, ale měli by naopak nabízet zprostředkování těchto větších obchodů právě u notářů, bank atd. V tomto kontextu je potřeba nesměšovat primární úschovu se zprostředkováním úschovy jako takové.

Co se týká samotných smluv, tak to je jedna z dalších stěžejních věcí toho zákona. My jsme skutečně vedli několikahodinové debaty na Legislativní radě vlády právě ve vztahu k občanskému zákoníku atd. Měly by k tomu sloužit výbory. Já si vás dovoluji znovu požádat o to, abychom to mohli rozdiskutovat ve výborech, protože § 19 reaguje na občanský zákoník § 2435. Chápu obavy pana Zahradníka, ale my už to máme skutečně velmi detailně s Legislativní radou prodiskutováno. Je to spíše otázka vysvětlení. Protože kdybych tady měla jet každý ten bod samostatně, tak je to na velmi dlouhou dobu. A je velmi důležité se postavit za oblast smluvních vztahů, protože někdo prodává nebo nakupuje nemovitost jednou za život. Proto ta regulace v oblasti a úprava v oblasti smluvních vztahů je velmi důležitá.

Ještě jednou moc děkuji za ty poznámky. Skutečně jsme připraveni reagovat na všechno. Myslím si, že je to skutečně potřebný nový zákon, který nejen ochrání spotřebitele, ale právě i reaguje na trh samotný. Volají po tom odborné společnosti, odborná asociace. Pojďme detaily, o kterých jsme tu hovořili, vyřešit na výboru, jak to tu bylo řečeno posledním slovem, tak aby se ten zákon co nejvíce přiblížil požadavkům všech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. S přednostním právem se přihlásil pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nechtěl jsem vystupovat, ale paní ministryně tady použila jeden argumentační faul. Musím to uvést na pravou míru. Vy jste říkala, že podvýbor vedený mým bývalým kolegou Martinem Novotným nějak zaúkoloval vládu. Tak za prvé, podvýbory nemohou úkolovat vládu. Za druhé, že je to usnesení podvýboru, ještě nic neříká tom, jak kdo hlasoval na tom výboru. Předseda má formální povinnost to předat, já nevím, jestli to bylo jednomyslné, nebo ne. V té době jsme ještě byli v jedné politické straně, pokud se nepletu. To jste nezmínila, jako že... pokud, tak to byl náš společný. Ale nemá to žádnou souvislost s tím, co projednáváme.

To, co říkala paní ministryně, tak kdybych to chtěl shrnout třemi slovy, tak řeknu regulace, regulace, regulace.

Já třeba i těm nadějím rozumím, ale je to opakovaná snaha v mnoha oborech lidské činnosti zákonem ochránit lidi, aby nepodepsali blbou smlouvu. To se ale reálně nedá.

Pak bych chtěl paní ministryni říci, že podle mě neexistují malé a velké obchody. Pro někoho 80 tisíc korun za garáž může být velký obchod, protože má třeba

naspořeno těch 80 tisíc a víc nemá. A nemůžeme říci, že takový by měl mít nižší ochranu než ten, který to dělá za osm milionů. Prostě je to vždycky relativní vzhledem ke kupní síle konkrétního klienta, ať už prodává, nebo kupuje. Pan zpravodaj to vlastně zmínil jako problematický bod. Podle mě ten bod k úschově je úplně špatně. Jsou fungující instituty, které je třeba doporučovat, a každý, kdo chce, už může využít i dnes fungující instituty a nemusíme dávat žádný nový zákon.

Tento návrh zákona je opravdu jenom pokusem o regulaci. Nebude to fungovat. Jediné, co se může stát těm, které někdo napálí, je to, že budou mít jistotu, že je napálil kvalifikovaný člověk. Ale to vám nepomůže. Jestli vás napálí někdo, kdo má vázanou živnost, nebo někdo, kdo má volnou živnost, výsledek je úplně stejný. Ten člověk byl podvodník a napálil některého svého klienta. Tak nevím, jestli někoho uspokojí, že ho napálil někdo, kdo má zkoušku odborné způsobilosti nebo vysokoškolské vzdělání, protože to je úplně jedno. Tímto návrhem zákona tu situaci jenom zkomplikujeme.

Já bych se možná paní ministryně zeptal, kdo ten zákon vlastně podporuje z trhu. Já bych si dovilil tipnout, ale nevím, je to jenom předpoklad, že to podporují velké realitní kanceláře, nadnárodní společnosti, které říkají, že to je velmi dobrý návrh zákona. Myslím si, že to je opět další důkaz – podpora velkých na úkor malých.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. S přednostním právem pan předseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, to je jeden úhel pohledu, který tady řekl předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Mně to spíš připomíná takový ten levoprávní pohled, který se ovšem nevyzná v tom, pro koho ty zákony děláme. Já se vždycky držím toho, že policie tady není pro policisty, ale pro občany, že novináři tady nejsou pro noviny, ale pro občany, že televize je také pro občany a ne pro zaměstnance televize, a my jsme tady kvůli tomu, abychom ty zákony dělali pro většinu občanů České republiky, tedy nikoliv pro zprostředkovatele realitních služeb.

Takže já stojím na straně té většiny občanů, těch – promiňte mi – 10,5 milionu lidí, protože i nedospělí mohou prostřednictvím svých zástupců nakupovat nemovitosti a pro ně musí sloužit realitní makléři. A proto musí být regulování, nikoliv kvůli tomu, jestli to je pro malou nebo pro velkou realitní kancelář, protože my máme chránit občany a ne ty realitní kanceláře. To je přece důvod, pro který ten zákon vzniká.

Jestli se tady bavíme o tom, jestli bude místo – promiňte mi – 50 tisíc realitních makléřů 70 tisíc a nebudou muset mít vzdělání, akorát z těch 10,5 milionu lidí připravíme mnohem více těch, kteří budou poškozeni. To je ten pohled, kdy já vidím, že náš zákon má být pro občana, ne pro realitky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přednostní právo – pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: S obecnou větou, že zákony máme dělat pro lidi, samozřejmě souhlasím. A také jsem nevystupoval na ochranu těch, kteří provozují nekalé praktiky. Naopak jsem říkal, že si myslím, že jim nepomůže jako ochrana tento návrh zákona.

Ale kdybych to měl domyslet, a to je ten rozdíl mezi levicí a pravicí – levice věří ve všemocný stát, v neustálou regulaci všeho, v neustálou kontrolu všeho. My zase máme základní důvěru v lidi, kteří tu činnost dělají, že jejich motivací není podvést klienty. To je ten základní ideový střet.

Každá regulace nakonec vede k tomu, že služby jsou dražší a méně dostupné. A to je třeba také říci u návrhů dalších a dalších regulací.

My tady máme v legislativním procesu náš návrh, aby každý zákon měl speciální přílohu, tabulku nových povinností. Já bych poprosil paní ministryni, pokud čirou náhodou neprojde zamítnutí, jak se těší na tu rozpravu, aby její ministerstvo zpracovalo tu tabulku nových povinností pro všechny, které tento návrh zákona přináší, aby bylo úplně konkrétně jasné, jaké další povinnosti ten zákon přináší, jaké jsou sankce a jaká bude vymahatelnost. To je přece důležité u všech regulací.

Vzpomeňme si, debatovali jsme to u jiných návrhů zákonů. Pokud mě paměť neklame, máme pět tisíc různých přestupků v našem právním řádu. A ty jsou také k tomu, aby chránily lidi. Pět tisíc. Kdo se v tom má vyznat? Kdo reálně je schopen vůbec udělat seznam všech možných přestupků, které mohou páchat fyzické nebo právnické osoby? A já myslím, že jednou už k tomu máme říct dost. Místo abychom udělali nějakou pořádnou revizi legislativy, zbytečné věci vyhodili, tak přicházejí nové a nové regulace, nové a nové registry, nové a nové povinnosti. Pořád dokola. Pořád dokola. A tento návrh zákona je jasným příkladem toho, že tato vláda nové regulace opravdu miluje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Pokusím se být stručný, nicméně někdy budu muset reagovat. Chtěl bych vyznat všem liberálním poslancům, za kterého se sám považuji, že ty zákony, které my tady schvalujeme, nejsou proto, že mají vyřešit všechny situace, sto procent, to se prostě vtělit nedá, ale mají eliminovat něco, co se na tom trhu děje.

A tady připomenu to, že úkol pro Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby vypracovalo nějakou analýzu, aby se věnovalo takzvanému realitnímu zákonu, skutečně proběhl na hospodářském výboru v roce 2012 a schválilo se to jednomyslně. To znamená, všichni členové, co tam byli, ať už byli levice, pravice, i členové ODS. To znamená, já jsem o tom mluvil ve své zpravodajské zprávě, že se o tom mluví osm let. To není věc, s kterou by přišla paní ministryně.

Stejně tak nesouhlasím s tím, že všechno, co tady probíráme, se dá schovat pod slovem regulace. Říkal jsem to, je to definování pravidel tam, kde ta pravidla vůbec nejsou. A to je podle mě tento případ. A sám jsem jako zpravodaj sdělil i dvě oblasti, které sám považuji za problematické, a vy jste to potom konkretizovali, a to je to

umožnění úschovy a řešení těch zkoušek. To znamená, že... Já to vnímám. Ale ani to není důvod, abychom to zamítli. To je právě důvod, abychom šli do toho druhého čtení a projednali to tam a řešili ty parciální věci tak, aby výsledkem bylo něco, co definuje ta pravidla a chrání spotřebitele. Nikoliv že to je regulace, která má něco komplikovat.

Jinak za sebe, za zpravodaje, musím říct, že tady byla košatá... (Šum v sále, poslanec Faltýnek volá: Čas!) Já bych poprosil, aby mě kolegové z ANO nerušili, jestli můžu. Děkuji. A jako zpravodaj musím říct, že tady dvakrát zazněl návrh na zamítnutí, jednou vrátit zákon k přepracování a návrh, abychom tu novelu probrali v ústavněprávním výboru. Poprosím tedy o příslušné hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní přistoupíme k hlasování. Jak už řekl pan zpravodaj, tak zazněl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování od pana poslance Zahradníka a dvakrát zazněl v rozpravě návrh na zamítnutí. S těmito návrhy se nyní vypořádáme hlasováním.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Hlasujeme o vrácení předloženého návrhu k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 106. Přihlášeno 166 poslanců, pro 55, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 107. Přihlášeno 166 poslanců, pro 46, proti 85. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Jako garanční výbor byl organizačním výborem navrhnut hospodářský výbor. Navrhuje někdo jiný výbor jako výbor garanční? Ne, budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 108. Přihlášeno 166 poslanců, pro 159, návrh byl přijat.

Organizační výbor sice nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, nicméně v rozpravě zazněl návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru. Je ještě nějaký jiný návrh na přikázání dalšímu výboru? Ne.

Budeme tedy hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru k projednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 109. Přihlášeno 166 poslanců, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrhem se bude zabývat hospodářský výbor jako garanční výbor a dále ústavněprávní výbor. Děkuji paní ministryni, panu zpravodaji a končím projednání prvního čtení tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

30.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v oblasti regulace podnikání na finančním trhu
/sněmovní tisk 398/ - první čtení**

Paní ministryně financí Alena Schillerová uvede tento návrh. Jenom konstatuji, že ve 13 hodin přeruším jednání Poslanecké sněmovny. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Předkládám vám k projednání návrh novely zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu.

Důvodem předložení této novely je potřeba adaptovat právní řád na nařízení Evropské unie o prospektu, který nabude účinnosti 21. července 2019. V této souvislosti se zejména v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu ruší dosavadní transpozice směrnice o prospektu, která je tímto nařízením nahrazována, a provádějí se další nezbytné změny. Dále se dokončuje adaptace nařízení Evropské unie o fondech peněžního trhu, o transakcích zajišťujících financování v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech.

Touto novelou se rovněž mění distribuce doplňkového penzijního spoření, a to tak, aby již nebyla provázána s distribucí investičních nástrojů podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Bude tak umožněna samostatná distribuce doplňkového penzijního spoření bez současné nutnosti mít povolení investičního zprostředkovatele. Proto je nutné současně upravit jak zákon o podnikání na kapitálovém trhu, tak zákon o doplňkovém penzijním spoření, přičemž tyto úpravy musí nabýt účinnosti současně, a to do konce roku 2019, kdy skončí přechodné období pro odborné zkoušky podle novely zákona o podnikání na kapitálovém trhu, která nabyla účinnosti 3. ledna 2018.

Touto novelou se také řeší dlouho diskutovaná problematika insolvence entit bez právní subjektivity, konkrétně podfondů investičních fondů a podílových fondů tak, aby jejich úpadek neohrožoval jejich obhospodařovatele ani jiné jím obhospodařované fondy.

Navrhuje se provést i řada dalších drobných změn v zákoně o dluhopisech, v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech. Například se zobecňuje úprava promotéra investičního fondu, ruší se ex ante kontrola depozitářem pro fondy kvalifikovaných investorů a upravuje se tolerance nejvýznamnějších chyb v oceňování.

V rámci přípravy návrhu zákona byly zásadní otázky konzultovány se širokým okruhem dotčených subjektů, zejména Asociací pro kapitálový trh, Ministerstvem spravedlnosti a Českou národní bankou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni za uvedení předloženého návrhu. Konstatuji, že zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jan Řehounek. Nicméně já přeruším projednávání tohoto bodu, protože za okamžik bude 13. hodina, kdy přerušíme nebo ukončíme dopolední jednání dnešní schůze. Všechny upozorňuji, že ve 14.30 hodin pokračujeme pevně zařazeným bodem číslo 22, a současně členy organizačního výboru zvů na jednání, které začne ve 13.05 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Zahájíme tedy odpolední blok jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve přečtu omluvenky. Ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček se omlouvá dnes z odpoledního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Eva Matyášová se omlouvá mezi 14.45 a 19.00 z rodinných důvodů.

Nyní tedy zahájíme pevně zařazeným bodem, což je bod

22.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 260/- druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele senátor Tomáš Czernin – pan senátor je mezi námi, dobrý den – kterého mezi námi vítám. A hned vám dávám slovo, takže se ani nemusíte usazovat. Prosím.

Senátor Tomáš Czernin: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládě, poslankyně, poslanci, jakožto zástupce předkladatele si vám dovoluji v rámci druhého čtení krátce shrnout obsah materiálu. V roce 2016 Ministerstvo vnitra připravilo novelu zákona o státním občanství, která umožňuje Čechům, kteří ztratili československé občanství před rokem 1989 kvůli tomu, že odešli do exilu, aby toto občanství České republiky mohli zpět získat prohlášením. V § 31 byla možnost, aby tímto prohlášením získali občanství i děti a vnuci. Tehdejší Poslanecká sněmovna vyškrtla tuto část z tohoto zákona, což se negativně odrazilo ve vztazích mezi českou společností a Čechy žijícími v zahraničí. Do komise, jejíž jsem momentálně předsedou, přišlo několik petic ze zahraničí i stížností, kdy se často stávalo, že jedna rodina měla děti s českým občanstvím a děti bez českého občanství, protože tento zákon tam udělal určitou časovou dělicí čáru. Předkládaný materiál tedy napravuje tuto chybu.

Jsem rád, že členové obou výborů, tedy ústavněprávního i bezpečnostního, novelu vcelku bez výhrad podpořili. Ještě jednou děkuji a dovoluji si i vás ostatní požádat o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl pan senátor. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 260/2 a 3. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro bezpečnost a zároveň zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Zdeněk Ondráček a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane senátore, vážené paní ministryně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil nejprve s usnesením výboru pro bezpečnost, který na své 18. schůzi, která se uskutečnila 7. února 2019, přijal ke sněmovnímu tisku číslo 260 po projednání ve výboru a vyslechnutí úvodního vystoupení senátora pana Ing. Tomáše Czernina, po zpravodajské zprávě místopředsedy výboru JUDr. PhDr. Zdeňka Ondráčka, Ph.D., a podrobné rozpravě toto usnesení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 183/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), sněmovní tisk 260, vyjádřila souhlas;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Což jsem právě učinil. To znamená, usnesení výboru pro bezpečnost jako tisk 260/3.

A nyní mi dovoluji, abych vás seznámil také s materiálem 260/2, což je usnesení ústavněprávního výboru, který na své 35. schůzi ze dne 6. února 2019 po odůvodnění zástupce navrhovatele senátora Ing. Tomáše Czernina, zpravodajské zprávě poslance JUDr. PhDr. Zdeňka Ondráčka, Ph.D., a po rozpravě přijal toto usnesení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru.

Což jsem právě učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zpravodaji ústavněprávního výboru a výboru pro bezpečnost. A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance, nicméně mám tady dvě faktické poznámky. Ano, ale faktické budou až po vystoupení v obecné rozpravě. Takže pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dávám návrh na zkrácení lhůty na projednání. Jsem přesvědčen, že tento zákon není nijak komplikovaný, tak bych požádal o zkrácení o 30 dnů na 30 dnů na projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon. Takže o zkrácení o 30 dnů na 30 dnů, ano. Dobře, takže registruji váš návrh. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Radek Koten. (O slovo se hlásí poslanec Bartošek.) Tak ještě jednou oprava, ano.

Poslanec Jan Bartošek: Velká omluva, pane místopředsedo. Já jsem se spletl. Dávám návrh na zkrácení lhůty na projednání na sedm dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže na sedm dnů, ano, to odpovídá. Tak prosím, s faktickou poznámkou pan poslanec Koten. Prosím máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Vrací se nám tedy zde tento tisk opět ze Senátu. Navrhuje se v něm rozšířit možnost získat státní občanství České republiky prohlášením, a to i pro děti a vnuky bývalých státních příslušníků Československa. Dnes platí, že toto může být učiněno bývalým státním občanem Československa. Aplikovalo se to tedy zejména na Slováky po rozdělení státu a pak na lidi, kteří odešli do emigrace, a státní občanství jim tímto zaniklo. Tato úprava tedy platí od roku 2013 a umožnilo ji zavedení dvojího občanství, které do té doby nebylo možné.

Rozšíření na děti a vnuky, již tehdy navrhované vládou, následně pak Senátem, Poslanecká sněmovna odmítla, a tak tento stav platí již pět let. Mezitím tedy od rozdělení Československa uplynulo víc než 25 let a všechny problémy s občanstvím, si myslím, že byly většinou vyřešeny. Tedy alespoň u lidí, kteří měli zájem si to občanství dát nějakým způsobem do pořádku. Nevím o tom, že by toto téma nyní rezonovalo nějakým způsobem ve společnosti, kromě tedy snad Venezuely a podobně.

Návrh je podle mě zapotřebí odmítnout, a hned z několika důvodů. Tento návrh nespecifikuje, o jaký počet lidí by se jednalo, nevíme, zda je to jenom problém jednotlivců, desítek, stovek, tisíců lidí. Není tedy zřejmé, zda v době 25 let od rozdělení státu a v situaci, kdy obě země jsou v schengenském prostoru, existuje

společenská poptávka po jejím řešení. Protože po tom schengenském prostoru se můžeme pohybovat naprosto volně.

Nejspíše není vůbec pravda, že by přijetí tohoto návrhu nemělo dopad na veřejné rozpočty, protože sem může přijít spousta lidí, kteří sem přijdou jenom za sociálními dávkami. Myslím si, že by to zatížilo státní aparát na Ministerstvu vnitra, a vůbec nevíme, jaké dopady by to mělo v oblasti sociálních dávek, starobních či invalidních důchodů, ve školství a podobně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za přesné dodržení času. A nyní se rozhlédnu po sále, zdali má někdo ještě zájem vystoupit v obecné rozpravě, ale nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Ptám se na zájem o závěrečná slova. Takže pan senátor Czernin – nemáte zájem, zpravodaj poslanec Zdeněk Ondráček – nemáte zájem.

Já tím pádem tady zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že případné pozměňovací i jiné návrhy přenesené v podrobné rozpravě musí být zde odůvodněny. Nicméně žádného zájemce tady nevidím, takže se rozhlédnu... a končím tedy podrobnou rozpravu. Táží se znova na závěrečná slova. Pan senátor, pan zpravodaj – nemáte zájem.

Přistoupíme tedy k hlasování o jednom návrhu, který tady mám. Je to návrh na zkrácení lhůty. Já tedy zagonguji. Dáme prostor, aby se poslanci dostavili do sálu. Mám tady žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlašuji a přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Takže já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů. Je to návrh pana poslance Bartoška.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení na sedm dnů? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, přihlášeno 117 poslanců, pro 41, proti 3. Návrh na zkrácení lhůty byl zamítnut.

Končím druhé čtení tohoto návrhu. Přečtu omluvu. Pan poslanec Lukáš Kolářik se omlouvá z dnešního jednání od 15.00 do 16.30 z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k dalšímu tisku. Je jím

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová... (Ministryně hovoří krátce s předsedajícím mimo mikrofon.) Ano. Ale jenom bych chtěl dodat, že bod byl přerušen. Bod byl přerušen po úvodním slově ministryně financí. Takže paní ministryně financí už uvedla, protože po vašem vystoupení byl

bod přerušen, a prosím tedy, aby se slova kontinuálně ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jan Řehounek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, paní ministryně, vzhledem k tomu, že právě zpráva paní ministryně byla čtena už těsně před koncem, tak bych s dovolením byl možná trošku obšírnější, abych přečetl opravdu, čeho se tento návrh zákona týká. Je to tisk 398, jehož primární cílení je na úpravu novely spočívající v adaptaci na nařízení o prospektu Evropského parlamentu a Rady EU z roku 2017, pod č. 1129, které ruší dosavadní evropskou směrnici, která je transponována do zákona o podnikání na kapitálovém trhu, a nahrazuje ji.

Bylo využito toho, že vlastně dochází k této úpravě, a po dohodě, tak jak tady už avizovala paní ministryně, s Českou národní bankou, s asociacemi, které vlastně sdružují subjekty podnikající na finančním trhu, dochází ke změnám v některých dalších zákonech. A já bych je tady s dovolením v krátkosti uvedl.

Takže primárně tedy jde o novelu zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, kde tedy kromě nařízení o prospektu, jak jsem již tady uvedl, tou další změnou je změna ve vztahu k nahrávání telefonních hovorů, kdy vlastně navržená úprava ukládá povinnost nahrávat obchodníkovi s cennými papíry všechny hovory a nejen ty vybrané.

Další věc. Dochází k transpozici směrnice o garančních schématech, kdy obchodník s cennými papíry bude nově povinen informovat zákazníka o systému odškodnění zákazníků, kterého je účasten, a o rozsahu a výši krytí majetku zákazníka.

Dalším zákonem, kterého se tato novela týká, je zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu. Novela upřesňuje, že Česká národní banka má pravomoc vyžadovat informace potřebné pro výkon dohledu nad kapitálovým trhem od každého, tedy i od poskytovatelů veřejně dostupné telefonní služby.

Dalším zákonem, kterého se tento sněmovní tisk týká, je zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech. Je to z důvodu neexistence databáze listinných korporátních dluhopisů bez prospektu. Aktuálně se vlastně v té databázi objevují pouze dluhopisy zaknihované. To znamená, bude nově přidělována vlastně ISIN všem emisím mezinárodních dluhopisů. A zároveň další změnou je uložení povinnosti emitentovi informovat investory v emisních podmínkách o tom, že Česká národní banka neposuzuje prospekt z hlediska obsahu, ale pouze kontroluje po formální stránce úplnost údajů, které jsou vyžadovány.

Dále jde o novelu zákona č. 182/2006 Sb., zákon o úpadku a způsobech jeho řešení, tzv. insolvenční zákon. To tady zmiňovala paní ministryně. V současné době při faktickém úpadku jednoho z podfondů může být způsoben úpadek celé akciové společnosti, která je emitentem, resp. správcem těchto podfondů. Pro účely insolvenčního řízení se proto navrhuje výslovné přiznání procesní subjektivity všem podílovým fondům a podfondům ze zákona. To znamená, ty tak budou propříště samy subjektem insolvenčního řízení a výše uvedené negativní důsledky na investiční společnost nedopadnou.

Potom je to novela zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, kde dochází k modernizaci úpravy promotéra, což je vlastně otec základní myšlenky investiční strategie. Ex ante kontrola depozitářem, tolerance nevýznamných chyb v oceňování a outsourcing pro fondy kvalifikovaných investorů, shromáždění podílníků a adaptace zákona na některá evropská nařízení, která začala platit od působnosti a účinnosti toho stávajícího zákona.

Dalším zákonem je zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, kde cílem novely je oddělit investiční zprostředkování a zprostředkování doplňkového penzijního spoření. To znamená, v současné době je na zprostředkovatele v obou těchto částech trhu nahlíženo společně. Nyní dojde k tomu faktickému oddělení od klasického investičního zprostředkování a zároveň na druhé straně to zprostředkování doplňkového penzijního spoření.

A potom jsou tady tři novely zákonů, které se týkají těch původních šesti. Je tam novela zákona 634/2004 o správních poplatcích, kde je to nezbytná úprava s ohledem na tu harmonizaci. To, co jsem říkal předtím, to oddělení tedy toho doplňkového penzijního spoření od investičního zprostředkování. Zároveň se to týká novely zákona č. 21/1992 Sb., o bankách. A poslední zákon, který je dotčen, je distribuce pojištění a zajištění.

Já jsem se to snažil takto shrnout. To znamená, je to tisk, který vypadá zdánlivě velmi složitě. Na druhou stranu jsou tam opravdu dvě, maximálně tři zásadní věci, které tady jenom chci vypíchnout. To znamená, je to opravdu adaptace na to nařízení o prospektu v těch dluhopisech. A potom takovou druhou velkou oblastí je právě to oddělení doplňkového penzijního spoření. Tolik na úvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ano, paní poslankyně Kovářová se hlásí. Jste jediná, takže prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mnozí z vás jistě znáte a máte stejnou zkušenost jako já se stížnostmi na vysoké a stále rostoucí zatížení legislativními požadavky, které se projevují kromě jiného i růstem nákladů. A když se teď věnujeme zákonu, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu, zejména proto, že je třeba přizpůsobit současný právní stav novému nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, chtěla bych připomenout, že v konzultačním materiálu Ministerstva financí k nařízení o prospektu a k dalším souvisejícím otázkám je kromě jiného uvedeno:

Světová banka ve své zprávě však upozorňuje, že předpisy Evropské unie jsou velmi preskriptivní a zatěžující, a proto přináší velké náklady. Dle názoru Světové banky by tyto náklady neměly být ještě navyšovány národní úpravou, která jde nad rámec minimálního standardu vyžadovaného právem Evropské unie, protože jakékoliv další národní požadavky mohou snížit konkurenceschopnost českých subjektů na kapitálovém trhu a představovat závažné překážky pro jeho rozvoj. (V sále je hluk.)

Překvapilo mě proto, když jsem se v nyní projednávaném sněmovním tisku 398 v odůvodnění k novelizačnímu bodu 13 dočetla: "Navrhuje se úprava, která jde nad rámec povinné transpozice MiFID II." Tak jsem se na to podívala trochu zblízka a zjistila jsem, že novelizace § 17 zákona o podnikání na kapitálovém trhu byla Ministerstvem financí do meziresortního připomínkového řízení navržena v jiném znění, než máme nyní ve sněmovním tisku. Původní textace byla revidována do současné podoby na žádost České národní banky.

K tomu finanční komise Legislativní rady vlády...

Já se omlouvám, pane místopředsedo, ale je tu dost hlučno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Já vás poprosím o klid, abyste nerušili paní poslankyni ve vyjádření. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. K tomu finanční komise Legislativní rady vlády ve svém vyjádření kromě jiného konstatovala, že jinak by bylo žádoucí posoudit ještě jednou úpravu § 17, jak byla Ministerstvem financí předložena do meziresortního připomínkového řízení. Tento návrh je sice podrobnější, ale zřejmě lépe odpovídá potřebám praxe.

Paragraf 17 se týká nahrávání telefonických hovorů a navržená novelizace rozšiřuje povinnosti nahrávat telefonické hovory nad rámec MiFID II a je vážným zásahem do soukromí zákazníků, obchodníků s cennými papíry a zvýšila by náklady, aniž je pro to nějaký závažný důvod. To dokládá sama Česká národní banka ve své zprávě o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017, ve které uvádí, že průměrný počet podání veřejnosti v oblasti odborné péče u úvěrových institucí přijatých ČNB za posledních pět let je 541, z toho však počet podání na banky jako obchodníky s cennými papíry je v průměru jen 26, to je necelých 5 % z celkového počtu podání. Pokud jde o nebankovní obchodníky s cennými papíry, kromě zahraničních, u kterých ČNB nemá kompetenci vést šetření, tak výše uvedená zpráva za rok 2017 uvádí 48 podání. V obou případech se tedy jedná o nižší desítky podání za rok, přičemž ne u všech oblastí je nahrávání relevantním nástrojem k jejich eliminaci.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že by stálo za úvahu, zda by tato nepřiměřená regulace neměla být zmírněna, popřípadě odstraněna. Těším se na diskusi ve výborech, a pokud bude vůle, tak předložím pozměňovací návrh, popřípadě podpořím návrh kohokoliv z vás, který bude sledovat stejný cíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se ještě rozhlédnu, zdali ještě někdo další má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže já obecnou rozpravu končím. Táhne se na zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Máte zájem. Paní ministryně, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom velice krátce zareaguji na paní poslankyni Kovářovou. Ano, my jsme to velmi debatovali v rámci připomínkového řízení. Já jsem se sešla se zástupci jak České národní banky, tak příslušné asociace. Vyslechla jsem argumenty obou stran a nakonec jsem rozhodla tu úpravu nechat v legislativním procesu tak, jak je v současném znění. Velmi jsem vážila na miskách vah argumenty, které říkáte vy, a argumenty, kterými jsou ochrana spotřebitelů, a vůbec, jak to technicky zabezpečit. Protože co je důležité? Ochránit klienta. A dopředu se neví, jaká část hovoru se bude týkat nějakého problému, neví se, o čem ten hovor přesně bude. Proto jsem se nakonec rozhodla a nechala jsem v legislativním procesu prostě nahrávání kompletní, protože jsem si neuměla představit, jak jinak by to bylo možné zabezpečit, abychom ochránili klienta a přitom vlastně zabezpečili to, že bude nahráno to, co je třeba. Byl to takový pragmatický závěr, že jsem vlastně nevěděla, jak to jinak udělat. Když jsem vyslechla obě strany, osobně jsem se toho účastnila, tak ty argumenty to převážily. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan zpravodaj, pan poslanec Řehounek – máte zájem o závěrečné slovo? Máte. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Předtím než doporučím postoupení do druhého čtení a projednání ve výborech, tak bych chtěl podpořit to, co tady říkála paní ministryně. Mám více než desetileté zkušenosti z této oblasti a opravdu možná i v tom, co tady probíhalo před polední pauzou, kde jsme nějakým způsobem řešili, jak ochránit spotřebitele na realitním trhu, tak i já tady jednoznačně jsem pro, aby opravdu ochrana spotřebitele tady byla na prvním místě. Nevěřím, že by všechny instituce, které na finančním trhu působí, neunesly náklady spojené se záznamem hovorů. Takže to v uvozovkách po obsahové stránce.

A nyní formální stránka. Rád bych podpořil jako zpravodaj postoupení tohoto sněmovního tisku k dalšímu projednání ve výborech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl zpravodaj poslanec Jan Řehounek. Nemám tady žádný návrh, o kterém bychom hlasovali, co se týče vrácení či zamítnutí, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Já se táži do pléna, zdali má někdo z vás návrh na přikázání jinému výboru jako garančnímu. Žádný návrh nevidím. Já zagonguji, abychom svolali poslance do jednacího sálu. Je tu žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování. Já ještě jednou zopakuji: budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru, který navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno 133 poslanců, pro 132, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táži, zdali má někdo z vás návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání. Žádný návrh nevidím, tím pádem první čtení tohoto zákona končím.

Nyní přečtu omluvy, sešla se mi jich tady celá řada. Poslanec Pavel Žáček z důvodu zahraniční cesty se omlouvá dnes od 15.45 hodin do konce jednacího dne. Poslanec Dominik Feri se omlouvá z pracovních důvodů dnes od 14.30 do 17 hodin, poslanec Lubomír Volný se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poslankyně Radka Maxová se omlouvá od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů a poslanec Pavel Holomčík se omlouvá od 14.30 do 15.30 hodin, a to z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k dalšímu návrhu. Jedná se o

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova. Prosím vás o klid v jednacím sále.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych uvedla návrh právní úpravy bytového spoluvlastnictví obsažené v občanském zákoníku a zákoně č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev, který byl připraven na základě schváleného plánu legislativních prací a v úzké spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti.

V první řadě je třeba říci, že právní úprava bytového spoluvlastnictví se dotýká značného množství osob. V roce 2017 bylo v České republice evidováno přibližně 65 tis. společenství vlastníků jednotek, přičemž jejich počet meziročně vzrostl o 3 %. V bytovém spoluvlastnictví je více než 1,5 mil. bytů.

Nároky kladené na vlastníky bytů a orgány společenství vlastníků se neustále zvyšují spolu s přibývajícím počtem právních předpisů, které na tato bytová společenství dopadají. Právní úprava je mnohdy složitá a v některých případech vyvolává výkladové spory a diskuse. Z těchto důvodů a po rozsáhlých diskusích s mnoha odborníky z praxe a ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti předkládáme návrh, jehož cílem je zpřesnění některých ustanovení a docílení větší srozumitelnosti a jednoznačnosti textu. Cílem není, a to bych ráda zdůraznila, změna dosavadní koncepce, tak jak byla nastavena občanským zákoníkem účinným od roku 2014.

Zásadní změnou je vyloučení předkupního práva v některých případech spoluvlastnictví jednotky, a to zejména v případě, je-li ve spoluvlastnictví jednotka zahrnující nebytový prostor, v němž jsou například garážová stání. Stávající úprava předkupního práva v podstatě znemožňuje převod jednotky bytu společně se spoluvlastnickým podílem na jednotce, ve které jsou umístěna garážová stání. Rovněž je navrženo vyloučení předkupního práva, pokud jde o spoluvlastnický podíl na funkčně související nemovité věci, zejména pozemků, v případě jeho převodu s jednotkou. Není však naším cílem rozšiřovat výjimku ze znovuzavedeného předkupního práva nad rámec právní úpravy bytového spoluvlastnictví.

Dále se navrhuje zejména změna úpravou vzniku společenství vlastníků jednotek. Nový text odstraňuje pochybnosti o tom, zda tuto právnickou osobu může založit i jediný vlastník všech jednotek, pokud tak nestanoví výslovně zákon. Navíc se zpřesňuje text ustanovení, který řeší okamžik povinného založení a vzniku společenství vlastníků jednotek, a vypouští se ustanovení umožňující odložení vzniku společenství vlastníků jednotek. Je zájmem všech vlastníků, aby společenství vznikalo co nejdříve, a to zejména s ohledem na jejich solidární postavení ve vztahu k věřitelům do doby vzniku společenství.

Za další z důležitých návrhů lze zmínit zjednodušení procesu přijímání změn prohlášení tak, aby nadále postačovala dohoda dotčených vlastníků spolu se souhlasem většiny hlasů všech vlastníků jednotek a většiny všech vlastníků jednotek. Není již vyžadováno usnesení shromáždění.

Za zásadní lze považovat též zjednodušení procesu prodeje jednotky vlastníka, který porušuje své povinnosti způsobem podstatně omezujícím nebo znemožňujícím výkon práv ostatních vlastníků jednotek, tak, že k prodeji jednotky postačí pouze jedno nalézací řízení a předchozí formalizovaná výstraha společenství vlastníků.

Dále se navrhuje zpřesnění textu ustanovení o přechodu dluhů v souvislosti s převodem jednotky, aby bylo jednoznačně stanoveno, že dluhy na příspěvcích na správu a dluhy na službách přecházejí na nabyvatele, přičemž potvrzení společenství slouží k informaci o rozsahu dluhu.

Rovněž byla doplněna úprava správy nemovité věci bez vzniku společenství vlastníků, precizováno bylo i ustanovení o přezkoumání rozhodnutí shromáždění vlastníků soudem.

Nově byl zařazen institut náhradního shromáždění.

Další dílčí změny jsou v převážné většině precizace stávajícího znění směřující k zpřesnění celého návrhu. S ohledem na vztah právní úpravy bytového spoluvlastnictví obsažené v občanském zákoníku v zákonu č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům v některých bytových družstvech, jsou navrženy i dílčí úpravy v tomto zákoně.

Materiál obsahuje rovněž změny, jimiž je reagováno mimo jiné na dlouhodobé požadavky zástupců bytových družstev a společenství vlastníků jednotek usilující o posílení ochrany oprávněných a legitimních práv těchto právnických osob a jejich členů. Z tohoto důvodu se navrhuje zavedení možnosti ujednat si v souvislosti s nájmem bytu právo na zaplacení smluvní pokuty pro případ porušování povinností vyplývajících z nájmu ze strany nájemce. V současnosti je možnost takového

ujednání zákonem zakázána. Jedinou možností, jakou si může pronajímatel nyní zajistit splnění těchto povinností, je sjednání jistoty ve výši maximálně trojnásobku měsíčního nájemného. Institut jistoty nicméně plní především uhrazovací funkci. Smluvní pokuta naopak akcentuje především preventivní funkci. Dále může v případech, kde porušením povinností vzniká škoda, plnit funkci paušalizované náhrady škody. Na rozdíl od jistoty přitom může být sjednáním smluvní pokuty vynucováno i plnění těch povinností, jejichž porušováním žádná bezprostřední škoda nevzniká, popřípadě ji není možné vyčíslit. Změna by tak měla přispět k utvrzení plnění povinností nájemce, což by se mělo pozitivně objevit a projevit jak v poměrech družstevních nájmu, tak zprostředkovaně v poměrech bytového spoluvlastnictví. Nájemce by měl být zároveň dostatečně chráněn omezením výše smluvní pokuty, maximálně trojnásobkem měsíčního nájemného. Tento limit by se přitom případně dále snižoval o částku, kterou nájemce složil jako jistotu.

Dále se navrhuje zjednodušit bytovým družstvům možnost přijímat změny stanov, které se týkají zejména práv a povinností člena bytového družstva spojených s užíváním družstevního bytu. V těchto případech je v současnosti vyžadováno jednomyslné přijetí změn všemi členy družstva, kteří mají s družstvem uzavřenu nájemní smlouvu k družstevnímu bytu a kteří mají dle stávajícího znění stanov právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu. Rozhodování o těchto změnách by mělo být napříště podřazeno pod režim běžného rozhodování o změně stanov, to znamená, že změně by tak stačila prostá většina.

V neposlední řadě se navrhuje družstvům ulehčit i v oblasti svolávání členské schůze a informování členů družstva. Stávající úprava umožňuje družstvo svolat členskou schůzi vždy pouze prostřednictvím jeho internetových stránek. Ustanovení tak fakticky ukládá družstvu povinnost zřídit internetové stránky. Navrhovaná změna má za cíl umožnit družstvu svolání členské schůze prostřednictvím informační desky. Povinnost zpřístupnit informační desku i prostřednictvím internetových stránek by měla být ze zákona stanovena jen velkým družstvům, v nichž působnost členské schůze vykonává shromáždění delegátů. To je odůvodněno skutečností, že ve velkých družstvech nemusí mít členové vždy snadný přístup k běžné úřední desce.

Dovolím si i tady požádat o podporu a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní ministryně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Tomáš Kohoutek. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, navrhovaná úprava se týká bytového spoluvlastnictví, kdy základem právní úpravy bytového spoluvlastnictví je od roku 2014 občanský zákoník, který obsahuje v ustanovení v § 1158 až 1222 úpravu bytového spoluvlastnictví jako jeden ze zvláštních typů spoluvlastnického práva. Návrh vychází z obecných zásad soukromého práva a ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s koncepcí občanského zákoníku jako celku. Navrhovaná novela si neklade za cíl měnit koncepci přijatou novým občanským zákoníkem, ale spíše odstranit některé jeho nedostatky,

kteřé vyplynuly z aplikační praxe, a zlepšit jeho srozumitelnost a aplikovatelnost pro adresáty daných právních norem.

Navrhovaná úprava novelizuje zejména ustanovení týkající se prohlášení a jeho změn, dále pak správy domů a pozemků před vznikem společenství vlastníků, vznik společenství vlastníků a jeho kompetence ve vztahu ke kompetencím jednotlivých vlastníků, posílení možnosti pro vynucení povinností vlastníků jednotek, kteří je porušují, vyřešení otázky předkupního práva ke spoluvlastnickému podílu na jednotkách zahrnujících nebytový prostor, přezkoumání rozhodnutí shromáždění a některé další dílčí náměty na změny a zpřesnění právní úpravy.

Dle mého názoru se jedná o systémovou a citlivou novelizaci problematických ustanovení týkajících se bytového spoluvlastnictví, tedy ustanovení, která ovlivňují dnes a denně životy velkého počtu občanů. Je zřejmé, že z poznatků aplikační praxe po pěti letech účinnosti občanského zákoníku již vyplynula a dále vyplyne potřeba změn řady institutů. Z hlediska právní jistoty je faktem, že koncepce občanského zákoníku musí být zachována, nikoliv být jakkoliv nesystémově, necitlivě měněna či ohýbána.

S ohledem na výše uvedené tedy navrhuji, aby novela zákona byla puštěna do druhého čtení a garančním výborem byl ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní otevíráм obecnou rozpravu, kde mám jednu písemnou přihlášku, takže slovo dostane pan poslanec Karel Krejza. Pane poslanče, máte slovo. Zatím žádnou další přihlášku nemám. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já určitě vítám to, že se do toho složitého zákona o společenství vlastníků jednotek vstupuje s takovouto úpravou. Určitě pomůže. A zároveň mám ještě jednu prosbu. Začíná být problém v některých vyloučených lokalitách se společenstvími vlastníků, která jsou, jak bych tak řekl, v podstatě v úpadku, bohužel v situaci, kdy ty dluhy jsou tak velké, že v podstatě není možné je uhradit. Typicky to je třeba u dodavatelů tepla, kdy vám vede jedno vedení pro celý dům, a ač někteří vlastníci těch jednotek řádně platí a svoje dluhy hradí, tak mnohdy se to společenství dostane do situace, že díky nezodpovědným spolumajitelům není uhrazen dluh vůči teplárně, narůstají tam penále a prakticky nelze, nelze toto společenství jakýmkoliv způsobem oddlužit. Nepodléhá to insolvenčnímu zákonu, v podstatě navždy je ta situace zafixovaná v klinické smrti.

Já bych chtěl požádat, zda by se k tomu předkladatel této novely nemohl pověnovat a pokusit se najít řešení pro to, aby se daly tyto budovy a tato společenství zrevitalizovat a znovu použít pro bydlení, třeba pomoci – a teď nevím, vůbec, nechci se pouštět do právnické debaty. Toto přání jestli by bylo možné zvážit, zda se vůbec podaří najít, protože to právo je samozřejmě složité. Takže předem děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl pan poslanec Krejza. Já přečtu tři omluvy: takže pan poslanec Jaroslav Holík od 17 do 18 hodin se omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Bláha se omlouvá od 14.30 do 15.30 hodin

z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá mezi 14.30 a 19 hodin z osobních důvodů. Tak, rozhlédnu se po sále, další přihlášku do obecné rozpravy nevidím, takže obecnou rozpravu končím. A ptám se na závěrečná slova – paní ministryně, máte zájem? (Ano.) Případně pan zpravodaj také, jestli bude mít zájem. Tak prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Tak ani nepůjde o závěrečné slovo, ale považuji za slušné odpovědět. Ano, my samozřejmě tuto problematiku evidujeme. Dokonce máme velmi úzkou skupinu s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Máme identifikováno takzvaných 15 opatření pro boj s chudobou, který se týká zejména sociálně vyloučených lokalit. My na to reagujeme už programem Výstavba, kde samozřejmě umožňujeme obcím si kupovat ty byty, které jsou v úpadku, tak aby se právě rozmělnil ten počet vlastníků, protože když jedním z vlastníků tam pak v tom problémovém domě bude obec, tak to samozřejmě pomůže k narovnání prostředí. A druhé opatření, které řešíme, je, že by v rámci exekucí měla přednostní právo na odkup právě zase obec.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Teď je tady problém teď, že paní ministryně na vás reagovala už po skončení obecné rozpravy, takže vy tady nemáte faktickou poznámku. Tak, paní ministryně, jestli chcete otevřít rozpravu? (Zamítavé gesto.) Nechcete otevřít rozpravu, takže pan poslanec se nevyjádří tím pádem, chápu.

Pan zpravodaj tedy nemá zájem vystoupit a nemám tady ani návrhy na vrácení či zamítnutí, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a já se nejprve táži, zdali někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Žádný návrh nevidím. Takže já zagonguji, abychom dali prostor poslancům, aby se dostavili do sálu všichni.

Já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Takže přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí? Zahajují hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112, přihlášeno 151 poslanců, pro 133, proti nula. Návrh byl přijat a já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. A já se táži, zdali má někdo z vás návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádný návrh nevidím, takže první čtení tohoto návrhu končím.

Přistoupíme k dalšímu tisku a jedná se o

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb.,
o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb.,
o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu
na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 412/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Tak, máte zase slovo paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Tak ještě se uvidíme několikrát. Takže děkuji ještě jednou moc za slovo.

Tentokrát předkládám novelu zákona o Státním fondu rozvoje bydlení. Hlavním cílem návrhu je rozšířit působnost stávajícího fondu rozvoje bydlení o další činnosti, které se vztahují k podpoře regionálního rozvoje a které jsou v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj. To, co nás k tomu vedlo, je, že samozřejmě jako stát se musíme připravit na období, kdy budou ubývat zdroje Evropské unie, a musíme připravit alternativu k potenciálním zdrojům EU. Proto se snažíme vlastně navrhovanou změnou i názvu Státního fondu rozvoje bydlení ho rozšířit na Státní fond podpory investic; takto koncipovaný zákon by vlastně odpovídal i novému obsahu.

K tomuto účelu je zejména navrženo, aby budoucí Státní fond podpory investic poskytoval nově dotace a úvěry například na družstevní podíl spojený s právem nájmu, de facto na pořízení družstevního bydlení, je to velké téma dnešní doby, nejenom nájemní bydlení, ale je i podpora družstevního bydlení; dále rozšíření odstranění stavebních bariér na veřejných prostranstvích; pořízení technického vybavení obcí s nízkým rozpočtem nebo dobrovolných svazků obcí, které budou určeny k údržbě veřejných prostranství; pořízení vybavení do vybraných budov ve vlastnictví krajů a obcí, například technického zařízení navazujícího na stavební úpravy k zajištění bezbariérovosti přístupu do obecních budov a volného pohybu v nich; dále vybudování nebo obnovu veřejné dopravní infrastruktury a s ní souvisejících zařízení veřejné technické infrastruktury, občanského vybavení, to jsou stavby a zařízení sloužící pro vzdělání, výchovu, sociální služby a péči o rodinu; dále pak samozřejmě i stavby sloužící pro poskytování služeb ve veřejném zájmu, například kamenné nebo pojízdné prodejny, rekonstrukce a výstavba zdravotnického zařízení; dále revitalizace území včetně projektové přípravy, demolice nebo rekonstrukce budov, regionální rozvoj, podpora cestovního ruchu a další. Mezi další věci patří také zpracování územně plánovacích dokumentací, zejména územních plánů nebo regulačních plánů nebo územně plánovacích podkladů atd.

Se zavedením nových dotačních a úvěrových titulů dochází i ke zpřesnění formulace a terminologie u některých stávajících dotačně-úvěrových titulů. Úprava zaměření fondu se promítá i do rozšíření výčtu nákladů, které bude možné

z prostředků Státního fondu podpory investic hradit. Půjde zejména o náklady spojené s podporou v oblasti cestovního ruchu, udržitelného rozvoje obcí, měst a regionů.

Dále je v předloženém návrhu zákona navrženo doplnit zákon o výslovné oprávnění Státního fondu podpory investic zpracovávat osobní údaje, umožnit Státnímu fondu bezplatný dálkový přístup do údajů katastru nemovitostí, umožnit Státnímu fondu využívání údajů z informačních systémů veřejné správy, konkrétně ze základního registru obyvatel podle zákona o základních registrech a dále z informačního systému evidence obyvatel a z informačního systému evidence cizinců podle zákona o evidenci obyvatel.

Nově je analogicky k rozpočtovým pravidlům zaveden souhrnný limit pět procent, do kterého mohou být přesuny mezi položkami v rámci fondu prováděny výborem fondu na návrh ředitele. To je samozřejmě aktuální zejména u bytové výstavby, kde skutečně potom na ty připravené projekty budeme potřebovat každý volný zdroj státního fondu.

Právní úprava nadále počítá se zachováním praxe úpravy jednotlivých konkrétních dotačních programů nebo úvěrových programů na úrovni prováděcího nařízení vlády. V této souvislosti dochází nově ke stanovení základních podmínek, které musí obsahovat nařízení vlády pro účely použití peněžních prostředků Státního fondu podpory investic. Podmínky se liší podle typu podpory, tedy zda se jedná o úvěr, dotaci nebo ručení, případně i o dotaci na úroky z úvěrů.

Předložený návrh zákona nově částečně stanoví postup státního fondu při poskytování peněžních prostředků. Zákonem je upravena stávající praxe, kdy je program spuštěn bez výzvy od data nabytí účinnosti nového nařízení vlády nebo na základě výzvy na jednotlivé akce, poté co je nařízení vlády účinné. Nově je dále navrženo stanovit v zákoně minimální náležitosti smlouvy o poskytnutí peněžních prostředků. V navržené právní úpravě je výslovně zakotveno kontrolní oprávnění státního fondu v souvislosti s poskytováním a použitím finančních prostředků ze strany Státního fondu podpory investic.

V rámci předloženého návrhu zákona dochází k některým terminologickým úpravám, a to především v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích.

Opět si dovoluji moc požádat o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A já prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Ivan Bartoš. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, kolegyně, kolegové, paní ministryně, dovoluji mi, abych zde jako zpravodaj navázal na představení tisku jeho předkladatelem, který zde reprezentuje paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Rád bych tedy přednesl zprávu k tisku 412. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona číslo 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky

ve věcech převodu majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Jak zde paní ministryně uvedla, předkládaný návrh mění Státní fond podpory bydlení na Státní fond podpory investic. Na prvním místě novela zahrnuje změnu samotného názvu zákona. Místo zákona o Státním fondu rozvoje bydlení jde o zákon o Státním fondu podpory investic. Tím Státní fond rozvoje bydlení vlastně zaniká a s ním mizí i výhradní podpora bydlení v České republice, neboť se změnil účel tohoto zákona. Místo podpory bydlení pak bude nově cílem tohoto transformovaného státního fondu podpora udržitelného rozvoje obcí, měst a regionů, bydlení a cestovního ruchu. V rámci změny účelu zákona pak dochází k rozšíření dotací i na nabytí družstevního podílu k bytovému družstvu, pokud se její příjemce stane nájemcem bytu, kterého se nabytí družstevního podílu týká. Rozšíří se i možnost peněžních prostředků na investice do rozvoje obcí. Nově se zavádí také možnost přesunu mezi položkami rozpočtu fondu, nepřesáhnou-li za kalendářní rok pět procent celkových výdajů. Dosud měl tuto pravomoc příslušný sněmovní výbor.

Zákon také uvádí výčet minimálních podmínek, které mají být stanoveny pro použití peněžních prostředků z fondu, a řeší institut výzvy k podání žádosti o poskytnutí dotace, úvěru či ručení. Obsahuje také výčet náležitostí žádosti o podporu, minimálních náležitostí smlouvy o poskytnutí prostředků a nezapomíná na povinnost písemně sdělit důvody, proč nebyla uzavřena případná smlouva. Také obsahuje oprávnění k provádění kontroly správnosti údajů a dodržování podmínek poskytnutí a čerpání peněžních prostředků dle zákona o finanční kontrole.

Důvodová zpráva dle mého názoru coby zpravodaje ovšem není úplně přesvědčivá, nedokládá dostatečně potřebnost navrhované změny. V předkládaném vládním návrhu je na několika místech nesoulad s tím, co se uvádí v důvodové zprávě. Já bych chtěl vypíchnout jenom pár bodů, které jsme považovali za důležité.

V první části v článku 1 bod 1.2 mimo jiné čteme, že v dosud platných nařízeních vlády se původní název SFRB nemění. Z důvodu právní jistoty je v návrhu zákona obsaženo i přechodné ustanovení, ze kterého by mělo být zřejmé, že se jedná pouze o změnu názvu zákona, resp. fondu, a že se i nadále bude jednat o tutéž právnickou osobu. Návrh zákona však toto přechodné ustanovení neobsahuje.

Novela v ustanovení § 3 odst. 1 písm. i) a j) nově zavádí možnost poskytnout dotaci nebo úvěr na pořízení technického vybavení určeného k údržbě veřejných prostranství i na pořízení vybavení do budov ve vlastnictví krajů a obcí. Důvodová zpráva uvádí, že tato možnost má být pro obce s nízkým rozpočtem. Novela zákona však neuvádí žádná kritéria pro poskytnutí dotace, úvěru a ani kritérium výše rozpočtu dané obce.

Novela v ustanovení § 3 odst. 4 pak uvádí, že činnosti spojené s funkcí fondu mohou být svěřeny jiné právnické osobě, přičemž výjimku tvoří poskytovatelé dotací dle tam uvedených ustanovení. Důvodová zpráva však opět neuvádí, že činnosti, které představují výkon veřejné moci, nebude možno svěřit jiné osobě, zejména samotné rozhodování o poskytnutí podpory či ona finanční kontrola. Z hlediska právní jistoty by toto mělo být v zákoně uvedeno výslovně, protože z textu to není přímo patrné.

Důvodová zpráva k ustanovení § 4 odst. 5 mimo jiné uvádí, že bezplatný přístup do katastru nemovitostí je nutný i pro zajištění efektivního vymáhání pohledávek. Novela však hovoří o přístupu pouze za účelem ověření údajů poskytnutých žadatelem. Z hlediska právní jistoty by bylo vhodnější opět doplnit ustanovení i o tento druhý účel, když se do určité míry jedná o zásah do práva na soukromí dotčených osob.

V § 9 v navrhovaném znění odst. 2 a 4 jsou uvedeny základní podmínky použití peněžních prostředků v případě úvěru či dotace. Důvodová zpráva uvádí, že v případě kombinace podpory je nutné splnit všechny podmínky současně, nikoli však poskytovat tytéž informace několikanásobně. Toto pravidlo však z navrhovaného znění nevyplývá. Není žádný důvod, proč by tak ustanovení mělo být vykládáno. Toto by mělo být asi také zakotveno výslovně v návrhu.

V ustanovení § 9 odst. 1 je uvedeno, že oznámení lhůty pro příjem žádostí nebo výzva musí být přístupné po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Tady spíš jazykovéčné hledisko – tak 30 dnů se vztahuje pouze k výzvě, neboli dle první věty odstavce je něco jiného výzva k podání žádosti a příjem žádosti. Lhůta se z čistě jazykového hlediska nevztahuje na příjem žádosti, byť je to jistě myšleno tak, že se má vztahovat na obojí. Je vhodné tedy nějakým způsobem přeformulovat pak i tuto větu, aby byla jednoznačnější, a tedy neumožňovala dvojí výklad.

Tolik zpravodajská zpráva k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon o Státním fondu rozvoje bydlení z pohledu mne jako zpravodaje. S politickými argumenty k tomuto tisku se asi vypořádáme ve všeobecné rozpravě. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které mám tři přihlášené poslance. Takže požádám o vystoupení paní poslankyni Richterovou, následně se připraví pan poslanec Ivan Adamec a ještě mám pana poslance Dominika Feriho. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych vystoupila o něco ostřejší, než u mě možná bývá zvykem, a sice ten fond rozvoje bydlení byl skutečně do dnešního dne jakýsi jediný významnější celostátní nástroj, jak podporovat tuhle základní lidskou potřebu – bydlet. To je něco, co každý člověk nezbytně potřebuje. V tomhle fondu byly peníze z privatizace účelově vázány naprosto jednoznačně na bydlení. Byly v bezpečí před nějakým rozpuštěním na – a teď si představte to, co na našich převezech peněz nesnášíte nejvíc – třeba golfová hřiště, rozhledny v údolích, to umíme skvěle, nebo různé lesklé brožury s různými informacemi a vůbec krátkodechá informační centra namísto skutečné podpory třeba obecní výstavby. Už se ani nijak aktivně nepředstírá, že by byl skutečně připravován zákon o bydlení tak, aby ho stihla tato Sněmovna schválit. Po obrovských diskusích v posledních letech, jak klíčovou roli může stát ve spolupráci s obcemi sehrát v podpoře bydlení, to považuji opravdu za naprosto tristní. V podstatě je to taková jakási otevřená rezignace naší vlády na řešení nejpalčivějšího

problému pro ty, kteří nemají dlouhodobou nájemní smlouvu nebo kteří nemají vlastní bydlení. Těch lidí stále přibývá.

Ta transformace z fondu podpory bydlení na fond podpory investic není nic malicherného, není to jenom nějaká drobnost. Je to velká věc. Ve zpravodajské zprávě už zaznělo, jak by se opravdu od toho účelového vázání mohlo přejít na řadu dalších možností, jak proinvestovat peníze. A také, a to tak úplně nezaznělo, se tím případným transformováním zásadně posiluje vliv Ministerstva pro místní rozvoj. V podstatě se z toho fondu stane další odbor tohoto ministerstva. Změní se obsazení řídicího orgánu, přičemž například v tom vedení, jak je to navrženo, by chyběli zástupci rezortů důležitých pro regiony, jako je třeba doprava, anebo právě s ohledem na ten sociální rozměr bydlení v návrhu stále chybí právě třeba spolurozhodování se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí. Ale stejně tak třeba i návrh na pravomoc přesouvat to jisté procento celkových výdajů rozpočtu na základě rozhodnutí vedení fondu je něco, co posiluje de facto opět roli ministerstva. V současné době totiž takové přesuny schvaluje příslušný sněmovní výbor, čili je tam ten prvek kontrolní funkce Sněmovny.

Ještě jednou shrnu. S návrhem jako Piráti, jako ti, kteří se zabýváme bydlením jako jednou z naprostých priorit téhle země, zásadně nesouhlasíme a domníváme se, že předložené argumenty jsou dostatečně silné na to, abyste takovou změnu a její nepodpoření zvážili i vy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu dvě omluvy. Za prvé pan poslanec Jan Hrnčíř se omlouvá od 16 hodin do konce dne z pracovních důvodů a dále místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá od 18 do 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy další slovo má pan poslanec Ivan Adamec a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já tak možná striktně odmítající nebudu, ale samozřejmě mám také celou řadu otázek, které by mě zajímaly v souvislosti se zřízením fondu podpory investic.

První věc, která mě zaujala, je transformace Státního fondu rozvoje bydlení. Proč je to transformace? Proč to není zánik tohoto fondu a vznik nové organizace, lidově řečeno, nové firmy? Protože ta činnost bude skutečně trochu jiná a myslím si, že čistě by bylo dokončit činnost Státního fondu rozvoje bydlení, ukončit tu společnost, tu instituci zrušit zákonem a novým zákonem zřídit Státní fond podpory investic, pokud se tady dohodneme, že takovýto Státní fond podpory investic potřebujeme. Samozřejmě se jedná o organizaci, která bude zajišťovat dotační tituly, půjčky. A já si vzpomínám, když vznikal Státní fond rozvoje bydlení, tak v té době to bylo také proto, že se tam ukládaly peníze, které přecházely z roku na rok jako každému fondu, že to nebyl konec ročního období.

Odpor občanských demokratů k různým fondům je všeobecně známý. Myslíme si, že stát by měl tyto věci řešit napřímo, ale samozřejmě situaci chápeme, takhle to nastaveno je, ale na druhou stranu je potřeba k tomu přistupovat velmi obezřetně. Já si vzpomínám na dobu, kdy Státní fond rozvoje bydlení opravdu frčel mezi, řekl bych, obcemi a městy, protože produkty, které tam byly, jsme využívali. Řekl bych, že doba ustrnula, že dneska význam není takový, jako býval před lety, a chápu, že je potřeba s fondem něco udělat, protože tak jak funguje doposud, je podle mě dlouhodobě neudržitelná věc.

Samozřejmě jsem říkal, že se jedná o dotace, o půjčky. Když slyším slovo dotace, tak už prostě zbystřím, protože nejlepší by bylo, kdyby žadatelé – obce a města – dostávali peníze přímo v rozpočtovém určení daní, které by se muselo ale změnit, samozřejmě. A pokud je budou dostávat prostřednictvím tohoto fondu, nebo přímo žadatelé, ale obec se bude zaručovat, jako to bylo vždycky, nevím, jaké máte zkušenosti s fondem, já mám ty, že jsme si půjčovali pro občany na rekonstrukci bytových jednotek, bytových domů, a vždycky obec musela ručit svým rozpočtem. A dokonce jsme si dávali záruky, třeba různé prodejny a podobně, abychom mohli dostat slibu těm občanům, kteří o to projevíli zájem, ale co bylo nejhorší, tak se nám to projevilo v dluhové službě, přitom město vlastně nedlužilo vůbec nic, akorát převzalo dluhy žadatelů, kteří si od státu vypůjčovali.

Já si tedy myslím, že nějaká cesta z toho ven být musí. Já bych doporučoval tento návrh zákona postoupit do druhého čtení a probrat to ve výborech, protože odsoudit to můžeme vždy, tento pokus, jako třeba neúspěšný, ale myslím si, že bychom se tomu měli věnovat na výborech, kam to půjde, protože ono to skutečně tak jednoduché nebude. Nepřečehoval bych, že se výrazně zvedne vliv Ministerstva pro místní rozvoj. Kdo jiný než příslušné rezorty, ministerstvo, má mít vliv v dané oblasti? To je možná právě na diskusi na výborech, jak to je myšleno.

Na druhou stranu se ale chci zeptat: Jak bude zajištěn přísun peněz do tohoto fondu? Žijeme v době, kdy ekonomika zpomaluje, kdy se ochlazuje tempo, a vidíme tady i někdy až zoufalé pokusy, které si možná novináři upravují k obrazu svému, že prostě Ministerstvo financí hledá další zdroje peněz, ať to jsou různé formy dalšího zdanění, sektorových daní a podobně, což my odmítáme, a na druhou stranu říkáme, že tady založíme fond, do kterého poplynou peníze na investice. Mimochodem, zaujala mě myšlenka, že se z toho budou moct podporovat prodejny, byznys, vesnické prodejny. Já jsem tady o tom hovořil v souvislosti s EET, kdy jsem vlastně říkal, že socialismus tady opět zvítězil, že staré heslo o tom, že co se hýbe, jen to pěkně zdaňme, a co se nehýbe, zase pěkně dotujme, tak tady přichází stoprocentně do praxe.

Opravdu mám s tímhle vážný problém. Chápu, že určitá podpora bytové výstavby vzhledem k situaci, která dneska v České republice je, i když v Praze je úplně jiná a ve velkých městech, než je tomu na venkově, třeba u nás v horách, ale prostě ta situace tady je, chápu to, takže by mě zajímalo, jaké peníze do tohoto fondu potečou. Jestli to budou peníze pravidelné, každý rok nějaký podíl ze státního rozpočtu, protože bez peněz nemá cenu takovouto instituci zakládat, to si řekneme na rovinu.

Pak by mě také zajímalo, protože ten úřad bude dělat úplně jiné činnosti, i když ono je to podobné, dotace jako dotace, si někdo řekne, ale zda na to bude fond

vybaven personálně, materiálně, budovou, jestli stačí ta, kde dneska fond sídlí, jestli toto všechno bude stačit a jestli tady vlastně de facto nevytváříme další náklady státu jenom proto, že chceme přerozdělovat další peníze, o kterých v tuto chvíli možná ani nevíme, kolik jich máme a kde jsou. Takže tam vidím spoustu "ale". Ale za mě by bylo lepší skutečně ten starý Státní fond rozvoje bydlení jakoby dojet a ukončit činnost této instituce, aby tady vznikl nový fond – Státní fond podpory investic. Mimochodem není to poprvé, co to tady slyšíme, paní ministryně to deklarovala už na začátku své politické kariéry na ministerstvu, takže tady vlastně plní to, co nám tady slibovala. A teď je otázka, jestli ten slib takto, jak nám předkládá, je to ono, s čím se chceme ztotožnit.

Já tam mám opravdu spoustu ale, myslím si, že ten záměr nemůže být samospasitelný, že to nevyřeší všechny problémy, které v republice máme, ale podle mě základ našeho konání je v tom, zda ten stát na to vůbec bude mít peníze, abychom tady pak nevyhlašovali něco, co vlastně v praxi bude nepoužitelné. Nakonec se ukázalo, že i některé programy fondu rozvoje bydlení v praxi nebyly tak účinné, jak se očekávalo. A tady bych spíš očekával větší diskusi právě zaprvé naplňování toho fondu a potom, co všechno opravdu z toho chceme financovat, co chceme podporovat, jakým způsobem chceme těm lidem půjčovat a na co jim chceme půjčovat nebo na co chceme jim ty peníze poskytovat jako dotace.

Je to spousta otázek. Já si dokonce myslím, že podpora investic je velmi podivné slovo. My říkáme, že investice vlastně by se podporovat úplně neměly, že spíš to bereme jako pobídkový systém a že investice by měla být něco, co prostě se samo jakoby ty peníze zužitkuje a vrátí. Nicméně chápu, že v tom resortu bydlení to může být obtížné. Na druhé straně říkat, že stát řeší za lidi bydlení a právo na bydlení, tady bych byl velmi opatrný. Myslím si, že každý, kdo si pořídí jakoukoli nemovitost, tak se musí rozlišit dvě fáze. Ta jedna je investice do té nemovitosti a pak, jak tu investici vlastně bude spravovat, jak ta investice bude zužitkována. A starost o majetek je kolikrát nákladnější než ta vlastní investice. Takže tady bych byl velmi opatrný. Prostě lidé, kteří chtějí mít vlastní bydlení, do toho musejí investovat svůj vlastní kapitál, svoje vlastní umění se pohybovat v té společnosti, vydělat si ty peníze, protože pokud to za ně bude platit stát, tak to nedobře skončí.

Takže na závěr mi dovoluť zopakovat tady svoje připomínky. Když už tedy jsme v těch dotačních titulech a půjčkách, tak s velkým sebezapřením říkám, pojďme to pustit do dalšího čtení, bavme se o tom, jak by to mělo fungovat. Ale co mě zajímá, jsou zdroje, a ne že to bude každý rok jinak, ale mělo by to být určitým podílem státního rozpočtu, a co vlastně všechno za to chceme udělat, čeho chceme dosáhnout, a aby i společnost věděla, jednotliví členové, že prostě nic není zadarmo a i na dotace musí někdo vydělat. A pro mě je velký problém v tom, že na ty dotace vydělává někdo jiný, než je spotřebovává.

Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady jednu faktickou poznámku – pan poslanec Jiří Dolejš. Zatím jenom jedna. A pakliže nebude další, tak se připraví pan poslanec Dominik Feri do obecné rozpravy. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji. Mně jde o to, že ta debata poněkud ztrácí kontury, protože když se podíváte na předklad o transformaci státního fondu, tak to rozhodně nechápu jako naplnění cíle vlády, která má ve svém programovém prohlášení soustředit veřejné investice na jedno místo. Tady se jedná pouze o investice, které jsou v kompetenci MMR. A možná trochu pravdu měla kolegyně Richterová, když vyslovila obavu, aby se ten cíl podpory bydlení neutopil při stejném objemu peněz na ty investice jiné, to znamená regionální. Ale proboha, neděsme se, že tady někdo rozpouští dotace, když máme jasné, připravované dotační programy, které by měly dokonce cílit na to, kde je třeba opravdu dotačně obcím pomoci, a to je dostupné nájemné bydlení. Jestli ten fond byl populární po roce 2000, tak právě pro to, že tam dominovaly tyhle dotační tituly. Obce, a nejenom obce, je měly velmi rády. A ztrácel se ten efekt v době, kdy se přešlo na... kdy ubýly peníze, kde se tam točily revolvingem ty peníze a kdy se nabízely finanční nástroje, které zrovna upřímně řečeno tu atraktivitu neměly, protože zkrátka situace na kapitálovém trhu byla taková.

Takže strategicky do budoucna je otázka dostat tam mnohem více peněz a udržet to cílování, jako je například program Výstavba, tak, aby si obce mohly o ty dotace říci, aby ty dotace směřovaly skutečně do podpory dostupného nájemného bydlení. Dvě miliardy, které jsou v tom fondu, je směšná částka, když si uvědomíte, že třeba hlavní město Praha má speciální fond na tyto účely a je tam peněz dokonce mnohem víc než v tomto celém státním fondu. Ty státní fondy na veřejné investice nadále existují. Největší bumbříček je Státní fond dopravní infrastruktury. Takže nebudeme se o něčem jiném. Spíše bych v další debatě rád slyšel, jak se ta částka výrazněji navýší, protože za tu miliardu z toho postavíte skutečně v těch obcích velmi málo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za dodržení času a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Zatím mám tady jenom jednu faktickou. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, no právě proto jsem to tady říkal. Tak proč tedy měníme ten název? Jako to je právě o tom, že se tady rozšiřuje portfolio těch služeb, těch dotačních titulů a těch půjček. To jenom na vysvětlení. Jinak bychom samozřejmě mohli říct, že do toho fondu pošleme víc peněz, upravíme programy tak, aby získaly znova atraktivitu u obcí i u občanů našich obcí a měst, a bylo by to hotovo. Ale tady se jedná vlastně o úplně jinou instituci. To je potřeba si říct. A proto tady vyslovuji ty obavy a říkám, že je prostě potřeba se o tom bavit, jestli toto chceme, nebo nechceme. O ničem jiném to v tuto chvíli není. Ale není to jenom o bydlení. To je právě ten rozdíl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní se vrátíme do obecné rozpravy. Slovo má pan poslanec Dominik Feri. Připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, ještě bych se rád dotkl jedné otázky, kterou tu už předestřela kolegyně Richterová prostřednictvím pana předsedajícího, a sice organizačního složení toho fondu. To je upraveno v § 6 předmětného návrhu. Tam se významně zasahuje do jakési aspoň nezávislosti, nebo nadstranickosti, nepolitičnosti toho fondu, kdy se mění současná struktura, kdy výbor fondu je sedmičlenný, tři zástupci jsou paritně z ministerstev – z financí, z průmyslu a z Ministerstva pro místní rozvoj – a zbývající členové jsou nezávislí odborníci. A mě zajímá, proč je tady ta parita mezi ministerstvy a převaha nezávislých odborníků narušena a vykloněna ve prospěch nejenom ministerstev jako takových, ale Ministerstva pro místní rozvoj, které by v současné době mělo většinu, čtyři ze sedmi členů toho výboru? Pro tady tu změnu není ve zvláštní části důvodové zprávy vznesen žádný pádný argument, žádný důvod, proč by se tak mělo dít. Byl bych rád, aby tady to paní ministryně postavila najisto a nějakým způsobem to politicky obhájila, protože to je něco, co zkrátka nemůžeme nikdy podpořit. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další do obecné rozpravy paní poslankyně Olga Richterová. Prosím, máte slovo, paní poslankyně. A připraví se pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já ještě krátce navážu, že když si shrneme ta čísla, co už tady zaznělo argumentačně, tak se v podstatě dost shodujeme. Pokud se to dá shrnout, tak ve Státním fondu rozvoje bydlení máme zhruba šest miliard korun. Letos by vlastně plánované výdaje do programu Výstavba měly být zhruba ta miliarda, v příštím roce dvě až tři miliardy zase do toho programu Výstavba, čili maximálně by nám tam zbývaly tři miliardy korun – a ještě by se z toho měl podporovat cestovní ruch. Asi všem nám je jasné, že na bydlení jako takové tohle zoufale nestačí.

Proto i po pečlivém poslouchání svých předřečníků chci vznést návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona za klub Pirátů, anebo pokud by neprošel návrh na zamítnutí, návrh na dvacetidenní prodloužení lhůty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě si to poznamenám. Vy dáváte návrh na zamítnutí a v případě, že neprojde návrh na zamítnutí, tak?

Poslankyně Olga Richterová: Tak návrh na dvacetidenní prodloužení lhůty. Na prodloužení lhůty o 20 dnů. (Předsedající: Na projednání?) Ano. Ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuju. Nyní do obecné rozpravy požádám pana poslance Stanislava Juránka. Zatím poslední. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, paní ministryně, chtěl bych se z jedné strany paní ministryně zastat, a to z toho důvodu, že investice, které jsem pochopil, jak jsou v návrhu tohoto zákona, jsou investice, které souvisí s bydlením. Ten název je ovšem nešťastný. S tím souhlasím prostřednictvím předsedajícího s kolegou Adamcem. A možná by se hodilo, kdyby se to upřesnilo, že to budou investice s tím související. Ale těžko se to vysvětluje.

Vysvětlím, proč se v téhle věci zastávám, a to je ta záležitost, že jsem měl možnost budovat přes tisícovku bytů v rámci jedné městské části v Brně, ale řeknu to konkrétně v Židenicích, a ta záležitost se ukázala, že ty investice nám sice z jedné strany pomohly na ty byty, ale už nám nepomohly vyřešit infrastrukturu, která byla kolem.

To znamená, jestliže teď budeme mluvit o tom, že budeme někde ve městech a ta města především budou stavět byty, že tam potřebujeme udělat nová parkoviště, mnohdy i kompletně nový dopravní přístup, tak je tady toto cesta správným směrem. Přesto však ale řeknu, že to má pro mě jednu zásadní otázku, a to je skutečně záležitost, že bychom si měli říct, že tohle má smysl rozšířit, fond rozvoje bydlení, tímto způsobem na ty ostatní investice jediné tehdy, když bude dostatek finančních prostředků. Tady si troufnu říct, že můžeme počítat, jaký to má mít dopad, a konkrétně, když budeme uvažovat a vezmeme si jako příklad třeba významnou městskou část v Praze, a to je Jižní Město, můžeme si na základě toho vymodelovat, kolik jsme schopni podpořit bydlení včetně infrastruktury. Já potom řeknu, že to, co jsme v tuto chvíli plánovali, a mluvili jsme tady teď o tom, že by na to zbyly nějaké tři miliardy, tak jsme teď hned, troufnu si říct, minimálně na dvojnásobku. To znamená, že smyslem pro založení je, jestliže se skutečně navýší peníze na tyto účely, protože jinak to kompletně nevybudujeme.

Nicméně znovu se vrátím k tomu, že nestačí v současné době budovat byty, že se musí k tomu vytvořit i infrastruktura. A to, co tam zaznívá, jsou problémy, které nastávají v nových sídlištích, kdy tam není mateřská škola, kdy tam není obchod – a tady bych to nebral jako záležitost podnikání, ale že se tam vytvoří ten prostor a klidně se na to vypíše výběrové řízení. V tomto duchu bydlení vidět komplexně, vidím to po té stránce pozitivně. To, co však je, abychom budovali dostupné bydlení, je – ještě jednou zopakuji – otázka zdrojů. A jestliže má vzniknout fond, tak by měl mít pravidelné, jasné zdroje, a řeknu, jasný příjem ze státního rozpočtu. Sám bych upřednostňoval v rámci subsidiarity spíše, aby to byly účelové peníze, které se dají do rozpočtového určení daní pro obce, nicméně tady považují za důležité, abychom se o tomto bavili.

Za klub KDU-ČSL říkám, že chceme, aby se tady tato záležitost projednávala, protože bydlení je velmi důležitá záležitost, a abychom skutečně oprávněnost tohoto fondu zvážili ve druhém čtení. Za nás je to podpora a beru to jako velmi důležitou diskusi v této záležitosti, protože bydlení jako takové nelze odtrhnout od infrastruktury, a současně je třeba si říci, že aby to pomohlo, potřebujeme nějaké množství peněz. To znamená, naše podpora bude potom dána i tím, jestli se nám podaří najít takové zdroje, které to budoucna zabezpečí, aby tento fond měl smysl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla zatím poslední přihláška do obecné rozpravy. Rozhlédnu se po sále, zdali má ještě někdo zájem. Nikoho nevidím... Máte zájem? Do obecné rozpravy pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, chtěl bych zopakovat své dotazy. Jestli se tedy do budoucna počítá s pravidelným příjmem pro tento fond, to je jedna věc. Druhá věc, kolik úředníků to bude navíc a zda jsme na to materiálně připraveni a zda nebylo lepší fond rozvoje bydlení nechat dojet a založit nový fond podpory investic. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě mi tady naskočila jedna faktická poznámka. Pan poslanec Jiří Bláha. Prosím. Vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, jsem pro, ano. Pojďme udělat novelu zákona o Státním fondu rozvoje, ale pojďme se nad tím zamyslet. Stát neumí dlouhodobě – neumí dlouhodobě – spravovat majetek. Neumí hospodařit s penězi a nebude to nikdy umět. Za mě jednoduchá záležitost. Ano, tady kolega z nemocnice se drbe opět nad hlavou, ale to mě nikdy nepřekvapí. Ta záležitost je velice jednoduchá, a to – podpořme výstavbu bytů, firem. To znamená, že každý zaměstnavatel si v dnešní době váží svých zaměstnanců a rád investuje do jejich bydlení v okamžiku, kdy to bude s podporou státu. A ušetří na tom. A co na tom ušetří stát? Ušetří, že se nebude o tyto majetky muset starat, ušetří na tom, že nebude muset investovat prostředky v celé jejich výši, a hlavně do budoucna si zaváže – dlouhodobě – udržitelnost firem, a tím i zaměstnanosti v jednotlivých obcích, městech, regionech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vaše vystoupení strhlo řadu faktických poznámek. Moment, teď v pořadí. Nejprve pan poslanec Ivan Adamec s faktickou, připraví se pan poslanec Stanislav Juránek, připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, domníval jsem se, že toto tady je vládní návrh a že vládní poslanci jsou srozuměni s tím, čeho chtějí dosáhnout, co nám tady předkládají. Asi jsem se zmýlil. Nastává tady jiná doba, evidentně, protože vládní poslanci kritizují vládní program, kritizují práci svého ministerstva a – panebože – oni kritizují vlastní ministryni! (Zvyšuje hlas.) No kde to žijem! Asi v nové době! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Juránek. A pan poslanec Veselý – vy byste chtěl na faktickou, nebo

do obecné? (Poslanec Veselý mimo mikrofon: Do obecné.) Do obecné, dobře. Nyní poslední faktická. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Juránek: Dovolím si v rámci faktické vašim prostřednictvím oslovit kolegu Bláhu a chci mu říci: Ano, tady je velká tradice například Bařových bytů, které řešily i sociální problémy. Troufnu si však říci, že v současné době firmy jsou schopny řešit bydlení pro svoje zaměstnance, a to je dobře a to je třeba podporovat, ale na druhou stranu nejsou schopny vytvořit právě prostor pro sociální a ani pro dostupné bydlení. A s ohledem na to je zapotřebí, aby se do toho vložily obce, to mají ve svém portfoliu, a měly by i v rámci svých rozpočtů se o toto dostupné bydlení postarat. A za další, je potom zapotřebí, abychom si vždycky uvědomili, kdo má jaký úkol, protože i developéři jistě jsou schopni zařídit skvělé bydlení pro ty, kteří na to mají, ale tady je zapotřebí uspokojit všechny skupiny. Takže si dovolím říct – firmy nám to vyřeší, jenom co se týká vlastních zaměstnanců, a takto to dělal už Bařa a já jsem velice rád, že to můžu ocenit, ale na druhou stranu my zde musíme vyřešit kompletně bydlení a mezery, které máme v současné době na trhu bydlení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová se omlouvá od 15.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů – počkejte jenom, pane poslanče (Veselý), protože před vámi byl přihlášen na faktickou... Takže pan poslanec Bláha, dvě minuty, a potom se připraví pan poslanec Volný. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, určitě jsem nekritizoval návrh naší paní kolegyně, protože s paní kolegyní, ministryní, které si velice vážím, jsem o tom mluvil. A mluvili jsme o tom několikrát a myslím si, že to je právě ten prostor, abychom o tom mluvili tady všichni. A jinak je to jednoduché. Jestliže dáme firmám podmínku a řekneme jim "za tři byty postavíš jeden byt sociální a my ti na to přispějeme na všechno" a zapojíme do toho obec, tak vyřešíme i sociální bydlení. A zase je to jednoduché. Správa toho domu pak bude zaručená, protože podnikatel se postará o to, aby tam byl pořádek, aby všichni bydleli, jak mají, a pak dojde i k tomu, že podnikatel bude schopen ovlivňovat i lidi, kteří třeba nepracují nebo nemají práci, protože je pozve do své firmy, aby tam třeba pracovali. Spojitostí je víc. Ti lidé nebudou bydlet společně s dalšími sociálními – a opravdu nemyslím si, že to je ta záchrana jediná. Měli by to postupovat v rámci těch kroků. Ano, pojďme si udělat část bytů, které budou obecní, ale věřte tomu, že obecní byty vždycky budeme mít problém spravovat, protože běžte se podívat do jednotlivých státních nebo městských správicích organizací, jako jsou technické služby, a někdy vám zůstane rozum stát, jak to funguje, ty věci. Opravdu, když někomu patří, tak se chovají úplně jinak a mají úplně jiné finanční nároky, jiné náklady a jiný pořádek. Zkuste se nad tím zamyslet.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Jan Volný, zatím poslední faktická. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych tady panu kolegovi Adamcovi zrovna chtěl odpovědět, on je tady. No, je nová doba, pane kolego. Nová doba! A zaplat' pánbůh ti voliči to vidí a podle toho reagují. Ale já chci říct na ochranu tady pana kolegy z našeho klubu. Já jsem v tom neviděl kritiku paní ministryně. On přišel s novou, jinou variantou a musím říct, tentokrát ho pochválit, že nebyla úplně tak blbá. Sice to není obsaženo v tomhle zákoně, ale nebylo to tak hloupé, a myslím si, že ta cesta by mohla takhle někdy i být. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou – ještě dvě faktické mi teď naskočily – pan poslanec Dominik Feri a připraví se pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího směrem ke kolegovi Bláhovi. Když jste začal v tom projevu, tak jsem si říkal, když jste říkal, že stát neumí hospodařit s majetkem: hele, pojďte si sednout k nám, to zní rozumně. Ale pak to zase přešlo do dotací k podnikatelům a to jsem si říkal, že sedíte správně. (Smích zprava.) Ale chtěl jsem jenom... Já nevím, tady o vás pan kolega prostřednictvím pana předsedajícího řekl, že vaše nápady jsou blbé, a tady ten zrovna blbý nebyl, tak si to musíte nějak vyřešit, no. Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A ještě poslední faktickou poznámku pan poslanec Adamec v tuto chvíli – mám přihlášku. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, mně to snad ani nebude trvat dvě minuty, uklidním vás všechny. Já chápu samozřejmě pana poslance Volného, že chrání tady na plénu svého kolegu z hnutí ANO, ale musím říct, že jsem pozorně poslouchal, a opravdu, lepší už to být nemůže. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Dobré odpoledne. V tuto chvíli nemám žádných faktických poznámek, ani přihlášek do rozpravy... Pan poslanec Veselý. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji, pane předsedající. Já pouze za klub ČSSD žádám po skončení obecné rozpravy o přestávku na jednání klubu v délce 20 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dvaceti minut. Dobře, děkuji. A já bych se tedy chtěl zeptat předtím, než ukončím obecnou rozpravu, jestli ještě někdo jiný má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím a podle žádosti klubu ČSSD vyhlásím přestávku v délce 20 minut, což

znamená do 16.22 hodin. Pak se zde opět sejdeme k pokračování v projednávání tohoto bodu. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.22 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 16.22 hodin, tedy doba pro poradu klubu ČSSD uplynula. Než pozvu jejich zástupce k pultíku, mám pro vás omluvenku. Pan poslanec Klaus se nám omlouvá mezi 16.30 a 19.00 z pracovních důvodů kvůli výročí arménské genocidy. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Po poradě klubu si dovoluji sdělit stanovisko ČSSD. My podpoříme návrh paní kolegyně Richterové na prodloužení lhůty pro projednání o dvacet dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za sdělení stanoviska. Ještě zde mám jednu omluvenku a je to od paní poslankyně Langšádlové mezi 16.30 a 19.00 z pracovních důvodů. Pokud vím, tak jsme ukončili obecnou rozpravu. Takže bych se chtěl zeptat paní navrhovatelky, jestli má zájem o závěrečné slovo. (Ano.) Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Já to zkusím vzít tedy postupně tak, jak to bylo. Nejprve je potřeba ale samozřejmě upozornit na to, že současné znění zákona o fondu rozvoje bydlení už dnes umožňuje podporu nejen bydlení, ale komplexně regionálního rozvoje. My jsme šli ale do toho, že jsme v § 3 velmi detailně rozebrali aktivity, které bude potenciálně možno podporovat, abychom se neschovávali jenom pod hlavičku regionální rozvoj. Nicméně když se podíváte na § 3, tak vidíte, že většina všech těch bodů se týká právě bydlení, neboť Ministerstvo pro místní rozvoj je koncepčně zodpovědné za bytovou politiku. A právě tu koncepci si chceme naplňovat i prostřednictvím dotačně-úvěrových nástrojů přes státní fond.

Naším cílem je – a velmi dobře to tady řekl pan poslanec Juránek – naším cílem je skutečně zefektivnit tu podporu. Protože když na jedné straně bude možná i masivní bytová výstavba, tak samozřejmě je to fond pro obce a města hlavně. Samozřejmě i potenciálně kraje, pokud by se řešila technická infrastruktura. Ale pokud stavíte významnou bytovou výstavbu, tak vzápětí přijdou požadavky obcí na školky, na hřiště, na volnočasové aktivity a tak dále. To jsou prostě přirozené věci. A tyto projekty by měly jít ruku v ruce.

Další obrovská výhoda fondu je – a řekl to tady pan poslanec Adamec – že se nedrží rozpočtový rok. Prostě tyhle investiční projekty nelze realizovat v jednom roce. To znamená, vyhlásit výzvu, postavit a profinancovat. Samozřejmě výhoda toho fondu je, že ty zdroje se přelévají z roku na rok tak, jak obce ty projekty potřebují, protože ty projekty jsou minimálně dvouleté.

Co tady považují za velmi důležité asi zmínit, je, že debata o tom, odkud bude státní fond financován, je opravdu velmi legitimní. Nicméně to určitě nevyřeší tato podoba zákona, ale musíme se o tom bavit zejména s Ministerstvem financí a s obcemi. Protože co si budeme říkat, samozřejmě těch možností je několik včetně daňového systému, ale to si určitě zaslouží daleko širší rozpravu.

Co se týká samotné výzvy, tak jak na to tady upozorňoval pan poslanec Bartoš, tak tam samozřejmě ta výzva, to je opravdu výzva k tomu, že můžete podávat projekty do konkrétního dotačního programu. Ale samotný příjem žádostí může být odložen třeba o dva až tři měsíce. Jde totiž o to, aby ti jednotliví aktéři, to znamená příjemci podpory, měli dostatečný prostor se na to připravit.

Co se týká toho složení výboru, tam samozřejmě tím hlavně sledujeme to – a proto tam ministerstvo má čtyři zástupce – dva požadavky. První požadavek byl Ministerstva financí, že pokud se tam samozřejmě dávají prostředky státního rozpočtu, aby prostředky toho ministerstva nebo prostředky toho fondu mělo ministerstvo pod kontrolou tak, jako to mají všechny ostatní fondy. A druhá věc je, že právě proto, že jsme nositelem koncepce bytové politiky, tak si potřebujeme uhlídat to, že se budou podporovat zejména projekty v oblasti bytové výstavby.

Další dotazy tady byly o tom, proč nezaniknul ten fond a proč nevznikl nový. My jsme toto debatovali i s Legislativní radou vlády, ale byli jsme upozorněni na to, že nejde o žádnou koncepční změnu toho fondu, ale pouze o rozšíření aktivit. Takže k těmto věcem není žádný důvod. Proto jdeme touto novelou toho, že v podstatě rozšiřujeme ty věci a pojmenováváme to tak, aby to samozřejmě zahrnuje i aktivity v oblasti technické infrastruktury.

Co se týká materiálního vybavení, státní fond nově sídlí asi rok a půl na Vinohradské. Tam samozřejmě prostory – to znamená, materiálně i technicky je zabezpečen. Nepředpokládáme žádné navyšování dalších lidí. Maximálně přesun lidí z MMR na fond, protože teď je to vlastně dáno tak, že ministerstvo může poskytovat dotace a fond dělá úvěry. Ale naším cílem jsou dotačně-úvěrové nástroje, tak aby to samozřejmě bylo efektivní pro obce, protože to nemůže zůstat na ministerstvu, protože ministerstvo nemůže poskytovat úvěry. To může pouze fond. Proto jsme zvolili tu cestu přesunu na státní fond.

Tolik asi ode mě. Já samozřejmě tady potvrzuji a souhlasím s tím, že prodloužíme lhůtu o dvacet dnů, abychom si ty věci vydiskutovali. Ale skutečně není důvod k žádným obavám, že by bytová politika měla být někde v ústraní. Právě naopak.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji paní ministryni za závěrečné slovo navrhovatele v obecné rozpravě. Nyní prosím o závěrečné slovo pana zpravodaje v obecné rozpravě. Děkuji.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych jenom uvedl, že jsem zaznamenal dva návrhy v obecné rozpravě. Zazněl tady tedy návrh na zamítnutí a v případě, že tento neuspěje, potom i návrh na prodloužení doby o dvacet dní, k němuž se tedy vyjádřil

pan místopředseda sociální demokracie za klub sociální demokracie i paní ministryně Klára Dostálová.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To byla závěrečná slova. Nyní tedy budeme hlasovat o návrzích. Svolám kolegy do sálu. (Gong.) Zopakuji, že zazněl návrh na zamítnutí předloženého návrhu a to od paní poslankyně Richterové. Vypadá to, že už všichni kolegové dorazili do sálu.

Zopakuji, že budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 113 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 26, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednávání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Tedy přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat tedy o přiřazení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování 114 je přihlášeno 186 poslanců a poslankyň, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na další výbor? Není tomu tak. V tom případě zde ještě zazněl návrh v obecné rozpravě na prodloužení lhůt na projednávání ve výborech, a to o dvacet dní. Myslím, že je jasno, o čem budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty. Kdo je proti prodloužení lhůty na projednávání? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 115 je přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme ukončili projednávání tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji navrhovatelce a zpravodaji a předávám předsedání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pěkné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Než začneme projednávat další bod, tak tady mám tři omluvenky. Pan poslanec Marek Benda se omlouvá dnes od 16.45 do 19.00 z důvodu účasti na pietní akci, paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková z dnešního jednání od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Václav Klaus z dnešního jednání od 16.30 do konce jednacího dne z důvodu účasti na pietním aktu k výročí arménské genocidy.

Dalším bodem je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/- první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně Dostálová. Prosím, aby se ujala slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych uvedla vládní návrh novely zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči.

Předkládaná novela adaptuje nařízení EU o úředních kontrolách, které zavádí novou právní úpravu úředních kontrol v oblasti veterinární péče. Nad rámec adaptace uvedeného nařízení je cílem návrhu upravit veterinární podmínky chovu hmyzu jako hospodářských zvířat, je-li určen k lidské spotřebě nebo k výrobě zpracované živočišné bílkoviny, stanovit veterinární a hygienické požadavky na podniky, které zpracovávají a uvádějí na trh produkty z hmyzu určeného k lidské spotřebě, zakotvit průkaz prohlížečů zvěřiny a průkaz prohlížečů včelstev, stanovit povinnost dotčených subjektů strpět zveřejnění informací nezbytných k ochraně zdraví lidí a zvířat prostřednictvím letáků nebo plakátů, zakotvit zvláštní opatření úřední veterinární závěry k zajištění živočišných produktů.

V návaznosti na diskusi týkající se množení psů dochází ke zpřísnění oznamovací povinnosti chovatelů, kteří chovají tři a více fen starších dvanácti měsíců, a dále ke zvýšení sankcí za porušení této administrativní povinnosti. Současně dochází ke zpřesnění okruhu subjektů, na které se tato povinnost nevztahuje – útulek pro zvířata, hotel nebo penzion pro zvířata, ozbrojené síly, bezpečnostní sbory, vojenská policie nebo obecní policie, chovatelé vodících nebo asistenčních psů.

Další opatření jsou v této souvislosti připravena v rámci návrhu novely zákona na ochranu zvířat proti týrání, který byl již projednán v pracovních komisích Legislativní rady vlády a v nejbližší době bude zařazen na program jednání vlády.

V návaznosti na opatření ke zdolávání afrického moru prasat na Zlínsku se navrhuje zpřesnit a doplnit obsah mimořádných veterinárních opatření ukládaných orgány veterinární správy, stanovit kompetenci kraje odpovídající kompetenci obce, podílet se na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření, zpřesnit možnost poskytnutí náhrady nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených v důsledku zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka pro uživatele honitby a osoby obhospodařující zemědělskou půdu.

Součástí návrhu zákona je i novela zákona o správních poplatcích, která zejména doplňuje správní poplatek za vydání souhlasu k neškodnému odstranění kadáveru koně v zájmovém chovu chovatelem na jeho vlastním pozemku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, paní ministryně velmi dokonale zobrazila, o co v této novele veterinárního zákona jde. Já tedy jenom snad zdůrazním to, že jde o implementační novelu, která současně reaguje na některé záležitosti, které v uplynulých měsících nebo několika málo letech hýbou i mediálním prostředím, a teď mám na mysli ony množirny, které tady paní ministryně zmínila, nebo nastupující nové trendy, např. chov hmyzu pro výrobu bílkoviny i pro lidskou spotřebu, ale také reaguje na výzvy, které jsou dány např. i africkým morem prasat, zkušenostmi z jeho tlumení a likvidace a další a další věci.

Takže já se omezím jenom na to odkázání se na řeč paní ministryně a dovolím si po dohodě s panem ministrem zemědělství navrhnout prodloužení doby pro projednávání ve výborech o třicet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Radek Holomčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Já děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, já bych k novele veterinárního zákona, kterou zde projednáváme, rád řekl čtyři věci.

Co bych rád zhodnotil velice pozitivně, a už to tady naznačil i pan zpravodaj, je to, že i česká legislativa začíná brát hmyz jako potravinu a jeho chov jako něco, co by mělo spadat pod veterinární zákon. Myslím si, když to řeknu trochu odlehčeně, že v budoucnu břiška řady lidí ocení, když v párcích bude méně separátů a více hmyzí bílkoviny. Myslím si, že v tomhle směru je to potravinová novinka, která má velký potenciál. Česká republika má potenciál být v tomhle směru jedním ze světových lídrů. Nehledě na to, že vlastně s chovem hmyzu je spojena poměrně malá, pokud vůbec žádná, nebo pokud vůbec nějaká zátěž životního prostředí.

Co mi už tolik pozitivní nepřijde, je změna, která se týká oznamovací povinnosti chovatelů psů. Ten počet je snížen z pěti na tři. A já si myslím, že bylo-li avizováno, že tato novela bude nějakým způsobem řešit problematiku množiren, tak tato změna ji neřeší. Ten problém není ve třech nebo ve čtyřech psech. Ten problém je v deseti, ve dvaceti a ve větších počtech.

Co je další taková věc, kterou ale budeme chtít upravit ve druhém čtení, je to, že v návrhu zákona se nerozlišují kastrováné a nekastrováné feny. Asi těžko budete

zakládat množírnu s pěti nebo třemi kastrovanými fenami, které prostě nemůžou mít štěňata.

Další věc, která je asi méně důležitá, ale někoho se může týkat. Je tam popsáno, že pokud dojde ke snížení na počet menší, než jsou tři feny, tak to chovatel musí hlásit do sedmi dnů, což znamená, že vám ten pejsek pojde. Já to tak třeba úplně nemám, ale vím, že pro řadu lidí je pes členem rodiny a myslím si, že je zbytečné zatěžovat lidi v nelehké situaci touto povinností hned po sedmi dnech od úmrtí.

A co je další věc – tak se prostě nahlásí nárůst. Já si pořídím tři feny, ty nahlásím na veterině, pak si pořídím dalších 300 a to už nikdo neví. To v tom zákoně není. Ale to jsou všechno věci, které se dají upravit ve druhém čtení. Určitě i proto vítám návrh pana zpravodaje na prodloužení lhůty k projednávání.

Dále bych zmínil dvě věci, které souvisí s veterinou a nesouvisí přímo s tímto zákonem, ale myslím si, že je důležité, aby zazněly.

První je to, že mě velice mrzí postoj Ministerstva zemědělství k detašovaným pracovištím jatek, to znamená k umožnění porážet nějaké menší množství skotu vlastně v blízkosti pastvin nebo chovu. Řada indicií nám ukazuje, že je to poměrně zajímavý potenciál zejména pro menší chovatele, ale nejen pro ně, za cenu minimálních nákladů, které by s tím byly spojeny. Veterina by logicky musela nabrat pár veterinářů, kteří by objížděli tato pracoviště, ale odhady nákladů jsou někde kolem deseti milionů ročně. Když vezmeme ten potenciál, jaký tento způsob tvorby v podstatě nového sortimentu masa by u nás měl, tak některé odhady hovoří o tom, že přidaná hodnota by odpovídala té zátěži. A dali bychom zemědělcům a vlastně i spotřebitelům nový sortiment, který obzvlášť za stavu, když se bavíme o dvojí kvalitě potravin, by mohl být zajímavý.

Poslední věc, kterou bych tady rád zmínil – tady bych se malinko rád zastal veterinární správy. Já jsem hovořil s řadou zemědělců. Naprostá většina z nich činnost veterinární správy chválí. Někteří dokonce říkají, že veterinární správa funguje o řadu levelů lépe než všechny ostatní organizace, které nějakým způsobem dohlížejí na činnost zemědělců.

Pokud je veterinární správa kritizována, tak je nejčastěji kritizována ze strany ochránců práv zvířat nebo ochránců zvířat před týráním. Já v tomhle veterinářům nezávidím, protože v naprosté většině případů to, co jim je vytýkáno, není jejich chyba. Je jim vytýkáno, že mají problém zakročit, mají problém týraná zvířata zabavit. U menších zvířat, psů, koček, tam neziskový sektor a vlastně nějaká existující síť útulků je schopna si většinou poradit. Ne vždycky, ale většinou ano. Ale kde je velký problém, tak to je u velkých zvířat – krávy, koně. Veterináři přijedou na místo, zjistí týrání a vlastně nemohou ta zvířata odebrat, protože je prostě nemají kam dát.

Myslím, že tohle je věc, o které bychom se měli bavit – opět vítám návrh na prodloužení rozpravy o třicet dnů. Protože pokud platí nový občanský zákoník, podle kterého už zvíře není věc, ale je to cítící bytost, která si zaslouží nějakou větší ochranu, tak si myslím, že bychom měli jako stát tu ochranu být schopni poskytnout, a proto potřebujeme nějakou infrastrukturu. To určitě bude bod, který budu nějakým způsobem reflektovat i při projednávání na výborech.

Jinak za pirátský klub – my s tímto zákonem až na výtky zde uvedené nemáme problém. Pustíme ho do druhého čtení. Já osobně podpořím návrh na prodloužení lhůty na projednání ve výborech o třicet dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci za jeho vystoupení. Nemám nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy. Dívám se, jestli se nehlásí někdo z místa. Nikdo se nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Já zagonguji, abych přivolał poslance z předsálí.

Budeme hlasovat o přikázání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 116, přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 143. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Je nějaký jiný návrh z pléna? Nevidím, takže tohle považuji za uzavřené.

Ještě se vypořádáme s jedním hlasováním a je to návrh na prodloužení lhůty k projednání o třicet dnů.

Zahájil jsem hlasování. Hlasujte prosím. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 117, přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 142. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento tisk byl přikázán výboru zemědělskému jako výboru garančnímu. Žádnému dalšímu výboru nebyl přikázán. Lhůta k projednání byla prodloužena o třicet dnů. Děkuji.

Přistoupíme k dalšímu tisku, kterým je

34.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb.,
o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 454/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych uvedla vládní návrh novely zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči.

Předkládaný návrh zákona je implementační na nařízení EU o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin a na nařízení EU o úředních kontrolách. Cílem je vypuštění duplicitních ustanovení, která jsou nově obsažena v přímo použitelných nařízeních, určení kompetencí příslušných orgánů, stanovení podrobných procesních pravidel tam, kde nařízení obsahují pouze obecnou úpravu, a v neposlední řadě stanovení sankcí za porušení povinností, stanovených nařízením.

Nad rámec implementace na výše uvedená nařízení je cílem návrhu zejména: provést změny v oblasti označování, přebalování, přemísťování a skladování přípravků na ochranu rostlin v zájmu zvýšení jejich dohledatelnosti; provést změny v oblasti uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, pokud u nich prošla doba použitelnosti zajišťující zvýšení bezpečnosti takových přípravků; zpřesnění v oblasti odborné způsobilosti při výkonu státní správy, při výkonu odborných rostlinolékařských činností nebo v případě aplikace přípravků nebezpečných pro včely, zkrácení vzdálenosti rozhodné pro vymezení dotčených chovatelů včel z 5 km na 2 km od hranice pozemku, a to pro účel stanovení oznamovací povinnosti zemědělců vůči chovatelům včel.

Návrh zákona dále obsahuje technickou doprovodnou novelu zákona o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském, která rovněž adaptuje obě zmíněná nařízení Evropské unie.

Součástí návrhu zákona je rovněž novela zákona o správních poplatcích, která zejména umožní vybírat správní poplatky za úkony prováděné podle nařízení, a dále zvyšuje správní poplatek za přijetí žádosti o registraci hnojiva, pomocné půdní látky, pomocného rostlinného přípravku nebo substrátu ze třetích zemí na úroveň, která je srovnatelná s ostatními státy EU, zejména Slovenskem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní ministryně, za úvodní slovo. Poprosím poslance určeného jako zpravodaje pro prvé čtení, pana Josefa Kotta. Prosim, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za úvodní slovo, které bylo velice obsírné, paní ministryni a dovolil bych si v krátkosti dle svého názoru vypíchnout ty nejdůležitější záležitosti.

Návrh novely zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči, je reakcí na přehodnocení systému rostlinolékařské péče v rámci Evropské unie. V evropském systému rostlinolékařské péče došlo ke zrušení příslušné směrnice a jejímu nahrazení nařízením Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 2016/2031 ze dne 16. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin. Dále došlo k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách.

A teď tedy ve stručnosti, čeho se jednotlivé zákony týkají.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči, je tedy nutné v návaznosti na obě zmíněná nařízení upravit. K adaptaci se přistupuje tak, že se – za prvé – ze zákona o rostlinolékařské péči vypouštějí ustanovení, která by duplikovala úpravu stanovenou předmětnými nařízeními, a to včetně základních pojmů; za druhé – určují se kompetence příslušným orgánům; za třetí – stanoví se procesní pravidla tam, kde nařízení obsahují pouze obecnou hmotně právní úpravu; za čtvrté – stanoví se sankce za porušení povinností stanovených nařízeními.

Návrh zákona doplňují úpravy, jejichž potřeba vyvstává na základě zjištění z aplikační praxe, například změny v oblasti označení, přebalování, přemísťování a skladování přípravků na ochranu rostlin, změny v oblasti uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, pokud u nich prošla doba použitelnosti, zrušení povinnosti písemně požádat o souhlas s použitím přípravku, který je klasifikován jako akutně toxický kategorie první nebo druhé, a také změny v oblasti odborné způsobilosti při výkonu státní správy při výkonu odborných rostlinolékařských činností.

Dále se navrhuje související úprava zákona č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a úprava sazebníků zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích ve znění pozdějších předpisů.

Protože i tato novela zákona si dle mého názoru zaslouží širší diskusi, tak si dovolím navrhnout prodloužení lhůty na projednávání ve výborech o 30 dnů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji za úvodní slovo a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho písemně přihlášeného a nevidím ani nikoho z místa, tudíž končím obecnou rozpravu a ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím.

Budeme hlasovat o přikázání jako garančnímu výboru výboru zemědělskému.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 118. Přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 144, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Nikoho nevidím.

Ještě vypořádáme s posledním hlasováním, je to hlasování o návrhu na prodloužení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 119. Přihlášeno 176 poslankyň a poslanců. Pro 144. Návrh byl přijat. Děkuji.

Dalším bodem je

35.

Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/- první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, kterého prosím, aby se ujal slova. A poprosím Poslaneckou sněmovnu o to, aby se ztišila. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji tedy, abych uvedl návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním. Musím říci, že tento návrh v zásadě plní určitý dluh z minulosti, protože opakovaně v minulých letech bylo přislibováno, že zkrátka tento návrh má být předložen, neboť v současné době existuje nepříznivý právní stav, kdy neexistuje v právním řádu České republiky žádný právní titul, na základě kterého by se osoba, které vznikla újma na zdraví v důsledku povinného očkování, mohla úspěšně domoci odškodnění této újmy. Požadavek vychází jednak z debaty jak odborné, tak samozřejmě i laické veřejnosti, opakovaně na toto upozorňoval i Ústavní soud v rámci svých nálezů, stejně tak jako veřejná ochránkyně práv. Tento návrh zákona upravuje i nárok osoby blízké na náhradu újmy za její duševní utrapy při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví jí blízké osoby, jež podstoupila povinné očkování.

Předložený návrh zákona tedy stanovuje, že újmu na zdraví, která je důsledkem podstoupení povinného očkování, odčiní stát, který uložil povinnost nechat se naočkovat, a tím tedy přispět k budování kolektivní imunity populace v České republice, což je bezesporu správná věc. V České republice máme povinné očkování ze zákona, ale právě pokud stát tedy tuto povinnost stanovuje, tak by měl v konečném důsledku přijmout i odpovědnost, pokud dojde ke způsobení újmy daným očkováním. Obecně samozřejmě očkování je namístě, je správné a je významným předpokladem účinné prevence šíření infekčních nemocí, a tedy i ochranou veřejného zdraví v České republice.

Pokud dojde k odčinění takové újmy na zdraví, která je důsledkem nesprávného postupu poskytovatele zdravotních služeb, který očkování provedl, nebo pokud je újma důsledkem vady očkovací látky, má stát právo požadovat regresní úhradu.

S ohledem na skutečnost, že se újma na zdraví jako důsledek podání očkovací látky zpravidla prokazuje velmi obtížně, počítá návrh s tím, že nebude primárně vyžadováno prokázání příčinné souvislosti. Zakotvuje se vyvratitelná domněnka, z níž vyplývá, že pokud nastanou následky, které budou obsahem prováděcí vyhlášky, v čase v ní uvedené, bude daná újma považována za újmu způsobenou povinným očkováním. To znamená, nebude nutné prokazovat příčinnou souvislost, ale v té

vyhláše jsou jasně dané následky, které jsou opřené o evident based studie – anafylaktický šok, encefalitida a tak dále. Je to jasně stanoveno. Takže v těchto případech zkrátka bude daná vyvratitelná domněnka. Ve všech ostatních případech bude nutno prokazovat příčinnou souvislost, tedy jestli je újma na zdraví způsobena povinným očkováním. Tam bude samozřejmě pak standardní prokazování.

Orgánem, který bude toto rozhodovat, respektive bude rozhodovat o náhradě a odškodnění újmy na zdraví způsobené očkováním, bude Ministerstvo zdravotnictví, na které se poškozený subjekt obrátí. Ministerstvo zdravotnictví ve lhůtě šesti měsíců rozhodne. Pokud by nerozhodlo, respektive by ten poškozený nebyl s tímto spokojen, tak pak se obrací standardně na soud v promlčecí lhůtě tří let. V tomto směru se použije subsidiárně občanský zákoník. Ostatně ten zkrátka na tuto materii je subsidiárně – je počítáno, že se subsidiárně použije pak v dalším průběhu.

Takže myslím si, že ten proces je poměrně jasný, snažili jsme se v tomto směru vyhovět jak názoru odborné veřejnosti, ten návrh byl samozřejmě konzultován s Českou vakcinologickou společností a s dalšími, tak i laické veřejnosti, potažmo zástupcům pacientů, rodičů a tak dále. Je to poměrně citlivá materie. Na druhou stranu myslím si, že skutečně v tomto směru splácíme určitý dluh, protože právní titul pro odškodnění v tuto chvíli v právním řádu není a myslím si, že to může přispět i k určitému utopení hran těch, kteří zkrátka očkování odmítají i z tohoto důvodu.

Takže děkuji za pozornost a těším se na debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji, pane ministře, za úvodní slovo. Prosím, aby se slova ujala paní zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, pane ministře, já děkuji panu ministrovi za představení vládního návrhu zákona, sněmovní tisk 451, návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním. Dovolím si jenom doplnit a možná trošku shrnout jednak principy, na kterých tento návrh zákona stojí, a některé věci, které s novelou souvisí.

Obsahem úpravy je zavedení institutu odškodnění ze strany státu za újmu, která vznikla v důsledku povinnosti uložené státem, to je pravidelného, zvláštního nebo mimořádného očkování ve smyslu zákona o ochraně veřejného zdraví. Jak pan ministr už zde hovořil, ty základní principy, na kterých je tato novela postavená, jsou, že stát odškodňuje újmu na zdraví v důsledku očkování, tak jak už jsem ho definovala. Nahrazuje se jen újma způsobená očkováním, které provedl poskytovatel služeb ve smyslu zákona o zdravotních službách. Újma musí být způsobena povinným očkováním, ale stanovuje se vyvratitelná domněnka, že když u poškozeného nastanou případy újmy na zdraví uvedené v prováděcím právním předpise v čase tam uvedené, tak se jedná o újmu na zdraví způsobenou povinným očkováním. Výše úhrady újmy se zjistí podle pravidel občanského zákoníku. Podmínkou odškodnění je pak žádost, která je podaná Ministerstvu zdravotnictví a doplněná o doklady, ze kterých vyplývá nárok na odškodnění. Dále pokud ministerstvo do šesti měsíců žadatele neodškodní, má poškozený právo obrátit se na

soud. Stejně tak je v případě, kdy je vyplacena náhrada újmy nižší, než poškozený požadoval. Finanční nároky předpokládané z existence institutu odškodnění ze strany státu se odhadují na náklady na státní zaměstnance přibližně tři miliony korun za rok, provozní náklady k tomu milion korun za rok. Předpokládané nároky žadatelů odhadované podle toho, co je v okolních zemích, a znalostí těch skutečně komplikací v důsledku povinného očkování se odhadují zhruba sto milionů za rok.

Je potřeba k tomu ještě také dodat, a pan ministr už o tom trošku mluvil, že návrh doplňuje mezeru, která vznikla změnou občanského zákoníku, který zrušil bez náhrady odpovědnost za újmu vzniklou v důsledku povinného očkování pro poskytovatele zdravotních služeb. Neexistence možnosti dosáhnout odškodnění není pak v souladu s článkem 24 Úmluvy o lidských právech a biomedicině.

Návrh zákona, který nám vláda předkládá, zakotvuje kompenzační schéma, kdy odpovědnost za újmu na zdraví vzniklou v důsledku povinného očkování ponese stát. Stát také ukládá povinnost očkování. Mechanismus odškodnění má vyvážit solidaritu státu a většiny populace, kteří mají benefit z plošného očkování, s jedinci, kterým případně může očkování způsobit zdravotní potíže. Zákon také odkazuje na vyhlášku Ministerstva zdravotnictví. Vyhláška nese název O stanovení následků povinného očkování spočívajících v újmě na zdraví, u kterých je na základě odborného medicínského poznání pravděpodobné, že nastanou, a době, ve které tyto následky po provedení daného povinného očkování nastanou. Vyhláška stanovuje druh očkovací látky, druh újmy na zdraví a dobu, ve které obvykle případná újma nastane, pokud je důsledkem vakcinace. Odhad je, že počet dětí, u kterých je možné, že lékař nebude moci předvídat případné riziko, a tedy se mohou dostavit komplikace v důsledku povinného očkování, nepřesáhne jednotky případů.

Návrh tedy, a znovu zdůrazňuji, napravuje v našem právním řádu absenci ve světě obvyklého právního zakotvení mechanismu odškodňování. V této souvislosti je třeba předloženou právní úpravu přijmout.

Za sebe si dovoluji ale podotknout, že žádné peníze nemohou vynahradit případné zdravotní poškození dítěte. Je tedy nutné věnovat finance především do výzkumu a studií, které povedou k takovému nastavení očkování a používání takových vakcín, které budou případné negativní dopady na zdraví dětí eliminovat a rodičům budou téměř stoprocentně garantovat jejich bezpečnost i v individuálních případech. Je potřeba říct a zdůraznit, že povinné očkování je skutečně důležité. Nemůžeme si myslet, že nemoci, se kterými jsme se v poslední době už nepotkávali, už nikdy nepotkáme. Vzhledem k čilému cestovnímu ruchu kolem zeměkoule a dalším záležitostem je tedy nutné, aby stát měl takové mechanismy, které skutečně zajistí maximální proočkovanost, a je potřeba také ale nastavit takové podmínky, aby se lidé, rodiny, maminky, rodiče nebáli děti nechat očkovat. K tomu může přispět i zkvalitnění vakcín, promyšlený a individuální očkovací kalendář i ve vztahu k možnému nepovinnému očkování, lepší a objektivní informovanost rodičů o očkování. Podstatný je samozřejmě individuální přístup pediatri k dětem i rodičům v rámci podmínek očkování daných očkovacím kalendářem.

Závěrem bych chtěla zdůraznit, že mechanismus odškodnění je nutné zavést vzhledem k nutnosti dokrýt právní mezeru, která vznikla zrušením příslušného

paragrafu v občanském zákoně. Doporučuji ale, abychom vedli diskusi nejenom o tomto odškodňovacím mechanismu, ale i záležitostech souvisejících s povinným očkováním. Doporučuji tedy, abychom návrh zákona propustili do druhého čtení, a věřím, že se společně k dobrému řešení dopracujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní zpravodajce za její úvodní slovo a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené tyto poslance: první je přihlášen pan poslanec Válek a připraví se paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Za klub TOP 09 bych chtěl říct, že tuto legislativní normu podporujeme a jsme rádi, že tento zákon je na stole. Myslíme si, že cílem asi nás všech, co jsme v Parlamentu zdravotníci, ale nejenom těch, všech těch, co tady sedíme, je, aby se zvýšila proočkovanost populace, aby se opět populace nebála očkování a aby případné komplikace, které se u očkování vyskytují, a nemá smysl popírat, že se nevyskytují, byly odškodněny, a tím pádem jsme co nejvíce rozptýlili obavy těch, co mají z různých důvodů z očkování strach.

Ale myslím si, že je to jenom A, chybí z mého pohledu B a rád bych, abychom o tom B v rámci tohoto zákona začali diskutovat. Myslím si, že by mělo být možné, aby si pacient vybíral třeba ze dvou vakcín, aby byly monokomponentní vakcíny dostupné v České republice a aby byla varianta vedle polykomponentních i monokomponentní vakcíny, byť to není samozřejmě samospasitelný krok, ale faktem je, že řada těch, co namítají proti vakcinaci, namítají především proti hexavakcíně, proti polykomponentním vakcínám. Myslím si, že kdyby byla možnost, což samozřejmě v současné fázi monopolního distributora asi nebude tak jednoduché, dostupnosti monokomponentních vakcín, že část odmítačů by takto byla jaksi přesvědčena, aby se nechala očkovat.

Jsem rád, a znovu to tady zopakuji, že tato legislativní norma je na stole, a pevně věřím, že projde Parlamentem a bude schválena. Těším se na diskusi na zdravotním výboru, ale předem upozorňuji, že v rámci této normy otevřu diskusi a budu chtít diskutovat i o větší dostupnosti jednotlivých typů vakcín a o možnosti volby pacientů, protože z mého pohledu jediný cíl, který tady je, abychom nenásilně a fakty, argumenty, protože je to ku prospěchu našich pacientů, přesvědčili maximum české populace, aby se nechala očkovat, a abychom jim nabídli tu vakcínu, která z jejich pohledu bude nejméně riskantní, a přitom se na tom shodnou odborníci. Tak z tohoto pohledu bych pak rád i diskusi na zdravotním výboru vedl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Věra Adámková, připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, samozřejmě že očkování je velké téma zejména pro všechny lékaře, protože

očkování jako primární prevence nám umožnilo dosáhnout opravdu světových parametrů, co se týče různých přenosných, zejména dětských infekčních nemocí. Jsem velmi ráda, že tento vládní návrh zákona je na místě. Samozřejmě že všichni občané, zejména v současné době internetu, mají velké možnosti získat si informace, ty nejsou vždy zcela validní, takže se domnívám, že je potřeba samozřejmě dále prohloubit i tu edukaci. Jsem velmi ráda, že můžeme o tomto diskutovat.

Můj návrh z tohoto zní, a je to po dohodě většiny členů výboru pro zdravotnictví, protože si chceme pozvat odborníky a chceme z toho mít skutečně materiál, za který bychom se mohli postavit, prodloužení doby do druhého čtení o dvacet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Třešňák, připraví se pan poslanec David Kasal. Pan poslanec je tady. Jenom se zeptám. Prodloužení lhůty o dvacet dnů, jste říkala? (Ano.) Děkuji. Je to se souhlasem navrhovatele? Dobře.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jako Piráti určitě vítáme tuto předkládanou novelu a budeme usilovat o její propuštění do dalšího čtení. Důvody, proč tomu tak je, vlastně elegantně shrnul pan kolega Válek. Pokud zde bude státem garantované odškodnění, tak to rozptýlí právě i mnoho obav.

Nicméně původně jsem chtěl začít ten svůj krátký příspěvek v prvním čtení tvrzením, které sám pokládám za absurdní, ale bohužel je tomu fakt, vlastně stát roky neřešil újmu způsobenou něčím, co ukládal zákonem jako povinnost. A to podtrhl v roce 2015 Ústavní soud, respektive doporučil vytvořit právní regulaci na odškodnění nežádoucích účinků, to vlastně ve své úvodní řeči zmiňoval i pan ministr. Od té doby Ministerstvo zdravotnictví sporadicky uvádělo, že si uvědomuje závažnost situace a na vzniku příslušného zákona pracuje. Nicméně ministerstvo v zákoně předjímá v § 3 existenci prováděcího předpisu a já doufám, že s ním budeme seznámeni ještě během projednávání zákona ve výborech.

A další věc, na kterou jsem chtěl upozornit, je taková jistá socializace těch ztrát, pokud to tak můžu nazvat, zní to příliš technicistně, a to možná sice ve vztahu k povinnému očkování a našemu veřejnému zdravotnímu pojištění může znít jako lichý argument, ale my určitě chceme, aby se na výborech vedla i diskuse nad tím, zda se na naplňování financí do fondu nemohou, nebo by se neměli podílet například i výrobci vakcín, nikoliv jen stát, a to by právě výrobce mohlo motivovat i k minimalizaci možných rizik a zároveň to otevře diskusi nad různými alternativními očkovacími schématy. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci a dalším v pořadí je pan poslanec David Kasal v obecné rozpravě. Připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych doplnil i pár informací a možná i na některé, které už tady zazněly u mých předřečníků, reagoval.

Samozřejmě že tahle norma je velice důležitá z hlediska toho, že je to de facto úplně nový zákon, který tady nebyl, protože to odškodnění opravdu nebylo. Pravda je ale ta, že ministerstvo úplně nespalo, protože v předchozích dvou, nebo dokonce třech letech pracovala pracovní skupina pro očkování, kde se právě probírala témata, která tady byla naznačena. Je pravda, že v zákoně to není, že bude opravdu důležitá ta prováděcí vyhláška, jakým způsobem to bude všechno nastaveno. Mimo jiné jsme se tam právě také domlouvali, anebo říkali, a tady to není jednoznačně dáno, jakým způsobem by odškodnění mělo být. Bude to jednorázové odškodnění? Nebo to bude renta? Protože samozřejmě se bavíme o stavech, kdy poškození bude dlouhodobé nebo nevratné. Bavíme se tady zhruba o třech až pěti dětech ročně, nebo dospělých, podle toho, u koho ta reakce bude nebo nebude. Z tohoto důvodu je u těchto stavů také velmi důležité to, aby byl přesně stanoven postup, a to by podle mě zase mělo být v prováděcí vyhlášce, jaká vyšetření mají být provedena.

Tedy to vypadá, jako že lékaři nevědí, co mají vyšetřovat, ale je pravda, že v rámci skupiny nás tehdy navštívilo větší množství rodičů, nebo část rodičů, kteří měli tuto zkušenost, a tam víceméně bylo to, že v některých zařízeních se neprovedla třeba lumbální punkce, nebo se neprovedla magnetická rezonance mozku. A tady by mělo být určité schéma vyšetření, které jasně stanoví, jestli se to týká očkování, nebo ne. Protože když se budeme bavit například o té hexavakcině, která se aplikuje většinou od druhého měsíce a v půl roce věku, tak v tomto období se u dětí objevují například metabolické vady, které mají úplně stejný obraz, a dochází tak k regresí vývoje dítěte stejně jako u očkování.

Takže pokud máme odškodňovat, což je samozřejmě správně, tak bychom ale měli i odškodňovat na podkladě správných podkladů. Navíc se i v tom návrhu zákona píše, že vlastně žadatel si požádá a že bude muset splnit to, že bude muset mít potřebné doklady, to znamená, že ta zpráva, která by tam měla přijít, by měla obsahovat konkrétně třeba tato vyšetření, o kterých jsem mluvil. Ono jich je samozřejmě mnohem, mnohem víc. Taky se tam musí stanovit přesně jedna z věcí, protože je tam řečeno, že žadatel musí být očkován ve zdravotnickém zařízení podle zákona, což je správně, druhá věc je ale, on v něm může být očkován a někdy, někdy je i takový postup, že přijde dítě do ordinace, a aby se zmenšil počet návštěv, což chtějí samozřejmě i pacienti, tak se do jedné nohy dá hexavakcína, do druhé nohy se dá očkovací látka proti pneumokokovi a do pusinky se dá očkovací látka na lžičce proti rotavirům. A už nemáte hexavakcínu, ale už máte osmivakcínu, s kterou se to tělo musí najednou vypořádat. A zase my potom budeme schopni říct, po jakém očkování to je? Je to po hexavakcině? Nebo je to po té kombinaci? Čili tam musí být ta pravidla přesně nastavena, a proto jsem rád, že paní předsedkyně navrhla prodloužení projednávání o dvacet dnů, abychom si toto všechno vyjasnili a přesně zapsali, protože to je velice citlivé téma, které může opravdu přispět ke zlepšení proočkovanosti a hlavně k nápravě křivd. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Připraví se pan poslanec Petr Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Materiál, který teď máme na stole, je skutečně materiálem velmi závažným. Je pravda, že se o něm mluvilo už dřív, od okamžiku, kdy došlo ke změně zákona, že ta otázka odškodnění je ta otázka nutná. Ale v současné době jsme v poněkud jiné situaci, než jsme byli před dvěma lety. Jsme v situaci, kdy na celém světě nastupují vlastně epidemie prostě proto, že celý svět začal očkování odmítat. Důvod, proč tak je, je docela složitý. Na začátku jsou to mylné informace, které byly vydány i experty na očkovací látky a experty na očkování. Ale pravda je, že se to stalo záležitostí, která probíhá napříč celým světem. Ve Spojených státech, kde by to člověk nečekal, je tam obrovský problém s očkováním jako takovým. Navíc současná migrace je tak veliká, že přestup infikovaných pacientů z jedné země do druhé je velmi snadný. A my jsme vlastně v situaci, kdy ten krok té náhrady není jenom vzetím odpovědnosti na sebe státu, ale i vlastně odpovědí těm očkovaným, nebo jejich rodičům na to, že stát si tuto zodpovědnost na sebe bere, že je ochoten ji řešit a že to je jeden z dalších důvodů, proč to odmítání očkování nemá v zásadě to zdůvodnění, které tam doteď je jako jedno z mnohých zdůvodnění, že v případě poškození zůstává ta škoda vlastně neřešena.

Situace je velmi vážná. Ty jako pediatr (k poslanci Kasalovi) jistě se souhlasem pana předsedajícího víš velmi dobře, jak se mění procento proočkovanosti, že jsme někde pod 85 dneska třeba, což už je číslovka, která znamená, že žádná imunita není zaručena v tomto systému, že ta infekce poběží. Samozřejmě že všichni víme, jak vysoké procento úmrtí na zarděnky je například na Ukrajině, protože pak už to přechází do procent, ne do otázek promile, a že to, co říkáme dneska, že máme do roka tři až pět vážných komplikací po očkování, je údaj, který se může z hodiny na hodinu změnit, tak jako se mění proočkovanost novorozené populace, jako klesají protilátky u populace už proočkované v minulosti, protože ta imunita nemá už charakter celoživotní, jak jsme u některých věcí uvažovali.

Proto se domnívám, že jsme ve fázi, kdy bychom měli skutečně jednat. Já už mám s Poslaneckou sněmovnou dost zkušeností na to, abych věděl, když otevřeme tu diskusi příliš doširoka, že se rozbředne, že se tam vmezeří celá řada věcí, které tam nepatří, že to bude trvat dlouho. Proto si myslím, že bychom ten návrh, jak ho máme, měli diskutovat v této podobě, protože všechny otázky, které chceme řešit, jsou otázky, které by neměla řešit Sněmovna jako taková, které by měl řešit sbor odborníků, které ve vakcinologii skutečně máme. Máme centra, která se tím zabývají. Máme odborníky, kteří to řeší. Všechno to vyjmenování všech dalších možných komplikací bychom měli nechat na tu odbornou skupinu a vycházet z toho – ano, tady máme vydefinovanou nějakou řadu možných komplikací a všechny ostatní komplikace, pokud budou, projdou nějakým jednacím řízením, kde se rozhodne: je tam souvislost, není tam souvislost. To má svoji logiku. Není možné do toho vsunout všechny možné komplikace, které v průběhu několika roků po očkování mohou naběhnout.

Já jsem porodník, tak vím, že v Americe probíhají žaloby na porodníka, že se dítě při porodu dusilo, když je mu 18 let a má poruchy kontaktu se ženami. To všechno probíhá jako žaloby. Čili propojovat některé věci do sebe volně teoreticky je skutečně podle mého názoru nesprávné.

Velmi bych se přimlouval za to, abychom v této podobě ten návrh přijali, abychom v diskusi k tomu řekli to, co si myslíme, že by mělo být součástí prováděcí vyhlášky a všech těch doplňujících věcí, a odkázali se na to, že sporné případy proběhají klasickým způsobem přes vyjádření příslušných expertů, abychom to nedělali na úrovni ne tak odborné, protože i ta varianta, že se dozvídám, že je možné, že dítě je odočkováno do jedné nohy, do druhé nohy, do jazyka a naštěstí to nejde do oušek v téhle té chvíli, je pro mě docela zajímavá informace, protože to si myslím, že si na sebe ten doktor bere víc zodpovědnosti, než kolik mu jí zdravotnická možnost a odborná možnost dává.

Proto já si nemyslím, že bychom prodloužením nějaké lhůty něco získali. Myslím si, že bychom naopak měli co nejrychleji informovat rodiče pacientů a pacienty, že stát, že my všichni s tím něco děláme, že se už konečně hnuly ty ledy a kroky, které se snaží tu věc řešit, a ne že to stále odkládáme, diskutujeme, a nakonec skutek utekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Milan Brázdil. Připraví se pan poslanec David Kasal. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na předřečníka. Aby stát co nejrychleji dal najevo těm maminkám, rodičům, že tady mají oporu v nějakém odškodnění, to určitě ano. Ale dovolu mi se zeptat, kdo vlastně... Nejsem odborník v této oblasti, jsem odborník, dokonce soudní znalec v oboru urgentní medicína. A dneska je snaha to odškodnění vždycky nechat posoudit, nebo jakékoli problémy posoudit nějakým odborníkem. A kdo bude na Ministerstvu zdravotnictví ten nejvyšší arbitř? Kdo bude vlastně říkat ano, tady je souvislost a tady to odškodníme? To bude nějaké kolegium? Protože víte, že vlastně reakce na očkování od autismu počínaje až po opravdovou anafylaktickou reakci – u anafylaxie to bude asi jednodušší, u toho nějakého dalšího už bude problém. To je v podstatě multidisciplinární záležitost, kdy se musí sejít mnoho odborníků. Tím nejvyšším vakcinologem asi bude Roman Prymula na ministerstvu, který tomu rozumí hodně, ale on bude říkat: tady to je možné, není. Ale bude muset být nějaký arbitř, který řekne ano, tady to odškodníme.

Možná je to otázka spíš na pana ministra a možná i na diskusi v našem zdravotním výboru, kde to do detailů třeba probereme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Dalším je pan poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Víceméně navážu na svého kolegu. Právě proto si myslím, že prodloužení lhůty je dobře. Protože je potřeba, ale opravdu precizně, nastavit podmínky i to, co tady bylo zmíněno, aby tam nebyla jakákoliv pochybnost, kdo bude rozhodovat, a aby to mělo jasná pravidla. Na druhou stranu to není úplně součástí tohoto, ale i teď v těch situacích, v těch epidemiích, je problém, že podle mě by mělo jít vztáhnout to třeba i na některé zdravotníky, kteří jsou v konkrétních oborech – onkologie, porodnictví – že by měli být očkováni. A setkal jsem se i na svém pracovišti, že se novorozenecké sestřičky mi očkovaly všechny a porodní asistentky odmítly. Můžu je k tomu donutit? Nemůžu. Čili nemám vůbec žádný jízdní řád. Nemocnice nemá prostředek k tomu. Tak proto je potřeba pravidla nastavit, aby nebyly pochyby o tom, co tedy může být, protože nemocnice musí zajistit bezpečnost pacienta, který tam je. Otázek tam je řada, a proto v některých fázích se svým slovním kolegou panem MUDr. Svobodou, nesouhlasím, jednak s tím prodloužením a jednak opravdu je to potřeba prodiskutovat a nastavit úplně přesně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Svoboda a jeho faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Určitě to nebude slovní cvičení mezi mnou a Davidem Kasalem, ale na řadu věcí společný názor. Dovolil bych jenom připomenout, že pokud vznikne spor mezi státem a občanem, že něco stát neplní, rozhodující v tom případě je soud. To nejsou žádní odborníci, žádný z odborníků, v tom případě je to soud. A to, co já říkám, je, že vyjmenovat všechny důvody, které jsou zásadní, prakticky není možné, že v každém případě musí být varianta, která říká "ano, toto je jasné", a musí být varianta, která říká "v tomto případě musí být odborný posudek, odborná stanoviska, protistanoviska", a rozhoduje soud. To si myslím, že je naprosto, naprosto zásadní věc. A znovu říkám, že tady je emergency. My v našem špitále, jsme zvláštní špitál, tak nemáme problém s tím, abychom se všichni nechali v takovéto situaci očkovat, protože to vnímáme jako porušení nějakého vývoje. A říkám, my jsme zvláštní špitál, tak je to tam trošičku jinak, ale to, co je emergentní, je to, že ta epidemie se bude šířit dál a dál.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec David Kasal. Prosím.

Poslanec David Kasal: Moje poslední reakce. Tady nejde o druh špitálu. Tady jde o to, že dorůstá generace, to jsou ty maminky, které už nechtějí očkovat a nechtějí být očkovány samy. A proto tam musí být přesné informace, to, co jsme už tady říkali. To je jenom reakce.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se do obecné rozpravy. Pan poslanec Petr Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, musím učinit doznání milujícího rodiče, který nenechal své děti očkovat. Já se k tomu potom vrátím. Proto velmi vítám návrh tohoto zákona, vítám to, že předsedkyně výboru pro zdravotnictví kolegyně Adámková navrhla prodloužení lhůty, vítám debatu, která se tady tímto otevírá, protože – a to je možná docela zajímavé vědět – matka mých dětí je lékařka, je z lékařské rodiny, honorovaná v maximální možné míře, akademicky, prakticky, od nás, ze zahraničí. To znamená, zcela jistě to nebylo nějaké populistické poblouznění. Nepovažuji se za nějakého alternativního nebo ekologického fanatika, který by radikálně v této věci šel na barikády, ale jako milující rodiče jsme věnovali tehdy opravdu půl roku studiu možných následků očkování hexavakcínou v nízkém věku, tak jak je to u nás praxí, a po konzultaci s mnoha lékaři, po konzultaci s odbornou veřejností, po studiu zahraničních případů, kdy v době, kdy přišel na svět můj první syn, jenom v sousedním Německu běželo na 35 tisíc soudních sporů proti státu – a víte, že v Německu očkování není povinné – zvážili jsme, zvažovali jsme, rozhodovali, a nebylo to jasně pro a proti, jazýček na pomyslných vahách rozhodování byl velmi, velmi, velmi uprostřed, ale nakonec jsme se jako zodpovědní a milující rodiče, myslím si, že plně kompetentní, ani jeden z nás určitě není asociál, nepodléhá tendencím na sociálních sítích, nějakým komunitním nebo jiným proudům – rozhodli jsme se proti očkování z důvodu – vyhodnotili jsme to tak, že možná rizika, která očkování hexavakcínou v tak nízkém věku s sebou nesou, mohou převážit nad těmi plusy, to znamená nad ochranou prostřednictvím vyvolání autoimunní reakce.

Chci vám říct, že určitě podpoříme za náš klub propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení, tak aby o té věci mohlo být diskutováno. Jsem rád za prodloužení lhůty. Jsem ráda za příspěvky, které tady zazněly od předřečníků, protože mi přišly všechny velmi rozumné, a zůstává mi tam jeden jediný otázník – a to je nedostatek objektivních expertů.

Problém, který vidím, je ten, že po dlouhá desetiletí patří farmaceutický průmysl, to znamená výrobce, producent a prodejce vakcín, k nejtědřejším sponzorům akademické a praktické sféry, to znamená je zadavatelem těch studií univerzit a podobně, to znamená, že většina studií, která kdy byla provedena – a já nepochybnuji jejich validitu, vůbec ne – jenom většina těch studií, která byla provedena, byla prováděna ve prospěch očkování. A nemáme dostatek validních studií, protože je prostě nikdo nikdy nefinancoval, které by mohly poukázat i na rozšířená rizika tak, aby až se bude posuzovat v rámci expertů, po kterých volal kolega Svoboda, na které se tady ptal kolega Brázdil, kdo jsou ti experti. Pro mě třeba lidé z imunologické branže jsou do jisté míry předzatiženi právě svou branží. Pochopitelně.

A nechci jít do konfrontačního tónu. Určitě ne dneska. Jenom chci poukázat na to, že to téma není tak jednoznačné, jak se někdy podává, a to ani na straně příznivců, ani na straně odpůrců. Domnívám se, že jediný problém, který s sebou teď návrh zákona nese, je to, že není přesně – ale o tom mluvil kolega Kasal – popsán způsob nebo metodika toho, jak eventuální poškození v důsledku očkování prokázat. Těch věcí je tam celá řada. Těším se na diskusi potom, až proběhne první čtení, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci za jeho vystoupení, které vyvolalo celou řadu faktických poznámek. První v pořadí je pan poslanec Bělobrádek, připraví se pan poslanec Kasal. Dále v pořadí pan poslanec Válek a pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, já bych k tomu, jak jsou financovány výzkumy, ale samozřejmě i dané studie. Tak obzvláště ve farmaceutickém průmyslu zřejmě není nikde tak podrobná a tak velká kontrola, tak složitá administrativa, jako je právě ve farmaceutickém průmyslu. A finanční náklady, které jsou na vývoj a ověřování, na studie, jsou tak extrémní, že právě bez soukromého kapitálu se to dělá obtížně. Samozřejmě je snaha, aby stát přejímal část těchto finančních břemen, ale to jsou tak velké částky, že to, aby to financoval přímo stát, to není úplně možné.

To znamená, z tohoto hlediska myslím, že je to je spíš taková spiklenecká teorie, ale neumím si představit farmaceutickou firmu, která by se špatným úmyslem falšovala nějaké výsledky, protože potom – a ty případy tady samozřejmě jsou – tak ty žaloby potom na ně, když se na to přijde, že ten lék má vedlejší účinky, že dochází k úmrtím, k postižení pacientů, tak by se nedoplatili. To znamená, nejsou to sebevrazi, a že by něco falšovali, to by byla skutečně pro ně naprostá sebevražda.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec David Kasal, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Já jenom krátkou poznámku na kolegu Pávka prostřednictvím pana předsedajícího. Víceméně to, co říkal teď pan doktor Bělobrádek, tam samozřejmě kdybychom vycházeli z té logiky, že tedy jsou všichni podjatí, tak advokáti nebudou moci připravovat zákony o advokacii. Podle mě nemůžeme na to takhle koukat a opravdu to musíme nechat v té pragmatické rovině toho – tenhle zákon nebude o tom, aby vysvětloval, jestli očkování je v pořádku, nebo není. Očkování jednoznačně je v pořádku. Tady jde o to, pokud bude nějaký ten stav, tak popsát z důvodu toho, abychom vyloučili veškerá možná jiná onemocnění, a když tam jiné onemocnění nebude, tak se přizná, že to je od očkování. Takhle jednoduše. Nic dalšího složitého, protože jinak bychom se v tom ztratili.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Válek, připraví se pan Lubomír Volný. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Myslím si, kolegové a kolegyně, je potřeba hledat ve všem, co tady zazní, něco, co by nás mohlo posunout v legislativě, kterou přijímáme, dál. A ten názor prostřednictvím pana předsedajícího kolegy Pávka je prostě názor, který ve společnosti existuje, který rezonuje a který část společnosti zastává. Já vedle kolegy Pávka sedím a znám ho jako velice slušného a korektního člověka, znám jeho názory a velmi si jich vážím, tak musím nad tím přemýšlet. Já si

myslím, že ani on stejně jako nikdo v této Poslanecké sněmovně nezpochybní to a nezpochybnuje to a nikdy to neudělá, že by očkování nezachránilo desítky, stovky, tisíce, statisíce životů, možná miliony životů. Nikdo nezpochybnuje, že očkování je užitečné. Ale debata, kterou tady vedeme, jestli opravdu ta správná cesta je hexavakcína, jestli ta správná cesta je systém očkovacích protokolů, který tady používáme, což je vysoce odborná debata, a opravdu vraťme se znovu k tomu, co jsem tady už jednou řekl – cílem je rozptýlit pochybnosti ve veřejnosti. A ty pochybnosti nerozptýlíme tím, že budeme dogmaticky stát na čemkoliv. Musíme o těch pochybnostech debatovat, zjistit, odkud plynou, a snažit se je vyvrátit. Očkování zachraňuje životy. Na tom se prosím shodněme. A teď, udělejme to tak, aby nikomu očkování neublížilo, aby nevznikaly komplikace a aby maximum veřejnosti akceptovalo očkování. To je naše poslání a náš cíl. Udělejme pro to maximum. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane poslanče. Dalším v pořadí je pan Lubomír Volný a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl sám za sebe osobně přivítat tento návrh, protože vakcinace, tak jak je v současné době prováděna a aplikována, zcela jistě poškozují spoustu dětí a spoustu rodičů utrpením na základě toho postižení svých vlastních dětí, a chtěl bych poděkovat panu kolegovi Pávkovi za jeho odvahu a otevřenost, se kterou vystoupil se svým životním příběhem, a prostřednictvím pana předsedajícího bych mu chtěl sdělit, že určitě nejsme sami jako rodiče, kteří informovaně nenechali očkovat své děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Svoboda s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl pouze reagovat na kolegu Kasala, který uváděl případ advokátů, že podle něj samozřejmě advokáti mají psát zákony o advokátech. Tak je logické, že odbornost je potřeba, nicméně současně je potřeba si být vědom i toho střetu zájmů, a třeba advokáti podporují prodloužení koncipientury, které jim snižuje konkurenci, a tam je zcela namístě vnímat, že současně s odborností mají i nějaké úzké skupinové zájmy. A velmi podobné je to i u odborníků na očkování, jak na to podle mého názoru pan kolega Pávek správně upozornil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Svoboda a připraví se pan poslanec Vyzula. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. A mluvím skutečně naposledy k této věci. Jenom vás všechny upozorním, v tuto chvíli nejednáme o tom, jestli má

být hexavakcína, jednovakcína, jaké mají být intervaly, v jakém věku se to má dávat. My hovoříme o tom, že kdyby se stalo, že by někdo byl očkováním poškozen, že mu stát dá náhradu. O tom hlasujeme. Vůbec ne o tom, jak se očkuje nebo jak se nemá očkovat. Vůbec ne! To není odborná diskuze, to dokonce ani není pro doktory. To je diskuze pro ekonomy, aby řekli: ano, stát na to má, když je to tolik a tolik kejsů do roka, anebo nemá, a my rozhodujeme o tom, jestli to bude, nebo nebude. A medicínského v tom není ale ani ň!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Vyzula a jeho faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne. Prosím vás, mně to nedá, abych neřekl pár věcí. Tady to někdy zaznívá tak, že za chvíli se v novinách objeví, že v Parlamentu je přesvědčení, že očkování škodí. Prosím vás, já bych se chtěl jednoznačně zastat všech těch rozumných, tak jak už to říkal i kolega Válek prostřednictvím pana předsedajícího, že očkování zachraňuje lidské životy. A to bylo mnohokrát dokázáno. A chtěl bych říct, ale navzdory tomu tedy musím s kolegou Válkem trochu nesouhlasit v tom, že bychom chtěli zajistit, aby očkování nepoškodilo nikoho. To není možné. To si také uvědomme. Ovšem těch případů je velmi, velmi, velmi málo, ale prostě stanou se. Ovšem je to mnohem větší benefit toho očkování, než kdyby očkování nebylo. To poškození by bylo mnohem horší.

A druhá věc, která mě zvedla tedy ze židle, je ještě, co tady řekl kolega, myslím, Volný prostřednictvím pana předsedajícího, že očkování poškodilo spoustu dětí. Spoustu. To jsou prosím vás jedinci, kteří mají nějaké následky, ale ne v žádném případě spousta. A tato komise, která by byla při Ministerstvu zdravotnictví, ta bude muset být velmi pečlivě zvolena, aby opravdu posoudila správným způsobem, zda o poškození šlo, nebo nešlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Válek a pan poslanec Pávek. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na kolegu Svobodu ohledně toho, o čem se tady hlasuje. Podle mého názoru to tvrzení, že se hlasuje o tom, jestli si to stát může dovolit, myslím úplně nesedí. Tady jde o to, že stát na občany uvalil nějakou povinnost očkovat své děti a plnění této povinnosti přináší rizika, tak je zcela adekvátní, aby stát nesl současně odpovědnost za ta rizika.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Válek a připraví se pan poslanec Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. To se nám to pěkně rozjelo. Protože je špína zažraná, odpovídám prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Volnému. Taková standardní odpověď.

Ale chtěl bych říct, že si myslím, a velmi se omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího, že nesouhlasím s kolegou Svobodou. Že cílem by opravdu mělo být, aby po očkování bylo minimum komplikací. Že se nedá dosáhnout toho, aby žádná komplikace nebyla, to je fakt. Ale cílem by mělo být, aby komplikace prostě po očkování nebyly. A já se velmi těším na nějakou analýzu, která jistě zazní na zdravotním výboru, jaký je tedy faktický počet komplikací po očkování, jestli máme nějaká taková data. Protože pokud ty pacienty chceme odškodnit, pokud víme, kolik to bude stát, jistě máme i data, která nám řeknou, jestli se zvyšuje počet komplikací, snižuje, co je důvodem a tak dále. Určitě ta data zazní při schvalování tohoto zákona a pak my jako parlament i veřejnosti řekneme, jaká jsou tedy ta tvrdá data, a můžeme je obhajovat. Já v tom nevidím problém.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pávek a jeho faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Jan Volný. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych si také vašim prostřednictvím dovolil reagovat jenom krátce na kolegu Svobodu. Souhlasím s ním v tom, že projednáváme návrh zákona o odškodnění potenciálních nebo možných obětí v důsledku očkování a že debata hrozí i tím, že by se mohla rozbřednout do širokých odborných nebo ideologických témat. To si myslím, že není žádoucí. Ale je velmi, velmi žádoucí, a v tom souhlasím s kolegou Válkem vašim prostřednictvím, že je potřeba stanovit jasná pravidla pro určení těch možných obětí. To znamená, máme-li odškodňovat oběti, tak musí být definována ta oběť. Je jedno, jestli to bude dělat nějaká komise, nějaké kolegium nebo prostě kdokoliv jiný. Ale co bude důležité a co já budu chtít po ministerstvu jako předkladateli tohoto návrhu zákona a co budu chtít debatovat na výboru pro zdravotnictví, tak to je způsob, jakým bude zajištěna ta definice té oprávněné oběti hodné odškodnění. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Volný s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Janulík. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já chci prosím vás promluvit jako laik, nejsem lékař. A samozřejmě jsem příznivcem očkování. Mám doma lékařku, která prostě říká, že to je nezbytně nutné. Ale tahle diskuze – a nechci omezovat diskuzi, vůbec ne, diskutujte – ale pokud na to bude někdy koukat v noci nějaký civil jako já, ne lékař, tak ho tahle diskuze musí navést právě na to, že očkování asi nějaký problém bude, když se o tom takhle tady dlouho slovíčkaří a chytá se za slovo. Já to vnímám tak – všichni lékaři, co tady řekli, očkování ano. Všichni lékaři i nelékaři tady – pan kolega Pávek říká, je dobře, že to odškodnění pro těch pár lidí, nebo dětí, kteří mohou být poškozeni, je dobře. Tak to prosím vás

udělejme ve výborech a nepitvejme se v tom. Protože to dává záminku k tomu, že to asi může být nějaký problém, když se o tom tak dlouho mluví.

Takže prosím vás, nechci tím omezovat diskuzi, ale tady jsou prostě jasné daná pravidla. Lékaři říkají – má se očkovat, je to potřeba, všichni to cítíme. Jsou tady názory – pozor, jsou tady i nějaká ohrožení, nějaké důsledky. Ano, je dobře jim zaplatit. Pojďme to takhle uzavřít. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Janulík. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo. Já se musím vyjádřit k svému předřečníkovi kolegovi Pávkovi vašim prostřednictvím. Jako co jsou to za slova? Jaké oběti? Jako my nevyrábíme oběti. My se prostě snažíme lidem pomáhat, a vy tady používáte termíny jak při zbraních hromadného ničení. Vždyť podívejte se tady po tom sále, kdo tady z vás nebyl očkovaný. Snad možná u Pirátů bych někoho našel. Ale jinak jsme tady všichni byli očkovaní. Tak nepoužívejte výrazy, jako že oběti budeme odškodňovat. Oběti. Očkování není holokaust. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Po té vzrušené mezidiskuzi se vrátíme zase možná do věcnější polohy. Já bych chtěl prezentovat jednak stanovisko své a jednak stanovisko klubu KDU-ČSL.

My jsme už v minulém volebním období volali po tom, aby tady byla předložena právní norma, která by zakotvila odškodnění za povinná očkování. Několikrát jsem v tomto směru interpeloval i minulé ministry. Takže já děkuji panu ministrovi a týmu Ministerstva zdravotnictví, že předložili tento návrh zákona.

A za sebe mohu říci – a teď možná krátce navážu na kolegu Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedajícího. Přestože jsem lékař, tak se v tomto ohledu necítím ve střetu zájmů, neboť jako letitý ortoped a traumatolog neočkují pacienty. Možná vyjma asi dvou injekcí očkování proti tetanu. Takže se necítím ve střetu zájmů. Nicméně samozřejmě jsem medicinae universae doctor, tak něco o očkování vím. Takže tady budu hovořit jako lékař, ale hlavně také jako otec čtyř dětí. A také se přiznám, že všechny naše děti byly plně očkovány, a to včetně toho nejmladšího. A také se přiznám, že všechna ta očkování jsme nějakým způsobem se svou manželkou prožívali. Protože očkování skutečně je velmi důležité. A já bych to tady chtěl znovu zdůraznit.

Já považuji očkování za velmi důležitý nástroj k zachování zdraví populace. Ale je potřeba říci, že určitá rizika existují. I my jsme si zažívali na našich dětech horečky, nevolnosti a naštěstí jenom takové ty minimální nežádoucí účinky. To znamená,

každé to očkování jsme nějakým způsobem prožívali. Dokážu se vžít do situace rodin, které měly ty nežádoucí účinky závažnější. A musím říci, že v rámci poslanecké práce mě i řada takových rodin navštívila. Někdy jsme si nakonec vysvětlili, že nešlo o následky očkování.

V rámci této diskuze si je uvědomit, že skutečně prokazování jakékoliv újmy na zdraví patří mezi velmi složité, jak odborné, tak právní, disciplíny. To znamená, že ani diskuze o tomto návrhu zákona nebude úplně jednoduchá, a v tomto ohledu vítám návrh paní předsedkyně zdravotního výboru paní profesorky Adámkové na prodloužení lhůty. Nevidím to jako prodlužování diskuze a oddalování tolik potřebného zákona, ale jako nástroj k tomu, abychom skutečně vychytali jak ty odborné, tak i právní náležitosti tohoto návrhu zákona. Já se možná krátce zmíním o některých, o kterých si myslím, že by stály za diskuzi. A není to nic proti té normě jako takové.

Pan ministr už tady v rámci svého úvodního slova zmiňoval tu premisu, kdy vychází návrh zákona z takzvané vyvratitelné domněnky, kdy v případě, kdy se u poškozeného vyskytnou následky v podobě újmy na zdraví, které jsou na základě odborného medicínského poznání pravděpodobnými následky provedeného očkování, pak se má za to, že takováto újma na zdraví byla způsobena tímto očkováním. Také tady pan ministr řekl, že se to nebude týkat úplně všech. Že se to týká jen těch, kde skutečně ta pravděpodobnost je velická. Přes to přese všechno vzhledem k tomu, jaká je nálada v naší společnosti směrem k očkování, je potřeba si říci, že minimálně na začátku toho – ve chvíli, kdy zákon vstoupí v platnost, lze očekávat, že nepůjde o nějaké jednotkové počty těch žádostí, ale troufám si odhadovat, že se může jednat o stovky, možná i tisíce, podání. Všichni asi sledujeme různé diskuze na webech, na sociálních sítích, kde některé patientské organizace opravdu brojí proti povinnému očkování v jednu šiku a ta jejich rétorika často není objektivní. Často jsou tam prezentovány případy, které skutečně z odborného hlediska nemohou být následky očkování, nicméně ti rodiče to takto vnímají, nikdo jim to zatím nedokázal vyvrátit.

To znamená, myslím si, že tady je potřeba tu diskuzi ještě vést, a znova připomínám, беру to tak, že to je velmi složitá právní diskuze, a za těchto okolností bych se přimlouval i za to, aby kromě výboru pro zdravotnictví tento návrh zákona projednal i ústavněprávní výbor. To je poznámka číslo jedna.

A potom už jedna méně závažná poznámka, která si myslím, že také stojí za diskuzi, a to je znění § 4, podle kterého je žadatel povinen doložit celou řadu dokumentů, včetně kompletní zdravotnické dokumentace, která se váže k provedenému očkování. Tady bych se chtěl zastat těch rodin, které budou žádat a pro které je zdravotní stav jejich dítěte často velmi emočně vypjatou záležitostí. A i když tady v tom paragrafu je zároveň fakultativní možnost, že si zdravotnickou dokumentaci vyžádá Ministerstvo zdravotnictví na základě plné moci té rodiny, tak bych se přimlouval za to, aby již primárně tato povinnost byla na straně Ministerstva zdravotnictví, abychom těm rodinám ušetřili ne vždycky úplně jednoduchou diskuzi se zdravotnickými zařízeními. Já vím, že zdravotníci jsou empatičtí. Nicméně někdy ta diskuse i pro ně je obtížná. A pro ty rodiny je velmi obtížná. Takže tady bych se těch rodin zastal a dal bych důkazní břemeno na stranu Ministerstva zdravotnictví.

Tolik pár poznámek k tomuto návrhu zákona. Klub KDU-ČSL tento návrh podporuje a budeme hlasovat pro propuštění do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji panu poslanci. A s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, 26. dubna, za dva dny, budeme mít dvouleté výročí, kdy jsme o návrhu o zavedení odpovědnosti za negativní následky očkování hlasovali v Poslanecké sněmovně. Tehdy to byl návrh opozičního klubu našeho. Podpory se mu nedostalo, když hlasovalo proti zavedení objektivní odpovědnosti ANO, sociální demokraté a tehdejší klub Úsvit. Zdrželi se komunisté. Zavedení této odpovědnosti tehdy podpořili kromě nás ještě ODS a lidovci.

Já jsem rád, že se toto téma vrací do Poslanecké sněmovny, protože ho považuji za zásadní. Zásadní v tom, že se stáváme moderním státem v tom, že když stát ukládá nějakou povinnost, tak zároveň přijímá odpovědnost za případné negativní důsledky. To si myslím, že je tak normální, že je zvláštní, že to muselo tak dlouho trvat, než se to v našem právním řádu podařilo prosadit. V tomhle jsem rád, že pan ministr s tímto návrhem zákona přichází.

Ona totiž ta geneze je skutečně dlouhá. První schůzky k tomu, aby toto bylo prosazeno, začaly už někdy v roce 2015, kdy vznikla pracovní skupina, v roce 2016 tehdejší Ministerstvo zdravotnictví přislíbilo předložení právě tohoto zákona. Píše se rok 2019 a teprve začíná jeho projednávání, které, i podle toho, jak se prodlužuje jednání ve výborech, je zřejmé, že nebude krátké a nebude jednoduché.

Já bych tady chtěl ještě i poděkovat kolegu Kaňkovskému, s kterým jsme právě v minulém období se tomuto tématu hodně věnovali a snažili se ho prosadit, a to i z toho důvodu, který tady zazníval, a zazníval už před dvěma lety – protože tento návrh má potenciál zvýšit důvěru v očkování. Protože ono skutečně nepůsobilo důvěryhodně, když stát na jednu stranu dával povinnost k očkování a na druhou stranu říkal, ale pokud se něco negativního dostaví, nechceme s tím nic mít společného. To působilo tak, jako kdyby se bál těch následků, které na něj můžou přijít. Bál se převzít tu odpovědnost, o které říkal, že vlastně neexistuje, že se žádné negativní důsledky nedostavují.

Takže z toho pohledu za klub Starostů a nezávislých chci říct, že jsme rádi, že konečně poté, co před dvěma lety náš návrh byl zamítnut tady v Poslanecké sněmovně, konečně do Sněmovny doputovalo toto téma. Budeme ho podporovat v jeho zavedení do dalšího čtení. A samozřejmě i ve spolupráci, doufám, s kolegou Kaňkovským právě budeme pracovat na tom, aby ta důkazní povinnost byla co možná nejnížší právě v tom, že situace rodičů, kteří zažívají nějaká negativa spojená s touto životní situací, tak je v tu chvíli zatěžovat získáváním zásadních důkazních prostředků je skutečně, myslím, nerozumné až neslušné. Představte si situaci, když vaše dítě by, nedej bože, právě se mu to stalo, a vy v tu chvíli, kdy myslíte jenom na jeho život, jenom na jeho zdraví, tak byste zároveň měli kus své kapacity věnovat

tomu, že si budete vyrábět doklady pro to, abyste se pak kdyžtak dostali k nějaké finanční náhradě. To je tak daleko ve vašich prioritách, že pak by ten zákon mohl zůstat zbytečným a bezzubým. Proto v této oblasti budu rád pracovat na tom, aby přístup k rodičům a dětem byl co možná nejpriznivější. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A jedna faktická poznámka – pan poslanec David Kasal.

Poslanec David Kasal: Já musím reagovat na pana kolegu Farského prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem šel do politiky s tím, že se některé věci dělají postupně a za sebou. Samozřejmě demokracie je asi nejlepší, ale je třeba pomalá. Ale na druhou stranu, já už jsem to tady říkal ve svém příspěvku, v tom prvním – nejdřív se scházela ta očkovací komise a dva měsíce dva roky, byla tam řada odborníků, byli tam zástupci od organizací proti očkování a dalších a tam jsme si vymezili, co tam má být. Takže jako pro mě, že jste nám tady přečetl, kdo proti tomu tehdy hlasoval, bylo úplně zbytečné, protože my jsme hlasovali proti tomu tehdy, že ještě nebyly tyhlety podklady.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Není v tuto chvíli žádná přihláška do obecné rozpravy. Nikoho nevidím z místa, končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr má zájem. Prosím, máte slovo. A na stenozáznam ještě řeknu, že paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová stahuje svoji omluvku, je přítomna. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v první řadě děkuji za obsáhlou a zajímavou debatu a diskusi. Musím říci, že – a při vši úctě ke ctěným kolegům poslancům – my skutečně jsme už do sněmovního tisku dali prováděcí vyhlášku k tomu zákonu. Je třeba se na ten sněmovní tisk podívat skutečně pečlivě, protože – a myslím si, že dokonce je to v pravidlech pro předkládání návrhu zákonů, pokud se počítá s prováděcím právním předpisem, že musí být ten právní předpis prováděcí součástí. Takže my toto respektujeme a ta vyhláška tedy je přílohou toho sněmovního tisku. A tam je zcela jednoznačně dáno, jaké jsou ty následky, v jakém časovém úseku se ty následky projevují. A pokud k tomuto dojde, tak právě nastává ta vyvratitelná právní domněnka, že tyto následky byly způsobeny povinným očkováním. Je to skutečně opřeno o evidence based poznání, medicínské poznání, které skutečně si myslím, že je neoddiskutovatelné. Vychází to z diskuse s odbornou vakcínologickou společností. Takže tady jednoznačně v té vyhlášce jsou u jednotlivých typů vakcín ty újmy dané včetně časových pásem, dokdy tedy, pokud ta újma, resp. ten následek se projeví, nastává ona vyvratitelná domněnka a nebude nutné prokazovat příčinnou souvislost, tedy kauzální nexus, mezi povinným očkováním a danou újmou na zdraví.

Takže tady si myslím, že skutečně jsme svoji úlohu splnili. Musím říct, že s tímto souhlasí i spolky, jako je Rozalio apod., protože to s nimi bylo taktéž diskutováno.

Souhlasí s tím odborná společnost. Takže tady si nemyslím, že by měl být jakýkoliv právní spor, resp. i odborný spor o to tedy, kdy se má odškodňovat a kdy nikoliv. Samozřejmě pokud bude nějaký důsledek, který nebude v té vyhlášce daný, tak pak nastává standardní proces prokazování, a musí tedy být prokázána příčinná souvislost. V ostatních případech nikoliv.

Můžeme se samozřejmě bavit o tom ulehčení z hlediska vyžadování zdravotnické dokumentace. Tam si nejsem ale úplně jistý, jestli Ministerstvo zdravotnictví bez souhlasu daného subjektu je oprávněno si vyžádat zdravotnickou dokumentaci a nahlížet do ní. To si nejsem úplně jistý, jestli to právně bude v pořádku. To si myslím, že musíme ještě si prodiskutovat. Z mého pohledu by to mohl být problém. Myslím si, že vždycky tam musí být souhlas daného poškozeného, daného pacienta, aby tedy Ministerstvo zdravotnictví do dokumentace nahlíželo, s čímž ostatně ten návrh v tomto směru počítá.

Takže myslím si, že ten návrh skutečně obsahuje vše potřebné. Určitě budeme diskutovat detaily, ale v tom rámci, myslím si, že je dostatečný.

Pokud jde ještě o to posuzování nároku na odškodnění újmy způsobené povinným očkováním, tam v zásadě už máme řadu příkladů, kdy to dnes funguje v jiných zákonech. Asi ten nejznámější je zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, kdy stejně jako v tomto zákoně není vedeno správní řízení, ale ministerstvo samozřejmě posuzuje soukromoprávní nárok poškozeného. Bude ho bezesporu posuzovat na základě expertních posouzení. Předpokládáme, že bude vytvořena expertní komise, budou vyžadovány znalecké posudky atd., stejně jako je to v případě právě zákona o škodě způsobené nesprávným úředním rozhodnutím nebo postupem. Takže tady už máme jasný mistr v jiném právním předpisu, takže v tom nevidím žádný zásadní problém. Znovu opakují, pokud ministerstvo do šesti měsíců nerozhodne o tom nároku nebo rozhodne v nesouladu s požadavkem poškozeného, tak tady bude samozřejmě nastupovat nezávislý soud v občanskoprávním řízení v promlčecí lhůtě tří let. Takže tady opět práva budou jednoznačně chráněna a subjekt se bude moci dovolat rozhodnutí u nezávislého soudu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, není mou úlohou replikovat na připomínky, které zde zazněly. To nakonec udělal pan ministr. Takže ode mne jen konstatace, že debata byla skutečně velká a košatá. Vystoupilo osm poslanců přihlášených do rozpravy a k tomu přibýlo šestnáct faktických připomínek.

Návrh byl podán na prodloužení lhůty na projednání zákona o dvacet dnů. V rozpravě také zazněl návrh na projednání nejen v garančním výboru, jak to

navrhuje grémium, ale také v ústavněprávním výboru. Oba tyto návrhy, které vzešly z rozpravy, podporuji a prosím, abyste je podpořili hlasováním také. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní zpravodajce. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Předpokládám, že to je ten zmiňovaný ústavněprávní. (Protesty z pléna.) Ne, jako dalšímu. Dobře.

Takže garanční výbor je pouze výbor pro zdravotnictví.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 120, přihlášeno 180 poslankyň a poslanců, pro 147. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale je tady návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru. Je ještě nějaký jiný návrh? Nikoho nevidím, takže budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 121, přihlášeno 180 poslankyň a poslanců, pro 72. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o prodloužení lhůty k projednání o dvacet dnů.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 122, přihlášeno 180 poslankyň a poslanců, pro 135. Návrh byl přijat.

Děkuji vám a předávám řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Budeme pokračovat dalším bodem, což je

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 452/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Než vám dám slovo, tak doufám, že se sněmovna trochu uklidní. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona obsahuje opatření v oblasti důchodového pojištění, které se týká navýšení valorizace důchodů v lednu 2020. Návrhem zákona se realizuje zaručené zvýšení důchodů v lednu 2020 tak, aby průměrný starobní důchod byl zvýšen o 900 korun.

Při zvýšení vyplácených důchodů v lednu 2020 se bude vycházet z příslušných pravidel valorizace stanovených v § 67 zákona o důchodovém pojištění, tj. základní výměra důchodů se zvýší na 10 % průměrné mzdy a procentní výměra důchodů se zvýší o příslušný počet procentních bodů, tak aby byl zohledněn růst cen plně a růst reálné mzdy v rozsahu poloviny. K takto stanovené částce zvýšení se přičte nad rámec této pravidelné valorizace ještě pevná jednotná částka stanovená tak, aby u průměrného starobního důchodu celkové zvýšení činilo částku 900 korun. To znamená, že k příslušnému procentnímu zvýšení procentní výměry důchodu by všichni důchodci obdrželi navíc jednotnou pevnou částku stanovenou podle tohoto pravidla. Výši této částky nelze nyní ještě stanovit, neboť potřebné statistické údaje pro její stanovení budou k dispozici až počátkem září. Lze nyní jen odhadovat, že výše této pevné částky se bude pohybovat kolem 180 až 200 korun. Tato částka bude přitom pro všechny důchodce stejná a každý důchodce ji obdrží jen jednou, i když bude pobírat více důchodů. V případě souběhu výplaty důchodů bude tato částka podle navrhované úpravy náležet k procentní výměře toho důchodu, který bude vyšší, případně nejvyšší. Takto stanovené dodatečné navýšení důchodů si v roce 2020 vyžádá zvýšení výdajů na celkovou valorizaci vyplácených důchodů o zhruba 7 mld. korun.

Navrhované opatření bude mít pozitivní dopad na všechny důchodce. V případě schválení návrhu zákona dojde ke zlepšení příjmové situace důchodců, neboť relace průměrného starobního důchodu k průměrné hrubé mzdě, tedy takzvaný náhradový poměr, se zvýší zhruba o polovinu procentního bodu na 38,8 %. Bez tohoto opatření by nastala stagnace tohoto náhradového poměru. Zároveň se zvýší kupní síla důchodců, neboť reálná hodnota jejich důchodů vzroste o dodatečných 1,9 %. Relativně více vzroste kupní síla u důchodců s podprůměrnými důchody. Například důchod ve výši 6 tisíc korun měsíčně vzroste díky valorizaci o více jak 9 %, zatímco důchod o výši 18 tisíc korun měsíčně o 6,2 %.

Stagnaci či pokles životní úrovně důchodců bychom neměli připustit, a proto prosím o podporu předloženého návrhu zákona a jeho postoupení do dalšího legislativního procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za úvodní slovo. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, paní ministryně Maláčová zde podrobně představila obsah tohoto tisku. Já tedy z pozice zpravodaje se pokusím jinými slovy stručně sdělit, že obsah spočívá v tom, aby se mimořádně zvýšil důchod od ledna příštího roku o jednotnou částku, a to tak, aby u průměrného starobního důchodu zvýšení základní

výměry a zvýšení procentní výměry činilo v součtu u průměrného starobního důchodu 900 korun, a to tedy prostřednictvím zvýšení té procentní výměry.

Legislativně se jedná o poměrně jednoduchou novelu. V podstatě sestává z jednoho paragrafu, který se doplňuje do zákona o důchodovém pojištění. Samozřejmě důsledky této novely jsou podstatně rozsáhlejší, a to tedy jak pro příjemce důchodů, kterým se zvyšují příjmy, tak ale i pro státní rozpočet, tak jak bylo uvedeno. V podstatě pokud bude tato předloha přijata, tak se mandatorní výdaje zvýší v příštím roce o 7 mld. korun.

Já o tom mluvím také proto, že právě z pozice zpravodaje tohoto tisku si dovoluji doporučit, abychom se snažili projednávat tento tisk tak, abychom dodrželi tu navrženou účinnost, která tam je, to znamená 30. září tohoto roku, jednak s ohledem na Českou správu sociálního zabezpečení, která samozřejmě potřebuje včas vědět výši důchodů od ledna příštího roku, ale také s ohledem na sestavování státního rozpočtu, protože samozřejmě všichni víme, že když se sestavuje státní rozpočet, tak se musí vycházet z platné legislativy, nikoliv z předpokládané. A bylo by dobré právě v tom září znát platnou a účinnou legislativu od ledna příštího roku. A právě z tohoto důvodu by bylo nanejvýš vhodné, abychom zkrátili lhůtu na projednání ve výborech o 30 dnů.

Tolik tedy moje zpravodajská zpráva.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ten návrh potom prosím načíst v rozpravě.

A nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeno pět poslanců a poslankyň. Jako první poslankyně Šafránková, poté poslanec Martínek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Hezký podvečer, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Na úvod chci nejprve jménem klubu SPD sdělit, že určitě podpoříme propuštění projednávaného sněmovního tisku do druhého čtení. To ovšem neznamená, že jsme s jeho obsahem zcela ztotožnění a spokojeni, a už vůbec to neznamená, že jsme spokojeni a ztotožnění s postupem a kroky vlády ve vztahu k našim důchodcům, potažmo s její činností v celé oblasti sociální politiky. (V sále je hlučno.)

Ano, přechod od čtyřicetikorunové valorizace důchodů a opuštění metody jejich navyšování procentní částkou je určitým posunem vpřed, ale není rozhodně uspokojivým, natožpak systémovým řešením. Zvláště přihlédneme-li k tomu, že plánované navýšení důchodů stěží pokryje kumulaci inflace spotřebitelských cen a dalšího nárůstu cen základních životních potřeb – potravin, ale i nákladů spojených s bydlením, zejména cen energií, kde je zvýšení nejmarkantnější za posledních 10 let a plně se projeví až postupně v průběhu celého roku, tak jak bude na jednotlivých distribučních územích probíhat roční vyúčtování odběru elektřiny a plynu. I z těchto důvodů je vládou plánovaná výše růstu důchodů naprosto nedostatečná. Znamená v podstatě jen určitou korekci růstu životních nákladů, za nějž je stejná vláda –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, já vás přeruším. Obávám se, že sněmovna je neklidná a váš projev vůbec nevnímá. Chtěl bych požádat kolegy napravo i nalevo v sále, kteří diskutují, aby tak činili mimo sál. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji. Za něž je stejná vláda navíc v mnoha ohledech také spoluzodpovědná. Předkládaná novela je, řekněme, povinnou technickou úpravou, která vůbec neřeší složitou a ponižující situaci těch statisíců důchodců, kteří musí každý měsíc žádat o příspěvky a doplatky na bydlení, především ve větších městech, anebo o příspěvek v hmotné nouzi. Neřeší ani stále se rozevírající nůžky příjmové nerovnosti, a to ať už mezi důchodci samotnými, anebo mezi důchodci a zaměstnanci.

Poměr průměrného starobního důchodu vůči průměrné mzdě trvale klesá. Nyní je zhruba na 37 %, přičemž tato i předchozí vláda hovořily o úplně jiných relacích, kterých hodlají v daném ohledu dosáhnout. Takovým stylem se ale deklarované hodnoty nenaplní. A není také ani možné, udržitelné, spravedlivé ani únosné to, že dle údajů České správy sociálního zabezpečení z loňského roku pobírá zhruba 780 tis. důchodců částku nižší než je 10 tis. korun měsíčně, a zhruba 350 tis. našich seniorů dokonce pod 8 tis. korun měsíčně.

Vzhledem k těmto skutečnostem a k tomu, aby se i naši senioři v těchto příjmových kategoriích dožili doby, kdy i jim alespoň náznakem bude lépe, zde musíme postupovat mnohem rychleji, razantněji a ambiciózněji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím o slovo poslanca Tomáše Martínka. Připraví se poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, v rámci tohoto tisku mám několik otázek na zástupce předkladatele, ministryni práce a sociálních věcí.

Nejprve bych se rád zeptal, co vedlo předkladatele k náhlé změně původního návrhu zákona o důchodovém pojištění. Ještě nedávno bylo vládě předkládáno zvýšení důchodů skrze navýšení základní výměry, a sice z 10 % průměrné mzdy na 10,6 % průměrné mzdy. Dle informačního systému eKLEP na jednání vlády dne 25. 3. 2019 nebyl tento návrh projednán. Na příštím jednání vlády dne 1. 4. 2019 byl vládě k projednání předložen stávající návrh, tedy přičtení pevné vypočtené částky z průměrného důchodu k procentní výměře u všech důchodů. Co tedy předkladatele k této nesystémové změně vedlo?

Dále bych se chtěl zeptat, jakých důchodců se v rámci předloženého návrhu zvýšení důchodu nad valorizaci dotkne. Pakliže bude návrh včas schválen, zvedne se nad valorizaci i důchodců s důchodem přiznaným po 31. prosinci 2019? Kdyby ministerstvo předložilo původní návrh, tedy zvýšení základní výměry, týkalo by se zvýšení nad valorizaci i důchodců s důchodem přiznaným po 31. prosinci 2019.

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím poslance Bauera, který je přihlášen do rozpravy. Připraví se poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, kolegyně, kolegové, není sporu o tom, že důchody jsou v České republice nízké a že bychom je měli zvýšit. O tom určitě není debata a i náš poslanecký klub bude podporovat propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Nicméně si dovoluji říci několik slov k motivaci současné vlády.

Já jsem členem takzvané důchodové komise. Jenom pro vaši informaci, ta komise se správně jmenuje komise pro spravedlivé důchody. Je to odborný tým, který je pod záštitou paní ministryně práce a sociálních věcí při Ministerstvu práce a sociálních věcí. Na základě její činnosti si myslím, že vládě na důchodech a důchodcích vůbec nezáleží. Vláda zvyšuje důchody jen proto, aby se tím před příštími volbami pravděpodobně mohla chlubit nebo říkat, že někdo byl proti, nebo ho ostrakizovat za to, že vznese nějaké logické dotazy, protože tím nepřeje českým důchodcům.

Myslím si, že kdyby vláda chtěla současnou tristní situaci velké části důchodců opravdu řešit, mohla paní ministryně Jana Maláčová aktuální návrh na zvýšení důchodů projednat s odborníky a s opozičními politiky na důchodové komisi, jak jsme se ostatně zavázali ve statutu této komise, kterým se zřizovala. Ale musím konstatovat, že bohužel to paní ministryně neudělala. Mám pocit, že paní ministryně používá spíše důchodovou komisi čistě v zájmu prosazování své politiky a svých mediálních zájmů a nesnaží se hledat konsenzus, ale jednání komise spíše využívá pro krytí svých nápadů nebo návrhů.

Milé dámy a pánové, někdy bych vám přál vidět udivené výrazy přítomných akademiků nebo členů komise, kteří problematice důchodů opravdu rozumějí, když je paní předsedkyně komise za přítomnosti paní ministryně vyzve, aby hlasovali, o nějakém návrhu, když oni před malou chvílí vysvětlili, že tento návrh je buď nehlasovatelný, nebo pozbývá logiky.

Pokud by se vláda o důchodce opravdu zajímala, musela by chtít řešit i situaci především důchodců budoucích. To ale nedělá a paní ministryně Jana Maláčová dokonce v minulosti prohlásila mediálně, že důchodová reforma v naší zemi není potřeba, a to navzdory názoru všech odborníků a navzdory jednoduchým statistikám, že za dvacet let bude na stejný počet plátců daní o milion důchodců více.

Já nechci tomuto nadčasovému tématu dneska věnovat více času, než je nezbytné, a tak řeknu jen, že tato vláda významně přispívá k tomu, že velká část důchodců bude za dvacet let přežívat, jen pokud se o ně jejich rodina finančně postará. Části důchodců nebude tato totální závislost vadit, nesporně ale většinu z nich vezmete sebeuctu, samostatnost a svobodu. Možná má vláda pocit, že dvacet let je dlouhá doba a že se budoucí kolaps důchodového systému nějak vyřeší. Ale opak je pravdou.

Předposlední poznámka na závěr. Tím, že se váš návrh opět zmenšuje, nebo zmenšuje zásluhovost důchodů, vysíláte jasný signál všem živnostníkům,

podnikatelům a řemeslníkům, že platit vyšší sociální pojistné než minimální nemá žádný smysl, a proč by to vlastně dělali.

Já bych si dovolil na úplný závěr možná vznést několik dotazů, možná nejenom na paní ministryni, ono by to mělo směřovat i na samotného premiéra naší země nebo na ministryni financí. Ale já jsem si dnes a včera večer dal opět tu práci a přečetl jsem si programové prohlášení vlády České republiky, na kterém tato vláda získala důvěru v Poslanecké sněmovně. Na stránce 1 tohoto programového prohlášení je absolutní prioritou mezi prioritami napsáno: za prvé chceme důchodovou reformu. Tak se chci zeptat, jestli opravdu platí, že tato vláda chce důchodovou reformu a jestli v duchu programového prohlášení vlády opravdu bude důchodovou reformu připravovat a prosazovat.

Součástí programového prohlášení je mimo jiné i to, že chcete oddělit důchodový účet od státního rozpočtu a stanovit jasné finanční vztahy mezi tímto účtem a státním rozpočtem. Takže další dotaz zní – a my jsme o tom diskutovali taktéž na důchodové komisi – jestli opravdu připravujete oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu.

Když si v programovém prohlášení vlády následně nalistujete kapitolu, která se týká sociální politiky a zaměstnanosti, která je na straně 8, tak tam mimo jiné zní, že vláda prosadí novelu zákona o důchodovém pojištění, která zvýší základní výměru důchodu na 10 % průměrné mzdy, tím přispějeme ke zvýšení životní úrovně lidí s nízkými důchody, kde základní výměra tvoří významnou část důchodu, aniž by byl narušen princip zásluhovosti. Takže ta další otázka zní, jestli opravdu ty kroky, které připravujete, jsou v duchu vašeho programového prohlášení vlády, protože nesporně platí, že to minulé zvyšování důchodů, které jsme tady odsouhlasili, ale i to současné vede ke snižování principu zásluhovosti, což je v rozporu s programovým prohlášením vlády.

A v neposlední řadě, ta třetí otázka se týká dokonce další kapitoly programového prohlášení, kde se říká o tom, že se posílí princip zásluhovosti a budete motivovat lidi v aktivním věku, aby využívali podporované formy individuálního zajištění na stáří. Takže to je taktéž otázka, jestli opravdu připravujete v rámci důchodové reformy ne to snižování, kterého jsme teď svědky, ale především posilování principu zásluhovosti.

A v neposlední řadě ten dotaz směřuje na fiskální udržitelnost těch návrhů, protože když se podíváte do důvodové zprávy tohoto vládního návrhu zákona, tak tam jednoznačně zní, že navrhovaným opatřením dojde ke zvýšení důchodů, a tím i výdajů státního rozpočtu na dávky důchodového pojištění. A mimo jiné v té důvodové zprávě zní, že navrhované opatření znamená skokový nárůst výdajů na důchody. A správně to tady řekl pan zpravodaj; jen v tom příštím roce to bude přibližně 7 miliard korun a v rámci střednědobého rozpočtového výhledu se počítá přibližně s 22 miliardami. Mimo jiné v důvodové zprávě stojí, že z pohledu dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí vytváří navrhované opatření potřebu dodatečně fiskálně konsolidovat, to znamená najít nějaké jiné příjmy. Takže ta má poslední otázka zní: kde tato vláda, případně Ministerstvo financí nebo Ministerstvo práce a sociálních věcí chce najít dodatečné příjmy, tak abyste dostáli závazkům, které jsou vypsané v důvodové zprávě, kterou jste připravili?

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji, a než pozvu dalšího řádně přihlášeného řečníka, je zde s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Já děkuji panu předsedajícím. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího vzkázat do opozičních lavic, že mně rozhodně jako členovi nebo poslanci vládní strany není jedno, jestli bude důchodová reforma, nebo ne, a jsem připraven o tomto diskutovat. Dokonce mám připraven návrh, jak si myslím, že by to mělo fungovat. Máme na to všechna data, to znamená, že víme o každém vše, vše je zaevidováno, stačí ta data jenom použít. A věřte tomu, že důchodová reforma by byla obrovsky jednoduchá a na konci by byla i ta finanční úspora, která by nám všem pomohla v tom světle na konci tunelu, že by nám bylo jasné, jestli se budeme zodpovědně chovat tak, že opravdu na ten důchod všichni dosáhneme. Jenom opravdu je to faul trošku, abychom říkali připraví to vládní strana nebo vláda, protože to takhle nelze vzít. Na tom se musíme shodnout všichni. Je potřeba, aby do toho šla opozice i koalice jako jeden muž, a na konci může být opravdu to, co nám všem pomůže, protože jednou, i když nechci jít do toho důchodu, tak jednou tam určitě půjdu a nebude mi jedno, jaký důchod budu dostávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji panu poslanci Bláhovi za jeho poznámku a nyní paní poslankyně Pekarová, řádně přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, dobrý den. Téma důchodů tady řešíme velmi často, nicméně vždycky jsou to jenom nesystémové kroky, jeden nesystémový krok stíhá druhý, ale nějakou kompletní opravdu reformu nebo nějaké opravdu systémové řešení jsme tady neviděli ani v minulém, ani v tomto volebním období. V tomto volebním období se přitom jedná o jednu z hlavních priorit programového prohlášení této vlády, neboť je to první bod, který tam je uveden. A byť byla zřízena komise pro spravedlivé důchody, jak tady zaznělo, tak musím souhlasit s předřečníkem panem Bauerem, že to, jakým způsobem tam občas ta jednání v poslední době tedy probíhala a jak i samotní ekonomové a odborníci, kteří jsou tam přizváni, kteří jsou členy této komise, žasnou nad některými těmi návrhy. To mohu jenom potvrdit. Opravdu jsme se pak následně dozvěděli, že vlastně jedna z těch priorit, z těch čtyř základních priorit komise, která byla nedávno ustavena, není zas až tak velká priorita, totiž právě řešit udržitelnost systému. To považujeme samozřejmě za velmi nebezpečné a dlouhodobě, až možná trochu únavně z opozice upozorňujeme na to, že toto téma nás může, nebo tento problém nás velmi brzy může dostihnout jako celou republiku.

Proto mám také samozřejmě k tomuto návrhu výhrady nejenom z hlediska té nesystémovosti, ale i fiskální udržitelnosti a také několik dotazů přímo na paní

ministryni. Určitě si vzpomenete, že jsme přijali v roce 2018 v červnu na jednání Poslanecké sněmovny usnesení, kterým jsme žádali vládu České republiky, aby neprodleně zahájila práce na přípravě změny důchodového systému. My jsme tehdy dali termín, který samozřejmě je ještě stále tedy daleko, dá se říci, totiž že žádáme vládu, aby hledala řešení do budoucna, a konkrétně tedy do 31. prosince tohoto roku seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila. Nicméně vzhledem k tomu, že právě jako i členka té komise vidím, že není zahájena žádná příliš tedy aktivní práce na tom, abychom se dočkali v tomto volebním období právě nějaké systémové změny, tak by mě zajímalo, při této příležitosti se tedy chci zeptat paní ministryně, zda na ministerstvu zpracovává nějaké podklady, zda budeme vůbec jako komise řešit jeden z bodů, který je jak v programovém prohlášení, tak tedy v tom statutu komise jako jeden z cílů, a v jaké fázi se ta příprava v současné chvíli nachází.

Přece jenom už se blíží poměrně kvapem léto, to známe, že jsou takové trochu, řekněme, laxnější práce, i my máme takzvané parlamentní prázdniny, a pak se rok přehoupne do své druhé poloviny a budeme zde tedy stát před naplněním tohoto usnesení. Jsem velmi zvědavá, a proto bych tedy považovala za vhodné, abychom byli seznámeni s tím, jak dalece to vláda bere vážně a jestli plní toto ustanovení nebo usnesení, které tady bylo poměrně jednomyslně přijato.

Vím, že vláda si s usneseními, které tady přijímáme, příliš horkou hlavu nedělá, ukázala to i v případě například platů učitelů. To jsme tady sice něco přijali, ale následně to splněno nebylo, byť se tím nejenom vláda, ale všechny strany holedbají a chtějí, aby tedy byly platy učitelů zvyšovány. V tomto případě taktéž všechny strany považují řešení důchodového systému za důležité, takže si nemyslím, že by nebyla vůle, ale je vidět, že tam chybí na tom nejdůležitějším místě, kde by měla být.

Další usnesení, které jsme k této tematice a problematice přijímali, bylo už na výboru pro sociální politiku, konkrétně tedy 7. února tohoto roku, kdy jsme právě nejenom přivítali zřízení odborného pracovního týmu pro důchodovou reformu, ale vyzývali jsme tuto komisi, tento odborný pracovní tým, aby se primárně zabýval příjmovou stránkou penzijního systému, a opět, aby tedy předložil řešení udržitelnosti penzijního systému. Takže opět tehdy bylo velmi přesvědčivou většinou přijímáno usnesení včetně tedy hlasů samozřejmě vládních poslanců, protože jinak by nemohlo takové usnesení projít, když většina ve výboru je držena vládní koalicí. Opět je to tedy usnesení, které má určitou váhu, a měli bychom na něj dbát a samozřejmě se jím řídit.

Je to prosté. Pokud máme nějaký objem peněz, máme nějaké příjmy, je to podobné jako v jakémkoliv jiném hospodaření a můžeme si to samozřejmě každý představit i na hospodaření třeba každé domácnosti, co je určitě každému blízké, a nemusí být žádným ekonomem. Tak prostě máme-li nějaký objem peněz, tak nemůžeme utratit více, než kolik máme. Pokud utrácíme více, tak se zadlužujeme, musíme to řešit v budoucnu a pouze odkládáme řešení na jindy. Proto se nabízí samozřejmě otázka, kde bude vláda šetřit, kde chce peníze vzít, jestli tedy ministerstvo pro zvýšení nachází zdroje, jestli bude někde jinde schopné těch zhruba 7 miliard korun, které to bude stát, ušetřit. A měli bychom určitě znát i zdroj těchto peněz, kde tedy konkrétně se to dotkne našich občanů, protože samozřejmě rozpočet bezedný není.

Stejně jako už tady někteří citovali samotnou důvodovou zprávu k tomuto návrhu, tak je legitimní, abychom znali odpovědi na tyto otázky, protože ten výhled samozřejmě není vůbec lichotivý. A pokud se bavíme o důchodech v budoucích letech, nejenom třeba za deset, patnáct, ale i dvacet let, tak se samozřejmě nebudeme jenom o lidech, kteří jsou dnes třeba v produktivním věku a do důchodu teprve půjdou, ale často jsou to už ti dnešní důchodci, kteří se tohoto věku samozřejmě dožijí, protože věk dožití, chvála bohu, nám stoupá, a vzhledem k tomu, že věk odchodu do důchodu, když budu brát, že třeba v 65 letech dneska někdo odchází do důchodu, tak i on za patnáct let ještě pozná důsledky toho, že jsme teď v roce 2019 nepřijali žádné řešení, protože i jeho jako důchodce se to v té době bude dotýkat. Takže se bavme o tom, že ta opatření nemají vliv jenom na současné důchodce, nebo respektive mají mít vliv na budoucí důchodce, ale mají už i na řadu současných lidí v penzi.

Tempo růstu výdajů na penze, které se dosáhne tímto návrhem, je přes 7 %, zatímco tempo růstu nominálního HDP a celkových rozpočtových příjmů je 4 %. Takže tady je vidět ten rozpor toho, že rostou penze rychleji, než roste nominální HDP. A samozřejmě TOP 09 je pro to, aby penze byly co nejvyšší, ale co nejvyšší v tom smyslu, abychom i v budoucnu na ně měli, aby byly udržitelné. To znamená, abychom teď nerozpoutali jeden velký mejdan, který ale nebudeme schopni utáhnout, a v budoucnu na něj doplatíme a budeme sčítat škody.

Proto by mě zajímalo opravdu velmi seriózně, jakým způsobem hodlá ministerstvo a paní ministryně tuto situaci řešit. Kde vidí ty potenciální zdroje? A samozřejmě že by to měly být zdroje, které už dnes existují, nikoliv nějaké plány, nějaké dohady, které teprve v koalici rozebíráte, které jsou ještě zatím ve fázi opravdu jenom nějakých přání jedné či druhé strany, protože ve chvíli, kdy něco není opravdu už v našem platném právním řádu, tak jsou to jenom nějaké úvahy a nedá se na to absolutně spoléhat. Takže to je samozřejmě zcela legitimní dotaz. Samozřejmě že bychom si přáli, aby ten růst byl co nejvyšší, ale je potřeba brát v potaz ekonomickou realitu.

Mě by také zajímalo, proč byla stanovena zrovna částka 900 korun a proč to není třeba 1 000 nebo 1 500. Prostě evidentně je to z nějakého důvodu a ten by nám měl být také ozřejmen. A pokud jste se tedy rozhodli, že to je tato částka, na kterou jsme ještě schopni dát, tak asi určitě už musíte vědět, odkud a kde ty peníze jsou a kde čekají, kde jinde se ušetří, co jiného stát financovat nebude.

Znovu připomínám, že prognózy jsou takové, že zatímco dnes dáváme na důchody zhruba třetinu státního rozpočtu výdajové složky, tak kolem roku 2050, 2055 už by to mělo být přes 45 %. Samozřejmě adekvátně se stárnutím populace porostou i výdaje na zdravotnický systém, na sociální péči, takže více než 50 % bude prostě ze státního rozpočtu potřeba dát na tyto sociální a zdravotní výdaje a to určitě někde chybět bude.

Takže z tohoto hlediska je více než důležité a potřebné se tímto tématem zabývat, protože nejenom Národní rozpočtová rada a další respektované organizace upozorňují na neudržitelnost systému, a pokud před tím budeme zavírat oči, tak možná teď můžeme dávat do médií nějaké líbivé prohlášení a bit se v prsa, že jsme

dokázali pomoci současným penzistům, a já jim to opravdu velmi přeji, aby i u nich se životní úroveň zlepšovala, ale měli bychom jim také jedním dechem společně k tomu dodat, že řešíme i penze v budoucnu. Tu druhou větu však v současné chvíli dodat nemůžeme, protože tomu tak skutečně není. Pokud ano, budu ráda vyvedena z omylu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím další přihlášenou do rozpravy, již je paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i já za klub KSČM řekla pár slov k této novele. Každopádně si ještě dovolím prostřednictvím pana předsedajícího trochu reagovat na mou předešlou kolegyni paní Pekarovou, která tady hovořila o nějaké reformě, a jak pracuje komise a tak dále, i z pohledu strany TOP 09 a vlastně apelovala i na Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby přišlo s nějakými reformními nápady a novelami k této záležitosti.

Já bych jenom chtěla říci, že reforma důchodového systému vlastně probíhá sto let. Protože neustálé změny, neustálé velké a drobné změny a reformy v důchodovém systému jsou vlastně reformy celého důchodového systému. Chtěla bych taky jenom říct, že mě velice mrzí to, že se tady bavíme o nějaké systémové reformě, ale třeba z pohledu TOP 09 jsme opravdu nezaznamenali nějaké zásadní návrhy, které by nám říkaly, jaké by vlastně zásadní reformy měly být. Ano, prostřednictvím pana předsedajícího paní Pekarová tady zmínila, že bylo na konci roku 2018 přijato usnesení, které říkalo a ukládalo Ministerstvu práce a sociálních věcí a celé vládě přijít s nějakými návrhy. Každopádně KSČM a myslím, že i ČSSD byly při tomto hlasování proti, protože jsme zásadně proti tomu, aby se zlikvidoval průběžný systém, který se ukázal jako jediný možný a funkční pro to, aby náš důchodový systém nezkolaboval a otevřel nám dveře k tomu, abychom řešili, jak už tady bylo i řečeno, dlouhodobé financování a tak nějak napříč politickým spektrem usnesení, jak vlastně budeme řešit to dlouhodobé financování pro nejen současné důchodce, ale i pro budoucí seniory.

Taky bych chtěla říci, že komise, která je teď nově ustanovena, nerezignovala, ale naopak si myslím, že se snaží vyřešit ty nejpalčivější problémy. A pokud, vaším prostřednictvím pane předsedající, paní Pekarová říkala, že jí tam chybí ty zásadní reformní návrhy, tak přece i ona sama, když se účastní jednání této komise, má právo iniciovat a navrhopvat změny, které by mohly být na této komisi projednány, tak stejně jako může na půdě Poslanecké sněmovny. (V sále je velký hluk. Mnozí poslanci si už balí věci a chystají se k odchodu.)

Já se tedy budu zabírat vlastně tímto samotným návrhem, kdy hlavním cílem vládního návrhu je postupné vyrovnávání propadu náhradového poměru mezi průměrnou mzdou a průměrným důchodem z hodnoty 42,3 % v roce 2013 na 37,9 % v roce 2018. Aby však bylo možné zvýšit životní úroveň důchodců nad rámec znění současného zákona, musí Sněmovna České republiky včas přijmout tuto novelu,

kteřou dnes projednáváme. Návrh navíc vychází vstříc podprůměrným důchodům, za což je KSČM velice ráda, neboť navýšení nevychází z výpočtového základu, tedy zásluhovosti, která tady byla i v předchozích diskusích kritizována, ale z poměrného... z proměnných a průměrného důchodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám kolegy o klid v sále. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Chtěla bych říci, že KSČM dlouhodobě prosazuje, aby byl náhradový poměr u průměrného důchodu k poměrné čisté mzdě alespoň nad 40 %. Vzhledem k tomu, že ale v minulosti došlo – můžeme říci vinou pravicové koalice – k dvouleté redukované valorizaci a v posledních letech dochází k poněkud rychlejší dynamice růstu mezd a platů, nestačí valorizace i přes nárůst úrovně valorizace podle mezd z 30 na 50 %, která je v propočtu ke mzdám vždy uplatňována s dvouletým zpožděním, držet v náhradovém poměru krok. Proto se tento poměr propadl a nebude v případě přijetí tohoto návrhu vyrovnan ani do roku 2022.

Jsem ráda, že i KSČM vlastně v rámci podpory této vlády vyjmenovala nárůst a jednu z podmínek podpory vlády a požaduje kontinuální navýšování mezd a důchodů. Bohužel stanovená dynamika mezd není kopírována díky zákonnému nastavení stejné rychlou dynamikou růstu důchodů, proto je mimořádná valorizace jediným možným řešením. Chtěla bych také říci, že jsme jako KSČM v minulosti nesouhlasili s propady náhradového poměru důchod versus mzda. A jsem také ráda, že jsme si opět vymínili tu podmínku, o které jsem dneska hovořila.

To znamená, budu velice ráda, pokud se nyní budeme bavit o tom navýšení na těch 900 korun, pokud schválíme, jak tady bylo řečeno, i snížení na 30 dnů vlastně to projednávání i ve výborech, tak aby opravdu to slíbené navýšení pro naše seniory bylo dodrženo v čase od 1. 1. 2020. A já věřím, že i v rámci projednání komise, nebo jednání další komise, která řeší víceméně budoucnost našich seniorů a s tím všechno spojené, tak že tam se především budeme bavit o tom, nevím, jestli bude shoda napříč politickým spektrem, ale především tam se budeme bavit o tom, že bychom měli řešit nejenom to, jak financovat, ale tak, aby i ty důchody v budoucnosti nebyly na úrovni takové, že naši senioři, pokud zůstanou sami, tak se vlastně bojí o to, aby vůbec přežili, a podpora sociálních dávek je ve větší míře jediným možným řešením pro to, aby naši senioři nějak přežívali a žili, protože i v rámci rodiny se opravdu velice často nemohou spolehnout.

A další velký problém je zde, že nám tady přibývá, a v té společnosti je to čím dál tím více vidět, lidí, kteří nebudou mít nárok na samotný důchod, to znamená, že pro ně další řešení budou opět jenom sociální dávky, tak aby nám nezůstali na ulici v době, kdy vlastně budou mít v uvozovkách věk důchodový. A to si myslím, že je další velký problém, protože ten počet lidí opravdu neustále narůstá. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S přednostním právem se mi přihlásil pan zpravodaj Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Je zřejmé, že dnes tento bod neprojednáme. Přihlásil jsem se s přednostním právem proto, abych oficiálně tedy v obecné rozpravě dal ten návrh, který jsem avizoval ve zpravodajské zprávě, abychom zkrátili lhůtu na projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za návrh. A nyní tedy prosím jako dalšího do rozpravy, pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, chtěl bych připomenout také jedno usnesení této Sněmovny, a to usnesení z 29. června 2018, ve kterém Poslanecká sněmovna upozorňuje vládu, že současné financování důchodového systému založené primárně na zdanění práce je dlouhodobě neudržitelné, a Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby hledala řešení této situace do budoucna a do 31. 12. 2019 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila. (Velký hluk v sále.)

Tak já bych vás chtěl požádat, paní ministryně, abyste stejně horlivě, jako pracujete na zvyšování –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Chtěl bych požádat o klid v sále. Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já bych vás chtěl požádat, paní ministryně, abyste stejně horlivě, jako pracujete na svém obrazu zvyšovatelky důchodů, pracovala i na plnění tohoto usnesení, které vám uložila celá Poslanecká sněmovna, a skutečně jste s těmi návrhy na zvýšení důchodů současně přinášela, přicházela s návrhy, kde na to vezmete, protože jinak hrozí, že skutečně to dnešní zvýšení důchodů bude na úkor budoucích generací a to bychom my rozhodně nepovažovali za správné.

Ten tisk bude mít poměrně značné rozpočtové dopady. Podle podkladových materiálů je to 7 miliard příští rok. Není uvedeno, kde se to má vzít v rozpočtu na příští rok, protože příjmy letos bohužel výrazně stagnují. Stejně tak to má být 7,8 miliardy o rok později.

A chtěl jsem se zeptat na několik konkrétních věcí, především koho se to týká a jakým způsobem bude ta valorizace přesně fungovat, protože aspoň co jsem pochopil z vašeho vrtění hlavou, tak se to netýká důchodců, kteří půjdou do důchodu příští rok, takže těm se nic nepřidává. Vlastně v celém zákoně se bavíme jenom o 180 korunách, které dostanou důchodci nad rámec valorizace. Asi v celé Sněmovně je shoda, předpokládám, napříč spektrem, že minimálně tu valorizaci samozřejmě důchodci mají dostat. Takže těch 720 korun je zcela nesporná částka, kterou podporuje celá Sněmovna. Bavíme se o tom dodatečném navýšení. Chtěl jsem se zeptat tedy, jestli

těchto 180 korun, které dostanou důchodci, kteří už dneska v důchodu jsou, v průběhu příštího roku, tak jestli o ně se navýší i ten základ, který se jim potom bude valorizovat. To znamená, jestli náklady tohoto opatření do budoucna exponenciálně porostou, nebo jestli zůstane u těch 7 miliard ročně, a konkrétně bych se chtěl zeptat na to, jestli dojde ke snížení důchodů. (Předsedající vstupuje do řeči.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, 19 hodin. Předně bych chtěl vyzvat poslance, kteří si přišli vyslechnout závěr této debaty, aby se případně usadili na svých místech. Nicméně protože je 19 hodin, musíme přerušit projednávání a rozpravu. Registruji, že to přerušuji ve vašem vystoupení, pak je přihlášen s přednostním právem pan poslanec Chvojka a poté paní poslankyně Golasowská v obecné rozpravě. Zazněl návrh na zkrácení projednávání ve výborech, a jelikož je po 19. hodině, již nemůžeme hlasovat a jednat o zákonech.

Přerušuji tento bod v obecné rozpravě a přerušuji též jednání naší současné 28. schůze Poslanecké sněmovny, a to do pátku 26. dubna do 9 hodin. Jelikož tedy nebude čtvrtek jednacím dnem této schůze, neproběhnou zítra písemné ani ústní interpelace. Zároveň připomínám, že ve čtvrtek 25. dubna, tedy zítra, bude v 10 hodin zahájena 29. – mimořádná – schůze Poslanecké sněmovny. Přeji pěkný večer.

(Schůze přerušena v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

26. dubna 2019

Přítomno: 170 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 28. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám a prosím o klid.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. (Velký hluk v sále.)

Sděluji, že o omluvení dnešní neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Bělíca ze zdravotních důvodů, pan poslanec Birke z důvodu zahraniční cesty, pak poslanec Bojko z rodinných důvodů, pan poslanec Brázdil ze zdravotních důvodů, pan poslanec Elfmark z rodinných důvodů, pan poslanec Feranec z pracovních důvodů, paní poslankyně Fialová mezi 11. a 14. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Hanzel z pracovních důvodů, paní poslankyně Hyťhová do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Janulík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jelínek z pracovních důvodů, pan poslanec Juránek z pracovních důvodů, pan poslanec Jurečka z osobních důvodů, paní poslankyně Krutáková ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Levová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lipavský od 11.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Matušovská z pracovních důvodů, paní poslankyně Maxová z pracovních důvodů, pan poslanec Okamura do 10 hodin a od 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Onderka bez udání důvodu, pan poslanec Pour do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Rais ze zdravotních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, pan poslanec Staněk Pavel z rodinných důvodů, paní poslankyně Šlechtová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Veselý od 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Vondrák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vyzula z pracovních důvodů a pan poslanec Žáček z důvodu zahraniční cesty. (V sále je velký hluk.)

S náhradní kartou číslo 11 bude hlasovat pan poslanec Juchelka, s náhradní kartou číslo 6 pan poslanec Veselý.

Dále požádali o omluvení své nepřítomnosti tito členové vlády: pan ministr Brabec z důvodů zahraniční cesty, pan ministr Hamáček z pracovních důvodů, pan ministr Kněžínek z pracovních důvodů, pan ministr Metnar z pracovních důvodů, paní ministryně Nováková z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Plaga z pracovních důvodů, paní ministryně Schillerová z pracovních důvodů, pan ministr Staněk z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Ťok z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Toman z důvodu zahraniční cesty. Děkuji těm členům vlády, kteří se účastní. (V sále je stále velký hluk.)

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými volebními body, to je body 170, 172, 173, 174 a 175. Poté bychom měli projednat bod z bloku třetích čtení, bod 166, jedná se o sněmovní tisk 260, senátní návrh zákona o státním občanství, který má již splněné zákonné lhůty. Zástupce navrhovatele senátor Tomáš Czernin se ale omlouvá, tudíž tento sněmovní tisk nelze dnes projednat. Dále bychom pokračovali body z bloku prvních čtení zákonů podle schváleného pořadí, to znamená body 40, 36, 37, 88, 39, 41, 44.

Mám zde přihlášku k pořadu. Pan předseda Kalousek, poté pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo. A já bych chtěl požádat sněmovnu, abychom se uklidnili. Již začínáme skutečně jednat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vzhledem k omluvě pana senátora Czernina na dnešní den si dovoluji navrhnout zařadit bod 260, novela zákona o státním občanství, jako první bod v bloku třetích čtení, na pátek 10. 5. Není tam žádný pozměňovací návrh. Myslím si, že jsme s tím za tři minuty hotovi. (Připomínka mimo mikrofon.) Říkám, že si myslím, že jsme za tři minuty hotovi. Není tam žádný pozměňovací návrh a není tam žádná kontroverze. První bod na pátek 10. 5. v bloku třetích čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jenom doplním, že se jedná o bod 166, sněmovní tisk 260. Prosím. Nyní pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno pane předsedající, dámy a pánové. Já bych chtěl vystoupit s žádostí o vyřazení bodu z třetích čtení, je to bod 157, třistajednička, z programu 28. schůze. Důvod. Garanční výbor bude uvedený sněmovní tisk projednávat až na 22. schůzi a ta je 16. května, pak ten bod bude řádně probrán. Takže bych chtěl požádat o vyřazení tohoto bodu 301.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je to bod 301, nebo tisk 301? (Poslanec Bartoš: Bod 157, tisk 301.) Děkuji. Pokud... Pan poslanec Ferjenčík se ještě hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl ještě jednou navrhnout vyřazení sněmovního tisku číslo 205, zákon o elektronické evidenci tržeb, z pořadu této schůze, z jednoduchého důvodu. Tam je podáno tolik pozměňovacích návrhů, že ve třetím čtení je nestihneme ani přečíst, tak by mně přišlo rozumné, abychom stihli ve variabilním týdnu něco udělat, tak abychom se na této schůzi již elektronickou evidencí nezabývali. Navíc by to výrazně zjednodušilo život mým kolegům z rozpočtového výboru, kteří kvůli tomuto tisku musí 7. května do Prahy, přestože je variabilní týden, kdy bude zasedat Sněmovna. S výborem původně nepočítali a výrazně jim to například zkomplikuje oslavy od 8. května v regionech. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Takže vyřazení tisku 205, bod 147. Jestli již nejsou další přihlášky k pořadu, tak přistoupíme k hlasování. Pokud nikdo nic nemá proti tomu, aby bylo hlasováno v pořadí, jak byly návrhy načteny. Já svolám ještě pro jistotu kolegy do sálu. (Gong.)

Jako první zde byl návrh pana předsedy Kalouska, abychom bod 166, tisk 260 zařadili jako první bod v pátek 10. 5. Myslím, že je zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 123 je přihlášeno 150 poslanců a poslankyň, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jako druhý návrh zazněl návrh pana předsedy Bartoše, a to vyřadit bod 157, tisk 301, z důvodu, že ještě nebyl řádně projednán výborem. Myslím, že je zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 149, proti 1. Návrh byl přijat.

Jako poslední zazněl návrh pana poslance Ferjenčíka vyřadit bod 147, tisk 205.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 71, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s návrhy na změnu pořadu a já tedy zahajuji dnešní první bod, kterým je

170.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím pana předsedu Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Nyní sled volebních bodů. První bod je navržen jako veřejné hlasování. Je to návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Tento bod jste hlasovali již v minulém týdnu 17. dubna, bylo přijato usnesení číslo 591. Tady bych rád poděkoval paní místopředsedkyni volební komise Monice Jarošové za zastoupení mé osoby. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů byla vyhlášena ještě jedna lhůta v rámci tohoto otevřeného bodu pro podání dalších návrhů na změny a ty přijala volební komise usnesením per rollam číslo 120 ze dne 23. dubna. Nyní vás s jeho obsahem v rychlosti seznámím.

To usnesení je rozděleno na tři části. Za prvé je to návrh na odvolání. V tomto návrhu na odvolání je navrženo odvolání paní poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové za prvé z výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu, za druhé ze zahraničního výboru, za třetí ze stálé komise pro kontrolu činnosti GIBS a za čtvrté ze stálé delegace do Meziparlamentní unie.

V dalším bloku tohoto usnesení jsou navrženy rezignace a přijaty volební komise. Z rozpočtového výboru rezignace Jany Vildumetzové Mračkové za klub ANO, z výboru pro životní prostředí Josefa Hájka také z ANO, kontrolní výbor Pavel Pustějovský – ANO a z volebního výboru pan poslanec Bohuslav Svoboda za ODS.

Proti těmto návrhům na odvolání a rezignaci jsou navrženy nominace. Do rozpočtového výboru naše nová kolegyně Iva Kalátová za ANO, výbor pro životní prostředí Pavel Pustějovský za ANO, kontrolní výbor Iva Kalátová za ANO, do výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu Bohuslav Svoboda za ODS, do volebního výboru Pavel Blažek za ODS, do zahraničního výboru Marek Benda za ODS, stálá komise GIBS Pavel Žáček – ODS a stálá delegace do Meziparlamentní unie Jiří Ventruba, také ODS.

Volební komise standardně tuto volbu navrhuje provést veřejně hlasováním en bloc, tedy navrhuje v souladu s usnesením nejdříve jedno hlasování o návrzích na odvolání, druhé hlasování o rezignacích a poté třetí hlasování návrhy na nominace.

V tuto chvíli, abychom byli v souladu s jednacími řádem, konstatuji, že rozprava už byla ukončena. Měli bychom ale ctít to, že možná někteří z poslanců budou chtít ještě se v rozpravě vyjádřit, pane předsedající, takže pokud chceme rozpravu otevřít, tak nejdříve prosím hlasovat o otevření rozpravy podle § 66 odst. 3 jednacího řádu, aby mohla být tedy znova rozprava otevřena a ještě dána stanoviska jednotlivých klubů. Takže prosím o hlasování o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji, souhlasím. Je třeba otevřít rozpravu a na tom se Sněmovna musí usnést. Myslím, že jsme tady všichni. Zavolám poslance. (Gong.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro znovuotevření rozpravy. Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 je přihlášeno 160 poslanců a poslankyň, pro 158, proti nikdo. Konstatuji, že rozprava byla znova otevřena, a ptám se, jestli se někdo hlásí. Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Děkuji za možnost, že mohu vystoupit, že jste odsouhlasili znovuotevření rozpravy. Já bych chtěl vystoupit s návrhem, který se týká toho usnesení, které přijala volební komise per rollam. Chci říct, že návrh, který přednesu, je po dohodě s paní poslankyní Majerovou Zahradníkovou. A můj návrh je, resp. jménem klubu ODS stahuji návrh na odvolání paní poslankyně Majerové Zahradníkové ze stálé delegace do Meziparlamentní unie. Současně stahuji návrh na volbu do této stálé delegace do Meziparlamentní unie pana poslance Ventruby a po dohodě s paní poslankyní mohu říct, že ostatní změny, které navrhuje klub ODS, paní poslankyně akceptuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Zeptal bych se, jestli ještě někdo další si přeje vystoupit v rozpravě. Pokud tomu tak není, tak prosím pana zpravodaje Kolovratníka, aby nás dále provedl hlasováními.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobře, děkuji, s tímto postupem se můžeme vypořádat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pardon. Ještě se zde objevila přihláška do obecné rozpravy pana poslance Klause. Stahuje? Stahuje, dobře. Tak prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže pokud jsme obdrželi informaci, že po vzájemné dohodě těch zúčastněných jeden z návrhů na odvolání a zároveň nominaci jsou staženy, tak můžeme hlasovat. Já to pak ještě pro jistotu zrekapituluji, ale můžeme hlasovat. Nebyl podán jiný návrh en bloc.

Takže nyní, pane předsedající, prosím nejdříve první hlasování a to je návrh na odvolání. Týká se paní poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové z tří zmíněných orgánů kromě stálé delegace do Meziparlamentní unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pokud nikdo není proti tomuto postupu, tak zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro odvolání. Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 je přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 146, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím hlasování o navržených rezignacích, tak jak jsem je přečetl.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji, myslím, že není třeba to celé opakovat. Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro rezignace. Kdo je proti?

V hlasování číslo 128 je přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a poslední hlasování o navržených nominacích, opět tak jak jsem přečetl s výjimkou oné poslední do stálé delegace do Meziparlamentní unie, která byla stažena.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Opět pokud nikdo netrvá na čtení nahlas, tak já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro nominace, tak jak byly načteny. Kdo je proti?

V hlasování číslo 129 je přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi hlasováními podle mě. Je tomu tak?

Poslanec Martin Kolovratník: Potvrzuji, je to tak, a prosím o ukončení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Končím bod 170. Než otevřu další bod, je zde jedna omluvenka. Omlouvá se nám pan poslanec Špičák mezi 10. a 14. hodinou z pracovních důvodů.

A nyní otvírám bod

172.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Prosím, abyste se ujal slova, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie bude rozdělen do dvou částí, protože fond obsazuje za prvé náhradníka kandidáta za člena, který rezignoval. Byla to paní Zuzana Kopečková, její rezignace byla podána ke 4. dubnu 2019. Takže první skupina nominovaných bude obsazovat v souladu se zákonem o Státním fondu kinematografie pouze jedno místo, které bude uvolněno na rok, do 5. dubna 2020. A z toho důvodu, že dva z kandidátů jsou nominováni nejen na tento rok, ale také na jiné období, a to na období od 2. června 2019 na tři roky, tak dnes provedeme pouze tu první část volby a teprve až, resp. pokud bude úspěšná, může Sněmovna přistoupit k té volbě druhé.

V této věci jste na poslanecké kluby obdrželi životopisy kandidátů včetně jejich koncepce práce.

Volební komise 16. dubna přijala usnesení číslo 116. V té první části na kandidáta za člena, který rezignoval do 5. dubna 2020, jsou navrženi Richard Němec s osmi nominacemi – pardon, omlouvám se. Tyto nominace Sněmovně postupuje dopisem ministr kultury Antonín Staněk.

Na první období jsou navrženi: pan Richard Němec s osmi nominacemi, Pavel Bednařík se šesti, Lubor Dohnal se čtyřmi a pan Vladimír Hendrich se třemi nominacemi.

V usnesení dále konstatujeme návrhy na volbu tří členů Rady na ono druhé období od 2. června 2019 na tři roky. Tato jména zatím nemusím číst, protože dnes z nich ještě vybírat nebudeme.

Tolik v úvodu k této volbě. Ještě jednou opakuji, že volební lístky dnes budou připraveny pouze k volbě jednoho člena na jedno funkční období, a to do 5. dubna 2020 za rezignující paní Zuzanu Kopečkovou.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům a také ke způsobu volby. Konstatuji, že zde volební komise navrhuje volbu tajnou a dvoukolovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Otvírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tedy rozpravu končím. Ptám se, jestli máte zájem o závěrečné slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, mám zájem o závěrečné slovo. Prosím, abychom byli v souladu s jednacím řádem, pane předsedající, o přerušení tohoto bodu, ale jestli byste to mohl formulovat, pokud Sněmovna souhlasí, jako přerušení do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny, právě proto, že ta volba bude otevřená a budeme v ní pokračovat pak i ve druhé části.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Takže já zde mám návrh na přerušení tohoto bodu do příští schůze. Jaký tedy bude postup hlasování v první části?

Poslanec Martin Kolovratník: Stačí to takto formulovat a poté otevřít další bod, protože tento bod bude hlasován tajným způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do další schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 130, přihlášeno je 165 poslanců a poslankyň, pro 152, proti nikdo. Návrh na přerušení byl tedy přijat. Přerušuji tento bod.

Posuneme se k dalšímu bodu, což je

173.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Prosím, abyste se opět ujal slova, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V Radě Ústavu pro studium totalitních režimů se jedná o volbu, kde kandidáty navrhuje Poslanecká sněmovna Senátu, který z nich vybírá. 19. března skončilo funkční období panu Zdeňku Bártovi. Ve dvou volbách v březnu Sněmovna volila a nezvolili jsme žádného z kandidátů. Byla tedy vyhlášena nová lhůta na nominace. Konstatujeme, že se uvolní další místo, a to 13. května, kdy bude končit člen Rady pan dr. Eduard Stehlík.

Volební komise obdržela vaše návrhy, přijala usnesení číslo 117. Návrhy jsou tři. Je navržen pan František Bublan za sociální demokracii, pan Jiří Padevět za STAN a Mikuláš Pešta za Piráty.

Zopakuji a připomenu – budou volná dvě místa, která bude obsazovat Senát z návrhů Poslanecké sněmovny. Je tedy možné, abyste vybírali v té volbě ze tří kandidátů teoreticky všechny tři. Můžete si vybrat jednoho, dva nebo tři kandidáty. Tato volba není tradiční dvoukolová, že bychom ji zužovali. To znamená, pokud by dnes nebyl zvolen nikdo nebo například pouze jeden kandidát, ti zbylí dva budou ještě postoupeni do druhého kola.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádné přihlášky. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se, jestli máte zájem o závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Prosím ještě o jedno hlasování. V souladu s jednacím řádem volební komise navrhuje volbu tajnou a prosím o hlasování o tom, že volba bude tajná dvoukolová.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Budeme tedy hlasovat o tajnosti volby.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 131 je přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 130, proti 21. Konstatuji, že návrh na tajnou volbu byl přijat.

Předpokládám, že to je vše. Přerušuji tento bod do vyhlášení výsledků tajné volby.

Jako další zde máme bod

174.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Prosím, ujměte se slova, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ve Vinařském fondu skončilo 23. ledna funkční období členovi panu Miroslavu Volaříkovi a 1. dubna funkční období panu Josefu Uhlíkovi. To první místo se Sněmovna pokusila zvolit, ale nebyla úspěšná, to znamená, že v tuto chvíli jsou neobsazená dvě místa v této radě.

Volební komise v usnesení č. 118 ze 16. dubna konstatuje následující návrhy poslaneckých klubů: Jiří Dušek za ANO, Kamil Prokeš za Piráty, Petr Ptáček za KSČM a Miroslav Volařík za TOP 09. Jsou to tedy čtyři kandidáti na dvě neobsazená místa.

Volební komise v tomto případě navrhuje tradičně volbu tajnou dvoukolovou a já prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. Otevírám rozpravu, do které nemám přihlášených. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, tedy rozpravu končím. Prosím o závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já, pane předsedající, prosím nechat hlasovat o návrhu na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem vás odhlásil. Prosím, přihlaste se.

Zahajuji hlasování o tajné volbě. Ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 132 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 126, proti 20. Návrh byl přijat, takže budeme hlasovat tajně.

To by mělo být vše. Přerušuji tento bod opět do vyhlášení výsledků.

Než otevřu další bod, seznámím vás s dalšími omluvenkami. Omlouvá se nám paní poslankyně Valachová z dnešního jednání z pracovních a rodinných důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Golasowská od 13.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Jan Volný mezi 12.00 a 14.00 z pracovních důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Adamová ze zdravotních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Běhounek od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní otevírám bod

175.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Je to poslední volební bod. Rada České tiskové kanceláře, je to první volba, první kolo. Obsazujeme jedno místo, kdy 7. května 2019 skončí volební období členovi rady panu Vladimíru Císárovi.

Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě dva návrhy. Přijala je ve svém usnesení číslo 119. Sociální demokracie navrhuje paní Michaelu Marksovou Tominovou a poslanecký klub Pirátů navrhuje pana Josefa Šlerku. V usnesení konstatujeme také to, že pokud člen bude zvolen, tak jeho pětileté funkční období může začít nejdříve dnem 8. května 2019 z toho důvodu, že teprve den předtím končí období předchozímu členovi, panu Císárovi.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. I zde komise navrhuje volbu tajnou dvoukolovou a já, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Otevírám rozpravu, do které nemám přihlášených. Pan poslanec Martínek se hlásí. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, rád bych tu krátce představil nezávislého kandidáta Josefa Šlerku, který byl pro nominaci vybrán na základě otevřeného výběrového řízení. Josef Šlerka působí jako vedoucí Studia nových médií na Ústavu informačních studií a knihovnictví Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Současně je také ředitelem Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky. Mezi jeho projekty patří například datový web mapamedii.cz nebo

datový blok Data Boutique. Tímto bych vás chtěl požádat o jeho podporu. Předem děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím sněmovnu o klid. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Pokud tomu tak není, rozpravu končím a prosím pana předsedu o závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji. I tady prosím o přerušení tohoto bodu k provedení tajné volby. Na vydávání hlasovacích lístků stanovím 20 minut, tedy do 9 hodin 50 minut. Po dohodě s předsedy poslaneckých klubů může poté Sněmovna pokračovat. Volební komise sečte lístky a poté mezi projednávanými body bych vás seznámil s výsledky.

Takže nyní prosím o přerušení jednání Sněmovny i tohoto bodu a zahájením tajné volby. Lístky budeme vydávat do 9 hodin 50 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych se chtěl jen ujistit, že v tomto případě není třeba hlasovat o tajnosti volby. Dobře, v tom případě tedy ten návrh byl, že se zde sejdem v 9.50. Dobře, v 9.50 bude jednání Sněmovny pokračovat a já prosím, aby se všichni zúčastnili hlasování, a přerušuji i tento bod i jednání Sněmovny do 9.50.

(Jednání přerušeno v 9.30 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.50 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.50. Než budeme pokračovat vyhlášením výsledků voleb, seznámím vás s dnešními omluvenkami. Omlouvá se nám pan premiér Andrej Babiš až do konce z pracovních důvodů a omlouvá se pan předseda Radim Fiala z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní bychom měli pokračovat vyhlášením výsledků voleb, ale nevidím zde zástupce volební komise, takže budeme zatím pokračovat a k vyhlášení voleb se dostaneme později.

Jako první z dalších bodů bloku prvních čtení je zde bod

40.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 452/ - první čtení**

Bod jsme přerušili v prvním čtení ve středu 24. 4. a přerušil jsem ho během vystoupení pana poslance Ferjenčíka. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu, jak jsem říkal, v obecné rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů

zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, prosím, a zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Roman Sklenák.

Nyní bychom tedy měli pokračovat v rozpravě, kdy byl přerušen pan poslanec Ferjenčík. Než mu dám slovo, pan poslanec Klaus a paní poslankyně Majerová se omlouvají od 13.15 do konce jednání z pracovních důvodů. Pan poslanec Sklenák je přítomen. Prosím pana poslance Ferjenčíka, aby řekl, jestli chce pokračovat ve svém vystoupení. Vypadá to, že ano. Prosím, pokračujte.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem bohužel nestihl svůj příspěvek dokončit na minulé schůzi a už tady byl poměrně značný hluk v sále, jak se blížila 19. hodina, tak si jenom dovolím zopakovat svoji nejdůležitější otázku na paní ministryni a poprosím, jestli by mohla odpovědět ještě v rozpravě, abychom se případně k tomu mohli ještě vyjádřit.

Sněmovna přijala usnesení, kde konstatuje, že systém financování důchodů primárně ze zdanění práce je dlouhodobě neudržitelný, a žádá vládu, aby do konce tohoto roku navrhla způsob, jak vyřešit tento problém, protože dlouhodobě ve chvíli, kdy se výrazně změní poměr počtu pracujících a počtu důchodců, což nás čeká někdy mezi lety 2030 a 2060, tak se nedá očekávat, že ten systém utáhneme jenom ze sociálního pojištění. A já bych uvítal, kdyby paní ministryně se stejnou vervou, s jakou zvyšuje důchody, současně hledala příjmy pro zajištění důchodů i budoucích generací, protože my teď máme obavu, aby toto zvýšení nebylo na úkor lidí, kterým je dneska například 30 let.

Takže bych se chtěl zeptat na plnění tohoto usnesení, jaké výsledky už v této věci máte a co tedy podniknete. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dále v rozpravě byl přihlášen s přednostním právem pan poslanec Chvojka, kterého zde v tuto chvíli nevidím, ale předpokládám, že se to týkalo něčeho jiného, takže přihláška propadá z důvodu nepřítomnosti. A nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která je řádně přihlášena do rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přeji vám krásné páteční dopoledne. Dovolte mi, abych za klub KDU-ČSL se taky alespoň stručně vyjádřila k návrhu této novely.

Samořejmě klub KDU-ČSL tento návrh podpoří, protože my taky vnímáme, že je velmi důležité, aby důchodci byli více finančně ohodnoceni, byť si myslíme, že v této době, kdy navrhujeme zvýšení důchodů o 900 korun, vnímáme to jako dílčí návrh. Možná sami důchodci už zjistili při návštěvách obchodů, že se zvedají ceny potravin, poskytovatelé energií hlásí taky zvyšování energií, takže vlastně tento návrh nijak nezvýhodní jejich finanční příjmy, ale bude kopírovat inflaci.

Ještě bych chtěla říct, že my jsme loni podávali několik pozměňovacích návrhů, které se týkaly ovdovělých, týkaly se souběhu vdovských důchodů a invalidních

důchodů, taky se týkaly zvýšení důchodů matek, které vychovaly děti, dřívějšího odchodu do důchodu pro ženy podle počtu vychovaných dětí a taky dřívějšího odchodu do důchodu pro náročné profese. Nicméně tyto naše pozměňovací návrhy byly vlastně smeteny ze stolu s tím, že to jsou dílčí návrhy a že ministerstvo nebo vláda připraví komplexní novelu důchodového pojištění. Což se do dnešního dne zatím nestalo. A já se připojuji k dotazům, které už tady zazněly – zda má ministerstvo připraveno nějaký plán dlouhodobé udržitelnosti důchodového systému a zda bude řešit všechny ty skupiny, které jsem tady vyjmenovala, a taky, zda je bude řešit, v jak dohledné době.

Vím, že v současné době pracuje komise pro spravedlivé důchody, jejíž jsem taky členkou, nicméně bych byla ráda, zda ministerstvo má připravené nějaké termíny aspoň v nějakém výhledovém horizontu tohoto volebního období. Protože čas běží a samozřejmě důchodci a zejména ty zranitelné skupiny, které jsem tady jmenovala, invalidé, ovdovělí, matky, které vychovaly děti, vlastně čekají na to, jak se k tomu postavíme a s jakými návrhy přijdeme a zda tu jejich situaci jim pomůžeme zlepšit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, pozorně poslouchám již dva dny nářky většiny opozice na to, jak vláda nic nedělá, jak nekoná, jak neplánuje, a proto jsem si udělal pár poznámek a na základě těch poznámek bych rád trochu popsal dnešní stav, zhodnotil situaci. Chtěl bych jenom upozornit, že nechci svým projevem nikoho urazit, pošpinit ani zesměšnit, jak mi je často předkládáno. Chci jen opravdu zdokumentovat dnešní stav.

Zazněla tady na základě navýšení důchodů řada připomínek a já s řadou připomínek musím souhlasit. Ano, potřebujeme důchodovou reformu, ale v první řadě bych řekl, že nemůžeme přidělit vytvoření důchodové reformy někomu, říct: Udělej důchodovou reformu! To je, jako kdybyste přišli za vynálezcem a řekli: Vytvoř žárovku! Možná bychom ji dodneška neměli. Tak to prostě je.

Vytvořit něco, co nemám v srdci nebo o co jsem se nikdy nezajímal, není lusknutím prstů. A já bych chtěl jenom doplnit následující věci: Ano, projídáme si státní rozpočet. Ano, máme přebujelou byrokracii. Ano, stát, úřady, města nehospodáří dle zásad správného hospodáře. Ano, neřešíme budoucnost v souvislostech. Ano, je nutné udělat změnu a důchodovou reformu. Ano, naše cíle jsou krátkodobé. A takto bych mohl pokračovat.

Ale musíme si říct to nejdůležitější: kdo za to může. Já jsem si zapomněl mobil, a jestli mi dovolíte, tak to vezmu jen tak z hlavy. (Kolega poslanci mobil přinesl.) Určitě za to nemůžeme vinit poslední vládu, ani poslední vlády a nemůžeme za to vinit konkrétní lidi, protože již od začátku po revoluci, kdy nastoupila první vláda, tak se jenom zamyslete, z jakých lidí byla složená. Takhle bychom mohli postupovat těmi časy. A já si pamatuji, že už někdy před patnácti lety jsem slyšel "je potřeba udělat důchodovou reformu", dokonce z úst pana Kalouska, a že to určitě udělá, a nikdy

k tomu nedošlo. A zase – zamysleme se nad tím, koho jsme tady měli za premiéry. Měli jsme tady prognostiky, měli jsme tady pracovníky památkové péče, měli jsme tady strojvedoucí, měli jsme tady třeba i hlavní ekonomy nebo lidi, kteří řídili banku, projektanty, fyziky, dokonce jsme měli jednoho premiéra, který nikdy nepracoval. A tak věřte tomu, že ten současný premiér alespoň ví, jak je tu korunu, než se může někam vložit, těžké vytvořit. (V sále je obrovský hluk!)

Takže bych připsal vinu úplně všem, kteří tady dneska, nebo za posledních třicet let byli, ale i nám poslancům. Zajímá se někdo podrobně o státní rozpočty, o rozpočty jednotlivých úřadů? Vyžádal si někdo z nás rozklíčování jednotlivých položek, které jsou v rámci rozpočtů? Jenom na rozpočtech úřadů se ročně nevyčerpá 150 mld., takže zdroje jsou. Když to tady někdo přede mnou řekl, myslím si, že to byl premiér Špidla, opravdu zdroje jsou, jsou v rozpočtech, jsou v nákupu služeb státu, protože jenom kdybychom zprůměrovali nákup služeb, tak bychom ušetřili půl miliardy. Jsou ve státních, krajských a městských firmách. Jsou v tom, že neumíme sdílet služby. V každé instituci, v každém úřadě máme svoje mzdové oddělení, máme tak přebujelou byrokracii, že když se bavíte s jednotlivými zástupci úřadů a institucí, tak vám řeknou, že 75 % svého času tráví odpovídáním na dotazy svých kolegů z jiných ministerstev a z jiných úřadů. To je k zaražení, že jo? (Hluk v sále neutichá.)

Neumíme sjednotit dotační tituly, zdravotnictví – o tom bychom se mohli bavit klidně další dvě hodiny. Nákup energií, nenakupujeme centrálně, každý si nakupuje dle svého. Důchodová reforma nám je jasná. 6 500 obcí. Když se zamyslíte nad tím, že z těch 6 500 obcí přijde 6 500 žádostí třeba o dotační titul, tak jenom tam nám visí obrovská hromada peněz, že kdybychom to uměli předat krajům, aby ty projekty řídily kraje, tak bychom ušetřili. Slučovat projekty. Byty a dotace na byty, to je další kapitola, už jsem o ní hovořil. A pak tady máme práci načerno, šedou ekonomiku a s tím spojené exekuce. Tam je dalších 100 mld. A věřte tomu, že tam je minimálně dalších 50 % našeho HDP v šedé ekonomice. Když se mezi čtyřma očima budete bavit s lidmi z Nejvyššího kontrolního úřadu nebo s lidmi, kteří mají na starosti Ministerstvo průmyslu a obchodu, tak vám to potvrdí mezi čtyřma očima, že minimálně 50 % ekonomiky je v šedé zóně. Ale my máme i 7 710 operačních systémů a každoročně na ně padne 10,5 mld. O školství nemá cenu se rozvádět.

Máme tady neuvěřitelně rozbuřelý rezortismus, takže jednotlivá ministerstva a úřady nepracují společně na vizech, ale zase – znovu bych chtěl připomenout, že to není chyba dnešní vlády, ani té minulé, ani té předminulé, vinu na tom nesou všichni. Kdybych měl takovouto firmu, jako je stát, přebrat, tak ji nejdřív zavřu, abych ji mohl spustit znova, protože předělat takto zkosnatělou a takto nefungující firmu, bublinu, jako je náš stát, se opravdu dá těžko. A věřte tomu, že k tomu nepřispíváme ani my, protože jestliže v hospodářském nebo jiných výběrech, rozpočtových a jiných pracuji lidi, kteří v životě nevědí, jak se koruna musí nejdřív vydělat, aby se pak mohla přidělit, tak je to logické. Vždycky byli zvyklí jenom žádat, dejte nám, ale tak to prostě nemůže v žádném případě fungovat.

Já jsem pro důchodovou reformu, říkám zcela otevřeně, že o ní přemýšlím již delší dobu. Mám namyšleno, jak by měla fungovat, ale nemůže to dělat jeden člověk, mělo by to být na základě dohody všech politických stran, jinak to dopadne tak, že až tady bude nová vláda, tak to shodí ze stolu a nebude z toho zase nic.

Takže jen tak si tady pročtu svoje poznámky: zdroje máme, kdo za to může, už víme, vize na více let, musíme snít všichni a chodit s nimi sem na to plénium a mluvit o nich. Premiéři, o těch jsem mluvil, jaké jsme tady měli, že některý v životě dokonce ani nepracoval.

Chtěl bych připomenout jednu základní věc. Ty peníze, které můžeme rozdělovat, tady tvoří firmy a řada stran se tady ohání tím, že chce firmám, živnostníkům, řemeslníkům pomoci. A nejzajímavější na tom je, že teď běží kauza EET a veškeré asociace kromě jedné, veškeré svazy kromě jednoho, to znamená, že všichni zástupci podnikatelů, firem a živnostníků EET podporují. Ale bohužel ti, kteří nejvíc křičí, že chtějí firmám, živnostníkům, kteří zaměstnávají a kteří právě tvoří tu ekonomiku, tak oni chtějí to EET zrušit. Takže chcete opravdu pomoci podnikatelům, živnostníkům, anebo chcete pomoci jenom těm, kteří nás okrádají, pracují načerno, zaměstnávají načerno? To je to důležité, protože ekonomiku, a potažmo peníze pro důchodovou reformu tvoří zaměstnanci, kteří odvádějí sociální a zdravotní. A bez těch poctivých zaměstnanců, kteří budou odvádět, bychom nikdy nemohli důchodovou reformu udělat. Takže se zamyslete nad tím, jestli opravdu tomu stavu chcete pomoci, anebo jestli tady chcete jenom do prázdna mlátit slámu a vytahovat různé argumenty, které pak neumíte domyslet, k čemu EET slouží a k čemu by mělo sloužit a do budoucna k čemu by mohlo sloužit, protože já osobně budu prosazovat, aby ten, kdo bude mít EET, nemusel dělat žádné daňové přiznání. A věřte tomu, že to půjde – všechny údaje máme, máme hlášení o DPH, máme dalších hromadu hlášení, máme odvody za sociální a zdravotní, takže veškerá elektronická data, tak proč bychom ještě měli dělat daňové přiznání?

Takže to jenom tak na okraj, když jste tady celé dva dny mluvili o tom, co by naše vláda, potažmo vládní strany měly dělat. Je to na vás na všech. Na nás na všech. A je to o tom jenom, jestli chcete diskutovat.

A jenom na závěr bych chtěl podotknout, už před rokem a půl jsem si obešel vás všechny a nejvíc mě dostalo prohlášení jednoho z vás (řečník se dívá na pravou stranu sálu, kde sedí opozice), který řekl: "Ale hele, my nemáme vůbec zájem s vámi spolupracovat, my nemáme zájem vůbec se s vámi bavit o tom, jak na důchodovou reformu, jak na finance, jak se zdravotnictvím. My jsme tady, abychom si plnili roli opozice, takže my budeme dělat všechno pro to, abyste vy neudělali vůbec nic."

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji hezké dopoledne. Vaše vystoupení vyvolalo čtyři faktické poznámky. Jako prvního požádám o vystoupení pana poslance Mikuláše Ferjenčíka. Připraví se pan poslanec Černošský, následně místopředseda Sněmovny Píkal a následně ještě pan poslanec Bělobrádek. Pan poslanec Ferjenčík má faktickou. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím si, že je obrovská škoda, čímž rozhodně nechci zasahovat hnutí ANO do jeho personální politiky, že pana poslance Bláhu nenominovalo do té důchodové komise, protože tam

by byl velkým přínosem, mohli jsme to mít už vyřešené. Ale bohužel tam dali někoho jiného. Myslím si, že byste to měli ještě zvážit.

A chtěl jsem se potom zeptat pana Bláhy prostřednictvím pana předsedajícího jenom pro potřeby zápisu z této schůze, když jste říkal, ano, děláme krátkodobá rozhodnutí, ano, něco, a takhle jste začal, ten svůj projev, jenom jestli se to ano píše kapitálkami jako zkratka vašeho hnutí. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další na faktickou poznámku prosím pana poslance Černožského a připraví se místopředseda Sněmovny Píkal.

Poslanec Lukáš Černožský: Dobrý den. Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícímu k panu poslanci Bláhovi. Totiž tu důchodovou reformu má připravovat vláda, protože za ní stojí aparát, který má přístup k číslům, tak aby mohli úředníci a specialisté připravovat analýzy, které my jim případně zadáme. Proto opozice tlačí na to, ať to stěžejně připravuje vláda. Nemáme problém s tím to samozřejmě připomínkovat a zapojit se do toho. Ale ten podpůrný support musí přicházet ze strany vlády.

Jinak asi víte prostřednictvím pana předsedajícího, že si vás vážím, chápu, co jste chtěl říct, ale vy jste opět smíchal jablka, hrušky a ještě jste k tomu přidal melouny. Například když jste zmiňoval, že zdroje jsou, a zmiňoval jste městské firmy, tak chápu, že paní ministryně financí by se tetelila blahem, kdyby mohla sahat i do městských firem, ale bohužel v tomto případě ony jsou opravdu oddělené, takže není možné čerpat, odkud chcete. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Vojtěcha Píkala a připraví se pan poslanec Bělobrádek, dále pan poslanec Bauer a pan poslanec Bláha. Pane místopředsedo, máte dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Měl bych jenom dvě drobné poznámky. Já věřím tomu, že úkolem nás všech je připravovat důchodovou reformu. Ovšem není to úkolem tady na plénu, je to v těch odborných pracovních skupinách. To jsem právě očekával od té komise pro spravedlivé důchody. Nicméně tady na plénu jsem slyšel, že na to bylo rezignováno. Takže v tom případě bych svoji otázku obrátil na paní ministryni, jak v tomto tedy komise postupuje či nepostupuje, protože si pamatuji, že před nějakými deseti lety jsme si s přáteli občas říkali, že to už je jedno, kolik jsou důchody, že za nás už žádné nebudou. A zatím to tak vypadá. Takže jestli se to někdy změní.

A druhá poznámka by měla směřovat... K čemu měla směřovat? Já jsem ji zapomněl. Omlouvám se. Druhou poznámku si vzpomenu. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Bělobrádek a připraví se pan poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, tak bych zareagoval na pana kolegu Bláhu, protože existovala v naší koaliční vládě tzv. Potůčková komise. V této Potůčkově důchodové komisi se skutečně odvedl velký kus práce. Čemu nerozumím, je, že paní ministryně v zásadě vůbec s jejími závěry nepočítá, což mě docela mrzí, protože se zaprvé nikdy neobjevila ani zmínka na tuto komisi a v podstatě i některé z těch závěrů, na kterých byla dohoda, tak je neakceptuje.

Ta druhá věc je, že hnutí ANO, které bylo koaliční v Sobotkově vládě, tak v zásadě bylo velmi pasivní v Sobotkově vládě a v Potůčkově komisi. A možná že by bylo dobré, kdybyste si tyhle věci trochu rozpomenuli, protože jsem velmi skeptický k takovýmto závěrům, k takovýmto výzvám. Ten pokus tady byl. Vy jste byli součástí vládní koalice. Ale v zásadě jste rezignovali na tu dohodu a v podstatě jste odmítali i to, na čem se odborníci v Potůčkově komisi v zásadě shodli, že je potřeba řešit nejenom následky důchodového systému a následky toho, jakým způsobem se vyvíjí, ale hlavně příčiny, aby se obrátil ten systém. Prostě Bismarck nemohl počítat s tím, že lidi nebudou chtít mít děti. A ta situace je velmi vážná a bohužel vy sami jste v tomhle nebyli příliš konstruktivní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Bauera. Připraví se pan poslanec Jiří Bláha a opět místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jenom krátce reakce na mého kolegu Jiřího Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího. My jsme slyšeli z vašich úst zprávu o stavu unie, zprávu o stavu České republiky, a musím říct, že ta kritika byla úplně zdrcující. Na tom by nebylo nic divného, kdyby to neznělo z úst poslance současné vládní strany.

Ale považuji za vhodné, abych tady řekl jenom jednu zmínku, která se týká pokusů o jakoukoli reformu nebo důchodovou reformu penzijního systému v České republice. Víte, můžete tisíckrát kritizovat důchodovou reformu, kterou prosadila pravicová vláda v minulosti, jestli byla dobře připravená, špatně, jakou měla podporu, jakou neměla podporu. Ale byl to zatím jediný pokus v České republice nějakým způsobem reformovat penzijní systém v České republice. Můžeme diskutovat, jestli to bylo připraveno dobře, nebo špatně. Vy jste to zrušili s příslibem, že přijdete s vlastní důchodovou reformou, a za pět let jste neudělali vůbec nic. To jenom do toho obrázku, jak jste mluvil o tom vývoji, kdo se o něco pokouší a kdo za některé věci nese odpovědnost v České republice.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní na faktickou pan poslanec Jiří Bláha. A připraví se zatím poslední přehlášený, místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Už jenom upřesním. To nebyla kritika, ale bylo to konstatování stavu. Myslím, že když se bavíme kdekoli za rohem, nebo mezi čtyřma očima, nejsme tady před mikrofonom, tak si to říkáme všichni a říkáme si to po celé republice, že opravdu se stavem, který dneska je, musíme něco dělat. A všichni to vnímáme.

Co se týče dotazu, jak bylo míněno ano, tak ano bylo míněno jako souhlas. Takže si tam můžete dát souhlas místo toho ano. To znamená, že souhlasím s tím, že bychom mohli pracovat jinak. Ale já jsem vám řekl i proč. A ti, kteří poslouchali, tak pochopili, že my jsme si za těch třicet let tu zemi tak obrátili nohama vzhůru, že narovnat ten stav by bylo nejlepší zrušit dnešní vedení státu, všechny úřady a začít znova. A věřte tomu, že by to bylo lehčí, protože tak jak jsme si to celé zaplevelili tisíci a tisíci zákony a poučkami a různými věcmi...

A co se týče důchodové reformy, opravdu, věřte tomu, že to nelze určit: uděláš to ty. Nelze to prostě. Můžu mít na to papír, můžu mít na to vystudovanou školu, a stejně to nedám dohromady, protože prostě to nemám v srdci. Možná že mi nepřišla zrovna myšlenka. A ve firmě často čekám na tu správnou myšlenku třeba tři roky. Tak to je prostě. Až po třech letech si uvědomím, ty vole, s prominutím, proč jsi to neudělal už před třemi roky? Tak to je. A jenom blbec neumí přiznat chybu. A jenom blbec neumí konstatovat, že něco nefunguje, jak má. (Tleskají poslanci Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Prosím, pane místopředsedo, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Vůbec nevím, jestli si můžu dovolit vystupovat po tomto rétoricky skvělém vystoupení. Nicméně jsem si vzpomněl na tu věc a nerad bych vás o ni připravil. Takže v původní řeči pana poslance Bláhy, vaším prostřednictvím pane předsedající, zaznělo něco o tom, kdo vytváří ty hodnoty. A já bych nesouhlasil s tím, že hodnoty vytvářejí firmy. Myslím, že hodnoty, se kterými můžeme hospodařit v naší společnosti a financovat důchody a jiné věci, se vytvářejí prací, případně směnou. Dělají to nejenom firmy a zaměstnanci, ale dělají to i osoby samostatně výdělečně činné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Je to paní poslankyně Alena Gajdůšková, požádám vás o vystoupení, a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Paní poslankyně, máte své dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jenom rychle na to, co tady pořád slyšíme, že sociální demokracie

neudělala nic s reformou důchodového systému, neudělala prý nic s tím, aby se zachovaly důchody do budoucna. Sociální demokracie udělala maximum, protože se postarala a zajistila, že bude zachován průběžný penzijní systém, který jediný skutečně garantuje důchody v dlouhodobých horizontech, protože ty peníze nikde neleží, ale jsou vypláceny lidem. To za prvé.

A za druhé. To, že se změnily valorizační mechanismy, znamená, že dneska i na základě valorizace důchodci budou mít navýšeny peníze o pevnou částku, valorizační částku 700 korun, plus příspěvek, který jde ke každému důchodu jako symbol solidarity a dorovnávání cenových hladin atd. Sociální demokracie pro to, aby důchodci v této zemi žili alespoň trochu důstojně, udělala maximum.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Než se dostaví paní poslankyně Kovářová, přečtu jednu omluvu. Je to paní poslankyně Majerová Zahradníková z dnešního jednání od 13.15 hodin z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Kovářová, prosím, máte své dvě minuty na faktickou, a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Ráda bych reagovala na vystoupení pana poslance Bláhy prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste položil řečnickou otázku, zda se někdo zajímá o to, jaké jsou položky na jednotlivých ministerstvech a zda si je někdo vyžádal. Musím říci, pane poslanče, že to je práce opozice. A myslím, že není jediný opoziční klub, který by si tyto jednotlivé položky nevyžádal, a to také z důvodu, že jsme říkali, jaké ty zdroje jsou právě v jednotlivých položkách na jednotlivých ministerstvech. Opoziční práce, to není jenom to, jak vy máte dojem, že tady poslanci něco vykřikují a podobně. To je stejně tvrdá práce jako práce koaličních poslanců. A jestli o tom nic nevíte, tak myslím, že se klidně můžete na pár týdnů podívat do našeho klubu, jak opoziční poslanci pracují. To je jedna věc.

A druhá věc. Pak bych měla dotaz na paní ministryni. Důchodová komise je komise pro spravedlivé důchody a dneska pan předseda Stanjura na rozpočtovém výboru položil dotaz, co jsou to ty spravedlivé důchody, takže doufám, že komise na to odpoví. To za prvé. A za druhé, skutečně by tato komise a celá vláda a vůbec celá Poslanecká sněmovna neměly zapomínat na to, jak budou důchody vypadat za patnáct let, tak, jak skutečně se říká, že to bude problém. Takže bych očekávala, že druhý úkol kromě těch spravedlivých důchodů a jejich definice bude to, jakým způsobem budou zajištěny důchody pro generace další, protože na ně také nesmíme zapomínat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Miroslav Kalousek, a jelikož jste na faktickou, ale zároveň máme tady ještě přednostní právo. Buď si vezmete faktickou... tak faktickou, protože vás mám ještě do obecné rozpravy. Kdybyste byl sám, tak by to byla obecná neomezeně, ale skočil vám do toho pan předseda klubu ODS. Prosím, takže faktickou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom zareaguji na své dva předřečníky. Za prvé na hrdé konstatování, že sociální demokracie se zasadila o zachování průběžného pilíře. Dámy a pánové, od roku 1990, co sleduji veřejné rozpočty, nikdo nikdy nenavrhl a nikdo vážně nemyslel zrušení průběžného pilíře. Všechny návrhy všech reformních kroků vždy počítaly s průběžným pilířem jako klíčovým instrumentem penzijního systému. Jenom někteří z nás tvrdí – a já jsem přesvědčen, že mají pravdu – že sám o sobě nestačí a pro zajištění důstojných důchodů za čtyřicet, padesát let musí být modifikován. Ale bít se v prsa, že jsem zachoval první pilíř, je neuvěřitelná manipulace. Nikdo ho nikdy zrušit nechtěl.

Druhá poznámka – k panu poslanci Bláhovi. Mě vždycky dojde, když vládní poslanci říkají, jak opozice nechce spolupracovat, jak chce hrát jenom opoziční roli, ale podívejme se, jak to vypadá ve skutečnosti. My jsme včera, velmi vlídně a ne emotivně, říkali: Pojďme diskutovat o udržitelnosti veřejných rozpočtů. Pojďme diskutovat o tom, jak upravit efektivitu dotací tak, aby nebyli podporováni ti největší na úkor malých a středních. Pojďme se bavit o konkurenceschopnosti státní správy, o které vláda sama ve svých dokumentech říká, že je pod psa. O tom všem jsme mohli včera společně diskutovat a hledat společná východiska. A co jste udělali? Řekli jste ne, my se o tom s vámi bavit nechceme. Tak takhle je to ve skutečnosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, zatím předposlední přihlášený, protože ještě máme do obecné pana poslance Kalouska. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdřív poznámku k vystoupení paní poslankyně Gajdůškové. Jako programátor, který má rád logiku a matematiku, chci říct, že mohou platit dva výroky současně. A v této chvíli platí. První výrok – sociální demokracie neudělala nic pro důchodovou reformu – tento výrok platí; a bezesporu platí výrok paní poslankyně Gajdůškové – sociální demokracie v rámci svých možností udělala maximum toho, co umí. Ty výroky se prostě nevylučují. Mohou platit oba a nemusíme se přít, který z nich platí.

A teď k důchodové reformě. Jsem rád, že občas vidím ve Sněmovně paní ministryni. Zaujal mě už název té komise, sám o sobě. Jako pracovní nástroj mít komisi, kde je padesát členů, znamená, že nestojím o žádný výsledek, protože v padesáti se reálně nedá dohromady žádný výsledek. Ale ta komise se jmenuje "pro spravedlivé důchody" a myslím, že abychom případně i v tomto dílčím úkolu mohli uspět, měli bychom se nejdříve shodnout na definici, co je spravedlivý důchod. Když se na ni shodneme, pak můžeme hledat nástroje, kterým ten cíl splníme. A já jsem zatím neslyšel, co je spravedlivý důchod, jak velká má být míra solidarity a jak má být velká míra zásluhovosti. Přece tyto dva parametry určují, jak jsou důchody vnímány, jak je kdo vnímá, zda jsou spravedlivé, nebo ne.

Druhá poznámka. Stát žádné důchody neplatí. Stát žádné důchody neplatí, platí je daňoví poplatníci, především střední třída. Platí je ve svém sociálním pojištění, z nichž část se odvádí na penze, a platí je zaměstnavatelé, sociální pojištění za své zaměstnance, z nichž část, výrazná část, jde na penze. Současně platí, že ti samí

zaměstnanci, zaměstnavatelé, ale především střední třída podle výše odvodů, ti také platí 75 procent veřejného zdravotního pojištění. A pak se musíme ptát, jaká bude penze pro tuto střední třídu, když oni odejdou do penze. Když to jsou ti, kteří desítky let nesou na svých bedrech jak do veřejného zdravotního pojištění, tak do penzijního systému. A když se podíváte na ty tabulky – a není čas je tady demonstrovat na plénu Poslanecké sněmovny – vidíte, že od určité příjmové skupiny ten náraz – ten náraz – je příliš velký. Ten náhlý pokles příjmů je příliš velký. A to já považuji za nespravedlivé a bavme se, co s tím můžeme udělat.

Třetí poznámka je, že když se bavíme o penzijní reformě, musíme říkat, aspoň my, občanští demokraté, budeme říkat, protože to je pravda, že žádná reforma se nebude týkat stávajících penzistů a ani těch, kteří do penze půjdou přibližně v budoucích patnácti letech. Protože ti už se nejsou schopni adaptovat na nové podmínky a bylo by to zase vůči nim nespravedlivé. Takže když se bavíme o důchodové reformě, tak bychom měli čtyřicátníky a mladší. Oni sami sebe označují za sendvičovou generaci a znamená to, že se starají jak o své děti, tak o své rodiče. A protože to jsou ti, kteří nesou na svých bedrech ten největší díl plateb penzijního systému průběžného i veřejného zdravotního systému, tak také očekávají nějaké služby od státu. A tito lidé jsou si velmi dobře vědomi toho, že jsou solidární a že část ze svých příjmů a odvodů solidárně dávají na zabezpečení svých spoluobčanů.

A bavme se o několika v zásadě jednoduchých opatřeních, která bychom mohli přijmout výraznou většinou v Poslanecké sněmovně. První, které dlouhodobě navrhujeme, aby každý poplatník důchodového pojištění, což je ta významná část sociálního pojištění, lépe řečeno důchodové daně či pojistné daně, protože to není pojistné, to jsou daně, aby mohl jedno procento, jeden procentní bod, pokud bude chtít, přispívat na penzi svých rodičů nebo prarodičů. Myslím si, že to bude utužovat soudržnost rodiny.

Druhá poznámka k tomu, co bychom mohli dělat, je spojit debatu o důchodové reformě s prorodinnou politikou. To nelze odtrhnout. To nelze odtrhnout!

Paní ministryně, já neříkám, že nemáte stejné úvahy. Tak já bych prosil, kdybyste to nemusela hned komentovat.

To je obecný přístup, že musíme spojit podle našeho názoru prorodinnou politiku a debatu o změně penzí, které zabezpečí solidní důchody pro čtyřicátníky a mladší lidi. Protože každá reforma pro tyto dnes lidi v tom nejlepším produktivním věku a mladší ponese nějaké náklady, tak navrhujeme, abychom vytvořili fond strategických rezerv, tam aby směřovaly mimořádné výnosy z privatizace či příjmy z dividend státních podniků, ne na běžné výdaje státního rozpočtu, jako se to stalo v letošním roce. A když chceme pomoci té generaci čtyřicátníků, tak můžeme přemýšlet o nových odpočitatelných položkách pro tuto generaci v daňovém přiznání. A bezesporu by mohla být nějaká částka, kterou věnují například na sociální či zdravotní služby svých rodičů nebo prarodičů. Tím bychom byli schopni do toho systému péče přinést další soukromé peníze. A bezesporu sledujeme debatu o chybějících dvou miliardách v oblasti sociálních služeb, ale o tom dneska hovořit nechci.

Další změnou, kterou bychom mohli udělat a na které bychom se mohli shodnout, je odpočitatelná položka na pořízení bydlení. Dnes je to pouze pro první bydlení. Pokud se ovšem nějaká rodina rozhodne, že zakoupí bydlení, byt či rodinný dům pro své děti, tak v tom okamžiku nemůže už použít tu částku jako odpočitatelnou položku. A teď neříkám, že se má navýšit ta celková odečitatelná položka ve výši 300 tisíc, ale veďme o tom debatou.

To všechno jsou nástroje, jak přivést do systému ať už sociálních služeb, nebo do penzijních systémů další soukromé peníze, když ony tam vlastně jsou soukromé, jenom stát je přerozděluje. Soukromé firmy, zaměstnanci ať už soukromého, nebo veřejného sektoru, také veřejné instituce platí sociální pojištění, to jsou ti, kteří produkují peníze pro penzijní systém. My jsme na takovou debatu připraveni, jsme připraveni ji vést, a už to tady říkal můj kolega pan poslanec Bauer, naše zkušenost, a já bych řekl drazé politicky zaplacená, je, že změna penzijního systému se musí přijmout větší většinou než vládní. Opustil bych iluzi, že se na tom musí shodnout všichni. To je iluze, a pokud bude někdo trvat na tom, abychom se všichni shodli na změnách penzijního systému, tak současně říká: žádnou změnu nechci. Ale měla by to být výrazná většina Poslanecké sněmovny a Senátu, výrazná většina, a teď nechci říkat, jestli ústavní, ale výrazná, tak aby nehrozilo, že po volbách, když se budou měnit levicové a pravicové vlády tam a zpátky, aby se měnily penzijní systémy. Protože taková změna – proto jsem mluvil o tom, že se to nebude týkat ani těch, kteří půjdou v příštích patnácti letech do penze, protože taková změna penzijního systému je dlouhodobá, zpočátku budou pouze náklady, proto chceme ten fond strategických rezerv, a výnosy se mohou ukázat, nebo ta změna se může ukázat za 15, 20, 25 let.

Já vím, že je to mnohdy obtížné, když jsme omezeni volebním obdobím, jsme skoro v polovině volebního období. Včera jsem se dozvěděl, že každá kritika vlády je proto, že jsou evropské volby. Ale pak bychom nemohli kritizovat vládu nikdy. Letos jsou evropské volby, příští rok jsou krajské a senátní volby, za dva roky jsou sněmovní volby, tak kdy vlastně můžeme kritizovat vládu? Ale tady já nevystupuji s kritickým pohledem, možná trochu vůči sociálním demokratům, ale spíš s podanou rukou, s nabídkou k debatě i po té zkušenosti, že malá většina prostě nestačí a že to té stabilitě systému prostě neprospívá. A můžete nám věřit, nebo ne, když uděláme jednu chybu, tak ji určitě nebudeme podruhé opakovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní máme dvě faktické poznámky, takže pan poslanec Václav Votava, potom se připraví pan poslanec Jan Volný a následně s přednostním právem pan poslanec Bartošek. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nechci reagovat tedy na pana kolegu Stanjuru, ale na pana kolegu Kalouska, který právě odchází. On tady hovořil – vaším prostřednictvím samozřejmě – o tom, že nechtěli nikdy zrušit první průběžný důchodový pilíř. Ano, pane kolego, to je možná pravda, ale značně jste ho chtěli oslabit. Přece

vzpomínejme, druhý pilíř oslaboval ten průběžný pilíř. A že byl druhý pilíř nastaven nesmyslně, tak to já myslím, že už myslíte a víte i v současné době, tak jak byl udělán. Nakonec on zašel i na své úbytě, protože měl velice málo lidí, kteří do něj mohli vstoupit, protože samozřejmě byl krajně nevýhodný pro lidi. Řekl jsem, že byl dobrovolně povinný, ano, protože do něj se vstoupit mohlo, ale vystoupit se nemohlo. Takže to bylo takto nastaveno. Byl nastaven pro lidi s nadstandardními příjmy a navíc nebyl garantován státem. Byl to možná dobrý byznys pro některé společnosti. Takže jenom tolik jsem chtěl připomenout panu kolegovi Kalouskovi, jak to bylo s tím průběžným pilířem. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktickou poznámku Jan Volný, zatím poslední. Takže vaše dvě minuty. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, já jsem chtěl také prostřednictvím pana předsedajícího k panu Kalouskovi. Chtěl jsem tady poukázat, jak je subjektivní pohled na to, co to je diskuze, co to je debata. Protože pokud on naznačil, že chtěli včera diskutovat, debatovat, tak já vám popíšu, jak to včera probíhalo. První dvě hodiny všichni z opozice, kdo měl přednostní právo, bezostyšně kydali na tuto vládu, na pana premiéra, na paní ministryni financí a nevypadalo to, jako že by to byla podaná ruka k diskuzi, a když po dvou hodinách paní ministryně pozorného poslouchání a zapisování půl hodiny odpovídala věcně na ty názory, tak tady na pravé straně sedělo možná deset lidí, abych se nedotkl pirátů, ti tady seděli, ale jinak tady neseděl skoro nikdo. Po půlhodině jejího vystupování už tady běhali, jak dlouho ještě bude mluvit, a nevšiml jsem si, že by se vzápětí po jejím ukončení o tom znovu začalo diskutovat, o jejích názorech, naopak to bylo nazváno jako propagandistická nesmyslná řeč. Tak jsem se chtěl zeptat prostřednictvím pana předsedajícího pana Kalouska, jak to myslel, že včera chtěli diskutovat a debatovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Teď mi naskočily čtyři faktické poznámky, takže místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal, paní poslankyně Gajdušková, opět pan poslanec Miroslav Kalousek, který je mimochodem přihlášen i do řádné rozpravy. Tak, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jenom faktická poznámka k mému panu předřečníkovi, abych upravil předřečníkovi jednu drobnost na pravou míru. Před vystoupením paní ministryně nevystoupili všichni členové opozice s přednostním právem, pouze pět předsedů politických stran, nikoliv všichni s přednostním právem. S přednostním právem je tam daleko více osob. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A protože se debata protahuje, tak se mi tady nakumulovaly omluvy, takže já už je přečtu, protože už je jich povicero. Pan poslanec Vlastimil Válek z pracovních důvodů se omlouvá na celý jednací den. Paní

poslankyně Karla Maříková z pracovních důvodů... Pardon. Pan poslanec... (k posl. Podalovi.) Pane poslanče, paní poslankyně Karla Maříková vás omlouvá z pracovního důvodu, takže to asi nepůjde, takže vy se omluvte sám. Jestli mi to tady klidně písemně pojdte napsat, takže to tady odložím.

Jinak pan poslanec Ladislav Okleštěk se omlouvá mezi 10. hodinou a 14.30 z rodinných důvodů. Pan poslanec Petr Vrána se omlouvá mezi 10. a 14. hodinou z důvodů pracovních, anebo vaše asistentka ať to sem pošle, prosím vás. Dále se omlouvá pan poslanec Jaroslav Foldyna od 10.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Tomio Okamura se omlouvá od 11 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pane poslanče, vy to sem pak ještě pošlete.

A nyní se vrátíme k faktickým poznámkám. Takže požádám o vystoupení paní poslankyni Alenu Gajdůškovou. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek, následuje na faktickou pan poslanec Jan Skopeczek. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já musím upřesnit svůj výrok vzhledem k tomu, jak nás osočil jako sociální demokracii pan předseda klubu ODS Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího. Sociální demokracie udělala maximum možného pro důstojný život lidí v této zemi, seniorů a důchodců zvláště, počínaje valorizačními mechanismy, navyšováním důchodů, navyšováním platů atd. Na rozdíl od vlád ODS, které důchody nezvyšovaly, pokud je nesnížily, a snížily mnohé invalidní důchody.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku požádám o vystoupení pana poslance Miroslava Kalousek a připraví se pan poslanec Jan Skopeczek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Chci odpovědět panu poslanci Volnému, který se mě přímo zeptal, proč jsme pak nereagovali v diskusi na paní ministryni Schillerovou. My si opravdu nepředstavujeme férovou diskusi tak, že vy ji vůbec nepřipustíte a vystoupit pouze mohou ti s přednostním právem. To opravdu není férová diskuse Poslanecké sněmovny. A ty vy jste včera vůbec nepřipustili. Zřejmě jste věděli proč. Ale zcela určitě teď nemůžete říkat, že jsme nechťeli diskutovat, protože ta diskuse nebyla umožněna.

K panu předsedajícímu jednu poznámku. Já jsem samozřejmě pustil ochotně před sebe pana poslance Stanjuru s přednostním právem, stejně trpělivě pustím i vyvolaného pana předsedu Bartoška s přednostním právem. Jenom bych chtěl, prosím pěkně, podotknout, že já to přednostní právo mám také.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. To je pravda, nicméně vy jste se mi přihlásil písemnou přihláškou a neměl jsem zaregistrováno, že se hlásíte s přednostním právem. Takže jsou ty varianty dvě, a protože jste nefekl, že

s přednostním právem, mám od vás písemnou přihlášku, tak proto jsem vás nezařadil mezi přednostní práva.

Takže pane poslanče, já se vás chci zeptat, mám to brát jako žádost o přednostní právo? Takže po panu poslanci Bartoškovi, až přijde faktická poznámka, tak s přednostním právem, ano. Super. Jenom abychom si to vyjasnili. Nebyl v tom žádný záměr. Přesně vím, co dělám.

Pan poslanec Jan Skopecek dvě minuty faktická a pak se hlásí pan poslanec Klaus na faktickou. Prosím.

Poslanec Jan Skopecek: Děkuji pěkně. Já chci také reagovat na kolegu poslance Volného prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče, já jsem se na diskusi s paní ministryní Schillerovou velmi těšil. Byl jsem na ni připraven, vybaven spousty dat, která ukazovala, jakým způsobem ministerstvo bude řešit nerovnováhu veřejných financí, jak se aktuálně rozpočet vyvíjí špatně. Bohužel i vaším hlasem jsem se včera nedostal ke slovu. Takže já tu vaši připomínku považuji za naprosto neuvěřitelnou. Jeden den poté, co neodhlasujete program, tak druhý den vyčítat lidem, kteří nemohli kvůli tomu vystoupit, že nevystupovali a nekomentovali paní ministryni. Stejně jako považuji za neuvěřitelnou poznámku o počtu poslanců v pravé části spektra, když tu nebyl ani premiér a zbylo tu torzo vlády. Opravdu to vaše vystoupení považuji za neuvěřitelné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení na faktickou pana poslance Klause. Mezitím přečtu omluvu. Ano, pan poslanec Zdeněk Podal se dnes omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych jenom chtěl požádat, už je pátek, jestli byste se mohli věnovat meritů věci, a to jsou důchody. Mě skutečně moc nebaví tady poslouchat výčitky sociální demokracie a ODS, co kdo udělal pro důchodce, ani to, kdo má nebo nemá přednostní právo, s prominutím. Jenom moje výzva, jestli bychom se nemohli meritorně věnovat důchodům, protože to mrhání veřejnými prostředky, které děláte, je samozřejmě obrovské, ale jediné místo, kam to patří, je skutečně když tak to dát důchodcům, kteří pro tuto zemi pracovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem pan poslanec Bartošek a připraví se pan poslanec Kalousek. Zatím poslední dva přihlášení. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. K panu poslanci Volnému vašim prostřednictvím. Pane poslanče, já jsem včera položil řadu otázek, položil jsem je slušně a odpověď jsem na ně nedostal. Například jsem se ptal, když Národní rozpočtová rada hovoří o tom, že kolem roku 2068, byť je to daleko, jestliže

nezměníme strukturu veřejných financí, bude činit dluh, a právě díky důchodům, zhruba 230 % HDP. Na to jsem se ptal.

Ptal jsem se například na to, jaké vláda činí kroky v důchodové reformě, abychom veřejné finance do budoucna dokázali ufinancovat. Ono totiž je třeba si uvědomit jednu věc a ta odpověď je poměrně velmi jednoduchá. Jestliže důchodový systém, který je založen na prvním průběžném pilíři, zůstane nastaven tak, jak je, tak do budoucna budeme muset hledat zdroje. Peníze, z čeho se to zaplatí. Standardně to fungovalo tak, že společnost měla dostatek dětí, budoucích plátců daně, a díky průběžnému pilíři se vyplácely důchody těm, kteří byli starší a pro tu společnost pracovali. A společnost jim to zase vracela formou důchodů. Je potřeba si uvědomit, že když odvádíme peníze na zdravotní a sociální pojištění, tak lidé, co pracují, si neplatí vlastní důchody, ale odvádějí peníze na důchody těch, kteří už v důchodu jsou. Takže to není o tom, že si předplácíme důchody, ale o tom, že platíme důchody, nebo z těch odvodů se platí důchody lidí, co už v důchodu jsou. A jestliže nebude dostatek dětí, jako že jich není, v tom případě nebude dostatek zdrojů na to, aby se ty důchody dlouhodobě dokázaly ufinancovat.

Demograficky jsme na tom velmi špatně. A jestliže se nespojí důchodová reforma i s řadou silných, ekonomicky silných prorodinných opatření, tak nemá šanci na úspěch. Protože dítě v rodině – není možné, aby bylo sociální problém. Není možné, jestliže rodiny mají dítě, začaly ekonomicky chudnout.

Politika KDU-ČSL je dlouhodobě zaměřená prorodinně. My jsme přesvědčeni, že rodiny, které se rozhodnou, nebo partneři, kteří se rozhodnou mít dítě, by měli být motivováni i ekonomicky. Není možné, aby rodina řešila to, zda bude mít na boty, zda bude moct děti poslat do lidušky, anebo zda by měly jet na hory. My jsme přesvědčeni, že lidé, kteří chodí do práce, by měli být dostatečně odměněni, aby toto nemuseli řešit.

A k tomu směřuje moje další otázka. Co tato vláda dělá, aby účinně řešila téma tzv. pracujících chudoby? Já se obávám, že nic. Jediná smysluplná politika v této oblasti je, aby se lidem, kteří měli nebo mají dítě, snižovaly odvody. A to, aby byli motivováni, že tam, kde je v rodině jedno dítě, chtěli mít děti dvě a tam, kde jsou děti dvě, aby měli děti tři. Vždycky za první republiky se říkalo jedno dítě za mámu, jedno za tátu a třetí pro republiku. Já si myslím, že k tomuto modelu bychom se měli vrátit tam, kde to je možné.

A je potřeba si uvědomit jednu věc. Řada prorodinných opatření se udělala a realizovala v době, když byla KDU-ČSL součástí koalice. Je potřeba říct, že se v tomto ohledu realizoval program KDU-ČSL. A to, co mě zajímá, je, s čím skutečně vláda přijde a kde sežene peníze na důchody v delším časovém horizontu, než je jedno volební období. Vzhledem k tomu, že stávající koalice řekla, že rezignuje na důchodovou reformu a že bude dělat pouze dílčí změny, dílčí kroky tohoto systému, tak to vnímám jako selhání sociální demokracie, ale současně i jako selhání celé koalice. Jestliže tady nebude dlouhodobý plán, a já jsem přesvědčen, že tak jak hovoří Národní rozpočtová rada, tak jsme zhruba v současné době v bodě zlomu. My skutečně musíme udělat řadu prorodinných opatření.

A další věc – musíme vytvořit systém, s čímž přichází např. KDU-ČSL, aby ženy, které měly děti, byly bonifikovány i v důchodu. Lidovecký návrh, že za každé vychované dítě by měla žena v důchodu dostat pětistovku, vláda zamítla. To, co se také děje jako součást sociální nespravedlnosti, a dneska to vidíme, je, že je pár, který vychovává děti, a pak se stane to, že většinou muž z rodiny odchází, který si do té doby dělal kariéru, ženě zůstanou děti. To, že nebyla v práci, nemohla kariéru dělat, tím pádem je šizena na důchodu, a muž odchází a zakládá si novou rodinu, což je vůči těm ženám nespravedlivé. My jsme toto nabízeli jako řešení v minulé důchodové komisi a říkali jsme: musíme pamatovat na ženy, jsou to převážně a většinou ony, které se na úkor své kariéry věnují výchově dětí. A jak se jim odmění stát? Že je pak potrestá na důchodech.

To znamená, měli bychom mnohem víc naši politiku zaměřit i směrem k ženám, k tomu, že jsou to většinou ony, které na úkor kariéry vychovávají děti, a měli bychom mnohem intenzivněji zavádět do praxe věci, jako jsou např. home office, sdílené úvazky a další, aby se umožnilo rodičům, a především ženám, aby skloubili svůj profesní a rodinný život. A tato vláda skutečně nečiní dostatečné množství kroků, které by podporovaly ženy, a návrhy, s kterými přicházejí lidovci a řeší je, jsou zamítány jenom proto, že jsou opoziční.

Za lidovce mohu říct, že my jsme připraveni vytvořit smysluplnou dlouhodobou důchodovou reformu, která zajistí udržitelnost veřejných prostředků, aby v konečném důsledku nebyli postiženi ti, kdo důchody pobírají. V současné době se bavíme o generaci čtyřicátníků, kteří půjdou do důchodu, a jestliže nebudeme mít dostatek dětí a plátců do systému, tak ty peníze nebudou a nebude z čeho ty důchody vyplácet. A na to tato vláda odpověď nenašla. Já jsem přesvědčen, že je to zodpovědnost celé Poslanecké sněmovny a není to téma jednoho volebního období. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě jednu faktickou poznámku pan poslanec Roman Sklenák a ještě jedna mi naskočila, pan poslanec Marek Benda, a pak teprve zatím v pořadí pan poslanec Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil s faktickou poznámkou jako zpravodaj tohoto tisku a dovoluji si vás všechny upozornit, že projednáváme novelu zákona o důchodovém pojištění, která spočívá v tom, že přijmeme zákonnou úpravu tak, aby od příštího roku byl průměrný důchod 900 korun (?). Podle mého názoru v prvním čtení bychom se měli bavit o tom, jestli tato úvaha je správná, jestli předkladateli vrátíme návrh k dopracování nebo jej navrhujeme k zamítnutí anebo jej pustíme dál a přikážeme výborům. Skutečně tu hodinovou rozpravu, kterou tady sleduji, není možné vnímat jako rozpravu, která by se týkala výhradně předložené materie. Takže prosím vás všechny, abyste se pokud možno drželi tohoto tisku a pane předsedající, dovoluji si zdvořile vám dát ke zvážení, jestli by v případě některých příspěvků nebylo namístě vést diskutující k tématu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou nejprve pan předseda Bartošek a následně pan předseda Mikuláš Ferjenčík.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím k panu poslanci Sklenákovi. Věřte, že moje poznámka a příspěvek byl k tomuto tématu. Já jsem přesvědčen, že důchody se mají zvedat, a moje otázka zněla: kroky, které tato vláda činí – máte zajištěno to, že směřují k tomu, aby byly dlouhodobě udržitelné veřejné finance? To bylo všechno, odpověď jsem nedostal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická poznámka, pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jenom stručně reagovat na kolegu Sklenáka vaším prostřednictvím. Není možné oddělit debatu o zvyšování důchodů od debaty o udržitelnosti důchodového systému. To prostě fakticky není možné. To, že vy navrhuje pouze zvýšit důchody o necelých 200 korun oproti té valorizaci, která je přes 700 korun, na které je shoda naprosto v celé Sněmovně, protože to je v zákoně a nikdo ho nenavrhuje změnit, tak vy chcete přidat 200 korun, s tím a priori nikdo také nemá problém. Nicméně upozorňujeme na to, že vláda má hledat další příjmy státního rozpočtu pro zajištění financování důchodů v budoucnu. Je to úkol, který uložila Sněmovna, a já jsem se zeptal paní ministryně, co teda v této věci podniká, a zatím se mi bohužel nedostalo odpovědi. Ještě jednou tedy prosím o to, abych tu odpověď mohl dostat ještě v rozpravě, abych mohl případně reagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek do obecné rozpravy, navíc s písemnou přihláškou a i s přednostním právem. Tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte i mně, abych se přímo ohradil proti vystoupení pana zpravodaje Romana Sklenáka, ve vši účtě a přátelství, ale skutečně ohradil. Jeho vystoupení: teď se pojďme bavit o tom, o kolik zvýšíme důchody na příští rok, a nedávejme to do souvislosti s dlouhodobou udržitelností, to k tomu vůbec nepatří – no to zobrazuje typický sociálně demokratický přístup k rozpočtové odpovědnosti. Dnes ještě buďme veselí ve svojí bílé posteli, co bude zítra, kdožpak ví, zítra si lehneme do rakví.

Ale odpovědné rozpočtování nespočívá v tom, jak mi to vyjde příští rok. Odpovědné rozpočtování spočívá v tom, jak udržitelné je to na několik budoucích generací. A vláda dobře ví, jak je to udržitelné. Myslím, že jsem už včera zmínil, jak se pan premiér rozhodčoval nad predikcí Národní rozpočtové rady o udržitelnosti veřejných rozpočtů zejména v oblasti povinných pojistných. My jsme dnes na rozpočtovém výboru projednávali konvergenční program a doporučuji každému poslanci minimálně kapitulu 5 tohoto konvergenčního programu, protože tam vláda sama predikuje udržitelnost veřejných pojistných – a myslím si, že naprosto přesně,

tomu se nedá nic vytknout. A já vám z toho ocituji jenom několik vět: Očekáváme, že do roku 2030 bude saldo relativně stabilní na úrovni kolem minus 0,3 % HDP. V dalším období se bude saldo zhoršovat a klesne kolem roku 2060 až téměř k minus 4 % HDP.

Kolik bude minus 4 % HDP v letech 2050–2060, nevíme, ale kdybychom to vzali na dnešní relace, tak minus 4 % by bylo 200 mld. deficitu jenom na důchodovém účtu. Vláda to ví, vláda si je toho vědoma, ví, že ten problém začíná už v roce 2030. Nedělá vůbec nic.

Pokračujme dál. Pokračujme dál v tom, jak vláda sama vidí udržitelnost důchodového účtu. To znamená, říká: Mezi lety 2050 až 2060 minus 4 %, nedojde-li k nějaké zásadní změně. A k tomu dodává: Dochází tak k citelnému zhoršení oproti minulé projekci – minulá projekce se dělala v roce 2015 – kde saldo těsně před koncem projekce kleslo na minimální úroveň necelých 2 %.

Takže mezi rokem 2015 a 2018 se ta projekce dvojnásobně zhoršila z minus 2 % na minus 4. A i tady vláda ví a píše, proč se dvojnásobně zhoršila. Saldo penzijního systému nejvíce zhoršuje zastropování důchodového věku, tam je ten dopad zhruba 1,6 procentního bodu, a změna valorizačního vzorce, kde ten dopad je zhruba 0,3 procentního bodu. Opět, kdybychom to převedli do dnešní relace, tak zastropováním na 65 let zhoršila vláda, která o tom zastropování rozhodla, deficit zhruba o 75 mld. a změnou valorizačního vzorce zhruba o 15 mld.

Je tedy neřít říkat, že sociální demokracie v minulých letech neudělala pro vývoj důchodového účtu nic. Ona ho dvakrát zhoršila. Se svými koaličními partnery. Politickým rozhodnutím došlo k dvojnásobnému zhoršení projekce, politickým rozhodnutím, a že došlo k zastropování namísto onoho automatu, který předtím platil, a že došlo ke změně valorizačního vzorce. No, nic proti tomu. To je politické rozhodnutí, které ale musí být vyváženo jiným politickým rozhodnutím, jak učinit ten účet udržitelným, když evidentně udržitelný není, a vláda si je toho vědoma.

Pan poslanec Votava tady podrobil drtivé kritice model druhého pilíře. No prosím, my netvrdíme, že jsme nositeli jediné pravdy. Já jsem stále přesvědčen, že druhý pilíř bylo správné rozhodnutí, a jediné, co mi vadí, je, že jsme neprosadili povinný druhý pilíř, a když už jsme neprosadili povinný druhý pilíř, tak jsme měli alespoň prosadit aktivní projev nesouhlasu, protože jsem přesvědčen, že kdyby byl aktivní projev nesouhlasu, tak těch nepřihlášených do druhého pilíře bylo zhruba tolik jako těch přihlášených, když museli projevit aktivní souhlas. K tomu nemá cenu se vracet.

Bylo politicky legitimní a bylo vaším právem, když jste získali parlamentní většinu, tento náš model zrušit, ale co už politicky legitimní není, za celých dalších pět let neudělat vůbec nic, přestože jste si jasně vědomi dalšího vývoje veřejných financí, neboť to sami píšete ve svých vládních materiálech, že to tak je. Ale vás to nevzrušuje, protože to bude až po roce 2030, a vás slovy pana zpravodaje zajímá jenom ten příští rok.

Takhle se nedá rozpočtovat, takhle se nedá dělat odpovědné financování. Váš přístup je mimořádně neodpovědný, mimořádně neřít zejména k mladší generaci. Nemá smysl bavit se o tom, jak moc budou důchody spravedlivé, když nám hrozí, že vůbec nebudou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hezké dopoledne. Dovolte, abych shrnula a reagovala na některé příspěvky.

Začnu panem poslancem Martínkem prostřednictvím pana předsedajícího. Proč jsme se rozhodli nakonec nezvyšovat základní výměru 10,6 %. No protože to je koncepční změna a protože si myslím, že koncepční změny by měly být diskutovány v komisi pro spravedlivé důchody. Proto jsme se rozhodli pro jiný systém valorizace a ty koncepční věci budou předmětem jednání naší důchodové komise.

Co se týká dotazu pana poslance Bauera prostřednictvím pana předsedajícího, že my se chceme jenom před volbami do Evropského parlamentu chlubit, a proto zvedáme důchody. To není pravda. Možná to tak dělala ODS, podle sebe soudím tebe, ale my zvedáme důchody, protože chceme chránit seniory před chudobou. Já to zmiňuji neustále. Za několik posledních let nám stoupl počet seniorů i přes to rekordní navyšování důchodů ohrožených chudobou téměř o třetinu. A proto se snažíme kvůli enormnímu růstu cen za bydlení, kvůli enormnímu růstu cen za energie a podobně, navyšovat důchody, i když jsme si vědomi enormních rozpočtových dopadů. Snažíme se to dělat takovým způsobem, aby to bylo právě fiskálně odpovědné.

Že jsme nic neudělali za předchozí vlády? My jsme slíbili, že zrušíme druhý pilíř, a to jsme také dodrželi, takže sociální demokracie svoje sliby plní.

Ještě k té koncepčnosti. Já si pamatuji, za vlád pravicových, vedených ODS, jak se právě valorizovalo. Tam jsem také postrádala jakoukoliv koncepci. Myslím, že ta nejvyšší valorizace byla 40 korun, a to bylo v době, kdy to senioři opravdu neměli jednoduché. Takže se vlastně dá říci, že my ještě po těch letech stále splácíme dluhy, které napáchala ODS. A my chceme koncepční změny. My jsme říkali, na konci funkčního období vlády chceme, aby důchod byl 15 tisíc korun. To je naše představa důstojného, spravedlivého důchodu.

Ještě jednou k dotazu pana předsedy Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, co je spravedlivý důchod. Já to říkám dlouhodobě, my jsme nazvali naši důchodovou komisi komisi pro spravedlivé důchody, protože tam chci minimálně tři dimenze. Chci spravedlivý důchod, který se bude pohybovat v náhradovém poměru k hrubé průměrné mzdě někde mezi 40 a 50 %, tam jsem připravena k diskusi. Ale ta spravedlnost musí být zajištěna mezigeneračně. Chceme, aby ty důchody byly spravedlivé a důstojné v těch částkách, které jsem právě zmínila, pro současné penzisty, chci, aby jejich děti a vnoučata měly také spravedlivé důchody,

to znamená, aby byla udržitelnost mezigenerační, chci, aby lidé, kteří budoucí daňové poplatníky vychovali, měli také spravedlivé důchody. To je ta druhá dimenze, to znamená ženy versus muži. Pokud ženy mají nižší důchody kvůli tomu, že pečovaly o své děti nebo vnoučata, tak nelze, aby byly finančně trestány za tuto péči. Za třetí chceme, aby důchody byly spravedlivé vůči těm, kteří fyzicky více pracují.

(Ministryně se odmlčela a požádala předsedajícího o zklidnění hluku v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o ztišení, ať paní ministryně může pokračovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Co se týká reformy, kterou předvedla předpředchozí vláda, ta pravicová vláda, tak co byly výsledky? Do druhého pilíře téměř nikdo nevstoupil a neustále navyšování důchodového věku vzbuzuje hrůzu. Není pravda, že to je řešení udržitelnosti důchodového systému. To, že se neustále zvyšuje důchodový věk, i když se nám ho podařilo zastopovat, má dopady v dávkovém systému. Podívejte se, jak nám vzrostl počet invalidních důchodů, jaký dopad to má na hmotnou nouzi, na pojištění v nezaměstnanosti apod. Takže toto nejsou řešení, která my si představujeme.

Co se týká příjmů důchodového systému, tak my to velmi intenzivně řešíme. Když jsem před půl rokem těsně po jmenování do funkce mluvila o digitální dani, o které diskutuje celá Evropa, tak se všichni smáli. Dneska ji Ministerstvo financí připravuje. Sociální demokracie dlouhodobě navrhuje – a řeknu to zjednodušeně – bankovní daň. To je další věc. A souhlasím s tím, že zdanění práce a spotřeby není tou správnou cestou. Digitální daň a bankovní daň jsou ty věci.

Jinak co se týká té komise pro spravedlivé důchody, my příští, třetí zasedání – setkáváme se jednou měsíčně – budeme mít příští týden. Já se těším a doufám, že se nám podaří najít řešení, co se týká těch nespravedlivých důchodů žen. My jsme předložili několik scénářů. Myslím, že komise pracuje dobře, že pracuje opravdu věcně, a uvidíme, jestli se nám příští týden podaří dojít k nějakému návrhu.

A poslední moje poznámka, co se týká udržitelnosti důchodového systému. Samozřejmě je to velmi závažná otázka, ale také je potřeba si říci ta čísla. Česká republika vydává na důchodový systém k dnešnímu datu necelých 7 % HDP. A víte, jaký je průměr Evropy? 8 %. Takže náš důchodový systém je i přes rekordní navyšování stále v dobrých číslech. V roce 2020 naopak ten poměr k HDP ještě klesne, nebude to 6,9 %, ale bude to 6,7 %. A to je potřeba si říct.

Přesto je velmi důležité se zabývat fiskální udržitelností důchodového systému. My jako sociální demokracie, jako vláda přicházíme s vlastními návrhy, ale náš systém není neudržitelný. Jsou země, které budou vydávat na důchodový systém mnohem více a vydávají už dnes to, co my budeme vydávat v roce 2060, což jsou ty hororové scénáře. A nelze z dnešního pohledu se zabývat jenom budoucími důchodci. My potřebujeme, aby 2,5 milionu seniorů – a upozorňuji na to, že průměrný důchod je 13 300 korun – téměř milion seniorů na průměrný důchod 13 300 korun nedosáhne, tak nelze je nechat v chudobě a řešit pouze budoucnost od roku 2030 nebo 2060. Já to

chápu, protože se pravděpodobně jedná o důchody budoucích poslanců, ale nemůžeme nechat 2,5 milionu seniorů, kteří budovali tuto ekonomiku, ve štychu. Velmi děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně, na to závěrečné slovo jsou dvě reakce kolegů s přednostními právy. V pořadí pan předseda Kalousek, pan předseda Stanjura, pan předseda Bartošek. Prosím pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nechci to zbytečně extendovat, ale přece jenom musím zareagovat a položit dotaz.

Paní ministryně, vy jste hrdě prohlásila: sociální demokracie zrušila druhý pilíř, tak jak slíbila, a sociální demokracie plní své sliby. No, v tomto případě ano, ale ona také sociální demokracie slíbila, že v tom minulém období předloží vláda svoji vlastní penzijní reformu. Utekly čtyři roky a skutek utek'. A ten slib se opakuje v tomto programovém prohlášení, kdy si můžeme přečíst, že penzijní reforma je prioritou této vlády, dokonce je tam napsán hlavní instrument té penzijní reformy podle mého názoru zcela nesmyslně, že hlavním instrumentem je oddělení důchodového pilíře od státního rozpočtu. Ale je to veřejný slib sociální demokracie a jejích koaličních partnerů veřejnosti: My uděláme penzijní reformu a oddělíme důchodový účet od státního rozpočtu.

Programové prohlášení je veřejný slib veřejnosti, dokonce i Poslanecké sněmovně, která na základě programového prohlášení vyjadřuje vládě důvěru. Tak se chci zeptat, paní ministryně, kdy ten slib po těch pěti letech, že předložíte vládě penzijní reformu, kdy ho opravdu chcete splnit a zda opravdu stále platí váš slib – měl by, když sociální demokracie plní své sliby – že bude oddělen důchodový účet od státního rozpočtu.

A ještě jednu poznámku k sociální demokracii na Slovensku. Ta byla příliš inteligentní na to, aby to rušila. Tak byl také zaveden druhý pilíř, došlo k nějakým parametrickým korekcím, ale Fico příliš dobře věděl, že kdyby to zrušil, tak by se se zlou potázal, protože by sám žádnou penzijní reformu nikdy nepředložil, protože ať předložíme cokoli, má-li to být funkční, tak to musí být politicky odvážné. To prostě bude vždycky trochu bolet. Vždycky. Těch možností je řada, ale bude tam vždycky platit jedna věta politicky nepřilíši populární: Více osobní odpovědnosti, více osobní spoluúčasti. A na to jste milí kolegové z vládních lavic příliš populističtí a příliš politicky zbabělí. Nevěřím, že něco takového jste schopni. Pokud budu překvapen. Budu překvapen mile. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Mě netěší, že musím vystupovat teď s přednostním právem, protože paní ministryně, místo aby v obecné rozpravě odpovídala na pět konkrétních dotazů mého kolegy pana poslance Bauera, tak nechá

uzavřít tím, že nevystoupí, obecnou rozpravu, neodpoví na ani jednu z těch otázek a jenom zaútočí. A pak tady vnese nová témata do rozpravy, na které mohou reagovat pouze ti s přednostním právem. Tak pár poznámek k těm novým tématům.

Digitální daň. Někteří se nám smějí, teď už i Ministerstvo financí. Když to přeložím, smělo se vám Ministerstvo financí a teď už je pro. No dobře, ale my to nepodpoříme, ale když se na to podíváme, vy jste říkala fiskálně zodpovědně, tak odhadovaný pozitivní dopad této daně je kolem jedné miliardy korun. Tohle používat jako argument v debatě o udržitelnosti penzijního systému je ne fiskálně odpovědné, ale fiskálně směšné.

Zadruhé věk odchodu do důchodu. Tak si řekněme, co udělali sociální demokraté? Vlastně nic. Věk odchodu do důchodu se pravidelně zvyšuje už dlouhé roky a bude se zvyšovat až do roku 2030. Vy jste v minulém volebním období prosadili, že po roce 2000 se už zvyšovat nebude, ale s tím, že jednou za pět let, minimálně dvakrát nebo třikrát, než k tomu letopočtu dojdeme, se to přepočítá a zváží se, jestli zastavení toho věku je dobře. Já odmítám věst v roce 2019 ohnivou politickou debatu o tom, co bude v roce 2031. Je to poměrně bezpečné, protože tady se můžeme předhánět ve svých prognózách, co bude za dvanáct let, ale nikam to nevede. Nic jste s věkem odchodu do důchodu naštěstí neudělali do roku 2030. Ani v minulém volebním období, ani v tomto volebním období. To je k těm slibům.

K té definici spravedlivého důchodu. Já myslím, že ty parametry, nebo ta hlediska, o kterých mluvila paní ministryně, jsou k diskuzi. Je velmi hezké, že se snaží ten náhradový poměr dostat do vlád té nenáviděné pravice, kdy ten poměr starobního důchodu k průměrné mzdě byl vyšší než dnes. Ale myslím si, že debata, těch 40 až 50 procent, mně to přijde jako velký rozptyl, ale debata mezi někde 40, 42, 44 procenty je debata o dlouhodobém směřování penzijního systému a je to k věci. Stejně tak ty další dva faktory, které by se měly v té debatě zohlednit.

Ale co paní ministryně úplně pominula, a já doufám, jenom tím, že skutečně pozapomněla a že to nemyslí vážně, je ta zásluhovost. Pokud paní ministryně kýve hlavou, že parametrem spravedlnosti důchodu není zásluhovost, tak ten systém prostě spravedlivý nebude. Jestli ten, který desítky let odvádí nadprůměrné odvody a tím financuje penze, pak pocítí dramaticky pokles příjmů v okamžiku, kdy odchází do penze, tak to nemůže nikdy prohlásit za spravedlivý systém. Já myslím, že tito lidé jsou si vědomi, já jsem o tom už mluvil, míry solidarity, ale říct, že o tom se už nebudu bavit, že ti takzvaně bohatí, a bavíme se o střední třídě, nemluvíme o té úzké skupině nejbohatších, ti žádní státní důchod nepotřebují, to si řekněme úplně otevřeně, to vůbec neberme v potaz v debatě. Pokud to někdo použije, tak neví, o čem mluví. Ale ta střední třída je ta, která pocítuje největší změnu – co změnu? Pokles příjmů při odchodu do penze. A nad tím se musíme zamyslet. A co je na tom spravedlivého! Čtyřicet let platím jako mourovatý, a pak najednou mám 40 % příjmu, na který jsem byl zvyklý. A to je spravedlivý systém podle paní ministryně! Doufám, že to tak nemyslí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já v jedné věci navážu na svého předřečníka. Paní ministryně, je skutečně fér, chcete-li vést férovou diskuzi, abyste reagovala v době, kdy vystupují poslanci, kteří nemají přednostní právo. Protože nechat si to až poté, co je uzavřena obecná rozprava, to znamená, že vy si řeknete svoje a oni vám na to nemůžou odpovědět, to není diskuze, nezlobte se na mě.

Také jste uváděla řadu zemí a kolik HDP se tam vyčleňuje na důchody. Zajímá mě, jestli jste při tomto svém argumentu také propojila věci... míru zadlužení těchto států? Je potřeba si tyhle věci spojovat. To není jenom o tom, kolik rozdáváte, ale také jestli na to máte.

A rýpla jste si do poslanců, tak mně nezbyvá, než vám to částečně vrátit v tom, že jste říkala: týká se to poslanců a jejich důchodů patrně. Milá paní ministryně, vy z vašeho ministerského platu si také dokážete v současné době ušetřit na svůj důchod. To, proč to tady řešíme, to je právě proto, že myslíme na lidi, kteří chodí do fabrik, jsou v zemědělství, mají nízké příjmy, a až půjdou do důchodu, tak proto se ptáme, z čeho se to bude financovat. Protože jestliže to nevyřešíme teď, tak právě tito lidé budou ohroženi sociální chudobou v důchodech. Proto to řešíme v tento moment a v tuto dobu, kdy to ještě řešitelné je, aby nebylo pozdě! Protože jestliže to nevyřešíme, nebude důchod pro nikoho a právě pro ty sociálně slabé. Ano, uznávám, vy si ze svého platu na svůj důchod ušetříte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Tak to byly přednostní práva, rozprava byla ukončena. Závěrečné slovo pana zpravodaje je ještě před námi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Velmi stručně. Nejprve bych si dovolil doporučit těm, kteří se ohrazovali proti mé faktické poznámce, kterou jsem nabádal, abychom se drželi věci, aby si přečetli stenoprotokoly, o čem všem ta rozprava byla. Uvidíte, že jsem měl pravdu, že jsme skutečně byli mnohdy velmi daleko od projednávaného tématu.

Jinak tedy kdybych měl shrnout obecnou rozpravu z pohledu zpravodaje, tak konstatuji, že nebyl podán ani návrh na dopracování, ani návrh na zamítnutí. Naopak byl podán návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů. A jinak doporučuji stejně jako organizační výbor, aby se garančním výborem stal výbor pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Budeme se tedy zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru, jak už bylo panem zpravodajem řečeno. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční výbor? Nikdo žádný jiný výbor nenavrhuje. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133, přihlášeno 167 poslanců, pro 147, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Navrhuje někdo z poslanců projednání v dalším výboru? Nenavrhuje. A, hlásí se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tento tisk má velmi výrazné rozpočtové dopady, proto navrhuji jeho projednání v rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Ještě prosím nějaký jiný návrh? Žádný jiný návrh není.

Budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto návrhu k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134, přihlášeno 167 poslanců, pro 86, proti 18. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrhem se bude zabývat jako garanční výbor výbor pro sociální politiku a dále rozpočtový výbor.

Protože v obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty, a to zkrácení lhůty o 30 dní, tak se nyní s tímto návrhem vypořádáme hlasováním. Ale je zde návrh na odhlášení, takže jsem vás všechny odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přihlášeno 150 poslanců, pro 93, proti 3. Návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena.

Děkuji paní ministryni, panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto bodu.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, nyní požádám předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly dnes ráno. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: V pořadí, jak jsme hlasovali. Bod číslo

172.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Bylo to první období, jeden člen na jeden rok do 5. dubna 2020. Bylo vydáno i odevzdáno 166 hlasovacích lístků, to bylo tedy ve všech volebních bodech. Kquorum nutné pro zvolení 84. Pavel Bednařík získal 21 hlasů, Lubor Dohnal 17, Vladimír Hendrich 0 a Richard Němec 40. Znamená to, že v prvním kole nebyl zvolen nikdo.

Do druhého kola postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů a je to pan Pavel Bednařík s 21 hlasy a Richard Němec se 40.

Další volba, bod číslo

173.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Opět 166 odevzdaných hlasovacích lístků, kворum 84. František Bublan získal 82 hlasy, Jiří Padevět 44 a Mikuláš Pešta 20. Tam ten rozdíl byl o dva hlasy, přepočítávali jsme lístky několikrát a výsledek je správný a několikrát zkontrolovaný. Znamená to, že zvolen nebyl nikdo. V tomto případě jsou to ony návrhy Sněmovny pro Senát, takže postupují do druhého kola všichni tři kandidáti.

Další je bod číslo

174.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Obsazujeme dvě místa. Jiří Dušek 84 hlasů a postoupil, byl zvolen v prvním kole. Kamil Prokeš 30, Petr Ptáček 65 a Miroslav Volařík 55. I v tomto případě komise provedla několikanásobnou kontrolu lístků a za výsledkem, který je přesně o jeden hlas, si stojíme. Jiří Dušek byl zvolen s 84 hlasy. Do druhého kola postupují Petr Ptáček a Miroslav Volařík.

A poslední volební bod, číslo

175.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Michaela Marksová Tominová získala 87 hlasů, Josef Šlerka 30. Michaela Marksová tedy byla zvolena, a tím tato volba končí.

Máme tedy tři volby, které postoupily do druhého kola. Avizuji předběžně po konzultaci se zástupci některých poslaneckých klubů, že bychom je mohli volit v tom variabilním týdnu opět v 9 hodin, pokud na tom bude politická dohoda, tak bych si o zařazení těchto bodů zažádal ve variabilním týdnu.

V závěru svého vystoupení ještě prosím o pozornost a vyhlášuji nové lhůty volební komise. Za prvé je to lhůta na další změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Za druhé je to lhůta na volbu dalších dvou členů Rady ČTK, protože ke konci května se tam budou uvolňovat další místa. A konečně je to volba nová, tři členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. Ještě jednou to zopakuji: Změny v orgánech PS, dva členové Rady ČTK a tři členové Dozorčí rady SFRB. Ta lhůta bude do pátku 10. května do 12 hodin. Ještě jednou zopakuji, do pátku 10. května do 12 hodin, tak

aby volební komise mohla následně přijmout usnesení a volby byly připraveny na květnovou, resp. červnovou schůzi, která začne v posledním květnovém týdnu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Otevírám bod číslo

36.

Návrh poslance Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 347/ - první čtení

Stanovisko vlády máme k dispozici jako sněmovní tisk 347/1. Prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka, aby nám předložený návrh uvedl.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přivítám, že v rámci debaty o důchodech jsem částečně zapomněl, co jsem tady vlastně chtěl říkat. Ale to vůbec nevadí, protože bych byl moc rád, kdyby diskuse o tomto tisku byla trochu jiná než o jiných návrzích, protože se to týká nás všech. I vláda ve svém stanovisku, které bylo neutrální, konstatovala, že plně respektuje autonomii zákonodárského sboru a to, že jakým způsobem si upravíme pravidla, je na nás.

Ten tisk jsem podával jako poslanec, nicméně je výsledkem jednání pracovní skupiny, ve které byli zastoupeni zástupci všech politických stran, které jsou v současné Poslanecké sněmovně. Ta skupina se sešla třikrát, sešli jsme se 1. února, 1. března a 26. dubna 2018. Kromě toho ještě proběhlo několik dotazů a schvalování v rámci mailové korespondence. My jsme se v té skupině shodli na tom, že nemá cenu se scházet neustále, že tři schůzky postačí k tomu, aby se vytvořil nějaký základ kompromisu. A v té pracovní skupině jsme pracovali způsobem, že každý z těch devíti klubů měl právo veta. Jestliže jsme nenašli absolutní shodu na nějaké otázce, tak se dále v té věci nepokračovalo a tématu jsme se nevěnovali. A často ty debaty byly zajímavé, řešili jsme třeba větší atraktivnost interpelací, řešili jsme otázku, jakým způsobem třeba zefektivnit debatu a omezit počet faktických poznámek. Nebo třeba padl návrh, že by v rozpravě nebyla uplatňována přednostní práva, jenom mimo rozpravu. Těch návrhů bylo víc, ale když někdo vznesl námitku, že tímto směrem nechce postupovat, tak jsme tematiku dále nerozvíjeli.

Výsledkem je určitá kompromisní neutrální novela spíše technického rázu. Debata hlavně směřovala k tomu, jak zefektivnit naše jednání, jak zefektivnit práci Poslanecké sněmovny a jak si třeba někdy také usnadnit práci.

Návrh zákona obsahuje některé podstatnější změny procesních pravidel. To nejzásadnější, na kterém jsme se shodli, je rozšíření doby pro projednání třetích čtení

ve středu až do 19.00, což by výrazně prospělo, co se týče nějaké plynulosti odbavování třetích čtení v Poslanecké sněmovně.

Racionalizovat úpravu procedurálních námitek – já tomu říkám menšinové veto, týká se to třeba zařazení nového bodu na program jednání v určitou dobu, nebo kdybychom rozšiřovali třetí čtení na jiné dny. Reagovali jsme na to, že je zde devět politických klubů, často s malým počtem členů, a aby bylo vyrovnané veto, takzvané veto na podpisy a takzvané veto na počet klubů, tak jsme, myslím, bez větších problémů dospěli k nějakému závěru a k nějakému paragrafovanému znění.

Pak zde padl návrh, byl to návrh zástupce pirátské strany, abychom přímo do jednacího řádu dali možnost paritního ustanovení sněmovní komise.

Potom zde byla širší shoda na tom, že je řada mezinárodních smluv, které jsou spíše ekonomického charakteru. Příklad: smlouvy o dvojím zdanění. U nich jsme se shodli na tom, že není důvod, proč bychom analogicky neupravili postup, jaký třeba máme v § 90, že bychom zvládli nějaké méně komplikované mezinárodní smlouvy schválit již v prvním čtení.

Pak je zde velký okruh projednávání zpráv, kdy samozřejmě zpráv nám přibývá a zvyšuje to počet neprojednaných bodů, které následně vyřazujeme. Poslanecká sněmovna se těmi zprávami ze zákona samozřejmě zabývat musí, musí je vzít na vědomí, ale často jsou to opět zprávy různých fondů, nebo u nichž není větší problém s tím, aby byly schváleny, a jedná se do jisté míry o formalitu. Tam jsme přišli s řešením, že by bylo možné, aby věc projednal příslušný výbor, a když plénum jako suverén neprojeví zájem, a zejména je to zase opět ochrana menšiny, která by měla zájem projednat tu věc na plénu a prodiskutovat, tak když takový návrh vznesen nebude, že by byla nastavena fikce, že projednání výboru je, jako kdyby to projednala samotná Sněmovna v plénu. Je to stejný princip, který se uplatňuje už v současné době v mnoha otázkách u usnesení výboru pro evropské záležitosti, a jsou to často velmi významné a důležité otázky.

Pak jsou tam další změny, řekněme, opravdu technického rázu, protože při našich jednáních vždy byl zástupce legislativního odboru Poslanecké sněmovny a zástupce Ministerstva spravedlnosti a řešili jsme opravdu i technické věci.

Vypouští se zmínky o návrhu jiné předlohy, což je věc, kterou si nepamatuji, že by za tu dobu, co jsem tady, někdo uplatnil.

Umožňuje se například změna účinnosti návrhu ve třetím čtení. Zatímco v § 90 ta možnost je, když projednáváme podle § 90, můžeme navrhnout jinou účinnost, tak u klasického projednávání na tři čtení tato možnost není a stane se, že projednání se protáhne do té míry, že účinnost uvedená v zákoně už není aktuální.

Vypouští se obsolentní ustanovení o České konsolidační agentuře, která už neexistuje.

Upřesňuje se oprávnění poslanců žádat informace od orgánů územní samosprávy, to je něco, co by vás mohlo zajímat, protože to v jednacím řádu nemáme. Naproti tomu Senát a senátoři toto oprávnění už v zákoně jasně mají a my jsme se napříč shodli, že je naprosto logické, aby ta oprávnění u obou komor byla stejná.

Věc možná zajímavá, že se propracovává vynutitelnost disciplinárního postihu poslanců, že je možnost v případě, že mu bude uložena nějaká pokuta, tak mu bude stržena z platu. Za tu dobu, co jsem tady, tento problém nenastal, nastal v minulém volebním období. Ale proč bychom tedy nevyužili příležitosti a tuto otázku si tady nepoložili a nepokusili se najít řešení.

Já očekávám opravdu mimořádně, řekl bych, demokratickou diskusi nad tímto návrhem, ať každý z klubů přijde se svým řešením a můžeme se potom bavit o této novele jako o určitém nosiči dalších úprav, protože podnětů ze strany různých klubů bylo víc, ale když jsme se neshodli, tak jsme pokračovali dál, řekněme, v neutrální poloze.

Hodně velká debata se vedla například o interpelacích, že nechodí ministři, nechodí poslanci a je to nezáživné, o nějakém zatraktivnění interpelací. Nicméně jsme se neshodli. Zhruba byla shoda na tom, že by bylo dobré zkrátit jednotlivé intervaly pro odpovědi a otázky, zhruba jsme se shodli na tom, že by bylo třeba vhodné, aby se pořad nechodilo tam a zpátky, kdyby třeba interpelující poslanec seděl a vznášel interpelaci z místa a vedl by v podstatě dialog s ministrem, že by to trošičku víc odpovídalo třeba té britské tradici, question time.

Já přicházím s návrhem, který se netýká tohoto tisku, ale my bychom si to vlastně mohli i vyzkoušet, kdybychom se gentlemany některý čtvrtek dohodli na tom, že by nebyly podány žádné ústní interpelace, ty by byly ukončeny a mohl by následovat bod, který by se jmenoval například Otázky na členy vlády. A v těch otázkách bychom zkusili ta nová pravidla. Bylo by vhodné, aby byly otázky položeny třeba o den dva dříve a losování by proběhlo dříve, pak by se vyhodnotilo, na kterého ministra je otázek nejvíc, a požadavek a návrh by byl, že by otázky probíhaly v blocích, že by se například kladly dotazy na ministra financí, potom na ministra životního prostředí, podle toho, kolik otázek by se sešlo. A vzhledem ke kratší době je reálná šance, že by došlo k odpovědi na všechny. Kromě toho by vedení Poslanecké sněmovny mělo nějakou časovou rezervu a mohli bychom skutečně apelovat na jednotlivé ministry, že ve čtvrtek tam máte čtyři interpelace, tak prosím vás přijďte. Oni by je věděli dopředu, věděli by, že odpověď by musela být hutná, a byli bychom schopni takto fungovat. A můžeme si to zkusit nanečisto. Takže to je jenom takový můj návrh v rámci tohoto tisku. Kdyby o takové řešení byl zájem, mohli bychom si to třeba jednou do prázdnin zkusit.

Jinak znovu říkám, těším se na všechny připomínky do debaty a to je všechno. Nám všem přeji štěstí, ať se nám podaří přijmout nějakou novelu jednacího řádu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Marek Benda. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo a předkladateli, vážené dámy, vážení pánové, budu ve zpravodajské zprávě poměrně vlivný a nechám si své případné výhrady až posléze na situaci obecné rozpravy.

Nicméně je nezvyklé, aby novelu jednacího řádu Poslanecké sněmovny předkládal jeden poslanec, jakkoliv je předsedou. To prostě není běžné a normální. Já už jsem tady pár novel jednacího řádu za ty roky zažil, a buď to jsou věci, které jsou nějakým způsobem napříč domluvené a dohodnuté a směřují k tomu, že má jít o zefektivnění práce pro všechny, anebo tomu tak není, což musím konstatovat, že je fakticky tento případ, protože nemůžu říct, že by nás předseda Sněmovny neslyšel, ale rozhodně to nebylo tak, že by ti, kteří chodili, a nebyli to úplně všichni, ale chápu, že některé menší kluby to třeba nestíhají obsazovat, na pracovní skupiny, toto znění odsouhlasili a spolupodepsali. Právě proto je to návrh jenom pana předsedy, protože si z něj vychytil některé body, které se mu zdají k zefektivnění Sněmovny důležité.

Víte dobře, že já patřím k lidem, kteří říkají, že Sněmovna se v žádném případě zefektivňovat nemá, že každý zákon, který schválíme, škodí občanům v této zemi, to znamená, čím méně toho schvalujeme, tím lépe pro občany této země. Takže není žádného důvodu zefektivňovat Sněmovnu. Ale současně i tam, kde byla řekněme třeba vstřícnost opozice, dokážeme si představit, že některé věci rozšíříme, jako čas pro třetí čtení, ale pak to musí být vyrovnáno a vyváжено nějakými kroky, které naopak zase povedou k zefektivnění práce opozice. A k takové dohodě nedošlo. V takové jsme situaci.

Vláda jako obvykle dala neutrální stanovisko, ale to zase poctivě říkám, že pokládám od vlády za korektní. Vláda se nemá příliš zásadním způsobem vyjadřovat k jednacímu řádu Poslanecké sněmovny. To není věc, která by byla v její kompetenci. A i když tu ústavní pravomoc samozřejmě má své stanovisko dát, tak to stanovisko je čistě technického charakteru.

Budu se těšit na rozpravu, která o tom bude vedena. Ale myslím si, že bohužel ty práce, které byly odvedeny, byly nedostatečného charakteru a že spíše dojdeme do jisté míry k střetu. Navíc samozřejmě, a to asi všichni víte, je velmi nebezpečné, v okamžiku, kdy už je jednou jednací řád otevřen, pak se do něj dá načíst téměř cokoli. Proto je užitečné, aby takové změny jednacího řádu byly napříč politickým spektrem, aby byly v dohodě – ano, s tím všichni souhlasíme. A současně se de facto zavazujeme k tomu, že nebudeme dávat a podporovat jiné pozměňovací návrhy, protože tady se můžeme dostat do situace, že na závěr druhého čtení se mi objeví desítky návrhů, které budou omezovat tu vládu, tu opozici, tu někoho jiného, pak relativně náhodně něco může projít a může to neuvěřitelně zkomplikovat práci Poslanecké sněmovny jako celku. Takže jsem velmi opatrný na to, abychom chodili do takovýchhle dobrodružství s tak důležitou normou, jako je jednací řád Poslanecké sněmovny.

Tolik moje zpravodajská zpráva.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Do rozpravy jsou přihlášení v tuto chvíli dva poslanci, ale předtím jsou ještě s přednostními právy přihlášení pan předseda Farský a pan místopředseda Sněmovny Pikal. Pan předseda Farský má slovo. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za slovo. Já zde teď vystupuji v zastoupení pěti poslaneckých klubů, a to v návaznosti na tu habaďůru, která tady proběhla včera. Vystupuji tedy v zastoupení klubu ODS, klubu Pirátů, klubu KDU-ČSL, klubu TOP 09 a klubu STAN. A dovolím si zde přečíst dopis, který je adresován předsedovi Poslanecké sněmovny a který mu po tomto přečtení také předám.

Vážený pane předsedo Vondráčku, poslanecké kluby ODS, Pirátů a KDU-ČSL požádaly o svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Na této schůzi jsme chtěli projednat poslední znepokojivý vývoj v naší zemi, který se týká rozpočtových a personálních problémů vlády, včetně trvalého střetu zájmů pana premiéra a neúčelného hospodaření státu popsaného ve výroční zprávě NKÚ. Žádost o svolání jsme podali v souladu se zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Sněmovna má ústavně zakotvenou pravomoc kontrolovat vládu. K plnění této povinnosti má několik nástrojů, z nichž k nejvýznamnějším patří svolání mimořádné schůze. Již z názvu samotného vyplývá, že se jedná o mimořádný instrument, který reaguje na mimořádné okolnosti. Svolání takové schůze je signálem pro společnost, že se odehrává něco, co vyžaduje zvláštní pozornost. Poslanci zastupují občany. Aby mohli plnit své ústavní povinnosti a kontrolovat vládu, musejí k tomu mít odpovídající podmínky. Základní podmínkou je organizační zajištění schůzí Sněmovny.

Jako předseda Poslanecké sněmovny musíte mít prvořadý zájem na tom, aby zákonodárny sbor mohl plnit svou funkci. Vaší pravomocí je určit termín mimořádné schůze a při jeho stanovení máte být veden snahou umožnit její řádný průběh, to znamená neznesitelnou přítomnost premiéra a členů vlády. Pouze tak má jednání mimořádné schůze smysl. Vzhledem k tomu, že jste určil termín mimořádné schůze na dobu, kdy se jí premiér ani naprostá většina členů vlády nemohla zúčastnit, nezachoval jste se nadstranicky. Postupoval jste pouze v zájmu svého politického subjektu a v příkrém rozporu se zájmy zákonodárnyho sboru, v jehož čele stojíte. Podílíte se tak na paralyzování chodu Sněmovny a zabránili jste tím kontrole vlády mocí zákonodárny. Považujeme to za vaše osobní selhání a nehodláme to přejít mlčky.

Vyzýváme vás k omluvě za zmaření řádného průběhu mimořádné schůze, kterou jste svolal na 25. dubna 2019. Požadujeme, abyste nadále ve své funkci vystupoval nestranně, nesnižoval váhu Poslanecké sněmovny a abyste prvořadou pozornost věnoval jejím zájmům, nikoli zájmům hnutí ANO 2011.

Podepsáno předsedy klubů ODS, Pirátů, KDU-ČSL, TOP 09 a Starostů. (Velký potlesk poslanců právě vyjmenovaných klubů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. S přednostním právem je přihlášen už předtím pan místopředseda Píkal a pak pan předseda Vondráček.

Poslanec Jan Farský: Toto jsem přednesl v zastoupení pěti –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, že jsem vám vzal slovo. Ale máte slovo. Samozřejmě pokračujte.

Poslanec Jan Farský: – pěti poslaneckých klubů, protože je to skutečně do nebe volající, co se tady včera událo, a nelze, nelze to přejít.

K návrhu zákona, který tady leží – teď už za klub Starostů a nezávislých – jenom pár poznámek. Není to tak, že by to byl návrh, se kterým jsme dopředu souhlasili. Ono to asi ani nelze si představit, že bychom sami souhlasili s tím, že si chceme snížit práva, která máme ve Sněmovně.

A k těm jednotlivým důvodům, které jsou tady uvedeny pro to, aby taková změna jednacího řádu byla provedena.

Návrh na prodloužení lhůty pro projednání třetího čtení. Reálně ale není co projednávat. Ve středu jsme blok, který byl pro třetí čtení, nemuseli věnovat třetím čtením, protože nebyl dostatek třetích čtení. A dneska, dnešek, který je určen pro třetí čtení, projednáváme volby, první čtení a další body. Žádný z nich taky není třetím čtením. Není to problém, který je nutno řešit, a otevírat kvůli tomu jednací řád. V tom to skutečně není. Ten problém není ve znění jednacího řádu. Ten problém je v neakceschopnosti vlády, která prostě sem ty zákony nepředkládá.

Druhá část, že je potřeba zatraktivnit interpelace. Na to mám jednoduchou odpověď. Atraktivní interpelace budou, když na ně budou docházet ministři. Ale oni sem nechodí. A ve chvíli, kdy je svolána mimořádná schůze, která je velice důležitá pro budoucnost České republiky, kdy projednáváme zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu, nezávislého orgánu, nezávislého jak na moci výkonné, tak na moci zákonodárné, tak na moci soudní. Ten, který je nástrojem primárně pro vládu, aby věděla, kde má slabá místa, kam se má soustředit, ale samozřejmě je i tím, který je naslouchán opozicí. A schůze proběhne tak, že je svolána na chvíli, kdy tady není premiér? Kdy tady z ministrů v nejvyšší chvíli byli tři, a ti se tady ještě střídali jako na orloji s tím, že vždycky tady byl ten jeden, aby nemusela být přerušena schůze. To přece není možné takto fungovat. A zatraktivnění interpelací nevyřeší nějaká úprava tohoto bodu. Zatraktivnění interpelací lehce vyřeší to, že sem bude chodit jak premiér, tak ministři. To se zatím neděje. A zase – nemusíme k tomu měnit jednací řád. To je o politické kultuře v této Sněmovně, která jde od desíti k pěti. A jsem už pamětníkem. Ale tohle se tady historicky nedělo.

A poslední. Tak jako zabalit do všech těch úprav, kdy se bavíme o efektivnosti, to, že zrušíme právo veta malým klubům? Že budeme, když jsme teď ti silní, tak pošlapeme práva opozice? A proč? Je k tomu nějaký objektivní důvod, kdy tady opozice a malé poslanecké kluby zneužívaly svoji roli? Kolik jsme si od začátku volebního období nabrali přestávek na jednání klubu? Jednou jsme to udělali za ty dva roky? Teď mluvím za klub Starostů a nezávislých. Dvakrát? Možná třikrát? To je ta neefektivita, kterou je potřeba řešit změnou základního zákona, na kterém tady funguje jednání Poslanecké sněmovny.

Předkládá se sem opět další předstírání řešení problému, který ale tím problémem není. Ten problém není v jednání řádu a v jeho znění. Ten problém je v politické kultuře, která tady probíhá, a v předstírání jakési práce a jakéhosi řešení právě

předkládáním takovýchto nesmyslných a zbytečných zákonů. Protože tento návrh je neopodstatněný, nemá, žádný z jeho argumentů, který říká, jak je důležitý, aby zvyšoval efektivitu, v podstatě není založen na reálných faktech a na reálných argumentech, tak dávám návrh na vrácení k přepracování předkladateli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane předsedo. Nyní se přihlásil s faktickou poznámkou pan předseda Faltýnek. Jsme v rozpravě, faktické poznámky mají přednost. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké poledne. Kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, nebo členko (k ministryni Dostálové.), já fakt jenom technickou poznámku na vystoupení kolegy Farského. Zkusme si, přátelé, tipnout, kolik včera, když za vládu ministryně financí odpovídala na dotazy, sedělo v sále zástupců Demokratického bloku. Devatenáct. Zástupců svolavatelů, devatenáct. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktické poznámky. Pan předseda Bělobrádek, pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Již jsem pouze emeritním předsedou. (Předsedající: Ano.) Chápu, že zvyk je železná košile.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je to skutečně zvyk, pane poslanče. Prosím, máte slovo i tak.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Jsem pouze předsedou stálé kontrolní komise.

Myslím si, že kdyby třeba hnutí ANO některým svým poslancům, jejichž vystoupení vyvolává velké množství faktických poznámek a občas vypadá jako kabaret, nějak domluvílo, aby nevystupovali příliš často se svými promyšlenými tezemi, zefektivnilo by to Poslaneckou sněmovnu daleko více.

A také bych chtěl říct, že žádný demokratických klub neexistuje, a poprosil bych zástupce koalice, včetně jejich podporovatelů, aby si to konečně uvědomili. Demokratický klub neexistuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Faltýnek zcela jistě ví, že Demokratický blok existoval asi tak dva týdny. Zcela účelově, schválně, lživě říká: vy z toho Demokratického bloku. Ale já to беру, že nás tak popichuje. Rozumím tomu, já to беру. Myslím, že to je v pořádku. Kdyby tady seděla aspoň polovina vlády, tak bych se nad tím možná zamyslel. Za prvé. Já jsem to včera nazval mistrným aktem

ministerstva propagandy, směsicí pravd, faktů, polopravd a lží. Na tom si trvám. Minimálně z oblasti dopravy tam zaznělo několik lží, které prokazatelně lze jistě doložit. Kdyby tady seděla polovina vlády, tu připomínku bych i bral.

Za prvé, mnozí poslouchají projevy jinde než tady. Nejsme jediní, dělají to i vládní poslanci, to není vůbec důležité. Ale ten trapný průběh včera. Ptal jsem se řečnický pana předsedy, jestli se dobře baví. Včera jsem se ptal: Bavíte se dobře, pane předsedo? Prostřednictvím místopředsedy jsem se samozřejmě včera ptal, možná jste se dobře bavil. A řekl jsem včera, já to zopakuji a neříkám to rád: Jsem přesvědčen, že jste nedorostl do role třetího největšího ústavního činitele. A zažil jsem jiné předsedy Sněmovny, když jsem byl v opozici. Ti se k nám chovali jinak. Ne že by souhlasili s našimi návrhy. Taky hlasovali proti, to je naprosto v pořádku. Nikoho nepřesvědčuji, aby změnil svůj politický názor.

Takové ty hrátky, kolik tady sedělo, když mluvila paní ministryně... Kolik tady sedělo poslanců ANO? Já nevím. A nepočítám to. A není to důležité. Důležité je, kolik hlasovalo a jak k tomu přistoupila Sněmovna. My nejsme podřízeni vládě. Tady pan předseda říká: Já pak poprosím toho ministra, když budou ta nová pravidla, jestli by nepřišel, když má čtyři. Jaké prosil! (Zvýšeným hlasem.) My si máme ministry předvolávat! Ne je prosit, aby přišli! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Vondráček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zvolil jsem faktickou poznámku. Víte, byl jsem poměrně umírněný a korektní i ve vyjádřeních do sdělovacích prostředků. Teď si to asi trochu vychutnám.

Nezlobte se, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím předsedajícího. Když předsedající dostane návrh na mimořádnou schůzi, musí ji svolat do deseti dnů, a každý poslanec má právo mít pět dnů předem pozvánku. Mně zbývá pět dnů. To není mnoho. A když jsem dostal žádost na mimořádnou schůzi, vzal jsem telefon, a komu myslíte, že jsem volal úplně prvnímu? Zavolał jsem panu Stanjurovi. Kdy chcete tu schůzi? Navrhoval jsem mu v pátek od 11 hodin, že bychom tady dvě hodiny něco dělali, udělaly se volby a že by to bylo v pátek. Pan Stanjura mi řekl ne, to ne, to je málo. Udělejte to ve čtvrtek. Já říkám – ve čtvrtek jsou interpelace. Když se ve středu přeruší na pátek, tak to možné je, už se to v minulosti dělalo. Musel jsem si to ověřit u organizačního odboru, protože jsem to sám ještě takhle nedělal. Pak jsem zavolał panu předsedovi Michálkovi, jestli s tím souhlasí. Neměl problém. Pak jsem zavolał pana předsedu Bartoška. Zeptal jsem se – nemá s tím problém. A pak jsem to řekl panu Faltýnkovi. Tak mi řekněte, co jsem dělal nekorektního vzhledem k Poslanecké sněmovně, když to napřed řeším s těmi, co schůzi vyvolali, a chci jim vyjít vstříc. A neřekl jsem to ani novinářům včera. A vy mi teď donesete tady tohle. Tak já už nevím, kdo je tady normální v sále.

Co se týče debaty k jednacímu řádu, prosím vás, vraťme se k tomu. Já vás moc prosím. Zase – byla velice věcná a konstruktivní debata v rámci té pracovní skupiny. Ze všeho jsou zápisy, ze všeho jsou kopie, že jsem rozesílal ty maily. Jsem připraven i

na vrácení, na cokoli. Prostě to je demokratická diskuse. Pojďme se bavit o jedním řádu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou, pak pan poslanec Svoboda a předseda Stanjura, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Faltýnku, prosím, nesnažte se vyvolat nepravdivý dojem, že tady snad proběhla včera nějaká parlamentní diskuse, na jejímž konci ministryně financí odpovídala na dotazy, jak jste řekl. Nic takového tady nebylo. Tady totiž žádná diskuse neproběhla. Tady vystoupili předkladatelé návrhu mimořádné schůze s odůvodněním, proč má mimořádná schůze proběhnout, a apelovali na vás, na vaše kolegy, aby diskusi umožnili, aby na jejím konci například paní ministryně financí mohla odpovídat na dotazy, které by svobodně mohl položit každý poslanec. A přesně tomuto jste zamezili. Nic takového se tu nestalo. To znamená, poté co jsme všichni, kteří máme přednostní právo, odůvodnili, proč by tahle schůze měla proběhnout a proč by ty dotazy měly padnout, vystoupila paní ministryně s nějakým projevem, kde si mohla říkat – já to nechci hodnotit, včera jsem to označil za vysoký výkon pro školu demagogie, ale to není podstatné, k tomu se nevracejme. Ale prostě ta diskuse neproběhla. Vy jste neumožnil mým kolegům v klubu, stejně tak jako kolegům v klubu ODS, Pirátů, vystoupit a položit dotazy. Nic takového se nestalo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Pan poslanec Svoboda, po něm pan předseda Stanjura a pan poslanec Bělobrádek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych se vyjádřit, vaším prostřednictvím, předsedovi klubu ANO, který nás tady oslovil s tím, kolik nás tady bylo včera. Chtěl bych říct, že od začátku týdne jsme byli obíháni klubem ANO, abychom se na čtvrtek vypárovali. Prostě proto, že jsme věděli, že tam má být zasedání jednak pražského zastupitelstva, mělo tam být zasedání výboru v pojišťovně, tak nás celá řada to vypárování provedla. V okamžiku, kdy ale padlo slovo o tom, že bude mimořádná schůze, tak naše vypárování se vlastně stalo zbytečným, protože den předtím pojišťovna zrušila ta jednání, která měla mít, na žádost ANO. My jsme to nevěděli, zůstali jsme vypárování prostě proto, že taková byla naše povinnost.

To je také jedna z variant, jak lze využívat korektní dohody, které tady fungují, a použít je tak, že potom pan předseda Faltýnek řekne, že jsme tady nebyli. Byli jsme vypárování s lidmi z ANO.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, dovoluji mi, budeme pokračovat. Ještě než dám

slovo k další faktické poznámce panu předsedovi Stanjurovi, poté panu Bělobrádkovi, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 13.15 pan kolega Chvojka z pracovních důvodů, pan ministr Tomáš Petříček od 12 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Richter od 12 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Ondřej Benešík od 11.30 do 14 hodin z pracovních důvodů, pan Roman Sklenák od 11.30 do 14 hodin a pan poslanec Radovan Vích od 11.15 do konce jednacího dne. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá od 13.15 hodin do konce jednacího dne.

Nyní tedy požádám pana předsedu Zbyňka Stanjuru, aby se ujal slova ke své faktické poznámce. Připraví se kolega Bělobrádek. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Nejprve obecně, jak se vláda chová k nám jako Sněmovně. Zrovna jsme viděli střídání na trestné lavici. Chudák benjamínek teď drží a je tu jediný ministr. (Směrem k ministru Vojtěchovi.) Vystřídali se, takže je tady jeden ministr. Teď má službu. Nevím, kolik jste dostal, jestli jste dostal trestných minut osobních – dvě plus deset, nebo do konce jednacího dne. (Pobavení.) To je jenom tak k politické kultuře, jak zatraktivníme tu debatu.

Pan předseda Vondráček – já nevěřím, že nechápe, co je normální. To, jak popsal, jak mi volal, to je všechno pravda, až na to, že mi neřekl, že tu nebude premiér. Jsem padlý na hlavu, že chci mimořádnou schůzi v době, kdy tady není premiér? To si fakt myslíte? Já vám to popíšu. Tak já vás pozvu, dejme tomu na večeri v Praze, abychom si vyjasnili vztahy opozice a koalice s tím, že přinesu nějaké konstruktivní návrhy, jak bychom to mohli zlepšit. Ne zefektivnit – zlepšit a zkulturnit. Pozvu vás do restaurace a vy tam přijdete a zjistíte, že je zavřená. Dám vám nejdřív vybrat, jestli v pondělí, nebo v úterý. Řeknete v pondělí tu nejsem, mám jednání, velvyslance přijímám, tak v úterý by to šlo, pane předsedo. Vy tam přijdete v úterý a bude zavřeno. A já vám řeknu no jo, ale já jsem vám dal vybrat, jestli v pondělí, nebo v úterý, a vy jste si vybral v úterý. Já jsem také nepřišel v to úterý, protože já jsem věděl, že tam nebude, ani pan předseda nepřišel ve čtvrtek. A pak se ptá, co je normální! Normální je, když už se ptám, a já jsem to ocenil, teď to nemyslím ironicky, ocenil tu debatu o termínu mimořádné schůze, ale kdybyste mi řekl, že tady ve čtvrtek pan premiér nebude, tak to samozřejmě řeknu: no, nepadá do úvahy! Ale to už jste zamlčel a ze mě tady děláte vola! Tak jsme například v úterý dělat mimořádnou schůzi. (Poznámka z pléna.) Proč si to nezjistil kdo? Opoziční poslanec. Paní poslankyně, já to nebudu komentovat, protože to je nápad, to je tak realistické – já zavolám Andreji Babišovi a řeknu: Dobrý den, pane premiére. Já vás chci grilovat, chci vás kritizovat. Kdy byste byl ochoten přijít, abyste si to zažil na vlastní kůži? A on mi dá šest termínů, ať si vyberu, že vždycky přijde. Takhle fungují poslanci ANO. (Pobavení a potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Bělobrádky, připraví se kolega Hájek a pan předseda Vondráček. Zatím jsme stále v rozpravě ve faktických poznámkách. Prosim, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Ano, já bych chtěl potvrdit slova pana předsedy Kalouska. Prostě ten problém byl v tom, že nemohli poslanci vystupovat ani s faktickými poznámkami jako nyní, to znamená, to nebyla žádná diskuze. Naopak jí bylo zabráněno.

A k tomu druhému, co tady bylo, co je normální. Normální je, že ve čtvrtek, kdy mají být normálně interpelace, si všichni členové vlády, a byl jsem jim čtyři roky, rezervují tento čas, pokud nejsou skutečně někde mimořádně na nějaké dlouhodobě plánované cestě, a teprve když na ně ta interpelace není, tak jsou mimo Sněmovnu a mají nějaký jiný program. Pokud interpelace na ně jsou, tak samozřejmě mají sem přijít a mají si je splnit. To, že na to členové této vlády poměrně dost kašlou, to je věc druhá, a myslím si, že to by mělo být třeba předmětem novely o jednacím řádu, aby tady ti členové vlády byli, když na ně interpelace jsou, a skutečně aby to byla mimořádná situace, že nepřijdou. To je normální, a ne že si říkají interpelace, to nás nezajímá, to je nějaké zvanění, a co by nám opozice do toho mluvila.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Josef Hájek také s faktickou poznámkou, připraví se pan předseda Sněmovny a mám další faktickou poznámku. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, omlouvám se, že neplním pokyny pana předsedy našeho klubu, který mi říká, ať nevystupuji, ale mně to nedá. Mně to nedá, jestli tady pan Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího útočil na naši ministryni. Paní ministryně Klára Dostálová šla za mnou a říkala: Prosím tě, Josefe, jdu teď na jednání s předsedou Nejvyššího správního soudu v souvislosti s projednáváním stavebního zákona. Je to od vás podlé, je to od vás nekorektní, je to od vás nefér, pane Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího! To se prostě nedělá! Teď za chvíli budeme slavit Den matek a já si myslím, že vůči ženám bychom se měli chovat korektně. Vy jste se dneska korektně vůči ženám zachoval z toho pohledu, že jste nechal paní Majerovou Zahradníkovou v tom výboru, jak se to správně jmenuje? – delegace Meziparlamentní unie, protože jste si dobře uvědomil, že pokud byste jim tam odvolal, a ona tam zastupuje ženy, tak byste si kopl do vlastního hnízda. Takže máte dobré píaristy, to vám gratuluji.

Prosím vás, projednáváme tady novelu zákona o jednacím řádu. Já si myslím, že každý z nás, který má možnost se někde podívat, počínaje Slovenskem, Německem atd., ví, že my tu novelu potřebujeme, protože naše práce je mnohdy velmi neefektivní, viz včera.

A poslední věta. Pan Kalousek mě tady naučil slovo, že Poslanecká sněmovna je suverén. A včera Poslanecká sněmovna suverénním rozhodnutím rozhodla, že prostě ten program neschválí. Já tady požádám kolegy z ČSSD, ty, kteří jsou tady déle, třeba možná kolega Votava, aby řekli, kolikrát v době, kdy tady vládla ODS, zařídili mimořádnou schůzi, kterou svolali možná třeba k církevním restitucím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám panu předsedovi Vondráčkovi slovo, přečtu omluvu. Pan místopředseda Petr Fiala se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne. Nyní faktická poznámka pana předsedy Radka Vondráčka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Chudák jednací řád! Nevím, jestli se k němu ještě dneska vrátíme.

Pane předsedo Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, za to, jestli někdo je, nebo není za vola, si v první řadě nese každý odpovědnost sám. Kdybyste mně zase na druhou stranu řekl, trváme na tom, aby tam byl premiér, bude tady premiér?, protože hlavní priorita naše je urážet premiéra, který tady bude osobně, tak bychom se o tom mohli pobavit. Já si vzpomínám, že jsem v minulosti dokonce dělal to, že jsem se domlouval s těmi navrhovateli mimořádné schůze, že ten návrh donesou až po víkendu, aby jim to vyhovovalo, abychom ten termín vždycky měli akorát. Vždycky jsem ten návrh na mimořádnou schůzi a ten termín konzultoval s navrhovatelem, většinou s opozicí. Zřejmě je namístě přehodnotit tuto svoji praxi a asi to tedy začnu opravdu dělat autoritativně, ponesu si za to plnou odpovědnost a už se nebudu nikoho ptát, kdy budu tu mimořádnou schůzi svolávat.

K samotnému jednacímu řádu. Znovu říkám, je to taková laboratoř demokracie, protože ten předpis se týká jenom nás, nemá to žádné vnější vlivy, také to skoro nikoho jiného nezajímá než nás, tj. mimo tuto budovu, a byl bych moc rád, kdybychom skutečně navázali na ty konstruktivní debaty v rámci té pracovní skupiny, protože se nemůžu zbavit dojmu, že v okamžiku, kdy někteří vstoupí těmito dveřmi, tak dojde k naprostému zatmění a změně osobností, protože to, co jsme schopni normálně se bavit už hned za těmi dveřmi nebo po telefonu, naprosto neodpovídá tomu, co tady zaznívá. Pozor, i to patří k demokracii, i to je součást parlamentní diskuze, i za to jsme placeni, že takto vystupujeme. Ale myslel bych si, že u toho –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, musím vám vaše vystoupení ukončit. Skončila vám doba pro faktickou poznámku.

Nyní paní poslankyně Procházková, připraví se pan kolega Stanjura také k faktické poznámce, dále pan místopředseda Petr Fiala a Miroslav Kalousek. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji. Všem dobrý den ještě dneska. Já si samozřejmě nemohu odpustit vystoupení na základě obvinění nebo proslovu pana předsedy Stanjury prostřednictvím vás, pane předsedající. Je velmi jednoduché, když plánuji tak strašně důležitou, opravdu velmi důležitou mimořádnou schůzi, abych si zjistil náležitosti, a velmi jednoduché je jít na webové stránky vlády, tam jsou očekávané události a 23. 4. v 17.34 byla vydána informace o tom, že Andrej Babiš se setká s představiteli V4 a bude jednat s premiérem Japonska. Podrobnosti tady byly napsány a bylo tam i to, že budou v Bratislavě. Takže opravdu je to velmi jednoduché. Umí to každý, i malé dítě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času paní poslankyni Procházkové. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se nechtěl s paní poslankyní přít. Ano, každé malé dítě si může 23. dubna přečíst, že pan premiér bude 25. pryč. To už jsme měli pozvánku, už ta schůze byla svolána a pan předseda mi volal 19. dubna. Takže každé malé dítě ví čtyři dny dopředu, co bude publikováno na stránku web, a ten předseda klubu ODS fakt nemá pravdu. Protože kdyby byl jak to malé dítě, tak to ví čtyři dny dopředu, než to Úřad vlády publikuje.

K panu poslanci Hájkovi vašim prostřednictvím. Kdybyste byl ve škole, tak řeknu porozumění mluvenému slovu za pět, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy. Já jsem o paní ministryni vůbec nemluvil, tak jak jsem se jí mohl dotknout? Já jsem tady žertoval, bohužel, o malé účasti členů vlády a mluvil jsem s panem ministrem zdravotnictví. Vůbec jsem o paní ministryni nemluvil. Tak jak jsem se jí mohl nějakým způsobem dotknout? Já přece respektuji. Kde je ale ostatních 15 členů vlády, když jedná Poslanecká sněmovna? Na to jsem upozorňoval a s nadhledem a s úsměvem jsem říkal, že to je jak na tretné lavici a že pan ministr se usmíval. Neurazil se, kýval hlavou, že má tu službu.

K jednacímu řádu, ať to říkáme. Pan předseda Poslanecké sněmovny si oblíbil slovo demokracie. Velmi často ho používá. A nám by to v zásadě mohlo být jedno jako občanským demokratům, protože tento návrh nám kromě toho prodloužení jednací doby ve středu žádná práva nekrátí. To je třeba poctivě říct. Ale je to útok největšího na ty nejmenší. A to mi nepřipadá demokratické. Útok největšího klubu, reprezentovaný předsedou Poslanecké sněmovny, na nejmenší kluby. A těm bere práva. To mi moc demokratické nepřipadá. A to je ta chyba.

A druhá věc, o které mluvil Marek Benda, a podle toho by ten návrh zákona mohl takhle dopadnout. Bohužel to není výsledkem dohody. Už to, že tam jste podepsán sám, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, znamená, že to je váš návrh. A my jsme připraveni a jsme schopni vést korektní debatu o těch paragrafech, ale nechceme útočit –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, i vám skončil čas k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, měl jsem ještě dvě vteřiny, když jste mluvil!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já také vidím, kdy skončí ten čas. Nyní pan místopředseda Petr Fiala s faktickou poznámkou. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já tady nechci vést debatu o demokracii, ale pořád se jí prosím vás neohánějte. Demokracie samozřejmě není jenom to, že máte většinu. Dobře. Ano. To s tím souvisí. A demokracie je také respekt k menšině, demokracie je také ctění pravidel, demokracie je také dodržování elementárních zásad a zvyklostí, které v Poslanecké sněmovně jsou. A samozřejmě také ducha Ústavy. A to, o čem tu mluvíme, je přece evidentní a mně je úplně stydno, že se tady musíme obhajovat a vysvětlovat, co jsme vlastně chtěli.

No tak jestliže chceme svolat mimořádnou schůzi, která se týká klíčových věcí vlády, ať už je to zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu, který vystavuje vládě velmi negativní hodnocení, ať už jsou to problémy s rozpočtem, ať už je to střet zájmů Andreje Babiše, který se řeší na celoevropské úrovni, tak je snad logické, že tady u toho musí být předseda vlády a pokud možno všichni členové vlády. Já nevím, o čem se vůbec bavíme a jak nad tím můžeme přemýšlet, že by to mohlo být jinak.

A pane předsedo Poslanecké sněmovny prostřednictvím pana místopředsedy, ohrazují se proti tomu tvrzení "když jste tady chtěli urážet Andreje Babiše". My jsme nechtěli urážet Andreje Babiše. My neurážíme Andreje Babiše. My jsme chtěli diskutovat zprávu nezávislé instituce, Nejvyššího kontrolního úřadu, a chtěli jsme slyšet, jak se k tomu staví vláda, a chtěli jsme to slyšet od předsedy vlády Andreje Babiše, který je za to odpovědný. My jsme se chtěli bavit o tom, že se špatně vyvíjí státní rozpočet. Co s tím bude vláda dělat. A chtěli jsme to slyšet od Andreje Babiše, který je za to odpovědný. A my jsme se chtěli bavit o tom, že máme problémy s dotacemi, že se střet zájmů Andreje Babiše řeší na celoevropské úrovni, a chtěli jsme vědět od Andreje Babiše, jak se k tomu postaví. Já myslím, že to je logické, elementární, demokratické. Nechápu, proč se o tom bavíme, a jenom vás vyzývám, příště, až budete svolávat, protože tu pravomoc máte, na podnět opozičních stran mimořádnou schůzi, tak ji prosím svolujte na okamžik, kdy tady bude předseda vlády a členové vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, také vám skončil čas k faktické poznámce. Děkuji.

Pan kolega Kalousek netrvá na své faktické poznámce. V tom případě pan poslanec Jan Farský s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Josef Hájek a řádně přihlášení Václav Votava a Marek Benda stále jsou přihlášení. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zvláště kolegyně a kolegové z hnutí ANO, já doporučuji vaší pozornosti Ústavu České republiky článek 68 a už odstavec 1 a pak 3. Tam se dočtete, že vláda odpovídá Poslanecké sněmovně, že vláda musí žádat o důvěru Poslanecké sněmovny. Já jsem z vašich vystoupení nabyl dojmu, že máte pocit, že vláda je nad Poslaneckou sněmovnou, že se Poslanecká sněmovna musí řídit tím, kdy kdo má čas a kdy se kam rozhodne přijít, a jestli do Sněmovny se uráčí ministři dorazit nebo ne, a že musíte snad čekat na nějaký pokyn šéfa, pardon, předsedy vlády k tomu, jestli jednat, nejednat a co dělat. Ale tak to prostě není. Poslanecká sněmovna a každý z vás jste

suverénem. Vy rozhodujete o tom, jestli vláda bude, nebo nebude, a ne vláda, nerozhoduje o tom, jestli vy tady budete sedět, nebo nebudete. Doufám tedy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Josef Hájek s faktickou poznámkou a poté Václav Votava, pokud nebudou další poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, škoda, že tady není už pan místopředseda Sněmovny Fiala, který tady burcoval za to, aby opozici byla dána možnost vystupovat, kritizovat, svolávat mimořádné schůze, a kritizována zejména za to, že Poslanecká sněmovna jako suverén neschválila program schůze. Takže prosím vás, v 6. volebním období za vlády ODS nebyl jedenáctkrát, opakuji jedenáctkrát neschválen pořad schůze, který navrhla opozice. Jedenáctkrát! Na to mi nestačí prsty ani obou rukou. Byla to témata CASA, odchody lékařů, infosystém Ministerstva práce a sociálních věcí, zřízení vyšetřovací komise atd. Tak prosím vás, na co si tady pořád hrajeme? Co to tady, jak se říká na Valašsku nebo na Slovácku, co to zkoušáte? Vám se vždycky jenom hodí něco, co vytrhnete. Když se odvolával pan Klaus a členové našeho výboru hlasovali proti, tak jste tady argumentovali o demokracii a argumentovali jste tady o řadě věcí, které v době, když se odvolala paní Zelenková, jste nedodržovali.

Takže prosím vás, přestaňte být pokrytečtí. Nalijme si čistého vína, že Poslanecká sněmovna má právo demokraticky rozhodnout o mimořádné schůzi, a jestli se to většině nelíbí, nebo se zdá, že to prostě není účelem, abychom se tímto tématem zabývali, tak je to suverénní rozhodnutí demokratické většiny parlamentu a respektujte to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou, připraví se Jiří Bláha. Kolegové Votava a Benda stále čekají. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážení kolegové, já se musím ohradit proti slovům jak kolegy Hájků, tak to, co tady zaznělo už z úst pana předsedy Vondráčka. Ta schůze včera... Samozřejmě, naprosto s vámi souhlasím, je legitimní, a my to respektujeme, legitimní právo Sněmovny neschválit navržený program. Ano. Ale my jsme taky včera jasně řekli, že ta schůze nebyla svolávána kvůli Andreji Babišovi, ta schůze nebyla směřována vůči němu, ale ta schůze byla svolána proto, že jsou tady jasné, objektivní skutečnosti, ať už je to zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu, nebo otázka státního rozpočtu. To jsme si my nevymysleli. Ty zprávy o tom, jak se vyvíjí státní rozpočet, ty jsou dané. Prostě je první čtvrtletí a ta čísla jsou jasná, nějaký propad tady je. A jestli jsme my něco od toho očekávali, tak to byla skutečnost, že vláda se bude chovat podle Ústavy, podle toho, že je odpovědná této Sněmovně, a že se bude bavit, že bude odpovídat na otázky, které my klademe. Třeba se neshodneme, ale pokud jsme dokázali

v posledním roce se dohodnout např. na podpoře dostupného bydlení s paní ministryní Dostálovou, tak proč nejsme schopni se dohodnout na tom, aby se dofinancovaly sociální služby? To je věc, kdy ti lidé na to čekají. Ty babičky, které leží na těch postelích, tak to jsem zvědavý, co budou dělat v září, až začnou charity a diakonie propouštět. A to jsou věci, které přece netrápí opozici. My jsme tady včera nebyli v pozici opozice-vláda. My jsme chtěli řešit problémy lidí, které jsou reálné, skutečné, objektivní, a to ani kolega Hájek, ani nikdo další prostě nemůže popřít.

A já nechci sahat do svědomí pana předsedy Vondráčka, jak to bylo s tím svoláním nebo nesvoláním, ale bylo by dobré, abychom se tady k sobě chovali vzájemně s respektem, slušně, když se má svolat schůze, kde má být i premiér, tak aby i toto bylo zohledněno. A jak to bylo nebo nebylo, to ví jenom pan předseda Vondráček nejlépe sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha, poté pan předseda Sněmovny, oba s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem rád, že to tady teď zaznělo, naposled při vystoupení pana Výborného prostřednictvím pana předsedajícího, to, že bychom se k sobě měli chovat korektně a slušně. Já tedy musím říct, že když jsem sem přišel, tak jsem prvních několik zasedání odcházel opravdu na zádech nesoucí neuvěřitelné množství urážek, pomluv a pohrdání, které přicházelo. To, jaké názvy tady padaly na adresu pana premiéra, snad ani nechci opakovat. Styděl jsem se za ty, kteří takto vystupovali, a rozhodně mi to nebylo příjemné a není mi to příjemné nikdy, protože jestliže chci s někým diskutovat, tak nadávkami se toho asi nedocílí. A tak se nedivte, že dost často, když má být pan premiér interpelován nebo nějak konfrontován, tak nechci říct, že by se vyhýbal, ale pokud má důležitější program, tak se radši věnuje tomu důležitému, než aby se věnoval urážkám, které tady často zaznívají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, teď mírně překvapím. Já se přidávám k výzvě pana předsedy Výborného. Pojdme tedy se k sobě chovat korektně, slušně, přestaňme už na sebe nasazovat. Nehrajme jenom divadlo. Měli bychom tu něco řešit. Já jsem někde slyšel, že snad se ta schůze má opakovat. Doporučuji jako další postup svolavatelů, že mi zavolají, že se podíváme, kdy končí ta lhůta deseti dnů, kdy končí ta lhůta pěti dnů, potom můžeme přizpůsobit i den toho podání a můžeme se domluvit, kdy ta mimořádná schůze bude. Můžou se mě zeptat, a já budu třeba dopředu vědět, když mi to řeknou, že tedy je zapotřebí, že je pro ně naprosto stěžejní,

aby tam ten premiér byl. Znovu říkám, ve čtvrtek to bylo na výslovnou žádost pana předsedy Stanjury, i těch deset hodin si řekl pan Stanjura, já bych to dal na devět.

A teď mi tady přijde nějaký dopis. Ten pamflet považuji za nekorektní, jako podpásovku. A nebudu se omlouvat za to, že jsem svolal mimořádnou schůzi podle přání a požadavku toho, kdo ji chtěl svolat. To přece není normální! Pojďme se chovat tak, jak se chovají lidé mimo tuto budovu. Tady to nemá s normálním chováním opravdu nic společného. A nakonec dojdeme k závěru, že za vola je nás všech 200, protože ty lidi nezajímá, že tady diskutuje pět šest lidí, za vola jsou potom všichni, kteří jenom sedí a čekají, až skončí diskuse a vrátíme se k jednacímu řádu. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Pavel Bělobrádek. Připraví se kolega Marek Výborný a Vít Kaňkovský, všichni s faktickými poznámkami a už máme tři řádně přihlášené. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Já bych ke slovům pana kolegy Bláhy jen dodal, že pak budme skutečně korektní a vzpomeňme si, co říkal o své politické konkurenci váš pan předseda, současný předseda vlády, co říkal jak mimo tuto Sněmovnu, tak v rámci této Sněmovny, že tady doslova řval a ukazoval, kde tady sedí zloději, což není jenom urážka, ale což je myslím i otázka daleko větší kvality takového výrazu. A to, jak se vyjadřoval o mnohých lidech nejenom v soukromí, ale i na jednáních, která byla oficiální, s tím mám velké zkušenosti sám. Takže pokud chcete být skutečně korektní, tak začněte u sebe.

A ještě co tady zaznělo. Můžete vyčítat – a nás se to tedy netýkalo, to, co tady bylo – ale myslím, že... (Poznámka z pléna.) Pak buďte lepší. Pak buďte lepší, než byli ti před vámi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana Marka Výborného. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já musím alespoň krátce reagovat vašim prostřednictvím na pana kolegu Bláhu. Tak já vám řeknu, jak si váš šéf, pardon, pan premiér, představuje tu spolupráci a řešení problémů lidí, kteří na to čekají. Když jsem mu před deseti dny napsal, že bych se s ním rád sešel, abychom se bavili o podpoře rodin, o tom, co on před dvěma měsíci taky prosazoval, otázka narovnání důchodů mezi mužem a ženou a tak dále, a tak dále, tak do dneška jsem tu odpověď nedostal. Takže to je ta představa, o které jste tady hovořil, jak je to skvělé, jak on chce komunikovat. Tak já čekám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan kolega Vít Kaňkovský také s faktickou poznámkou a teď už se může těšit kolega Votava. Máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Já se velmi omlouvám, ale rád bych se vyjádřil k hlasování číslo 133, kde na sjetině mám, že jsem hlasoval proti, nicméně jsem jednoznačně hlasoval pro. Nezpochybňuji hlasování, ale rád bych, aby to bylo ve stenozáznamu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, jistě to ve stenozáznamu bude. A můžeme přistoupit k rozpravě. Mezi řádně přihlášenými je Václav Votava, Marek Benda a kolega Ferjenčík. Ale předtím tedy... Pardon, omlouvám se Václavu Votavovi, protože pan kolega Pikal se přihlásil s přednostním právem, tak jsem to přebíral od Petra Fialy při řízení a teď jsem to zapomněl. Takže ještě jedna omluva oběma účastníkům.

S přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Já jsem nevystupoval v té roztržce, co tady proběhla, snad bych měl jenom jednu poznámku, než se dostanu k tématu, a to je, že bych se chtěl zastat poslanců z vládních klubů, kteří si přejí vystupovat. Já myslím, že by se jim toto právo nemělo upírat, že bychom byli ochuzeni o to, jestli je nebo není nějaká různost názorů na druhé straně.

Nicméně k věci. Něco už tady zaznělo k tomu tisku, jestli to tedy je nebo není nějaký společný kompromisní návrh. Já myslím, že za všechno mluví, že kdyby to byl nějaký společný kompromisní návrh, se kterým souhlasí všichni, kteří se zúčastnili těch jednání, tak pod ním budou všichni podepsaní, což se nestalo. Nicméně děkuji za zapracování té definice parity a mám v tuhle chvíli připraveno už asi šest pozměňovacích návrhů, které jsou načteny v systému k tomuto tisku, které se budou týkat jednak např. parity, za druhé taky, abychom do budoucna vyřešili to, jak se na začátku volebního období měnily komise zřizované ze zákona ke kontrole některých bezpečnostních služeb apod. Tak abychom to na začátku každého volebního období neměnili jednou na pět, jednou na šest, jednou na sedm, jednou na nejméně sedm a podobně, tak jsem se tam pokusil najít nějaké řešení, které bude fungovat navždy, pokud možno.

Pak jsou tam nějaké výhrady k těm větům, která se tam racionalizují, resp. k té otázce. My jsme neměli námitku proti tomu snížení síly opozice, ať už se jedná o třetí čtení nebo o tu racionalizaci vet, ale očekávali jsme, že to bude něčím vyváжено, např. vzhledem k mimořádným schůzím nebo projednávání důvěry vlády, aby tam byly ty věci racionálnější, aby se třeba nemusel schvalovat pořad nebo abychom se naopak k tomu schvalování pořadu někdy dostali v nějakém racionálním čase. To se nestalo, takže očekávám, že o tom ještě bude probíhat nějaká diskuse v dalších čteních.

Máme tam návrhy, co se týká nějakých akceschopných komisí, neboť jsme se setkali také v tomto volebním období s tím, že nebyl zvolen předseda kontrolní komise nebo nějaké komise, a současně se měly řešit nějaké důležité věci a ta komise nebyla schopna se díky tomu sejit, takže tam navrhujeme drobnou opravu tak, aby se to týkalo těch komisí, které nemají jednací řád jako přílohu tohoto zákona.

Pak bych se chtěl vyjádřit ještě k jedné věci, se kterou máme trochu problém, protože tam je ten princip nahrazení pléna Sněmovny v některých případech výborem, jak je to u výboru pro evropské záležitosti. My si myslíme, že u výboru pro evropské záležitosti to nefunguje vlastně úplně dobře, protože mnohdy se Sněmovna jako taková, natožpak veřejnost nedozví, že například byla uplatněna žlutá karta. Takže bychom tam hledali nějaký lepší mechanismus, ať už se týká projednávání zpráv, kdy by se aspoň mělo dostat na plénum v nějakém balíku, nebo ať se to týká stanovisek Sněmovny, kde jsme zastupováni výborem pro evropské záležitosti a je to zcela, abych tak řekl, v libovůli předsedy, jestli se to dostane na plénum, nebo ne. Tam bych rád hledal nějaký mechanismus, kdy by se o tom plénum dozvědělo.

Pak samozřejmě plánujeme ještě nějaké další věci. Jsem v komunikaci s Ministerstvem zahraničních věcí ohledně rychlejšího projednávání mezinárodních smluv a projednávání změn mezinárodních smluv, tak aby to probíhalo nějakým rozumnějším způsobem než ve dvou čteních, ve kterých stejně nemůžeme udělat nic jiného než vyjádřit souhlas nebo nesouhlas, takže není třeba přijímat nějaké pozměňující návrhy apod.

A samozřejmě téma, které zde zaznívá všeobecně dlouhodobě – myslím, že je šance se bavit o nějakém lepším modelu interpelací ať už aspoň toho blokového nebo něčeho, čím bychom se přiblížili k britskému modelu, kde to skutečně probíhá jako rozhovor, jsou tam nějaká garantovaná přednostní práva pro opoziční kluby v pořadí velikosti těchto klubů apod.

Čili celkově za mě není důvod nepustit ten tisk do druhého čtení, ale je tam spousta věcí, ke kterým ještě budu očekávat dlouhou diskusi nad různými pozměňovacími návrhy. Jsou v systému. Předpokládám, že se k tomu sejdem někde v ústavněprávním výboru, kde tedy nejsem členem, ale budu rád docházet. Stejně tak očekávám další debatu, protože to není běžný tisk, abych tak řekl. Jednací řád je zákon, podle kterého se schvalují zákony. Je to zákon, který je vymíněn v Ústavě k souhlasu obou komor, a musíme mít shodu potom i se Senátem, který bude možná mít nějaké vlastní požadavky ohledně vlastního jednacího řádu, aby si ho třeba také mohli schvalovat sami apod., jak jsem zaznamenal. Takže i tuto debatu můžeme očekávat.

Tolik krátce za mě. Já nyní očekávám nějakou rozpravu k věci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. Ještě přečtu omluvy z dnešního jednání. Od 12.30 do 14 hodin se omlouvá z pracovních důvodů pan Daniel Pawlas, od 12.15 do 14.30 z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá pan Jaroslav Faltýnek.

Nyní pan poslanec Václav Votava, připraví se Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kdo si počká, ten se dočká, tak jsem se konečně dočkal. Děkuji.

Já bych možná úvodem jenom k panu kolegovi Hájkovi. On mě tady vyzval, abych něco potvrdil. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem tady za ta léta už slyšel a zažil řadu věcí jak z pravé strany, tak i z levé strany. Já myslím, že nemá cenu ty věci komentovat, takže vás asi neuspokojím a nic komentovat nebudu.

Já bych se vrátil přece jenom k vlastnímu zákonu. Já jsem neměl možnost, abych tady, co jsem tady ten rok a půl nebyl, prostřednictvím našeho zástupce, který byl v té pracovní skupině, dal nějaké připomínky, návrhy nebo náměty, takže to činím až nyní.

Mám jednu věc, která mě docela, nechci říci trápí, ale která určitě nemá logiku, není v pořádku, není dobrá. Já jsem na ni poukazoval už i minulé volební období, ale bohužel, nic se nezměnilo. Jak zjišťuji, za ten rok a půl, co jsem tady nebyl, tak se to také nezměnilo. V části 13 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, a to v § 101 až 106, je stanoveno, jak se projednává návrh zákona o státním rozpočtu. My budeme projednávat 9. 5. státní závěrečný účet za rok 2017. Opakuji – státní závěrečný účet za rok 2017. No, není nic staršího, než jsou veřejší noviny, ale myslím si, že v tuto chvíli není nic staršího v roce 2019, než je státní závěrečný účet za rok 2017. To přece není normální, projednávat dnes, v květnu, státní závěrečný účet za rok 2017. Myslím si, že jsme sklouzli do naprosto formální záležitosti. Říkám to jako poslanec vládní a říkal bych to i jako poslanec, který by byl opoziční. Na tom bych vůbec nic neměnil. Je to prostě formalita a je to špatně. Neměla by to být formalita.

Myslím si, že je tedy namístě, aby se projednávání státního závěrečného účtu svázalo s projednáváním návrhu státního rozpočtu. Pokusím se vysvětlit. Myslím, že by to mělo fungovat takto. Pokud tedy nebude projednán státní závěrečný účet v následujícím roce, nelze zahájit ani projednávání státního rozpočtu na další rok. Jinak řečeno, kdybychom se tady bavili o státním závěrečném účtu za rok 2017, měl by být projednán v roce 2018, a teprve po jeho projednání by mohlo začít projednání státního rozpočtu na rok 2019. Myslím si, že to má logiku.

Změnit se to dá pouze – a proto o tom hovořím – změnou jednacího řádu v příslušné části 13. Myslím si, že opravdu stojí za úvahu, abychom se nad tím zamysleli. Ono se to netýká jenom tohoto státního závěrečného účtu a státního rozpočtu. My tady projednáváme, a byla o tom řeč, mluvil o tom i pan předseda Sněmovny, projednáváme tady řadu informací, řadu zpráv, výroční zprávy, účetní závěrky. Představte si, že budeme projednávat na této schůzi účetní závěrku a výroční zprávu SFDI za rok 2015 a za rok 2016. Má to nějaký smysl? Je to k něčemu. Myslím, že to není k ničemu.

Totéž, když se tady čeká na to, aby se projednaly ostatní zprávy, které by mohly projednat výbory. Jak říkal pan předseda Sněmovny, s tím já souhlasím, já si myslím, že by to tak mohlo být, aby se projednávaly ve výborech. A pokud ve výborech je požadavek, aby se to přeneslo na Poslaneckou sněmovnu, pak to tedy projednávejme

přímo na Poslanecké sněmovně. Myslím, že úspora času by byla naprosto zřejmá a nemuselo by docházet k tomu, že nelogicky projednáváme něco, co bylo před dvěma třemi roky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. Kolegu Marka Bendu ještě požádám o posečkání. S faktickou poznámkou se přihlásil pan místopředseda Pikal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci Votavovi vašim prostřednictvím za ten návrh. Mně se to celkem líbí, nicméně bych měl poznámku, že existuje něco staršího než státní závěrečný účet za rok 2017, a to jsou zprávy o činnosti a hospodaření České televize za rok 2016. Ty máme také ještě stále na pořadu a také jsme je nedokázali projednat.

Existují dva druhy zpráv, já bych to takto viděl, některé jsou zásadní a měly by na plénu proběhnout, některé nejsou tolik zásadní a stačilo by to projednat ve výboru, s tím, že si to nikdo nevezme potom na to plénum, tak tam by jenom Sněmovna vyslovila jedním hlasováním s nějakým balíkem těchto zpráv podle mě souhlas, že bere na vědomí, že byla zastoupena výborem. To by podle mě byl vhodný model.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený pan kolega Marek Benda, nikoliv v roli zpravodaje, ale se svým stanoviskem. Připraví se pan kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já už se pokusím být také poměrně stručný. Myslím, že průběh debaty nám ukazuje, že ten návrh zákona opravdu není v tuto chvíli zralý na projednávání ve výborech Poslanecké sněmovny. Jestliže přicházejí, a to i z vládních stran, lidé a říkají "měly by se tam ještě některé věci dodělat", stejně tak přicházejí představitelé menších opozičních klubů a říkají některé věci, se kterými bychom se snad dokázali výhledově smířit, pokud by došlo i k nějakému posilování práv opozice. Jsou tady dány čistě jenom jako omezení opozice, a to bych zrovna řekl, že například právo veta dvou poslaneckých klubů je v této Sněmovně nejčastěji používáno představiteli vládních stran při zařazování nových bodů na plénum Poslanecké sněmovny, protože vládní strany obvykle si nejsou jisté hlasováním svých poslanců, tak proto raději vetují body, které nechťejí, aby byly probírány. (V sále velmi hlučno!)

Já se domnívám, že ten návrh fakt není připraven takovým způsobem, aby mohl být projednáván. Kladu to trochu panu předsedovi Vondráčkovi za vinu. A to, jak

jsem říkal, že v té zpravodajské zprávě budu vlídný, tak tady říkám, že myslím, že zrovna toto je lehce neodpracováno. Že prostě věci, jako je jednací řád, které musí najít většinový konsenzus, se holt musí obcházet poměrně mnohem déle, než že k tomu svolám tři nebo čtyři schůzky, ve kterých ještě většinou vystupují úředníci.

To, co je předloženo, a už to tady bylo řečeno, snad s výjimkou projednávání zpráv nepřináší nic zásadně pozitivně nového. Jediné k čemu má dojít, je prodloužení oné třicetidenní lhůty pro projednávání třetích čtení – středa až do večerních hodin. Ale také zase jsme dneska viděli, ta lhůta nám k ničemu dobrá není, protože stejně není co projednávat. Fakticky jsme v situaci, že většinu věcí nemáme projednanou v prvním čtení, vláda žádné vlastní návrhy nenosí, které by chtěla prosazovat. Zaplať pánbůh za to samozřejmě. Zaplať pánbůh za to. Buďme rádi, že vláda a její schopnost produkovat nějaké normy je velmi nízká, je dobře, že tady nemáme nové zákony. Ale v tomto směru zefektivňovat Sněmovnu nutně podle mého názoru v žádném případě není.

Já bych se klonil k tomu, abychom tento návrh vrátili navrhovateli k dopracování. On si nepochybně zvaží, jestli se pustí do práce na případné novele jednacího řádu s vyšší mírou komunikace se všemi ostatními a s tím, že by taková novela jednacího řádu třeba měla platit od příštího volebního období v souvislosti s tím, že bude docházet k celé řadě změn souvisejících i s eSbírkou a s dalšími předpisy, které jsou tady potřebné, ale aby z toho nečouhala jak sláma z bot.

Potřeba vládní většiny a zrovna dnes silného hnutí ANO, které tady pan předseda zastupuje, si nějak upevnit svoje slovo, pozici v Poslanecké sněmovně, to je velmi nerozumné. Říkám vám to z dlouhodobé zkušenosti. Občas jste ve vládě, ale občas se vám také klidně může stát, že jste v opozici, a proto je dobré ten jednací řád mít nastaven tak, aby vládní a opoziční možnosti a role byly vyvážené.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a dále je přihlášen s řádnou přihláškou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. My jsme tady neseděli v těch minulých obdobích, takže skutečně asi nemáme potřebu si navzájem vyčítat, kdo komu šlápl na kuří oko ohledně mimořádných schůzí Sněmovny. Já si obecně myslím, že v případě, že opozice je nesvolává nějak extrémně často, tak by mohlo být slušností od koalice umožnit jejich řádné konání včetně schválení programu a projednání navržených usnesení. Myslím, že třeba náš klub je nesvolává tak často, aby byl důvod je blokovat už ve fázi návrhu programu. Takže já jsem třeba nemohl reagovat na paní ministryni Schillerovou, jakožto poslanec, který je zodpovědný za rozpočtové otázky v našem klubu, ale nemám přednostní právo.

Co se týče toho zákona o jednacím řádu a efektivitě jednání, tam jsou dva okruhy témat. Jeden okruh témat jsou čistě praktické věci, jako jak to udělat, abychom státní závěrečný účet projednali včas, aby věc, která nikoho politicky extra nepálí, prostě

nezůstala viset někde na konci v nějakém bloku, kde shodou okolností je v tom bloku jedna kontroverzní věc. Tak to je jeden okruh témat. A druhý okruh témat je nastavení pravomocí a práv mezi opozicí a koalicí. Bohužel v tom současném jednacím řádu to funguje tak, že když chce opozice upozornit na to, že s něčím výrazně nesouhlasí, tak musí hodně mluvit. Taková je dneska konstrukce toho jednacího řádu, že pokud my chceme říct, že s EET zásadně nesouhlasíme, tak musíme prostě mnoho schůzí argumentovat proti EET. Pak si po čase někdo všimne, že asi opozice má s tímhle zákonem problém, protože už se to projednává na šesté schůzi, tak asi je zjevné, že se to někomu nelíbí.

My se rozhodně nebráníme tomu, aby tento mechanismus, kdy se nesouhlas vyjadřuje mluvením na plénu, byl nahrazen nějakým jiným mechanismem, kde například několik politických klubů požádá o to, aby se tyhle zákony zdržely, nebo aby se zvedla některá třeba kvora pro schválení nějakých návrhů nebo pro předřazení v pořadu a podobné věci. Tomu my se rozhodně nebráníme, aby místo toho, abychom tady museli hodně mluvit, se našel jiný mechanismus, který umožní vyjádřit to samé. To znamená, vyjádřit silný nesouhlas s nějakým zákonem. A pokud se podaří tenhle mechanismus nalézt, tak za nás to je akceptovatelný kompromis. Stejně tak ve vztahu k prodloužení lhůt na třetí čtení nebo k těm větům. My s tím a priori nemáme problém, ale přijde nám nespravedlivé, když ve chvíli, kdy koalice posílje svoji moc prosazovat zákony, současně nedává opozici žádnou kompenzaci ve smyslu například toho, že se projednají jeden jednací den návrhy opozice, nebo něco podobného. Druhá věc je, že je extrémně nespravedlivé to, co předvádíte vůči malým klubům. Protože ten původní jednací řád byl konstruovaný na základě volebního zákona, který platil do roku 1998. Na základě tohoto volebního zákona nebylo možné, aby ve Sněmovně existoval klub, který nemá deset poslanců. Až do roku 1998 platilo, že pokud strana získá ve volbách pět procent hlasů, tak má alespoň deset poslanců. To se odráží v řadě ustanovení jednacího řádu. Dneska to bohužel, a nevyčítám to hnutí ANO, může za to ODS a ČSSD v době opoziční smlouvy, kdy zničily ten volební zákon do značné míry a došlo k tomu, že malé kluby potřebují zhruba dvakrát více hlasů na jedno poslanecké křeslo než ty kluby největší, takže v důsledku narušení toho poměrného systému ve volebním zákoně došlo k tomu, že existuje možnost, že máme tady poslanecký klub s šesti poslanci. To dříve nebylo možné. A tak byl původně ten jednací řád navržený a od něj se odvozují ty kvóty.

Takže skutečně, aby to bylo ekvivalentní, tak by to mělo platit tak, že za každou započatou desítku poslanců, to by mělo být ekvivalent třeba toho jednoho klubu, že když STAN má šest poslanců, tak se má automaticky počítat jako deset, protože to odpovídá těm pěti procentům, což je deset poslanců ze dvou set. Takže, aby to bylo spravedlivé, tak ty kvóty mají být nastaveny tak, aby skutečně ty minimální jednotky, po kterých se to sčítá, je deset poslanců. Takže to je za mě zásadní námitka proti vašemu návrhu, přestože se to Pirátů žádným způsobem netýká.

Ale my jsme to navrhovali i u snížení hranice volebního zákona. Upozorňovali jsme na ty různé anomálie v menších krajích, kde třeba v Karlovarském kraji má ANO něco přes 30 % hlasů a 60 % mandátů, což je extrémně nepoměrný způsob přidělování těch mandátů. A pokud tedy zavádíte tyto mechanismy, které omezují opozici, je namístě v rámci nějakého kompromisu přinést i mechanismy, které naopak

zvyšují motivaci opozice, aby fungovala ve Sněmovně více konsenzuálně. Myslím si, že základní mechanismy jsou dva. První je projednávání návrhů opozice a s tím související návrh, aby pokud jde o ty zprávy, nemám nic proti fikci výboru, ale možnost zpochybnit ji by měla mít menšina té Sněmovny. To je zcela zásadní mechanismus. Ve chvíli, kdy vy máte fikci, že pokud se usnese výbor, že to projedná sám a nepředloží to té Sněmovně, tak to umožňuje koalici i některé ty velmi důležité zprávy zablokovat. (Odmlka.)

Já jsem chtěl mluvit na pana Vondráčka, tak jsem počkal. (Předseda Vondráček hovořil u stolu s další poslancem.)

Myslím si, že pokud bude možnost např. na žádost dvou klubů tu fikci výboru zrušit a nebude to na základě většinového systému, tak s tím nikdo nemá problém a může to zkvalitnit i projednávání těch tisků. Pokud jich bude méně, tak se proberou důkladněji. Ale nemělo by to být postaveno tak, že to někdo převálcuje většinou na výboru. Tak to je jenom poznámka k tomu.

A druhá zásadní věc: umožnit opozici, aby vyjádřila zásadní nesouhlas s nějakým zákonem jiným způsobem než dlouhým mluvením. Pokud vymyslíte tento mechanismus, a může to být např. možnost vetovat posuny v pořadu jednání, může to být možnost odložit účinnost zákona o nějakou dobu, těch mechanismů se dá vymyslet celá řada tak potom logicky nebude mít opozice motivaci blokovat projednávání nějakého tisku jenom projevy, místo toho to zavetuje. Klidně to může být omezené počtem na volební období nebo něco podobného. Ale tohle je podle mě věc, na kterou byste se měli zaměřit v oblasti zefektivnění toho jednání, aby mohla opozice vyjádřit nesouhlas efektivněji a mohli jsme se věnovat třeba těm tiskům, které jsou daleko méně kontroverzní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Kolegu Stanjuru požádám o posečkání, je tady faktická poznámka kolegy Jiřího Bláhy. Poté řádná přihláška Zbyňka Stanjury. (Poslanci stále hlučí.)

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na slova, která tady zazněla, prostřednictvím pana předsedajícího. A chtěl bych říct, že tím, čím můžeme změnit názor vládní strany, tak jsou argumenty. Ale podložené argumenty! Jestliže jste tady zase mluvil o EET, tak to je nepodložený argument, kterým vy tady neustále máváte, ale nemá faktické podložení, nemá faktické dopady, protože 99 % podnikatelů, kteří používají nebo budou používat EET, proti EET nic nemá. Kromě jedné asociace, která zastupuje podnikatele. Takže drtivá většina všech, kteří zastupují podnikatele, nemá proti EET vůbec nic. Takže my tady argumentujeme proti EET, my tady děláme 750 pozměňovacích návrhů, my tady neustále hovoříme a zdržujeme, ale ve finále nemáme podloženo vůbec nic! Všem poctivým podnikatelům to nevadí! Takže pokud chcete, tak argumentujte, ale tam, kde to stojí za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě pan kolega Lukáš Černohorský a na své vystoupení čeká pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Bláhovi. Kolega hovořil o tom, že v případě, že dáte bod, o kterém dopředu víte, že je konfliktní, tak to znamená, že těch zákonů proberete méně, protože jsou některé zákony, na kterých se shodneme a projdou Poslaneckou sněmovnou jako nůž máslem. Takže pokud pan předseda, potažmo na grémiu se dohodne, že některé body nejsou konfliktní, není problém je dát dopředu, a tím pádem ta práce bude samozřejmě vypadat i efektivněji, protože k těm konfliktním bodům se dostanete o něco později. Pokud je naopak dáte jako první bod jednání Sněmovny, tak opozici jednací řád nedává jiné možnosti než samozřejmě se snažit to tady vyargumentovat. A proto, jak jste tady zdůrazňoval, se tady tak často a tak dlouze hovoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní tedy už řádná přihláška pana poslance Zbyňka Stanjury. Ještě než vám udělím, pane předsedo, slovo, požádám sněmovnu o klid, aby v sále bylo slyšet vaše vystoupení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já zcela překvapivě nebudu reagovat na EET, to si nechám na 10. května. Ale protože jsem zažil vládní i opoziční lavici, tak bych chtěl říct, ať spolu mluvíme otevřeně. Politický program je to, s čím tady kandidujeme. A to je to, v čem se lišíme. Každá vláda přináší hlavní politické body svého programu v kontroverzních zákonech, proti kterým bojuje opozice. Představa, že tady si vždycky odsouhlasíme 18 implementací a zpráv, které nikomu nevadí, a pak kamarádsky odjedeme domů, není reálná. K těm střetům bude docházet a docházelo za každé vlády. A pokud má vláda skutečně nějaký program, tak ho silně prosazuje a nejprve chce projednávat své zásadní body a pak až ty ostatní. Taky jsme to tak dělali. Takže v tom žádný problém není. A pokud někdo tady vyzývá k tomu, aby to bylo jinak, tak není realistický a takhle to nebude nikdy. Jedině, a to máme skoro příklad dnes, že vláda skoro nic podstatného nepředkládá a skoro všechny body jsou takové technické, tak ono by to mohlo jít poměrně rychle.

Takže představa o tom, jak nejsou kontroverzní body, tak jenom v případě, že ta vláda nic nedělá. Protože my zastupujeme různé voliče, kandidovali jsme s různým programem a máme různé názory. Vždycky se budeme střetávat s levicí ohledně daní. A pokud bude chtít vláda změnit daně, např. naše příští vláda, tak to bude naše priorita a budeme tady velmi dlouho, až vás přehlasujeme, tak jak to děláte vy. Na to si skutečně nestěžujeme. A pokud si na to stěžuje, tak není na správném místě a ve správném zaměstnání. Takže to za prvé.

Za druhé, pokud se bavíme o mimořádných schůzích, tak je naprosto logické, že vládní většina ji nechce. To je naprosto logické. A říkat, jestli jsme – no samozřejmě, že jsme byli proti programu, tak jako vy jste proti programu. A budeme

proti programu, až to bude naopak. Ale něco jiného je umožnit debatu s někým, koho se ten problém týká. Protože to je úplně jiná věc, jestli je tady reprezentativní zastoupení vlády, a druhá věc, jestli se hlasováním rozhodne o uskutečnění té schůze.

Například jeden ze vstřícných kroků k opozici, ale my to musíme ještě zvážit, neříkám, že by mohl být, protože my už se do těch vládních lavic chystáme a těšíme, by byl, že se o programu mimořádné schůze nehlasuje. On se nedá změnit a je to tak, když vyvoláte hlasování o nedůvěře vládě, tak se o tom nehlasuje. Nedá se zabránit diskusi všech poslanců k návrhu na vyslovení nedůvěry vládě. Je to jedna z věcí k debatě.

Já bych chtěl avizovat panu předsedovi, aby ten návrh zákona stáhl. Aby nás nevystavoval hlasování o vrácení nebo zamítnutí. Aby nás nevystavoval boji, že pak většina, která samozřejmě existuje, může přehlasovat menšinu. Myslím, že v této chvíli to není v podobě, se kterou by souhlasila významná část opozice. Teď nemyslím, že nikdo z opozice. Myslím si, že by se to muselo hodně vykostit, aby se na tom našla větší shoda. Myslím, že například návrh o projednávání zpráv ve výborech je správný. Bavme se jen o tom mechanismu, jak to dostat ne plénium, když někdo uzná. Souhlasím s tím, že projednávat státní závěrečný účet za rok 2017, výroční zprávu České televize za rok 2016, fond dopravní infrastruktury za rok 2015 v roce 2019 nemá žádný smysl a je to čistá formalita. Někdy se to ale může jevit jinak. Nevíme dopředu. Ale mechanismus dát to do výborů a ten mechanismus evropského výboru prostě stačí, protože jsme schopni přenést materiál z evropského výboru na plénium, pokud bude mít zájem. To, že to moc nevyužíváme, je jiná věc, ale tu možnost máme a je třeba si to říct.

Omezení projednávání zákonů ve třetím čtení. Už jsem to říkal v minulém volebním období. Myslíte, že to prosadila vláda, nebo opozice? Že to byl nástroj pro vládu, nebo pro opozici? Byl to tehdy nástroj pro vládu. My jsme byli proti, protože jsme byli v opozici. Ale protože to bylo 101:99, tak tehdejší vládní většina potřebovala vždycky sehnat 101. Je nemožné to udržet od úterka od 14 do pátku do 14, mít pořád 101 na hlasování, tak si vymezila těch deset hodin, aby koncentrovala tu vládní většinu a porazila tu menšinu. Že se z toho časem stal nástroj opozice, to jsou ty paradoxy účelových změn jednacího řádu. Vidíme jenom jeden argument, jednu situaci, v které to můžu použít. Takže tehdy to vládě pomohlo, my to docela šikovně využíváme, myslím, že v minulém volebním období jsme to předvedli. V tomto zatím ne, ale nemůžu vyloučit, že se k tomu dostaneme. A z nástroje, který měl sloužit vládní většině, kterou si prosadila vládní většina, se stal nástroj pro opoziční menšinu.

Ten útok na malé kluby. Říkal jsem, že mi to přijde zbytečné. Ne že by za tím nebyla racionální úvaha, pokud by na tom byla shoda s kolegy ze STAN, TOP 09, případně KDU anebo sociálních demokratů, on tam ten rozdíl vůbec není. Představme si, že tady je skutečně pravicová vláda a v opozici máme socialisty a komunisty s třiceti mandáty. Nejsou schopni ani nic svolat, protože by sice byly dva kluby, ale neměly těch čtyřicet. A kdyby to tak bylo, že pravice a levice byly silné bloky. Myslím, že taková změna se dá udělat v zásadě jenom s těmi, kterých se to bezprostředně dotýká. A je jedno, jestli v tomto nebo v příštím volebním období.

Já za sebe jsem proti prodlužování jednací doby ve třetím čtení. Můj kolega Marek Benda je k tomu vstřícnější, to řekneme zcela otevřeně. Je to vlastně čtyři a půl hodiny ze dne navíc, to znamená, kdybych řekl, že to jsou tři jednací týdny včetně variabilního, tak je to třináct a půl hodiny. Nicméně dneska je čtvrtý den na této schůzi, kdy můžeme projednávat zákony ve třetím čtení – středa, pátek, středa, pátek. Kolik jsme schválili zákonů ve třetím čtení za těch vyčleněných dvacet hodin? Teprve devatenáct, hodinu ještě máme. Dva. A určitě jsme na to nepotřebovali devatenáct hodin. Myslím, že možná jednu hodinu. Takže v tom problém není a možná je to bílý pes, že když tohle odstraníme, tak schválíme omezení práv opozici.

Jedna osobní zkušenost. Sociální demokraté nás tady jednou trápili šest dnů a šest nocí v kuse. Vždycky byla přestávka jenom od 8 do 9 do rána. Když jsme se po těch šesti dnech a šesti nocích dostali k hlasování, tak to dopadlo tak, jak se čekalo, to znamená, že vláda tu většinu měla. Skončilo to snad v sobotu, už si to úplně přesně nepamatuji, první další den jsme se sešli, měli jsme krvavé oči a měli jsme spoustu dobrých nápadů, jak omezit práva opozice, abychom už tady nikdy nebyli šest dnů a šest nocí. Já jsem tehdy byl poměrně služebně mladý poslanec a můj služebně starší, jinak mladší, kolega Marek Benda nám doporučil, ať vychladneme, sejdem se k tomu za 14 dní a zkusíme se na to podívat z druhé strany, až zase budeme někdy v opozici. A pak jsme vychladli, z krvavých očí se staly normální oči a žádný návrh na změnu jednacího řádu, který jsme měli připravený, jsme nepodali. Je to nepřenositelná zkušenost, ale zkuste si představit, že byste tento týden přišli v úterý ve čtrnáct hodin na schůzi, aniž byste cokoliv tušili, a odešli byste v sobotu odpoledne. V kuse. Myslím, že byste měli taky plno dobrých návrhů, jak změnit jednací řád, a to jsme použili všechny nástroje, kterými se dalo v té době omezit vystupování opozice, to znamená dvakrát deset minut a tak dále, všechno to známe, přesto to trvalo šest dnů a šest nocí, než jsme se dostali k samotnému hlasování, které pak trvalo asi deset, možná patnáct minut. Všechno to byly vratky ze Senátu, takže tam nebyly ani pozměňovací návrhy.

Chtěl jsem poprosit pana předsedu, vím, že se občas osobně potýkáme, možná někdy volím ostřejší tón, než by bylo vhodné, aby neříkal dopisu pěti předsedů opozičních klubů, že je to pamflet. Já jsem se rychle podíval na sjetinu výsledků voleb. Neříkám to často, ale těchto pět poslaneckých klubů zastupuje takřka 2 miliony voličů. To, že máme dohromady míň křesel než vy (nesroz.) voličů, to je výsledek volebního systému a ten plně respektuji. Můžete s tím návrhem nesouhlasit. Pokud to považujete za příliš ostrý text, tak na to můžete stejně ostře nebo ještě ostřeji odpovědět, ale poprosil bych, abychom tomu neříkali pamflet, když jsme zahájili projednávání tohoto bodu tím, že je to o demokratické diskusi a že i nesouhlas patří k demokratické diskusi. Mám pocit, že tón dopisu je poměrně umírněný tím, že jsme ho dopracovali ráno a ne hned večera v průběhu projednávání mimořádné schůze.

Podle mě jsou v návrhu o změně jednacího řádu pozitivní prvky, na kterých je bezesporu buď úplná shoda, nebo výrazně většinová shoda, ale doporučil bych se k tomu ještě vrátit, nejlépe stažením návrhu, ať nemusíme přehlasovávat pana předsedu, a říci, jestli to, na čem se dohodneme dneska, je maximum pro toto volební období, to se může stát, tak pak vyhodíme všechno ostatní a nechme to v devadesátce. Protože my se upřímně bojíme, a říkám to otevřeně, toho, co se ještě vymyslí

v průběhu druhého čtení. A je to zrovna jeden z těch typů zákonů, který opozice, pokud nebude spokojena a bude se bát pozměňovacích návrhů, které zazní, když se o nich bude hlasovat, umí efektivně držet ve třetím čtení týdně a měsíce. A nemyslím si, že je to potřeba.

A teď ještě k tomu, jak nám stojí ta práce. A budme zase trochu upřímní. Aalespoň trochu. Mám statistiku, kterou jsme dostali na klubu k začátku tohoto týdne, takže to není k začátku schůze. Měli jsme neprojednáno zhruba mezi 110 a 115 zákony v prvním, druhém a třetím čtení. Když se na to podívám dneska, tak vládě chybí asi tři nebo čtyři zákony v prvním čtení a dva nebo tři ve druhém čtení. A všechny ostatní jsou připravené k hlasování ve třetím čtení. Takže slovy šest, možná kdybych to přehnal, něco jsem přehlédl, do deseti vládních návrhů zákona po roce a půl fungování Poslanecké sněmovny není ještě ve třetím čtení. Žádný další návrh zákona není. Ale včera pan premiér, a dneska to někdo opakoval – ta opravdu upřímná starost o opoziční návrhy, kterých je tam asi 80, u kterých je 75krát negativní stanovisko vlády, a můžeme velmi s velkou přesností odhadovat, jak dopadnou v hlasování, tak říkat, že například nemůžeme projednávat něco na mimořádné schůzi, protože tady stojí těchto 80 opozičních zákonů, proti kterým budeme bojovat, takže podle vašeho názoru je to legitimní, žádný lepší život v naší zemi nepřinesou, když nebudou přijaty. Tak se bavte o těch šesti zákonech z vlády, které ještě nejsou před třetím čtením, a to za rok a půl není žádné zdržování. Věřte nebo ne, k žádným obstrukcím v tomto volebním období ještě nedošlo.

Samozřejmě když má někdo štěstí, že je rovnější mezi rovnými, tak se může argumentovat, že mezi vládními návrhy jsou i poslanecké návrhy, jako teď, příští zákon v prvním čtení je vládní a čírou náhodou se tam dostal sněmovní tisk 347 a čírou náhodou pana předsedy. A nám tady leží sněmovní tisky a je jedno, od které opoziční strany, které mají číslo 152, 156 a tak dále. Tak když chceme vyjít aspoň trochu vstříc opozici, a já jsem na prvním úterý, na prvním grémiu žádal o jedno odpoledne, aby si každý opoziční klub mohl stanovit jeden návrh zákona, který se projedná – není na to čas, nám bylo řečeno. Není na to čas. Takže vy máte šest neprojednaných a chcete to zefektivnit a zrychlit, ale není co, a k tomu je 80 nebo 85 našich opozičních návrhů, u kterých chceme plnit své volební sliby, které jsme dali svým voličům, a realizujeme v nich náš volební program, a ty nám neumožníte ani projednat. Beru to jako fakt. Ale pak nemůžete mít upřímnou starost o to, že máme tolik neprojednaných bodů, protože to jsou naše body, proti kterým budete hlasovat.

Tolik k návrhu zákona. Skutečně bych doporučoval stažení, jinak jsme připraveni hlasovat pro vrácení k přepracování a jsme připraveni na tom dál spolupracovat. A říkám, pokud jsou kontroverzní body, my radši doporučujeme je z toho vyndat, navrhnout to v devadesátce, ať mají všichni jistotu, že se tam něco nestane. Já rozumím předsedům klubů, že nemohou garantovat, že nepadne žádný pozměňovací návrh, a nemohou garantovat, jak to hlasování dopadne. To prostě nejde podle Ústavy. Tak pokud se chceme vyhnout těmto nebezpečím a obavám, tak vytvořme text, který podepíše za každý klub jeden, nebo aspoň sedm klubů, já nevím kterých, a dejme to v devadesátce. Pak to má smysl a pak to jsou změny, které mají naději na úspěch.

A já se vždycky ptám – protože mnozí z nás, říkám z nás, nejenom z vás, hovoří o tom, abychom zefektivnili práci Sněmovny – čím to budeme měřit, jestli je práce efektivní. Počtem projednaných bodů? Počtem přijatých zákonů? Počtem opakovaných novel těch zákonů, které jsme už přijali? Já prostě nevím. Pro nás je měřítko efektivity velmi jednoduché – abychom přijali kvalitní zákony, které se nemusí ihned opravovat. A zažil jsem tady třetí volební období, takže budu mluvit o všech třech volebních obdobích, i o tom, ve kterém jsem byl vládní poslanec, kdy tady stáli ministři ve třetím čtení, nebo při senátní vratce, připouštěli, že opozice nebo Senát má pravdu, ale prosili o schválení toho návrhu zákona s tím, že se okamžitě rozeběhnou práce na novele. Ve všech třech volebních obdobích, ve všech čtyřech vládách, nebo pěti vládách, které jsme tady během těchto třech volebních období měli. To není žádná efektivita.

Takže prosím, až příště budeme mluvit o efektivitě... Rozumím tomu, že když máme tři roky zprávy, které nikoho nezajímají, že bychom je mohli projednat.

K návrhu pana poslance Votavy, ke státnímu závěrečnému účtu. Podle mě k tomu nemusíme měnit zákon. Stačí udělat politickou dohodu na grému a tou dohodou se řídit. A pak když příběhne někdo z ministrů, že potřebuje něco urychleně předradit a předsunout, mu říct ne. Tady máme státní závěrečný účet, my jsme se na něm domluvili. Až ho projednáme, tak hned ten příští bod může být ten akutní, který hoří ministru. Fakt na to nemusíme měnit zákon. My jsme na to připraveni, protože po pravdě řečeno, opozici se příliš nechce detailně argumentovat k výsledkům hospodaření z předminulého roku. Byla jiná vláda. Už to nikoho nezajímá. Byly jiné trendy, jiná ekonomická situace. Už to nikdo nepamatuje. Takže ta věc je čistě formální.

Vždyť si vezměte, jak to probíhá teď. Máme rozpočtové kapitoly z roku 2017. My jsme teď měli na rozpočtovém výboru, na volebním výboru. Máme harmonogram projednávání a tady to pak stojí. Takže podle mě na to stačí... A ten návrh je racionální. Jenom si myslím, že k němu nemusíme měnit zákon a že se může udělat nějakou politickou dohodou. Platí to o mnohých dalších nápadech, které tady dneska padly v obecné rozpravě, že se to dohodou dá upravit bez změny zákona.

A dávám k úvaze. Pokud vláda nebo vládní většina chce přistoupit k nějakému omezení práv opozice, tak ať například zváží možnost, že o programu mimořádné schůze se nehlasuje. Že pak vládní většina nehlasuje pro navržené usnesení, nebo pro opoziční návrh, je přece jasné. Ale pomohlo by to mně jako předsedovi klubu. Říkáte, že mám přednostní právo, že mám tu výsadu. Ale mám taky tu povinnost, když ostatní nemohou, abych já sám spolu s předsedou strany reprezentoval stranu ve všech otázkách, kterým se třeba ani odborně nevěnuji, a nemohu kolegům, kteří se tomu věnují, když se podívám, v bezpečnostním, obranném, zdravotním, sociálním výboru, výboru pro životní prostředí, tak musím já vlastně tlumočit jejich názory. Výsledek hlasování je pravděpodobně stejný. A myslím si, že by to pomohlo všem. Je to věc do diskuse a k úvaze.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Než postoupíme dále, seznámím vás s omluvenkou. Omlouvá se nám pan poslanec Kobza od 12.45 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání.

A je zde s faktickou poznámkou pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, směrem k panu Stanjurovi vaším prostřednictvím. Tak víte, jak to dopadá s těmi dohodami. Prostě sichr je sichr. A sichr je, když je to v tom zákonu přímo uvedeno, protože – a teď mluvím i jako vládní poslanec – někomu se to někdy hodí, aby se to projednávalo, někomu se to někdy nehodí. Takže pak je dohoda jaká? Žádná.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla faktická poznámka. V tuto chvíli nemám dalších faktických poznámek ani přihlášek do rozpravy. Stejně tak to vypadá, že se nikdo do rozpravy nehlásí z místa, takže rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Prosím, pane předsedo. (Hluk v sále. Někteří poslanci se balí a jsou na odchodu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Nedělal jsem si vysloveně poznámky, abych reagoval na všechny příspěvky. Obecně chci poděkovat za všechna vystoupení v druhé polovině dnešní diskuse. Nejdřív možná pár stručných reakcí přece jenom na pana Stanjuru.

Já si pamatuji těch šest dní, šest nocí jako divák.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane předsedo, já vás přeruším a požádám o větší klid. Není slyšet. Skutečně bych chtěl požádat kolegy, kteří už třeba odcházejí, aby tak činili tiše. Prosím, pokračujte.

Předseda PSP Radek Vondráček: A k tomu mám jenom jedno. Já jsem tomu nerozuměl jako občan. Já jsem to prostě nechápal. Myslím si, že většina občanů republiky tenkrát nevěděla, proč to trvá šest dní, když to dopadne stejně, jak to dopadlo. A je to věc, která se prostě stává za těmito zdmi, že se tady nějakým způsobem ta věc řeší politicky.

Plně respektuji to, že ty kluby zastupují téměř dva miliony voličů, a snažím se to tedy svým jednáním vždy zdůrazňovat, že ten respekt je možná z hlavních hodnot našeho vzájemného chování. Na druhou stranu to právo mluvit za dva miliony zároveň přináší odpovědnost za dva miliony. Takže mě nemile překvapilo to, že za situace, kdy jste, prostřednictvím předsedajícího, měl informace o tom, jak vznikl termín schůze, že jste to svým kolegům neřekl. Takže jsme si mohli odpustit vytvoření toho dopisu. Na rovinu si řekněme, vy jste to nevěděl, že premiér tu

nebude. Já to nevěděl taky. A řešili jsme to deset dnů dopředu. A už bych se k tomu nevracel.

Z úst Marka Bendy tady zaznělo, že ten návrh není úplně zralý, že by se měl vrátit k dopracování. Obávám se, že zralejší nebude. Neumím si představit, že by byl zralejší, protože pracovní skupina se sešla poctivě, řekla si, že třikrát, že nebudeme extendovat tu debatu. Každý měl právo říct, co si tam nepřeje. A tak se také stalo. A na tom, co je dneska předloženo, jsme se shodli, ať je ten komentář jaký chce. Já mám zápisy z těch schůzek a mám kopie mailů.

Já si umím představit, že by se to vrátilo a že by zřejmě ti účastníci diskuse byli teď nabitější více argumenty ze svých klubů, protože tenkrát s tím souhlasili. Jenom třeba když se podívám na prezenci, sešli jsme se 1. března 2018, omluvený byl pouze STAN a KDU-ČSL, ostatní tam byli. Tenkrát třeba co se týče omezení veta. K návrhu týkajícímu se práva veto se přítomní shodli na formulaci korekce: dva a více poslaneckých klubů mohou podat námitku za předpokladu, že počet členů odpovídá počtu poslanců, který stanoví základní kvorum dvacet, čtyřicet, padesát. Mezi přítomnými zaznělo, že diskuse k počtu členů poslanců by měla zůstat otevřená, konkrétně k § 90 a § 91 – mimořádné lhůty na projednání ve zkrácené době. O měsíc později, 26. dubna, kde také byl třeba i kolega Benda přítomen, tak už tady můžu jenom říct, Radek Vondráček pokračoval ve výčtu návrhů nejprve racionalizací úpravy procedurálního veta námitek, kterým by se sjednotila síla veta, a dále upravením možnosti paritního ustanovení sněmovní komise. Nad těmito návrhy byla také konstatována shoda.

V podstatě souhlasím i s panem předsedou Stanjurou, že to možná ani nezmění v tomto složení, že to nemá zásadní vliv, protože většinou se k vetu připojuje klub ODS a ten má dostatek členů na to, aby bylo dost vetujících poslanců. Jako příklad mohu uvést například hlasování o novém bodu paní poslankyně Rutové ve středu tuším, kdy se připojily tři kluby, bezvadně to zvládly. Jde o určitou proporcionalitu a vyváženost. Naprosto všichni se shodli na prodloužení pro třetí čtení.

A děkuji za doplnění nového argumentu, proč tedy vlastně to máme v jednacím řádu, že tehdejší vládní koalice v podstatě přiškrtla ten tok prvé, druhé, třetí čtení a to třetí čtení omezila. A v tom úzkém bodu je jednací řád zranitelný, jak nám to předvedl především v minulém volebním období klub TOP 09, který otevřeně prohlašoval, že nikdy, nikdy, nikdy nepustí zákon o EET a budou zdržovat. A v rámci těch několika hodin k tomu mají možnost, což už je sice ochrana práv menšiny, ale už zasahující vůbec do základního principu fungování, kdy zase většina musí být umožněn nějaký prostor, aby prosadila své návrhy.

To znamená... Ještě jsem si udělal nějakou poznámku k mimořádné schůzi. Je to debata. Můžeme debatovat například o tom, že mimořádná schůze by měla jinou strukturu té diskuse vůbec, že by tam byly časové limity nebo že by se přesně věděla hodina a čas hlasování, protože na druhou stranu bezbřehé propuštění mimořádných schůzí znamená, že by opozice o čtyřiceti členech byla schopna zablokovat celkově Sněmovnu, protože by byly jenom mimořádné schůze. To samé, co říkal kolega pirát, že někdy jsou bezproblémové body, tady zase souhlasím s panem Stanjurou, z bezproblémového se může stát problémový, protože po něm následuje nějaký, kde

hrozí politický střet, a každá hodina debaty se může hodit straně, která zaujímá nějaký postoj.

To znamená, debata je otevřená. Já si myslím, že jsem předložil dobrý podklad pro tuto debatu. Tady se z toho okamžitě stává politika, už je ta debata vypjatější, než byla na pracovní skupině, ale tomu se nevyhneme. Propusťme tedy prosím debatu do druhého čtení. Nebránil bych se ani prodloužení lhůty. Mně by to nevadilo. Bavme se tedy o tom, co tedy s tím chceme udělat.

My jsme se naprosto shodli na tom, že třetí čtení jsou v podstatě nesystémová omezení v rámci jednacího řádu. Veta nenarazila na problém, až teď ve Sněmovně, a já to považuji spíš za rétoriku. Tady vám můžu přečíst ze záznamu. Marek Benda, v neposlední řadě, vyjádřil podporu návrhu řešení problému neefektivního projednávání zpráv. Na tom jsme se zase všichni shodli, že některé zprávy jsou úplně zbytečné, a tady ten návrh je pro nás pro všechny. To není pro opozici ani pro vládní koalici, protože je tam jasně zakotveno právo a možnost menšiny zablokovat to, aby se nějaká důležitá zpráva projednala jenom ve výboru. Ochrana menšiny tam je koncipována, myslím si, dobře. Budu rád, když tady optimisticky řeknu, že se těším na konstruktivní debatu ve výborech i na plénu. Debata na plénu je zkrátka jiná. Dneska jsme to tady demonstrovali jasně. Věřím, že na výborech už to může být mnohem racionálnější, a uvidíme, jak dopadne hlasování. Já vám všem, kteří hlasují pro, děkuji předem za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za závěrečné slovo. Než dám prostor dalšímu závěrečnému slovu, s přednostním právem se přihlásil pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedo, nemohu nereagovat na vaše slova prostřednictvím pana předsedajícího, jak se těšíte na konstruktivní debatu. Jak asi bude konstruktivní, když předkládáte změnu jednacího řádu, o které víte, že pro řadu opozičních klubů jsou tam naprosto nepřijatelné věci? Netvrdím, že tam je všechno špatně nebo všechno neakceptovatelné nebo že tam není řada věcí, na kterých se můžeme shodnout, ale nikdy jsem nezažil při novelách jednacího řádu, aby tam bylo dopředu vloženo několik min, o nichž předkladatel nutně věděl, že s nimi několik klubů prostě nemůže souhlasit, protože omezují jejich práva. Pokud chcete skutečně konstruktivní debatu – a my se k ní hlásíme, budeme hlasovat o návrhu k přepracování – prosím, podpořte tento návrh. Můžeme v klidu, bez časového stresu ve vaší kanceláři diskutovat, co bude opravdu dobré pro všechny a opravdu přijatelné pro všechny, a pak tady ten konsenzus můžeme prohlasovat třeba klidně v prvním čtení. Ale tímto způsobem se konstruktivní debaty nezahajují.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Vondráček.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zní to velmi pozitivně, konstruktivně, akorát je v tom zase schovaný takový háček. Ta skupina se sešla v lednu, v únoru, v březnu, v dubnu roku 2018. Samotný návrh tu leží od prosince 2018. Vrátime to ke mně do kanceláře, budeme diskutovat a vrátíme se úplně do stejného bodu, v jakém jsme teď.

Já ty zápisy mám k dispozici. Byli tam i zástupci i vašich klubů. A já jsem před chvílkou četl ten zápis, že žádný z přítomných neměl problém, nevzněl námitku k tématům, která jsou tu dnes. Jestliže pan Kalousek říká, že jsou tam nějaké zásadní body, se kterými nesouhlasí, buďme tedy konkrétní. Které to jsou? Jsou to ta procedurální veta? Protože podle zápisu, který zase jsem rozeslal a který měli možnost ovlivnit a upravit všichni členové pracovní skupiny, tohle je jeho finální podoba, na všechno jsou doklady, a tehdy to problém nebyl. Je to zkrátka tím, že tady je debata jiná než u mě v kanceláři. Tady už je to větší politika. Tak pojďme do té politiky a pak to tedy zamítneme. Pak to tedy neprojde vůbec. To je výsledek debaty. A říkám, tohle je laboratoř. Já na tom nelpím, protože to není jenom moje dílo. Vzal jsem výsledky té debaty a obrátil jsem se na legislativní odbor nebo na příslušné legislativce a oni ty paragrafy napsali. To znamená, některé myšlenky v tom návrhu nejsou moje. Zřejmě je to moje profesní chyba, že jsem si tedy neobešel to na ty podpisy, že jsem si usnadnil život tím, že jsem to podepsal sám a podal sám, protože já myslím, že bych ty podpisy získal. Teď už budu zbytečně brečet nad rozlítým mlékem.

Takže ještě jednou, prosím o podporu do druhého čtení. Uvidíme, do jaké míry se ten střed vyhročí, a uvidíme, jak dopadne hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Myslím, že bychom si ke každému zákonu měli vždycky položit první otázku – je ten zákon potřeba? Řeší něco, co je problémem a co je potřeba co možná urychleně, vydáním dalšího předpisu, další komplikací právního řádu, zrušením zaběhlých pravidel, zrušením zvykových pravidel, co je potřeba měnit? A nad tímto návrhem zákona prostě odpověď na všechny tyto otázky je – ne.

On totiž ten návrh vůbec není potřeba. Protože když se podíváte, třetí čtení – rozšíření hodin – a já to zopakuji, tento týden jsme měli dvakrát hodiny pro třetí čtení a prostě třetí čtení nebyla, která bychom projednávali. Proč je tedy potřeba prodlužovat je o další hodiny, když my to už dneska – ten prostor je naprosto dostatečný – nevyužíváme?

Zatraktivnit interpelace. Vždyť je to tak jednoduché. Tak ať na ně chodí pan premiér a ministři a budou atraktivní. Budeme se koukat. Když tady promlouváme do zdi k nepřítomným ministrům, tak to skutečně příliš atraktivní není. Ale opět, k tomu není potřeba měnit jednací řád.

Ono skutečně ze všeho, co se tam navrhuje měnit, jediné, co z toho vypadá, že dává smysl – pro tu většinu, která tady teď je – omezit práva opozice. Nedělejte to. Prosím, nedělejte to. Vy na to tu sílu máte. Samozřejmě. Vy tu většinu máte. Vy to tady převládnete, tak jako válčujete obsazování mediálních rad v tajných volbách. Tady budete válcovat v tom, že se dá dohromady, ať už to bude v tu chvíli koalice, KSČM, ANO a sociální demokracie, nebo se přidá i SPD, protože nějakým způsobem to zobchoduje za nějaké posty. Prostě tu sílu na to máte. Ale pošlapáváte demokracii, protože kvalita demokracie se poznává tak jako kvalita společnosti podle toho, jak se chová v tu chvíli ke slabším. A vy máte pocit, že vám jednou můžeme překážet, tak nás preventivně zlikvidujete dopředu? To není dobře. To není rozumné a to není demokratické.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To jsou v tuto chvíli všechna přednostní práva, která mám poznamenána. Prosím pana zpravodaje Bendu, jestli má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Nehodlám mluvit do dvou. Mě už tam čekají dvě hodiny návštěvy, které jsem měl objednány, netuše, že to tady bude takovéto.

Já jenom navážu. Pokud by neprošel návrh na vrácení navrhovateli k dopracování, který zazněl v obecné rozpravě, přednesl ho, jestli se nepletu, pan poslanec Farský, tak navážu na to, co řekl pan předseda. Doporučím, abychom prodloužili lhůtu pro projednávání o 20 dnů, resp. jestli pan předseda souhlasí, o 30 dnů, aby bylo jasné, že to nebudeme stíhat do prázdnin, takže tím pádem máme nějaký volný čas na prázdniny. A kromě přikázání do ústavněprávního výboru doporučím, abychom přikázali ještě rozpočtovému výboru z hlediska toho, co říkal pan poslanec Votava a kde tedy zrovna státní závěrečné účty a rozpočty já se neodvažuji příliš posuzovat, takže tam to...

A vzhledem k tomu, co tady zaznělo z výboru pro evropské záležitosti, resp. z toho dostávání, a myslím, že tady dochází trochu k omylu, protože ty zprávy jsou fakt zpracované tak, že i menšina si může vynutit jejich projednávání, ale pokud existuje takový problém v evropských záležitostech, tak doporučím, abychom to přikázali k projednání ještě výboru pro evropské záležitosti, aby se tam případně podívali, jako kdo a za jakých okolností zařazuje na plénium, jestli tady zaznívalo, že je to jenom rozhodnutí předsedy výboru, což si tedy nemyslím, že tak je, určitě je to hlasování výboru jako celku. Ale jestli i opozice nemá mít, jestli nějaká menšina nemá mít možnost dostat případně na plénium Poslanecké sněmovny bod, který projednal evropský výbor.

Tolik asi moje závěrečné slovo. Máme tady jeden návrh k hlasování, to je ono vrácení k přepracování, a pak případně hlasování o přikázání a prodloužení lhůty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane zpravodaji. Já jsem vaše návrhy zaznamenal, nicméně návrh na prodloužení lhůty by měl zaznít v rozpravě. Aspoň tady mi to tvrdí prezidiálka. Takže v tom případě je potřeba znovu otevřít rozpravu. Je

možné to udělat hlasováním Sněmovny, jak jsme tady dneska již jednou učinili, anebo vystoupí někdo s přednostním právem. Já myslím, že to bude jednodušší, když to odhlasujeme. Pan ministr vystoupí s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Hezký den a otevírám znovu rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za znovuotevření rozpravy. Nyní se tedy hlásí pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já myslím, že tomuhle výkladu jednacího řádu rozumím jenom velmi středně a nevím, kdo nám ho nosí, že nemůžeme navrhnout prodloužení lhůty mimo rozpravu, ale zato přikázání do výboru navrhnout mimo rozpravu můžeme. Ale dobře. Děje se tak.

Já navrhuji, abychom prodloužili lhůtu o 30 dní. Pan navrhovatel souhlasí s tímto návrhem. A navrhuji, abychom pak přikázali kromě garančního výboru ústavněprávního, ještě rozpočtovému výboru a výboru pro evropské záležitosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda. Prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jenom tady pro pořádek. Za navrhovatele souhlasím s prodloužením lhůty o 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Děkuji. To bude v rozpravě snad vše. Pokud se nikdo další nehlásí, rozpravu znovu končím. Nevím, jestli je potřeba znovu závěrečných slov. Má zájem někdo? Není. V tom případě nás nyní čeká hlasování. Já tady vidím žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Svolám kolegy do sálu, a až se nám počet přihlášených ustálí, tak budeme hlasovat. Já myslím, že se tak již... Ještě ne.... Vypadá to, že už jsme všichni.

Takže pokud jsem si to dobře zaznamenal, jako první budeme hlasovat o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 136 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 70, proti 55. Návrh byl přijat a sněmovní tisk se vrací k přepracování.

Pokud je zde nějaká žádost o přepočet...? Pan předseda. Dobře. Než zkonstatuji zcela výsledky, tak paní poslankyně Aulická se nám omlouvá od 13.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Pane předsedající, já se omlouvám, já zpochybňuji hlasování. Já tam mám zdržel ve sjetině, a hlasoval jsem jako ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Máte zdržel a hlasoval jste proti? Ale to nemění výsledek hlasování. Nicméně pokud zpochybňujete funkčnost zařízení. (Odpověď mimo mikrofon.) Já bych byl rád, kdyby zaznělo přesně na mikrofon, že pan poslanec zpochybňuje elektronický záznam a jestli máme hlasování opakovat.

Poslanec Aleš Juchelka: Mně nefungovalo hlasovací zařízení, takže mám tam zdržel se, protože jsem mačkal a nešlo mi to. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan poslanec nezpochybňuje hlasování, takže v tom případě bylo vráceno k přepracování, a tím pádem projednávání tohoto bodu končí. Já vám děkuji.

Ještě máme trochu času, takže jako další je zde bod číslo 37, což je

37.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/- prvé čtení

Z pověření vlády uvede, ano mám to tady, za ministra Dana Ťoka vystoupí paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů. Hlavním cílem předkládaného návrhu je především revize právní úpravy taxislužby a provedení některých dílčích změn v dalších oblastech upravených zákonem o silniční dopravě.

V oblasti taxislužby se v souvislosti s její liberalizací jednoznačně upravují pravidla pro provozování taxislužby za využití populárních mobilních aplikací a dalších elektronických komunikačních prostředků spočívajících v upuštění od požadavku na plnění některých povinností, a to povinného použití taxametru a označení vozidel střešní svítlnou. Současně se navrhuje redukce povinností dopravců a řidičů taxislužby tak, aby nedocházelo k nedůvodnému zvýhodnění poskytování taxislužby tzv. alternativními způsoby.

Právní úprava taxislužby se ale zároveň doplňuje o některé instituty, které povedou k lepší ochraně a vymahatelnosti práv zákazníků. Jedním z nich je nový institut zprostředkovatele taxislužby, kterému se pro výkon jeho činnosti stanoví určité povinnosti, které směřují zejména k tomu, aby předmětem zprostředkování byly pouze služby legální, to je služby poskytované k tomu oprávněnými subjekty,

dopravcem a řidičem, kteří jsou držiteli potřebných povolení koncese dopravce a oprávnění řidiče taxislužby.

Dále se zavádí nový způsob označování vozidel taxislužby tak, aby i vozidla, která nebudou vybavena střešní svítilnou, byla jednoznačně identifikovatelná jak pro zákazníky, tak pro kontrolní orgány. Tímto novým identifikátorem bude evidenční nálepka vozidla taxislužby, kterou budou vydávat dopravní úřady a kterou bude muset být označeno každé vozidlo, kterým bude provozována taxislužba.

Návrhem dochází rovněž k omezení rozsahu zmocnění obcí k regulaci taxislužby na svém území. Zcela se vypouští možnost obcí stanovit řidičům taxislužby povinnost prokázat zkoušku znalosti místopisu, obsluhy taxamtru a příslušných právních předpisů a dále se vypouští možnost obcí stanovit požadavek na barvu karoserie a minimální rozměry vozidla taxislužby. Mimo oblast taxislužby se ve prospěch adresátů právní regulace upouští od povinného označování velkých vozidel obchodních jménem podnikatele v silniční dopravě a dochází k dílčím změnám v úpravě povinností při přepravě nebezpečných věcí.

Do zákona o silniční dopravě se dále včleňuje speciální úprava vůči zákonu o zaměstnanosti navazující na unijní předpisy v oblasti vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a navrhuje se stanovit, že kopie dokladů prokazujících pracovněprávní vztah s řidičem budou muset být v případě zahraničních dopravců k dispozici ve vozidle. Zakotvení předmětné povinnosti do zákona o silniční dopravě umožní projednání příslušného přestupku dopravními úřady, což zefektivní správní postih, jenž v současnosti není ze strany inspektorátu práce prováděn v dostačujícím rozsahu.

Změny obsažené v předloženém návrhu se dotýkají též licenčního řízení, ve kterém dochází k dílčímu upřesnění postupu při vydávání závazných stanovisek dotčených úřadů tak, aby v důsledku nečinnosti těchto úřadů nedocházelo k excesivnímu prodlužování licenčního řízení. V návaznosti na poznatky z aplikační praxe se provádějí i další dílčí úpravy zákona o silniční dopravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, jímž je poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslane.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně a kolegové, já musím teda říct, ještě než řeknu zkrácené zpravodajskou zprávu, tak při vši účtě k paní ministryni pro místní rozvoj – a já vás znám opravdu jako bývalý starosta strašně dlouho – tak musím říct, že bych se nikdy nenadál, že u tak rozsáhlé novely zákona o provozování taxislužby nakonec bude vystupovat vaše osoba a že tady prostě není ať už pan ministr, který buď je na odchodu, nebo není na odchodu, ale já doufám, že – je 13.41 – se snad nikdo na nic podrobnějšího nezeptá, protože bych vám to ani nezáviděl, protože tak rozsáhlou novelu prostě nemůžete mít fyzicky nastudovanou. O něčem to svědčí, ale s tím se nedá nic dělat.

Jinak v rámci zpravodajské zprávy já určitě nebudu hrotit tu situaci teď na závěr tohoto pracovního týdne, ale jedná se o sněmovní tisk číslo 431, bylo řečeno, že jde o vládní návrh. V oblasti taxislužby a v souvislosti s její dílčí liberalizací se upravují pravidla pro provozování taxislužby za využití mnoha populárních mobilních aplikací. Já bych snad chtěl říct, že to je věc, po které volají mnohé strany, které se týkají taxislužby, již mnoho let nebo mnoho měsíců, a to, s čím přichází konkrétně Ministerstvo dopravy, je určitý kompromis. Já jsem sám velmi zvědavý, jak v rámci druhého čtení, v rámci případných pozměňovacích návrhů tento kompromis nakonec pak zohlední ty naše představy, které jsme si do provozování taxislužby dali, ale to uvidíme do budoucna.

Bylo tady také řečeno, že tato právní úprava navrhuje redukci povinností dopravců a řidičů taxislužby tak, aby nedocházelo k nedůvodnému zvýhodnění poskytování taxislužby tzv. alternativními způsoby. Právní úprava taxislužby se doplňuje o některé instituty, které povedou k lepší ochraně a vymahatelnosti práv zákazníků. Bylo tady také řečeno, že změna je rovněž navrhována u označování vozidel střešní svítlinou s nápisem "taxi" nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením. Zavádí se povinnost označování vozidel evidenční nálepkou vozidla taxislužby. Dále návrh počítá se zrušením některých povinností. Jedná se o upuštění od povinnosti vést záznam o provozu vozidla taxislužby, neboť jeho využití je v dnešní době již omezené. Upouští se taktéž od povinného vybavení vozidla taxislužby aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby. Další věc, ta se možná týká přítomných starostů nebo zástupců samospráv, v návrhu dochází k omezení rozsahu zmocnění obcí k regulaci taxislužby na svém území. Mimo jiné se zcela vypouští možnost obcí stanovit řidičům taxislužby jako podmínku pro zahájení nebo nabízení přepravy na území obce povinnost prokázat zkouškou znalosti místopisu, obsluhy taxamtru a právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele. Do zákona o silniční dopravě – asi to je poslední, co zmíním z těch mnoha desítek úprav – se včleňuje speciální úprava vůči úpravě obsažené v zákoně o zaměstnanosti zohledňující unijní předpisy v oblasti vysílání pracovníků.

Těch změn je tam opravdu velké množství. Já bych možná, pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, tímto asi skončil v rámci své zpravodajské zprávy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Dobré odpoledne. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl stoprocentně podpořit tento návrh zákona a ocenit pana ministra Ťoka, že on a jeho tým odvedli velmi dobrou práci při zpracování tohoto návrhu zákona, a zejména si myslím, že to je příkladný způsob, kdy od počátku pan ministr jednal se zástupci jednak zájmových skupin, obdrželi jsme poměrně rozsáhlý materiál, kde byla jednotlivá stanoviska jednotlivých zájmových skupin, a současně bylo několik jednání se zástupci poslaneckých klubů. Takže se podařilo díky tomuto jednání dospět k poměrně konsenzuálnímu návrhu, který podle mého názoru dobře reaguje na

aktuální trendy v oblasti digitálních platforem. Takže náš poslanecký klub ten návrh určitě podpoří. V rámci druhého čtení bychom chtěli řešit některé detailnější otázky, kde jsme např. dostali podněty z Magistrátu hlavního města Prahy, že bude potřeba posílit určité kontrolní pravomoci magistrátu tak, aby mohli efektivně kontrolovat podvody, kterých se dopouštějí nepoctiví taxikáři a kde některé ty digitální platformy postupují tak, že kontrolory magistrátu z těch systémů mažou. Takže to by byla věc, kterou bychom tam taky rádi ještě postihli v rámci druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla přihláška do rozpravy. V tuto chvíli nemám žádné přihlášky do rozpravy. Pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já se moc omlouvám a děkuji, že jsem se mohl rychle přihlásit. Já také chci, abychom to první čtení stihli, ale ještě pár minut máme. Rád bych poděkoval panu poslanci Michálkovi za jeho slova, protože tady opravdu došlo k politické dohodě a ze strany Ministerstva dopravy – teď mluvím za podvýbor pro dopravu – ten návrh byl prezentován už loni na podzim, před Vánoci, zástupcům všech politických klubů, ten jeho ideový záměr. Prodiskutovali jsme to i na podvýboru pro dopravu. Jediné, co tady v tuto chvíli chci říct, řada z nás dostala dopisy od těch, řeknu, tradičních taxislužeb, které namítají nebo cítí velký problém v takzvané odpovědnosti zprostředkovatele, že nebude vymahatelné, jak ti taxikáři, kteří pod nimi pracují nebo jsou registrováni, jak bude kontrolováno, jestli opravdu mají všechny náležitosti. A tady chci odpovědět i pro stenozáznam a pro veřejnost, že novela na to myslí, pamatuje, je to popsáno v § 34c odst. 3, kde bude zajištěn tzv. dálkový on-line přístup. Tak to je odpověď na tu písemnou komunikaci, kterou jsme od taxikářů obdrželi, řeknu, s takovými těmi výhrůžkami o stávkování a podobně.

Jinak celá ta novela opravdu dává taxislužbám na výběr, jestli budou těmi tradičními, nebo novými digitálními. Každé z těch rozhodnutí bude mít své plusy a minusy. A za sebe, i z podvýboru pro dopravu, cítím, že za tím je většinová politická shoda, takže věřím, že po relativně drobných úpravách v rámci druhého čtení ten zákon bude úspěšný a bude ve Sněmovně schválen. I já chci těmito slovy zástupcům Ministerstva dopravy poděkovat, protože ta pracovní skupina opravdu rok velmi pečlivě na tom zákonu pracovala. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a v tuto chvíli nemám další přihlášky do rozpravy, takže rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova paní navrhovatelky a pana zpravodaje. (Ne.) V tom případě hlasovat o návrzích na vrácení či zamítnutí nebudeme, protože nepadly, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. V tom případě ještě svolám poslance do sálu. (Gong.) A až aspoň pár doběhne, tak zopakují, že budeme hlasovat o přikázání návrhu k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 137 je přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 103, proti nikdo. Návrh je přijat. Konstatuji, že jsme tedy návrh přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na další výbor? Není tomu tak. V tom případě projednávání tohoto návrhu končím v prvním čtení. Uvidíme se nad ním ve druhém čtení. Děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodaji.

Nyní je zde bod

88.

Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 330/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, tento návrh zákona vychází zcela a výhradně z praxe. Problém odstavování dlouhodobě nepojízdných vozidel se netýká jenom Prahy, Ostravy, ale i dalších měst. S tímto problémem se setkáváte, kdykoliv vidíte na parkovišti dlouhodobě zaparkované auto, které nesplňuje definici vraku. Tento návrh zákona se snaží vnést trošku povinnosti pro provozovatele vozidel. To znamená, vozidlo, které nebude mít platnou technickou prohlídku déle než šest měsíců, nesmí být odstavováno na pozemních komunikacích a vlastník pozemních komunikací bude moci činit kroky k tomu, aby toto vozidlo mohl odstranit. Pokud se týče spolupráce s úřady, tak tady bude státní správa zasahovat v nejmenší možné míře, a to pouze vždy na základě žádosti vlastníka pozemní komunikace.

Za mě je to vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Kohoutek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Novela reaguje na stávající problém, kdy na silnicích měsíčně překáží vozidla, která tam jejich majitelé zanechali, protože nejsou formálně nebo technicky způsobilá k provozu. To znamená, že mají například prošlou technickou kontrolu nebo jim byl technický průkaz odebrán pro nějakou závadu policejní kontrolou.

Novela navrhuje stanovit výslovný zákaz odstavovat na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích vozidla, která po dobu více než 6 měsíců nesmí být podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích provozována na pozemních komunikacích z důvodu marného uplynutí lhůty pro provedení pravidelné technické prohlídky nebo technické nezpůsobilosti vozidla zjištěné technickou prohlídkou nebo technickou silniční kontrolou.

Podle platného zákona tato vozidla není možné odklízet, protože nesplňují definici vaku uvedenou v § 19 zákona o pozemních komunikacích, podle kterého je vakem vozidlo, které je pro závady technického stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, a obnovení způsobilosti by si vyžádalo výměnu, doplnění nebo opravu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla.

Problém s odstavenými auty, která jejich majitelé zanechali na silnici a nereagují na výzvy k jejich otažení, je problémem, který je potřeba řešit. To je vše, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášek. Pokud se nikdo nehlásí z místa – pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil faktickou, tak mi ji potom můžete smazat. Já bych chtěl jenom připomenout, že od 8. 10. 2018 je ve Sněmovně podobný návrh, předložený opozicí pod číslem 296. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pokud se tedy již nikdo další nehlásí do rozpravy, v tom případě rozpravu končím. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, pokud není zájem o závěrečná slova. Není. V tom případě rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázat návrh jinému výboru jako garančnímu? Pokud tomu tak není, zahájím hlasování.

Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přihlášeno 122 poslanců a poslankyň, pro 92, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přikázali návrh hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Pokud tomu tak není, tak jsme tímto ukončili projednávání tohoto tisku.

Děkuji navrhovatelce a zpravodaji.

Máme zde ještě další tisk, kterým je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/- první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom se zákonem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády by návrh měla uvést paní ministryně Jana Maláčová, která zastoupí pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., jehož účelem je odložení ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů o tři roky, tedy dnem 31. prosince 2022. Důvodem odložení ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů o tuto dobu je zamezení vzniku problémů, které by vyvstaly v aplikační praxi.

V současné době řada agend orgánů veřejné moci není pro skutečnost, že by rodné číslo nebylo uváděno v občanském průkazu, uzpůsobena. Rovněž řada informačních systémů soukromých subjektů, jako jsou například banky, pojišťovny nebo telefonní operátoři, funguje právě na bázi rodného čísla jako jednoznačného identifikátoru fyzické osoby. Ačkoliv rodné číslo pro ztotožňování fyzických osob nemělo být v budoucnu využíváno, půjde nadále o důležitý údaj, který by většina orgánů České republiky neměla jak doložit v případě, že by ho po nich orgány veřejné moci či soukromoprávní subjekty vyžadovaly.

Protože se ukázalo, že partikulární řešení náhrady rodných čísel v jednotlivých agendách nejsou efektivní, je potřeba nadresortního koordinovaného přístupu. Věci se proto ujme Ministerstvo vnitra, které v mezidobí ve spolupráci s ostatními ministerstvy připraví komplexní řešení minimalizace využívání rodného čísla při ověřování totožnosti fyzických osob.

Vzhledem ke skutečnosti, že zápis rodných čísel do občanských průkazů bude ukončen dne 31. prosince 2019, je nezbytné, aby předkládaný návrh zákona nabyl účinnosti co nejdříve, nejpozději však 31. prosince 2019. Z tohoto důvodu si vás dovoluji požádat o schválení návrhu v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Ondřej Profant.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení kolegové, tento zákon co se týče textace je velmi jednoduchý. Vlastně jenom zaměňuje dvě čísla, odkládá účinnost přestat

zapisovat rodná čísla do občanských průkazů. Problém je, kam až tato problematika sahá. Už v roce 2010 – máme rok 2019, to znamená, že je to devět let, co se začalo pracovat na tom, že rodné číslo –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším. Vidím, že sněmovna je neklidná, poslanci hromadně opouštějí sál, takže myslím, že tento zákon již dnes nedojednáme. Vaši zpravodajskou zprávu bude lépe vyslechnout někdy, až tu bude větší klid.

Já bych tedy ukončil pro dnešní den jednání Sněmovny. Přerušuji jednání 28. schůze Poslanecké sněmovny do čtvrtka 9. května do 9.00 hodin.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

9. května 2019

Přítomno: 160 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji další jednací den 28. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci... (Přichází poslanec Pražák s náhradní kartou.)... ano, náhradní kartu číslo 12 má pan poslanec Pražák. Zatím jedna žádost.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Vondráček Radek pracovní důvody, Balaščíková Margita pracovní důvody, Bartoš Ivan zahraniční cesta, Benešik Ondřej do 13 hodin bez udání důvodu, Blaha Stanislav osobní důvody, Blažek Pavel osobní důvody, Brázdil Milan zdravotní důvody, Dvořák Jaroslav pracovní důvody, Fiala Radim osobní důvody, Foldyna Jaroslav od 11.30 do 14 hodin pracovní důvody, Hájek Josef zdravotní důvody, Holomčík Radek zdravotní důvody, Hyťhová Tereza osobní důvody, Jarošová Monika do 10 hodin pracovní důvody, Jurečka Marian osobní důvody, Kobza Jiří zahraniční cesta, Kohoutek Jiří zahraniční cesta, Koten Radek do 10 hodin zdravotní důvody, Králíček Robert zahraniční cesta, Krejza Karel osobní důvody, Kubíček Roman 9.30 až 11 hodin zdravotní důvody, Kubík Jan zahraniční cesta, Kupka Martin osobní důvody, Langšádlová Helena pracovní důvody, Maxová Radka rodinné důvody, Němcová Miroslava osobní důvody, Ondráček Zdeněk zahraniční cesta, Pastuchová Jana do 11 hodin zdravotní důvody, Podal Zdeněk 12 až 14 hodin pracovní důvody, Pour Milan zahraniční cesta, Ratiborský Michal zahraniční cesta, Schwarzenberg Karel zdravotní důvody, Třešňák Petr do 16.30 pracovní důvody, Válek Vlastimil do 12 hodin pracovní důvody, Valenta Jiří od 14 do 15 hodin pracovní důvody a ještě jednou Valenta Jiří do 9.30 rodinné důvody, Žáček Pavel zahraniční cesta.

A dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej zahraniční cesta, Hamáček Jan do 12 hodin pracovní důvody, Kremlík Vladimír pracovní důvody, Metnar Lubomír do 15 hodin pracovní důvody, Plaga Robert pracovní důvody, Toman Miroslav zahraniční cesta.

Místopředseda Sněmovny Tomáš Hanzel náhradní karta číslo 11. – Poslanec Jaroslav Holík od 12 do 13 hodin pracovní důvody. Dále se mi tady omlouvá pan poslanec Jiří Mihola na celý dnešní jednací den z pracovních důvodů. A dále se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů také paní poslankyně Jana Levová.

Dnešní jednání zahájíme bodem 217, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. V případě, že projednávání tohoto bodu ukončíme dříve než v 11 hodin, tak bych rád zdůraznil a upozornil, že bychom pokračovali ihned pevně zařazenými body, je to na základě platného usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1342 ze čtvrtého volebního období, a pokračovali bychom bodem 18, sněmovní tisk číslo 164, státní účet za rok 2017, dále je to bod 16, sněmovní tisk 302, léčiva, druhé čtení, a bod 207, nezaplacené podniky, s tím, že v 11 hodin máme navíc ještě pevně zařazený bod 216 týkající se kvality potravin.

Prostor k vystoupení poslankyň a poslanců na změnu schváleného pořadu této schůze bude zachován. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Nyní mi dovoluňte přivítat nové ministry. Vidím, že tady máme nové ministry tři. Ale teď se koukám, kdo z nich tady je, abychom je přivítali. Ministr obchodu a průmyslu Karel Havlíček zde není přítomen, ministr dopravy Vladimír Kremlík taky přítomen není. Takže přivítáme ministryni spravedlnosti Marii Benešovou. Paní ministryně, vítáme vás tady. (Potlesk.)

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

217.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 28. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z tohoto důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešek nám zbývá projednat ještě tři odpovědi na písemné interpelace. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi sněmovny přítomen, nekoná se v odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna tím nezaujme stanovisko, ani o ní nejedná.

Nyní tedy přistoupíme k první záležitosti. Jedná se tedy o ministryni spravedlnosti Marii Benešovou, nyní nově tedy. A jedná se o interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci správného postupu v trestním řízení, sněmovní tisk 429. Bylo to přerušeno. Bývalý ministr spravedlnosti Jan Kněžínek odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci správného postupu v trestním řízení. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 429. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno. A já zahajuji rozpravu.

Hlásí se někdo do rozpravy? Paní ministryně, vy se hlásíte v rozpravě? (Ne.) Ne. Pokud se již nikdo do rozpravy nehlásí, tak rozpravu končím. A táži se poslance... koukám se, jestli tady vůbec pan poslanec je. Ale pan poslanec je omluven. To znamená, že my v podstatě tuto interpelaci projednávat tím pádem nebudeme. Propadá.

Máme tady další, druhou záležitost, a to je... podíváme se, já se omlouvám, protože jak těch omluv je strašně moc teď zkraje, tak si to těžko člověk pamatuje, kdo je omluven. Druhou interpelaci máme – jedná se o pana poslance Blahu a já se

podívám – ten je také omluen, pan poslanec Stanislav Blaha. Takže jeho interpelace nám opět propadá.

A číslo tři – to je na paní ministryni Maláčovou a je to pan poslanec Stanjura, ten zde je. Takže se vrhneme na tu trojku. Já si tady jenom uspořádám podklady.

Takže ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová odpověděla na interpelaci poslance Zbyňka Stanjura ve věci dalších kroků Ministerstva práce a sociálních věcí v oblasti soukromého spojení na penzi s ohledem na připravované změny důchodového systému. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 460. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové. A já zahajuji rozpravu.

Takže pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pokud se podíváte do sněmovního tisku 460/0, tak určitě budete se mnou souhlasit, že slova pana místopředsedy, že mi paní ministryně odpověděla, jsou velmi nadnesená. Ano, dostal jsem dopis, můžete si přečíst znění tohoto dopisu v tom dokumentu 460/0, ale žádnou odpověď to neobsahuje, takže rovnou říkám, že Sněmovnu požádám, aby vyslovila s tou takzvanou odpovědí nesouhlas, a doufám, že mi paní ministryně skutečně odpoví.

Já jsem se obrátil na paní ministryni s dotazy, které se týkají třetího pilíře penzijního systému. Myslím si, že ta interpelace není nijak ideologicky zabarvená. Shrnu fakt, jsou tam tabulky a podobné věci. Proč jsem se na paní ministryni obrátil? Myslím, že to bylo v lednu letošního roku, jak paní ministryně je taková, že každý týden má jeden dobrý nápad, tak v lednu jsem zaznamenal její výrok, že třetí pilíř by měl být povinný. Teď už o tom nemluví, dokonce mi napsala, dovolu mi, abych citoval, ne že bych to nevěděl: "Úvodem mi prosím dovolu vás informovat, že oblast soukromého spojení na stáří v České republice, reprezentovaná zejména doplňkovým penzijním spojením a některými produkty životního spojení, spadá do gesce Ministerstva financí, které by bylo jistě lepším respondentem pro vaši interpelaci." No, já si myslím, že to pravda není, že by bylo lepším respondentem. Díky tomu, že paní ministryně sama aktivně v lednu navrhla povinný třetí pilíř, tak si myslím, že je prostor, abychom debatovali, zda tento návrh rozumný je, nebo není, co by přinesl, v čem by pomohl, v čem by uškodil.

Nicméně současně mi paní ministryně napsala – a myslím si, že ty dva nebo tři odstavce fakt stojí za to, aby byly ve stenozáznamu: "I přes tento formální nedostatek," že jsem to psal paní ministryni a ne paní ministryni financí... (Řečník se odmlčel kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid! Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže paní ministryně mi píše: "I přes tento formální nedostatek je mi potěšením vás informovat, že plánuji oblast finančního zabezpečení řešit v celém komplexu, a uvažovat tedy o relevantních změnách

doplňkových penzijních schémat." V tomto odstavci si paní ministryně vlastně protiřečí, protože o odstavce dříve mi napsala, že to mám řešit s Ministerstvem financí, a tady mi napíše, že to bude řešit komplexně včetně doplňkových penzijních schémat, což podle mě je správně. To znamená, není pravda, že jsem se měl obrátit na Ministerstvo financí.

Ale opravdu musím ocenit ten úřednický jazyk: "V personálním složení mnou založené komise pro spravedlivé důchody, ve které mimochodem zasedl i člen vašeho poslaneckého klubu, jsou zastoupeni zástupci Ministerstva financí, čímž je zajištěna případná těsná kooperace mezi oběma resorty v otázkách, které překračují působnost Ministerstva práce a sociálních věcí. Komise pro spravedlivé důchody se bude v nadcházejících měsících zabývat doplňkovým penzijním spořením minimálně ve dvou rovinách – jako nosičem dodatečného důchodového zajištění osob pracujících ve fyzicky náročných nebo zdraví ohrožujících profesích a také v rovině možných změn, které by zvýšily význam doplňkových schémat na celkovém důchodovém zajištění občanů České republiky."

A to je vlastně všechno, co v té odpovědi je. Kdybych to přeložil, tak paní ministryně to mohla zkrátit a napsat: Co mě otravujete, nepatří to mně, patří to kolegyni, ale nebojte se, my všechno budeme řešit komplexně. Já na to ještě žádný názor nemám, nechci předjímat výsledky komise, ale budete včas informován, pokud komise k nějakým výsledkům dojde. – Tomu se prosím říká odpověď na písemnou interpelaci člena Poslanecké sněmovny.

Já jsem mimo jiné poukázal na fakt, že třetí pilíř nemá oblibu u mladých lidí, u těch, kteří jsou nejvíce ohroženi tím, že nebudou brát dostatečně vysoké penze. Napsal jsem paní ministryni, ona ta čísla žádným způsobem nerozporovala, mimochodem vychází ze statistik Ministerstva financí, že v kategorii do třiceti let nemá soukromé penzijní pojištění 72 % obyvatel. S tím, že zase podle jiných studií ten náhradový poměr, to znamená důchod vůči mzdě, bude v roce 2050, pokud nic neuděláme, pouhých 25 %.

Ptal jsem se paní ministryně, jaká opatření chce uskutečnit a provést k tomu, aby význam doplňkového penzijního spoření vzrostl. Rovněž jsem připojit tabulky, ve kterých ukazují absolutní závislost českých penzistů na průběžném pilíři. V mezinárodním srovnání, pokud se na tu tabulku podíváte, jsme v naprosto unikátní situaci, nikde jinde není tak vysoká závislost na průběžném resp. státním penzijním pilíři jako v České republice, ale paní ministryně se tváří, že to vlastně žádný problém není, zdroje jsou a zdroje budou.

My jsme minule u nějakého jiného bodu začali vést debatu s paní ministryní, co to jsou ty spravedlivé důchody. Dostalo se mi pár odpovědí, s některými, aspoň s nadpisy těch problémů, jsem určitě souhlasil, že to je věc, kterou řešit musíme. Nicméně klíčový problém penzijního systému, který na nás čeká, já bych řekl, po roce 2030, je zvýšit objem soukromých peněz v penzijním systému. A k tomu žádné opatření kromě toho jediného, které v lednu paní ministryně navrhla, možná jenom v rozhovoru, možná žádnou legislativní iniciativu v tom nepodnikla, možná žádná politická jednání v tom nepodnikla – zavést povinný třetí pilíř. Pamatuji si zuřivý odpor České strany sociálně demokratické proti druhému pilíři, zejména kdyby nedej

bože byl povinný. Tak přijde mi to opravdu úsměvné. Můžeme tomu říkat druhý nebo třetí, ale pokud někdo navrhne povinný třetí pilíř, tak je to v zásadě povinný druhý pilíř. Je to prostě povinné připojištění a v mém chápání světa je to nové dodatečné zatížení daněmi, které se sice jmenuje připojištění na penzi, ale současně je povinné, to znamená, musel by každý, ať by chtěl, nebo nechtěl, tyhle peníze tam odvádět.

Chtěl bych se zeptat paní ministryně, co ona, ne co ta komise, s čím ona jde do těch jednání, zda bude prosazovat povinný třetí pilíř, nebo ne. Pokud ne, jaké jiné nástroje chce použít k tomu, aby spoření na penzi bylo více atraktivní. Ona to mimochodem zmiňuje v závěru svého dopisu, kde říká: musíme občany informovat o tom, že jim hrozí, že některým skupinám po vstupu do penze dojde k ohrožení a ke snížení životní úrovně. To je bezesporu pravda už dnes. Pokud se podíváte na střední třídu nebo na vyšší střední třídu – nemluvím o těch nejbohatších, těm je nějaký státní důchod úplně jedno, ti ho prostě nepotřebují – ale ti, kteří poctivě pracují, poctivě platí daně a poctivě platí sociální pojištění neboli sociální daň, to znamená, dneska financují průběžný pilíř penzijního systému, tak těm skutečně hrozí velký propad životní úrovně a velký propad příjmů.

Je to věc, o které bychom měli debatovat, a je to věc, kterou bychom měli nějakým způsobem řešit. Měli bychom najít řešení, které bude mít silnou politickou podporu, to znamená větší podporu než momentální vládní většina vůči momentální menšině v Poslanecké sněmovně.

Nicméně z té odpovědi jsem se, paní ministryně, bohužel nic nedozvěděl kromě toho, že to budete projednávat a že budete potenciálně úzce kooperovat s Ministerstvem financí. To se na mě nezlobte, takhle jsem si tu odpověď nepředstavoval. Já jsem očekával, že navrhnete nějaké konkrétní kroky, abychom o nich mohli debatovat i na půdě Poslanecké sněmovny, ne pouze v té komisi pro spravedlivé důchody.

Já už jsem minule položil otázku, co považujete za spravedlivé důchody. Paní ministryně tady některé z těch aspektů zmínila, například ty těžké profese, důchod žen apod. Podle mě opomněla v té debatě jeden důležitý faktor – nevím, jestli takové statistiky existují a já bych o ně když tak poprosil, možná si to ta komise už zadala – a to je průměrná délka pobírání důchodu v různých sociálních, věkových nebo genderových kategoriích, protože až do roku 2030 bude platit, že muži odcházejí do penze později než ženy, a současně platí, že muži pobírají průměrně důchod kratší dobu než ženy. To je podle mě fakt. Ale potřebovali bychom k tomu statistická data, abychom věděli, zda je to spravedlivé nebo to spravedlivé není. Bez těchto dat, bez těchto analýz to prostě rozhodnout nemůžeme.

Tak věřím, že mi paní ministryně aspoň dnes na některé z těch otázek odpoví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a táži se, zdali má někdo další zájem. Paní ministryně chce vystoupit. Máte zájem vystoupit v rozpravě? Tak paní ministryně, máte slovo, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týká – já nejdříve odpovím komplexně a pak se dostanu k těm jednotlivým bodům, které interpeloval pan předseda Stanjura.

Úvodem mi tedy dovoluje vás informovat, že opravdu si stojím za tím tvrzením, že adresátem této interpelace by měla být nepochybně především paní ministryně financí, protože oblast soukromého spoření na stáří, reprezentovaná zejména doplňkovým penzijním spořením a některými produkty životního pojištění, spadá do gesce Ministerstva financí, a to na základě zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných státních orgánů, příslušné mimo jiné pro věci pojištěoven a penzijních fondů. I přes tento formální nedostatek či omyl se vám pokusím krátce nastínit základní teze dalšího možného vývoje.

Několikrát zde byla zmíněna komise pro spravedlivé důchody. Já si myslím, že to je přesně ta platforma, samozřejmě kromě dvou komor Parlamentu České republiky, kde by měly být tyto věci komplexně diskutovány. ODS má v této komisi dva své zástupce, kteří se pravidelně účastní této komise a mají doposud stoprocentní účast. Zároveň bych vás také ráda informovala, že otázka třetího pilíře stejně jako otázka dřívějšího odchodu u fyzicky náročných profesí bude projednávána na příštím zasedání komise pro spravedlivé důchody, které se bude konat 24. května, to znamená za dva týdny.

Je nicméně evidentní, že oblast finančního zabezpečení ve stáří je nutné řešit komplexně, a uvažovat tedy i o relevantních změnách doplňkových a penzijních schémat. Pokud bude současný doplňkový systém soukromého spoření na stáří v budoucnu posílen, bude to pro průběžně financovaný státní systém určitě dobře, protože bude více působit diverzifikace výhod a nevýhod jednotlivých typů financování. Jen pro vaši představu, pokud mám ve stručnosti zhodnotit nebo vyhodnotit fungování třetího pilíře, tak počet účastníků v tomto třetím pilíři neustále klesá. Za posledních pět let klesl kvůli pravděpodobně jeho neatraktivitě o půl milionu osob, dnes ve třetím pilíři spoří zhruba 4,5 mil. lidí. Pan předseda to již zmínil, nedaří se přilákat kohorty lidí mladších 40 let, osob do 30 let je ve třetím pilíři méně než 40 %. Spoří zde téměř 40 %, ale lidí ve věku 65 až 69 let, což jsou lidé, kteří by měli úspory čerpat a ne maximalizovat státní podporu.

Další aspekt třetího pilíře je, že ročně stát vydá na jeho podporu 20 mld. korun, na státním příspěvku za rok 2017 vydal stát necelých 7 mld., další 3 mld. stát nevybere na základě odečitatelné položky z daně z příjmů fyzických osob a dalších 9 mld. pak na nezaplaceném pojistném za zaměstnavatele, tedy celkem 20 mld. Přes devítimiliardovou podporu zaměstnavatelů jich přispívá pouze čtvrtina, to je velmi důležité říct. Přes desetimiliardovou podporu účastníků si zaměstnanci spoří pouze 2,5 % průměrné mzdy, což je – na tom se pravděpodobně shodneme – jako diverzifikace důchodového zajištění naprosto nedostačující. Další aspekt je, že většina spořících si vybírá své úspory jednorázově a ve vyšším důchodovém věku jim tak spoření nepomáhá navýšit příjmy.

Z této předběžné a velmi stručné analýzy – podrobná bude rozeslána deset dní před jednáním komise, to znamená zítra, všem členům odborné komise a tak, jak je

dobrým zvykem na Ministerstvu práce a sociálních věcí, tak tato analýza bude také zveřejněna na webu Ministerstva práce a sociálních věcí – si myslím, že lze říci, že třetí pilíř neplní svá očekávání.

Ještě bych chtěla dodat, že komise se bude třetím pilířem nebo doplňkovým penzijním spořením zabývat minimálně ve dvou rovinách. Za prvé jako případným nosičem dodatečného důchodového zajištění osob pracujících ve fyzicky náročných profesích, to je v souladu s programovým prohlášením vlády, a také v rovině možných změn, které by zvýšily význam doplňkových schémat na celkovém důchodovém zajištění občanů České republiky.

V tuto chvíli bych nerada předjímala výsledky jednání odborné komise. Myslím si, že je to přesně ta platforma, kde se nám daří po důkladné analýze, důkladné diskusi se zapojením všech parlamentních politických stran i dalších aktérů, kteří mají do politiky stárnutí a důchodového systému co mluvit, tak se nám daří nalézat řešení, ale to sem pravděpodobně již nepatří. A pevně doufám, že v případných řešeních komise najde shodu. Já svou konkrétní představu o řešení třetího pilíře mám, nicméně se mi velmi osvědčilo tuto představu neavizovat dopředu, abych konsenzuální jednání komise pro spravedlivé důchody nenarušila.

Již bylo zmíněno, že si myslím, že důležitým faktorem, jak podpořit dobrovolné spoření na stáří, je také zlepšení informovanosti občanů o jejich nárocích ze státního důchodového pojištění. Pokud budou občané včas informováni, jak se jim po odchodu do důchodu změní příjmy, zvýší se jejich motivace ke spoluúčasti na vlastním zajištění na stáří.

Zároveň mi dovozte, abych vás informovala, i když se tu opravdu již pouštím na půdu Ministerstva financí, že vláda v březnu tohoto roku přijala dokument Koncepce rozvoje kapitálového trhu v České republice pro léta 2019 až 2023 a účelem tohoto dokumentu je ukázat silné a slabé stránky kapitálového trhu a nastínit strategii pro jeho dlouhodobější rozvoj. Součástí dokumentu je také návrh různých možných opatření do budoucna, přičemž jedním z nich je např. posouzení vhodnosti zavedení účtu dlouhodobých investic. Nicméně jak jsem zdůraznila v úvodu, podrobnosti plánu v oblasti soukromého spoření na stáří vám nepochybně sdělí má drahá kolegyně, paní ministryně financí. Děkuji.

Nebo ještě dovozte, pardon, omlouvám se, poslední poznámka. Já jsem nenavrhovala povinné spoření ve třetím pilíři. Nikdy jsem nevyvolávala žádná politická jednání na toto téma, nepřišla jsem se žádným konkrétním návrhem. Vy toto tvrzení, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo, zakládáte na jednom mediálním tvrzení, které bylo nešťastně vytrženo z kontextu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní ministryně. Já se táži – ano, pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo. Jinak nahlásím, že náhradní kartu číslo 13 má poslanec Valenta. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Až budu chtít interpelovat paní ministryni financí, tak tak určitě učiním, ale tady jsem interpeloval vás, paní

ministryně, tak nepřehazujte ten brambor o jednu židli vedle, mezi vámi nikdo nesedí, není to úplně kolegiální.

Já bych možná začal o té informovanosti. Já s vámi souhlasím, že je potřeba zvýšit informovanost, ale taky je třeba říkat pravdu a tu jsem od vás zatím nikdy neslyšel. Tak bychom mohli začít tím, že pojištění na důchod není žádné pojištění, že je to daň, že si nikdo nespoří na důchod tím, že se mu každý měsíc z výplatní pásky strhávají peníze ať už jeho, nebo zaměstnavatele, protože mnozí penzisté, noví penzisté, jsou překvapeni a říkají: já jsem si celý život spořil, tolik jsem odváděl a teď mám tak nízkou penzi. To se nám nedaří – všimněte si, že jsem říkal "nám" – to se nám nedaří vysvětlit, že v průběžném systému žádné spoření neexistuje, že ti, kteří desátého, dvanáctého, kdy mají výplatní termín, kdy mají strženou částku na důchodové pojištění, ať už za sebe, nebo za zaměstnavatele, že z toho se platí stávající důchody. Takže zkusme se shodnout aspoň na tom, že v rámci informovanosti řekneme lidem: Není to žádné pojištění, je to normální rovná daň. Nic z toho si nespoříte, všechno, co odvedete, je použito na penze stávajících penzistů. To je třeba říkat. A v tom je ten zakopaný pes. Proto taky říkáme, že pro generaci dnešních čtyřicátníků a mladších, pokud se nic nezmění, tak ten počet plátců v tom průběžném systému podle demografické křivky prostě klesá, počet penzistů roste i tím, jak se prodlužuje průměrná délka života, a pak musí dramaticky logicky poklesnout ten náhradový poměr, to znamená poměr penze vůči mzdě.

Paní ministryně kýve hlavou, že ne, ale tak to prostě je. To je v podstatě jednoduchá trojčlenka. Tím bychom mohli začít v informovanosti občanů, aby věděli: Platíte žádné pojištění, protože pojištění je něco, že jste pojištěn na nějakou událost, která se vám stát může nebo nemůže. Penze se vám prostě stane. A současně nic nespoříte mimo ten třetí pilíř v tom základním průběžném systému. A o tom se málo mluví a to se nám zatím nepodařilo občanům vysvětlit. Mnozí se do dneška domnívají, že si na penzi spoří.

Za druhé. Je hrozně složitý výpočet výše penze. Zkuste si spočítat, vy tady v tomto sále, kteří jste těsně před odchodem do penze, zkuste si spočítat, kolik budete brát penzi. Není to vůbec jednoduchá věc. V zásadě bych vám doporučil obrátit se na správu sociálního zabezpečení. Sám si to nejste schopni spočítat. Myslím, že to není dobře, že by to člověk měl vědět, aby se mohl připravit, aby věděl deset roků dopředu, jak na tom je, nebo patnáct roků dopředu aby věděl, jestli má smysl si spořit, nebo ne.

Souhlasím s paní ministryní v tom, že ve věkové kategorii 65+, tam to penzijní, třetí pilíř neplní tu roli, kterou by plnit měl. S tím naprosto souhlasím. Ale právě proto – v tom se shodujeme, čísla máme stejná –, že klesá počet účastníků ve třetím pilíři, se ukazuje, že ten podíl soukromých peněz vlastně ještě klesá tím, že tam máme nižší počet účastníků. Půl milionu je obrovská ztráta za těch několik let. A říkám, já jsem měl čísla, že do 30 let spoří pouze 28 %, paní ministryně říkala méně než 40. Myslím, že ten rozdíl není příliš velký, možná je to stejné číslo.

Těch 20 mld., tam je podle mě velmi odvážné to připočtení neodvedení sociálního pojištění. To počítáte z těch příspěvků zaměstnavatele? Nebo nevím. Rozumím tomu, jak jste kvantifikovala příspěvek státu na třetí pilíř, 7 mld. v roce 2017, rozumím těm

3 mld., to je odpočitatelná položka, pokud ji uplatníte u daně z příjmu ze závislé činnosti. Ale těm druhým 10 mld. vůbec nerozumím. To jsou jaké miliardy? Vy říkáte, že neodvedené sociální pojištění – za co? To jsem fakt nepochopil, tak bych vás prosil, ať mi vysvětlíte... Deset miliard je bezesporu pravda, ať už přímým příspěvkem, nebo odpočitatelnou položkou, ale nerozumím tomu, kde jsou ty další peníze nad těch 10 mld.

A teď si řekněme, jak bychom mohli změnit ty parametry, aby to atraktivnější bylo. Mnozí z nás, i já jsem účastníkem třetího pilíře od roku 2000, to znamená už 19 let, a spořím podle toho, co je pro mě nejvýhodnější. Pokud je nastavený limit 36 tis. ročně, je nastavený tak, že 24 tis. si můžu uplatnit jako odpočitatelnou položku, tak každý, kdo si sám počítá daně, ví, že to je prostě ideální. A spořit víc vlastně pak už nemá z ekonomického hlediska žádný smysl. Tak to je první věc k debatě, zda ta částka nemá být vyšší? Tím pádem by mohl být i vyšší objem peněz.

Druhá věc k debatě, zda by neměla být určena minimální úložka. Protože jestli někdo spoří 100 nebo 200 korun měsíčně, tak to zase nemá žádný ekonomický smysl ani v průběhu těch, dejme tomu, desítek let. Jestli by tam neměla být... Ano, znám částečnou odpověď, že výše státního příspěvku je závislá na výši úložky, ale obecně, abychom zvýšili objem soukromých peněz, by bylo možná lepší, aby byla stanovena i minimální úložka, která už dává nějaký ekonomický smysl.

A třetí věc, to je příspěvek zaměstnavatelů. Ten se sice před několika lety zvýšil, myslím, že to byl pozměňovací návrh našeho bývalého kolegy, poslance sociální demokracie, poslance Zavadila, ale přesto je to věc k diskusi. Pokud říkáte, paní ministryně, že přispívá pouze 25 % zaměstnavatelů, zase bychom k tomu potřebovali nějakou statistiku, zda to číslo roste, třeba i na základě toho, že se změnil zákon a že ta částka byla pro zaměstnavatele zvýšena, kdy je to ještě uznatelné. Ano, jestli to mělo ten zamýšlený smysl, že smyslem toho bylo podnitit a motivovat zaměstnavatele, aby zaměstnancům přispívali. Bez těch čísel je to opravdu složité.

Nezlobte se, paní ministryně, říct, to je to takové to mečiarovské: Vím, ale nepovím. Já vím, co bych s tím třetím pilířem udělala, ale mně se osvědčilo, že to nikomu neřeknu, nebo neřeknu to na půdě Poslanecké sněmovny. Tak pak si myslím, že to není dobrá metoda k tomu, abychom našli tu politickou shodu. Dobře. Vy jste si udělala komisi, která má skoro 50 členů. Je to vaše pravomoc, do toho nechci nijak zasahovat. Nicméně aby výstup z té komise se promítl do návrhu zákona, do nějaké reformy s velkou politickou podporou, tak je důležitá dohoda politických stran. A pak ta komise nemůže mít 45 členů, ale musí být mnohem užší, A tam je třeba debatovat pohled jednotlivých politických stran, které by opatření podpořily, které ne, který parametr potřebují zvýšit nebo by doporučily snížit a podobně.

Takhle mám pocit, že ta komise je jenom jako komise. Připomíná mi to minulou Potůčkovu komisi, která se jmenovala komise pro důchodovou reformu, místo aby se jmenovala komise pro zrušení druhého pilíře. Nic proti tomu, to je prostě politicky legitimní. Chtěli zrušit druhý pilíř, měli na to sílu, zrušili druhý pilíř. To také bylo všechno, co ta komise vyprodukovala. Obávám se, že výsledek práce této komise bude velmi podobný, že paní ministryně zatím vytrhává, vypichuje pouze ne že

nepodstatné, ale pouze jednotlivé části celého systému. Na to zaměřuje veškerou pozornost, ale ztrácí se ten celek.

Podle mě klíčová otázka je, jak po roce 2030 docílit toho, aby po roce 2030, po roce 2035 do systému penzí směřovalo více soukromých peněz. To je přece klíčová otázka. Mohla by to být odpověď na demografický vývoj. Říkat, že se nic nestane, že na to bude vždycky... Ano, na nějaké důchody bude vždycky. Ale nebudeme schopni udržet ten náhradový poměr někde ve výši kolem 40 nebo 42 %. Pokud se nezvýší, pokud se nezvýší toto.

A já bych poprosil paní ministryni o krátký komentář k té mé interpelaci. Je ta tabulka, v které je ukázáno, kolik privátních peněz se dává v jednotlivých státech. Zda by to mohla nějak okomentovat, tu unikátní pozici České republiky. Zda nevidí inspiraci v některých jiných zemích? Já nechci říkat, v kterých. Anebo nám je to úplně jedno, co se děje v zahraničí, nám je to úplně jedno, že jsou státy, kde ty peníze jsou mnohem – v průměru, teď nemyslím v absolutní výši, přepočty euro vůči korunám, že jsou prostě ty peníze vyšší. A budeme tady mít nějakou komisi, která se bude scházet pravidelně. Naši zástupci tam samozřejmě chodit budou, to není žádné překvapení. Nicméně zatím ty výsledky jsou velmi chabé. A pokud se něco nezmění, tak si myslím, že také velmi chabé zůstanou.

Také se blíží doba, kdy poprvé budeme přehodnocovat, zda zastropování věku odchodu do důchodu v roce 2030 je správné nebo ne. Ale to je zrovna otázka, která odvádí pozornost od toho zásadního – jak snížit závislost našich budoucích penzistů na průběžném systému.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám do rozpravy dvě přihlášky, obě dvě s přednostním právem. To znamená, nejprve paní ministryně Maláčová, pak předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Paní ministryně, máte slovo. A zatím jsou to poslední dvě přihlášky, které tady mám.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já bych reagovala na jednotlivé výroky. Pan předseda Stanjura prostřednictvím předsedajícího zmínil, že pokud bude stárnout obyvatelstvo a bude se zvyšovat počet seniorů – a víte, že v tuto chvíli máme 18 % obyvatel starších 65 let, na celkové populaci to znamená 2,5 mil. starobních důchodců, v roce 2030 už to bude 25 % a v roce 2050 to bude třetina obyvatelstva – tak musí automaticky klesat náhradový poměr průměrného důchodu k průměrné mzdě. Nedomnívám se, že to je jediné řešení. Říkám to dlouhodobě.

Můžeme jít také cestou Německa, které se pro stabilizaci svého důchodového účtu snaží najít dodatečné příjmy ze státního rozpočtu, a tak ten případný výpadek vyrovnat. A to si myslím, že to by měla být cesta i pro Českou republiku, zejména s ohledem na to, že dáváme na své důchody zhruba 8 % HDP, průměr Evropské unie je někde přes 10 %, a jsou státy jako Polsko a Rakousko, která dávají přes 12 %.

Samozřejmě to také ukazuje to, že náš důchodový systém je postaven na výkonnosti ekonomiky, to znamená, že tam je minimálně ještě jedna proměnná,

kteřou v tuto chvíli nemůžeme odhadnout. Přesto přiznávám a sama velmi intenzivně vnímám, že ten demografický vývoj je velmi závažný faktor, který bereme vážně, a intenzivně na finanční udržitelnosti důchodového systému pracujeme.

Ještě abych se vrátila k tomu poměru žen versus muži, jak dlouho čerpají průměrně, bavíme se o průměrných číslech, z důchodového systému. Tak u žen je to 27 let a u mužů je to 21 let. To znamená, že tam je šest let rozdíl. Samozřejmě to číslo se snižuje, ten rozdíl, postupujícím vývojem. A jestli jsem to správně pochopila, tak pan předseda míří tam, proč by ženy neměly mít nižší důchody, když z toho systému čerpají déle. Já si myslím, že ta logika by byla asi stejná u kuřáků. Protože kuřáci statisticky a v průměru čerpají delší dobu z důchodového systému, tak kdybychom tuto logiku, která podle mě není správná a je až lehce absurdní, tak by to znamenalo, že bychom kuřákům měli dávat vyšší důchody. Já se s touto logikou neztotožňuji.

Co se týká té neschopnosti vypočítat si penzi. Já si pamatuji, když jsem žila v Německu, že ministr financí Německa Friedrich Merz tenkrát sliboval, tuším, že to bylo ve volbách v roce 2006, že bude Německo schopné – každý si bude schopný vypočítat své daně, spočítat na základě jednoduché matematické operace na pivním tácku. Víte, že se toto nestalo. A marně přemýšlím v tuto chvíli, ale přiznám, že situaci nemám zmapovanou, která vespělá země, ať ze zemí OECD, nebo EU, existuje, kde si občané jsou schopni jednoduše sami, vlastně bez znalosti toho celého systému vypočítat, jaký budou mít důchod. Domnívám se, že taková země neexistuje.

Co se týká té minimální úložky, tak zde se s panem předsedou ztotožňuji prostřednictvím pana předsedajícího. Je to jedna z věcí, se kterou ta odborná komise, naše komise pro spravedlivé důchody, pracuje. A není to tak, že bych se vymlouvala a nechtěla prozradit, jakou mám preferenci ohledně dalšího vývoje třetího pilíře. Já samozřejmě – platí to, co jsem říkala, já jej nebudu jen komunikovat dopředu, ale komise pro spravedlivé důchody pracuje vždy tak, že pro každý problém nabízí paletu možných scénářů řešení. Doposud jich bylo minimálně devět. Ty jdou napříč politickým spektrem a komise pak o všech konkrétních jednotlivých scénářích jedná a vybírá a zužuje to portfolio k výběru. Tak se nám, myslím si, poměrně poctivě a dobře vydiskutovaně podařilo vybrat řešení pro ty nižší důchody žen ve srovnání s muži. A stejným postupem budeme také, nebo prostřednictvím těch scénářů budeme postupovat i v oblasti třetího pilíře. Jen nebudu veřejně indikovat, který ten scénář řešení je preferovaný.

Co se týká zastropování věku odchodu do důchodu, tak víte, že Ministerstvo práce a sociálních věcí má nově každých pět let povinnost předkládat vládě zprávu o demografickém vývoji obyvatelstva a jeho dopadech na možný pohyb a zastropování věku odchodu do důchodu. Tato zpráva bude poprvé Ministerstvem práce a sociálních věcí předložena v červnu tohoto roku vládě. Takže zde lze očekávat v příštích měsících, v příštích týdnech poměrně intenzivní debatu ohledně této záležitosti.

Snad jsem na nic nezapomněla. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tady mám přihlášku od pana poslance Jana Bauera. Tak pane poslanče... (Poslanec Stanjura se hlásí k faktické

poznámce.) Takže s faktickou, prosím. Takže pan poslanec Stanjura. Tak stejně před vámi je v tuto chvíli jenom váš kolega. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem chtěl fakticky reagovat na to, co říkala paní ministryně. (Nesrozumitelný úsek asi tří slov.) Já jsem nic takového neřekl a vy se proti tomu ohrazujete, říkáte, že to je absurdní postoj. Já jsem chtěl jenom říct, že to je jedna z věcí, která by se měla zvážit v rámci těch debat, nic víc, nic míň. Na druhé straně my když jsme přišli s konkrétním řešením, jak zvýšit důchody převážně ženám, tak náš pozměňovací návrh, který předkládal pan kolega Bauer, jste odmítli. Ženy, které jsou už v penzi víc než 25 let, mohly mít od 1. ledna roku 2019 důchod vyšší o jeden tisíc korun měsíčně. Paní ministryně to odmítla, její politická strana to odmítla, její koalice to odmítla a teď moudře zasedá v komisi a přemýšlí, jak těmto ženám pomoci. Přitom to už mohly čtvrtý měsíc mít tisíc korun ve svém důchodu. Tak tomu já říkám pokrytectví. Možná to nebylo úplně systémové, nicméně by to řešilo problém těch, kteří – a protože jsme měli ta čísla a měli jsme ta čísla z MPSV, byly to skoro jenom ženy, které jsou 25 let a více v důchodu, mohly mít ten důchod zvýšený od 1. ledna roku 2019 a vy jste to, paní ministryně, odmítla. Vy a vaše koalice. Nechápu proč. Ne špatně nastavené. Bylo to dobře nastavené. Jenom jste to prostě nechťeli dát. To je celé. Doporučil to i Senát, takže jsme o tom hlasovali dvakrát. Dlouze jsme o tom debatovali, dlouze jsme to zdůvodňovali, takže nikdo nemůže říct, že o tom nevěděl, že si toho nevšiml. Konkrétní řešení mohlo být čtyři měsíce na stole a mohli jsme debatovat, jak to případně upravit, modifikovat, vylepšit, rozšířit, zúžit. Ale ty dámy by ten důchod od 1. ledna měly prostě vyšší o tisíc korun měsíčně. Díky vám to není a teď máte pořád puslu plnou spravedlivých důchodů. Co je na tom spravedlivé, když tito důchodci, kteří prožili svůj aktivní život v době komunismu, neměli šanci, neměli šanci si vydělat na vyšší penzi? A vy jste to odmítli.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, teď tady mám faktickou pana poslance Jana Bauera, takže vy, za vás to řekl tedy, jo? Tak pojďte, protože i pan poslanec Bauer byl na faktickou. Já to беру tak, že jste se v rámci klubu dohodli tedy, takže vám dal přednost, pane předsedo. Tak prosím, takže vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já mohu jenom potvrdit slova předřečníka. Ano, vy jste přišli s tím, že všem těm, kterým je více než osmdesát let, přidáte tisíc korun, vážená paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího. Na logický dotaz, jak jste přišli na tuto sociální skupinu, protože nevidím rozdíl mezi tím, jestli je někomu osmdesát, nebo sedmdesát pět let v rámci čerpání třeba nějakých výhod nebo nějakých služeb, my jsme nenašli jediný rozumný důvod, proč je to osmdesát a více, a proto jsme přišli s variantou, která měla dvě možnosti: za prvé důchodci, kteří jsou v důchodu déle než 25 let, nebo 20 let. Tento návrh byl – mimo jiné i hlasy sociální demokracie, přestože jsem slyšel hlasy, že to je dobrý návrh, a kdyby bývala nebyla koaliční smlouva, tak byste ho podpořili – ten byl vašimi hlasy odmítnut.

Nicméně já jsem si vědom toho, že tato písemná interpelace je především o třetím pilíři, takže mohu jenom potvrdit jako člen důchodové komise, že skutečně na tom příštím jednání komise pro spravedlivé důchody se máme zabývat, tak jak to řekla paní ministryně, třetím pilířem, ale také se tady hovořilo o celkovém dojmu z té důchodové komise, nebo lépe z komise pro spravedlivé důchody, že to je dobrá platforma. Já jsem se zatím účastnil tří těch jednání a nechci dopředu předjímat. Já doufám, že ta situace se bude stabilizovat. Ale já si vůbec nemyslím, že to je dobře zvolený model – 44 členů. My jsme, vážená paní ministryně, oba dva toho svědky. Ta diskuse je velmi složitá. Já bych to spíše nazval jako ohňostroj různých nápadů a přiznám se, že tak jak každý z nás po skončení důchodové komise chodí mezi novináře interpretovat, o čem jsme hovořili, tak když srovnám svůj osobní pocit, ale pocit mnoha dalších jiných členů, a je dobré se s nimi bavit opravdu v tom zákulisí, jaký z toho máme pocit (upozornění na čas), tak ty vaše pozitivní pocity z té důchodové komise mě někdy překvapují.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, čas. Tak nyní paní ministryně Maláčová. Prosím, máte slovo. Tak prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Velmi krátce, co se týká té první poznámky pana předsedy Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, tak já si myslím, a myslím si, že jsem to dostatečně zřetelně komunikovala v létě minulého roku – ten záměr navýšit důchody těm, kteří jsou 25 let v důchodu, je bohužel a já se s ním ztotožňuji. Bohužel byl ale velmi špatně napsaný, byl technicky špatně provedený. A já jsem už několikrát avizovala, že aparát Ministerstva práce a sociálních věcí je pro takto složité otázky členů Parlamentu České republiky k dispozici, protože se v tom návrhu, jestli si správně pamatuji, pracovalo s pojmem 25 let od první výplaty starobního důchodu, splátky starobního důchodu, a něco takového v systému České správy sociálního zabezpečení neexistuje. A znamenalo by to, že by pracovníci České správy sociálního zabezpečení šli do archivů, vytáhli by si několik set tisíc složek a začali by je manuálně zadávat do našeho informačního systému. Takže kdyby se pracovalo s termíny, které v našem systému existují, tak si myslím, že by ta debata probíhala jinak.

Co se týká poznámky pana poslance Bauera prostřednictvím pana předsedajícího, tak já už jsem to říkala vlastně v pátek médiím, že mě zaráží velmi, že někteří poslanci velmi dobře pracují v rámci odborné komise, zapojují se do té debaty, myslím si, že se nám už během třetího zasedání podařilo dospět ke konkrétním výsledkům, a pak vyjdou, stoupnou si před média a začnou komentovat to, že komise nefunguje. Bohužel to takto je a já jsem se s tím smířila. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Bauer, prosím, do obecné rozpravy. Takže máte čas. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Jenom dvě krátké poznámky na váženou paní ministryni. Za prvé je třeba rozlišovat mezi poslaneckým návrhem, který předložil poslanecký klub Občanské demokratické strany, a senátním návrhem. Některé věci, o kterých jste hovořila, tam byly opraveny. Takže jenom je férové na ten mikrofon říkat reálné a pravdivé věci, protože ten senátní návrh, který se vrátil k navýšení důchodů, byl opraven a není úplně přesné to, co jste tady říkala. Také není pravda, že bych se třeba já někdy vyjádřil, že důchodová komise nepracuje. Já jsem pouze řekl, že mám pocit, že ten formát, který jste zvolila, není úplně optimální. A z té diskuse to vyplývá, ale i z názorů mnoha členů důchodové komise, protože ve formátu 44 lidí se ta diskuse vede velmi složitě. A opakuji, zatím mám pocit, že to je spíše beseda a ohňostroj nápadů, co by se mohlo, kdyžby se bývalo stalo.

Také je třeba, abyste zaznamenala názory některých členů důchodové komise, že když už je to tak dobrá platforma, tak by bylo dobré, aby se tam některé návrhy – například na zvýšení důchodů, aniž bych zpochybňoval zvyšování důchodů – aby se tam také do té důchodové komise dostaly, aby se k tomu mohli seriózně vyjádřit.

Poslední věcí, a to je možná i dotaz na paní ministryni. Já už jsem to tady řekl někdy minulý nebo předminulý týden: Na první stránce vašeho programového prohlášení stojí, že chcete důchodovou reformu. Je to, dneska se populárně používá slovo mega, tak je to prostě megapriorita vaší koaliční vlády. A já bych se chtěl zeptat, když je to tedy prioritou všech priorit, chceme důchodovou reformu, jestli ta komise pro spravedlivé důchody, a já mám spíš z toho pocit, je komise spíše z České strany sociálně demokratické s přizvanými experty – tomu bych rozuměl. Anebo jestli to je vládní důchodová komise s přizvanými experty, která podle programového prohlášení skutečně chce řešit důchodovou reformu.

Poslední věc, práce i v té komisi, mám pocit, že i po dohodě s některými členy za Českou stranu sociálně demokratickou, ale s některými členy za hnutí ANO dnes odejde paní předsedkyni té důchodové komise náš pracovní námět, aby se rozpracoval prostřednictvím pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí ve věci asignací, asignace jak daňové, tak asignace v rámci sociálního pojištění. Takže jenom dopředu avizuji, že s tímto podnětem i po dohodě s paní předsedkyní této komise v nejbližší době přijdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku paní poslankyně Kateřina Valachová a potom do obecné rozpravy ještě pan předseda Michálek. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Faktická poznámka ke stávající důchodové komisi. Já si myslím, že za necelý třičtvrtěrok, možná řekneme půlrok, kdy aktivně tato důchodová komise pracuje, si myslím, že z hlediska veřejného prostoru máme zdaleka nejvíc informací, co jsme kdy měli za posledních 15 let v oblasti důchodové problematiky. Co se týká aktivity stávající ministryně Maláčové, tzn. osobní aktivity, že osobně se účastní jednání, osobně komentuje postoje, osobně je formuluje, tady to je také velká novinka. Podotýkám bez ohledu na předchozí koaliční uspořádání nebo opoziční uspořádání v minulých 15 letech. A jenom bych chtěla říct, že stávající

důchodový systém rozhodně, jeho udržitelnost a otázka demografického vývoje, nebyla řešitelná pouhopouhým druhým pilířem. Ten nebyl samospasitelný. Potřebovali jsme hlubší zásahy. Zásahy, které vznikly za doby pravicových vlád pod vedením ODS, se týkaly tzv. malé, podle mého soudu nepovedené důchodové reformy a nedokončené velké důchodové reformy. Nedokončené. Takže byla bych ráda, kdybychom se vrátili k věčné debatě, a nejenom na půdě důchodové komise, ale také tady se snažili o to, abychom demografický vývoj, který je samozřejmě nezvratný, zvládli.

A poslední poznámka. Jakékoli změny, na kterých se shodneme napříč politickými stranami, a musíme se na nich napříč politickými stranami shodnout, musí být zafinancovány státním rozpočtem. Jistě víte, vážení kolegové prostřednictvím předsedajícího, že v tuto chvíli se vláda musí vypořádat s tím, aby splatila dluhy směrem ke stávajícím důchodcům z hlediska výše jejich důchodů. Hledáme pokrytí navýšení o dalších 900 korun od 1. ledna a je jasné, že jakékoli výstupy, byť budou věcně správné, musí jít ruku v ruce se státním rozpočtem a se střednědobým výhledem rozpočtu. Proto nevidím na postupu ministryně práce a Ministerstva práce žádných chyb a myslím si, že následující měsíce mi dají za pravdu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď poprosím o malou trpělivost. Na faktickou pan předseda Stanjura, dále do obecné pan předseda Michálek.

Protože se mi tady nakupily omluvy, já jsem myslel, že ta debata bude kratší, takže už je musím přečíst. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek se omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Ivana Nevřudová se dnes od 9.00 do 11.30 omlouvá ze zdravotních důvodů, pan předseda Radek Vondráček se omlouvá od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá od 9.00 do 10.30 z osobních důvodů. Pan poslanec Jan Hrnčíř se omlouvá 9. 5. až 10. 5. z důvodu zahraniční cesty. A pan poslanec František Kopřiva se omlouvá z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní na faktickou pan předseda Zbyněk Stanjura a v obecné stále čeká pan předseda Michálek. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, budu reagovat na vystoupení paní poslankyně Valachové. Začnu od konce. Souhlasím s tím, že ty změny musí dofinancovat stát. Právě proto my mluvíme o zřízení fondu strategických rezerv. Vy jdete opačným směrem. Vy jste rozprášili peníze, které byly ve Fondu národního majetku, zapojili jste už v březnu letošního roku 18 miliard a hotovo. Ty peníze byly mj. určeny předtím, než byla novela zákona, případně na použití v penzijním systému. To za prvé. Takže říkáte: Potřebujeme peníze, ale současně ty strategické rezervy netvoříte. A naopak ty, které byly, jste zapojili do rozpočtu už v prvním kvartálu letošního roku.

O druhém pilíři jsme nikdy netvrdili, že je samospasitelný, ale byl to nějaký malý krok. A co se týče malé důchodové reformy, a myslím, že zrovna paní poslankyně

Valachová to moc dobře ví, to byla reakce na rozhodnutí Ústavního soudu! Kdy Ústavní soud nás vlastně k tomu zavázal, abychom takovou reformu přijali. A já to jenom připomenu – Ústavní soud rozhodl, že ten systém byl příliš solidární a málo zásluhový. A my jsme jenom implementovali rozhodnutí Ústavního soudu. Může se nám to líbit, nemusí se nám to líbit, ale tak to prostě je! Pokud Ústavní soud něco takového rozhodne, tak v té době vládní většina má povinnost tohle udělat. Tak nevím, za co nás kritizujete. To bylo prostě rozhodnutí Ústavního soudu, na které jsme zareagovali, a od té doby Ústavní soud ty výhrady prostě neměl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám ještě jednu faktickou poznámku. Paní poslankyně Kateřina Valachová, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Už to tak je, prostřednictvím předsedajících, že jsme s kolegou Stanjurou pamětníci toho, co se dělo nebo nedělo. Já samozřejmě vím, že otázka malé důchodové reformy byla reakcí na nález Ústavního soudu, který vyzval zákonodárce, aby princip solidarity vyvážil a našel rovnováhu s principem zásluhovosti. Já jenom tvrdím, a je to nejen můj politický názor, ale především odborný, že ona rovnováha solidarity a zásluhovosti – a to už Ústavní soud neposuzuje, rozhodně ne z hlediska ústavnosti – nebyla nalezena správně. A to vedlo přesně k tomu, že se rozkymácely rozdíly mezi tzv. starodůchodci a novodůchodci, což mimochodem způsobilo nejenom hledání, vyvažování principu zásluhovosti a solidarity, ale zejména zásah do valorizačního mechanismu za doby, kdy vládla ODS. Zásah do valorizačního mechanismu, který naopak před dvěma lety koaliční vládou ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL byl znovu napraven. Proto se naši důchodci v následujících letech nemusí bát z hlediska toho, zda se bude nebo nebude vláda vyměňovat, měnit, bude doleva, doprava, a budou mít konečně jistotu znovu ze zákona, že z hlediska valorizace budeme reagovat na výši důchodů. V tuto chvíli tato vláda musí zejména splácet dluhy, které byly nasekány za doby minulých 15 let.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Teď mi naskočila faktická poznámka, takže pan poslanec Ferjenčík a potom do obecné rozpravy pan poslanec Michálek a pan předseda Kalousek.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych jen velmi stručně reagovat na kolegyni Valachovou. Musím upozornit, že tato vláda bohužel seká dluhy, přestože máme období velmi dlouhého hospodářského růstu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktická poznámka – paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: My dluhy splácíme a bohužel to není skrz obrovské dluhy, které byly nasekány zejména směrem k rodinám s dětmi a seniorům,

dost. Je to ostuda předchozích vlád a tato vláda se s tím vypořádává se ctí. A co se týká dluhů, tak bych chtěla jenom upozornit, že všechny předchozí rozpočty za poslední tři roky končily vyrovnaně nebo s přebytkem. (Velmi emotivně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vyčerpali jsme faktické poznámky a můžeme pokračovat v rozpravě. Nyní pan předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, vidím, že debata je velmi vzrušená a emotivní. Já bych se chtěl trochu vrátit k ratiu, k důchodové reformě, tomu, o čem tady začal mluvit pan předseda Stanjura.

My jsme samozřejmě podpořili navýšení důchodů. Myslím, že skutečně historicky nebyl přístup k důchodcům úplně fér, ale musíme současně taky řešit, jak ten systém bude fungovat dlouhodobě. Máme tady prognózy, máme tady Radu pro rozpočtovou zodpovědnost a máme tady informace o tom, že za dvacet, třicet let bude zkrátka systém fungovat s deficitem 200 mld. korun. A to je celý ten problém té takzvané důchodové reformy. To, že samozřejmě chce někdo srovnat důchody mezi různými kategoriemi – ženy, muži, podle délky práce a tak dále – to je bohužel, ale současně musíme řešit i to B, to znamená, jak to dlouhodobě budeme financovat. A to je ten zásadní dotaz, na který jsme chtěli slyšet odpověď od paní ministryně, protože žádný boom porodnosti se tady nechystá. Naše generace se nezačne rozmnožovat jenom kvůli tomu, že sociální demokracie chce nějakým způsobem získat peníze na placení důchodů. To by tady musela být nějaká opravdu velmi motivační opatření. Máme tady situaci, že za dvacet až třicet let to bude 200 mld. korun ročně, které se budou muset někde vzít. Takže logicky pokud tady stavíme ten stát na čtyřicet, na sto let dopředu, tak musíme s tímto počítat a musíme vycházet z existujících prognóz.

Mě by zajímal jednoduchý dotaz na paní ministryni. Kolik peněz si bude muset stát půjčit na dluhopisy, aby pokryly ten deficit? A já si myslím, že to bude přes bilion korun. Bylo by dobré, kdybyste tady vystoupila a seznámila nás s tím, jakým způsobem to bude financováno, ta důchodová reforma. A když mluvím o důchodové reformě, tak skutečně nemyslím to, že vymyslíte další skupiny, kterým budete rozdávat další peníze, ale to, jak budete řešit ten demografický zub, který zkrátka máme a který povede k tomu, že se podstatně zvýší počet seniorů, kteří pobírají důchod, a podstatně se sníží počet lidí, kteří budou ekonomicky aktivní a budou na důchody přispívat. A to je samozřejmě věc, kdy je nepopulární na tuto otázku odpovědět.

Ale já si myslím, že to východisko tady existuje. Je to východisko, které je ve schválené strategii vlády 2020 až 2030, a to východisko se jmenuje mezigenerační solidarita. To znamená, jestli tady máme nějaký celospolečenský problém, který historicky vznikl tím, že se změnily proporce ekonomicky aktivních a neaktivních obyvatel, tak by se na řešení tohoto problému měly podílet rovnou měrou všechny generace. To znamená, že bychom neměli pouze zadlužovat mladou generaci a

ohrožovat důchody budoucích osob, kterým je dneska čtyřicet nebo padesát let, které, pokud ten systém poběží dál, ty důchody nedostanou, nebo je dostanou v podstatně snížené výši. Měli bychom zodpovědně říct, jakým způsobem se to bude řešit a jakým způsobem, v jaké výši na to bude ta která generace přispívat. To znamená lidi, kteří dneska nejsou ještě ani narození, na to budou muset přispívat tím, že se částečně zvýší zadlužení. Lidé, kteří dneska studují, na to budou muset přispívat tím, že se zvýší daňové zatížení. Lidé, kteří půjdou do důchodu, se na tom budou muset podílet zase jinými způsoby, třeba tím, že se nastaví mechanismus, aby opravdu odchod do důchodu zohledňoval zvyšující se dobu dožití a podobně. Tohle je klíčová úvaha, kde by mělo být vysvětleno, z jakých peněz, z jakých zdrojů se ten demografický zub bude financovat, a to jsme tady zatím od paní ministryně neslyšeli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Michálkovi. Vnímám přihlášku paní ministryně. S přednostním právem pan kolega Kalousek a poté paní ministryně Maláčová. Ještě než dám slovo panu Miroslavu Kalouskovi, paní kolegyně Jana Pastuchová ruší svou omluvu z dnešního jednání, už je přítomna. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom jsem chtěl poměrně stručně reagovat na vystoupení paní poslankyně Valachové, která říkala, že od té doby, co jsme tedy schválili ten valorizační vzorec, si naši důchodci mohou být jisti. Já bych to rád upřesnil, že si mohou být jisti naši důchodci 80+. Ti opravdu mohou počítat s tím, že dřív než se ten systém dostane do zásadních potíží, si tím mohou být jisti. Potom ta jistota klesá s nižším věkem, který nám v tuhle chvíli je. Už moje generace – mně bude příští rok šedesát – je poměrně zásadně ohrožena. A generace paní ministryně Maláčové a paní ministryně Valachové je ohrožena naprosto zásadně. Můžeme samozřejmě vést diskusi o tom, jaká má být míra zásluhovosti a jaká má být míra solidarity. Z mého pohledu je ten systém dnes už příliš rovnostářský, ale chápu, že někomu může připadat naopak málo solidární. Nicméně pokud se s tím systémem nestane vůbec nic, tak jak půjde čas po tom roce 2030, jak vy samy, milé vládní strany, máte ve svých vládních dokumentech, taktak se bude ten důchod blížit stále víc a víc jednotné dávce, potom jednotné chudinské dávce a pak už na něj nebude. To není ideologie, to není strašení, to jsou jednoduché počty, kde si vystačíme s trojčlenkou.

Já jsem na rozpočtovém výboru, když jsme projednávali valorizaci důchodů na příští rok, položil zdvořilou otázku, jak si předkladatel představuje další financování po roce 2020, protože financování důchodů přece nemůže být zoufalé vyškrabávání misek, jak to zaplatíme příští rok, ale nějaká jasná koncepce, jak to uděláme udržitelné na příštích třicet až čtyřicet let. Rozumím tomu, že vláda, byť to slibuje už pět let, stále není schopná dát na stůl koncept nějaké smysluplné udržitelné systémové změny, byť ji slibovala. Nemá na to buď politickou odvahu, nebo na to nemá kompetenci, obávám se, že na to nemá obojí.

Přesto bych alespoň od předkladatele rád slyšel, když ne teď, tak na rozpočtovém výboru, jak si to představuje on, zda si představuje, že dojde k zásadním parametrickým změnám. Protože víme, že k zásadnímu zhoršení prognózy došlo zastropováním věku do důchodu 65 let. Tak zda to pokládá za neudržitelné a miní těch 65 let odstopovat a nastavit tam zpátky nějaký automat, nebo zda si představuje, že do důchodového účtu budou masivně zapojeny i jiné příjmy než příjmy vázající se na pracovní místo, což se stejně děje, když je důchod v deficitu, ale měli bychom vědět, na úkor čeho, protože pak ty peníze chybí někde jinde. Nebo zda si skutečně představuje postupné snižování důchodů, to jsou představitelné parametrické změny.

Každý politik by strašně rád říkal, že budeme platit co nejméně, brát co nejvíce a do důchodu půjdeme co nejdříve. Ale to jsou tři cíle, kde minimálně jeden musíme parametricky obětovat, chceme-li to mít udržitelné. A pokud to nejsme schopni udělat pouze parametrickými změnami, a já jsem přesvědčen, že nikoliv, tak v takovém případě musí dojít ke změně systémové. A tady si dovolím tvrdit, že pouze v průběžném pilíři nelze udržet rozumnou domluvenou rovnováhu: solidarita – zásluhovost. Tam jak půjde čas a budou silít silnější důchodové ročníky, tak to ta zásluhovost vždycky odskáče ve prospěch té solidarity. Nemůže k tomu dojít jinak. Dokonce i za pravicových vlád by k tomu ty vlády byly dotlačeny. To se tak prostě stane.

Mně to přijde strašně nefér. A přijde mi to strašně nefér právě vůči například generaci paní ministryně Maláčové. Mně už to třeba tou dobou bude jedno. Ale je to nefér. Je to neudržitelné. A od vlády je to neskutečně nezodpovědné. Vy jste řekli, že napravujete naše chyby. Naše chyby jste v uvozovkách napravovali pouze tak, že cokoliv, o co jsme se pokusili v povinných pojistných, ať už to byla nemocenská, zdravotní nebo sociální, jste zrušili a vrátili jste to zpátky do toho neudržitelného modelu. A teď se mile usmíváte a říkáte: ono je to udržitelné. No není, kolegové. Všichni to vědí. Vy to dokonce taky víte, jenom tu veřejnost obelháváte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Paní ministryně ještě posečká chvíli, protože její stranická kolegyně ji předběhla faktickou poznámkou. Faktická poznámka paní poslankyně Valachové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pokud jsem hovořila o rozkolísání valorizačního mechanismu, hovořila jsem o tom proto i z hlediska odpovědnosti předchozích vlád, že toto podle mého odborného soudu způsobilo právě rozkolísání a jeho rovnováhy principu solidarity a principu zásluhovosti, tak jak byl nastolen malou důchodovou reformou.

Pokud jsem hovořila o tom, že je dobře, že jsme znovu obnovili v minulé koalici valorizační mechanismus a že se na něj mohou důchodci spolehnout, na tom si trvám. A samozřejmě mám na mysli zejména ty důchodce, kteří v tuto chvíli důchod pobírají.

Co se týká všech ostatních námětů, které byly prostřednictvím předsedajícího Miroslavem Kalouskem Sněmovně předneseny jako řešení udržitelnosti budoucího

důchodového systému, tak s nimi souhlasím. Proto také máme důchodovou komisi a proto také se o tom bavíme. Tam jsme ve shodě.

A naposledy samozřejmě musím zareagovat prostřednictvím předsedajícího na to, že se potenciální budoucí důchodce Miroslav Kalousek cítí ohrožen. Já jako služebně mladší mu případně nabízím pomoc, že rozhodně ho v tom jako tedy toho času aktivně pracující nenechám. (Tleská poslankyně Karla Šlechtová.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. To vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Kalouska. Sněmovnu požádám o klid. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se necítím ohrožen existenčně. Já se cítím ohrožen s odpovědností naší politické generace, protože až budu ten stařec nad hrobem a naše děti zhruba ve vašem věku, paní kolegyně, popřípadě naši vnuci se nás budou ptát, jak jsme to mohli dopustit, že jsme je ožebračili tím, že jsme jim všechno prožrali, tak jim nebudu umět odpovédět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka kolegy Pavla Plzáka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, tady bylo řečeno, a to je pravda, že budou narůstat důchodové ročníky. Ale při tom prognózování, a já nejsem žádný odborník na důchody, byl zohledněn fakt, že možná řada těch lidí, kteří přijdou do důchodového věku, vůbec nebudou mít nárok na důchod, nebo že budou mít nárok pouze na minimální důchod, protože řada lidí, kteří v malé privatizaci privatizovali své živnosti, odváděla, nebo vůbec neodváděla, nebo odváděla pouze minimální odvody.

Můžu říct příklad ze svého okolí. Kadeřnice, která šla do důchodu před dvěma lety, byl jí spočítán důchod 4 500 Kč, odpovídá to tomu, co ona do toho systému za tu dobu od devadesátých let odvedla. A mě by zajímalo, když tedy máme spravedlivé důchody, jak se postavíme k takovýmto lidem, jestli by paní ministryně mohla odpovédět i na tuto otázku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana Miroslava Kalouska. Ještě než přijde k řečnickému pultu a než se Sněmovna uklidní, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pan poslanec Jelinek od 11.30 do 13 hodin, pan poslanec Lubomír Volný od 11 do 15 hodin a od 11.45 do 14 hodin paní poslankyně Karla Maříková. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: V prognózách je struktura výše důchodů s ohledem na povinné odvody zohledněna, prostřednictvím pana předsedajícího.

Nicméně vystoupení lékaře z vládní strany mě inspirovalo ještě k jedné poznámce. Ony totiž ty problémy jsou dva, jsou komplementárně spojené, jsou v obou dvou povinných pojistných, jak v sociálním, tak ve zdravotním pojištění. Zatím se, kolegové, chováte tak, jako byste počítali s tím, že s krachem zatím vynikající a dostupné zdravotní péče začne klesat kvalita zdravotní péče takovým způsobem, že se to příznivě promítne i do důchodového účtu. To je vaše politika. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní s přednostním právem vystoupí paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Požádám kolegy, aby rozpustili hloučky ve sněmovně a případné debaty o jiném tématu, byť je to písemná interpelace, vedli zásadně v předzáli. Máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Mám tady několik poznámek. Myslím si, že první bychom měli začít tím, abychom přestali strašit naše občany, že nebude na důchody. Myslím, že se shodneme na tom, že na důchody bude muset být vždycky, protože je to jedna ze základních funkcí státu postarat se o ty, co celý život odváděli do našeho systému. Pojďme místo toho vést, a já na to apeluji dlouhodobě, věcnou diskusi, jak přizpůsobovat náš důchodový systém těm výzvám, které ho v příštích letech čekají.

A s tím souvisí i pojem důchodová reforma. My ho máme v programovém prohlášení vlády. Já ten pojem důchodová reforma velmi nerada používám, protože si myslím, že je vyprázdněný, protože prostě jednání pravicových vlád, kdy v minulosti na sílu, na těсно, bez diskuse s opozicí, bez jakéhokoli dialogu prosadily věci, které pak příští vláda okamžitě zrušila, tak tento pojem důchodová reforma prostě díky těmto konkrétním krokům, myslím si, že politicky škodlivým, byl zprofanován. Proto upřednostňuji výraz důchodová adaptace a myslím si, že soubor parametrických změn jednotlivých kroků nás může vést ke stejnému výsledku, to znamená připravit náš systém na výzvy budoucnosti.

Proto ta komise pro spravedlivé důchody, která funguje tři měsíce, začala nižšími penzemi žen. Myslím si, že se nám tam rýsují nějaká řešení podporovaná napříč politickým spektrem. Příští zasedání 24. května se bude věnovat těm věcem, které jsou obsaženy v programovém prohlášení vlády, to znamená dřívější odchod do důchodu fyzicky náročných profesí. Víte, že lidé, kteří velmi těžce pracují, nemohou odcházet stejně jako lidé, kteří nepracují fyzicky těžce. Máme tam efektivitu třetího pilíře. Na začátku této písemné interpelace jsme se shodli na tom, že tom, že třetí pilíř neplní svoji funkci. A shodli jsme se na tom, že jakmile se v těchto oblastech posuneme, začneme řešit tu otázku nejdůležitější a zásadní – finanční udržitelnost našeho důchodového systému. A tam mimo jiné také spadá otázka OSVČ. Co se stane s naším důchodovým systémem, pokud v příštích letech a desetiletích hromadně začnou odcházet kohorty, které byly po celou pracovní kariéru osobami samostatně

výdělečně činnými a odváděly minimum právě do našeho systému a pravděpodobně pak budou zatěžovat dávkový systém.

Takže my koncept máme. Pojďme nestrašit obyvatelstvo, že nebude na důchody, a pojďme se bavit spíše o důchodové adaptaci, nikoliv o reformě, ale já jsem připravena neslovičkařit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Předtím ještě přečtu omluvu paní ministryně Marie Benešové od 10.15 do 14.30 hodin z pracovních důvodů. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: No tak to jsme se toho dozvěděli. Já vám, paní ministryně, přečtu, jestli dovolíte, aspoň čtyři věty z programového prohlášení vlády České republiky, to znamená z programu této vlády na toto volební období, z kterého už utekly dva roky a kde jste slibovali, co tedy uděláte. A v prioritách v bodě 1 je napsáno: Chceme důchodovou reformu, chceme konkrétní kroky bez zdoluhavých a neplodných diskusí. Podstatou bude oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu a stanovení jasných vztahů mezi tímto účtem a státním rozpočtem.

Já si tedy myslím, že to samo o sobě je nesmysl, že to žádná důchodová reforma není, ale taky jsem nedal té vládě důvěru. Vláda tohle slíbila, že udělá. Dobře, nevedme diskusi, sice tady píšete, že chcete reformu, a vy říkáte, že ji nechcete, že chcete adaptaci, tak neslovičkařme, tak nám, prosím vás, ale aspoň odpovězte jako odpovědná ministryně, zda je pro vás programové prohlášení vlády závazné a zda ta reforma, které chcete říkat adaptace – to jediné konkrétní (zvýšeným hlasem), co tu je napsáno, že oddělíte důchodový účet od státního rozpočtu! Tak se chci zeptat, kdy to chcete udělat, když to slibujete udělat v tomto volebním období, jak tady sami píšete, bez zdoluhavých a neplodných diskusí. Paní ministryně, kdy bude navrženo oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu? Zdůrazňuji, že budu proti, protože to pokládám za hloupost! Nicméně je to slib této vlády této Sněmovně i veřejnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Bělobrádka a hlásí se do rozpravy pan kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče, k faktické.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já myslím, že je důležité řešit především příčinu, samozřejmě následek se dá řešit parametricky, a tou příčinou je, jaký máme přirozený přírůstek obyvatelstva. Myslím, že je potřeba skutečně podporovat ty, kteří děti chtějí mít, a ty, kteří děti mohou mít, popřípadě si je osvojí nebo adoptují, vychovávají je a také chodí do práce, to znamená, platí odvody. Tito lidé jsou pořád tímto systémem, který máme, trestáni. Nárůst porodnosti se podařil v posledních letech a koresponduje to i s tím, kdy KDU-ČSL ve vládě prosadilo slevy na daních, které se zvyšovaly. Prostě proto, aby ti, kteří se o děti starají, mají vyšší náklady na výchovu takových

děti než ti, kteří je nemají, tak aby za to nebyli trestáni. Aby jim ty peníze zůstávaly doma, aby jim je stát nesebral a pak jim trochu něco vrátil, přičemž se část zase ztratí. Takže podporujeme skutečně pracující rodiče tím, že budou mít slevy na daních, že budou mít daňové bonusy, a takto pomůžeme tomu, aby bylo více plátců, kteří mají velkou pravděpodobnost, že drtví většina z nich opět do práce bude chodit, když to doma vidí, a budou platit odvody. Takže lze to. Nárůst porodnosti v České republice je a koresponduje to i s větší podporou rodiny. Ale není pořád dostatečná. A týká se to i důchodového systému, to znamená, že i matky, když mají děti, tak mají potom nižší penze, a to je věc, kterou potřebujeme odstranit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska a řádně je přihlášen pan kolega Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nechci tu diskusi příliš extendovat, nicméně rád bych k tomu ve vši zdvořilosti podotkl, že rovnice, kterou tady předložil pan předseda Bělobrádek, může stoprocentně platit pouze v zadrátované zemi, kde platí stoprocentní pracovní povinnost. Ve svobodném světě, kdy nemohu mít jistotou, zda vychovávám plátce právě do domácího systému, protože může pracovat kdekoli jinde, popřípadě nemám jistotu, zda vychovávám vůbec nějakého plátce, tato rovnice tak stoprocentně nefunguje. Neříkám to proto, že jsem proti, jenom abychom se na to nespolehali jako na samospasitelné řešení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Bělobrádek, také ještě jedna faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Také jsem neřekl, že to je samospasitelné, ale je potřeba to podporovat, protože to evidentně funguje. V posledních letech ten nárůst je, sice není dostatečný, ale je. A také jsem hovořil o parametrických změnách. To je určitě také pravda. My jsme navrhli důchodovou reformu už v roce 2011, aktualizovali jsme v roce 2017. Myslím si, že má svoji logiku a že právě je vhodnou kombinací nejenom těch systémových parametrických změn, ale je provázána i s celkovou podporou rodin s dětmi. Samozřejmě jistota nikdy není, ale hovoříme o nějakém řešení, které přináší konkrétní výsledky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy je přihlášený pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom ještě reagovat na kolegyni Valachovou ohledně toho deficitu. Problém je v tom, že kapitálové výdaje této vlády v roce 2017, za chvíli budeme projednávat státní závěrečný účet, klesly na 6,4 procenta rozpočtu. Takže říkat, že máte vyrovnaný rozpočet, ve chvíli, kdy je to jenom proto, že jste nerealizovali investice, to není korektní. Nerealizované investice jsou taky dluh. To je dluh v infrastruktuře, to jsou peníze, které časem stejně budeme muset investovat, abychom třeba ty silnice postavili nebo opravili. Takže tam já vidím velký druh této vlády a je to i velký deficit pro ekonomický rozvoj této země.

Druhá věc k tématu důchodové reformy, o které se bavíme. Já souhlasím s paní ministryní Maláčovou, že ten průběžný systém je nutně udržet. A je to jediný systém důchodový, který se nedá rozkrást, což je jeho zásadní výhoda. Stejně tak je to jediný systém, který nemůže zkrachovat, protože do něj peníze přicházejí a odcházejí ve stejný čas. A současně i vláda potvrzuje, že tady máme nějaký velký demografický zub na úrovni asi 200 miliard korun ročně, který nás čeká zhruba za 15–20 let. A já vnímám pozitivně snahu narovnat ten stávající důchodový systém tak, aby byl spravedlivý vůči ženám, co třeba vychovaly děti, nebo vůči starodůchodcům, vůči dalším skupinám. Nicméně vnímám obrovské množství energie investované do toho, aby se různým skupinám přidávaly peníze, a velmi malou snahu řešit ten problém na příjmové straně a především strukturálně. Tady jsme za poslední roky zvýšili deficit důchodového systému o několik desítek miliard korun každý rok, ale na straně příjmů to nekompenzuji žádná opatření. A až skončí tahle ekonomická konjunktura, protože dneska důchodový systém je financován ze zdanění práce, až třeba stoupne nezaměstnanost, což bohužel hrozí s výhledem na horší ekonomickou situaci, tak potom skutečně bude velmi obtížné financování důchodového systému zajistit. A my považujeme za nespravedlivé, aby to celé platila jenom budoucí generace. Myslíme si, že je potřeba ten zub nějakým způsobem rozprostít mezi další časové období.

Poslední poznámka. Zásadní pro stabilitu společnosti jsou i životní náklady věkových skupin. Dneska je vlastně čtvrtý důchodový pilíř, který lidé mají, hypotéky. To, že lidé v produktivním věku splácejí své bydlení, aby potom v důchodu měli nižší náklady. A obecně trh s bydlením je zcela zásadní, proto je třeba velmi užitečné, aby co nejvíc lidí bydlelo ve vlastním bydlení, protože potom v důchodu mají nižší náklady, zatímco když jsou v nájmu, platí celý život stejně a zvláště z důchodu to je velmi obtížné ufinancovat. Takže to je třeba cesta, která může výrazně snížit dopady toho demografického zubu, pokud se třeba podaří legislativními změnami i dalšími kroky, které může vláda a Parlament dělat, zajistit, aby lidé mohli dosáhnout na dostupné bydlení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. V rozpravě byl avizován návrh usnesení pana poslance Zbyňka Stanjury, který nesouhlasí s odpovědí paní ministryně Jany Maláčové. Ani jiný návrh usnesení být nemůže podle zákona o jednacím řádu. Já vás všechny odhlásím a požádám vás

o novou registraci. Ty, které jsem požádal, aby diskuze vedli k jinému tématu v předsáli, zavolám gongem.

A jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury v hlasování číslo 139, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 139 z přítomných 123 pro 52, proti 30. Návrh nebyl přijat, byl zamítnut, a tím končím projednávání této interpelace.

Tím jsme také ukončili projednávání písemných interpelací a budeme pokračovat v pořadu schůze s tím, že podle citovaného usnesení ze 4. volebního období máme teď také prostor pro načtení případných změn proti pořadu schůze, který je dán tím, že máme pevně zařazen bod 180 – státní závěrečný účet za rok 2017, potom bod 16 – léčiva a bod 207 – to jsou otázky nezaplacených podniků v rámci privatizace a v 11 hodin pevně zařazený bod kvalita potravin a potom podle schváleného pořadu schůze.

Jako prvního vidím přihlášeného pana poslance Jana Chvojku. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké dopoledne, kolegyně a kolegové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych si dovil načíst změnu programu v tom smyslu, že bych požádal o vyřazení zítřejšího bodu číslo jedna, což je senátní návrh zákona o státním občanství, nejenom ze zítřejšího jednání, ale pokud na to nepřijde zítra, tak vlastně z celé této schůze, a chtěl bych jako bod číslo jedna zařadit tisk 410, což je návrh zákona o služebním poměru. Je to bod číslo 148.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Služební poměr, ano, mám poznamenáno. Kdo další? Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já v rámci hladkého průběhu zítřejšího jednání Sněmovny navrhuji vyřadit sněmovní tisk 205. Jsem přesvědčen, že těch více než 800 pozměňovacích návrhů zítra projednat nestihneme. Myslím si, že máme spoustu důležitých věcí na práci a je zbytečné, aby se Sněmovna zasekla na tomto tisku. Takže navrhuji vyřadit z pořadu schůze sněmovní tisk 205 – zákon o elektronické evidenci tržeb.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Kdo dál? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Já bych vás chtěl požádat o zařazení bodu číslo 23 na zítřek po již zařazených bodech. Jedná se o sněmovní tisk 267. Je to poslanecká novela zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Jde o druhé čtení. Podle mého názoru by to nemělo být časově náročné. Ta novela je podána zástupci několika poslaneckých klubů, prošla

poměrně hladce garančním výborem pro sociální politiku a já si vás dovoluji požádat o zařazení tohoto bodu zítra po již zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Kaňkovský tedy po již zařazených bodech na zítřejší den. Ještě někdo? (Ne.) V tom případě mohu nechat hlasovat. Jenom u kolegy Chvojky upozorňuji, že bod 148, sněmovní tisk 410, má lhůtu až v 9.25 hodin. Čili aby byl prvním bodem jednání, je poměrně nerealistické, leda bychom začali později. Anebo přerušit bod, který bychom projednávali. (Hlásí se poslanec Chvojka.) Ano?

Poslanec Jan Chvojka: Já se omlouvám. Tady jde opravdu o minuty. Jestli si můžu dovolit tedy požádat o pevné zařazení na 9.25 hodin. Děkuji. Respektive 9.30 hodin tedy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já si ještě zkontroluji bod 146, kterým je pojistné na sociální zabezpečení, a 148 vyřadit. Dobře. 146, pak je evidence tržeb. Dobře. Nyní bychom hlasovali o jednotlivých návrzích.

První je vyřazení bodu číslo 166 – novela zákona o státním občanství.

Rozhodneme v hlasování číslo 140, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 140 z přítomných 144 pro 89, proti 28. Návrh byl přijat. Tento bod jsme tedy vyřadili z projednávání schůze.

A druhé hlasování je bod číslo 148, tisk 410, na 9.30 hodin, tak jak bylo zařazeno, s tím, že bod 146, který je první, zůstává v 9 hodin.

Zahájil jsem hlasování číslo 141 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 141 z přítomných 146 pro 125, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní návrh kolegy Ferjenčíka na vyřazení tisku 205 a budeme hlasovat v hlasování číslo 142, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 142 z přítomných 146 pro 58, proti 81 poslanců. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Kaňkovský navrhuje pevně zařadit tisk číslo 267 po již pevně zařazených bodech.

Rozhodneme v hlasování číslo 143, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 143, z přítomných 147, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy po těchto změnách přistoupit k projednávání pořadu schůze, a to zahájením bodu číslo

**Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017
/sněmovní tisk 164/**

Ptáme se, jestli – byla avizována návštěva pana prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Takže pokud tady není, tak budeme pokračovat bez něj. Ale konstatuji, že stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo doručeno jako sněmovní tisk 164/1, a připomínám, že prezident úřadu se může zúčastnit schůze Poslanecké sněmovny, pokud jsou projednávány návrhy a stanoviska, která úřad předložil. Požádá-li o slovo, bude mu uděleno, a to ze zákona. Tedy bychom nehlasovali.

Místo u stolu zpravodajů už zaujala paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová, děkuji. A ještě než uvede ten návrh, tak konstatuji, že rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výboru k tomuto materiálu. Usnesení rozpočtového výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 164/3. Stanovisko NKÚ projednal kontrolní výbor a přijal usnesení, které vám doručeno jako sněmovní tisk 164/2. Připravena je paní předsedkyně rozpočtového výboru paní Miloslava Vostrá, která je zpravodajem rozpočtového výboru. Stejně tak je připraven pan poslanec Roman Kubíček jako zpravodaj výboru kontrolního.

Nyní tedy požádám paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou, aby předložený návrh uvedla.

Ještě, než vám dám slovo, paní ministryně, požádám sněmovnu o klid. Pokud budete vést jiné debaty, a to i předsedové klubů, například o pořadu schůze, tak aby tak činili, zásadně v předsálí a nerušili přednes paní místopředsedkyně vlády. Prosím máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte, abych předložila návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017, který byl zpracován podle zákona o rozpočtových pravidlech, či zákona č. 218/2000 Sb., jehož ustanoveními se řídilo rozpočtové hospodaření v průběhu roku 2017. Podle tohoto zákona také vláda předložila návrh státního závěrečného účtu k projednání Poslanecké sněmovně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní místopředsedkyně, ještě jednou přeruším. Opravdu debaty, které se netýkají státního závěrečného účtu, zásadně v předsálí. Není to věc, která by neměla dopad na veřejné finance. A pokud vás to nezajímá, tak debaty opravdu jinde. Děkuji. Máte slovo, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Návrh státního závěrečného účtu projednala vláda České republiky 23. dubna 2018 a schválila jej usnesením číslo 262 z téhož dne. Rozsáhlý materiál, který vám byl předložen v elektronické podobě, se v úvodní části zabývá ekonomickým vývojem České republiky. Komentovány jsou základní

makroekonomické ukazatele za rok 2017 a souhrnné údaje o výsledcích hospodaření veřejných rozpočtů. V dalších částech je pak podrobněji rozvedeno zejména hospodaření státního rozpočtu.

V souladu s rozpočtovými pravidly jsou v samostatných pasážích uvedeny souhrnné informace o výsledcích rozpočtového hospodaření územích samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionů soudržnosti, dále informace o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů, zpráva o státních finančních aktivech, pasivech a státních zárukách, zpráva o řízení státního dluhu a přehled o stavech fondů organizačních složek státu. Materiál obsahuje rovněž výsledky hospodaření zdravotních pojišťoven, vyhodnocení souhrnných rozpočtových vztahů k rozpočtu EU a další údaje. Zařazena je také informace o postupu privatizace, o stavu použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2017 podle zákona 178/2005 Sb.

Dovolte mi, abych z pověření vlády návrh státního závěrečného účtu za rok 2017 uvedla.

Státní rozpočet na rok 2017 byl schválen zákonem 457/2016 Sb. jako schodkový s deficitem 60 mld. korun. Celkové příjmy byly rozpočtovány ve výši 1 249,3 mld. korun a výdaje v objemu 1 309,3 mld. korun. Schválený rozpočet celkových příjmů a výdajů byl v průběhu roku 2023 rozpočtovými opatřeními souvztažně navýšen u deseti kapitol, celkem o 0,9 mld. korun, a to na základě zmocnění ministra financí podle § 24 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech. Týká se financování projektů v rámci operačních programů spolufinancovaných z rozpočtu EU.

Rozpočtovým opatřením podle § 2 odst. 2 zákona 457/2016, o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 došlo ke zvýšení celkových rozpočtovaných výdajů, a tím i schodku o 52 mil. korun. Rozpočet celkových příjmů po změnách tak dosáhl 1 250,2 mld. korun, celkových výdajů 1 310,3 mld. korun a rozpočtovaný schodek 60,1 mld. korun. Celkové příjmy ve vztahu k rozpočtu po změnách byly vyšší o 1,9 % a výdaje nebyly dočerpány o 2,3 % rozpočtu. Plnění celkových příjmů na 101,9 % představovalo překročení rozpočtu o 23,4 mld. korun. Meziročně byly celkové příjmy nižší o 8 mld. korun. Překročení rozpočtu bylo ovlivněno překročením daňových příjmů včetně pojistného na sociální zabezpečení o 42,8 mld., to je o 3,8 % rozpočtu, překročením nedaňových příjmů o 8,2 mld. korun – o 53,3 %, překročením kapitálových příjmů o 854 mil. korun a výpadkem přijatých transferů v objemu 28,3 mld. korun, což je o 24,9 %.

Z celkových přijatých transferů tvořily neinvestiční a investiční transfery přijaté od EU, národního fondu a finančních mechanismů 77 mld. korun, v roce 2016 to bylo 159 mld. korun, a jejich rozpočet po změnách nebyl splněn o 21 mld. korun. Daňová kvóta včetně pojistného na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění se meziročně zvýšila o 0,6% bodu na úroveň 32,6 % HDP.

Celkové výdaje státního rozpočtu byly čerpány na 97,7 %, tj. bylo dosaženo úspory rozpočtované částky ve výši 30,5 mld. korun. Meziročně byly výdaje vyšší o 60 mld. korun zejména vlivem vyšších sociálních dávek o 16,8 mld., neinvestičních transferů veřejných rozpočtů územní úrovně o 16,3 mld., výdajů na platy a podobné výdaje včetně pojistného o 10,2 mld. korun, transferů soukromoprávním subjektům

o 8,2 mld. korun, příspěvkovým organizacím o 7,9 mld. korun a neinvestičních nákupů a souvisejících výdajů o 4 mld. korun.

Nižší čerpání proti rozpočtu bylo dosaženo především v oblasti kapitálových výdajů. Nedočerpáno bylo 25,7 mld. korun, to je 2,3 % rozpočtu. V menším rozsahu i u běžných výdajů 4,8 mld., to znamená 0,4 %. U kapitálových výdajů na nedočerpání podílely zejména výdaje na společné programy EU, finanční mechanismy a České republiky, které byly proti rozpočtu po změnách nižší o 20,7 mld. korun. K úspoře rozpočtovaných výdajů došlo přesto, že dle rozpočtových pravidel mohou organizační složky státu nárokovat nespotřebované výdaje minulých let v běžném roce, a překročit tak rozpočet výdajů. Ve výdajích je tak zahrnuto čerpání nároků z nespotřebovaných výdajů vykázaných v minulých letech, když v průběhu roku 2017 došlo ke snížení nároku o 132,5 mld. korun.

Stav nároků z nespotřebovaných výdajů v letech 2008 až 2017 k 1. lednu 2018 dosáhl 167,6 mld. a byl o 9,9 mld. korun vyšší než stav k 1. lednu 2017. Jde převážně o výdaje, které jsou nebo mají být kryty ze zdrojů EU. Podíl celkových výdajů státního rozpočtu na HDP v roce 2017 dosáhl –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní místopředsedkyně vlády, tak ještě jednou. Vážení kolegové, vážené kolegyně, nechtějte, abych do protokolu jmenoval ty, kteří ruší výklad paní ministryně financí a místopředsedkyně vlády. Děkuji. Pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Výsledný schodek státního rozpočtu na rok 2017 ve výši 6,2 mld. korun byl o 53,9 mld. korun nižší oproti rozpočtem předpokládanému výsledku – schodek 60 mld. – a o 67,9 mld. korun horší než saldo vykázané v roce 2016, kde byl přebytek 61,8 mld. korun. Pozitivně na schodek působilo jak překročení daňových příjmů včetně pojistného na sociální zabezpečení, tak i nedočerpání na výdajové straně rozpočtu.

Předložený návrh státního závěrečného účtu České republiky na rok 2017 vykazuje příjmy státního rozpočtu ve výši 1 273,6 mld. korun, výdaje státního rozpočtu ve výši 1 279,8 mld. korun, schodek státního rozpočtu ve výši 6,2 mld. korun a navrhuje se vypořádání schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2017 takto: vydanými státními dluhopisy ve výši zhruba 7,2 mld. korun, změnou stavu na účtech státních finančních aktiv zvýšením o 1 mld. korun.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí a místopředsedkyni vlády Aleně Schillerové. Než dám slovo paní předsedkyni rozpočtového výboru, konstatuji došlou omluvu. Od 11.30 do konce jednání dne se omlouvá pan místopředseda Tomio Okamura a paní Monika Jarošová od 12 do 14 hodin.

Prosím, paní předsedkyně, máte slovo ke své zpravodajské zprávě.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru z 12. schůze ze dne 26. září 2018 k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017, sněmovní tisk 164.

Po úvodním výkladu zastupujícího náměstka ministryně financí, po vypsání zpravodajských zpráv zpravodajů výborů a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. projednal na společné schůzi se zpravodaji výborů usnesení výboru ke státnímu závěrečnému účtu České republiky za rok 2017 /dále státní závěrečný účet/ a konstatuje, že

a) všechny výbory doporučily Poslanecké sněmovně schválit nebo vzít na vědomí přikázané kapitoly, okruhy a finanční vztahy státního rozpočtu ke státním fondům podle usnesení Poslanecké sněmovny číslo 273 ze dne 13. června 2018;

b) petiční výbor dále doporučuje, aby Poslanecká sněmovna přijala následující doprovodné usnesení: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby jí předložila návrh novely zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů /rozpočtová pravidla/, tak, aby součástí § 47 zákona byly legislativně upravené priority užití rozpočtových prostředků;

c) výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu dále doporučuje, aby Poslanecká sněmovna v rámci projednávání státního závěrečného účtu schválila i hodnotící zprávu k hospodaření Státního fondu kultury za rok 2017;

II. rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu proto po projednání všech kapitol vládního návrhu státního závěrečného účtu jako celku, sněmovní tisk 164, včetně vládního návrhu usnesení Poslanecké sněmovny k státnímu závěrečnému účtu doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

I. bere na vědomí

1. státní závěrečný účet České republiky za rok 2017, který vykazuje příjmy státního rozpočtu 1 273 644 382 Kč, výdaje státního rozpočtu 1 279 795 656 Kč a celkový schodek státního rozpočtu 6 151 274 Kč,

2. výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti v České republice za rok 2017, které vykazovaly příjmy 472 596 684 Kč, výdaje 441 646 814 Kč a přebytek 30 949 870 Kč,

3. stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2017 ve výši 115 104 495 Kč a stav státních finančních pasiv České republiky ve výši 1 696 351 205 Kč,

4. informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2017 podle údajů uvedených v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu,

5. informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu,

6. informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu,

7. informaci o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2017 podle zákona č. 178/2005 Sb. o zrušení Fondu národního majetku, uvedenou v sešitu I návrhu státního závěrečného účtu,

8. hodnotící zprávu Státního fondu kultury České republiky za rok 2017;

II. konstatuje, že projednala stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 a bere je na vědomí;

III. zmocňuje předsedkyni výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní předsedkyni rozpočtového výboru a zpravodajce za přednesení zpravodajské zprávy. Ptám se pana kolegy Romana Kubíčka, jestli má zájem. Nemá zájem o zpravodajskou zprávu kontrolního výboru. Mohu tedy zahájit všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Vidím dvě přihlášky z místa. Slovo má pan kolega Volný, připraví se pan kolega Vojtěch Munzar. Upozorňuji, že v 11 hodin je pevně zařazen bod, takže tento bod budu muset přerušit a budeme se muset dohodnout, do jakého data. Očekávám návrh.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, rád bych zde přednesl svůj pozměňovací návrh k návrhu rozpočtového výboru na přijetí usnesení Poslanecké sněmovny k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017, který je uveden ve sněmovním tisku 164/3.

Do části druhé usnesení rozpočtového výboru se v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny vkládá za bod I bod číslo II ve znění: s vypořádáním schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2017 financujícími položkami takto: vydáním státních dluhopisů ve výši 7 171 570 250,69 Kč, změnou stavu na účtech státních finančních aktiv zvýšením o 1 020 296 331,25 Kč.

Dosavadní bod II návrhu usnesení Poslanecké sněmovny se označuje jako bod III.

Odůvodnění. Tento návrh doplňuje usnesení rozpočtového výboru –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane poslanče, já vás musím přerušit. Odůvodnění budete muset provést až po opětovném zahájení rozpravy. Protože mi do 11 hodin zbývá jenom malá minutka, dovolím si tento organizační návrh.

Přeruším tento bod do skončení bodu 216, nebo do projednání dnešního dne Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin. Ten je zařazen na 11. hodinu, a já tedy, než ho nechám zahájit, tak bych dal hlasovat o tom, že se tento

bod, státní závěrečný účet za rok 2017, přerušuje do projednání tohoto bodu na dnešní schůzi.

Zahájil jsem hlasování číslo 144 a ptám se, kdo je pro to, abychom pokračovali po bodu 216 dál bodem číslo 180. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 144 z přítomných 154 pro 97, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Přerušil jsem tedy bod číslo 180, abychom zahájili bod číslo 216, a budeme po jeho projednání pokračovat. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den. Zahajuji projednávání bodu číslo 216. Jde o

216.

Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin

Prosím, aby se slova ujal předseda vlády Andrej Babiš, případně jiný člen vlády. To se neděje. S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, já jsem navrhovatelem tohoto bodu, dovolím si tedy několik slov předtím, než dám procedurální návrh.

Ti z vás, kteří tady nějakou delší dobu sledujete to téma, tak víte, že téma bezpečnosti potravin, potravinové bezpečnosti – jsou to dva různé pojmy – téma soběstačnosti ve výrobě potravin, téma kvality potravin, je téma, kterým se dlouhodobě zabývám, řekněme, již dvacet let a značnou část této doby jsem sklízel jenom úsměšky nebo zpochybňování, že to není důležité téma, že trh to všechno vyřeší, že se o to nemusíme starat, že a že a že a že a že třeba, co se týká před lety vyvstalého problému oné dvojí kvality potravin, tedy situace, kdy pod stejným názvem ve stejném obalu, se stejnou deklarací jsou ale pro trh ve střední a východní Evropě jiné obsahy surovin, jiné konzervanty, jiné hlavní suroviny, jiná procenta, prostě to zboží je jiné, i když se tváří jako identické. A dokonce tvrdí zástupci obchodu, že výrobci, nadnárodní, zejména západoevropské firmy, je nutí tyto záležitosti, tyto modifikované druhy zboží odebírat, jinak nedostanou nikde nic, že prostě jednoduše musí odebírat verzi pro východní trh, verzi pro západní trh prostě sem pro Českou republiku nedostanou. To tvrdí zástupci obchodu. Já nemám důvod jim nevěřit, nicméně je to problém, který již mnoho měsíců nebo řadu let existuje. Jsme tím jako občané České republiky pasováni do role občanů druhé kategorie, jsme tím jakoby něco podřadného, a je to odůvodňováno tím, že přece naši spotřebitelé mají jiné chuťové preference, suroviny, které jsou u nás dostupné, jsou jiné než ty, které jsou dostupné např. v Německu či ve Francii. A na mě to dělá dojem, že prostě když může být někde v nějaké konzervě vepřové maso nahrazeno drůbežím

separátem, že to není ani o dostupnosti surovin, ani o specifických chuťových preferencích českých občanů, ale že je to o něčem úplně jiném. Posléze, zejména v posledních týdnech a měsících, se i ti, kteří se mi do té doby smáli, najednou stali ohnivými obhájci českých zájmů v boji proti dvojí kvalitě potravin a musím říci, že i poté, co ono hlasování v Evropském parlamentu, které zachovalo de facto dvojí kvalitu potravin a kde hlasovali právě ti zástupci nebo jejich soupoutníci proti českým zájmům, tak i nadále se jako ohniví obhájci, možná právě proto, že je před volbami, ohnivými obhájci boje proti dvojí kvalitě potravin, tedy českých národních zájmů, tváří dále.

Musím říci, že KSČM se nezpronevěřila při tom hlasování, hlasovala proti dvojí kvalitě potravin. Ono to není jenom o potravinách, ono je to i o pracích práscích a podobném zboží, ale to teď momentálně není důležité. My máme dnes na stole bod, který je výsledkem toho hlasování, reakcí Poslanecké sněmovny. Já vám moc děkuji za to, že jste nám ten bod zařadili. Ta reakce na to hlasování měla být taková, že jsme chtěli slyšet zprávu pana předsedy vlády, a chceme ji slyšet i nadále, o tom, jak se vláda České republiky bude stavět k tomu problému. Ministerstvo zemědělství právě, chce se mi věřit, v reakci tady na ten zájem Sněmovny projednat ten bod připravilo novelu zákona o potravinách, která reaguje na tuto problematiku, staví dvojí kvalitu potravin mezi nekalé praktiky, navrhuje tam některé sankce. Není to tedy bezzubý návrh a myslím si, že bychom se tím velmi rychle měli zabývat, reakcí národní legislativy na nadnárodní rozhodnutí.

Já osobně jako navrhovatel nebo předkladatel tohoto bodu trvám na tom, aby ten bod se projednával za přítomnosti pana premiéra a pana ministra zemědělství. Ani jeden z nich tady není, mají jiné povinnosti, jsou služebně omluveni. Proto si teď v této chvíli dovoluji navrhnout procedurálně přerušení projednávání tohoto bodu, a to do doby, než bude přítomen pan předseda vlády a pan ministr zemědělství. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane předsedo, zaznamenal jsem váš procedurální návrh na přerušení do doby, než bude přítomen předseda vlády zde v Poslanecké sněmovně při projednávání tohoto bodu. Je to návrh, o kterém dám hlasovat. Přivolał jsem poslankyně a poslance, kteří nebyli v sále.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 přihlášeno 158 poslanců, pro 117, proti 3. Přerušili jsme projednávání tohoto bodu do přítomnosti předsedy vlády. Já tedy v tuto chvíli končím tento bod.

Vracíme se v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny zpět k přerušenému projednávání bodu číslo 180. Jde o

**Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017
/sněmovní tisk 164/**

Prosím paní ministryni a paní zpravodajku, aby zaujaly svá místa. Jsme v rozpravě. Pan poslanec Volný dokončil svoji řeč, nebo nedokončil? Pokud nedokončil, tak nyní dostane slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já tedy, ne že by to bylo úplně nutné, nicméně rád tady přečtu to odůvodnění. Tento návrh doplňuje usnesení rozpočtového výboru o způsobu, jak bude účetně vypořádáno saldo položek schválených usnesením rozpočtového výboru, resp. navrhovaném v usnesení Poslanecké sněmovny pod bodem 1. Je plně v souladu a ve shodě s návrhem usnesení Poslanecké sněmovny ze strany vlády, která jej předložila ve sněmovním tisku 164, neboť je způsob (?), jak závěrečný schodek vypořádat, by Ministerstvo financí tuto účetní operaci nemělo jak provést. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je poslanec Munzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi opravdu jen několik slov k státnímu závěrečnému účtu za rok 2017. Na začátku si neodpustím poznámku, že jsme skoro v polovině roku 2019 a dnes projednávat státní závěrečný účet za rok 2017, kde ta čísla by nám měla sloužit jako podklad pro rozhodování co nejdříve, abychom mohli reagovat na nějaké zdravé či nezdravé trendy při vývoji státního rozpočtu, zdá se mi to docela pozdě, projednávat to dnes.

Přesto mi dovolu, abych vás upozornil na jeden nezdravý trend, který se ukázal už v rozpočtu roku 2017 a který se projevuje už v plné nahotě letos, kdy začíná zpomalovat ekonomický růst, a to je velice extrémní, rychlý růst běžných výdajů státu a zároveň malých investic. Když se podíváte do státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017, respektive do zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu k tomuto státnímu závěrečnému účtu, tak zjistíte, že podíl investic na výdajích státu byl nejmenší za rok 2017 za posledních 12 let. Ještě menší než za doby ekonomické krize.

Zároveň zjistíte, že podíl kapitálových výdajů na celkových výdajích státu neustále klesá. V roce 2009 například podíl kapitálových výdajů, to znamená podíl investic na celkových výdajích státu, byl pouze 11,4 %. V roce 2017 už jenom 6,4 %. Znamená to, že ten potenciál ekonomického růstu, ty větší příjmy státního rozpočtu, které má vláda k dispozici, nevěnovala na potřebné investice, ale naopak navýšila běžné výdaje státu. A to jsou výdaje, které se budou každoročně opakovat a tyto extrémně zvýšené běžné výdaje zůstanou tady dědictvím po této vládě. Podle mého názoru je to neefektivní nakládání s finančními prostředky státu, protože my bychom

se měli soustředit na to, abychom zvýšené příjmy věnovali na potřebné investice, například do infrastruktury.

Závěrečná zpráva NKÚ ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2017 o těch silnicích také hovoří. A dovolte mi tady přečíst jednu větu. "V roce 2017 bylo do provozu uvedeno pouze 17 km dálnic." Stále se tedy nedaří navázat na období před ekonomickou krizí, kdy se zprovožňovalo v průměru 56 km dálnic ročně. Znamená to, že tempo výstavby dopravní infrastruktury nekorespondovalo s rostoucí intenzitou dopravy. Vláda tady má dlouhodobě z důvodu ekonomického růstu zvýšené příjmy státního rozpočtu, nedává je na potřebné investice, pouze zvyšuje provozní výdaje státu. To znamená, že nás a daňové poplatníky stát stále více a více stojí. A tyto zvýšené náklady nejsou jednorázové. Ty budou pokračovat i v dobách, kdy nebude takový ekonomický růst.

My na to upozorňujeme dlouhodobě. Chtěli bychom raději efektivnější menší stát, aby se ty zvýšené příjmy věnovaly na snížení daní, případně na vyšší investice, ale bohužel trend je jasný. Ten se ukázal již v roce 2017. A když se podíváte na první čtvrtletí roku 2019, na plnění státního rozpočtu, kde běžné výdaje rostou dokonce více než příjmy státního rozpočtu, tak to dlouhodobě nemůže dobře dopadnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášen poslanec Pávek. Není, takže faktickou poznámku ruším. Hlásí se někdo? Ano, poslanec Votava se hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, paní ministryně, ostatní členové vlády, nechci tady vést nějakou diskusi ohledně návrhu státního závěrečného účtu na rok 2017. Ono jak se říká, že co může být staršího, než jsou veřejší noviny? Takže co může být staršího, než je státní závěrečný účet na rok 2017 v květnu 2019? Už to tady vzpomenul předřečník.

Možná se budu opakovat, ale já to zdůrazňuji vždy při projednávání takto pozdních státních závěrečných účtů, takto projednávat státního závěrečný účet na rok 2017 ztrácí jakékoliv kouzlo, jakoukoliv logiku, nemá to vůbec žádný význam. Hovořil jsem tady o tom, je to asi 14 dní nebo tři neděle, jestli se nepletu, kdy se projednával návrh zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, že by bylo dobré právě v tom jednacím řádu – bohužel neprošel do druhého čtení – že by bylo dobré v jednacím řádu upravit způsob projednávání státního závěrečného účtu, způsob projednávání rozpočtu, především státního rozpočtu, tak, aby pokud nebude projednán státní závěrečný účet následující rok, tak aby nemohl být projednáván i návrh rozpočtu na ten rok následující.

Takže dámy a pánové, je to určitě k zamyšlení a předpokládám, že připravím v tom smyslu nějaký návrh novely jedacího řádu, byť by to byl poslanecký, ale myslím si, že je opravdu třeba toto změnit. Vládu vlastně nic netlačí, aby usilovala o to, aby se státní závěrečný účet projednával dříve. Už jsem tady říkal, že se to týká i jiných záležitostí, jako jsou některé informace a zprávy. Dokonce jsme tam měli, teď

nevím přesně, jestli to byl Státní fond dopravní infrastruktury nebo Státní fond rozvoje bydlení, že projednáváme výroční zprávu a účetní závěrku za rok 2016. Tak to je úplně někde mimo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Jsme ve všeobecné rozpravě. Hlásí se nejprve paní zpravodajka a potom paní ministryně, pokud souhlasíte s tímto pořadím. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce. Kolegyně, kolegové, chtěla bych reagovat na dva předřečníky, pana kolegu Munzara i pana kolegu Votavu. To, co tady řekli v tom úvodu, to znamená, vlastně projednávání státního závěrečného účtu tady ve Sněmovně pak opravdu ztrácí význam v porovnání s následujícím státním rozpočtem, tak jak tady zaznělo. A jenom abyste věděli, o čem tady kolegové hovoří, tak jenom pro dokreslení chci říci, že státní závěrečný účet na rok 2015 byl projednán v březnu 2017. Tam ta návaznost rozpočtu 2016 – jistě vidíte – je hodně za hranou. A státní závěrečný účet na rok 2016 byl dokonce projednán... nebyl ani projednán ve stejném volebním období, ale až v tom novém volebním období v březnu 2018.

Z tohoto důvodu tady signalizují podporu změny jednacího řádu Poslanecké sněmovny, protože v tomto případě to není o vládě, která ho předkládá včas, tak jak by to mělo být, ale je to pouze o tom, kdy my se k němu dostáváme, abychom ho projednali. Tady si myslím, že změna jednacího řádu je naprosto namístě, a z mého hlediska ji určitě budeme podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ona to v podstatě řekla paní předsedkyně rozpočtového výboru Vostrá. Skutečně toto nebylo o vládě, vláda ten státní závěrečný účet za rok 2017 projednala 23. dubna 2018. Řekla jsem to i v úvodním slovu, ale možná to zapadlo. Takže je to otázka jednacího řádu. A pak už je to vlastně mimo gesci vlády, vláda už to nemůže nijak ovlivnit. Ale souhlasím s tím, že ty logické návaznosti by tam prostě měly být. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo? Ano, poslanec Votava s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já jsem nechtěl obvinít vládu, že vláda může za to, že projednáváme dnes státní závěrečný účet za rok 2017. Já jsem jenom, a to mně určitě dá paní ministryně za pravdu, vládu prostě to netlačí z jiných důvodů, když nebude projednán. Bohužel. A to je právě to, co řekla i paní předsedkyně

rozpočtového výboru, že by bylo dobré, aby to bylo navázáno na projednávání dalšího státního rozpočtu. Pak je to jasné a musí se projednat. Nelze potom projednávat státní rozpočet.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do všeobecné rozpravy se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě není. Otevírám tedy podrobnou rozpravu. Paní předsedkyně rozpočtového výboru. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Já se jenom tímto přihlašuji k návrhu usnesení rozpočtového výboru, který tady zazněl již v obecné rozpravě. A teď asi pan kolega Volný.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Já se tímto přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Ne, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo nemá ani paní předsedkyně, ani paní ministryně. Takže budeme hlasovat o přednesených návrzích. Prosím paní zpravodajku v tomto případě, aby nás provedla hlasováním.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, já děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Pokud nebudou námitky, já bych navrhovala tento postup. Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Volného, který je vlastně doplňující k návrhu rozpočtového výboru. Poté bychom mohli hlasovat o návrhu rozpočtového výboru jako celku, pokud by k tomu nebyla námitka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pokud není námitka, tak bych o tomto postupu nedal hlasovat, protože ani jinak vlastně postupovat nemůžeme. Takže nejprve se hlasováním vyrovnáme s pozměňovacím návrhem pana poslance Volného. (Zaznívá gong.)

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nevím, zeptám se, zda je námitka proti tomu, že bych ho nepřipomněla. Pokud by někdo chtěl, abych zopakovala tento pozměňovací návrh, tak samozřejmě ho ráda připomenu. Ale nevidím, že by kolegové chtěli znovu ho načítat. Jinak jedná se o to vypořádání vlastně schodku státního rozpočtu za roku 2017, abych řekla ve stručnosti, čeho se to týká.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Také nevidím požadavek na to, že bychom museli tento pozměňovací návrh znovu číst.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 146: přihlášeno 158 poslanců, pro 80, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslankyně Miloslava Vostrá: A nyní bychom hlasovali o celém návrhu usnesení rozpočtového výboru doplněném tedy o schválený pozměňovací návrh pana kolegy Volného.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 147: přihlášeno 159 poslanců, pro 80, proti 17. Návrh byl přijat.

Děkuji paní ministryni, paní předsedkyni rozpočtového výboru a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb.
/sněmovní tisk 302/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji tedy, abych ve stručnosti opět se vyjádřil k návrhu novely zákona o léčivech, jejímž jádrem je zakotvení takzvaného lékového záznamu pacienta. (Hluk, pohyb poslanců po jednací síni.) Ministerstvem připravená a vládou schválená novela představuje tedy plný legislativní rámec pro povinné elektronické předepisování –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane ministře, není tu atmosféra na to, abyste mohl pokračovat. Prosím všechny poslankyně a poslance, aby vytvořili podmínky pro vystoupení pana ministra. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Dobře, bude to velmi stručné. Tedy tento návrh vlastně vytváří plný legislativní rámec pro povinné elektronické předepisování léčivých přípravků s tou nadstavbou takzvaného lékového záznamu pacienta, který byl slibován, když byl připravován elektronický recept, a plníme tak tento dluh nyní. A je to i na základě požadavků širší odborné veřejnosti. Tato funkcionalita umožní předepisujícím lékařům a farmaceutům nahlížet do údajů o předepsaných a vydaných léčivých přípravcích konkrétního pacienta, což bezesporu povede k vyšší kvalitě a bezpečnosti péče o pacienty, což věřím tomu, že je prioritou všech zde ve Sněmovně, a tedy je to určité logické využití vlastně údajů, které dnes již jsou k dispozici v rámci elektronické preskripce, a pouze takto vlastně tato data budou moci být sdílena a využita ve prospěch pacientů a samozřejmě i samotných zdravotníků, kteří péči poskytují. Tím tedy bude moci být nastavena i dobrá kvalitní farmakoterapie. Návrh vlastně vychází z široké debaty všech zainteresovaných skupin, ať již odborných společností, stavovských komor, poskytovatelů služeb, zdravotních pojišťoven, samozřejmě i patientských organizací, tak i Úřadu pro ochranu osobních údajů, který tento návrh podporuje.

Při projednávání návrhu zákona ve výborech v zásadě se objevilo několik pozměňovacích návrhů, byť tedy návrh zákona ve výboru pro zdravotnictví v Poslanecké sněmovně prošel, byl doporučen ke schválení, tak těchto několik pozměňovacích návrhů v zásadě vede k lepšímu fungování v oblasti používání lékového záznamu v oblasti předepisování a výdeje léčivých přípravků a tyto návrhy jsem též podpořil. Jedná se například o úpravu lhůt pro nahlázení do lékového záznamu, zavedení přeshraničního elektronického receptu, zpřesnění systému hlášení cen léčivých přípravků či úpravu odstraňování léčivých přípravků.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak jsem již uvedl, tento návrh tedy zakotvuje klíčovou funkcionalitu systému eRecept, která umožní lékařům a farmaceutům lépe a bezpečněji poskytovat zdravotní služby, neboť budou mít informace o lékové historii pacienta. Věřím proto, že všem nám jde o to, aby péče byla kvalitní a bezpečná, a že tento návrh podpoříte.

Děkuji za podporu a těším se na debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru, dále byl tisk přikázán k projednání ústavněprávnímu a petičnímu výboru. Usnesení výborů máme k dispozici jako sněmovní tisky 302/1 až 7. A nyní prosím paní poslankyni Věru Adámkovou, která byla zpravodajkou garančního výboru pro zdravotnictví, aby nás informovala o projednání tohoto návrhu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych v krátkosti jenom připomněla osud tohoto sněmovního tisku, protože jde o tisk, kterému klademe velkou důležitost, a opravdu to chápeme jako další funkcionalitu eReceptu, tak abychom mohli poskytovat našim pacientům lepší péči a měli také samozřejmě pro ně kvalitnější data.

Tento tisk přišel na podzim loňského roku, kdy vlastně paralelně s ním probíhal tisk 262, což byla protipadělková směrnice, která samozřejmě byla termínovaná z Evropské unie. A do tisku 262 byly načteny některé pozměňovací návrhy, které poněkud mění strukturu tohoto tisku. Proto tento tisk po dohodě legislativy byl přerušen do té doby, než tisk 262, což je dnes zákon číslo 44/2019 Sb., je v platnosti.

Výbor pro zdravotnictví věnoval tomuto tisku velkou pozornost, projednával jej na osmi zasedáních, poslední 2. května tohoto roku. Usnesení, které jsme dali pro druhé čtení, bylo dodáno 7. května tohoto roku a zní:

Usnesení výboru pro zdravotnictví ze 43. schůze ze dne 2. května 2019: "Po úvodním slovu ministra zdravotnictví pana Mgr. Adama Vojtěcha, zpravodajské zprávě poslankyně Věry Adámkové a po rozpravě výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 290/2017 Sb., ve znění přijatých pozměňovacích návrhů."

Pro toto druhé čtení jsme... do tohoto usnesení potom bylo projednáno a podpořeno několik pozměňovacích návrhů. Tyto návrhy jsou samozřejmě v systému, ale chápu, že ta problematika je složitá, ne každý se jí samozřejmě věnuje, takže jednotlivé pozměňovací návrhy lehce okomentuji, abyste věděli, co jsme doporučili.

Pozměňovací návrh číslo 1 je legislativně technická úprava, která právě navazuje na zákon číslo 44/2019, čili sněmovní tisk 262, takže tady muselo dojít k určitému přečíslování, eventuálně jenom technickým úpravám, protože jinak by tam byla duplicita. Takže tento pozměňovací návrh výbor pro zdravotnictví samozřejmě doporučuje a posouvá dále.

Druhý pozměňovací návrh, který výbor pro zdravotnictví také doporučuje k přijetí, je pozměňovací návrh, který se zabývá nahlížením do lékového záznamu. Z předkládaného návrhu zákona plyne, že nejdelší doba, pokud může být tento záznam uchováván, je pět let. A poté co samozřejmě proběhla mohutná rozprava s terénem, s patientskými organizacemi atd., došlo proto k tomuto pozměňovacímu návrhu, kdy doporučujeme, aby pro ošetřujícího lékaře ta doba byla opravdu celých těch pět let, kdy ten záznam je platný, protože může dojít k některým změnám, zejména u záchvatovitých onemocnění, které se skutečně v průběhu roku nemusejí vyskytnout. A pacient, přiznejme, není povinen pamatovat si všechno, co bere nebo co bral. Takže proto tady vlastně na tu zdravotnickou část klademe větší nároky a chceme, aby sledovali celých pět let možné interakce, které se mohou vyskytnout. To byl pozměňovací návrh, který také byl podpořen.

Další pozměňovací návrh je pozměňovací návrh, který řeší úpravu léčivého přípravku, který musí sdělovat cenu a distribuci. A tady se vymezujeme a chceme, aby to byl pouze léčivý přípravek, který je hrazen z veřejného zdravotního pojištění, protože jinak bychom zasahovali vlastně do možnosti volného obchodu v jiných léčích. Čili i tento pozměňovací návrh byl doporučen.

Dalším doporučeným pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh, který se týká poprvé v historii úhrady preparátů, za léčebným účinkem, upozorňují, pouze, vyráběným z léčivého konopí. Po velké diskusi s patientskými organizacemi, s předepisujícími lékaři a také po zhlédnutí všech statistických údajů navrhujeme, aby tyto preparáty s obsahem konopí pro léčebné užití, které ten pacient musí užívat, protože není jinak schopen zvládnout stav, ať už to jsou choroby neurodegenerativní, nebo nějaké bolestivé stavy, nebo konečné stavy toho člověka, aby byl hrazen z veřejného zdravotního pojištění v dávce 30 gramů za měsíc, a to 90 % ceny určené. Domníváme se za prvé, že tady poprvé v historii pacient bude mít jasně doložený kvalitní preparát – protože nebudeme si zastírat, že pacient, který potřebuje tento lék, ho shání, a shání ho různě – bude mít jasně dané, v jaké dávce bude. Protože samozřejmě jsou pacienti, pravda, jsou v tom gaussovském rozložení a je jich pouze pár úplně na konci, kteří potřebují větší dávku. Zůstává zde zachována možnost předpisu po schválení revizním lékařem dávky potřebné. Čili není to omezeno striktně na tuto dávku. Ale je to poprvé, kdy tato možnost je, a velmi vás žádáme o podporu.

Dalším pozměňovacím návrhem, který byl přijat, je taková drobnost, která právě se stala se sněmovním tiskem 262, a to trošku uniklo, tam byly dva odstavce, kdy by vlastně za stejný prohrěšek, tzn. určité nedodržení procesu a chybné vydání, byl možný dvojitý postih. Což považujeme za nemožné. Nemůže být nikdo trestán podle nějakých dvou zákonů a dělat tam tuto duplicitu. Čili tady v prvním článku 1 se za dosavadní novelizační bod 27 vkládá nový 28, který říká, že v § 103 odst. 6 písm. j) bod 2 se slova "nebo vydá" zrušují. Čímž to zůstává pouze zakotvené v tom jednoduchém znění.

Další pozměňovací návrh, který přinesl terén a eRecept a který vítáme, se týká možnosti vydání přeshraničního receptu. To znamená, že pacienti z jiných zemí si mohou léky na své předpisy vybírat u nás v lékárnách a naopak. Je to proto, že někteří lidé, kteří tráví samozřejmě dovolenou někde u hranic, náhle zjistí, že jim schází lék, mají předpis, ale už se nestihnou vrátit, a pak je samozřejmě špatné, když shání nějakým způsobem, nebo dokonce draze platí v jiné lékárně, protože třeba ty léky je možné koupit v zahraničí, ale za plnou úhradu. Je to zbytečné, je možné, aby tady byl tento recept jim poskytnut, oni ho mají u sebe. Dochází tam k určité precizaci toho, jak i ten zahraniční, anebo náš lékárník, podle toho, jak (nesrozumitelné) je to reciproční, bude vědět, že to opravdu není padělek, protože to se opravdu venku stává. A to je tak, že to národní kontaktní místo vlastně ověří identitu toho pacienta, ano, je to náš pacient, je tady plně pojištěn a tento lék potřebuje a bude mu tento lék vydán. Tento pozměňovací návrh řeší i finanční stránku věci a nebude žádný z lékárníků škodný na tom, že vydá lék jiný.

Co se týče dalšího pozměňovacího návrhu, je to pozměňovací návrh, který předložil pan kolega Kaňkovský, který se týká způsobu a odevzdání, likvidace nepoužitelných nebo nepoužitých léčivých přípravků. Jedná se o to, že to precizuje způsob, jakým by ta léčiva, která pacient má doma, a všichni to známe, že přijedete likvidovat pozůstalost a tam jsou tašky léků a pak je problém, kam s tím. Popelnici opravdu nedoporučuji, to není vhodné, mohlo by to být zneužito. Čili odevzdávají se lékárně a lékárna je povinna je převzít. Samozřejmě že osoby, které jsou oprávněné

převzít nepoužitelná léčiva, jsou tady určité náklady, takže tento pozměňovací návrh toto řeší. Bylo to konzultováno s některými krajskými úřady a byla tam i podpora představitelů těchto krajů.

Toto byly pozměňovací návrhy, které byly doporučeny a přijaty výborem pro zdravotnictví. A my vás samozřejmě prosíme o jejich podporu. Takže toto byl bod 1 tohoto usnesení.

Bod číslo 2: Výbor pro zdravotnictví zmocňuje zpravodaje výboru poslankyni Věru Adámkovou, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR popř. navrhla i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny – doufáme, že nebude potřeba. A za třetí zmocňuje zpravodaje výboru poslankyni Věru Adámkovou, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny.

Jinak jsou avizována další samozřejmě ještě upřesnění, která budou zpracována v diskusi a potom posléze v podrobné rozpravě. Děkuji velmi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Adámkové, která nás informovala jako zpravodajka garančního výboru pro zdravotnictví. Jak už jsem říkal, návrhem se zabývaly další výbory. Nyní prosím zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Věru Procházkovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo, dobrý den všem. Ústavněprávní výbor se zabýval na svém zasedání 9. ledna 2019 tímto návrhem zákona ještě před projednáváním ve zdravotním výboru, tedy bez těchto pozměňovacích návrhů, které před chvílí zmínila moje předřečnice. Ty jsou z větší části medicínského nebo technického charakteru. Ústavněprávní výbor na svém zasedání doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, a v tom čase Poslanecké sněmovně Parlamentu doporučoval, aby přijala k tomuto návrhu zákona změnu, doplněk. Jedná se o legislativně technickou změnu – nahrazení termínu 1. ledna 2019 termínem 1. července 2019. Tento termín je samozřejmě v tuto chvíli již obsolentní, a proto právě ten nový pozměňovací návrh ze zdravotního výboru, kde je takzvaný plovoucí termín. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Poslední výbor, který se návrhem zabýval, byl petiční výbor. Jeho zpravodajkou je paní poslankyně Eva Matyášová. Prosím ji, aby se ujala slova a seznámila nás s projednáním návrhu ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Matyášová: Děkuji za slovo. Dobrý den všem. Dovolte, abych vám přednesla závěr petičního výboru.

Usnesení petičního výboru ze 14. schůze dne 11. prosince 2018. Projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a

o změnách některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 66/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 219/2017 Sb. Petiční výbor po úvodním slově náměstka ministra zdravotnictví Filipa Vrubela, zpravodajské zprávě poslankyně Evy Matyášové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb. Pověřuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu přednesla zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi petičního výboru. Pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Než otevřu rozpravu, seznámím vás s tím, že pan ministr Adam Vojtěch se omlouvá z dnešní schůze z odpoledního jednání z důvodu neodkladných pracovních záležitostí a paní poslankyně Lenka Dražilová se omlouvá v době od 15 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je jako první přihlášena paní poslankyně Adámková, připraví se pan poslanec Farhan. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji vám, abych vás seznámila se dvěma pozměňovacími návrhy, které dáváme k tisku 302.

První pozměňovací návrh se týká účinnosti. Je to sněmovní dokument 2803 a je to proto, že v původním návrhu byl termín, který víceméně uplyne, jistě to nebude 1. ledna 2019, a proto v části druhé článku pět slova "dnem 1. ledna 2019" nahrazujeme slovy "prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení". A to proto, že samozřejmě kdybychom se nyní uvázali k nějakému brzkému termínu, tak víme, že máme ještě třetí čtení a potom je Senát a určitě chceme, aby tady bylo jasno i pro ten terén, který samozřejmě s tímto čeká. Proto navrhuje, že původně navrhované datum již je naprosto obsolentní, irrelevantní a nemá v zákoně co činiti. Tolik první.

A druhý pozměňovací návrh, který si zde dovoluji předložit, je sněmovní dokument 2805, předkladatelé Adámková – Nacher. Jedná se o určitou úpravu reklamy na prodejní léčiva, léčivé přípravky. A to proto, že tato reklama na doplněk stravy, která se toho týká, je nyní trochu ve vakuu. Určitě je dobře, že si mohou lidé samozřejmě koupit i jiné preparáty, nejenom ty, které jsou na předpis a podobně, ale protože trh je rychlejší než my a nespí a výrobci jsou také rychlejší než my, tak došlo k věci, kterou jsme ne úplně docenili, a myslím si, že s ní nepočítali ani předkladatelé v roce 2017, a to proto, že mnoho preparátů, které mohou být vedeny jak jako léčivý přípravek, tak doplněk potravy, ať už to jsou sušené čaje a podobně, se přesmyklo do skupiny doplňky stravy, ale bohužel i doplněk stravy může být pro některé pacienty nevhodný, ba velmi škodlivý. Proto doporučujeme, abychom za prvé za část druhou vkládali část třetí, která zní jako změna zákona o regulaci reklamy, a jasně se tam

píše, že tam musí být v každém případě v § 5d na konci textu odstavce 3 slova se zřetelnou, v případě tištěné reklamy dobře čitelnou výzvou "konzultujte užiti s lékařem či lékárníkem".

Může se vám to zdát jako velmi malá věc a nepodstatná, ale není tomu tak. Chci jenom vaši pozornost přitáhnout příkladně k vitamínům, které naše veřejnost pokládá za zcela prospěšné a víceméně to jedí na kila, mnohdy tedy neodůvodněně. Je pravda, že předávkovat se vitamíny rozpustnými ve vodě je při normální funkci ledvin velmi obtížné, ne že by to zcela nešlo, ale obtížné, nicméně je tu celá řada vitamínů, které jsou rozpustné v tucích, a tady je velmi dobře možné udělat předávkování, možná i otravu, ať už to je vitamín A nebo E, D a podobně, a tady samozřejmě lidé nemusí mít tyto vědomosti. Domníváme se, že tato jednoduchá věta jim za prvé řekne, že to není zcela beztestné, a jinak vás mohu ujistit, protože jsem léta sloužila na infekčním oddělení, že není léto, aby tam zejména úzkostné babičky nevozily své děti, protože mají žloutenku, a ono to je předávkování vitamínem A, protože chtějí, aby městské dítě konečně vědělo, že je na vesnici, a tak dostávají mohutně mrkve a přicházejí opravdu žlutí. Většinou to dopadne velmi dobře, ale je to naprosto zbytečné. A víte, že 10 % našich obyvatel má asymptomatické onemocnění ledvin, o kterém nevědí, tak tam už potom jakékoliv tyto změny do další léčby mohou být opravdu ne zcela vhodné, nechci říkat fatální. A samozřejmě, protože už běží nějaká část, nějaká reklama, tak kdybychom tam nedali přechodné ustanovení, bylo by to trochu divné, takové bostonské pití čaje. Čili ta reklama na doplněk stravy, která už je vytvořená nebo šířená na základě smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se stále posuzuje podle zákona č. 40/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. A řízení o přestupku podle § 8 odst. 1 písmeno o) a § 8 odst. 1 písmeno r) zákona č. 40/1995 Sb., ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájená a pravomocně neukončená do dne nabytí účinnosti se zastavují. Je to proto, že samozřejmě ti výrobci už měli nějaké výrobky, které vyrobili v naprosto dobré víře a podle zákona, a není možné potom na nich chtít, aby to nějakým způsobem stahovali z trhu. To si víceméně neumím představit. Takže to je ta druhá část, kde vás žádáme o podporu, abychom umožnili stávající stav.

A jenom abyste ještě pochopili, že to opravdu není, že bychom chtěli dělat další pozměňovací návrh a trátit tady váš čas, vás musím ujistit, že v současné době ani ve velkých městech nenajdete mnoho lékáren, kde by vám namíchali léčebné čaje. A to ne proto, že by neměli ty substance, ale protože výrobce, jak říkám, je před námi ne krok, ale možná koňskou délkou, možná několik koňských délek a samozřejmě velmi vtipně to, co by muselo být jako léčivý přípravek, což je velmi tvrdě posuzováno, převedli do doplňku stravy, kde samozřejmě mají výrazně jednodušší pravidla. Takže vy si sice můžete koupit mnoho těch ingrediencí samostatně jako doplněk stravy, ovšem ten lékárník nemůže tuto léčbu míchat z doplňků stravy, takže tady je potom potřeba, aby i na těchto pytlících, sáčcích, či v jaké to bude podobě, bylo, že se mají ti lidé poradit minimálně s lékárníkem a lékařem a samozřejmě to prodiskutovat, protože i zde by potom mohlo dojít k poškození jejich zdraví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě v rozpravě pan poslanec Farhan, připraví se pan poslanec Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, členové vlády, pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych zde krátce v obecné rozpravě okomentoval svůj pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému pod č. 2804. Je to pozměňovací návrh, kdy dochází ke stanovení oprávnění pro Státní ústav pro kontrolu léčiv, aby poskytl údaje vztahující se k certifikátům, které vydává podle § 81 odst. 1 pro přístup k systému elektronického receptu i dalším subjektům v resortním působení. Můj návrh spočívá v tom, aby poskytovatelé zdravotních služeb, lékaři, kteří získali tento certifikát v systému eReceptu, ho mohli využít v komunikaci s organizacemi, které jsou resortně spravovány Ministerstvem zdravotnictví. Typickým příkladem je například Ústav zdravotnických informací a statistiky – ÚZIS. Pod bod b) vkládám ještě – mimo resort zdravotnictví dojde pak k poskytnutí těchto informací ještě ve vztahu k České správě sociálního zabezpečení, která tyto údaje využije pro potřebu ověřování totožnosti ošetřujících lékařů v rámci systému elektronická neschopenka.

Domnívám se, že tento pozměňovací návrh zlepší a zjednoduší a zrychlí komunikaci mezi poskytovateli zdravotnických služeb a přímo řízenými resortními organizacemi Ministerstva zdravotnictví a Českou správou sociálního zabezpečení. V podrobné rozpravě se potom k tomuto svému pozměňovacímu návrhu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je pan poslanec Pávek. Připraví se pan poslanec Profant. Prosim, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, paní zpravodajko, rád bych vás seznámil se svým pozměňovacím návrhem, který je v systému uveden pod číslem 2709 a jehož podstatou je zrušení tzv. tržních podílů při distribuci léků. A je velmi jednoduchým způsobem v tomto pozměňovacím návrhu uložena povinnost distributorům, potažmo výrobcům dodat do 48 hodin lék do jakékoli lékárny tak, aby se dostal včas k pacientovi.

Krátce bych to okomentoval. Důvodovou zprávu máte jako součást pozměňovacího návrhu, takže číst ji nebudu. Ale krátce bych okomentoval potřebu zrušení tržních podílů u distributorů. Ta se dostala do zákona zhruba před třemi lety. Byl to velmi komplikovaný proces. Eufemisticky věřím, že hlavním důvodem byla víra některých poslanců a snad i ministerstva tehdy, že by tržní podíly mohly přispět k lepšímu zásobování léky na našem trhu. Tříletá praxe ukázala, že tomu tak není, že se z toho vyvinul samostatný parazitický byznys, který činí podle mých informací ročně zhruba 3,3 miliardy korun. Převáděno na den – každý den, o který tento návrh odsouhlasíme, tak z našeho systému mizí léky v hodnotě zhruba 10 milionů korun.

Problém tržních podílů spočívá v tom, že někteří distributoři si pro sebe utrhlí nějaké podíly. To by samo o sobě nebylo ještě tak zlé, kdyby nezjistili, že vlastně reexport neboli vývoz léků, které přišly do České republiky pro potřeby českého pacienta a českých lékáren, je daleko výnosnější než to do těch lékáren dodat. A to číslo, o kterém jsem už hovořil, přes 3 miliardy ročně, hovoří za vše.

V celém systému od výrobce přes distribuci až po lékárnu má každý článek své zastoupení, má každý článek svou přidanou hodnotu. To znamená, výrobce vyrábí lék, to je bezesporu přidaná hodnota. Distributor skladuje, redistribuuje, rozváží – také přidaná hodnota. Lékárník eviduje, vydává, radí – přidaná hodnota.

Dokud se jednalo o drobné reexporty, tak si myslím, že to ten systém dokázal unést, to znamená, když lékárníci, distributoři tu a tam vyčíhli dobrou příležitost k tomu, aby některé léky zase vyvezli ven za vyšší cenu, tak se to dalo pochopit. Ale je tady pár distributorů, kteří si z reexportu léků udělali prostě hlavní byznys. Mimochodem jsou to ti, kteří vám píšou dopisy a říkají, jak to bude hrozné, když se ty tržní podíly zruší.

Chtěl bych vám říct, že tento pozměňovací návrh má podporu Ministerstva zdravotnictví, má podporu Úřadu na ochranu hospodářské soutěže a má podporu Hospodářské komory v sekci zdravotnictví. Tržní podíly se prostě vymkly kontrole. A jestliže dneska pláceme nad tím, že nejsou léky v lékárnách, že zejména malé, regionální lékárny nedostanou léky pro své pacienty, jestliže pláceme nad tím, že naši pacienti nedostanou některé léky, protože jich je nedostatek, tak to většinou není způsobeno tím, že by léky nebyly, ale je to způsobeno tím, že pro reexportéry je prostě daleko lepší byznys, když ty léky vezmou a vyvezou je zase ven, kde je prodají mnohem draž, protože jak víte, u nás jsou ceny léků regulovány, to znamená, ceny léků v České republice jsou nižší, než jsou v okolních státech.

Děle se k tomu teď nebudu vyjadřovat. Myslím si, že to ještě vyvolá velkou diskusi. Ukazuje se, že ti, kteří jsou nositelem tohoto parazitického byznysu, mají dost mediální i argumentační síly na to, aby zpochybnili tento záměr na zrušení tržních podílů. Ale ke svému návrhu se potom přihlásím ještě v podrobné rozpravě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já jenom pár poznámek k panu kolegovi Pávkovi vašim prostřednictvím. Jednak když se uváděly tržní podíly do zákona, tak reexport byl minimálně 5 miliard. Jestli říkáte, že je 3, tak je to úspora 2 miliardy. Druhá věc – reexport, resp. tržní podíly nemají vůbec nic, žádnou souvislost s tím, co jste tady uváděl, aby byly dány léky jaksi do každé lékárny. To je někde úplně jinde. A třetí věc – do lékového záznamu toto v žádném případě nepatří. Toto je přílepek největšího kalibru. Má to být řešeno v jiném zákoně. Na tom jsme se i dohodli. A myslím si, že to tady nemá co dělat, protože pak bude ohrožen celý zákon o tomto záznamu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pávek bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Jenom krátká replika. Rozumím tomu, že bychom mohli vyvolat na toto téma diskusi, která bude nekonečná. Není to tak, že by tento návrh jakýmkoli způsobem ohrožoval novelu zákona o lécích. Ta má bezesporu mou i naši podporu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Profant. Připraví se pan poslanec Nacher. Prosim, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré poledne, vážení kolegové. Chci vám představit pozměňovací návrh, který předkládám s kolegou Petrem Třešňákem a panem Markem Bendou, který je pod sněmovním dokumentem 2595. Tento pozměňovací návrh mění systém opt out na opt in, tedy pacient se aktivně musí rozhodnout, že chce, aby jeho data byla sdílena s lékaři. Hlavním důvodem pro tuto změnu je ústavní právo na soukromí. Jde nám hlavně o ochranu pacientů se stigmatizujícími chorobami, jako jsou například pohlavně přenosné choroby, ale i mnohé další.

Častým protiargumentem je, že tím znehodnotíme celý systém lékového záznamu, tedy že to pozitivum, že lékaři budou moci sdílet ty léky, informace, budou hned vidět ty problémové kombinace léků a podobně. Nicméně tam bohužel došlo k tomu, že už v tom vládním návrhu tohle není vyřešeno, protože nám tam chybí spousta kategorií léků, bez kterých je ta informace zcela neúplná. Jsou to například recepty s modrým pruhem, ty opiatové, jsou to samozřejmě léky bez předpisu, kde by se to asi dalo pochopit, i když asi u některých to také není šťastné, už zde byly zmíněny doplňky stravy, jsou to centrové léky, podávané v nějakém zařízení. Čili pro samotného lékaře ta vypovídající hodnota bude velmi slabá. Samozřejmě jako při konkrétních věcech to pomůže, ale pokud by ten pacient byl opravdu nesdílný nebo by opravdu nevěděl, tak to stejně bude problém. Myslím si, že tohle je oblast, která by se ještě měla pořádně dořešit, protože opravdu ono to zní dobře, že lékař hned všechno uvidí, ale on toho uvidí velmi málo a mohlo by to naopak vést k tomu, že bude naivně předpokládat, že tam vidí vše, ale vše neuvidí.

A druhý velký argument je kvalita IT systému a procesu získávání toho souhlasu, protože pokud je ten proces nastaven kvalitně, tak pacient nebude mít žádný problém. Koneckonců už dnes tady máme spoustu podpisů k GDPR, velké internetové služby běžně vyžadují souhlasy, vaše mobily se vás ptají na oprávnění jednotlivých aplikací. A to není až takový problém a lidi to opravdu masově odklikávají. Ten problém, který samozřejmě ministerstvo vzneslo, je, že kdyby to bylo takto, jak to my navrhuje, tak se tam nikdo nepřihlásí. Ale já se domnívám, že to je právě o té kvalitě, o tom, jestli umožníme lidem se přihlásit i v ten moment, kdy to potřebují, třeba nějakým prostřednictvím lékaře samotného, který řekne: já bych to potřeboval vědět, a pokud to nevíte, tak tady dejte souhlas a já budu mít přístup k tomu lékovému záznamu. To všechno jsou věci, které opravdu jdou vyřešit kvalitní implementací. Je to úplně obdobné, jako když máme poplatky u lékaře. A ten boj je jinde, protože tam problém byl u zavedení s tou kvalitou přeposílání pacientů, rozměňování peněz a tak. Prostě musíme řešit i tyhle technické věci, jinak se žádný systém neujme. Stejně tak jako první až se stane u tohoto lékového záznamu, že nám tam budou chybět nějaké důležité

léky a nějaký lékař podle toho špatně rozhodne, tak to taky může velmi ošklivě pokazit reputaci celého systému.

Takže já vám děkuji za pozornost a ještě se k návrhu přihlásím v podrobné zprávě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci. Přeji všem pěkné odpoledne. A nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Nacher, poté pan poslanec Janulík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pane ministře, já bych si dovolil přihlásit se ke dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden už tady představila kolegyně Věra Adámková – 2805, to je ta odpovědnost za reklamu pro šířitele, takže už nebudu chodit do detailů. Myslím si, že to je připravené tak, že bychom to tentokrát mohli schválit, že to není nic proti ničemu, žádná rizika to nezvyšuje, naopak se ukázalo v praxi, že vymahatelnost toho, jak to bylo nastavené, je diskutabilní.

Druhý pozměňovací návrh najdete pod číslem 2385 a zjednodušeně se dá říct, že jde o zásilkový prodej, o umožnění zásilkového prodeje léků na předpis. Pár slov k tomuto.

Současná právní úprava neumožňuje zásilkový výdej u léčivých přípravků vázaných na lékařský předpis v rámci České republiky, jakkoliv minimálně v deseti zemích, jak jsem objevil, to je běžná záležitost. Rozumím tomu, že tato úprava byla původně motivována vyšší ochranou pacientů a spotřebitelů v době, kdy neexistovala elektronizace evidence výdeje léčiv, nicméně toto se všechno změnilo. Proto se na mě obrátila komunita lidí se zdravotním postižením reprezentovaná Národní radou osob se zdravotním postižením s návrhem tohoto pozměňovacího návrhu, neboť ta situace se za posledních pět let výrazně změnila z toho negativa, které by to mohlo přinést před pěti lety nebo před deseti, ve výrazné pozitivum, a to především, prosím pěkně, se zavedením elektronického receptu a několika registry spojenými s výdejem léků.

Musíme si uvědomit, že dneska existuje celá řada pacientů, pro které vyzvednout si léky někdy může být velmi obtížné. Bavíme se tady o lidech se zdravotním postižením, o imobilních pacientech, ale také třeba o chronických pacientech, kteří si vyzvednou léky, u kterých se opakuje předpis stejného léku, to znamená, že si ho můžou vyzvednout bez návštěvy lékaře, ale do té lékárny pak musí jít také. Jak to řeší dnes? Dnes to řeší tak, že tam posílají svoje asistenty nebo rodinné příslušníky. Já jsem se teď bavil s lidmi se zdravotním postižením, kteří nebyli posledních pět nebo deset let v lékárně, vždycky jim to někdo vyzvedne. Jinými slovy, padá takový ten argument, který jsem slyšel nejčastěji na tento pozměňovací návrh, že je potřeba osobního kontaktu lékárníka s pacientem; ten se neodehrává ani dnes.

Předkládaný pozměňovací návrh – v něm zrušují, nebo navrhuji zrušit dosavadní omezení a rozšíření možnosti výdeje léčivých přípravků vázaných na lékařský předpis prostřednictvím přepravní společnosti, s tím ovšem, že tam je zachována povinnost lékárny nést odpovědnost za kvalitu dodání až do domu k tomu pacientovi, včetně odpovědnosti za výběr přepravní společnosti, která splní náročné časové a zejména

tedy technické podmínky stanovené příslušnou vyhláškou. Právě proto, že je potřeba ještě k tomu schválit příslušnou prováděcí vyhlášku, tak jsem posunul účinnost i po projednání, byť vím, že ministerstvo má k tomuto neutrální stanovisko, po projednání s ministerstvem až na 1. ledna 2021, aby tam byl dostatek času, jakkoliv by se nabízelo, aby to fungovalo již od 1. 1. 2020.

Pokud jde o druhou námitku, že jsou ohroženy lékárny, tak jsem si našel čísla, že v roce 2006 zde fungovalo 2 360 lékáren, o deset let později téměř od 200 víc i přesto, že už začal fungovat zásilkový prodej léků volně prodejných. Takže tam žádná korelace mezi vznikem nějakého zásilkového prodeje a rušením lékáren v této chvíli není. I přesto, a já jsem to komunikoval jak tady s kolegyní zpravodajkou, s ministrem, tak pokud by nastaly nějaké pro mě nepředvídatelné nebo nezamýšlené negativní efekty, tak jsem připraven přijmout příslušné úpravy tohoto pozměňovacího návrhu, protože jedinou motivací je pomoci lidem se zdravotním postižením, nikoliv třeba – což může nastat, to já nevím – nějakým lékárnám, kterým by to naopak pomohlo na úkor nějakých jiných, třeba řetězcům a podobně, skutečně toto efektem být nemá. Má být efektem pomoci lidem zejména se zdravotním postižením, imobilním pacientům, aby si mohli v návaznosti na eRecept – znamená, že už dneska to mohou přes esemesku řešit – objednat ten lék prostřednictvím právě zásilkové služby. Myslím si, že v roce 2019 k tomu přišla doba. Pak tedy načtu přesně to číslo v podrobné rozpravě.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Kasal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom dvě krátké poznámky. Jednak zatím nebyla zrušena povinnost, a pokud se píše recept, tak je psán výkon pojišťovně a my máme vyšetřit pacienta. To tak zkrátka je. A chci poukázat na skoro rok a půl zkušenost s eReceptem, která vyvolala v určité minimálně větší skupině pacientů pocit, že k lékaři nebudou chodit vůbec, a chtějí posílat léky jenom po receptu. V tu chvíli hrozí to, že ho lékař vůbec neuvidí. Čili tam ty kontroly nejsou od toho, že my bychom toho pacienta obtěžovali, ale my zjišťujeme, v jakém stavu je a jestli se tedy ta léčba nebude měnit. Čili já bych tady byl velice opatrný v tom. Já nejsem proti tomu jako takovému, ale nemyslím si, že už nazrála doba na jeho zavedení. Děkuji.,

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní tedy pan poslanec Janulík přihlášený do obecné rozpravy. Připraví se pan poslanec Vymazal.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, bez nároku na nějaké zdržování bych jenom vaši pozornosti doporučil, všimněte si, které nebo jaké návrhy výborem prošly, které výbor schválil a které neschválil. Jenom tak obecně bych řekl, že výbor přijme vždycky ty, které pocházejí

od lékařů, a zejména tedy od těch lékařů, já se k nim také počítám, kteří opravdu ty recepty píšeme. My ty lidi léčíme, píšeme ty recepty a dokážeme domyslet a vidíme ty jednoznačné dopady.

Kolegům pirátům řeknu, že od monitoru počítače se svět opravdu posuzovat nedá, a už vůbec ne to, co se děje v ordinacích. Takže já bych byl velmi opatrný v tom, abyste říkali nám lékařům, kteří to děláme a píšeme, co to přinese, nebo co to dělá, nebo co to nedělá. Teď narážím konkrétně na ten nápad s tím opt-out, opt-in, protože já si vůbec nedokážu představit, že bych ve své praxi vyžadoval od každé pacientky to, aby mně dala souhlas k nahlížení do lékového záznamu. To je nesmyslný nápad, který nemůže v praxi vůbec fungovat a celé by to zabil a zničil, vůbec by to ztratilo tu pointu. Pod, já nevím, dobrým úmyslem ochrany všeho možného by to úplně přestalo fungovat a ztratilo by to ten smysl, který my lékaři od toho požadujeme. Protože my se setkáváme s pacienty a víme, jaké to je, když paní ročník válečný řekne: já беру takové ty modré kuličky, pane doktore. Ale já nevím, co jsou modré kuličky. Takže když se teď budu moct podívat do toho záznamu a vědět přesně, co to je, a samozřejmě softwary jsou sestaveny tak, že mně samy ohlídky možné interakce léčiv atd., takže ten dopad pro nás bude čistě praktický a bude obrovský a myslím si, že to i dokáže – to vy vůbec nevidíte a nemáte šanci domyslet, protože to neděláte, ale může to třeba dokonce i v některých případech snižovat spotřebu léků, protože se píšou duplicity a píšou se léky, které se sice jinak jmenují, ale mají stejné chemické složení atd. Dopadů je samozřejmě celá spousta, a proto velice plěduji za to, abychom nechali ten původní záměr, to znamená, že pokud pacient aktivně nezruší to právo, tak lékař se do toho bude moci podívat. To bylo na margo kolegy Profanta.

A dál bych řekl, že co se týče zásilkového prodeje, on to také není tak úplně dobrý nápad, protože to sice vypadá dobře, ale na druhou stranu nikdo neví a nikdo není schopen domyslet, co se s tím lékem během té zásilky může udát. To, že když si pacient vyzvedne léčivo v lékárně, tak už ta odpovědnost je čistě a jenom na něm. Proto já upozorňuji pacientky, je léto, vy si to vyzvednete ráno, necháte to v autě, v autě bude přes den 60 stupňů, než pojedete z práce, a prostě ty vysoké teploty můžou zcela změnit účinek toho léku, naopak v zimě zase ty nízké. Čili my na to třeba ty lidi upozorňujeme, ale ta zásilková služba, kde s prominutím nějaký Ukrajinec něco veze, a kdo tedy bude mít zodpovědnost za to? Čili to tam není vůbec domyšleno a myslím si, že tak jak řekl kolega Kasal, že v současné době k tomu vůbec doba nenazrála.

Takže znovu, všimněte si, co se týče tržních podílů, o tom se mi ani nechce mluvit, protože kolega – vždycky ti lobbisté prostě najdou nějaký ten slabší kus ve stádu a pak mu to naloží, protože my lékaři jsme je s tím všechny vyhodili, protože to samozřejmě vůbec nepřísluší do této materie, kterou se teď zabýváme. Asi bych tady mohl hovořit ještě jako celou dobu – to byly, bych řekl, ty nejmarkantnější.

Jinak já tam mám pozměňovací návrh po číslem tři. Samozřejmě ten se týká ryze zase praktických věcí, aby se to týkalo jenom léčiv hrazených z všeobecného zdravotního pojištění, aby ty nehrazené věci z toho byly vyjmuty a aby tam byla jasně i vymezena ta cena.

Takže dál už není, co k tomu dodat. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den, vážený pane předsedající, pane ministře, paní poslankyně, páni poslanci. Já bych chtěla jenom navázat na svého předřečníka pana poslance Janulíka. Musím říct, že když se na věc podívám z pohledu pacientů, tak si myslím, že má svatou pravdu. Myslím si, že to nejdůležitější mezi lékařem a pacientem je důvěra, a jestliže přistupujeme z pohledu důvěry mezi lékařem a pacientem, tak přece musíme chtít jako pacienti, aby lékaři měli možnost nahlédnout do lékového záznamu. A jediné pokud má někdo nějaký výjimečný důvod toto odmítnout, tak nechť má tedy možnost to udělat. Ale myslím si, že je naprosto přirozené, že ošetřující lékař, lékař, ke kterému jdu s nějakým svým problémem, tak prostě vidí do toho, co, jaké léky беру, protože jenom tak mně může skutečně pomoci. Já se skutečně přimlouvám za to, abychom návrh zákona víceméně podpořili tak, jak byl navržen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a děkuji za dodržení času. Poprosím o trochu větší klid v sále a seznámím vás s omluvenkami, než pozvu dalšího řečníka. Omlouvá se nám pan místopředseda Petr Fiala od 14.30 hodin do konce jednacího dne, omlouvá se nám paní poslankyně Brzobohatá od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Richterová od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Vymazala, který je řádně přihlášen do obecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych tady uvedl důvody, které mě vedly k předložení dvou pozměňovacích návrhů k pozměňovacímu návrhu výboru pro zdravotnictví, a tyto své návrhy bych rád krátce představil. Oba se týkají úhrady konopí pro léčebné použití ze zdravotního pojištění.

Právo omezit nárok na bezplatnou zdravotní péči garantovaný Listinou základních práv a svobod mají pouze zákonodárci. Taková je argumentace Ústavního soudu, která je údajným důvodem, proč je nezbytně nutné úhradu konopí ze zdravotního pojištění řešit úpravou zákona, nikoliv například opatřením obecné povahy, které by bylo jistě rychlejším řešením.

Pokud na tuto premisu přistoupím, je nasnadě se ptát, jakým způsobem v tomto případě zákonodárce přišel na úhradu konkrétně 90 % ceny pro koncového spotřebitele, že se rozhodl ji napevno zakotvit do zákona. Proč to není 100 %? Proč to není 60 %? Žádný výpočet jsem v tomto ohledu nepotkal a vzhledem k nestandardnosti všech okolností tohoto návrhu na úhradu konopí se i domnívám, že žádný takový výpočet neexistuje. V zásadě mi z toho vychází, že si těch 90 % někdo prostě vycucal z prstu a legitimitou omezení nároku na bezplatnou zdravotní péči se

v tomto případě vůbec nezabýval. Hlavně že bylo potřeba s úhradami léčiv prostřednictvím zákona začít zrovna u konopí, nikoliv třeba u penicilinu.

Listina garantuje nárok na bezplatnou zdravotní péči všem občanům, nikoliv pouze středu Gaussova rozložení. To, že se Ministerstvo zdravotnictví vytykalo s návrhem, který řeší, že všemu pouze částečně, problémy pacientů, kterým je předepsáno maximálně 30 gramů konopí měsíčně, ale těžce nemocné pacienty neřeší, je jasným dokladem, že tato iniciativa měla za cíl pouze umlčet pacienty a sebrat Pirátům jeden z argumentů pro regulaci nakládání s konopím pro osobní potřebu.

Pokud by úhrada konopí pro léčebné použití měla nakonec opravdu vypadat takto, bude lepší prostě projednat novelu zákona o omamných látkách z dílny pirátské strany, která kromě dostupnosti konopí řeší i problémy spojené s prohibicí psychotropních látek. A nakonec u žádného léčiva s jedinou výjimkou, kterou je konopí pro léčebné použití, není lékař omezován s ohledem na množství léčiva, které může pacientovi předepsat. Žádným standardním léčivům, ani těm silně návykovým, ani těm vysoce toxickým, a dokonce ani těm, která jsou pacienty zcela běžně nadužívána, nejsou do cesty stavěny takové překážky jako právě u konopí pro léčebné použití. Pro toto systémové omezování rozvoje léčby konopím neexistuje žádné morální zákonné či toxikologické opodstatnění.

Dovolím si jen dodat, že množství konopí pro léčebné použití, které může lékař měsíčně předepsat, je již jednou omezeno ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 236/2015 Sb., a to na hodnotu 180 gramů měsíčně. Toto omezení však navrhovatelům této úhrady nestačilo a rozhodli se ještě dodatečně omezit množství předepsaného konopí, které bude hrazeno, a to na 30 gramů měsíčně. Dostáváme se tedy do situace, kde je pacient trpící například chronickou neztišitelnou bolestí, užívající vysoké dávky toxických opioidních léčiv, která jsou ze zdravotního pojištění hrazena a jejichž předepisování není nijak omezeno, donucen čelit extrémním omezením, pokud se rozhodne začít užívat konopí. Konopí, jehož toxicita je tak nízká, že dosud nebyla ani vyčištěna.

Na základě těchto skutečností jsem předložil pozměňovací návrh pod číslem sněmovního dokumentu 2811, který místo původní navrhované úhrady 90 % zavádí úhradu plnou a který místo původního omezení na zcela nedostatečných 30 gramů měsíčně ponechává pouze omezení dané vyhláškou č. 236/2015 Sb., tedy 180 gramů měsíčně. Vzhledem k tomu, že ta stejná vyhláška také specifikuje, které diagnózy vykazují skutečně podloženou klinickou účinnost léčby konopím, a úhradu limituje pouze na tyto diagnózy, považuji plnou úhradu za oprávněnou a přiměřenou.

Druhý pozměňovací návrh, který jsem předložil pod číslem sněmovního dokumentu 2812, se týká maximální ceny konopí pro výpočet úhrady. Pokud totiž Ministerstvo zdravotnictví v nějaké situaci nemůže vyjít z vysoutěžené ceny v České republice, například proto, že konopí ze zadávacího řízení není dostupné nebo žádné zadávací řízení ústav neprovedl nebo zadávací řízení bylo neúspěšné, musí ministerstvo vyjít z ceny dováženého konopí –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám o větší klid v sále, roste nám tu hladina hluku, neposloucháme se a je to škoda. Prosím, abychom věnovali pozornost řečníkům. Děkuji.

Poslanec Tomáš Vymazal: Můj pozměňovací návrh v tomto ohledu řeší hlavně to, aby zahraniční cena byla zohledněna tak, že pokud je nižší než ta maximální nabídková cena domácí, bude maximální cena pro výpočet úhrady stanovena jako maximální nabídková cena v zadávacím řízení, které ústav už provedl. Čili jde tam o tu limitaci nejnižší možné hodnoty konopí pro následnou úhradu, aby nedošlo k tomu, že na české konopí bude úhrada 90 %, ale ve chvíli, kdy dojde a bude potřeba dovézt zahraniční konopí, které bude dražší, tak na něj ta výsledná úhrada bude třeba jenom 60 %.

K oběma pozměňovacím návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Adámková, poté pan poslanec Farhan. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi jenom kratičkou faktickou poznámku na velmi hezky přednesené návrhy. Mláď je entuziastické, já vám ho skoro závidím, protože se samozřejmě podruhé do této věkové kategorie nevrátím, nicméně musím některé věci uvést na pravou míru.

Neexistuje – to, co jste řekl, bych naprosto souhlasila – ale 100% úhrada všech léků neexistuje ani v jiných oddílech v naší republice. Připlácení si pacienti se srdečním selháním a všichni ostatní. Vždycky mají nějakou danou cenu toho léku. To hraří pojišťovna a zbytek pak může být ta spoluúčast. Čili není pravda, že ostatní by měli 100 % hrazeno, byť samozřejmě i ten výklad, jak vy jste ho řekl, chápu, jak jste to myslel.

Uvedl jste penicilin. Musím vás upozornit, že třeba penicilin pro dospělé po erysipelu, což je tedy růže, je hrazen pouze v určité míře, zbytek si pacienti platí kompletně, plně, přestože to podávají. Platí se blokátory beta-adrenergických receptorů, což jsou léky, které snižují úmrtnost na kardiovaskulární aparát o 40 %. A připlácí se na ně. A přesto také podle Listiny základních lidských práv a svobod by tam bylo tedy to bezplatné léčení. Ale domnívám se, že takový stát, který naši ekonomiku nemá, a neznám jiný na světě, který by takovou měl, možná kromě Bahrajnu. Tam nevím.

Jinak vás chci upozornit, že všechny léky mají maximální dávku pro die. To znamená, nemůžeme ji přestoupit. U léků, které se dávají tak, jak vy jste uvedl třeba v případě bolesti, nemůžeme dávat dávku denní, zejména tedy u těch konopných preparátů, protože my nevíme, kdy ten pacient bude mít bolest, on to neví také. Takže bychom ho mohli omezit. Takže tam si proto myslím, že ten měsíc je správně.

Jinak víceméně všechny léky, včetně těch vitamínů, mají denní dávku. Takže tam to také není beztržné. Ale také bych si přála, abychom měli 100% hrazené preparáty, ale ta doba tady ještě rozhodně není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Farhan, poté pan poslanec Vymazal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo, pane předsedající. Z větší části už to řekla paní poslankyně Adámková. Já bych jenom doplnil, že ta hranice 30 gramů není fixní z toho důvodu, že revizní lékař může podle § 32b schválit daleko vyšší množství na základě odůvodněné zprávy toho daného lékaře. A já to nebudu víc už komentovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana poslance Vymazala s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo. Jenom velmi krátce. Ta nářážka na penicilin byla z toho důvodu, že prostě všechna ostatní léčiva mají úhradu stanovenou v úhradové vyhlášce a zrovna u konopí jste se rozhodli jít tou cestou, kterou vytyčil Ústavní soud, a úhradu strčit do zákona, ačkoliv i u těch ostatních léčiv jsou omezována ta základní lidská práva. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byly všechny faktické poznámky v tuto chvíli. Takže prosím pana poslance Kaňkovského, který je řádně přihlášen do obecné rozpravy, v tuto chvíli jako poslední. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych se vyjádřil několika poznámkami k projednávané novele zákona o léčivech, sněmovní tisk 302.

Jak už zde mnohokrát zaznělo, hlavní matérií tohoto návrhu zákona je zřízení institutu takzvaného lékového záznamu. Já už jsem to tady říkal v prvním čtení. Já osobně jako lékař, jako poslanec, stejně jako poslanecký klub KDU-ČSL jsme dlouhodobě volali po zavedení lékového záznamu, a to zejména v souvislosti s projednáváním opakovaně vlastně diskuze ohledně eReceptů. Takže já jsem rád, že jsme se konečně dobrali k tomu, že zde už máme legislativní návrh, který lékový záznam zavádí.

My máme za sebou poměrně širokou a taky poměrně náročnou diskuzi v garančním výboru pro zdravotnictví. Samozřejmě to bylo i v dalších výborech. Diskutovali jsme poměrně široce záležitosti týkající se lékového záznamu. A ta asi největší diskuze se skutečně týkala toho, zda máme jít cestou opt-out, či opt-in souhlasu pacienta. Já musím říci, že já osobně, a řekl bych, že i většina mých kolegů

z našeho poslaneckého klubu jsme spíše příznivci opt-in režimu. Nicméně jsem přesvědčený o tom, a tady už to zaznělo od některých předřečníků, riziko toho, že bychom šli striktně na opt-in systém, to znamená, že by každý občan musel aktivně udělit svůj souhlas s nahlížením do lékového záznamu, tak jak znám trošičku českou populaci, tak jsem přesvědčený o tom, že bychom skutečně měli problém naplnit poslání toho lékového záznamu.

To znamená, byť jsem bytostně spíš v životě příznivcem aktivního souhlasu s podobnými nástroji, tak zde jsem ochoten udělat výjimku a budu to takto předávat i jako garant tohoto tisku pro náš poslanecký klub. Přesto jsem očekával – a tu diskuzi jsme také vedli na zdravotním výboru – že ten princip vyslovení nesouhlasu pro ty, kteří se rozhodnou, že nebudou souhlasit s nahlížením do jejich lékového záznamu, že bude pro občany uživatelsky přívětivější.

My jsme to hodně diskutovali na zdravotním výboru. Já se obávám, že pro občany, kteří jsou ze vzdálenějších koutů republiky, a mám na mysli zejména seniory nebo lidi, kteří mají nějaký významnější zdravotní hendikep, a také ty občany, kteří jsou v pobytových službách, osemocněními. Ti požadovali výjimku z opt-out systému, že pro ně chodit na CzechPoint, aby mohli vyjádřit svůj nesouhlas s lékovým záznamem, není zrovna uživatelsky přívětivé.

Tady právě ta diskuse byla velmi široká. Bavili jsme se o možných jiných variantách, bohužel jsme do této doby k žádnému konsenzuálnímu návrhu nedošli. Mrzí mě to, protože si myslím, že skutečně zvlášť pro seniory a jejich rodiny to nebude, jak už jsem řekl, úplně uživatelsky přívětivé. Tolik jedna poznámka. Přesto, jak už jsem řekl, jsme ochotni princip opt-out podpořit.

Druhý problém, který nastal, je nevypřádání připomínek některých patientských organizací, konkrétně se jedná o organizace, které pomáhají pacientům s AIDS, některé skupiny pacientů onkologicky nemocných nebo některé skupiny pacientů se závažnými psychiatrickými onemocněními. Ti požadovali výjimku z opt-out systému, bohužel nebylo na jejich připomínky slyšeno. Já v tomto smyslu podám pozměňovací návrh pod číslem sněmovního dokumentu 2801. Také jsme to diskutovali na zdravotním výboru. Není to úplně jednoduché. Uvědomuji si, že každá výjimka může narušit princip toho návrhu. Nicméně si myslím, že patientským organizacím to dlužíme. Pokud tento návrh nebude přijat, tak samozřejmě můžeme diskutovat ještě případně o změně v rámci projednání v Senátu.

Potom bych měl ještě jeden dotaz směrem k panu ministrovi. Já jsem mu ho avizoval, není to nějaké překvápko. My jsme v rámci diskusí možná trošku pozapomněli na jeden aspekt lékového záznamu, který už se bytostně dotýká zdravotníků, a to je forenzní odpovědnost. My jsme tady diskutovali o všech těch přínosech a já s nimi souhlasím a jako lékař se těším na to, až budu moci nahlédnout do lékového záznamu pacienta, protože jak už tady zmiňoval z praxe kolega Janulík, skutečně ty diskuse o těch modro-žlutých, modro-zelených kuličkách, tobolkách a podobně jsou někdy velmi náročné a hodně nás v praxi zdržují a někdy se skutečně nedobereme výsledku. Nicméně je potřeba se také bavit, a já to slyším od svých kolegů, kteří mě požádali, abych se tady na to zeptal – každá činnost zdravotníka i jiných profesí je spojena s forenzní odpovědností. A já mohu říci jako člověk, který se

patnáct let zabývá stížnostní i soudní agendou v mé mateřské nemocnici, že ty soudní procesy jsou často velmi složité nejen v trestněprávní rovině, ale i v občanskoprávní rovině. Takže bych se chtěl zeptat pana ministra, zda i ty forenzní dopady lékového záznamu na zdravotnickou obec byly diskutovány se zástupci jednak společnosti medicinského práva, se zástupci státních zástupců, soudců a s Ministerstvem spravedlnosti, protože jsou situace, kdy lékař nemá problém se do lékového záznamu podívat. V běžné ambulantní praxi to jistě nebude problém, ale v urgentní medicíně už to někdy problém být může. A také je třeba si uvědomit, že ten lékový záznam není všespásný. My si přečteme v lékovém záznamu, co bylo konkrétnímu pacientovi v nějakém časovém sledu předepsáno za léky, my ale v tu chvíli nemáme žádnou jistotu, že pacient ty léky skutečně užívá.

To znamená, tady to riziko pro toho zdravotníka skutečně existuje. Já bych se chtěl zeptat pana ministra, zda toto bylo vydiskutováno, protože my chceme bezpečí pro pacienty, ale samozřejmě zdravotnická obec chce i určitou bezpečnost pro výkon svého povolání. Takže tady bych byl rád, kdyby pan ministr se k tomu ještě vyjádřil.

Jinak za klub KDU-ČSL mohu říci, že lékový záznam podporujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Do obecné rozpravy se ještě přihlásil pan poslanec Benda. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já už budu stručný. Tady se bohužel smotává několik věcí dohromady tím, jak vznikly pozměňovací návrhy ještě v průběhu projednávání a byly tam doplněny některé další věci, takže debata je lehoulince nestrukturalizovaná, skáče se pořád z marihuany a lékáren na lékový záznam a zpátky.

Já jsem se přesto chtěl krátce vyjádřit k lékovému záznamu. Nemám nic proti tomu, aby vznikal, ale pokládám za velikánskou chybu resortu a vlády jako celku, že se jde touto povinnou cestou, že automaticky každý je v registru, pokud si neřekne, že v registru být nechce. To prostě pokládám za velikánský omyl, strukturální omyl této vlády, která si pořád myslí, že občany musíme nějakým způsobem vychovávat. Speciálně podle mého názoru v otázce pacientů je to přesně obráceně. Každý pacient, který chodí ke svému doktorovi, zejména ti starší pacienti k tomu doktorovi mají přece důvěru, naprosto logicky, on má být ten, kdo jim vysvětlí a řekne jim: Milý pane, pro vás je užitečné, berete čtrnáct léků, pro vás je užitečné, aby o vás tento lékový záznam byl veden, nechte si ho. Kdyby se vám něco stalo, když přijedete na urgentní přijetí do nemocnice, aby věděli, co berete, co vám mají předepsat nebo nemají předepsat, kde je nějaký konflikt nebo není. Ale řekne to ten doktor tomu svému pacientovi. Ten to bude vědět, že to je vedeno. Proč potřebuje někdo znát můj lékový záznam, když žádné léky neberu? Proč musím být v systému a musím žádat, že z něj chci být vyňat?

Takhle se jde úplně obrácenou cestou, podle mne chybnou. Já jsem o tom párkrát s panem ministrem i s jeho různými náměstky diskutoval veřejně i soukromě, kde se

říká: No my na to uděláme obrovskou informační kampaň, kde každému vysvětlíme, že se může odhlásit. To jsou kampaně, na které se akorát vyhodí peníze, místo toho, abychom šli naprosto přirozenou cestou. Každý doktor to vysvětlí svému pacientovi a přesvědčí svého pacienta, že to pro něj je užitečné. A ten pacient bude vědět, proč se to vede, nač se to vede, jestli je mu to k něčemu dobré nebo není, a řekne mu to jeho osobní doktor, který se o něj stará.

Tak ne, my řekneme, bude to ze zákona a uděláme velkou informační kampaň. A ještě tady byly řečeny některé komplikace, které s tím vznikají, jako že se například musí zajít na CzechPoint, musí tam být ověřený podpis a další a další věci, což samozřejmě část populace v této zemi vůbec nezvládá a zvládat nebude, ale s tou už se zřejmě v představách Ministerstva zdravotnictví moc nepočítá, resp. to už jsou přesně ti, o které se stará stát, a stát za ně rozhodne, co je pro ně dobré a správné.

Prostě mám dojem, že kdybychom se vydali obrácenou cestou, kterou navrhuji společně s kolegy od Pirátů, a řekli si: pokusme se lidem vysvětlovat, co je pro ně dobré, a ne je k tomu ze zákona přinutit, udělali bychom lépe pro znalost těch lidí, pro znalost těch doktorů i pro celkové vnímání sama sebe a své odpovědnosti za své zdraví, než když jdeme touto cestou, která říká všichni povinně, a kdo je rebel nebo pankáč, nebo jak se to dneska říká, tak ten se může odhlásit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Ještě jsou do obecné rozpravy s faktickými poznámkami přihlášení pan poslanec Ferjenčík a paní poslankyně Procházková. Jako první pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se chtěl v této věci připojit ke svému předřečníkovi, protože skutečně myslím, že je velmi nešťastné, aby ta velmi citlivá data o zdravotních údajích pacientů byla automaticky sdílena a až potom z toho člověk mohl vystoupit. Myslím, že daleko vhodnější cesta je skutečně jít tou cestou opt-inu, to znamená, že pokud pacient chce, tak se do toho systému zapojí. Dává to daleko větší smysl ve vztahu k fungování toho systému, ve vztahu k reálnému používání toho systému na to, aby skutečně pomáhal.

Já mám pocit, že ministerstvo se touto cestou snaží donutit lékaře, aby to používali, a přenést na ně odpovědnost za to, když to používat nebudou. Myslím si, že lepší cesta je přesvědčit lékaře i pacienty, že je to užitečné, že skutečně stojí za to informace o léčích sdílet, aby se daly automatizovaně odhalovat kontraindikace, a skutečně jít cestou vysvětlování a přesvědčování. Tady jdeme cestou represe. Povede to akorát k tomu, že část lidí z toho zdravotního systému úplně vystoupí, protože nebudou chtít, aby o nich mohli další lidé zjistit, jak jsou na tom se zdravím.

Sníží to důvěru a hlavně to nepovede k tomu, že by se skutečně ten systém používal. Třeba se neodhalí to, že lékaři o ten systém nestojí. Dneska kdyby se to zavedlo opt-inem, jak navrhujeme my s ODS, tak bychom věděli, jestli lékaři to chtějí používat sami od sebe, zjišťovaly by se různé nerovnoměrnosti toho používání, mohli

bychom se zaměřit na to, kterým lékařům je to potřeba vysvětlovat, kterým pacientům. Takhle se to prostě plošně zavede, pak jednou za čas bude nějaký velký medializovaný případ (upozornění na čas), ale bojím se, že to pomůže méně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Jako další je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Procházková, poté pan poslanec Válek. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Jenom ke svým dvěma předřečníkům. Víte, vysvětlování okolo eReceptů trvalo mnoho let. Vysvětlovalo se to lékařům, kteří si nemyslím, že jsou lidé, kteří by nebyli inteligentní a kteří by nechtěli udělat něco pro pacienty. Ale prostě dokud to nebylo povinné, tak se to nezavedlo. Ideální samozřejmě byl rok na to, aby ta povinnost nebyla sankcionována. A tohle je úplně přesně to samé. Já z ambulance s pacienty mluvím, většina z nich je za eRecept velmi vděčná a stejně tak bude vděčná – a protože jezdím na záchrance, tak vím samozřejmě velmi dobře, že je dobré vidět do toho lékového záznamu právě pro toho pacienta, ne naopak.

A ještě co se týče té malé poznámky mého kolegy pana poslance Bendy, že nechápe, proč by měli všichni vědět, že on nebere léky. No právě tato informace je pro nás nesmírně důležitá třeba v té záchrance, kdy nebudete schopný s námi mluvit a my se dovíme, že se nebraly žádné léky, a máme i tuto informaci, pracujeme s ní. Je vidět u obou mých předřečníků, že nejsou lékaři, nejsou zdravotníci a že mluví čistě jenom z toho patientského hlediska. Já to samozřejmě chápu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Dovolím si podotknout, že je zvykem se obracet na kolegy při promluvách prostřednictvím předsedajícího.

Prosím pana poslance Válku, poté je přihlášen pan poslanec Běhounek a pan poslanec Benda s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče Válku, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se chtěl přihlásit s faktickou poznámkou, pak jsem se zastýděl na základě toho, co tady prostřednictvím pana předsedajícího odborníci o faktických poznámkách říkají, a tak jsem se přihlásil do řádné. A teď nevím, v jaké fázi jsem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jste ve faktické poznámce, případně je třeba ji zrušit.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak děkuji, počkám si.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Běhounea a poté pana poslance Bendu s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, vážení ministři, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, hezké popolední. Zcela konkrétně. Diskuse jsou vedeny spíš emocionálně a zájem někam to posunout. Zkušenosti moje a mých spolupracovníků z hlediska výměny zdravotní dokumentace a především přeshraničního receptu a dalších věcí jsou nemalé a státy, které zavedly opt-in, velmi vážně uvažují o jeho zrušení, protože to nefunguje. Zcela konkrétním příkladem je Finsko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, děkuji i za dodržení času, a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Bendu, poté tedy v obecné rozpravě pan poslanec Válek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové, já jenom vaším prostřednictvím zareaguji kratičce na ctěnou kolegyni Věru Procházkovou.

No ano, je samozřejmě v pořádku, že zdravotníci do toho mluví, ale ti pacienti do toho mají mluvit taky. A my tady holt mluvíme za ty pacienty, kteří mají pocit, že o nich stát možná některé věci vědět nemusí, zejména pokud se cítí zdrávi, že by je měl přesvědčit o tom, že o nich něco věst chce a oni by o tom měli být osobně přesvědčeni, a ne že mě automaticky někam přihlásíte a já se musím odhlašovat. Ale to je jenom vlastně koncepcí poznámka.

Já chápu, že zdravotníci, a speciálně vy jako člověk, který celý život dělá záchranáře a celý život se stará o ty lidi, které mu tam přivezou a jsou v bezvědomí, že na to koukáte trochu jinak než my, kteří jsme asi nikdy nikoho v bezvědomí v životě neviděli, tomu já rozumím, ale přesto si myslím, že proto Sněmovna je takto volena, že má těch 200 lidí, že tam musí být zastoupeny oba dva ty póly a oba dva ty názory.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní do obecné rozpravy pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající, takže teď můžu na férovku. Tak za mě oba dva ty způsoby jsou dobré, pokud bude snadné se přihlásit nebo snadné se odhlásit. Pokud bude komplikované se přihlásit, je opt-in systém úplně na nic, protože se nikdo nedokáže přihlásit. A opt-out je sice dobrý, ale bude velmi obtížné se odhlásit. Pokud je snadné se přihlásit, tak opt-in systém za mě je o edukaci a o přesvědčování pacientů, jak je to pro ně výborné se přihlásit, a opt-out systém je o patientských sdruženích, aby tedy lobbovala mezi pacienty a vysvětlovala jim, že je blbost, aby tam v tom systému byli, aby se odhlásili.

Tak já teda při vši úctě ke kolegům nelékařům se cítím být také pacientem a každým rokem víc a víc pacientem a méně a méně lékařem. Tak teď jsem tak ze 70 % pacient a ze 30 % lékař. Takže z tohoto pohledu je mi v podstatě úplně jedno, co o mně můj ošetřující lékař ví, protože stejně mu všechno prozradím, a naopak čím víc

toho ví, tím míň se vyptává a tím víc si toho najde v dokumentaci. Já osobně jako lékař jsem proti opt-outu, protože mě to nutí hledat další informace v tom systému, které takto nemudu muset hledat, a hodím to na pacienta, a buďto mi to řekne ten pacient, a když mi to neřekne, jeho chyba a jeho směla. To já vidím jako radiolog v případě aplikací kontrastních látek, kdy z pacienta získat informaci, že má alergii na kontrastní látku, v podstatě nelze. Jednak netuší, co je kontrastní látka, jednak většinou neví, co je alergie, a když mu řeknu, že je to s tím jódem, tak si vzpomene, že ho někdy někdo potfel a měl fleky, takže tu alergii má. Řekne, že má alergii, já mu nemusím dát kontrast, tím pádem zjednoduším výkon, mám lepší úhradu od pojišťovny a všichni jsme spokojeni, protože popis trvá dramaticky kratší dobu. Jediný, kdo ostrouhá, je ten pacient, protože má nativní vyšetření.

Pokud budu mít nějaký systém, kde zjistím z toho systému, že tato alergie opravdu byla vážná, tak mu tu kontrastní látku nedám, stáhnou ho o patro níž, udělám mu rezonanci, eventuálně naopak mu řeknu: a nebylo to po potření jódem. Já vím, že to jde i v opt-in systému. Já si osobně myslím, že my nebudeme úplně jednotně hlasovat v topce, protože ten názor samozřejmě je taky určitým levicově-pravicovým postojem, zda stát má jaksí rozhodovat za pacienta, anebo naopak, jestli lidé jsou natolik svěprávní, aby rozhodovali sami za sebe, ale já pořád, pořád i jako pacient, i jako lékař, i jako poslanec, vidím ta kvanta nemocných, které v bezvědomí vozí rychlá, ta kvanta nemocných, ke kterým rychlá jezdí a kde informace ze systému, jakákoli drobná informace ze systému, kterou se o nich dozvím, tomu pacientovi zachrání život.

Já proto budu hlasovat pro ten opt-out systém, tedy pro povinné přihlášení – jestli je to ten správný? – a to z toho prostého důvodu, že bych si strašně nerad vzal na svědomí, byť se cítím být extrémně konzervativní a pravicový člověk, že někdo kvůli tomu, že by informace o jeho léčích mohla být v systému, mohl přežít a nepřežije. To si nechci vzít na svědomí. Já si myslím, že je to šance, která je velká, která je užitečná, která je dobrá a jsem si vědom toho, že dělám něco, co je zcela proti mému politickému přesvědčení, že manipuluji s lidmi pomocí státních nástrojů.

Proto na závěr apeluji znovu na pana ministra jako na zdravotním výboru, ať je způsob odhlašování co nejjednodušší, tak jednoduchý, jak je to jenom možné, ať to není pouze přes nějaké CzechPointy nebo nějaké, já nevím co, ať to není dopisem notářsky ověřeným, za kterým si ještě budu muset (dojít), ale ať stačí prostý požadavek u lékaře, ať stačí něco, co je strašně jednoduché. Většina lidí neumí pracovat s internetem, ti, kteří jsou opravdu staří, nemocní a kteří mají své problémy, nepůjdou na CzechPoint. Ta pošta fakt nefunguje tak dobře, jak si někteří myslíme. Notářů není tolik, kolik bychom chtěli, aby to schvalování bylo jednoduché. Pokud odhlašování bude jednoduché, snadné, v první vlně se spousta lidí odhlásí, vzal to čert. Pak nastane čas pro přesvědčování. Ale já, i když to snadné nebude, hlasovat stejně pro ten systém budu, protože prostě i jeden zachráněný život má tu cenu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To byla v tuto chvíli poslední písemná přihláška do obecné rozpravy. Neregistruji žádné faktické poznámky ani

žádnou přihlášku z místa, tedy končím obecnou rozpravu a ptám se, jestli je zájem ze strany navrhovatele nebo zpravodajů o závěrečná slova po obecné rozpravě. Pokud tomu tak není, nezazněly žádné návrhy, které by se měly nyní hlasovat, takže zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací i jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy je přihlášeno osm poslanců, jako první poslankyně Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych jenom velmi rychle se v podrobné rozpravě přihlásila k návrhům 2803 a 2805, které jsem vysvětlovala v obecné rozpravě. Jedná se jednak o změnu účinnosti předkládaného návrhu, protože ten, který je daný, je již naprosto irrelevantní, neboť tato doba uběhla. Druhý návrh se týká zmírnění a na druhé straně upřesnění, nebo naopak zpřísnění reklamy na potravinové doplňky, protože tak jak současná doba je, prostě to není vhodné a komfortní pro naše pacienty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Farhana do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji. Já bych se zde chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu vloženému pod číslem 2804. Odůvodnil jsem ho v obecné rozpravě a podrobně je odůvodněn v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím poslance Profanta. Připraví se poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, sněmovní dokument 2595. Ještě upozorním, že u něj je písemná důvodová zpráva. To je asi všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, to je dostačující. Prosím poslance Nachera, připraví se poslanec Pávek.

Poslanec Patrik Nacher: Jak již bylo řečeno, přihlašuji se tedy jako spolupředkladatel k tisku 2805, který tady vysvětlovala kolegyně Adámková, pak samozřejmě k tomu pozměňovacímu návrhu na zásilkový prodej léků na předpis, což je číslo 2385, který jsem detailně vysvětlil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím poslance Pávka, připraví se poslanec Vymazal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Vážený pane předsedající, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, kterým se ruší tržní podíly a zavazují se distributoři a výrobci k dodávkám léků do dvou dnů. Je uveden včetně důvodové zprávy pod tiskem 2709. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím poslance Tomáše Vymazala, připraví se poslanec Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 2811 a 2812. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím poslance Kaňkovského, připraví se poslanec Pawlas. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne. Jak už jsem avizoval, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 2801, který se týká výjimky z opt-out systému pro některé skupiny pacientů. Bližší odůvodnění: odkazují na příslušný sněmovní dokument.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím poslance Pawlase, který je jako poslední písemně přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, chtěl bych se přihlásit ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu, k tisku číslo 302, který je evidován jako sněmovní dokument 2818, a je to protinávrh k návrhu, který tady přednesl poslanec Pávek, a zabývá se chráněnými distribučními kanály. Je to sněmovní dokument 2818 a je víceméně celý tisk v systému, a já ho předkládám jako určitý, bych řekl, správný a doporučující protinávrh proti kolegovi Pávkovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To je v tuto chvíli poslední písemná přihláška do podrobné rozpravy. Nemáme žádné faktické přihlášky ani nikoho dalšího nevidím z místa, takže podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova pana navrhovatele nebo některé ze zpravodajek. Pokud tomu tak není, konstatuji, že nezazněly žádné návrhy, které bychom nyní měli hlasovat, a já tedy končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji všem, kteří se zúčastnili rozpravy.

Jako další je zde bod číslo

**Nezaplacené podniky privatizované vládami
ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998**

Bod byl přerušen ve čtvrtek 6. 12. 2018 na 24. schůzi. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve všeobecné rozpravě ve čtvrtek 6. prosince 2018 na 24. schůzi. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali zástupce navrhovatelů Vojtěch Filip a zpravodaj Karel Krejza. Budeme nyní pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě. Hlásí se pan navrhovatel. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já vím, že za chvíličku skončíme, bude bod přerušen, protože pravděpodobně do 13 hodin to nejsme schopni dojednat. Tak já připomenu jenom základní věci, a to je návrh usnesení, který jsem připravil pro tento bod, a od toho bychom se odpíchli při té rozpravě.

Navrhují, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky přijala následující usnesení:

Za prvé. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že v letech 1992 až 1998 došlo při privatizaci majetku státu k velké řadě excesů, chyb i zločinů –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším. Je tu velký hluk. Zároveň si dovoluji upozornit, že návrh je potřeba načíst až v podrobné rozpravě. Prosím, pokračujte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já to jako úvodní slovo potřebuji říct, protože ještě do těch 13 hodin určitě stihnu jednu krátkou větu citace z toho jednoho případu, kterým jsem tady uváděl ten bod, když jsme začínali. Opakuji tedy – chyb i zločinů, které způsobily České republice a jejím občanům škody na majetku v řádech stovek miliard korun a které vlády České republiky dosud nedořešily a jejich následky neodstranily.

Za druhé. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky zpracovat a navrhnout účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné takové zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení, včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet.

Proč ten druhý bod, který jsem neodůvodňoval v tom úvodním slově. Protože jde o to, že například pan Jirí Pospíšil, tehdy poslanec ODS, později ministr spravedlnosti ODS, měl ve své základní organizaci právě ty privatizátory, kteří nikdy ten podnik nezaplatili. A škoda, kterou jsme tady vyčíslili, samozřejmě je zřejmá a ten, který zaplatil alespoň část těch škod, které privatizátoři udělali, psal předsedovi vlády 25. února tohoto roku:

Předseda vlády nezná detaily našich stížností. V mém případě mu byla vypracovaná odpověď na interpelaci, která se sice tváří, jako že ví, ale nezná vůbec obsah a smysl problému. Uvádí, že žádný z orgánů policie, státního zastupitelství neshledal podezření ze spáchání trestného činu. To je lež. Úmyslně byl panu předsedovi vlády zatajen dokument Usnesení vyšetřovatele z 30. 10. 2002, ve kterém je celkem na deseti listech popsána trestná činnost při privatizaci Mototechny. Podání obvinění bylo odloženo, ne však, že se trestný čin nestal, údajně z důvodu promlčení věci. Jenže věc byla promlčena po dvaceti letech a v roce 2002 se jednalo teprve o pět let od spáchání trestných činů.

A navrhovatel píše: Chci vypovídat při výslechu na Policii České republiky a předložím důkazy o tom, co tvrdím a o čem zločinci v policii, státním zastupitelství, úředníci Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva vnitra nemají ani ponětí, nebo, a to je ještě horší případ, úmyslně věc zatajují a trestnou činnost vědomě legalizují.

To je tedy text dopisu panu premiérovi. A já trvám na tom, abychom tento bod opravdu, až bude čas, který nebude omezen jednacími řádem, mohli dokončit a případně usnesení předložit a projednat s tím, že skutečně potom při tom dořešení věci, které státní zastupitelství při otevření skončené věci projednalo, ten trestný čin se stal a byl prokázán. Ale nebyl, ani tehdy po roce 2012, tedy ještě v době, kdy běžela dvacetiletá promlčecí doba, kdy nebyl promlčen, a mohl být tedy potrestán včetně těch, kteří se na tom podíleli a kryli trestnou činnost z pozice tehdy fungujícího ministra spravedlnosti.

Tolik tedy ode mě a nebudu vás napomínat, pane předsedající, pokud ve 13 hodin přerušíte tento bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, ano, již jsem se k tomu chystal. Děkuji tedy za úvodní zprávu předkladatele. Konstatuji, že přerušujeme tento bod ve všeobecné rozpravě. Přihlášen je stále pan poslanec Valenta a já tento bod přerušuji, protože je přestávka do 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat ústními interpelacemi, nejdříve na předsedu vlády, poté na členy vlády.

Já vám děkuji a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 14.30, takže začneme. Jako první mi dovoluji mezi námi přivítat nového ministra dopravy Vladimíra Kremlíka. Dále bych vás seznámil s omluvenkami, které mi dorazily před začátkem této části schůze. (Připomínka mimo mikrofon.) Takže... Omlouvám se. Pan ministr Havlíček. Omlouvám se.

Takže omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Rozvoral do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Ferjenčík od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Kozlová mezi 14.30 a 18.00 z důvodu jednání, pan poslanec Strýček od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr Staněk z dnešního jednání od 9 do 16 hodin z pracovních důvodů, mimo jiné

účast na dopoledním jednání podvýboru pro kulturu, pan ministr Brabec z odpoledního jednání od 14.30 do 15 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Bláha mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů a pan poslanec Miroslav Rozner od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. To byly omluvenky.

A nyní otvírám bod

218.

Ústní interpelace

kteé jsou určené pedsedovi vlády ČR nebo vládě ČR jako celku a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na pedsedu vlády Andreje Babiše či na vládu ČR, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného pedsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslankyni Věře Kovářové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na pedsedu vlády ČR Andreje Babiše. Prosím. (Není zapnutý mikrofon.) Pardon, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiéře, prezident Zeman opět nepovýšil ředitele Bezpečnostní informační služby pana plukovníka Michala Koudelku. Vláda ho už potřetí navrhovala na povýšení do hodnosti generála, avšak potřetí od pana prezidenta odešla s nepořízenou.

Jak vláda sama zdůvodňovala toto povýšení, tak pan plukovník Koudelka je člověk s vysokými profesními i osobními kvalitami. BIS pod jeho vedením dosahuje velmi dobrých výsledků, a dokonce při vaší cestě do USA byl pan plukovník oceněn v sídle CIA za vynikající zahraniční spolupráci.

Vážený pane premiéře, jak hodnotíte, že prezident Zeman opět jen tak přešel jmenování pana ředitele Koudelky? Sám jste vloni v říjnu uvedl, že vám pan prezident Koudelkovo povýšení slíbil. Co se s tím slibem stalo? Jaké budou vaše další kroky ve věci povýšení pana plukovníka Koudelky? Neporušuje prezident Zeman tím, že návrhy na povýšení plukovníka Koudelky ignoruje, své povinnosti? A znamená to, že když si někdo, v tomto případě ředitel zpravodajské služby, dovolí transparentně informovat o bezpečnostní situaci a aktivitách současného Ruska, má s povýšením smůlu, přestože svoji práci vykonává bezvadně? Co svou nečinností prezident sděluje? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan premiér je omluven a odpoví na vaši interpelaci v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

Jako další by měl vystoupit se svou interpelací na předsedu vlády pan poslanec Kolářík, kterého tady ovšem nevidím, takže jeho interpelace propadá. A prosím pana poslance Výborného, který bude interpelovat ve věci dofinancování sociálních služeb. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný premiére, ve středu 27. března 2019 tato Sněmovna projednávala bod Postoj vlády k problémům s financováním sociálních služeb. Sněmovna sice neschválila navrhované usnesení, aby vaše vláda do 20. dubna 2019 předložila Poslanecké sněmovně návrh k urychlenému dofinancování sociálních služeb pro rok 2019 ve výši 2,072 miliardy korun, nicméně schválila usnesení, v němž žádáme vládu, aby zahájila jednání ve věci zajištění dofinancování zmiňovaných sociálních služeb.

Chci se vás zeptat, zda tedy vláda tato jednání zahájila, případně s jakým výsledkem, protože o tom není veřejnosti ani nám zákonodárcům nic známo. Chci také upozornit na to a zároveň se vás zeptat, zda si vláda je vědoma toho, že v případě, že nedojde k tomuto alespoň minimálnímu dofinancování ve výši zhruba těch 2 miliard korun, že tady skutečně hrozí – ne u těch velkých poskytovatelů, protože kraje, případně velcí poskytovatelé si s tím nějak z rezerv poradí, ale u těch malých poskytovatelů skutečně hrozí bezprostředně propouštění zaměstnanců, těch, kteří pečují o klienty, kteří se sami o sebe postarat nemohou. Je to velmi nezodpovědné, a proto se vás dotazuji, zda si vláda tohoto je vědoma a jaké činí kroky k tomu, aby sociální služby u nás byly dofinancovány alespoň v té minimální míře, tak aby nebyla ohrožena jejich činnost ve prospěch jejich klientů. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. Předseda vlády je omluven a odpoví na vaši interpelaci písemně do třiceti dnů.

Jako dalšího prosím pana poslance Votavu, který bude interpelovat ve věci rušení poboček finančních úřadů zaprvé. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný premiére, v minulých týdnech bylo pracovníkům některých územních pracovišť finančních úřadů sděleno, že jejich pracoviště má být zrušeno. V Plzeňském kraji se to týká například Sušice, Stříbra a Kralovic. Jistě se to ale netýká jenom a pouze Plzeňského kraje, ale i dalších krajů. Pracovníci těchto úřadů v Plzeňském kraji mají přejít pod jiné. Mají přejít do Klatov, Tachova a do Plzně. V uvedených městech mají být zřízeny jakési podatelny, kam podle informací mají na dva dny, na několik hodin, dojíždět dva pracovníci finančního úřadu. Obce mají být požádány o poskytnutí prostor. Bohužel s obcemi zatím nikdo oficiálně nejednal.

Pane premiére, státní správa se stává pro obyvatele menších obcí a měst stále méně dostupnou. Z pověřených obcí totiž mizí úřady, za kterými lidé musí dojíždět do větších center. Pak se nemůžeme divit, že se venkov vytlidňuje. Plánovaným

zrušením pracovišť finančních úřadů dojde k omezení dostupnosti služeb. Pro poplatníky, pro řadu lidí vzhledem k vzdálenosti to bude určitě cesta na půl dne. Komplikuje jim to prostě život. Ne vše se dá vyřešit přes internet. Především starší lidé samozřejmě mají s tím problém. Ne vše se dá vyřešit jen na podatelně. Prostě osobní přítomnost na pobočce finančního úřadu je často velice nezbytná.

Já bych chtěl apelovat na vás, pane premiére, aby bylo rušení poboček finančních úřadů, tedy územních pracovišť, přehodnoceno a aby se nerealizovalo. Proti rušení jsou starostové dotčených obcí, místní samosprávy a většinově také občané, daňoví poplatníci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za přesné dodržení času. Pan premiér na vaši interpelaci odpoví písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Kaňkovského, který bude interpelovat ve věci navýšení platů zdravotních sester. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Vážený nepřítomný pane premiére, během loňského podzimu, nebo resp. už v jarních měsících jste opakovaně za vládu vy a zároveň ministr zdravotnictví avizovali, že si uvědomujete personální krizi ve zdravotnictví, zejména pokud se týká zdravotních sester u lůžka. Opakovaně bylo zmiňováno, že zdravotním sestrám navýšíte platy, také se mluvilo o výsluhách, hovořilo se také o příspěvku na bydlení. V podzimních měsících jste potom informovali opakovaně ve veřejných sdělovacích prostředcích, že sestřičkám budou navýšeny tarify, to finální rozhodnutí přišlo 17. prosince, mělo se jednat o 7 %, a dále, že sestřičky ve směnném provozu dostanou o pět tisíc korun navýšený zvláštní příplatek.

Bohužel po Novém roce pro zdravotní sestřičky přišlo zklamání, protože se od svých managementů nebo od managementů svých nemocnic dozvěděly, že mnohým nemocnicím nepřišly na toto navýšení dostatečné finanční prostředky. My jsme toto téma otevírali už tady na plénu, otevírali jsme to v interpelacích, vy, resp. pan ministr zdravotnictví avizoval, že toto prošetřuje, že se to snad týká pouze dvou krajů, ale informace z terénu jsou jiné.

Takže já se vás ptám, pane premiére: Řešíte tento problém a existuje šance, že bude v horizontu týdnů vyřešen, nebo necháte zdravotní sestřičky na holičkách s pocitem velké frustrace? Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan premiér na vaši interpelaci odpoví písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Votavu, který bude interpelovat ve věci rušení poboček finančních úřadů podruhé. Ne? Dobře, pan poslanec svoji interpelaci stahuje. Tím jsme vyčerpali všechny přihlášky k interpelacím na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Nyní prosím opět pana poslance Votavu, aby přednesl interpelaci na místopředsdkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Paní ministryně sedí za mými zády v lavici, takže jistě slyšela, co jsem říkal na margo interpelace na pana premiéra. V podstatě to je to samé. Já si pamatuji na rok 2015, kdy byla stejná situace, zdvihla se vlna odporu starostů, ale i poslanců rozpočtového výboru, senátorů i poplatníků, občanů. Pak se v řadě věcí ustoupilo od rušení územních pracovišť. Nyní se domnívám, že už to Ministerstvo financí a Finanční správa myslí naprosto vážně, i když se ty věci dozvídáme neoficiálně, bohužel. Uvítal bych jako starosta města ORP, že se mnou někdo o tom bude jednat, abych se to nedozvídál různě oklikou.

Paní ministryně, já si myslím, že opravdu je to nešťastná věc. Šetřit se musí, chápu. Jenže se ptám, zdali je to šetření na pravém místě. My neustále říkáme, že musíme přibližovat státní správu občanovi, a děláme pravý opak, státní správu vzdalujeme od občana. To, co jsem říkal, že to bude působit řadu potíží poplatníkům – náš kraj je poměrně rozlehlý, okresy jsou rozlehlé, když budou lidé přejíždět z jednoho konce na druhý, tak je to opravdu na půl dne, možná někdy na celý den, podle toho, jak funguje doprava.

Chceme vybírat daně, já si myslím, že zrovna toto není řešení pro to, abychom ještě lépe vybírali daně. Já se tedy chci dotázat, zdali to fakt myslíte opravdu vážně, abyste to přehodnotili a abyste také dbali názoru starostů a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já si tu dobu roku 2015 pamatuji. Nebyla jsem sice ještě ani náměstkyní ministra, byla jsem ještě na Generálním finančním ředitelství, ale ta situace byla diametrálně odlišná. Byla odlišná zejména z toho pohledu, že v té době už existoval návrh změny vyhlášky ministra financí, a ten vyvolal takový obrovský – jistě si to pamatujete, byl jste předsedou rozpočtového výboru. A toto je zásadní rozdíl.

Chtěla bych říci, že k 1. lednu 2020, ale ani k 1. lednu 2021, což jsou pořád ještě období, kam, doufám, že bude sahat moje kompetence, nebude zrušeno žádné územní pracoviště Finanční správy. Musela bych tu vyhlášku podepsat já jako ministryně financí a já ji nepodepisu. To znamená, všechna územní pracoviště zůstanou tak, jak jsou v té vyhlášce. To tady vyslovuji nahlas, veřejně a za tím si stojím.

Územní pracoviště, jak už jsem řekla, která se nenacházejí v sídlech finančních úřadů, což je ale výrazná většina, je potřeba si uvědomit, se zřizují vyhláškou Ministerstva financí, je to vyhláška 48 z roku 2012 Sb., a kdyby měla tato vyhláška být vydána – já říkám, že nebude –, tak by podléhala klasickému standardnímu

legislativnímu procesu. To vy víte. Šla by do připomínkového řízení a určitě byste se to všichni dozvěděli a určitě byste věděli, že to, co tady teď říkám, by nebyla pravda, a to si v žádném případě dovolit nemůžu. Navíc ten legislativní proces od zahájení prací do skončení je 3 až 5 měsíců, takže určitě by to vaši pozornosti neuniklo. Tolik legislativní rámec.

Je pravda, že daňová správa má novou generální ředitelku od 1. ledna 2019, paní Tatjanu Richterovou. Celý život se pohybuje ve finanční správě, je to zkušená vyzrálá manažerka, která řídila takové giganty, například v poslední době to byl náš největší finanční úřad, a to je finanční úřad pro hlavní město Praha, dosáhla tam velmi významných výsledků. Ona si samozřejmě provádí se svými zkušenostmi a s odpovědností, kterou získala po jmenování do této funkce, jakousi optimalizaci procesu, provádí si novou systemizaci, přeskupuje různé útvary, jak mě informovala. Já nemám přesné její návrhy, jak to všechno probíhá. Samozřejmě si v rámci toho nechala udělat i analýzu, jaká je třeba návštěvnost tady v těch různých územních pracovištích, která nejsou v sídlech finančních úřadů, to znamená, zda například odpovídá provozní doba na těchto územních pracovištích návštěvnosti a tomu nápadu. Takže to je legitimní. Samozřejmě pokud ona zjistí, že je nějaké územní pracoviště, kam prostě, jak se říká, lidově řečeno, nikdo nezavítá, tak je legitimní, že třeba upraví provozní dobu.

Jak mě informovala, bavily jsme se zatím neformálně, já nemám zatím žádný její návrh, zdůrazňuji, že je to v její kompetenci, tak ona říká, že samozřejmě tak činí a koná jediné na návrh jednotlivých ředitelů finančních úřadů a dbá a bude vždycky dbát toho, aby se o tom bavila se zástupci municipality, to znamená se starosty nebo s příslušnými kompetentními úředníky v jednotlivých místech.

Takže taková malá hysterie – to není velká hysterie, taková menší hysterie, která se kolem toho rozhořela, protože se mě na to ptalo už několik novinářů, i vy jste se mě ptal a další poslanci, já se to snažím vysvětlovat – samozřejmě pramení z toho, že jakmile se ten průzkum začne dělat, tak úřednice v tom místě se začnou být ohrožené a jdou si postěžovat. To je běžné. Já také pocházím z malé vesnice, takže vím, jak to chodí. Tak si postěžují, a protože jsme takový malý český rybníček, tak se to vysublimuje až k vám. Já chápu, že vy jste aktivní na obci nebo v tom místě, kde působíte, a pak to vyvolává tyto disproporce.

Já už jsem, myslím, reagovala na interpelaci paní poslankyně Kovářové před časem, kde jsem jasně řekla, že není chystaná žádná vyhláška k rušení územních pracovišť Finanční správy, nepodepisuji takovou vyhlášku, nepošlu ji do legislativního procesu, pokud já budu ministryní financí. To říkám odpovědně. A nemohu si ze svých úst dělat trhací kalendář. Nevím ani o tom – já jsem to nechala ověřit – že snad je nějaká tisková zpráva Generálního finančního ředitelství. Není taková tisková zpráva, nikde nevisí na webu, nechala jsem si udělat průzkum (upozornění na čas) a nemám zatím žádné konkrétní informace o tom, že by paní generální ředitelka měla nějaký konkrétní závěr. Ona si pouze mapuje svůj rajón, jak se říká lidově. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Václav Votava: Já mám tu čest být v té jedné obci, městě Stříbře, starostou, takže se mě na to samozřejmě ptají jak pracovníci územního pracoviště, tak občané poplatníci. To, co jste řekla, by mě na jednu stranu mohlo potěšit. Doufám, že se to nechápe tak, že na papíře to územní pracoviště nezrušíme, lidi z toho baráku přesuneme o třicet kilometrů dál a zřídíme nějakou tu podatelnu u nás ve městě. Tak doufám, že takto to chápáno není, že tedy zůstanou i pracovníci toho finančního úřadu tam, kde jsou v současné době, aby ti jednotliví správci daně mohli vyřizovat pro občany, pro poplatníky všechny potřebné věci, které potřebují. Potom, jestli je to tak, jak jste řekla a jak já si tedy myslím, že by to mohlo zůstat a nic by se nezměnilo, možná úprava pracovní doby, dobře, dejme tomu (upozornění na čas), pak budu spokojen.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím, paní ministryně odpoví na doplňující dotaz.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já, pane poslanče, aniž bych chtěla uhnout z přímé odpovědi, tak já nemám žádné konkrétní návrhy. Říkám, je to tak, jak to je, ale pokud by došlo k jakékoli změně – a já vůbec ani nevím, že byly úvahy o nějakém přesunu 30 kilometrů – tak vy budete ten první jako starosta, kdo se to prostě od kompetentních úředníků dozví a s kým oni o tom budou debatovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A než dám slovo dalšímu poslanci, tak vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se pan poslanec Vyzula od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Šafránková od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Valentu, který bude interpelovat omluveného ministra Staňka ve věci úplnosti korunovačních klenotů. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, ptám se vás: Jsme skutečně státem, kterému nestojí za to, aby měl vlastní historické korunovační klenoty v celé jejich úplnosti? Je přece i profilujícím trendem v památkové péči vracet symboly státnosti na území, se kterým byly historicky spjaty.

O co se mi jedná? O nic více ani méně, než jsou žezlo a jablko Království českého ze 14. století, a také o ceremoniální český kurfiřtský plášť. Z minulosti víme, že české korunovační klenoty, dnes historicky nevyčíslitelné hodnoty, byly pro svoji bezpečnost převezeny již za třicetileté války do Vídně a do místa svého původu se vrátily až v roce 1791. Tedy kromě již zmíněného žezla, jablka a pláště, ty zůstaly, snad nikoli natrvalo, v Hoffburgu. Rakousko se ale dodnes platnou Saintgermainskou mírovou smlouvou z roku 1919 zavázalo Československu k vydání listin a věcí, které patřily Království českému. Současně platí, že žádný stát, který se z království změnil na republiku, potom neponechal korunovační klenoty v držení bývalé královské

rodiny jako soukromý majetek, ale že tyto klenoty musí být vždy posuzovány jako veřejný majetek státu.

Můžete českým občanům tedy vysvětlit, proč stát, který se velice intenzivně hlásí nejen k odkazu Karla IV., ale i dalších českých panovníků, to svou faktickou nečinností popírá? I bez zmíněné Saintgermainské smlouvy, konkrétně podle rakouského občanského zákoníku, je Rakousko povinno na základě žádosti vlastníka nejen dle mého názoru nepoctivě držený majetek vydat. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a pan ministr vám odpoví do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat paní ministryni Benešovou ve věci: mohu vidět vaši analýzu, jak si objednat trestní stíhání? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se vás chtěl zeptat, paní ministryně, jak to bylo s tou analýzou, nebo oponentní zprávou, nebo jak jinak to nazvat, ve které jste se vyjadřovala k tomu, jakým způsobem a za jakých podmínek je možné si v České republice objednat trestní stíhání. Podle těch vyjádření, která byla v médiích, do té analýzy nahlížel pan prezident Zeman, tady v Poslanecké sněmovně z ní údajně citoval pan předseda vlády Andrej Babiš a měla být předána ministru spravedlnosti panu Kněžínkovi. Já jsem se obrátil jak na pana prezidenta, tak na pana ministra spravedlnosti Kněžínkovi a oba dva mi potvrdili, že žádná taková analýza neexistuje. Takže bych velmi rád věděl přímo od vás, která jste ji zpracovávala podle svých veřejných vyjádření, za jakým účelem, na či objednávku, jak se to přesně jmenovalo, komu to bylo odevzdáno a z jakých důvodů nemají poslanci možnost se s tím seznámit, ačkoliv samozřejmě poslanci mají jako součást svého kontrolního oprávnění vůči orgánům moci výkonné právo požadovat informace.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Krásné dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení poslanci. Pokud jde o tzv. analýzu, která měla být vypracována v souvislosti s určitými trestními stíháními na objednávku, tak musím konstatovat, že nemáte věřit tomu, co noviny píší. Tak tato analýza nikdy zpracována nebyla, pokud bychom ji měli takto pojmenovat. A jelikož v Lánech se 17. března tohoto roku konala řádná schůzka ministra spravedlnosti pana Kněžínkovi, já jsem byla oponent, byla pouze vypracována tzv. oponentní zpráva ke koncepci a cílům Ministerstva spravedlnosti se zaměřením na státní zastupitelství, tak jak bylo toto téma určeno. Já jsem vypracovala tu zprávu poměrně podrobnou, týkalo se to Vězeňské služby, probace, mediace, legislativy, a pak se tedy řešilo, co bude se státními zástupci, protože máme úkol, a ten úkol je skutečně velký, a to jest tedy udělat novelu zákona o státním zastupitelství.

Popsala jsem peripetie s tím zákonem, které vznikly. Proč ten původní zákon byl stopnut – protože tam nebyl vůbec kontrolní mechanismus nad tím dozorem, protože ten speciál tehdy dozor měl, ale dohled neměl, takže proto se to nelíbilo a vrátili jsme to tehdy k přepracování. Postupem času se uvažovalo o novele. Novela je teď v legislativním plánu vlády a ta je v podstatě připravena ještě ministrem Kněžínkem.

Já jsem tam popisovala různé jevy, které jsou v současné době aktuální, co se tedy týče státních zástupců, kde jsem třeba popsala i byrokracii, která by měla být odbourána, a popsala jsem tam třemi větami – třemi větami – dvě kauzy, které jsou dostupné z veřejných zdrojů, a to je kauza Beretta, kde bylo skutečně vytvořeno usnesení o zahájení trestního stíhání na advokáta v kauze, která byla Škoda Transportation versus České dráhy. To trestní oznámení směřovalo na jeho postih pro podvod v posledním odstavci a šlo o to, že tady už se v podstatě podmíněné tresty nemohou dávat, tam už by hrozil trest nepodmíněný, a to bylo smyšlené trestní usnesení o zahájení, které bylo jedním policistou dáno do systému, dokonce do systému policie, a státní zástupkyně to akceptovala. Takže všichni tito lidé jsou dneska trestně stíháni. Takže jak asi budeme nazývat takovéto jednání než objednávkové trestní stíhání? A další věc je skončena pravomocně, je to známá kauza Neograph – Sittovi, kde to popisuje i ten soudce, že se jednalo o takovýto neblahý jev. A to je celá analýza.

Jedná se o materiál, který byl předložen prezidentovi z mé strany 11. března tohoto roku, byl veřejně projednán tam na tom jednání, které proběhlo v Lánech. Tam byl pan ministr Kněžínek a žádný problém zde nenastal. Takže tato listina je samozřejmě neveřejná, vypracovávala jsem ji pro potřeby prezidenta republiky v situaci, kdy jsem byla neplacenou poradkyní a ani ve snu by mě nenapadlo, že se stanu ministryní. Takže není dostupná. Pokud někdo tuto listinu bude vyžadovat, musí se obrátit na Kancelář prezidenta republiky. To je z mé strany asi k vysvětlení vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz? Bude. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená paní ministryně, děkuji za poskytnuté vysvětlení. Já jsem se k tomu ještě chtěl zeptat. Vy jste říkala, že jste předala tu zprávu panu prezidentovi, tak já jsem dostal právě odpověď od Kanceláře prezidenta republiky, že tou zprávou nedisponuje. Tak jestli teď, když jste se stala ministryní spravedlnosti – děkuji za to, že jste tady popsala ty informace, které tam jsou – tak jestli by bylo možné i tu zprávu zveřejnit a rozptýlit tak jakékoli pochybnosti, které kolem ní kolují.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Nelze tuto zprávu zveřejnit, je to nevěřejná listina určená pro prezidenta, takže z mé strany ji nedostanete. Můžete se obrátit na prezidentskou kancelář.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní bude interpelovat poslanec Kolářík pana ministra Hamáčka ve věci hajlování na Václavském náměstí. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvenkou paní ministryně Jany Maláčové, která se nám omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací, která se týká události na Václavském náměstí v Praze dne 25. dubna 2019. Během demonstrací organizovaných politickou stranou SPD Tomio Okamura zachytily kamery občana, který zvedl pravici k nacistickému pozdravu, a to přímo před očima příslušníků Policie České republiky. Toto jednání je trestným činem klasifikovaným jako podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka. Příslušník Policie České republiky je v podobných případech povinen okamžitě zasáhnout. Přesto je ze známých záležitostí, které proletěly česká média, jasné vidět, že příslušník nezasáhl. Později se objevilo vyjádření Policie ČR na twitteru – cituji: Policie průběh dnešních akcí monitorovala a pořízené záznamy bude pečlivě vyhodnocovat. Stejnou pozornost budou policisté věnovat i příspěvkům na sociální síti a zjištěná protiprávní jednání řešit dle zákona. A také pozornosti kriminalistů neunikl ani ten hajlující chlapík v zeleném baretu. Jeho totožnost už policisté znají.

Vážený pane ministře, chtěl bych se zeptat, zdali mají příslušníci Policie ČR nějakou metodiku, jak se v těchto situacích zachovat, anebo je to čistě na uvážení daného příslušníka. Domnívám se totiž, že právě okamžitý zásah do tohoto protiprávního jednání by jasně a zřetelně vymezil hranice občanského projevu, který je anebo který není tolerovaný během občanského shromáždění. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr bude odpovídat. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane poslanče, úvodem mi dovoluji vás ujistit, že hajlovat na veřejnosti je trestné a kdokoli se tohoto bude dopouštět, tak bude potrestán. Vy jste mi položil konkrétní otázku, jak tedy policie postupuje, zda má nějakou metodiku. Chci vás ujistit, že policie se samozřejmě v první řadě řídí platnými zákony, potom svými interními předpisy a pokyny. Metodických materiálů mají policisté spoustu, jak pro policejní management, pořádkovou policii, specialisty na extremismus, antikonfliktní týmy a tak podobně. Samozřejmě se nacvičuje i zvládání těchto podobných shromáždění.

Nicméně když se zvládá masové shromáždění, tak dochází k situacím, kdy policisté musejí brát v potaz více okolností, a ta konkrétní reakce je samozřejmě výsledkem individuálního posouzení velitele zásahu. Vy jste sám popsal situaci, ke

které došlo. Ano, bylo zadokumentováno, že ten člověk tam hajloval. Policisté tento čin zdokumentovali, pachatele ztotožnili, vyslechli a případně zahájí úkony trestního řízení. Oni prostě na místě usoudili, že je lepší postupovat tímto postupem, tímto směrem, než tam zasáhnout na místě. Předpokládám, že by to asi vyžadovalo nasazení speciální pořádkové jednotky. Byla by tam možná reakce toho davu s nějakými důsledky, které oni v tu dobu vyhodnotili a posoudili.

To znamená, z mého pohledu je naprosto klíčové to, že ten čin byl zdokumentován, ten člověk byl ztotožněn a velmi pravděpodobně bude i za svoje činy pykat. Z mého pohledu policisté nijak nepochybili, postupovali v souladu s metodikou. Znovu říkám, důležité je, že ten, kdo na veřejnosti hajluje, za to bude potrestán.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za odpověď. Já jsem rozhodně nenaznačoval, že by příslušník nějak pochybil. Je mi jasné, že v případě této demonstrace to může být komplikované a samotný zásah by mohl vyvolat ještě větší problémy. Spíš mi šlo opravdu o to, jestli je jasná metodika, jak mají policisté postupovat, a případně, jestli taková existuje, jestli bychom se spolu mohli nějak domluvit a jestli bych ji třeba mohl vidět nebo se na ni podívat. Jestli je veřejná, nebo neveřejná.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Jenom zopakuji, samozřejmě, metodika je, ale to finální rozhodnutí samozřejmě je vždycky na veliteli zásahu. Pokud máte zájem, jsem schopen pro vás nebo i pro další kolegy z Poslanecké sněmovny dohodnout návštěvu třeba na pražské pořádkové jednotce a policisté vám asi na místě řeknou, jak jsou vycvičeni, jak postupují, jaká je ta metodika a jaká jsou veškerá rizika a veškeré aspekty takovýchto masových shromáždění. Takže vám nabízím, můžeme udělat návštěvu na pražské SPJ a tam vám ti policisté přímo řeknou, jak postupují a proč.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní bude interpelovat pan poslanec Zahradník pana ministra Brabce ve věci zalesňování v Národním parku Šumava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, Česká inspekce životního prostředí pokutuje malé majitele lesů za nezálesněné plochy po těžbě tam, kde bylo dřevo odvezeno a prodáno. A je to zcela

správně a zcela správně uvádí inspekce odborný argument, že na odlesněných plochách dochází ke změnám ve funkci klimatické, hydrické a další.

Ptám se vás, pane ministře, jak se díváte na rozhodnutí jednoho z vašich předchůdců na místě ministra životního prostředí, Martina Bursíka, z roku 2008, které umožňuje odložit povinnost zalesňování holin v Národním parku Šumava o 28 let, tedy na 30 let. Platí tedy politické rozhodnutí, anebo vědecké poznání ověřené lesnickou praxí?

A moje druhá otázka. Jak je možné, pane ministře, že v současné době je drasticky omezována výroba sazenic a že výrazně klesají zásoby sadebního materiálu v lesních školkách správy Národního parku Šumava? V roce 2014 byla tato zásoba 2,5 mil. kusů, v roce 2017 již jenom 308 tis. kusů a k 31. 12. 2018 pouhých 206 tis. kusů, tedy méně než desetina stavu z roku 2014. Ptám se vás tedy, jak se díváte na tento fenomén.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď na interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Děkuji za dotazy panu kolegovi Zahradníkovi. Na úvod jenom krátce obecněji, abychom to zasadili do nějakého rámce. Zalesňování stejně jako ostatní činnosti na území národních parků musí být v souladu s cíli ochrany sledovanými jeho vyhlášením a současně při péči o lesní ekosystémy národního parku se postupuje tak, aby byly podporovány či zachovány jejich přirozené ekologické funkce a druhová rozmanitost, a tím docházelo k naplňování dlouhodobých cílů ochrany národního parku.

Pan kolega Zahradník stejně jako já, stejně jako řada kolegů, velmi dobře víme, že samozřejmě v národním parku je uplatňování lesního zákona v jiné poloze než v hospodářských lesích. Na území národního parku je často přistupováno k prodlužování lhůt pro zalesnění a zajištění lesních porostů daných lesním zákonem, a to především z toho důvodu, aby se podpořila a často i reálně umožnila přirozená obnova lesních ekosystémů. Na částech území národního parku, to samozřejmě platí i pro Šumavu, kde je dán prostor pro průběh přírodních procesů, se k umělé obnově nepřistupuje. Obnova v těchto lokalitách je obnovována přirozeně v rámci dynamiky lesních ekosystémů bez lidských vlivů. V částech národního parku, kde se s různou intenzitou stále či trvale pečuje o lesní ekosystémy, se přistupuje k umělé obnově většinou za situace, kdy se přirozená obnova nedostavuje či v přirozené obnově scházejí dřeviny přirozené dřevinné skladby. V podmínkách našich národních parků jde především o listnaté dřeviny, popřípadě jedli.

V případě Národního parku Šumava vychází péče o lesní ekosystémy včetně zalesňování jak z právních norem, což je především zákon o ochraně přírody a krajiny a dále například zákon o lesích, ale také z vnitřních předpisů Správy Národního parku Šumava, a ty pan kolega Zahradník nepochybně zná. Problematické zalesňování na území Národního parku Šumava se věnuje především směrnice Příručka lesnických činností a též příkaz ředitele číslo 150 o způsobu péče o ekosystémy v Národním

parku Šumava v dílčích plochách. V rámci těchto předpisů jsou definovány základní principy a postupy při zalesňování a též přístupy péče pro jednotlivé dílčí plochy, které vedou k naplňování dlouhodobých cílů ochrany na území národního parku.

A teď pár zajímavých čísel. Za existenci národního parku bylo vysázeno cca 15 milionů kusů nesmrkových sazenic. Kdyby přežily ve 100 procentech, což samozřejmě není možné, bavíme se pouze v teoretické rovině, tak bychom ovlivnili druhovou skladbu nastupující generace lesa pouze o 3 procenta. A za tuto výsadbu bylo zapláceno zhruba 200 milionů korun. Trendy přirozené obnovy ukazují, což potvrzuje jak velkoplošná inventarizace, tak i biomonitoring, že průměrná hustota přirozené obnovy je přibližně 6 tisíc kusů nových semenáčků na hektar a z toho 80 procent je smrk. Zajímavý je jeho rostoucí podíl i v nižších nadmořských výškách. To ovšem zcela koresponduje s novými interpretacemi pylových záznamů a s popisy původních formací v Národním parku Šumava z poloviny 19. století.

Závěrem. Se sázením se v Národním parku Šumava počítá i nadále, ale jen v zóně soustředěné péče a v nižších nadmořských výškách, zejména na kontaktu s jinými vlastníky, a sázet se budou pouze nesmrkové příměsi a to už dělá Správa Národního parku Šumava od roku 2014. Když se pojedete podívat do Národního parku Šumava, já si myslím, že všichni, nebo velká většina z vás se tam občas jedete podívat, někteří třeba i častěji, jedete se podívat na některá ta místa, například kolem Plešného jezera, ale nejenom tam, tak vidíte, že ta přirozená obnova velmi dobře funguje.

Na ty otázky, které jste mi pokládal, pane poslanče, se mi hůř odpovídá, protože jsem neměl samozřejmě informaci ohledně těch sazenic, jak se snižuje počet sazenic. Já se domnívám, že ale odpověď na tu otázku je v té mé předchozí odpovědi. To znamená, jestliže se vlastně přirozeně obnovuje, a to nám příroda zajišťuje zdarma v rámci národního parku, tak potom samozřejmě bylo neefektivní držet tak velké množství smrkových sazenic, které samozřejmě znamenají i nějaké náklady s tím spojené. To je první věc. (Předsedající: Čas, pane ministře.) Pardon, když tak počkám na doplňující otázku, pokud bude.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana poslance o doplňující dotaz.

Poslanec Jan Zahradník: Pane ministře, to všechno je hezké. Ale ten ministr Bursík, co tam byl před vámi, to své rozhodnutí vydal v roce 2008, tedy po orkánu Kyrill, a zneužil tu situaci k rozšíření bezzásahovosti v Národním parku Šumava. To je nad slunce jasnější. Na to jste nějak neodpověděl. Vy jste mi spíš dal nějaké statistické údaje a samozřejmě citoval jste zákon.

A za druhé. To, že se od roku 2014 do roku 2018 snížila zásoba sazenic na desetinu, vlastně svědčí o tom, že na té téměř poloviční ploše zvýšené péče nehodláte příliš vysazovat. Přitom ale po pravdě základní dokument nemáte, nemáte zásady péče a ani se mi zdá, že příliš nespěcháte s jejich projednáním, a nemáte nakonec ani zonaci. Čili já tady vidím velké nebezpečí toho, že zalesňovat nebudete a že chcete ze Šumavy, nebo ekologové, kteří zatím tedy nějak řídí ministerstvo (upozornění na čas), tak chtějí přeměnit Šumavu celou na holinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan ministr bude reagovat. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak za prvé ekologové neřídí ministerstvo, respektive neřídí ho nevládní organizace. Já věřím, že ho řídí ekologové, ale ne nevládní organizace, což neznamená, že v nevládních organizacích nejsou ekologové. Ale chci říct, že ho rozhodně neřídí nevládní organizace. To je první věc.

Druhá věc je, že nepochybně na Šumavě se sázet bude dál. A rozsoudí nás, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, až historie. Ale věřte mi, že ty smrky nakonec přežijí pouze na Šumavě a v Krkonoších, v Krušných horách, v Jizerských horách nad nějakou nadmořskou výškou a všichni z republiky se tam za dvacet let budeme jezdit dívat, jak ten smrk vypadá. A tam budou žít. Takže určitě budeme zalesňovat tam, kde je to opravdu efektivní. A ten počet sazenic, ono to i vyplývá prostě skutečně z toho, že my bychom ty smrkové sazenice v této chvíli v zásadě v těch milionových počtech – to je mimochodem problém školek i ostatních, které mají dneska miliony smrkových sazenic, a on o ně není zájem v těch hospodářských lesích. A my se opravdu vracíme a velmi pravděpodobně se vrátíme tam, kde byly české země před třemi sty lety, kde bylo procento smrků někde kolem deseti procent. Dneska máme těch smrkových monokultur šedesát procent. Ale je nepochybné, že na Šumavě přežijí.

A k panu Bursíkovi, mému předpředpředchůdci, určitě chápete, že jakoby není asi úplně relevantní se k tomu vyjadřovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní bude interpelovat pan poslanec Elfmark pana ministra Hamáčka ve věci situace ve Vlachovicích-Vrběticích, aktuální stav. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Elfmark: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl zeptat pana ministra Hamáčka na aktuální situaci ve Vlachovicích-Vrběticích ve Zlínském kraji, kde stále probíhá zásah po výbuchu muničních skladů. Minulý týden se v médiích objevila zpráva, že pyrotechnici přecházejí na dvousměnný provoz a důvodem má být maximální využití času pro hledání za denního světla. Chtěl bych se tedy pana ministra zeptat, jaký výsledek si od toho velitelé zásahu slibují a kdy se očekává, že by mohl celý zásah skončit.

Zároveň bych se ho rád zeptal, jaké následné záruky pro bezpečný pohyb budou mít obyvatelé Vlachovic-Vrbetic a zejména majitelé dotčených pozemků. V červenci loňského roku jsem totiž obdržel dopis od starosty Vlachovic, který se podivuje nad tím, že již v lednu 2018 byly části původně oplocených pozemků znovu zpřístupněny. Pan starosta se obává, že na pozemcích není bezpečné chodit, natož potom dále nějak hospodařit. Chtěl bych tímto požádat o více aktuálních a podrobných informací k zásahu a hlavně k zajištění bezpečnosti obyvatel.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane poslanče, nejprve bych rád uvedl, že problematika řešení té situace ve Vlachovicích-Vrbčticích spadá vedle Ministerstva vnitra i do působnosti Ministerstva obrany. Tím se nijak nevymlouvám, pouze uvádím přesně aktuální stav.

Všichni víme, že v říjnu a prosinci 2014 došlo k výbuchu muničních skladů, do okolí byla rozmetána uložená munice, v místě události byly složkami integrovaného záchranného systému zahájeny záchranné a později i likvidační práce, které mimo jiné spočívají v odstranění nevybuchlé i vybuchlé munice včetně komponent. Nicméně s ohledem na charakter mimořádné situace bylo a je nutno provést hloubkovou asanaci dotčených pozemků. Usnesením vlády číslo 140 ze 17. února 2016 bylo pro pozemky uvnitř původního areálu schváleno řešení, které navrhovalo Ministerstvo obrany, což je odkup nebo směna pozemků do rukou státu, respektive Vojenských lesů a statků České republiky, státního podniku. Je to proto, že hloubkovou asanaci dotčených pozemků může totiž ze zákona provést pouze jejich vlastník. To znamená, uvnitř toho původního areálu probíhá odkup pozemků s cílem tedy následné hloubkové asanace. Z hlediska fyzického zajištění té hloubkové asanace, která by měla přinést následné bezproblémové využití pozemků uvnitř areálu, zajistí toto stát bezprostředně po vyřešení majetkových vztahů a fyzickém převzetí pozemků Vojenskými lesy a statky. Nicméně vedle výše uvedeného musíme také připomenout, že oblast zasažená nevybuchlou municí či jejími součástmi je mnohem větší než samotný bývalý muniční areál a to území, které je zapotřebí hloubkově asanovat, je mnohem rozsáhlejší. Je to 1 500 metrů od skladu číslo 16 a 1 000 metrů od skladu číslo 12.

Ted' aktuálně projednáváme v rámci Ministerstva vnitra několik variant řešení, jak postupovat dál. Rozhodnutí ještě nepadlo. Problém je v tom, že naše rozhodování ovlivňují především složitost jednání s vlastníky pozemků, protože na tom území je zhruba 500 vlastníků pozemků. Takže těch variant je několik. Nejprve budeme muset vypořádat pozemkové vztahy a až potom by tedy mohlo dojít k té hloubkové asanaci mimo ten areál. Co ale můžu říci už teď, je to, že likvidaci nalezené munice bude provádět podle zákona o policii pyrotechnická služba Policie České republiky. Takže já vám v této fázi nemohu říci, jakou variantu zvolíme. Chci vás jenom ujistit, že z pohledu Ministerstva vnitra je pro mě tím rozhodujícím kritériem co nejmenší zátěž obyvatel přilehlých obcí jakožto i vlastníků pozemků, které se nacházejí mimo ten původní areál.

Co se týká dopisu pana starosty, já jsem s ním jednal a jsem s ním v kontaktu, a jestliže jakékoliv řešení zvolíme, tak ho budeme volit i s ohledem na stanovisko a názor místní samosprávy.

Jinak k tomu dvousměnnému provozu. Jde nám prostě o to využít na maximum kapacity, které jsou na místě, a zrychlit celý proces, aby ta složitá situace, která tam je, netrvala déle, než je nezbytně nutné.

Takže vás chci ujistit, že jakmile padne rozhodnutí, jakou cestou ve vztahu k tomu území mimo oplocený areál se dáme, tak vás budu bezprostředně informovat.

A stejně tak budeme informovat příslušné představitele samosprávy, ať je to Zlínský kraj, potažmo obce, které se nacházejí v bezprostředním okolí areálu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec nemá zájem o doplňující dotaz. V tom případě jako další by měla interpelovat paní poslankyně Vrecionová ministra Tomana, který je omluven, ve věci proplácení dotací společnosti Agrofert z národního rozpočtu. Nicméně paní poslankyni tady nevidím, tedy interpelace propadá a dále se jí nebudeme zabývat.

A já prosím pana poslance Černohorského, který bude interpelovat omluveného ministra Staňka ve věci vysvětlení postoje Ministerstva kultury České republiky k integraci systému státní památkové péče do státního stavebního úřadu. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážení kolegové. Vážený pane ministře, žádám vás jakožto ministra kultury o vysvětlení požadavku Ministerstva kultury na základě dokumentu Přípomínky Ministerstva kultury k věcnému záměru stavebního zákona, který byl vložen do systému eKLEP dne 26. 2. 2019, kde na straně číslo 4 dole v poslední větě mj. dáváte zvážit – a teď cituji: celkovou změnu modelu výkonu veřejné správy a celý systém státní památkové péče integrovat do státního stavebního úřadu.

Chtěl bych se proto, pane ministře kultury, zeptat, zda tímto zmíněným požadavkem ke zvážení adresovaným Ministerstvu pro místní rozvoj nerezignujete na roli Ministerstva kultury v oblasti památkové péče. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr je omluven a odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

Nyní prosím pana poslance Adamce, který bude interpelovat pana ministra Havlíčka ve věci budoucnosti resortu. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové já bych si dovilil mít takové čtyři nezáludné otázky na pana ministra Havlíčka, ministra resortu, který považuji za jeden z nejdůležitějších pro rozvoj našeho státu. A protože jsme tady už několikrát narazili na problémy, o kterých teď budu hovořit, tak bych chtěl znát jeho názor jako nového pana ministra, jak si to představuje do budoucna, jak se celé ty kauzy budou vyvíjet.

První otázka je, zda bude stát těžit lithium, jak sliboval před volbami současný premiér v roce 2017, anebo stát od tohoto záměru ustoupí jako stát přímo a lithium se bude těžit standardním způsobem prostřednictvím soukromých firem, nebo zda vláda už vůbec na těžbu této významné suroviny úplně rezignovala. To je první otázka.

Druhá otázka je, kdy bude vybrán dodavatel nového jaderného bloku. Jakým způsobem bude stavba financována? Kdo a kdy podepíše smlouvu s ČEZ za stát a bude ČEZ poskytovat nějaké garance pro případ změny podmínek, např. v legislativě? Vaše paní předchůdkyně slíbila, že investiční model stavby bude znám

do dubna. Už máme vlastně první polovinu května skoro za sebou, takže bych rád znal váš názor.

Třetí otázka. Pan premiér se opakovaně vyjadřuje, že je potřeba snížit cenu mobilních dat. Jakým způsobem hodláte tento úkol naplnit? Protože já si vzpomínám, poslední změna, akorát jsme zvedli sankce a udělali jsme na ně bububu.

Za čtvrté. Jakými kroky MPO podnikne ukončení zmatků na Energetickém regulačním úřadu, který vláda způsobila loni? Nechce se mi snad říkat nezákonným jmenováním nového předsedy rady Energetického regulačního úřadu. Tento úřad je institucí, která má rozhodující vliv na cenu a dodávky energií. Nepořádek na tomto úřadu není rozhodně ani v zájmu státu, ani v zájmu občanů. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Taký děkuji a prosím pana ministra o odpovědi.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, dovoluji mi, abych odpověděl na tyto čtyři otázky.

Začnu tím, čím začal i pan poslanec Adamec, to znamená lithium. Lithium je kritická surovina, zcela zásadní pro nás. Já, tak jak se postupně seznamuji se všemi prioritami, tak obecně vnímám surovinovou politiku jako nesmírně důležitou a obecně můžu říct, že kritické suroviny by měly zůstat v budoucnu, pokud to alespoň trochu půjde, pod kontrolou státu. Nicméně musí zůstat tak, abychom nepoškodili jakékoli investory nebo toho, kdo případně už je nějakým způsobem zasmělněn. Ta situace není vůbec jednoduchá v oblasti lithia, čímž ale na druhou stranu neglorifikuji celé lithium. Myslím si, že to je možná někdy až trochu přeceňovaná nikoliv komodita, ale vůbec ta oblast ve smyslu toho, co se tam nakonec bude dařit případně těžit, nebo ne.

V dané chvíli na tom úzce spolupracujeme s Ministerstvem životního prostředí. Vnímáme to, že tři čtvrtiny toho ložiska lithia jsou na straně české, přibližně čtvrtina na straně německé. Budeme jednat i s příslušnou německou spolkovou vládou, která je velmi aktivní v oblasti německé. Současně jsme pochopitelně připraveni jednat s těmi, kteří už tam zahájili výzkum. Naším cílem bude to, aby jednání dopadla tak, že Česká republika bude mít v případné těžbě a vůbec s čímkoli, co se bude na tom území dělat, aby nad tím měla jasnou kontrolu. Těch variant je tam víc, ale já nechci dneska předjímat, jakým způsobem nakonec všechna ta jednání dopadnou, ale povedeme je právě k tomu, abychom tu kontrolu neztratili.

Co se týká případného jaderného bloku, tak situace je taková, že v tuto chvíli modelujeme budoucí energetický mix, ze kterého vyplývá celkem jednoznačně, že do budoucna se bez jádra neobejdeme. Myslíme tím bez rozšíření jádra. Pravděpodobný podíl mezi roky 2030 až 2040 by mohl být někde okolo 50 % jádra, protože je třeba vnímat několik aspektů. Ad 1 bezpečnostní aspekt. Ad 2 ekologický aspekt. Ad 3, a neříkám podle pořadí, aspekt ekonomický. Pochopitelně je třeba vnímat i naše

závazky vůči Evropě například ve smyslu obnovitelných zdrojů. Ale všechny už dopočítáváme a připočteme, spíše ale odečteme-li od toho to, že zde musíme používat nebo vnímat vliv utlumování uhlí, které by v té době mělo mít přibližně 15procentní podíl, tak když to dopočítáváme, tak to jádro by se mohlo pohybovat někde okolo 50 %. Pokud ještě vezmeme, že Dukovany jednička až čtyřka budou v těch letech dojíždět a budou se muset zřejmě prodlužovat, tak jenom vlastně to další jádro by nahradilo pouze uhlí. A tam je ještě třeba vnímat jeden faktor – faktor chlazení věží. Protože pokud to sledujete, tak 2 400 megawattů je vlastně nějaká maximální schopnost toho, co je možné dneska chladit. A jestliže tam v tuto chvíli máme výkon okolo 2 000 megawattů, tak znamenalo-li by to, že bychom další blok vystavěli o výkonu přibližně 1 200 megawattů, tak v tu chvíli musíme ty staré bloky nějakým způsobem utlumit.

Takže je to poměrně vážná náročná diskuse, kterou chceme dělat neideologicky. Chceme ji dělat nadčasově. Taký nepochybně víte, že výbor pro jádro, který je pravidelně svoláván, má zastoupeny všechny strany, všechny rozhodující strany a všechny činitele nejenom z odborného úhlu pohledu, ale i z politického úhlu pohledu.

A teď k těm časovým horizontům. Myslím, že tady teď to není o tom, že by se mělo něco ukvapit nebo něco uspěchat, což neznamená, že bychom seděli na židli. Nevymlouvám se na to, že jsem tam krátce, ale musím říct, že prakticky denně jednám o jádře, denně řešíme energetické náležitosti. A zatím v tuto chvíli ten jízdní řád by mohl být následovný:

Smlouva, nad kterou shodou okolností dneska probíhá už diskuse mezi potenciálními právníky, tzn. probíhá výběrové řízení s právními kancelářemi, tak tato smlouva, která by měla začít popisovat etapu číslo 1, přičemž etapa číslo 1 by fakticky znamenala to, jak bude zaranžováno výběrové řízení, plus tam ještě bude územko a bude tam potvrzení Úřadu pro jadernou bezpečnost, tak ta by měla být v každém případě připravena a uzavřena do konce tohoto roku. To znamená to, co vlastně řekl vládní zmocněnec pro jádro pan Jaroslav Míl, tak by mělo být naplněno. To má samozřejmě co do činění s nějakým průběhem výběrového řízení, protože ta první smlouva bude do určité částky, která bude v kompetenci MPO, bude to tzv. rychlým režimem, nicméně další část té smlouvy se bude dělat prostě trošku náročnějším režimem. (Předsedající upozorňuje na uplynutí času k odpovědi.)

Já vím, ale ony byly čtyři otázky. Tak co se týká mobilních dat, tak mobilní data –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vím také, ale bohužel vám nemůžu dovolit odpovědět. Pan poslanec vám položí doplňující dotaz, který vám to umožní potom.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Tak já to odpovím potom v té druhé části.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Já bych samozřejmě dal prostor panu ministrovi, aby mi mohl odpovědět na dvě zbývající otázky, ale chtěl bych zareagovat na to lithium. Já bych to také bral jako normální těžbu. Ale ono to tak bohužel před

těmi volbami nevypadalo. Tehdy se z toho stala politická kauza, a právě proto se na to ptám, jak to bude vypadat dál, protože tehdy padlo mnoho slov a realita samozřejmě bude nějaká. Tak proto jsem se na to ptal, zvláště na lithium. Jinak samozřejmě já to vnímám, že je to těžba jako každá jiná a je potřeba k tomu tak přistupovat. Ale říkám, politiku z toho udělal někdo jiný.

Já bych poprosil, kdybyste mi ještě odpověděl na ty dvě otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Takže pokračuji v těch otázkách, co byly, to znamená mobilní data. Mobilní data řešíme třístupňovým způsobem. První stupeň je to, co už vlastně prošlo Poslaneckou sněmovnou, to znamená legislativní balíček, který umožní rychlejší přechod od jednoho operátora k druhému operátorovi, a to ve smyslu méně dní, o které se bude jednat při vlastním přechodu z deseti na dva dny. Současně se nebude muset platit žádné penále a současně, což je důležité, to bude vztaženo i na jeden milión živnostníků, což jsme do toho dali. Druhý krok bude nastavit přes regulátora vztahy mezi operátorem a jeho virtuálním partnerem. A pochopitelně třetí, který se intenzivně připravuje, pokud to prostředí naladíme a bude dostatečně atraktivní, to znamená pro potenciálního čtvrtého operátora, je aukce na čtvrtého operátora.

Situace v Energetickém regulačním úřadu by měla být vyřešena, nepletu-li se, do 1. srpna ve smyslu toho, že se chystá výběrové řízení na dalšího člena Energetického regulačního úřadu, přičemž je známo, že ten, kdo bude vybrán, bude pravděpodobně, pokud nenastane nic mimořádného, současně i tím, kdo bude předsedat, čili kdo bude šéfem Energetického regulačního úřadu. Takže je to vysoce odborná záležitost, budeme se snažit, aby to byl člověk kvalifikovaný se vším všudy.

Co se týká lithia, abych to ještě stihl, už jsem zde řekl, že to je kritická surovina, nejenom tedy lithium, i ty další. To, že z toho bylo politikum, je pravda, ale pravdu hledíme možná někde ještě předtím, protože si osobně myslím, že jsme se neměli v minulosti zbavovat kontroly nad těmito kritickými surovinami, myslím si, že to mělo zůstat pod kontrolou státu, už i historicky. To, že jsme to ponechali, nejenom toto, ale i některou energetickou infrastrukturu zcela volně trhu, tak se nám to dneska vrací a toto je jeden z těch důsledků. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu ministrovi za dodržení času, a že to všechno stihl.

Prosím paní poslankyni Balcarovou, která bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci ochrany EVL Keprník a CHKO Jeseníky. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěla bych se tímto obrátit na pana ministra životního prostředí Richarda Brabce a zeptat se ho na

situaci s kácením, což vnímám poměrně jako velký zásah do chráněného území Jeseníky, je to oblast evropsky významné lokality Kepník a dochází tam v této chvíli, nebo už vlastně asi dva roky, ke kácení vysokohorských bučin, což je poměrně unikátní systém, a místo něho jsou pak vysazovány smrky. Já jsem tady přinesla obrázek, aby pan ministr viděl, že to tak opravdu je. (Ukazuje.) Je vidět, že to pokácené jsou buky a vysazují se tam smrky. Přijde mi, že v takovémto území, které je i evropsky chráněné, to má velice negativní dopady vůbec na ekosystém jako takový. A v současné době, kdy všichni vnímáme, že české lesy jsou ohroženy, a mluví se o rozvratu lesního ekosystému, to vnímám jako opravdu negativní.

K tomu bych ještě přidala další kauzu, která má společného jmenovatele, a to je kácení v chráněném území CHKO Kokořínsko – Máchův kraj, kde okolo Břehyně dochází také k velkému kácení, vznikají tam holiny, jsou káceny smrkové mokřiny a důvodem je řešení kůrovcové kalamity. Souhlas s tímto kácením dalo přímo Ministerstvo životního prostředí právě se zdůvodněním kůrovcem, ale přitom okolo celého toho území jsou borové porosty, které kůrovec nenapadá, a předpověď pro šíření byla vědeckým monitoringem vyvrácena.

Takže jsem se chtěla pana ministra zeptat, jak vnímá tyto dvě kauzy, které jsou si podle mě podobné a mají velmi negativní dopad. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za ten dotaz, vážená paní předsedkyně. Tady vidíte, jak je ta věc složitá, protože před chvílí jsem odpovídal panu poslanci Zahradníkovi, což je samozřejmě absolutní kontrast, to ale všichni víme. Já bych to samozřejmě úplně nesrovnával s tímto dneska už trochu latentním tématem kácení na Šumavě, ale spíše je dnes jasné, že se orgány ochrany přírody velmi detailně zabývají každým tím konkrétním příkladem, a o tom vás chci opravdu ujistit, že to tedy není jakoby házeno do jednoho pytle, protože vždycky se posuzuje unikátní situace v té lokalitě, v tom konkrétním biotopu.

Pokud se týká evropsky významné lokality Kepník, tam výsadba smrků při obnově lesa, nebo návrh na provedení těžeb byl řešen v rámci schvalování lesního hospodářského plánu Loučná nad Desnou pro roky 2016 až 2025, který si nechaly zpracovat Lesy České republiky. Příslušný orgán ochrany přírody, kterým je v tomto případě Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, vydala dle zákona o ochraně přírody a krajiny k tomuto lesnímu hospodářskému plánu 11. června 2018 kladné závazné stanovisko. V jeho rámci provedla agentura také hodnocení důsledků lesního hospodářského plánu na to, zda může mít významný negativní vliv na příznivý stav předmětu ochrany evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Ministerstvo na základě podnětu nevládní organizace toto stanovisko přezkoumalo a neshledalo důvodnou pochybnost o nezákonnosti tohoto závazného stanoviska, a tudíž ani důvody k tomu, aby zahájilo přezkumné řízení v této věci. Ministerstvo konstatovalo, že Agentura ochrany přírody a krajiny dostatečně vyhodnotila dopady navrženého lesního hospodářského plánu na předmět ochrany dotčených evropsky významných lokalit v rámci první a druhé zóny chráněné krajinné oblasti. Závěrem

také ministerstvo konstatovalo, že přezkoumávané závazné stanovisko nenahrazuje případná potřebná povolení podle zákona o ochraně přírody a krajiny, zejména pokud se týká zvláštní územní či druhové ochrany.

Současně je třeba říct, a to všichni vidíme, že aktuálně probíhající kůrovcová kalamita v České republice se nevyhýbá ani chráněným územím, a to včetně Chráněné krajinné oblasti Jeseníky, kde je naopak situace jedna z nejvážnějších, přičemž evropsky významná lokalita Keprník je také jednou z oblastí, která je opravdu velmi významně ohrožena. Takže tady skutečně došlo k přezkoumání tohoto rozhodnutí, tohoto závazného stanoviska, i v rámci Ministerstva životního prostředí a bylo potvrzeno.

Pokud se týká Národní přírodní rezervace Břehyně – Pecopala, na kterou jste se také ptala, vážená paní kolegyně, tam chci především konstatovat, že na základě dohody mezi Agenturou ochrany přírody a krajiny a Vojenskými lesy a statky se od dubna 2019 již žádné těžební zásahy neprovádějí. Během těchto měsíců – ona je zatím ta dohoda do července – se zde nebude pohybovat žádná mechanizace, která by svou přítomností rušila zvláště chráněné druhy živočichů, a dále ministerstvo s Agenturou ochrany přírody a krajiny dohodlo, že další těžby kůrovcového dříví na území národní přírodní rezervace nebudou již povoleny a celé území bude ponecháno bez zásahu.

Dále sděluji, že ministerstvo vydalo začátkem letošního roku metodické doporučení Postup asanace kůrovcem napadených porostů v CHKO a v maloplošných zvláště chráněných územích a tento dokument právě definuje základní přístupy orgánů ochrany přírody tak, aby asanační práce probíhaly v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny a zároveň způsobem, aby nebyly ohroženy cíle ochrany a byly adekvátně zohledněny všechny zájmy ochrany přírody. Opět metodické doporučení nenahrazuje a ani nemůže nahrazovat správní úvahu, která přísluší v každém konkrétním případě příslušnému orgánu ochrany přírody, ale ministerstvo se na základě podnětu nevládní organizace obrátí na Českou inspekci životního prostředí s žádostí o prošetření, zda v tomto případě Vojenské lesy a statky postupovaly v souladu s rozhodnutím Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 26. 3. 2018.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Teď mám problém, protože těch otázek mám hodně, ale vyberu tedy jednu a ta se týká kácení v CHKO Kokořínsko – Máchův kraj. Já tam mám tedy informace, že s tím kácením, vytváření vlastně holosečí v důsledku tak masivního kácení, dalo souhlasné stanovisko přímo ministerstvo. Tak se chci zeptat, jestli je to pravda, že to nebylo rozhodnutí CHKO a OPK, ale přímo Ministerstva životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Přiznám se, paní kolegyně, že tu informaci nemám. Ale ověřím ji a samozřejmě vám ji dám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci rušení finančních úřadů. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, při minulých ústních interpelacích jsem se vás dotazovala, zda se nechystá rušení finančních úřadů. Vy jste mi odpověděla, že se nechystá, že žádnou vyhlášku nepřipravujete. Ovšem když jsem si ověřovala informace, tak se sice nejedná o rušení, ale již několik týdnů před mou interpelací zaznělo i z úst mluvčí Finančního úřadu v Plzni, že se tedy nechystá rušení, nicméně optimalizace. A mrzí mě, že ty informace jste v té době neměla. Já tady mám celou řadu e-mailů od starostů, kteří říkají, že zaměstnanci finančních úřadů dostali již nabídky k tomu, aby přešli na jiná pracoviště. Údajně se plánuje i tzv. zavedení podatelů ve velkých obcích, tedy v ORP, například v Chotěboři, ve Valašských Kloboukách, Orlové a pak ještě u těch případů, o kterých hovořil pan poslanec Votava přede mnou. A já si myslím, že to jde trochu proti koncepci vlády, která říká, že bude proti vyvídnování venkova a že bude podporovat zkvalitnění života lidí, kteří žijí mimo velká města. Není to právě obrácené a nejde rušení poboček a změnou na podatelnu, nejde to proti té koncepci vlády? Protože se jedná o rušení pošt, matriky, hovoří se o stavebních úřadech a teď i o finančních úřadech. Musím se omluvit, vy jste jednou, nedávno, myslím, že v prosinci, zmínila, aby si mladí lidé kupovali levnější byty na venkově. Ale ti mladí lidé tam prostě nepůjdou, protože tam ty služby nejsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, nebudu už opakovat to, co jsem řekla při předchozí stejné interpelaci panu poslanci Votavovi, ale rozšířím to o to, co jsem nestihla v tom časovém limitu říci. Žádná vyhláška se nechystá. To jenom opakuji. To už nebudu opakovat.

A v podstatě paní generální ředitelka se zabírá tím, že velice pokročila Finanční správa v takzvané analytické činnosti. Celá řada procesů dneska probíhá na základě analýz. Tím pádem ona zvažuje i různou i novou systemizaci, novou optimalizaci. Nicméně co se týká územních pracovišť, tak bych chtěla garantovat, a to mám informace přímo z Generálního finančního ředitelství, protože ona samozřejmě na tom spolupracuje se svým nejbližším poradním orgánem, což jsou ředitelé těch 15, resp. 14, když nepočítám SFÚ, 14 finančních úřadů. Takže nepředpokládá se rušení

územních pracovišť jako takových a provoz bude zajištěn v úřední dny vůči fyzickým osobám.

Jenom pro vaši informaci, paní poslankyně, na 23 územních pracovištích máme režim tzv. 2+2 už dlouhodobě několik let, což znamená dva pracovníci ve dva pracovní dny. To samozřejmě bude takto fungovat dál. Bude tedy stejně možné jako v současné době učinit podání na podatelně, podat přihlášku k registraci, vyžádat si autentizační údaje pro EET. A u poplatníků, kteří si přijdou vyřídit svoje další daňové záležitosti, jim budou poskytnuty relevantní informace. Takto to dnes už funguje. Běžně se tedy jedná o převzetí veškerých žádostí o posečkání daně, žádostí o prominutí příslušenství, žádostí o informaci o stavu osobního daňového účtu, potvrzování bezdlužnosti a podobně. V období ledna a března, kdy jsou podávána daňová přiznání na daně z nemovitých věcí a na daně z příjmu fyzických osob, se předpokládá jak rozšířený počet dnů, tak i pracovníků, což už Finanční správa činí dlouhodobě. Dokonce Finanční správa už několik let dělá i výjezdy do obcí, že posílí tam a přijíždí tam, prostě to určitě znáte ty akce, přijíždí tam mnohem větší množství úředníků a vybírají přímo, umožňují občanům, aby si ta přiznání podali, případně zkonzultovali přímo na místě.

Paní generální ředitelka, a to je zatím jenom obecná informace bez podrobností, pracuje tak jako každý ve veřejném sektoru, na všech ministerstvech, na nějaké optimalizaci. Já bych chtěla zdůraznit ještě další takové zprávy, které různě probleskují, že by měla Finanční správa snižovat 10 % zaměstnanců. Nebude. Snižovat bude resort Ministerstva financí 10 %. To je moje kapitola. Ale finanční úřady, tam právě v rámci optimalizace těch agend paní ředitelka teď projednává, jakým způsobem nastavit novou systemizaci, případně jak provede optimalizaci pracovníků, takže si mapuje i výtěžnost jednotlivých pracovišť.

Znova opakuji, nebude se měnit vyhláška. Nebude se v podstatě měnit systém, na který jsou občané zvyklí.

Ještě bych doplnila, že 24 územních pracovišť – dokonce, ne 23, ale 24 – je dnes v režimu 2+2, čili dva úřední dny a dva pracovníci. Děláme statistiku, průběžně se to vyhodnocuje, nebo resp. Generální finanční ředitelství. Nebyly zaznamenány žádné problémy. Starostové, tak jak s nimi komunikují, ředitelé jsou ve větší míře spokojeni. A samozřejmě paní ředitelka mě ubezpečila, že jakákoli změna oproti provozu by byla s nimi probírána, konzultována. A 23. května 2019 se paní generální ředitelka zúčastní 17. sněmu Svazu měst a obcí v Ostravě, kam je pozvána, a vystoupí tam s příspěvkem na toto téma. A už dnes má naplánováno několik schůzek se starostkami a starosty k této záležitosti, s těmi, kteří o to projevíli zájem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, paní ministryně. Myslím, že to, co je velmi důležité, a to, co vzbuzuje velké vášně, je ta nekomunikace se starosty. Nicméně je zde příslib, že paní ředitelka vystoupí na sněmu Svazu měst a obcí. A pokud by bylo možné skutečně v těch jednotlivých regionech starosty včas

informovat, protože na starosty se pak obrací občané s tím, že dojde k nějakému úbytku služeb, a nikoli na Finanční správu. Takže děkuji za tento příslib.

Nicméně jsou ještě taková čísla, že by se mělo jednat o přesun až 500 úředníků, což znamená, že ta optimalizace může postihnout nejenom občany na OSVČ, ale i firmy... A mohou zase přesouvat svá sídla blíže k větším městům. A to přece nechceme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Rozumím tomu, co tady bylo řečeno. Nicméně já jsem se pohybovala 25 let ve Finanční správě a úplně přesně vím, jak to vzniklo. Přesně vím. Paní ředitelka, aby něco vůbec mohla řešit, tak zadala svému poradnímu orgánu – týmu ředitelů – úkol. Já s tím bojuji celý život, takže vím. Řekla jim, udělejte si optimalizaci, dejte mi statistiky, jak to vidíte. Bude to takto fungovat? A takto se s nimi radí. Jak to jinak může dělat? Je to celá republika. A ti se rozjeli do svých regionů a zadali to dál. Systémem padajícího listu to v podstatě propadlo až prostě ke kolegyním na územních pracovištích, na podatelkách, a ty se najednou zalekly, že se budou stěhovat do jiné obce, aniž něco takového padlo. A co udělaly? Běžely honem za starostou, aby si mu postěžovaly. Anebo ho potkaly na návsi. To je běžné. Já jsem také z malé jihomoravské vesnice. Takže takhle to bylo. Věřte, že nic není na stole. A až to na stole bude, tak o tom všichni kompetentní budou vědět. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji vám. A nyní bude interpelovat paní poslankyně Krutáková pana ministra Brabce ve věci rtuti v ovzduší. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, obracím se na vás s dotazem ohledně limitů pro znečišťovatele ovzduší. Přibližně před týdnem se na serveru aktualne.cz objevil článek s nadpisem Brabec jde na ruku uhelné lobby, u jedovaté rtuti je moc tolerantní, tvrdí aktivisté. V tomto článku se píše, že uhelné elektrárny díky vyhlášce z díly Ministerstva životního prostředí budou mít možnost odečtu 40 procent z naměřených hodnot rtuti. Je to označeno jako nejistota měření a ministerstvo argumentuje příkladem Německa.

Chtěla bych upozornit, že Německo je znečišťovatelem číslo jedna v Evropské unii, co se týče rtuti, a i tam je vyhláška podstatně přísnější. Znečišťovatelé totiž musí nejdříve prokázat, jakou konkrétní chybu měření jejich přístroj má, a pouze přesně takovou mohou od naměřených výsledků odečíst až do maximální hodnoty 40 procent. Chci se tedy zeptat, co je pravdy na tom, že ministerstvo jde na ruku uhelné lobby a nepřímo podporuje znečišťovatele, či ty hodnoty budou podobné jako v Německu a čeho touto vyhláškou chce ministerstvo docílit. Zda umožnit majitelům

starých zařízení ušetřit peníze na investice či ochránit zdraví lidí a životního prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo a děkuji za ten dotaz, vážená paní kolegyně. Tady vidíte, že čist některé titulky vysloveně škodí zdraví. Já nechci... Ale musím říct, že s tím mám tu samou zkušenost, a já si myslím, že mnozí editoři kolikrát v článku, který nic takového neobsahuje, aby přilákali čtenáře, tak do toho dají nějaké – samozřejmě senzační – senzační tvrzení. A já bych především chtěl říct, tedy mě to mrzelo, ta kauza, která se kolem toho rozpoutala, protože upřímně řečeno je zbytečná.

Za prvé chci říct, že to je návrh vyhlášky, která šla do meziresortního připomínkového řízení po poměrně velké debatě, a ta debata bude pokračovat v rámci meziresortu. Myslím si, že uzávěrka meziresortu je někdy v polovině května, a potom se budou vyhodnocovat a vypořádávat připomínky, které přijdou a kterých určitě přijde řada ať už od nevládních organizací, od různých svazů, asociací atd.

Objevily se ale také v těch člancích bohužel v tomhle případě i nefér argumenty, některé demagogické argumenty, které přicházely od některých nevládních organizací toho typu, že to vlastně výrazně zhorší situaci oproti stávajícímu stavu. Je to úplně naopak. Dnes totiž neexistuje kontinuální měření a naopak zavedení toho kontinuálního měření bude znamenat výrazné snížení emisí rtuti a skutečně zásadní zpřísnění pro emitenty, respektive pro výrobce. A to, kde stojí ministerstvo, na jaké straně, jestli stojí samozřejmě na straně ochrany životního prostředí a zdraví, tak to já myslím, že je úplně zřejmé. A je pro mě osobně směšné ve chvíli, kdy všichni vědí, že jsem přišel s myšlenkou uhelné komise a dalších věcí, že bychom chtěli vycházet vstříc uhelným lobby, protože já myslím, že je tady celá řada důkazů, že to je přesně opačně. Já tvrdím, že doba uhelná skutečně skončila nebo končí, a samozřejmě i zpřísnující se limity, emisní limity na všechno, to se netýká jenom rtuti, pro výrobce jsou zásadní v těch posledních letech a budou zásadní i nadále.

Jenom prosím skutečně dovolu mi několik čísel, ona jsou to tedy poměrně suchá čísla, ale jsou docela důležitá, a některé informace, které jsou s tím spojeny.

Především ta novela vyhlášky č. 415/2012 Sb. Skutečně byla tam doplněna hodnota procentuálního podílu výsledku pro postup výpočtu validovaných průměrných hodnot z naměřených hodnot pro kontinuální měření rtuti ve spalínách. Opět zdůrazňuji to slovíčko kontinuální, protože to dneska neexistuje. Ty procentní hodnoty jsou ve shodě s legislativou Evropské unie a byly stanoveny pro všechny znečišťující látky, které jsou měřeny kontinuálně. Potřeba doplnění rtuti vyvstala v souvislosti s novými požadavky kontinuálního monitorování emisí, které stanoví prováděcí rozhodnutí Komise, Evropské komise, a kterými se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách. Rtuť byla dosud měřena výhradně jednorázovým měřením. A už z toho vyplývá, kdo ví, jakým způsobem procházejí nebo probíhá jednorázové měření a kontinuální, tak je prostě už z toho zřejmé, že to bude podstatně přísnější pro ta velká spalovací zařízení nad 300 megawattů jmenovitého tepelného

příkonu. Procentuální podíly, které definují jak minimální požadavek na přesnost měřicích systémů kontinuálního měření emisí, tak hodnotu, která slouží pro stanovení validovaných výsledků, jsou ve vyhlášce stanoveny pro všechny znečišťující látky, které jsou měřeny kontinuálními metodami, a to v rozmezí od 10 procent do 40 procent. 40 procent se netýká jenom rtuti, ale týká se to i dalších sloučenin typu HF, H₂S, CS₂, kyseliny chlorovodíkové atd. Možnost provádění validací kontinuálního měření emisí je v legislativě České republiky už od roku 2002 pro spalovny odpadu a od roku 2012 pak legislativa připouští validaci výsledků i u spalovacích stacionárních zdrojů nad 50 megawattů. Vysoká nejistota vyžadující validaci hodnotou 40 procent je specificky u rtuti dána mimo jiné obecně velmi nízkými koncentracemi obsahu rtuti ve spalínách, které se pohybují od 1 do 10 mikrogramů na metr krychlový, tak i odlišnými principy měření kontinuálních metod o metody jednorázového měření (upozornění na čas). Jestli ještě využiji doplňující otázku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Jana Krutáková: Doplňující otázku nemám. Spíše jenom dám prostor panu ministroví, aby nás všechny seznámil s tím textem, a jenom chci tedy už teď poděkovat za vysvětlení, a pokud ta vyhláška opravdu bude mít pozitivní dopady, tak to bude jenom dobře.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za dodatečné dvě minuty. Skutečně hodnota té nejistoty byla převzata z německé legislativy, ale zase je to trochu – my starší známe pojem Rádio Jerevan, kdy některé nevládní organizace říkají: No proč zrovna Německo. Protože oni mají 40 procent a jsou největší. No jo, ale Německo podle našich informací je vlastně jediné, kdo má dlouhodobě zkušenosti s kontinuálním měřením rtuti. Po zveřejnění návrhu se tedy objevila kritika ze strany několika ekologických nevládních organizací, které v současné době rozeslaly poslancům a senátorům své stanovisko, ale v těchto připomínkách se objevují některé nepravdy a nepřesnosti a dovoluji mi je krátce okomentovat.

Za prvé tvrzení, že evropská legislativa umožňuje validaci pouze pro látky stanovené přímo ve směrnici o průmyslových emisích, a tedy že postup Ministerstva životního prostředí je v rozporu s legislativou Evropské unie. Není to pravda, protože směrnice opravdu rtuť v souvislosti s validací nezmiňuje, což je ovšem dáno tím, že v době jejího schválení, což bylo v roce 2010, nebyly ještě metody kontinuálního měření rtuti dostatečně rozvinuté, a tedy nebylo toto měření předepsáno. V rámci jednání pracovního výboru Evropské komise k této směrnici bylo potvrzeno, že i při vyhodnocení výsledků nově požadovaného kontinuálního měření rtuti je možné uplatnit standardní postupy statistického vyhodnocení výsledků včetně validací.

Dále se objevuje tvrzení, že hodnota převzatá z legislativy Spolkové republiky Německo je nerelevantní z důvodu odlišného postupu validací. A je potřeba říct, že v praxi je zjištěná nejistota na této úrovni, tedy rozdíl mezi postupem ve Spolkové republice Německo a v České republice velmi, velmi malý. I německá legislativa umožňuje, aby nejistota dosahovala uvedených 40 procent, a znovu říkám, protože Němci mají nejdelší zkušenost s kontinuálním měřením rtuti na rozdíl od ostatních států.

Tvrzení, že postupuje v rozporu s Minamatskou úmluvou – opět to není pravda. Tato úmluva (upozornění na čas) emisní limity pro rtuť pro spalování uhlí, natož postupy pro její měření a vyhodnocení výsledků nestanovuje. Takže opravdu, určitě se k tomu vrátíme v dalších týdnech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci náročných profesí. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, jistě víte, že v souvislosti s věkovou hranicí odchodu do důchodu, která se postupně dostává na hranici 65 let, souvisí také diskuse o dřívějším odchodu do důchodu pro zaměstnance pracující v náročných profesích. Bylo mi řečeno, že vytypovat tyto náročné profese je úkol pro Ministerstvo zdravotnictví a já se ptám, zda Ministerstvo zdravotnictví disponuje nějakými statistikami o náročných profesích, a pokud ano, zda je možné je získat. Pokud ne, v jakém časovém horizontu je schopno Ministerstvo zdravotnictví tyto statistiky dodat? Tato data jsou také potřebná pro důchodovou komisi, která se bude zabývat dřívějšími odchody do důchodu právě pro tyto vybrané profese. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a pan ministr není přítomen, takže na vaši interpelaci odpoví písemně do 30 dnů.

Nyní prosím paní poslankyni Pekarovou, která bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci stávkové pohotovosti zdravotních sester. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, zdravotní sestry Charity Česká republika, Asociace domácí péče a České asociace sester jsou od srpna minulého roku ve stávkové pohotovosti. Důvodem je dlouhodobé podfinancování domácí péče, které ohrožuje existenci tohoto oboru. Poskytování zdravotní péče doma umožňuje pacientům zůstat i přes jejich obtíže doma s jejich blízkými. Pro rodiny, které nechtějí využívat lůžková zařízení, se jedná o nenahraditelnou pomoc, která je navíc pro stát i zdravotní pojišťovny ve srovnání s pobytem v nemocnici finančně výhodnější. I přesto zdravotní pojišťovny domácí péči oproti nemocnicím znevýhodňují, přičemž proplácejí jen část výkonů, které zdravotníci provedou. Nespravedlivě regulovaný systém úhrad domácí zdravotní péče tak stahuje mzdu zdravotní sestry, která zdravotní úkony u pacientů provádí a jejíž

práce má být placena právě z úhrad zdravotní pojišťovny, hluboko pod celostátní průměr platu sester. Bez nich by přitom mnozí pacienti skončili v nemocnicích, což je pro ně složitější.

Zástupci stávkové pohotovosti absolvovali za poslední rok osm jednání jak s vámi, tak i se zdravotními pojišťovnami, avšak žádný z jejich požadavků nebyl doposud splněn. Vážený pane ministře, jakým způsobem hodlá vláda krizovou situaci domácí péče řešit? Opakuji, že pokud nedojde k zásadní změně financování systému domácí péče, hrozí zánik této služby, kterou v současné době využívá kolem 140 tisíc pacientů. Jsou české nemocnice připraveny se o tyto pacienty postarat? Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, a protože je pan ministr nepřítomen, odpovím na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Polanského, který bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci likvidace ekologické zátěže v areálu Dolních Vítkovic. Pan poslanec Polanský je přítomen a má slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, milá vládo, přeji pěkné odpoledne.

Vážený pane ministře, interpeluji vás v souvislosti s probíhající likvidací ekologické zátěže v areálu někdejších Vítkovických železáren, konkrétně jde o plánovaný odstřel komína v závodu tzv. aglomerace v oblasti Dolních Vítkovic. Přestože původně bylo rozhodnuto o jeho postupném rozebrání, nedávno došlo ke změně rozhodnutí stavebním úřadem v Ostravě-Vítkovicích a komín, který sloužil v provozu spékání železné rudy před jejím vsazením do vysoké pece, a je tedy dodnes plný vysoce karcinogenních látek, má být nyní odstřelen. Toto bylo povoleno Obvodním báňským úřadem pro území Moravskoslezského kraje dne 29. 4. 2019. Jen pro informaci uvádím jednací číslo SBS 40384/2018/OBÚ-05/47.

Bohužel během procesu povolování nebyla přímo dle rozhodnutí příslušného úřadu vůbec hodnocena zdravotní rizika tohoto způsobu odstranění stavby, stejně jako dopady na životní prostředí. Vzhledem k silnému odporu okolního obyvatelstva, petici podepsalo přes 700 občanů, plynoucím ze strachu z masivního znečištění ovzduší po dobu odstřelu vás tímto žádám o prověření celého procesu povolení odstřelu dotčeného komína, neboť jmenovaná rizika nebyla oficiálně prošetřena. Děkuji vám za reakci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za tu otázku. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Tady je vidět, jak je práce ministra barvitá,

protože ještě ráno jsem o komínu nic nevěděl a teď už přece jenom něco ano a snad vám budu schopen odpovědět k vaší spokojenosti.

Demolice tohoto konkrétního objektu je součástí projektu odstranění celkem 42 staveb v rámci odstraňování starých ekologických zátěží v tzv. aglomeraci v oblasti Dolních Vítkovic. Způsob odstranění objektů je specifikován v projektu, k němuž se souhlasně vyjadřovaly všechny příslušné orgány včetně České inspekce životního prostředí, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva financí a řady odborných firem. Projekt musí splňovat všechny legislativní předpisy, to znamená včetně ochrany ovzduší.

Způsob odstranění komína z postupného rozebírání na odstřel byl změněn na základě posudku statika, dle něhož je komín v takovém havarijním stavu, protože byl v 50. letech stavěn úspornou technologií, a je tedy na konci své životnosti. Statik dokonce zakázal vstup ke komínu do vzdálenosti 150 metrů, a rozhodl tedy o nutnosti odstřelu komína. V tomto případě je také si potřeba uvědomit, že postupné rozebírání komína by způsobovalo stejnou expozici jako odstřel, přičemž by tato expozice trvala déle a navíc by zde nebylo použito zkrápění, tj. zachytávání prašných částic do roztoku.

Na demolici komína jsou vydána všechna příslušná povolení včetně demoličního výměru a rozhodnutí báňského úřadu. Demolice komína je i součástí rozhodnutí České inspekce životního prostředí z roku 2001, na základě kterého budou nápravná opatření provedena. Letos byla všemi zúčastněnými, tedy Ministerstvem financí, Ministerstvem životního prostředí, Českou inspekci životního prostředí a supervizí v souladu se směrnicí Ministerstva financí a Ministerstva životního prostředí, ta směrnice se týká přípravy a realizace zakázek řešících ekologické závazky vzniklé před privatizací, schválena změna projektu. Nad rámec projektu bylo požadováno doplnění podrobností o protiprašných opatřeních, tj. o zkrápění komína při demolici. Vyjádření se k samotnému odstřelu je v kompetenci báňského úřadu, který mj. posuzuje rizika tohoto odstřelu a řeší podmínky odstřelu.

Podle našich informací je primárním problémem spíše to, že místní spolek Svatý Václav se snaží zabránit samotné demolici komína a chce jej nechat vyhlásit jako kulturní památku, ale dle tedy našich informací – nevím, zda jsou správné, takže mohu jenom říci, že dle našich informací památkový ústav s tímto návrhem nesouhlasí.

Ale k vašemu dotazu na přešetření chci říct, že skutečně ta změna projektu z demolice rozebráním na demolici odstřelem právě na základě rozhodnutí statika o nebezpečnosti té stavby byla vlastně prověřena a schválena všemi orgány, včetně supervize a včetně České inspekce životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Nemá.

Takže přistoupíme k další interpelaci a tou je interpelace paní poslankyně Dany Balcarové na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji vám, pane předsedající. Vážený pane ministře, chci se vás zeptat na otázky, které mě napadají v souvislosti s návrhem varianty výstavby dálnice D3. Já to mám tady, ale na malém obrázku. (Ukazuje mapku velikosti A4.)

Vy asi znáte tu situaci. Tam jsou dvě varianty. Jedna varianta vede kolem původní stopy současné silnice I. třídy a druhá je vedena přes velice významné území z hlediska životního prostředí, z hlediska vodních zdrojů, z hlediska rekreačního potenciálu. Prostě pro mě je to úplně nepochopitelné. Víím, že to není úplně vaše parketa, že tu trasu jste nenavrhovali vy jako Ministerstvo životního prostředí, ale navrhovala to správa dopravy. Ale Ministerstvo životního prostředí k tomu zpracovávalo EIA, nebo ji hodnotilo, a to hodnocení je souhlasné. Mě to velmi zaráží, protože podle mě dopady na životní prostředí, a hlavně v tuto chvíli tam vidím jako velké riziko, co se týká vodních zdrojů, které hlavně kolem Jílového u Prahy jsou velice významné, je jich tam několik, a současné zdroje budou ohroženy tou velkou stavbou. Bude tam postaveno mnoho tunelů. Největší most v Čechách by tam měl být vybudován. Prostě je to úplně brutální stavba, která podle odhadů by měla vyjít na jednu miliardu korun jeden kilometr. Takže nejen že to není ani ekologické, ale není to ani ekonomické. Takže kdyby to mělo aspoň jeden ten aspekt, tak to dovedu pochopit, ale v tuto chvíli mi to je záhadou.

Takže se ptám, na základě čeho ministerstvo dalo souhlasné stanovisko s tou variantou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za váš dotaz. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: To jste tam ten stupínek klidně mohla nechat, paní předsedkyně, já bych si připadal větší aspoň jednou (se smíchem). Ale dobře. Já si ho tam tak nenápadně přisunu.

No, my jsme právě při zadání té vaší interpelace si nebyli úplně jisti, čeho se to nakonec bude týkat. Takže já spíš, protože to je na poměrně – jak vy jste správně řekla – to je poměrně široké téma. Vůbec posouzení D3 celkem. Ale dovolte mi jenom se vyjádřit k té celé trase a potom k té části Jílového u Prahy. A případně můžeme doplnit ty informace spíš asi v písemné podobě, protože tohleto je trošku jako širší zaměření než to, na co jsem teď připraven. Ale rád využiji aspoň tento čas.

D3, ta středoevropská část, byla posouzena z hlediska zákona o posuzování vlivů na životní prostředí už v letech 2007, 2012. Celková délka posouzeného úseku je ve variantách 58,2 až 61,5 kilometru. A stanoviskem EIA byla nakonec doporučena západní varianta, jejíž součástí je třeba právě ten obchvat Jílového u Prahy, přivaděč Týnec nad Sázavou a tzv. Václavická spojka. Pro západní variantu následně Ředitelství silnic a dálnic připravilo dokumentaci pro územní rozhodnutí a dále Ministerstvo životního prostředí vydalo 6. června 2017 souhlasné závazné ověřovací stanovisko a dne 2. 6. 2017 prodloužilo platnost stanoviska EIA.

Pokud se týká právě té části kolem Jílového, protože to je právě součástí toho posouzeného záměru, tak ty přívaděče Jílové u Prahy propojují dálnici D3 a silnici II/104 a silnici II/105. A vzhledem k tomu, že se vlastně jedná o severní a jižní větev, budou tyto přívaděče plnit zároveň funkci obchvatu města. Ty koridory přívaděčů jsou stabilizovány v územním plánu a jsou zahrnuty jako veřejně prospěšné stavby. Dle dokumentace EIA bude severní větev přívaděče budována v předstihu před samotnou stavbou D3, aby po jeho trase mohla být vedena doprava při výstavbě dálnice D3 a jižní větve přívaděče.

Ministerstvo životního prostředí se na základě žádosti Ředitelství silnic a dálnic dosud předběžně vyjádřilo ke změnám projektu v rámci celé délky dálnice D3 včetně uvedených souvisejících staveb. A jediným úsekem, kde Ministerstvo životního prostředí dosud tuto žádost neobdrželo, je právě obchvat Jílového u Prahy. Důvod tohoto postupu a aktuální stav přípravy nám není znám. Informace může poskytnout Ředitelství silnic a dálnic, popř. Ministerstvo dopravy.

Tak to asi spíše jenom trochu vytrženo z kontextu. Pokud by vás opravdu zajímal celkový proces, proč se vyjadřovalo k této variantě a jak, protože to je skutečně horizont 2007, 2012, tak doplníme písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Je zájem o doplňující otázku. Ano. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Já dám doplňující otázku a nechám tady panu ministrovi stupínek, aby si to mohl užít (se smíchem). A chtěla jsem se zeptat. Bude se... Vypadá to, že tedy bude variantní změna. Bude tam obchvat kolem Jílového, bude ta trasa vypadat trochu jinak, jestli ministerstvo bude dělat novou EIA, nebo jakým způsobem se vyrovná vlastně s těmi změnami. Děkuji. Stupínek nechávám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosim.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: No to je úplně něco jiného. To je jako neporovnatelné takhle. Já se trochu obávám, abych ho neprošlápl (se smíchem).

Ale my v této chvíli, paní kolegyně, vidíme vlastně jediný úsek, a to je úsek v délce zhruba pěti kilometrů. To je vlastně právě oblast Jílového až ta mimoúrovňová křižovatka Hostěradice včetně. A v tomto úseku je zatím ze strany Ředitelství silnic a dálnic navrženo tak velké množství změn záměru, že tím byl navržen vlastně ucelený významně pozměněný úsek plánované dálnice D3. Jedná se o celou řadu změn směrového a výškového vedení a s tím spojené změny umístění záměru. A tam už jsme oficiálně Ředitelství silnic a dálnic informovali 25. října 2018 a neoficiálně již v průběhu jara o tom, že tam dochází k celé řadě změn a takovou možnost je možné provést výhradně na základě postupu dle zákona č. 100/2001. To znamená, my jsme ale oznámení záměru, resp. dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí v tomto úseku dosud neobdrželi. A dle našeho názoru by výše uvedené nové

posouzení dle zákona č. 100/2001 u změn dálnice D3, pokud bychom ho nepožadovali, tak by to opravdu mohlo mít docela závažné negativní dopady potom na územní rozhodnutí a případné další rozhodnutí.

Takže jak se v této věci zachová Ředitelství silnic a dálnic a Ministerstvo dopravy, je spíše otázka na ně. My vidíme vlastně v celém tom úseku tuto část, která má zhruba pět kilometrů, kde podle názoru našich specialistů skutečně dochází k celé řadě změn (upozornění na čas). Pardon. A tam skutečně by podle našeho názoru bylo důležité se na to znovu podívat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Jana Krutáková s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obrácím se na vás ve věci zřízení truckparku u obce Lanžhot. Jedná se o hraniční přechod z jihovýchodních zemí. Denně zde projede přibližně 250 až 300 kamionů a jejich řidiči nemají prostor, kde by si mohli zajít na toaletu, najíst se či vyspat. Jediný truckpark v okolí je na D1 za Brnem u Ostrovačic.

Na této hranici se pak nacházejí budovy, které jsou ve vlastnictví státu, konkrétně ve správě Ředitelství silnic a dálnic. Bohužel se stát o tyto budovy nestará s péčí dobrého hospodáře a vstup do naší republiky pak působí jako vstup na divoký východ. Nejen že jsou tady chátralé budovy, ale je zde také nepořádek, spousta odpadků. Kamiony následně stojí naprosto všude, což je možné vidět i po cestě do Prahy, kdy veškerá otevřená odpočívadla a čerpací stanice jsou prakticky plné.

Chtěla jsem se vás tedy zeptat, zda plánujete vybudovat nějaké truckparks na jižní Moravě a zda není dle vašeho názoru vhodné je vybudovat právě na tomto místě, kde jsou nevyužité chátrající budovy ve vlastnictví státu. A druhá otázka. Z jakého důvodu jsou uzavřena, a tím nevyužívána již vybudovaná některá odpočívadla na D1? Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Veronika Vrecionová s interpelací na paní ministryni Kláru Dostálovou. Paní poslankyně není přítomna, to znamená, její interpelace propadá.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek na paní ministryni Marii Benešovou. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já bych se teď chtěl věnovat otázce, která vzbudila poměrně velkou pozornost. Nemyslím si, že ani tak kvůli svému obsahu, protože o rušení vrchních soudů se tedy mluví už velmi dlouho, ale spíš v souvislosti s načasováním a

vztahem některých státních zastupitelství k případu, ve kterém je trestně stíhán pan předseda vlády.

Já bych se chtěl zeptat paní ministryně, jestli by mi mohla trochu ozřejmit, jak to myslela s tím rušením vrchních státních zastupitelství. Já jsem chtěl předeslat, že osobně i já i celý náš poslanecký klub podporujeme, aby se zjednodušila soudní soustava, abychom měli soudní soustavu obecných soudů, která bude tříčlanková a budou tam i tři stupně. Ne jako je to dneska, kde máme extrémně složitou soustavu. Nicméně se nedomnívám, že by to rušení vrchních soudů bylo jedinou možnou variantou.

Když se podíváme na některé ty zahraniční úpravy, např. v Nizozemsku, ve Finsku a v dalších státech, kdy je soudnictví velmi dobře hodnoceno občany, tak spíš tam přetrvává ten model, že těch soudů, které jsou pod nejvyšším soudem, je relativně málo, že jsou to třeba dva, tři nebo pět soudů. A ten náš systém, kde bychom se dostali na poměrně vysoký počet osmi krajských soudů, který by byl pod Nejvyšším soudem v případě zrušení vrchních soudů, se jeví jako poměrně vysoký. Bylo by poměrně náročné sjednocovat judikaturu z tolika různých soudů.

Chtěl jsem se zeptat, jestli paní ministryně zvažovala i model, že by se z okresních soudů vytvořily pobočky krajských soudů, že by proběhla optimalizace soudní mapy na základě výroční statistické zprávy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Než dám slovo paní ministryni, tak bych přečetl omluvu. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá mezi 16.15 a 18.00 z důvodů pracovních a paní poslankyně Dana Balcarová od 17 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedající, vážení přítomní poslanci, já jsem ráda, že Piráti podporují třístupňovou soustavu. V tom si určitě budeme rozumět.

Jak jsem to myslela? Myslela jsem to tak, že v tomto volebním období samozřejmě nic takového nebude na pořadu dne. Pouze jsem chtěla, aby tato záležitost už jednou provždy byla nějakým způsobem vyhodnocena. On už s tím začal Otakar Motejl někdy v roce 2000, spadlo to pod stůl, pak to chtěli všichni, chtěl to Pospíšil, tady mám vyjeté články, chtěli to další ministři, ale nikdy na to nedošlo.

A protože taková reforma trvá minimálně dvě volební období, tak je potřeba začít aspoň připravovat potřebné analýzy a podklady, abychom nakročili správně, a až bude pan Michálek tím kýženým ministrem spravedlnosti třeba v tom příštím volebním období, tak jistě takovou moji činnost ocení, že tam ty podklady bude mít. Chystám to v podstatě pro nového ministra v novém volebním období a ten ministr by potom měl už rozhodnout, jestli tedy se do té reformy pustíme. Není to o zrušení vrchních státních zastupitelství, jak je mi zase podsouváno, ale o zrušení jak vrchních soudů, tak vrchních státních zastupitelství. Je to o zúžení soustavy na tři stupně, protože čtyři stupně jsou na tuto zemi, která je malá, velice luxusní sestava.

Takže jestli vám to takhle stačí?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan Michálek má zájem? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za odpověď. Já jsem se chtěl ještě zeptat na doplnění, které se týkalo možné varianty toho, že by se redefinovaly krajské soudy, že by to byly nalézací soudy a že by se z okresních soudů udělaly pobočky nalézacích soudů na úrovni soudních krajů. To znamená, soudní soustava by pak začínala na kraji, odvolací soud by byl vrchní soud a dovolací soud by byl Nejvyšší soud, jak to například prezentoval předseda Městského soudu v Praze v asi šest let starém vystoupení na právním kongresu. To je také jedna z možných variant.

Já se domnívám, že to rozhodnutí, kterou variantu, kterou cestou se pustit, by mělo být vyhotoveno až právě po podrobném zpracování a vyhodnocení soudní mapy, jaký je nápad v jednotlivých soudních krajích, okresech, protože ty malé okresní soudy, kde některý z nich má 6 soudců a některý z nich má 72 soudců, jsou opravdu velmi nevyvážené.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně má zájem o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Tak samozřejmě toto já nebudu rozhodovat, to už bude rozhodovat můj nástupce. Máte pravdu, potíže s okresními soudy jsou, a je otázka, jak tedy s krajskými soudy. Ale jak říkám, já připravuji, nebo chci připravit pouze podklady, aby nový ministr měl podrobně zmapováno, jak to v kontextu doby tady se soudy chodí, a co je potřeba udělat, to už musí rozhodnout on sám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Václav Votava, který ale není přítomen v jednacím sále, takže jeho interpelace propadá. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, do mateřských školek nám chodí minimálně 1 100 dětí postižených autismem. Tyto děti mají problém s komunikací a dorozuměním se. Velmi jim pomáhá aplikovaná behaviorální analýza, takzvaná ABA terapie. Jedná se o jedinou známou léčebnou metodu, jejíž výsledky jsou podloženy vědeckým výzkumem. Tato terapie dokáže pomoci nejvíce u dětí do šesti let, kdy mají největší potenciál k učení. Je nezbytná k tomu, aby se tyto děti naučily mluvit a eliminovat problémové chování. Má však jeden velký háček. Je to finančně velmi náročná metoda a zdravotní pojišťovny ji neproplácejí. Přitom se Ministerstvo zdravotnictví už v roce 2016 zavázalo, že zajistí s pojišťovnami úhradu

alespoň základního standardu ABA terapie. To by bylo dobré, ale má to háček. Ve skutečnosti se nic nestalo. Ministerstvo se vymluvílo na nesoučinnost s odbornou veřejností. Nově by se zařazení terapie do zdravotnických služeb mělo ověřit na pilotní studii, avšak to je faktický krok zpět a rodičům to nepomůže.

Vážený pane ministře, proč trvalo tři roky, než se Ministerstvo zdravotnictví rozhoupalo tuto problematiku řešit? Jak dlouho bude trvat, než ji vyřeší? Bude to trvat další tři roky nebo ještě déle? Opravdu se musíme vracet zpět k pilotní studii? Domnívám se, že by stát měl těmto dětem a jejich rodičům vycházet vstříc a nikoliv oddalovat řešení, které jim pomůže. Mohl byste říci jasný a nepodmíněný závazek, kdy s touto situací, která je ostudná, něco uděláte? Jaký bude harmonogram dalších kroků? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, tak na interpelaci bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážený pane ministře, milé kolegyně, kolegové. Česká republika řeší už několik let trvalé uložení jaderného odpadu. Je v tuto chvíli vytipováno devět lokalit. Už mělo dojít k zúžení na čtyři lokality, k čemuž ale zatím nedošlo. Nevím, jestli jenom shodou okolností, ale je to spíše asi geologickými podmínkami. Jsou čtyři z lokalit vytipovány na Vysočině, v mém mateřském kraji. Jistě všichni chápeme, že stát musí mít nějakou strategii pro trvalé uložení vyhořelého paliva, byť všichni doufáme, že než k tomu dojde, tak třeba dojde k nějaké nové technologii, která by vyhořelé palivo nějakým způsobem ještě zhodnotila, nicméně tu strategii musíme mít.

Bohužel se domnívám, že všechny ze zatím vytipovaných lokalit mají svá slabá místa, každé možná trochu někde jinde. Pokud se jedná o lokality na Vysočině, tam jsou zásadní problémy s tím, že jsou tam významné zdroje pitné vody, mimo jiné vodní nádrž Želivka, která zásobuje Prahu a okolí, vodní nádrž Hubenov, která zásobuje krajské město Jihlavu, ale i některé další. Z tohoto pohledu je asi nejrizikovější lokalita Čertův Hrádek u Hojkova, ale i všechny ty ostatní další lokality mají své problémy. Občané těchto lokalit a dalších dotčených obcí opakovaně vyzývají Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo životního prostředí i Správu úložišť radioaktivních odpadů, aby se vyjádřily k jejich připomínkám a aby je informovaly o dalších krocích.

Já se vás, pane ministře, jako nově nastupujícího ministra průmyslu a obchodu chci zeptat, jakou vy vidíte další strategii v postupu hledání finální lokality a jestli jste ochoten napřímo komunikovat s dotčenými samosprávami i občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček:

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za dotaz. Dneska dostávám samé citlivé otázky. Ano, úložiště je jedna z nejcitlivějších otázek řešení budoucí koncepce v rámci rozšíření jádra, protože jak jsem zde říkal už v první interpelaci, jádro nás nemine, rozšíření jádra je celkem jasným krokem s ohledem na celou řadu faktorů, jak na faktor bezpečnosti, ekologie, tak na faktor ekonomický a ve finále i faktor toho, že musíme přihlížet k útlumu uhlí. To znamená, jenom zopakuji to, co jsem říkal před pár desítkami minut, pravděpodobný podíl jádra bude okolo 50 % mezi roky 2030 až 2040.

Samozřejmě s tím je spojena velmi citlivá oblast úložiště. Já teď zrekapituluji ten stav. V tuto chvíli je 7 plus 2, já říkám 7 plus 2 lokality, protože ty dvě jsou spojeny s lokalitou Dukovan a Temelína. A další jízdní řád by měl být takový, že do roku 2022 by měly být vytipovány ty finální dvě lokality, v roce 2025 by mělo být rozhodnuto o té poslední, přičemž v roce 2045 by se mělo začít budovat, do roku 2065 by mělo být hotovo a 2065 a dále by měla být v provozu. Teď neříkám asi úplně nic nového, nicméně co je zcela zásadní, je to – tím i odpovídám částečně, proč jsou ty lokality vytipovány v oblasti Kraje Vysočina, v oblasti jižních Čech, částečně ještě západních Čech – musí to být hlubinné úložiště, to je jedna věc, a druhá, musí tam být dostatek horniny okolo, tak aby to bylo dostatečně bezpečné. Samozřejmě ta otázka bezpečnosti je prioritní, je zcela zřejmá.

Musím říct, že v rámci SÚRAO, čili klíčové instituce, která má toto na starosti, došlo k zásadní změně. Je tam nový ředitel pan Prachař. Já jsem měl možnost už se s ním setkat, z mého pohledu je to kvalifikovaná osoba, je to člověk vysoce komunikativní a je to člověk, který sází – a nejenom on, ale i jeho tým – na to, že se musí velmi citlivě, velmi kvalifikovaně a hlavně osobně jednat se všemi dotčenými oblastmi. Troufám si tvrdit, že to bude zásadní změna v komunikaci SÚRAO vůči těm dotčeným oblastem, protože já respektuji to, že v minulosti – a teď nehledám viníka – tam ten komunikační problém byl zřejmý. V celé řadě postupů se postupovalo systémem tady je stát a my rozhodujeme a tady je někdo, kdo se přizpůsobí, což si myslím, že je špatně, to prostě být nemůže. Jedná se o natolik důležitou věc, která do určité míry ovlivní ekonomicky, možná i sociologicky ty dané oblasti, a podle toho se k tomu musí přistupovat. Takže styl komunikace se mění a ta komunikace bude za prvé na osobní bázi, na osobní bázi pochopitelně jak vedení SÚRAO, tak vedení Ministerstva průmyslu a obchodu, a já vám tady můžu garantovat, že prostě objedu všechny ty oblasti, které tam jsou, setkám se s představiteli těch oblastí, to znamená s místními samosprávami nebo se starosty, a pochopitelně i s tou veřejností, která bude mít zájem diskutovat, a to jak s tou, která prostě chce slyšet pouze, co tam bude, tak s tou, která dneska vystupuje třeba nějakým zásadnějším způsobem proti. Prostě to k té diskusi patří. Takže to je moje pozice. Pochopitelně budu chtít, aby tam komunikovali poté i všichni kompetentní z ministerstva, v tomhle případě zejména náměstek pro oblast energetiky.

Nicméně používají se dneska, začínáme používat i nové komunikační nástroje, teď tady nechci chodit do detailů, jako když se vytváří nový komunikační web. Bude se komunikovat prostřednictvím nových technologií. Protože si uvědomme, že to zajímá i mladou generaci, která dnes prostě vyžaduje tento styl komunikace. Tak to je

zřejmé. Musí se pochopitelně jednat i na úrovni ekonomické, to znamená, musí se vlastně otevřeně říkat, jaké benefity z toho ty konkrétní lokality mohou mít. Musí se jim to vysvětlovat. Musí se říkat, jakým způsobem se zabezpečí to, že mohou v uvozovkách klidně spát, to znamená, že nebude ohrožena nějakým způsobem jejich bezpečnost nebo že tam nehrozí žádná kontaminace či cokoli jiného.

Musí se ukazovat příklady ze světa. My nejsme jedinou zemí, kde se toto řeší. Popravdě řečeno, každá jaderná v uvozovkách velmoc řeší dneska jaderné odpady. Podívejme se do Francie, kde je 75procentní podíl jádra, podívejme se na Slovensko. Já jsem měl možnost jednat, je to týden, týden přesně, s premiérem Slovenska a s ministrem hospodářství, kde řeší podobné náležitosti. Díváme se, jakým způsobem to řeší ve skandinávských zemích, a prakticky každá země na světě, nemluvě o Americe, Japonsku či Číně, prostě má k tomu nějaký režim a řeší podobné problémy. (Předsedající: Váš čas, pane ministře.) Tak my se budeme dívat na ty nejvyspělejší země a podle toho budeme postupovat a takto budeme komunikovat s jednotlivými lokalitami a jejich zástupci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zájem o doplňující otázku je. Prosim, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane ministře, děkuji za vaši odpověď. Jsem teď sice v naději, že skutečně ten styl komunikace směrem k samosprávám a dotčeným obcím i samozřejmě občanům bude z vaší strany progresivnější, velmi rád se s vámi na Vysočině k tomu potkám. Vidím tady i kolegu poslance Kotta, který je také z té lokality, takže se nás tam možná setká víc.

A možná jednu doplňující otázku. Vysočina je teď stíhaná více pohromami. Všichni víme, že kůrovcová kalamita je teď na Vysočině skutečně v tom největším rozpuku a bohužel to bude zasahovat zřejmě většinu Vysočiny. Máme samozřejmě problémy – a to s tím souvisí – i s vodními zdroji. To znamená, promítne se nějak ta, dá se říci, možná až ekologická katastrofa, která před Vysočinou zřejmě stojí, i do úvah hlubinného úložiště?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak prosím, máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Tak bylo by nefér, abych tady teď cokoli sliboval, vylučoval anebo prostě ukazoval to, bez čeho to bude či nebude. Já jsem bytostně přesvědčen, že poté, co se položí všechny karty na stůl, vysvětlí se všechno, ukážou se finanční benefity, ukáže se to, že to je bezpečná záležitost, poté, co se vyberou ty klíčové lokality, čili bavíme se poté, co se vyberou ty dvě lokality v roce 2022, tak že ta diskuse možná už bude trochu jiná. A hlavně pokud se do toho vloží odborná diskuse, pokud se ukážou konkrétní příklady ze světa, pokud se ukáže to, že skutečně nehrozí žádné nebezpečí a navíc to těm lokalitám přinese, nechci říct doživotně, ale prostě na dlouhou dobu vysoký ekonomický benefit, tak že možná se ten pohled na to změní. Nechci teď tady tvrdit,

že se bude soutěžit o to, kdo to dostane, ale v každém případě mohou být možná některé nebo budou některé trochu klidnější. Takže nechci tady teď sortýrovat to, koho se to dotkne více nebo méně, ale v každém případě to, co říkáte, tak se do toho finále rozhodně, rozhodně zohlední.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Černohorský s interpelací na pana ministra Staňka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane ministře. Já bych se rád tady informoval, v jaké fázi je příprava nového zákona o ochraně památkového fondu a zdali tedy případně Ministerstvo kultury uvažuje o změně organizačního uspořádání státní památkové péče tak, aby došlo k jejímu zjednodušení, tedy zrušení tzv. dvojkoľejnosti.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, podle plánu legislativních prací na rok 2019, schváleného usnesením vlády ze dne 12. prosince 2018 č. 830, má Ministerstvo kultury mimo jiné úkol předložit návrh zákona o ochraně památkového fondu, a to v termínu do 30. září 2019. Ministerstvo kultury na této předloze intenzivně pracuje a předpokládám, že výše uvedený termín bude dodržen.

Ministerstvo kultury při tvorbě návrhu zákona o ochraně památkového fondu vychází ze stávajícího modelu výkonu veřejné správy v oblasti památkové péče. Nejvýznamnější úloha v tomto systému připadá obecním úřadům obcí s rozšířenou působností a krajským úřadům a obě tyto instituce vykonávají památkovou péči jako výkon státní správy v přenesené působnosti. Významnou roli má pak dále pochopitelně Ministerstvo kultury a v případě kontrolní činnosti památková inspekce. Jako odborná složka bude i nadále fungovat Národní památkový ústav. Ministerstvo kultury tedy nepředpokládá změnu originální struktury památkové péče ani zřízení nových úřadů v oblasti památkové péče.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já bych se tedy zeptal, kdy předpokládáte, že by bylo třeba nějaké připomínkové řízení, do kterého bychom mohli případně vstoupit, pokud budete předkládat věcný návrh zákona.

A za další. Já jsem se právě ptal na to zjednodušení. Vzhledem k tomu, že Ministerstvo pro místní rozvoj v tuto chvíli v rámci rekodifikace stavebního práva předpokládá, že se stavební úřady vyčlení ze samospráv, zdali s touto variantou případně počítáte i vy do budoucna.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Takže pokud jde o vyčlenění úřadů památkové péče nebo Národního památkového ústavu, nic takového se nepředpokládá. Předpokládá se, že v rámci stavebního řízení bude v rámci toho jednoho velkého objektu i řízení v oblasti památkové péče, nicméně i nadále bude zůstat povinnost respektovat a spolupracovat s odbory památkové péče.

A co se týče připomínkového řízení, tak samozřejmě my předpokládáme nejenom to, že zákon projde vnitřním připomínkovým řízením potom samozřejmě do příslušného mezirezortního připomínkového řízení, a já připravuji také seminář, v rámci kterého bychom představili poslancům a senátorům ten příslušný návrh.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je poslanec Ivan Adamec s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Vážený nepřítomný pane ministře dopravy, s vaším nástupem na Ministerstvo dopravy bych rád znal vaše názory v odpovědi na takové čtyři základní otázky. Vy jste sice na ministerstvu už pracoval, ale to tady nechci rozebírat. Možná by mě zajímaly vaše názory na situaci, kterou máme v této chvíli v dopravě.

První otázka je, jakým způsobem rozhodnete o zpoplatnění nebo nezpoplatnění 900 km silnic I. třídy, když se k tomu vláda opakovaně odmítá vyjádřit. Kdy se toto rozhodnutí obce a kraje dozví?

Druhá otázka. Kdy se definitivně dočkáme elektronické dálniční známky? Bude systém napojen na nový mýtný systém a využity dosluhující mýtné brány, nebo se bude stavět takzvaně na zelené louce?

Třetí, neméně důležitá otázka. Jakým způsobem hodláte zrychlit přípravu staveb a samotnou výstavbu dopravní infrastruktury?

A čtvrtá otázka. Kdy bude definitivně opravena dálnice D1. A má stát průběh oprav opravdu pod kontrolou?

Ptám se proto, dnes vyšel článek, že úsek dálnice D1 mezi Humpolcem a Větrným Jeníkovem bude dostavovat společnost SKANSKA, která nahradí konsorcium firem, kde vévodil GEOSAN a Kazaši. A víceméně toto výběrové řízení na tuto další firmu vlastně nebylo uskutečněno. Média informují o tom, že to bylo bez výběrového řízení, což mi připadá neuvěřitelné, že tam nějaký způsob výběru být musel. A je otázka, jestli považujete ten způsob rozvázání spolupráce za ministra Ťoka a následné vybrání nové společnosti (upozornění na čas), tak jak jsem hovořil, zda to považujete za ekonomické a za správné. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr, jelikož není přítomen, odpoví v souladu s jednacím řádem písemně na tuto interpelaci.

Dalším v pořadí je poslanec Lukáš Černohorský, ne, pardon, omlouvám se, poslankyně Pavla Golasowská s interpelací na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, nedávno jste si posteskl, že z české krajiny mizí motýli a další hmyz, že společenství hmyzu nalezneme už jen na Šumavě a v dalších horách. Seriózní studie o stavu hmyzu v české přírodě dosud chybí. Podobná studie v Německu prokázala, že od roku 1989 dramaticky ubylo hmyzu, až čtvrtina hmyzí populace, a současně vyhynulo 39 % druhů. Tato informace v německém Bavorsku spustila vlnu demonstrací a zájmu lidí o zachování hmyzu v krajině. Kampaň byla známa především jako kampaň Zachraňme včely. Jeden a čtvrt milionu německých občanů podepsalo petici požadující zákon na ochranu hmyzu, který by stanovil nově povinnost zemědělským podnikům uvést do klidu minimálně 10 % půdy a omezení používání chemických prostředků. Plán na ochranu hmyzu předpokládá investici přibližně 100 milionů eur každý rok a okolo dalších 25 milionů eur na výzkum. Tento projekt zahrnuje také omezení stavby dálnic, zvýšení emisních, světelných limitů a výraznou úpravu pravidel pro používání pesticidů. Dále vyšly najevo silně karcinogenní účinky herbicidu glyfosátu, řada zemí výrobu a používání tohoto herbicidu zakázala, ale u nás se glyfosát používá dál.

Pane ministře, zadáte podobnou seriózní studii ke zmapování stavu české hmyzí populace a předložíte ve vládě podobný zákon na ochranu hmyzu, který by povinně nařídil uvést část půdy do klidu a omezil používání herbicidů a pesticidů? Pokud tak nehodláte učinit, proč a z jakých důvodů? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra, aby odpověděl na tuto interpelaci.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, děkuji za ten dotaz paní kolegyni. My v této chvíli takovouhle studii nemáme v rámci České republiky komplexně, ale máme celou řadu informací o jednotlivých druzích, která napovídá tomu, že pokud by tato studie vznikla, a samozřejmě to znamená poměrně velkou náročnost časovou, abychom ji zpracovali, tak si troufám říct, že by došla k velmi podobným závěrům, jako došla ta studie v Německu. Ono to není jenom Německo, podobná situace je ve Francii, podobná situace je v řadě dalších zemí Evropy. To znamená, my samozřejmě máme v rámci České republiky řadu konkrétních informací od Agentury ochrany přírody a krajiny, já se k nim za chvíličku dostanu.

Ten pokles početnosti hmyzu navíc není rovnoměrný, ale týká se zejména citlivých a často specializovaných druhů, naopak počty jiných zemědělských škůdců mohou naopak stoupat. My jsme tady před několika desítkami minut nebo před hodinou mluvili o kůrovci. A tam se domnívám, že zrovna tohoto podkorního hmyzu máme teď tolik, že bychom se ho rádi zbavili. Ale kde naopak ten hmyz skutečně ubývá, to, co je pochopitelné pro všechny a porovnatelné pro všechny, je to, co jsem i

já uváděl teď, když jsem při vysazování housenek hnědáka osikového na to byl tázán a říkal jsem, že pro normální občany, kteří nejsou specialisté na hmyz, tak jsou viditelné dvě kategorie, respektive dva parametry: za prvé to, že z našich luk samozřejmě mizí motýli jako takoví, pro laika nejviditelnější markant, a pro řidiče to, že máme daleko čistší sklo od auta, když jedeme v létě, ve srovnání se situací, která tady byla před několika lety.

To jsou takové úplně jednoduché, řekněme, markanty nebo porovnání toho, že i v naší přírodě se dramaticky počet druhů – my to můžeme třeba uvést na počtu motýlů, denních motýlů, kteří vyhynuli více než z 11 % za posledních několik málo desítek let. To znamená, že 161 druhů denních motýlů jich vyhynulo 18 a dalším 16 druhům, tedy zhruba 10 %, se zmenšily areály rozšíření, to znamená, jsou ohroženy. A tohle je samozřejmě něco, co nás velmi trápí.

Příčiny toho stavu jsou, myslím, dneska známé v celé Evropě. Především je to dědictví změn využívání krajiny od druhé poloviny 20. století, tedy rozsáhlé dopady kolektivizace, odstraňování mezí, remízků, odvodňování pozemků a ničení mokřadů a samozřejmě intenzivní zemědělství. To je, myslím, něco, co není žádná novinka. Ale není to, paní kolegyně, vaším prostřednictvím, pane předsedající, jenom o zákoně na ochranu hmyzu. Je to o konkrétních opatřeních na ochranu biodiverzity, a to jak zachování stavu přírodních cenných území, tak i krajiny jako celku.

Ministerstvo životního prostředí má řadu programů a také je realizuje, programů, které podporují zlepšování stavu funkcí krajiny, revitalizační opatření. Těch opatření děláme skutečně tisíce ročně, ať už z Programu péče o krajinu z národního rozpočtu, tak samozřejmě i z operačního programu Životní prostředí. Pro ty nejvíce ohrožené druhy potom přijímá ministerstvo záchranné programy zahrnující opatření, která jsou nezbytná pro stabilizaci populací. To je třeba už zmíněný program pro hnědáka osikového. A další podobné programy jsou připravovány, ale samozřejmě nejenom pro hmyz, ale i pro ptáky.

Co je ale naprosto zásadní, je, že jsme iniciovali řadu opatření v rámci společné zemědělské politiky, už té minulé společné zemědělské politiky, například agroenvironmentálně-klimatická opatření na podporu biopásů včetně varianty s živnými rostlinami pro hmyz, opatření na podporu modrásků, chrástala polního, čejky, specifické péče o podmáčené louky či druhově bohaté pastviny, a že samozřejmě dneska intenzivně spolupracujeme a prosazujeme naše požadavky v rámci nové společné zemědělské politiky Evropské unie na další programové období 2021 až 2027. Protože to je právě ta hlavní oblast (upozornění na čas), kam se musíme zaměřit. Žádný speciální zákon vám v tom úplně nepomůže, musíme dělat konkrétní opatření. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Ano.) Než paní poslankyně dojde k mikrofonu, tak přečtu omluvu. Pan poslanec Martin Jiránek se omlouvá dnes mezi 16.32 až 18 hodin z důvodu jednání. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Já bych se, pane ministře, ještě chtěla zeptat na to, na co jsem se tázala, to znamená omezení toho glyfosátu, u něhož se prokázaly ty karcinogenní účinky. Jak to máme u nás nastaveno, zda se ho chystáme tedy také omezit. A ještě jsem se jenom chtěla zeptat, to znamená, že žádnou velkou studii tedy nechystáte, tím, že jste odpověděl, že máme nějaké dílčí, takže se nechystáte na nějakou komplexní? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak začnu s glyfosátem, to je tedy hájemství Ministerstva zemědělství, protože to je vlastně i gesce, nicméně to není z mé strany alibismus, to je konstatování. Za prvé my tady máme akční plán na omezení pesticidů. Glyfosát je jedním z organofosfátů, poměrně významně dneska diskutovaný i na úrovni Evropské unie, protože se různí názory odborníků, do jaké míry je glyfosát nebezpečný nebo není nebezpečný, spíš zdraví nebezpečný. Ale o tom, že obecně organofosfáty nebo pesticidy nebo insekticidy samozřejmě jsou škodlivé pro hmyz, o tom, já myslím, ta debata není. Tam určitě samozřejmě to má negativní dopad na populaci hmyzu. Podle mých informací tak za prvé jsou připravena další opatření, a už se realizují, na snížení spotřeby pesticidů nebo insekticidů, které dneska plánuje a už realizuje Ministerstvo zemědělství. Určitě se k tomu vyjadřujeme a nadále budeme vyjadřovat jako Ministerstvo životního prostředí směrem k Ministerstvu zemědělství a je to určitě v našem zájmu.

Pokud se týká konkrétní studie komplexní, tak zatím nevím, že by byla připravována, v tuto chvíli by to byla záležitost Agentury na ochranu přírody i krajiny. Ale jak říkám, my máme dost informací o jednotlivých druzích hmyzu, které nám napovídají, že naše situace rozhodně nebude lepší než situace v Německu. Takže my bychom se téměř na sto procent dostali k velmi podobným informacím, protože ji máme z řady speciálních druhů, viz motýlů. Takže jsme schopni vlastně říct, že z těch dílčích informací, které máme, bychom se dostali ke stejnému komplexnímu závěru. A myslím si, že důležité je spíš to, co s tím budeme dělat, než že zkonstatujeme, že nám chcipla koza, s odpuštěním, podobně jako v Německu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Ivan Adamec s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Vážený nepřítomný pane ministře, hned jak jste nastoupil do své funkce ministra dopravy, tak jste odvolal dosavadního šéfa ŘSD Jana Kroupu, což samozřejmě je ve vaší kompetenci, to vám nevyčítám. Každý, kdo jsme někdy spolupracovali s ŘSD, máme spoustu připomínek k činnosti této státní organizace. Já si myslím, že trochu pohybu v ní neškodí.

Nicméně mě by zajímala jiná věc a to je otázka jmenování nového generálního ředitele Pavla Kováčka. Také nemám nic proti tomu jménu a proti tomu pánovi.

Rozhodně ne. Ale bylo to bez výběrového řízení a to mě tedy překvapilo. Protože před pěti lety, když tehdy nastupoval tehdejší generální ředitel, nebo respektive ucházelo se o tehdejší místo generálního ředitele 29 uchazečů, je to pět let zpátky, nikdo mi nevysvětlí, že ta situace se nějak výrazně zhoršila – teď najednou stačil jeden bez výběrového řízení, který asi má vaše sympatie, pane ministře. Ale myslím si, že i to vaše zdůvodnění, že organizace, která nemá v čele vedení, že není efektivní – no to je možná pravda, ale to se dalo vyřešit nějakým přechodným stavem, prozatímním vedením a vybráním nového kvalitního kandidáta.

Já si myslím, že tady slyším neustále boj za transparentnost, výběrová řízení. A tady nic. Tady nic, tady se vybral člověk, o kterém tady já nic nevím. Hlavně že to ví pan ministr. Ale rozhodně, co bych chtěl tady říct, že ani pro toho generálního ředitele to není komfortní situace. Protože když nevyšel z výběrového řízení, tak prostě ta veřejnost se bude na něj dívat vždy s nedůvěrou. A vždy lidé, kteří projdou transparentním výběrovým řízením, jsou na tom výrazně lépe z hlediska své pozice k zastávání té dané funkce. Lépe.

Takže pane ministře, můžete nám to zdůvodnit podrobně a lépe, když jste to řekl médiím? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně na tuhleto interpelaci.

Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Černohorský s interpelací na pana ministra Richarda Brabce. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Takže dobrý den, děkuji za slovo. Ministerstvo životního prostředí je orgánem vrchního státního dozoru ve věcech životního prostředí. V rámci procesu vypořádávání starých ekologických zátěží je také odborným garantem, který vydává k dokumentům zpracovaným v jednotlivých etapách odstraňování starých ekologických zátěží stanoviska, a to zejména k analýzám rizik a jejich aktualizacím, k závěrečným zprávám k průzkumům, k prováděcím projektům opatření a jejich metodickým změnám, studiím proveditelnosti k uzavření nových ekologickým smluv a k jejich ukončení. Ministerstvo životního prostředí jsme měli přizváno na kontrolní výbor a tam padla hlavně tedy od zástupců Ministerstva financí informace o tom, že se v rámci likvidace starých ekologických zátěží laguny Ostramo, že se tedy nebude již jednat o aktivní likvidaci, ale o pasivní. To znamená, že všechnen ten, omlouvám se, bordel, co nám tam zůstal, zůstane na místě.

Jaké je tedy stanovisko Ministerstva životního prostředí k pasivní sanaci lagun Ostramo? Pokud Ministerstvo životního prostředí souhlasí s pasivní likvidací toho kontaminovaného místa, proč najednou změnilo názor, když doteď byla ta likvidace jakoby aktivní?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak od hmyzu k lagunám. Pane kolego, děkuji za ten dotaz. Já jsem velmi rád, že i tady můžu využít jako tohoto fóra.

To je klasické zmatení pojmů tohleto. Ale ne od vás, to bych si nedovolil, ale zmatení pojmů, které se objevilo pro mě překvapivě i v médiích teď poslední dobou, a já jsem vlastně přemýšlel, co nového tak zásadního se stalo v mezidobí. Protože já vám to hned, a myslím, že docela snadno, vysvětlím.

V prostoru lagun Ostramo jsou zaprvé sanovány kontaminované kaly, to jsou ty vlastní laguny plné toho sajrajtu, jak jste správně řekl, které tam byly desítky let, tekuté povahy, které obsahují rovněž takzvané filtrační hlinky. A pak jsou takzvané zeminy a ty jsou vlastně kolem těch lagun částečně a ty jsou pevné povahy. Ty kaly a hlinky, to znamená to, co nejvíc páchne a obtěžuje okolí, jsou v současnosti sanovány zhotovitelem, což je firma AVE, a jejich sanace, odtěžení, odvoz a likvidace, v tomto případě většinou spalením, bude dle plánu, který byl dohodnut, dokončena do konce roku 2020. To platí, a dokonce by měl podle posledních informací platit i ten termín, že ty kaly by měly mít upraveny do května, do konce května – letošního roku zdůrazňuji –, tak aby v podstatě už byly inertní a neobtěžovaly okolí. To znamená, ty kaly vlastně v poslední zbývající laguně by měly být během několika týdnů připraveny, víceméně neutralizovány, neměly by obtěžovat okolí a budou čekat postupně na odvoz speciálními železničními vagony do místa likvidace. A to by mělo skončit do roku 2020. Tak.

Kromě těch kalů jsou tam ještě takzvané zeminy, které jsou v různém stupni znečištění. To nejsou ty vlastní opravdové laguny, ty tekuté prostě laguny nebo obsah těch lagun, ale to okolí. A to nakládání se zeminami se řídí platným stanoviskem Ministerstva životního prostředí už z dubna 2018, které, když to velmi zjednoduším, ukládá přetřídění těch kontaminovaných podložních zemin, odvoz zemin, jejichž kontaminace překračuje nějaké stanovené limity, k externí likvidaci – jestli se nemýlím, to bylo někde kolem deseti gramů snad na tunu nebo na kubík látky, ropných látek na tunu té zeminy –, stabilizaci ostatních přetříděných zemin a izolaci celého prostoru vhodným geotechnickým zabezpečením.

Konečné znění stanoviska bylo projednáno a odsouhlaseno pracovní skupinou, ve které byli zastoupeni všichni účastníci procesu, to znamená statutární město Ostrava, Moravskoslezský kraj, DIAMO, Ministerstvo financí, Ministerstvo životního prostředí a Česká inspekce životního prostředí.

To, o čem hovoříte, a to, co se objevilo na kontrolním výboru, myslím, že ostravského magistrátu, to bylo i pro mě překvapením, že se vůbec bere jako nová informace. Protože o tom tzv. ekokontejnmentu neboli sarkofágu toho úplně zbytkového, tzn. minimálně znečištěného materiálu těch zemin – zdůrazňuji zemin, ne lagun – o tom bylo rozhodnuto v roce 2017. A od té doby se na tom rozhodnutí nic nezměnilo. Takže dva roky je známa varianta, že ty nejméně znečištěné zeminy by zůstaly v jakémisi sarkofágu za nějakých celkem jednoznačně stanovených podmínek tak, aby byla naprosto zásadní bezpečnost toho, že nebudou dále škodit. A naopak ta termická desorpce, o které se původně uvažovalo a k čemu tam stojí nebo tam byla postavena ta úžasná konstrukce před mnoha lety, tak tam se prostě ukázalo, že kdyby

ji někdo pustil na zpracování těch zemin, tak by se tam vyvinulo tolik vodíku, že by pravděpodobně došlo k výbuchu a k devastaci celého okolí. Ale to už je horizont možná sedm osm let nazpátek.

Takže kaly budou v každém případě odvezeny nejpozději do konce příštího roku a už během několika málo týdnů by měly naprosto přestat otravovat okolí. Zeminy budou přetříděny. Ty, které budou mít nějaký nadlimitní obsah, rovněž budou odvezeny k likvidaci a měly by tam zbýt jenom ty minimálně znečištěné zeminy v nějakém ekokontejnmentu, a to není skutečně nová záležitost, to je záležitost zhruba dva roky stará, už toho rozhodnutí. Jestli takto stačí?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku, prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já bych jenom doplnil. Ono to nebylo přímo na kontrolním výboru v Ostravě, ale tady na kontrolním výboru v Poslanecké sněmovně, kdy jsme probírali kontrolní závěry Nejvyššího kontrolního úřadu. A právě tam byl jeden z dotazů, jak se to bude do budoucna likvidovat. A právě zástupci MŽP se k odpovědi moc neměli a ujali se toho zástupci Ministerstva financí a jejich reakci jsem si právě přepsal z audiozáznamu. A to je právě ten dotaz, který jsem tady pokládal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další v pořadí je paní poslankyně Pavla Golasowská s interpelací a paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná paní ministryně, mám na vás několik otázek. Výbor pro sociální politiku vyzval již v roce 2017 ministryni práce a sociálních věcí k předložení statistik, které by doložily, kam odcházejí děti umístěné do přechodné pěstounské péče po uplynutí zákonem stanovené doby pobytu a jaký je jejich další pohyb v systému sociálně-právní ochrany dětí. Ta otázka je stále aktuální.

Další dotaz se týká přehledu, je to otázka opět na MPSV, jaký je počet volných dlouhodobých pěstounů na krajích a počet dětí, které jsou v evidenci dětí vhodných do dlouhodobé pěstounské péče.

Další otázka se týká nabírání nových přechodných pěstounů za situace, kdy nejsou využíváni ti, kteří jsou v systému zařazení. Mám tady například konkrétní případ pěstounky na přechodnou dobu, která vlastně byla pět měsíců bez dítěte, to znamená, že byla volná na přijetí dítěte.

A poslední otázka se týká specializace pěstounů na přechodnou dobu, tedy zda se připravuje nějaké speciální školení, a to jak legislativně, tak i prakticky. Je tím myšleno specifické vyškolení pěstounů pro péči o děti se zdravotním postižením, s duševním onemocněním a podobně. Děkuji za zodpovězení dotazů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně na tuto interpelaci.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek s interpelací na paní ministryni Kláru Dostálovou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážená paní ministryně, vážená vládo, vážené kolegyně a vážení kolegové, toto není ani moje první interpelace na téma digitalizace stavebního řízení a věřím, že to není ani poslední interpelace na toto téma. Protože už na začátku volebního období jsem silně apeloval na ministerstvo, aby s tou věcí pohnulo, ale bohužel jsme se zatím nedočkali toho, že by Ministerstvo pro místní rozvoj předložilo novelu do Poslanecké sněmovny, která by řešila digitalizaci stavebního řízení, která by měla proběhnout ještě předtím, než bude předložena celá rekodifikace.

Já jsem chtěl připomenout, že my souhlasíme se zjednodušením stavebního práva a principem, jako je one stop shop. A souhlasíme s tím, že bychom měli maximálně usilovat o zrychlení těch rigidních povolovacích procesů, které dneska blokují výstavbu zejména na území hlavního města Prahy, a tudíž vedou ke zdražování bytů a pronájmů. Nicméně mám několik dotazů, které bych rád položil, abychom se ujistili, že ta příprava probíhá řádně.

Za prvé se chci zeptat, kdy bude rychlá novela k digitalizaci stavebního řízení.

Za druhé se chci zeptat, zda v návrhu rekodifikace souhlasíte s tím, aby byla možnost obcí vyhlásit transparentní podmínky, na jejichž základě bude obec uzavírat plánovací smlouvy s developery.

Za třetí, jakým způsobem plánujete chránit veřejné zájmy v rámci stavebního řízení.

A za čtvrté, zda bude o odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu rozhodovat na něm nezávislý odvolací správní orgán.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za tuto interpelaci. Já začnu v tom pořadí, tak jak jste to kladl, i když sice budeme skákat z jednoho na druhý, ale začnu digitalizací stavebního řízení. Co se týká rychlých kroků, tak je to přijímáno v zákoně 416 o urychlení dopravní výstavby. Tam tedy samozřejmě očekávám, že to bude předloženo vládě již každým okamžikem. My samozřejmě zavádíme mnoho prvků právě v rámci rekodifikace, ale co se týká toho rychlejšího řešení, tak je to digitálně technická mapa a národní geoportál. Možná bych to zasadila do kontextu. My samozřejmě pracujeme intenzivně i s poslaneckými kluby a je v rámci Poslanecké sněmovny právě i skupina k digitalizaci pod vedením pana poslance Kupky a paní poslankyně Kořanové, kde se samozřejmě snažíme digitalizaci skutečně uchopit tak, aby to celé vedlo ke zjednodušení procesů a k vyšší efektivitě.

Budou čtyři samostatná datová úložiště, a to, jak už jsem říkala, datové úložiště digitální technická mapa, národní geoportál územního plánování, datové úložiště rozhodnutí, kolaudací a vyjádření dotčených orgánů a datové úložiště projektové dokumentace včetně možnosti uložení ve formátu BIM.

Abych se vůbec dostala k dalším dotazům, tak jestli ještě, jak chráníme veřejné zájmy. Ochrana veřejných zájmů bude v rámci nové úpravy v novém stavebním zákoně plně zachována. Zjednodušení povolování staveb nebude na úkor ochrany veřejných zájmů ani na úkor ochrany práv dotčených subjektů. Dojde k integraci stávajících odborných pracovníků, kteří jsou dnes v postavení dotčených orgánů, do systému státních stavebních úřadů. Jde nám hlavně o odstranění nadbytečných neefektivních procesů, které řízení před stavebním úřadem předchází. I nadále bude zachováno, že případné podmínky z hlediska dotčeného veřejného zájmu budou obsaženy ve výrokové části rozhodnutí. Odůvodnění souladu rozhodnutí s veřejným zájmem bude součástí odůvodnění rozhodnutí. V případě dotčených orgánů, které nebudou integrovány do soustavy státních stavebních úřadů, bude provedena změna jejich výstupů, a to na formu vyjádření. V podstatě opravdu celý systém vede k tomu, že chceme jedno povolení, jedno razítko, jedno rozhodnutí, tudíž jedna možnost odvolání a jedna přezkumů.

Co se týká plánovacích smluv, tak samozřejmě plánovací smlouvy, tady musím říct, že to vzešlo i z našeho jednání, kdy jsme se o těchto věcech bavili. Návrh tedy počítá se zachováním plánovacích smluv a spíše s dalším posílením jeho významu. Plánovací smlouvu bude moci uzavřít stavebník s obcí nebo s vlastníkem nebo správcem veřejné infrastruktury, případně i s dalšími účastníky řízení. Předmětem plánovací smlouvy budou moci být podmínky realizace určitého záměru zejména ve vztahu k veřejné dopravní a technické infrastruktuře, občanskému vybavení, veřejným prostranstvím či dalším zařízením. Debatuje se hodně např. pomoc v rámci bytové výstavby.

Uzavřením plánovací smlouvy bude v územním plánu možné podmínit i povolení stavby, pokud budou plnění v ní nárokována vyvolaná záměrem stavebníka. Zákon dále po vzoru některých zahraničních právních úprav stanoví obecné pravidlo, že plnění sjednané v plánovací smlouvě musí být přiměřené ve vztahu k okolnostem a podmínkám konkrétního záměru.

Tolik tedy k vašim otázkám. A samozřejmě co se týká odvolání, tak bude prostor na odvolání i přezkum, to je zachováno, ale budeme se snažit právě tím jedním povolením, jedním razítkem ten proces udělat tak, že skutečně to odvolací řízení bude jedno a bude i jedno přezkumné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Předpokládám, že je zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji paní ministryni za odpověď a děkuji i za ochotu diskutovat o tom i mimo Poslaneckou sněmovnu na jednáních s poslaneckými kluby.

Chtěl jsem se tedy ještě zeptat – u těch plánovacích smluv mi šlo specificky o to, aby samospráva, například hlavní město Praha, které je samozřejmě nejvíc postiženo rostoucími cenami bytů, mělo možnost vyhlásit ten program, za jakých podmínek smlouvy bude uzavírat, aby to bylo legálně možné, podchycené a aby podmínky byly transparentní a všichni stavebníci nebo developéři věděli, za jakých podmínek si můžou nechat změnit územní plán.

A k druhé otázce. U té nezávislosti odvolacího orgánu mi šlo o to, že v tom, co navrhuje, je, aby územní pracoviště a krajské stavební úřady měly jednoho šéfa a byly propojeny, a když si dám odvolání, tak bude o tom odvolání rozhodovat zase ten úředník, který bude mít stejného nadřízeného. Nepůjde to jako dneska o patro výš, kde je zase jiná konstelace. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně, prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Co se týká Nejvyššího stavebního úřadu, tak hierarchie je Nejvyšší stavební úřad, potom jsou krajské stavební úřady, pak jsou samozřejmě úřady na obcích s rozšířenou působností. My samozřejmě předpokládáme kvůli tomu, aby stavební agenda byla co nejbližší občanům, že budou i detašovaná pracoviště v místech, která jsou dnes.

Co se týká odvolacích procesů, samozřejmě každé pracoviště má svého šéfa a nikdy o tom nebude rozhodovat ten samý šéf, jako je to například dneska na obecních úradech, kdy vlastně ten jeden člověk na obci má dvě kulatá razítka, jedno za samosprávu a jedno za státní správu; tam to bude vždycky o tu hierarchii výše. Nejvyšší stavební úřad má jednu obrovskou výhodu, že samozřejmě i v kontextu největšího problému dnešní doby, což je systémová podjatost, tam půjde i o to, že v rámci jedné linie bude tomuto zamezeno a hlavně půjde také o sdílení úředníků ani ne tak formou stěhování, jako spíše pokud se budou samozřejmě řešit nějaké větší stavby, tak se tomu bude moci věnovat v jedné linii více lidí, což dneska nepřipadá v úvahu.

Co se týká plánovací smlouvy, za prvé to bude dáno zákonem a za druhé budete samozřejmě dopředu dávat ty podmínky, za jakých plánovací smlouvy lze uzavřít.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvu. Pan ministr Antonín Staněk se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na paní ministryni Alenu Schillerovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, s nabytím účinnosti poslední novely zákona o DPH došlo k úpravám ustanovení o obratu a ekonomické činnosti. Dle mých informací začala Finanční správa tuto změnu vykládat tak, že při prodeji obecního majetku, například obecních pozemků, pokud se cena vyšplhá nad 1 milion korun, tak by se obce automaticky staly plátcí DPH. Přitom v případě obcí

samotný prodej těchto pozemků není jejich obvyklou a pravidelnou hospodářskou činností, ale naopak tímto krokem chtějí poskytnout pozemky například rodinám pro stavbu domů v jejich obci či na financování větší infrastruktury. Nejde o soukromé podnikání, jde o činnost ve veřejném zájmu, navíc se nejedná o činnost pravidelnou.

Vážená paní ministryně, chtěla jsem se vás zeptat, zda je tomu skutečně tak, že Finanční správa novelizovanou úpravu takto vykládá, nebo tyto informace, o kterých se v prostředí obcí hodně hovoří, postrádají reálný základ a samosprávy se nemají čeho obávat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, situace, za kterých se jakákoliv osoba povinná k dani stane plátcem daně, jsou definovány v § 6 následujícího zákona o DPH. Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, budu teď citovat, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, se stane plátcem, mimo jiné, při překročení – protože pak jsou ještě jiné zákonné důvody, anebo dobrovolně – při překročení takzvaného limitu pro povinnou registraci, to znamená za situace, že její obrat za nejvýše dvanáct bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne milion korun. Zákon o DPH nabyl účinnosti 1. 5. 2004, tj. ke dni vstupu České republiky do Evropské unie, a už od tohoto data v něm byl stanoven limit pro povinnou registraci ve výši milion korun. K tomuto datu totiž pro Českou republiku začala platit individuální trvalá výjimka týkající se takzvaného osvobození od daně pro malé podniky, vyjednaná pro Českou republiku při přístupových jednáních a následně prostřednictvím Smlouvy o přistoupení České republiky a dalších zemí k Evropské unii, zakotvená v článku 24a šesté směrnice, respektive v současnosti v článku 287 aktuálně platné směrnice o DPH, která šestou směrnicí nahradila.

Podle těchto ustanovení může Česká republika poskytnout osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat je roven nejvýše ekvivalentu 35 tisíc eur v národní měně při kurzu platném ke dni přistoupení. V rámci členských států Evropské unie patřil limit pro povinnou registraci k DPH, vyjednaný pro Českou republiku ve výši 35 tisíc eur, k jednomu z nejvyšších. Česká republika tak nemůže změnit výši tohoto ročního limitu v zákoně o DPH na základě vlastního rozhodnutí, aniž by nejprve nastala změna na úrovni práva evropského. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že stanovením limitu pro povinnou registraci k DPH ve výši 1 milion korun jsou respektovány unijní dokumenty stanovující horní hranici obratu, do níž je možné v České republice poskytnout osvobození od daně pro malé podniky. Tato hranice je a musí být platná pro všechny osoby povinné k dani bez rozdílu, tedy i pro obce, pokud jsou osobami povinnými k dani.

Vymezení dodání, které se započítává do limitu pro registraci, to znamená jednorázový prodej nemovitosti, na což jste se ptala, kterou obec využívala k výkonu nebo ekonomické činnosti, nevstupuje do obratu. Pro vymezení majetku, jehož

poskytnutí nebo dodání se započítává do obratu definovaného v zákoně o DPH, je pak podstatné ustanovení § 4 odst. 2 zákona o DPH, podle kterého se do obratu nezahrnuje úplata za dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, není-li toto uskutečněné plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti osoby povinné k dani. Čili muselo by to spočívat v její činnosti, což se u té obce nepředpokládá, čili je to jednorázové, tím pádem se tam nezahrnuje.

Účelem je zamezení zkreslování velikosti obratu například pro účely registrace nebo zrušení registrace DPH.

Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie, je to rozsudek C98/07, je pro počítání obratu nutné odlišit plnění, která mají pro konkrétní osobu povinnou k dani povahu její běžné činnosti, například realitní kanceláře, ale třeba i obce, prodeje nemovitostí včetně pozemků pořízených, nakoupených, vybudovaných za účelem jejich prodeje včetně nemovitostí před prodejem dočasně pronajímaných od plnění, která tuto charakteristiku nesplňují, například prodej vozidel firmou v rámci obměny vozového parku. Čili jinými slovy je důležité, jestli to vyplývá z nějaké povahy její činnosti, nebo nevyplývá. V návaznosti na výše uvedené příklady to pak znamená, že odlišně bude posuzován na straně jedné prodej nemovitosti určené k prodeji, počítá se do obratu, a na straně druhé prodej nemovitosti, která k prodeji nebyla primárně určena, ale sloužila jako nástroj pro realizaci vlastní ekonomické činnosti osoby povinné k dani, například v ní byly výhradně kancelářské prostory nebo nějaké kanceláře. Druhé z uvedených plnění se do obratu nezapočítává.

Ještě si dovoluji připojit příklady z činnosti obcí. V případě obcí a dalších veřejnoprávních subjektů do obratu samozřejmě nevstupuje ani prodej majetku, který sloužil výhradně k výkonu veřejné správy. V praxi to může znamenat, že prodá-li obec jednorázově část obecního úřadu, les, který například vlastnila deset let nebo pole... (Předsedající upozorňuje na čas.) Tak já ještě počkám na doplňující otázku a ráda to dopovím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní ministryně. Vzhledem k tomu, že jsem se nedozvěděla úplně všechno, tak vám dám ještě příležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, paní poslankyně. Ještě to shrnu. V případě obcí a dalších veřejnoprávních subjektů do obratu samozřejmě nevstupuje ani prodej majetku, který sloužil výhradně k výkonu veřejné správy. Takže v praxi to může znamenat, že prodá-li obec jednorázově část obecního úřadu, nebo les, který například vlastnila deset let, nebo pole, na němž mají být podle územního plánu stavební parcely, do obratu se tyto příjmy nezapočítávají. Na druhé straně změní-li obec územní plán z pole na stavební parcely, například zasílkuje jednotlivé parcely a systematicky je začne jednotlivě prodávat zájemcům

o výstavbu rodinných domů, pravděpodobně se související příjmy mohou započítávat do obrátu. Svaz měst a obcí posílal na tuto problematiku dotaz, na který bylo odpovězeno dopisem náměstka, kdy byl prezentován jednotný názor Ministerstva financí a Generálního finančního ředitelství, mám ho tady k dispozici, mohu vám ho poskytnout. (Ukazuje.)

A jinak samozřejmě doporučuji, pokud ta obec neví, tak běžnou činností Generálního finančního ředitelství je, že se snaží poskytovat, sice není předmětem činnosti poskytování poradenské činnosti, na to jsou daňoví poradci, ale co se týče obcí a veřejnoprávních subjektů Generální finanční ředitelství prostě na tyto dotazy velice často odpovídá, což se samozřejmě stalo i v případě Svazu měst a obcí. Takže já vám mohu poskytnout tu odpověď, která odešla. Podepsal ji můj náměstek pro řízení sekce daně a cla. A případně je Generální finanční ředitelství připraveno poskytnout odpovědi na případné dotazy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní ministryně. Dalším v pořadí je paní poslankyně Veronika Vrecionová, která není přítomna, tudíž její interpelace propadá. Paní Věra Kovářová s interpelací na paní ministryni Kláru Dostálovou. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, minulý týden jsem na půdě Poslanecké sněmovny uspořádala seminář na téma rekodifikace stavebního práva. Z diskuse vyplynulo mnoho kritických a zásadních připomínek ke stávajícímu záměru Ministerstva pro místní rozvoj. Jedné z nich bych se chtěla věnovat v této interpelaci, a to zrušení stávajícího modelu spojené veřejné správy. Stávající rekodifikace by totiž měla odebrat výkon působnosti stavebních úřadů obcím a zavést jeden centralizovaný stavební úřad s detašovanými pracovišti. Osobně se domnívám, že se snažíme zrušit fungující model a nahradit nějakým novým, byť nevíme, jak a jestli tento systém bude fungovat. Přitom mnoho neduhů současného stavebního řízení lze reformovat v rámci stávajícího systému.

Vážená paní ministryně, je skutečně nutný takto razantní zásah do fungujícího modelu veřejné správy? Nelze zreformovat a zrychlit stavební řízení ve stávajícím modelu? Jak se na tento návrat de facto okresních úřadů díváte? Netrápí vás, že tímto krokem by byla dramaticky omezena dostupnost stavebních úřadů, zejména na venkově, a to v situaci, kdy podobné škrtůvky chystá i Finanční správa? Máme tomu rozumět tak, že tato vláda venkov už odepsala? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Dobrý den, vážená paní poslankyně. Už jsem toho tady hodně řekla v předcházející interpelaci, takže určitě jste to zaznamenala. Budu se tedy věnovat pouze tomu modelu Nejvyššího stavebního úřadu. My skutečně tím cílíme a připravili jsme to opravdu jako velmi komplexní

řešení stavebního práva v České republice. A když jsme se na to podívali z komplexního hlediska, a všichni samozřejmě podporují to, aby se to v České republice zrychlilo, tak asi dva největší problémy, které v České republice máme, je samozřejmě množství dotčených orgánů a s tím související množství odvolání a různých razítek a tak dále ještě předtím, než to vůbec investor přinese na stavební úřad. A druhý problém je právě v tom modelu, to znamená v tom spojeném modelu státní správy a samosprávy.

V čem jsme identifikovali ten největší problém, je prostě, když jdeme cílem, že chceme jeden úřad, jedno řízení, jedno rozhodnutí, jedno razítko, tak v podstatě to skutečně nelze řešit jinak, než opravdu jednoznačně dát veškeré pravomoce jednomu stavebnímu úřadu, který vlastně bude se stavebníkem spolupracovat, samozřejmě v kontextu digitalizace. To není možno opomíjet.

Jenom bych napravila, není to Nejvyšší stavební úřad a detašovaná pracoviště. Je to celá hierarchie úřadů. To znamená Nejvyšší stavební úřad, krajské stavební úřady, územní stavební úřady, a právě možnost detašovaných pracovišť toho územního stavebního úřadu až na úroveň jedniček a dvojkových obcí tak, abychom tu stavební agendu dostali co nejbližší občanovi.

V čem je ale kouzlo tohoto řešení, je, že skutečně se zabrání fenoménu doby, to znamená takzvanému prvku systémové podjatosti. Musím tedy říci, že skutečně velmi intenzivně komunikujeme se starosty. Kdo se potkal se systémovou podjatostí, tak po mně chce, abychom to prosadili pokud možno už zítra, protože ten systém je nastaven tak, že pokud je identifikována systémová podjatost, tak musí stavební záměr řešit jiný stavební úřad a samozřejmě zejména u velkých měst to jde na malé úřady, ale bohužel současný systém neumožňuje sdílení úředníků. To znamená, pokud Hradec Králové má problémy, řeší to úřad v Hořicích, kde jsou dva lidé. Kolikrát samozřejmě ty jednohlavé stavební úřady – máme k tomu zpracovanou velkou analýzu – tam je obrovský problém i se zastupitelností. A například stavební úřad v Nechanicích zavřel. Prostě nejsou lidi. A v tom současném modelu není možno sdílet úředníky. Prostě to takto není.

Další problém je samozřejmě, že neexistuje jednotné a metodické řízení soustavy stavebních úřadů. A máme i problém s prováděním výkonu rozhodnutí. Víte, že já jsem na to reagovala velmi promptně, že jsme vytvořili dotační titul. Ale odstraňování staveb, které ohrožují život obyvatel nebo jsou černé stavby, tak je to samozřejmě výkon rozhodnutí konkrétní obce. Ta na to nemá peníze, takže se nic takového neděje a vesele se načerno staví. Ministerstvo se snaží jít tomu naproti dotačním titulem. Ale samozřejmě je to na zamyšlenou, jestli takovýto systém by měl fungovat dál.

Další důvod, který nás k tomu vedl, je obrovská roztržičnost stavebních úřadů. My máme dvacet typů obecních stavebních úřadů, pak máme speciální stavební úřady, vojenské stavební úřady, jiné stavební úřady a k tomu ještě padesát dotčených orgánů. Takže my samozřejmě na jedné straně integrujeme státní správu, to znamená opravdu ty dotčené orgány, právě pod Nejvyšší stavební úřad, nebo pod ten stavební úřad, ale zároveň by si skutečně toto zasloužilo i oddělit od obecního. A já samozřejmě vím, že to je velký problém se Svazem měst a obcí. Samozřejmě vnímám velmi intenzivně ty připomínky. Na druhou stranu jsem si nechala vytáhnout přehled

činností obcí ve spojeném modelu a musím říci, že z těch jedenácti, co obce mají, tak je to pouze jedna agenda. Tady máte jenom přehled toho, co všechno... A stavební řízení je prostě jenom tahleta malinká odrážka. (Ukazuje papír.) Samozřejmě územní plánování zůstane plně v kompetenci obcí. To ani nelze, aby obcím někdo říkal, co kde má stát. To musíme samozřejmě pouze digitálně nastavit podmínky tak, aby jakýkoli investor, jakýkoli občan právě díky národnímu geoportálu si mohl ty informace zjistit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Ano.) Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď. Myslím, že jsou okamžiky, kdy se neshodneme. Ale samozřejmě řadu okamžiků a argumentů, které zde zazněly, lze vnímat jako oprávněné. A v návaznosti třeba na analýzu Ministerstva vnitra, jestli jste konzultovali tento svůj návrh, protože to říká, že si udělalo analýzu činnosti stavebních úřadů, že také navrhuje opatření, která by vedla ke zrychlení, ale bez toho, že by došlo k vyjmutí ze spojeného modelu, což samozřejmě stojí také za úvahu.

Samozřejmě jak jste zmínila, organizace, starostové, obce se bouří. A já tady pro vás mám jeden takový projev té bouře: Sdružení místních samospráv České republiky spustilo petici, která právě směřuje proti vynětí stavebních úřadů z působnosti obcí. Tak kdybyste náhodou si to ještě rozmyslela (upozornění na čas), protože zákon není napsán, tak tady máte petici, kterou můžete podepsat. Děkuji. (Poslankyně předává petiční ministryni.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Samozřejmě s panem Polčákem ze Sdružení místních samospráv jsme v čilém kontaktu. Já jenom musím tady říci, že my samozřejmě s panem ministrem Hamáčkem budeme ještě velmi intenzivně tyto věci debatovat. Na druhou stranu to, co navrhuje Ministerstvo vnitra, je zrušení stavebních úřadů na jedničkách a dvojkách a nechat jenom 205 obcí s rozšířenou působností. Opravdu to tak je a my tímto stylem úplně jít nechceme, takže my skutečně to vnímáme v tom kontextu, tak jak jsem tady řekla. Je potřeba zabránit systémové podjatosti, protože to skutečně je fenomén doby, a velmi intenzivně jsem to debatovala s předsedou Nejvyššího správního soudu, a (nesroz.) úředníků. V tom současném modelu to není možné, ale zároveň mám opravdu na srdci zachovat, ať už formou detašovaného pracoviště, stavební agendu co nejblíže občanům.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelace je opět paní poslankyně Věra Kovářová a opět na paní ministryni Kláru Dostálovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, půjdu přímo k věci. Můj dotaz zní následovně. Jak se připravuje Státní zemědělský intervenční fond na situaci možného potvrzení střetu zájmů premiéra Andreje Babiše ze strany Evropské komise? Jinými slovy, že by Evropská komise premiérův střet zájmů potvrdila a požadovala finanční nápravu – tak jak je na to zemědělský fond připraven? Tvoří si Státní zemědělský intervenční fond pro tento případ nějaké rezervy? A připravují se případné žaloby na nároky, které se mohou promlčet? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: V prvé řadě musím říct, že nejsem v pozici řídicího orgánu Státního zemědělského intervenčního fondu. To je pan ministr Toman, takže určitě by bylo dobré tyto dotazy vztahovat k němu. Já to vezmu obecně k tomu střetu zájmů.

Za prvé, není známo konečné rozhodnutí Evropské komise ani OLAF o případném střetu zájmů. Na základě požadavku Evropské komise z prosince 2018 nejsou ze strany Ministerstva financí předkládány Evropské komisi žádné žádosti o platbu obsahující výdaje projektů příjemců, u nichž by bylo dohledatelné spojení se skupinou Agrofert, to znamená tam, kam míří ta celá problematika střetu zájmů.

Současně Ministerstvo financí pozastavilo proplácení dotčených výdajů, u nichž bylo dohledatelné spojení se skupinou Agrofert, z prostředků EU do kapitol státního rozpočtu. Jde o preventivní opatření, přičemž případné další kroky – bude vždycky záležet na výsledku stále probíhajícího auditu Evropské komise a rozhodnutí o proplácení jednotlivých dotací konkrétních příjemcům ze skupiny Agrofert a jejich pozastavení je v kompetenci právě poskytovatelů dotací, kteří pozastavení plateb v konkrétním případě musí řádně odůvodnit. Žádná další bližší informace se k tomu v této chvíli nedá sdělovat, protože žádné výsledky auditů ani těch nálezů Evropské komise k dispozici nemáme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, paní ministryně. Já bych jenom měla spíše asi řečnickou otázku, ale pokud ji zodpovíte, budu ráda. V případě, že by se ten střet zájmů pana premiéra potvrdil, tak kdo to, v uvozovkách tedy, odnese a zda to tedy bude daňový poplatník či nějaký úředník. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Ale toto nelze brát jako řečnickou otázku. Já musím říct, že za Českou republiku my, co se týká střetu

zájmů, s tím zásadně nesouhlasíme. My jsme k tomu napsali Evropské komisi mnoho sdělení, máme samozřejmě spoustu věcí připraveno, ať už to je Národní orgán pro koordinaci, protože tak jak je napsán ten pomyslný článek, to znamená z toho nařízení z 2. srpna, tam je, že se musí přímo podílet. A opravdu, premiér České republiky se žádným způsobem nepodílí přímo. My máme Radu pro evropské fondy, kde samozřejmě předsedal pan premiér, ale rada radí, rozhoduje vláda. To znamená, to je samozřejmě kolektivní orgán a určitě to není na vůli jednoho jediného člověka. Takže my skutečně povedeme asi spor v případě tohoto s Evropskou komisí, protože i já jsem bytostně přesvědčena o tom, že v žádném případě nejde o střet zájmů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelace – paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací ohledně značek, které upozorňují na jízdu v protisměru na dálnicích. Ministerstvo dopravy už loni slíbilo, že tyto značky instaluje, avšak dlouhou dobu se nic nedělo. První značky se začaly objevovat teprve před dvěma měsíci, ale pouze na čtyřech místech. Přitom podle policie je na českých dálnicích takových rizikových míst celkem 130. A řidičů jedoucích v protisměru neubývá. Každý den se to podaří v průměru jednomu řidiči.

Vážený pane ministře, dočetla jsem se, že jste se dožadoval vysvětlení stávajícího žalostného stavu. Jaké je tedy vysvětlení a jaká byla odpověď, kterou jste dostal? A především, do jakého termínu se dočkáme zabezpečení všech 130 rizikových úseků? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Odpovězeno bude písemně. Můžeme přistoupit k další interpelaci a je to interpelace opět paní poslankyně Věry Kovářové, která už dojde dnešní interpelace do konce, a je to na paní ministryni Marii Benešovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, v minulých letech došlo k citelnému posílení postavení spotřebitelů ve spotřebitelských vztazích, především při sjednání služby nebo koupě zboží distančním způsobem, mimo provozovnu obchodníka nebo při podomním prodeji. Tyto kroky samozřejmě kvituji. Nicméně v posledních letech se takzvaní šmejdi začali orientovat na obce, které formálně nejsou spotřebiteli, a často se na ně slétávají jako hejno supů. Začali jim prostřednictvím telefonických rozhovorů nabízet služby, které se mnohdy tváří jako prospěšné pro obce, například zveřejnění informací o obcích v různých katalozích, případně nabízejí jiné služby. To vše dělají velmi promyšleným způsobem. Asi tušíte, jak tyto rozhovory probíhají. Za několik měsíců samosprávy obdrží za tyto pochybné služby fakturu a nestačí se divit. Bylo by to možná banální, kdyby se to nedělo ve velkém měřítku. Podle vyjádření právníků se přitom s těmito podvodníky, ať už katalogovými, nebo jinými, bojuje jen velmi těžko,

a to i proto, že právní řád v případě těchto nespotebitelských vztahů neposkytuje samosprávám dostatečnou oporu. Já to považuji za nešťastné.

Zákon by neměl být na straně šejdířů, ale měl by je před nimi chránit. Plánujete v této oblasti nějaké změny, jak ochránit obce před podvodným jednáním? Nebo je snad podle vašeho názoru právní úprava dostatečná a jde jen o to, aby se jí samosprávy naučily využívat ve svůj prospěch tak, jak se to zatím daří katalogovým a jiným šejdířům? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, tato otázka, která na mě byla vznesena, je v podstatě v souhrnu tří oblastí, a to je Ministerstva spravedlnosti, ke kterému se tedy hlásím a řeknu víc, pak se to týká Ministerstva vnitra a Ministerstva průmyslu.

Pokud jde o Ministerstvo spravedlnosti, tam mohu odkázat pouze na plán legislativních prací vlády na tento rok, kde máme občanský zákoník, který je v současné době už v pracovních komisích, a týká se to především právní úpravy smluv uzavíraných se spotřebitelem a opožděných plateb v obchodních transakcích, které dáváme do souladu s požadavky unijního práva. A v podstatě se to týká těch smluv, jak jste zmínila ony šmejdy, požadavek textového potvrzení spotřebitelské smlouvy uzavřené ústně po telefonu. Takže k takovýmto smlouvám nebude moci už docházet. To je z naší strany tedy iniciativa, kterou máme zakomponovánu v té nové úpravě v rámci občanského zákoníku.

Pokud jde o další oblasti, tak by bylo dobré asi vznést otázku i na pana ministra vnitra a pana ministra průmyslu a obchodu, protože tam se to týká – pokud jde o Ministerstvo průmyslu, v podstatě o odběr energií, oblast odběru energií, a pokud jde o Ministerstvo vnitra, tak tam se to týká zákona o obcích, v němž jsou obsažena pravidla pro hospodaření s majetkem. A tady by měly rovněž tedy volené orgány samosprávy v dostatečné míře zaručovat určitý standard pečlivosti a uvážlivosti při uzavírání smluv za obec. Takže ty dva dotazy vám těžko zodpovím. To bude asi na dalších tedy interpelacích. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Neří. Takže přistoupíme k další interpelaci, která je opět paní poslankyně Věry Kovářové na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, Ministerstvo dopravy má několikaleté zpoždění ve stavbě vysokorychlostních vah na dálnicích, které mají zabránit poškozování cest přetíženými kamiony. Vyplyvá to z prověrky Nejvyššího kontrolního úřadu. Vláda se v roce 2015 zavázala Akčním plánem rozvoje inteligentních dopravních systémů mimo jiné právě ke stavbě zmíněných vah. Dle plánu měly začít fungovat už v letech 2016 a 2017. Ke konci roku 2018 však ŘSD na

silnicích, které spravuje, nezprovoznilo žádnou. Přitom např. na krajských cestách jich loni fungovalo již pět.

Vážený pane ministře, chtěla bych se zeptat na odůvodnění nesplnění cíle zavedení vysokorychlostních vah, které si vláda a potažmo Ministerstvo dopravy vytyčilo, jaká opatření přijmete, aby tyto váhy byly uvedeny do provozu co nejdříve. Bude vyvozena odpovědnost vůči úředníkům, kteří jejich zavádění zdržují? Vždyť kvůli tomu dochází ke zbytečnému poškozování našich komunikací a jejich opravy skutečně nejsou zadarmo. Prosím, abyste tomuto problému věnoval náležitou pozornost. Předem avizuji, že je to záležitost, ve které vás budu vzhledem k její důležitosti interpelovat průběžně. Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem. A poslední interpelace je paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Miroslava Tomana. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, chtěla bych se zeptat, jak se připravuje Státní zemědělský intervenční fond na situaci možného konstatování a potvrzení střetu zájmu premiéra Andreje Babiše ze strany Evropské unie. V případě, že by Evropská komise potvrdila premiérův střet zájmů a požadovala finanční nápravu, tak jak a zdali vůbec je na to zemědělský fond připraven.

Vážený pane ministře, tvoří si Státní zemědělský intervenční fond nějaké rezervy pro tento případ? Připravují se případné žaloby na nároky, které se mohou promlčet? A v případě negativní odpovědi, kdo pak případný střet zájmů pana premiéra takzvaně odnese anebo zaplatí? Zaplatíte to snad vy a Ministerstvo zemědělství? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Tímto konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Končím dnešní jednací den a budeme pokračovat zítra v devět hodin ráno body z bloku třetích čtení.

Přeji vám pěkný večer. Na shledanou.

(Jednání skončilo v 17.44 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

10. května 2019

Přítomno: 169 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 28. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Balaščíková Margita – pracovní důvody, Ondřej Benešík bez udání důvodu, Stanislav Blaha – osobní důvody, Pavel Blažek – osobní důvody, Jaroslav Dvořák – pracovní důvody, František Elfmark od 13 hodin do 19 hodin – rodinné důvody, Dominik Feri od 11.50 z osobních důvodů, Tomáš Hanzel – osobní důvody, Radek Holomčík – zdravotní důvody, Jan Hrnčíř – zahraniční cesta, Tereza Hyťhová – osobní důvody, Jiří Kobza – zahraniční cesta, Jiří Kohoutek – zahraniční cesty, Robert Králíček – zahraniční cesta, Karel Krejza – osobní důvody, Jan Kubík – zahraniční cesta, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Květa Matušovská – pracovní důvody, Radka Maxová – pracovní důvody, Jiří Mihola – pracovní důvody, Miroslava Němcová – osobní důvody, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Michal Ratiborský – zahraniční cesta, Miloslava Rutová – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Petr Venhoda od 10.30 do 14.00 – pracovní důvody, Ondřej Veselý – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: do 10.30 Andrej Babiš – pracovní důvody, Klára Dostálová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – zahraniční cesta.

A ještě mám jednu čerstvou zásobu. Od 13.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská, mezi 9.00 a 00.00 z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá Karla Šlechtová, pan poslanec Martin Kupka se omlouvá z dnešního jednání z osobních důvodů a paní poslankyně Pěnčíková se omlouvá od 9. do 11. hodiny z pracovních důvodů. Tak. To je pro tuto chvíli z omluv vše.

Dnešní jednání bychom zahájili body z bloku třetích čtení, u kterých jsou splněny zákonné lhůty, to jest body 146, 147, 149, 150, 153, 154, 155, 156 a 159. V 9.30 hodin bychom projednali pevně zařazený bod z bloku třetích čtení bod 148. Připomínám, že po bloku třetích čtení máme pevně zařazené další body, a to body 176, 177, 178 a 183 – body z bloku zprávy. A bod 23, sněmovní tisk 267, druhé čtení. (Hluk v sále.)

Tak, to je vše ke schválenému programu. Já vás všechny poprosím o klid v sále, abych vás nemusel přerušovat. A ptám se, kdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze. Prosím o klid. Jako první se s přednostním právem hlásí pan předseda Výboru. (Hluk neustává.) Prosím o klid, ještě jednou. Vážené kolegyně, vážení kolegové, kdo má něco k jednání a potřebuje u toho hlasitě mluvit, prosím do předsádky. Děkuji. Nechci jmenovat.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Já nechci zneužít přednostní právo, ale dovoluji mi dvě nebo tři věty. V neděli slavíme Den matek. Je to svátek, který v Československu je slaven od roku 1923. Velkou propagátorkou byla Alice Masaryková. A tak mi tedy dovoluji v této schůzi poděkovat všem maminkám, které tady sedí, za to, co děláte pro naše rodiny, protože mateřství je opravdu velký dar. Takže díky za to. Přeji vám vše dobré, hodně zdraví a síly do toho, co přinášíte pro tuto společnost. Ještě jednou děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A já jsem si uvědomil, že zde máme poprvé nového pana ministra, pana ministra dopravy Kremlíka, tak já ho jménem nás všech tady vítám, ať se mu u nás líbí. (Potlesk.)

Ptám se, zda k pořadu schůze v tuto chvíli má někdo zájem o vystoupení. Pan poslanec Ferjenčík. (Hluk v sále trvá.) Ještě jednou prosím o klid. Už jsme zahájili schůzi před šesti minutami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl navrhnout vyřazení sněmovního tisku 205, zákona o elektronické evidenci tržeb, z pořadu této schůze. A současně bych chtěl požádat kolegy především z koaličních stran, abychom se mohli sejít nad procedurou, kterou chceme hlasovat tento zákon, protože to je zásadní pro projednávání tohoto tisku i v rozpravě.

Jde o to, že je načteno více než 800 pozměňovacích návrhů a ta rozprava bude výrazně kratší, pokud se budou hlasovat jednotlivě, a výrazně delší, pokud se nebudou hlasovat jednotlivě, protože když je budeme hlasovat jednotlivě, poslanci se budou moci vyjádřit věcně k těm návrhům v rámci hlasování. Pokud se budou hlasovat najednou, bude nutné vyjádřit své postoje k těm jednotlivým pozměňovacím návrhům v rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Díky hluku, ale předpokládám, že vyřazení. Slyšel jsem dobře, vyřazení z pořadu této schůze. Tak. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení. Jestliže tomu tak není, tak vás požádám, abyste opravdu zaujali už svá místa. Je zde žádost o odhlášení všech, které samozřejmě vyhovím. Tak, zdá se, že počet hlasujících se už ustálil.

Budeme hlasovat o vyřazení bodu 205, elektronická evidence tržeb, když to mohou říct takto zkráceně, z pořadu této schůze.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 148, přihlášeno 166, pro 72, proti 86. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme tedy pokračovat v jednání tak, jak bylo schváleno v předchozích dnech. Jako první otevírá bod

146.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 204/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, už je na svém místě, a zpravodaj garančního výboru, kterým je výbor pro sociální politiku, pan poslanec Lukáš Kolářik. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 204/2, který byl doručen dne 17. dubna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 204/3.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Paní ministryně, máte slovo. A ještě jednou prosím o klid v sále!

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, stručně připomenu, že tisk číslo 204 měl původně zrušit celou právní úpravu elektronické neschopenky schválenou v roce 2017. Tento záměr už je ale dnes překonaný. Nebudu rekapitulovat celý ten vývoj. Mnohem účelnější je využít původní úpravu z roku 2017 a prostřednictvím tisku 204 ji doplnit tak, aby odpovídala požadavkům zaměstnavatelů i lékařů.

S oběma zainteresovanými skupinami jsme vedli za posledního půl roku jednání a uspořádali celou řadu podrobných diskusí a workshopů. Zatímco zaměstnavatelé nejvíce akcentovali požadavek na plně funkční eNeschopenku optimálně už od 1. července tohoto roku, zástupci lékařů si přáli pokud možno co nejjednodušší způsob zavedení elektronické neschopenky s dodatečným časem na přípravu, ideálně tedy v jedné etapě, a to od 1. ledna příštího roku. Pozdější pozměňovací návrhy reagovaly... (Ministryně přerušuje svoji řeč, v sále je stále hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás opětovně prosím o klid, abychom mohli důstojně pokračovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Pozdější pozměňovací návrhy reagovaly na průběžný vývoj a připravovaly se v návaznosti na požadavky obou zmíněných skupin. Přihlížely také k úpravě obsažené ve sněmovním tisku číslo 333.

V návaznosti na četná jednání se nakonec ukázalo, že nejvhodnějším způsobem zavedení eNeschopenky je změna v jediném kroku, a to s účinností od 1. ledna příštího roku. V rámci tohoto jednoho kroku byly akceptovány nejdůležitější požadavky zaměstnavatelů. Zejména byl zohledněn požadavek na zakotvení tzv. proaktivních notifikací, to znamená, že zaměstnavatelé mohou požádat Českou správu sociálního zabezpečení o automatické zaslání oznámení o vzniku dočasných pracovních neschopností u jednotlivých zaměstnanců. Byl naplněn i požadavek organizací zastupujících lékaře na jednoduché autorizované ověření identity ošetřujících lékařů, prováděné stejnými prostředky jako ve zdravotnictví. Po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví byla doplněna právní úprava oprávnění orgánů nemocenského pojištění využívat přístupové certifikáty poskytovatelům zdravotních služeb, které vydává Státní ústav pro kontrolu léčiv. Na všech těchto pozitivních změnách se samozřejmě jakožto věcně příslušný orgán aktivně podílelo i Ministerstvo práce a sociálních věcí a byly zapracovány do pozměňovacího návrhu pana poslance Romana Sklenáka.

Ke sněmovnímu tisku číslo 204 bylo nicméně podáno více pozměňovacích návrhů. Ty jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 204/2. Protože některé z těchto pozměňovacích návrhů mají charakter komplexních pozměňovacích návrhů, dovoluji mi, abych výlučně podpořila pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka. Pokud bude tento pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka akceptován a schválen, tak jedině za těchto podmínek může Ministerstvo práce a sociálních věcí zaručit plně funkční eNeschopenku, a to k 1. lednu 2020. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně, a otevírám v tomto bodě rozpravu. Jako první je do ní v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Bauer, kterému dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny. Vážené kolegyně a kolegové, na sociálních sítích se už včera paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová nechala slyšet, že eNeschopenka vstupuje do závěrečného dějství, a že tedy jako poslanci máme zvednout ruku pro pozměňovací návrh pana poslance Romana Sklenáka. Paní ministryně se také ohradila proti lidové tvořivosti a vybidla nás, poslankyně a poslance, abychom neriskovali nejistotu a hlasovali podle jejího doporučení.

Já uznávám, že paní ministryně má velmi svébytný smysl pro humor, ale chtěl bych říci, že to skutečně nejsou poslanci a není to parlament, který má v případě eNeschopenky nepořádek a kdo vnesl do jejího zavádění mírně řečeno nejistotu, možná bych řekl i chaos. Je to Ministerstvo práce a sociálních věcí pod vedením současné paní ministryně a spolu s ním celá současná vláda.

Já bych tady i po vzoru paní ministryně nechtěl znovu připomínat tu neskutečnou anabázi, kterou jsme si s eNeschopenkou prošli. Slyšeli jsme ji tady už několikrát, nicméně jenom zkráceně shrnu současný stav.

Dnes budeme schvalovat eNeschopenku v rámci tisku, který ji měl původně rušit, a současně s tím máme stále na programu třetí čtení zákona, který eNeschopenku pro změnu zaváděl, ale podporovat ho už nemáme. To je ten zmiňovaný sněmovní tisk číslo 333. Za normálních okolností bych možná jako opoziční poslanec uvítal snahu paní ministryně přiznat minulé pochybení. To pochybení spočívalo v tom, že ministerstvo po předchozí zpackané práci tlačilo na zavádění první etapy elektronického vystavování pracovní neschopnosti již v polovině roku, přestože projekt stále nebyl připraven. Možná bych za normálních okolností dokázal ocenit, že paní ministryně raději realizaci eNeschopenky odsunula v čase, aby neriskovala blamáž a nezatížila lékaře, zaměstnavatele a hlavně pacienty problémy s fungováním nového systému. Jenže ministerstvo mělo dost prostoru na to, aby takový časový i věcný posun zakotvilo v příslušném návrhu zákona a ten poslalo do standardního připomínkového a legislativního procesu, jak tady ve Sněmovně bývalo zvykem. To se ale nestalo, a tak tu znovu u naprosto klíčové materie budeme na poslední chvíli řešit, který pozměňovací návrh kterého vládního poslance je nebo není způsobilý.

Co je však klíčové, ať už si podle mého názoru parlament vybere jakoukoli verzi načasování eNeschopenky, systém nebude dobře fungovat ani v polovině letošního roku, ale pravděpodobně ani na začátku roku 2020. Víte, přesvědčil mě o tom průběh minulého jednání výboru pro sociální politiku i průběh následného kulatého stolu na půdě výboru pro zdravotnictví. Já jsem se tedy tohoto kulatého stolu nemohl účastnit, ale podle dostupných zpráv byl pro zástupce ministerstva možná mírně řečeno zdrcující, protože ministerstvo očividně na tomto kulatém stolu selhalo v komunikaci s lékaři, odbornou veřejností a v komunikaci s resortem zdravotnictví. Možná někteří kolegové z výboru pro zdravotnictví mohou své zážitky zde na mikrofon doplnit.

Ani přesně před přijímáním legislativního řešení není jasné, jak bude vystavování eNeschopenky fungovat v praxi, zejména v nemocnicích a ve větších zdravotnických zařízeních. Není jasné, jak se budou lékaři identifikovat, jak budou fungovat interní systémy v nemocnicích, jak bude tento proces lékařům kompenzován. Je to téměř neskutečné, ale pár dní před schvalováním některé z variant eNeschopenky teprve padaly návrhy na přípravu pilotních projektů, které by měly praktické fungování eNeschopenky teprve ověřit. Ministerstvo práce a sociálních věcí přípravu elektronické neschopenky prostě nezvládlo a vládní koalice si dál bere lékaře, občany a zaměstnavatele za svá rukojmí.

ODS dlouhodobě podporuje elektronizaci všude, kde to dává smysl. Musí ale dobře fungovat, musí být pro občany bezpečná a přinášet jim prospěch. Z těchto důvodů také podporujeme elektronické vystavování pracovních neschopenek, ale nemůžeme souhlasit s tím, aby bylo zaváděno chaoticky a bez znalosti praxe. Mám-li si vypůjčit slova paní ministryně, eNeschopenka možná vstupuje do posledního dějství, její tvůrce se ale ještě před pár dny nebyli schopni dohodnout, podle jakého scénáře se vlastně bude hrát. Já bych doporučil spíš více povíte práce, komunikace a zkoušení předtím, než budou mít eNeschopenky premiéru v ostrém provozu. My jako pravicová opozice vládní šlendrián podporovat nebudeme, a proto

se při hlasování, pravděpodobně s výjimkou návrhu kolegy poslance Kolářika, zdržíme.

Vzhledem k nastalé situaci věřím, že podporu tomuto návrhu zváží i vládní poslanci, především ti z hnutí ANO, tedy pokud nechťejí na poslední chvíli ztratit svou tvář.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana předsedy Kalouska. Všem připomínám, že v 9.30 máme pevně zařazený bod 148, takže pravděpodobně nedokončíme rozpravu. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem chtěl původně vystoupení paní ministryně na sítích přejít tak jako spoustu jiných neopodstatněných drzostí, ale nedá mi to nenavázat na pana poslance Bauera a říci, že používat termíny lidová tvořivost a chaos v tomto případě vůči zákonodárcům, když všichni víme, že zmatečná tvořivost a chaos panovaly a panují v této věci na Ministerstvu práce a sociálních věcí, to už je chucpe, paní ministryně. To je arogance úředníka, který bohužel neodvedl dobře svoji práci a teď se snaží útočit na zákonodárce. To se prostě nedělá. To si troufnu říct jako dlouholetý státní úředník i jako politik. Ona totiž historie zná amatéry, kteří postavili archu Noemovu, a taky zná skvělé konstruktéry a odborníky, kteří zkonstruovali Titanic. Kdybyste odváděla skvělou práci na Ministerstvu práce a sociálních věcí, tak vaši aroganci chápu, ale při tom chaosu, který vládne na úřadu vám svěřeném, bych doporučoval přece jenom trochu více pokory.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré ráno a děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážený pane kolego poslanče Kalousku prostřednictvím předsedajícího, zřejmě proto, že nejste členem výboru pro sociální politiku, tak nemáte dostatek informací, jinak byste nemohl pronést ta slova, která jste pronesl. Já se musím úředníků Ministerstva práce a sociálních věcí zastat. Oni naopak se snaží vyhovět této Sněmovně a připravit takové podklady, které vycházely z požadavků jednotlivých poslanců. Bohužel ty požadavky právě poslanců se velmi často měnily a rozcházely a úlohu úředníků MPSV jsem jim rozhodně nezáviděl. Nemáte pravdu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Reagovat chce faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Kdybych řekl to, z čeho jste mě osočil, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, tak bych zajisté pravdu neměl. Ale my se neposloucháme. Já jsem nemluvil o úřednicích Ministerstva práce a sociálních věcí. Já jsem mluvil o úřednické aroganci ministryně práce a sociálních věcí, která ten úřad řídí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktické poznámky žádné další nejsou a do rozpravy je přihlášen pan poslanec Válek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Je řada věcí, co končí. Teď, v posledních 14 dnech, končí dva projekty, které jsou velmi podobné. Taký se ženou do posledního dílu. Jeden z nich je série Avengers, také je to science fiction, a druhá je elektronická neschopenka. Obojí mně přijde velmi podobné. Já vzhledem k tomu, že Avengers mají přece jenom víc reálného podkladu, jsem nebyl na tom semináři a šel jsem na Avengers, takže se za to omlouvám. Ale mně strašně vadí být destruktivní. Proto se pokusím nebýt. Budu se snažit, být konstruktivní.

Já jako poslanec jsem dlouhodobě měl jedinou jednu prosbu, která se týkala dvou částí. Ta první část byla v tom, jestli opravdu bude elektronická neschopenka on-line. To znamená, vyplním elektronickou neschopenku a následující den, ideálně ještě ten, ji zaměstnavatel dostane a bude vědět informaci: můj zaměstnanec je na neschopence. Druhý dotaz, který jsem měl, jestli opravdu systémy nemocnic státních, soukromých, jestli systémy léčení, rehabilitačních ústavů, tedy všech těch pracovišť, kde se vystavují neschopenky, jsou jednak nastaveny na to, aby akceptovaly ten program.

Vrátím se znovu k eReceptu, kdy eRecept se testoval deset let na Masarykově onkologickém ústavu, potom se tři roky testoval v různých typech provozů, finálně jsme ho odhlasovali a i hlasy poslanců TOP 09 byly v řadě případů a v tomto případě pro, a přesto jsme se domluvili, a jsem rád, že jsme se tak domluvili, že rok se bude bez sankcí eRecept zkoušet. Toto všechno proběhlo a finálně stále dneska lze v definovaných případech vystavovat recept písemně a ukazuje se, že je to nezbytně nutné, a stále část lékařů může vystavovat recept písemně a stále nejsou úplně dokonale vyřešeny všechny situace.

Ta elektronická neschopenka je stejně závažná materie jako eRecept. Proto toto všechno je potřeba opravdu extrémně, extrémně pečlivě vyzkoušet a pořád musí být v záloze variantní řešení a pořád musí být možnost, to je jedno, k jakému datu ten zákon bude platit, aby nejméně po dobu jednoho roku bylo možné variantně vystavovat i papírovou neschopenku, z různých důvodů. Já rozumím tomu, že jednoduchý program, který používají praktičtí lékaři, který používají praktičtí specialisté, a dneska je řada lékařů, která používá tento program a vystavuje elektronicky neschopenku, neudělá zásadnější problém v těchto provozech u těchto lékařů. Čím větší pracoviště, tím větší problém může nastat. Velký problém může nastat na pohotovostech, může nastat velký problém v nemocničních zařízeních, která mají svůj vlastní nemocniční informační systém a nemají komerční nemocniční informační systém a z přímo řízených organizací je to, tuším, devět, kde vyvíjeli svůj

vlastní nemocniční informační systém, jejich IT pracovníci, zdrojová data jsou v některých případech velmi obtížně dohledatelná.

To znamená, pokud jsem se bavil v těchto nemocnicích, pokud jsem konzultoval fakultní nemocnice, velká zdravotnická zařízení, v řadě nemocnic jsou v situaci, že čekají, jak bude vypadat vlastně naše legislativa, pak teprve budou moct vypsat výběrové řízení, budou muset doufat, že se jim někdo v tom výběrovém řízení přihlásí. Budou muset doufat, že ti, co nevyhrají, se neodvolají, a pokud toto všechno dobře dopadne, budou moct implementovat eNeschopenku do nemocničních informačních systémů. Samozřejmě může běžet paralelně nějaký program, který bude webová aplikace, nebo já nevím co. To si samozřejmě kdokoli z nás takhle může představit, pokud v životě nikdy nevyplňoval neschopenku, pokud v životě nikdy nepracoval v nemocnici a neviděl a nezažil přeskakování z programu do programu, nezažil přeskakování z vnitřního informačního systému do vnějšího prostředí, neviděl a nezažil, a dneska v době GDPR o to víc, jaká je nutnost zabezpečení přeskakování mezi těmi programy.

To znamená, já si velmi vážím, a nebojím se to říct, i jako opoziční poslanec práce paní ministryně na tom, aby vznikla eNeschopenka. Ale nesmírně mě mrzí, že tím, že se snažíme všechno uspěchat, tím, že to děláme ne úplně šťastným způsobem bez dostatečného ověření provozu, bez dostatečných dat z dostatečného množství zdravotnických zařízení, kdy se v první fázi ministerstvo soustředilo pouze na praktické lékaře nebo praktické specialisty a pominulo jiná místa, kde vznikají neschopenky, tak se může stát, a já jsem o tom přesvědčen, že ten problém nastane, to, že k 1. 1. vznikne chaos. Já jsem velmi rád, že ministerstvo akceptovalo, že nebudou muset lékaři používat další kartičku a že kartička, jestli jsem to správně pochopil, kterou používáme pro eRecept, bude sloužit pro eNeschopenku, a pevně věřím, že se vláda nakonec rozhoupe a dostane se situace, že tato kartička bude tou identifikační elektronickou kartou zdravotníka s podstatně nižší hladinou zabezpečení a zjednoduší (nesroz.) certifikátu jednou za pět let a ne každý rok.

Jsem velmi rád, že se tím pádem dají použít stejné čtečky elektronických karet. Jsem velmi rád, že se snad ten systém bude pohybovat v úrovni vnitřních informačních systémů a nebude to žádná webová aplikace pro nemocniční zařízení, kam by se přeskakovalo. Ale nevěřím tomu, že dnes, 10. května, když to máme ve fázi, v jaké to máme, a budeme pokračovat způsobem, byť třeba velmi svižným, silou koaličních hlasů, se můžeme dostat do fáze, že k 1. 1. budeme mít v nemocnicích fungující implementovaný software, který nebude způsobovat potíže – a teď se omlouvám svým kolegům – ne lékařům, ale především pacientům, protože elektronická neschopenka –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane poslanče, ale je 9.30, máme pevně zařazený jiný bod. Samozřejmě vše bude zaznamenáno a budete mít možnost pokračovat v rozpravě, až to přijde na řadu.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, já myšlenku udržím.

Předseda PSP Radek Vondráček: My se budeme těšit. Přerušuji tento bod.

Otevírám bod číslo

148.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 410/ - třetí čtení**

Pan ministr vnitra Jan Hamáček už je zde, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Zpravodaj garančního výboru je někdo z výboru pro bezpečnost. Je tady změna, místo pana poslance Ondráčka to bude pan poslanec Novák. Není třeba hlasovat, jsme ve třetím čtení. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 410/2, který byl doručen dne 18. dubna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 410/3.

Pan návrhovač má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych velmi stručně připomněl obsah vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Důvodem pro přípravu tohoto návrhu je nálezk Ústavního soudu, kterým dochází s účinností k 30. červnu 2019 ke zrušení § 48 odst. 2 zákona, a cílem tohoto návrhu je stanovení podmínek a omezení pro výkon jiné výdělečné činnosti příslušníků přímo v zákoně. Doposud jsou tyto podmínky a omezení upraveny vnitřními předpisy, což shledal Ústavní soud neústavním.

Příslušník bezpečnostního sboru bude moci se souhlasem služebního funkcionáře vykonávat jinou výdělečnou činnost za předpokladu, že tato činnost nepovede ke střetu zájmů osobních se zájmy služby, k ohrožení dobré pověsti sboru nebo k ohrožení důležitého zájmu služby. Zjistí-li služební funkcionář, že došlo ke změně okolností, za kterých byl souhlas s výkonem jiné činnosti vydán, bude mít povinnost tento souhlas zrušit.

Návrh rovněž vymezuje okruh činností, které bude moci příslušník vykonávat ze zákona, to znamená bez souhlasu služebního funkcionáře. Jedná se především o činnosti, které je možné vykonávat bez souhlasu i v rámci jiných zaměstnaneckých vztahů – správa vlastního majetku, činnost vědecká, pedagogická, literární a umělecká.

Návrh je výsledkem kompromisu, který vzešel z činnosti pracovní skupiny složené ze zástupců bezpečnostních sborů, odborových organizací a Ministerstva vnitra. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které je jako první přihlášena paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedo, za slovo. Připomínky, argumenty a rizika schválení novely zákona o služebním poměru bezpečnostních sborů v podobě, kterou předložila vláda a kterou má v gesci první místopředseda vlády a ministr vnitra pan Hamáček, shrnul za ODS ve druhém čtení už pan kolega Žáček, který zase pro změnu není přítomen dneska, takže já jenom připomenou některé věci, které jsme projednávali nejenom v prvním čtení, ve druhém čtení, ale které jsme projednávali i ve výboru pro bezpečnost, kde jsme se snažili na věc nahlížet podrobněji a z několika úhlů pohledu.

(V sále je velký hluk, poslankyně Černochová se obrací na předsedajícího.)

Předseda PSP Radek Vondráček: No, já to vnímám také. Prosím vás, už to dneska opakuji aspoň popáté, pošesté. Prosím o klid v sále! Máte-li něco k projednání, běžte do předsálí.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Jen pro připomenutí musím tedy zmínit několik tezí. Tato novela byla předložena, jak už tady říkal i pan ministr vnitra Hamáček, kvůli rozhodnutí Ústavního soudu, ale o tomto problému se vědělo prakticky od počátku přijetí tohoto zákona. Vláda poměrně dlouhou dobu problém neřešila a nic konkrétního neudělala, ačkoliv soudní spory se vlekly několik let. Není pravdou, že pan ministr mohl reagovat až po nálezů Ústavního soudu. Kdo je připraven, není překvapen.

Podle toho i vypadá bohužel ten návrh novely týkající se zjednodušeně řečeno povolování podnikání příslušníků bezpečnostních sborů. Ten materiál je nekvalitní a má celou řadu vad. Dovolím si to demonstrovat i přímo na pozměňovacím návrhu pana ministra. Pan ministr Hamáček navrhuje pozměňovací návrh v souvislosti s projednáváním jím navržené novely zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, u kterého se ale bohužel ani výbor pro bezpečnost, ani vy na půdě Poslanecké sněmovny nedozvíte, jaký bude mít dopad na státní rozpočet, a nejsou tedy domýšleny následky. Chápu, že se – asi to není jako jediný ministr, který se chce vyhnout oponentnímu řízení ve vládě, proto tedy dává tento pozměňovací návrh jako poslanec, nezpochybňuji toto ústavní právo, ale u tak důležité věci by se dopad na státní rozpočet rozhodně uvádět měl. My totiž nevíme, kolegyně a kolegové, jestli to budou miliony, jestli to budou miliardy, kolik to vlastně bude. Takovéto chování považuji za nezodpovědné.

(Poslankyně se obrací na předsedajícího se žádostí o uklidnění hluku v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vidíte, že držím ruku – já jsem kdysi učil na základní škole. Těm dětem to stačilo říci jednou, dvakrát. Tady to evidentně nefunguje. Já vás ještě jednou prosím o klid! Jestliže něco chcete probírat, běžte ven.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych vám v té exekuci, pane předsedo, ráda pomohla.

Dovolím si tedy vrátit se zpátky k těm tezím, které jsem tady říkala. Velmi často jsme i na půdě Poslanecké sněmovny řešili takovéto dilema, kterému se ve zkratce říká zbraně versus máslo. Obrana a bezpečnost prostě něco stojí, není zadarmo a neměli bychom se tvářit, že se bezpečnostní situace v budoucnu nějak zásadním způsobem zlepší, abychom mohli vynakládat ať už do oblasti bezpečnosti, tak do obrany méně finančních prostředků. Proto mě vždycky mrzí, když jsme tady pak svědky různých socialistických experimentů, například s jízdným zadarmo, které nás stojí 6 mld. korun ročně, což je jen tak mimochodem 10 % z rozpočtu Ministerstva obrany. Nevím, kolik to je procent z resortu Ministerstva vnitra, konkrétně z resortu, kde je kapitola týkající se bezpečnostních sborů, ale myslím si, že to bude něco hodně podobného.

Pan ministr chce bezpečnostní sbory stabilizovat. Já jsem ta poslední, která by mu v tomto bránila. Ale možná by si pan ministr Hamáček mohl vzpomenout, kdo stabilizační příspěvek navrhoval v minulém volebním období jako první. Byla jsem to já, ale měla jsem tolik slušnosti a odpovědnosti, že jsem vám předložila návrh, který samozřejmě obsahoval tabulku dopadů na státní rozpočet. A bohužel tedy, jak jsem říkala, v tomto návrhu to zcela absenteje.

Já jsem opravdu, kolegyně a kolegové, přesvědčená, že neustálé snahy o sblížení služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů s klasickým pracovním poměrem je nepřijatelné a zcela ve finále povede k úplnému zrušení služebního poměru a benefitů s tím spojených. Já si to nepřeju, ale bohužel díky takovým návrhům, jako je ten dnešní, se k tomu posouváme. Já si opravdu myslím, že bychom ten trend měli zastavit, nastolit trend opačný a že bychom se naopak měli snažit přibližovat služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů se služebním poměrem příslušníků Armády České republiky, tedy se zákonem 221, který je zákonem o vojácích z povolání. To byl i důvod, proč jsem načetla pozměňovací návrh, který to vlastně řeší stejným způsobem jako to má armáda. A tyto úpravy jsou prověřené praxí na rozdíl od toho experimentu, do kterého se pouštíme na návrh Ministerstva vnitra dnes.

Z tohoto důvodu navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu využít dobré aplikační praxe uvedené v zákoně číslo 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, kde je zcela zřejmé, že se jedná o zcela výjimečný institut povolování jiné výdělečné činnosti vojákům z povolání. Navíc se tímto odstraňuje navržená úprava, která by v praxi mohla vést k řadě výkladových problémů. Dále se navrhuje zpřesnit úroveň, ze které bude možné v pozici služebního funkcionáře rozhodovat o udělení výjimky. Tímto se předejde případným problémům v podobě nejednotnosti rozhodování jednotlivých služebních funkcionářů. (Vysoká hladina hluku v sále.)

Odůvodnění pozměňovacího návrhu najdete v systému... (Poslankyně se obrací na předsedajícího, aby ztišil sněmovnu.) Já chci nějakou důtku!

Předseda PSP Radek Vondráček: (Zvoní na zvonec.) To už je na psychologa tady.

Poslankyně Jana Černochová: Ne, bič! (Smích v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Anebo. Tak prosím ještě jednou o klid! Nechte paní kolegyni dokončit její příspěvek do rozpravy! Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Odůvodnění pozměňovacího návrhu najdete v systému.

Ale tady samozřejmě byl i zmíněn nálezu Ústavního soudu. Tady bych chtěla ještě připomenout, že ani z tohoto nálezu Ústavního soudu, ani z rozsudku Nejvyššího správního soudu nevyplývá, že by dosavadní praxe, která se u služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, vojáků z povolání či ostatních zaměstnanců státu obešla bez správního řízení, resp. řízení ve věcech služebního poměru, byla nějak závadná. Je tedy zbytečné toto velmi nákladné řízení zavádět. Opět by se tím tedy vytvářely nerovnosti mezi služebními poměry, které naopak Ústavní soud kritizoval a kritizovat v budoucnu bude i nadále. Současně je třeba uvést, že se nejedná o rozhodování ve věcech, které se služebního poměru přímo týkají, ale o posouzení, zda chování a jednání příslušníka v době mimo službu není v rozporu se zájmy zaměstnavatele. Proto by mělo důkazní břemeno spočívat na straně příslušníka, který by měl doložit, že nebude ve střetu zájmů, nebude ohrožovat důležitý zájem služby nebo dobrou pověst bezpečnostního sboru. V případě konání řízení ve věcech služebního poměru by tomu bylo naopak. A pokud by příslušný služební funkcionář nedoložil dostatečné důkazy, pro které by bylo možné žádost zamítnout, stal by se souhlas vymahatelným. A opět bychom se dostávali k tomu, že to budou ti lidé dávat před Ústavní soud. A mohli by to tam dávat, pokud schválíme toto. Vojáci, kteří budou poukazovat na to, že byt' slouží v jiném sboru podle jiného zákona, tak ale že oni jsou kráceni na svých právech.

Podle navržené úpravy by bohužel příslušný služební funkcionář odůvodňoval pouze případné odnětí souhlasu. Třeba na základě zjištění nových informací. Například příslušník dostane souhlas k opravování vozidel a dodatečně se zjistí, že opravuje auta závadovým osobám. Možná auta pocházející z trestné činnosti. Zcela jistě by zde bylo vhodné souhlas odejmout a odůvodnit na základě zjištěných skutečností, že dochází k ohrožení dobrého jména bezpečnostního sboru. Stane se to? Nestane se to? Už to vyvolá v někom nějakou pochybnost a budou tyhle věci končit u soudu.

Na konci projednávání ve výboru pro bezpečnosti vznesl pan kolega Ondráček žádost o upřesnění části mého návrhu úpravy uvedené v § 48 odst. 2. I jsem o této věci diskutovala se samotným panem ministrem, ještě i před tímto jednáním jsme si vyměňovali stanoviska. Já jsem to skutečně konzultovala opakovaně s naší legislativou, se zástupcem ředitele legislativního odboru, s panem Markem Musilem, a ten můj návrh je zcela bezvadný a je v pořádku.

Ještě jenom pro kolegu Ondráčka, který není přítomen, ale který podpořil můj návrh, tak jenom bych pro steno to uvedla. Tedy § 48 odst. 2: Příslušník může výjimečně vykonávat výdělečnou činnost pouze s písemným souhlasem služebního funkcionáře, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem

služby. Příslušným služebním funkcionářem je vedoucí organizační části bezpečnostního sboru. K výkonu jiné výdělečné činnosti nelze udělit souhlas, jestliže by tato vedla ke střetu zájmů osobních se zájmy služby a k ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru.

Pan kolega chtěl především vysvětlit větu "Příslušným služebním funkcionářem je vedoucí organizační části bezpečnostního sboru." a chtěl vysvětlit pojem vedoucí organizační části bezpečnostního sboru. Raději odůvodním zvolení této formulace zde na plénu, aby nebyla pochybnost o jeho správnosti. Takže: pojem vedoucí organizační části bezpečnostního sboru není nový. Zákon jej zná. Například je uveden v § 2 odst. 1 zákona o služebním poměru. Cituji: Ve věcech služebního poměru příslušníků jedná a rozhoduje jménem státu ředitel bezpečnostního sboru, není-li dále stanoveno jinak. V rozsahu jím stanoveném jedná a rozhoduje též vedoucí organizační části bezpečnostního sboru. Konec citace. Jde tedy o služební funkcionáře, na které ředitel bezpečnostního sboru deleguje personální pravomoc, a to prostřednictvím svých interních aktů řízení. Personální pravomoc může samozřejmě být delegována i odlišně, záleží na konkrétním rozsahu. Pojem je též uveden v § 8 odst. 3 zákona, kde jsou – zase cituji – za vedoucí organizačních částí bezpečnostního sboru považováni ředitelé krajských ředitelství, útvarů s celostátní působností a ředitelství na Policejním prezidiu, ale nejsou to již jejich zástupci. Podle tohoto ustanovení jsou to lidově řečeno ti, které lze jmenovat, pane ministře, do generálské hodnosti, tedy desítkáři. A praxe je v tomto směru také ustálená.

U mého pozměňujícího návrhu jde o to vymezit okruh služebních funkcionářů tak, aby ředitelé bezpečnostních sborů nemohli svěřit rozhodování o podnikatelské činnosti příslušníků někam na územní odbor či vedoucímu oddělení jako třeba schválení žádanky o dovolenou nebo služební cestu. Zvolení takového pojmu mělo i opodstatnění v tom, že je odlišné názvosloví u některých sborů, resp. jiná struktura řízení, např. na ÚZSI nejsou kraje, ředitelé krajských ředitelství Policie České republiky, celních úřadů, to je též kraj, ale u ředitele věznic v zákoně jsou popsány zase jako organizační jednotky. ÚZSI jsem zmiňovala. GIBS, tam to jsou vedoucí krajských pracovišť a ti jsou v 9. platové třídě.

Pokud bychom tedy chtěli, aby se mohlo rozhodovat o udělení výjimky nejnižší na úrovni ředitele kraje, ředitele věznice apod. navrhuji tedy toto jako nejvhodnější, protože si myslím, že skutečně bychom my nějaké manažerské principy u bezpečnostních sborů reflektovat měli.

Ze zvolené formulace tedy vyplývá, že tu nebudou ti nejnižší vedoucí, ale statutáři v 10. platové třídě. U sboru, který je nemá – pane ministře – u sboru, který je nemá, tak by to měli z logiky věci být zástupci ředitele bezpečnostního sboru. Předpokládám, že jsem snad ctěným kolegům a kolegyním tuto věc dostatečně objasnila.

Už se chýlím ke konci. Dovolte mi, abych ještě připomněla, že můj pozměňovací návrh zároveň vrací zpět navrženou vládní změnu týkající se nově zaváděných odměn pro funkcionáře v dozorčích a správních radách. Toto by se mohlo líbit zejména Pirátům, protože tady se to velmi rozvolňovalo. A ten můj návrh to vrací do současné úpravy. Jedná se o nemožnost, aby příslušníci v dozorčích a správních radách pobírali

odměnu. Dnes tedy platí, že podle § 48 příslušník nesmí být členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy je do těchto orgánů vyslán bezpečnostním sborem. Vyslaný příslušník jedná v těchto orgánech jako zástupce České republiky, je povinen prosazovat její zájmy a nesmí od příslušné právnické osoby pobírat odměnu, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. Odměna podle věty první nesmí být příslušníkovi vyplacena ani po skončení služebního poměru. Konec citace ze zákona. Nově ale dochází tedy ke změně, kdy ta 48 odst. 1: Příslušník nesmí být členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou případů, kdy je do těchto orgánů vyslán služebním funkcionářem, a s výjimkou členství v řídicích nebo kontrolních orgánech právnických osob, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je stát. Příslušník vyslaný služebním funkcionářem jedná v těchto orgánech jako zástupce České republiky a je povinen prosazovat její zájmy.

Tady bych jenom připomněla, že všechny návrhy jsou podpořeny, podpořil je výbor pro bezpečnost svým většinovým stanoviskem, takže vlastně v té proceduře by měly být zahrnuty do výborového návrhu. A pro ty, kteří by si moje pozměňovací návrhy chtěli najít ještě v systému, tak jsou uvedeny pod písmenem B. (Hluk v sále.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost. Omlouvám se, že jsem byla trošku delší, ale skutečně považuji změnu tohoto zákona, pokud by prošla, za velmi klíčovou a myslím si, že bychom si všichni měli uvědomit dopad tohoto návrhu, pokud by dneska prošel v té verzi, jak to navrhuje Ministerstvo obrany. Byl by to skutečně bezprecedentní krok, který si myslím – vnitra, promiň (k ministru Hamáčkovi), Ministerstva vnitra –, že by ničemu dobrému neprospěl, a prosím vás tedy o podporu mého pozměňovacího návrhu, potažmo tedy návrhu výboru pro bezpečnost. Neříkám už obranu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně (s úsměvem). Tak jsme to nakonec nějak zvládli, ten váš příspěvek. (Veselost v sále.) Mezitím mohu přivítat dalšího čerstvého ministra – ministra průmyslu a obchodu pana Karla Havlíčka. I jemu přeju, ať se mu u nás líbí. (Potlesk napříč sálem.) On nás stejně neposlouchá, zvykl si tu rychle. (Veselost v sále.)

Ptám se, zda ještě má někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Není tomu tak. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Závěrečné slovo – pan navrhovatel, ministr vnitra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, jenom pár slov k tomu, co říkala paní kolegyně Černochová. Já jsem přesvědčen, že asi byla vedena dobrým úmyslem, nicméně tak jak je ten její návrh napsán, tak ten návrh vylučuje ředitele bezpečnostního sboru z rozhodování o tom, jak to bude v rámci sboru upraveno, a nutí ho delegovat tuto pravomoc na někoho jiného, protože ředitel bezpečnostního sboru není vedoucí organizační částí. U policie by to asi bylo možné vyřešit, ale máme i menší sbory, jako jsou služby, popřípadě GIBS, a tam by bylo prostě velmi obtížné zbavit ředitele rozhodovací pravomoci.

Takže věcně té snaze rozumím, ale jsem přesvědčen, že tak jak to navrhuje Ministerstvo vnitra a tak jak to bylo odsouhlaseno s šéfy všech bezpečnostních sborů i zástupci odborářů, tak je to formulace lepší než ta, kterou navrhuje paní kolegyně Černochová – při vši účtě. Děkuji. (Hluk v sále je stále obrovský.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A měl jsem znova problém slyšet to, co říká ministr vnitra, protože je zvýšená hladina hluku v sále. Takže podesáté, asi, vás znovu žádám o klid! Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Stejně ho poprosím, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, v souladu s doporučením výboru pro bezpečnost navrhuji následující proceduru hlasování ve třetím čtení, a to hlasování o návrhu A1, bude-li přijat návrh A1, je návrh D6 nehlasovatelný. Následně za druhé návrhy A2 až A4 společně jedním hlasováním. Dále návrh A5, dále návrhy B1 až B4 a následně návrh C, návrhy D1 až D5, návrh D6 a konečně hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Birke chce vystoupit k proceduře.

Poslanec Jan Birke: Děkuji moc, pane předsedající. Dovolte mi, abych požádal Sněmovnu a navrhl změnu hlasovací procedury, a to tak, aby se k danému tisku, podle sněmovního tisku 410, v následujícím pořadí hlasovalo jako první o případných návrzích legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny, za druhé hlasovat o pozměňovacím návrhu D, bude-li přijat, stane se A1 nehlasovatelným, za třetí hlasovat o pozměňovacím návrhu A2 až A4, A1 je nehlasovatelný v případě přijetí D, za čtvrté hlasovat o pozměňovacím návrhu A5, za páté hlasovat o pozměňovacím návrhu B, za šesté hlasovat o pozměňovacím návrhu C a teprve za sedmé hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Omlouvám se, že trochu fušuji do práce pana zpravodaje, nicméně dokument předám k dispozici. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jenom pro upřesnění, zatímco v původní proceduře se rozlišuje D1 a D5, D6, vy navrhujete jedno hlasování pro všechna D? Já jsem slyšel D jako první.

Poslanec Jan Birke: D6 první.

Předseda PSP Radek Vondráček: Slyšel jsem jenom D.

Poslanec Jan Birke: Ano, promiňte, omlouvám se. D6 jako první.

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně Černochová k proceduře.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych poprosila pana kolegu Birkeho, aby neřikal písmena, ale aby říkal obsahově, co to je za návrhy. Pane kolego, předkládáte tady nějaký návrh, myslím si, že většina sálu se v tom nebyla vůbec schopna zorientovat, ještě jste to řekl špatně, takže prosím, předložte návrh znovu a určete alespoň jméno navrhovatele. Jestli tomu tedy rozumím, tak se vám nelíbí, že prošel návrh pana kolegy Ondráčka, já to přeložím, že prošel návrh pana kolegy Ondráčka, a navrhuje, aby se nejdřív hlasoval poslanecký návrh pana kolegy Hamáčka. A kvůli tomu tady děláte tyhle zmatky? (Hlasy z řad poslanců ČSSD: Nejde o žádné zmatky.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid, abychom tu debatu strukturovali a věnovali se proceduře. Hlásí se pan poslanec Birke k proceduře.

Poslanec Jan Birke: Já se musím ohradit ke způsobu vystupování paní kolegyně, vaším prostřednictvím. Já nedělám zmatky. Já mám to stejné právo jako každý poslanec v této Sněmovně. Je mi to moc líto, omlouvám se. Přeložila jste to, nicméně to je tak všechno, co s tím můžete dělat. (Výkřiky smichu v levé části sálu.) To za prvé. Ano, přeložila jste to velmi dobře. Na druhou stranu ale znovu říkám, že na to mám stejné právo. A na druhou stranu je tady určený zpravodaj. (Poslankyně Černochová se chce přihlásit o slovo.) No, to tady budeme vystupovat donekonečna, ale já už se podruhé nepřihlásím. Jenom říkám, že je určený zpravodaj, tak ať k tomu laskavě přečte doprovodné návrhy, protože prostě zkrátka a dobře já jsem udělal jenom změnu procedury. To je všechno. Děkuji. A už nebudu vystupovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně, nejsme v rozpravě. (K poslankyni Černochové.) Máte-li konkrétní návrh na změnu procedury, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já znovu opakuji, pane předsedo, svůj návrh, který je také legitimní, a také mám stejné právo jako jiný pan kolega, aby tady navrhovatel změny procedury, která prošla bezpečnostním výborem, a hlasovali pro tento návrh i členové sociální demokracie, odůvodnil a odůvodnil ten návrh tak, abychom věděli, jaké body jsou pod jakým navrhovatelem skryty. To znamená, jestli D je Ondráček, nebo Hamáček, jestli A je pan kolega za Piráty. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Ano, zpravodaj něco navrhl, navrhl nějakou proceduru, pak vstal jeden z kolegů, předložil pozměňovací návrh, tak já chci stejné odůvodnění pozměňovacího návrhu k proceduře, jaký měl ten původní návrh zpravodaje. To je celé, to snad není nijak zpochybnitelné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám rozumím, nicméně je zvykem, že zpravodaj, když nás provází hlasováním, říká, o jaký pozměňovací návrh se jedná a kdo ho navrhoval, nikoliv při samotné proceduře, tam jsem to nezaznamenal, že bychom se k tomu takhle podrobně vyjadřovali. Pan zpravodaj i tu původní proceduru označil pouze písmeny.

Máme tady dva konkrétní návrhy. Paní poslankyně Černochová nenavrhuje jinou proceduru. A mám pocit, že se všichni orientují. Tak buď to bude návrh pana Birkeho, který nechám hlasovat jako první, nebo to bude návrh garančního výboru. A až budeme hlasovat o jednotlivých návrzích, předpokládám, že pan zpravodaj nás seznámí, o čem hlasujeme a kdo je navrhovatelem pozměňovacího návrhu. Má někdo k takovému postupu nějakou zásadní připomínku? Není tomu tak.

Musíme se tedy vypořádat s návrhem procedury. A návrh pana Birkeho vnímám jako protinávrh a budeme jej hlasovat tedy jako první. Přivolám kolegy z předsálí. Budeme tedy nejprve hlasovat návrh změny procedury, kdy se předřazuje... Mám žádost o odhlášení. Vyhovím. Poprosím znovu...

Poprosím pana zpravodaje, pan poslanec Vácha mě tady osobně požádal, jestli by bylo možné zopakovat návrh pana Birkeho s tím návrhem D6 na začátku. Mohl byste to zrekapitulovat ještě jednou? Ten protinávrh, než budeme hlasovat.

Poslanec Marek Novák: Protinávrh je, že jako první bychom hlasovali návrh pod označením D6.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pak by byl nějaký nehlasovatelný. Který?

Poslanec Marek Novák: Tím pádem by byl návrh A1 nehlasovatelný. Následně, pokud by byl předchozí zamítnut, tak bychom hlasovali A1, následně návrhy A2 až A4, následně návrh A5, dále jedním hlasováním návrh B1 až B4, dále návrh C, dále návrh D1 až D5. (Dohady v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. D1 až D5. Pardon. Ano. D1 až D5. Pardon. Je to možné. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Novák: D1 až D5 a následně zákon jako celek.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Celková změna spočívá v tom, že návrh D6 se bude hlasovat dříve, než se měl. On se měl původně hlasovat až jako sedmé hlasování. A poté vylučuje hlasování o A1. Není to zas tak složité.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh pana poslance Birkeho. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 149, přihlášeno 167, pro 110, proti 41. Tento protinávrh byl přijat. Budeme tedy nadále postupovat dle stanovené procedury.

Současně předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Než budeme hlasovat, ještě s přednostním právem předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vzhledem k tomu, že došlo ke změně procedury, tak bych poprosil o přestávku deset minut na poradu klubu. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vyhlašuji přestávku do 10.13.

(Jednání přerušeno v 10.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.13 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat po přestávce pro poradu klubu Pirátů. Máme schválenou proceduru. Požádám vás, abyste se usadili na svá místa. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami, já jsem vás všechny odhlásil. Zjistíme aktuální stav ve sněmovně, a jakmile se ustálí počet přihlášených, začneme podle schválené procedury rozhodovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Opakuji, že u každého pozměňovacího návrhu požádám o stanovisko zpravodaje garančního výboru, aby nám sdělil stanovisko garančního výboru, a samozřejmě pana místopředsedu vlády a ministra vnitra, aby nám sdělil stanovisko předkladatele.

Počet přihlášených je ustálený, můžeme začít hlasovat podle procedury. První návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Novák: Jako první budeme hlasovat pozměňovací návrhy D1 až D5. Omlouvám se – D6. Omlouvám se znovu. Budeme hlasovat pozměňovací návrh označený D6 poslance Jana Hamáčka, který se věnuje úpravě pro příslušníky ve výslužbě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko výboru – bez stanoviska.) Bez stanoviska. Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 150. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 150. Z přítomných 161 poslance pro 108, proti 12. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Novák: Tím, že jsme přijali návrh D6, stal se návrh A1 nehlasovatelným, tudíž bych přešel na další hlasování, a to návrhy A2 až A4 společně jedním hlasováním. Jedná se o návrhy Zdeňka Ondráčka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko, pane zpravodaji? (Stanovisko je doporučující.) Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 151. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 151. Z přítomných 166 pro 84, proti 8. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat o návrhu pod označením A5 pana poslance Zdeňka Ondráčka. (Předsedající: Dobře.) Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 152. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 152. Z přítomných 168 pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat návrhy B1 až B4 pana poslance Pavla Žáčka. Ano, dobře – a kolegyně Černochové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Stanovisko výboru je doporučující.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 153. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 153. Z přítomných 168 pro 53, proti 81 poslanec. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh pod označením C pana poslance Lukáše Kolářika, který řeší dobu odpočinku. Stanovisko výboru je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 154. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 154. Z přítomných 168 pro 33, proti 81 poslanec. Návrh nebyl přijat. Poslední návrh?

Poslanec Marek Novák: Nyní budeme hlasovat návrhy D1 až D5 společně jedním hlasováním. Návrhy předložil poslanec Jan Hamáček. Stanovisko výboru je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.) Odhlásil jsem vás všechny. Požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

Měl jsem velké množství faktických poznámek, protože se někteří rozhodli pro hlasování později, tak to mám odmazáno.

Zahájil jsem hlasování číslo 155. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 155. Z přítomných 166 pro 108, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Ptám se, pane zpravodaji, byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy?

Poslanec Marek Novák: Ano, byly vyčerpány a nyní můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 410, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 156 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 156 ze 167 přítomných pro 110, proti 19. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 148.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat bodem 147. Jde o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk 205. Jsme ve třetím čtení... (Upozornění z pléna.) Pardon. Omlouvám se.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, omlouvám se. Ještě než zahájíme bod 147, musíme dokončit bod číslo 146, tedy přerušený bod

146.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

Děkuji paní ministryni Maláčové, že je připravena, děkuji panu Lukáši Koláříkovi, že je přítomen, a v přerušené rozpravě bude pokračovat pan poslanec Válek, připraví se paní poslankyně Pekarová, Kolářík a Richterová. Pane poslanče,

než vám dám slovo, ještě požádám sněmovnu o klid. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, prosím debaty, které se netýkají tisku 204, v předsálí.

Slovo má pan poslanec Vlastimil Válek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem byl připraven na značkách, až jsem se zalekl, že nebudu moct vystartovat, když byla ta změna, tak jsem rád, že jsem byl dobře zakleknut a připraven.

Tak abych pokračoval. To, co mě trápí, je technické řešení. Já jsem se opravdu snažil, protože organizujeme kongres Telemedicína Brno, který se zabývá eHealth, nemocničními informačními systémy a implementací nových softwarů do těchto nemocničních informačních systémů, tak jsem se v rámci asociace IT pracovníků nemocnic snažil zjistit, jak jsou tedy připraveni. A vznesl jsem jednoduchou otázku: Jaké jsou technické problémy implementace eNeschopenky do nemocničních softwarů? A musím říct, že mě odpověď překvapila. Ta odpověď mě překvapila opravdu hodně, protože odpověď byla: Žádné. Tak jsem se snažil zjistit, jak to, že žádné, a pak se vysvětlila ta odpověď, protože ajťáci pokračovali: My nevíme vůbec, jak ten program bude vypadat. My neznáme technické řešení, tím pádem vůbec netušíme, jestli půjde implementovat, a tím pádem vůbec netušíme, jestli jsou nějaké technické důvody, proč by s tím měly být nebo neměly být problémy.

A to je ten hlavní důvod, to je ta hlavní příčina, proč velmi plěduji za to, abychom první spustili, vyzkoušeli pilotní projekt v nemocnicích, vybrali různé typy nemocnic, zkusili, zda navrhované technické řešení bude fungovat, což by se stalo, kdyby všechno procházelo řádným připomínkovým řízením, a pevně věřím, že Ministerstvo zdravotnictví by v takovémto případě jasně tento návrh položilo na stůl, a že zdravotní výbor by Ministerstvo zdravotnictví do tohoto tlačil, a pak ano, spustíme elektronickou neschopenku. A já extrémně stojím o to, aby byla elektronická neschopenka, já velmi stojím o to, aby ten projekt byl dotažen, ale především jako poslanec této Sněmovny, jako lékař a jako pacient stojím o to, aby ten projekt byl dotažen dobře. Mohlo by se zdát, když jsem opoziční poslanec, čím hůře, čím větší průšvih, tím lépe. Ale to je nesmysl! Já jsem jeden z poslanců, který přijímá zákony, které mají sloužit ku prospěchu našich občanů. A neschopenka je něco, co vystavujeme občanovi, který je nemocný, který je v těžké situaci, který není zdravý, který chce co nejrychleji ulehnout a léčit se, a jakákoliv komplikace tohoto procesu spojená s nedokonalým, špatně promyšleným a naplánovaným technickým řešením je naprostá asociální nezodpovědnost! A proto prosím, opravdu první tento projekt ozkoušejme, zjistěme, jaké má případné technické problémy. Podívejme se na to, aby to řešení bylo opravdu dokonalé, abychom se za něj nemuseli stydět my všichni poslanci, kteří o tomto návrhu budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní paní poslankyně Pekarová. Jsme v rozpravě ve třetím čtení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, znovu tedy k materiálu, který se týká eNeschopenky. Dovolte ještě pár slov i ode mě.

Chci navázat na debatu, která tady proběhla, taková krátká výměna názorů mezi předsedou našeho poslaneckého klubu panem Kalouskem a paní ministryní, do které se pak ještě zapojil i pan poslanec Sklenák. Musím říci, protože jsem věděla, že budu vystupovat, tak jsem nevystupovala s jenom technickou poznámkou, a asi by se to ani nedalo stihnout během těch dvou minut, ale musím říci asi na osvěžení paměti některých, včetně tedy vládních poslanců, že klíč k tomu, kde je skrytý šlendrián, přiznává sám ten návrh přímo v důvodové zprávě. Stačí si ji přečíst a zjistíte, co je hlavním problémem toho návrhu, proč to tak kritizujeme a proč i ten řekneme styl, který zvolila paní ministryně, považujeme za skutečně nevhodný, arogantní a nemístný.

Já jsem v tomto směru už na to upozorňovala samozřejmě v prvním čtení a řešili jsme velice pečlivě tento návrh také ve výborech, ale máme tady vlastně třetí čtení, dostává se konečně k hlasování pozměňovacích návrhů a my zažíváme určité děja vu, a totiž to, že vlastně to, co je kritizováno právě v té důvodové zprávě, která sama odkazuje na to, že původní koncept eNeschopenek byl přijat nekoncepčně bez toho, aby přišel řádným legislativním procesem, připomínkovým řízením, aby byla zpracována RIA, prošel prostě jenom pozměňovacím návrhem, následně tedy je to kritizováno a je to nutné napravit, tak my vlastně dnes jsme tady svědky toho, že opět jsou předkládány významně řekneme komplexní pozměňovací návrhy, významně měnící celou podstatu toho návrhu jako takového, a kritizujeme to, co je v tom samotném návrhu v důvodové zprávě kritizováno. Tak jestli toto není nekompetentnost, jestli toto není šlendrián, tak už nevím, co jiného by to mělo být. Máme tady možnost tedy se samozřejmě rozhodnout sami, jestli chceme takového věci napomáhat.

My určitě podpoříme, celý klub, návrh ODS, který se týká odsunutí platnosti tedy zrušení karenční doby, protože to spolu úzce souvisí, byť to někteří neradi slyší, ale sami vládní představitelé, přímo pan premiér, spojují tyto věci. Říkal, že nebude karenční doba zrušena, pokud nebude funkční eNeschopenka, pokud už nebude ten systém opravdu v praxi zaveden, což se zatím tedy neděje, ani se to dít nebude, a nebude to souviset, nebo resp. nebude to v souladu, abych byla přesná. Takže z toho důvodu je zcela legitimní posunout tu platnost. A my se tady k tomu rádi připojíme a v tomto směru vyzýváme i vás, vládní poslance, kteří jste tady často také horovali za práva, a tedy určitě, řekneme, postavení zaměstnavatelů v této věci, abyste se k tomu taktéž připojili, protože ten systém opravdu dobře zatím fungovat nebude a nebude možné kontrolovat, zda v těch prvních třech dnech skutečně ti zaměstnanci jsou opravdu nemocní, dodržují léčebný proces, anebo jestli se prostě jenom rozhodli využít toho, že už je pro ně výhodné si neschopnost vzít.

Tady přímo v důvodové zprávě tedy se můžete dočíst – a věřím tomu, že mnozí z vás to už mnohokrát slyšeli – také jednu zajímavou věc, a to je právě, že návrh právní úpravy eNeschopenky byl zpracován urychleně a neprošel řádným legislativním procesem, k navrhované právní úpravě eNeschopenky neproběhlo standardní připomínkové řízení ani procedura hodnocení dopadu regulace, které se

říká RIA. Poměrně složitá problematika posuzování dočasné pracovní neschopnosti a pohybu dokladů u základní a nejčastější dávky systému nemocenského pojištění tak byla formou novely zákona o nemocenském pojištění vkládána bez širší odborné diskuse. Tato širší odborná diskuse se teď měla nahradit jednou konferencí, nebo kulatým stolem – nevím, jak to přesně bylo nazváno, omlouvám se. A tato širší odborná diskuse se teď řeší poměrně, řekneme, bilaterálně mezi vládními představiteli a zástupci třeba právě lékařů. Zaznívají tady zcela oprávněné obavy od lékařů, jakým způsobem bude ten systém připraven. Velmi podrobně a důkladně a z praxe vám to představil už předřečník kolega Válek.

Takže to jsou věci, které nás vedou k tomu, abychom velmi zvažovali, jak se k samotnému návrhu nakonec postavít. Samozřejmě velmi bude záležet na tom, které z těch pozměňovacích návrhů projdou. Ale vzhledem k tomu, že hned několik z nich má povahu komplexního pozměňovacího návrhu, a tudíž ten systém významně mohou tedy ovlivnit, tak se rozhodneme až po jejich prohlasování. A potom tedy samozřejmě v tom následujícím půlroce, podle toho, jak dále s tím návrhem samozřejmě naloží také Senát a další stupně legislativního procesu, budeme velmi bedlivě sledovat, jestli vláda dělá dostatek pro to, aby ten systém od příštího roku skutečně fungoval a nejenom zatěžoval všechny zúčastněné, od pacientů přes zaměstnavatele až po lékaře.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Běhounek. Připraví se pan kolega Lukáš Kolářík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, musím říct, že jsem konsternován. Všichni říkáme, že to chceme zavést, že by bylo docela dobře, aby ta elektronizace byla, a když si vzpomenu, co tady zaznívalo za argumenty k eReceptu a jaké argumenty zaznívají k elektronické neschopence, tak to je pořád dokola. Takhle nezavedeme nikdy nic. Já jsem hluboce přesvědčen, protože jsem byl autorem, nebo předkladatelem, toho předchozího pozměňovacího návrhu v minulém programovacím nebo minulém volebním období, o tom, že pokud to nespustíme a nedáme dohromady – a my se tomu věnujeme technicky, a myslím si, že k 1. 1. to spustit lze. Já samozřejmě chápu, že když se jedná o peníze a o neschopnost, to mnoha lidem vadí, ale prosím, pokud budeme stále používat ty samé argumenty bez konkrétních podkladů, tak se nedostaneme nikam. Já jsem pro, abychom to odhlasovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Lukáš Kolářík, připraví se paní kolegyně Richterová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tedy poslední Avengers neviděl jako kolega Válek, takže nemůžu porovnávat, ale nicméně s ním musím souhlasit, že je to trošičku chaos, co se tady předvádí. Já jsem od té doby, co jsem nastoupil do funkce poslance, tak jsem vlastně poznal už dva různé protichůdné návrhy z ministerstva. Nicméně je třeba říct, že to bylo díky výměně na pozici ministrů, že to není úplně vina současného vedení.

Věnuji se tedy té eNeschopence, jak jsem zmínil, Avengers jsem neviděl. A tady musím souhlasit i s panem kolegou Kalouskem tedy, který zmínil, že je to chaos. Nicméně tady by se hodilo připomenout, že ten chaos už tam byl za dob, kdy to ministerstvo mělo TOP 09. Vzpomeňme krásnou kauzu pana Drábka a Šišky, kdy se snažili vyvázat ze zámku společnosti OKsystem. Ještě předtím možná byla nevýhodně sepsána smlouva – to je další věc, tomu se ale věnovat nechci.

Já bych chtěl spíš upozornit na jinou věc, a to je, o co se tady ještě hraje. Ve hře není jenom samotná eNeschopenka, o které se tady mluví vlastně celou dobu, ale na pozadí je ještě také jednotný informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí, jehož je ta eNeschopenka malou součástí.

V této souvislosti bych rád upozornil na dva pozměňovací komplexní návrhy pana poslance Sklenáka a pana Nováka, které jsou v podstatě totožné. Jediné, v čem se liší, je právě účinnost toho jednotného informačního systému práce a sociálních věcí. Pokud si dobře vzpomínáte, tak tento systém vlastně měl nabýt účinnosti už 1. 1. 2019. To znamená, že už teď jsme ho měli mít pět měsíců v provozu. Nicméně byl pozměňovacím návrhem, který byl přidán do lékařské posudkové služby, takže vcelku nestandardně, odložen o rok, to znamená do 1. 1. 2020. Tady bych chtěl upozornit, že pokud projde pozměňovací návrh pana kolegy Sklenáka, tak odkládáme účinnost tohoto jednotného informačního systému o další dva roky. To je důležité si tady říct. A pokud si vzpomínáte, co se dělo s prodlužováním opce se společností OKsystem, kdy vlastně na konci roku jsme to podpisem opce za miliardu odložili o dva roky, tak v případě, že by prošel pozměňovací návrh pana Sklenáka, tak vůbec nevíme, co se bude dít a jak se to bude financovat v roce 2021, tedy od 1. 1. 2021 do konce roku 2022. Jestli budeme prodlužovat dál tu opci se společností OKsystem, nebo už v tu dobu budou vyvinuté nějaké systémy. Jak to bude, nikdo neví.

Proto já jsem připravil pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu pana kolegy Sklenáka, který vlastně nechává všechno tak, jak navrhuje kolega Sklenák, pouze zkracuje tu účinnost z roku 2022 na rok 2021. Takže prosím vás tímto o podporu tohoto mého pozměňovacího návrhu.

Na závěr možná jenom takový povzdech. Jak se to vlastně stalo, že jsme se dostali do této situace, když vlastně v tom minulém volebním období všechno bylo připravené a legislativa byla schválena a s lékaři to bylo domluvené, ti souhlasili? A najednou jsme v situaci, kdy vlastně... Jsme v situaci, v jaké jsme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kolářikovi. Nyní paní poslankyně Richterová, připraví se pan kolega Kaňkovský. Ještě než se paní Richterová ujme slova, přečtu došlou omluvu z dnešního jednacího dne, je to omluva

předsedy vlády, z pracovních důvodů se omlouvá od 10.30 do konce jednacího dne. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené paní ministryně, vážený pane ministře, vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, situace je, jaká je. To je dost jaksi nihilistické konstatování. A já myslím, že bychom měli být o něco ambicióznější. Samozřejmě zas to nemůžeme přehánět. Můžeme si tady přečíst z jednoho textu z června 2018, že současný stav eGovernmentu v České republice není uspokojivý, že přes optimistický start a nadějně pilotní fáze projekt ustrnul a dále se příliš nerozvíjel, že nepřinesl obyvatelům země očekávané nové možnosti komunikace s úřady a služby v odpovídající míře. eNeschopenka je nová možnost komunikace s úřady, snadnější by měla být. Stejně tak je to projekt toho abstraktně znějícího eGovernmentu. Je to projekt, kdy spojíme výhody té dnešní digitální doby s tím, co se osvědčilo, a sice vystavování neschopenek.

Ten text možná někteří poznávají. Je to text z června 2018. Ještě jedna nápověda. Jeden odstavec přeskočím, ale ještě připomenu: Máme jedinečnou šanci k digitální přestavbě Česka. Moderní Česko potřebuje digitální revoluci, to znamená úplné pokrytí cenově dostupným vysokorychlostním internetem, propojení všech státních databází – a tohle bych dvakrát podtrhla, tučně zvýraznila – propojení všech státních databází a elektronickou identitu pro každého občana. Ten poslední bod nějak běží. Fungující eGovernment znamená vznik moderní, rychlé a přívětivé digitální státní správy, která bude šetřit náklady státu a čas občanům, takže dostaneme služby pro občany, podnikatele, firmy a instituce do každého počítače.

Je to, vážené kolegyně, vážení kolegové, všechno text z programového prohlášení vlády České republiky. Je to tato krásná brožurka, co jsme všichni dostali, se státním znakem a státotvorným obsahem. Jenže to, co dnes projednáváme, je ta realita. A ta realita je, že aby se tyhle pěkně znějící vize uskutečnily, tak právě potřebujeme ten jednotný informační systém. To je to, co jsem chtěla třikrát tučně podtrhnout, to propojení všech státních databází. To je ten klíč k přívětivému, vstřícnému státu, k tomu digitálnímu Česku, jaké si přejeme.

Jsme v situaci, kdy všichni víme o těch stamilionech, které natekly do IT systémů, ale současně si musíme přiznat, že tam ještě poměrně značné částky bude třeba investovat, aby se povedlo vymanit z nevýhodných miliardových smluv z minulosti, smluv třeba konkrétně na MPSV s externími dodavateli, které už zmínil můj předchůdce kolega Kolářík. Jde tam i o tu opci podepsanou vlastně do konce roku 2021, o tu otázku, co by bylo mezi lety 2021 a 2022. A vůbec jde o tu celkovou otázku, jak to, že se právě ten klíčový systém propojující všechny databáze, jednotný informační systém práce a sociálních věcí, ve zkratce JISPSV, neustále odkládá. Kolega Kolářík zrekapituloval, že měl nabýt účinnosti 1. ledna letošního roku, že zase po tom lednu 2020 určitě musíme už dnes čekat odložení. Dnes budeme hlasovat o tom, zda to odložení bude do roku 2021, nebo až 2022. A já vás jenom chci, kolegyně a kolegové, upozornit, budeme-li nadále takto odkládat vytvoření téhle jednotné informační struktury, tak zkrátka nikdy nebude možný vstřícný propojený

stát, nikdy nebude možné, aby v těch základních agendách, které lidi nejčastěji potřebují prostě pro tu běžnou byrokracii, měli ten servis, jaký si zaslouží.

Takže já se fakt nespokojím s tím konstatováním, že situace je, jaká je, s konstatováním, že máme nějaké, byť nevýhodné smluvní vztahy, že to zatím nějak běží. Ten hlavní problém, to, v čem je jakási klíč, je patrně, jak se mi to jeví po snaze porozumět tomu propletenci, jakási otázka míry autonomie České správy sociálního zabezpečení a právě spolupráce mezi těmi systémy, mezi Českou správou a ostatními databázemi spravovanými jinde.

Nechci tedy zakončit nějakým smutným povzdechem, ale výrazným apelem na zde přítomnou paní ministryni, že to zkrátka nelze nechat být, pokud tato vláda neudělá opravdu ty klíčové kroky k vytvoření jednotného informačního systému práce a sociálních věcí, a to i tak, aby právě eNeschopenka, o které se dnes konkrétně bavíme, byla co nejvstřícnější jak pro lékaře uživatelsky, tak pro zaměstnavatele. Zkrátka není možné, aby tenhle stát poskytoval v budoucnu, v horizontu několika let, ten servis, jaký by poskytovat měl.

Ještě na závěr ocituji opravdu z toho programového prohlášení: Naším cílem je připravit komplexní a perspektivní digitální strategii České republiky se zaměřením na služby pro občany. Služba pro občany, to je jednotný databázový, jednotný informační systém. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Richterové. Nyní pan poslanec Kaňkovský, připraví se kolega Juříček. (Hlásí se poslanec Stanjura.) Pardon, pane předsedo. Takže před kolegou Kaňkovským s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, možná to stihnu za dvě minuty, ale zvažoval jsem, budu rychlý. Vyprovokoval mě k té reakci pan poslanec Běhounek, který dneska tady řekl: tak buď tu elektronizaci chceme, nebo ne, a my ji chceme, tak pojďme do toho. Taká chci připomenout těm, kteří tady nebyli, debatu ze 17. dubna 2017, už je to více než dva roky, kdy jsem kritizoval zavedení jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí do zákona pozměňovacím návrhem, ke kterému se tak hrdě dneska hlásí pan poslanec Běhounek. Už tehdy řekl – ocituji: "Jsem asi natvrdlý doktor, protože na jedné straně říkáme, že je třeba udělat elektronizaci, ale nemůžeme, nemáme zákon. Když chceme udělat zákonnou normu, abychom tedy mohli podle ní postupovat, tak je to zase špatně. Tak rezignujeme na všechno." Zkusme si po dvou letech vyhodnotit, kdo měl pravdu. Tehdy i ministryně práce a sociálních věcí, taky ze sociální demokracie, říkala: Všechno v pořádku, na všem se pracuje. Dneska tehdejší předseda poslaneckého klubu, můj ctěný kolega Roman Sklenák, navrhuje odložení do roku 2022. To bude skoro pět let od té debaty, kdy jsme řekli: Tak přece ten zákon potřebujeme, pojďme, udělejme tu elektronizaci!

Skutek utekl! To není chaos, to je neschopnost Ministerstva práce a sociálních věcí pod vedením sociální demokracie něco udělat. Máte ten resort skoro šest let! 17. dubna 2017 jste tady ohnivě hájili, jak bude skvělý informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí, abyste v dubnu o dva roky později ústy nebo perem Romana

Sklenáka navrhli účinnost od 1. 1. 2022. Tak taková ta slova (nesrozumitelné) do zákona, abychom mohli elektrizovat a pak navrhnout, že to bude platit možná za čtyři a půl roku – kdo jim má věřit?

Když už mluvím, tak pro paní ministryni mám jednoduchý dotaz. Když to projde, tento návrh zákona – my ho nebudeme podporovat, pokud neprojdou naše pozměňovací návrhy – v čem se zlepší situace pro lékaře, pro praktické lékaře, pro lékaře v nemocnicích? V čem se zlepší situace pro zaměstnavatele a v čem se zlepší situace pro pacienty a zaměstnance? To jsou poměrně jednoduché otázky a paní ministryně by nás měla přesvědčit, že aspoň pro každou z těchto skupin se něcolepší.

Nezlepší se podle našeho názoru nic, protože od 1. ledna to má být údajně všechno jinak. A pan předseda Faltýnek chtěl politicky, musím říct politicky, aby bylo úplně jasné, hlavu paní ministryně, když to nebude 1. 1. 2020 fungovat. Aha, pak se omluvil, to už jsem nezaznamenal v médiích. Já tomu rozumím. Když to přeložím, pan předseda Faltýnek chtěl, aby paní ministryně převzala politickou odpovědnost, pokud ten projekt eNeschopenky nebude plně funkční k 1. lednu 2020. Vzhledem k tomu, že o tom Ministerstvo práce a sociálních věcí mluví minimálně od roku 2017, možná od roku 2016, myslím, že to zas není tak mimořádně překvapivý požadavek nebo mimořádně krátký termín, aby někdo, co tady (nesrozumitelné) roku 2017 obhajoval, prosadil do zákona, jak to bude skvělé, aby to za tři roky měl, případně jednotný informační systém možná už za pět let.

Tak si řekněme, pane poslanče Běhouнку prostřednictvím pana místopředsedy, jak to teda je. Zákon už teda máme, to je pravda, už přes dva roky, ale jednotný informační systém nebudeme mít, pokud projde pozměňovací návrh pana poslance Sklenáka, ještě další dva a tři čtvrtě roku, což bude celkem čtyři roky a sedm měsíců od té doby, kdy jste to prosadili. Tomu se říká elektronizace v praxi! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Zbyňkovi Stanjurovi. Kolega Kaňkovský ještě posečká. Paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová se přihlásila s přednostním právem. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Byla jsem tady dotázána od pana předsedy Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, co to přinese všem těm skupinám. Jednoduchá odpověď. Méně papírování a úspora času. Rychlejší přenos informací. To to přinese lékařům, pacientům i zaměstnavatelům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Faktická poznámka pana kolegy Stanjury. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já poslouchám lékaře a ti určitě nesouhlasí s tím, co říkála paní ministryně. Nepřinese jim to ani méně papírování, ani úsporu času. Právě naopak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan kolega Kaňkovský, řádně přihlášený do rozpravy. Připraví se kolega Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, milé kolegyně, kolegové, dovoluji mi také pár poznámek k projednávanému tisku 204 k problematice eNeschopenky a všemu, co s tím souvisí. Asi bych tady mohl dlouze hovořit o podobných tématech, o kterých zde tady hovořili moji předřečníci, zejména kolega Kolařík, kolegyně Richterová, kolega Stanjura, už to nebudu opakovat. Jsem také přesvědčen, že chceme-li funkční elektronizaci průkazu dočasně pracovní neschopného, ale i dalších náležitostí, které s tím souvisejí, tak se bez jednotného informačního systému neobejdeme. To je prostě fakt, a pokud si to tady budeme malovat jinak, tak budeme žít v nepravdě.

Také tady už nechci opakovat celou tu anabázi, která provází projednávání tzv. eNeschopenky. Všichni víme, že to skutečně patří k těm legislativním veletočům, na které tady rozhodně nemůžeme být hrdi. Nicméně elektronizaci jak ve zdravotnictví, tak i v dalších systémech veřejné správy potřebujeme, voláme po ní, to znamená, měli bychom se skutečně dobrat k funkční eNeschopence. To je náš velký úkol a my jako klub KDU-ČSL ho dlouhodobě podporujeme. Bohužel je potřeba říci, že to, co máme dnes na stole po všech těch anabázích, kdy vlastně schvalujeme úplně něco jiného, než bylo na začátku, tak to se k tomu, bohužel, jenom blíží.

Já začnu jednou pozitivní poznámkou. Já oceňuji to, že paní ministryně a celá vláda ustoupily od toho původního záměru dvoufázového nástupu povinné eNeschopenky. To kdyby bývalo nastalo, tak si troufám tvrdit, že bychom v letních měsících skutečně zažili chaos v českém zdravotnictví a ve veřejné správě. Takže to je jedna pozitivní poznámka. Oceňuji, že pod tlakem nejen opozičních poslanců od tohoto paní ministryně a vláda ustoupily. Bohužel ty další poznámky už moc pozitivní nebudou. Já to nebudu protahovat. Já se zmíním o jedné, kterou považuji za velmi zásadní, a tady bych byl rád, kdyby nám paní ministryně skutečně osvětlila, jak to v praxi miní a jak ona to vidí, pokud projde ten dnešní sněmovní tisk v kontextu komplexního pozměňovacího návrhu kolegy Sklenáka nebo kolegy Nováka.

My jsme minulý týden tady měli už dnes zmíněný seminář k technickému zabezpečení elektronické neschopenky. Proběhlo to po jednání výboru pro zdravotnictví, a tak jak to na začátku bylo avizováno, mělo nás to, poslance zdravotního výboru i další přizvané, přesvědčit o tom, že Česká správa sociálního zabezpečení je technicky přichystána na provoz, plný provoz elektronického průkazu dočasně pracovní neschopnosti od 1. 1. 2020. Měli jsme být přesvědčeni, že to je nachystáno, že všechno to bude dobře fungovat. Bohužel musím říci, že všechny ty informace, které jsme tam dostali, tomu naprosto neodpovídaly, a musím říci, že už jsem zažil spoustu takových podobných seminářů a málokdy jsem byl tak zděšen jako po tomto semináři. Informace, které vydává MPSV a vedení České správy sociálního zabezpečení, se prostě v některých parametrech zásadně rozcházejí. A ten jeden, který vidím jako velmi problematický, se týká právě té identifikace konkrétního

zdravotnického pracovníka, tedy lékaře v systému elektronické pracovní neschopnosti.

Paní ministryně tady uvedla, že k tomu bude sloužit certifikát, který již dneska máme jako lékaři vydaný k systému eReceptů. Podle mého názoru toto je správný postup. Nemám s ním vůbec žádný problém. Naopak bych viděl jako problém, kdyby lékaři museli kromě jedné kartičky nosit ještě další. Ono v té praxi opravdu není úplně jednoduché si tyto certifikáty ohlídat. Takže myšlenka správná. Nicméně vedení České správy sociálního zabezpečení na tom semináři uvedlo, že s identifikací lékařů vůbec v tom systému nepočítají. Že zodpovědnou osobou bude konkrétní zdravotnické zařízení, to znamená buď fyzická osoba, anebo právnická osoba. A tady se chci paní ministryně zeptat, jak to tedy ve skutečnosti je. Protože vedení České správy sociálního zabezpečení v tomto směru mluvilo naprosto jednoznačně. A já se chci ptát, jak to bude v nemocnici, která zaměstnává 200, 300, 500, některá i tisíc lékařů, jak to bude v případech, kdy dojde k nějaké nesrovnalosti ohledně průkazu dočasně pracovní neschopného. (Velký hluk v sále!) Všichni lékaři z praxe vědí, že k tomu čas od času dojde. Dojde ke špatnému datu, dojde, a to je asi největší problém, ke špatně vyplněnému číslu diagnózy a v rámci sporů, zejména ohledně pracovních úrazů, ale i některých pracovněprávních sporů je třeba dohledat konkrétní osobu, která za to zodpovídá. Já si nedovedu představit, že za to bude zodpovídat zdravotnické zařízení jako celek. Podle mého názoru, pokud by tomu tak bylo, tak například Fakultní nemocnice v Motole, aby si najala tak tři detektivy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, já vás na chvíličku přeruším a požádám sněmovnu znovu o klid! Je tady velká míra hluku a prosím debaty, které se netýkají novely zákona o sociálním zabezpečení, aby se přemístily do předsálí. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: – takže velká fakultní nemocnice, ale podle mého názoru i středně velká nemocnice aby si najala detektiva, který bude pátrat po tom, kdo ten konkrétní průkaz dočasně pracovní neschopného vystavil. A tady hrozí, a čas od času se to vyskytne, soudní spory a tam už nelze říci, že za to zodpovídá někdo. Tam musí být jasné, kdo za to zodpovídá.

Takže tohle je můj konkrétní dotaz směrem k paní ministryni, protože paní ministryně ve svém úvodním slovu řekla, že to půjde přes ten certifikát vystavení k eReceptu, vedení České správy sociálního zabezpečení hovořilo úplně jinak.

A ten druhý konkrétní dotaz k tomu směřuje. Pokud to legislativně budeme mít ošetřeno na základě přijatého komplexního pozměňovacího návrhu, i když i tady jsou trošku pochybnosti, ale předpokládejme, že to bude legislativně správně, je skutečně Česká správa sociálního zabezpečení připravena to do konce tohoto kalendářního roku technicky připravit a odzkoušet?

Takže já závěrem chci říci, my podporujeme zavedení elektronické neschopenky se všemi náležitostmi, ale chceme a požadujeme po vládě, aby to bylo připravené jako funkční systém, aby skutečně tady byla minimalizována rizika, že od 1. 1. 2020 ten systém nebude plně funkční. Já chápu, že každý nový systém má nějaké dětské

nemoci. To samozřejmě jsme zažili u mnoha jiných zavádění nových systémů, ale toto je velmi závažná problematika, a pokud nebude dobře i technicky připravena, tak riskujeme kolaps nejenom ve zdravotnictví, ale i v dalších, souvisejících organizacích, zejména u zaměstnavatelů.

Takže tolik moje dotazy směrem k paní ministryni a já bych si velmi přál, abychom skutečně přijali takovou normu, která nám zavede funkční elektronickou neschopenku. Potom si myslím, že budeme všichni spokojeni a hlavně budou spokojeni jak zdravotnická zařízení, lékaři, pracovníci České správy sociálního zabezpečení, zaměstnavatelé i pacienti. Ale bohužel se domnívám, že když přijmeme tuto normu i včetně toho komplexního pozměňovacího návrhu, že ta rizika v tuto chvíli jsou značná, a velmi nerad bych se dočkal toho, že tady budeme v listopadu ve zkráceném režimu požadovat odklad zase o rok. Už jsme to tady zažili u eReceptu a já bych se toho nerad dožil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. Kolega Juriček ještě posečká, protože mám faktickou poznámku pana kolegy Běhounka a s přednostním právem se přihlásila paní ministryně práce a sociálních věcí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Děkuji za slovo ještě jednou. Hezké dopoledne. Prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi Stanjurovi děkuji. Ano, je to tak. Já nebudu hovořit o turbulencích na Ministerstvu práce a sociálních věcí a o ztracených časech.

Co se týče kolegy Kaňkovského prostřednictvím pana předsedajícího, asi jsme byli každý na jiném semináři. Já jsem tam byl do konce a já jsem se, to tady klidně řeknu, s ředitelem České správy sociálního zabezpečení dohodl na zcela konkrétních krocích, o kterých bychom hovořili. On tam hovořil o tom, že ze zákona o nemocenském pojištění je odpovědná za vystavení neschopnosti instituce, ne ten jednotlivý lékař. Ta instituce ze zákona prostě za to zodpovídá. Že je možné najít nějakým způsobem řešení, tam také řekl. Řekl, že tam bude datová věta, kde ten lékař bude připraven. Já jsem ho pozval na jednání na Vysočinu. V jedné konkrétní nemocnici to zcela jednoznačně rozebereme a zkusíme to převést na to, aby všechny identifikační karty, které dnes lékaři pro elektronickou evidenci receptů nebo elektronický recept mají, mohli používat i pro tohle. Technicky to možné je a Česká správa sociálního zabezpečení už se SÚKL v této oblasti komunikuje. Tak si ty záležitosti prosím zjistíme a neříkejme tady věci, které nejsou pravda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, já se musím ohradit proti slovům jinak mého velmi ctěného kolegy pana hejtmána

Běhounek. Já jsem na tom semináři také byl, je pravda, že jsem o pár minut odešel dříve, ale hovořit zde o tom, že mluvím nepravdu – myslím si, pane hejtmane, že byste měl vážit slova. Vy sám jste se tam na začátku rozčiloval, že to není nachystáno. Ano, pak jsme vedli diskusi o tom, jakým způsobem je možné to odzkoušet, ale není pravda, že to v tuto chvíli je připraveno. Vedení České správy sociálního zabezpečení připustilo, že to nějakým způsobem bude prověřovat.

Já oceňuji, že jste jako hejtmán Kraje Vysočina nabídl pomoc, nabídl součinnost. Ale my jsme tady dneska ve třetím čtení, my tady dnes schvalujeme zákon ve třetím čtení a v tuto chvíli to přichystané není. Technicky to přichystané není. Ano, máme tady ještě zhruba půl roku na to technicky to nachystat, ale myslím si, že bychom měli vážit slova. To znamená, v tuto chvíli to nachystané není, jsou dělány kroky k tomu, aby to nachystané bylo, a ten rozpor mezi slovy paní ministryně a České správy sociálního zabezpečení prostě existuje, protože oni říkali, že to není potřeba. A podle mého názoru to potřeba je. Tady se v názorech samozřejmě můžeme lišit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan poslanec Běhounek. Pak je přihlášena s přednostním právem paní ministryně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Tak potřetí. Já samozřejmě kolegovi Kaňkovskému neberu jeho přístupy ani názory. Prostřednictvím pana předsedajícího mu jenom sděluji, že pak uvidíme, jak se to na Vysočině zavede a která nemocnice bude v čele.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Pávka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Dobrý den, děkuji za slovo. Jenom velmi krátce. Já jsem na tom semináři také byl a musím potvrdit slova kolegy Kaňkovského, že skutečně tam bylo hovořeno pouze o tom, že bude použit certifikát dané organizace, nikoliv lékaře jako jednotlivce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Abych odpověděla panu poslanci Kaňkovskému prostřednictvím pana předsedajícího, tak ano, identifikovat budeme certifikátem od SÚKL, který bude od poskytovatele zdravotních služeb v souladu se zákonem, v datové větě však bude uveden konkrétní lékař, který neschopenku vystavil, to znamená, identifikaci konkrétního lékaře chceme, ale zároveň plníme druhý požadavek, který je souběžně s tímto od lékařů, že nemusí neschopenku podepsat osobním certifikátem. To je jedna věc.

Jinak obecně co se týká připravenosti, bylo to řečeno i na tom workshopu, i když jsem tam osobně přítomna nebyla, technicky teď v nemocnici nemohou být

připraveni, protože v souladu s harmonogramem jsme informace pro vývojáře lékařských softwarů poskytli a zveřejnili 30. dubna. Asi také dobře víte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že další workshop pro vývojáře na České správě sociálního zabezpečení bude 16. 5., takže vše běží v souladu s harmonogramem přesně na den. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Pan poslanec Juříček stahuje svoji přihlášku. Do rozpravy se ještě hlásí pan zpravodaj. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářik: Pane předsedající, děkuji. Já bych ještě na závěr tady chtěl prezentovat stanovisko Pirátů obecně. My samozřejmě jsme pro digitalizaci, chceme, aby to bylo co nejrychleji, a proto podpoříme co nejrychlejší zavedení té neschopenky a celého toho jednotného informačního systému. V případě, že by prošel komplexní pozměňovací návrh pana kolegy Sklenáka bez mého pozměňovacího návrhu, který zkracuje dobu účinnosti jednotného informačního systému, tak se ve finále zdržím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartošek do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych avizovat dopředu, abyste poté, co budou odhlasovány jednotlivé pozměňující návrhy, vyhlásil přestávku v délce trvání patnáct minut pro poradu klubu KDU-ČSL před finálním hlasováním o podobě zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane předsedo. Já jsem úplně dobře neslyšel. Poté co budou schváleny hlasováním pozměňovací návrhy, před závěrečným hlasováním patnáct minut. Ano, mám zaznamenáno a samozřejmě tomu požadavku vyhovím.

Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan zpravodaj ne, paní ministryně také nemá zájem o závěrečné slovo.

Dámy a pánové, prosím o ztišení, abychom mohli přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, pana poslance Kolářika, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. (V sále je trvale hlučno.)

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji, pane předsedající. Já vám tedy představím doporučenou proceduru, jak ji schválil garanční výbor na svém zasedání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, nemůžeme pokračovat, dokud tady nebude takové ticho, abych vás třeba já slyšel. Dámy a pánové, prosím ještě jednou o to, abychom se skutečně mohli vyrovnat s pozměňovacími návrhy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji. Já tedy zkusím hovořit trochu víc nahlas, aby to bylo jasně a zřetelně slyšet. Já bych vás rád seznámil s hlasovací procedurou, kterou doporučil garanční výbor na své 29. schůzi. Ten doporučuje hlasovat v tomto pořadí:

1. Návrhy legislativně technických úprav, nicméně ty nebyly žádné ve třetím čtení předneseny, takže bychom hlasovali jako první pozměňovací návrh F1, je to sněmovní dokument 2396. Jedná se o pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu pod bodem A.

2. Jako druhý bychom hlasovali pozměňovací návrh F2, sněmovní dokument 2632.

3. Jako třetí by byl komplexní pozměňovací návrh pod písmenem A. V případě, že tento návrh bude přijat, tak jsou návrhy B, C, D a E nehlasovatelné.

4. Jako další bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem E ve variantě 1,

5. následovaný pozměňovacím návrhem E ve variantě 2.

6. Jako šesté hlasování by byl návrh pod písmenem C. Pokud ten bude přijat, tak jsou návrhy B, D, F, pokud jde o návrh k pozměňovacímu návrhu pod bodem D, nehlasovatelné.

7. Sedmé hlasování by byl opět pozměňovací návrh F1, který tentokrát míří k pozměňovacímu návrhu pod písmenem D, který bychom hlasovali jako osmý. Pokud tento bude přijat, tak jsou návrhy B nehlasovatelné.

Poslední tři hlasování, 9, 10 a 11, by byl pozměňovací návrh pod písmenem B ve variantě 1, ve variantě 2 a ve variantě 3.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To je návrh procedury. Je nějaký protinávrh? Není, takže schválíme proceduru hlasováním, jak ji nyní přednesl a navrhl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, přihlášeno 168 poslanců, pro 160, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Nyní vás, pane zpravodaji, prosím, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy, stručně je charakterizoval a také nám řekl stanovisko. Slyším žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Jsme přihlášení, můžeme přistoupit k prvnímu hlasování. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Kolářik: Jako první bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem F1, je to pozměňovací návrh můj, Lukáše Kolářika, který umožňuje pověřit ministerstvo provozem některých IT systémů Českou správu sociálního zabezpečení. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přihlášeno 164 poslanců, pro 74, proti 64. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Lukáš Kolářik: Jako druhý bychom hlasovali pozměňovací návrh F2, který je také můj, poslance Lukáše Kolářika. Je to pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu pana kolegy Sklenáka a zkracuje dobu účinnosti jednotného informačního systému práce a sociálních věcí z roku 2022 na rok 2021. Stanovisko výboru je bez stanoviska. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 159, přihlášeno 165 poslanců, pro 51, proti 70. Návrh nebyl přijat. Prosím dál.

Poslanec Lukáš Kolářik: Jako třetí bychom hlasovali komplexní pozměňovací návrh pod písmenem A. Je to komplexní pozměňovací návrh pana kolegy Sklenáka, který zavádí druhou etapu eNeschopenky od července 2019 a ledna 2020. Zároveň obsahuje i elektronickou identifikaci lékařů, která se přebírá od SÚKL, a zavádí jednotný informační systém práce a sociálních věcí od roku 2022. Stanovisko výboru je nedoporučuje. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 160, přihlášeno 165 poslanců, pro 92, proti 50. Návrh byl přijat.

Poslanec Lukáš Kolářik: A vzhledem k tomu, že byl komplexní návrh A přijat, tak jsou nehlasovatelné návrhy B, C, D a E. B ne, omlouvám se, B je hlasovatelné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom konstatuji, že v návrhu procedury, tak jak jsme ji schválili, a z hlediska toho, co navrhl výbor, tak se říká, že pokud schválíme pozměňovací návrh A, tak jsou návrhy B, C, D a E nehlasovatelné.

Poslanec Lukáš Kolářik: Takže je to tak, jak říkáte, pane předsedající, jsou nehlasovatelné, protože je to jiný komplexní pozměňovací návrh a ten už byl přijat teď pod písmenem A.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura s přednostním právem k hlasování. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To mi přijde jako legislativně zvláštní postup, protože je něco jiného, kdybychom ve druhém čtení rozhodli, že za základ se bere komplexní pozměňující návrh pana poslance. Já bych chtěl vědět, proč jsou nehlasovatelné návrhy B1, B2 a B3, od legislativy. Proč jsou nehlasovatelné? Věcně s tím vůbec nesouvisí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Abychom měli jistotu, že hlasujeme správně, tak přerušuji jednání na tři minuty a prosím o vyjasnění mezi zpravodajem, legislativou a dalšími zúčastněnými. Budeme pokračovat v 11.17 hodin.

(Jednání přerušeno od 11.14 do 11.17 hodin.)

Je 11.17 hodin, prosím o sdělení, zda došlo k dohodě o dalším postupu, nebo nedošlo. Pane zpravodaji, prosím o sdělení, zda je potřeba vyhlásit delší přerušení, nebo zda můžeme pokračovat.

Poslanec Lukáš Kolářik: Vzhledem k tomu, že jsme si návrh procedury odhlasovali už jedním hlasováním a tam jsme konstatovali, že v momentě, kdy projde komplexní pozměňovací návrh A, tak jsou body B, C, D a E nehlasovatelné, tak jsou nehlasovatelné. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Stanjura. Dámy a pánové, a pánové, prosím o klid! Jsme ve složité legislativní situaci, potřebujeme se slyšet navzájem, abychom věděli, jak budeme postupovat, a nevznikly pochybnosti o našem hlasování. Děkuji. Pan předseda má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ke shodě nedošlo během porady, to se občas stává. Nicméně formálně z toho máme východisko. Já navrhuji, abychom revokovali naše rozhodnutí o proceduře. Hlasoval jsem pro, takže mohu tento návrh podat, a pak pokud by to prošlo, navrhuji, abychom proceduru opravili v tom smyslu, že lze hlasovat o pozměňovacích návrzích B1, B2, B3. Evidentně tady existuje většina, která pro tento pozměňovací návrh hlasovat nebude. Pijde mi jednodušší projít hlasováním než se točit na proceduře. Myslíme si, že ten postup není správný, ano, omlouvám se, uniklo mi to při schvalování procedury. Měl jsem vystoupit před pěti nebo sedmi minutami, za to se omlouvám. Ale procedurálně navrhuji revokovat usnesení o schválení procedury. Pokud to projde, změnit proceduru ve smyslu, že hlasování o pozměňujících návrzích B1, B2, B3, o těch variantách, je přípustné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pan předseda Stanjura sám konstatoval, že hlasoval pro, čili s tímto návrhem na revokaci se můžeme vypořádat

hlasováním. Je to v souladu s jednácím řádem, takže budeme nyní hlasovat o revokaci usnesení o proceduře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 161, přihlášeno 165 poslanců, pro 136, proti 4. Návrh byl přijat.

Nyní tedy změníme proceduru. Já bych poprosil buďto pana zpravodaje, nebo přímo pana předsedu Stanjuru, aby nám řekli, jak teď bude vypadat procedura. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji. Pokud bych si mohl dovolit to takhle zkrátit, tak procedura je totožná, akorát pokud projde komplexní pozměňovací návrh A, je to třetí hlasování, tak nebudou hlasovatelné návrhy C, D a E. (Hluk v sále.) Návrhy B budou hlasovatelné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan místopředseda Sněmovny Pikal. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych si chtěl jenom vyjasnit, jestli budeme znovu hlasovat o návrzích, které jsme již schválili, nebo ne, aby to zaznělo jasně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Není třeba hlasovat, ani nebudeme hlasovat o návrzích, které jsme již schválili, jen upravíme proceduru a budeme hlasovat o návrzích, které by podle původní procedury, pokud to schválíme, byly už nehlasovatelné. Myslím, že toto vysvětlení by mohlo být všem jasné. (V sále je velký neklid a hluk!)

Nyní budeme hlasovat o proceduře, jak ten návrh přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 162 přihlášeno 167 poslanců, pro 162, proti 1. Upravenou proceduru jsme schválili a můžeme pokračovat v hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Kolářík: V tom případě máme před sebou v proceduře hlasování číslo čtyři, je to návrh B ve variantě 1. Je to návrh pana kolegy Bauera pod sněmovním dokumentem 2381, který ruší účinnost karenční doby, která se odkládá na datum zavedení plné eNeschopenky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko? (Výbor nedoporučuje.) Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 163 přihlášeno 168 poslanců, pro 49, proti 33. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dále nám tedy zbývá hlasování číslo pět, to je opět návrh B ve variantě 2, je to opět kolegy Bauera. Už se to nepáruje, zavedení karenční doby eNeschopenky, ale dává se zrušení karenční doby napevno až do 1. 1. 2021, což je vládou avizované datum nasazení plné eNeschopenky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o stanovisko výboru. (Výbor nedoporučuje.) Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 164 přihlášeno 168 poslanců, pro 34, proti 38. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Lukáš Kolářík: Jako poslední hlasování o pozměňovacích návrzích před hlasováním o návrhu jako celku je šesté hlasování. Je to návrh pod písmenem B kolegy Bauera pod sněmovním dokumentem 2381 ve variantě 3, a to je zrušení karenční doby k 1. 1. 2020. (Obrovský hluk v sále, špatná slyšitelnost.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o stanovisko.

Poslanec Lukáš Kolářík: Pardon, podpoření účinnosti – odložení účinnosti k 1. 1. 2020. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 165 přihlášeno 168 poslanců, pro 51, proti 28. Návrh nebyl přijat.

Nyní jsme se, pokud pan zpravodaj se mnou bude souhlasit, vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy. Než přistoupíme k hlasování o návrhu jako celku, vyhovím žádosti poslaneckého klubu KDU-ČSL na přestávku pro jednání klubu v délce 15 minut, to znamená, že naše jednání bude pokračovat v 11.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 11.40, skončil čas určený na jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL a budeme pokračovat. Před námi je hlasování o návrhu zákona jako celku.

S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek a pan předseda Bartošek po něm. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s výsledkem jednání poslaneckého klubu Pirátů. My jsme se rozhodli, že nepodpoříme tento návrh zákona jako celek, a to z toho důvodu, že o dva roky odkládá konsolidaci IT systémů Ministerstva práce a sociálních věcí. Už z výroční zprávy NKÚ vyplývá, že v roce 2018 byly náklady na IT na Ministerstvu práce a sociálních věcí čtyřikrát vyšší než v roce 2013 a činily 1,6 miliardy korun. Nejvyšší kontrolní úřad tedy několikrát kritizoval, že nedochází k řešení neuspokojivé situace ohledně IT systémů na Ministerstvu práce a sociálních věcí. My souhlasíme s principem eNeschopenky. Tu podporujeme. Ale vzhledem k tomu, že pozměňovacím návrhem pana poslance Sklenáka byl do zákona vnořen i ten odklad konsolidace IT systémů Ministerstva práce a sociálních věcí, tak ten návrh nemůžeme podpořit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Klub KDU-ČSL si vzal přestávku na poradu klubu, takže bych zde rád odprezentoval závěry. Vzhledem k tomu, že byla skutečně pozměňovacím návrhem odložena realizace jednotného informačního systému a paní ministryně nás nepřesvědčila o tom, že eNeschopenka je dostatečně technicky připravena, a jsme přesvědčeni, že to do budoucna může přinést řadu komplikací, tak za klub KDU-ČSL říkám, že tento návrh zákona nepodpoříme. Klub KDU-ČSL je pro elektronizaci státní správy a usnadnění života lidem, ale není možné, aby ty projekty byly nepřipravené, protože v budoucnu to v praxi přináší víc komplikací než pomoci lidem. A my eNeschopenku vnímáme jako špatně připravený projekt. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mí předřečníci řekli tu věcnou podstatu. Jenom se přidám k tomu s postojem klubu TOP 09, že jakkoli si samozřejmě přejeme eNeschopenku, podpora tohoto návrhu se schváleným pozměňovacím návrhem pana poslance Sklenáka je podpora totální neschopnosti. Jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna má od ministrů své vlády požadovat výkon a kompetenci, nikoli tolerovat neschopnost. Nemůžeme tolerovat neschopnost, a proto nepodpoříme tento návrh zákona.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále s přednostním právem pan předseda klubu Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji i mně, abych vyjádřil zde postoj hnutí SPD k tomuto zákonu. Musím říct, že SPD vždy podporovalo elektronickou neschopenku, podporovalo také to, aby byla co nejdříve, aby se dostala do praxe, protože to byla součást zrušení karenční doby. A samozřejmě že by to výrazně pomohlo zaměstnavatelům. Ale tak jak jsme ve třetím čtení v tomto zákonu o pojistném a sociálním zabezpečení, i my se musíme připojit k dalším parlamentním stranám. Vzhledem k tomu, že tento zákon by pravděpodobně způsobil víc problémů než toho dobrého, tak ani my tento zákon ve třetím čtení nemůže podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nikdo další s přednostním právem se nehlásí, takže vás seznámím s návrhem usnesení, o kterém budeme hlasovat.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 204, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Je zde žádost o odhlášení. Jste odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nyní můžeme hlasovat o usnesení, jak jsem vás s ním seznámil.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 166, přihlášeno 165 poslanců, pro 92, proti 48. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní se budeme věnovat bodu číslo

147.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - třetí čtení**

Prosím paní místopředsedkyni vlády, ministryni Alenu Schillerovou a zpravodaje garančního výboru pana poslance Jana Volného, aby zaujali místo u stolu zpravodajů. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 205/6, který nám byl doručen 23. dubna 2019. Usnesení garančního výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tis 205/7. (V sále je obrovský hluk.)

Ptám se paní ministryně, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. (Ministryně se baví s dalšími poslanci a nevnímá, protože hlas předsedajícího v tom hluku není řádně slyšet.) Nemá zájem vystoupit.

Tak v tuto chvíli otevírám rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Munzar. A pan poslanec Munzar má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. A já si chvilku počkám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: To je rozumné, protože by vás ani mnozí kolegové a mnohé kolegyně neslyšeli. Dámy a pánové, prosím o klid, ať se můžeme věnovat argumentům, které budou zaznívat od jednotlivých řečníků v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji ještě jednou. Dobrý den, dámy a pánové. Dostali jsme se do třetího čtení novely zákona o evidenci tržeb. Jak se ukázalo před jednáním nejdříve na hospodářském výboru, poté i na rozpočtovém výboru ohledně pozměňovacích návrhů, ochota koaličních stran naslouchat jiným názorům, řekněme diskutovat o nich, zamyslet se nad nimi, se limitně blíží nule. Z tohoto důvodu je nutné si připomenout všechny hlavní argumenty, které máme k novele zákona o elektronické evidenci tržeb, protože opakování je matka moudrosti.

Zákony bychom neměli posuzovat pouze technicky, pouze jejich příjmy a dopady, ale naším úkolem je i posuzovat jejich hlubší smysl, to znamená jejich celospolečenské dopady a dopady do atmosféry ve společnosti a do vývoje společnosti.

Hlavním argumentem pro zavedení elektronické evidence tržeb bylo zvýšení příjmů státu a narovnání podnikatelského prostředí. A k těm oběma argumentům se také ve své řeči dostanu. Ale vysoko nad tím stojí, jaký tímto zákonem chtějí koaliční strany dát signál společnosti. Co vlastně pro vás znamená liberální společnost? Jakou hodnotu mají pro vás lidé, kteří se rozhodli aktivně podílet na našem hospodářství tím, že vstoupili na nelehkou půdu podnikání? Vnášíte to této společnosti systém, který má lidi znechucovat a odrazovat je od podnikání, místo toho, abyste těmto lidem dávali najevo, že si jejich aktivit vážíte, místo toho, aby stát oceňoval soukromé aktivity každého jednotlivce.

Elektronická evidence tržeb je systém, který si klade za cíl a má ve svém vínku permanentní online kontrolu aktivit podnikatelů ze strany státu. Minulá i současná vláda pod taktovkou hnutí ANO vyvolala jasné tažení proti podnikatelům a nedívá se v tomto tažení ani nalevo, ani napravo. Líbivými slovy sice podnikatele hájíte, ale svými konkrétními skutky a rozhodnutími děláte úplně něco jiného. EET není jen systém a není to jen systémem EET, ale všemi těmi kontrolami, lhůtami, pokutami, které tento systém provází. To je plánovitě vytváření nepřátelského prostředí pro podnikání a pro soukromé aktivity lidí. A nejste ochotni přispět ani trochu ke zmírnění alespoň dílčích parametrů. My jsme dávali několik pozměňovacích návrhů,

kteřé měly přispět, některé z nich, alespoň ke zmírnění některých pokut, lhůt a podobně. Nebyli jste ochotni nám naslouchat.

Jak vyplývá i z mezinárodních srovnání, musí u nás firmy věnovat ke splnění svých daňových povinností o 40 procent více času, než činí průměr států Evropské unie a Evropského sdružení (volného) obchodu. Český poplatník touto činností stráví – pro vaši představu – 230 hodin. Například v Estonsku jen 50. A vy zvláštním režimem, který zavádíte pro ty nejmenší, chcete administrativní zátěž, byrokracii a zejména množství času, který živnostníci věnují naplnění svých povinností pro stát, ještě zvýšit. Podnikatelům a živnostníkům jste nasadili psí hlavu, abyste jim mohli dát obojek, který jste osadili velmi bolestivými trny, což jsou právě ty nepřiměřené pokuty a nepřiměřená konání státní správy. Postavili jste se na roveň těch, kteří v minulosti nazývali podnikatele parazity. Zcela záměrně a plánovitě jste rozdělili společnost na zaměstnance a zaměstnavatele. Postavili jste je proti sobě. Uměle jste vytvořili poptávku po opatření typu EET, a to právě proto, abyste mohli podnikatele kontrolovat. To je jizva na tváři společnosti, kterou místo abyste začali hojit, tak ji dále prohlubujete.

Premiér tvrdil nedávno, že chce malý stát, a přitom budujete obří aparát státu, který se každému vlamuje do soukromých aktivit. Nejhůře se proti regulacím brání ti malí. Ti, kteří si vydělávají sami na sebe a snaží se zabezpečit svoje rodiny. Poskytují nám tolik nezbytné služby, přispívají svými daněmi, sociálním a zdravotním pojištěním do společných peněz. Zaměstnávají další lidi a vytvářejí v naší společnosti hodnoty. Jejich každodenní úsilí a aktivita je základním předpokladem ekonomické prosperity našeho státu. Oni si vlastně platí celou státní správu, včetně Ministerstva financí, včetně Finanční správy, která by měla být pro občany službou a nikoliv drábem. Za tuto svoji aktivitu jsou odměněni, v uvozovkách, permanentní nedůvěrou. Permanentní nedůvěrou, kterou ze strany Finanční správy, Ministerstva financí, vlády, ale bohužel i některých členů této slavné Sněmovny neustále pociťují. Tato nedůvěra je převtělena pod krycím názvem EET, kdy si podnikatel zajišťuje a platí svoji vlastní kontrolu pro stát. Já jsem to nazval systémem, kdy náklad na můj výnos zaplatí někdo jiný. A takto k nim Ministerstvo financí a vláda přistupuje. A tato permanentní nedůvěra té většině poctivých vadí.

Jak všichni vidíme, ekonomický růst se zpomaluje. My jsme na to již dlouho upozorňovali. A až nebude tak dobře, a začíná být, tak naše společnost a ekonomika bude ráda za každého člověka, za každého jednotlivce, který přispívá ekonomice svými soukromými aktivitami. A vy jste příspěvek k celé ekonomice, k celému národnímu hospodářství zredukovali pouze na jednu jedinou myšlenku – na příspěvek toho podnikatele a živnostníka do státní kasy, s kterou tak, mimochodem, neefektivně a neehospodárně nakládáte. Vy zvyšujete svými opatřeními v naší společnosti demokratický deficit. Místo ochrany občana, jeho práv před státní mocí se zde dostávají opět ke slovu tendence k ochraně státní mocí na úkor občana.

Pravomoce státních orgánů a kontrol a jejich nadužívání se zvyšují. Státní moc v podobě Finanční správy dostala zelenou k čemukoliv, jen aby se mohlo vedení resortu chlubit zvýšením výběru daní. V tomto tažení jim není nic svaté – ani jít na hranu, či dokonce za hranu zákona. Účel pro ně světlí jakýkoliv prostředek. A chci se

vás zeptat – opravdu chceme takový stát? Těch příkladů, kde toto beze zbytku platí, a proč o tom mluvím, můžeme uvést desítky.

Začnu tím nadužíváním pravomocí Finanční správy, které jen rozšiřujete. Velmi známým příkladem je zneužívání zajišťovacích příkazů. V letech 2009 a 2010 jich bylo vydáno ročně kolem sta. V roce 2015 byl skokový nárůst na 1 605. V roce 2016 jich bylo více než 1 500. Zlikvidovali jste tím neoprávněně několik firem. Známým příkladem z poslední doby je příklad společnosti Tabák Plus, která po letech vyhrála soud o neoprávněné příkazy ve výši 250 milionů korun. Vlastní odvolací orgány Finanční správy se dopustily hrubých chyb. Soudce v tomto procesu k tomu uvedl, že podle názoru soudu se dopustil správce daně hrubého a závažného porušení procesních práv daňového subjektu. A otázkou zůstává, kolik firem se neúspěšně odvolalo, ale neměly již sílu a finanční prostředky se obrátit na soud.

Druhým příkladem jsou brutální výzvy státní správy, Finanční správy, novomanželům. Desítkám novomanželských párů Finanční správa zaslala výzvu pod hrozbou půlmilionové pokuty s osobními otázkami jako povinným osobám, kde měli svatbu a podobně. Jenom proto, že kontrolovala jednu restauraci v okolí jejich svatebního obřadu. Dodnes mi paní ministryně dluží odpověď na jednoduchou otázku, z jakého právního titulu či konstrukce při daňovém řízení ke konkrétní restauraci je povinnou osobou novomanželský pár. Protože jsem odpověď nedostal, stále tvrdím, že v tomto případě bylo postupováno nepřiměřeně, a nikoliv v souladu se zákonem. A je to příklad toho, jaké nepřiměřené metody a postupy za vašich vlád vůči občanům volíte, pouze s jedinou motivací – co největších příjmů státního rozpočtu bez ohledu na celospolečenské důsledky. Ale demokratický režim nepoužívá vůči svým občanům metodu "když se kácí les, létají třísky".

Třetím příkladem je odměňování úředníků, kontrolorů Finanční správy, a vázání na výsledku kontrol a daňového řízení. Motivovali jste úředníky Finanční správy finančně k tomu, aby jejich postup byl co nejtvrdší a neuznávali odpočty na vědu a výzkum. Nejdříve jste to zakrývali, a když se to provalilo, tak jste to zlehčovali. A napadá mě otázka – dostali kolegové z rozpočtového výboru již zápisy z porad Generálního finančního ředitelství podle slibu, který na rozpočtovém výboru padl? Každopádně celý případ sám o sobě ukazuje, jaký přístup k našim občanům volíte.

Nejnovějším hitem je nerespektování rozhodnutí Ústavního soudu Finanční správou. Běžnou praxí se stalo neúměrné zadržování odpočtu DPH. I přesto, že Ústavní soud potvrdil právo firem na vrácení jejich peněz, které státu nepatří, tak Finanční správa vydala pokyn, aby se toto rozhodnutí ignorovalo.

Přes toto nadužívání pravomocí jste se rozhodli, že tyto pravomoci ještě rozšíříte. Začalo to již u daňového balíčku, kdy jste se rozhodli bez nějaké přesnější definice dát Finanční správě do ruky další nástroj pro likvidaci firem, a tím je půlmilionová pokuta pro toho, kdo sice podá včas kontrolní hlášení, ale některé údaje opomene, nebo je neuvede zcela přesně. Podle Ministerstva financí tím člověk, který se snaží naplnit svou zákonnou povinnost, může mařit správu daní. Závisí jen na úvaze správce daně. Půlmilionová pokuta je pro malého živnostníka, to si nebudeme nalhávat, likvidační. Například já se to snažím v jednom svém pozměňovacím návrhu alespoň napravit a vrátit stav věci před projednáním daňového balíčku, kdy nejdříve

musel daňový subjekt dostat nějakou menší pokutu za jiné pochybení. Ve světle všech ostatních příkladů se nedivím, že tento návrh Ministerstvo financí bez nějaké hlubší diskuze odmítlo. Pasuje to do jejich přístupu k vytváření nerovností mezi státem a občanem, mezi Finanční správou, Ministerstvem financí a živnostníkem.

Stejně tak to máte u dalších pokut u kontrolního hlášení. Nestihneš, milý živnostníku, doplnit kontrolní hlášení do pěti dnů? Pokuta! Je jedno, že máš účetní pryč. Dáš jej pozdě, pokuta! Musíme tě vyzvat, i když podaš kontrolní hlášení? Pokuta deset tisíc korun! A kolikrát se vám, kolegové a kolegyně, stalo, že jste třeba vy zapomněli zaplatit třeba fakturu za mobil. Jistě jste byli rádi za upozornění od mobilního operátora, že vám prodloužil lhůtu na zaplacení bez sankce. Ale jak se chová stát k našim živnostníkům? Ihned pokuta, pokuta, pokuta! Chybovat je lidské, stejně tak i jako zapomínat.

Kdyby se náš stát choval k občanům s dostatečnou vážností, nejdříve by bylo upozornění, a teprve při ignorování takového upozornění by následoval trest. Tomu jsem se chtěl přiblížit dalším pozměňovacím návrhem, který měl zrušit pokutu u případů, kdy sám daňový poplatník o své vůli dodá kontrolní hlášení po lhůtě, ale bez výzvy. Pokud jej dodá po lhůtě, tak snížit pokutu na čtvrtinu. Alespoň. A jaký je přístup ministerstva? Negativní stanovisko. Stejně tak hlasování vládních poslanců v rozpočtovém výboru o tomto pozměňovacím návrhu. (V sále je trvalý hluk.)

Po jiných chcete naprostou neomylnost, ale chyby na straně Ministerstva financí a Finanční správy neřešíte, ignorujete a přecházíte je, a dokonce mnohdy jejich přístup adorujete. A to je nerovný přístup k našim občanům! Navíc si své údajné úspěchy marketingově vylepšujete. O tom například mluví Výroční zpráva NKÚ za rok 2018, kde mluví o kontrolách takto: Vykazované statistiky o výsledcích kontrol Finanční správy byly v letech 2015 a 2016 nadhodnocené. Za rok 2015 Generální finanční ředitelství uvedlo... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já prosím o klid v jednací sále – přeji hezké poledne – aby se pan poslanec mohl v klidu vyjádřit, a pakliže máte k projednávání něco, co se netýká projednáváného bodu, tak prosím, abyste si to projednali mimo jednací sál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Za rok 2015 Generální finanční ředitelství uvedlo, že na základě kontrol doměřilo subjektům daň ve výši téměř 1,8 miliardy korun. Přitom po započtení především opravných prostředků, které subjekty uplatnily a které Finanční správa do svých statistik už nepromítla, to bylo ve skutečnosti 850 milionů. Podobně tomu bylo i v roce 2016, kdy Generální finanční ředitelství uvedlo také téměř 1,8 miliardy korun, ve skutečnosti ale šlo o necelou 1,1 miliardy korun.

Elektronická evidence tržeb samotná přišla s dalšími kontrolami a s dalšími pokutami. A testá se jimi bezvýhradně snaha vyhnout se daňovým povinnostem? To je otázka. Nikoliv! Testá se za chyby zaměstnanců podnikatelů, za administrativní pochybení, nikoliv za snahu vyhnout se svým daňovým povinnostem. Dám vám několik příkladů, všichni je mediálně známe. Pokuta za nezaúčtovanou krabičku tic-

taců 71letou důchodkyní – pokuta 15 tisíc. Za minutový rozdíl mezi nákupem a evidováním v EET pokuta 3 tisíc. Za to, že si nějaká restaurace nepřenaslavila čas v EET z letního na zimní – pokuta 2 tisíc. To vám vážně přijde adekvátní a přiměřené? Asi ano, protože to chcete rozšířit na další živnostníky! Dnes o tom svým hlasem rozhodnete. Teď tento systém zločinu a trestu, zločinu proti administrativě, chcete rozšířit na stovky tisíc živnostníků.

Všechny tyto příklady jsou jasným dokladem toho, čím jsem to uvedl, že v naší zemi dochází k neustálému navyšování demokratického deficitu, že místo ochrany práv občana a ochrany občana, jeho práv před státní mocí, se zde dostávají ke slovu opět tendence k ochraně státní moci a zvyšování pravomocí státu na úkor občana. Každá demokratická společnost, chce-li být zdravá, potřebuje ke svému životu silnou střední třídu. Nedílnou součástí střední třídy jsou také živnostníci a podnikatelé. Oni však nejsou oslíkem, kterým můžete donekonečna třást, dokud z něj budou padat peníze. Pokud to budete dělat a ještě jim budete házet klacky pod nohy, tak zajdou na úbytě. Chápu, že někoho to může těšit, možná i takový trh služeb se pak rozdělí mezi několik velkých hráčů, ale pro společnost to rozhodně není zdravé. Neříkám to jen já o demokratickém deficitu, ale podívejte se na odlišné stanovisko části ústavních soudců, kteří rozhodovali o elektronické evidenci tržeb. A tam je to dokonale popsáno. Já si dovoluji vám výňatek z toho disentančního stanoviska ústavních soudců přečíst:

Ekonomika totiž bude robustní a přežije těžké časy lépe právě tehdy, bude-li v ní dostatečná diverzita a soběstačná, na pomoci ze společného nezávislá podnikatelská vrstva zůstane i v okrajových oblastech – hospody a jiné provozovny v malých obcích, malí samostatní živnostníci, podnikající důchodci, studenti atd. Pro řadu právě těchto lidí je však EET tou příslovečnou poslední kapkou, která je vyžene z podnikání, případně je nažene do šedé ekonomiky, což uvolní cestu jejich velkým konkurentům směrem ke korporativnímu, velkopodnikatelskému a dotáčnímu státu. Vzniká tak malá hyperbohatá elita a dále pak jen hůře či lépe placení zaměstnanci. Můžeme se tak dostat do rozporu s materiální podstatou demokracie. Ta je totiž možná jen ve společnosti tvořené z podstatné části vrstvou skutečně svobodných, nezávislých lidí.

Právo podnikat zakotvené v čl. 26 odst. 1 Listiny znamená právo na svobodnou volbu každého, jakým způsobem si bude opatřovat své prostředky k životu. Právo rozhodnout se, zda člověk bude na někom závislý /závislá činnost, zaměstnání/, nebo se o sebe postará sám, a to se všemi z toho plynoucími riziky /podnikání/. Právo podnikat je odvozeno od práva vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat. Souvisí však i se zákazem nucených prací. Svědčí o tom zkušenosti z minulého totalitního režimu. Komunistický režim podnikání nejen nepovoloval, ale přímo je trestal. Kombinace trestných činů spekulace, nedovoleného podnikání a příživnictví nutila každého, aby byl zaměstnán. Nutila jej k tomu, aby byl závislý na téměř jediném zaměstnavateli, a to na státu. Pomiňme velmi malou skupinu soukromě hospodařících zemědělců a o něco větší skupinu družstevníků. Společnost, v níž naprostá většina občanů je se svou obživou závislá na jednom či několika málo zaměstnavatelích, není svobodná společnost. Proto je právo podnikat jedním ze základních práv vytvářejících podmínky pro společnost svobodných občanů. Respekt ke svobodě jakéhokoliv typu,

nejen podnikání, musí být vždy na prvním místě. Proklamovaný cíl EET však tomuto respektu neodpovídá.

Prvotním smyslem práce a podnikání je totiž vytváření materiálních hodnot a poskytování služeb ostatním členům společnosti. Skutečnost, že práci a podnikání lze zdanit, má pro úspěšné fungování společnosti druhotný význam. Zatímco si lze představit fungující společnost, která financuje své potřeby ze zdaňování jiných skutečností, kupříkladu nemovitého majetku, přírodního bohatství, vkladů na účtech, bankovních transakcí či obecně spotřeby, bez práce a podnikání společnost existovat nemůže.

Před zavedením EET měl proto stát poctivě a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení EET nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní – jedná se o opatření, které ob stojí v testu rozumnosti –, a proto ob stojí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné.

Zavedení EET pod veřejně prezentovaným, byť empiricky zcela nepodloženým politickým dojmem, že nikdo daně neplatí, a je proto namístě zpřísnění jejich výběru, totiž považujeme za podobně nerozumné a ve svých důsledcích nespravedlivé jako ponechání celé třídy po škole jen proto, že v hodině vyrušoval jediný žák.

Bohužel tato vstupní úvaha je základní filozofií napadeného zákona a není řešitelná odstraněním pouze několika jeho nejkřiklavějších zásahů do soukromí a svobody podnikání. A možná proto, dámy a pánové – to byla citace z Ústavního soudu – si tolik socialisté rozumí s oligarchií. Velká část společnosti se tomu diví. Ale není žádné překvapení, že jsou přirozenými spojenci. Jedni nechťejí samostatné občany, samostatné lidi, protože samostatní lidé se hůře ovládají politicky. A oligarchie zase chce rozšiřovat svoji ekonomickou moc. A nepotřebuje konkurenci. Chce ovládat další díly trhu. A to každý z jiných důvodů. Ale přesto, ruku v ruce, směřují ke společnému cíli.

To byl jen takový stručný, řekněme spíš filozofický úvod. Ta zábavnější část, slibuji, teprve přijde, a to až budu popisovat, v jakých jiných činnostech chce vláda prostředí narovnávat. Chtěl bych se dostat ke dvěma důvodům, proč chcete rozšiřovat EET, a to narovnávání podnikatelského prostředí a zvýšení výnosů z daní. Budu tam mít i nějaké otázky na paní ministryni, která odešla a měla by být přítomna.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych k tomu dodal, že mě paní ministryně požádala, že si na dvě minuty potřebuje odskočit, takže jsem jí to tedy umožnil. Tak buď můžu pauzičku malinkou. Ano. Ale teď je otázka... (Posl. Munzar navrhuje pauzu.) Dobře. Jestli máte otázky na paní ministryni, tak bychom tedy dvě minuty udělali pauzu, aby se paní ministryně mohla vrátit. (Poslanci navrhuji pět minut.) Pět minut? No tak teď ale to zase nemůžeme z pléna tady, aby nám poslanci říkali, jaké mají žádosti na pauzy.

Takže... (Posl. Munzar: Já bych vás požádal, pane předsedo...) To rozhodnutí je čistě na mně. Tak pojďme dát tři minuty a uděláme průměr. Takže tři minuty pauzu a paní ministryně se mezitím vrátí. Já jenom upřesním, že pauzu do 12.16.

(Jednání přerušeno od 12.13 do 12.16 hodin.)

Přestávka uplynula, takže budeme pokračovat v otevřené obecné rozpravě. Já požádám pana poslance Munzara. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já jsem tady uvedl, řekněme, spíše myšlenkový filozofický úvod, co pro mě EET představuje. A dostávám se ke dvěma důvodům, proč chcete rozšiřovat EET. Ty dva důvody... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit, a znovu vás vyzývám, jestli máte k jednání něco jiného, než je obsahem tohoto bodu, abyste si to projednali v předsálí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ty dva důvody jsou údajně narovnání podnikatelského prostředí. A tím druhým důvodem je zvýšení výnosů z daní. Začnu s těmi údajnými zvýšeními výnosů z daní.

Neprokázano se, že by EET přinesla nějaké zásadní zvýšené příjmy do státního rozpočtu. Veřejnost byla dlouhodobě uváděna v omyl tím, že Andrej Babiš do médií opakovaně říkal, jaké desítky miliard nám to přinese, a budou za to postaveny školy, školky, nemocnice, dálnice. Realita je taková, že investice v roce 2017, státní investice, byly nejmenší za posledních dvanáct let. A za rok 2018 dosáhly teprve úrovně 2011 v absolutní hodnotě. Ovšem jejich podíl, podíl investic na celkových výdajích státního rozpočtu, dlouhodobě klesá. Rostou masivně běžné výdaje. Stát investuje stále méně a méně. Takže žádná masivní výstavba školek, škol, nemocnic a dálnic se nekoná. A teď má pan premiér nové zaklínadlo. Teď už by měly podle něj na školky, školy, nemocnice, dálnice přispět banky. To jen tak na okraj.

Důvěryhodnost předkládaných dat je mírně řečeno sporná. Příjmy ze státního rozpočtu přikládání EET jsou vycucané z prstu. Věrohodnost prezentovaných čísel je diskutabilní, i když jsou veřejnosti předkládány Ministerstvem financí jako fakta.

A moje otázka na paní ministryni zní: Jak může se stoprocentní jistotou tvrdit, že koruna, jedna koruna navíc do státního rozpočtu je kvůli vlivu EET? To znamená, že ta koruna byla v minulosti zatajená a díky EET přišla do státního rozpočtu. Anebo tuto korunu stát získal proto, že byl ekonomický růst a za podnikatelem přišel nový zákazník, případně stávající více nakoupil? Může to se stoprocentní jistotou, tuto korunu, paní ministryně identifikovat? Já si myslím, že to je řečnická otázka. Nemůže. Samozřejmě že ne. A hovoří o tom NKÚ i ve své výroční zprávě. Zase citace: "Na růstu inkasa daní se menší měrou podílely i další vlivy, například zavedení kontrolního hlášení či EET od roku 2016, jejich vliv však nebyl dosud ze strany Ministerstva financí věrohodně kvantifikován." Podle údajů Ministerstva financí se dosavadní vlny EET týkaly 170 tisíc obchodníků a restaurátérů. Těch nových kadeřníků, natěračů, lakýrníků, tesařů, zámečníků a jiných řemeslníků, ale i

kancelářských činností, kteří platí v hotovosti, mají být další statisíce. A o nich budeme dnes rozhodovat.

A teď se podívejme na náklady. Důvodová zpráva nového zákona neobsahuje vyčíslení nákladů pro podnikatelský sektor. Tato kapitola, když si ji pořádně přečtete, kolegyně a kolegové, připomíná spíše marketingové akce supermarketů. Je tam spousta slov typu "jsou k dispozici řešení v cenách od 5 000 korun". Všichni víte, že když si něco jdete koupit za cenu něco od 5 000, tak si něco koupíte tak trojnásobně, čtyřnásobně drahého, aby to bylo kvalitní a splňovalo to vaše požadavky.

Já jsem tady v prvním čtení hned v prvním projevu se snažil kupeckými počty vyčíslit zhruba náklady pro podnikatele a já vám to znova zopakuji. Náklad na pořízení, instalaci a údržbu stojí až desítky tisíc ty podnikatele. I kdyby se člověk držel při zemi u nějaké průměrné ceny, řekněme 20 000 korun za zařízení, tak stávající vlna stála na pořízení zařízení 3,4 mld. Připojení na internet měsíčně řekněme 500 korun, to je 6 000 za rok, to je zhruba další miliarda. Takže celkem byly náklady těch podnikatelů na zavedení státní on-line kontroly pod krycím názvem EET zhruba 4 mld. korun, a to pouze za předpokladu, když počítám jedno zařízení na poplatníka. Ve skutečnosti je to přece víc. Takže podnikatele zavedení EET možná stálo stejně, možná stálo i více než údajné výnosy na DPH. A vy podobnými náklady chcete zatížit další stovky tisíc podnikatelů a říkáte, že chcete narovnat podnikatelské prostředí. A chcete narovnávat podnikatelské prostředí brutální regulací. Samozřejmě o sobě narovnávat podnikatelské prostředí brutální regulací je protimluv, protože nejlepším podhoubím pro růst soukromých aktivit je naopak liberální prostředí. Vy tak dlouho budete narovnávat podnikatelské prostředí, až ho úplně srovnáte, dorovnáte a srovnáte se zemi.

A vidíme to i na číslech. V roce 2017 skončilo více než 1 000 venkovských prodejen se smíšeným zbožím podle výsledku studie agentury Nielsen. V roce 2018 dalších 513, 90 % z těchto 513 bylo vedeno drobnými podnikateli na drobné živnosti. EET sice není jediným faktorem, ale stalo se tím příslovečným posledním hřebíčkem do jejich rakve. Je mi jasné, že to vítají sítě těch větších supermarketů, mizí jim totiž konkurence. Teď chcete narovnávat podnikatelské prostředí, a přitom samo ministerstvo přiznalo, že není schopno zkontrolovat zavedení EET u všech činností, takže jak to dopadne – tvrdá regulace a náklady tím vyvolané dopadnou jen na ty poctivé, ostatně jako většina státních regulací.

Všichni víme, že máme nedostatek řemeslných činností, máme nedostatek řemeslníků. Mnozí z nich jsou už v pokročilém věku. Mnozí z nich také říkají, že se na tu činnost vykašlou, pokud budou zatíženi nesmyslnou regulací typu EET. A k tomu nás vedete. Neslyšíte ani napravo, ani nalevo. Pro ty nejmenší sice navrhuje zvláštní režim, ale tím jenom nahrazujete elektronickou buzerací tou papírovou.

A protože jsem slíbil také zábavnější část, tak se dostávám k jednotlivým činnostem, ve kterých elektronickou evidenci tržeb chcete navrhopvat. Když bylo jednání rozpočtového a hospodářského výboru, tak tam přišel zástupce – teď se omlouvám, už si nepamatuji název té asociace, nějak asociace hotelů a ubytovacích zařízení nebo tak něco – a hrozně plédoval, aby se narovnal konkurenční prostředí pro instalatéry. Já opravdu nevím, jak instalatér konkuruje hotelu. To jsem opravdu

nepochopil. Ale ten zástupce hoteliérů přišel s tím, že elektronickou evidenci podporuje. Ale jak říkám, nevím, jak se narovná konkurence a podnikatelské prostředí mezi hotely a instalatéry. Mimochodem, instalace vody, odpadu a plynu, topení a klimatizace je jedna z těch činností, která je uvedena v klasifikaci NACE pod kódy 43.22.

A opravdu na tento okamžik jsem se těšil, až si řekneme další činnosti, v jakých oborech chce vláda narovnávat podnikatelské prostředí, kde je tam velice hluboká a výrazná nerovnost. Představte si takovou činnost pěstování tropického a subtropického ovoce. Ano, to je zásadní, tam musíme narovnat v České republice v mírném pásu podnikatelské prostředí. Tady zřejmě stát přichází o zásadní daňové příjmy. Ale abych nekrivdil, třeba je to možná příprava této vlády, taková vizionářská, na klimatickou změnu. Ale moje otázka zní: Jakou predikci příjmů nám Ministerstvo financí, paní ministryně financí, řekne za pěstování tropického a subtropického ovoce? To samé pěstování citrusových plodů. Ano, tam vláda také chce narovnávat podnikatelské prostředí.

Tohle je také zajímavá činnost uvedená v klasifikaci NACE pod kódy 01.44 – chov velbloudů a velbloudovitých. Já tedy nevím, jak je u nás v České republice rozšířen chov velbloudů a k jaké tam dochází distorzi na trhu a k nerovnostem, které vláda musí narovnávat, ale znova říkám, možná vláda je tak vizionářská, že už chce např. dopředu reagovat na rozvoj elektromobility a na nedostatek vody. To by mi možná přišlo jako nějaký argument chovu velbloudů a velbloudovitých. Nevím, možná se nějakého vysvětlení dočkáme.

Další činnost, kde chce vláda narovnávat podnikatelské prostředí, v činnosti uvedené v klasifikaci NACE pod kódy 03.11 – mořský rybolov. Já souhlasím s tím, že máme nerovné prostředí vůči ostatním státům, protože prostě nemáme moře, k tomu narovnání to moře zkrátka chybí. Ale nevádí, vláda slibuje modré z nebe, tak možná nám chybí to moře. Každopádně hlavně že se narovná.

Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 08.93 – těžba soli. Ano, je potřeba zejména narovnávat podnikatelské prostředí v těžbě soli. Sice se na území České republiky sůl netěží, ale to přece nevádí, hlavní je, že se narovná, že? Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 10.20 – zpracování a konzervování ryb, korýšů a měkkýšů. Mě by zajímalo, paní ministryně, jaký podíl má tato činnost na českém HDP a kolik očekává příjem Ministerstvo financí z konzervování korýšů a měkkýšů.

Další, nedávno jsme si to zažili, činnost uvedená v klasifikaci NACE pod kódy 16.29 – výroba ostatních dřevěných, korkových, proutěných a slaměných výrobků kromě nábytku. Tak těch proutěných košíků a pomlázek bylo hodně kolem Velikonoc, to je hodně, co se každý rok uplete. Ano, tam je potřeba zřejmě napřít spravedlivé oko státu a narovnávat. Můžeme se bavit také o NACE pod kódy 32.91 – výroba košťat a kartáčnických výrobků.

Ale kde je důležité narovnávat podnikatelské prostředí, je činnost uvedená v klasifikaci NACE pod kódy 50.10 – námořní a pobřežní osobní doprava a pod kódy 50.20 – námořní a pobřežní nákladní doprava. Ano, to by mě také zajímalo, jakou predikci Ministerstvo financí má, nicméně o moři jsem už mluvil.

Tohle je nejlepší, co vám teď přečtu, kde chce vláda narovnávat podnikatelské prostředí. Činnost uvedená v klasifikaci NACE pod kódy 51.22 – kosmická doprava. Myslím, že se nedá překonat, ale vesmír, to už je jiná liga. Vláda tady zřejmě myslí dopředu na hodně vzdálenou budoucnost, která je zatím popsána ve sci-fi románech. Já jsem tedy sám rád četl Trosku, Součka, Čapka, ze zahraničních třeba Asimova a určitě by byli všichni potěšeni, jak Česká republika už má vyřešenou kosmickou dopravu. Vesmírné lodě sice nemáme, ale účtenky za cestu do vesmíru, to už zavedeme. Možná se mýlím. Možná k tomu přispělo, je to reakce na zavedení systému Galileo v České republice a nějaké vztahy s Evropskou vesmírnou agenturou. Nevím. Ale podle vlády jistě i v kosmické dopravě je potřeba narovnávat podnikatelské prostředí. Možná bychom to mohli vyvážet do NASA jako příklad dobré praxe.

Pak máme tady už ne tak úsměvné činnosti, ale také důležité. Činnosti uvedené v klasifikaci NACE pod kódy 55.90.2 – ubytování ve vysokoškolských kolejích, v domovech mládeže. Tam je zásadní nerovnost. A já jsem si myslel, že spíš vysokoškolské koleje trpí nedostatkem investic a modernizace, ale zřejmě tím největším problémem je vykazování tržeb. EET by to měla srovnat.

Činnosti uvedené v klasifikaci NACE pod kódy 56.29.2 – stravování ve školních zařízeních, menzách. Teď ale naprosto vážně, kolegyně a kolegové. Školní kuchyně nabízející stravování třeba seniorům v okolí a my po nich budeme chtít, aby měli EET? To jako vážně?

Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 64.11 – centrální bankovníctví. Takže mám to chápat tak, že zavedeme i povinnost EET pro centrální banku? Protože i to je jedna z činností vyjmenovaná pod činnostmi, na které se má EET vztahovat.

Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 74.20 – fotografické činnosti. Pozor! I fotografové budou muset mít EET. Už vidím, jak si takový fotograf kromě brašny s objektivy bude s sebou nosit i mobilní tiskárnu.

Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 74.30 – překladatelské a tlumočnické činnosti. I tlumočníci budou muset mít EET.

Činnost pod kódem 75.00 – veterinární činnosti. Takže se to vztahuje na lékaře, na veterináře a podobně.

Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 79.90.1 – průvodcovské činnosti. I průvodci možná s sebou budou muset tahat mobilní tiskárnu, aby vytiskli účtenku EET.

A teď už jenom telegraficky. Bude se to vztahovat na činnosti všeobecný úklid budov. Takže i uklízečky budou muset mít EET. Všeobecná činnost veřejné správy.

Dokonce i činnost uvedená v klasifikaci NACE pod kódy 84.21.1 – pomoc cizím zemím při katastrofách nebo nouzových situacích přímo nebo prostřednictvím mezinárodních organizací. Zřejmě tam je také třeba narovnávat podnikatelské prostředí.

Z činností uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 80.40.21.2 – rozvíjení vzájemného přátelství a porozumění mezi národy. Tam je zřejmě také zásadní nerovnost, kterou EET napravíme.

Dále se to bude vztahovat na předškolní vzdělávání, primární vzdělávání, umělecké vzdělávání, specializovanou ambulantní zdravotní péči, sociální péči v zařízeních pro osoby s chronickým duševním onemocněním, sociální péče v domovech pro seniory, ambulantní nebo terénní sociální služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením, ambulantní nebo terénní sociální služby pro seniory, činnosti botanických a zoologických zahrad, scénická umění, tam je to asi také zásadní, činnosti sportovních klubů, činnosti dokonce politických stran a organizací a činnosti domácností poskytující blíže neurčené služby pro vlastní potřebu. Těch činností je přes 700. Já jsem si vybral jenom některé. Některé proto, abych vás pobavil a některé proto, abych vám ukázal, do jakých všech činností chce vstupovat stát neúměrnou regulací a online kontrolou podnikatelů.

Dostávám se už konkrétně k pozměňovacím návrhům. Už jsem se o některých zmínil, tak stručně.

Nově může Finanční správa, a já jsem o tom už hovořil, dávat likvidační pokutu až do výše 500 tisíc korun třeba za špatně vyplněné kontrolní hlášení, které je podáno včas, pokud Finanční správa usoudí, že se jedná o maření výběru daní. Dříve Finanční správa musela dát nižší pokutu ještě za jiné pochybení, například za to, že ten podnikatel nedal kontrolní hlášení ve lhůtě, a teprve potom přistoupit k té nejvyšší. Podle údajů Ministerstva financí byla dána pouze jednou taková pokuta v minulosti. A aby nebyla dána jenom jednou, tak Ministerstvo financí to v daňovém balíčku změnilo a de facto si nechalo schválit bílko šek pro případné daňové pokuty ve výši 500 tisíc korun.

Můj návrh situaci vrací zpět před přijetím daňového balíčku a najdete ten návrh pod označením G 2510. Já prosím, kolegyně a kolegové, abyste aspoň v tomto se zamysleli nad tím, jestli skutečně ve světle všech těch případů, které jsem tady říkal na začátku, neulehčit trochu těm podnikatelům a nedávat do ruky Finanční správě takovou velkou pravomoc. Já jsem přesvědčen, že dopad té nové úpravy, kterou se snažím změnit, do podnikatelského prostředí je jednoznačně negativní a přispívá k nejistotě podnikatelských subjektů. Nově totiž ta právní úprava nezohledňuje závažnost provinění, a tak by ty pokuty mohly být ukládány ve stejné výši jak za administrativní či neúmyslná pochybení, tak i za podvodná jednání. Ta definice je příliš vágní a může skutečně způsobit další likvidaci firem.

Navrhuji dále zvýšit lhůtu na doplnění kontrolního hlášení z pěti na patnáct dnů. Pokud dnes živnostníka Finanční správa vyzve k doplnění kontrolního hlášení, má na to dnes jen pět dní, jinak mu hrozí pokuta. A to je komplikace zejména pro ty nejmenší, kteří nemají tým lidí, nemají oddělení účetních, dělají si to sami, nebo mají jednu jedinou externí účetní, takže tam nefunguje žádná zastupitelnost. Stačí, když je jejich účetní na dovolené nebo je nemocná, a pak při nejmenší vůli to ten živnostník nedokáže zajistit. Prodloužením takové lhůty žádná škoda státu nenastane, jen se podnikatelům dopřeje přiměřená lhůta. Jen připomínám, že na většinu úkonů má stát

a úředníci cca 30 dnů. Takže já to navrhuji pro živnostníky zvýšit z pěti na patnáct. Najdete to pod označením G 2604.

Další pozměňovací návrh, který předkládám, je ten, že dnes může živnostník dostat pokutu 1 000 korun jenom za to, že podá sám bez výzvy, ale po lhůtě, dodatečně kontrolní hlášení. To znamená, sám si uvědomí svoji chybu, že zapomněl, a dodá to sám bez výzvy finančního úřadu po lhůtě. A já navrhuji ve variantě A buď úplné zrušení, nebo ve variantě B aspoň snížení této pokuty na 250 korun. My se totiž bavíme o lidech, kteří se sami snažili svoje pochybení napravit. V takových případech pokuta není namístě. Je přece zřejmé, že ten živnostník nechtěl obcházet své daňové povinnosti, a stát by měl být více tolerantní. Stát také dává pokuty těm, kteří podají kontrolní hlášení po obdržení výzvy ve výši 10 tisíc korun. Zapomenout může každý. Já jsem to tady srovnával už na začátku třeba s placením účtu za telefon, kde operátoři dávají lhůtu bez sankce na doplacení faktury. Ruku na srdce, komu se to nestalo. Mně třeba se to někdy také stává. A já si myslím, že proto je namístě určitá tolerance státu ze strany k živnostníkům, a proto navrhuji snížit maximální hranici pokuty z 10 tisíc na 2 500. To je pozměňovací návrh G 2605. Myslím, že to je minimum, které může tato Sněmovna pro živnostníky udělat, a mohla by to podpořit vládní koalice, aby mi ukázala, že jsem se možná mýlil v některých věcech, které jsem tady říkal. Ale uvidíme v hlasování.

Další pozměňovací návrh, který předkládáme, je, že ve všech provozovnách nyní musí být cedulky, kde je napsáno "dle § XY je prodejce povinen vystavit účtenku". Myslím si, že to je zbytečná zákonná povinnost, která pouze umožňuje zase dávat za něco další pokutu. Nemá to nic společného s výběrem daní ani s narovnáním podnikatelského prostředí. Proto navrhuji zrušení této povinnosti.

Můj poslední pozměňovací návrh ruší zavádění celkově třetí a čtvrté vlny EET, protože jak jsem řekl, příjmy z těch prvních vln jsou neprokazatelné, stejně tak očekávání z dalších vln nejsou jednoznačná. Naopak by to vedlo ke zvýšení nákladů na výkon podnikání, zvýšení administrativních nákladů a zvýšení regulace ze strany státu.

Hlasování dnes každého z nás nejen o zákonu jako celku, ale o dílčích pozměňovacích návrzích jasně ukáže, v jakém prostředí chceme, aby podnikatelé a živnostníci žili a podnikali – buď v přátelském prostředí, nebo v prostředí strachu a stresu před neadekvátním přístupem Finanční správy ve jménu svatého boje za zvyšování příjmů státního rozpočtu a ve jménu permanentní preventivní nedůvěry vůči podnikatelům. Rozhodnutí dnes je na každém.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tu mám jednu faktickou poznámku. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Svoboda, takže já vám dám slovo. Takže vy ji stahujete, nebo to bylo omylem. Takže do obecné rozpravy se nám hlásí pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, zbývající členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych stručně a věcně k tomuto zásadnímu tématu, jakým je rozšíření elektronické evidence tržeb a některé úpravy v zákoně o DPH, řekl několik svých pohledů.

Já jsem tady hovořil v prvním a druhém čtení i na jednáních výborů, jak hospodářského, tak rozpočtového, ale já si tak kladu tři klíčové otázky a byl bych rád, kdyby paní ministryně v závěru na ně odpověděla možná v trochu širším kontextu: proč to vlastně děláme, jak to děláme, jaký bude výsledek.

Protože jestli tady máme mantru, že za každou cenu musíme na všechny podnikatelské činnosti v České republice naroubovat EET jenom proto, že si říkáme, že je to spravedlivé, že se tím srovná konkurenční prostředí, tak si myslím, že v mnoha případech jak na území České republiky, tak v zahraničí vidíme, že to takhle prostě není a že to tak úplně nefunguje. Protože potom bychom se mohli ptát, proč třeba tady máme různé výše například výdajových paušálů pro živnostníky, mohli bychom se dívat do Rakouska, do Švýcarska a do jiných států, kde dokonce jdou tak daleko, že mají nejenom právě rozdílné přístupy k různým typům evidence tržeb, ale třeba mají rozdílné přístupy v tom, že v některých částech alpských kantonů mají třeba i nižší DPH na různé typy výrobků, služeb v rámci jednoho státu právě proto, aby dokázali odlišit různá specifika těch činností v různých regionech, aby dokázali podporovat aktivitu, činnost těch lidí, udržitelnost služeb atd.

Když jsem byl ministrem minulé vlády, tak už koaliční smlouva, když jsme ji tady uzavírali, jasně zněla, že elektronická evidence tržeb se bude vztahovat na vybrané typy činností a živností, nikoliv pro všechny paušálně. Byla tam také část koaliční smlouvy, která říkala, že to bude realizováno a zaváděno tak, že to nebude znamenat vyšší náklady pro živnostníky, kteří budou tento režim zavádět. To se bohužel také nestalo. Ano, já jsem opakovaně řekl, že to, jakým způsobem jsme EET aplikovali, bylo chybou a bylo i mou osobní chybou, že jsem tady na jednání vlády na tento způsob v principu přistoupil a že jsem tehdy slepě věřil tomu, že tady v Poslanecké sněmovně, případně v Senátu, některé parametry tehdy schvalované elektronické evidence tržeb změníme.

Nicméně tehdy jsme jako KDU-ČSL alespoň prosadili to, že se třetí a čtvrtá vlna posune do tohoto období. A my jsme dnes v situaci, kdy právě o tom se bude jednat, rozhodovat a my budeme mít v rukou osud těchto desetitisíců a statisíců lidí, kteří v těchto oborech podnikají.

Tady si kladu otázku, proč to děláme. Paní ministryně, pan premiér a někteří další říkají – i poslanci vládní, koaliční –, že je to za účelem zvýšení výběru daní a posílení příjmů státního rozpočtu. Ale sama paní ministryně, je to ve stenozáznamu, na jednání hospodářského výboru řekla, že vlastně ruku v ruce s tímto zavedením třetí a čtvrté vlny očekává – a to je součástí tohoto balíčku – snížení DPH pro mnoho vybraných položek a že toto snížení DPH vlastně bude znamenat nevýběr do státního rozpočtu ve výši 3,5 mld. korun. A tedy očekávané zvýšení příjmů, na jedné straně zavedení třetí a čtvrté vlny právě ve výši někde okolo 3,5 mld. Kč, vykupujeme tím, že na jiné straně snižujeme DPH u některých činností a bude to znamenat nevýběr

3,5 mld. korun. Děláme tedy něco, co vlastně tomu státnímu rozpočtu vyšší příjmy nepřinese.

Bohužel ono snížení DPH se netýká všech těch, na které dopadne třetí a čtvrtá vlna. Tedy ani ten argument, který by to vyvážil a řekl by plošně ano, části podnikatelů zvyšujeme jejich zátěž, ale vyvažujeme to nějakým krokem, že jim zůstane nějaká vyšší část z prodeje, z tržby, ale to prostě nebude platit pro všechny. Tady se na jedné straně říká zaklínadlo "my tím budeme zvyšovat, srovnávat podnikatelské prostředí", ale na druhé straně selektivně, jenom pro některé typy podnikatelských činností, budeme snižovat DPH. Už tady to samo si ve své logice prostě odporuje a nesedí to. Bohužel. Tedy i to, jak to děláme, prostě není férové, není to rovné a spravedlivé pro všechny a prostě ani být nemůže.

A jaký bude ten výsledek? Pro státní rozpočet nula od nuly pojde, prostě 3,5 mld. na jedné straně odpustíme snížením DPH a na druhé straně někteří věří, že to dokážeme vybrat.

Já tady použiji na všechny ty tři otázky ten příklad, který se tady tak krásně prolíná bohužel celou tou tematikou EET, a to je prodej vánočních kaprů. Můj předřečník kolega poslanec Munzar tady použil spoustu opravdu absurdních příkladů, pro které činnosti to chceme zavádět rozhodnutím nás, poslanců a Parlamentu České republiky. Proč my na tom příkladu těch kaprů, v situaci, kdy víme, že tento typ prodeje se realizuje zhruba čtrnáct dní před vánočními svátky, proč my na tento typ prodeje aplikujeme EET? Ano, je tady návrh, který říká – budeme to moci těm prodejším zjednodušit, těm, kteří ty kapry v těch mrazových podmínkách vytahují z kádí, buď mají rukavice, nebo nemají, mezitím je zabíjejí, mezitím jim odstraňují šupiny a kuchají je, tak my jim to zjednodušíme tím, že budou vytahovat a mokrýma rukama, nebo si budou sundávat rukavice z rukou, budou muset vytahovat ty papírové bločky, budou doufat, že se jim to někde nerozpustí, nespadne. Propánajána, jaképak to je zjednodušení?

A takhle my to aplikujeme na obrovské množství činností. Vždyť ti podnikatelé mají většinu svých tržeb přes faktury. Tady se argumentuje živnostníky typu instalatéra apod. Vždyť dnes většina lidí, kteří stavějí, tak to financují přes stavební spoření, přes hypoteční úvěry a potřebují mít doklady o tom, že jim ta část byla provedena, jinak jim to nikdo nezaplatí.

U těch kaprů víme, kolik daný subjekt vylovil, je u toho celou dobu státní dozor v podobě veterinárního dozoru. Přesto my to tam roubujeme. Jaký bude ten efekt? Klademe si tu otázku? Já jsem vyzval paní ministryni, ať si to jde zkusit, ať si to zkusí s těmi bločky, jaké to je zjednodušení v době 21. století. Bohužel, neslyšel jsem na to adekvátní reakci, že by paní ministryně řekla ano, myslím si, že tady je to nelogické. A v mnoha ohledech je to nelogické, proč to po těchto subjektech chceme.

Stát má mít určitou míru efektivity. Je toto efektivní, co teď budeme dělat? Já si to prostě nemyslím.

Nicméně nechci prodlužovat své vystoupení a nechci tady být brán jako někdo, kdo něco obstruuje, já jsem tady většinu svých faktických výhrad řekl v rámci prvního a druhého čtení. Přesto bych vás chtěl, kolegyně a kolegové, tak jak jsem vás

oslovoval v posledních dvou třech týdnech, požádat o podporu mých pozměňovacích návrhů, které jsem tady představil, přednesl, o kterých si myslím, že dávají logiku.

Upozornit bych chtěl především na ten jeden, který by v dané situaci v České republice, kdy tady řešíme už čtvrtým rokem calamitní situaci v sektoru vlastnictví a sektoru trhu se dřevem, který by mohl pomoci nejenom v této oblasti, ale tento návrh by mohl pomoci snížit znečištění ovzduší především ve smogových regionech, jako je Ostravsko, a mohl by také pomoci motivovat domácnosti, aby používaly ekologičtější obnovitelné palivo, jako jsou pelety, brikety a palivové dříví. Já navrhuji v rámci tohoto balíčku snížení DPH na tyto položky.

Myslím, že stát tady může nabídnout to, aby lidé nepreferovali paliva, která jsou pochybné kvality, nebo případně fosilní paliva, ale aby preferovali obnovitelný zdroj. Tak se to tady nabízí. Tímto pozměňujícím návrhem opravdu jsme schopni zabít tři mouchy jednou ranou. Pomáhat přetíženému sektoru calamitního dříví, pomáhat znečištění ovzduší a zároveň efektivně motivovat domácnosti, aby podporovaly a více využívaly toto palivo. Protože většina z nich topí především hnědým uhlím ne proto, že by tak chtěla, ale protože prostě je to v současnosti pro ně jedno z nejvíce ekonomicky výhodných paliv. Prosím pěkně, zvažme všechny tyto okolnosti a prosím o podporu těchto pozměňujících návrhů.

Myslím si, že i pozměňující návrh, který se týká biopotravin, má také své opodstatnění, svoji logiku v situaci, kdy tady mluvíme o kvalitě půdy, kvalitě spodních vod, přístupu zemědělců k životnímu prostředí, tak i podpora biopotravin a celého sektoru ekologického zemědělství je něco, by se mělo zasloužit podporu nás poslanců a Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako dalšího a zatím posledního mám přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance Václava Klause. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, já také nebudu obstruovat, protože ani dlouho hovořit neumím. A chtěl bych říci pár slov. Daně mají být nízké a jednoduché. To je naprosto nejlepší narovnání podnikatelského a jakéhokoliv jiného prostředí. A nesmí být stav, že lidé, co pracují a platí daně, jsou za hlupáky. To je to, co si tom myslím jaksi globálně.

A nyní se s dovořením ještě vrátím k tomu předchozímu zákonu, ale navážu k tomu současnému, tak mi neodebírejte slovo.

Já třeba naprosto nechápu, proč přijímáme zákon na elektronickou neschopenku. Jsem pro elektronizaci atd., jenom nechápu, proč na to musí být zákon. Vždyť přece ten ministr zdravotnictví nebo sociálních věcí by to zavedl, když to bude mizerně fungovat, tak opozice bude zuřit a křičet tady a novináři ho budou trhat na kusy. Když to bude dobře fungovat, tak se tím bude vytahovat v kampani, co všechno zavedl. No a je to! Proč na takovou věc musí být zákon, jsem si tady kladl otázku, když jsem poslouchal ty dlouhé debaty. Vychází mi z toho, že je jasné, že třeba na karenční dobu

musí být zákon, jestli jsou tři dny, nebo nula dnů, nebo kolik, to chápu, že na to je zákon. Ale proč na takovou technikalii se přijímá zákon? A vyšlo mi z toho, že je to kvůli tomu, že jde o ten informační systém. Že do toho zákona už se napíše nějaký informační systém a nějaká ta společnost to za tu miliardu nebo za kolik bude na to ministerstvo dodávat. Jiný důvod mi z toho nevychází, proč na každou pitomost přijímáme zákon.

A bych se dostal k tomu EET. Teď tahle třetí, čtvrtá nebo devatenáctá vlna nebo co to je, kde už je EET na ty velbloudy a na pobřežní mořskou dopravu a další opravdu zásadní věci, tak mi vychází, že ten důvod musí být úplně stejný. Tam jde asi o nějakou tu elektronizaci a další peníze pro nějaké firmy, co to budou zavádět, aby ty bločky fungovaly atd.

Myslím si, že obojí je špatně a že je zákonů hodně, a tak dále, kritizují často, ale tohle mě napadlo při sledování toho minulého zákona i toho současného. Proto to tedy tak dlouho trvá. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Vlastimil Válek se omlouvá z pracovních důvodů, a to dnes od 12.30 do konce jednacího dne. A pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá od 13 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Takže nyní v obecné rozpravě pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, zatím poslední přihlášený. Tak máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem taky nešel na oběd, abych si poslechl tu debatu a aby paní ministryně, co tu musí sedět, protože jinak by to bylo přerušené, měla spravedlivé podmínky.

A k tomu bych rovnou řekl jednu perličku. Ty poslanecké restaurace jsou jediné restaurace v téhle zemi, kde to EET nebude. To myslím hezky ilustruje, jakým způsobem se tady přijímají zákony. Že na všechny lidi navalíme nějakou povinnost, akorát sami na sebe ne. Takže ty státní instituce se tím zabývat nemusejí a ti úředníci říkají, jak každá ta povinnost, že už to je někde napsané, že to bylo dřív, že je to drobné rozšíření, že to přece nikomu nic extra neudělá. Ale aby to zavedli i pro sebe, tak to se nestane.

EET, to je taková vlajková loď politického působení Andreje Babiše. To je skutečně ten zákon, s kterým Andrej Babiš spojil svoji politickou kariéru. Je to jediný zákon, který skutečně má nějaký celospolečenský dopad, který Andrej Babiš skutečně prosadil, bohužel. A tahle vlajková loď hnutí ANO má děravé dno. Za prvé má děravé dno, protože nepřináší ty peníze, které vláda tvrdí, že přináší. Ten údajný výnos EET je nadhodnocován účelově. My jsme si schválně udělali výpočty na to, když aplikujeme tu vaši metodiku na minulé roky, a EET přináší peníze podle vaší vlastní metodiky v letech 2014, 2015, kdy vůbec nebylo zavedeno. Prostě ta vaše metodika odhadů údajných výnosů EET je vycucaná z prstu. Jsou to hausnumera, která si

normálně vymýšlíte, jak chcete, a ještě máte tu drzost tvrdit občanům, že jsou to fakta. To je za mě naprosto nepřijatelné.

A ještě horší to je ve vztahu k té třetí a čtvrté vlně, kde tam není ani žádná logická myšlenka, která by naznačovala, proč by měl proboha někdo, kdo dneska nevydává účtenky, s tím začít jenom proto, že mu vnutíte EET pokladnu. Ostatně to, že ta čísla jsou nepodložená, konstatoval i Nejvyšší kontrolní úřad ve své závěrečné zprávě ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2017. Tak tam vytyká Nejvyšší kontrolní úřad vládě, že údajné výnosy EET nejsou dostatečně odůvodněné. Stejně tak má tato loď děravé dno, protože je to příklad, jak se nemají dělat výběrová řízení ve státní správě. Je to vendor lock-in systém jednoho dodavatele vybraného bez výběrového řízení. To, co pan Babiš kdysi kritizoval, když vstupoval do politiky, aby to následně udělal, když se mu to hodilo.

Druhý problém je, že ten systém nemá žádnou přidanou hodnotu pro podnikatele. To je nějaké represivní opatření, nějaký byrokratický nástroj, který se plošně vnutí celému podnikatelskému sektoru, ale těm lidem to vůbec nic nepřináší. Já bych očekával, že ve chvíli, kdy postavíte takový robustní informační systém, tak se budete zamýšlet nad tím, jak, když už tedy sbíráte ta data, když už ti podnikatelé se tam musejí napojit, vyplňovat ty vaše výkazy skrz tuhle digitální platformu, tak aby se jim zrušily nějaké jiné povinnosti, které mají. Ale místo toho to pořád běží duplicitně. EET žádným způsobem nezjednodušuje podání daňového přiznání, EET je paralelně s kontrolním hlášením, ten systém vůbec nemyslí na uživatele. Nesnaží se dodat nějakou pozitivní motivaci, proč by tam lidi chtěli vstoupit dobrovolně. Za mě dobré EET by bylo to, do kterého chtějí podnikatelé vstoupit sami od sebe, protože je to pro ně byrokraticky výhodné. Protože vědí, že když se do toho elektronického systému připojí, tak to za ně vyřídí tolik administrativy ve vztahu ke státu, že už žádnou další potřebovat nebudou. A že jim to zjednodušuje život. Takže za mě EET by mělo být dobrovolné.

Stejně jako včera jsme se bavili o tom registru receptů a o záznamech, jaké léky lidé užívají. Zase, ten systém, a to je podle mě obecné pravidlo, má být dobrovolný a lidé mají být přesvědčeni, že do něj mají vstoupit proto, že se jim to vyplatí. Na tohle vy jste úplně totálně rezignovali. Místo toho jdete cestou represe, a když to lidi nechťejí, tak jim to vnutíte. Když to zruší Ústavní soud, tak to rozšíříte znovu. To je základ, proč jsou Piráti proti třetí a čtvrté vlně EET, proč třeba já jsem i proti EET jako celku.

Co je velmi smutné, já jsem k tomu měl velmi dlouhý projev v prvním čtení, je, že pro tuhle děravou vlnkovou loď Andrej Babiš obětoval nějaké daleko důležitější systémové změny v této zemi. Tady se prostě obrovské množství energie v této Sněmovně spotřebuje na prosazení tohoto opatření, proti kterému je logicky velký odpor z opozice. Proti EET jsou všechny opoziční strany, protože to je opatření, které negativně dopadne na životy několika set tisíc lidí. To se prostě týká osobně několika set tisíc lidí a za tyhle lidi se tady snažíme bojovat, protože si myslíme, že ta byrokracie, kterou vy na ně valíte, a není to zdaleka jenom EET, je prostě nepřiměřená. A jediný způsob, jak se proti tomu můžeme ozvat ve chvíli, kdy věčné argumenty bohužel na výboru padají pod stůl a zákon se nijak neupravuje pod

věcnými argumenty, tak jediné, co nám zbývá, je snažit se vás přesvědčit tady na plénu svými argumenty.

Andrej Babiš vlastně kvůli tomuto jedinému zákonu, který reálně prosadil, neprosadil spoustu jiných, o které by třeba taky byla velká politická bitva, ale které by měly daleko větší dopad třeba na ekonomiku této země, na příjmy státního rozpočtu, kterými se on pořád zaklíná.

My máme odliv kapitálu z České republiky 400 mld. korun ročně. 400 mld. korun každý rok odeče z naší ekonomiky do zahraničí. To je reálně ten největší ekonomický problém, který dneska máme. Já bych očekával, že vláda bude hledat cestu, jak tenhle problém umenšit minimálně s výhledem do budoucna. A to bude taky věc, kde se určitě s ódéskou dostane do konfliktu v celé řadě oblastí, bude se hledat optimální řešení toho, jak zdanit banky bez toho, aby to dopadlo na uživatele, jak umožnit, aby české banky v českých rukou měly možnost vyrůst a ta sektorová daň je nezadusila a nezvýhodnilo to zahraničně vlastněné. A je to obrovský ekonomický problém, který nám reálně brání dohnat západní Evropu. Místo toho soustředíte svoji politickou energii na EET, které dopadne na ty nejmenší, a z hlediska nějakého celkového obrazu ekonomiky to má zcela marginální dopad. I kdyby to bylo těch 10 mld., které si podle mě vymýšlíte, tak to jsou zcela marginální peníze ve srovnání s těmi 400 mld., které odtékají, ve srovnání s tím, co se děje přes transferové ceny, kde zahraničně vlastněné firmy účelově vyrábějí náklady a posílají je do zahraničí, a takhle posílají do zahraničí zisk bez jakéhokoliv zdanění. To jsou věci, na které se vláda má soustředit. Místo toho se tady neustále tlačí EET a tlačí se úplně absurdně do třetí a čtvrté vlny, která je prostě nesmyslná.

To, že někdo má EET pokladnu, nemá vliv na to, jestli účtenku vydá, nebo nevydá. Ve chvíli, kdy to je transakce, která probíhá jeden na jednoho, to prostě nemá žádný vliv. Ty dvě věci nejsou propojené. Jediný, kdo na tomhle zákonu vydělá, jsou výrobci účetních EET systémů a výrobci pokladních EET systémů. To jsou ty zájmové skupiny, pro které je tohle výhodné. Druhá zájmová skupina je lobby velkých, kteří chtějí, aby jim ti malí nekonkurovali. Tak to jsou ty dvě velké lobby, co to tlačí, a pak je ten celý marketingový obraz Andreje Babiše, který chce být vnímán jako ten, co vybírá ty daně. A to, že EET není cesta k lepšímu výběru daní, to je mu jedno. On o tom bohužel přesvědčil veřejnost. Já se snažím veřejnost přesvědčit, že ta čísla nesedí, ale bohužel to opatření prosazuje vláda jenom proto, že je to marketingově výhodné, a vůbec neřeší, jestli je to fungující regulace.

To samotné tvrzení o narovnávání prostředí ve chvíli, kdy tady máme různé typy podnikání. Andrej Babiš říkal, jak nevěděl, kolik že tady má typů podnikání v České republice, zavedl úplně absurdní EET pro e-shopy, které mají stejně všechny platby elektronicky. Naštěstí to zrušil Ústavní soud a zachránil ten náš e-shopový sektor. Stejně tak absurdní EET pro platby kartou, které naštěstí zrušil Ústavní soud. Je tady spousta typů podnikání a tvrdit, že když pro všechny různé typy podnikání zavedeme jednu stejnou plošnou regulaci, tak tím nějakým způsobem narovnáváme prostředí – vždyť je to nesmysl. Vždyť přece instalatér nekonkuruje hospodám, malíř pokojů nekonkuruje ubytovnám, lékař, doufám, snad nekonkuruje nikomu, ten se snaží léčit lidi, tam je to EET úplně absurdní, tam akorát zruší některé ty služby, za které lidi platí v hotovosti. A tvrdit, že pro lékaře má být stejná regulace jako pro restaurátéry,

je přece absurdní. Vy neustále tvrdíte, že je potřeba narovnat prostředí, tak pojďte podpořit můj návrh, který říká: OK, srovnáme podmínky pro stánky a restaurace, ale nezavádějte stejné regulace pro instalatéry jako pro hospody, vždyť je to blbost.

A ještě jedna poznámka. EET taky přináší obrovské náklady. Kolega Munzar hovořil o nákladech pro soukromý sektor. Ty vláda raději nevyčísľuje, protože by jí mohlo vyjít, že to stojí víc, než kolik to údajně vynese. Ale co lze snadno vyčísľit, jsou náklady pro stát. Dneska už to je 300 mil. korun ročně, chystá se navýšení skoro na 400 mil. korun ročně skrz ty absurdní účtenky, ty mají stát – 75 mil. bude platit stát ze svého na tisk účtenek, které bude rozdávat podnikatelům. Vždyť je to prostě absurdní! A těchto 400 mil. by se dalo využít daleko lépe. Ti úředníci, co teď kontrolují EET, by mohli dělat užitečnější věci, třeba by mohli chytat ty lidi, co dělají daňové úniky. Místo toho se dělají kontroly, pak někdo dá účtenku o minutu pozdě, nebo má špatné datum na pokladně, kolega Munzar tady říkal velmi smutné příklady zcela absurdních pokut, a místo toho, aby se řešilo, jestli někdo podvádí, nebo nepodvádí, tak se řeší, jestli dodržuje byrokratickou povinnost, kterou na něj někdo jiný naválil, a vůbec nepřemýšľel o tom, jestli to dává smysl, nebo nedává a jak to dopadne zvlášť na ty nejmenší.

Tak to jsou náklady na straně státu.

Já jsem tady už hovořil o absurditách třetí a čtvrté vlny, že mezi první a druhou vlnou, kterou máme teď, to znamená ubytovací služby, stravovací služby, maloobchod, a řemeslníky, živnostníky, svobodnými povoláními, doktory je prostě obrovský rozdíl v tom, jak podnikání funguje. Ten rozdíl je v tom, že transakce v obchodech a restauracích probíhají veřejně. Tím, že ty transakce probíhají veřejně, je díky tomu možné kontrolovat bez nějakého zapojení do té transakce, jestli skutečně ten podnik vydává nebo nevydává účtenky. Zatímco u těch transakcí, které probíhají mezi dvěma lidmi typicky v soukromí bez přítomnosti dalších osob, nic takového není možné. Prostě už i vládní poslanci přiznávají, že asi daňová správa nebude dělat kontrolní vymalování pokoje. Myslím, že živnostník by musel být úplně padlý na hlavu, aby nepoznal, že to je kontrola a ne zakázka. Stejně tak asi nebude nikdo dávat dělat kontrolní údržbu WC, aby zjistil, jestli instalatér vydává účtenky. Ta možnost kontroly je u té třetí a čtvrté vlny nesrovnatelně horší, což je ostatně ten důvod, proč ji zrušil Ústavní soud a zachoval tu první a druhou. Protože zatímco první a druhá vlna, s kterou já osobně nesouhlasím, ale uznávám, že je nějakým způsobem vymahatelná, ten zákon je možné nějakým způsobem vynucovat, tak ta třetí a čtvrtá vlna prostě vynutitelná není. A znova musím zopakovat, vydělávají na ní akorát dodavatelé těch pokladen.

Ale lidi tím, že jim vnutíte pokladnu, nedonutíte vydávat účtenky. To je ten základní problém. To je ten důvod, proč se vás tak dlouho snažíme přesvědčovat v téhle Sněmovně, ať to neděláte, protože víme, že to děláte jenom proto, aby se Andrej Babiš mohl chlubit v médiích, že prosadil důležitý zákon za lepším výběrem daní, i když už teď ví, že to lepší výběr daní nepřinese.

A poslední část mého projevu, než se dostanu ke konkrétním pozměňovacím návrhům. Ten offline režim, případně zvláštní režim, papírový režim, návrat doby razítkové, to mohla být cesta, jak najít nějaký kompromis, který by minimálně vedl

k tomu, že by opozice s tímhle zákonem neválčila. Kdybyste pro ty nejmenší živnostníky představili nějakou alternativu k EET, která dává technicky nějaký základní smysl, tak byste nás asi nepřesvědčili, abychom pro to hlasovali, ale mě byste třeba přesvědčili pro to, abych se vám to nesnažil rozmlouvat tak intenzivně, protože vláda má právo plnit svůj program.

My tady vystupujeme, protože dopad na statisíce lidí podle nás je tak nepřiměřeně velký, že si to zaslouží důkladnou debatu. A ten offline režim je bohužel nastaven zcela nešťastně, kde musím poděkovat kolegům z ČSSD, prosadili poměrně rozumné kritérium pro vstup do offline režimu: 600 000 Kč hotovostních plateb. Byl to návrh pana Onderky, který to řekl v prvním čtení, že to je jeho podmínka, aby pro to hlasoval ve třetím čtení. Paní ministryně mi napovídá, že za to můžou i zásluhy hnutí ANO. Bohužel hnutí ANO, které napsalo ten návrh zákona ve vládě, tak to tam nenapsalo. Takže proto děkuji panu Onderkovi. Ano, děkuji panu Juříčkovi, který to s ním spolupředložil. Takže těch 600 000 hotovostních plateb, uznávám, že je limit, který dává nějaký smysl. Bohužel to je ta jediná pozitivní část toho papírového režimu. Papírový režim současně má několik zásadních chyb, které velmi výrazně limitují jeho použití v praxi. A já se obávám i z toho, co zaznělo na výborech, že to je záměr, protože vláda ve skutečnosti nechce těm nejmenším zjednodušit život, ale chce je donutit k tomu, aby je přes nepoužitelnost papírového režimu donutila vstoupit do EET, ale současně aby mohla říkat, že přece udělali tu výjimku pro ty nejmenší.

Co jsou ty absurdní byrokratické překážky, které brání tomu, aby byl offline režim použitelný?

Zaprvé – libovůle úředníka o tom, jestli podnikatel smí do toho zvláštního režimu vstoupit. To samo o sobě já považuji za pravidlo, které je na hraně Ústavy. To, že místo toho, aby někdo splnil nějaké podmínky a automaticky mohl vstoupit do offline režimu, tak místo toho je tam stále libovůle úředníka, který to posuzuje. Ta libovůle spočívá v tom, že se posuzuje předpokládaná výše hotovostních příjmů pro příští období. Takže když úředník řekne: ale instalatéři v Praze vydělávají běžně v hotovostních platbách víc než 600 000, tak my vám to povolení na zvláštní režim nedáme, protože ten předpoklad není naplněn. S tím já prostě nesouhlasím. Myslím si, že to pravidlo má být jednoznačné: splňujete podmínky, máte nárok na zvláštní režim EET. Místo toho je tam zachovaná libovůle úředníka. Doufám, že k tomu daňová správa přistoupí rozumně.

Za extrémně nerozumné tedy považuji, že je tam lhůta 30 dnů. Takže když chce někdo teď začít podnikat a nechce řešit EET, a když začíná podnikat, tak neměl žádné příjmy, tak místo toho, aby mohl hned začít, tak teď musí čekat 30 dnů. To mi přijde úplně absurdní. Ve chvíli, kdy typicky začínají podnikat lidé, co odešli z nějakého zaměstnání, protože je to přestalo bavit, a teď jim dávají často... i velmi emotivně, protože se pohádali se šéfem a řekli, že toho mají dost, tak teď tam vytvářet 30denní bariéru, než můžou začít, mi přijde velmi hloupé.

Druhý problém offline režimu je, že účtenky vydává pouze úřad. Zaprvé to stojí 75 milionů ročně podle výběrového řízení, které už běží, přestože zákon ještě není schválen, takže stát za to zaplatí. Ale co je horší, ty účtenky tím pádem není možné

předvyplnit, takže lidé budou úplně absurdně v roce 2023, nebo kdy to vstoupí v platnost, budou úplně absurdně pak vyplňovat propiskou papírové účtenky, které si vyzvedli na úřadě. Vždyť je to celé padlé na hlavu. Vydejte vzor účtenky, kterou si každý může vytisknout sám i se všemi údaji, které na účtence mají být. Nenutě lidi úplně absurdně si pořizovat razítka, kterými budou natiskávat na ty formuláře, které nafasují z Ministerstva financí, resp. z berních úřadů, natiskávat těmi razítky svoje údaje. Vždyť to je přece nesmysl. Takže to je druhá věc. Ty účtenky může vydávat pouze úřad, což vede k tomu, že je nelze předvyplnit a není možné tam tedy vyplnit všechny ty údaje, které potřebujete, takže každý stráví x minut až hodin denně vyplňováním účtenek.

Poslední, za mě úplně největší nesmysl, jsou parametry toho výkazu, který bude muset podnikatel každé tři měsíce podávat. Ten výkaz, tak jak to chtějí současní úředníci Ministerstva financí, má být strukturován po dnech. Pozor – to vůbec není v tom zákoně. A laik, co čte ten zákon, si to vůbec neuvedomí. Do toho zvláštního režimu lidé vstoupí s tím, že jednou za tři měsíce pošlou na bernák souhrn svých příjmů, a pak zjistí, že ten souhrn musí dělat po jednotlivých dnech, což je taková otrava, že si nakonec to EET radši pořídí, přestože je to pro ně zbytečná zátěž.

Takže tady lidem, kteří by chtěli být ve zvláštním režimu především proto, že drtivou většinu plateb mají online, ale čas od času chtějí někomu umožnit, aby jim zaplatil v hotovosti, tak místo toho, aby pak jednou za tři měsíce posčítal, kolik tedy vydělal na hotovostních platbách, a to poslal na bernák, tak je nutíte vytvářet tabulku, která bude strukturovaná tak, že pro každý den své podnikatelské činnosti musí do té tabulky podnikatel napsat souhrnnou výši svých tržeb za ten konkrétní den. Takže lidi, kteří dneska fungovali tak, že vzali účtenky a ty účtenky naházeli do krabice od bot a jednou za rok ve chvíli, kdy podávali daňové přiznání, tak je posčítali, nahlásili výši svých tržeb a měli vyřízeno – tohle jsou typicky podnikatelé, co dneska fungují na výdajový paušál, a tímhle způsobem podávali daňová přiznání dosud, prostě shromáždili účtenky za rok, posčítali je a podali daňové přiznání – tak tyhle lidi vy dneska nově nutíte, aby jednou za tři měsíce vzali ty své účtenky z té krabice od bot, roztřídili je po dnech, posčítali denní tržby, ty napsali do tabulky, tu vytiskli a doporučeně poslali na bernák, aby následně úřad s nimi vůbec nic nedělal. Vždyť přece kdo bude brát tyhle výkazy v papírové podobě a nějak s nimi nakládat? Vždyť je to na palici!

Takže tímhle způsobem jste znemožnili, aby zvláštní režim EET reálně fungoval a byl použitelný pro podnikatele.

Tolik jsou mé základní obecné výhrady k EET. A teď bych se rád vyjádřil k pozměňovacím návrhům, které považuji za nejdůležitější.

Samozřejmě všechny bych vás chtěl požádat o podporu návrhu na zamítnutí, který podali Piráti, a připojily se k němu další opoziční strany, protože tím bychom si mohli ušetřit těch 800 hlasování, a současně bychom zamítli tento velmi špatný návrh zákona. Tak tam bych vás chtěl požádat o podporu návrhu na zamítnutí.

Dále klíčová pozitivní změna, kterou tedy, jak jsem říkal, přiznávám kolegovi Onderkovi s kolegou Juříčkem, je navýšení limitu hotovostních plateb na 600 tisíc korun. Bohužel nebyla doprovozena dalšími pozitivními změnami.

A jedna ze změn, kterou také předkládal kolega Onderka s kolegou Juříčkem, kterou vládní koalice zařízla, je návrh na to, aby ten zvláštní režim mohli používat i plátcí DPH. Já jsem si tedy osvojil tento tisk, velmi děkuji kolegům za přípravu tohoto návrhu, a předložil jsem ho sám, protože si myslím, že je to velmi vhodné. To je pozměňovací návrh, aby i plátcí DPH mohli používat ten zvláštní režim. Důvod je prostý. Existuje řada plátců DPH, kteří mají velké tržby vůči velkým odběratelům, které samozřejmě fakturují elektronicky, a současně mají provozovnu, kam může zajít jednotlivec, koupit si tam pytel brambor, metr uhli, kameny na skalku na svoji zahradu, něco podobného. A to jsou zcela marginální tržby z celkového obrátu těchto podniků, ale kvůli těmto tržbám se jim často nevyplatí pořizovat si EET a komplet překopat své účetní systémy. Takže udělají to, že tyhle tržby zruší. Takže vy zhoršíte dostupnost služeb u plátců DPH. Pan Juříček si to uvědomil, proto to předložil. Bohužel z mně naprosto nepochopitelného důvodu vaše koalice tento rozumný návrh poslance ANO a poslance ČSSD zamítla na výboru, já jsem ho předložil znova a žádám vás, prosím vás, ještě to zvažte. Vždyť je to naprosto logické, aby firmy, které mají velké obraty a hotovostní tržby je fakticky nezajímají, nemusely být v EET, stejně jako to nechceme pro živnostníky, kteří mají hotovostní tržby do 600 tisíc korun. To je jeden velmi důležitý pozměňovací návrh.

Dále bych se chtěl zastavit u návrhu procedury ohledně prodeje ryb. Je shoda v této Sněmovně, že povinné EET pro prodej vánočních kaprů je chyba. Na tom se shodl celý rozpočtový výbor. (Posl. Hájek: Budou krocení!) Pan Hájek tady, jestli jsem správně slyšel, říká, že to povede k amerikanizaci České republiky, protože –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás musím přerušit a vyzvat vás i Sněmovnu, abyste s na sebe obraceli mým prostřednictvím a nepokřikovali, případně pokud si potřebujete něco sdělit, tak přes mikrofon. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Omlouvám se, polepším se, pane předsedající. Myslím, že není potřeba zatěžovat tento tisk sporem o výklad jednacího řádu. Každopádně si nemyslím, že by vynětí vánočních kaprů nebo jejich nevynětí vedlo k amerikanizaci české společnosti a k vánočním krocením.

Každopádně je shoda na tom, že je rozumné vánoční kapry z povinného EET vyjmout. Pokud je taková shoda, tak mi přijde naprosto logické, abychom nejprve hlasovali o úplném vynětí z EET pro vánoční kapry, následně pro možnosti papírového režimu EET pro vánoční kapry. Bohužel rozpočtový výbor ve své proceduře navrhl opačný postup, přestože oba ty návrhy mají doporučující stanovisko. Takže tady bych se velmi chtěl obrátit na všechny kolegy, aby podpořili změnu procedury, kterou navrhu, až se bude projednávat procedura, aby skutečně se ty návrhy hlasovaly od těch nejmínějších vůči prodejcům kaprů po ty nejpřísnější postupně tak, aby Sněmovna dostala možnost zvolit tu první variantu, která má většinu. Takže tolik ke kaprům, což je velmi diskutované téma.

Já jsem v této souvislosti předložil i sváteční balíček pozměňovacích návrhů k EET, abychom vyloučili pomlázky, velikonoční kraslice, jmelí. Tedy jsem byl

upozorňován, že na jmelí se EET nevztahuje. Není tomu tak, protože jmelí může být zclacené, a potom už to není zemědělská, případně jiná plodina sbíraná v lese, nicméně výrobek a na výrobky se EET vztahuje. Takže z toho důvodu je potřeba jmelí vyjmout. Stejně tak jsem navrhl vynětí vánočních stromků, protože tam je podle mě velmi podobná situace s těmi kapry, protože to je zase odvětví, kde se prodeje realizují v krátkém období během roku. V tomto období se skuteční drtivá většina tržeb. Opět je možné poměrně snadno kontrolovat, kolik ty školky mají stromů. Tam prostě přijede úředník, podívá se na školku v říjnu. Zjistí, kolik tam je stromů. Podívá se na školku v prosinci. Zjistí, kolik stromů, kolik ubylo. A pak se podívá na tržby toho podniku. A není nutné, aby lidé v mrazech, kteří prodávají vánoční stromky, museli k tomu mít nějaké EET pokladny nebo vypisovat papírové účtenky. Takže z toho důvodu jsem navrhl tento sváteční balíček vynětí produktů, které se prodávají jenom krátké období v roce. Ze stejného důvodu jsem navrhl vynětí burčáku z EET, který se také prodává jenom v krátkém období v roce.

Za mě zcela zásadní návrhy, které dávám, jsou ve vztahu k tomu zvláštnímu režimu EET, a to je návrh na to, aby se změnila struktura povinného výkazu. Skutečně sčítat tržby po dnech je extrémní případ nadměrné byrokracie a řekneme úřednické slepoty v této věci. Já si úředníků obecně vážím, ale myslím si, že tady je to případ profesní slepoty, kde argument je, už teď mají podnikatelé povinnost evidovat své tržby průběžně, ale reálně prostě lidé dávají ty doklady do krabice. A myslím si, že to není vůbec žádný problém. Myslím si, že naopak lidé, kteří řádně doklady vydávají, bychom si měli vážít, neměli bychom je zatěžovat touhle byrokracií. Vlastně paradoxně celé toto opatření směřuje k poklesu tržeb, protože pro lidi bude jednodušší ty tržby nepřiznávat, než se mořit s touhle byrokracií. Takže tady hrozí, že stát naopak přijde o peníze. Takže já navrhuji, aby se tržby sčítaly po měsících. Takže tříměsíční souhrn bude místo 90 řádků mít 3 řádky. To mi přijde jako kompromis, který dává nějaký smysl, přestože jsem skeptický k tomu opatření jako celku. Stejně tak jsem navrhl zrušit tu libovůli úředníků v tom, jestli zvláštní režim EET podpoří, nebo nepodpoří.

S kolegyní Kovářovou jsme společně předložili návrh na to, aby si lidé mohli ty účtenky tisknout sami, aby Ministerstvo financí vydalo formulář, ve kterém je naznačeno, jak má ta účtenka vypadat, a pak aby si je lidé sami mohli vytisknout, ať tam dají to své daňové identifikační číslo. Ve chvíli, kdy to dělají dobrovolně, mají alternativu, že si to vyzvednou na úřadu, si myslím, že je to v souladu s naší Ústavou, a pojďme jim dát tuhle možnost, ať se každý rozhodne, jestli je pro něj efektivnější si ty účtenky vyzvedávat a ručně je vyplňovat, nebo si je vytisknout sám. Věřím, že zvlášť pro podnikatele, kteří mají velmi nízké množství hotovostních tržeb, by to bylo zjednodušení. Tento návrh jsem podal společně s kolegyní Kovářovou z hnutí STAN.

Dále jsem samozřejmě navrhl zrušení celé té třetí a čtvrté vlny. Dal jsem tam drobný kompromis, aby zůstala, aby se ta první a druhá vlna rozšířila na všechny stravovací služby, aby za námi nechodily hospody, že před hospodou jim prodává stánek za lepších podmínek. Takže tady jsem podpořil to narovnání podnikatelského prostředí, vyhověl jsem těm argumentům kolegyně Ferance, paní ministryně a navrhl jsem nějaký kompromis, ale současně jsem navrhl zrušit tu třetí, čtvrtou vlnu jako celek.

Samozřejmě podpoříme celou řadu návrhů, které podávají kolegové z opozice, snížení pokut, zlepšení situace pro lékaře, zvýšení limitu DPH, co navrhuje kolega Jurečka, celou řadu dalších věcí. Ale zdůrazňuji, že jsme navrhli tři úpravy, které umožňují, aby ten zvláštní režim reálně fungoval, a žádám vás o to, abyste skutečně zvážili tuto změnu.

A zcela na závěr. Těch pozměňovacích návrhů je podána celá řada. Je jich více než 800. Velmi vás žádám, kolegové, abyste umožnili hlasovat o tom komplexním pozměňovacím návrhu z dílny ODS postupně, aby skutečně Sněmovna posoudila, jestli ve chvíli, kdy sněmovní restaurace jsou z EET vyňaty, tak aby bylo nutné, že kosmický výzkum pod EET spadá. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také vám děkuji. Než vyzvu dalšího řečníka, tak vás seznámím s omluvenkami, které zatím došly. Pan ministr dopravy Kremlík se nám omlouval od 12.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Kaňkovský se omlouvá od 13.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pan poslanec Votava se omlouvá od 13.15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Výborný se omlouvá od 13.00 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

A nyní bych tedy vyzval jako dalšího přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance Jurečku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, opravdu stručně. Já jenom chci tady v rámci legislativně technické úpravy, na kterou jsem byl upozorněn sněmovní legislativou, doplnit, že v mém pozměňovacím návrhu, který jsem dával právě ke zmiňovaným biopotravinám, číslo 1473, mně chyběla jedna věta, o které jsem v tom odkazu hovořil, kdy jsem v tom pozměňovacím návrhu psal, že v příloze 3a se za větu vkládají věty, které jsou obsahem pozměňovacího návrhu, a ta věta, za kterou se vkládají, tam nebyla uvedena, tak si s dovolením ji tady dovolím přednést, aby to bylo procesně v pořádku, tedy: v příloze 3a se za větu, uvozovky dole, reklamou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí reklama podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, tečka, uvozovky nahoře, přidávají nové věty, které zní, které už jsou v mém pozměňovacím návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Viděl jsem, že pan zpravodaj si to zaznamenával, případně si ty technické poznámky předejte. Než vyzvu dalšího řečníka, tak zde mám jednu omluvenku. Pan poslanec Holík se nám omlouvá od 13.45 do 14.00 hodin z dopravních důvodů. (Všeobecné veselí.)

A nyní se mi hlásil s přednostním právem z místa pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. To je hezká souhra okolností. Nejdřív se omluví ministr dopravy a pak poslanec z dopravních důvodů. Nevím, jestli to nemá souvislost.

Ale ještě než se dostanu k EET, pane místopředsedo, vy to děláte poměrně často, jednací řád říká, že oslovujeme prostřednictvím. Když mluvím o někom, například když řeknu, že pan řidičí, pan poslanec Pikal, tak to nemusím vašim prostřednictvím, jestli si rozumíme. Tak to je celé. (Předsedající: Rozumím.)

A teď pojďme k EET. Mám bohužel zoufale málo času. (Smích v sále.) To je pravda, za 26 minut končíme, takže opravdu málo. A já mám pár nejdřív obecných poznámek. Kdybych měl odůvodňovat všechny pozměňovací návrhy, tak skončím někdy v srpnu, ale aspoň ty obecné poznámky.

Opakovaně jsme tady mluvili, mnozí z nás, opozice, občas i paní ministryně, o nálezů Ústavního soudu, který zrušil třetí a čtvrtou vlnu. A jak k tomu Ministerstvo financí a vláda přistoupily? Já bych řekl, že to je takový švejkovský přístup. Protože když si přečtete to disentanční stanovisko, pomenu to, že tam byl můj oblíbený seriál Jistě, pane ministře a potom Jistě, pane premiére – mimochodem, podle mě je to oblíbený seriál i Andreje Babiše a podle toho si vybírá ministry, takže jejich základní větou bude Jistě, pane premiére –, tak to hlavní sdělení bylo, že stát neprověřil dostatečně dobře, zda ta nová regulace je potřebná. To je hlavní poselství toho disentančního stanoviska třetiny ústavních soudců. Použili to hezké srovnání s červeným tlačítkem z tohoto oblíbeného seriálu. A jak k tomu přistoupilo Ministerstvo financí a vláda jako celek? Vlastně to neposoudily vůbec znova. Formálně tam něco přepsaly, ale de facto trvají na svém, mimo to, co jim Ústavní soud zakázal, jako ty nelogické e-shopy, platební karty. Tohle přesně jsme tady před lety říkali a mnozí z vás, milí vládní poslanci, jste se nám smáli a říkali: takové blbosti, co tady s tím zdržujete. Až to zrušil Ústavní soud.

Proč vlastně Ministerstvo financí a vláda nebyly schopny nebo ochotny posoudit, zda ta regulace je potřebná? Protože nejsou schopny doložit přínosy EET. Pan kolega pan poslanec Ferjenčík tady mluvil o té analýze – už to nazývat analýzou je velmi odvážné – nicméně z těch dat – (nesroz.) vyplývá, že DPH roste rychleji v oborech, kde EET není, než v oborech, kde EET zavedena byla. Přitom je to vydáváno za úspěch EET. Současně jsme se zeptali, kde tedy v těch oborech, když je EET, že to roste díky EET, kde je přínos kontrolního hlášení, tak jsme se dozvěděli, že zrovna v těchto oborech kontrolní hlášení nepřináší vůbec nic. A to je celá analýza. Tak rozumím tomu, že vláda a Ministerstvo financí nejsou schopny znovu posoudit, zda ta regulace je vůbec potřebná, že nejsou schopny ani doložit to, že by se vybraly nějaké peníze navíc. Nemluvě o těch nákladech.

Nejdřív pozitivní. Chtěl bych poděkovat legislativě, že připravila sadu legislativně technických oprav pozměňovacích návrhů, mimo jiné i některých z těch, které jsem podal já, takže děkuji. Určitě je podle mě všichni, všichni podpoříte tak, aby to bylo legislativně v pořádku. Pokud se ještě vrátíme k té – dneska bych řekl už slavné – zprávě NKÚ, respektive o jednu zprávu později, tak Nejvyšší kontrolní úřad dospěl ke zjištění a názoru, že výběr dodavatele IT systému pro EET byl nezákonný. Samozřejmě o sobě skandální věta. Ale v porovnání s tím, že vláda není schopna zabezpečit

základní funkce státu, souhlasím, že to je o jednu či dvě úrovně níže, a debatujeme tu první zprávu a ne tu druhou.

Pořád tady mluvíme – my ne, ale vládní poslanci, vládní představitelé – o narovnání podnikatelského prostředí. A já opakovaně říkám, že co nejvíc křiví podnikatelské prostředí jsou dotace. Ale v tom vláda nedělá vůbec nic, maximálně vymýšlí nové dotační tituly, nové nerovnosti na trhu, nové nespravedlnosti.

Za co bojuje česká vláda, když se vyjednává nové finanční období v Evropské unii? Za dotace pro největší. Shodou okolností v zemědělství. A to považuji za shodu okolností, ale bojuje za ty největší, za tu největší nespravedlnost. To je leitmotiv našeho postoje České republiky v Bruselu, když se vyjednává o příštím finančním období. Někteří – já bych řekl až zuřiví – podporovatelé EET dokonce dostali odměnu v podobě ministerského křesla. Očekával bych dneska, že tady bude nový pan ministr Havlíček hájit EET do roztrhání těla. A už asi nemusí, už v té vládě sedí.

EET má přinést, nebo mělo přinést významné zvýšení příjmů státního rozpočtu. A protože nepřineslo, tak vláda přemýšlí, jaké nové daně by vymyslela, aby si vylepšila své hospodaření. Takže mluvíme o digitální dani, kdy paní ministryně poprvé říkala, že by to bylo třemi až pěti procenty. Nakonec návrh je sedm procent. Pak se mluví o sektorové dani. Tady mám větu – jsou tady ještě nějací poslanci sociální demokracie, myslel jsem, že nikdo, ale jsou. Takže pro kolegy sociální demokracie. U sektorové daně platí, že co je dovoleno bohovi, není povoleno volovi. Protože Ministerstvo financí navrhuje sektorovou daň pro pojišťovny. Sice to přemalovalo a jmenuje se to zdanění technických rezerv pojišťoven. Andrej Babiš s tou svou čepicí místo sektorové daně říká dobrovolný fond, do kterého ty banky budou přispívat v zásadě povinně. Takže to je to samé, jenom se to jmenuje jinak. Ale někdo to navrhopat může a někdo to navrhopat nesmí. To je problém sociálních demokratů. My jsme proti těm i proti těm druhým sektorovým daním.

K proceduře. Tady mám jenom poznámku. Pak budu mít jenom jednu drobnou změnu. Mám ji zpracovanou písemně, tak to pak podám panu zpravodaji, protože myslím, že zejména v tomto případě bychom měli změny procedury pokud možno navrhopat písemně, aby tam nedošlo k omylu.

Mně nevadí, když se politicky potýkám s vládními poslanci, s ministry, s paní ministryní. Co mně fakt vadí, paní ministryně, když úředníci Ministerstva financí píšou do stanoviska k pozměňovacímu návrhu třeba měmu, že se jedná o obstrukční chování. To je věta, kterou podle mě mohou používat vládní poslanci a ministři, ne však úředníci Ministerstva financí. Nemají co posuzovat, jestli mé pozměňující návrhy jsou obstrukční, nebo ne. A podívejte se, je to v oficiálním materiálu. Myslím, že to mají k dispozici minimálně všichni členové rozpočtového výboru, možná všichni poslanci. Přitom tam používají věty typu, nedostatečně odůvodnil své pozměňující návrhy. tak jsem to porovnal s tím, jak odůvodnilo Ministerstvo financí své negativní stanovisko k té sadě mých pozměňovacích návrhů. No Ctrl Ins, Shift Ins. Nebo Control C, Control V. Podle toho, co používáte. Prostě stejné odstavce jsou použity doslova k různým pozměňujícím návrhům. Ale v chápání světa Ministerstva financí to není obstrukční. To je všechno kompetentní. A když si dovolí

opoziční poslanec podat sadu pozměňujících návrhů, tak je označen za někoho, kdo dělá obstrukce.

Já jsem jasně říkal, když jsem ty pozměňovací návrhy předkládal a představoval, že to není obstrukce. Jde o to, abyste si uvědomili – za prvé – absurdní příklady. A děkuji panu poslanci Munzarovi, že na mnohé z nich upozornil, kdybyste od druhého čtení zapomněli, a také na činnosti, u kterých nebude možná vlastně žádná kontrolní činnost. Dokonce už Finanční správa připustila, když se tak opakovaně já a pan poslanec Ferjenčík ptáme, jak to bude s tou výmalbou kontrolní, že to asi nebudou schopni kontrolovat.

Logická otázka je: Stát to chce zavést, chce to sankcionovat, a současně přiznává, že to není schopen kontrolovat. Sami si odpovězte na otázku, k čemu to je.

Ano, podali jsme pozměňovací návrhy o každé činnosti podle toho číselníků NACE a věříme, že minimálně některé ty nejvíce absurdní nebo ty nejméně vymahatelné nebo ty, u kterých je úplně jasné, že kontrola nebude možná, z toho vypadnou. Ale protože jsme nevěděli, které vy jako vládní poslanci budete považovat za absurdní, málo kontrolovatelné nebo nekontrolovatelné či málo vymahatelné, tak jsme pro jistotu, aby nám něco neuniklo, podali úplně všechny.

Když jsme se bavili o těch nákladech na straně státu na EET, tak pan poslanec Ferjenčík zmínil náklady na IT systémy. Mě by zajímalo, kolik byly náklady na PR. Říká se tomu informační kampaň. Tu v tisku, tu v rádiu, tu účtenkovka. Tak by mě, paní ministryně, zajímalo, v každém roce to zahájení EET, kolik byly náklady státu na EET a kdo byl příjemcem těch peněz. U té účtenkovky to nepotřebuji vědět, tam známe dodavatele systému, tam je to jasné. Ale u těch objednaných reklam, ať už v tiskovinách, na rádiu, případně v televizi, kdo byl příjemcem těchto peněz a z které kapitoly státního rozpočtu to bylo hrazeno. Tak.

A teď k té proceduře. Já jsem nachystal z těch 775 zhruba 50 činností podle číselníků NACE, u kterých bych chtěl, abychom o nich hlasovali jako bod 4 až bod zhruba 50, až po bod 50. Pak jsem nechal ten návrh procedury stejný a pak jsou ty ostatní pozměňující návrhy.

To znamená, v té proceduře, kterou navrhuji, by se nejdříve hlasovalo o legislativně technických úpravách, které jsou uvedeny v příloze sněmovního tisku 205/7. To jsou ty legislativně technické úpravy, které byly schváleny na rozpočtovém výboru. Za druhé by se hlasovalo o dalších legislativně technických úpravách, pokud budou předneseny ve třetím čtení. Zaznamenal jsem, že minimálně pan poslanec Jurečka přednesl legislativně technickou. Nejdřív bylo zamítnutí jako první, samozřejmě, pane zpravodaji. Já vám to pak předám písemně. To nemusíte (nesrozumitelné.) Takhle: leg-tech, druhý leg-tech, pak návrh na zamítnutí.

A teď bychom hlasovali o těch nejvíce absurdních či málo vymahatelných či kontrolovaných položkách. A jsou to tyto. Už o některých mluvil můj kolega pan poslanec Munzar. Chov velbloudů a velbloudovitých, lov a odchyt divokých zvířat a související činnosti, těžba dřeva, výroba vína z vinných hroznů, konečná úprava textilií, výroba bižuterie a příbuzných výrobků, omítkářské práce, truhlářské práce, obkládání stěn a pokládání podlahových krytin, sklenářské, malířské, natěračské práce, sklenářské práce, malířské a natěračské práce, pokrývačské práce, montáž a

demontáž lešení a bednění, stěhovací služby, promítání filmů a asi dvacet dalších. Je to v písemné podobě, nebudu je všechny číst. Stejně tak nebudu předčítat ty jednotlivé pozměňující návrhy, které se týkaly jednotlivých činností podle číselníku NACE.

Ale chtěl bych zmínit některé pozměňovací návrhy, které jsem podal buď já, nebo mí kolegové z našeho poslaneckého klubu.

Za prvé zrušení zákona jako celku. Já myslím, že to je logické a že to vlastně ukazuje kontinuitu našich názorů k EET.

Za druhé vyjmutí neplátců z DPH. Vedeme o tom neustálou debatu. Zatím neúspěšnou. Nicméně pro příjem DPH zatěžovat EET plátce DPH prostě nedává žádný smysl.

Také tam máme návrh na zrušení té účtenkovky. Myslíme si, že není normální, pokud budu věřit zprávám z veřejných zdrojů, že jsou občané, kteří posílají tisíce a tisíce účtenek každý měsíc. Já nevím, jestli by to už někdo komentoval jako nějakou závislost, ale přijde mi to při nejmenším zvláštní. Říkám, vycházím pouze z veřejných zdrojů a jsou to pravděpodobně informace, které zveřejňuje Ministerstvo financí. Myslím, že to najdete na webu Ministerstva financí. Takové ty oslavné. Dokonce jeden člověk poslal 3 646 účtenek. Vidíte, jaký je zájem mezi... Sami si řekněte, jestli někdo z vás dělá dva tisíce nebo dva a půl tisíce hotovostních nákupů měsíčně. Mně to úplně přesně nevychází. Takže ta účtenkovka jako celek nemá žádný smysl.

Málo vedeme debatu o druhé části toho zákona, a to o dani z přidané hodnoty. Mluvil o tom pan poslanec Ferjenčík. Já myslím, že výsledek toho zákona je odrazem volební kampaně Andreje Babiše. Vzpomeňte si, nechal se ostříhat, nafotit. Slíbil kadeřníkům, že se sníží DPH. Slib plní. To je třeba říct. Koupil květinu. Nevím, jestli voličkám, občankám nebo svým spolupracovnicích. Slíbil nižší DPH na řezané květiny. Škoda, že nekoupil hrnkové. I tam by mohlo být nižší DPH. Škoda, že nepoužil jiné služby, které... To možná bude v příští kampani a bude nižší sazba DPH. Jak tady můžeme mluvit o narovnání podnikatelského prostředí? Logickým řešením je mít dvě sazby DPH. A můžeme se přít, jestli to má být patnáct, nebo deset. My jsme pro deset.

A vzpomeňme si, když tady ministr financí Andrej Babiš zaváděl třetí sazbu DPH. Tehdy říkal, že se mu vlastně do toho moc nechce, že to je výmysl sociálních demokratů, ale že určitě budou jenom ty tři položky, které tehdy byly navrženy. Dneska těch položek je určitě deset. Ted' nevím, kolik je jich navrženo tady. Takže neustále ten seznam roste a je to naprosto logické. Pokud máme podnikatele, kteří ve své činnosti, a jsou plátci DPH a používají nižší sazbu DPH, a jiné, kteří používají druhou, sníženou sazbu, to znamená tu nižší, tak všichni, kteří mají patnáct, chtějí deset. Já myslím, že to je naprosto logické. Kdo by to nechtěl? Na to žádná spravedlivá odpověď není, a žádné spravedlivé řešení. A tady vidíte nespravedlnost, nerovnost podnikatelského prostředí v přímém přenosu. A to vláda prostě neřeší.

Takže já přeji těm podnikatelům, kteří mají navržené snížené DPH, pokud by se o tom hlasovalo zvlášť, tak bychom to podpořili, je to věc, kterou oceňuji na tomto návrhu zákona, ale není jich dostatečně dost. Myslím, že mnohem lepší by bylo vrátit

se ke dvěma sazbám, nechat 10 %, bylo by to prostě systémové a výhodnější a byla by to aspoň nějaká kompenzace pro ty ostatní, které chceme zatížit EET ve třetí a čtvrté vlně. Ale aby to nezapadlo, abych nebyl obviňován, že jsme pouze kritičtí, je to věc, která si zaslouží podporu. Taký to naši kolegové v Senátu prosadili, v rámci daňového balíčku to vrátili sem, ale vy jste to tak potichu odmítli, abyste to mohli o půl roku nebo o rok později schválit a chválit se a říkat: milí podnikatelé, podívejte se, máte nižší sazbu DPH. To je pravda, ještě mi to řeknete, je to pravdivá věta, ale měla by být za tím ještě čárka, ale díky nám to máte později o mnoho měsíců, než jste to mohli mít, protože Senát na vás myslel, Senát to do daňového balíčku navrhl, ale my jsme to z politických důvodů, z politických důvodů odmítli. Protože kdyby vláda byla proti, tomu rozumím, kdyby měla nějaké odborné argumenty, např. nechci zvyšovat nerovnoměrnost podnikatelského prostředí a ty rozdíly. Ale vláda je pro, ale pouze v okamžik, který jí přijde za vhodný, a paní ministryně to nazvala, já myslím, že je to třešnička na dortu, jestli si pamatují tu debatu ve druhém (čtení). Jaká třešnička na dortu? Buď ty daně jsou vysoké, nebo ne. Jestli myslíme, že jsou, tak se mají snížit a není to žádná třešnička na dortu, ale je to jasné a správné opatření.

Když se podíváte na to odůvodnění, velmi dobré je čist si nejenom ten soubor, který obsahuje všechny pozměňovací návrhy se zdůvodněním poslanců, ale velmi dobré je také si čist odmítavá stanoviska ministerstev. Někdy, když je to – a je to jako u stanoviska vlády k nějakému návrhu zákona. Když je to vládní poslanec, tak přesto, že ten text je úplně negativní, tak je tam neutrální stanovisko. Tady se velmi často, velmi těžko hledají argumenty pro to odmítnout. Já bych tomu ještě rozuměl, kdyby to byl názor paní ministryně, která řekne: v těchto případech jsem proti, úředníci, nemusíte žádným způsobem hledat odůvodnění, vláda rozhodla, že žádné výjimky nebudou. To mi přijde jako správné, logické, i pro opozici pochopitelné. Nutit k tomu ty úředníky, aby psali, proč teda výjimka bude nebo nebude, mi přijde zbytečné mrhání času jak těch úředníků, tak nás, kteří se to snažíme poctivě číst.

Kdybych měl shrnout stanovisko našeho klubu, je stejné celou dobu, kdy projednáváme EET. Je zbytečná, nepřináší peníze. Na rozdíl od prvního projednávání v minulém koaličním období dneska jsou pro to důkazy, resp. vláda nemá žádné důkazy pro to, že by nějaké peníze do rozpočtu přibýly. Že je to byrokratická překážka, je pravda. V minulých dnech jsme viděli, kolik malých provozoven na venkově zaniklo. Pak se k tomu říkalo, no ale celkově zato v Praze máme víc prodejen. No to je možné, ale my jsme upozorňovali na ty negativní dopady zejména v malých obcích a na venkově, kde každá služba, která ubude, je zejména pro ty, kteří nejsou úplně mobilní, nemají svoje auto, nemají kvalitní veřejnou dopravu, hrozně složité takovou službu zajistit, získat jinde.

Pro pana zpravodaje mám písemně tu variantu. Já myslím, že to není nic proti ničemu, že vlastně zachovává, jenom předřazuje za ten návrh na zamítnutí ty nejabsurdnější případy podle číselníku NACE.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky, než dám slovo dalším řečníkům v rozpravě. Je to pan poslanec Ferjenčík, poté pan

poslanec Bláha. Tak, prosím o klid v sále a pan poslanec Ferjenčík dvě minuty. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat vašim prostřednictvím na paní ministryni, která tvrdí na serveru Novinky.cz, že kvůli nám se odkládá snížení DPH na vodné a stočné. Já se tady proti tomu musím velmi silně ohradit, protože to není pravda. Snížení DPH na vodné a stočné se odložilo proto, protože vy jste pro něj před několika měsíci nehlasovali, když nám to navrhl Senát, který implementoval všechny ty změny daní, které zavádíte do tisku 205, do tisku 206. Takže snížit DPH na vodné a stočné jste mohli několik měsíců zpátky. Tak si dneska nevymýšlejte! Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, konstatuji nevyužití času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha, poté pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Poslouchám celou řadu připomínek a jenom bych chtěl připomenout jednu zásadní věc. Jak tady kolegové neustále říkají, že chtějí pomoci podnikatelům, tak veškeré asociace v České republice podporují EET. Všichni podnikatelé, kteří podnikají ve službách, čekají na snížení DPH. To DPH, o kterém tady ODS mluví – tak kdo zavedl, že v okamžiku, kdy si jdu do cukrárny koupit indiána a odnáším si ho domů, tak mě to stojí 5 % DPH, a když si ho sním na místě, tak za to platím 21 % DPH nebo v té době 19 % DPH? Za čí vlády to bylo, kdo pomohl nám podnikatelům v tom, že se za přidané služby platilo 19 %?

Takže já bych chtěl jenom říct, že ti, co brání dalšímu rozvoji podnikání, tady teď mluvili dvě hodiny. A všichni podnikatelé, kteří podnikají a opravdu chtějí poctivě podnikat, to vědí. A jestli si neuvědomujete, že největší spása pro každého podnikatele je to, že když on podniká poctivě a vedle něho kolega nepoctivě, tak je rozdíl 50 % ve výdajích na platech zaměstnanců, na odvodech DPH a na daních. Dělá to 50 %, rozdíl mezi poctivým a nepoctivým. Tak se nad tím zamyslete.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a jako další je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Svoboda a pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já už nebudu reagovat na pana poslance Bláhu, protože bych mohl říkat, kdo snižoval daňové sazby, ale nebudu.

Já bych chtěl jenom procedurálně navrhnout, protože máme poslední den schůze, takže bych chtěl procedurálně navrhnout vyřazení všech neprojednaných bodů této 28. schůze. Jsme ve variabilním týdnu, v pátek, v poslední jednací den, jednání by mělo končit zhruba za minutu třicet.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, já tady ten návrh mám, chtěl jsem to provést až po tom, co vyčerpáme ty faktické poznámky a uzavřeme ten bod, jestli by to nevadilo. Dobře.

Tak prosím nyní pana poslance Svobodu, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké dobré poledne, moje poznámka je k poslanci Bláhovi, kterého vždycky rád poslouchám.

Podnikatelé nejsou jenom truhláři, pekaři, zámečníci, ale také lékaři. A podnikatelé lékaři s EET nesouhlasí. Abyste měl aspoň jeden příklad podnikatelského (nesrozumitelné), která nesouhlasí s EET, abyste to měl kompletní všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jako další je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Benda. Nebo můžeme už nechat hlasovat o vyřazení. Dobře. V tom případě zde zazněl návrh na vyřazení neprojednaných bodů schváleného pořadu 28. schůze Poslanecké sněmovny, takže pokud proti tomu nikdo nic nemá, tak se s tímto procedurálním návrhem vyrovnáme. Je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami.

Až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o vyřazení zbývajících bodů... Vypadá to, že se nám počet ustálil.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 167 bylo přihlášeno 117 poslanců a poslankyň, pro 97, proti 14. Návrh byl přijat.

Tím jsme projednali stanovený pořad 28. schůze Poslanecké sněmovny, protože všechny body jsou vyřazeny, schůzi tímto končím. Uvidíme se podle harmonogramu. Další schůze zatím není vyhlášena. Přeji vám příjemný víkend.

(Schůze skončila ve 14.01 hodin.)